

סדר

עבודת ישראל

כולל

התפלות והברכות לכל השנה

מראשיתה עד אחריתה

עם

סדר הפרשיות והמעמדות והיוצרות לשבתות
והסליחות לתעניות והוספות נאות אחרות

ועליהן באור שמו

יבין לשון

לבאר היטב את כל דרכיהן.

הכל מחובר ומסודר כהלכתו ומונה ומנוקה עד תכליתו

על ידי

יצחק בן אריה יוסף דוב

E. Baer.

רעדעלהיים

בשנת יערב עליו שיהיו לפ"ק.

Rödelheim,

Druck u. Verlag von M. Lehrberger & Comp.

1901.

סדר

עבודת ישראל

בולל

התפלות לבל השנה

על נכון מסודרות והיטב מבוארות.

רעדעלהיים.

Heb 41300.306

HARVARD UNIVERSITY
LIBRARY
MAY 10 1988

Gift

יקר סהדותא

טאח

הרב המופלא, נודע ביהודה ובישראל גדול שמו, היה כמוהר"ר שלמה קליין הי"ב
היושב לראש בשבת תחכמוני בק"ק קאלבואר יע"א.

רד"א

כתוב הדר הוא, אשרי האיש שומרהו, יוטם ולילה ינצרהו, „ועבדתם את ה'
אלהיכם“ ולעבדו בכל לבבכם“, לשפוך לב וקרב, בשיח ערב, בקד צהרים וערב, לפני
ה' אלהינו, הוא מלפנו צורנו וגואלנו, לשלם פרים שפתותינו, ולכן קמו אנשי כנסת
הגדולה, להראות לנו את המסלה, אשר בית אל עולה, ויסדרו לנו את סדר התפלה,
מלם מצב ארצה, מיוסר על אדני פו המליצה, יפה כתרצה, וראשו השמים מגיע,
בוקע חלונות רקיע, כי להם נגלו תעלוטות שמים, להתהלך בארצות החיים, וחכמי
המשנה והתלמוד אחריהם, חלכו בעקבותיהם, ויעשו גם הם מטעמים, להקריב לפני
שוכן מרומים, ויקבצו מי ברכה העליונה, גורל אתה להנה, למלכות שמים עשו כונים,
איש על דגלו חונים, שתולים על פלגי מים נאמנים – אכן ברבור העתים, בדרך
החתחתים, שוטרי הלשון חדלו, ודרכי התפלה אומללה, והיה המישור למעקשים, ותחת
ענבים באושים, המעתיקים ינועו ויחוגו, פעם מלים ידלוגו, פעם נוספות יציגו, פעם
הנקודות והטעמים אחר יסיגו, או כי משפט התנועות והטעמים ומקומם, לא ידעו
בשכבם ובקומם, וגדול וקטן שוים בעיניהם, ועבד ואדון יחלפו כמושכוחיהם, או
בחפזם במלאכתם, שגנתם אתם, גם מעיני המניהים אשר חכמו, ולתקן ארז המעוות
עצמו, שנגורו נעלמו, ובטקומן קמו, גם מעושי המלאכה, באה המבוכה, תיבדו או אות
כדפוס השלכה, או מדרכה נבוכה, או אשה באחותה בנדה, ואתה בטקום רעותה עמדה,
ולכן שפתי המתפללים הטיפו וזדה, בלשון לא-טוהרה, בטקום תפלה דופי, כי
תחת יפי, עד שהתעוררו חכמי חרשים, ונבוני לחשים, בעלי תבונה, ויחזרו את העטרה
אל יושנה, על פי דת ודין לשוננו הקדושה, אבן הראשה, ועל פי כתבי יד הישנים,
טאת אנשי אמונים, אכן בכל זאת טקום הניחו להתגוד, לאיש טהיר במלאכתו לפני
חכמים יתהדר, המדקדק הנעלה, עמוקים דולה, שוקל וסופר ומחזיק בדק, בשקל חקדש
ומאזני צדק, התורני המושלם כהר יצחק בן אריה יוסף דוב, יהי כגן רטוב, וכבר
יצאו לו מוניטין בעולם, שלפניו כל רז בלשון עברית לא נעלם, וכללי לשון ארמית
וכשדים, בידיו המה לאחדים, ועליהם ידבר נגידים, ולו יד ושם בספרי ומודשי חכמינו,
ובתפלות ופיוטים אשר יסרו קדמונינו, אשר המה לנו לעינים, כי מטנו תוצאות חיים,
ותורת אמת על לשוננו, שם הראה רב כחו ואונו, בדברים כדבונות, מנצח בנגינות.

גם לקט הצבי, אשר לפני העברים הביא, וסדר הקינות, המדה לאות, כי הוא איש
 תבונה, וידיו אמונות, והנה עתה גם על סדר התפלה ידו הרה, ויעמוס על שכמו זאת
 העבודה, להישיר לשון עלגים, ולהשבית סינים, ולכו ער, ברוח משפט וברוח קער, על
 כל הנותר בשניון, מבעלי לשון והגיון, חכמי לב אשר קדמוהו, כי רב מאוד מעשהו
 לשום דבר דבור על אפניו, ככל חלבותיו ועניניו, חסר משם כל נקוד, אשר בכבלי הלשון
 איננו עקור, ובכל זאת לא ישען על חכמתו, על שכלו ועל תבונתו, לשנות נוסחא
 או מלה, בכל סדר התפלה, מדאגה פן ישלח ידו בקדושים, במטבע אשר טבעו חכמי
 חרשים, לכן לא ישפוט למראה עיניו, וכאשר ידמו רעיוניו, עד ימצא כדבריו הנכוחים
 והטובים, הנם בכתובים, או בדפוסים מדויקים, והמדה עתיקים, וגם שגדולי עולם
 אשר קדמוהו, אחוז בענין ההוא, ולא הרפוהו, אז יאמר מצאתי לי אונים, ויתדים
 נאמנים, לדובב שפתי ישנים, גם בעקבות אבודרהם זצ"ל ידרך, ומנהגים שונים יערך,
 ופרושים נכונים, דברים כנים, ויבאר כל חמורה, בשפה ברורה, וכראותי כי טוב פעלו,
 אמדתי נוצר תאגדה יאכל פרי עטלו, יישר כחו וחילו, אף ידי תכון עמו, נגדה נא
 לכל עמו, כי טוב מעמו, כבוד מלאכתו אספרה, ותהלתה אבשרה, כי בסדרו המסלה
 סקלה, והמתפללים מתוכו לא ישימו תקלה לתהלה, מדרכי שפה נכונה לא ימוטו,
 וממוקשי לשון ימלטו, דבריהם יורצו, כאשר לקדוש ישראל יעריצו, וחפלתם
 תקובל ברצון, כובחי בקר וצאן, וכחלב כרים, עד כי נכון יהיה בית ה' בראש כל
 הדורים, בבי"א.

כ"ד הכותב לכבוד ה' ולכבוד דורשיו והוחתם פה קאלכמאר יום עש"ק פ' בראשיח תרכ"ד לפ"ק.

הק' שלמה זאב בן כ"ה ראובן משה קליין זצ"ל רדקס"ט דג'ע רהיין ואנפי'.

ע מ י

תחלת אמרי, וראש כל דברי, תהלות ותודות, לנורא עלילות, אשר יעצני,
 ואף עזרני, להחל ולכלות, תמודות התפלות, חמירות וברכות, כסדרן ערוכות,
 בלשון הטקורה, הגרופה והכרורה, תמימות וישרות, והיעזר מזוארות.

יבורך צור אשר אין לו תחלה.	וישתבה בכל מיני תהלה.
אשר הישר לפני המסלה.	לבאר את תכונות התפלה.
הקור ודרוש מצוא שרש ועלה.	וטוב טעם לכל מלה ומלה.
עורני והאיר לי וגלה.	ארון עולם ורב כל העלילה.

קורא נעים! בהביאי לפניך את הסדור החדש הזה של תפלותינו ונקשותינו עם דיניקן
 בראשיקן ובאורן בשוליקן לא ארחיב פי לדבר על עריכת ענייניקן ויפי סדריקן ויושר
 נוסחאותיקן ותכלית באוריקן, כי את כל אלה אחת תחזה וחכיר צעיניך ותנחון ותבין
 בענמך לדעה כמה וכמה ועד כמה נבדל סדור זה מכל שאר הסדורים הנדפסים לפניו.
 אך את זאת אגידה ואספרה כי מלאכת הסדור הזה ענדתי בה בכל כחי ושמתי עליה את
 כל זריזותי וחריצותי ויגעתי יגיעות וטרדות הרבה לקבץ ולהביא אל ידי סדורים כתובי יד
 ישנים טשנים ודפוסים עתיקים קדמונים ממנהגים שונים עם ירישים ופתרונים להעזר
 מהם לתכן בית התפלה בעמודיו וחדגיו ושעריו וחדריו. ואלה הם הסדורים של התפלות
 שהיו לעיני במלאכת חבורי:

סדור כתב יד על קלף נכתב בשנת ס'ו, כולל התפלות לכל השנה עם מעריבים
 ופיוטים ומנהגים דינים וענינים יקרים אחרים.
 סדור כתב יד ישן על קלף (ולא נודע לי זמן כתיבתו) כולל התפלות לכל
 השנה עם מעריבים ופיוטים.

מחזור כתב יד על נייר ישן כמנהג קהל לישלא (L'Isle), ושלשה כ"י המכרים
 הם סגולה לר בנימן נידרהאפטיים הי'ו בצ"מ.
 סדור כתב יד על קלף כמנהג טריווש (Troyes) נכתב בשנת קס"ז, כולל התפלות
 וסביב להן פירוש יפה ושאר ענינים יקרים, והוא באור ספרי ר' מאיר גאלדשמידט
 כ"ע בצ"מ.

מחזור כתב יד על קלף נכתב בשנת קע"ב, כולל התפלות והפיוטים לכל השנה
 כמנהג רומא (Rom), והוא סגולה לר' רפאל קירכהיים הי'ו בצ"מ.

סדור כתב יד על נייר יסן, כולל החפלות כמנהג ספרדיים עם פירוש סניצ
להן, והוא סגולה לר' אליקים כרמולי הי'ו בצע"מ.

סדור כתב יד על נייר יסן, כולל חפלות לתעניות ובקשות וסליחות וקטות
כמנהג אלגיר, והוא רטשי.

סדור כתב יד על נייר, כולל החפלות עם פירוש שמו לקוטי יוסף חנרו ר'
יפתח יוסף בר נפתלי הירן מנלפך שהיה שמש לקהל ווירמיישא סניצ שנת ת"ח,
והסדור הזה סגולה לר' יונה נאדי הי'ו במגנאל¹).

סדור חפלה עם הושענות ומעריצים ופירוש בגליונו נדפס בעיר טרין בשנת
רפ"ה²).

סדור חפלה עם הושענות ומעריצים נדפס בצפראג בשנת רפ"ז.

מחזור כפי מנהג ק"ק רומא (Rom) עם פירוש גדול ויפה נקרא קימחא דאביסווא
לר' יוחנן טריוס נדפס בצולוניא בשנת ש"א.

מחזור לאשכנזים, כולל החפלות והיוצרות והסליחות והפיוטים לכל מועדי השנה
עם פירוש ועם דינים ומנהגים, נדפס בשאלוניק בשנת ש"מ.

סדור חפלה עם פירוש רחב ויפה שחיבר רבי לבי בר חנוך זונדלש ור' מרדכי
בר אברהם קפלמנש הכהן, נדפס בקראקא בשנת שנ"ב³).

נרכות ומירוח עם פירוש, דפוס באזיליא שנת ש"ט.

מחזור לאשכנזים ב' כרכים עם פירוש רחב שמו הדרה קדש לר' יצחק בר יעקב
יחבל הלוי⁴), דפוס ויניציא שנת ש"ס.

מחזור כמנהג פולין עם פירוש, דפוס צפראג שנת ש"ב.

¹ כוסף לאלה ת' כתבי יד עוד ראיתי לי שמוי כוספחות עכטה כ"י אחרים ארזיתים הנה והנה,
והנה בכל טקום ארזית נבאורי ערות ורזיה טסדור כ"י ולזכירנו נרעו "כ"י" כוונתי כזה על הסדור
הראשון הנכתב בשנת ס"ו, והם אליין נפתם "כ"י" ולא כ"י אז כוונתי על אחד מן כ"י אחרים.

² כן זה הסדור והנכסר לאלהינו הטע טהדפוסים הראשונים של החפלה, ורעותי עליהם נבאורי
האחד נרעו "סדור רפ"ה" והשני נרעו "סדור רפ"ז". ונעלמים עוד כ' סדורי חפלה אשר קדעו להם
נדפוס אחד אנדפס נפראג בשנת ת"ע ואחד עם פירוש בגליונו אנדפס בטעוונה בשנת רפ"ג, וכוברו נרזית
סדרי ר"ד אטעננהיים ואני לא זכיתי לראותם.

³ יש לדעת כי הפירוש הנעלה בסדור חפלה דפוס אטענרדס שנת אט"ח ופיוטס לר' לבי ור' חנוך
אינו הפירוש השלם שלהם, אלא זיף בו הטדפוסים והיה עוסף וגורע, והפירוש העקרי הוא הנדפס בסדור
קראקא בשנת א"ב, ור' לי על אשר לא האנתיו עד אחרי כנר בשלטה הדפסת ל' סירישות הראשונות של
סדור, וע"י זאת נעשה לי האננה בטע אכתתי בדף 93 אורה 11 של הסדור "נפירוש הר' לבי", ויש
לתקן פחתיו "נפירוש סדור אטענרדס בשנת אט"ח", כי נאטת לא כתב כן הר' לבי ורק תוספת הטדפוסים
הוא. ועוד לי להעיר מה כי אותו הספור טעקור והוא רחום אהנתקתי טחוך סדור כ"י (וטעלתי אט"ב
כי כתוב גם נט' טנהגים כ"י של ק"ק ווירמיישא) והנאנתיו בדף 112 נעלה כולו גם נפירוש הר' לבי של
סדור א"ב הוצעה טעש כלאונו ללאן כ"י.

⁴ ויתר השתבך את פירושו נט' פירושים שונים, כי עד נרוך אטטר העתיק את פירוש טעבלי לרוך,
וטעם והנלה עד סוף כל החפלה הוא פירוש של הר' הירן טריוס, ופירוש סיוצרות הוא על ר' טעה בר
יוסף נעלאל כ"י.

סדור הפלה עם הושענות ומועריצים ויוגרות וקייטת וחהלים ומעמדות עם פירוש מיוחס לר' נבי ור' מרדכי, נדפס באמסטרדם בשנת חמ"ח (וראה למטה בהערה).

מחזור כמנהג ספרדיים, דפוס אמסטרדם שנת חמ"ט.

סדור הפלות ספרדיים, דפוס אמסטרדם שנת חמ"ט.

סדר הפלה עם הנסוח דקדוק הלשון לר' עזריאל ווילנא, דפוס פאריז שנת תס"ד.

סדור דרך ישרה לר"מ בר אברהם עפשטיין, דפוס פאריז שנת תס"ז.

סדור אור ישר לר' נבי בר חייק, דפוס אמסטרדם שנת תס"ט.

סדר הפלה נדפס ע"י ר' זלמן מלונדן באמסטרדם שנת תע"ב.

סדור שער השמים לר' ישעיה אורוין בעל שלי"ה, דפוס אמסטרדם שנת תע"ז.

הפלה לתעניות כמנהג ספרדיים דפוס אמסטרדם שנת תפ"ז.

מחזור לאשכנזים עם פירוש נדפס ע"י ר' אהרן בר נבי בהטמבורג פאר דער

הנהגה בשנת תל"ז.

סדור עמודי שמים לר' יעקב בר נבי (יעב"ץ), דפוס אלטונא שנת תק"ז.

ברכת החדש לר' שמואל טריר, דפוס רעדלסהיים שנת תקי"ב.

סדר הפלות כמנהג שינגילי (Chingli) דפוס אמסטרדם שנת תקי"ז.

סדור הפלה דפוס מין שנת תקכ"ה.

סדר התמיד, כולל התפלות כמנהג ד' הקהלות קארפינטראן אוינגוין לישלס

וקאוואליאון, נדפס ע"י ר' אליה כרמי באוינגוין שנת תקכ"ז.

סדור שערי הפלה להמדקדק ר' זלמן הענא, דפוס דיהרנפורט שנת תקל"ט

(והיה הסדור הזה בידי ר"ו היידנהיים כ"ע והוא נמק לו בגליונו שתי הטפחות

מתוך מחזור כ"י משנת י"ח ומתוך סדור כ"י משנת כ"ו, וגם הם היו לי לעזר).

סדר ברכות דפוס ויניציא שנת תק"ח.

סדור ויעתר ינחק לר' ינחק סטנאב, דפוס ברלין שנת תקמ"ה.

סדור שפה בחרה לר"ו היידנהיים, דפוס רעדלסהיים שנת תקס"ז (ומלווה עם

נמוקים ופירושים והערות רבות מכתב עטם ידו של החכם המנוח).

סדר הפלה עם יוגרות פליחות ומועריצים, נדפס ע"י המדקדק ר' משה ישראל

בידינגן נדפוס של אפרים האדלמאר במין שנת תקע"ט.

סדור הגיון לב עם פירוש מקור הנרכה לר' לוי לנדזבוט, דפוס קהניגזנברג

שנת תר"ז.

מחזור לר"ה וירכ כמנהג תונים דפוס ליוורנא שנת תרכ"א.

סדור הפלה דרך החיים עם פירוש נהורא השלם לר' אהרן בר יחיאל, דפוס

שטעטין שנת תרכ"ב.

פירוש על שירי היחוד, כתב יד על נייר נכתב בשנת ק"ן, והוא רשמי.

כן כל אלה הספרים עם פירושיהם השונים הקרהי נהם ונדקתי ודקדקתי לגבר מתוכם

הלשון הנכונה ולהציב על פיהם הקריאה המתוכנה, וגם שקדתי על התלמוד והמדרשים

וספרי הגאונים ודרשתי בפוסקים ראשונים ואחרונים וכל מה שנכתב עד היום על חלוקי התפלות והיה נכחי להשיגו לא הסבותי את עיני ממונו. ודליתי ככה כל אחרי שפר ממצוהי התפלות ומוצאיכן ואת כולם נתתי לאור המלאכה לקרצם בצאורי ולחצרם יחד להיות לאהל אחד. ועבדתי במלאכה הזאת ימים רבים וחזרתי עליה כמה וכמה פעמים ולא נרפיתי ואחור לא נסוגתי מלשער ולפלס ולשקול את הכל בכף מאזני הבחינה עד כי העמדתי על איתן חכונתו. וקראתי את שם הסדור הזה עבודת ישראל ע"פ מה שאמרו חז"ל ולעבדו בכל לבבכם, איזו היא עבודה שכלב, הוי אומר זו תפלה (ראש מס' הענית), והתפלה היא במקום קרבן ונשלמה פרים שפתינו, וכאשר עבדת מזבח קרויה עבודה כך התפלה קרויה עבודה (ספרי פ' עקב י"א, י"ג) ויהי לרצון תמיד עבודת ישראל. ואת צאורי לתפלה כניתי בשם יבין לשון, להיותו מכון ללשון התפלות לכיון את סגנוניהן ולהמוך את נקודיהן ולגלות את מקוריהן ולהביא משען ומסעד לכל נוסחאותיהן ולסלול המסלה לכל מלה ומלה*).

ועתה אתה הקורא אם תמצא כה וכה בסדור זה תבא או נקוד כנגד הרגל קריאתך אל נא תבא את פיך לקרוא עלי תועה תועה, אבל הביטה וראה נא בשולי העמוד למטה ותבין בצאור אחרי וכו' תטח דעתך. אמנם המקראים הרגילים לערער על כל חדש שיראו בלי שום עליו עין בוחנת אם יטענו עלי במאמר,, אל תשנו ממנהג אבותיכם", ואם יאמרו,, מי הוא זה שיעזו פניו לשלוח יד בלשון התפלה לתקן ולחדש ולעשות את ענינו כדין מכריע", ואם יאמרו,, הלא התפלות בידינו מווקקות די והותר ומה איפוא זה שיחדש" — אשיבם דבר כי לא באתי לחדש מאומה רק לבאר ולתקן ודי והותר נשאר לי לבאר ולתקן, חדע, כי היידגסיים בכל מה שטער וזקק את התפלה הוא בענינו לא הונחה דעתו בסדורו וסיה בחפז להוציא עוד סדור חדש מתוקן בכל וכל ואף כבר קרא לו שמו צטרם הולדו,, הלכה ברורה", אך הזמן לא אבה לו להוציא את מחשבתו לפועל, ואני את כל כתבו במזמנתו זו הגיש לידי ומה שמנאתי בהם נאה למחברתי ארצתיו ביריעותיה. וגם אם שניתי כה וכה נוסחא או נקוד הן באמת איננו שינוי ואיננו לחדש אבל היא היא הקריאה הנאמנה שהשיבותי על עמדה להחזיר העטרה לישנה. ואם מפני זאת סוגרתי במקומות להשיג על דברי זולתי ולומר על מחבר מן המתגרים שטעה, לא עשיתי כן להתגדל על אחרים ולעשות את עניני דין מכריע, גם לא עלה בדעתי לנגוע בזה בכבוד החכמים בעמדם וסם כבודם במקומו מונח וחלילה לי מהתפאר בקלון אחרים, אך כל רצוני לנקט האמת ולהודיעה, והאמת האובה יוחר מכל וסיה היא כל מגמתה ולא נתלת בכבוד והון, ואת אשר חנני החונן דעת וידעתי נגד מציני מדע הנעתי וסם ישפטו

(* ואגלה מה את אזני הקורא כי צאורי יבין לשון לא הובן טעקרו כי אם על גופי התפלה לבדה, נאשר טעמתי בתפלה לא הינה אלא על תקון ונאור התפלה. ואחרי כן בקרוב השלמת הדפסתה הטדפים גער אומר להגדיל עוד את תועלת הסדור בהוסיפו לו גם את הסליחות לפענית ואת היוצרות לשמות ובקש טעמי להסיף ידי גם על אלה לטטרן ולבארן ועשיתי ברעוט, אך לא הרחמתי טרן לדרש ולהעמיק בצרשי הדברים והקדוקם כשו טעמי התפלה, ורק את הדרך להגנת הלשון ולישוב הנוסחאות אותי כתבתי וכעט עילין.

ולא אבוש*). ועדי במרומים כי אין דבר גדול וקטן שהעליתי בסדורי טרם עינתי עליו ציון היטב ומלאחיו מוסכם בדקדוק הלשון ומוכח ומוחמד בסדורים קדמונים, ואף בזאת לא סמכתי על דעת עמי כי אם שאלתי את פי חכמים חשובים ויענתי עם משכילים החונים והם היו בעוזרי. ונפרט סעדוני שני חכמים גדולים האחד ראש החוקרים מוהר"ר יוס טוב לפתן לוכן נר"ו אשר העמידני על נכון לא לבד ע"י ספריו המשובחים כי גם ע"י תשובותיו היקרות שהשיבני על כמה דברים ששאלתי עליהם את פיבו, והשני גדול הדור מוהר"ר שלמה קליין נר"ו והוא נתן ונדק את כל דברי באורי וגם העניקני פירושים נחומדים לנים ופרחים ושלתים בערוגת באורי**). ואתן פה את תודות לבי לחלופי הגדולים על רוב טובם שגמלוני.

ובכן אבוא להקים את דברי אשר הכטחתי בבאורי על טוסח ספירת העמר (דף 362) ואביא פה התשובה להרה"ג ר' משה טוביה מוונטהיים נ"ע שהיה יושב על כס הוראה בהאגויא, ואלה דבריו:

„כס"ד. כתב הגאון מוה"ר יעקב בסדור שלו לוטר היום שנעשה ימים לעמר שהם שבע אחר וכו' להסמיך הימים לעומר והוא העוסכם בכל החוקים וכן ע"ש האר"י וכו' ע"ג. ובעג"ד אטינח לתזק דבריו ביתר שלא תטוע. דעת הרמב"ם בפ' ז' טהלכות תמידין ומוספין דקפירה כוונת הוס דאורייתא, וכן היא דעת הר"ן סוף סוכה כמה אמר שם ד"ה והלכתא מיתב יתבינן וכו' דכיון דידעינן נקנינעא דירחא הרי חייב נספירת העמר מדאורייתא וכו' ע"ג, ולא בן דעת רוב המוסקים ה"ה התוספות מנחות דף ס"ז ד"ה זכר למוקדש והר"א סוף פ' ע"ט, והר"ן סוף פ' ע"ט בפירוש כתב וז"ל ורוב עפרים מסכימים דספירת העמר עבאו דליכא הבאה. ולא קרבן אינה אלא מדדכנן בעלמא זכר למוקדש וכו' (ול"ע דמראה ספירה מדבריו הנ"ל למה שכתב סוף סוכה) והבנה גם כיתה יוסף מ' תש"ט. ועלאתי דעת עליית סכרעת, רבינו יוחס טה שכתב דף ט"ד, והביאו גם גאלי' זוטא ונאלי' רבא, וז"ל קשה למה אין מברכין ב' ברכות א' לימים וא' לשבעות שהרי ב' מנחות הן, ועוד למה אומרים שהם שבע אחר היה לנו לוטר והיום שבע אחר, וז"ל טעם דכתיב שנעשה שבעות וכו' נטלא אלא בכחכה ספירת שבעות כי אם גבי עומר, אבל ספירת הימים לא כתיב גבי עומר, כעלמא דימים הוא טן התורה אפילו כוונת הוס, אבל ספירת השבעות כוונת הוס דליכא עומר אינה אלא זכר למוקדש ונדבר אהיו אלא זכר למוקדש כלכד אין מברכין מידי דהוה אברכיחא וכו' ע"ג, נעלמא שהוא מחלק בין ספירת הימים שהם דאורייתא אפילו כוה"ג, ולא בן ספירת השבעות. וכוה

(* הן! החוקרים המבינים הנחמנים כי יקרו את סדורי השמח נעמטס מאכט אמת, כידע כי גם אם ימלאו שכתתי דבר או כוולתי בדבר אשר יעשו אחי במאמר החכם „לא תועת חטאת על פי אביה קלמ טן הדברים הנכונים באר לא הגיע עד תבליתם“. אבל האנשים הקנתרנים המתחמדים בחלקלקות פיהם ורק אין בקרנם הרוחיים כל גנעים חון טנגעי טגטס המתברכים לטאך טון נחכלי את ולפסול טטוטס ונעמטתס וכל דרכם כסל לעו רק לתרף ולהכלים ולהכות מקי בלאן ראט, אין לי טסן טאהתם וגם אנתם באין כדי, ואומר עליהם כמו לכרעה לא מדוכסם ולא טעוקלם.

** ארעו פה על קלמ טן השירזים שנתנס לי הרב נר"ו: פירוש על מה ישענו (דף 44), כשעמד עליהם הבן (דף 102), ואינו גוף (דף 154), לקראת שבת לבו (דף 181). ועל מכת לטלאינים גלה לי את דעתו כוה"ל: הכה נמוסח ולטלאינים ככר נגעו טה ידי הטגיהים לטען הליל בני ישראל מחרטות פי דוברי שקר לבן נלפענ"ד דליכא לטיתח מידי טהחליף ודים כוונן וישטוט טלבות עב"ל, ועל אודות מכה אחרונה אל טגלה כתב אלי וז"ל: לפענ"ד דבריו לרוק טאד כענין טסח מכת הטגלה ונפרט כי נדעים עמו כ"י וגאומי טולס וגם טפי' הכלבו נראה כדבריו אפי' הנפרט לנו ע"י דוד והטאלס ע"י טרדכי ואסתר וז"ל הטאלס מאוחר טן הנפרט. אכן יען כי מהחתימה נראה גם מוסחתו יס לה אר טקדש וכבר נתמטטה וגם הטוקנליס נתט טעם טל השתנות כוסחת זאת טוסחת אמת ואטוטה כ"ל איעבה טטוב והיאר אם ידפוס אתי כוסחתות ואז כל העם, טל טקוטו יכא באלום עב"ל ואני כעלתו בן עשיתי.

יש לומר הלכה כדברי המכריע דטוב ויטה לסמוך תנת לעומר למנין הימים שהם דאורייתא. וגם נחזי אמן לדמותו להא דאמרינן לענין אמן דטובה ירושלם נרכות דף ט"ה דהרי זה מאוכח ואני עני ליה בקלא וכו', ואע"ג דר"א עני ליה בלחיזה ולדין וליכא פועלים אפילו אני וכו"ס התוס' על כל פנים עני ליה אמן להפסיק בין מרכה דאורייתא לדרכנן ודעת הכ"ח א"ח ס' קפ"ז דעבאו שאין הפועלים הולכים למלאכתם ליכא לטיחא שזלזלו וכו', כן נמי יש לומר נכון דידן להפסיק בתנת לעומר בין ענין הימים לטה שאמרינן א"כ כדי לידע שהוא דאורייתא, כן נראה נענ"ד להפסיק. דעת הגלוי והתוס' וכו', עד כאן לשון התשובה.

עוד לערוך פה את החרוזים האחרונים של הושענא אמן ישעך אשר העירותי עליהם בדף 380.

ואלה הם:

מבשר ואומר	קומי אורי כי בא אורך	אָבִי עַד חַשׁ לַתְּאֲרֵךְ
מבשר ואומר	בא מדלג על החרים	לְחֹק לֵב נִמְהָרִים
מבשר ואומר	והושיעי כל מעוזך	עוֹרֵי עוֹרֵי לִבְשֵׁי עוֹךְ
מבשר ואומר	והחזיקו בכנף איש יהודי	זֶרַעַךְ יָרֵדַע בַּהוֹדֵי
מבשר ואומר	כי ישב בה שוכן מעלה	רַחֲבָה וְנִמְכָּה לְמַעְלָה לְמַעְלָה
מבשר ואומר	בימיו יהודה תנשע	בְּרוּחַ שְׁפָתָיו יִמִּית רָשָׁע
מבשר ואומר	בשמתת שוש אשיש	יִטְפוּ הַחַרְיִים עִסִּים
מבשר ואומר	ונפוצות יהודה יקבץ	רַבְבוֹת וְאַלְפִים בַּהֲקַבֵּץ
מבשר ואומר	חזקו ידים רפות	בְּבָנִין הֵיכַל לִיפּוֹת
מבשר ואומר	הוא דוד בעצמו	יִגּוֹן לִפְנֵי שֶׁמֶשׁ שָׁמוֹ
מבשר ואומר	כסאו כשמש נגדי	קוֹל דְּדוֹדֵי בֵּא תִגִּידֵי
מבשר ואומר	מעתה ועד עולם	לְהַקִּים בֵּית הָאוֹלָם
מבשר ואומר	נגילה ונשמחה בו	יוֹם הַיִּיטָם מִחֲבִים לוֹ
מבשר ואומר	כי לשטך תן כבוד	רוּחַ וְהַצֵּלָה דַת וְהוֹד
מבשר ואומר	כהיום הזה בשמחה	דָּוִים נִמְצָא וְהִנַּחַה
מבשר ואומר	כהיום הזה ששים ושמונים	זָכַר טוֹב לְאַנּוּחִים
מבשר ואומר	בבנין בית המקדש	קָדוֹשׁ הָעֵלְנוּ וּבִלְבַב נִתְחַדֵּשׁ

שדי ברכנו ונחיה. וכלכם ברוכים תהיו. ואמרו לי ברוך תהיה מבשר ואומר.

בכתוב מגדול ישועות מלכו יי'.

גם יש לי לסדר פה מקנת הוספות להתמיים על ידן את דברי באורי יכין לשון, ואלה הן:

בדף 75 שורה 10 מלמטה אחרי „שנכנה.“ יש להוסיף: „ומוסחת הספרדים ארוכה היא ממוסחתנו ובה לשונה: „בא"י מלך גדול ומהלל בתשבות, אל הסודות ארון הנפלות, בורח כל הנשמות, רטון כל הטעמים, הבורח בשיי זמרה, מלך (יקיד) חי העולמים אמן“ — והנה חתום נה אברהם, ואמאר כי הוא רטון לשם מפרח, או לזכור זכות אנדוהם אמינו.“

90 „ 13 מלמטה אחרי „טעה כ"א.“ יש להוסיף: „ובן גם נמה דף ל"א ודעה

זינה והשל.“

- בדף 92 שורה 2 מלמעלה אחרי „בלשונה“ יש להוסיף: „וכתב בעל ראשית חכמה בשער תשובה פ' ה' שיש לבוין בנרבת רפאנו גם על חחלוטי הנפש.“
- 101 „ 3 מלמעלה אחרי „קמ"ז“ יש להוסיף: „ובן במרגוש זיר ו', ו'.“
- 8 „ „ מלמטה אחרי „פעולים“ יש להוסיף: „אטנם דברי טג"ח בעלמס גם הם נכונים, ויתכן ג"כ הלשון להעבירם חקי בלי מי"ם כמו שיתכן לוטר טן לעבוד בריתו (דברים י"ז, ב') להעביר (את פלוני) בריתו, וכן באמת כתב בעל ארחות חיים הלכות חנכה פ' ב"ב שהקריאה הנכונה לשכחם תורתך ולהעבירם חקי רלוך כלומר שטעמו עלינו להשכיחנו התורה ולהעביר אותנו את החקים.“
- 111 „ 5 מלמטה אחרי „למנין“ יש להוסיף: „ונמדור אל הר' היך מריוש כל המרוו ח"ט נקום וכו' לא נמלא וגם בפירושו שם אינו מוזכרו, רק כתב ז"ל כל סדר ח"ט נרוז הספרים (למנהג אשכנז) הם ל"ז לזכור עקדתו של יצחק שהיה בן ל"ז על העקדה עב"ל והוא רק מכון בהשטת מרוז זה.“
- 116 „ 9 מלמטה אחרי „על אטלו“ יש להוסיף: „ובמנהגי הר' יחזקיה (כ"י) מניח הטעם בשם רב הא"י גאון, דמנין טמן (מסחים ק"ח) הסיבת אטל הסיבה שטה חו הסיבת בני חורין ומלכים, ובאותו לך שהוא מראה להיות בן חורין לריך להכניע לפני הקב"ה.“
- 130 „ סוף שורה 16 מלמטה יש להוסיף: „ובן הוא בלקוטי פרדם בפירושו קדיש דף ו'.“
- 131 „ שורה 12 מלמטה אחרי „אבודתם“ יש להוסיף: „ובן במדור טנה אויגנין.“
- 7 „ „ מלמטה אחרי „ובנת“ יש להוסיף: „והנה סה להעיר עוד כי מה שברז הטחורים מנהג אשכנז נמלא בן גם במדר עבודה של טוסף י"ב בפיסקא והבהגים והעם „היו כורעים ומשחחיים ומודים ונופלים על פניהם“, שהיא מעות, וסם חנת ומודים יותרת היא ולא נמלטה בעשנה ולא נגמלא לא בבבלי ולא בירושלמי וכן במט"ג עין ר"ט וגם בכל מחזורי כ"י איכנה, אבל במידעה מעות זאת טתוך מחזור אלוניק טאנת ש"ט שהעמיד סם המדפים ומודים בהגדרו אחרי אגרת הלשון אל עלינו לשנת.“
- 132 „ סוף שורה 5 מלמטה יש להוסיף: „ובכל ס"י פסוק זה איכט, ונק"ק וירעייא גם אין אופרים פסוק ה' ימלוך אלא טפיימים עם פד חמלוך בכבוד. וראה יוסף אונן ס' ב"ט.“
- 154 „ שורה 10 מלמטה אחרי „דבר הוא“ יש להוסיף: „ובימים האלה הובא לדפוס את ספר הודאת בעל דין לדון דוך נשית, והוא מוכיר המרות הנו לדון וכו' בנוסחא זו רצו ארון עולם, וכל נוצר י"ד" גרולחו ומלכותו, תינת וכל טי"ו ותנת יודה נדל"ת ל' הידעה. ונוסחא נכונה היא זאת טוסכטת בולה עם העקר הה' אל י"ג העקרים אשר השם ית' לו לכרו רחיה העבודה והתפלה.“

נדף 169 שורה 5 מלמעלה קודם „השלך בכבודו“ יש להוסיף: „כי המלכות וכו'“ לקוח מטוספת עלינו לשבח.

9 „ „ „ מלמעלה אחרי „כסמן ט'“ יש להוסיף: „תמיד ימלוך, בעל ארצות חיים (נדף ט"ג) כתב וז"ל הטולך בכבודו עלינו לעולם ועד ועל כל מעשיו, והחותם תמיד ימלוך עלינו עושה כי לא מלינו נוסח חתימה בזה בזה ען הנרכות, כי כל החמיטות הם דרך הודאה לשם ית', וזאת תהיה דרך תפלה עב"ל.“

178 „ „ „ 10 מלמעלה יש להוסיף: „ועתה הגיעו לידי לקוטים שהעתיקם לו הר' אהרן פולד וז"ל טק"ק 55 ד"ט מתוך ספר טנהגים כ"י של ק"ק ווירטישא וטלחתי כי שם כתוב ברור וז"ל „היום ו' כ"ז סיון שז"ל מתחילין מה ק"ק ווירטישא קבלת שבת והולכין לכה"כ שעה אחת קודם קריאה לכה"כ וטקנלין הכלה עב"ל.“

188 „ „ „ 5 מלמעלה אחרי „כל ישראל“ יש להוסיף: „ובן בעל ארצות חיים (דף ס"א, ב') כתב כי בן הלכתה לומר וימתו זה ישראל מקדשי שטן.“

194 „ „ „ 19 מלמעלה אחרי „את הנר“ יש להוסיף: „[והנר צבור שור פירש דהבי קאמר אס עארמם וערנחם הדליקו את הנר, ואם לאו אל תדליקו עדיין עד טישור ועיזוב].“

212 „ „ „ 3 מלמעלה יש להוסיף: ולאננה ווירטישא אומרים „ארפיים ואופני הקדש.“

219 „ „ „ 219 סוף שורה אחרונה יש להוסיף: „ובן בעדש של עשרת הדברות דבור ד', יום השנינו צור בו הקב"ה וקדשו לשמו ותערת ימים קדשו כי בו חיבר שמים וארץ וברבו והנחילו לעמו ישראל.“

233 „ „ „ 2 מלמעלה אחרי „ותק"ג“ יש להוסיף: „ובן כתוב ברור בס' טנהגים כ"י של ק"ק ווירטישא וז"ל אב הרחמים נתיסד בצעת גורת תחנ"ו ולא כודע מי חננו כי נטלח טיוסד על השלחן שקורין עליו התורה.“

263 „ „ „ 263 סוף שורה אחרונה יש להוסיף: „ובכר השיב עליהם יעב"ן כנו"ק חלק ב'. וזאה גם בס' טנהגי פירדח דף ג'.“

265 „ „ „ 14 מלמעלה אחרי „בבנת בענחה“ יש להוסיף: „ובן כתוב בס' חסידים ס' א"ו “

272 „ „ „ 2 מלמעלה אחרי „ס' ד" יש להוסיף: „ובכער יחוד העצמה פ' ה' גם בהקדמת ספרו וכן נוסחת תכחותה פ' כי תלת.“

7 „ „ „ מלמעלה אחרי „עב"ל“ יש להוסיף: „וזאה עוד בפירוש הראב"ן גם בפירוש רש"י לשנת דף קל"ט.“

281 „ „ „ 6 מלמעלה אחרי „דננעים“ יש להוסיף: „גם טיוסח דף י"ט, ב'.“

288 „ „ „ 5 מלמעלה אחרי „(י"ט)“ יש להוסיף: „תלויה ברור, בעל דבר, הרע"כ גורם תלויה ברור בעל, בעל דבר וכו'.“

נדף 314 שורה 3 מלמעלה אחרי „תפלותיהם“ יש להוסיף: „אבל היא הוספה יסנה וסוכרה
כזר נעל ארמות חיים הלכות הבדלה אף כי נוסחתו טאונה לטאד
טנסח אחר הטמנרים.“

„ 369 ראש שורה 2 מלמטה יש להוסיף: „אום נצורה, הואענא הזאת אחו נה הספרדים אף
שנה בלשונה הרנה.“

„ 371 סוף שורה 2 מלמעלה אחרי „טנתה זי“ יש להוסיף: „בהושעה שוטרי וכו', תרוז זה
לא מטא נטחזור רוטא גם לא נמדור רפ'ז גם נדוב קהלות פולין
אין אומרים אותו, ורפיתי בלקוטים שהעתיקם לו הר' אהרן פולד ז"ל
עתך ס' טנהגים כ"י של ק"ק ווירטישא כי תחזו הנה הוא הסוף
טפיוע הואענא אחד זיכר ר' שטואל רגאון משפירא ובטיל כנדו
אל הגאון הוא טהגו נבל עושנות אשכנז לומר תחזו הנה כל ימי הטג
תחרי הואענות של הקליר וכדי אלא לנטל לגמרי פיוע של אותו הגאון.“

„ 388 „ 6 מלמטה אחרי „רפ'ז“ יש להוסיף: „ובן גורם הנחיי נכד הקטח עבר ר"ה.“

„ 403 סוף שורה 5 מלמטה יש להוסיף: „אכן מי אומר ידברות הדל"ח נחירק והנ"ח רפויח
גם הוא נכון, כי דד"ח נב"ח רפויח הוא טסקל הנטלא נטקרת, אשם
דד"ח (אית ה' ת') על דד"ח (מהלים ק"י, ד'), ותאפת נקוד ככה
נמדור רפ'ז ידברות קדשן נבית רפויח עם קו רפה עליה.“

„ 554 שורה 5 מלמטה אחרי „הטנ"ס“ יש לקרוא: „ונסח טנהג אינגיון טאונה טהן
ונסח טנהג אינגילי“ וכו'.

אלה הדברים אשר ראיתים מן הצורך להקדימם לסדורי. והאל הטוב והמטיב אשר
הגדיל חסדו עלי ויהי צערי עד כה, אליו נשאחי את נפשי וכו נטחתי כי ק ידו תמיד
תהי לעזרתי, מכל ארה לפלטני, ויחייני ויקיימני, ובדרך אמת ינחני למען שמו, אמן.

ביברך על נהר רחיון יום א' ו' תשרי תרכ"ח לפ"ק.

יצחק בן אריה יוסף דוב.

מפתח הענינים.

דף	דף
183 תפלת ערבית לשבת ויום טוב	דינים . הנהגת האדם בהקיצו משנתו
197 קידוש לליל שבת	1 בבקר
199 זמירות לליל שבת	2 סדר נטילת ידים בשחרית
206 תפלת שחרית לשבת ויום טוב	3 דיני ציצית וברכתן
סדר קריאת התורה והפטרה לשבת	5 דיני תפלין
222 ויום טוב	7 דיני הליכה לבית הכנסת
235 תפלת מוסף לשבת	10 דיני תפלה
248 שיר היחוד ליום שבת	15 דיני אמן
252 קידוש לשחרית בשבת	16 דיני קדיש
253 זמירות ליום שבת	18 הנהגת שליח צבור
259 תפלת מנחה לשבת	דינים חיבטר ציצית, תפלין, תפלה
271 פרקי אבות	20 חו"ו, חין רייטסער ספרקלע
296 תפלת ערבית למוצאי שבת	33 סדר תפלה . תפלת שחרית
311 סדר הבדלה	56 עטיפת הטלית
315 זמירות למוצאי שבת	56 הנהגת תפלין
319 סדר יום כפור קטן	106 פסוקים לשמות
328 סדר הלל	108 תפלת הבינונו
333 תפלת מוסף לראש חודש	109 אבינו מלכנו
337 ברכת הלבנה	120 תשלומי קדיש וברכו ליחיד
340 לוח לקביעת החדשים והמועדים	122 סדר קריאת התורה לחול
342 בדיקת החמץ בערב פסח	133 שירי היחוד
343 סדר קרבן פסח	153 קדיש דרבנן
345 ערוב תבשילין	פרשת עקרה פרשת המן עשרת הדברות
345 ערוב חצרות	157 תשלש עשרה עקרים
תפלת ערבית שחרית ומנחה לשלש	163 תפלת מנחה לחול
345 רגלים	163 תפלת ערבית לחול
351 תפלת מוסף לשלש רגלים	178 דיני ערב שבת
358 סדר נשיאת כפים	174 תפלת מנחה בערב שבת
362 סדר ספירת העומר	178 קבלת שבת

דף	סדר פרשיות לשני וחמישי ותעניות	דף	תפלה כשנכנסים לסוכה
451	והנוכה ופורים וחה"מ	365	קידוש לשלש רגלים
494	פסוקי תורה לחול קרייש	367	סדר נטילת לולב
496	סדר המעמדות	369	סדר הושענות
547	פרק שירה		תפלת ערבית שחרית ומנחה לראש
553	סדר סעודה	383	השנה
554	ברכת המזון	391	קידוש לראש השנה
562	ברכת המזון בקצרה	392	אבינו מלכנו
563	ברכת המזון לסעודת נשואין	394	תקיעת שופר
565	ברכת ארוסין	395	תפלת מוסף לראש השנה
566	סדר הברכות	407	סדר תשליך
573	סדר קריאת שמע על המטה	408	סדר הכפרות לערב יום כפור
578	סדר הטבת חלום	410	תפלת ערבית שחרית ומנחה ליום כפור
580	תפלת הדרך	423	תפלת מוסף ליום כפור
582	סדר ברית טילה	432	תפלת נעילה ליום כפור
584	סדר פדיון הבן	439	הדלקת נר חנוכה
586	צדוק הדין	441	מגלת אנטיוכס
588	קדיש לאחר הקבורה ב"ט	446	סדר פורים
589	הסליחות לתעניות	449	זמר לסעודת פורים
629	היוצרות לשבתות	450	סדר תשעה באב

תהלים מנוקד ומוטעם על גבן ומסודר לימי השבוע ולימי החודש.

שני שירים לשבת.

חונן הטסדר. אחרי כי כשלוה הדפסת סדורי טכודת ישראל וזכיה חונן לפני הרב הטופלא טוהר"ר שמואל באנדי הי"ו טנגנלא, ונקשתי טכטוד מעלתו לאוס נח את טין פקיותו על סדינים אשר הנחתים כסדורי ולבחון ולבקר טהם ערס אשלתם ואחלקם לרנים. וכוף כטוט טזה כנקשתי ויחן לי את שני השירים האלה לטען אסדרם כסדורי ויהיו לתפארת לו ולאות כי ערובים טו סדינים כדונם. והסירים היפיים האלה את האחד חכרו הרב מ"ו, והסיר השני חכרו וקנו אל הרב מ"ו הגאון הגדול כטראל טדע טנו טוהר"ר נפתלי הירץ שויאר ז"ל טטכרו אל הפיוט חורי ורב על סיר השירים, זהיה ר"ט ואכ"ד כק"ק טנגנלא וכולך לטטוחטו טג"ט ככנת חקט"ג.

שיר לליל שבת.

אנכי לוי אשירה לאלהים.
אזמרה לשמו כי נעים:

שביעי קדשת חמדת תמים	זה היום תכלית הפעשים
בו צוית מנוחת עולמים	ולדוסיף קדשה מוששה מוסיפים
בגיף בשמך מתחילים ומקדישים	יום הששי ויכלו השמים. אנכי וט'.
כמד לחבי גמלצו אמרו תקיף	מה פתוק באהבה לעבדך
ענו וענג הכל לשמך	אנחנו מוכנים לעשות רצונך
בנפשונו ומאדנו אינו לקדשך	לבגנו לך בכל הפעשים. אנכי וט'.
ולפניך מעורר שבת חרודה	שקולה בכל התורה הברורה
יהיבה פתיבה פאש שחורה	עלאש לבנה בהירה ועחורה
ושכר מקומה לעד שמורה	להנחילו נחלה בלי מערים. אנכי וט'.
אכלו רעים שתי דודים	בצותכם אלהים שלש פעמים
שבת היום ולשמו מברכים	שומרי שבת ובריתו מחזיקים
ימהר לגאלם וגם זוכים	לשכר עולם צפון לצדיקים. אנכי וט'.
לנאמן בחרת ענו ענויים	אותו שלחת לבני ידדים
מתנה טובה להודיע לחביבים	לאמה בחרת מכל העמים
שבת שמיה קדשת תמים	ומברכת שביעי הפה מברכים. אנכי וט'.

בִּינִי וּבִינֵיכֶם הִיא לְאוֹר
 מְלֹאכָה בְּשֵׁשֶׁת אֶךְ לְהִיזֹת
 רַגְלֶיךָ אִם־תָּשִׁיב מִשְׁבֹּתוֹת
 נָא לְשִׁמּוֹר הַשְּׁבֹת וּלְעִשׂוֹת
 הַקָּמָה נְתוּנוֹת לִיגִיעַ כַּפּוֹת
 רָם יָסִיר עֲוֹנוֹת וַחֲטָאִים.
 אֲנֹכִי וכו'.

יִזְנֶה בְּצוּאָרְךָ נִמְשַׁלְתִּי בְךָ
 עַל־יֵזַן חֲזָקִי בְּעֵרָ לְקַדְשֶׁךָ
 יַחֲדִתִּי פֶּאֱהָבָה אֶקְרַב לְשִׁמְךָ
 פִּשְׁמֹתָ אוֹתוֹ לְמַעֲוֹת בּוֹרְאֶךָ
 נַפְשִׁי וּגְשָׁמְתִי הַכֹּל שְׁלֶךָ
 לִלְךָ לְשִׁבּוֹת שֶׁבֶת עוֹלָמִים.
 אֲנֹכִי וכו'.

בְּרִדְדוֹ מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ
 נָא שְׁלוּמְךָ פְּרוֹשׁ עָלֵינוּ
 יוֹם יוֹם בְּךָ תִּקְוֵהָנוּ
 אוֹתוֹ חַיֵּשׁ מֵהֵרָ לְנַאֲלָנוּ
 דְּבִיר קַדְשֶׁךָ הַקָּם לָנוּ
 שְׁפֹחַ אוֹתָנוּ שְׁמֹחַת עוֹלָמִים.
 אֲנֹכִי וכו'.

שִׁיר לְיוֹם הַשְּׁבֹת.

ט"ס א"כ, וחל"כ חתום נפתלי הירץ בן גאון סהר"ר חוד זכר הצדיק לכרסה.

אֲשִׁירָה וְאֶזְמְרָה
 אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ
 בּוֹ חֵמֶד וּבְחָר
 הַנְּאֻמָּן רוֹעֵנוּ
 לְאֵל אֲדִיר וְנֹרָא
 אֶרְדִּיּוֹם הַשְּׁבֹת.
 הָאִישׁ הַנִּבְחָר
 בְּאַהֲבָה וּבְחֶבֶת:

לְכֵן נְשִׁיר מְזֻמָּר שִׁיר לְיוֹם הַשְּׁבֹת טוֹב לִי לְהַזְדוֹת:

גִּילָה יַחֲדָה
 בְּמַחְנוֹת קְדוֹשֵׁינוּ
 דִּינִיו בְּמֶרְה
 לְקַדְשׁוֹ הַיְהוּדֵיָנוּ
 הַיְתֵרָה וְשִׁמְחָה
 מִמְּלֹאכֹת לְשִׁבּוֹת.
 נִצְטַו בְּאַזְהָרָה
 בְּדַת גִּפְשׁ מְשִׁיבַת:
 לְכֵן וכו'.

הַלְכוֹת וַחֲקִים
 לְשִׁמְרָם פְּקַדְט
 וַחֲבִרְכָהוּ בְּפֶן
 לָחֵם מִשְׁנֶה לָט
 גִּתְרֵתִים וַחֲקִיקִים
 עִם גְּצוּר כְּבֹבַת.
 בַּמִּדְבָּר זְמַן
 בְּהוֹרִידוֹ לְיוֹם הַשְּׁבֹת:
 לְכֵן וכו'.

בו יקדש בנשמה יתרה חביבת. בתענוג לשמות קעולות נקרבות: לכן יכו.	זרע קדש בחקדות הימים חיל וקח יחשב לריח ניהח
לחיי ארוכה משוכן ערבות. לקבוד קונו ומאכלי מטעמות: לכן יכו.	טועמה זכה מרבית בברכה ידבה מהונו בגדים מכבדים
לקדש בהודיה בקול ומירות ערבות. בקודים בשולו לבצוע יחדו יהיו נשלבות: לכן יכו.	כוס רזיה ביין ישן ופת נקיה לחם שלם לשבוע מכבדות שתים אין לגרוע
מתולדות ואבות שפיהן מחיבות. פלי מערים שכהנו כדברי הנבואות: לכן יכו.	ממלאכות לשבות ודונות וישגות נחלת יעקב אבינו כאשר הכביחנו
אל יהיו געדרים לזרע קדש מעצבת. להרבות מחילות ינחילנו יום שקלו שבת: לכן יכו.	סעודות שלשה מספרים ממלחמות נוג ינצחם עינינו לו מוחלות לשומרי שבת מוחלות
שבה ותהלה הגדיל יי גסים ונפלאות. קומה בעזרתנו ותנהלנו על מי מעוזות: לכן יכו.	פינו נמלא או יאמר באלה צור ישענו יחד שמך לעינינו

קדוש ישראל
 ושִׁלַח לָנוּ גּוֹאֵל
 רַחֵם אֶת־לֵאדָרְהֶמָה
 וְתֹאמֶר לְצִיּוֹן קוֹמִי
 בְּנֵה אֶת־אֲרִיאֵל
 הַמְבַשֵּׁר בְּשׁוֹרֹת טוֹבוֹת.
 קדוש שׁוֹכֵן רוֹמָה
 וְהָשִׁיב לֵב בְּנִים עַל־אֲבוֹת:
 לִכְן וכו'.

שִׁלַּח אוֹרֶךְ וְאַמְתֶּךָ
 וּבְהַנִּים לְעַבְדֶּךָ
 תְּהַלֵּתֶךָ מִי יִמְלֵל
 אֲנֵי הַצִּילָנוּ מִמִּסְתַּחֲלָל
 לְזֵימִים בְּשִׁירֶךָ
 בְּזִבְחִים וּקְרִבָּנִים
 עֲלֶיךָ אֵין לְנִמּוֹר תַּלְלֵל
 וְנִעַבְדֶּךָ בְּשָׁנִים קְדָמוֹנִיּוֹת:
 וְאֵן בְּשִׁיר מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת טוֹב לְיֵי לְהוֹדוֹת:

נִפְתָּלִים וּמַעַקְשִׁים
 הִרְצֵה וְשִׁפֵּר כָּל־הַמַּעֲשִׂים
 בְּנֵי תַמִּימִים בְּךָ חוֹסִים
 גְּאֹן־וַעֲטָרָה בְּרֹאשׁ מִשִּׁתְּךָ תִּשִּׂים
 הַסֵּרֵנָה מִכָּל־גֵּב
 אֲשֶׁר יַעֲשׂוּ לְפָנֶיךָ בְּכָל־לֵב.
 לְעֵינַי כָּל אוֹתָם תִּלַּבֵּב
 וְתִגְבִּיהַ בְּסֵאוֹ לְשַׁבָּת:
 (ואז נשיר וכו').

מִהַרְרֵי־קָדָם יִשָּׂא אֶל־נֶגְדוֹ לְהָשִׁיב
 תִּשְׁקִיעַ לוֹ הַטּוֹב אֶתְּהָ הַמַּטִּיב
 בְּהוֹדוֹ לְיֵי בִי טוֹב
 בִּי אֲלֶיךָ נִפְשָׁנוּ תַעֲרוֹג
 אֶת־דָּוִד עַבְדֶּךָ הַחֲסִיד וְרִגּוֹג
 וְשִׁירִים אֲלֶיךָ בְּאַרְזֹג.
 נִרְגָן וּנְזֹפֵר לְשִׁמְךָ
 יִדְעַ לְכָבוֹת וּמַחֲשָׁבוֹת:
 (ואז נשיר וכו').

זְכַרְנוּנוּ לְטוֹבָה
 עִם־הַצְּדִיקִים בְּמִסְכָּה
 לְבִרְכָה וְשִׁבַח לְחוֹצֵב לְהַבָּה
 יֹשְׁבִים וַעֲטָרֹתֵיהֶם בְּרֹאשָׁם יְהִבָּה אֵן נִזְכָּה לְיוֹם שְׁכָלוֹ שַׁבָּת.
 יַעֲלֶה לְשׁוֹכֵן עַד
 בְּסַעֲוֹדַת לְוִיתָן לְהִתְעַד
 יִי יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעַד
 וְנִשִּׁיר מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת. טוֹב לְהוֹדוֹת לְיֵי וּלְזֹמֵר לְשִׁמְךָ עֲלֵיוֹן:

הנהגת האדם בהקיצו משנתו בבקר.

שויתי יי לנגדי תמיד (תהלים ע"ז, ח').

הוא כלל גדול בתורה, שיתזונן האדם תמיד כי הקצ"ה מלוא כל הארץ כבודו רואה
אה כל מעשי בני האדם ומשקיף על כל עניניהם. ועל כן צהקינו האדם משנתו יהיה
תחלת מחשבתו הצורה יתצרך ויזכור חסדו אשר גצר עליו שהחזיר לו נשמתו אשר היתה
פקודה אלנו וחדש והחליף את כחו. ונשמו על לצבו את הטובות האלה אשר הגדיל השם
יתצרך לעשות עמו, אז תצער צו אהבת הצורח, ולא יישב על מטתו דרך ענלות, אלא
יקום צמחיריה וזריזות לצרך את צורחו ולהודות לו בתפלתו. ואע"פ שצריך לקום צזריזות
מכל מקום לא יעמוד פתאום מיד כשיקיץ, כי הוא סכנה (געין דף ע') אלא ישהה מעט ויאמר:
מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ מֶלֶךְ חַי וְקַיִם, שֶׁהַחַיִּיתָ בִּי נִשְׁמָתִי בְּחַמְלָה, רַבָּה אֲמוּנָתְךָ: ויכול לאמר זה
אף כשאין ידיו נקיות הואיל ואין צו הזכרת השם.

יהי אדם ננוע אפילו צחדרי חדרים, כמו שכתוב והננע לכת עם אלהיך (מכילתו, ח').
ע"כ לא ילצש חלוקו מעומד או מיושב, אלא יכניס צו ראשו וזרועותיו צעודנו שוכצ ונמלא
כאשר יקום הוא מכוסה. ויזהר שלא יקח את חלוקו ולא שום דבר מיד מי שלא נטל ידיו,
כי הוא סכנה. גם לא יהפוך חלוקו פנימי לחוץ, גם לא ינגצ ידיו צחלוקו.

בשלוש צתי שוקיו (טטריאפע) וכשנועל מנעליו, ילצש את של ימין תחלה ואח"כ של
שמאל, אבל צקשירה יקשור את שמאל תחלה. וצחליצת המנעלים וצתי שוקים יחלוץ את
של שמאל תחלה, כי הימין לעולם חסוב.
לא ילצש צ' מלצושים יחד.

לא ילך ד' אמות צגלוי הראש וצפרט תחת אויר הרקיע. גם אסור להזכיר שם שמים
צגלוי הראש, ולא יועיל אם מכסה צידיו על הראש.

יזהר מללכת ד' אמות צלי מלצוש של צינית, כי זה מציאו לידי טהרה וקדושה. וכאשר
הוא לוצש מלצוש של צינית, ר"ל הטליה הקטן הנקרא ארצע כנפות, יאמר: הֲרִי אֲנִי מְזַמֵּן
אֶת גּוֹפִי לְהִתְלַבֵּשׁ בְּמַלְבוּשׁ שֶׁל מְצוּוָה: אך לא יצרך על ארצע כנפות עד שנטל ידיו, או
אפילו אם נטל ידיו ועדיין הוא לילה אינו רשאי לצרך עד שיאיר היום ונטל את ידיו.
ירגיל אדם את עצמו לפנות לנקציו צקר וערצ וצפרט קודם התפלה, כדי שיחפלה
צנקיות. והמשהה צנקציו ויתפלל, לא לצד כי תפלתו תועצה אלא עוצר ג"כ על לאו לא
תשקנו (מכות ע"ז). וישמור הצניעות גם צצית הכסא ולא יגלה את עצמו יותר מן הצורך.
ולאחר שעשה צרכיו יזהר מאד לנקות את עצמו היטצ ולא יקנח ציד ימין, מפני שמראה
צה טעמי התורה ואוכל צה, כי אם ציד שמאל, אבל לא צאלצע האמצעית לפי שהיא
מרכזה לתפלין שכורכים עליה הרצועות. ויזהר פן ילכלך צגדיו לא צנאה ולא צמי רגלים.
אין להרהר צצית הכסא צשום דבר מצוה. גם יזהר שלא להזכיר שם שמים צחדר
שיש צו עציט של מי רגלים.

סיומא מציה כסא קבוע העשוי ביה מושב צריך לערות מים על ידיו ג' פעמים. וכל היום בשעשה צרכיו בין גדולים בין קטנים יטול את ידיו ויברך אשר יצר וכו'. ואין שעור לצרכיו, ואפילו לצרכיו הקטנים אין שעור, שאם השתין רק טפה אחת חייב לברך אשר יצר וכו', כי אם יסתם הנקב מלהוציא הטפה הריהו קשה לו, וע"כ חייב להודות ולברך. השתין מים ולא שפסף, אף על פי שצריך לברך אשר יצר, אין צריך ליטול את ידיו, רק משום נקיות.

סדר נטילת ידים בשחרית.

צריך האדם לרחוק את ידיו ופניו בכל צקר אחרי קומו ממתחו, ולא ילך ד' אמות בלי נטילה ידים. גם לא יגע בידו קודם הנטילה לא לפה ולא לחוטם ולא לעינים ולא לאזניים. סדר הנטילה כך היא, יקח כלי של מים ציד ימין וטוחנו ליד שמאל וישפוך מים על ימין תחלה, ואח"כ יתן הכלי ליד ימין וישפוך על יד שמאל, וחוזר ושופך ככה על יד יד עד ששפך על כל יד ג' פעמים, וצריך ליטול את ידיו עד פרק הזרוע. ואחר שנטל את ידיו יקח מים לרחוק זהם את הפנים, וגם יתן מים לתוך פיו להדיחו מן הריר שבו כדי שיחפולל צפה נקי.

לא ירחוק על גב הקרקע אלא לתוך כלי. גם לא ישפוך מי הנטילה במקום ששנררים שם בני אדם.

קבלה מחז"ל שאפילו שפך מים הרבה על ידו צפעס אחת אין מועיל עד ששפך ג' פעמים על כל יד.

קודם שיטול את ידיו יסיר הטבעת מעל האצבע משום חנינה.

גם הנשים יתירו ליטול את ידיהם בשחר ע"י שפיכת ג' פעמים קודם שיעשו דבר. אחר שנטל ידיו קודם שינגנס ישימם זו אל זו ויגזיפם למעלה ויפשטם כאדם שרוצה לקבל דבר מה מחברו (רמז לקבלת הטהרה) ויאמר: שאו ידכם קדש וברכו את יי: ואשא כפי אל מצותיך אשר אהבתי ואשיחה בקהילה: ברוך אתה יי. אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו. וצונו על נטילת ידים: (ויטוין בצרכיהו זהם פירוש קרייתו בחדמות וגם פירוש כתיבתו ציוד ה"א ו"ו ה"א, ד"ל יכוין,, שהוא אדון הכל והוא היה והוא ויהיה", ובהזכיר שם אלהינו יכוין,, שהוא הקיף בעל היכולת ובעל שכחות כלם", וכן יכוין בכל הנרמזת וכלל החפלות.)

אחר שברך הברכה ינגב סיעב את ידיו, ויאמר בקשה זו: יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלוהי אבותינו שתעמוד לנו זכות אברהם. יצחק ויעקב להציל אותנו ואת ירענו מכל עון ופשע כדי לקיים את מצות התורה הקדושה בלי טחשבה ורהי, ושהיר לבנו לעבדה באמת ובתמים. אמן:

אנא בקח גדלת ימיך תמיד צרורה:

קבל רנת עמך שונבנו טהורנו בורא:

נא גבור, הורשי יחודה בקבת שוקרם:

ברכם טהרם רחמם. צדקהך תמיד בטלם:

חסין קדוש. ברב טובך נהל ענתך:

יהי נאה, לעמך שנה זכרי קדשתך:

שתענתנו קבל ושמע צעקתנו יודע תעלומות:

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

יש נוהגים להמתין מלבדך על נטילת ידים עד צואם לבהכ"נ ומסדרים אותה שם עם שאר הצרכות. ועל כל פנים לא יצרך שני פעמים, ומה שמצרך צביתו לא יצרך צבהכ"נ. ומי שלומד או יאמר מזמורי תהלים קודם שנכנס לבהכ"נ הוא יצרך על נ"י ואשר יצ"ו וגם ברכת התורה צביתו, ולא יאמרם עוד בשעת החפלה צבהכ"נ אלא ידלגם כדי שלא יצרך ברכה לבטלה. רק הש"ץ יוכל לצרך צביתו, וצבהכ"נ חוזר לצרך בקול רם להזכיר את הרבים. הנעור כל הלילה יטול ידיו שחרית בלא ברכה, והוא אם לא נגע צטינופה, אבל כשנגע צטינופה יצרך.

השנים קודם עלות השחר ונטל ידיו, אז כשיחזר היום יטול ידיו עוד הפעם אך בלא ברכה. וכן מי שיטן צום שנה קבע יטול ידיו בלא ברכה.

עוד צריכים נטילת ידים, היוצא מבית הכסא, והיוצא מבית המרחץ, ואשר גזז נפרניו, ואשר התגלה, ואשר הקיז דם, ואשר שמש מטחו, ואשר חלץ מנעליו, ואשר נגע בגופו במקום שדרכו להחכסות, ואשר הפליח את בגדיו, ואשר נגע במח (ונוהגים ליטול את הידים אף באתם מבית המט או מלויית המט או מבית הקברות). אך בכל אלה אין מצרכים גם אין צריכים לשפוך על הידים ג' פעמים אלא דיו בפעם אחת על כל יד, חוץ מן היוצא מבית הכסא שצריך לערות מים על ידיו ג' פעמים.

ג' חלוקי צרכות צענין נטילת ידים. בשחרית אף על פי שלא עשה צרכו מצרך על נטילת ידים ואשר יצ"ו. ובשאר כל היום אף אם עשה צרכו אינו מצרך עכ"ל רק אשר יצ"ו. ולאכילה אפילו הידים אינן מלוכלכות ירחנם ויצרך על נטילת ידים ולא אשר יצ"ו.

דיני ציצית וברכתן.

אחר הרחיצה והנקיון יושמש צניניות שנארבע כנפות לצודקן שיחיו כשרות, ויזכר לצדקן לא לצד בחוטיהן התלויים אלא יבדוק ג"כ החוטים למעלה במקום שעוזרים חוץ נקב הכנף. כי כשנפסק שם אפילו חוט אחד נקרא נפסק מעיקרו ופסולין. ונריך ג"כ להפריד חוטי הציניות זה מזה שלא יהיו מעורבבים. וזעה בדיקתו יאמר: **בְּרַבִּי נִפְשֵׁי אֶת יְיָ יי אֱלֹהֵי נְהַלְתָּ בְּאֵד הַדָּבָר לְבִשְׁתָּ: עֲטָרָה אֲדָר בְּשִׁלְטָה נֹשֵׂה שְׁטִימִים בְּיַדְעָה: וְאַחַר הַבְּדִיקָה וְהַפְרִידָה יִצְרָךְ מְעוּמָד בְּרַחֵם אֲתָה יי אֱלֹהֵינוּ כְּלָה הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל סִצְתָּ צִיצֵת:**

וְאַחֲכַי יֹאמֶר אֱלֹהֵי הַפְּסוּקִים: **בְּרַחֵם אֲתָה יי חֲקִיךָ אֲצִיָּה: בְּרַחֵם אֲתָה יי וְשִׁשְׁפִּיךָ לְשִׁדְּנֵי: אֲנִי בְּאֶהְלֶךְ עוֹלָמִים אֲחַסֶּה בְּסִתְּךָ כְּנִסְיָה כְּלָה: תְּצִילֵנִי מִיָּדֵי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי תְּשׁוּעָתִי תִרְצֵנוּ לְשׁוּבֵי צְדָקָתְךָ: שְׁמִי יי לְנִגְדֵי תְּסִיד בִּי טִיטִינִי כִּל אֲשׁוּמָ: גִּדְעָ בִּיהוֹרָה אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל גִּדְעָל שְׁמוֹ: אֲשָׁא כְּנִפִי שְׁחַר אֲשַׁכְּנָה בְּאַחֲרֵי יָם: תְּהִי יְדֵי לְעִזְבֵי כִי סְקִיָּה בְּחֵרְתִי: חֲסִדְךָ יי כְּלָה הָאָרֶץ חֲקִיךָ לְשִׁדְּנֵי: גִּדְעָ אֲתָה אֲדִיר מִתְּרֵבֵי סְרָה: מְכַל שְׁשֵׁי הַצִּיָּלֵי חֲרַפְתָּ נְכַל אֵל תְּשִׁיטְנִי: בְּחֲסִדְךָ חֲנִי וְאֲשַׁמְרָה עֲדוּת פִּיךָ: עֵינֵי תְּסִיד אֵל יי כִּי הִנֵּה יֹצֵיא מִרְשֵׁת רַגְלִי: סְעִרְנִי וְאֲשַׁעֶה וְאֲשַׁעֶה בְּחֲקִיךָ תְּסִיד:**

שעור של מלבוש ארבע כנפות לכל הפחות ג' רביעי חמה באורך וחצי חמה ברוחב. הכנף אשר הציניות עונרות בחוכה הן בארבע כנפות הן בטלית יש להסיר בו שיחי רחוק מן הכנף הן באורך הן ברוחב כמלא קשר הגדול (סכום מראש הכותן עד הפרק הראשון באורך), ולא יותר על ג' הצנעות ברוחב הגדול. ואם יהיה הכנף למעלה מן ג' הצנעות אז הוא פסול כי אז לא נקרא עוד כנף, ואם הוא למטה מקשר הגדול כמו כן פסול כי אז הצינית איננה על הכנף אלא מתחת הכנף.

החוטים לציצית נריך שיהיו טוין לשמן (ר"ל שיאמר בהחלת הטווייה שעושה כך לשם ציצית), ואורך כל אחד משמנה החוטים (לאחר שנקשרו ונכרכו מלבד מה שמונה על קרן הצנדה) הוא לפחות י"ב אגודלים.

עשיית חוטי הציציות על ארבע כנפות ועל הטלית היא באופן זה, יקח ד' חוטים ארוכים לפחות כ"ז אגודלים, ואחד מהם יהיה ארוך יותר מן השאר כדי לכרוך בו סניב (ונקרא חוט זה בשם ששש) ויעביר את ד' החוטים תוך נקב הכנף, ויקח את ד' החוטים מנד זה של הנקב ואת ד' מנד השני ויקשרם ב' פעמים סמוך לקרן הכנף וע"י כן יהיו חוטים נעשו לשמנה חוטים. ואח"כ יכרוך את החוט הארוך הנקרא שמש סניב השבעה חוטים שבעה פעמים ויקח ד' החוטים מנד זה וד' החוטים מנד זה ויקשרם ב' פעמים, וחזר ולקח את השמש וטורח ה' כריכות וקושר אח"כ ב' פעמים כמו בראשונה, וחזר וטורח י"א כריכות וקושר ב' פעמים, וחזר וטורח י"ג כריכות וקושר ב' פעמים, עד שהשלים לעשות צין הכל ה' קשרים כפולים (כנגד ה' חומשי תורה) ול"ט כריכות (כמנין יסו' אחד). וטוב לעשות עוד צפוף כל חוט וחוט קשר כדי שיעמוד בסזירתו ולא יתפרד. אם החוט שטורחים בו איננו ארוך כל כך לכרוך בו כל הכריכות, יכרוך קנה כריכות בחוט אחד וקנה כריכות בחוט אחר.

יעשה הכריכות שיהיה שלוש אחד של החוטים נקשר ונכרך (והוא נקרא גדיל) וב' שליטות יהיו חלויים בלי קשירה (ונקרא ענף), ר"ל הגדיל יהיה של ד' גודלים והענף של ח' אגודלים. גם יראה שיהיו כל החוטים לאחר שנכרכו ונקשרו שוים בארכם, ואם ראש חוט אחד יוצא מן האחרים יפסיקו בשיניהם אבל לא יחתכו בסכין.

חוט מן שמנה חוטי הציצית אם נפסק מן הענף, הציצית עודנה כשרה ואף אם החוט נפסק כולו. אבל שני חוטים כשנפסקו כולם, הציצית פסולה, ואם נשאר בחוט האחד בענף כדי לעשות בו עניבה (טווייע), כשר. ולפי מה שאנו נוהגים לדקדק בעת עשיית הציציות לתת סמן בד' החוטים שהם מנד האחד של נקב הכנף שיהיו לעולם מנד האחד הזה של הנקב וד' החוטים האחרים לעולם מנד השני, לפי מנהג הזה אם נפסקו שני חוטים בנד אחד עודנה הציצית כשרה אף כשלא נשאר בהן כדי עניבה, אבל אם נפסקו ב' החוטים אחד בנד זה ואחד בנד זה, פסולה. אמנם כל אלה ההכשרות רק בשעת הדחק באמרת שאין לו ציציות מוכנות לתקן. והתרדים במנוות ישתדלו להיות תמיד חוטים לציציות מנויים בניהם כדי שיוכלו לתקן מיד כשימצאו בציציותיהם דבר שלא כחורתן.

מי שקנה לו טלית ועשה בה ציצית נריך לצורך שהיה חייבו בשעה שמתעטף בה בראשונה, ויצרך בתחלה שהחייבו ואח"כ מצרך להתעטף בציצית.

מותר להתיר ציצית מן טלית זו לתת אותה בטלית אחרת.

הטלית שמתעטפים בה בשעת החפלה שיעורה לפחות שיתכסה בה ראשו ורבו של קטן המתהלך לבדו צפוף ואינו נריך אחר לשמרו.

קודם שיתעטף בטלית נריך לבדוק תחלה הציציות כמו בארבע כנפות. ואחר הבדיקה יצרך הכרכה להתעטף בציצית, ואח"כ יתעטף בטלית את ראשו ויקח בידו נד ימין של הטלית עם הב' ציציות שבו ויניחם על כחף השמאל כדי שיהיו כל הציציות בנד שמאל ויעמוד כך כדי הלך ד' אמות ויאמר הפסוקים מה יקר וכו', ואח"כ יסיר נד ימין של הטלית מן כתפו השמאלית וילבש הטלית סניב הראש והנוף באופן שהיד מפסקת בחצי הטלית משני הצדדים ויהיו לימינו ציצית אחת לפנינו וציצית אחת לאחוריו וכן לשמאלו. ומהגנים לעשות עטרה על הטלית מחתיכת משי לבן לסמן שאותו ציציות שלפניו יהיו לעולם לפניו.

יש להזכיר שלא יגרור צינור של עליה על הארץ.
טלית שאולה מותר לברך עליה.

מי שפשט טליתו ודעהו לחזור ולהתעטף בו, אינו מברך בעטיפה השנייה, ואם לא היה בדעתו לחזור ולהתעטף, יברך כשיחטוף שנית.

אם נפלה טליתו מעליו ויחזור ומתעטף בה לריב לחזור ולברך, והוא כשנפלה טליתו, אבל אם לא נפלה טליתו לא יברך כשחוזר לתקן ולהתעטף כראוי.

מנהג לאחוז ב' צינורות שלפניו בידו הימנית כשמחיל ברוך שאמר, ואחר שסיים הברכה ינשקם ויניחם בנחת מידו. ובשעה קריאת שמע יאחוז ד' הצינורות ביד שמאלית (בין קמיצה לזרת) כנגד לבו, ויקבצם בידו כשאומר והצינורות לשלום מארבע כנפות הארץ, וכשיגיע לפ' צינור יקחם גם ביד ימין ויביט בהם ויהיו בידו עד שמגיע אל גאמנים ונחמדים לעד, ואז ינשקם ויסירם בנחת מידו.

לילה לא זמן צינור הוא, ע"כ בחפלת מעריב אינו מתעטף בטלית, וגם במנחה המנהג שלא להתעטף, חוץ מן הש"ץ שמתעטף בכל עת שיורד לפני התנה, מפני כבוד הצבור, רק שחפלת ערבית וכן באשמורת ימי הסליחות לא יברך ברכה עליה. וכן האומר קדיש לפני התנה יתעטף בטלית, גם העולה לחורה נתענית במנחה והמוציא ס"ת והמנציחו וגוללו והסגן יתעטפו בטלית מפני כבוד התורה. ובליל כל גורי שמחטפים בטלית יזהר שיהי עדיין יום כשמחטוף כדי שלא יברך ברכה לבטלה.
הזכיר במונח צינור זוכה ורוחה פני שכינה.

דיני תפלין.

אחר שהתעטף בטלית יניח תפלין, ולא יקדם הנחת תפלין ללבישת הטלית, כי קדושת התפלין חמורה מקדושת טלית ומעלין בקדש ולא מורידין. אך מי שיש לו תפלין לפניו ואין לו טלית, יניח התפלין, ואח"כ כשמציאים לו טלית ילבשנה בנדיבות.

זמן הנחת תפלין בבקר, אחרי שיאיר היום כל כך עד שיוכל להסיר את חברו הרגיל עמו קנה ברחוק ד' אמות.

היוצא לדרך קודם אור היום יניח התפלין-צינורו בלא ברכה, וכשיאיר היום ימשיך בן ויברך עליהן.

מניחים טלית ותפלין אחרי אמירת ברכות השחר קודם ברוך שאמר.

יניח תחלה תפלה של יד ואח"כ תפלה של ראש, ויכוין בהנחתן, שזו הקב"ה להניח ד' הפרשיות שבתפלין שיש בהן יחוד שמו ויציאת מצרים על הזרוע כנגד הלב ועל הראש כנגד המוח כדי שזכור את הנסים והנפלאות שעשה עמו השם יתברך שהם מורים על יחודו ועל כחו וממשלתו בעליונים ובתחתונים לעשות בהם כרצונו, ולמען נשעבד להשם יתברך את נשמתו שהיא צמות וגם את לבו שהוא מקור החלוות והמחשבות כדי לשמור מצותו המיד.

מקום הנחת תפלה של יד הוא בזרוע שמאל על גובה הבשר בפרק שבין הקנה לכתף בחצי הסמוך לעלענבטגאן, ותהי המעברתא (הוא מקום התפלה אשר הרטעה עוברת לו) מונחת לנד הכתף והקניצה לנד היד, ויטה התפלה מעט לנד הגוף בענין אשר אם יטוף את זרועו למטה תהיה מכוונת כנגד לבו. גם יסניח שיחא הקשר שברטעה עם סיד שבו סמוך לבית ולא יפרד ממנה לעולם.

דיני תפלין

מקום הגחת תפלה של ראש הוא מהתחלה עיקרי השער בחמנע המנח על סף המקום שמוחו של חינוק חופס. ונרדן שיהיה כל הצית של התפלה מונח במקום השער, דהיינו שיהא הקנה התחתון של התפלה בעיקרי השער, ולא שהקנה העליון מחזיל במקום נמיחת השער והשאר מונח על המנח. ויש להזכיר בזה מאד, כי מי שמניח תפלין על המנח הוא דרך מינות ועובר על איסור דאורייתא ומנרדן ברכה לבטלה. — והקשר של תפלה של ראש נרדן שיהיה בגובה של מאחורי הראש בחמנע למעלה מן השורף עד הפנים, ולא למטה בגומא של עורף. ע"כ ישגיח שהיה הרעיה שבין הצית של תפלה של ראש ובין הקשר שלה קצרה קצת מומדת הראש כדי שלא תהי רפויה סביב הראש אלא מהודקת בו בחתק ואי אפשר להיזהר למטה ואז ודאי מונח הצית על מקומו הראוי וגם הקשר מונח למעלה מן הגומא שבשורף.

כל המצות מצרכים עליהן קודם לעשייתן, לפיכך נרדן לבדן על התפלין קודם קשירתן, דהיינו תפלה של יד לאחר שהציתה על צד גבוה שבזרוע קודם שיקשרנה ירך „באי אח"ה אקב"ו להגיה תפלין", ולאחר שסיים את הברכה יקשר הרעיה ויחזק את הצית, גם יכרוך ברעיה ז' כריכות על קנה הזרוע עד לעגם המחזיל את היד. אח"כ יקח תפלה של ראש ויניחנה ובעוד שמניחה ירדן „באי אח"ה אקב"ו על מצות תפלין" ויסיים הברכה קודם שמהדקם על הראש, ויאמר מיד אחר הברכה „ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד". אסור להפסיק בשום דבור בין הגחת תפלה של יד להגחת תפלה של ראש. ואם הפסיק נרדן לחזור ולברך ויאמר על תפלה של ראש שתי ברכות דהיינו להגיה תפלין וגם על מצות תפלין, ויחמנע בחפלה של יד כשאומר שניה להגיה תפלין.

שומע קדים או קדושה בין הגחת תפלה של יד ותפלה של ראש, לא יפסקו לעטח עם הקהל אלא שוחק ושומע ומכוין למה שאומרים. ואם עבר והפסיק וענה עמיהם אין נרדן לבדן שניה.

אין להוציא תפלה של ראש עד אחר הגחת תפלה של יד. ואם טעה והוציא של ראש קודם של יד, נרדן להעצירה מידו ולכסותה, ויוציא של יד ויניחה תחלה ואח"כ של ראש כי כן כתוב וקשרתם לאות על ירך ואח"כ והיו לטוטפות בין עיניך. וע"כ טוב שיפשה לו סמנים בכים של תפלין כדי שיכיר המקום אשר בו תפלה של יד והמקום אשר בו של ראש ולא יבא לטעות.

כשיוציא התפלין מן הכים לא ינערם מומנו אלא יוציאם צד דרך כבוד, וינשקם. אחר שהגיה תפלין על הראש יקח רעיה הגשארית של תפלה של יד ויכרוך ג' כריכות על האגבע האמצעית ג' כריכות על פרק התחתון סמוך לכף היד וכריכה אחת על פרק האמצעי, ועל כל אחת מהכריכות יאמר פסוק אחד משלש וארשתיה לך לי וס'. לא יהי דבר חוץ בין תפלין לבשרו סן בשל יד הן בשל ראש.

הגוסים להגיה התפלין צניחם וללכת כך מעטיר בן לבסב"ג יסרו לכפות אותן בצרע שעל הראש כשעונרים במקומות מנוגפים, ואחרי צואם לפחדוד צבב"ג יסרו המכסה מן התפלין כדי שיסו נראים כשנכנסים לבסב"ג.

מי שיש לו שום אונס עד שאינו יוכל להגיה אלא תפלה אחת, כגון שיש לו מכה בזרוע או בראשו במקום הגחת תפלין, או שנאבדה לו תפלה אחת ואינו יודל לקחת לו תפלין אחרת, או יגיה אותה התפלה שיכול. ואם מניח תפלה של יד לבד ינרדן עליה להגיה תפלין, אצל א"ה מניח על ראש לבד נרדן לבדן עליה ג' הברכות להגיה תפלין וגם על מצות תפלין. מותר לבדן על תפלין שחולין.

דיני הליכה לבית הבגס

סלכה למשה מסיני שבחי התפלין הן של יד הן של ראש נריכין להיות מרובעות, ונריכים להיות שחורות, וכן הרצועות נריכין להיות שחורות מבחוץ. אורך הרצועה של יד כדי שתקיף את הזרוע ו' פעמים ויוכל לכוף על אנבע האמנעיה ג' כריכות ולקטור, ושל רצועות של ראש כדי שיגיעו עד הטבור או למעלה ממנו מעט. רוחב הרצועות של יד ושל ראש כאורך שעורם לפחות. אם רצועות התפלין אינן כשעורן בארכן או רחבן ישתמש בהן בשעת סדוק עד שינאלו אחרות כשעור.

נריך שיהיה השחור שברצועות לנר. חזן בין של ראש בין של יד. כל זמן שתפלין עליו לא יסיה דעתו מהם, וכשיאמר בקש וקשרתם לאות על ירך ימנעם בשל יד וכשיאמר והיו לטוטפות בין עיניך ימנעם בשל ראש וינשק ידו. תפלין נריכים גוף נקי ודעה מיושנת, ע"כ מי שהוא חולה מעיים פטור מן התפלין. וסאר חולה אם מנטער בחליו ואין דעתו מיושנת עליו, פטור. מי שהוא אונן על מת פטור מן התפלין. האבל ניום ראשון לאכלו אסור לו להגיה תפלין. בט' באב בשחרית אין מניחים לא טלית ולא תפלין, ובהפלת מנחה מניחים ומנריכים עליהם. בשבת וי"ט אסור להגיה תפלין, אבל בחמ"מ מניחים אותן, וטאגים לנרד עליהן בלחם ואפילו סאך.

אין לחתך התפלין עד אחר עליט ועל כן בקשה לך, וניום שיש מילה אין לחלון עד אחר המילה. והאחד נמנע ילמוד בתורה קודם שיחלך התפלין אם מעט או הרבה. נריה חולנים התפלין קודם הפלת מוסף, ובחמ"מ חולנים קודם אמירת הסלל. חולנים התפלין מעומד. אך אין לחלון אותן לפני ספר תורה ולא לפני ארון הקדש, אלא יספוד פניו מן הס' ומפני ארון הקדש. ויש שקוראים קודם חלינת התפלין פ' קדש לו ופ' ויהי כי יביאך. כשיחלון התפלין יחלון של ראש תחלה, זה אופן חלינתן, בתחלה יסיר אותן ג' כריכות שעל האנבע האמנעיה ואח"כ יחלון הפלה של ראש ביד שמאל, ויקח בניה בידו ויקיף הרצועות על צדו וישמנו בפיסו, ואח"כ יחלון הפלה של יד ויקיפנה כמו כן הרצועה על צד בניה וישמנה בפיסו אלל של ראש. ומכאן טוב לנשק התפלין בשעת חלינתן כמו בהנחתן. לאחר שחלן התפלין יסיר ג"כ הטלית מעליו ויקפלנה. יש לפתוח ולבדוק התפלין ב' פעמים בשבע שנים, לראות אם לא נתקלקלו מיעה. ואם נפלו למים נריכים בדיקה מיד. אין לקנות תפלין אלא מאופר מועמה או מחובר המוחק בנאמנות.

דיני הליכה לבית הבגס.

יסחלל האדם להתפלל תמיד בנהכ"ג וישכס בנקר להיות שם מעשרה הראשונים. ומי שהוא אנוס שאינו יכול להתפלל בנהכ"ג או שהוא דר במקום שאין שם בנהכ"ג יטון להעלל בשעה שהצבור מתפללים.

כשינאל בנקר מפתח ביתו כדי ללכת לנהכ"ג יעמוד אלל המזוזה ויאמר, רחמי יי' יהי תמיד ואצדנה עמך: הדיני ואצדנה תורתך ואשכדנה בכל לב: תדיכני בנתיב ספודתך כי בו חננתי: הם לבי אל עדותך ואל אל בעע: העבר עיני טראות שווא בדרךך תני: הקם לעבדך אסדךך אשר ליראתך: העבר תרשתי אשר ינתי כי טשטודי טודים: הגה האבתי

לפקדוהו בצדקתה תניי: ואח"כ יניח יד ימין על המזוזה ויאמר, יי שפירי, יי צלי על יד ימיני: יי ישמר צאתי ובואי לחיים ולשלום טענתה וער עולם: שפי ישמרני מן צד הרע ומגל צרה וצוקה אמן: שטע ישראל יי אלהינו יי אחר: ליי הישועה על עפה ברשתה סלה: יי צבאות עמנו משוב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם בטח בה: יי הושיעה המלך יענגו ביום קראנו: אגא יי הושיעה נא אגא יי הצליחה נא: וינסק המזוזה ויאמר, סגדל עז שם יי בו ירוץ צדיק וישוב:

מנה ללכה במרוצה לנהכ"ג, ואפילו בשנת שאסור לפסוע פסיעה גסה מכל מקום לרח לנהכ"ג מותר.

בזואו לעזרת נהכ"ג יקנח מנעליו מטנוף הרחוב, ובטרם יכנס לנהכ"ג יתעכב מעט ויאמר ואני ברב חסדך וכו' ואח"כ יכנס בנחת ובחיימה והכנעה ויאמר, בבית אלהים נהלך ברגש. מה שבו אהליך וכו' וכשיאמר חשתחובה, ישתחוב נגד ארון הקדש, וכשהוא אומר ואכרעה, יכרע מעט בצרכיו.

מנהג טוב לתת מעות מה לקופח של זדקה קודם שיחפלו.

אחרי בואו אל מקומו בנהכ"ג אל ימהר להחפלו מיד, אלא יטה קנה ויעלה על דעתו רוממות הסס יחזרך ושפלות האדם, כדי להחפלו אח"כ בחיימה וביראה. וע"כ ישב מעט במקומו ויאמר הפסוק אשרי יושבי ביהמה עוד יהללוה סלה: ואח"כ יאמר טי אגבי שאזכה להתפלל לפני הקדוש ברוך הוא שהוא אל גדול ונורא ואגבי איש חוטא והבקעתי שמו הגדול במעשי הרעים. אני בשר ודם עפר ואפר ואינני כרי וראוי להזכיר שמו הגדול: איך אשא פני לעמוד לפני המלה הגדול והנורא מלה מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא עלת כל העלות וסבת כל הסבות. אף אבטח בהטיו הגדולים שהוא סרחם על בריותיו ורצה בתפלה ותחנונים של עבדיו. כמו שנאמר קדוב יי לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמת. רצוד יראיו יעשה ואת שועתם ישמע וישמעם: שטע תפלה עדיף כל בשר יבאו:

ואח"כ יאמר תפלה זו קודם כל התפלות. רבון העולמים, ארון כל הנאצלים והנבראים והיצורים והגעשים, אתה הוא יהוה האלהים לכה, יחיד וחסיד, יושב המרומים ומשגיח התחתונים, אל לכל נמצא, אלהי האלהים, יחיד המרחם, ואותם השבים לפניך בתשובה. שלים בצבאות העליונים והתחתונים, שומר עלי יחידיו, ארון כל המעשים, הבוחר בתפלת עבדיו:

תפלה נחה לומר קודם תפלת שחרית ומוסף ומנחה ומעריב.

רבון העולם, אתה ידעת את גדל חסרון דעתנו, בי אין בידנו לכון בתפלה לא בפרושי המלים אף כי בסוד הפירות וכונות ויחודים של שמותיה הגדולים והנוראים, ומשולנו בבהמות נדקיינה אף בשם קדושה כבודנו, כי אתה סגור סתומה טובה למעשה ורצוננו לעשות רצונה ליחד כל שמותיה הגדולים והנוראים ולכון כל סודות התפלה כמו שירעו אנשי כנסת הגדולה בסהוד התפלה וכונתה: לכן יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי יושב השמים ומאזין התפלות, שתעלה לפניך תפלת (שחרית זו, שחרית ומסוף הלילה, סעודה זו, סעודה ומסוף הלילה) באלו התפלותי בכל הכונות ותיחודים הראויים לכון וליחד בתפלה זו (בתפלות הלילה) כמו שתקנו אנשי כנסת הגדולה: ותכלול תפלותי עם תפלות הצדיקים והחסידים היודעים ומכונים בתפלתם על פי סוד יי ליראיו, ותעלה ותקרא לכתר ראשה על ירי המלאך הקדוש הקושר בתרים לרבו מן התפלות הנקיות והישרות שיעשו היום בעפה ישראל, ואל תשיבני ריקם מלפניך, אמן סלה:

יהיו לרצון אשרי פי ותגיון לבי לפניך, יי צורי ונאלי: ואני תפלת ילה יי עת רצון אלהים ברכי חסדך ענגי באמת ישעה:

דיני הליכה לבית הכנסת

אנשי מעשה נוהגים לשיר בכל יום שנת זה קודם חפלתם.

(מתננו שלמה משה אלשקר חתום נרצזי הזרוזים.)

- בלברואי טעלה ומטה. יעידון יגידון בלם באחד. יי אחד ושמו אחד:
 שלשים ושתים גתיבות שבילה. לקלטיבין סודם יספרו אתגדלה.
 ומהם יקירו פי הכל שלה. ואתה האל המלה המיתה.
 יעידון יגידון בלם באחד. יי אחד ושמו אחד:
 לקבות בקשכם עולם בני. ימצאו בליש בלהת שנוי.
 במספר במשקל הכל בני. בלם נתנו מרעה אחד.
 יעידון יגידון בלם באחד. יי אחד ושמו אחד:
 מראש ועד סוף יש לה סמו. צפון וים גקדם ותיקו.
 שחק ותבל לה עד גאטו. מנה אחד ומנה אחד.
 יעידון יגידון בלם באחד. יי אחד ושמו אחד:
 הכל מטה נזכר ובוד. אתה תעמד והם יאכרו אכור.
 לכו בליציר יתו לה כבוד. כי מראש ועד סוף הלא אב אחד.
 יעידון יגידון בלם באחד. יי אחד ושמו אחד:
 מרוקם על בלבקרה ותהלה. סבת בלסקה ועלת בלעלה.
 אין לו ראשית ולא אחרית ולא תבלה. שמע ישראל יי אלוינו יי אחד.
 יעידון יגידון בלם באחד. יי אחד ושמו אחד:
 שבי שוכן בשמי עליה. אשר לו הים ונקשת וציה.
 יצור הרים ובורא בלברה. בורא שמים וארץ ועמנו באחד.
 יעידון יגידון בלם באחד. יי אחד ושמו אחד:
 האל הבורא שחקים באמרו. גבדי כח עשי רבו.
 אטר לחרם ולא יהל אורו. עמו עז הטשל נסחר.
 יעידון יגידון בלם באחד. יי אחד ושמו אחד:
 אל גערין בסוד קדושים. אופנים ואישים וחיות ותקשישים.
 בלם מעריצים ומקדישים וקדשה לו משלשים באחד.
 יעידון יגידון בלם באחד. יי אחד ושמו אחד:
 לאהיר ונאור נעלה ברום הקביו. אין שני לו ואין לו ראשון ולא רביו.
 יד בשחק ואמונתו בעביו. בזכבי בלך ברדה.
 יעידון יגידון בלם באחד. יי אחד ושמו אחד:
 שמו אחד ואין שני לנגו. היה והיה ויהיה ואין עוד סלכה.
 מלא בל הארץ כבודו. משוא פנים אין לשני ולא טקח שחר.
 יעידון יגידון בלם באחד. יי אחד ושמו אחד:
 קדמו לקלנטעא וצפח בלעלם. לא ישיב דה נבלם.
 אלחים חיים ומלה עולם. וסי ישיבנו והוא באחד.
 יעידון יגידון בלם באחד. יי אחד ושמו אחד:
 רם עלרטים ורזכב עלענגים. סלך עליו וסולת לענים.
 אלחי האלחים ואדני האדנים. ועמך בלם באחד. יעידון יגידון יי אחד ושמו אחד:
 בכתוב בתורתך שמע ישראל יי אלוינו יי אחד. ונאמר ונדעת חיים וחשבות
 אל לבבך כי יי הוא האלחים בשמים מסעל ועל הארץ טתת. אין עוד:

באות הדומה לאות של סוף תנא שלפניה שלא יקראם במהירות זו לזו אלא יתן ריוח ציניסם, כמו בכל לבבך, ואבדתם טהרה; וכן גם בכל תנא שתחלטה אלף וסוף תנא שלפניה מי'ס יתן ריוח ציניסם. כמו בגוים את, ירושלים את, אלהיכם אמת, שאם לא יתן ריוח ציניסם תזולע אות באות ויושחת הדבור.

לא יריס קולו בתפלתו, ואפילו בזמירות.

חסור ליגע בשעת התפלה בגופו במקומות המכוסים ולא בשער ראשו, גם חסור ליגע בנאות האוזן ובנאות האף.

בשעה שמחפלה, ובפרט בתפלת שמנה עשרה, לא יסמוך את עצמו בכותל או בידיו על העמוד שלפניו, שזהו דרך ענלות, אלא יעמוד באימה כעבד לפני רבו ראשו כסוף מעט למטה וידיו כפוחות הימנית על השמאלית זו על גב זו. אף כשיושב ומחפלה גריך להזהר שלא לסמוך לאחוריו ולא יהיה נוטה לנדיים ואל יפשוט את רגליו ולא ירכיבם זו על גב זו. יתפלל תפלתו דרך החנונים כעני המבקש בפתח, ובנחת שלא תראה עליו כמשה. אך לא יאריך ולא ימשוך בתבות יותר מדאי, אלא יסי דבורו כמו שהיה מדבר אם יהיה עומד לפני מלך ושר לבקש ממנו בקשה.

אל יחשוב בתפלתו שראוי הוא שיעשה הקב"ה בקשתו בעבור שיכין צה, אבל יאמר בלבו מי אני דל ונצחא שיעשה הקב"ה בקשתי אם לא מרוב חסדיו שהוא מתנהג עם בריוחיו. המחפלה עם הנצור חסור לו להקדים תפלתו לתפלה נצור.

זהר מלהפסיק משהתחיל ברוך שאמר עד סוף שמנה עשרה, ואפילו לנרך מנה חסור להפסיק. אבל לענות על קדיש וברכו וקדושה מותר להפסיק מנרוך שאמר עד שמנה עשרה, וכן מותר לומר מודים דרבנן אך לא יאמר כל המודים אלא סורים אנטו לך בלבד ולא יומר, וכן על ברכו לא יענה רק ברוך ה' המברך לעולם ועד בלבד, ובקדיש לא יענה רק אמן, יהא שטה עד יחברך, וישחוק עד שיאמר הש"ן דאמירן בעלמא ויענה עליו אמן, ועל התקבל ואילך לא יענה דבר, ובקדושה לא יאמר אלא קדוש קדוש וכו' וברוך כבוד וכו' ולא ימלך ה' וכו'. גם על האל הקדוש ועל שומע תפלה מותר לענות אמן, אבל לשאר אמן לא יפסיק. וכל זאת דוקא עד שמנה עשרה, אחנס בשמנה עשרה עננה חסור להפסיק לפום דבר אף לא לקדיש וקדושה. ואם סיים שמנה עשרה, אז קודם אלהי נצור יכול לענות על קדיש וקדושה.

דברים שאינם מענין התפלה חסורים לדבר מהם בנהכ"ג אפילו אחר שמנה עשרה. והמדברים דברים בטלים בשעה התפלה והטובים שחוק והחול וקטנה ראש בנהכ"ג מחללים הפארה ישראל וגדול עונם מכשול.

קריאת שמע בכל יום ערבית ושחרית היא מנה מן התורה, על' ידקק סיטנ בקריאתה לבטא כל התבות כראוי, ויקראנה בטעמיה כמו שהם בחורה ויסיס צה כל כוונתו. ואם לא כיון לבו לפחות בפסוק ראשון ובשכמ"לו. לא ינא, ויחזור ויקרא בלחש ובכוונה. כשאומר ה' אחד הסי כוונתו שהוא השם יחיד ומיוחד בשמים ובארץ ואין עוד מלבדו. ולא יאריך באלף של אחד, אבל יאריך בחי'ת וכן בדל"ה, ויצטא היטב הדל"ה אך לא ידגישנה יותר מדאי.

פסוק בשכמ"ו יאמר בלחש (מלבד ביה"כ שאומרים אותו בקול).

גריך להפסיק מעט בין בשכמ"ו ובין ואהבת, כדי להפסיק בין קבלת עול מלטה שמים לקבלת שאר המנות. וכן בין היום ובין על לבבך, ובין היום ובין לאהנה יפסיק מעט, שלא יסא נראה היום ולא למחר.

בסוף ק"ש יתקן אלהיכם אל אמת ולא יפסיק צינייהם.

בק"ש יש רמ"ה תבות, וכדי להשלים רמ"ה כנגד איבריו של אדם יכוין דעתו על מה שהחזן טופל ה' אלהיכם אמת. ואם קורא ק"ש ביחיד יאמר מקודם אל מלך נאמן ומשלים בזה מנין רמ"ה.

מי שקרא כבר ק"ש ונחל לזהכ"ג ונחל גבור שקוראים ק"ש לדרך לקרות עמהם פסוק ראשון ובשכמל"ו. וטוב שיקרא עמהם כל הפרשה ויקבל שכר כקורא בתורה.

הפלת שמנה עשרה אין להתפלל הלח בעמידה, ויכוין רגליו זו אלל זו כאילו שהיה רגל אחת. וכשמנתחיל ואומר ברוך יעשה כריעה בברכים וכשאומר אלהי ישתחוה בראשו עם גופו וכשאומר ה' זוקף בנחת. וכן יכרע וישתחוה כשיאמר בא"י מגן הצרעה, וכשיאמר מודים אנחנו לך וכשיאמר בא"י הטוב שמך ולך נאה להודות. אבל בשאר ברכות אסור לשחות לא בתחלה ולא בסוף.

בקומו להתפלל שמנה עשרה יש לחזור פניו לארץ ישראל, וע"כ אנחנו היושבים בנעדרציה נפוגית של ארץ ישראל נחזור פנינו למזרח קנת באלכסון נגד קרן דרומית מזרחית ונמלא נגד ארץ ישראל.

לא יתפלל נגד המראה ולא נגד ציורים שנכתלו.

זקן שאינו יכול לעמוד יושב במקומו ומתפלל, וכן מי שהוא בדרך בקרון מותר להתפלל מיושב, וחולה מתפלל אפילו שוכב על גבו.

אין להתפלל שמנה עשרה הלח בלחש, אבל יחתוך הדברים בשפתיו.

אסור להפסיק בשמנה עשרה אפילו מלך ישראל שאל בשלומו, אלא יעמוד בטוטה גדולה מתחלה עד סוף.

בסוף שמנה עשרה כשיאמר עושה שלום פוסע לאחריו ג' פסיעות ביטויות בכריעה אחת, ועוקר רגלו השמאלית החלה ופונה לשמאלו ואומר עושה שלום במרומו, וכשיאמר הוא יעשה שלום עלינו יפנה לימינו, ואח"כ ישתחוה לפניו ואומר ועל כל ישראל וכו', ויעמוד במקום שכלו פסיעותיו עד כדי הלך ד' אמות, ובגבור עד שיגיע ס"ך לקדושה.

מי שנחל לזהכ"ג והקטל מתפללים שמנה עשרה, לא יכנס לזהכ"ג, כי אסור לעבור לפני המתפלל, רק יעמוד בחוץ עד שסיימו תפלתם דהיינו עד שיתחיל הש"ך שמנה עשרה בקול. התפלל שמנה עשרה והשלים תפלתו ועומד אדם אחריו ומתפלל, אסור לפסוע ג' פסיעות עד שיגמור זה שאחריו את הפלהו.

אסור ליטב בחוץ ד' אמות של המתפלל שמנה עשרה, רק מי שהוא חלוש או עוסק בתורה. כשהש"ך חוזר התפלה בקול אסור לומר תחנון ובקשות או לעסוק בתורה, אלא כל אחד מחויב לכוין בברכות שמברך החזן ולענות אמן עליהן.

כשעונה בקדושה קדוש וברוך יש לכוין רגליו כמו בשמנה עשרה, ויגביה עיניו מעט למעלה באמירת קדוש וברוך.

על ברכה כהנים (או"ה ברכנו וכו') שאומר הש"ך בחזרת ש"ע יש לו לקהל לענות, כן י"י ר"ן" לאחר שסיים הש"ך בתנת שלום.

טעה או נאנס ולא התפלל שמנה עשרה של שחרית, יתפלל במנחה שהים, ויחשב הראשונה למנחה והשניה להשלומין, דהיינו שיאמר אחר תפלה הראשונה תחנון ואח"כ יתפלל השניה.

נאנס ולא התפלל מנחה, יתפלל בערבית שהים, הראשונה לערבית ואח"כ יאמר אשרי ויתפלל השניה להשלומין.

לא התפלל ערבית, יתפלל בשחרית שתיים, הראשונה לשחרית והשנייה לחלומין.
 לא התפלל מנחה בערב שבת, יתפלל בערבית שתיים של שבת.
 לא התפלל מנחה בערב ר"ח, יתפלל בערבית שתיים של ר"ח. ואם לא הזכיר יעלה
 ויבוא בראשונה והזכיר בשנייה, גריך לחזור ולהתפלל.
 לא התפלל מנחה בשבת, יתפלל במוצאי שבת שתיים של חול ויאמר אתה חוננתנו
 בראשונה ולא בשנייה.

לא התפלל מעריב במוצאי שבת, יתפלל בשחרית שתיים ואינו מזכיר אתה חוננתנו.
 אין חלומין לתפלה אלא בתפלה הסמוכה לה בלבד, ודוקא בזמן התפלה הוא משלים,
 אבל בשעה שאינה זמן תפלה לא. ודוקא אם לא התפלל מחמת חונם או טעות יש לה
 חלומין לתפלה, אבל אם הזיד ולא התפלל אז אין לה חלומין.
 יום שיש בו תפלה מוסף, אם איחר להתפלל עד זמן מנחה, גריך להקדים תפלה
 מנחה ואח"כ יתפלל תפלה מוסף. ואם הוא סמוך לערב ואין עוד שהות להתפלל שחיקן,
 יתפלל מוסף, וישלים של מנחה בערבית שתיים.
 עבר כל היום ולא התפלל מוסף, אין לה חלומין.

לא התפלל שחרית בשבת או בשאר ימים שיש בהן מוסף, לא יוכל להשלים תפלה
 שחרית בתפלה מוסף אלא יתפלל מנחה שתיים, שזו היא תפלה הסמוכה לה.

אם בא לבהכ"ג ומלא הכבוד בסוף פסוקי דזמרה, יאמר ברוך שאמר עד מהלל
 בתשבות, ואח"כ יתחיל אשרי ותהלה לדוד עד מעתה ועד עולם הללויה, ואח"כ יאמר
 מזמור הללו את ה' מן השמים ומזמור הללו אל בקדשו עד כל הגשמה ההלל יה הללויה,
 ויאמר אח"כ ישתבח. ואם יש לו שהות יותר יאמר אחרי ברוך שאמר גם הודו לה' קראו
 עד והוא רחום וידלג עד והוא רחום שקודם אשרי יושבי. ואם אין לו שהות כלל לא
 יאמר רק ברוך שאמר ואשרי ותהלה לדוד ואח"כ מיד ישתבח. ואם הקהל התחילו כבר
 ישתבח, לא יאמר ברוך שאמר כלל וגם לא ישתבח, אלא יתחיל מיד עם הקהל ברכת
 יוצר אור ויקרא ק"ש עם ברכותיה ויתפלל שמנה עשרה עם הקהל. ואחר שמנה עשרה
 יאמר בפני עצמו הודו לה' קראו וגו' בלא התחלת ברוך שאמר ובלא חתימת ישתבח.

אם בא לבהכ"ג בשעה שהכבוד קוראים את ההלל יש לקרותו עמהם ואח"כ יתפלל.
 אם בא לבהכ"ג במנחה בשעה שהקהל מתפללים שמנה עשרה, יתפלל מיד עמהם
 ולא יאמר אשרי עד אחר התפלה, ודוקא אם יוכל להתפלל ולגמור קודם שיגיע הש"ץ
 לקדושה, ואם לא, אל יתפלל עד שגמר הש"ץ חזרת י"ח ואמר קדיש. ואם יש לחוש שאם
 ימתין כל כך יעבור זמן מנחה או לא יוכל להתפלל ערבית עם הקהל, אז יתחיל להתפלל
 עם הש"ץ וכשיגיע ש"ץ לקדושה יאמרנה עמו מלה במלה ויכוין לגמור עם הש"ץ כל הברכות.
 ואם הוא ציוס הענית שהש"ץ אומר ענטו בין גואל לרופא, לא יאמר ענטו עם הש"ץ אלא
 יאמר אותו בשמע קולנו ויסיים בא"י שומע תפלה.

אם בא לבהכ"ג והכבוד מתחילים להתפלל מעריב והוא לא התפלל עדיין מנחה,
 יתפלל מנחה בעד שהכבוד אומרים ק"ש וברכותיה, ואח"כ ישהה כדי הלך ד' אמות,
 ויתפלל עם הכבוד שמנה עשרה של מעריב, ואח"כ יקרא ק"ש עם ברכותיה בלילה.
 בשבת וי"ט אם טעה והתחיל ברכות שמנה עשרה של חול יגמור אותה הברכה
 שזכר בה שטעה, ויתחיל אחרים בתפלה שבת או י"ט.

טעה בשבת והתפלל שמנה עשרה של חול, לא ינא, וגריך לחזור ולהתפלל תפלה

שבת, וכן הדין בי"ט.

טעה והתפלל בערבית של שנת ישמח משה או אחיה אחד או שהתפלל בשחרית שנת
 אחיה קדשת או יחיה אחד או התפלל במנחה שנת אחיה קדשת או ישמח משה, יבא ואין
 צריך לחזור ולהתפלל, אבל אם התפלל תפלה מוסף ביום קודם תפלה אחרת של שנת, לא
 יבא וצריך לחזור ולהתפלל תפלה הראויה.

טעה בתפלה מוסף של יום והתפלל תפלה אחרת במקומו, צריך לחזור ולהתפלל
 תפלה מוסף הראויה ליום.

במונחי שנת מוסיפים אתה חוננתנו בברכת אחיה חונן, ואם שכח לאמרו ונזכר
 קודם שסיים הברכה אף שאמר כבר ברוך אתה, חזר ואמרו ומוסיים עוד הפעם וחננו
 מאתך וכו'. אבל אם לא נזכר עד אחר שהזכיר כבר את השם בסיום הברכה שאמר ברוך
 אתה יי, ישלים תפלתו ואין צריך לחזור לאמרו, מפני שיבדיל על הכוס. אך אם שכח
 לומר אחיה חוננתנו טעם קודם שהבדיל על הכוס, צריך לחזור ולהתפלל ולהוסיף אחיה
 חוננתנו במקומו ואח"כ יבדיל על הכוס.

בתפלה מוסף של שמיני עזרת מתחילים להוסיף משיב הרוח וסוריד הגשם בברכה
 שנים קודם מכלל היים, ואומרים כמה בכל התפלות עד תפלת מוסף של יום
 ראשון של פסח, שאם פוסקים מלאמרו. אם שכח לומר משיב הרוח ונזכר קודם שסיים
 הברכה יאמרו במקום שנזכר, ואפילו אם סיים הברכה ונזכר קודם שהתחיל אחיה קדוש
 אין צריך לחזור אלא לומר משיב הרוח ומה"ג ומתחיל אחיה קדוש. אבל אם נזכר כשסיים
 כל הברכה והתחיל ברכה שאחריה, צריך לחזור לראש התפלה.

אם ספק לו אם אמר משיב הרוח או לא, אם הוא בתוך ל' ימים ראשונים, צריך
 לחזור לראש, מכאן ואילך אינו חוזר.

אם אמר משיב הרוח וסוריד הגשם בימות הקץ, צריך לחזור לראש הברכה, ואם
 סיים הברכה חזר לראש התפלה. אך אם אמר משיב הרוח וסוריד ותוך כדי זכור
 נזכר ואמר הטל במקום הגשם, אין צריך לחזור.

מתחילים לומר, ותן טל ומטר לקרבנה" בברכת ברוך עלינו בתפלת מעריב של יום
 נ"ט אחר הקופת השרי, ואין פוסקים עד חג הפסח.

שבת ולא שאל טל ומטר, ונזכר כשסיים מברך השנים, יאמר מיד ותן טל ומטר
 לברכה ומתחיל תקע בשופר. אבל אם כבר התחיל תקע בשופר ונזכר קודם שסיים שומע
 הפלה, שואלו בשמע קולנו (ואם הוא יום תענית שנריך לומר ענגו בשמע קולנו יאמר ותן
 טל ומטר קודם ענגו). ואם נזכר לאחר שומע הפלה קודם שהתחיל רנה יאמר ותן טל
 ומטר ואח"כ רנה וכו', ואם נזכר אחר רנה קודם שעקר רגליו, חזר לברכה ברוך עלינו.
 ואם נזכר לאחר שעקר רגליו, חזר לראש התפלה.

אם אמר ותן טל ומטר בימות הקץ, חזר לראש הברכה, ואם כבר סיים הברכה,
 חזר לראש התפלה.

בעשרת ימי השונה מוסיפים לומר בברכה ראשונה של ש"ע זכרנו וכו' ובברכה
 שנייה טי בסוך אב וכו' ובפסחים וכתוב וכו' ובשם שלום בספר היים וכו', וחותמים
 ברכה השלישית המלך הקדוש תחת האל הקדוש וברכה השישית תותמים בלי המלך
 המשפט.

שכח לומר זכרנו או מי כמוך או וכתוב או בספר, ונזכר קודם שחתם הברכה אף
 שאמר כבר ברוך אתה ולא אמר עדיין השם, חזר לומר זכרנו וכו', אבל אם נזכר
 לאחר שחתם הברכה ואף אם עוד לא חתמה טלה אלא שאמר ב"א יי, אין צריך לחזור.

טעה צע"ת וסיים האל הקדוש ונתן כדי דבור וזכר ואמר המלך הקדוש, יאל ואין נריך לחזור, אבל אחר שהתחיל אתה חונן, נריך לחזור לראש התפלה אפילו מספק.

טעה צע"ת ואמר מלך אוהב נדקה ומשפט ונתן כדי דבור וזכר, אומר ג"כ המלך המשפט, ואם נזכר לאחר שחתם הנדקה, אין נריך לחזור.

בר"ת וזה"מ מוסיפים או"א יעלה ויבוא בצרכת רגה. ויחיד ששכח לאמרו, אם הוא ר"ת בלילה צין ליל א' דר"ת צין ליל ב' אין נריך לחזור, אבל בשחרית ובמנחה אם נזכר קודם שהתחיל מודים, אומרו שם. ואם נזכר קודם שחבר השם מצרכת המחזיר שכינתו לניון, יחזור ויאמר יעלה ויבוא ויסיים עוד הפעם ותחזינה וכו'. ואם נזכר אחר שהתחיל מודים קודם סיום התפלה, יחזור לרגה. ואם השלים תפלתו וזכר אומר יהיו לרגון אמרי וכו' אע"פ שלא עקר רגליו עדיין, יחזור לראש התפלה.

שכח לומר יעלה ויבוא בזה"מ אפילו בערבית, נריך לחזור כמו בשחרית ר"ת. ש"ן ששכח ולא אמר יעלה ויבוא בחזרת התפלה והשלים תפלתו, אין מחזירים אותו, ואם לא השלימה, חוזר לרגה.

יחיד ששכח בתענית לומר עגנו בשמע קולנו וזכר קודם שעקר רגליו, יאמרנו באלהי נגור קודם יהיו לרגון אמרי ובלא חתימה. ואם כבר עקר רגליו, אין נריך לחזור. וש"ן שטעה בחזרת התפלה ולא אמר עגנו קודם צרכת רפאנו, אם נזכר קודם שסיים צרכת רפאנו, אומרו שם ותחזר ומתחיל רפאנו, אבל אם נזכר אחר בל"א יחזור, אלא יאמרנו בשמע קולנו ויסיים, "בא"י העונה בעת לרה ושומע תפלה". ואם שכח גם שם, יאמרנו צרכת בפני עננה לאחר שסיים המברך את עמו ישראל בשלום.

צט' באב אומרים בתפלה מנחה נחם ה' בצרכת ולירושלים עירך. ואם שכח לאמרו, יאמרנו אגל ועל כלם יתברך ובלא חתימה. שכח לאמרו גם שם, אין נריך לחזור.

מי שכח בחטובה ובפורים לומר על הנסים במודים וזכר קודם שהזכיר השם מצרכת הטוב שמך אפילו אמר נריך אתה יחזור ויאמר על הנסים, אבל אם סיים הנדקה או שאמר כבר ב"א יי, אין נריך לחזור.

דיני אמן

על כל צרכת שאדם שומע בכל מקום יאמר ברוך הוא וברוך שמו אחרי שאמר המברך ב"א יי, ואחרי שסיים המברך את הצרכת יענה ויאמר עליה אמן.

אמרו רז"ל גדול העונה אמן יותר מן המברך, ע"כ יתן האדם את דעתו לטין על איזו צרכת הוא עונה אמן, ולא יענה אמן יתומה, דהיינו שאינו שומע הצרכת ועונה אמן עליה, ואפילו יודע איזו צרכת היא שמברך המברך, מאחר שלא שמע אותה עניית אמן כזו נקראת אמן יתומה. גם לא יענה אמן חטופה, דהיינו שלא יחטוף וימהר לענות אמן קודם שסיים המברך. אך גם לא ימתין מלענות, רק מיד שבלחה הצרכת מפי המברך יאמר אמן. ולא יענה אמן קטופה, דהיינו שאינו מושיאם היטב צפק עד שלא נשמע הנו"ן.

אם יש לנזור להתחיל באיזו תפלה אחרי שסיים הש"ן את צרכתו או יחזרו שלא לשכוח לענוה בתחלה אמן על צרכת הש"ן קודם שמתחילים התפלה הסי' כגון אחרי סגרת הש"ן בא"י המחזיר שכינתו לניון, נריך הנזור לענות אמן קודם שאומרים מודים דרבנן, וכן קודם ושמרו בני ישראל שאומרים בליל שבת יענו בתחלה אמן על מה שסיים

הפ"ן הפורס סבה שלום, וכן קודם אמירת ההלל יש לענות בתחלה אמן על סיום חזרת שמנה עשרה, וכן בכל מקום שיש לענות אמן אין לשכתו ברהיטת החפלה.

לא יענה אמן קצרה, אלא ארוכה קצת, כדי שיוכל לומר אל מלך נאמן, ולא ארוכה יותר מדאי.

העונה אמן לא יגביה קולו יותר מן המנצח.

לא לבד על ברכה אלא גם על שאר תפלות ובקשות שאומרן החזן וחותרם נסן ואמרו אמן או ונאמר אמן, כגון על קדיש ויקום פרקן והכרזת ר"ח, יש להקטיל לענות עליהן אמן.

אין לענות אמן אחר ברכת עצמו, מלבד בצהמ"ז אחר ברכת בונה ברחמינו ירושלים, אמן. אין כוונת אמן שיהיה בכל הברכות, כי אחרי ברכות השנה והודיה, כמו ברוך שאמר וישתבח ומודים וברכות המנוות, כוונת אמן עליהן „אמת הדבר“ (עו חייט ומהר); ואחרי בקשות, כמו בקיום הקדיש וסכרוח ר"ח, כוונת אמן „יהי אמת“ (עו ווערדע ומהר); ואחרי ברכות שתחלתן בקשות ותחיתתן בשנה להקב"ה, כמו הברכות האמלעיות שבשמנה עשרה וברכת רחם בצהמ"ז, נסן כוונת אמן „אמת הוא ויאמן“ (עו חייט ומהר חובר מערדע ומהר), ד"ל השנה על השם יהנרך הוא אמת ויעשה השם בקשת המנצח שתי אמת.

דיני קדיש.

אין אומרים קדיש בפחות מעשרה זכרים שיביו בני י"ג שנה ויום אחד, כי כל דבר שנקדושה כגון קדיש וברכו אין אומרים בפחות מעשרה.

האומר קדיש יאמרנו מעומד ובכיוון רגליו כמו בתפלה שמנה עשרה, וגם יפסע ג' פסיעות כשמיסיים עושה שלום במרומיו. והסומע את הקדיש אם הוא עומד לריך שיסאר עומד, אך אם הוא יושב אין לריך לקום.

כמו שאסור לעבור נגד המהפלה שמנה עשרה כך אסור לעבור נגד האומר קדיש. האומר קדיש כשהתחיל יתגדל, כורע, וכן באמן קודם יהא שמה, וכן ביהנרך, וכן בברוך הוא, וכן באמן קודם התקבל.

הפסוקים ועתה יגדל נא וכו' שאומרים הקהל כשפוחה החזן יתגדל, יש לאמרם בלחש. ובין ישתבח לברכו ובין גאולה לתפלה שנערבית ובכל מקום שאסור להפסיק אין לאמרם כלל.

כשאמר החזן בעגלה ובזמן קריב ואמרו אמן, יענה הקהל אמן, יהא שמה רבא וגו', ולריך לאמרו בקול ובכוונה.

יש להפסיק מעט בין אמן ליהא שמה, כי אמן מוסב למעלה שעונים אמן על מה שאמר החזן יתגדל וכו' ומן יהא שמה רבא מתחיל שבה חדש.

אחר שענו הנבחר חזר החזן ואומר יהא שמה רבא, אבל לא יאמר אמן יהא שמה, שכבר אמר אמן קודם שאמרו הנבחר ויהיה כעונה אמן ב' פעמים.

אין לומר קדיש עם החזן, ולכן אין לנגן עם החזן כשמונגן הקדיש.

אין פוחחים מן שנעה קדישים בכל יום, עש"ה שנע ניום הללחיד (מסלים קי"ט). קדישים שנהפלה לא יאמרם חלה גדול גר מנוה, אבל שאר קדישים יוכל לאמרם אפילו קטן שלא הגיע לחנך.

הקדיש שאומרים על פסוקי דזמרה קודם צרכו אומרים אותו רק עד דאמירן בעלמא ואמרו אמין, וכן הקדיש אחר תחנון של שחרית, והקדיש אחר אשרי בתפלה מנחה, וקודם והוא רחום של ערבית ושמנה עשרה של ערבית, וקודם ויהי נועם של מוצאי שנה, והקדיש אחר קריאת ההורה, והקדיש קודם תפלת המוספים, ונקרא קדיש כזה חצי קדיש. והשאר קדישים שנחפלה, כמו קדיש אחר ובה לניון בשחרית של חול, ושלאחר תפלת המוספים, ושקודם ויהן לך צמוצאי שבת, אוחן משלימים עד סוף אע"כ נקראו קדיש שלם.

הקדיש שאומרים על מזמורים קודם התפלה, או לאחריה או על שאר נוספות לתפלה, כמו כמה מדליקין ופטוס הקטורה ועלינו ושיר היחוד, אין אומרים צו התקבל ללוחסון וכו' אלא אחרי דאמירן בעלמא ואמרו אמן מהחילין מיד יהא שלמא וכו', וכן בקדיש שאומרים על דברי תלמוד תורה שבעל פה, ונקרא קדיש כזה קדיש יתום, בעבור שהיתומים רגילים לאמרו. ונוהגים לומר בסוף כל למוד משנת ר' חנניא בן עקשיא אומר רצה הקב"ה וכו' ואז מוסיפים בקדיש שאחריו לומר על ישראל ועל רבנן וכו' קודם יהא שלמא רבא, ונקרא הקדיש קדיש דרבנן. אלה קדישי יהוס וקדישי דרבנן הם שיאמר אותם האבל על אב ואם או מי שהוא יתהרלייט, ואם אין אבל או יתהרלייט צבהכ"ג יאמרום היתומים.

אם הרבה בני אדם צבהכ"ג אשר להם זכות לקדיש, אז יחלקו להם הקדישים וע"פ הדינים הבאים:*)

בן שנעה גדול הבא לבהכ"ג יאמר כל הקדישים, אף אם הם בן שלשים או יתהרלייט, וכן בן שנעה קטן יש לו כל הקדישים, מלבד קדיש אחד אשר היתהרלייט זוכה לו. ואם יש הרבה יתהרלייט נגד כל הקדישים, אזי נדחה בן שנעה הקטן מפניהם.

אורח שהוא בן שנעה נחשב כולו כחושב. שני אבנים שוים, כגון שני בני שנעה או שני בני שלשים, יחלקו להם הקדישים ויפילו הנורל מי מהם יאמר הקדיש הראשון.

יש שם בן שנעה גדול ובן שנעה קטן ועוד בן יתהרלייט, ולא נמצאו יותר מן ג' קדישים, אז יבאו לשנעה גדול ג' קדישים, ולקטן קדיש אחד, והיתהרלייט אין לו קדיש כלל. בן שלשים ועוד יתהרלייט, יבא ליתהרלייט רק קדיש אחד. ואם יש כמה יתהרלייט נגד כל הקדישים, אז נדחה הבן השלושים מפניהם.

יש אבל של אחר השלשים ועוד יתהרלייט, אז ליתהרלייט כל הקדישים, מלבד קדיש אחד של מזמור של יום שהוא לאבל.

יש חושב יתהרלייט ואורח בשלשים, אין לו לאורח אלא קדיש אחד. חושב בשלשים ואורח יתהרלייט, יש לאורח קדיש אחד גם אם עוד חושב יתהרלייט שם. חושב ואורח ששניהם בני יתהרלייט, לא יבא לאורח קדיש כלל.

הקדיש שאומרים אחר קבלת שנת הוא לעולם ליתהרלייט, בין שזים היתהרלייט בשנת בין שהוא בערב שנת. ואם יש שני בני יתהרלייט האחד מערב שנת והשני משנת, זוכה היתהרלייט של שנת לקדיש זה.

האבל על אב ואם יאמר הקדיש י"א חדשים ונמנים מיום המיתה. והמנהג להפסיק באמירת הקדיש יום אחד קודם סוף י"א חדשים, למשל אם מת אביו י"ו מרחשון יפסוק ביום ה' דסבות. האבל בסוף י"א חדשים שלו כשיפסוק באמירת הקדיש יאמר כל הקדישים. ואם עוד יתהרלייט או בן שלשים שם, אין להם אלא קדיש אחד.

*) אמנם הרבה מקומות נחפצט נסס שנסב סקספדיים אפר כל האבנים ובני יתהרלייט יאמרו את הקדיש כולם בלמודה אחת יעדיו, ובתחת ע"י כך אקטו ונפו בעם טפלותות אפילו בענין הקדישה בקדיש. גם בגאון יענ"ן כבר נענע נראצו לפננת הוס צאטרו נסחורו דף קע"ד, כ': „בחלוקי דיעין של האשכנזים בענין בי הקודם לאמירת הקדיש ופי דוחה לטי לא אטפל באן, דמלחא דמנהגא בעלמא דאא, וסר טוב וישר סנהג הספרדים בזה שאם רבים הם כולם זוכים בו ואומרים אותו כאחד, ובטלה מחלוקת ושורת דיני דעום בדבר" עכ"ל. אף המנהגים נהג זה יש להם לבאר אלס ילפוקי כולם נהגעת קול ונתפוזן, כי מרי קלי לפ שחטטי, רק אחד ען האבנים הוא יאמר את הקדיש בקול ונתפוזן שחן וסאזרים יענו עשו נלחא מינס כתיבה.

הנהגת שליח צבור.

ידוע כי חפלתנו במקום קרבן היא וגשלמה פרים שפתינו, וא"כ הש"ך העומד לפני החבה להליך בעד קהלו הוא דוגמת הכהן המקריב קרבן העם, וע"כ לריך שיהיה דומה לכהן בכל מדותיו וראוי והגון לשרת עבודה הקדש הזאת, שיהיה עניו וכשר מעללים ומוכתר בשם טוב ואהוב ומרוצה לקהלו. ויהי קולו ערב, והעולה על כל הוא שגריך להיות ג"כ רגיל בקריאת תורה ונביאים וכתובים ומנין בכל הצרכות וחפלות ופיוטים של כל ימי השנה.*

יחזור הש"ך פעם בפעם על החפלות והפיוטים עם פירושיהם ונגוניהם, כדי שיהיו שגורים בפיו.

לא ירד הש"ך לפני העמוד בצגדים קרועים או מלוכלכים. וטוב שיהיה לו מלבוש מיוחד להחפלת בו לפני העמוד וגם מלנפת מיוחדת לשום על ראשו בחפלתו. ובכל עת שמחפלת לפני העמוד יתעטף בטלית ואף בלילה.

ש"ך המחפלת לפני העמוד יש לו להסיר עוד יותר מן היחיד בכל דיני הנהגות בחפלה הערוכים למעלה. וכל עת שיתפלל לא ישב אלא יעמוד על רגליו באימה ובידחה ויהיו רגליו מכוונות תמיד זו אלל זו וידיו כפופות הימנית על השמאלית, ויעמוד בלי סמיכה ומשענת ובלי נדנד נופו, ולא יסתכל בשום אדם, ויפנה לבו מכל הרהור זר, אבל תהי כל מחשבתו על כיוון חפלתו להיותה טהורה והגונה להוסיף בה את הרבים ידיו חונתם. ויתפלל במתון ובנחת מלה במלה לפי פירוש המליך ובדיוק האפשרי.

כל הצרכות שמחפלת הש"ך בקול רם יזהר בהן להפסיק בדבורו אחרי הזכירו את השם כדי שיוכל הקהל לענות ברוך הוא וב"ש, ובסוף הצרכות יפסיק כדי לענות הנצור אמן עליהן. וכן בכל מה שגריך הקהל לענות אחריו יפסיק הש"ך בדבורו, כמו בקדושה לא יתחיל לומר לעומתם עד שענו הקהל קדוש ק"ק. ואחן החפלות המיוחדות שעונים הקהל בפסוק על פסוק שאמר החזן לא יתחיל לומר פסוק חדש עד שנמרו הקהל בעניית פסוקם.

סופי החפלות והצרכות הפרטיות שאומר אחן הש"ך בקול יזהר בהם שלא לכפלים, ר"ל שלא יאמר עד סוף בלחש עם הקהל ואח"כ יחזור למעלה לאמרו עוד הפעם בקול, אלא ימשוך בחפלתו יותר מן הקהל כדי שנסיוס חפלת הקהל הוא יעמוד באותו ענין שגריך לאמרו בקול. ויבין שיתחיל סופי חפלות כאלה תמיד עם אותו הענין היותר קרוב לחתימה (כגון בסוף יו"ט אור יתחיל בקול עם הפסוק אור חדש), ולא יתחיל בהצבה למעלה ממנה, מפני טורת הנצור (ס' תמידים ס' ר"ח).

כשיחזור הש"ך ש"ע בקול רם יאמר קודם לכן בלחש אדני שפתי תפתח, אבל בסוף לא יאמר אלהי נגור אלהי ישיים עם ברכת ישראל בשלום.

ברכה כהנים (אור"ח ברכנו וגו') יאמר בחזרת ש"ע רק בחפלת שחרית ומוסף, ולא במנחה, חן מתעניה לצור שאומר אותה גם במנחה. ובז"כ אומר אותה גם בנעילה. כשיאמר ברכה כהנים ישתחוה נגד הסיכל כשאומר יברכך ה', ובחצת וישמרך יטה

* ואם יהיה ח"ש לפניו אחר כגלגול קולו שמתלל ואינו יודע ספר ולא יבין עם שמתלל ואף אם הוא זקן, דם אחר שאין קולו נעים אבל מבין מה שהוא תוסד ואף אם הוא נער כן י"ג אנה, ודאי זה הנער קודם לזקן, כי מה תועיל לנו שגנת קול הנער אחר לא יודע על מה הוא אומר. והכלל אחר כל מי שאינו מבין מה שמחפלת אף לדגורו לירד לפני החבה (ס' תמידים ס' תש"ס ויד יכודה כשאמר אם כל מי לרש"ע ששחנו ס' ל"ח). גם לאת עין על סדק ל"ד אל ס' אנט מוסר, והלוגי אבל חון יקרת את כל הסדק הכות ויאר על פיו את דרכיו.

ראשו נגד ימינו, ובהצטת יאר ה' פניו אליך שוב יסתחוו נגד הסיכל, ונתנת ויחנך יטה ראשו לשמאלו, ונתנת ישא ה' פניו שוב יסתחוו נגד הסיכל, ונתנת אליך יטה ראשו נגד ימינו, ונתנת וישם לך יטה לשמאלו, ונתנת שלום שוב יטה לימינו.

וביום שיש נשיאת כפים אז החזן אחרי שסיים הטוב שמך ולך גאה להודות יאמר בלחש או' א ברכנו וכו' עד מפי השרן ובניו, ואז יקרא בקול בהגים, ויאמר בלחש עם קדושך כאמור (ואם אין שם אלא כהן אחד לדוכן אז לא יקרא בהגים אלא יאמר הכל בלחש עד כאמור) ואח"כ יקריא לכהנים יברכך. ה', וכו' מלה אחר מלה עד שסיימו הכהנים את דוכנם. ויחר החזן שלא להקרות לכהנים חנת יברכך עד שגמרו הקהל לענות אמן על הנצרכה שצרכו הכהנים, וכן במלת ישא, יאר, וכן שיש שלום יחר שלא להתחיל עד שיגמר אמן מפי הקהל על מה שצרכו הכהנים. אבל הוא לא יענה אמן גם לא יאמר פסוקים עם הקהל.

אם הש"ץ כהן ויש עוד כהנים אחרים בבהכ"ג, הש"ץ לא ישא את כפיו וגם לא יאמר או' א ברכנו וכו' אלא ישחוק, ויעמוד ישראל אצלו שיאמר או' א ברכנו וכו' בלחש ויקרא בקול בהגים וגם יקריא לכהנים את ברכתם ואחר שסיימו הכהנים יחזור הש"ץ ויתפלל שיש שלום וכו'. ואם אין כהן בבהכ"ג אלא הש"ץ, אז כשמתחיל רצה יעקוד רגליו מעט ויתפלל עד ולך גאה להודות ויעלה לדוכן ויברך ברכה כהנים, ויקריא לו אחר יברכך וכו' ואח"כ יסיים הש"ץ שיש שלום.

ש"ץ שנחלש ולא יכול לגמור את תפלתו, יעמוד אחר במקומו ויתחיל ממקום שפסק הש"ץ. ואם הוא צע"ע בצרכות אמלעיות, יתחיל האחר מתחלה הנצרכה שפסק צה הש"ץ, ואם היה צנ' צרכה ראשונה של ש"ע, מתחיל מראש ש"ע, וצנ' צרכות אחרונות מתחיל מן רצה. כשיקרא הש"ץ בספר תורה יחר שלא יקרא בעל פה אפי"ט חנה אחת, אבל יקרא הכל מתוך הכתב.

ש"ץ המאריך בתפלתו בנגונים, אם עושה לשם שמים לכבוד היום ולתת בנעימתו הודאה להשם ית', חננה עליו צרכה. אבל המשמיע קולו לכבוד עמו למטא חן בעיני השומעים הוא מנוגה ונקרא חונף.

כשמנגן הש"ץ בנגונים יחר שלא להפריד באלה את הצבות הנריכות לחבור ולא יחבר הצבות הנריכות להפרד, גם לא ימסוך ויחריך באמצע הצבות כדי שלא יקלקל משמעת הדברים, וכן אל ימסוך הנגון בסוף הנצרכות יותר מדאי, כדי שלא יצא הקהל לענות אמן חטופה. אבל יערוך כל נגינותיו כהשכל ובדעה שיהיו מכוונות לתנות ועולות יפה לחוכן כל תפלה ותפלה ופירושיה. ובכל זאת לא ירצה כל כך בנגונים, מפני טורח הגבור. (וראה ש"ס עניני תפלה דף רנ"ד ע"ב.)

קורס שיתחיל הש"ץ להתפלל לפני העמוד יאמר החנה זו:

אָנָּה יי אֱלֹהֵי וְאַלֹּהֵי אֲבוֹתַי. הָיָה לִי לְעֲזָרְתִּי בְּשָׁעָה שְׂאֵנִי עוֹשֵׂד לְהִתְפַּלֵּל עָלַי וְעַל־עַמִּי בֵּירוֹת יִשְׂרָאֵל. וְהִסֵּר מִפְּנֵי כְלִיטֵי טַחְשֻׁבוֹת וְרוֹת וְכַל־טִיבֵי חֲרָדָה שְׁלֵא יִקְלְבוּ טַחְשֻׁבוֹתַי. וְתִרְלִי בֵּר לִבִּי שְׂתַהֲי בְּנִגְתִּי לְשִׁמְךָ תְּקוּוֹשׁ וְעֲבוֹדָתִי, עֲבוֹדַת הַקָּדֹשׁ וְיִשְׁלַט בִּי יְצֵר הַטּוֹב וְאֵל־יִשְׁלַט בִּי יְצֵר הָרָע. וְתֵן בְּלִבִּי אֲהַבְתָּה וְיִרְאַתָּה לְעִמּוּד לְשִׁנְךָ וְלְשִׁרְתְּךָ וְלְשׁוֹנְךָ בְּשִׁמְךָ. וְהִיוּ לְרַצוֹן אֲפָרֵי שֵׁי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְשִׁנְךָ יי צִרִי וְנִאֲלִי אָמֵן.

דינים

איבער

ציצית, תפלין, תפלה ח"ו.

אין דייטשער שפראכע בעארכייטעט.

דיני ציצית.

עו חיוט פפליכט חיונו יעדען בר ישרא, וויסער דעם סלית, ווקאייט אמן באקס ווקהרענד דעו בעטענו זיך חואהילום, נאך חיון קאיינע פיערעקיגע ווקאלענע קדער בוואווקאלענע געווקנד, סן דעסען פיער עקען ציצית הנגברחכט זינד, וואלע טקגע פקס חויפסטעהען דעו אקרגעט חן ביו לוס נייערעלעגען דעו חכענדו חוין דעם העאדע לו טרחהען, דחאייט ער זק סאלעלייט דחו וויכטיגע געכקט בעפקאגע: ועשו להם ציצת על כנפי בגדיהם לרדתם, ייח וקאלען טוי פקדען סן דען עקען חיהרער קאיידער חכבען" (צמדבר ט"ו, ל"ח).

דיעזע געווקנד — געווקהליך ארבע כנפות גענוקנט — וקאל וועניגסטענו $\frac{3}{4}$ עאלען חקג חונד $\frac{1}{2}$ עאלע ברייט ויין, חונד דקו אקפס דעסען ביידער סולטערבוקסטער לוקחאען ניכט סאקלער קלו דיע ווייטע דעו חויסניסטענו. סן דען פיער עקען וקאל דחו לוק, דורך דקו אמן דיע ציצית ליעהעט, זק געטטקלען ווערדען, דחם עו פקס וויאע דער ברייטע וקווקהלו וויט דער חקגע דעו קאיידע חיון לקאל ענטפערנט חויט.

סן דחו בעטטקנדיגע טרחהען דיעזע ארבע כנפות געווקהנע אמן סקן דיע קאיינען קנחבען חכבחד ויט געהקריג ספרעכלען קקנען.

דעו אקרגענו, נחכרעם אמן זיך געווקסטען הקט חונד עו טחג חויט, פרגריילסט אמן דיע ציצית דעו ארבע כנפות חונד ספריכט דחריבער דיע בקכה: בקה אתח יי, אלתינו סלה העולם, אשר קדשנו בסצותיו, וצגנו על סצות ציצת: לופקר חבער אום אמן דיע ציצית חונטערוואכען, קב ויע חויך נאך חיון גוטעם לוסטקנדע זינד. אמן אקלע דחרוק דיע פערווקררענען פקדען געהקריג חויזחיימחכדער חונד חונטערוואכע קב קיינער דחפלקן סכגעריסטען חויט. הויפט וקכליך זעהע אמן חונטען, דח ווק דיע פקדען דורך דחו לוק געלחגען זינד, נאך; דען ווקרע דקרט ווטן חויך נוד חיון פקדען לערריסטען, זק דחקל אמן דיע בקכה ניכט זקגען, וקנדערן אום פיר דיע לערריסטע ציצית חוינע נייע סכבדיקגען.

דיע קרט, וויע אמן דיע ציצית חן דקו ארבע כנפות, וויח חויך חן דקו סלית חמי אקכט, חויט פקלגענדע. אמן נעהאע פיער ווייסע ווקאלענע פקדען — דיע חויגענו לו דיע זעם לועקע געספחונגען ויין איסטען — דרייח פקדען דערזעלבען יעדען וועניגסטענו פקן זיעבעני חונדלוקסנליך דויאענברייטען חקג חונד דען פיערסטען פקדען קהנגעפקהר פיערליך דויאענברייטען חקג חונד ליעהע זיע חוס דיע הקלפטע דורך דחו לוק דער עקע; נעהאע דחן דיע פיער פקדען דער חוינען הקלפטע חונד דיע פיער פקדען דער חקדערן הקלפטע חונד קניפפע זיע סן דער עקע דחפפעלט חויבערחיימחכדער, ווקדעך עו חויט חכס פקדען ווערדען. היערדוך

וויקטוע אפן דען זיינען אוןגערן'ס פֿהרען (דען אפן **שָׁשֵׁשׁ** נעננט) ויעכענאפן חוס דיע חיב, ריגטן ויעבען פֿהרען חונד קניפֿע, נפֿרעק דייע געטעהען, דיע פֿיער פֿהרען דער זיינען חונד דיע פֿיער פֿהרען דער פֿהרען הולפֿטע דעפעלט חיבערזיינערער. דפן וויקטוע אפן דען **שָׁשֵׁשׁ** פֿהרען פֿולטאפן חוס דיע חיבריגטן פֿהרען חונד אפֿלע וויערער וויע רעו ערוטעאפן לוי קנפֿע. דפן וויקטוע אפן דען **שָׁשֵׁשׁ** פֿהרען חייזאפן חוס חונד אפֿלע חבעראפן לוי קנפֿע, חונד ענדליך וויקטוע אפן זיהן דריילע הנאפן חוס חונד אפֿלע וויערער לוי קנפֿע פֿע, זק דפס חוס גחלען פֿן יעדער ציצית פֿינף דעפעלטע קנפֿע חונד נינאונדרויסיג חוויקעלונגען זינד. קנפֿע חונד חוויקעלונגען איסטן פֿעט חנחיינערער זיעגן.

אפן פֿכטע דפריך, דפס פֿולע פֿהרען דער ציצית גלייכע אפֿגע העכען. זיינען עפונח פֿהרסטעהערען פֿהרען אפֿלע אפן חבער ניכט איטטעלעס אעסער פֿהרער טעערע קידלער, אוןדערן בייסע דפז הערווסטעהערע איט זען לפֿהנען פֿב. חוץ חייט פֿק ענדע זיינען יערען פֿהרען חיי קנפֿען לז אפֿלע, דפזיט ער זיך ניכט חויזפֿהרער.

זינד פֿפן דען פֿכט פֿהרען זיינער ציצית לוי פֿהרען פֿבגריסטן, זק דפריך אפן חיבער דפז אַרבע קנפֿות פֿהרער פֿלית קיינע פֿרקה ספרעכען חונד אום זיינע נייע ציצית פֿנאפֿען. חייט בולס חיי פֿהרען פֿבגריסטן, זק דפריך ופֿהל דיע פֿרקה נפֿן געספרעכען ווערדען, דפך חבער זפול אפן דיע לערדישענע ציצית זק בחור פֿלז אפֿגליך דורף זיינע פֿהרעריפֿטע אפֿסיג ריכטיגע ערוטעלען.

דפז פֿלית ווירד ביי'ס אפֿרגענגעבעטע (תפלת שחרית) בעפֿהר אפן פֿרהן **שָׁאָסר** פֿכי פֿהנגט פֿנגעלעגען. עהע אפן זיך דפזיט חוהזילעט הפֿט אפן ערוס דיע ציצית דפריך זק לז חונטערוועטן וויע ביי'ס אַרבע קנפֿות. דפן הולט אפן עו חויזזיינערער געברייטעט פֿהר זיך חונד ספריכט טטעהער דיע פֿרקה: **פֿרהן אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ סַלְחָה עֲלֵינוּ. אַשֶׁר קָדַשְׁנוּ בְּטַעֲוֹתֵינוּ, וְעָנָנוּ לְהַתְעַשֵּׁת בְּצִיצֵיךָ.** קייט עו דען חונד זעגט עו זק חוס זיך דפס דער קפֿען גחלן פֿערדעקט חייט. היערויך ניאט אפן דען רעכטען פֿליגל דעו פֿלית זקאט דעסטן ביידען ציצית סאפֿט חיהן חו'ז געזיכט חונד חוס דיע זינקע טאטער חונד זפֿגט דיע פֿסוקים: **סָה יִקָּר ח'ז'ו. נפֿרעק אפן דיעו פֿסוקים** געספרעכען זעגט אפן דפז פֿלית וויערער פֿפֿע געזיכטע לוריק חונד הילט זיך דער געטטולט דפזיט חיי, דפס אפן חויל יעדער וויע חיינע ציצית פֿהר זיך חונד זיינע הינטער זיך הפֿט. דפך זיעהע אפן דפז פֿלית ניכט לז חייט הערפֿב, דפזיט דיע ציצית ניכט חויל דער ערדע טאזען.

דיע זיינע וויע דעו פֿלית זפול פֿן דער איסטע דעו זיאט איט זיינען וויסטן זיידע זען בתדע (וועלכע אפן **עֲשָׂרָה** נעננט) פֿערזעהען זיין, חוס דפריך לז ערקענען, וועלכע דיע חויסטע חונד זיינענע דיע חבענע חונד חונטענאייטע זיי חונד אפן עו זיאט חין גלייכער וויזע חונד ניכט אפֿנאפֿן פֿערקעהרט פֿלניעהע. אפן ניאט דפן זיאט דפז פֿלית זק לז הפֿד דפס ביי'ס פֿולעגען דיע **עֲשָׂרָה** לז קפֿעלען חונד נפֿן חויסטן לז קפֿאט.

ווען דפז פֿלית גחלן פֿפֿע זייבע געפֿולען חייט, דער אום זען ער עו וויערער פֿכי זעגט נפֿאפֿן דיע פֿרקה דפריכער זפֿגט. הפֿגט חבער חיי טהיז דעו פֿלית נפֿן חוינען קליידערן זק ספרעכע ער ביי'ס וויערערלורעכטעלען דעוולכען דיע פֿרקה ניכט. זעגט אפן דפז פֿלית פֿב חין דער פֿכזיכט עו גלייך וויערער פֿלניעהען, זק ספריכט אפן עבענלעפֿול ביי'ס וויערערפֿלניעהען דיע פֿרקה ניכט.

ווען אפן פֿרהן **שָׁאָסר** חנלעגט ניאט אפן דיע לוי פֿהרערען ציצית רעו פֿלית חין דיע רעכטע הפֿד ביי לז **סָהַל בְּתַשְׁבּוּחַת,** ווערען אפן זיע קייט חונד וויערער אפֿפֿעק

דיני תפלין

פשוטן אהט. קהאט אהן פאר קריאת שמוע פון דיע טטעלע נהביאנו לשלום שארבע און
 נאמט אהן וואסאזיע פיער ציציות חין דיע אינקע התנד לויטען דען רינג - חונד קוינלינגער
 חונד האט זיך זיך ווהרענד דען גחלען קריאת שמוע - ביי'ס אטען דער פרישת ציצית פון
 גרייט אהן זיע חוץ אים דער רעכטען התנד חונד טויעט זיע פון, חונד ערוט ביי דער
 טטעלע גאמנים ונחמדים לעד אהט אהן זיע, נחמדעס אהן זיע געקיסט, וויעדער אהט.
 אהן היטע זיך, דיע ציצית דורך בעטאמלונג לוי ענטווייהען קרער פון גלייבליכע
 זייע לוי בעהתנעון.

דיני תפלין

נחמדעס אהן זיך אים דעם שלית חאהילוט הקט לעגט אהן דיע תפלין פון; ווייל אהן
 נחמד ביי הייליגען פערריכטונגען מאמער דיע טטיגערונג בעתכעכטען זאלו (מעלין נקדס),
 דיע הייליגקייט דער תפלין חכער גרעסער פון דיע דער ציצית חוץ.
 קהאטען יעדעך דיע תפלין עהער לוי התנדען פון דעם שלית, זיך אום אהן חוץ לזרעם
 דיע תפלין לעגען חונד דען דעם שלית סנליעהען; דען וועלע סצנה לזרעם לוי התנדען קהאט,
 דיע זאלו אהן חוץ גלייך חוזהיכען. ען חוץ דעהער לוי בעתכעכטען, ווען אהן שלית חוץ
 תפלין חין חיינעס זיך אהן בייחאהטען הקט, דעם אהן דיע תפלין חונטען חין חונד דעם
 שלית דערין לעגט, דעם אהן דען פנדען סתם דעם שלית לזרעם חין התנדען בעקסאמט
 הקט יעמער תפלין ביי דער התנד, חכער קיין שלית, זיך לעגע ער פאר פאנען דיע
 תפלין פון. דעם שלית קען ער דען ספערער נאך ווען ער ען ערהקוט סנליעהען.
 דיע בעטסיאמטע לייט, ווען אהן דען אסרגענו תפלין פאלעגען דערין, חוץ, ווען דער
 סתם טען זיך ווייט ערהעללט חוץ, דעם אהן זיינען פריינד, אים דעם אהן ביזוויילען חוץ-
 געהען פאלעגען, חין חיינער ענטפערונג פון פיער פאלען ערקענגען קען.
 בעגיבט אהן זיך פריהאסרגענו חוץ חיינע ריווע, זיך דערין אהן, סכוחהו ען נאך ניכט
 לייט חוץ, לוי הויזע תפלין לעגען - יעדעך קהגע פרייה, חונד אום אהן דען זיך אהן ען
 געהערט סתם חוץ, דיע געהויזע (פ'ית) דער תפלין בערהערען חונד דיע פארגעטריבענען
 פרייה דערין בער ספרעכען. ווער חין חיינעס זיך אהן פאלען דיע ריווע חין חיינעס וועגן
 אהט, נעהאט זיך חין פ'ט, דעם ער ניכט חיינטלעכע.
 לזרעם ווירד דיע תפלה של יד חונד דען דיע תפלה של ראש פאנעלעגט. ביי'ס פון
 לעגען דערעלבען אום אהן חין גערענקען העכען: „דעם חוץ געכעכטען הקט, דיע פיער
 חכטיטטע (פרישות) שמוע, נהיה אם שמוע, קהשרלי חונד ונהיה כי יבאך, דיע חין דען גען
 הייזען דער תפלין חיינגעטלעכען זיך, סתגליך חוץ דען דעם געגענחייבער דעם הערלען חונד
 פון דען קספן געגענחייבער דעם געהירנע פאנעלעגען, ווייל דיעזע חכטיטטע זיך אהן דיע
 חיינהייט געטטען זיע חוץ דיע ערלענגען חוץ דער עגיפטיטען סקלפערין ענטההעלען, דעם
 זיך חוץ דיעזער לוי גרונדווערהייטען חונדערער רעליגיון טטעט ערמינערן חונד פאלעלייט
 חיינגעדענק ווען, דעם געטט דער חיינלייגע געטט חוץ חונד זיינע אהט זיך חייבער פאלע
 ערסטערעקט, חוץ דעם זיך חונדער הערל חונד חונדערן זיך געלן זיינען דיעמטע וויהען.“
 דער בעטסיאמטע פאלעגן, פון דען דעם שלית דער תפלה של יד פאנעלעגט ווערדען אום
 חוץ פון אינקען חכערערקט, דען זיך דעם פלייט ערהעכען חוץ, אעהר נאך דעם עלבאגען פון
 דער טאטער לוי דערט לעגע אהן דעם שלית זיך חוץ, דעם דעסען הינטערע זייטע, זיך דער

ריטאען (רצוצעה) דורכגעהט, נאך זעכען, חונד דעסען פערדערע זייטע נאך דער הונד לו גע-
ריכטעט חזק, חונד ריקע דחו ב'ית חזין וועניג היינזערט, זיך דעס, ווען אסן דען סרפ הונגען
אזעס, דעוועלכע גערטרע געגען דעו הערן זיך ניגט. חזיק חזטע אסן דערזיך, דעס דעו
ב'ית חימער פשוט סן דעס יוד פערזיגען קנעפפע (קשר) דער רצוצעה זיטע.

דיע תפלה של ראש חזק זיך חזק דען קעגן סלואגען, דעס דער פערדערע רטר דעו
ב'ית ניכט ווייטער הערעך ס'זי ביי לוי פנלונגע דעו היפטעהערע סן דער איטטע דער טטירנע רייכע.
דער הינטערע רטר דעו ב'ית דערין ביי דעהין רייכען ווען ביי זיגליגען דייע הירנטקלע נאך ניכט
פערקנעכערט חזק (דיע יקענענעסע פקנטענעווע). דעו גענלע ב'ית אום ס'זיך חזיק דעם היפט-
העמלע זיטען חונד דערין ניכט דעפסקן חזיק דער באקסען טטירנע זיגען, ווערזיך אסן וועהן
לו פקטען העט; דען ווער דייע תפלין חזיק דייע באקסע טטירנע זעגט, דער אפזעס זיך דעס-
פעלטער זינדע טורדיג — ער העט דעו געכקט ס'זיך תפלין ניכט בעפסקט חונד העט חזיק
דורך דעו פערגעבליכע ספרעכען דער בקרה (ברכה לבטלה) דען נחמען געטטע ענטווייהעט.
דער קשר פון דען רצוצעות דער תפלה של ראש אום חזיק יענער ערהעכענען טטפאלע
דעו הינטערהיפטע זיטען, וועלכע זעכעהרעכ דער נאקעגרוכע דעם געזיכטע געגענזיכער
זיך בעזינדעט. דייע רצוצעות דער תפלין של ראש וס'זען דעהער עקע חזק דען קעגן ס'זי
ט'זעסען, דעווייט דער קשר ניכט חזק דייע נאקעגרוכע פ'זען.

דייע תפלין איטען חזיק דער באקסען הויט דעו מראש חונד דען באקסען העפערען דעו
קעפפע זיגען חונד דירלען דורך קיין לויטענדיג דעפסקן חכגעזכערט זיין.
דע אסן ביי יעדער סענה דייע בקרה ספרעכען וס'זי בעפסקר אסן דייע סענה חזיקעט,
זיך אום אסן ביי תפלה של יד וזעכער אסן דעו ב'ית חזיק דען געהערזען סרע דעו מראש
געברעכט העט, עהע אסן ער איט דער רצוצעה פשוט חזיקעהט, וס'זיך דייע בקרה ספרעכען:
ברוך אתה יי אלהינו טלה העולם אשר קדשנו בסעוה'יו, וצננו להפיק תפלין. דען ערום
ליעהט אסן דייע רצוצעה לו זיך דעו ב'ית פשוט סן ויינעם ס'זען חזיקעהט, חונד אפזעס
דען איט דער רצוצעה זייעכען חזיקענען (ברכות) חזק דען נאך ס'זען טאכגען סכאזערטו
ביי לוי הענדגעלעקע פ'זען דע סן ווייטער דעהנע אסן דייע רצוצעה ביי חזכער דייע הענד
חונד אפזע חזק דען איטטעלענער זעכעהרע ד'זי חזיקענען, נחאיך לויי חזק דעו חזכערע
סן דער הונד סלזיעגענדע ג'זער חונד חזיקע חזק דעו איטטלערע ג'זער חונד ספרעכע דחכי
דייע ד'זי פערזע זאקשתיך לי ח'זו. דייע ד'זי אפזענער בריות געטטהען זעכער ערום
נאכדעם אסן דייע תפלה של ראש חזיקעהט העט.

ביי'ס חזיקענען דער תפלה של ראש העט אסן ג'זיך כיי'ס חזיקענען דעו ב'ית דייע
בקרה לו ספרעכען: ברוך אתה יי אלהינו טלה העולם אשר קדשנו בסעוה'יו, וצננו על
טענות תפלין חונד דערזיך ברך שם קבדו סלכדתו לעולם ועד. דען ערום טעפנט אסן דייע
רצוצעה פשוט חזק דען קעגן.

אסן היטע זיך זעכעהרע, לויטען דעם סלזענען דער תפלה של יד חונד דער תפלה של
ראש עטווען חזכערען ס'זי דייע דעו געהערזען בקרות לו ספרעכען העטטע אסן חזיק פער-
געטענהייט עטווען חזכערען דעלזייענען גערערעט, זיך אום אסן חזכער דייע תפלה של ראש
חזיק דייע בקרה פ'זען תפלה של יד נאכטווען וועדערהעלען, אסן אום דען נחאיך דייע ביידען
ברכות: להפיק תפלין חונד על טענות תפלין זיגען.

זעכעט ווען אסן וועהרענר דעו תפלין סלזענען קדיש פדער קדשה הקדש, זיך דער
אסן ניכט דערזיך סכאזערטען, זעכערען הערע טויזענער איט פנלעכט לו, ווען דייע זיכרע

געאיינדע פונטווערטעס. חייב פלוצע פבער, דעס און חוץ פריש קדושה איטגעפונטווערטעס.
טעם העסטע, ברובט און דיע ברכה להגיה תפלין ניכט לו וויערעהרעווען.

און טיטטעווע דיע תפלין ניכט חוץ זייערעם זקלען הערוי, זקנדערן נעהאט זיע אים
דער הנד הערוי חונד קיסע זיע פלו הייליגעספונטען געגענטסטענד.

דיע תפלה של ראש דערך און ניכט עהער חוץ דעם זקלען נעהאטן ביו און תפלה

של יד פגעלעגט העט. העסטע און פבער זירטהיאוליער ווייזע תפלה של ראש פער תפלה

של יד הערויגעלעגט, זק דערך און זיע דעסוועגען דחך ניכט לערויט פלעגען, זקנדערן אום

זיע חוץ דער הנד טהון חונד אים עטווען לו דעקען, ביו און תפלה של יד פגעלעגט העט;

דען דיע תורה בעפיעהאט חוירריקוך גקשרתם לאות על ידך, דוח זקלען זיע פלו לייכט

פון דייע הנד בינדען, חונד דען ערויט יהיו למטפות בין עיניך, זקלען זיע פלו סטירי

בחנד לזיסען דייע חויען קהאמען! (דברים ו' ח'). און אפזע זיך דערויט פון דען זקלען

דער תפלין ערקענטקלייכען, וועהין און יעדע דער ביידען תפלין זעט, דחאט און זיך ביי

דעם הערויזנעהאטן דערוועלבען ניכט חוירע.

העט יעאחנד דען געברוך, דיע תפלין לו הזיע פלעגען חונד זק אים דענוועלבען זין

דיע זינעגלעגט לו געהען, זק אום ער, חייב פלוצע ער זין חונרייכען פוקלען פערבייגעטע,

דיע תפלין פערדעקען.

חייב און זין דעם נחטהפלוצע, זיינע דער תפלין ניכט זעגען לו קענען — דעם

און לו ב. זיינע פון דען ביידען תפלין פערזערען העט חונד זיך עבען קיינע חונדערע פער

טפאלען קען, קדער דעם זין דער עטעלע, ווע דיע תפלה זיסלען זקלען זיינע וועהנדע חייב,

דיע דען פלעגען דערוועלבען ניכט לידעט — זק זעגען און בוקס דיע זיינע דער תפלין

זעלבע און זעגען קען זין זקלען פלוצע ספריכט און, ווען און נור תפלה של יד זעט,

דיע ברכה להגיה תפלין; קען און פבער בוקס דיע תפלה של ראש זעגען, זק אום און

דעריבער דיע ביידען ברכות להגיה תפלין חונד על ספנות תפלין זעגען.

ווען דיע רצונה דער תפלה של יד דורך פברייסונג זק קולן געווערדען חייב, דעם זיע

ניכט אענד לו פלעגן פריכות חוק פער חונד איטטעלעפונגער חונרייכט, זק זעגען און חוק דען

פער ווענגער פלו זיעבען פריכות דחאט און יעדענפלעגן חוק דען איטטעלעפונגער דיע דרי

פריכות אפזען קען. דען אום און זקלען טרעגען, זיך זקפולד פלו אפגליך זיינע נייע רצונה

לו פערספאלען.

דיע פיער עקען דען בית זקוועהא פון תפלה של ראש וזיע תפלה של יד איטען זין

קוועטרער בילדען. חוץ זיי און דערויך בעדפזעט, דעם דיע פקלים וזיע חוץ דיע חויסענווייטע

דער רצונות זיאאער פירדענטליך געטווערנט זינד. דיע סווערלע זייסע דער רצונות אום זק

זעגען און דיע תפלין פון העט נאך חויסען לו געקעהרט זין.

זין קריאת ששע ביי'ס ספרעכען דען פערזען לאות ח'ו'ו בעריהרע און לערויט

דען בית פון תפלה של יד חונד דען פון תפלה של ראש חונד קיסע דיע הנד. חוץ

זעט בעריהרע און וועהרענד דען געבעסען פלעמען דיע תפלין, לזק לייכען דעם און זייערע

ניכט פערניסט, חונד לוקר זיאאער לערויט של יד חונד דען של ראש.

דיע תפלין דירען נור אים ריינען קערפער חונד פנדפזעטען געאיטהע פגעלעגט

זענדען חונד אום און זין זקלען זייסערויכען ריינהייט דען קערפער חונד חיינערויכען

ריכטונג דער געדינקען חוץ דיע תפלין בעהעררען, זק זעגען און אים דענוועלבען געטאיקס

חייב. ווער דערויט פון קרענקהייט דער חייגעוויידע לידעט חייב פקת תפלין פלעגען

בעפרייט; עבענוף חיין און זינטוויגער קרפנקהייט אירענדער, ווען ער זיינע געדוהנקען ניכט בייזשאמען האלטען קאן.

חיין אונן (חיבער זיינען פערטערבענען אונטערדעסען דער נאך נאכט בעגרעבען חיזט בעטריכטער) חיזט און תפלין - אעגען בעפרייט. עבענוף חיזט דעם אָבּל אַק ערוואַסען און זיינער זשבעה דאָ: תפלין - אעגען פערבעטען.

און תשעה באב אעגט און ניכט דעו אהרענטו זינדערן ערוס לו סגתה דאָו טלית חונד דיע תפלין און.

און שבת חונד יום טוב חיזט דאָו תפלין, אעגען פערבעטען. און חול המועד יעדעך ווערדען זיע חגעלעגעט; דיע פריכות דעריבער קבער טפריכט זעלכוס דער און מר זיינע פיר זיך.

נאכדעם און דעם טאוסגעבעט עלינו לשבח געטפערטען העט אעגט און דיע תפלין זייערער חב, ביי דעם חבאגען דערוואכען אפכט און לערוס דיע דריי פריכות אעס איסטעל. פייגער אעס. דען ניאט און, חינדעם און דיע תפלה של יד נאך און האוס, איט דער זינקען האנד דיע תפלה של ראש חב, אעגט זיע לוזאמען, קיסט זיע חונד טהוט זיח און דאָו דאָו בעטטיאמע זינקען; היערויף ליעהט און דיע תפלה של יד חוי, זייקעלט זיע עבענלעוו לוזאמען, קיסט זיע חונד אעגט זיע און דאָו זינקען זעבען דיע תפלה של ראש. לזעטלס ליעהט און חויך דאָו טלית חוי חונד אעגט עו פירדענטליך לו.

און ראש חודש אעגט און דיע תפלין און פער זשכנה עשרה און סאסא חב חונד און חול המועד בעפער און דאָו הלל אונטעקעט.

דאָו חבאגען דער תפלין אום טטעהענד געטעהען. חויך דערך און זיח ניכט פריי פער דער ספר תורה קדער דעם ארון הקדש חבאגען, זינדערן חינדעם און זיך לור זייטע ווענדעט.

און קויפע דיע תפלין מר ביי זיינעם געסיקטען חונד פרוואמען סאקר קדער זיינעם האנדלער און ערפערטער רעדליכקייט. חיבערדיעס אום און זיע האלע דריי ביי פיער יוהרע זיינאמל אפגען חונד חונטערוואצען אעסען, חב חינווענדיג ניכטו פערזאקסט קדער זינטע פער דערבען ווערדען זיי.

דיני תפלה

יעדער ישראל חיזט פערפלאיצטעט, דעו טאגען דרייאמל זיין חערן חיק געבעטע לו געטט לו ערהעבען, נאמליך דעו אהרענטו (שחרית) דעו נעכטיסטע (מנחה) חונד דעו פרינדע (ערבית).

דיע לייט דעו אהרענגעבעטע בעגינגט איט דעם חויפגעהען דער זינגע חונד דויערט ביי לוס ענדע דעו ערוואצען פיערטהייל דעו טאגען (חינדעם און דיע געלע טאגענלייט און זינגענדי חויפגעהען ביי חונטערגענג יעדערלייט און פיער גלייכע טהיילס טהיילס). דיע רייכטיגע געבעטע לייט פיר סגתה חיזט זיינע האלבע סטונדע נאך דעם אונטערהען דעו אעטלסטען פיערטהייל דעו טאגען חונד דויערט ביי לו זיין חונד זיינער פיערטעלסטונדע פער נאכט. (און חויסערגע וועהגליצען אעלען דערך און חויך און זינע האלבע סטונדע נאך איטאען דאָו סגתה - גע בעט פערריכטען). דיע לייט דעו חבענדגעבעטע פהנגט איט דעם חוינטריטע דער נאכט, דאָו חויט איט דעם זיכטערזענדען דרייער קאמען טטערנע, און חונד דויערט ביי איסטערנעלעט.

והתפלה דיע לייט לוק געבעטע דע חיות וקול אמן קיין געטעשט פדער תרכיית במ
גינגען, ביו אמן ערוט געבעטעט האט. חוץ דערין אמן פאר דעם אקרגעגעבעטע ווערע
ספייזע נאך טרענק גענישטען, עו זייען דען מעדיקאמענטע פדער באפעטע וועסער.

בי'ק געבעטע אום אמן פקאלטטענדיג חונד ריילויך חנגעקליירעט זיין. חוץ וועסע אמן
פאר דעם יעדעאפליגען געבעטע לוערוט דיע הקנדע, חונד גריילע אמן וועהרענד דעו בעטעט
ווערע חוץ דען קעסל, נאך חין דעו קהר, נאך חין דיע נטוע, נאך סו וקאלע קערפערטהיילע,
דיע געוועהנליך אים דען קליידערן בערעקט זינד. חיבערהויפט בעקטעכטע אמן פלאען פנטסטע
דעו קערפער חונד פלאע פנדעכט דעו גייטעו. אמן באיקע דפרוס ניכט חוס זיך הין חונד
הער, טטיילע זיך חוץ ניכט חוץ דיע פראע, זענערען האלטע דיע הקנדע, דיע רעכטע חוץ
דיע זינקע געלעגט, געגען דיע ברוט לוחאמען חונד ספרעכע זיך חין רהיגער, דעאוטהעקאלער
טעלואנג זיינע געבעטע דייטליך, פבער ניכט אים ערהעכענער טטיאמע, חוץ פאר דעם הערן
דעו וועלטקאל.

אמן בעטע ניכט חויווענדיג חונד ניכט אים חיבערמחילונג, זענערען טרעגע זיינע ווערטע
חויו דעם פארזעגענערען געבעטעכע (קדור) פלאע ספרהכריכטיג חונד געהעריג בעטענט חונד
זיך חין דער רעדע פערבונדען פדער געטרענט פאר, וזיע עו דערען זין ערפטרדערט. בע'
זענערען האט אמן ביי וקאלען ווערטערן, פלען דעגען דעו חיינע אים דעאוועלבען בולסטעבען
ענדיגט וועמיט דעו פקאלענדע פנפענגט (וויע ל. ב. זי ימלה, בקל לבקה, ואבדתם טהרה
הפורה סבת), פדער ווע דעו חיינע אים **א** טאיעסט חונד דעו פנדערע אים **א** פנפענגט
(וויע ל. ב. נעשיתם אותם, ורחום אתה, שמקדישים אותה, ומברכים אותה), זעהר דערזיך לו
פכטען, דיע ענד - חונד פנפענגבולסטעכען רעכט דייטליך חויווענערען, דעמיט ניכט דער
פנפענגבולסטעכע דעו לויטען ווערטע חונהקרבחר ווערדע.

והתפלה אמן אים ברך שאמר חנגעפענגען האט דערין אמן ביי נאך שטנה עשרה זין
געבעט אים ניכט חונטערברעכען. באטו חוץ קדיש אים אמן יהא שמה ח'ו"ו פדער חוץ
ברכ אים ברך זי הקבדה לעולם ועד פדער חוץ דיע קדשה אים קדוש קדוש ח'ו"ו חונד
אים ברך כבוד זי סמקוסו לו פנטווערטען חיות ערלויבט, חונד חוץ דינעו נור חין דעם
פלאע דעם אמן נאך ניכט סו שטנה עשרה האט; חין שטנה עשרה זעלבסט פבער דערין
אים ברך ניכט חונטערברעכען ווערדען.

געטפערעכע, דיע ניכט חוץ דען געטענדיענט בעלוג התבען, זינד וועהרענד דעו גסכלען
געבעט חוץ נאך דעם שטנה עשרה פערבכטען.

האט אמן זיך פערספחטעט, זיך דעם אמן ערוט חין דיע זינעגגע קטאאט, ווען קהל
סען חין דער איטע דער פסקי דמטה*) האט, זיך בעטע אמן דיע ברכה פלען ברך שאמר
ביו קהל בתשבות חונד פלעגע דען גלייך אים אשרי יושבי סו חונד ריכטע זיך, יע נטכי
דעם אמן נאך לייט האט, אים לזינגען פדער חויסלחוסנג דער פקאלענדען סמולדים זיך חין,
דעם אמן פלען ישתבח פו אים קהל לנגלייך בעטען קען. קטאאט אמן ערוט, ווען דיע גע'
אינדע סען ביי ישתבח האט, זיך פלעגע אמן זענלייך ברכו אים דער געאינדע סו חונד
בעטע אים חיהר ווייטער ביי נאך שטנה עשרה; דעו חויגעלעכטע קען אמן דען ספחטער
פיר זיך נטעהקאלען, יעדעך קהגע דיע פאר - ברכה ברך שאמר חונד טאום - ברכה ישתבח.

(*) זייערע פערזען, דעו זינד דיע חויו סחלמען חונד דעם מערענלייך (פירת תים) בעטענערע
געבעטעכענישע לויטען ברך אשר חונד ישתבח.

ביי דעם לעזען דער תבטיטטע **שְׁמַע יִשְׂרָאֵל**, וְהָיָה אִם ח'ו"ו (קריאת שְׁמַע) אום אמן
 גחלן בעוהנדערן זיינע גערענקען חין פֿעווער הַנְּדַחֵשׁט בייזאממען הַפֿלִטען; דען חין דיעזען
 תבטיטטען זינד דיע גרונדוועהרהייטען חונדערער גחלען רעליקטן ענטהעלסטן. חין דעם ערוסטן
 פֿערווע נחמליך ערקענען וויר גסטט פֿלוג דען עוויג ציינליגען חן, חויטער דעם עו קיינען גסטט
 גיבט, חונד חין דעם פֿלוגענדען פֿערווע חונד ווייטער טפרעכען וויר דיע פֿערפֿליצטונג, חוץ,
 חיה, דען עוויג ציינליגען חיבער פֿלוגען לו איבען חונד זיינע געבטטע לו בעפֿלוגען פֿלוגעלייט
 ציינגערענק לו זיין.

דען פֿערו **שְׁמַע יִשְׂרָאֵל** טפרעכע אמן אויט חונד דייטליך (יערעך ניכט טרייענד) חוץ,
 חונד נעהמע זיך וועהן חין פֿכט, קיינעו דער ווערטער לו פֿערדעפעלן, דעם אמן ל. ב. ניכט
שְׁמַע שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, קדער **שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל** ח'ד'ג' וסגע. נסך **יִשְׂרָאֵל** חונד נסך **אֱלֹהֵינוּ**
 ועטלע אמן חין וועניג חב; דען דער זין דעו פֿערווע חוץ: „הַקֶּרַע **יִשְׂרָאֵל**, דער עוויגע
 חיוט חונדער גסטט, דער עוויגע חיוט ציינליג!" דיע זלבע א פֿלוג **אֱלֹהֵינוּ** דעהנע
 אמן ניכט, ווענדערן טפרעכע **אֱלֹהֵינוּ** דייטליך פֿלוג חין ווערט חוץ. ביי דעם פֿלוג **אֱלֹהֵינוּ** פֿבער
 הַפֿלִטע אמן זק אסנגע חן, דעם אמן דיע בעדייטונג דעו ווערטעו היער חיבערדענקען קמן,
 נחמליך: דעם דער עוויגע דער ציינליגע גסטט חיוט חין היאמעל חונד חוץ
 ערדען חונד קיינער חויטער חיהק. דעו פֿלוג **אֱלֹהֵינוּ** דריקע אמן וועהן חוץ, פֿבער ניכט
 פֿלוגהערט, דעמיט עו ניכט וויע ס קדער פֿ קויגע. דען דערזיך פֿלוגענדען פֿערו **קְרִיאַת שְׁמַע**
קְבוֹד טפרעכע אמן זיינע.

לויטען **אֱלֹהֵיכֶם** פֿק טאוסע דעו **קְרִיאַת שְׁמַע** חונד דעם דערזיך פֿלוגענדען ווערטע **אֱמֶת**
 אפֿטע אמן קיינע פֿווע, טפרעכע פֿבער דעך דיע ביידען ווערטער זק דייטליך דעם דעו א פֿלוג
אֱמֶת הַקֶּרַבֵּת בלייבט חונד ניכט וויע פֿ וויטעט.

ווער לו הויזע פֿיר זיך פֿלוגען בעטעט דער טפרעכע פֿער **שְׁמַע יִשְׂרָאֵל** נסך דיע דריי ווערטער
אל טלך נאמן, דעמיט זק דעו **קְרִיאַת שְׁמַע** חין גחלען חוץ 248 ווערטערן בעסטעהע,
 גלייך דען 248 גליעדערן דעו אענטען. בייק געאיינטפֿליצטען געבעטע פֿבער טפרעכע אמן
 דיעו **אל טלך נאמן** ניכט חונד ריכטע דעפֿיר זיינע גערענקען חוץ דיע דריי ווערטער **אֱלֹהֵיכֶם אֱמֶת**,
 דיע דער חן פֿק טאוסע וויעדערהען.

העט אמן דעו **קְרִיאַת שְׁמַע** גערענקעלעס געבעטעט חונד ניכט וועניגסטען דען ערוסטען
 פֿערו אים געהערציגער הַנְּדַחֵשׁט געטפֿרעכען, זק העט אמן זיינער פֿליצט ניכט געניגט חונד
 אום עו נסך חייאמעל בעטען.

קחויט יעמחנד דער טען **קְרִיאַת שְׁמַע** געבעטעט העט חין דיע זינגענע, ווען דיע
 געאיינדע דחועלבע גערעדע לו בעטען בענינט, זק העט ער דען ערוסטען **פֿסיק** נעבוס **קְרִיאַת**
שְׁמַע קְבוֹד איטלוםפֿרעכען.

דעו **שְׁמִינָה עֲשָׂרָה** געבעט חוץ טעהער לו פֿערריכטען אים לזאמענעוועהפֿלסטען
 פֿיסען חונד דעו געוויכט נסך חויטען (נסך **אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל**) לו געווענדעט, חונד דערן אמן דיעזע
 סטעלונג וועהרענד דעו גחלען **שְׁמִינָה עֲשָׂרָה** ניכט פֿערקנדערן פֿלוגען וויטען יערעך, קדער
 וועק זענט דעו טעהען חונדגליך חוץ, חוץ עו ערליכט דעו **שְׁמִינָה עֲשָׂרָה** זיטלענד לו
 בעטען; חין קרענקער דערן דעכיי זעגער חוץ דער זייטע אינגען.

דעו **שְׁמִינָה עֲשָׂרָה** דערן מר זיינע געבעטעט ווערדען, חונד לזער זק זיינע, דעם דיע
 ווערטע וועהן דעם חייגען קדער דעו בעטענדען פֿבער ניכט פֿנדערן הַקֶּרַבֵּת ינד. אמן אמן
 דעוועלבע אים דעם ווערטע **קְרִיאַת שְׁמַע** בענינט בייגע אמן דיע קיינע חונד ביי דעם ווערטע

אָתָּה בִּיקַע אֶתְּךָ וְיָד אִיט דַּעַם קַחְמַעֵב; כִּי דַעַם דַּרְוִיךְ פִּתְּוֹגֶנְדַּעַן גִּיטְטֶעוֹנְהַטְען יִי רִיכְטֶע אֶתְּךָ וְיָד וְיָעֵדֶר חוּיךְ. עֵבֶעֱטֶע כִּיגִט חוֹנֵד בִּיקַס אֶתְּךָ וְיָד כִּי בְּרַחֵם אֶתָּה יִי סָגוּ אֶבְרַחֵם, כִּי סוּדִים אֶגְחֶנּוּ לָךְ חוֹנֵד בִּי בְּרַחֵם אֶתְּךָ יִי הַשּׁוֹב שְׂפָה וְלָךְ נָאָה לְחֻדוֹת. לֹס סְלוֹסֶע דַּעַם שְׂמֵנָה עֲשֵׂה וּזְעֵן אֶתְּךָ עֲשֵׂה שְׁלוֹם וְחָגֵט טְרִיטֶט אֶתְּךָ, יִד פֿעֶרְבִיגֶעֶנְד, דְּרִי טְרִיטֶטֶע אֶתְּךָ וְחֻגְוֶעֶס רִיךְ וּזְחֶרֶט. אִיט דַּעַם עֶרֶזְטֶען טְרִיטֶטֶע דַּעַן אֶתְּךָ אִיט דַּעַם וְיָנְקֶען פֿלוֹסֶע אֶתְּכֶט, וּזְעֵנְדֶעס אֶתְּךָ דַּעַם גֵּעֵיכֶט נֶחֶךְ דַּעַר וְיָנְקֶען וְיִיטֶע חוֹנֵד טְפִרִיכֶט עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרְזִיב, כִּי'ס לֹוִיטֶען טְרִיטֶטֶע טְפִרִיכֶט אֶתְּךָ, יִד נֶחֶךְ דַּעַר רַעֲכֶטֶען וְיִיטֶע וּזְעֵנְדֶענְד, הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵיכֶג, כִּי'ס דְּרִיטֶטֶען טְרִיטֶטֶע כִּיגִט אֶתְּךָ וְיָד פֿעֶר וְיָד חוֹנֵד וְחָגֵט וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל ח'ו'ו. דַּעַן כֹּאִיבֶט אֶתְּךָ יִי אֶתְּךָ וְחֻגְוֶעֶס סְטֵהֶען, דַּחֶס אֶתְּךָ וּזְחֵרֶעֶנְד דַּעַסֶען פֿיעֶר עֹלְעֶן וְיִיט גֵּעֵהֶען קֶחְנֶטֶע; נֶחֶכֶהֶר טְרַעֶסֶע אֶתְּךָ וְיָעֵדֶר חוּיךְ וְיָנְעֵן גֵּעוּזְהֵלִיכֶען פֿוּחֶטֶן פֿעֶר.

סְטֵהֶען לֹוִי דַּעַם שְׂמֵנָה עֲשֵׂה כַעֲטֵנְדֶע הִיטְעֶרְחִינְטֵנְדֶער, יִי דַּרְוִיךְ דַּעַר פֿעֶר טְטֵהֶענְדֶע נִיכֶט עֵהֶער דְּרִי טְרִיטֶטֶע לֹוִי קֶטְרַעֲטֶען, בִּי עֶרֶז דַּעַר הִיטְעֶרְסְטֵהֶענְדֶע יִי גֵעֵבֶעס פֿעֶלְעֵנְדֶעס הַחֶט. חוּיךְ דַּרְוִיךְ אֶתְּךָ לֹוִי יַעֲחֵנְדֶעס, דַּעַר חִיט שְׂמֵנָה עֲשֵׂה - גֵעֵבֶעס סְטֵהֶט נִיכֶט פֿעֶרִיבֶערֶגֶהֶען, וְיִי חִיחֵן דִּיעו חִיחֵן וְיָנְעֶר חֵנְדֶחֶכֶט סְטֶחֶרֶען וְיָרַדֶע. וּזְעֵר דַּרְוִיךְ לֹוִי יִיטְגֶעֶגֶט קֶחֶחֶט חוֹנֵד כַּעֲעֶרְקֶט, דַּחֶס דִּיע גֵּעֵאִינְדֶע עֵבֶען שְׂמֵנָה עֲשֵׂה כַעֲטֶעס, דַּעַר יִיטְגֶעֶגֶט גֵּיטְט חִינְטֶרֶטֶען, וְחֵנְדֶערֶן פֿעֶר דַּעַר טֵהִלֶע וּזְחֶרֶטֶען, בִּי דַּעַר חֵחֶךְ דַּעַם שְׂמֵנָה עֲשֵׂה לֹוִיט לֹוִי וְיָעֵדֶרֶהֶטְוֶען כַּעֲגִינֶט.

וּזְחֵרֶעֶנְד דַּעַר חֵחֶךְ דַּעַם שְׂמֵנָה עֲשֵׂה וְיָעֵדֶרֶהֶטְוֶען, דַּרְוִיךְ אֶתְּךָ קִינֶע חֵחֶחֶט ח'ד'גָּ יִיטְגֶען; פֿיעֶלְאֶהֶר הַחֶרֶע אֶתְּךָ חֵחֶחֶטֶרְקֶטֶס לֹוִי, חוֹס חוּיךְ דִּיע בְּרַכּוֹת גֵּעֵהֶחֶרִיג אִיט בְּרַחֵם הוּא וְבְרַחֵם שְׂמֵנָה חוֹנֵד אֶתְּךָ חֵחֶחֶטֶטֶען לֹוִי קֶחְנֶען. (יַעֲהֶע וְיִיטְעֶרֶעוּ דַּרְוִיבֶער חוֹנְטֶער דִּיע חֵחֶחֶן.) יִי יִיטְוֶען אֶתְּךָ חוּיךְ כִּי חֹלְעֵן גֵּעֵבֶעֱטֶען דִּיע דַּעַר חֵחֶחֶן חֹלְיִין פֿעֶרֶלֹוֶסֶרְחֶען הַחֶט, נִיכֶט אִיט; טְפִרֶעֱטֶען חֵדֶער אִיטְוִיגֶען, וְחֵנְדֶערֶן הַחֶרֶע טְטִיֹּלֶע חוֹנֵד אִיט חֵנְדֶחֶכֶט לֹוִי.

קַחֵט יַעֲחֵנְד לֹוִי כְּנֶחֶה לֹוִי סַפֶּחֶט חִיחֵן דִּיע יִיטְגֶעֶגֶט, יִי דַּחֶס קֶחֶל סְטֵן שְׂמֵנָה עֲשֵׂה חֵחֶחֶטֶט, יִי כַּעֲטֶע עֶר עֵבֶעֱנֶחֶלֹוִי וְחֵגֵיךְ אִיט חֵהֶנֶע עֶרוֹס אֶשְׂרִי יוֹשְׁבֵי ח'ו'ו לֹוִי יִיטְגֶען. הַחֶט טַבֵּעֶר קֶחֶל סְטֵן יִיט וְיִיט, דַּחֶס וּזְעֵן עֶר שְׂמֵנָה עֲשֵׂה חֵחֶחֶטֶטֶען וְיָרַדֶע עֶר עֵבֶעֱטֶע פֿעֶלְעֵנְדֶען קֶחְנֶטֶע עֵהֶע דַּעַר חֵחֶחֶן דִּיע קֶדְשָׁה וְחָגֵט, יִיט וּזְחֶרֶטֶע עֶר אִיט וְיָנְעֶס גֵּעֵבֶעֱטֶע בִּי דַּעַר חֵחֶחֶן דַּעַם שְׂמֵנָה עֲשֵׂה גֵחֶל וְיָעֵדֶרֶהֶט חוֹנֵד דַּעַם קֶרִישׁ דַּרְוִיךְ גֵּעֵטְפֶרְחֶעֱטֶען הַחֶט. הַחֶט עֶר יַעֲדֶחֶךְ לֹוִי כַּעֲפִירֶטֶען, דַּחֶס חִיחֵס בִּי יִיט אֶתְּךָ וּזְחֶרֶטֶען דִּיע לֹוִי כְּנֶחֶה - גֵּעֵבֶעס כַּעֲטִיחֶטֶע נִיט פֿעֶרֶטְטִיכֶט, חֵדֶער דַּחֶס עֶר דַּעַן נִיכֶט אִיט קֶחֶל דַּעַם עֲרַבִית כַּעֲטֶען קַחֵן, יִיט חֵחֶחֶט עֶר אִיט דַּעַם חֵחֶחֶן לֹוִיךְ דַּעַם שְׂמֵנָה עֲשֵׂה חֵחֶחֶט חוֹנֵד סְפִרֶעֱכֶע דַּחֶחֶטֶטֶע וּזְחֶרֶט פֿיר וּזְחֶרֶט לִיזֶע אִיט, וְעֹלֹבֹט חוּיךְ דִּיע קֶדְשָׁה. חִיט עֵר חִיחֵן פֿעֶסֶטֶטֶג וְיָיט דַּעַר חֵחֶחֶן פֿעֶר רֶשֶׁטֶע נֶחֶךְ עֲגֵגֶע חִינְטֶפֿוֹטֶעס, יִיט יִיטְגֶע עֶר דִּיעו עֲגֵגֶע נִיכֶט אִיט דַּעַם חֵחֶחֶן, וְחֵנְדֶערֶן סְחֵלֶטֶע עֵר חִיחֵן שְׂטֵע קוֹלֵגֶע חִיחֵן.

הַחֶט אֶתְּךָ לֹוִי מוֹצֵאי שְׂבֵת חֵדֶער מוֹצֵאי יוֹם שׁוֹב פֿעֶרֶגֶעסֶען חִיט שְׂמֵנָה עֲשֵׂה דַּעַם אֶתָּה חֵחֶחֶטֶטֶען, יִיט כְּרִיכֶט אֶתְּךָ נֶחֶטֶטֶען שְׂמֵנָה עֲשֵׂה לֹוִי כַּעֲטֶען, דַּחֶס אֶתְּךָ יִיט נֶחֶךְ דִּיע חֵחֶחֶלֶח חִיכֶער דַּעַן וְיִיט אֶתְּכֶט.

חֵחֶחֶט שְׂטִיגֵי עֲצֵרֶת לֹוִי מוֹסֶפֶס פֿעֶחֶט אֶתְּךָ לֹוִי דַּעַר לֹוִיטֶען בְּרַחֵם דַּעַם שְׂמֵנָה עֲשֵׂה פֿעֶר קַבְּלֵל חִיחֵס נֶחֶךְ טִשִּׁיב חֵדֶער וּמוֹרִיד הַנְּשִׁים חִינְטֶפֿוֹטֶען, וְעֹלֵכֶע דַּעַן פֿעֶן יַעֲנֶעס סְחֵגֶע חֵחֶחֶט גֵּחֶלֶען וְיָנְטֶער הִינְדֶרֶךְ חִיחֵן חֹלְעֵן שְׂמֵנָה עֲשֵׂה גֵעוּחֶט וְיָרַד, בִּי לֹוִי מוֹסֶפֶס דַּעַם עֶרֶזְטֶען סְחֵגֶע פֿעֶה. וּזְעֵר עֵר חִינְטֶפֿוֹטֶען פֿעֶרֶגֶעסֶען, דַּעַר אֹס, וּזְעֵן עֶר וְיָד עֶרוֹס דַּרְוִיךְ

ערוינגערט, נחצדעק ער טון אַתָּה קדוש חַגְגֵּי עֲשָׂתֵּנּוּ הַסֵּם, דעו שְׁמֵךְ עֲשָׂרָה נחצמחא
 פֶּסֶן פֶּסֶרן מן בעטען. הַסֵּם ער חֲבֵר נֶטֶךְ נִצְט אִיט אַתָּה קדוש בעגשנען, יֵט לִיג ער
 דעו כְּשִׁיב הַרְחֵךְ דֵּךְ וַיֵּךְ ער זיך גערטרע דעסען ערוינגערט נֶטֶךְ הַיְלֹל.

פֶּסֶן חֲבֵנְרֵע דעו ניינחונדלינגאטען טחגע נֶטֶךְ תְּקוּמַת תְּשׁוּרֵי מן ביו קֶסֶח טחוטעט
 אַמֶן חֵיט קְרָךְ עֲלֵינֵי דעו שְׁמֵנָה עֲשָׂרָה מַל וְקָטָר חֵיין, *) חֵינְדֵּע אַמֶן נחאויך וַתֵּן מַל וְקָטָר
 לְבָרְכָה בעטעט. הַסֵּטע אַמֶן עו פֶּערגעסען חֵיילנאועטלעך חונד זיך גֵּיךְ נֶטֶךְ דֵּעך טאוסע
 דער כִּרְכָּה דֵּרְטֶן ערוינגערט, יֵט ספּרעצט אַמֶן דֵּרְטֶן וַתֵּן מַל וְקָטָר לְבָרְכָה חונד פֶּסֶרֵרע
 דֵּךְ אִיט תִּקַּע בְּשׁוֹפָר ווייטער פֶּסֶרֵט לֹו בעטען. ערוינגערט אַמֶן זיך דֵּרְטֶן פֶּסֶן תִּקַּע בְּשׁוֹפָר
 מן ביו פֶּסֶר דֵּעך טאוסע פֶּסֶן שְׁמֵע קוֹלֵנִי, יֵט זעטלע אַמֶן עו חֵיין שְׁמֵע קוֹלֵנִי חֵיין; הַסֵּם אַמֶן
 טון אִיט שְׁמֵע תְּפִלָּה גֵטאָטעסען, יֵט ספּרעצט אַמֶן דֵּרְטֶן וַתֵּן מַל וְקָטָר לְבָרְכָה חונד בעטע
 אִיט רְצָה ווייטער. ערוינגערט אַמֶן זיך חֲבֵר ערוט פֶּסֶן רְצָה מן ביו לֹס טאוסע דעו שְׁמֵנָה
 עֲשָׂרָה יֵט אַמֶן ווייטער פֶּסֶן קְרָךְ עֲלֵינֵי מן, חונד, חֵיט פֶּסֶלֶע אַמֶן טון דֵּע דֵּי
 סריטטע לוריקגעטרעטען חֵיט, נחצמחא גֵטלן פֶּסֶן פֶּסֶרן מן דֵּי שְׁמֵנָה עֲשָׂרָה בעטען.

הַסֵּם אַמֶן מן ראש חֲדָשׁ חֵיין תְּפִלַּת עֲרֵבִית דֵּי אֲיֹא יַעֲלֶה וְיָבֹא חֵיין פֶּערגעסען,
 יֵט כִּרְיֵט אַמֶן עו נִצְט נחצלנהטען. חֵיט עו חֲבֵר לֹו שְׁחֵרִית קֵרֵר סַנְחָה פֶּערגעסען
 ווייטער חונד אַמֶן ערוינגערט זיך דעסען נֶטֶךְ פֶּסֶר דֵּעך טאוסע דעו שְׁמֵנָה עֲשָׂרָה, יֵט פֶּסֶרֵרע
 אַמֶן ווייטער אִיט רְצָה מן; הַסֵּם אַמֶן טון דֵּי שְׁמֵנָה עֲשָׂרָה פֶּסֶלֶענרעט, יֵט אַמֶן עו
 נחצמחא פֶּסֶן פֶּסֶרן מן בעטען. דֵּיטע רעגעל פֶּסֶן יַעֲלֶה וְיָבֹא פֶּר ראש חֲדָשׁ לֹו שְׁחֵרִית חונד
 סַנְחָה גֵיט מֶס חוֹל הַמּוֹעֵד יִתְגַּדֵּר חוּךְ בֵּי תְּפִלַּת עֲרֵבִית.

הַסֵּם אַמֶן חֵיין דען לֵעָהן בּוֹסעטשגען (עֲשָׂרֵת יְמֵי תְּשׁוּבָה) פֶּערגעסען חֵיין שְׁמֵנָה עֲשָׂרָה
 דֵּי לֹוּטלע זְכָרֵי קֵרֵר מֵי קְטוֹף קֵרֵר הַמִּלֵּךְ הַמִּשְׁפָּט קֵרֵר וְכַתוּב קֵרֵר בְּסֵפֶר לֹו
 ספּרעצט, יֵט כִּרְיֵט אַמֶן עו נִצְט נחצלנהטען. הַסֵּם אַמֶן חֲבֵר פֶּערגעסען הַמִּלֵּךְ הַקָּדוֹשׁ
 לֹו זִתְגֵען, יֵט אַמֶן דֵּי שְׁמֵנָה עֲשָׂרָה נחצמחא בעטען.

הַסֵּם אַמֶן מן חֵינעך פֶּסֶרֵרעטשגען דֵּי עֲנֵנִי חֵיין שְׁמֵע קוֹלֵנִי חֵיין לֹו טחוטען
 חונד זיך נֶטֶךְ פֶּסֶר דֵּעך טאוסע פֶּסֶן שְׁמֵנָה עֲשָׂרָה דֵּרְטֶן ערוינגערט, יֵט זִתְגֵען אַמֶן עו פֶּסֶר
 יִהְיֶה לְרַצוֹן בעפֶּסר אַמֶן דֵּי דֵּי סריטטע לוריקגעטה, יעדֶך טהגע עו אִיט קְרָךְ אַתָּה יֵי
 לֹו טאיעסען. חֵיט אַמֶן חֲבֵר טון דֵּי דֵּי טריטטע לוריקגעטרעטען, יֵט כִּרְיֵט אַמֶן עו גֵּר
 נִצְט נחצלנהטען.

הַסֵּם אַמֶן מן הַשְּׁעָה בָּאֵב לֹו סַנְחָה פֶּערגעסען חֵיין וְלִירוּשָׁלַיִם דֵּי גֵטֵם לֹו ספּרעצט,
 יֵט קֶסֶן אַמֶן עו נֶטֶךְ פֶּסֶר וְעַל כָּלֵם חֵינעטחוטען, חֲבֵר בּוֹסֵם בֵּי אַתָּה בְּתוֹכָה. ערוינגערט
 אַמֶן זיך ערוט דֵּרְטֶן, נחצדעק אַמֶן טון וְעַל כָּלֵם גֵּעוּגֵט הַסֵּם, יֵט כִּרְיֵט אַמֶן עו נִצְט
 נחצלנהטען.

פֶּערגֵט אַמֶן מן הַנְּבִיָּה קֵרֵר פּוֹדִים דֵּי עַל הַנְּפִים חֵיין מוֹדִים חֵיילנאועטלעך חונד ער
 חֵינעט זיך דעסען ערוט נחצדעק אַמֶן דֵּי מוֹדִים טון אִיט קָא יֵי הַמּוֹכֵשׁ שְׁקֵה חֵיין גֵּי
 טחוטען הַסֵּם, יֵט כִּרְיֵט אַמֶן נִצְט נחצמחא שְׁמֵנָה עֲשָׂרָה לֹו בעטען.

*) חֵיט קְלֵטער (לוח) וויר דֵּרְטֶן וויטעלע דעו ווירטען שְׁלֵחַ (ביטטע) חֵיילנאועטלעך גֵּטלע.

דיני אמן.

חויף יעדער ברכה, זיע ווערדע חייס בית הכנסת קדער פנדערווייץ געטפרעכען, האט אמן, ויבחר דעריעניגע וועלכער דיע ברכה ספריצט ברוך אתה יי געוואקט האט, אים קרויף הא וברוך שמו (ד. ה. געלעבט זיי ער, דער שויגע, חונד געלעבט זיין נחמתי!) לו פנטווערטען, חונד נחמטען אמן דען טאוס דער ברכה לערנטוואען האט פנטווערטע אמן דערויף: אמן. חויף חויף ויבחר געבעסטע חויסער ברכות, דיע דער פערבעטער אים ואמרו אמן קדער ונאמר אמן טאיעסט, האט אמן אים אמן לו פנטווערטען.

דער זין, וועלכען אמן אים דיעוועק אמן לו פערבינדען האט, חייט, יע נחך דען פער טיעדענען געבעטעווערטען, חייין דרייפער. נחך אקב - חונד דענקגעבעטען בעדייטעט אמן „עו חייט ווהר!“ נחך ביטגעבעטען: „עו ווערדע ווהר!“; נחך ווהלען געבעטען פכער, דערען פנעקען חיינע ביטטע ענטהאלט חונד וועלכע אים דעק אקבע געטטע טאיעסטען (וויי ז. ב. ביי דען איטלערען ברכות פון שטנה עשרה), האט אמן ביי דעק אמן דיע כידען ער ווהנטען בעדייטונגען חין געדענקען לו פערבינדען: „עו חייט ווהר חונד ווערדע ווהר!“ ד. ה. דען דעק הערן געטפענדעטע אקב חייט ווהרהייט חונד דיע חיהק פערקע טרעגענט ביטטע אקגע ער ערליאען דעס זיע לור ווהרהייט ווערדע. אמן אוס דערוק ביי קאלען ברכות, וועלכע אמן הקרט, חויף דען גמלען חיהקעט דערוועלכען חויסאערוקעס זיין, דעאייט אמן ביי פנטווערטען דען אמן חויף חייאער דעסען חויף דיע ברכה פחטענדע בעדייטונג חייט זינע האקע דען אמן ווערדע ניצט לו קורן פכגעברעכען חונד ניצט לו אקגע געדעהנט, וקדערן דיכער חונד וק דייוויק חויגעטפרעכען, דעס אמן ווהרענד דעסען אל סלך נאמן וקגען קענטע. אמן ספרעכע דען אמן אים לויטער טטיאע, יעדעך ניצט טרייענד, וקדערן חייאער חין דעאוועלכען טענט, אים דעק דיע ברכה געטאקסען ווהרדע. חויף זיי אמן דערויף בעדעלעט עו ווערדע עהער לו ספרעכען, קאו דיע ברכה ווירקויך געטאקסען חייט, נחך דעאייט נחך דעק טאוסע דער ברכה לו קענען; וקדערן, ויבחר אמן דען טאוסווערטע לערנטוואען האט קעט ווערטע אמן גויך אמן:

דיני קדיש.

דען קדיש געהערט לו יענען הייליגען געבעטען, דיע מר חין פערטוואונג פון וועניגסטע לעהן געוועטלפליכטיגען אפנווערוקען (קנין) געטפרעכען ווערדען דירעטען.

דעריעניגע, וועלכער דען קדיש בעטעט, אוס דעכיי טטעהען חונד לוקר עכענט וויי ביי שטנה עשרה; חויף געהע ער וק ביי ערשה שלום דריי טריטטע לוריק.

וויי פער דעק דען שטנה עשרה בעטענדען דערן אמן חויף פער דעק דען קדיש ספרעכען דען ניצט פעריווערעהען.

דער דען קדיש בעטעט ביקע זיך ביי יתגדל, ביי אמן יהא שמה, ביי יתברך, ביי קריה הוא חונד ביי אמן פער תתקבל.

אמן דערן אים דעק קדיש - וקענען ניצט איטספרעכען קדער איטויגען, וקדערן הקרט סטיא חונד פנדעכטיג לו.

דען פסוק וקעה יגדל ח' וספרעכע דיע געאיינדע לויזע פיר זיך בעפער דער קדיש - וקענען יתגדל פנעקענט, ניצט טרוט ווען דען קדיש טען פנעקענטען חייט; דען אמן חויף דיכעט געבעט פון פנעקען ביי לו טרע חויסאערוקעס דערען אוס. ביי דעק קדיש לויטען ישתבח חונד ברכה, וקויע פער שטנה עשרה פון ערבית ספרעכע אמן וקעה יגדל פער ניצט.

ווען דער קדיש * יתגנדע ובזמן קריב ואמר אמן געטפרעכען העט, ונטוהרטע און
 איט חונד איט וואער פארשט אמן, יהא שטה רבא סברה לעלם ולעלסי עלטיא. לויטען
 אמן חונד דעם פאנגענדען, יהא שטה אסע און חייגע פויגע; דען אמן חזט דיע בעקרפטיגונג חוץ
 דען פאן דעם פארבעטער געטפרעכענע יתגדל ח'ו'ו, איט יהא שטה חבער בעגינגט חין נייע ארוב.
 נח'דעם דיע לנהרער געטנטוהרטעט העכען ספרעכע דער קדיש * יתגנדע עבענעפאלו
 איט לויטער סטיאמע, יהא שטה ח'ו'ו, חבער ניכט אמן יהא שטה, דע ער דעו ווהרט אמן
 טון פאר דער ונטוהרט דער געאיינדע געוהגט העט.

חין דען קדישים, דיע פאר קדער נאך דעם הויפטגעבעטע חוץ סומורים חד'גו גע-
 ספרעכען ווערדען חונד וועלכע חוץ חין נאך חונדערוועלענער קנעכע (חונטער דריילעהן ישהרען)
 זאגען דערין, ווירד דער טכטיטט תתקבל צלותהון חויגעוהסטען חונד נאך דאמירן בעלמא
 ואמר אמן גויך איט יהא שלמא ח'ו'ו פארטגעפעהרען. און נענט וואלע קדיש: קדיש
 יתום, וויל עו נאמאך דער אכל קדער יתהרלייט, קדער ווען וואלע ניכט דע וינד, דיע
 פערטויטען (יתומים) טפרעכען.

חוץ ווען און ביי פערטאמאלטער געאיינדע תורה געלערנט העט, ספריכט און דערין
 קדיש, חין וועלכעס אמן עבענעפאלו תתקבל חויגעוהסט, דפאר חבער פאר יהא שלמא דעו
 געבעטטיק על ישראל ועל רבגו ח'ו'ו חיינספאלטעט. חוץ דיעזע קדיש, דעו און קדיש
 דרבגו נענט, ווירד פאן אכל, יתהרלייט קדער יתומים געטפרעכען.

וינד אעהרערע אכלים קדער יתהרלייט פאנווענד, וס וינד דערען פאנטאריכע חוץ
 דערגוייען קדישי יתום נאך דען פאנגענדען בעטטיאונגען לו פודנען:*)
 חין ערוועלענער פון שבעה העט פאנטפאך חוץ פאלע קדישים חין דער וינגאסגע,
 ווען חוץ חין פון שלשים קדער יתהרלייט פאנווענד חזט. חין קינד יעדעך דעו פון שבעה
 חזט העט דעם יתהרלייט חין קדיש לו חיבערוהסטען.

חין פראדער פון פון שבעה העט דעוועלבע רעכט ווע חין חיינהיאטער.
 לוי גאיינע אכלים, נאמאך לוי פני שבעה קדער לוי פני שלשים טהיאטען דיע קדישים.
 וינד חין ערוועלענער חונד חין קינד ביידע חין דען שבעה חונד חזט נאך חין
 יתהרלייט פאנווענד, חבער ניכט אטהר פון דריי קדישים לו יסגען, וס ערהאט דער ער-
 וועלענע לוי, דעו קינד חין, חונד דער יתהרלייט גאר קין קדיש

חזט יעאמנד חין דען שלשים חונד נאך חין יתהרלייט געגענטוהרטע, וס בעקטאמט
 דער יתהרלייט חין קדיש. וינד וס פיעלע יתהרלייט פון קדישים דע, וס ערהאט דער פון
 שלשים גאר קין קדיש.

חזט חין יתהרלייט דע חונד חין אכל נאך דען שלשים, וס בעקטאמט דער יתהר-
 לייט פאלע קדישים; באקט חין קדיש וסגט דער אכל.
 חזט חין חיינהיאטער חין יתהרלייט חונד חין פראדער חין שלשים, וס בעקטאמט
 דער פראדע נור חין קדיש.

חזט חין חיינהיאטער חין שלשים חונד חין פראדער חין יתהרלייט, וס ערהאט
 דער פראדע חין קדיש, ועלובט ווען נאך חין חיינהיאטער יתהרלייט דע חזט.

(*) חין פיעלען געאיינדען חזט יעמלט דער פארשונגייסע געברויך חיינגעליהרט, דעם פאלע, אעלכע
 פאנטפאך חוץ קדיש העכען, וס פיעלע חיהרער חוץ וינד, דעוועלבע חוץ חיינאמט לופיאמעפונען. וס דיע
 וער געברויך חיינגעליהרט חזט, זעהט און חבער דערין, דעם טר חיינער פאן דען אכלים דעו קדיש
 איט פארשפונגע חונד דיע פודנען עו באקט וויינע אישספרעכען.

זינד חיינ חיינהיימיסער חונד חיינ פֿרעאדער ביידע חין יפהרלייט, זיך בעקקאמט דער פֿרעאדע קיין קריש.

דעו קריש ביי קבלת שבת ערהקוט יעדערלייט דער יפהרלייט, אהגע ער פֿרייטקאג קדער שבת יפהרלייט הפֿבען. זינד פֿבעד לויי יפהרלייט דען, דער חיינע פֿען פֿרייטקאג חונד דער פֿנדערע פֿען שבת, זיך הפֿט לעטלעכערע דען פֿערנוג.

חיינ אָבל זיך לעטלעכען טעגע זיינע חיינפֿאָהקטליכען קריש, זיך ענו: בעקקאמט פֿווע קרישים; דעך הפֿט ער חיינעפֿ יפהרלייט קדער פֿן פֿלושים חיינ קריש לו איבערפֿעטען.

אמרי חבמינו על ענין התפלה.

המאמרים האלה שארו ח"ל על ענין התנהגות בחפלה יש לו לאדם לשומם על לבו בכל עת שיחפלה:

חביבה תפלה לפני הקב"ה טמאה בעשים שובים ומכל הקרבנות (ממועם כי תנות, נרות ל"ג).

כשאתם מתפללים דעו לפני מי אתם עומדים (נרות כ"ח). המתפלל צריך שיראה עצמו כאלו שכינה כנגדו, שנאמר שויתי ה' לפני תמיד (פסוקין כ"ג).

העושה תפלתו קבע, אין תפלתו תחנונים (נרות כ"ח). כשאתה מתפלל אל תעש תפלתך קבע אלא רחמים ותחנונים לפני המקום (נרות כ', י"ח).

המתפלל צריך שיכוין את לבו לשמים (נרות ל"ח). המתפלל צריך שיתן עיניו למטה ולכו למעלה (ינעות ק"כ, ג).

אסור להגביה קולו כתפלתו (נרות ל"ח). המשמיע קולו בתפלתו, הרי זה מקמני אמנח (ס' כ"ד).

הקב"ה לבא בעי (פסוקין ק"ו, כ').

אויזשפריכע אונזרער געזעטצלעהרער איבער דאז געבעט.

דיע פֿעןגענדען וויכטיגען אוןרעטע חונדער געזעטצלעהרער זינד ביי יעדעם געבעטע וועהן לו בעחכטען:

דען וועהרהפֿעטע געבעט חייט געסט וועהןגעפֿוויגער פֿווע וועהןהעסטען חונד פֿווע פֿעלער.

ווען חידר בעטעט, זיך וויסעט, פֿער ווען ויחר טטעהעט, דער בעטענדע פֿעהרעקוטע זיך חיאער זיך, פֿווע ווען דייע אקיעזשפֿט געסטע פֿער זיהק טטינדע; ווייע עו חוק חייסט: זיך טטעווע איר דען עוויגען טטעטע פֿער חויגען.

ווער דען געבעט באַפֿס פֿווע בעטטיאמטע פֿעראען פֿערריכטעט, דעסען געבעט חייט קיין פֿעהען. ווען דו בעטעט, זיך פֿערריכטע דין געבעט ניכט פֿווע בעטטיאמטע פֿעראען, זיךדערן עו זיי חיינ פֿעהען חוק גענדע פֿער געסט.

ווער דען בעטעט אום זיין הערן חין פֿנדפֿעט לו געסט ערהעבען. דער בעי טענדע זקווען זיין חויגע נאָך חונטען חונד זיין הערן נאָך פֿבען ריכטען.

עו חייט פֿערבכטען, ביי דעם געבעטע דייע סטיאמע הפֿך לו ערהעבען. ווער איט לויטער סטיאמע בעטעט, דער געהערט לו דען קליינגלייביגען.

געסט זיעהט חויך דען הערן.

סדר תפלה.

קודם שיכנס לנכב"כ יאמץ ששע כעורת נכב"כ ויאמר: בעלמך אמן חיוני דוח ויכתובגג חיינריוטט, ספריבט אמן:

ואני ברב חסדך אבוא ביתך אשתתחה אל הכול קדשה ביראתך:

ויכנס נכחת וכיראכ ויאמר: דמן געזט אמן מיט הנשטמכר חיניין חונד ספריבט:

בבית אלהים נהלך ברנש:

כזכנס לנכב"כ יאמר: נחך דעק חיינריוטט חיו דוח ויכתובגג ספריבט אמן:

מהטבו אהליך יעקב משכנתך ישראל: ואני ברב חסדך אבוא ביתך
אשתתחה אל הכול קדשה ביראתך: יי אהבתי מעון ביתך ומקום משכן
כבודך: ואני אשתתחה ואברכה לפני עשוי: ואני תפלתך יי
שת רצון אלהים ברב חסדך ענגי באמת ישעה:

קודם תפלת אחרית כוכנים לומר זה: פקר דעק אקרנגעטעטט סלועט אמן ספריבטעטו לו ספריבטעטו:

אני קראתיך כרתענגי אל הטראונך לי ששמע אמרתי: אני בעדך אהיה
סניך אשבעה בהקיץ תמונתך: ואני עליך בטחתי יי אמרתי אלהי אהיה:
שמע קול תחנוני בשועי אליך בנשאי ידי אל דביר קדשה: יי אלהי שועתי
אליך ותרפאני: אליך יי אקרא ואל אדני אתחנן: האירה סניך על עבדך

י כ י ל ש ו י

ואני ברב, תהלים ס', ס'. ושומר נפ' כל טו סען ס'ו גם נלמודהסם הלכות נרכות אפר ס' ח'ל
נכנס לנכב"כ לומר ואני ברב חסדך אבוא ביתך וגו' ובזילת לומר ס' נחני בלוקתך וגו' טכ"ל גם הוסיף
ס' נראית עמוד ל'ו ופ' ויקרא עמוד י"ב טכ"ו לומר נכנסתו לנכב"כ.

בבית אלהים, אס ג"כ, ט"ו. ופירוש ברנש נסתחרות הסון עם, כי ברב עם הדרת מלך, וכש
אמר בטקום אזר אודם עד בית אלהים נקול רנח ותודם הסון פתג (פ"ב, ס'); וס ספרים נתג
נחיש ופחד, ויהי על' רנח ואל תסתו נכתלך ז"ן ופ'.

מה טבו, נעדר כ"ד, ס'. ושומר נפ' רב עשרם גפון לאמרו כזכנס לנכב"כ. ונמנדרין ק"ב, פ"ב נדח
אדליך טל נתי כנסיות. ה' אהבה, תהלים כ"ו, ח'. ואני אשתתחה, ע"פ תהלים ל"ב, ו', נסתת ל' רניס לל' יחיד
ונקום אכחוס אס באו לומר כחן ואני. אברכה, גם הוא ל' כדעס על' ויבך הנגלים (נראית כ"ד, י"ח) טכ"ו
פ"ד. ואני תפלותי, תהלים ס"ט, י"ד. עת רצון, ולמרו סו"ל נכרות ח' אישתי טח רנח, כעס סלכור טתפללין.
אני קראתיך, תהלים י"ז ו'. ועימודים הסמוקים הסקונלים הללו לאמרו קודם תפלת אחרית דוקא ולא
כאר תפלות. אני בעדך, תהלים י"ז, ט"ו. ואני עליך, אס ל"א, ט"ו. שמע קול, אס כ"א, ג'. ה' אלהי.
אס ל', ג'. אליך ה', ל', ט'. והסס סאני אנטמוק זה כתוב על' אדנות ע"פ הטערת כי הוא חד טן קל"ד
ודלון וכן הוא בכל ספרים עדווקים כ"י. וכתב סגלון סד' אטואל כן חפני הסמט אס כין אדני כפ"לף
דל"ת וכן יו"ד ס"א ו"ז ס"א הוא כסתים כוונת לומר סהות אדון הנכרלים וליט עדר כנגד עלטו וז
יכתב יו"ד ס"א, וכסתים כוונת לומר כנגד עלטו איער אדוני וננירי ורנני לו יכתב סל"ף דל"ת כדן
כל הדברים אעדר האדם כנגד עלטו אים נסועס יו"ד, וכדל"ה על' זה איער הנניס העירס והקל"ה לפעט'
תלכי ולדני לרני (תהלים ל"ה, כ"ג), פירוש אלהי רנני, וכן לומר תליך ס' אקרא ואל אדני אתחני,
כרעון ניו"ד ס"א וכאני אל"ף דל"ת, ידלס לומר אהי קודם תליך לכני עניסם נעבור אהס אדון על
נכרלים וכעבור אהס אדני אלי כעטוי וכבר סענת אליסם נכלל ולי נטרע עכ"ל. האירה, אס ל'ו

הוֹשִׁיעֵנִי בַחֲסֶדְךָ: כִּי־לֹךְ יְיָ הוֹחֵלְתִי אֶתְּךָ תַעֲנֶה אֲדַבֵּי אֱלֹהֵי: שְׁמַעַתְּ תִפְלֹתַי
 יְיָ וְשׁוֹעֲתִי הִאֲזִינָה אֶל־דְּמֻעֹתַי אֶל־תִּתְחַרְשׁ: שְׁמַע־יְיָ וְחַנּוּנִי יְיָ הִנֵּה עוֹזֵר לִי:
 שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד שְׁמַחְתִּי בְּאוֹמְרִים לִי בֵּית יְיָ גִלְךָ: שֶׁשׁ אָנֹכִי עַל־
 אֲמַרְתָּךְ כְּמוֹצֵא שְׁלָל רָב: הִקְשִׁיבָה לְקוֹל שׁוֹעֵי מַלְכִי וְאֱלֹהֵי כִּי אֵלֶיךָ אֶתְפַּלֵּל:
 יְיָ בִּקֶּר תִּשְׁמַע קוֹלִי בִּקֶּר אֶעֱרֹךְ־לְךָ וְאַצְפֶּה: אָנֹכִי קִרְאתִיךָ כִּי־תַעֲנֵנִי אֵל
 הַטְּאוּנָה לִי שְׁמַע אֲמַרְתִּי: רַגְלִי עֲמֹדָה בְּמִישׁוֹר בְּמִקְהָלִים אֲבָרֶךְ יְיָ:

נקסא לר' שלמה בן גנירול, כ' תמוזות ויחד וכו' תמוזות.

שָׁחַר אֲבִקְשָׁה. צוּרִי וּמְשׁוֹנְבִי. אֶעֱרֹךְ לְפָנֶיךָ שַׁחְרֵי וְגַם־עֲרֵבִי:
 לְפָנֶי גִדְלָתְךָ אֶעֱמֹד וְאַכְהֵל. כִּי־עֵינֶיךָ תִרְאֶה כָּל־מַחְשְׁבוֹת לִבִּי:
 מִהֲרֵה אֲשֶׁר יוֹכַל הַלֵּב וְהַלְשׁוֹן לַעֲשׂוֹת, וּמִהֲבֹחֵי רוּחִי בְּתוֹךְ קִרְבִּי:
 הִנֵּה לְךָ תֵּיטֵב וּמִרַת אָנֹכִישׁ, עַל־כֵּן אֹדְךָ בְּעוֹד תִּהְיֶה גִשְׁמַת אֱלֹהֵי כִּי:

נקסא לר' חיים.

חֲשַׁתִּי וְלֹא הִתְמַדְמַדְתִּי בְּתַנּוּמוֹת, וּלְבַיִת אֵל הִנֵּה קָמַתִי בְּזַמְמוֹת,
 לְפָנָיו שִׁי סָפִיתִי, לוֹ כִּי קוּה קִיִּיתִי יְיָ:
 יִרְאֶה רַעַד וְאֵימָה יָבֹא כִּי, גִפְלָה עָלַי תִּרְדְּמָה בְּחוּבִי,
 אֵךְ בְּמוֹ שִׁי אֶתְחַנֵּן לְאֵל, אוֹלֵי יַחֲנוּן יְיָ:
 יְהִי יוֹדֵעַ מוֹסְתֵרֵי שְׁמֵרְגִי, מֵאֲזִין כָּל־אֲמַרֵי עַנּוּנִי,
 מִחֲטָאֵי שְׁתַּרְגִּי, לְךָ אָנֹכִי רַפְאֵלִי יְיָ:
 מִהֲבַצֵּעַ כִּי אֶתְגַּפֵּל נִגְדָה, אִם אוֹסִיף צוּר לְחַלֵּל אֲמַרְיָה,
 הַעֲלֵה מִרְפָּא לְצִירֵי, זְכַרְגִּי וּפְקַדְגִי יְיָ:

י"ו. כי לך, ל"ת, ט"ז. שמעיה, אס ל"ט, י"ג. ותנת אֶתְּךָ סעי"ס נקטן חטוף ככ"י ונעטר עליו, לית
 קטן חטוף, וכן הניחו ספריו נספרו באשר החלף גם ס"ט נקדן כס' דרכי סנקוד. שמע ה', אס ל', י"א.
 שיר המעלות, אס קכ"ב, ח'. שש אנכי, קי"ט, קס"ב. הקשיבה, אס ס', ג'. ה' בקר, ס', ד'. רגלי
 עמדה, כ"ו י"ב. ותנת דְּמִישׁוֹר סעי"ת בדג, וכן כל דָּם אַתְּ יס"ז דגש לפי סקדטון כן בלעס ואלכ דגיש
 כס' טעמי סקדלל כל טקוס אססיס כ"ת כדלש תנב ומחמיה אכא וסלות סגניס לכ ס"א לו ס"ס,
 ינוטל אס חק יס"ז וכו' ולס יסיכ טלך (ר"ל חנועה) תחת ככ"ת כדלש תנב יתקיים כו חנאי יכוא;
 ונטקנותיו טלך רכ"ט סנקדן, גס ר' יוסף קטחי כס' כזכרון אטר כן וסעמיס עוד סענין כלסרו ח"ל כן אס
 לוח סרלסונה כ"ת ככא ולחריכ ס"ס סכ"ת דגוס כסו כ"י דְּמִישׁוֹר. ובקורל לוחס רפויס ח"ן רוח כסלי
 לאן סטדקדקיס כוחס סיטנו, אסרי כ"ת רפויס דוסס לכסרת ו"ו עכ"ל וכן נטקדלל כ"י סכנת ל"ד כולס
 דגויס טל ככון וללס גס כס' כוסר סחיכס תיכנת סדגס טען כ"א, וככערי חפלס טען י'.

תפלת שחרית.

בְּמַרְם בְּלִיצִיר נִבְרָא: אִי מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא: לְבָדוֹ יִמְרֹאֵךְ נִזְרָא: וְהוּא יְהוָה בְּתַפְאֲרָה: לְהַמְשִׁיל לּוֹ לְהַחֲבִירָה: וְלוֹ רִזְעוֹ וְהַמְשַׁרְרָה: וְצוֹר חֲבִלִי בְּעַת צָרָה: מְנַת בּוֹסִי בְּיוֹם אֶקְרָא: בְּעַרְתִּי אִישׁן וְאֶעִירָה: יְיָ לִי וְלֹא אֵירָא:	אֲרוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מֶלֶךְ: לַעֲתָה גַּעֲשֵׂה בְּחַפְצוֹ כָּל וְאֶחָדִי בְּכַלּוֹרֵת הַכֵּל וְהוּא הָיָה וְהוּא הָיָה וְהוּא אֶחָד וְאֵין שְׁנֵי בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי תַּבְּלִית וְהוּא אֵלִי וְחִי נֶאֱלִי וְהוּא גִסִי וּמְנוֹם לִי בְּיָדוֹ אֶמְסָקִיד רוּחִי וְעַס־רוּחִי גְּוִירָתִי

ארון עולם, שר נפש ומעשים מדבר ומקבלת שוא שלכות הנורה אהיה הכל יכול וכוח אשר יסוד סיה כוח ויסיס כוח העוזר וכוח הפועל. ואקול השר נשקלכ עז עז תנועות נכל דלת וכל סוגר, ולפ מדע ששברו. אך זאת ברור כי השר אינו קדמון כל כך כי נסדור תפלה על קלף טמא מ'ו גם נסדור כ"י אשר לפ נכלת עס לפ יגדל ולת ארון עולם אלת טחיל סיד נכרבת נטילת ידים, וכן גם נוותרע אין פועלים ארון עולם כל סנה רק כליל י"כ פועלים איתו לסיום התפלה. ואשר נראה שתוכן לאינו אלת סיהם עקר כונת ששברו לכיותו שר אל יום אלת שר אל לילה ולשטרו קודם אבינס על השטח וכשו נכלשת גם פועלים איתו נסוף קריאת שטע על השטח. וא"ר בן נכל הסדורים וכוח על טקל נביר, חויל, דביר. וכן ננוסת נכרת ארוסין כשעך יכרך טקדס. ודברי ר"ס נכ"ח שלו נטלים סס. לעת, נסרד, וטעשו לפת טן סעתיס נכש כל נכשלו ורכונו. געשה ע"ן נשטף טתס וכעל ויעתר ילתק הניס געשה נכ"ח פאט תחת סע"ן וכן נקד ואקרי נכח פאט כדי לעשות סכנפים נחיס ועש בן טסני אהיה כשפריס תכ אשיר נקל כיתד ונ' פנועות. אשנס ספסת אפינו בן וטקל השר רק ננ' תנועות בלי דקדוק על הסנפין כלל וכשו אשכל סדנה טן כשיריס אכשברו לכד על טקל אה תנועות והסנפיים אינס טן סטנין כשו הסוטון אש נאשר לגנידול אכקל על ג' ג' תנועות בלי סקססה על הנכתיס והסוטון אכיר סגניר לכרסנ"ע נקל כו' ו' תנועות, וכן רניס טן ספיוטיס. ואחרי ככלות הבל, טלת ואחרי נסרד, כי לפ סלפנויה סטוך אל כ"ף סאטו, וטעש כשו פסרית וכשו פסרי כלשר ילאו (יסוע נ' ו'), והפירוש, נחפדית כלר סכל יסיה כלה, נכל זאת סוף ססס נ"ס יסיה נטלכות כשו אהיה נטלכותו קודם אהיה סכל. ואין שני להמשיל, איעורו ואין להמשיל ולסחניר לו אן. להמשיל ל' דטיון, פערגייטעו" להחבירה ל' סכר. והוא אלהי, קודם ססרוז הנה יס נסדורי סספדרייס עוד כ' פדתיס ולסונס בלי קנד בלי דטיון בלי פ"ח ותבורה. בלי ספיר בלי סרוד קרל כח ותבורה. ולטסס קודם והוא נכ"י טלפתי עוד הטרון והוא רופא והוא מרפא והוא צופה והוא עוררה. ולת אדע טה סכרית פת סלסכמיס לסעפריס. ודי גואלי, כשו וגואלי די וע"ס סכתוב וחי ידעתי גואלי די (פיוט י"ס, כ"ס). חבלי נכל ססדורים נקוד סד"ח נסגול וח"כ פין סירוכו ל' חלק ונכלה כי פו יסיה לנקד חבלי נכחת כשו סנלי טכסה (יסוע ט"ו); סכל סוף ל' לער וטככות כשו חכלי טות (ססליס י"ס, כ'), ר"ל סלל כוח לורי וענכי נעת לרתי כליסחוני לדיס וחכליס. נכ"י, טל' ואל עמיס אריס נכ"י (יסיה ס"ט כ"כ), איין ספניער". יקניסי בן סוף נכל ס"י, וסרפ"ג נס' סכסוד טלטר ד' תקן יקניס ל' כדי לעשותו ימד ונ' תנועות ואיתו נחקוט ססדופיסיס ספסריוניס; אשנס סרפתי לעעלה אפין טכוונת ששבר השר לעשותו נידדות וע"כ פין טן סטוך לכנות סלסן. ק"ח סקטן ול' ססליס ט"ו, ס' בידו ל' ססליס ל"פ, ו'. גוירי, נופי, ר"ל לפ לכד אשקיד חכ"י חת נשתי בידו אלת גם לת נופי אשטר לת אהיסט נעת אפינ ונעת אשעיר טכתי. ה' לי ל' ססליס ק"ח, ו'.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר
קדשנו במצותיו וצונו על גטילת ידים:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר יצר את האדם
בהקמה וברא בו נקבים נקבים חלולים חלולים גלוי ידוע

ברוך, אינו כינוי פעול חלל אם תואר כמו עלום, כי לא יתכן פעול חלל הסם יתנרך. וככלל כי כל ל' נרבה שהיא לפני חלל ל' דרישת השפעת טובה להם כל"א ועגנו, וכל ל' נרבה חלל הסם סוף ל' חלל וזכה כל"א וקבעו, וראה ס' עקרים טאמר נ' טרק כ"ו, גם בפירוט חוקיני לנרמחית כ"ד כ"א. אשר קדשנו, מה שנתקנו כל הנרכות כללן נוכח בחלטה ופ"ב כל' נסתר שערך בחלטה כאלו הסם בעזו ובסופו כאלו חינו כנגדו, כחז חנודרסם הטעם כ"ס הרינ"א, עשני שהקנ"ה נגלה ונסתר נגלה טלד טעמו ונסתר טלד חלכותו, וגם הנאטה נראית ונעלמת לבן הספא שערכת נכסח ונסתר; והנרבה סוף נדכור הסם ונעמחנת הלכ, טעמנת הלכ נעלם והקול נאטע, והאדם טורכב גוף ונאטע ורואו סיה לו לדנק תקונו ולטעור נכחו חמיד טלד נאטעו חלל אפינו יכול טלד גופו, לבן נרכותיו נכח ונסתר, וראה גם כ"ס טאמר הסכל דף ל'. על גטילת ידים, נרכות דף ס', ע"כ, וטה אלוטרים ל' נטילה וחינס חוטרים רחילת ידים, לפי שהנוטל ידיו לריך להנכיהס לטעלה חלל ינאפו סעים שמוך לפרק ויחזרו ויטעלו את חידים, ונטילה הוא ל' סגנסה כמו וינטלס וינאס (יטעיה ס"ג, ט') וכן חרנוס ותאחי רוח ונעלמני רופא; ועוד לפי שריך ליעול סן סכלי וסכלי טעו נטלל כל' תלטוד. וטה אטנרכים על גטילת ידים נרבה חוטרים אשר קדשנו בטחיו ולונו, חף אפינסה טכזה סן החורס חלל ערברי סומרים, הוא ע"פ הכתוב לא חסוד סן הדכר אשר יגידו לך (דכרים י"ו, י"ח) וח"כ טה טלו אוחנו רכותיו ו"ל הרי הוא כאלו לוח חותנו הקנ"ה נעלטו, וע"כ איך לוטר ולונו (אנת דף כ"ג); והוא סטעס אל נרכות הסהין ונרכות נר אנת ונר סנוכה ונרכות טגלה והכל וערוג אשר יצר, נרכות דף ס', ע"כ. נקבים נקבים חלולים חלולים, נקבים כגון הסה והסומס והסאנים, וחלולים כגון הלכ והטעים, וכסל חנת נקבים וחלולים להדות על רכיים כי נקבים סרבה וחלולים סרבה יס כגוף האדם. והנה כרוכ סדורינו הנרסה כן חלולים חלולים. אטנס סרבה חנודרסם חתילכ נגד נרסה חלל וכחז ו"ל חללים חללים ע"כ ונעמחלות עמר (יטעיה כ' י"ט), ויס קורין חלולים חלולים וטעות הוא כי חלולים הוא סס סעטול (רלונו כינוי סעול כעו גחולים חלולים סגורים, וח"כ חין עמינו לכחן בעכור סכל סעול לריך לסס דכר אשר הוא סדור עליו ויסיס נעלת חלולים העקר סמר), ויחלים הוא סס דכר כעקל סלים וננעסה סלפ"ד האסיה נדנאס כלפ"ד סרלסונה עכ"ל. חך קסה לחסו כחוקנו כי חללים הוא כנין טלה חדסה אל נעמחלס כל' תורה וכל' חל"ל וחין לנו דאס לנכות חכות טסכרתנו, וחס סיה סתקן סחללים סיה עוד יוטר להדות לו נסיות דונטסה ונעמחלות עמר רק אזה רכוי סנקכות וזה רכוי סוכרים וטלחנו כמה טעות איחרנו סעס כל' נקבה סעס כל וכר כעו חלרות חלרים טעינות טעינים, ועוד כי נטלל נרסה חלל נאטע נכ"ר פ' פ' אטר ר' חנסוס סכוד סזה וכו' והאדם עחי סחללים סחללים נקבים נקבים וגו'. ונאטרל נרכות ס', כ' יס סס כנסוסח חללים חללים וכן טלחתי ג"כ כסדור כ"י חחד, וידענו ססחמסו חל"ל נעלה זו על סעקל דדרי ודרי כעו אטרו חללי אל עולם (כ"ר פ' ח'. דכרים רנה פ' ראה) ניקב הלכ לכית חללי (חולין פ"ג) סלכ יס לו ג' חללים (י"ד ס' ט'), וכן גורס ג"כ ספרסון כארס חלל וכארס חמף וכחז סס חל"ל טאוס אטמו אל פדס חללים חללים חמר ככתוב טלחבת חפיד ונקיך כן כיוס הכרחך כוכנו (יחוקחל כ"ח, י"ג) וכן חמר כהרגוס נרס לא חסחכלת כסגרך דלחעניד חללי יחמיו דלחון לרכך דלל אטמר לך דחחקיים כלל כסון סיוטח דלחכריתח עטך סחקנין, וטאוס זה סמסוק תקנו רכותיו אשר יצר את האדם כחכטה ונרל כו נקבים נקבים חללים חללים. והחוטרי חללים חוטרי סוף, דחנ חין עואין חללי חחח רשות סרבים חלל עד חחח עגלכ ססלכת וטעונה חכנים עכ"ל סן כאטע דכרי ספרחון טסכייסיס טס כוסס סנערל, סכל כאטע ג"כ סדכרו סכבר כיטיו סיו חוחים כהגרסה חללים. וחקרתי אחרי טעין גרסה זו וטחין כלס וטלחמיה טטורה נעדרה חנחוטח פ' אפיני דף כ"ב, כ' סדפוס ויניליח ו"ל אכריכס יכרל אכל פכר וחכר אככס כחן טלוה ארס"ח חכרים נאדם, ולכך סנו חוטרים ככל יוס נח"י חע"כ אשר יצר את האדם כחכטה ונרל כו נקבים נקבים חללים חללים. חלולים חלולים נגיטעריח דע"ס סיו כענין חלרים אכרס עכ"ל הרי לנו כפירוט חלולים טס טעמו חללו, סעונה ג"כ עאכן ידחי (ואנג גררל יולל טזה כי תקון אל דו"ס כעטרי חמלה עלו חללים כלי י"ו ונלפ"ד דגוס, כי הוא מד קכלת חקדטונים). וטעמה חין לנו חלל להסיר סן חמכה טענת חנודרסה, וחין ופוסר כי טעולם לא עלה על דעת חקדטונים להכין חלולים ככינוי סעול, חלל גם הוא סס דכר הוא ופל סעקל כדוב, וטל, יכוע, ונרניים כרונים, כן חל"ל הוא סס דכר ונרכוי חללים. וח"כ גרסת סמרינו טוללת טכל חפיסס וסאוחו כס כרלוי ידכר, וכן סחוחו כגרסת סנערל חללים גם סוף כרלוי ידכר, רק סגרסה חלל יוכל סאטע להכאל כהנחה כי לכון זו חף ססיה נכונס לפי כחחמסות חל"ל ס"ס כל' תורה טעמה חדס נכר כעו ודס חללים יאבה, וטעמחלל לריך לסדר חמלחו כלאן לס אשר חין ססק נטעטטה, ועאוס זה סטעס ספידו חקדטונים חללים וכתבו חללים. וכ סלחתי גם כנערל כעקוס אשר כגרסה חללים

בָּלְגוּ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ וְלוֹמְדֵי תוֹרָתְךָ (לשמה) בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמְּלַמֵּד
תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל: בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר
בְּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת־תּוֹרָתוֹ. בְּאֵי גוֹהֵן הַתּוֹרָה:

יְבָרְכֶךָ יי וְיִשְׁמְרֶךָ: יְיָר יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיַחֲנֶךָ: יִשָּׂא יי פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיִשָּׂם
לְךָ שְׁלוֹם: אֱלֹו דְבָרִים שְׂאִין לָהֶם שְׁעוֹר. הַפָּאָה וְהַבְּכוּרִים וְהַרְאִיוֹן וְהַמִּילוֹת
חֲסָדִים וְתַלְמוֹד תּוֹרָה: אֱלֹו דְבָרִים שְׂאִדָּם אוֹכַל פְּרוּתֵיהֶם בְּעוֹלָם הָאָרֶץ

עממינו יודעי שמך ולומדי תורתך לשמה בא"י וכו'. ופירוט יודעי שמך, אמתאך חסדך עלינו כיו
אכיל גדולתך בכל טעלותיך, ובדרך ויבטחו נך יודעי שך (תהלים ט' י"ח) כי כולם ידעו חותי (ירמיה
ל"א, ל"ד). ולומדי תורתך, כן גרסת הטור וכל סדורים ישנים וכו', ויש מוספים לשמה בגרסת הר"ף
ובן בסדורי ספרד וכן כתב בעל ע"ז ס' ע"ז. והוא בעבור אשטרו העושה זאת לשמה עוטב לו אלא נכח
(נרכות י"ז), ונספרי לדברים י"ח, כ"ב, (גם נדרים ס"ב), אשא תחטר הדיני אלעז תורה ככיל אלקה חס
ככיל אשא כיצנה ככיל אלקה ימים, ת"ל לפהנה את ס' אליהם, לעוד טבל עקום וסוף הכבוד לכות,
ר' אלעזר בר לזוק אשר, עשה דברים לאס פעולתם כל דבר כהן לשטן עכ"ל שענס בגמרא אינה טלה
לשמה ואס הנוספת ועוסקי תורתך וכן ברענ"ס, ונאשת ג"כ אטרו לעולם יעסוק אדם בתורה ובטלות חסילו
אלא לשמה, אטחוך אלא לשמה נח לשמה (פסחים ל', ב'). ודאח נחוספות אס ולכרכות דף י"ז, ולתענית דף
ו'). אשר ברור בנו, ע"ס נך נחר ה' לכיות לו לעס פגלה טבל העטים (דברים ו', ו'). וחנת אחר
שלעיל שמי קרוב המון כמו א"ל י', כ"ד. א"ב ו', כ"ח. תהלים ק"ה, כ"ג. ונעם' סופרים ס' י"ג טלה
להעשים לקרות נחורס כיסיד נעקום הנוספת אשר נחו וכו' נוספת אחרת והיא,, כח"י אש"ס אחר נתן
לנו תורה טן העטים וחיי עולמים עטרושים נח"י נותן התורה."

יברכך, כתבו הנוספות לברכות דף י"ח, ע"ב כי ענג הכרפתים לוער טיד אפר נח"ת יברכך אה
תורה ואלו דברים אהוא עשה (פאה פרק ה') ואלו דברים אהוא נרייתא (אכת קכ"ז) עאס אשעל
כירושלמי אלא אלא אהוא ידו חונתו נכח"ת אס לא לעד טיד אהריכך. ופ"ב אותן כנוסגין אלא לוער נח"ת
קודם אלסי נאשה אלף קודם ס' התמיד הס אינס לריכיס לוער פסוקים הללו כי אן ס' כתמיד הוא נעקום
תורה וליהו עקוטן טאנה ור' יאטעאל נרייתא. ועס אחקו דוקח לפסוקי תורה את נרכת הכנסים כתב אן
ירמי האעס טמי א"ז טס ס' אותיות כנגד ס' טסכות אכלטוד וכדי להזכיר ברפתן אל ישראל לפני התמידים.
ועס אכנו לוער טאנה ונרייתא זו, עאס אהכות פסוקות הן ועדברים בטלות אנוסגין ככל עת וכל אה
ונכל אדם. והנה יברכך וכו' נסדר גם נח"ת דב עטרס לחחר נח"ת ועוד הפסוק וטו את אפי וגו' אכל לא
טענה והנרייתא. שפיר' כמו אשטור טן נח"ת נח"ת כן טן אשר ישעור' הפאה אהוא חייב לכנית נסוף אהו
לעניים כדכתיב לא תבלה פאה אדך נקלדך (ויקרא כ"ג) ועס אשר אהין לה אעור, ר"ל טן סעורה
אכל חו"ל נתנו לה אעור, כדאיתא טיד נטאנה הסטוסה לה אן מוחתין לפפה טעאס. והבבורים כדכתיב
ולקחת טרפאית כל סרי האדמה (דברים כ"ו) ולא לחחר בטע. והראיון כדכתיב ידאח כל זכורך, ולא ידאח פני
ריקס (דברים ט"ו) ולינו קלוב כעס אעור הקרבות אפר יקריב טעלות, וגס זה רק טן סעורה אכל
חו"ל נתנו אעור כדאיתא נראש טס' תגינה. והראיון אס דבר טל' רחיה, ונקדו כך רו"ה ו"ל ע"ס נח"ת
ו"ל וכו' אל טעקל אהריון שפס"ו וכו' אה"לף ככח"ל לכד נעבור היוד' אלאהיו דונטת דש"ו (קסלת ח', י"ז).
ונסדורים יאנים נקוד והראיון גס הוא יתכן אלו הוא נעקל ה"ו ונעבור אה"לף נח"ת ככ"י דונטת
דכ"ו (סוף יאעיס), ונאשת נראש כן קרייתא חו"ל טעס אנהלח כתגינה דף ו' והראיון, טלי כריאיון, כיו"ד
פחרי ר"ח, אענס נראש טאח גס כמולין קל"ו, כ' הוא והראיון כלי יו"ד. הקטילות. נפלים כסיכות, כרישות,
אירות, ירדות. עטילותו חסדים הכנה סה הוא נטילות חסדים אהוא עושה נוסו כגון לויית השת נחטת
אכלים וכדושה אלו פין אעור אכל נטילות חסדים אעטונו יא לה אעור. וחלטוד תורה, אהין לו אעור דכתיב
ובגית נו יוטס ולילס (יסאע א') אעטויב ללעוד כל איז לו פנתי. אלו דברים שאהרם וכו' זו כרייתא
היא נעדות דברי הנוספות אהכדתי לעטלה, והנה רחשה כבוד אכ ופס וג"ת והכנת פורחים וסופה הנחל
אזס כין אהוא לחברו ות"ת וכו' יאן ג"כ נטאנה רחשונס אל טס' פאה ונקדוהין דף ל"ט, כ'; והאשר נטלחו
נטאשר דושה כננת קכ"ו ו' דברים אהוא אוכל פירותיכן וכו' רק אס טווח,, הסגדל כניו לת"ת והדן אה
חברו לכף זכות" נעקום אענית כהן הכנת כלה ולויית השת, וגס' עעשה תורה טכיה כטקוטן,, הדן אה
חברו לכף זכות והעקדס על כהן בעדני אענות" ודאח נטירות רש"י לכנת קכ"ו. ונעטלה לטאשר זה פאטר
דושה ככאנו אכל הסך טענו כירושלמי חו"ל אלא טעדות אהוא אוכל פירותיכה נעולם הוה והקדן קיישת נו
לעולם כחל, ענדה אה וגלרי טריות ואפיות דשים, ויאן הדע כנגד כולם עכ"ל וטניחו בעל הט"ק נח"ת
קכ"ב פירותיהם. אחרי כי כתבו חו"ל פירותיהם כיו"ד אחרי ס"ס לכן ודאי אקרלוסו ככרי והנה הוא על ספק

קְרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׁלֵא עֲשֵׂנִי עֶבֶד (שְׁמַחָה):
 קְרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׁלֵא עֲשֵׂנִי אִשָּׁה:
 (הַנְּסִים הַיְסוּדוֹת רַיַח פְּרִיעוֹן וַיִּמְגֵּעוּ: קְרוּךְ שְׁעֲשֵׂנִי בְרָצוֹנוֹ:)

(נִתְקַן מִיַּד טוֹסִיפִים קְרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם סַנְבִיָּה שְׁשָׁלִים:)

קְרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם פִּקַּח עוֹרִים:
 קְרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מַלְבִּישׁ עֲרֻמִּים:
 קְרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מַתִּיר אִסּוּרִים:
 קְרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם זָקָה בְּפוֹסִים:
 קְרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם רוֹקֵעַ הָאָרֶץ עַל-הַמַּיִם:
 קְרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׁעֲשֵׂה לִי כָל-צָרָתִי:
 קְרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר הִכִּין מַצְעַד־רַגְבִּי:

ערך נוי, ט"ט בכל הטקסות חנה גוי הוראתה כמו שם וגם לא יתכן להסמטענה נה בדבור על ח"ט אחד כלאז
 כנר העיר האל"כע בפירוש לטעות ב"ה, ח"ה. חכל נכרי היה העלם הנכונה חם סבונם על ח"ט זר אלו
 טזע ישראל, והנחנו חונתנו לסדר תפלותינו כלאון ברורה. וטעם ברכה זו, שנתן אכח וכוונתם להסם ב"ס
 אכח' לנו טבל האזנות וקדננו לעבודתו ונתן לנו חם תפלותיו לטוב לנו כשה' ונעשה', טעם אלוין בן נכרי
 אלוין לו חלף ו' טלנות בני חת. שלא עשני עבר, אלוין העבר פייב בטלנות בישראל וליט רחמי לנוח בקהל
 ותפול לבטח דברים. שלא עשני אשרה, שהיא חנינה טלווח בטלנות עשה שהוטן גרטה. וטעם אטורות
 סנאים טטנות עשה שהוטן גרטה, לפי שהעשה טאענדת לנעלה לעשות לרבויו, ואם היתה טפויחה בטלות עשה
 שהוטן גרטה חסר שנעת טעיותה העלות ילוח חותה הנעל לעשות טלוחו, ואם טעשה טלות הנורח וחניח
 טלוחו חוי לה ענעלה ואם טעשה טלוחו וחניח טלות הנורח חוי לה טיוערה, לפיכך טטרם הנורח טפלותיו
 כדי לטיות לה אלום טם נעלה (אנודלהס). ונכנו הנאים לנרך שעשני ברצונו (ונלף אס וטלכות. קאר
 נודל ס' ס'). וכנה לפי טנהג כפאכנוים נלו חלו ג' נרבות פיד חסר חסר נתן לכווי נינה, ונמדודי
 הספדיים כחוניים כסוף קודם הטעניד אנה טעניו, ולין קפירח נדנר. פוקח עוריים, נטם' נרכוח דף ס',
 נ', כי טתח טיכיה ליטח נרוך פוקח עוריים, כי תרין וחייכ ליטח טמיד פאורים, כי לניס טלניס טרוטיס,
 כי זקיף זוקף כפופים, כי נחית להרעה רוקע הארץ, כי טסני (טהלך) הטבין עלעדי, כי טיים טטלניס
 טעשה לי, כי חסיר הטייניס חוה, כי פדים סודרת על ריכיס פוטר, כי טצי אפי הטעניד וכו', וע"כ
 טן סדין היס רחוי לנרך נרכוח חלו כל חתח וחתח כעשת טעיות הטעם חסר עליו נחקנה, חנל טמני
 חלינוי סידים נקיות תקנו להער כולן כטעם חתח לחסר חנל ידיו, וגם טמני חרנים טעם חלרן חלינס
 יודעים חותן תקנו איסור חותן חלף נככ"כ ויענו חטן פחריסן וילאו ידי חונתן. פוקח עוריים ל'
 חכלים קט"ו, ח'. ווי' אל עוריים כלי דג"ז (טכנול דף קס"ס, כ'. וקס"ב, ג'). פרישים רי"ט נקנוי וי"ט
 דנוס כי כוא טן סיפיד פריס ילחמי וערם חכונ (חיוג ח' ב"ה) דונסת פדים אןשים, ונעקרת נח, פרישים
 כוי' ארוקס על טי"ט דנוס (נרעאית כ', כ"ט. חיוג כ"כ, ו') וכו' על זרך זר פונדר נעסרת, ונח
 כעטעו טן חטאיטנס, פרישה (כואע כ', ס'). חטנס סקודל פרישים כטי"ט רפה הוא פכתן טעשת חלפן
 וטוס טטנה ל' תחנולה וערטה כמו טעאנות טרוטיס (חיוג ס', י"ב), וכנר נתנו נעסרת הסטן, טרשילאין
 דנאין חכיעין רטין. סתיר אסורים ל' חכלים קט"ו, ו'. וסחיעס על חנודרסס אכח כי חת הנרסה חינע
 נוכרת נטרפל, וכלח חיה נכרחה דף ס', כ'. כי תרין וחייכ וכו' וסחיעקס ג"כ סרי"ף. זוקף כפופים, גם
 כוף ל' חכלים קט"ו, ח'. ונרוקח הקדים זוקף כפופים לטתיר חסורים וכן הוא נמדוד רט"ו גם נבי"י,
 חכל נאנודלהס הסדר כנסדורינו. רוקע הארץ ל' חכלים קל"ג, ו'. שעשה לי כל צרכי, בחו חנודרסס,
 טעם לנרסה זו חכל וטן אכוח יחף חינו יכול ללחח ולעשות לרבויו וביון אכוח טנעליו חללו טעו לו כל
 לרבויו. וטוס סדורינו חיה כנוסח הנטרפל וכן גורם סטור, וכן נפ"ח ס' ט"ו. חקנת כרי"ף וטרענ"ס ונפ"ח
 וספ"ג, גורטים פרישים ח' כל צרכי וכן הוא כנאי כוי ונמדוד רט"ו וכן סחיעק גם סטרפן כארס אכח,
 זעל חלכות גדולות גורם אשר נתן לי כל צרכי וכן ירסי גורם אשר לא חסר לי כל צרכי. וכתב טגן
 חרסס לט"ח ס' ט"ו חיה חופדים פרי"ג ל' רניס (וכן נקוד נמדוד רט"ו ונב"י) ולח נרפה לו לנחות. אשר
 חכין טע"ס חכלים ל"ג, כ"ג. נמדודי כספדיים כנוסחח חסוכן ננרסת כנטרפל, חנל טגן חרסס טניח

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲזוּר יִשְׂרָאֵל בְּגִבּוֹרָה:
 בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם עֹזֵר יִשְׂרָאֵל בְּתַפְאֵרָה:
 בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַגּוֹתֵן לַיַּעַף קָח:
 בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמַּעֲבִיר שָׁנָה מֵעֵינַי וְהַגּוֹמֵחַ
 מֵעַפְעָפִי. וַיְדַו רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 שְׁתַּרְגִּילֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ וּדְבַקְנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְאַל תִּבְיָאֵנוּ לֹא לַיָּד

כַּסּ הַגּוֹמֵחַ כְּנוֹסְמָתָנוּ וְכֵן הֵיחָד נִבְיִי. בְּגִבּוֹרָה, נִרְכַּס זֶה נִחְקָק לֹעַר כַּשְׂאוֹר תְּנוּרָתוֹ, וְלֹעַר צְנוּרָה בִּי עַי
 הַזֹּהוֹר הַמְּנוֹר נִשְׁתַּמֵּשׂ יוֹכֵל הַלְדָּם לִשְׁתַּנוּעַע בִּיתֵר כֵּחַ וְנִבְוֵרָה בִּי הוֹסֵף אֲזוּר לֵחַת הַגּוֹף וְנִפְרַט לֵחַת הַנְּרִים
 הַפְּנִיטִים אֵלֶּה יִקְבְּלוּ נֹזֵק עַי טַעִינָה וּמְרִיקָה וּכְדוּטָה, וְעַס אֲזוּר לְחֹר יִשְׂרָאֵל רוּטוֹ אֵל הַסְּסוֹק בִּי כַּחַד
 יִדְכַּק הַשְׂאוֹר אֵל טַחֵי הַאִיִּם כֵּן הַדְּנִקְתִּי אֵלַי לֵחַת כֹּל בֵּית יִשְׂרָאֵל (יִרְעִיָה י'ג, י'ח). עֹזֵר יִשְׂרָאֵל בְּתַפְאֵרָה,
 נִחְקָקָה לְנֶרֶךְ בְּאִיִּים הַטְּלַנְטָה עַל רַחֲסוֹ, וְכֹחַ עַל וְסִיִּית עֲטַרֵת תַּפְאֵרֵת נִיד ס' (יִשְׁעִיָה ס"ב, ג'); וְזֶה
 מִתַּרְסִים אֲבוֹנֵת הַנְּרִכָה עַל תַּפְלִין אֵל רַחֵם כִּי תַפְלִין נִקְרָאוּ מֵאֵד (נְרִכּוֹת דף י"ט). וְכַתֵּב לְחִזְקָתָם הַטַּעַם לְנִדָּה
 זֶה לַפִּי אִסִּיו עֹזֵרִים טַלְנַטָּה כִּדִּי אֵלֶּה יִלְכוּ גַלְוֵי הַרְחָף, וְכַל חֶרֶץ יִשְׁטַעַל בּוֹכֵינִן לְאוֹטֵרָה עֲמִי אֵסֵם טַעִיִּים
 טַלְנַטָּה עַל רַחֲסוֹ, אֲנִל גַּלְוֵי הַרְחָכּוֹת (ר"ל גַּלְוֵי טַפְסֵינִיעוֹ) חֵין בּוֹכֵינִן לְאוֹטֵרָה בִּי אִינֵם טַעִיִּין טַלְנַטָּה,
 אֲבָל בּוֹכֵינִן לֹעַר נִרְכָּה אֲחֵרָה אֲהִינֵם נֹכְרֵת גַּנְטָרָה וְסִיִּית בְּאִי אֲמִיָּה טַגְבִּיָּה שׁוֹפְלִים עַבְלֵל. וְכֵן טַיִסֵּם טַלְנַטָּה
 הַלְכוֹת גְּדוֹלוֹת נִרְכָּה זֶה. גַּם נִקְ"ק טֵין הַטַּנְטָּה לֹעַר טַגְבִּיָּה שׁוֹפְלִים קוֹדֵם נִרְכָּה מִקַּח עֹזֵרִים וְכֵן נִסְדָּה
 גַּכְּ נִרוֹקָה גַּם נְבִי וְנִסְדוֹר רַשׁ"ו, גַּם נְבִיִּי נִסְדָּרָה אֵךְ אֲחֵרֵי נִרְכָּה טַנְכִיָּה עֲרוּטִים וְרַחֵם טַ"ז וְנִגְלָה לְחֵ"ס
 ס' טַ"ו. הַגּוֹתֵן לַיַּעַף כַּחַד, נִחְקָקָה עַל אֲדָם טַפְקִיד נִשְׁטַח נִעֲרַכְ נִיד הַקְּנָ"ס עִיִּסָּה טַעֲבוּדָה קָשָׁה כֹּל. הַיּוֹם
 וְכַקְנָ"ס טַחֲזִירָה לֹו נִבְקַר אֲקַטָּה וְאֵלוֹהִים וְעַ"פ הַטַּעֲדָה חֲדָשִׁים לְנִקְרִים רַכָּה אֲטַוֵּנְחֵךְ, בַּשַּׁר וְדָם טַפְקִיד טַקְדוֹן
 נִיד חֲכָרוּ וּפְחֲזִירוּ לֹו גַלְוֵי וְטַקוֹלְקֵל אֲבָל אֲדָם טַפְקִיד כֹּכֵל עֲרַכְ נִשְׁטַח נִיד הַקְּנָ"ס וְסִיִּית עִיִּסָּה וּטַחֲזִירָה
 לֹו חֲדָשָׁה וְנִגְוָה, כֵּן פִּירָסוּ הַטַּעֲרֵי וְאֲבוֹדָרָה. אֵךְ לֵחַ נֹכְרֵת נִרְכָּה זֶה גַּנְטָרָה אֲטַ"כְּ גַּם נְבִי טַנְכָה טַפְדֵּר
 אִינֵם בּוֹכֵינִים לְאוֹטֵרָה וְכֵן כִּרוֹקָה אִינֵמוּ טַנְכִיָּה, וְרַחֵם טַגְבִּיָּה טַקְדוֹן דּוּעַם לְרַחֵם בִּי אֵסֵם הַלְתַּנְחַחֵת מַחַת טַעִי,
 טַחֲחָה כֹּכֵל סִי גַּם נִסְדוֹר רַשׁ"ו וְכֹחַ הַגְּבוּן וְלֵחַ כִּרְוָ"ה אֲהִינֵמוּ נִקְטָן נִשְׁטַכּוּ עַל הַסְּסוֹק טַסֵּם אֲחֵן
 אֲחַת לַעִינֵי לַעֲטַעֲפֵי מְנוּטָה (תַּפְלִים קל"ב, ד') בִּי חֵין כִּדְוֹן דּוּעַם לְרַחֵם בִּי אֵסֵם הַלְתַּנְחַחֵת מַחַת טַעִי,
 אֲבָל טַה חֵין נִשְׁטַעֲפֵי הַטַּקוֹס לְאוֹטֵרָה פֵּלֵחַ הַלְתַּנְחַחֵת טַקוּעָה מַחַת הַעוֹלָם כִּידוּעַ לְכֹל טַנְיִן נִשְׁטַעֲפֵי הַטַּלְלִיָּה,
 וְלַעֲטָה רֹוֹךְ הַטַּקוֹסִים אֲכַרְכָּה זֶה טַטוֹכָה הֵיחַ עַם וַיְהִי רַלֹּון וְסוֹסָה נֹוֹעַל חַסְדִּים וְדַחֵי אֲחֵין טַקוֹס לְהַסְּקָה נַחֲמֵ
 טַעִינֵי, כִּדִּי לֵךְ הַנְּקוֹד טַעִינֵי נִשְׁטַח הַטַּקֵּר לְכֹל כִּדְעוֹת. וְחַטוּמָה, תְּנוּטָה הֵיחַ יוֹתֵר קֵלֵם טַן הַטַּיִנָּה
 טַוִּיחֵטָר, רַחֵם כִּמְרֹוֹם הַרְחָכִית נ', כ"א. מֵעַפְעָפִי, אֵסֵם אֲטַחֵי הַטַּיִנִּים הַאֲוֵרֹות אֲוֹתֵם נִשְׁטַרָּה
 (חִוִּיעֲטִירָה) וְנִקְרָאוּ כֵךְ טַאֵס וְרִיזוֹתָן בְּאִילוֹ כֵן עַסוֹת טַאֵרָה טַיִן, כֵּן פִּירָה הַטַּרְחֹון וְכֵן פִּירָה גַּכְּ הַרְחָכִיָּה
 נִחְלִים טַ"ז, ס'. וְסַנָּה נֹוֹסְחָנוּ הֵיחַ כַּטוּ גַּנְטָרָה, אֲבָל הַלְּחִזְדָּרָה נִרְם רַבְּעִבּוֹר יִקְלָ"י שָׁנָה טַעִינֵי וְזֶה
 וְכֵן הוֹסֵף נִרְכָּבִים. וְנִסְדוֹרֵי הַטַּפְרָדִּים הַטַּנְטָּה כֹּכֵל רַחֵם הַמַּעֲבִיר שָׁנָה מֵעֵינַי וְחַטוּמָה מֵעַפְעָפִינוּ, וְאִנּוּ כַּחַד
 זֶה אֲטַטָּה כִּדִּי לְהַשׁוֹת הַלְּאָן לְלֵאָן הַטַּעֲךְ הַנְּרִכָּה וַיְהִי רַלֹּון וְכֹ" אִיִּית גַּכְּ רַחֵם וְכַטוּ אֲנִכְלָר נִשְׁטַח. וַיְדַו רַחֲסוֹן
 וְכֹ" הוֹנֵף נִנְרִכּוֹת דף ס', נ' אֵךְ כֹּכֵל יִשְׁדֵּי אִלְהֵי וְאַלְהֵי אֲבֹתֵי שְׁתַּרְגִּילֵנִי וְכֹ" וְכֵן כַּחַד נִרְיָף וְרַעֲכִים וְרַחֲסוֹ וְכֹ" רַחֵם
 עַטְרָם גַּם לְחִזְדָּרָה טַנְכִיָּה לְאוֹנָה כֹּכֵל יִשְׁדֵּי, וְכֵן הֵיחַ טַלְעַת נִסְדוֹרֵי בִיִּי גַּם נִסְדוֹר רַשׁ"ו וְהַלְּחִזְדָּרִים הַטַּס אֲחִתְקָה
 כֹּכֵל רַחֵם. וַיֵּשׁ לֹעַר וַיְהִי נֹוִיִּי הַמְּנוֹר נִשְׁטַכּוֹר אִיִּית גַּכְּ הַטַּעֲבִיר אֵסֵם כִּדְחִיתָם כַּחֲסוֹפּוֹת נִרְכּוֹת דף
 ט"ז, וְכַתֵּב הַטַּעֲרֵי בִּי עַטְרָם טַחֵי חֵין לְטַחֲוֹת אֲחֵין אֲחֵד הַטַּעֲבִיר אֵסֵם אֲהִינֵם סוֹף נִרְכָּה, גַּם לְחִזְדָּרָה כַּחַד חֵ"ל
 הֵיחַ טַיִטָּה אֵל נִרְכָּה הַטַּעֲבִיר אֵסֵם וְכֵן הֵיחַ כַּחֲוָכָה גַּנְטָרָה נִשְׁטַחֲוֹת טַדוּיקוֹת טַטוֹכָה לֵחַ כִּלֵּי טַפְדֵּר וְכֵן
 טַלְחִיתִים נִסְדֵּר רַחֵם עַטְרָם וְרַחֵם טַעֲדִים וְכֵן הֵיחַ דַּעַת הַרְחָכִיָּה עַבְלֵל. וְכַנֵּס לַעֲנִין נֹוֹסַח תַּפְלָה זֶה מַחַד טַגְבִּיָּה
 כַּסּ הַגּוֹמֵחַ אֵיִם כֵּה כ"ח תְּבוֹת, וְלֵחַ טַלְחִיתִי אֲחַת עַבְלֵל הַטַּסְטַחֲוֹת הַאֲבוֹת אֲנִסְדוֹרִים טַכּוֹנֵת לַעֲטַכֵּר זֶה אֲלֵחַ
 נֹוֹסַח טַפְדֵּר בִּיִּי וְסִיִּית כֵּה לְאוֹנָה, וַיְדַו רַחֲסוֹ ה' אֲוִ"א שְׁתַּרְגִּילֵנִי כַּחֲוֹרֵךְ וְרַבְּקֵי כַּמְצוּחִיךָ וְאַל תִּבְיָאֵנוּ
 לֹא לַיָּדִי חַטָּא וְלֹא לַיָּדִי עֲבָרָה וְעַן וְלֹא לַיָּדִי נִסְיוֹן וְלֹא לַיָּדִי בּוּיוֹן וְאַל יִשְׁלוּם בִּי יַעַר הַרְעֵי וְרַחֲסוֹ
 מֵאֲדָם רַע וּמֵיַצֵּר הַרְעֵי וְרַבְּקֵי בִיעַר הַטוֹב וְחַגְנֵי לַחֹן וְלַחֲסֵד וְלַרְחֻמִּים בַּעֲיִנֶיךָ וּבַעֲיִנֵי כֹל רַחֲמֵי וְחַטְבִּילֵי
 חַסְדִּים טוֹבִים כַּאֲ"י נֹוֹסֵל חַסְדִּים טוֹבִים לַעֲמֹו יִשְׂרָאֵל", וְהַטַּס נִחֵם חַטוּת. וְהַטַּס לַפִּירָה נֹוֹסְחָנוּ, וְאַלְהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ, נִרְכָּה הַטַּפְלֹות לְאוֹטֵרִים טַן, כִּדִּי לְחַבִּיר וְכֹחַ חַטוּת. וְאַל תִּבְיָאֵנוּ לֹא לַיָּדִי חַטָּא וְכֹ" חֵין לְהַקְטִיחַ
 אֵךְ כַּחֲפֵלֵל כֵּכָה וְכֵלֵל הַכֹּל כִּדִּי אֲטַחֲנוּ טַן, כִּדִּי לְחַבִּיר וְכֹחַ חַטוּת. וְאַל תִּבְיָאֵנוּ לֹא לַיָּדִי חַטָּא וְכֹ", חֵין לְהַקְטִיחַ
 הַטַּלְלֵי רַק אִיִּסְלַק הַקְּנָ"ס טַחֲחָנוּ אֲחַת כֹּכֵל הַטַּעֲבִירִים הַטַּעֲבִירִים אֲחֵנוּ טַלְכּוֹף אֵל הַטַּלְפּוֹת וַיִּזְטָן לְכוּ דְרִכִּים נִחֵם
 הַטַּנְכִיָּה אֲחֵנוּ לַיָּדִי תַּמְלִית יִשְׁדָּנוּ, אֲבָל הִירְחָה טַעֲטָה עַלִּים הַרְכּוֹת כַּחֲוָכָה לְחֵדָם וְלֹו הַטַּפְרָה לְכַחֲוֹר טַס

חטא ולא לידי עברה ועון ולא לידי נסיון ולא לידי ביוזן ואל
 השלשנו יצר הרע והרחיקנו מאדם רע ומחבר רע ודבקנו
 ביצר הטוב ובמעשים טובים וכף את יצרנו להשתעבד לך
 ותגנו היום ובכל יום לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני
 כל רואינו ותגמלנו חסדים טובים. ברוך אתה יי גומל חסדים
 טובים לעמו ישראל:

עי אילך בדרך נהשכטס יאטרי כאן תפלת הדרך אחר גוטל
 חסדים טובים לעמו ישראל (יוסיף פוטן ס' רכ"ב).

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתצילני היום ובכל

שילכ. נסיון, לא חכמה אחי, כי אטא לא אוכל לעמוד, ותנת נסיון לא נטלח בטקרא חכל נכנה על עקל
 בזיון (כחמת ח', י"ת). ואל השלשנו, כן הגיה רז"ה בשם הרש"ס בטקום ישלום אל מדורים שלפניו,
 דוגמה ואל תאלע כי כל און (תהלים קי"ט, קל"ג) ונכון, כי כן נכל חלקי תפלה זו נשא הדבור הוא הקב"ה,
 ולעס לנו להספ כחן הלאון ולעשות היצר הרע לנושא הדבור. והרחיקנו, כפי כי"י ויגמלו וכן הוא בטקרא,
 וגם הוא יתכן דוגמת ורחק ס' את האדם (ישעיה ו', י"ב). מאדם רע, שלא יהי לי אום עסק עם אדם רע.
 ומחבר רע, שלא אלמד מעשיו הרעים. וכפי"י גורם תסור ומחבר רע ויפזר קרב וכן גורם גם נמל נלחון
 סמן כ"ח. וכף את יצרנו להשתעבד לך, לא יטלח בטקרא אלנו ולא נס' רב עטרים (גם נמדור כי"י ומדור רס"ו אינו)
 חכל לקוח טגרתת כרי"ף. ותנת וק"י לוו טגרתת כסף נפשי (תהלים כ"ז, ו') כל"א בייגען, וטה אטרי רז"ה כי לא יתכן
 לוטר ככה נעבור כי ארש זה הוא פועל עוסד, טעה, וכחטח כסף נפשי פועל יולח הוא לדעת כל תצוי הטמריס וכן
 הלכף כלנטון רחשו (ישעיה כ"ט, ה') יולח הוא ורחשו הוא הכחול, וע"כ תקונו יקס"ט טבוטל הוא וגם טעות, כי
 הארש כפה חין הורחחו על הכניעה חלח על הכסוי כשו טאלי כ"ח, י"ד. ואף חו"ל השתטשו בו לטעם הזה כשו
 טכפה עליהן את הסר (כנת פ"ח) כופין קטרה (סס קכ"ח) כופין עליו ססכר (טרוזין ק"ד, כ') כופה עליו
 סכלי (פסחים ו'), חכל להורחת הנטיה, ביטגען בייגען" השתטשו בארש כסף כשו כופסת קופתך (יוטח ל"ב,
 כ') ורחשיהן כפופין (סוכה ט"ה) בוף לונדך לשטוע (זכחים ב"ט) יכוף חליה לתוכו (כתובות ס', כ') היה כפוף
 וינב (סנהדרין כ"ד) אינו ראוי לכוסין (כ"ט פ"ג) לכוף קארי חלנעוטיהן (סוטה ל"ד, כ') הכופף קטחו אל
 חנדו (כ"ק כ"ב, כ') כופף ידיו ורגליו (נעדר רכס ראש פ' ו'). ואם חאטרי הלא חטרו כפשו אד (ר"ה
 דף כ"ח) כופין את רבו (נטין ט', כ') כופין אותו לשטוע (חולין פ"ג) כופין אותו לכנות (כ"ב דף ו', כ')
 כופה את טנדו וחינו כופה את חתו (נויר ס"ח) ודוטיהן ול' הלרכה הן? דע ותדע אף סס אינס ל' כסיפס
 חלח ל' קאירס וטורדפיס עם ארש כפת הארעי, וכשו חאטרי גס סחככו ביטען, אטרכיטויך אפחען,
 וסעד טעשפתת נכפין (יבמות פ"ד, כ'); וטלחתי חת"כ בירובלפי כגרתס כופף את טנדו וחינו כופף את חתו,
 וגם כפ"ק דף כ', כ' ובתוכות ד', ע"ט לכוף את חתו, וז"כ חין קואיכ כלל. להשתעבד, סנה כל' ארעי
 נטלח כנין ששקל בטעם כנין פיעל והפעיל העברי אף כבורחס יחד חוקה, ולו כנין טקל טעולתו כנין
 שששקל, כשו סכלילו, יטחכללון (עורח ד', י"ב וי"ג) אינו יאיונ (דניאל ו', כ"ח, ג' י"ז), ארכינו (תרגום
 ירמיה ל"ח, ו') חתרכנו (תרג' חיוב ו' י"ז) ואלתף (ת"י כרפאית ל"ח, ו') חחלחף (תרגום חיוב כ"ח,
 י"ט), ודומה לחלח השתטשו גם חו"ל כנין ששקל לכנין הסועל וחטרו ששקל בטקום קפד או קשדי וכן
 ששקל בטקום חרד או קטריי כשו וסחרו, טאחרד (נטין ט' ט"ב), ואת כנין השתפעל או נשתפעל כו
 לכנין פעול שלו וחטרו נחטענדו, יטחענד (נטין ל"ז, כ') יטחענדו (כ"ר ק"ב) להטחענד (טעות רכס ס' ט"ו)
 נחחחד (כ"ק פ"ו) נחחחדה (כ"ק ט"ט), חחחחד, חחחחד (קדושין ס"ב) או סנו כנין ששקל לכנין
 פעול אל ששקל כשו ששעבדים (נטין פ"ו) ששחרד (יבמות ט"ז, כ') ששחרדים (ראש חגיגה), גם טעו סס
 דבר טעמו וחטרו ששקל (כרכות י"ז פסחים קט"ז, כ') ששקל (נטין ט"ד, כ'), וכן פס נחפלה להשתעבד
 טכנין הששקל הסעול טן ששקל וטעמו להיות כענד. וכחכחי כל זאת לכעמיד סטחקאיס נחנות כאלה
 ולכולחט טדעת חותס כחוטרים סכס טעריס ערוכטיס, ונחטת גם סס ארש ג' חותיות רק סכו כנין
 פוחד כו להס חכעי הטענה. וחננו היום וכו' ע"ה ועלח טן וסכל טוב כעיני חליס וחדס (טעלי ג', ד')
 ר"ל חחיה חסוב לטעיס וחסוב לכריות. חסדים טובים, חסדים עלוטים וחסונים, חס חחד טחמוכי ל' טוג,
 חלח רכ"ס לכרפאית כ"ד, י'. גומל חסדים טובים ע"ה ישעיה ס"ג, ו'. לעמו ישראל, כמס"ק ס' קט"ח
 חחחו כווסחל לבריותיו.

יהי רצון, סיה תפלת רכי כתר ללוחיה, כרכות דף ט"ז, כ'. ונחח סס כל' רכיס, חלחינו, חחילינו,
 וכן כפי טדורי כי"י. ונמדורינו נמדרה כל' יסיד וכן נס' רב עטרים וגם חטורכס גרם כל' יסיד. גם כוסחיות
 כסדורים טאויס טל' הנטרח כחוספת וטגרתת, רף כמדור תפלה נדפס כחטעטרים פ"י וייכח סלוי כחמת פט"א

יום מעזי פנים ומעוזת פנים מאדם רע ומחבר רע ומשכן רע
ומפגע רע ומשטן המושחית מדיון קשה ומבעל דין קשה בין שהוא
קרברית ובין שאינו קרברית:

לעולם יהא אדם ירא שמים כסתר ומורה על האמת ודובר אמת בלכבו וישכם ויאמר:

רבון בלהעולמים לא על צדקתינו אנהנו מפילים התנוגינו
לפניך כי על רחמיך הרבים. מה אנהנו מה חיינו מה חסדנו
מה צדקנו (מה ישועתנו) מה גבורתנו מה נאמר לפניך

אם על אחים טעם כל הנגרות והיא, יר"ט ה' אלתינו ואלתי אבותינו מעזי פנים וטעות פנים
מפדם רע וטפגע רע פילך הרע מחבר רע ומשכן רע ומפגע רע ומשטן המושחית ומדיון קשה ומבעל דין קשה בין שהוא
וכו', וע"ט לא מלחתי לכו לשנות על פים נוסחת הסגורה לנו ועם אגם הנגרות אינכם אום נגרסתם כי
כצת דף ל', כ' אמילני כל יחיד ונעדות הערוך ערך עז. מעזי פנים אלא יתגרה כי אדם יזי טו עזא.
וטעות פנים, אלא תחא כי נעלמי מדת העזות, כי עז פנים לגינסם. ומשכן רע, אלא חלקם עשו. ומפגע
רע, הם ילדי כוסן וקודותיו, "זולתו". מדיון קשה, פירש הערוך ערך יחול אנוכל אנו לדון אלא נקטי,
ויכיס לתרגם, "פטר חיינער שויעריגען רעכטשוהע"ט"; גם יא למדא אלא אבות אמי לעשפט קזה, "סטריעטע
געריכט". ומבעל דין קשה אלא יחי לי דבר טעפט עם אדם קזה נעעכותיו, "מיין הררשער געגער".
בעל הדיון, איננו מדיון הזופט, אלא פי זיט לו ריכ עם סכרו ותוכע עליו טעפט הזופט סוף נקרא בעל
דיון, כמו כזיטו בעלי דין טומדים לפניך (אבות ה', ה') דיון כי איננו ובעלי הדיון נעמידה (אבות ל',
כ') פוטרם לבעל דין אלא יעעיס דבריו לדיון קודם אבות בעל דין סכרו (סנהדרין ו', כ') העטעיס דבריו
לדיון קודם איננו בעל דין סכרו (פוטם כ"א, כ'), ובלאון הכחוכ סוף בעל דברים (אבות כ"ד, י"ג). בן
ברית, יחודי (כ"ק דף ס"ו). שאינו בן ברית, אלא בת נכרית העילה, ר"ל שאינו יהודי.

לעולם יהא עד וישכם ויאמר, נאמר זה כבר נתקצו הדברים (עיין תפלת ס' נ'), והלפת יודע דבר
אחינו פיוער להיות תפלה, רק תוכחה היא לאדם וכמו זינלל בעליל עדברי תלחא דני אליה פרוק כ"א
ח"ל יהא אדם ירא שמים ירעם נעורם ועזרה על הלפת ודובר אמת בלכבו ככל יום ויום יאכס ויאמר רבון
כל העולמים לא על צדקתנו אנהנו מפילים התנוגינו ומפגע רע ומשכן רע ומפגע רע ומשטן המושחית ומדיון קשה ומבעל דין קשה בין שהוא
קרברית ובין שאינו קרברית:

רבון כל העולמים, נוכרת זינעף דף ס"ו, נ'. ר' יוחנן אמר רבון העולמים (ועיין אס רכ"י),
אע"פ: חסר עה אנו מה חיינו, ועקר תקונם לנעילת י"ב. ודע כי בסדורינו ד' העולמים, וכן נס' רב טעמם
ונעור, אכל בסדור רפ"ו אינה עלת ד' וכן בסדור הספרדים וברש"ם וכוס ט"ס הנגרות. לא על צדקתנו מסיק
כדניאל ס', י"ח. מה אנהנו, הנגרות מה אנו וכן בסדורים אלמני הרב בעל יפתח יתקן, והוא העמיד אנהנו מסיק
אנו, ויאר תקן, כי אע"פ אנעלי העטבה הרגילו בעלת אנו ט"ט נעקרת לא תעלם אלא נירשים ט"ז ו',
דק נכחי, ולפי הקרי גם סוף אנהנו בכל חבדיו, ובקרי עקר בכל עקום, וז"ל סעקרת עדיף, ופס
אגם נקוד אנו מחלקת בין הדיוקים איס מנקדים וי"י ויס מנקדים וי"י וע"כ ודאי אלון הסנור עדיף עלאון הסנור,
ורפס טוד לטעה נחפלת עלינו, גם זינסיף חוטן סען כ"ט. מה חיינו, נכ"י ופס חיינו ופס חסרנו, וכן בלס
ס"ו נר"ח ין כלן סן נחפלת נעילה. חסרנו, כעעם וחסדכם כען נקר (כוסע ו', ד'), "טענער". מה
צדקנו. כן בכל סדורים ימים וי"י וכן נרסת הסור וכן סוף גם בסדור רז"ה נחפלת נעילה וכן גורם אס
גם סרענ"ם והסנורסם, ונכון דונסת חסדנו, והוא על' וכזיב לדיק סלקו (יתקול ג', כ') אפעני ס' בלדיו
(תפלים ו', ט') "פרטאויקייס". מה ישענו, יא כלן חלוסי נוסחאות, האס הנוסחת סיננה היא מה ישענו וכן גם כב"י
ועליה כתב חסדריסם אין לוער סם יאענו כי סאס סנדול וסנורא סוף יאענו טב"ל וכסנור ופס סרעניסיסם
סלחדוניסם כלו ותקנו מה ישענו, אך לא כסכילו נתקונם ולא סנינו מיטק כוזנת חסדריסם, כי סוף לא
סעיד חנת יאענו נענור סאקל בנינם אלא עזס כן כדי לכדשיקטו טלאון הכאפעח לאחי פנים, כי ידוע סודך
אסום סלאון סנזוי סנזוי, וי"י וי"י יוכלו להורות על כוסא סדור גם על הכפול, ר"ל נאערי יאעני יא לכביס
על סכאעיה סנאם עלי עברי וע"י פלפי וגם יא לכבינו על סכאעיה סנאם חלי טיד פפרים. וסנה מה ישענו
כלן סוף טעמו על יאע עלטנו, כלוער סה סוף סכאעיה פאר טבל להכזיע את עלטנו, וכעעם זס פין ארת

יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הֵלֵא כָּל־הַגְּבוּרִים כְּאִין לְפָנֶיךָ וְאָנְשֵׁי
הַשָּׁמַיִם כָּלֵא הָיוּ וְחַקְמִים כְּכֹלֵי מַדְעַ וְגְבוּרִים כְּכֹלֵי הַשָּׁבֵל כִּי רַב
מַעֲשֵׂיהֶם הָיוּ וַיְמִי תִיְיָהֶם הִבֵּל לְפָנֶיךָ • וּמוֹתֵר הָאָדָם מִךְ
הַבְּהֵמָה אֵין כִּי הִבֵּל הִבֵּל:

אָבֵל אֲנַחְנוּ עִמָּךְ בְּנֵי בְרִיחָךְ • בְּנֵי אֲבֹרָהֶם אֲהַבְּךָ שְׁנֵי־שִׁבְעָתָה
לֹא בְהַר הַמְרִיָּה • וְרַע יִצְחָק יִחִידוֹ שְׁנֵי־עֶקֶד עַל־גֵּב הַמִּזְבֵּחַ • עֲדַת
יַעֲקֹב בְּנֵיךְ בְּכוֹרֶיךָ שְׁמֵאֲהַבְתָּךְ שְׁאֲהַבְתָּ אֹתוֹ וּמִשְׁמַחְתָּךְ שְׁשִׁמַּחְתָּ
בּוֹ קְרָאתָ אֶת־שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׂרֹחַ:

לְפִיכָךְ אֲנַחְנוּ תִיְיָבִים לְהוֹדוֹת לָךְ וּלְשַׁבְּחָךְ וּלְפַאֲרָךְ וּלְבָרְךָ
וּלְקַדְּשׁ אֶת־שִׁמְךָ וּלְתַת־שִׁבְחָ וְהוֹדִיָּה לְשִׁמְךָ: אֲשֶׁר־יְיָנוּ מֵהַטּוֹב
חֵלְקֵנוּ וּמֵהַדְּגָעִים גּוֹרְלֵנוּ וּמֵהַיִּסָּף יִרְשַׁחְנוּ אֲשֶׁר־יְיָנוּ שְׁאֲנַחְנוּ
מִשְׁכִּיבִים וּמִעֲרִיבִים עֶרֶב וּבֹקֵר וְאוֹמְרִים פְּעָמִים בְּכִלְיוֹם

כלל נדבר יפה וכול לוטר ככה. אך לטען לא נטעה בלשון זו להכניסה עה היא האומה הנאם אלינו עיד
וזלחנו ונחל ליד תרוף מ"ו, לכן הרפיקה הנודרהם, כי נחשת הסס נ"ס הוא יענו. ונדלס טן האטור בי
נחקון יאטענו נעקוס יאטנו לא נזענו, נענור אגס יאטענו מונל מאטעט כסולכ כטו יאטנו. אטנס נכטס
כ"י גס נמדור רפ"ו גס נמדורי מפרד וכן נמדור האר"י לא נטל לא טה יאטנו ולא טה יאטענו, וכן
אינכס לא נרענ"ס ולא נטור, וטללתי נפידוס סר' לני על התמלכ גס נפידוס אל"ס זיט כחן ו' טה כגד
ו' הנליס אטור קסלת, וזה לא יסכים הלל עס הנוסחל הטעטט מה ישענו, וע"כ סנרתיו. ונב"י אפד
גס נמדור רפ"כ ונמחור אלכוניק סנוסס, טה חנו טה חיינו טה חסדנו טה לדקנו טה יעינו טה אנוחינו
טה כוחנו טה ננורחנו טה נאטר" וכו'. ודלס עוד נחטלת נעילה. פ"ז אס סתקדס טארז ידע, כטו ופניני
טדע, טדע וסכל (דניאל ח', ד' י"ז) בל"א, קעננטניס, וייטענטש"ס". כי ר"ב מעשיהם, רניו טעניסס,
כטו נרב טעניך טרב כל כון (יחזקאל ב"ו, י"ח) בל"א, ריח אעננע". ונכני כ"י גורס כי ק"ל טעניסס הן טס
הן ננעילס וכן גרסת רב עטרס וסרמנ"ס וסעור ולנודרהס, וכטע טוס כי טה זיט טפרטיס פה רוב טעניסס ולא
כל טעניסס, בל"א, דת: וייטע חיתרער טהטענו", כי כוונס כוו אינכס טדעט טסדרי סתמלכ ודף חין זס טאטעט
רוב כל סכתוב, ודלס נניחור נטט. ומוחר האדרס, טסוק נקלל ג' י"ט. ודע כי נמדורי ססרדיס יז עוד תוספת
אחרי תכות כי סכל וטחלת, לנדי נטעט סססורס אכיל עתידה לתן דין וסאנו וכו', אך ניאטחנו סיל נוסח סעור.
אבל אנחנו וכו' וכו' לזון סטכילת פ' נכלת נססוק נחטטו וטעטטו, ונילקוט רטו רנ"ג מונל כטעט
כלאון תמלחנו. ופידוס אבל כטעס חנל ארס פאתך (נרלשית י"ז, י"ט) כלוטר נחטט, פ"ו וסחור". אכרהס
אהבך עש"ס דכ"כ כ', ו'. ויטעיס ע"א, פ'. יצחק יחידו, כן נוסח סטור, ופידוס סאט כי יצחק סיס כן
יסיד לחנרסס וכטו אכתוב נרלשית כ"ב, ב'. וי"ב. וט"ו. אך נרענ"ס הנוסחל יחידך וכלאון סטכילתל, וסיד
פ' תניח סטן כ' טה אטנו אטורים זרע יצחק יסידך, יסיד נספך אקלפת לו, חנל אכרהס ויטקנ לא סיו
יסידים נאס אחר, אגריס אכרהס, יטקנ ירלל, וכן נטלל נירולטי ננרכות סוף מרן רללון לטס נאחנס
טו כל"א וליחחק לל נאחכ, טפני אקדלו סקנ"כ נעלטי, יז טפרטיס יסידך על אס אנתייסד לקדכן
טכ"ל. בנך בכורך, כטו אכתוב בני נכורי ירלל (אטות ד' כ"ב). שסארבתך שארבת וכו' נעל חנל
דני חליכ פ' י"ט חטכ כוו סללך. שארבת אוחו וכו', מלכבי ח', ב'. נרלשית ל"כ, י'. ויטעיס פ"ה, ב'.
לפיכך, מוסכ לטעלכ, ר"ל אחרי כי חחנו בני חכוס חוניס ופניניס חזר טחכנך אוחס נחרת
נני, לכן חייניס חנחנו למודות. לפיכך סיל טלכ חלמודית טורכנת טן ל"ח יטן ק"ד. וכל' סקדל על כו
נעקוטס. ולקדש י"ח פ"ח כן נכני כ"י, וכן נכון ע"ס סלך סלילת כלאון. וי"ח כן נוסחחנו וכן נטור,
וכן טלחנו סעקל נטככ סוטס דף ס' פ"ב ונסוף טעאר זי, ונמדורי ססרדיס ויחזיק וכן נמדור רב עטרס
ונרענ"ס וכן סעקל נטככ יוטל ס"ח, ב'. וכן נטלל ח"ה"ה (נ"ד דף ד' פ"ב) גס ח"ה"ה (אטות ד', ט')
ח"ה"ה (נעטיס פ' י"ח) גס ח"ה"ה (נכסודין ע"א, ב'). מה טוב חלקנו, נעונס כוה, ומה נעים גורלנו,
נעולס כחחייס. ומה יפה ירשחנו, לטעיד לנח. משיביסיס וסעריביסיס ערב ובקר וס' נוסחלות סחלמות

שמע ישראל יי אלהינו יי אחד:

כלל: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

אתה הוא עד שלא נברא העולם, אתה הוא משנברא העולם, אתה הוא בעולם הזה, ואתה הוא לעולם הבא. קדש ארז שמך על מקדישי שמך וקדש ארז שמך בעלמך. ובישועתך פרום ותגבה קרננו. ברוך אתה יי מקדש את שמך ברבים:

אתה הוית יי אלהינו בשמים ובארץ ובשמי השמים העליונים. אמת אתה הוא ראשון ואתה הוא אחרון ומבלעדך אין אלהים. קביץ קויך מארבע בנפות הארץ יקירו וידעו כל באי עולם כי אתה הוא האלהים לבדך לכל ממלכות הארץ. אתה עשית את השמים ואת הארץ אתה הים ואת כל אשר בהם. ומי בכל מעשה ידיך בעליונים או בהתוונים שיאמר לך מהתעשה. אבינו שבשמים עשה עמנו חסד בעבור שמך

יש כאן נסדורים וכולן קצות נטליכתן, ועלתי נב"ר ש' ל"ח אגורם, טשכטיים ושערינים נכל יום ולוטרים טע" וכו' טליכ פטטה ונכוכה, ונסדור בי"י גס נכ"י אחר הנוסחא, טשכטיים ושערינים טרכ ונקר נכל יום ולוטרים טע" וגס הית נכוכה וכן גס ענהג נספד"ט. ברוך שם ונו' אינו נכ"י, ונתוסף נסדורים ט"ט טטור אמת וז"ל רכינו יחודס השמיד הית רגיל לוטר אחריו נרוך אס כבוד מלכותו לעולם ועד וסיס טכין ללפת נו ידי חוכה ק"ג טאוס אטעטיס כשעוסיס קרונה טמטכנין נק"ג עד אחר זטטה ולטר אסיס יולת טט כדליתח נכרכות (דף י"ג, ב') טעט ישראל ה' א' ה' אחר וו הית ק"ג אל רני יחודס הנכיל טכ"ל וטעטס זס הית הדט"ל טוכ לוטר כאן כל כפרטה טרלזונה אל ק"ג.

אתה הוא עד, טירולטי טרק הדוחס טינח בילקוט ולתחנן רטו תמל"ו, ולתכ כט"ו לפ"ט סוף ט' ט"ו. ואל"ס דף ג', ט"ב. קרום ותגפיה קרננו, כן נוסחת הטור (דפוס יאן) וכן טעקד, וכנה נסדורים אלמי נעל ויעטר ילתק הית הנוסחא קרום ותגפיה קרננו, ונח הוט ותקן קרום נכטפיל כדי להאזות טלזון אל ותגפיה. אך אכח ג' דגים הטחד כי נכל נסדורים וכ"י גס נט' רכ טערס ולטכ"ס וטור הנוסחא קרום. וכניית כי גס נחת לעט וקרנו קרום כיאעקד, ואליתית כי כן גס לזון ככחוכ תסלויס ט"ט, י"ט. וכ"ס. וק"כ, ט'. ות"כ טי נתן לו רכות לכגיה נתנה הזפת, ותטטחי על רוח"ס אטלך אטריו, אכל טלעת כי תנת ותגפיה הית הית הכריכה לתקן (אס לפ דעיקנטה לכורלחת פועל עועד כטו אטטה יענ"ן), ולריך לכגיה ותגפיה ככנין סקל וכטו אטלס כטור, ועוסטית כ' הכפעליס אל קרננו ר"ל קרננו הית פרום ותגכה חת פלטה ט"י יאטעקד, וזכ טכל טיוכב, וכן גס כטטור דפוס פדלג טטת אט"ג הנוסחא וכיאעקד קרום ותגפיה קרננו, וכולו כטקד. טקדיש אח שטך כרביס, כטנו חגניס וסלטג אטקד כרכה הזפת נתקנה ככד דורות השעד אגרו אל לקרות קדילת טעט וכולנכו לקרותו נטטר, וע"כ ספיוס טקדס חת אטך נדניס, אנודה ונטכח להכילית אנטפעלט כגורס וכולויס חנתנו לתקד חת אטו נגלוי ונטמן עטרה, ועזס סעטס חנינה פותחת הכרכס נכריך כי נרבת חודלס הית. ונטדאי פטרד חחיטת הכרכס נלח אס ט"ט כרשכ"ס, אכל כטור פותטה כטס וכן ככ"ט וכן ככ"י חכן יידי.

אתה הוא ח', ידטיס י"ד, כ"כ. אתה הוא ראשון וכו' ע"ס יאטיס ט"ד, ו'. קנ"ד סכנול תחת כו"ז כטו תסלויס כ"ס, ג'. טארבע כנפות, יאטיס י"ח, י"ב. אתה הוא האלהים, פ"כ י"ט, ט"ו. כעבור שטך הגדול, נט' רכ טערס ונטור נודס הגדול הנבור והגורא, ולחזו נט סספדרייס, אטנטס כוסחתנו כרלה טיקר כי לפ

הַגְּדוֹל שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ וְקִיָּם לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִהַשְׁבָּתוּב בְּעַת
 הַהִיא אָבִיָּא אֲתָכֶם וּבְעַת קִבְצֵי אֲתָכֶם בִּירֵאתָן אֲתָכֶם לְשֵׁם
 וְלַתְהַלְלָהּ בְּכָל עַמֵּי הָאָרֶץ בְּשׁוּבֵי אֶת־שְׁבוּתֵיכֶם לְעֵינֵיכֶם
 אָמַר יְיָ:

ברוך קבלות אשכנז פוטרים כהן נרכות כחורב, ינרדך, חלו דכרים. ויש א"ל הסמוקים והעצום.
 חין רען וייוטען גנאיינרען ווירד היער נרכת כחורב (וייטע 37) גענוגט.

יש פוטרים פ' הכיור קודם פ' התמיד.

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: וַעֲשִׂיתָ כַיּוֹד נְחֹשֶׁת וְכִנּוֹ נְחֹשֶׁת לְרַחֲצָהּ
 וְנִתְתָה אֹתוֹ בִּיקְרָאֵהָל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וְנִתְתָה שְׁמֵהּ מִיָּם: וַרְחֲצוּ אֶת־רַגְלֵיךָ וּבְגֵידֵי
 מִמֶּנּוּ אֶת־יְדֵיהֶם וְאֶת־רַגְלֵיהֶם: בְּבֹאֵם אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד וַרְחֲצוּ מִיָּם וְלֹא יָמְתוּ
 אִי בְּגִשְׁתֶּם אֶל־הַמִּזְבֵּחַ לְשֵׁרֶת לְהַקְטִיר אִשָּׁה לַיהוָה: וַרְחֲצוּ יְדֵיהֶם וּרְגְלֵיהֶם
 וְלֹא יָמְתוּ וְהָיְתָה לָהֶם חֻק־עוֹלָם לֹא וְלִזְרַעוֹ לְדֹרֹתָם: וְלִבְשׁ הַכֹּהֵן מִדֹּבַר בָּר
 וּמִכְנָסֵיכֶם יִלְבַּשׁ עַל־בְּשָׂרוֹ וְהָרִים אֶת־הַדָּשָׁן אֲשֶׁר תֹּאכַל הָאִשׁ אֶת־הָעֵלֶה
 עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְשָׂמוּ אֶצֶל הַמִּזְבֵּחַ: וּפָשַׁטְתָּ אֶת־בְּגָדֶיךָ וְלִבְשׁ בְּגָדִים אֲחֵרִים
 וְהוֹצִיא אֶת־הַדָּשָׁן אֶל־מַחוּץ לַמִּתְנָה אֶל־מְקוֹם טְהוֹר:

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: צוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
 אֲלֵהֶם אֶת־קִרְבְּנֵי לְחֵמֵי לֵאשׁ רֵיחַ גִּיחְחוֹ תִשְׁמְרוּ לְהַקְרִיב
 לִי בְּמוֹעֵדוֹ: וְאָמַרְתָּ לָהֶם זֶה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרְבוּ לַיהוָה
 בְּכֶשֶׁת בְּגִישָׁה תְּמִימָם שְׁנַיִם לַיּוֹם עָלֶיהָ תִּמְיֹד: אֶת־הַכֶּבֶשׂ
 אֶחָד תַּעֲשֶׂה בְּבָקָר וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרֵבִים:

נעלה נקרא חלף שמך הגדול (ע"פ פ', ט"ב. דס"ב ו', ל"ב). שנקרא עלינו, כמו אכתוב דברים ב"א, י'.
 דס"ב ו', י"ד. יעשים י"ד, ט'. ונטקוטות זולתם. מה שכתוב, כפי גורם מה שהבטוחנו, ונעוד הכוסתם
 מה שהבטוחנו על ידי צפניה הודך כאמור, וכן פוטרים הספרדים. בעת הראה, סוף לפני.

וידבר, נעוד ב"א. וכמו אכודרכם, עם אהקנו לקרות נענין הקרנות יותר מדברים אחרים, לפי כל
 סופרין כמות הלכ כאלו מקריבין (כדליתא בעשיית דף ב"ז, כ' ועניות דף ק"י, כ') ועוד לפי אסתכל בתקנה
 כנען (נרכות דף ב"ז, כ') ותקנו לוטר טעם פרוק חיצו טקוטן יותר טעניות אחרות לפי אסיה בולט נלח
 טחלקת טחנאים (ועיין כס' נגיד ועלוס דף כ"א, ב') ועוד אסיה מדד סקדנות, ועם אקננו אחרים כרייתא
 דר' יטעמל אל י"ג פדות טאום סל דאפריק כס"ק דקדושין (דף ל'. וע"ז דף י"ט, כ'). ועיין סחוספות סס
 ונססודרין כ"ד) אטר רכ ספרל טאום ר' יחאט נן טנניל טחי דכתיב וננתם, אל תקרי וננתם חלף וכלתם
 לעולם יחלף אדם אנותיו אלים נקראל אלים נעטב אלים נחלמוד, וטקאי טי ידע כעס טיי, וטמרן לל
 לריכי חלף ליוטי, כלוטר אלריך נבל יום ללמוד טחלאתן, וכך אנו נוכאים, נחללם טקראל דכיינו פדאט לו
 וחס"כ טעם דכיינו חיצו טקוטן וחס"כ טדדס אל כרייתא דר' יטעמל וכו' טקוטן תלמוד, אסטודס כחלמוד,
 ועוד לפי אסיה תחלת תורת כסגים אסיה רלף לכל קרנות קנעוה חלל הקרנות טב"ל וכן כתב אכן ידדי
 וטטיים חלל טי אדוחקת לו אטחו טלעטוק נחורס יחאט אנותיו חללו ידיו וע"כ לל יתכן לדלגס טב"ל
 וכתב עוד רכינו יונס לנרכות דף י"ח אכנוד ג' נרכות אל נרכת סחורס תקנו לוטר נכנוד ג' פנינים פקרא

ועשירית האיפה סלת למנחה בלילה בשמן קחית רביעה
 בהין: עלת תמיד העשיה בחר סיני לריח גיחח אשה ליהוה:
 ונסכו רביעה בהין לכבש האחד בקדש הסך גסך שכו ליהוה:
 ואת הכבש השני תעשה בין הערבים במנחת הבקר וכנסם
 תעשה אשה ריח גיחח ליהוה:

ושלח אתו על ירך המזבח צפנה לפני יהוה וזרקו בני
 אהרן הכהנים אתדם על המזבח סביב:

י' מוסיפים כאן לומר מ' סמני סקרת וכו'.

אתה היא יי אלהינו שהקטירו אבותינו לפניך את קטרת הסמים
 בזמן שבית המקדש קים. כאשר צוית אותם על ידי משה נביאך
 בכתוב בתורתך:

ויאמר יהוה אל משה קח לך סמים גמר וישחלת ותלבנה סמים ולבנה
 זכה בד בבד יהוה: ועשית אתה קטרת רקה מעשה רוקח ממלח טהור
 קדש: ושחקת ממנה הדק ונתתה ממנה לפני העדת באהל מועד אשר
 אועד לך שמה קדש קדשים תהיה לכם: ונאמר והקטיר עליו אהרן
 קטרת סמים בבקר בבקר בציטוב את הערת יקטירנה: ובהעלת אתה
 את הערת בין הערבים יקטירנה קטרת תמיד לפני יהוה לרדתיכם:

תנו רבנן. פטום הקטרת. חצוי ותצפון ותלבנה ושקל שבועים שבועים סנה. מ'
 וקציעה שבלח גרן וכרסם, משקל ששה עשר ששה עשר סנה, הקשט שבועים עשר, וקלועה
 שלשה, וקמחון תשעה, ברית כרשינה תשעה רבין. יין קשריסין. סאין תלתה ורבין תלתה
 ואם אין לו יין קשריסין. סביא חטר חור עתיק. מלח סודמית רבע, סעלה עשו כל שמה.
 רבי נתן אומר, אף כפת תירדו כל שמה. ואם נתן בה רבש פסלה. ואם חסר אתה סבל
 סעניה סייב סיתה:

דסינו מ' קרבנות ועכס דסינו לחכו סקוען וטדס דסינו ר' יסטלל לומר, ונכתב חסר נכו סיה
 טמולס לסקלח ונכתב סעדנ לעטנג, ונכתב סל דכרי תורס לעדס עכ"ל. וכחנ סטור כי נכתב מוסיפים
 וניוס סכח אבי נכאים (נעדנר כ"ט, ס'), וסוכין כלעכנו לקרות בר"פ ונרלחי סדכיכס (סס ב"ח, ר"ח), ונל
 סענסס (סען ט"ו) סאינ טל סענס, טפני סאין נכון לכוכיר קרנן סוסף עס סטיד סל סחר, ולינו קסב,
 סעוסף וסנו כל כיוס עכ"ל. ויח לוסדיוס ג"כ מ' סכיר (סמות ל' י') וס' תרוסח סדנן (ויקדס ו', ג')
 קודס מ' סחטיד ולחריכס מ' סוכח סקנר קטרת וס' סעטני סקטרת ועסייתן (סמות ל', ל"ד. ח"י). מ"ס סערת
 זקניס לח"ח מ' ס"ח. וכחנ נטל מ' גניד וסכוכ (נדף י"ד) סיינו נוסג לומר סחר מ' סחטיד מ' סען וי'
 סדנזח, וסנטי טורי טפני תרמוסח סטינין כלסר לסרו רז"ל (נרכוח י"ג) עכ"ל.

ושדס אורז על ירך תקנו לומר ססוק זס נסוף מ' סחטיד מ"ס סדדס ויקדח רכס מ' נ' כלל סח
 לומר לסניכ לסרי כ', חטרי נכטס סקד ח"ח חת יכחן נכו סחין סקנ"ס אבי נכאים חחד סל סעריח וסחר
 סל סעריח, וכל כך לעס, אכטס סיו יסרלל סקריכין חטיד טל גני סעוכח וקורין חת ססקלח סוכ נכטס
 לסרי מ' זוכר סקנ"ס סקדת יכח.

רבו שטעון בן גמליאל אומר, תצרי אינו אלא שנה הנזמח מצצי הקטף. בדית ברשינה
ששפיו בה את הצפון, כבי שתהא גאה. גיו קפריסין ששודיו בו את הצפון, כבי שתהא שנה.
וקלא מי רגלים יסיו לה. אלא שאין מכניסין מי רגלים בעזרה, טפני הקבור:

תגיא, רבי נתן אומר, בשהוא שוחק אומר הכק היטב היטב הרק, טפני שהקול יפה
לבשמים. פטטה לחצאין בשנה לשליש ולרביע לא שטענו. אטר רבי יהודה, זה הקלל, אם
בטתה, בשנה לחצאין, ואם חסר אחת סבל ספניה חייב סיתה:

תני בר קפרא, אחת לששים או לשבעים שנה היתה באה של שירים לחצאין.
עוד תני בר קפרא, אלו הנה נתן בה קורטוב של רבש אין אדם יכול לעמוד טפני
ביחה, ולסדה אין מערבין בה רבש, טפני שהתורה אמרה כי כל שאר וכל רבש לא
תקטירו טפנו אשה לוי:

י צבאות עפנו מסוב לנו אלהי יעקב סלה: י צבאות אשרי אדם בטח בה: י הושיעה
הפלה יעננו כיום קראנו: אתה סתר לי סצר תצנני רני פלט תסובבני סלה: ושרקה לוי סנתת
יהודה וירושלם כימי עולם וקשנים קדמניזח:

אנא, בקח גדלת יטינה תתיר צרונה:
קבל רנת עקה שובגנו טהבנו נזרא:
נא גבור, הורשי יהודה בבכת שטרם.
ברכס טהרם רחמם, צדקה תמיד גסלם:
חסין קדושי, ברב טובה גהל עדתה:
יחיד גאה, לעמך סנה חזרי קרשתה:
שועתנו קבל ושמע צעקתנו יורע תעלמות:
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

כצכת מוספים: חסן צכת ויירד סקונטרנו היכלנוטעלט:

וביום השבת שגירכבשים בגרשנה תמימם ושני עשרנים סלת סנתה
בלולה בשמן וגסבו: עלת שבת בשבתו עלעלת התמיד וגסבה:

בראש סוד מוספים: חסן בראש סוד ויירד סקונטרנו היכלנוטעלט:

ובראשי חדשיכם תקריבו עליה לוי פרים בגרבקר שנים ואיל אחד
בבשים בגרשנה שבעה תמימם: ושלושה עשרנים סלת מנתה בלולה בשמן
לפר האחד ושני עשרנים סלת מנתה בלולה בשמן לאיל האחד: ועשרן
עשרין סלת מנתה בלולה בשמן לבבש האחד עליה בית גיחה אשה לוי:
וגסביהם חצי יהין לפר ושלישת יהין לאיל ורביעת יהין לבבש יין
זאת עלת חדש בחדשו לחדשי השנה: ושעיר ענים אחד למסאת לוי על
עלת התמיד יעשה וגסבו:

כרן איווה סקוסן יאטר גנגון אלוטרס חטטנות וכן כרייתא דר' יאטטאל כעון כנערת.

איווה מקוסן של זבחים. קדשי קדשים שחיטתן בצפון פר ושעיר של יום הכפורים שחיטתן בצפון וקבול דמן בכלי שרת בצפון ודמן טעון הוה על בין הבדים ועל הפרכת ועל מזבח הזהב מתנה אחת מהן מעבבת שירי הדם הוה שופך על יסוד מערבי של מזבח החיצון אם לא נתן לא עבב: כ פרים הנשרפים ושעירים הנשרפים שחיטתן בצפון וקבול דמן בכלי שרת בצפון ודמן טעון הוה על הפרכת ועל מזבח הזהב מתנה אחת מהן מעבבת שירי הדם הוה שופך על יסוד מערבי של מזבח החיצון אם לא נתן לא עבב אלו ואלו גשרפין בבית הדשן: ג תפאת הצבור והיחיד אלו

איווה סקוסן, כוה פרק כ' אל עטבת זכאים, וכנר אטור לשעלה כוה כטקוס ליעוד, זע"כ סאוטרו לריך זיכניכו, ולזאת כעתי לפרק את פירוש אל ר"ע טנרטנורס ולברייתא דר' יאטטאל את פירוש אל כל נו. וזה אלוסיף לסדר ולפרש בודקוק הלצון ינא כגור כטטנרות. — [ש"ז וז"ח] בן כנוספת ככל סדורים יאניס וכ"ו וכן כנעניות ונערת, וכן של יום. של קנזת. ושל טנעיות כולן שלת של כסני עלטה, ואין לנו ראות לצות כלצון ולכחונן של זבחים. של זבחים. כעו אעס רו"ה, כי בן כלצון טענס שלת של סלה כסני עלטה ככל טקוס כעו של אנדנס, של חכרן, של כדיתים, (אבות ח', י"ב, נ', כ"א. ח' כ"ב) חף כי נעלל נל סתקרת של שלמה (איר ג', ו') דש"ח (יונה ח' ו'), כי כנר אטרו לצון תורה לעלטה ולצון חכמים לעלטה (ט"ו ג"ס, נ'. תולין קל"ג, ב'), ועוד כי גם כטקרת דשל חצר יעסול (תכלת ח', י"ז) עלה כסני עטמה ועוד כי כנר סעסידו קטונינו את מיכות כסרק על סספר אט"ד. קדשי קדשים, עולות חטאות וחטאות שחיטתן בצפון, עולה כהיה כתיב כה זאמ חותו על ירך סטונז לפונכ (ויקרת ח', י"א), חטאת כתיב כה כטקוס חצר חטאת כעולה חטאת (ס ו', ב'), אטיתת כלפון, וכז דלת תני ככז וקבול דמן ככלי ארת כלפון, חע"ג דכלבו קבלת דמן כלצון כטקוס אטיתס, דסטוך לכאיתס כתיב ולקח טדס כסר, חלת כזוס דחיתס אכטות אל טכורט אכסון היה טקבל טקלת דעו ככסו, דכתיב ולקח סכהן טדס סאכס ונתן (ויקרת י"ד, י"ד) סה נתיכס כעלבו אל כסן חף לקיתס כעלבו אל כסן, עזוס ככי לל כחב ככז וקבול דמן, אטין קבול דמן אכז, וטזוס דלת סני לה כלל קבלת כלי אלחצר אקבל כסן אטר לעקבת דס כידו היה כסן אטר טקבל כדס ככלי, טכיס סני סדר תני כהיה חסס עלורט חסס תלוי אטיתת כלפון וקבול דמן ככלי ארת כלפון. פר ושעיר של יום הכפורים, חע"ג דלפון כעולה הוה דכתיב, חקדים תנז לפטאות כריסל, דחיידי דחתיס מדכזל חכינז לה, ופטאות כניטיות חיידי דנכנס דמן לפני ולפנים חכינז לה ופקדטיכו לכזר חטאות, וחיככו כטי אטיתת כלפון דכתיב זאמ את החטאת כטקוס כעולה (ס ד', כ"ט) וקרת יחידל כוה דכז כתיב כטקוס חצר חטאת כעולה חטאת כטטלת (ו', י"ח) חלת זה כנה חכ לכל החטאות אטיו טעונות כלפון. וקבול דמן בכלי שרת דכתיב כעולה סני וטס כלגנות (כטות כ"ד, ו') וטענו לפדו כל הזכאים להיות טעונים כלי. הויה על בין הבדים, עוטר בין אני כדי סלרון ועוס אטר לעללס וכנפ לעטה כנגד טניו אל כפרת ולל היו כונעים כה. ועל הפרכת, דכתיב וכן יעסס לחלל עוטר (ויקרת ט"ז, ט"ז). ועל מזבח הזהב, כדכתיב וילל חל כטונת, כסדר עבודת יס"כ כס' אטרי עות (ט"ו, י"ח). כחנה אחת כוהן מעבבה כדחטרן כס' נית אטלי (דף ל"ט) דכנר כעלס דנר כתיב וטס לפר ככזר עכז לפר החטאת בן יעסס לו (ויקרת ד', ב') וקרת יחידל כוה לעכב חסס חצר חטת טן סטתנות לח כסר, ודדסיגן ועסס לפר, זס פר יכ"כ, דכודידי כטי טחנס חטת טטכנת כעו כסר כעלס דנר. [סעקבת כ"ף קקטן כי סס ספסק דנור. חע"ג בן עקר נתודו, כי כוה כעו ש"ח"י כחלוק יסו"ח וסכתלו כעקל ס"ג ק"ס (דכיתל ו', ב')]. שירי הדם הוה שופך על יסוד מערבי, כדכתיב יסוף חל יסוד טונת כעולה חצר חטת חכל עוטר (ויקרת ד', ו') וחלל עוטר לפטרנו אל טונת חטיון כיה. אם לא נתן אטרי כדס ליסוד, לא עכב כסטרס, דנדר כוזות וטתן דטים לפניס כתיב וכלס ככפר את חקדז (ס ט"ז, כ') דעטט אכנר אלבו כל הכפרות כולן. (כ) פרים הנשרפים, אטירי עכוס אטוקז לפר כעלס לכל דניהס. הויה על הפרכת, כארשים חון לידגלים, ושעירים הנשרפים, אטירי עכוס אטוקז לפר כעלס לכל דניהס. הויה על הפרכת, ו כוזות על ספרות, חכל בין כהדים לח כתיב כזו כנר אל יס"כ דכתיב כה וכוס כלגנו על סני ככפרת (ט"ו י"ד). אלו חאלו, אל יס"כ יאטר ככרשים. גשרפין בבית הדשן. לטקוס אטוטיחין סס את כדסן אל טונת חטיון, דכתיב כה זכילת את סדסן חל טחון לפחנס (ו', ד'), ונשרים ככרשים כתיב על סך סדסן יטרף (ד', י"ג). (ג) אלו הן חטאות הצבור, אלבו כריכיס לכוכירס, אטרי כפניטיות כנר ככז.

הן תפלת הצבור שעירי ראשי חדשים ושל מערות שחיתתן בצפון וקבול
דמן בקלי שרת בצפון ודמן טעון ארבע מתנות על ארבע קרנות: ביצה,
עלה בכבש ופנה לסובב ובא לו לקרן דרומית מזרחית. מן הדעות צפוניות.
צפוניות מערבית. מערבית דרומית. שירי הדם היה שפך על יסוד דרומי.
ונאכלין לפנים מן הקלעים לזכרי כהנה בכל מאכל ליום ולילה עד הצות:
י העולה קדש קדשים שחיתתה בצפון וקבול דמה בקלי שרת בצפון ודמה
טעון שתי מתנות שהן ארבע וטעונה הפשט ונתות וכליל לאשים: ה זכרי
שלמי צבור ואשמות. אלו הן אשמות אשם גולות אשם מעילות אשם

שעירי ראשי חדשים ושל מערות, אהן על עזת הפיון. [מערות, כל' מקרא נה לרוב נרבו וכו' סגדים סגדי
וכל' טענה נרבו נקנה כמו הטובה את המעדות (לכות ג', ט"ו) וכן נטלה פעם אחת נטקרת דכ"ח ט', י"ג].
שחיתתן בצפון, שהרי לעדנו נכנין את לכל החטאות אהן טענות לפון. עלה בכבש ופנה לסובב, טעני שדעה נותן
על הקרנות וכלכנט, לריך לעמוד על גבי סוכה, אבל בכל אשר הרמים אהן התחונים טן החוט ולטטה עומד על
הרמס אלל זווית הטונת וזרק טן הכלי וכל מקום שיגיע לטונת באר. [ש"ס כ"י' יטין כמו דכ"ח ט' י"ח, והוא
טעלה אחת לכד הטעופטה והולכת שהקרקע על הטונת]. ובא לו לקרן דרומית מזרחית, אנה הוא פתג רשאן,
בדקייטל לן כל פנות אהת סוכה לא יהיו אלל דרך יטין, והכנה בדרוס וכאעולה זו ופניו לטונת נטלה יטינו
למזרח, וסוכה ליטינו למזרח ונה לו לפותה הקרן והולך וטקיף כסוכה דרך יטין ופניו לטונת טן הדרוס למזרח
ומערב לנפון ומלפון למערב דסיינו דרך יטין, ואשה על אטה נרוס אטה כנתון כרש הטונת ככל זווית אנה קרויה
קרן. [קרן הוא ל' נקנה בכל הטקרא, וכן רבויו אף שפלתוכו כל' רכוז כוכר ט"ט שבוזו כל' נקנה וטעד ויסוד
את שתי קרניו, והקרנים נכוחות והתחת נכוסה טן האנית (דניאל ט') ולכן אשר קרן דרומית וכל' דרומי' ולין
זרות כלל כלל, ודברי בעל ת"ט נדשים]. על יסוד דרומי, דילפינן ירידתו טן סוכה נחטאות הפילונות וצדי
הדם בידו מליחתו טן הסיכל ושירים הפניניות בידו, עה יליחתו טן הסיכל סיח נותן שירי הדם נטסוך לו אהו
יסוד מערבי כדכתיב אהר פתח אהל שועד דסיינו ללד מערב אהו טסוך להיפל, אף ירידתו טן הכנה טתן השירים
נטסוך לו דסיינו יסוד דרומי הססוך לכנה, אהכנה בדרוס. לפנים מן הקלעים, לפי אנטעכן היו קלעים סיקף לחצר
אהל שועד, ונחטאת כתיב נטקום קדש מאכל בתבר אהל שועד (ויקרא ו', י"ט), וכנית טולטים כיתה חוטה טעונה
נטקום הקלעים. לזכרי כהנה, דגני טעלה ואשם וטנחה כתיב כל וכו' נכמיס יאכל אהת. בכל מאכל. טאוס דנעי
לטתני נטסח דליכו נאכל אלל ללי, תנה נכלכו נכל טאכל. ליום ולילה. דכתיב וכך זות תידת אלטיו גיוס קרבנו
יאכל (אס ז', י"ו) לעדנו לתודה אנאללת ליום אחד, טעלה ואשם טנין, מלעד לומר זנת. עד הצות, סיג טא
תכטיס לתודה להרתיק את האדם טן טענכה, דהא קדש לא יניח טטנו עד נקר קאטר. (ד' העולה קדש קדשים
היא ליטפל כיוכל ונטכול יוס ונטעוסר כטורים וטולין נה, וטאוס דלל כתיב נה נקרא קדש קדשים היא כמו
נחטאת ואשם, אטעינן תנה כהא דסיפ נעי קדש קדשים כחטאת ואשם, אהרי היא זיה לכן לטקום אטיטתן
וקבלת דטן. שתי מתנות, נקרן עזריות לפונית ונקרן טענכות דרוטיות אכנדה טאלכסון, וטענה טאוס דקרן
עזריות דרוטיות לא סיח לו יסוד, לפי אלל סיח נחלקו אל בניטין אנתונת יעקב עליו כנקד יאכל עד,
נאחטנתיס יתננה טקדאש, דבר הטקודש לדשים לא יאכל אלל נחלקו אל בניטין, ופותו הקרן לא סיח נחלקו,
אכטונת סיח תופש נחלקו אל יסודם אשה נעורתו ואשה בדרוטו כל אירך טודת ודרוס כטוכי אשה אלל
אלל כיתה אטה אנטורח על פני כל טעורה, אכטעניט לקרן עזריות לפונית כיתה כלה כתוך אשה לקרן,
ובן טכילת האטה הדרוטיות לא כיתה טהלכת על פני כל הדרוס, אכטעניט לקרן דרוטיות טענכות כיתה
כלל סטוך לקרן אטה, נטלה יסוד לג' הקרנות, סילכך סיח טחיל נקרן לפונית עזריות, כולל וקרן
דרוטיות וטורחיות פין לה יסוד, לפי אלל סיח נחלקו אל טורף אנתונת עליו יעקב, וטולל טעונס תחלת טתן
דטט כמד היסוד, סילכך נעי כני תרתי דאטרן, דתי טתנת אהן ארבע טעין, כדי איהל טתן הדם כד'
רוחות טעונת, דכתיב חרקו את הדם על הטונת סביב, אי זרקו, יכול יזרקנו כזריקת אחת, מ"ל סביב וחי
חטור לטקיף כזריקת אחת, אי סניב, יכול יקיסנו בחוט, מ"ל זרקו ואין זריקת אלל ערשות, וכאוס אי
אשר לטקיף אלל כאלכנט, הא כילד, נותן אתי טתנות אהן ארבע. וטעונה הפשט ותורת, כדכתיב וכפטיט
את העולה ונתת אותה לנתחים (ויקרא ט', ו'). [ש"ס סה"א טחוחה כסודר רפ"ז וכלל דנטת שפשי
(יאעים י"ד, ב"ג) טפיל (יעיט ג', ט"ו) שפיל (אס ל"ו, ב') נקשר (קבלת י', י') טפיל (אית ב"ט,
י"ג) אכולס טעות הסעולה, והטון עם קורין קפטיט וכן קפטיט. קפטיט. קפטיט. קפטיט. קפטיט. קפטיט. קפטיט.
נאקל קפטיט לא נטלה וכולן טקר נקודן נטתפ קפטיט. קפטיט. קפטיט. קפטיט. קפטיט. קפטיט. קפטיט.
פ"ג טלל (ד' זכרי שלמי צבור, ככני טעלה. אשם גולות, אטעד כטענת הסקדון. אשם מעילות, רנטנה טן

שפתה חרופה אשם נזיר אשם מצורע אשם תלוי. שחיטתו בצפון וקבול
 דמן בבלי שרת בצפון ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע. ונאכלין לפנים
 מן הקלעים לזכרי כהנה בכל מאכל ליום ולילה עד תצות: ו התורה ואיל
 נזיר קדשים קלים שחיטתו בכל מקום בעזרה ודמן טעון שתי מתנות שהן
 ארבע. ונאכלין בכל העיר לכל אדם בכל מאכל ליום ולילה עד תצות:
 המזרים מהם פיוצא בהם אלא שהמזרים נאכל לפניהם ולגניהם
 ולעבדיהם: ו שלמים קדשים קלים שחיטתו בכל מקום בעזרה ודמן טעון
 שתי מתנות שהן ארבע ונאכלין בכל העיר לכל אדם בכל מאכל לשני
 ימים ולילה אחד: המזרים מהם פיוצא בהם אלא שהמזרים נאכל לפניהם
 ולגניהם ולעבדיהם: החבבור והמעשר והפסח קדשים קלים
 שחיטתו בכל מקום בעזרה ודמן טעון מתנה אחת. ובלבד שיתן בנגד
 היסוד: שנה באכילתו. הבכור נאכל לפניהם והמעשר לכל אדם ונאכלין
 בכל העיר בכל מאכל לשני ימים ולילה אחד. הפסח אינו נאכל אלא

הקדש. אשם שפתה חרופה, ככל על שמה אחיה אצח וחיה נת חורין, כסיועדת לעכר עברי שטור נאספה
 ונת חורין. אשם נזיר אנטסל נטת, דכתיב נה וכזיר לה' את ימי נורו וזכניא כנז (נעדרו ו' י"ב). [אשם תלוי
 כנ"ל כי תלוי תואר לאשם וע"כ הוא נפרד מה שאין בו נחצויו אגיד לבוסף נהן טלת אל נסתרונס]. אשם
 תלוי, ספק אג נדנר אפיין על זדונו ברת ספק לא אג, והוא כתיב אלל אשם טעילות (ויקרא ס', י"ז).
 אשם ודאי לא גרמיק אבל אלו אשם ודאי כן חזן טחאס תלוי. שהי טחנות שהן ארבע, דנאס נמי מתי
 אריות וכתיב סביב. ונאכלין לפנים מן הקלעים, דכתיב נחאס נקדס הקדשים תחלכנו (נעדר י"ת, י') וחתי
 אלפי כבוד ספק איתן ככתוב לחטאת, דכתיב ועיאתם אעיר עזים אחד לחטאת וכי בכאים בני שנה לזבח
 חלעים (ויקרא כ"ג, י"ט) לוטר לך דינו בחטאת איתן נחלכין אלל לפנים מן הקלעים ולזכרי כזוכה, אלל
 חן טעונים ד' טחנות בחטאת, איתן לך בכל הקרננות מי אטעון ד' טחנות אלל טחנת כלנר. (ו) התורה
 איל נזיר קדשים קלים, חן טעילין כהן. [א"ל כן נקוד כמדור רפ"ו וכל"ל כסטיכות]. שחיטתו בכל מקום.
 חן טעונים שמיט נלפון. ונאכלין בכל העיר, דנמי טחנת כתיב ואלכלתם אותה נטחוס קדוש (ויקרא י'
 י"ג), ואין אלפים נטחוס קדוש, אלל נטחוס טחור, דכתיב ככל העיר יהוא טחוס טחור טלכנס אס טחורטיס.
 לכל אדם, לזרים. ליום ולילה, כהנה כתיב ניום קרננו יחבל לה יחט עטנו עד בקר (אס ו', ט"ו) ותניה
 תודת אלפי לזכות אלפי נזיר. הטורם טחור, חזק וזוק אנתן טחן לכסן כאלר אלפיס, דתודת לאלפיס חתקיס
 דכתיב וזאת תורת זנה האלפיס ונ' אס על תודת (אס ו', י"ב), וחזנע חלות טחנע טיניס אנה דכתיב אחד
 טכל קרנן תרועה לה' לכסן האורת (ו', י"ד), וטורס טחיל נזיר זרוע כאלם וחזק ואלל טלט חת ורתק
 אחד. כיוצא בהן, נחללים בכל העיר ליום ולילה. לכהנים לנשיהם, כדכתיב זאת חזק התנופה ופת אה
 סחורטם תחלכו נטחוס טחור חת ונכך וננותך אנתן (אס י', י"ד). (ז) שחיטתו בכל מקום בעזרה, נ'
 טרסיות נלטר כחיות אלפיס, חת כן טק ורת ככא וחדל כפן, נקטייתת כתיב, נאטו פתז טכל טינד
 ונחתי כתייתת כתיב לפני חל טעד, להכאיר חת כל היוקות אנחרה, דלפני טאטע כל אלפני הסיכל. לשני
 ימים ולילה אחד, דכתיב באלפיס וכחור עכאר חונס ניום האליזי אלל יארף (ו', י"ו). (ח) והמעשר,
 טעאר סטס. ודמן טעון טחנת אחת, דלח כתיב כמי סניב, אלל חת דטס חוזק כתיב בני כבור (נעדר
 י"ח, י') ובק נמי טחוס ילפין טדלל כתיב חת דטו אלל חת דטס. כנגד היסוד, נטחוס א"ס יסוד חחתי,
 לעטוטי טחתיית דרובית איתן אס יסוד כדחטקן, ונכוד ופעאר ופסח טעונים יסוד, דילפין זריקס זריקה לנח
 אה פעולת, ונחלל כתיב חל יסוד טחנה טחולל (ויקרא ד', ו'). שינה באכילתן זה טח אע"פ אסאה חתן
 לנתן דטיס. חבבור נאכל לכהנים, כדכתיב וכארס יכיס לך (נעדר י"ח, י"ח). והמעשר לכל אדם, אלל
 אלל טליו ככל החורס א"ס לכהנים חלק כו. ונאכלין בכל העיר, דכתיב והנחתם אטם טולותיכם חחתיכם
 ואת טעארתיכם (דברים י"ג, ו') ותניא כתיב טדנר חד טעאר ככטם חד טעאר דגן, ובתיב
 טכחול קרס ונכרות נקרבם ונחונם, וטדלל קנע להו טחילס אטעונו ענה דטעאר וכבוד נחלכין ככל העיר.
 נשני ימים ולילה אחד, דנכאיר כופ לוטר ונארס ימים לך כחוס סטטוסה וכאוק חישין, חקיו סכחונ לפוס

בְּלִילָה וְאִינוּ נֹאכְל אֶלָּא עַד-חֲצוֹת וְאִינוּ נֹאכְל אֶלָּא לְמַנְיוּ וְאִינוּ נֹאכְל אֶלָּא עָלַי:

רַבִּי יִשְׁמַעֵאל אוֹמֵר בְּשִׁלְשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת הַתּוֹרָה נִדְרָשׁוֹת: מִקַּל וְחֶמֶר. וּמְגֻזְרָה שְׁוּחַ. מִבְּנִין אָב מִכְּתוּב אֶחָד וּמִבְּנִין אָב מוֹשְׁגֵי כְּתוּבִים: מִבְּלָל וּפְרֻט. וּמִפְּרֻט וּבְלָל. כָּלֵל וּפְרֻט וּבְלָל אִי אֶתָּה דָן אֶלָּא בְּעֵין חֲפְרָט. מִבְּלָל שֶׁהוּא צָרִיךְ לְפְרֻט וּמִפְּרֻט שֶׁהוּא צָרִיךְ לְבָלֵל. בְּלִדְבַר שֶׁהָיָה בְּבָלֵל

וְזָק, עַה חוֹכ וְזָק שֶׁל אֲלֵטִים לֵב יַמִּים וְלִילִם אֶחָד חֶף נִבְוֵר לֵב יַמִּים וְלִילִם אֶחָד, וְשַׁעַר כְּבוֹד. לְסַנּוּי, לְאוֹסֶס אֲנַטְמו כְּדַעִי לְקִיזְמו, כְּדַמְחִיכ חִיֵּז לְפִי חֲבָלו תְּכוּמו (אֲשׁוֹת י"ג, ד').

[רַבִּי הַרְ"א פְּתוּחַ וְנִי"ת דְּגוֹסָה בֵּן נִקְרוּ הַכּוֹן, וְהוּא טַל רַב אֲנַטְמו אֲשִׁירוֹא חֲדוֹן וְזַר כְּמוּ רַב אֶקֶב (ט"ג י"ח, י"ו) רַב טַכְסִים (ט"ג ב"ה, ח') אֵהוּא כְּמוּ אֵר הַטַּכְסִים, רַבִּי טַלְךְ (יִרְמִיָּה ל"ט, י"ג) לֹא רַבִּים יִתְכַּסּוּ (חֲיוֹב ל"ג, ט') וְשִׁתּוּרְגַם רַבְרַבְנָה וְכוּלָם ל' אֲרָרוֹת וְגִדּוּלֵם בְּל' חֲרָפִי וְלֹא טַכְמַטְמו נְהוּרָה זֹאת כִּי אִם בְּאֲסִדּוֹר שִׁתְּלִישִׁים וְכַס' חֲיוֹב חָא גַם כּו הַרְכַּס דְּזַמַּה לְל' חֲרָפִי וְנַעַל חֲתַמִּי אֲנַקֵּד רַבִּי בְּחִירָק טַעֲבָ, וְגַם אֲזַר עַתָּה כְּמוּ שֶׁאֲמַר כִּי הַפִּיטְנִים כְּחִיטָה אֲטַס בְּחַוּ בִּרְיָבִי כִּיֹּד חֲסָרִי רִי"ט כִּי לֹא נִשְׁלַח בֵּן אֶלֶף בִּירְבִי כִּיֹּד קוֹדֵם לְרִי"ט וְהוּא כְּמוּ רַבִּי (נַר) רַבִּי, וְיוֹתֵר טַעֲבָ כּו"כ אֲנַקֵּד רַבִּי, וְיוֹתֵר יַעֲבֹץ אֲנַקֵּד רַבִּי, וְכַל זֹאת חֲיוֹבָה; וְשַׁעַר אֲשַׁעֲקֵר רַבִּי נִפְתַּח חוֹף טַעֲבָ דְּשָׁו אֲזַר כְּכֹל הַסְּדוּרִים נִקְוֵד נִפְתַּח בְּטוּ כְּפִרְקֵי אֲבוֹת רַבִּי נִשְׁלִיטֵל, רַבִּי אֲשַׁעֲרֵן, רַבִּי יוֹסֵפֵן (וְהוּא טַל רַב וְהַמִּין נִסְוִף שֶׁטַּעֲקֵל וְנַח כֶּךָ לְסַגְדֵּלֵת הַשַּׁעֲלֵכַ וְאֲחַפְזָרֵת וְכַסֵּס הַשַּׁחֲרֵס טַעֲבוּ רַבְּנָה (כְּרִכּוֹת ל"ד) כְּמוּ עַן רַבְּנָה רַבְּנָה (קְדוּשִׁין ט"א), וְכֵן טוֹרָה רַבִּי וְאֶלּוֹמו, רַבְּנָה רַבְּנָה רַבְּנָה נִפְתַּח כְּכֹל הַסְּדוּרִים, וְשׁוֹד עַד אֲנִי וְנַחֲטָן נִשְׁלַח נִגְמַר עֲרוּכִין ע"ס ע"ג אֲמַר רַב יוֹסֵף פִּרְיָה דְּפַנְרַס רַבִּי בְּרַבִּי חִימְלָף לִי, כְּרִי טַכּוֹרַח הַקְּרִיחָה רַבִּי לְטַעֲלָה טַכּוֹל סַעֲקָ. וְטַכּוֹ אֲשׁוּרִים רַבִּי נִירָד הַטַּעֲבָר כַּעֲדוּ הוּא חֲדָךְ כְּכּוֹד לְעִשׂוֹת חֵת הַגְּדוּל כְּחַכְמָה לְרַב לֹ (וְכַעֲיֵן חֲתַת Monsieur כְּל' לְרַפְת) וְרַחֵם עוֹד כַּעֲרוֹךְ טַרְךְ פְּנִי. אֲשַׁרְשׁ כְּנִקְוֵד חֲתַת זֹו טַעֲבו הַרְכַּס עַן הַדִּיּוּקִים וְנַקְדוּ אֲשַׁרְשׁ אֲשַׁרְשׁ הַלְעָד נִקְטָן חֲסוּף וְאִינֵם אֶלֶף טַעֲבוֹת, וְנִשְׁלַח עֵלֶת אֲשַׁרְשׁ יוֹתֵר טַכ' טַעֲבִים כְּשִׁתְּרָה וְכוּלָן הַלְעָד כְּזוֹלֵם חֶף עַן אֶחָד וְאִם אֲשַׁרְשׁ אֶלֶף (אֲשׁוֹת כ"ח, י"ח) אֵהוּא נִקְטָן חֲסוּף כְּשִׁתְּרָה לְטַלֵּם אֵהוּא עֲלִטִיל כְּתוֹבַע רַחֲמוֹה אֲבַל אֲשַׁרְשׁ עֲשָׂרָה חֲטִיט סַעֲד לְטַלֵּם עֲלִטִיל וְע"כ נִקְוֵד כְּתוֹלֵם כְּמוּ אֲנַשְׁלַח כַּס' יוֹשַׁע הַרְכַּס דְּגַמְלָוֹת וְכֵן נִקְוֵד כְּסִדּוֹר רַבִּי גַם כְּסִדּוֹר רַבִּי דְּפּוֹס סְרִין. וְדַע כִּי כְּסַפְרֵינו הַנּוֹשָׂה אֲשַׁרְשׁ עֲשָׂרָה מִדּוֹת, וְאֲכוֹדְרַסֵּם כַּתֵּן כְּסִדּוֹרֵם אֲכַסֵּס נוֹרֵם אֲשַׁרְשׁ עֲשָׂרָה מִדּוֹת וְכֵן כַּתֵּן רַבִּי סַעֲדִים טַכּוֹל, אֲטַכְסֵם עַכְנִדְרִין פ"ו וְחוֹלָן קַט"ו, ל' לֹא וְלַטּוֹ עִי"ג מִדּוֹת אֲשִׁתּוּרָה כְּדַבָּר אֲשִׁי כַּשֵּׁט אֲשַׁעֲקֵר אֲשַׁרְשׁ עַכְנֵה, וְכֵן נוֹרֵם גַּם הַנְּחִי סוּף פ' כְּשַׁעֲלַחְךָ]. סַעֲקֵל וְחִסְרָה, כִּיכֵד, וְחִסְרָה כ' אֵל טַעֲבו וְחִכְיָה יִרְק יִרְק כְּפַרְס כֵּלֵל חַמְלַס אֲנַעַת יַמִּים (כְּסִדְרֵי י"ג, י"ד), קַל וְשַׁעַר לְכַיִּנֵם י"ד יוֹם, אֶלֶף דִּיו לְנוֹחַ עַן סַעֲדֵךְ לְכִיּוֹת כְּסִדּוֹן. תַּכְסֵר אֲנַעַת יַמִּים עַשׂוֹךְ לְטַחֲמָה וְאֲחַר חֲאֲסָף. וּמְגֻזְרָה שְׁוּחַ, כִּיכֵד, כַּאֲשִׁרְךָ כַּאֲשִׁרְךָ אֲכַר אִם לֹא אֶלֶף יִדוּ כְּשַׁלְחַת רַעֲסו (אֲשׁוֹת כ"ג, י") עַה אֲשִׁרְךָ אֲכַר אֲנַחְרָר כִּי אִם לֹא אֶלֶף יִדוּ כְּשַׁלְחַת רַעֲסו פַּעַר כִּי אִם הַיּוֹרְטִים, חֶף אֲשִׁרְךָ חֲנַס אֲנַחְרָר כִּי אִם לֹא אֶלֶף יִדוּ (אֲשׁוֹת כ"ג, ו') פַּעַר כִּי פַת הַיּוֹרְטִים. [אֲשִׁרְשׁוּ אֲב, כִּיֹּד נִקְטָן כִּי הוּא נִסְרִי, וְאִם תּוֹאֵר לְכַיִן וְכַעֲזוֹן בְּנִין אֵהוּא אֲב וְרַחֵם, דְּגַמְלָוֹת י" חוֹקֵה, אֲשִׁרְשׁוּ רַע] מְבַנִּין אָב וְכַתּוּב אַחֲרָי, כִּיכֵד, לֹא כְּרִי הַטַּעֲבָר כְּכִרִי הַטַּעֲבָר וְלֹא כְּרִי הַטַּעֲבָר כְּכִרִי הַטַּעֲבָר, פַּעַר הַטַּעֲבָר אֲנַחְרָר עַשׂוּיִן לְכַתֵּת אֲדַס לְכַדוּ וְסוֹן טַעֲבָר חוֹתוּ כּוֹבוּ וְרוֹקוּ לְטַעֲבָר אֲדַס כְּנַעֲנַע וְכַשֵּׁשׁ וְלַטְטָה כְּגַדִּים, חֶף כֵּל אֵהוּא טַעֲבו לְכַתֵּת אֲדַס לְכַדוּ יֵהָא סוֹן טַעֲבָר חוֹתוּ כּוֹבוּ וְרוֹקוּ לְטַעֲבָר אֲדַס כְּנַעֲנַע וְכַשֵּׁשׁ וְלַטְטָה כְּגַדִּים, יֵהָא כְּשַׁעֲבָר אֵהוּא טַעֲבו לְסַנְלֹת אֲחַר. מְבַנִּין אָב וְשִׁנֵּי כְּחֻבִים, לֹא כְּרִי פִירָה כְּנָרוֹת כְּכִרִי פִירָה אֵלֶּם טַעֲבוֹת וְלֹא אֵלֶּם טַעֲבוֹת כְּכִרִי כְּגַדוֹת, כֵּלֵד הַטַּעֲבָר אֲכַסֵּס אֲכַסֵּס כְּבוּ עִיד וְלַדּוֹרוֹת, חֶף כֵּל אֵהוּא כְּבוּ עִיד וְלַדּוֹרוֹת: [מְבַנִּין אֲב מְבַחֲבוּ אֶחָד וְשִׁנֵּין אֲב טַעֲבו כְּחֻבִים, הוּא דֶךָ פַּעַר חֲחַת, וְכֵן נִסְרִי כַּאֲשִׁרְשׁוּ]. מְבַלְלֵל וְשַׁרְטָה, כִּיכֵד, פֶּן אֲכַתְמַס (וְיִתְקַלף ח', כ') כֵּלֵל, עַן אֲנַקֵּר וְעַן הַלְלָן, פַּרְטָה, חֶף מְבַלְלֵל אֵלֶּם אֲנַחְרָר תַּחֲשַׁעֲמָה כְּחִיָּם עַן כְּתָרְכֵן. וּמְפַרְטָה וְכַלֵּל, כִּיכֵד, כִּי יִתֵן חִיָּם עַל רַעֲסוּ חֲטוֹר לֹו אֲזַר לֹו אֵם (אֲשׁוֹת כ"ג, ט') פַּרְטָה, וְכַל נַחֲשָׁה לְאֲשִׁרְשׁוּ, כֵּלֵל, טַעֲבָר מְבַלְלֵל שׁוּסְף עַל הַפַּרְטָה. כֵּלֵל וְשַׁרְטָה וְכַלֵּל אִי אֲחַת דָּן אֵלֶּם כְּעֵין הַפַּרְטָה, כִּיכֵד, וְנִתְחַמֵּס סַכְסָף כֵּלֵל אֲזַר תַּחֲמִיכ נִסְפָךְ (דְּכִרִים י"ד, כ"ו) כֵּלֵל, נִתְקַר וְנִתְקַן וְכִיִּין וְכַכֵּר, פַּרְטָה, וְכַלֵּל אֲזַר תַּחֲמִלְךָ כְּפַעֲךָ, פַּעַר וְכַלֵּל, חֲחִי אֶתָּה דָן אֵלֶּם כְּעֵין הַפַּרְטָה, עַה הַפַּרְטָה טַעֲבָר דְּכַר אֵהוּא וְלַדּוֹת הַפַּרְטָה, חֶף חֶף כִּי אֵלֶּם דְּכַר אֵהוּא וְלַדּוֹת הַפַּרְטָה [וְכֵן לְאֶחָד הִיכֵן עֲלִינוּ אֲשַׁעֲקֵר וְלֵתָן חֵם גְּדוּלִי קַרְקַע, יֵה לוֹשֵׁר טַעֲבו אֲכַתּוֹ תוֹלֵת סַחֲרָן כַּסֵּס חִיָּם לְפִינֵם כְּשַׁעֲבָר חו' לֹו יֵה לוֹשֵׁר אֲנַחְרָר גְּדוּלוֹת ע"י גְּדוּלִי קַרְקַע אֵהֵם כְּשַׁעֲבָר]. מְבַלְלֵל יֵהוּא צָרִיךְ לְשַׁרְטָה וּמְפַרְטָה שֶׁהוּא צָרִיךְ לְבָלֵל, כִּיכֵד, קַדָּשׁ לִי כֵּל כְּבוֹד (אֲשׁוֹת י"ג, כ') יֵהֵל חֶף נִתְקַנָּה כְּשַׁעֲבָר, תַּלְטוֹד לוֹשֵׁר הוֹכֵר (דְּכִרִים ט"ו, י"ט); אִי אֲכַר, יֵהֵל אֲשִׁרְשׁוּ יֵהֵלֵם מְקַנָּה לְפַנִּי הוֹכֵר, תַּלְטוֹד לוֹשֵׁר כֵּל כְּבוֹד פַּעַר כֵּל רַעֲסו (אֲשׁוֹת י"ג, כ'); יֵהֵל אֲשִׁרְשׁוּ כוֹלֵד לְפַעַר יוֹסֵף דוֹסָן, תַּלְטוֹד לוֹשֵׁר כְּבוֹד; וְאִם כֵּלֵל אֲנַרְךָ לְפַעַר וְשַׁרְטָה אֵהוּא טַרְךָ לְבָלֵל. כֵּל דְּבַר

וַיֵּצֵא מִן־הַבְּלָל לְלַמֵּד לֹא לְלַמֵּד עַל־עַצְמוֹ יֵצֵא אֲלֵא לְלַמֵּד עַל־הַבְּלָל כִּלּוֹ
 יֵצֵא. כִּלְדָּבָר שֶׁהִיָּה בְּבָלָל וַיֵּצֵא לְטַעוֹן טַעַן אֶחָד שֶׁהוּא כְּעֵגְיָנוּ יֵצֵא לְהַקֵּל
 וְלֹא לְהַחְמִיר. כִּלְדָּבָר שֶׁהִיָּה בְּבָלָל וַיֵּצֵא לְטַעוֹן טַעַן אֶחָד שֶׁלֹּא כְּעֵגְיָנוּ
 יֵצֵא לְהַקֵּל וְלְהַחְמִיר. כִּלְדָּבָר שֶׁהִיָּה בְּבָלָל וַיֵּצֵא לְדוֹן בְּדָבָר הַחֲדָשׁ אִי
 אֲתָה יָכוֹל לְהַחְזִירוֹ לְכָלְלוֹ עַד שְׁיִחְזַיְרְנוּ הַכָּתוּב לְכָלְלוֹ בְּפֶרֶשׁוֹ. דָּבָר הַלְּמַד
 מֵעֵגְיָנוּ וְדָבָר הַלְּמַד מִסּוּפוֹ. וְכֵן שְׁנֵי כְּתוּבִים הַמְּכַחֲשִׁים זֶה אֶת־זֶה עַד
 שְׁיָבוֹא הַכָּתוּב הַשְּׁלִישִׁי וַיִּכְרִיעַ בֵּינֵיהֶם:

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׁיִבְנֶנָּה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה
 בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ: וְשֵׁם גְּעַבְרָךְ בִּירְאָה בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדָמָנִיּוֹת:

שהיה בכלל ויצא מן הכלל ללמד לא ללמד על עצמו יצא אלא ללמד על הכלל כלו יצא, כילו
 והנפש שאר תאכל באר טונח השלמים וגו' (ויקרא ו' ב') והלא שלמים נכלל היו, וכשילחו מן הכלל לא ללמד
 על טעמן ילחו חלף ללמד על הכלל כלו ילחו, טעם שלמים טעון אחד שהוא בענינו יצא להקל ולא להחמיר
 קדושת טונח. כל דבר שהיה בכלל ויצא לטעון טעון אחד שהוא בענינו יצא להקל ולא להחמיר,
 בילד, ובאר כי יסיה בו נעורו חזין ונרשם (ויקרא י"ג, י"ח) או באר כי יסיה בו נעורו טכות פס (י"ג, ב"ד)
 והלא חזין ועבוב נכלל כל הנגעים היו, ולטעם ילחו לטעון טעון אחד שהוא בענינו, ילחו להקל עליהן ולא
 להחמיר, להקל עליהן אלה ירחו ולא ידונו חלף באנוע אחד. [כתב ר' עזריאל בסדורו כי נספרים ימים
 לטעום פשם, והפסות כי בן הוא גם נסדור דר"ו אך רק נרשמו וכאני כתוב לטעון פשם וכאני הוא נטלח נב'
 וכן נרשם כל בו, וכן הוא בסדור אל"ה; ובסדור רמ"ס הראשון לטעון פשם וכאני לטעון פשם וכאני הוא נוסח
 כ"י ונחזור דועם; ובסדורי סמדר לטעון פשם, ונרשם כי זה גם נרשם חנוורוס, פטנסם העקר נרשם נטל
 וי"ל לטעון פשם, והוא ענין טח טל' טעמו את בעירכס (ראשית מ"ס י"ז) תחת טח טח חרות פשם (טח
 ב"ג, ה') ונשאלו כשקל י"ח פשם א"ח]. כל דבר שהיה בכלל ויצא לטעון טעון אחד שלא בענינו יצא
 להקל ולהחמיר, בילד, ואיך או אלה כי יסיה בו נגע נרשם או נוקן (ויקרא י"ג, ב"ט) והלא רחש חזן
 נכלל אחר הנוף היו וילחו לטעון טעון אחד אלה בענינו, להקל עליהן ולהחמיר, להקל אלה ידונו באר
 לכן, ולהחמיר ידונו באר נטוב. וכל דבר שהיה בכלל ויצא לדון בדבר החדש אי אתה יכול וגו' בילד,
 וכשם את בכבז נטקוס אחר ישע את הפסות (ויקרא י"ד, י"ג) אמין ת"ל כי כשפלת האשם הוא לכתן, חלח
 לפי אלה טלוח לידון בדבר חדש נבנסן יד ונבנסן רגל ונלחן ישגית יכול לפי יטען טען טונח, חלמוד לועד כי
 כשפלת האשם הוא, החזירו הכתוב לכללו בפירוש, טעם חפלת טעונה טען טונח חף האשם טען טען טונח. דבר
 הלמד בענינו, בילד, ואיך כי יערש רחשו קרת הוא טכור הוא (ויקרא י"ג, ט') יכול יחל טכור טכל טונחה
 באשם לועד ובי יסיה נקרת או נגנתה נגע לבן אדעום, דבר הלמד טענינו הוא אלינו טכור טכל טונחה
 חלח טטוטלת הנתקים נלנד. דבר הלמד מסופו, בילד, ונתתי נגע נרשם נבית חרן חחחבס (אס י"ד, ל"ד)
 בית אש בו חננים ועלים ועפר וכית חזין בו חננים ועלים ועפר נטטט נגעים עד איהיו כס חננים ועלים ועפר.
 ולת עליו ולת כל עפר הנית, הוא דבר הלמד טאוסו חזין הנית טטטט נגעים עד איהיו כס חננים ועלים ועפר.
 (דבר הלמד טענינו ודבר הלמד טטטטו, הוא רק טעם חחח וכן נסדר כאנורוס). וכן שני כתובים הבכודישין
 זה את זה וגו' בילד, כתוב חדש לועד וירד ס' על סר טיבי חל רחש כסר (אטות י"ט, ב') ובתוב חדש לועד
 כי טן האשים דנתי טטטט (אס ב', י"ט), נח הכתוב השלישי וכבריש טן האשים האשיטך את קולו ליסרך וטל
 חלחן כרזך את פשו הגולה (דברים ד', ל"ו) טלח אכרזין סקנ"ס אשי האשים הטליונים חל רחש כסר
 ודבר טטטט טן האשים, וכן לועד נעים זמרות (תהלים י"ח, י') ויש אשים וירד. (נסדור דר"ו גם נב'
 חדש כטוטלת וטא אשי כתובים, ורחש הנגת הטקלת לרז"ס על דר"י נסדור ו', ט"ט.

יְהִי רָצוֹן, הוּא טענה חנות סוף מרק ס'. ושם געברך ביראה עש"ס טנדו את ס' בילחס (תהלים
 ב' י"ח) כיס עולם, ל' פלחי ג', ד'.

סדר עטיפת הטלית.

קודם נרקח אחר טחטטמים תחלה בטלית ואח"כ מניחים חמלין. וקודם טחטטמים בטלית לדרך לכדוק כלילות לראות איכיו בשרות, ואח"כ יאמר:

בעמק מן זיך מיט דעם טלית מואחילונג, זיגעט מן פֿהאגענרעו:

הַגְּנִי מִתְעַטֵּף בְּטִלְיֹת שְׁלֵצִיצַת כְּדֵי לְקַיֵּם מִצְוֹת בּוֹרְאֵי בְּפִתּוֹב בְּתוֹרַה
וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצַת עַל כַּנְּפֵי בְּגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם. וְכַשֵּׁם שֶׁאֲנִי מִתְּפַסֶּה בְּטִלְיֹת בְּעוֹלָם
נָהָה בֶּן תּוֹקֶה גִּשְׁמֹתִי לְהִתְלַבֵּשׁ בְּטִלְיֹת נָהָה לְעוֹלָם הַבָּא בְּגֵן עֲדָן. אָמֵן:

ואח"כ ינרך טענד. דמן ווירד טטעהער דיעוע כרכה געוהגט:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְצִוְּנוּ לְהִתְעַטֵּף בְּצִיצַת:

ואח"כ יניח בטלית על ראשו רחבו לקומתו ויטול אתי כליות היטיות לפתוריו נכתף בטלית ואח"כ האחרות יארו למנו, נעלפו כל ד' לילות נכד אטאל, יעטוד כך טעוטף כדי הלך ד' אטות לפתוח ויאמר ד' פסוקים אלו:

נחירעטן מן דמן טלית מוילגעטעלט העט, זיגעט מן פֿהאגענרעו:

מִהֵיָקָר חֲסִדָּךְ אֱלֹהִים וּבְגֵי אָדָם בְּצֵל כַּנְּפֵיךְ יַחֲסִיין:
יְרוּין מִדְּשֵׁן בֵּיתֶךָ וְגַחַל עֲדָנֶיךָ תִּשְׁקָם:
כִּי עֲמָךְ מְקוֹר חַיִּים בְּאֹרֶךְ נְרָאָה אֹר:
מִשֶּׁךְ חֲסִדָּךְ לִידְעָה וְצַדִּיקְךָ לְיִשְׂרָאֵל:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵינוּ שְׁתַּחֲוֶה הַשּׁוֹבֵה מִצְוֹת צִיצַת זוּ כְּאֵלֵינוּ
קִבְּלֵתִיָּהּ בְּכַל־פְּרִטְיָהּ וְדִקְדֻקָּתֶיהָ וְכֹונֵתֶיהָ וְתַרְיָג מִצְוֹת הַתְּלוּיִם בָּהּ. אָמֵן:
אח"כ יסיר בטלית טעל פניו ויאזור לילות אחת אנכד יטין לפתוריו וכן אחת אנכד אטאל לפתוריו, וטעלית טב' לרדים טוחת טוקסלת על כחפיו ונטלח טטוככ בטלות.

הגני טחעטף, ע"פ הנוסחא הנאה נמדור ר"ט טטטטין ונמדור אל"כ. ויש לדעת כי כל הטעמים הנוספים נמדורינו טל כרכות טלית ותפלין לוטר לפני הכרכות ולאחריו כפי חינוס נכ"י וס"י, כי חינוס תקון קדמונים רק פנוכ אכרע טעט אכודע ס' אערי ליון. ונמסר ככוח הונח' נוסחא אפרת לוטר קודם עטיפת הטלית ויש נה דנדים טעוקים יסודם נסודות הקנלה, אט"כ אטר עליה כר"ט טטטטין נמדורו אלא יאטרעט טי אלא נח באערי הקנלה טניטה, אלא יאמר נוסחא אטטעלה נל' פאוסה ועונכת לכל. בטלית, סדין זיט לו ארעט ננסות והוא ללבוט עליין טל אטר נגדים לבסות זו נקרא פלית כל' חכמים, בערעקונג מואחילונג" וראו טלל דנריו פלית (זכיס פ' ד' טאנכ ס'. ו').

לדחעטף בציצת, גער' טנחות דף ט"ג. פציצת כני"ת נפתח, בן כחכו כ"ת, ולחט חסודות, ויענ' נט"ק לח"ס ס' ח', ונעל א"ת, גם נעל אור חדש נאס הר"ט, וכן סטבים נעל אל"ה נמדורי, וכן כנסין, כי וכו' נאין הסנדוד לכודות נה על לילית כידועה אלונו עליה נאס יתנרך לעזאזה ננגדינו, אכל פציצת נצ"ח הוא נלתי טנדור ויסיה נאטע טל כל טיני פחילים ותף אערות הרחש כעו ויקחני נכילת רח"י (יסוקאל ח' ג'). וטלנכ נכ' ח' טען ויאמר אטין לוטר פציצת נעבור אטין טוד לנו חכלת כי פציצת יסיה נאטע לטח טטודות אל חכלת, אענס נטח"כ ואת טעמו קלוכס סיה חלח טטנכה טדוכס כי חכלת פיה טעכנת (ורחב מיד ועלוס דף י"א, נ"ג), ונמסין טוח ועל פציצת ננקוד אכ"ת יט נהריס טטנכט אטינו נאטע טל לילית אל טלוח חלח טל כל פחילים יסיו טה זיסיו וע"כ ודאי היאמר טוב לוטר פציצת נפתח, וכעו אטין חסדים ליכ פטחו חלח פטח נפתח ר"ל נמסע טעאזיה לאס טלוח. טה יקר, חכלים ל"ז, ח' עד י"ג.

סדר הנחת תפלין

חוקת תפלין אל ראש וענף: דמן וענף אמן דית תפלה של ראש חונד ומגט דיעווע כרבה:

**ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר
קדשנו במצותיו וצונו על מצות תפלין:**

ואתריב תיבך יאמר: גליך דהרויך ומגט אמן:

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ועסקק כראשו, ואפ"כ כורך ג' כריכות על אלכע האטלטיח, וכצעת כריכה יאמר:

נחברעט אמן דית תפלה של ראש בעפעעוטיגט הקט, ניוואט אמן דית רעועה של יד, אהבט דרייח כריכות חונד דען אויסטעל-לינגער חונד ומגט דמבייח אהגעניע פסוקים:

וארשתיך לי לעולם.

וארשתיך לי בצדק ובמשפט ובחסד וברחמים.

וארשתיך לי באמונה וידעת את יי:

ואפ"כ יאמר ידו רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהי חשוכה

מצות הנחת תפלין זו כאלו קבמתיך בכל פרטיה ודקדוקיה וכבמתיך

ותריג מצות התלויים בה. אמן:

בי"ט נבאעגען דער תפלין וועירדען לערוט דית דרייח כריכות אהט
לינגער אהגעמאכט, דמן ווירד ערוט של ראש חונד דמן של יד חויוגעלעגען.

הדברים הללו כי סאטר לקי"ח תפלין טארט נוח ימי טאטעחו לתת לתפלין טוחם, וכל"ל דען תפלין
רוהע אהעלען. ואין זכ טבוונת סדרכה וכתפלין חינוס לריבים לענותה, וע"כ סדין עם סרז לונולאנו
לושר לקי"ח וכוף פירוזו לאוס כתפלין על טאקעס סעלוונ לכו. וביורה על אעחת נקוד עם כי
גם בעלי גשרם קראו ככה כיוולא לנו טטה אטערו באנועות סוף סרק ג' ולא לקי"ח תפלין כיוס,
ונענות לי, ג' העה תפלין כיד וקעח תפלין כראש. ועתה כל לידו ס' דברי יוסף לר"י אוארן ורשימי
עם סדך קט"א אכויס גם סוף נעועלות ודעת אהכונ לקי"ח. — תפלין טטה אטערו חו"ל סכליס סרק
י"ח תפלין ארנעט כליס, ונענות סרק ד' תפלין אל יד, ובמקולות סרק י' וסקעיט וקתפלין ונענלה
סרק ד' העוזה תפלין ענולה, כצטע טענו אהרנוי ל"ל תפלין כלט"ר דנוס, ודחם כחאני. על סצוח
תפלין, וכן נסדור אל"ס ועיין ענ"א ס' כ"ס פות ט'. ואס כט"ו תאונת בעל איה יתק גם כס' לוח
פדס ס' תנ"ט גם וי"ל ס' א'.

וארשתיך, כוונע כ', כ"ל וכ"כ. ואעירת הספוקים הללו כנסני ר' נתן אפירי אהיס חנ"ד
נח"ק קרפוק ונמטר כצנת אל"ג, וכוף כנהיג גם אפירת הספוקים טה יקר עו' כעטיפת סעליח (קבור
אל"ס דף ל"ו ול"ז וכצטע טושר ס' ל"א). וסנוסחל אל ימי רכון אחר טעיפת סעליח וסנחת תפלין
לקיחה עם אערי ליון.

ברוך שאמר יז לנגן תקול נעים, ולרין לחטו נעטיר. וחסור לכססוק שתחילת נ"ז עד לספר י"ט.
וחמו כז' גליות שדו הענית כעט חסרת נ"ז וכס"יים כמנחות יכקס ויניסם כנחת פידו.

**ברוך שאמר וְהָיָה הָעוֹלָם. בְּרוּךְ הוּא. בְּרוּךְ עוֹשֵׂהוּ
בְּרֵאשִׁית. בְּרוּךְ אֹמֵר וְעוֹשֵׂהוּ. בְּרוּךְ גּוֹזֵר וּמְקַיֵּם. בְּרוּךְ מְרַחֵם
עַל-דָּאָרְצוֹ. בְּרוּךְ מְרַחֵם עַל-חֲבָרִיזוֹת. בְּרוּךְ מְשַׁלֵּם שָׂכָר טוֹב
לִירְאָיו. בְּרוּךְ חַי לְעַד וְקַיָּם לְנֶצְחָה. בְּרוּךְ פּוֹדֶה וּמַצִּיל. בְּרוּךְ**

ברוך שאמר, נרכס וו חוננס נגטר' אלנו חכל הר"ף לנרכות דף ל"כ טוכירה כוס"ל ותקינו רכק
לפטר נרכס טקטיכו (דפסוקי דוערל), ועלי גיכו ברוך אשטר וישתבת, הילכך טינעי לים לפיניז דלח
ללחט טייו טכי שתחיל ברוך אשטר עד דעטיים לים. וכן כתב אכן ירמי וו"ל אשטר חכמים (נרכות דף ל"ב)
לעולם יסדר חוס גבו אל עקוס וח"כ יתפלל, טלנן טעטב אג' ושתתכן אל ס', חתם החלות, אעברה נח, ו
והטוטוריס סן הם סדורי סכס, וח"ל יומי (גנת קי"ח, נ') יהא שלקי עם גופרי הלל נכל יזכ טתהלס
לוד עד סוף הספר, ולססוקי דוערס תקנו חכמים נרכס, נרכס לפניסם ברוך אשטר, ולשעריסם יאחנכ
סנקרלח נרכס הטר נע"ס (ססחיס קי"ח), וע"ב יאחנח אינכ פואחת נברוך אהיפ נרכס סטעובס לפנרחה
בדיו נרכס סטעובס, וע"כ אסור לאז נינחיס, וכן כתב רני סאלפטי ורני עטרס ז"ל אשטר לרנר כלל
טכי סתחיל ברוך אשטר עד סוף יאחנח, ודף גס זחח לח יאח כלל עד סוף אים אלום לסמוך סדור סכס
לחטב, וכן טלחטי בירושלמי ססח גין יאחנח ליוגר חור עבירה סיפ בידו ופוזר עליכ עשורכי סטלחטב.
וכתב עד אכן ירמי, טוכס לרפת לוטר ברוך אשטר גין נחול גין נכח לפני כל הטוטוריס, וכן בדין, אהיפ
נרכס דלפני ססוקי סטיירות, ונכחט ויאחנח נרכס לחטריסם עב"ל ורלס ג"כ נערך ערך חסל. וכהנ נרכס
ברוך אשטר ו, אר טוכס חלק גדול טרלחטיס נס' אליכ זוטס פרק ד', יז נה כטס אנוי כוסחכ גין
סלחכיס וכן סססרדיס ודף סססרדיס נעלעס אינכ אז לכס סנוסחח בנרלס סלכודרסס ועטבורס סטלור
(כלל חסלס טען ל"ג) ועס' נגיד וטלס, וסנוסחח אלנו יז נה ס"ז חכות וסמן לכ רלחו כחס ס"ז (רוקס
ס' ז"ב). וכתב סיוספין (דף קכ"ז דפוס קרלס) כי נכחט סרלסון אל ענוי רלח גליות סיפ סמן טאור
ברוך שאמר ויהי העולם וסנחריס סיפ עוניס ברוך חוא וסמן סיפ לוטר ברוך עושה בראשית וסנחריס
עו ברוך חוא וכן טל כל סטלטרס סטחיליס ברוך סיו טניס ברוך חוא; ולחד טקחמי וטנו אטס טוכ
אן טקד כוחס טחנר נרכס וו אשטר כעין סועין וחכות ברוך סוף אסדוריס אחר וסיס סעולס יסיו רוק
סמן איננס סן סקכל טל כל סטלטר. חכל לח סן סוף ולס כן אטס, וחכות ברוך חוא סן טנוף סנרכס
וכרכס סיפ ולח סועין ולח סוקס לסיס טאורלח כחטון ורק נעט טנוי רלח סגולס עזו טח אעזו לרועטות
חפלה סיס ולסדות אטחמו אע"כ יוסטר לנו לחדו. וסלכד זחח גס סספור סהוז סן עניית ברוך חוא
איננו סוספן כל כן כדי ללסוד עטנו, כי נס' אנט יחודס ס' ע"כ יוסטר ג"כ טנוי רלח גליות ועולס אס
לסרת ברוך אשטר כחטון אחר. גס נכ"ר דף ו' ע"כ עי אשטר וסיס סעולס ברוך חוא. שאמר ויהי
העולם, ס"ז סכסו כי סוף אשטר וסי (סכליס ל"ג, ס'), וחסי עליסס וו נהונה לח"ל לקדוה נה חח בורח
סעולס, סון עי אשטר וסיס סעולס (פדוכין י"ג, כ'. עגלס י"ג, כ'. סנחדרין י"ט. וק"ה. קדושין ל"א. חולין
ס"ג, כ'. סדרי סוקס וסי נכסס. כ"ר דף ל"ד, כ'. אעות רכס ס' כ"ה. דכריס רכס ס' כי חכח) נעי
אשטר וסיס סעולס (אט קל"ט. חולין ס"ד, כ'. סדרס עשלי י', ג') אעי אשטר וסיס סעולס (כ"ר סוף ס'
ו) וקניסות אטרס. עושה בראשית, אר נרלס סתחלת כל סדנרס אעולס, כל"ל טקחאער רענו וועלטחאי
לחטנו; וחכות נרלחית אל ססוק חלסון אכספור הנדחיס סורגלס כל כן כפי חו"ל להכחטע כס לסורלח
נרלח סעולס טס כל אר כו עד אסיפ עם נ"ח סכסו סלס סיחכ לסס לכס דכר כפני טלסו ופטר
לעל וכל טיטו נרלחית סתחגיס סתחטיו (כ"ר ס' ע"ז) כטקוס וכל טיטי סעולס, וכן נכרכס סויקין עוכס
נרלחית (נרכות כ"ר) סגדולס וו טעכ נרלחית (סס כ"ח) אט יטי נרלחית (פנינכ י"ח) עחדכ ככל יוס
טעכ נרלחית (סס י"ג ונכרכס יולר חור), נלטר נעכס נרלחית (פולין ס"ג) וכן כחפלות יולר נרלחית,
וכר לטעכ נרלחית, ונריות נרלחית, וסכריות אענרלחית, וחסי כן טלס וו אגורס כפי כל עד אנס סטחנרטיס
סאכסו נס וסחכו אכוי טוכי נרלחית (ח"י ליכמיס כ"ח, כ"ט) כרית טלסח ענרלחית (ח"י יכעיס ס"ו,
ס' ורטיס כ"ג, נ') סוכר נרלחית (ח"י סנקוק נ', ד') וכן סדס ט"ו, י"ר סוף סן נרלחית כרל בני כח,
נכ ט', כ"כ טעל דטן נרלחית לחנריו ודס כי כפי סנוסחח עורלח וו"ל סקרייה ככ"ל וסוף טל' וחס
לסיס וסוף ס' ד'. אטנו כנר כחוכ כסס ס' סיכלות איס ס"ו חכות נכרכס וח"כ אין לוטר סעשה. ברוך
אומר עושה ברוך גזר וסוקיס, נרכס נ"ו ע"כ. ברוך סרדוס על דארין, חענית דף ס"ו. סקרייה כן
כד ססדור רט"ו וכן כד ככריס כס' נגיד וטלס וכן ככג ס"ר עורלח וו"ל סקרייה ככ"ל וסוף טל' וחס
דרייה ינרל (כדנר ט"ו, ל') וסו"ך סיפ חעורח סל"ף כי חוסיית פכוי סתחלסות, וי"ל סקרייה ופיננו
וכן ס אטס אכן טל כקל קל"ה גליס כן חס כטטיכות קריות חכס, ססח"כ סן סקרייה כ"ל סקרייה ככ"ו סן
גנר קריות וכן קנטי סקרייה עב"ל ונניס דנריו וכתנס חככו ככל אעני חפלה כסען ר' וטלמו טטנו דכרי

שְׁמוֹ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. הָאֵל הַאֵב הַרְחֵמֵן
 הַמְהַלֵּל בְּפִי עַמּוֹ מְשַׁבַּח וּמְפָאֵר בְּלִשׁוֹן הַסִּידִי וְעַבְדִּי. וּבְשִׁירֵי
 דָוִד עֲבֹדָה נְהַלְלֶךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁבְחוֹת וּבְזִמְרוֹת נְהַלְלֶךָ וּגְשִׁבְחֶךָ
 וּגְפָאֲרֶךָ וּגְזִבְרֵיךָ שְׂמֵךְ וּגְמְלִיכֶךָ מְלַכְנוּ אֱלֹהֵינוּ יְחִיד חַי הָעוֹלָמִים.
 מֶלֶךְ מְשַׁבַּח וּמְפָאֵר עַד־עַד שְׁמוֹ תְּהַדוֹר. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ
 מֶלֶךְ מְהַלֵּל בַּתְּשֻׁבּוֹת:

הוֹדוּ לַיְיָ קְרָאוּ בְּשִׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילָתוֹ: שִׁירוֹ לֹא
 זָמַרְדּוּ שִׁיחוּ בְּכָל־נַפְלְאוֹתָיו: הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קָדְשׁוֹ יִשְׁמַח לֵב
 מִבְּקִשֵׁי יְיָ: דְרָשׁוּ יְיָ וְעוֹז בְּקִשׁוֹ פָּנָיו תָּמִיד: זָכְרוּ נַפְלְאוֹתָיו
 אֲשֶׁר עָשָׂה מִפְתָּיו וּמִשְׁפְּטֵי־פִיהוֹ: וְרַעֲיֵשׂרָאֵל עֲבָדָיו בְּגִי יַעֲקֹב
 בְּחִירָיו: הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּכָל־הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו: זָכְרוּ לְעוֹלָם
 בְּרִיתוֹ דְבַר צִוְיָה לְאַלְפֵי דוֹר: אֲשֶׁר בָּרַת אֶת־אֲבֹרָהֶם וּשְׁבוּעָתוֹ
 לַיִצְחָק: וַיַּעֲמִידָהּ לַיַּעֲקֹב לְחֶק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: לֵאמֹר
 לֵךְ אֶתֵּן אֶרֶץ כְּנָעַן חֶקְלֵךְ נְחֻלְתְּכֶם: בְּהַיּוֹתְכֶם מֵתֵי מִסְפָּר
 כְּמַעַט וְנָגִירִים בָּהֶם: וַיִּתְהַלְכוּ מִגּוֹי אֶל־גּוֹי וּמִמַּמְלָכָה אֶל־עַם אֲחֵר:
 לֹא־הִגִּיחַ לְאִישׁ לַעֲשֹׂקָם וַיִּזְכַּח עֲלֵיהֶם מְלָכִים: אֲלֵהֲתַגְּעוּ
 בְּמִשְׁחֵי וּבִנְבִיאֵי אֱלֹהֵי־הָעוֹלָם: שִׁירוֹ לַיְיָ בְּכָל־הָאָרֶץ בְּשָׂרוֹ מִיּוֹם־

ר"ק נטבלול אקל פגלח וקל פגלח. השב הרחמן בן גורם אנוניסם וכן בעקר ע"פ חסנוך הלמן
 שכתו סופר והסתופר כענין ה"א סידיעם. הרחמן לא נטלל בעקרת נטבל זכ לכל נטלל ידי כים
 רעניות (ליכס ר' י') סנכס טטנו, וכוז כמו רחיס לו סרסס וכו"ל סכטסו נטבל זכ לסירות כי סרססות
 לסקנ"ס נקניעות ותדירות לא ככר ודס חכ סכס סכר טטס טרסס ונחפלט י"כ סלררר לנכר ח"ת. חקלל כתכ
 סרססן כרס חוק, כל עלס סכרסס ס"ק חסיס סט"ס דנכס חוק חס תכס טלס סכטלע סכוס דנכס סרי
 סט"ס (סכרסס) נסככת רטוים כמו ונחפלט חת סכר, חקלל סט"ס כעניס, סכסן חקלל וטס יחכס
 כל סכוסר כנרון סכר חקלל דנכ, ורסו לוסר חקלל וטלל טכס סכוס סכטלע עכ"ל, ונלסוד
 טלס דכרי סרססן כי סיס לו סכוס חקלל ונכרסו חקלל כלל ס"פ. ק"י עכס ככל סכוסרס יכיס
 וסכיס וכ"ל וטס סכוסר כענו חכרסס לל"ס ס" כ"ס לוסר חקלל סכוס סכטלע ס"ו חין סכיסין
 נכטלרס סכמד דקדוק סלסן. ונכר שוכך ונכלונכך, נכטס כ"י גס ככודר רע"ס נככס סכוסס ונכלונכך
 עכרר שוכך, חן ככודר רע"ו כמו ככודרסו. ח"י חעולכיס כן כקודו ח"י ככרי, חלס סיס ככונ ח"י עקללס
 כלי ס"פ ידעס סיס סכונ ח"י כככס, עכסו זכטוב חקללס ככ"ל ככל סכוסרס סכוסס וככ"ל חין
 סכס סל"ל ח"י ככרי עכס דקדוק סלסן וחינ סס טקוס לכסררר ונכככס יכככס ונככס כורס כככס יכככר
 יככר ח"ת. חקלל חוק וכן כוס ככודר רע"ו ורסס טכלול אקל חקלל.
 חודי זכו" עד וכלל לכ' סוס ככ"ס ס"ג, ס" עד ל"ו. וטסס חטירס סכוסיס סללו לוכר קרנן
 חטיר, כי ככטיר סל סכר כיו חוטריס כודו עד ונככיס חל חרסו, וככטיר סל כין ככרסיס עכרר לכ'
 כל סכרן עד וכלל לכ', כככ"ת כככר טולס רכס ס" י"ד. וז"כ סיס ככקל לוסר סודו סיד סכר ס' סכטיר
 חין לסכסיק כיתיס וכן כככס טככ סכטירס סככס סכככיס סקדעו כרון סככר לככודו וטכככיס לכס
 חין ידעו וטכוד. ככל חקלל ח"י סלל ח"ו, וכן כככוס סכרו כוים סוס סלל ח"ו, ודק כככוס זכרו ככככס
 כוס סכר ח"ו ע"ס כככככ. חוקן אררן ככענו, כן כוס, חכל ככככיס ק"ה, י"פ סס חתן אררן ככככ.

אלהים ישועתו: ספרו בנזים את כבודו בכל העמים נפלאותיו:
 כי גדול יי ומהלל מאד ונורא הוא על כל אלהים: כי כל
 אלהי העמים אילים. ויי שמים עשה: הוד והדר לפניו עו
 והדרה במקמו: הבו ליי משפחות עמים הבו ליי כבוד ועו:
 הבו ליי כבוד שמו שאו מנהה ובאו לפניו השתחוו ליי בהדרת
 קדש: הירו מלפניו כל הארץ אף הכון תבל בלהמוט:
 ישמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו בניו יי מלך: ירעם הים
 ומלאו יעלין השדה וכל אשר בו: אז ירגנו עצי היער מלפני
 יי כרכא לשפוט את הארץ: הודו ליי כי טוב כי לעולם חסדו:
 ואמרו הושיענו אלהי ישענו וקבצנו והצילנו מן הגוים להודות
 לשם קדשך להשתבח בתהלתך: ברוך יי אלהי ישראל מן
 העולם ועד העולם ויאמרו בלהעם אמן והלל ליי: רוממו יי
 אלהינו והשתחוו להם רגליו קדוש הוא: רוממו יי אלהינו
 והשתחוו להם קדשו כי קדוש יי אלהינו: ויא בי ככת ויט אין לוקי סוף
 והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו
 ולא יעיר בלחמתו: אלהי לא תכלא רחמיך ממני חסדך
 ואמתך תמיד יצרוני: זכר רחמיך יי והסדך כי מעולם תמה:

אילים, יש להפסיק בין חובת פלילים ובין וס' אפים עשה, אלה ישנו סמס לאלילים סס ותלילה, וכן יס
 להפסיק בין קי ובין קי (אל"ס דף רנ"ג, ב'). ישמחו השמים ותגל הארץ, ר"ת סס הו"ס, רוממו, טבאן
 זילך לקוטי ססוקים טבילים וססוק זכ וסנא חסרו טעמור ל"ס, ס'. וס'. יכן כתנ סכל כו וסוסיסין
 חסר והלל לס' רוסעו ס' אלהינו, וחסר ססוקי דרשני כגון ס' כנאות עטנו, כדאשרינן כירואלטי לעולם חל
 יסי ססוק זכ וו ססוך ס' כנאות עטנו (תבילים ט"ו, ט') וחכנו ס' כנאות חסרי חדס נוסח כך (ס"ד, י"ג)
 טב"ל. והוא רחום, סס ט"ח, ל"ח. וסוק יענ"ן על ססוק זכ כסדורו: „ססוק וסוף רסוס אין חוטרים כסח
 וי"ט", יכן נסח טליו גס לעסס קודס חסרי גס כנאל לכיון, וסוף ט"ס כעל כנס"ג (סונא כנס"ג לס"ח ס'
 דס"ח) כסח ח"ל כסוקוטת תיריס (Tiria כסדינת חנניח"ו) וקוככסנדיכס אין חוטרים וסוף רסוס כססוקי
 חוטרים כסח וי"ט טב"ל. וכלשח סיס כן סככון לכני חככנו חלל לוסר ססוק זכ, כי ססעס חסר
 כעכרו אין חוטרים סססוק כסדיניה חל כסח (סססחחיו סס) עוסד להס כחוקחו גס ליום כסכח. וגי
 ססרד חין כוסכיס על ססעס ססוף סס יחסרו כססוק כעו כסדיניה חל כסח כן כיוסו יכעו חסעיר
 כרז חיד"ח (חסר ססכג ססרד) כקכר גדול ס' ו' חוח ט'. כל חסרו, אס דכר טסעסו, כעו חל
 חככח כל טלכסח (ססוח ב', י') וכלס חין כל (ס"ג י"ג, ג'). ודלח"ו לכעל קכ סיסר כסח כס' ל"ג,
 ח"ל חקכו לוסר ג' סעסיס וסוף רסוס יכסר ונ' חסר כסוח לכ' קדחו כסו, חל כסח לכיון גדול,
 חל כסחל חסרי, כי כססוק זכ יס י"ג חכוח כסג י"ג סדות כרססיס, ג"ס עוליס ל"ט, וככיק כחכ
 ככל יוס ויוס סיסר כרע סחכסר על סחכס וקכוי חסר יכיל סחכס להככל סן ססעס חסחייכ ל"ט סכקיות,
 יע"ס חסלכ וי טועלכ לכק סכקכ"ס חככר עונו ככילו סוף כלקכ עלקות ל"ט טב"ל וסנכ סיס זכ
 סעס סחקכל לחוי כיס חככ וסוף רסוס רכיעי חוטרים כסוק יחי ככר קודס חסרי, וססר טעסו. חסח
 ח', חככיס ט', י"ג זכר רחסיך, כ"כ, ו'. וסח וי"י כחלס וסעס סכסך חל כסוק וסקטן טע"ס.

הָנוּ עוֹ לֵאלֹהִים. עַל־יִשְׂרָאֵל נִאֲוָתוֹ וְעוֹ בְּשִׁחָקִים: נוֹרָא אֱלֹהִים
 מִמִּקְדָּשֶׁיךָ אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא־נָתַן עוֹ וְתַעֲצֻמוֹת לְעַם בְּרוּךְ
 אֱלֹהִים: אֶל־נִקְמוֹת יי אֵל נִקְמוֹת הוֹפִיעַ: הַנְּשֵׂא שִׁפְט הָאָרֶץ
 הַשֵּׁב גָּמוּל עַל־גָּאִים: לִי הַיְשׁוּעָה. עַל־עַמְּךָ בִּרְבֹהֶךָ סֵלָה: יי
 צְבָאוֹת עֲמֵנוּ מִשְׁנַבְּלֵנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה: יי צְבָאוֹת אֲשֶׁר־
 אָדָם בִּטָּח בָּךְ: יי הוֹשִׁיעָה. הַקִּלְךָ יַעֲגֵנוּ בְּיוֹם־קְרָאֵנוּ: הוֹשִׁיעָה
 אֶת־עַמְּךָ וּבָרֵךְ אֶת־נַחֲלֹתֶךָ וְרַעַם וְנִשְׂאֵם עַד־הָעוֹלָם: נַפְשֵׁנוּ
 חִפְּתָה לִי עֲזָרְנוּ וּמִגִּנְנוּ הוּא: כִּי־כֹו יִשְׂמַח לִבֵּנוּ כִּי בָשָׂם קִדְשׁוֹ
 בְּטָהֲנוּ: יְהִי־חֶסֶדְךָ יי עֲלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ: הִרְאֵנוּ יי חֶסֶדְךָ
 וַיִּשְׁעֶךָ הַתְּהַלְּלוּ: קוֹמָה עֲזָרְתָה לָנוּ וּפָדֵנוּ לְמַעַן חֶסֶדְךָ: אֲנֹכִי
 יי אֱלֹהֶיךָ הַמַּעֲלֶךָ מֵאָרֶץ מִצְרַיִם הַרְחֵב־רַפְּיָה וְאִמְלֵא־הוֹ: אֲשֶׁר־
 הָעַם שָׁקְבָה לוֹ אֲשֶׁר־יִהְיֶה אֱלֹהֵיוֹ: וְאֲנִי בְּחֶסֶדְךָ בְּטָהֲתִי
 יִגַּל לִבִּי בִישׁוּעָתֶךָ אֲשִׁירָה לִי כִּי גָמַל עָלַי:

אין חושבים מזמור לתורה לא כצאת ו"ט וערכ י"ב גם לא כע"ט וחס"ט אל פסח.
 מן שבת ו"ט, ע"כ, ע"פ חז"ל פסח ויירד קיון מזמור לתורה בעתה:

מִזְמוֹר לְתוֹרָה הִרְיָעוּ לִי כָל־הָאָרֶץ: עֲבָדוּ אֶת־יְי בְּשִׂמְחָה
 בָּאוּ לְפָנָיו בְּרִנְנָה: דָּעוּ כִּי יי הוּא אֱלֹהִים הוּא עֲשָׂנוּ וְלוֹ אֲנַחְנוּ
 עַמּוֹ וְצֵאן מִרְעִיתוֹ: בָּאוּ שְׁעָרָיו בְּתוֹרָה הַצְרִיתוּ בְּתַהֲלֵה הוֹדוּ
 לוֹ בְּרִכּוֹ שָׂמוּ: כִּי־טוֹב יי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ וְעַד־דוֹר וָדוֹר אֲמוֹנָתוֹ:

כחול פתחלים יהי כבוד כדף 68.

מן ויקרא בעתה ויירד חז"ל יהי כבוד חז"ל בעתה (וישע 68).

הנו עו. נורא אלהים, אט פ"ח, ל"ט, ול"ו. אל נקמות, ל"ד, א"ל. וכו'. לה' הישועה, ג', ט'. ה'
 הושיעה, ב', י'. הושיעה את, כ"ט, ט'. נפשנו הכחה, ל"ג, ב', כ"א. וכ"כ, הראנו, פ"ב, ט'. קומו
 עזרה, ט"ז, כ"ו. ופירוש עזרה כמו לשירה. אנכי ה', פ"א, י"א. אשרי העם, קפ"ד, ט"ו. ואני
 בחסדך, י"ג, ו'.

מזמור לתורה, כחללים טמן ק'. ותקנו לוטר מזמור זה אהא כמו ברכת כודלת נוטל חסדים, טמני
 אפ"ן יום אלה נעשנו כו גם לחדש ואין נשל סגם טכיר ננסו ונריך לתת כודלת, לכן פתח אשרי תציר
 ל"ט כי נשל עלי סופכים לו כחולתם לנושל. וכחן חן ירמי, בטרפת נטנו לדלג בצנתות ו"ט מוסר לתורה,
 וכן נדון, אטו פוטרים חותו כוטן סכית על הקרנת סודם אטו טכילין ד' סלריכין לסודות (ובן טו ד'
 אטות הו"ט כנגד ד' סלריכין לסודות) ואין קריבה כצנת ו"ט דמדריס ונדנות אפ"ן קריכות נטו, חבל
 כודוללת ומסרד חוטרים חותו, ול"א יתכן טכ"ל ובעל סדוקת נט' א"ט אטרי כחנו כעטס כמו חן ירמי
 כוסף וו"ל וטעמתי על סר' אליסו אלה כיה טדלג כצנת ו"ט כי חס אמי חכיות סללו מזמור לתורה
 וטס סחיל סרישו לט' כל סארן, טמני אט סכח אל סקנ"ס טכ"ל, וטיין א"ט פ"ח סוף ס' ב"א. ו"ל אנטו
 כן כול נקרי, וככתיב ו"ל אנטו. וככיתן נדרשו ככ"ר ס' ק'. פירוש סכתיב כול עכנו, ול"א סכתיב כולט פת
 כענו, ופירוש סקרי כול עכנו, ולו חנו טליתים פת ככתיבו. אנטו כצנת אף כי כול כאלפס לטי סטסרד.

בשבת ובי"ט (ונפולין וק"ק אצטנא נס נבואענא רנפ) טויסיפס טוטוריס חלו.
מן שבת חזר י"ט ווערדען פֿאָנגערע טוטוריס נקך הינלוגענעטלט.

לְמַנְצַחַ מְזִמּוֹר לְדָוִד: הַשְּׁמַיִם מְסַפְּרִים כְּבוֹד־אֵל וּמַעֲשֵׂה יְדֵי מַגִּיד
הַרְקִיעַ: יוֹם לְיוֹם יִבְיַע אָמַר וְלַיְלָה לְלַיְלָה יִתְהַדְּדֶעַת: אֵין אָמַר וְאֵין דְּבָרִים
כְּלִי גִשְׁמֵעַ קוֹלָם: בְּכָל־הָאָרֶץ יֵצֵא קוֹם וּבִקְצֵה תֵּבֵל מְלִיָּהֶם לְשֹׁמֵשׁ שָׁם
אֲחֵל בָּרָם: וְהוּא כְּחֶתֶן יֵצֵא מִחֶפְתּוֹ יֵשִׁישׁ כְּגִבּוֹר לְרוּץ אֹרֶחַ: מִקְצֵה הַשְּׁמַיִם
מוֹצֵאוֹ וּתְקוּפָתוֹ עַל־קִצּוֹתָם וְאֵין גִּסְתֵּר מִחֶפְתּוֹ: תִּזְרַח יְהוָה תְּמִימָה מְשִׁיבַת
נֶפֶשׁ עֲדוֹת יְהוָה גַּאֲמָנָה מִחֻבִּימַת פִּתֵּי: פִּקּוּדֵי יְהוָה יִשְׂרָיִים מְשֹׁמְדֵי־לֵב
מִצִּוֹת יְהוָה בָּרָה מְאִירַת עֵינָיִם: יִרְאֵת יְהוָה מְהֻרָּה עֲמֻדַת לְעַד מְשֹׁפְטֵי
יְהוָה אָמַת עָרְקוּ יַחֲדוּ: הַנְּחַמְדִּים מִזֶּהָב וּמִפָּז רָב וּמִתּוֹקִים מִדְּבַשׁ וּנְגַפַת
צוּפִים: גַּם־עֲבָדֶךָ גִּזְהַר בָּרָם בְּשִׁמְרָם עֵקֶב רָב: שְׁגִיאוֹת מִרֵּיבִין כְּנִסְתָּרוֹת
נִקְנִי: גַּם מִזִּידִים חֲשַׁךְ עֲבָדֶךָ אֶל־יִמְשֻׁלּוּבֵי אֹז אֵיתָם וּגְקִיתִי מִפִּשְׁעֵי רָב:
יְהִי לְדַצּוֹן אֲמַרְרֵסִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לִפְנֶיךָ יְהוָה צוּרִי וּגְאֻלִּי:

לְדָוִד בְּשִׁנְתּוֹ אֶת־טַעְמוֹ לִפְנֵי אָבִי־מֶלֶךְ וַיַּגְרֵשׁוּ וַיִּלְדֶּךָ: אֲבָרְכָה אֶת־
יְהוָה בְּכָל־עַת תָּמִיד תִּתְהַלְּתוּ בְּפִי: בִּיהוָה תִּתְחַלֵּל נַפְשִׁי יִשְׁמְעוּ עֲנָוִים
וְיִשְׁמְחוּ: גִּדְלוּ לַיהוָה אֹתִי וּגְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחֲדוּ: דְּרַשְׁתִּי אֶת־יְהוָה וְעָנֵנִי
וּמִבֶּל־מְגוֹרוֹתַי הַצִּילֵנִי: הִבִּיטוּ אֵלָיו וּנְהַרְוּ וּפְגִיחָם אֶל־יַחֲפָרוּ: זֶה עָנִי קָרָא

לנצח, כצנת ערנים כצנתות לכבוד הצנת ולכנדילו מן החול, וז"ל ככל בו, טויסיפין כצנת טוטוריס
יז פהס עדנרים ניטירס ויז פהס עדנרים מן התורס כנחוסס כצנת, ולכבוד יפס טונים פוטורין חותן ט"ט
כשו כצנת עכ"ל ונפירוס יזן עלתתי כי נדון הוס אסף כחול היס לנו לוטר חותן טוטוריס כולם עלנד טוטור
זיר ליום הצנת, פך טפני עורח סלנר נטנשו לתטרס כחול, וכנס נטוטוריס סללו יז אמי טנכז בין כפצנרוס
וספטררוס וספטררוס פוטוריס רננו לדיקים קודס לדוד כצנתו וכשו אטוריס כטקול וטוד טויסיפס בין יוזכ כסטר
וזן סללויה אטוררוס כצנת ח' את טפצת טוטוררוס טען ל"ח, וקכ"ח, וקכ"ג, וקכ"ד, — לז"ל"ח כלמ"ז
תנכס, כן טעיד סר"ד אטוררוס, ונס נעל טקנס פנרס עכילו נתוך סדנרין כדן אתי טרזוק, וכחטת כי
לפ"ד ליליה תנכס חך לס טמורו דין אתי טרזיק, כי פ"ט סכלל ספוטיות כוכ"ל ככ"ח פין דין אתי
טרזיק נוכס כסן כשו יטרזיק ק"ש (אצות ל"ג, י"ג) נכיות ק"ש (דנרים כ"ג, ט') פון טן סלת ק"ש אצות
כס כשו וצצית ק"ש (סס י', ח') אלת ק"ש (פ"ח ג', י"ח), אכל ויליה ליליה כוס דנוס טפני פניסת ג'
לסד"ן וז טל זו וכדי אכס פנולע סלפ"ד סנציות כרסית סקריעס, חו פחא טפצטרות סדנז לסטעיד ספוט
לכנירס טענ אכס פנולע כפיות דופס ספוכס לכ, זפן טקוס פס לסטרין יותר, פקצ"ח כל סקצח מקצח
ק"ף רעיס, כחכחו, פפטיעטו, י"ח, זכס טוכ וטווק, וספ"ח כפחא, סטרות ועכלול ק"ג ר"ג, ונפת צופיס
סדכ אכר יזל טענשו טן ככורת, ועיין סוטס פ"ח ע"ג, ק"ש כעס דפי כטטיק, איתם, פכיס חעיס וכלס,
כרזו חעס כנסעל וסיס חלוי ק"ש ונל כנפ טמורת סדנז.

לדוד בשנתו, טוטור ל"ד, ווסרד דוד כפאר כרז טפני אכלל פל אכיס פלך נח, וענדיו נקפו לסעיות,
ולפי אצנת סיס זס טענכא, פ"כ פוטוריס טוטור זס כצנת (לנכ ספור ס' רפ"ח), כשנחחו את טעמו כשו
אחונ כ"ח כ"ח, י"ד, אכיסלך, כן כל טלכי פלכתיס נקוליס כשו אכרלו כל טלכי פלכיס טרעכ, וסיררו
טענס, דעטו, כחרטשו טרזיס, וכן טענס ורזו פירזו דעו ורזו, אכרבר, זס ספוטור סולך כדוך חלל"ח
ניח"ח, חות וי"ו כוס כלפלו ספירן אל ככיסו כפניסת ופניסת, ונטוף ספ"כ ספול פני ספסס חות פ"ח
וכן פלכוכו ג"כ כשטור כ"ח, וכנז אטוררוס כי ספ"ח חות כעקוס וי"ו ססטר כרלס כטכוקיס כי
פ"ח סיס וי"ו כפולף פ"ח כ"ח, כנוררו, ל' סד סל' וינר טולכ (נענכ כ"כ, ג'). הכיסו אליו, כל חות
אכיסו פליו טתך כרזס, עררו, סלירי פניכס, וכנז פל' את תרפי וכצנת (כצי ס', כ') חלל חוטכ פליו

ויהיה שמע ומקל צרותיו וישמעו: הנה מלאך יהוה סביב ליראיו ויחלצם:
 מעמו ויראו ברטוב יהוה אשרי הגבר וחסהבו: יראו את יהוה קדשו פי
 אין מחסור ליראיו: בפירים רשו ורעבו וירדשו יהוה לא ירחיקו כל טוב:
 לברכנים שמעיר לי יראת יהוה אלמרכם: מיראיש החפץ חיים אהב ימים
 לראות טוב: בצור לשוקה מרע ושפתיה מדבר מרמה: סור מרע ועשה טוב
 בקש שלום ורדפה: עיני יהוה אל צדיקים ואניו אל שועהם: פני יהוה
 בעשי רע להקרית מארץ זכרם: צעקו ויהוה שמע ומקל צרותם הצילם:
 קרוב יהוה לגשפרי לב ואת דבא רוח יושיע: רבות רעות צדיק ומכלם
 יצילנו יהוה: שמר כל עצמותיו אחת מתנה לא גשפריה: תמותת רשע
 רעה ושנאי צדיק יאשמו: פרה יהוה גפש עבריו ולא יאשמו כל החסים בו:
 תפלה למשה איש האלהים. אדני מעון אתה הית לנו בדר ודר:
 בפרם הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל ומעולם עד עולם אתה אל: תשב
 אנשו עד דבא ותאמר שובו בגראדם: כי אלף שנים בעיניך ביום אתמול
 כי יעבר ואשמורה כלילה: ורמתם שנה והיו בבקר בתציר יחלה: בבקר
 ציץ וחלה לערב ימולל ויבש: ברכלינו באפה ובחמתה נכהלנו: שתי שנותינו
 לנגדה עלמנו למאור פנה: כי כל ימינו פנו בעברתה בקינו שגינו כמור
 דנה: ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת שמונים שנה ורדכם
 עמל ואנן כי גו חיש ונעסה: מירודע עז אפה וכיראתה עברתה: למגור

נשט (פיוט ג' ד') ל' חור. יראי סיו'ר כנאל וסר'ג נקרות בזרק וסל'ף לה נקרות כלל וסס ג' עולה,
 דין ויסאט כ'ד, י'ד, וס'ל י'ב כ'ד, וסול ל' סוד, ד'י' סלרע חף כי ארצו רח, סבול דף קי'ל, כ'.
 סוד סרע כל לבן סרע קטון עס'ם, חון סן אים כי כלו סוף יסרע (יאעים ט', ס'ז) סרע סקאיב (פבלי
 י' ד'), ונעל וי'ל אקר ענה, בקש שלום, נטקוסך, ורדפיה, נטקוס חיה, צעקו, סנדקיס, וכ ססטון
 אל שיני ס' אל לדיקיס אלפעלכ ססטון סקודס, ולוח נס' סלענות וסדעות לסמדים גפון סוף סלטר ד'.
 תפלה, לסעה, סוסור ל', ותפלה זו סלחה דוד כסונה וכיתה קנלס סללס סמיתס לטכס רניט
 וסננס כססרו, איש האלרויס, סטעס אל סקרת פכס רנינו ככס חום סלח סטון לסיתחו (ס' חלח
 סנרנס) כי סיתה פו רות עכס רנינו ננדלת סנושו ונפרדת ססוסרו ולח כאלר עס קאר כלל עס סוסור
 וסדק סללסיס סמלית סלפוט כלחד סלכס ססרוס (ורלס סודס סלק ג' ס' ג'ח), וסכסכ סקרת ס'כ
 ככס סעולכ כוז לכנות זו ג'כ לכל ילח ס' ככל לכנו, ככו סטולל סכניס ודוד סטלך וסיין ילקוס
 רשו סתק'ל, סעק, סקוס וסססס; וכס' חלח סנרנס חור סעונה, וסענו ככו סלח סקוס סכסכסכו
 כה ח'ל לכס אל סקנ'ס וכן כנ'ר ס' ס'ח סשני סה סכנין סכו אל סקנ'ס וקוראין חוח סקוס, סכח
 סקיסן אל סולס ולין סולפו סקוסו, ח'ר ילחן כחיכ סעונס סלכי קדס חין סח יודסיס סח סקנ'כ
 סעונס אל סולפו וחס סולפו סענו סן סה דכתיב סרני סעון סח, כוי סקנ'כ סענו אל סולפו
 חין סולפו סטיו, סכל לנכור סכח רכב על ססוס וכלוי סכסכין חילך וחילך, סכוס ססילכ לרובכ
 ולין סרובכ ססילה לסופ, עב'ל, ס'ס' ח'ן ככרי וסלרע, ער דכא, ער סכיסות כח, ס'י'ל' ס'ח ססיה
 ככל סספריס, ועס סקוד כעל ס'ח כדנ כנר גליתי סכחות סל וסדויס סלו כספרי חלח סלח דף
 ל'ו ו'ל'ס, ורסחוס ל' ססיתס סל' גרס סיס (סכקוק ג', י') וסירובו לסו ר'ז, סחס ס' ורס סח סלך
 סכסיס, וכו סס ככו סכס, ש'גי' כסונת, וכ'ף ככר'סיה, ס'י'י' כולל לנרסה ססססיק, וסכ' ס'י'י'
 כולל סכרות וס'ח תוסס, ורדכב, ל' גלוח כדולכ זו חיס, נחלס סכרה, ולח ככיסור ר'י כר'ל.

ימינו בן הודע ונבא לבב חכמה: שובה יהוה ערמתי והנחם על עבדך:
 שבענו בבקר חסדך ונרננה ונשמחה בכל ימינו: שמתנו כימות עניתנו
 שנות ראינו רעה: יראה אל עבדך פעלה וחדך על פניהם: יהי געם
 אדני אלדני עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

ישב בסתר עליון בצל שדי יתלונן: אמר ליהוה מחסי ומצודתי אלדני
 אבטחבו: כי הוא יצילה מפח יקוש מדבר הוות: באברתו יסך לך ותחת
 בגפיו תחסה צנה וסחרה אמתו: לא תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם:
 מדבר באפל יהולך מקטב ישוד צתרים: יפל מצדה אלף ורכבה מימינה.
 אליך לא יגש: רק בעיניך תביט ושלמת רשעים תראה: בראתה יהוה
 מחסי עליון שקמת מעונה: לא תאנה אליך רעה ונגע לא יקרב באהלה:
 כי מלאכיו יצוה לך לשמרה בכל דרכיך: על פנים ישאונה פרתגף באבן
 רגלה: על שחל ופתן תדרך תרמם בסיר ותגין: כי בי חשק ואיסלטהו
 אשנהו: בידע שמי: יקראני ואענהו עמו אנכי בצרה אחלצהו ואכבדהו:
 ארך ימים אשביעהו ואראהו בישועתי: ארך ימים וכו'.

בן הודע, כמו בן דעת (אמות י', ב"ט) ל' סן, כל"ח יח, אהלע עו בעקוננט, וכן גם שאלו לני יודע בן (ע"כ
 כ"ג, י"ז). וק"א מסר יו"ד. וסנה אף כי אין מעטתנו להסריך כנחור בחלקי המפלגה שסס שקרלי הכתובים
 באכר ספורים טטראיסט ע"ט לא כוכל עכור על עשור כצב הזכ טכלי הלע עליו פירוש ענינו פאר על יד
 יתנצרו כל הסמוקים נעשים ישו זה על זה. וסוף כי ידענו טעם אדוננו נעת הסתלקו נעשו הקדושה עמד
 כל שמית עתו לג' דמים לאיר ולכרבה ולתפלה וכל זאת לה לעלמו חלפ לעטו כי סוף דנק זו כחז נכנו
 ולא יכול לפרוד טטנו אף לא ברנע הכחרון אל תיוו, וכאיר וסברכה הלפ הם כתורה כתובים וסחפלה
 סחפלה קודם לכרבתו (ספרי פ' וזאת הברכה) חותם אטר לכו דוד נספרו, וסורה עין רוטס נלפן נחפלהו
 סזלח סוד כשטס על כל סעלורעות אל חניכו על טוכותיסס וענוותיסס כט' אנותיסס. וסחח נכחט ככורל
 וסטר ארני כעון אחת וכו' חתם ס' סנסינו סהולפתנו טענדות לחרות והיות לנו סחטס וסטר טכל לרה
 וכו' גם ססנך לסתלנו טהרס וסיר כעחוננו. אך חטפת ישראל סיה היתם לעלורס כי פסעו נך טעגל וכערתלים,
 ותאינס עד דכח לתוס נסדנר גס לכלותם כרנע סיה דנרך לולי קטתי וסחפלהתי וסטרס סלחתי. וע"כ
 ינל סנכית לכחט סתאונס סה גדול ערכה סעענירה חת דוע סגורה, כטמטר ס' סלחתי כדנרך ופולס פי
 לני סדור סרע סוס יעותו כטדנר, חוסר זלח טעם עתה כי נסיתם, כי כל ימינו פנו, אין גס ליש סן כעטרים
 סהס סנאור כולם נכסלו כחפתך וכלו כפאך. כרלות זלח הדועס לכו דוי ורוחו פלכס וקדס יפי אנותינו
 ססס אעזיס אס וזף חלה גזו סכו עפו סלכו, ולכן ס' סודיענו יעינו וכאיר לכנו לסלחות פחדך לסטר
 דנרך חוס סס ספייס לערוג על סלדס חת קלר יטיו. עד סכס דנר טעם על סענר ועל דור אטת כענדנר,
 וטסס ולסלפס ידנר על סעחיד על דור אקס ועחיד לירש חת ארלו, וסחפלה שובה ה', וטעס אינה כטעס
 אונס ס' רננות חלפי, ר"ל קשיב עם סוס לענוותנו ולסחלתו, כי ער סחי יסיס עוד סועס' שבענו בבקר
 חסדך, חטר סנך סענדנר יעלה כקר, חטר ימות עניתנו חטר סענוי וסחכל ארדס כנו טפני עונינו אנטנו
 וסחטנו סחפידך. וכטע חותס נטכונס וירלס חל סכדיך סעליך גס נסרס סכוכן סקדאך ויסי ס' עליכס נועטך.
 ישב בסתר, טוטור ל"ח, ונקרל איר אל פנטיס (אנמות ס"ו ע"כ ונענדנר רכס דף רע"ו, ט"כ).
 וזין כו חת ו"ה, לרשו אפי אלוטרו ככונס כיוול טכלי וי"ן, צנה, טגן, ס"ור". וסחרה, לכס אל ארין
 „סחפלה", סל' סחור סחור. וקטב, סוף קטב סרירי, רוח זלעסית סנקרל רוח סחחנין חו וסחחן סטטיס
 כחוטו חת כל טי חטר יסלכנו, ועיין ססזיס קי"ח, כ'. ונענדנר רכס דף רע"ו, כ'. שחל, סוף חטר עו'
 אמות אל חרי אסס חרי, כטיה, לכיל, ליש, סחל, סחן (סנסודין ל"ס ח' ועיין רז"י לפיוכ ד', י'. וי"ח. וסב
 אכחנ רז"י כפיוכ כ"ח ח' אכטס אמות יש לחרי כרלח ע"ס וי"ל אס, חו אכחנ ג"כ גור לכס כטני טלמו,
 חטנס גור כלטר לתופר כל חיה קטנה וכטר גס חנין חלכו אד סיניקו גוריקן, סיכס ד', ג'). ארך ימים,
 גיסיס לכסול ססוק זה, אפי כן כולם כסס סיוול פטנו (סוד ח"ח ס' רנ"ד. ורלס טעס טעס ס' חל"ו).

הָעַם בָּחַר לַגְּחִלָּה לֹא: מִשְׁמַיִם הִבִּיט יְהוָה רָאָה אֶת־כָּל־בְּנֵי הָאָדָם: מִמִּכּוֹן־
שָׁבַתוֹ הַשְּׁנוֹת אֵל כָּל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ: הַיֵּצֵר יַחַד לָבָם חֲמִיבִין אֶל־כָּל־מַעֲשֵׂיהֶם:
אִין הַמֶּלֶךְ נוֹשָׁע בְּרִבְחֵי־גִבּוֹר לֹא־יִבְצֹל בְּרִבְכָּתָה: שֶׁקֶר הַסּוֹס לַחֲשׂוּעָה
וּבְרִב חִילוֹ לֹא יִמְלֹט: הִנֵּה עֵין יְהוָה אֶל־רְאֵיו לְמִיחֲלִים לְחִסְדָּו: לְהַצִּיל
מִמּוֹת נַפְשָׁם וּלְחַיּוֹתָם בְּרַעֲב: נַפְשֵׁנו חֲבָתָה לִיהוָה עֲזָרְנוּ וּמִגִּבּוֹנוּ הוּא: כִּי־
בּוֹ יִשְׁמַח לִבֵּנוּ כִּי בְשֵׁם קִדְשׁוֹ בְּטוֹתָנוּ: יְהִי־חֲסִדְךָ יְהוָה עֲלֵינוּ כַּאֲשֶׁר
יְחַלְנוּ לָךְ:

מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת: טוֹב לְהַדּוֹרָת לִיהוָה וּלְאֹמֵר לְשִׁמְךָ עֲלֵינוּ:
לְהַגִּיד בְּבִקְרַח חֲסִדְךָ וְאַמוּנָתְךָ בְּלִילוֹת: עֲלֵי־עֲשׂוֹר וְעֲלֵי־נֶבֶל עֲלֵי הַגִּזּוֹן
בְּכַנּוֹר: כִּי שִׁמְחָתָנוּ יְהוָה בְּפַעֲלֶךָ בְּמַעֲשֵׂי יְדֶיךָ אֲרַגֵּן: מַח־גִּדְלוֹ מַעֲשֶׂיךָ
יְהוָה מְאֹד עִמָּקוֹ מַחֲשַׁבְתֶּיךָ: אִישׁ בְּעַר לֹא יֵדַע וּבְסִיל לֹא־יִבִּין אֶת־זֹאת:
בְּפִרְחַ רְשָׁעִים כְּמֹר־עֶשֶׂב וַיִּצְיָצוּ כָּל־פְּעָלֵי אֱוֹן לְהַשְׁמַדֵם עֲדִירֶעֶד: וְאַתָּה
מְרוֹם לְעֵלָם יְהוָה: כִּי הִנֵּה אֵיבֹיךָ יְהוָה פִּירְהֵם אֵיבֹיךָ יֵאָבְדוּ יִתְפָּרְדּוּ כָּל־
פְּעָלֵי אֱוֹן: וַתִּרְם בְּרָאִים קִרְנֵי בִלְתֵי בְשָׁמֵן רַעֲנָן: וַתִּבְטַ עֵינֵי בְּשׂוֹרֵי בְּקַמִּים
עֲלֵי מְרַעִים תִּשְׁמַעְנָה אֹזְנֵי: צְדִיק בְּתִמְרוֹ יִפְרַח כְּאֶרֶז בְּלִבְנוֹן יִשְׁנָה: שְׁחֹלִים
בְּבֵית יְהוָה בְּתַעֲרוֹת אֱלֹהֵינוּ יִפְרִיחוּ: עוֹד יְנוּכוֹן בְּשׂוֹיְכָה דְשָׁנִים וְרַעֲנָנִים
יְהִיוּ: לְהַגִּיד כִּי־יֵשֶׁר יְהוָה צוּרֵי וְלֹא־עוֹלָתָה בּוֹ:

יְהוָה מֶלֶךְ גְּאוֹת לִבְשׁ לְבַשׁ יְהוָה עוֹ הַתְּאֵדֵר אֶת־תְּבוּן תָּבֵל בְּלִתְמוֹט:
גִּבּוֹן בְּסִאָּךָ מְאֹד מַעֲלָם אֶתָּה: נְשָׂאוּ נְהַרּוֹת יְהוָה • נְשָׂאוּ נְהַרּוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ
נְהַרּוֹת דְּבָכִים: מִקְלוֹת מִים רַבִּים אֲדִירִים מִשְׁבְּרֵי־יָם אֲדִיר בְּפִרוֹם יְהוָה:
עֲדִתְךָ גְּאָמְנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ גְּאֹהֶ־קִדְשׁ יְהוָה לְאֹרֶךְ יָמִים:

ט"ו, ובעור הסמוך כונס טי סיס לכיות כנד. השניה, הניט. היצר יחד לבם, ח"ל דקדקו עטלת יחד
שולן נמקרו, כמקורם אפת (ר"ס דף י"ט). שקר הסוס לגנור לחשועה, וברב חילו לא ימלט כגנור
לח נסאו. יהי חסודך, בן תפלת כעשור.

מזמור שיר, שזמור כ"ב, וחמרכו כלום כנכ"פ לכיר דקין תמיד אל אנת (סוף ט"ו) תמיד ור"ס דף
ל"א, וכנ"ר סוף ט' כ"ב ונתח קטלת רכס ח"ר לוי כעשור כזה אדם הרחוק אטר ובאכת פרוזו ונתח טכס
ושדאו על אשו, ופירש בטל עתנות כסונה שזמור איר ליום אנת ר"ת טכס וכטיל לט"ד בין אשו טמני טנוה
יחסי, ופוח לט"ד רשו על טי אטעד תורה לכרחל טכ"ל וכן נס נקלת כוספלות חרנוס אל הססוק אנתח
ואירש די אטר אדם קדעפס על יוסח דאנתח. בפעלך אטר יו"ד ול' יפיד כופ. קדשים טלפ יו"ד. פילי טל'
כלולכ כשן, וכוח טלרט כשו אכוחי (דנריס ל"ב ט"א) דלתי (תלים קט"ו, ו'), וכוח נאטר דרך טל על
דח סטונ וכתמנו. בשורי, כעונוי טעביטיס חלי לטעד לוי כל"א איינען אויערער. ישגה, יגדל וירטה.
גלסח כפיכ גולסח קרי.

ה' מלך, שזמור ל"ג, וחק סוף פדו טכריפת טעולס, ויס בו ט"ס תנות כשפן אדם כי אטר כריפת
אדם כנטר עלכת ככריפת וכננס אנת יסקלות טים רבים, יתח טן כקולות. גאט"ר כנון טקטן וסח"לף
כשפן אנת ט"ס טעמרת וכן כתב אכודרסה, וקו"ף אל ג"ר טנאס מדין דסיק.

יהי כבוד יי לעולם ישמח יי במעשיו: יהי שם יי מבורך
 מעתה ועד עולם: ממזרח שמש עד מבואו מהלל שם יי: רם
 על כל גוים יי על השמים כבודו: יי שמך לעולם יי זכרך
 לדוד: יי בשמים הבין בסאו ומלכותו בכל משלה: ישמחו
 השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים יי מלך: יי מלך: יי
 ימלך לעלם ועד: יי מלך עולם ועד אברו גוים מארצו: יי
 הסיר עצת גוים הגיא מחשבות עמים: רבות מחשבות בלב
 איש ועצת יי היא תקום: עצת יי לעולם תעמד מחשבות לבו
 לדוד ודוד: כי הוא אמר ויהי הוא צוה ויעמד: ברכו יי
 בציון אלה למושב לו: בריעקב בחר לו יה ישראל לסגלתו:
 כי לא יטש יי עמו ונתחלתו לא יעזב: [י"א כי נצטת וי"ט אין לוטר פסוק וכוף רפוס
 והוא רחום וכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא
 יעיר בלחמתו:] יי הושיעה. המלך יעגנו ביום קראנו:

אשרי יושבי ביתך עוד יהללך סלה:
 אשרי העם שכבה לו אשרי העם שיי אלהיו:

תהלה לדוד. ארוממה אלוהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד: בכל יום
 אברכה ואהללה שמך לעולם ועד: גדול יהוה ומהלל מאוד ולגדלתו אין

יהי כבוד, פסוקים טעורים הם, ונכחו כנר נטפ' סופרים סוף פ' י"ז, וזו הפסוק טעמלים ק"ד,
 ל"א. וזערו טעולין דף ס' פסוק זה עד העולם אשר נבדלת סדאנים. יהי שם, תסלים קי"ג, כ"ג. ג' ד'
 וזו לטפסוק בין גוים וזין ה'. ה' שטר, זס קל"ה, י"ג. ה' בשמים, ק"ג, י"ט. ישמחו, דס"א פ"ז, ל"א.
 ה' סלך ה' מלך תנו' נעלף גס נטפ' סופרים פ' י"ד הלכה פ' ונט' היכלות, ולינו פסוק מיוחד בתלך,
 אלף סוף מוכנ טחחלות זלאת הספוקים ה' פלך עולם ועד (תסלים י', ע"ז) ה' פלך נאלת לב
 (פ"ג, ט') ה' יסלך לעולם ועד (טעות ע"ז), וכוף להפיד על הכס נ"ס אכוח סיס סוס ויסיס, ופירוש
 ה' פלך טענרפ טעולם, ה' פלך קודס טענרפ טעולם, ה' יסלך לפולטי עולעים; זכריך לוטר ה' פלך
 כני קטין כי סוף כססוק ועד איו טעסוק תסלים כ"ג, ט' כלמור. ה' הפיר, תסלים כ"ג, י'. רבות,
 פלטי י"ט, כ"א. עצת ה', תסלים כ"ג, י"א. כי הוא אמר, כ"ג, ט'. כי בחר, קל"ה, י"ג. כי יעקב
 קל"ה, ד'. איה סיו' תנו וס"ס נטפוק ע"פ טענות. כי לא יטש פ"ד, י"ד. והוא רחום פ"ה, כ"א.
 ה' הושיעה, כ', י'. וזכר טעסוקים סללו כ"א לזכרות נלרף כסס סיולת פד"ת יטפו סטמים ותגל הטרך,
 כנגד כ"א פסוקים טעמלה לדוד הסעוק לכס.

אשרי יושבי תסלים פ"ה, ט'. ותמ"ל כדכות דף כ"ג, כ' פסינים הלאנוים סיו זכרים זעב חפת
 וטחמללין, טנף הכי טילי, פ"ר יסוע בן לוי אשר קרף אחרי יוסני ניתך, וכתנו זס טחוספית לפיכך תקם
 לוטר זה סטסוק קודס תכלט לדוד, ללפוקי טכני דלפרי אחרי סרנס טכ"ל ונלפת בן טלפתי כני סדורים
 כ"י קודס אחרי יוסני גט סטסוק אחרי פטיטי דרך סכאכיס נחורת ס"א. אשרי העם, תסלים קט"ד, ט"ו. וקטנו
 ג"כ פסוק זה לפני פס"כ לדוד כי י"ט ט' כ' טעמים אחרי וזכרי יוסני סס ג' טעמים, רעו ילפנו חוטו

חָקֵר: הַזֶּה לְדוֹר יִשְׁבַח מַעֲשֵׂיךָ וְגִבּוֹרֹתֶיךָ יִגְדּוּ: הַדָּר כְּבוֹד הַהוֹדָה וְדִבְרֵי
 נִפְלְאוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: וְעִזּוֹ נִזְרָאוֹתֶיךָ יֵאמְרוּ וְגִדּוֹלֹתֶיךָ אֲסַפְּרֶנָּה: וְכִר רַב־טוֹבָה
 יִבְיֵעוּ וְצִדְקָתֶךָ יִרְגְּנוּ: חֲנוּן וְרַחוּם יְהוָה אֲרַךְ אַפָּיִם וְגִדּוֹלֹתֶיךָ: טוֹב־יְהוָה
 לְכָל וְרַחֲמָיו עַל־כָּל־מַעֲשָׂיו: יוֹדֶה יְהוָה כָּל־מַעֲשֵׂיךָ וְחִסְדֶּיךָ וְכִרְכּוּבָה:
 כְּבוֹד מַלְכוּתֶךָ יֵאמְרוּ וְגִבּוֹרֹתֶיךָ יִדְבְּרוּ: לְהוֹדִיעַ לְבָנָי הָאָדָם גִּבּוֹרֹתָיו וְכְבוֹד
 הַדָּר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתֶךָ מַלְכוּת כָּל־עֲלָמִים וּמִמְשָׁלְתֶךָ בְּכָל־דָּוָר וְדָר: סוֹמֵךְ
 יְהוָה לְכָל־הַנְּפֹלִים וְזוֹקֵף לְכָל־הַכַּפְּנוּסִים: עֵינַי כָּל אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה גּוֹתֵךְ
 לָהֶם אֶת־אֲכָלָם בְּעֵתוֹ: פּוֹתֵחַ אֶת־יַדְּךָ וּמְשַׁבֵּיעַ לְכָל־חַי רֶצוֹן: צַדִּיק יְהוָה
 בְּכָל־דְּרָכָיו וְחִסִּיד בְּכָל־מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְהוָה לְכָל־קוֹרְאָיו לְכָל אֲשֶׁר יִקְרָאוּ
 בְּאֵמֶת: רֶצוֹן יִרְאוּ יַעֲשֶׂה וְאֶת־שִׁוְעֵתָם יִשְׁמַע וְיִוָּשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְהוָה אֶת־כָּל
 אֲהָבָיו וְאֶת כָּל־הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד: תְּהַלֵּל יְהוָה יְדָבָר פִּי וַיְבָרֶךְ כָּל־בָּשָׂר
 שֵׁם קִדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וְאַנְחֵנוּ גְבִירָה יְהִי מַעֲתָה וְעַד־עוֹלָם תִּלְלֶיהָ:

ג' פעמים כיון כדלית' כנרמות דף ד', צ' כל האומר תכלה לדוד צל' יום שלש פעמים פתוח לו שיהיה
 נן העולם הנפ' וכו' עכ"ל וכתב עליו פנן ירחי ושמתי טעם קלח לכל פסוקי חלפת כיוצא אל המפור
 נאלעט סמקו אחר כפתחתה משילין כו"ן חזן ען כ' פסוקים וסמן ח"ק סמן ורמז פ' ארך חיים,
 קרוב כ' לכל קוראיו לכל אחר יקראוהו נאמת, להודיע לכל הקורא חותו נאמת שהוא נן עכ"ל ולא
 יסול גניסס, גיכנס גניססית ח"ק, חכו שמוסיפם נסוף. והנחנו כנרך ים שממה ועד עולם כללית
 עכ"ל, וכל זה דוקא פס פוטד אותו נכוונת לנו ולא האומרנו נסיו וכלשנו כלנר ולנו לא נכון עמו.
 חלה לדוד עמוד קט"ב. וזה המפור טס פ' המפורים אחריו סהס חמיסת פ'. תכלים הם כולם
 תכלות וכחות לכל יתנך, וזה המפור תחלתו תכלה וסופו תכלה ותעשה אחריו תפלתם כללית וסופם
 כללית וכל לגודל כהכלה ועפני כך קנעום חו"ל לחטרם בכל יום וקראום פסוקי דזמרה ועניסס פטר
 ר' יוסי יסל חלקי טעמרי כלל נכו' יום (סנפ קי"ח, נ' ורי"ף פרוק ב' דנרבות וכן כתוב סדיס נעם'
 סופרים סוף פ' י"ז) וקראום כן כחמיס, ומרי וקראום כו"ן קורם ללמ"ד דנוסס, והוא סן כ"כ סלין דכתיבין
 עוקס ועמפור. רב טובך, טובך גדול. וקראום יפיר וי"ו כחמיס, ובקרי וקראום. שלש פ"ח בסוף
 הוא חד ען כ"ס סלין דכתיבין ר"ה נסוף ודמי, ויש צו דרס יכרכו כ"ח כנול טלכותך יאמרו, שכל נרסס לרין
 איהא נכ טלכות. סוסך ה', אות נו"ן פארה טאלפ"ס בית"ס ופטרן רז"ל פסני טיס זה טעלתן סל-סנסי
 יראל דכתיב נפלה לא חוסיק קום כחולת יראל (עטום כ' נ') והור וסעבה גרות הקדס סוסך ס' לכל
 סטוליס (נרכות ד', נ'). בעתו, קראום לא נאמר חלל קראום. טלעד שכלל אחר ופטר טתן סקנ"ה פדנסחו
 נעמו (כתובות ס"ו, ע"ב). פורתה, כתב סנור, כריך לכיון כחבלה לדוד ויותר נססוק סותח חת ידך, אעקד
 סה עקנעוה לומר בכל יום הוא כנזיל אותו פסוק שזכיר בו אפסו אל סקנ"ה ששצית על צדוהו ושמרנן
 עכ"ל אך סה אנטלס כקלת סדיס זיש לכיון נססוק זה על הטלחך העטונס על ספרנסס, כונס כזו סינגס
 רחיים, ולא חסי נכוונתנו אלס הקנ"ה, כי ספרנסס לא ע"י טלחך חלל פ"י סקנ"ה נעלעו כדליתח כנרכות
 ל"ב. ובנ"ד פ' כ' ופ' ל"ז רב שמואל בר נאמן פטר ספרנסס גדולה סן סגולה, סגולה ע"י טלחך
 וספרנסס על ידו של סקנ"ה, גולה ע"י טלחך, סעלחך הגולל אותי, וספרנסס פ"י סקנ"ה פותח את ידך
 ושמני לכל חיי, וכן פטרן ג"כ מלאח טס' חמניח ובנ"ד פ' ע"ג טמתח אל ספרנסס ציד סקנ"ה הוא סנ'
 סותח את ידך. וקראום יו"ד ול' יחיד הוא. לכל חיי רצון, לכל חיי סזון לא נאמר חלל רטון, סהוא נותן
 לכל אחר ופטר רטובו טס סהוא טנחס (סעות רסס פ' ב"ב). וקראום סני"ח כסגול. חנרנו, הוא ססוף ספפור
 קט"ו, ותקנו לאמרו כחן כדי לסעוך כללית סל כללית, אכן כל סמפוריס אחריו תחלתם כללית וסופם
 כללית לכן טוסיפס ססוק זה ויכוס גס כחן כללית על כללית (סור נאס רב פטרס), וכתב פנן ירחי,
 נרסס טוסיפין עוד פסוק אלפני זה וספוריס כך לפ סמסיס יכללית ולא כל יודי חספה, והנחנו כנרך ים
 וכו' עכ"ל וסמירוס יכן טלחתי אטמתי כסס ר' יתקב אלס סיס חוסר והנחנו כנרך כי סס כסרית סכל לא
 נענח ילל נסדר קדוסס (ונס לטיון) כי סל דחטרינן חותו כחן להודיע כי כללית ססלני נפסי ריש
 פדקס עכ"ל אטנס סנכנסו להוסיק בססוק בכל פסס אספוריס תכלה לדוד הוא ע"ס סססס סססס
 לטענה נפארי העס.

הַלְלוּהָּ. הַלְלוּ אֶת־יְהוָה מִן־הַשָּׁמַיִם הַלְלוּהוּ בַּמְרוֹמִים: הַלְלוּהוּ כָּל־
מְלֹאכָיו הַלְלוּהוּ כָּל־צְבָאוֹ: הַלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וַיְהִי הַלְלוּהוּ כָּל־כּוֹכְבֵי־אֹר: הַלְלוּהוּ שְׁמֵי־הַשָּׁמַיִם וְהַקָּיִים אֲשֶׁר מַעַל הַשָּׁמַיִם: יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה
כִּי הוּא צִוָּה וַנְּבָרָאוּ: וַיַּעֲמִידֵם לְעַד לְעוֹלָם חֲקִנְתָּן וְלֹא יֵעָבֹר: הַלְלוּ אֶת־
יְהוָה מִן־הָאָרֶץ תַּנְיִיגִים וְכָל־תְּהוֹמוֹת: אִישׁ וּבָרַד שֶׁלֵּג וְקִטּוֹר רוּחַ סְעָרָה
עֹשֶׂה דְבָרוֹ: הַרְרִים וְכָל־נִבְעוֹת עֵץ פָּרִי וְכָל־אֲרָזִים: הַחַיָּה וְכָל־בְּהֵמָה רֹמֵשׁ
וְצֹפּוֹר בָּנָף: מְלִכֵי־אָרֶץ וְכָל־לְאֻמִּים שָׂרִים וְכָל־שֹׁפְטֵי־אָרֶץ: בַּחֲזִירִים וְגַם־
בַּתּוֹלוֹת וְקָנִים עֹסֵנְעָרִים: יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה כִּי־גִשְׁבַּב שָׁמוֹ לְבָדוֹ הוֹדוּ עַל־
אָרֶץ וְשָׁמַיִם: וַיְהִי קָרֵן לְעַמּוֹ תְהַלְּהָ לְכָל־חֲסִידָיו לְבְנֵי־יִשְׂרָאֵל עִם קָרְבוֹ. הַלְלוּהָּ:
הַלְלוּהָּ. שִׁיר לַיהוָה שִׁיר חֲדָשׁ תְהַלְּתוּ בְּקֹהַל חֲסִידִים: שְׁמַח יִשְׂרָאֵל
בְּעֹשֵׂיו בְּגִרְצִיּוֹן יִגִּילוּ בְּמִלְכָם: יְהַלְלוּ שְׁמוֹ בְּמַחֹל בְּתַף וּבְנֹר וּבְקִירוֹלוֹ:
בִּירוּצָה יְהוָה בְּעַמּוֹ יִפְאֵר עַבְדֵי בִישׁוּעָה: יַעֲלוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד וַיִּרְנְנוּ עַל־
מִשְׁבָּבוֹתָם: רוֹמְמוֹת אֵל בְּגִרוֹנָם וְחָרֵב פִּיפְיוֹת בְּיָדָם: לַעֲשׂוֹת נִקְמָה בְּגוֹיִם
תּוֹכְחוֹת בְּלְאֻמִּים: לְאָסֹר מְלִכֵיהֶם בְּזֻקִים וּנְבַכְדִּיָהֶם בְּכַבְלֵי בְרִיָל: לַעֲשׂוֹת
בָּהֶם מִשְׁפָּט כְּתוֹב הַדָּר הוּא לְכָל־חֲסִידָיו. הַלְלוּהָּ:
הַלְלוּהָּ. הַלְלוּהוּ בְּקֹדְשׁ הַלְלוּהוּ בְּרִקִיעַ עֹז: הַלְלוּהוּ בְּגִבוּרָתוֹ
הַלְלוּהוּ בְּרַב גְּדֻלוֹ: הַלְלוּהוּ בְּתַקְעַ שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנִבְל וּבְנֹר: הַלְלוּהוּ
בְּתַף וּבַחֹל הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעִנְבִּי: הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי־שִׁמְעַ הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי
תְרוּעָה: כָּל הַנְּשָׁמָה תִּתְהַלֵּל יְהוָה. הַלְלוּהָּ: כִּהִתְיָה:

144 קרי 144 יו"ד ברי"ט. פ"ח ה"י'ן טקטן. ה"ח הוד עלו ו"ט לכו"ט שלל לקרות ח"י' כ"דוק.
וירם קרו, אעור כמסוק כ"ן סוף, וירם קרן לעטו, וירם תכלה לכל חסידיו, וירם תכלה לנבי ישראל, עם קרובו,
הגליות, הנה תנת וירם עונה לאלה עסקות המסוק וכן עלת תכלה מוכנת גם על לנבי ישראל, ומשחה יסוד
המאמר נעזב טעם, ותטר המאמר חמרי דבר שתכלות לנחות הכמים והנחות הארץ כי טבל התכלות ומשכחות
מן לא נתר באם ב"ה חלל תכלת טעו ישראל חכו אעור וירם קרן לעטו, ותנת קרן כמסוק זה אין טעמו
קרן יזועה חלל המאמר נעלמו פירש עם הוא הקרן אחר הרי"ם הקב"ט נלערו וירם תכלה לכל חסידיו, הנה
יזעו אסתכלה ביה הקרן אחר כיון עלים המאמר ר"ל היא אחר נטר נה טבל התכלות, ולטה נתר נה
מנוד כי נבי ישראל העם אחר הוא קרוב לו טבלים התכלה כולת. ועוד לדעת כי הטליות קרן לעטו,
תכלה לכל חסידיו, תכלה לנבי ישראל, נכולן הלמדיון תעודת המטיבות אל תנה כקודעת וכו"ל כעו קרן
עו, תכלה כל חסידיו, תכלה לנבי ישראל, דוגמת טבון לאכתך; (אטות ט"ו, י"ז) טרעו לרנבו (ירמיה ט"ו,
ג') טעוד לכטסס (הוא ט"ו, ו') טון כעו קב"ו אכתך, טרעו רככו, טעוד כטסס, ונכו טוסן טטיבות
החת נכנבי הטליות.

בעשיו, כל נכנבי ליסוד לתפלת כל"ן. קטלכם וכן גשחול סני"ת דגסה נדון ק"ס המונח לפעלם
טלני קדמיון דף 34. ר"מסות כנכות, ואם דבר הוא נעסקל מולטה וכיסוד ר"מס"ה וכן כתב המל"כ באם
ל' יכ"ט וכן בוד"ק כ"ד, ונטלח אס דבר זה נעסקל ובר דרומם תחת לכו"י (תכלים ט"ו, י"ז). ק"א"ס סני"ת
נעטו וסלמ"ד רמ"ה. ל"מ"ד סל"ף כנכת נה ומטע"ך דגוסה עט"ה. בזק"ם, כאלגליות.
הללויה הלוו אל, זה סטוטור י"ט כו י"ג הלולים כנגד אלכ עזרס ערות. ק"מ"ס סכו"ן נדנ"ה סף כי
מיסוד ס"ו. ונכלע כנת נדנ"ה דוגמת צ"ס"ס (ט"ו ו' י"ח) טן צ"י"י. ק"מ"ד סכר ו"ו ומיט"ל רמ"ה. ע"מ
טלמ"ל כי אס דבר הוא. כל הרשכות, מוטלים טסוק זה למודיע אסוף סוף טסוקי דוסרה וסוף תכלים,
וכדך ס"וס המדעס אכופלים כמסוק סל"ד"ון (לסודתם).

ברוך ה' לעולם אמן ואמן: ברוך ה' מציון שכן ירושלים הללויה: ברוך ה'
ה' אלהים אלהי ישראל עשה נסלאות לברו: וברוך השם כבודו לעולם
וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן:

ויברך דויד את ה' לעיני כל הקהל ויאמר דויד ברוך אתה ה' אלהי
ישראל אבינו מעולם ועד עולם: לה' ה' הגדלה והגבורה והתפארת והנצח
וההוד כרכל בשמים ובארץ לה' ה' הממלכה והמתנשא לכלי לראש:
והעשור והכבוד מלפניך ואתה מושל בכל וברך כח וגבורה וברך לגדל
ולחוק לכל: ועתה אלהינו מודים אנתנו לה' ומהללים לשם תפארתך:
אתה הוא ה' לברך את עשית את השמים שמי השמים וכל צבאם הארץ
וכל אשר עליה תמים וכל אשר בהם ואתה מתייה את כלם וצבא השמים
לה' משתחוים: אתה הוא ה' האלהים אשר בחרת באברהם והוצאתו
מאור בשדים ושמת שמו אברהם: ומצאת את לבנו נאמן לסנה

יום זכר כדית מילכ נובגים אנתחיל כלן הטובל נקול וכרזת ועונס לו הטמק, וילערו כך זכיסט עד
סוף הזכיר ססוק ופסוק וכמו אנרס.

סודל וברזת עמו הברית לתת את ארץ הפנעני סעק הדתי האמרי
וחפרו והביסו ותגרשו לתת לזרעו סודל ותקם את דבריה פי צדיק אתה:
סעק ותרא את עני אבתינו במצרים ואת זעקתם שמעת עליהם סוף:
סודל ותתן אתה ומפתים בפרעה ובכל עבדיו ובכל עם ארצו סעק פי

ברוך ה' ססוק נתכלים סוף סעק שלישי. ברוך ה' מציון, אס סוף עופור קל"ב. ברוך ה'
אלהים, אס ע"ב, י"ח, ו"ט. אהפ סוף סעק שני. אמן ואמן, חיתפ נדמים רנס ס' ו' אמן כוס יס
בו ג' חספחות (פירזים, וטלס רוטית כיה explicatio) זכועס וקכלס ופסנס, זכועס סניין א'
וכסיע ככבן גו' ולערת סלסס סען סען (סעזר ס', כ"ב), קנלס סניין א' ולער כל כעס סען
(דכיס כ"ו, כ"ו), ולענס סניין א' וסען נכיסו כן יסידע חת כעלך וילער סען כן ילער ס' (ט"א ס' ל"ו)
עב"ל וג' פירזים סללס כחט סלס אז כתפלותינו.

ויברך דוד, כתבו פנודרסס וכעור, כתקן כגלומים לוער וינך דויד וסרת סיס, וסעסס לפי אב
לוחס ס"ו לכזכר אל סנז ססודיס ככרבת יאכח דורס כעכלחין ספוך ארת סיס וספוך לוחס ססוקיס א'
וינך דויד עב"ל ועור סעס כתב ס"ר לבי כפירוס לפי אעמרו ססוקי כרבה לוערים ג"כ וינך דויד אכח
ג"כ כרבה, וס"ס כזכ"ס כ"ט ססוק י' עד י"ד. ולענין תקון סתפלות ז"ס לדעת: בי כסדור רב סערת ל'
סודר סן וינך דוד רק עד וסכללים לסס תסלרתך, ולס סססוקיס אעס כוח ס' לכך וכו' גס לס ארת
סיס, כעו ססעיד סן ירסי כספרו סענכ"ג, וכן ירנו גס כדוקת כס' א"ב ח"ל סוסירוס סודו: לס' קרלו
כעו וכו' וקולס כרוך ס' לעולם וסרת דוכרי כסיס לכ' ס' סגדולס (עד לסס תסלרתך, וסס ס"ו כרתיין
וסתפלותין יאכח, חך ללער סכחן תקנו לוער סרסכ אעזרל אעס כוח ס' לכך עד כסיס סיס, וסס
עד לעולם ועד, בי לכ' סעלובס, ועלו סוסיסיס, וסיס ס' לעלך על כל סלרך, וסיעד סחון ולסער יאכח
עב"ל ודע"ה כו' כלדי ע"ס סעסרת. לכל לראש, לכל סרלסיס יסעלביס אעס כוח סוס סססכס סל כולס
אתה הוא ה' כוח סנתטיס ס' ססוק ו' עד י"ב. ולסודרסס סכח"ל עס ויכרנו, שס ככורך אהפ סוף
סססוק סקודס לפסוק אעס כוח, וכן כוח כסדור ססודי כ"ו, גס ככס דעת סל"ס, אענס רלנינו כססון
בי כער כרוקס גורס ככוסתסנו. א"י עשית, א"י קרי, סתיח: כ"ד כסגול. ארת הוא ה' לאלהים וכו'
כל זמנ לס כעלל כספודר דוסל, חלס סיד ספרי וננס כעסיס לכ' סכחסיס סכח"ל עס ססוק ונר ילעל
סלכו כככס (סעזר י"ד, כ"ט) וכו' עד סוף כסידס. ש"סו כסיין גנוסס כ"ך סכחסיס סכח"ל עס ססוק ונר ילעל
דכנענ הדתי וגו' כג' סרלסוניס כלל י"ו וכנ' כפסדוניס כ"י"ג. וסעסס כ"י"ג. הודרו כרסיכנ

יָדַעַתָּה כִּי הִיָּדוּ עֲלֵיהֶם וַתַּעַשׂ לָךְ שֵׁם כְּבוֹד הַהוֹיָה: סוהל וְהֵימָּן בְּקִעַת לִפְנֵיהֶם
 וַיַּעֲבְרוּ בְּתוֹךְ הַיָּם בַּיּוֹם הַהוּא סטק וְאֶת־רַדְפֵיהֶם הִשְׁלַכְתָּ בַמַּצּוֹלֹת כְּמוֹ־אֶבֶן
 בְּמַיִם עֲזִים:

סוהל וַיִּזְשַׁע יְהוָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל כְּמִדְּמִצְרַיִם סטק וַיִּרְא יִשְׂרָאֵל
 אֶת־מִצְרַיִם מֵת עַל־שִׁמַּת הַיָּם: סוהל וַיִּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת־הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר
 עָשָׂה יְהוָה בְּמִצְרַיִם וַיִּירָאוּ הָעַם אֶת־יְהוָה סטק וַיֹּאמְרוּ בְּיַהוָה וּבַמֶּשֶׁה עֲבָדוּ:

שירת הים יאטר טעטר וננון טעטטיס.

סוהל אִן יִשׁוּר־מִשׁוֹה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיהוָה וַיֹּאמְרוּ
 לֵאמֹר סטק אֲשִׁירָה לַיהוָה כִּירְנָאָה גָּאָה סוּם וּרְכָבוֹ רָמָה בַיָּם: סוהל עַד
 וְזָמַרְתָּ יְהוָה וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה סטק זֶה אֵלֵי וְאֲנִי־הוּא אֱלֹהֵי אָבִי וְאֶרְמַנְיָה:
 סוהל יְהוָה אִישׁ מִלְחָמָה יְהוָה שְׁמוֹ: סטק מִרְכַּבַּת פְּרָעָה וַחֲלוֹ יְרָה בַיָּם
 וּמִבְּתַר שְׁלֹשׁוֹ שְׁבַעוּ בַיָּם־סוּף: סוהל תְּהַמֹּת יִכְסִימוּ יַרְדּוּ בַמַּצּוֹלֹת כְּמוֹ־
 אֶבֶן: סטק יְמִינֶךָ יְהוָה גְּאֻדְרֵי בִבְתָּה יְמִינֶךָ יְהוָה תִּרְעַץ אוֹיְבֵי: סוהל וּבָרַב
 גְּאֻדְרֵי תִהְרַם קָמִיךָ תִּשְׁלַח חַרְבְּךָ וַיִּאֲכַלְמוּ בַקֶּשׁ: סטק וּבְרִוּחַ אַפִּיךָ גִּעְרָמוּ
 מַיִם נִצְּבוּ כְמוֹ־גֵזֶר גְּזֵלִים קָסְאוּ תְהַמֹּת בְּלָבַיִם: סוהל אָמַר אוֹיְבֵי אֲרַדְךָ
 אֲשִׁיג אֶחְלַק שְׁלָל סטק תִּמְלֹאֲמוּ גִּשְׁשֵׁי אֲרִיק חֲרָבֵי הַזֶּרֶשׁמוּ יָדֵי: סוהל גִּשְׁמַת
 בְּרַחֲמֶיךָ בְּסִמּוֹ יָם צָלְלוּ בְּעוֹפְרַת בְּמַיִם אֲדִירִים: סטק מִרְכַּבְּךָ בְּאֵלִים יְהוָה

וישע ה', תקנו לוטר ויושע ובירת הים, לכבוד ימיאת טגרים נכל יום כשו אכזוכ לטטן חזכוד פת
 יום לחתך טלרן טלרים כל יש פיך (דגרים ט"ז, ג'), וכן טענה נכל תטכות יאחל, רק נט' נלכ
 טלגין חותה בני טנה ספרד וחופרים בטקוטה אידת חלוינו.

כעופרת ככף פתוחה, ודברי בעל ע"ה מסותרים ע"י טה אכחתי לטעלה חכל טלגין קרפו כסחים.
 במים אדירים, כתב סכ"ה נח"ט טטן נ"ה יכ להטפיק בין כמים וכן אדירים, ודבר זה לרין כחוד ונחב
 כי טטן על גטר' טנחות ל"ג אגדש אס אדירים על סטגריס וע"כ כתב א"ט להטפיק כד"י אכסי סטכנס
 סטאדירים סס סטגריס לללו כמים כעופרת וכשו אכחט פירט סד' ספורנו, אדירים, אריס ורש"י עם לללו
 כעופרת כמים, חטנס כטפ"כ לל יתכן פירוש כזה לפי חטרדמות כטעמים ולפיהם טלת אדירים חולר ה"ה
 לפים כי תנת כעופרת ה"ה טוטטט כוקף ולטולס כוקף טטפיק יוטר טטטפח אכחטרו וע"כ פים דתן
 עם אדירים וכשו אפירט סרלכ"ט, וח"ס ה"ה כפירוש ספורנו ה"ה לו להטעם צללו כעופרת כמים אדירים וכן
 ה"ה כמים כטטן לטעלה וטוטטק טן אדירים דוגטת ותרין גטיראישח פקח ויאכל, ואל תפטר פ"כ לטח לל
 כטעם צללו כעופרת כמים אדירים טרכח טטפח טרכח וטלוק, כי זה לל יתכן ע"ס יסודי כטעמים, כי כחצר
 תנת סטלוק לו כמכט אלפניו פרכה כל כך עד א"ט עוד כ' תנועות לפני תנועת כמגן לו לטולס יכ
 טטפח לפני כטלוק ולחנה אלפניו וקף, וכטרכח לל יושט לפני כטלוק חלל א"ס חין כ' תנועות לפני כטלוק
 לו לפני תנועת כמגן אל תנה כקודטת לו. ודבר זה כול אכחט להכר ספורט אכח בפים כטטק טן אדירים
 כטכור אכחטו טטחח, חכל לפי חטטת כטטחח כה אלפני כטלוק חינו טטפיק ככככ רק לטנין יכ"ח
 ועככ"ח, וכחט חול לטלוק טון ח"ס יקדס לו כמכר אלו כול טטפיק ג"ס לפני כטטטת, ודע לך כלל
 זה. ורש"י כדגרים וכחטת סלכ חין טטס אל כטטקה בין פים וכן אדירים חלל אלל יכולטו טי"כ אכסוף
 כמים וח"לף אכחט אדירים וו כו דוגטת חכחט חותו, וונים פתריס. פ"ח"ט כני"ח דגוסה כטגילת כטטח

מִי כַמֹּכָה נֶאֱדָר בְּקֹדֶשׁ נֹרָא תְהִלַּת עֲשֵׂה פִלְאָ: מוהל גְּמוּלָה יִמְיִנְךָ תִּבְלַעְנִי
 אֶרֶץ: סַדֵּק נְחִיטָה כְּחִסְדֶּךָ עִם־זֵו גְּאֻלָּתָה מוהל גְּהִלַּת בְּעֵינֶיךָ אֶל־נְגִי קֹדֶשְׁךָ:
 סַדֵּק שְׁמַעְנֵנו עַפְיִים יִרְגֹזוּן וְחֵל אָחִיו יִשְׁבִי פְּלִשְׁתָּה: מוהל אֲנִי נִבְהַלֹּו אֱלוֹהֵי
 אֲדוֹם אֵילֵי מוֹאָב יִאֲחֻזּוּ רַעַד נִמְגֹו כֹּל יִשְׁבִי כְּנַעַן: סַדֵּק תִּפְּלֵ עֲלֵיהֶם
 אֵימָתָהוּפְחָד בְּגִדְל וְרוּעָה יִדְמֹו כְּאֲבָן מוהל עַד־יַעֲבֹד עִמָּךָ יְהוָה עַד־יַעֲבֹד עִם־
 זֵו קִנְיִתָּה: סַדֵּק תִּבְאִמּוּ וְתִטְעֲמוּ בְּהַר גִּחְלִיתְךָ מִכּוֹן לְשִׁבְתֶּךָ פְּעֻלַּת יְהוָה
 מוהל מִקֹּדֶשׁ אֲדֹנָי כּוֹנְנֵי יִדְדֶיךָ: סַדֵּק יְהוָה וַיִּמְלֹךְ לְעֵלָם וְעַד: מוהל יְיָ וַיִּמְלֹךְ
 לְעֵלָם וְעַד:

(יְיָ מַלְכוּתָה לְעֵלָם וּלְעֵלְטֵי עֲלֵטֵי־אֵי) כִּי בָא סוּם פִּרְעֹה בְּרִכְבּוֹ וּבְקַרְשָׁיו
 בָּיִם וַיֵּשֶׁב יְהוָה עֲלֵיהֶם אֶת־מֵי הַיָּם וַיִּכְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכֵו בַּיַּבֶּשֶׁת בְּתוֹךְ הַיָּם:

כִּי לֵי הַמְּלוּכָה וּמִשְׁל בְּגוֹיִם: וְעַלֹ מוֹשְׁעִים בְּהַר צִיּוֹן לְשִׁפְטָם
 אֶתְהַר עֲשׂו וְהוֹתָה לֵי הַמְּלוּכָה: וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם
 הַהוּא יְהוָה יְיָ אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד: (וּבְתוֹרַתְךָ כָּתוּב לֵאמֹר שְׁמַע יִשְׂרָאֵל
 יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:)

בשבת וכ"ט חושים כחן נשמת. מן שבת ו"ט וירד היער נשמת גענוגט.

דגשת אצירט ל'ה', בי סתג סקל יס לו טעט טעט לענין אחי ערמיק. מי סמכה כמני סנסוק כל נכ'ף
 דגסה עס"ה, וכן סרטה דגסיס כצירט סלס ככללס וכס לרוטטות סדור, ואין פס טקוס לכסרין. נאמר סס"ף
 כסכס נח וסד'לת דגסה (טכלול דף ס"ג). בגדל זרועך, כוס ספוך כטו כזרועך סגדול, וכטכו קדום סיכלך
 (סכליס ס"ה, ס') כטו סיכל קדסך, חכס כרססונס סיס מוסר לסזיס. סקדש אדני, יס לסססיק כין אגיסס
 וכטו סטוססוק ססיש ע"י טעס זקף. ה' ימלך, עס סתוק סירוז סטכילספ, ס' ימלך לעולס ועד, טסני טס'ף
 כִּי נח סוס פרעס כרנכו וכסרשיו כיס עב"ל רולס נוכ בי סססוק כִּי נח סוס כוס כוחן טעס לטס ס'
 יסלוך לעולס ועד, כִּי טכיעט פרעס וסילו כיס סוף סכירו על ידס כל כעעיס כִּי אין סלכיס זולס
 סכורס וסדעס טלככותו לכל כחי עולס. ה' יסלוך כופלס סססוק לסרסות כִּי כוס סוף סצירס, כן כחכ
 סכורסס, גס סעררכי ס' לולכ סגזול סטן סלף רס"ח טוכיר סכסלת סססוק. סך ככל כו ס' ד' כחכ כסס
 קונטרס סחד כִּי סכסלת ס' יסלך טעוט כוס, וכחסת לדעת כזוערס כִּי נח סוס פרעס גס כוס מן
 סצירס כרלס סאין לכסול ססוק ס' יסלוך סלס סס נכס כסר'י לקרסו גס כרנוס סל ססוק זס (ס' סיר
 וסלס), וככר רסינו כִּי גס לסכילתס כִּי נח סוס עוד טן סצירס וכן דעת סרסכ"ט וססכרנכסל גס
 ססופרס כופכיס חוטו עוד כדעות צירס (טס' סופרס ס' י"כ סלכס י"ח) וכס' נגיר וסלכס סטר ססר'ס כרין
 לוער כִּי נח סוס פרעס כִּי גס כוס טן סצירס, וכן כחכ כעל ענ"ל לס"ח ס' נ"ל, גס יטכ'ף כחכ עליו
 כס' טו"ף ודסי ארסו וככו כוס כל פרעס דלס ססוק עסס ודסי לס פסוקין סף כִּי כלכור, וסלי סעסס
 לס כסיס סרעס וכסל'ר ססוק סחד כחכס, וכך סיס טוככו סל סנח טורי סגסון ז"ל עב"ל. וסכס כסדור
 ססרדי כִּי לס ככסל ה' יסלך סנל כחכ עליו גס כרנוטו ה' סלכוכס לללס וכ' וסס"כ כחכ סססוק
 כִּי כס סוס וכ', וכסדור כִּי עסנת ס"ו גס כו סינוכו כפול ססוק ס' יסלך גס כרנוטו לס כככ וסף
 ססוק כִּי נח סוס פרעס סינו סס, וסיעו כוסת, סלסחי כגליון ססדור וז"ל סין לכפול ססוק ס'
 יסלך וסין לוער כִּי נח סוס פרעס לס וכסורסך כחכ וכ' ולס ססוקיס ססרס, וסעסס כִּי טן ויוע
 ס' עד וכסו סחד יס י"פ סויות (כִּי עקדס סדנ' כל' סדנות כתיב) וי"ח סויות עכיס ע"כ סויות כסנין סס
 ע"כ סנו כקדע סיס, ולכן סוערס סכף יסכנת טכ"ל. ה' סלכוכס לעלס וכ', כן כוסס כרנוס כסדור
 ססרדי כִּי סכוכר, וכן סככך, ורלס כסדר ונל לליון. כִּי ל'ה' פסוק כסכליס כ"כ, כ"ט. ועלו סושיעיס
 פסוק סוף עוכדיכ, וסנת סישעיס סכר יוד קדעסס עס"כ. ודסי ה' לסלך, זכדיס י"ד, ע'. וכסורסך ונ'
 זס סינו כסדורי סססרדיס גס סינו כרנו סדוריס כִּי וכן כל סקדעונוס לס ידעו טטנו, סלס כולס ססייעיס
 עס ה' אורד וסכו אורד (סדר רכ טערס זרוקס ס' ס"כ וכל כו ס' ד' וסככות ססר"ט סינן ס' ס"ל גס
 ס' טעס ס' סלך ג' פ' כ"ג), סע"כ כרלס כִּי כוסתק זס סססוק לכחן סטככות סל חסלת ר"כ.

יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד מְלִכְנוּ הָאָרֶץ הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ
 בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ. כִּי לְךָ נָאָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר
 וְשִׁבְחָה הַלֵּל וְזִמְרָה עֹז וּמְשֻׁלָּה נִצָּח גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה תְהִלָּה
 וְתִפְאֶרֶת קְדוּשָׁה וּמְלָכוּת בְּרָכוּת וְהוֹדָאוֹת מְעֵתָה וְעַד־עוֹלָם:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֵל מֶלֶךְ, גָּדוֹל בְּתִשְׁבָּחוֹת, אֵל הַהוֹדָאוֹת, אֲדוֹן
 הַנִּפְלְאוֹת, הַבוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה, מֶלֶךְ, אֵל, הַיְעוֹלָמִים:

בין יצאנו ליוצר אור לא יפאיק, ע"כ אין לוטר סמוק זעמה יגדל כל זכו' באופר סג'ן קדיש.
 חיו. ויתגדל ויתקדש שמה רבא בעלמא די-ברא כרעותיה. וימליך מלכותיה
 בתיכון וביומיו ובתי די-כלבית ישראל בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן.
יְהֵא שְׁמָה רַבָּא מְבָרַךְ לְעֵלְמָא וְלְעֵלְמִי עֲלֵמִיא.

ויתברך וישתבח ויתפאר ויתרם ויתנשא ויתתיר ויתעלה ויתהלל
 שמה די-קדשא. בריך הוא לעלא מן-כל-ברכתא ושירתא השבתתא
 ונחמתא די-אמירן בעלמא, ואמרו אמן:

ישחבת, נרכה זו נשכח היא לנרכת נרוך אשר ובענואר סס, ויש זה קנת אנויים בין נוסח
 סלכנוים ונוסחת הספרדים ונפרט בחתימתה הספרדים שאריכים והאזכנוים ספרדים. שסך לעד סלכנו
 האל ר"ת שלמה, וכמו הנודרסם אפסר כי החכם אפסר זו הים אנו בן או עאלו לכבוד אלטה הפלך.
 סלכנו, יא נרכה זו ס' טעמים לאן סלכות כנגד ס' טעמים עלך הכבוד אשר דוד נעוטר ב"ד. שיר תג'
 עד והודאות סן ע"ו לאכות אל אנת, כנגד ע"ו איר טעלות אשר דוד. כנגד ע"ו טעלות אנטקדא אעולים
 טעורת נאים לעורת ישראל אעליסם עוטדים הלויס בשר, וכנגד ע"ו תנות אנרכת כהנים, אכסם אנטך
 אוחו נע"ו כך חכו טעמים אוחו נע"ו. והנה איר כלן ע"ו אכאים כן אוחו הנודרסם והטור נא"ח
 סוף ס' נ"ח ועכר"ס סינן תאכס פ"ח ור"ט ריקחנאטי נס' טעמי הטלות וכן הוא בבתי פ' תרוטה, ע"א.
 פך נאוכר פ' תרוטה טעור רנ"ג (טוכת באל"ס דף רנ"ג, ע"כ וכקב פיר פ' נ') אינו עומס עטתן תכוח
 נרכות והודפות ועומס רק י"ג אכאים כנגד אל עארס טרות, גם טס אכתו איאטר אכתות אלס בולג
 נכאיטה אחת לח עאטע בן טדנרי הווכר, רק אלס יפסיק כיחיסם אכל יאטרס נטחון עתון וכנעטיטה כעאור
 אכתו אל עלך, וכן אכתו טכר"ט סינן כתאנתו וכו' יעב"ן נסדורו, וכו' חיד"ח נקאר גודל ס' ע"ג. וישחבת
 נפלס אנטקה דקדוה ופטר אנתס ולפ אשר אפ"ח כדי לעאוחו אוב עם ווסקה ווסטקלה וקלה אכולן סינן כל'
 נקבה, וכן אשר שיר ולפ שירה כדי להאוחו עם הלל, עו, נלח, אכילן כל' זכר, וסוח לכחות הלכון. גרלה
 תבורה. כנוסחת הספרדים וגבורה גרלה, ונוסחתנו היא ט"פ הכתוב איתקדים גדלה לגורס (דס"ח ב"ט,
 י"ח). והודאות, כל' עקרה נטלח הודות (טורל ג', י"ח) וכל' חז"ל נעלח היחיד הודאח גם הודאח (לעננה
 דף 45) וע"כ רכיוו הודאית (סוטס דף ע'. תענית ו', ע"כ) גם הדי"ח וכן אטרן סן ינח סוכסס וכונאות,
 ונטקרה נטלח סן טנח פגוח (אסתר ט', י"ט) גם פגאות (כתמים י"ג, ט"ד) גם פגיוח (סס י"ב, ט"ז). אל
 סלך, סן חל טלך עד סוף הנרכה יא ע"ו תנות כנגד ע"ו הכנאים אנרכה. בשירי זכרה ר"ל באידים אל
 אנת, וכן איר עטור פירוב איר אל אנת, כי זכרה הוא אנת כעו טעורת סלך (נרואית ע"ג, י"ח) וטחורגס
 סן דענח נארעס, וכן כל' ל' זכר כחלויס טחורגס כל' אנת. ח' קדושים. יא טדקוקים וחושרים ח' קדושים.
 כעו לקדושים. אכל האופר קדושים נרוך לוטר ח' העולמים כעו ויאנע קסי העולם כסוף לניאל (י"ב, ו'),

כן עכאחי כפירוש יאן, וכן כתב גם הנודרסם ועתך ונכרכת כדלל נפשות יעולד יוחר.
 ויתגדל עם אשר סג'ן קדיש אחר חתימת הנרכה אל יאכתח כחכ בתניח הטעם לפי אפיישו את כעטוס אל
 סמוקי דזכרה וחת"כ יתחילו האפרת אל קדושת אטע נכרכותיה, ונשח יפסיקו לפסיק לקום או לדבר אחר
 או אטח יעכב עליסן טעבג טלקרות אח אטע ויכלו כלל קדיש, לפיכך נתקן הקדיש אחר סמוקי דזכרה.
 אין עוחחין סו' קדישים ככל יום, וכנאזכרים ז' טעבוס על סס אטע כיום סללחך עכ"ל והפירוש לקדיש
 אכתנו אחר ונח לליון.

אֱהוּבִים כְּלָם בְּרוּרִים כְּלָם גְּבוּרִים וְכָלֵם עֲשִׂים בְּאֵימָה וּבִירָאָה רָצוֹן
 קוֹנֵם וְכָלֵם פּוֹתְחִים אֶת־פִּיהֶם בְּקִדְשָׁהּ וּבְטַהֲרָהּ בְּשִׁירָהּ וּבְזִמְרָהּ
 וּמְבַרְכִים וּמְשַׁבְּחִים וּמְפָאֲרִים וּמְעַרְיָצִים וּמְקַדְּשִׁים וּמְמַלִּיכִים
 אֶת־שֵׁם הָאֵל הַמְּלֶךְ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא קְדוֹשׁ הוּא: וְכָלֵם מְקַבְּלִים
 עֲלֵיהֶם עַל מַלְכוּת שְׁמַיִם זֶה מְזֶה - וְנוֹתְנִים רְשׁוֹת זֶה לָזֶה - לְהַקְדִישׁ לְיוֹצְרֵם
 בְּנִתּוֹת רוּחַ בְּשִׁפְהַ בְּרוּרָה וּבְנִעִימָה קְדוֹשָׁה כְּלָם בְּאַחַד עוֹנִים וְאוֹמְרִים בִּירָאָה

סלך עולם נלא ו'ו' כי וסלך יאמע כתי ראיות ח'ו טכ'ל, זכונה נכונה הית, כי אפ"ס סוף
 פסוק זכרתי י', י'. הנה אם אין למעות כי אם טלת הוא לפניו כוח תלהים תיים וסלך עולם, חבל כל
 אין נו טלת הוא י' לחוש איעטע נהנה, אהובים אין זיניהם לא קנאה ולא אנה, ברורים,
 נכחים ושוחדים לצרות שלטעלה בעו כלם הנרודים לאעדים (דס"ט, וכו'), חו פירושו טכורים טענין
 אפס ברורס (לפניה ג', ט'). גבורים, טכ"ס גבורי כח עמי דברו (תכלים ק"ג, כ'). ויש כתבות אהובים
 ברורים גבורים ג"כ החלת סדר ח"ג ולת השליטה, וכבר אמרו כזיר רכס דף ג' הדין פייטנא כד עניד
 חלפא כיתא זמנין עתסל לה חזנין דלית פתסל לה. וכתוב נעטרת זקנים ונפירוש יאן כי ר"ת חכ"ג סז
 הוא אם הרשון טכס אל ט"ג, לוטר שהעלפים מתאשים נו, ולת רלו המכסים לרשוו כולו טכס ככו
 חכמים הסתר דבר. חטנס לדעת כי נסודר ענה קה"ל הנוסחא, כלם חכמים כלם ברורים כלם גבורים
 כלם ותיקים זכים חכמים טכורים יאדים נכירים לונאים עו ותפלה וכלם עושים". קק"ס. כן תקן בעל
 וי"ל וכן הוא נסדורי הספרדים גם נסחזור רוטא וכוח הנכון, כי לא ינאל טלת קינה בטקרא כל'
 רבים עב יחיד, וע"כ אין נכון לוטר קינהם אלת יחא כטע ע"ו כעושה אפי ראיות. ואף כי נעלל לר"ל
 אמרו לפעמים קונים על הקנ"ס בעו ככ"ר פ' י' אכיו ידי קוניהם טעטעין, כיון אנהו ידי קוניהם
 מהן, ט"ס נחפלותינו אין לנו לפתח חלל כל' ברורה ולתה, וכעו אכפת נכרכת הלכנה הנוסחא
 לעשות רכון קי"ס ככל הסדורים חדשים גם יאנים וכן הוא נעטר' סנהדרין ט"כ וברע"ס, וח"כ אין עוד סקן
 אס מה לדיך להיות כן. פותחים את פיהם, חעד כן נלאין בני אדם כזי לכר את האון. יקפ"ק סעי"ת
 נקטן וכו"ל נקטן חמוף כי הוא אם דבר דעמת תאב על דפי טכרה (יקרא י"ב, ד'). ומעריצים ומקדישים,
 נסדורי ספרד ומקדישים ומעריצים ונראה עיקר ע"כ והקדוה את קדוש יעקב ואת תלמי יאחל יעריטו
 (יאפיה ב"ט, ב"ג) אך גם נסרקי רבי חלעז פ' ד' גורם וטערילים וטקדישים, וראה עוד נקדושת מוסף.
 ומסליכים, תנה זו חנה נכ"י גם חנודתם חינו טכיהם, חבל נפירוש ט"ס נרסת וטעליכים. חבל אין לעשות
 כזי ו' אנהו כנגד כנפי היות אכ' עז כנפים לאחד, וזה הפירוש ט"ס נרסת וטעליכים. חבל אין לעשות
 סקן סוף פסוק אחרי וטעליכים (כעו אהו נטעות ברוב הסדורים החדשים) כי אין נו המסק עמטר חלל
 נעך להנה, וטעליכים את אם חלל וכו', רק י' להפריד טעט זין ומסליכים וכו' את חלל ינולט טי"ס
 חל"ף. הגדול הגבור והנורא טכ"ס דברים י', י"ג. נחשים ט', ל"כ. וכלם מקבלים וכו' ל' חכמים הוא
 טכ"ס וקרא זה חל זה (יאפיה ו', ג') ושתורגס וטקלן דין ען דין, כי טענס גדולה זיניהם אין אחד
 טכס פותח כזירה נלא ראות חכרו (טדרת נחפוטא רל"פ ט' ל"ו). ראיות טלה תלמודית וכלה"כ היא רשון (עורל ג',
 ו) ונקודת כרי"ט. כנאל ככל הספרים והנה היא נעקל פדות, כסות. בנחת רווח, כמענו רווח וכפס אמה, טענין
 כזונה ונתח חוטון (יאפיה ל', ט"ו) ול' חכמים הוא. בשפה ברורה, לפני ג', ט'. והוא בניטעריא הלשון
 הקדש (ס' טעמי הטלות). ובנעיסה, נעיסת קול טל' ונעיס וטירות (א"כ כ"ג) כל"ת הטעריא. ובנעיסה
 קי"ש, כן גורם חנודתם והוא הנכון וכעו אהובים בעל וי"ל פ' קט"ח, וכן היתה הנירסה אגורה נטי
 חנודתל עד שהתעם בה נס' שטיע יאעיה טכבר י"ד. והנס קדושה תולר הוא לנעיסה כחברו כנסה
 נדורה. ונס"ת נקוד קי"ש וכן נרסה טפירוש רש"י ליאפיה ו', ג' [חם הלואן כזי טידי רש"י כתובה חלינה
 חוססת טחותרת כי נרש"י כ"י יאן נושן חינוס] וטחוססת תגינה דף י"ג, ע"כ, ולפי נקוד זה הוא אם דבר
 ויסיכ נסרד ען וננעיסה וטעובר לאל חטריו, קדשה כלם באחד וכו', אך הוא חכור דוחק את הלואן כי חו
 חיס לו לומר וננעיסה עונים באלם באחד קדשה, וע"כ יסח חטר חנודתם אמה זי יסידים קורים קדשה
 חלינו נכון. ודע כי נכ"י אחד על קלף גם נסחזור רוטא פלחתי כנסה ברורה וננעיסה יקדשה כלם
 באחד וכו' וכו' יאכן וכן נלסת נרסת נטרונאי גלון טונא כס' תיפס סקן ד'. כלם באחד, כלם
 יחד, והתניח פירש כסס הנתיים באחד בסנדלסון אקרא חסר א' ולת חסן אחד נארן (יחוקלל ח'
 ט"ו), חטר ר' חלעז טלףך אחד י' אהו עושד נארן ודלא פניש זין ספיות, נטחניתא חנא סנדלסון
 אפו גדול עחברו סלך ח"ק אנה וטיטר אחרי טכרכה וקק"ר כחרים לקונו (תגינה י"ג ע"כ) טכ"ל.
 עונים ואיורים כיראה, הספרדים גורמים עונים באיטה ואוסרים כיראה ונעחזור רוטא הנוסחא עונים
 כיראה ואוסרים קדשה.

קְדוֹשׁ יְקָדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת מְלֵא כְּלֵי הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ:
וְהַאֲוִפְנִים וְחַיֹּת הַקִּדְשׁ בְּרַעַשׁ גְּדוֹל מִתְנַשְּׂאִים לְעַמַּת שְׂרָפִים לְעַמַּתָּם
מְשַׁבְּחִים וְאוֹמְרִים.

בְּרוּךְ כְּבוֹדֵי מְמֹקוֹמוֹ:

לְאֵל בְּרוּךְ גְּעִימוֹת יִתְנוּ. לְמַלְךְ אֵל הַיּוֹקֵם וְזִמְרוֹת יִאֲמְרוּ וְתִשְׁבְּחוּת
יִשְׁמְעוּ. כִּי הוּא לְבָדוֹ פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת עֹשֶׂה חֲרָשׁוֹת בְּעַל מְלַחְמוֹת זוֹרַע
צְדָקוֹת מְצַמֵּחַ יְשׁוּעוֹת בּוֹרָא רְפוּאוֹת גּוֹרָא תְהִלּוֹת אֲדוֹן הַנְּסֻלָּאוֹת הַמְחַדְשׁ
בְּמִיבּוֹ בְּכָל־יוֹם תָּמִיד מַעֲשֶׂה בְּרָאשִׁית: בְּאֲמֹר לְעֹשֶׂה אוֹרִים גְּדֹלִים כִּי
לְעוֹלָם חֲסָדוֹ: אוֹר חֲדָשׁ עַל־צִיּוֹן תֵּאִיר וְגִנְזָה בְּלִטְּ מִתְּרָה לְאוֹרוֹ. בְּרוּךְ
אֲתָה יי יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת:

קְדוֹשׁ, יֵשׁוּעַ ו', ג'. וּסְלוּל שֶׁל קְדוּשָׁה לְהַסִּיר אֶת־עֵין מִתְּרָה לְקַדְשׁוֹ. וַיֵּשׁ נִסְמוֹק זֶה ט' תַּחַת, וְכֵן
נִסְמוֹק חֲכָמִי, וְכֵן נִסְמוֹק וַיִּקְרָא שֶׁל טַעַם נִרְשָׁא ס' וַיִּקְרָא, לְרַעַו אֲבָל הַעוֹנֶה אֹתוֹ נְכוֹנֶה כְּלִילוֹ טַקְרִיב
קִרְבָּן. וְהַאֲוִפְנִים וְחַיֹּת, שְׁמוֹת אֵל כְּחֵי מְלַחְמִים (יִתְקַלֵּל א'). סַתְנַשְּׂאִים לְעַמַּת שְׂרָפִים, טַעַם וּסְלוּלִים
יִבְאוּ לְעַמַּתָּם (יִתְקַלֵּל א', ב'). לְעַמַּתָּם, לְעוֹמֵת הַשְּׂרָפִים. וְנִסְמוֹק הַסְּפָרִים אֵין אֵס תַּחַת לְעוֹמֵת שְׂרָפִים,
אֵךְ נִעַל נִגִּיד וּמְלוֹה כְּחַט אֲלֵל כְּנוֹסֵתָנוּ. בְּרוּךְ כְּבוֹד, יִתְקַלֵּל ג', י.ב. וְכֵן קְדוּשָׁה זוֹ אֲבוֹלֵר אֹד נִקְרָא
קְדוּשָׁה דִּישִׁיבָה וְאוֹתָהּ אֲחַפְּסֵת י'ח נִקְרָא קְדוּשָׁה דְעִמִּידָה וְאוֹתָהּ אֲבוֹלֵר לְכִיוֹן קְדוּשָׁה דְסִדְרָה.
וְהַטַּעַם אֲתַקְנוּ לְעַד קְדוּשָׁה כִּיּוֹר אֹד, כִּדִּי לְהוֹלִיף מְלַחֵם אֵל מְכַמִּיזִים סְלוּלִים עוֹנֵי ה' אֵת הַלְחָךְ וְנִתָּן
סְטַעֲלָה לְטַעַם וְאֵלֶּר הַטְּאוֹרוֹת וְכֵס עוֹשִׂים חַפְּסֵם כֻּבֵּל אֲחַר יִדְלוּ, וְאִינוּ כֵן אֵין כְּטַעַם וְכֵן הַטַּעַם הַטַּעִים
זִיִּם כִּי אֵס נִעְלוֹת נִרְשָׁא יִתְנַךְ אִסוֹ אֲכָרִי כֵל לְכַחוֹת טַעֲלָה עַקְדִּיזִים וְעִימִידִים אֹתוֹ אֵסוֹ נִרְשָׁא כֻּבֵּל וְכֵן
טוֹשֵׁל כֻּבֵּל.

לְאֵל בְּרוּךְ, כֵּן נִקְדַּ כֻּבֵּל ס' וְכִיּוֹ לְאֵל כֻּבֵּל וְכֵן הַעֲקָר, כִּי תַחַת כְּרוּךְ אֵסוֹ תוֹאֵר לוֹ טוֹעֵת
כִּי ה' יֵדֵעַ לְכֵן גַּם הוּא כִּי יֵדֵעַ וְכִדְרָךְ הַעֲתוֹאֵר וְכִתוֹאֵר אֲבָרִיזִים לְכַחוֹת אֲנִיִּם זִיִּם נְכִינִם אֵס
כִּי־יֵדֵעַ אֵס כֵּלָה יֵדֵעַ כִּסּוֹ נִיבֵר נִגְדוֹל (אֲסוֹת י'ת, ב'כ') קְשִׁיר נִגְדוֹלָה (נִרְשָׁא י', י.ג.) קְשִׁירָה נִרְשָׁא
(אֲעִים י'ד, ג') דְכָר גְּדוֹל (א'א ב', ב') עִיר גְּדוֹלָה (יוֹנֶס ג', ג') עִבּוּדָה קָסָה (דְנָרִים כ'ו, ו') וְע'כֵּי סַתְקוֹן אֵל
נִעַל טַעֲרָת וְקָנִים (סְלִקוֹת ט'ט' נִגִּיד וְטוֹב) לְאֵל כְּקַטָּן לֵאמֹר יִתְכַן אֲח'כֵּי הִיִּם לוֹ לְעַד לְאֵל הַכְּרוּךְ, גַּם אֵין לְעַד
כִּי טַעֲמֵי חַטָּא לֵאמֹר יִקְרָא לְאֵל אֵלֵת יֵעֲשֶׂה כִּי הַאֲטַע לְכַחֲנֵנוּ כְּנִסְטִיכוֹת, לְאֵל אֵל גְּרוֹךְ ח'ו, אֲבוֹ יֵהִיִּם חַטָּא טַעֲרָה
עַל הַטַּעַם, סְלֵף נִשְׁקָרָה לְאֵל עֲלִיוֹן (נִרְשָׁא י'ד י'ח) וְאֵל עֲלִיוֹן (תַּחֲלִים ע'ט ל'ה) לְאֵל סְלֵפִי (אֵס ט'ג, י')
וְעִי יֵעֲשֶׂה נֵהֵן לְחַטָּאן כְּסִטוֹךְ? וְע'כֵּי סִכְכוֹן לְאֵל בְּרוּךְ. וְדַע כִּי כִיּוֹ סִכְכוֹתָ לְאֵל בְּרוּךְ גְּדוֹל דַּעְתָּ. נְעִימוֹת
יִתְנוּ, כִּאֲחֵלְתֵי טַבּוֹ ל' יִתְנוּ אֲלֵל נְעִימָה וְלַטָּה לֵאמֹר יִתְנוּ אֵל יִתְנוּ וְכֵן אֵסוֹתָם אֲנִיִּם טוֹעֵבָה, וְכֵן יִתְנוּ
וְכֵן אֵס יִתְנוּ לְדָקוֹת ה' (אֲסִפְסִים ה')? חַחֵת תַּחֲנוּתִי, סַתְקוֹן יִתְנוּ נִרְשָׁא רַק כְּהַקְפָּה דְאֲבוֹנָה, כִּי כְּטַעַם ג'כֵּי
וְנִתְנוּ יִדִּים וְעִירוֹת, אֲנִס נִתְנִים לְטַעַם, וְטַעַם כְּרוֹךְ אֲהַכְכוֹן יִתְנוּ. וְכֵן אֵסוֹתָם ל' נִתְנִים אֲלֵל נְעִימָה אֵינוּ קָסָה
כִּי נְעִימָה וְעַד הוּא, וְכֵן אֲטַלְטְלוּ נִתְנִים וְעַד, נִתְנֵן זְעִירוֹת כְּלִילָה (חִיּוֹב ע'ה, י') כֵּן יִתְנוּ ג'כֵּי נִתְנִים
נְעִימָה, וְכֵן ג'כֵּי תַנּוּ תוֹדָה (עוֹרָף י', י'ח) תַּנּוּ עוֹן (תַּחֲלִים ס'ט, ל'ה) וְכֵן אֵינוּ נִתְנִים כִּדִּי אֲלֵל כְּקוֹל,
וְכֵן קוֹל יִטוֹל ל' נִתְנִים וְיִתְנֵן אֵת קוֹלוֹ (נִרְשָׁא ע'ה, כ') וְכֵן נִתְנֵן קוֹלוֹ (יִוֵּל כ', י'ח). לְשִׁירָה כֵּן נִקְדַּ
כְּסִדְרָה רַע'וֹ וְכֵן כְּחַט כְּעַל טַעֲרָת וְקָנִים, וַיִּסֵּה נִקְדַּ כוֹס וְכֵן לְשִׁירָה כִּי אֵס נִקְרָא כְּכֵן וְכֵן יֵשׁ
סַקוֹס לְטַעֲוֹת וְכֵן כִּי הוּא סַקוֹךְ אֵל אֵל כִּי וַיִּהְיֶה סַקוֹךְ ח'ו טַלְךְ אֵל אֵל כִּי (וְכֵן אֲנִיִּם כְּחַט כְּרָחֵב
נִסְמוֹק לְשִׁירָה ה' לְכַחוֹת (וְכֵרִים י'ו, ט'ז) אֵסוֹ סַקוֹךְ וְטַעֲוֹת עַל הַטַּעֲוִי, וַיִּנְתְּן אֲחַרְנֵנוּ עַל סַקְנֵה סוֹבְרָךְ
לְהוֹסִיף עַלֵּת טַעֲטָה, טַלְךְ טַעֲטָה ה' לְכַחוֹת) וְע'כֵּי אֵין זֶה דִּינוֹ כִּדְרָךְ לְאֵל בְּרוּךְ וְהַעֲקָר כִּי לְעַד לְשִׁירָה וְכֵן
יִתְנוּ וְעִירוֹת לְטַלְךְ אֵסוֹ אֵל כִּי וְקִיִּם. וְחַשְׁבְּחוֹת. וְכֵן כֵּן ג' הַלּוּלִים, נְעִימוֹת וְעִירוֹת וְכַחוֹת, כְּכֵן ג'
קְדוּשָׁה אֲטַעֲלָה. לְעֹשֶׂה תַחֲלִים קְל'ו, ז'. אוֹד דַּרְשֵׁי, נִסְמוֹק סִיוֹם הוּא יֵשׁ נִסְמוֹקֵי סְפָרִים, וְדַרְשֵׁק
סְאוֹרוֹת טַעֲטָח עוֹלְכוֹ אֲשֶׁר בְּרָא, בִּא'י יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת" וְנִסְמוֹק דַּעַם נִסְמוֹקֵי סִיוֹם, וְכַחוֹתָ נִתְנֵם
לְהַאֲדִיר עַל הָאָרֶץ בִּא'י יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת" וְכַחוֹת סְפָרִים כִּי חוֹתֵם סִיד אֲשֶׁר כִּי לְעוֹלָם סְפָרִים, בְּרוּךְ
אֲתָה ה' יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת, וְכֵן הוּא נִסְדֵּר כֵּן טַעֲרָה, וְכֵן אֵלֵּךְ זֶה חֲלֵי כְּפִלּוֹפִי דַעַם סְפָרִים כְּכַחוֹת
כְּכַחוֹת טַעֲטָח ס' תַּחֲלֵם סַקוֹךְ ד'. וְכַחוֹת אֵת ס' ג'ט. וְכֵן ס' א'ט. וְכַחוֹת, וְכַחוֹת, וְכַחוֹת אֵת
כְּכַחוֹת טַעֲטָח וְכֵן.

אֲהָבָה רַבָּה אֲהַבְתֵּנוּ יי אֱלֹהֵינוּ הַמְּלָאָה גְדוּלָּה וַיִּתְּרָה חֶמְלָתָ עָלֵינוּ:
 אָבִינוּ מִלִּבְנוּ בְּעֶבֶר אַבּוֹתֵינוּ שֶׁבְטָחוּ בָּךְ וַתִּלְמְדוּם חֲקֵי חַיִּים (כ"ו) תַּחֲנוּנוּ
 וַתִּלְמְדוּנוּ: אָבִינוּ הָאֵב הַרְחֵמֵן הַמְּרַחֵם רַחֵם עָלֵינוּ וְתֵן בְּלִבְנוּ לְהִבִּין וּלְהַשְׁכִּיל
 לְשִׁמְעַ לְלָמוֹד וּלְלַמֵּד לְשִׁמּוֹר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת־כָּל־דְּבָרֵי תִלְמוּד הַתּוֹרָה
 בְּאַהֲבָה: וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ וּדְבַק לִבְנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וַיְחַד לִבְכְּנוּ לְאַהֲבָה
 וּלְיִרְאָה שְׂמֵךְ וְלֹא נִבְוֵשׁ לְעוֹלָם וָעַד: כִּי בָשָׂם קָדְשְׁךָ הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא בְּטָחָנוּ
 נְגִילָה וְנִשְׁמָחָה בִּישׁוּעָתְךָ: * וַהֲבִיאֵנוּ לְשָׁלוֹם מֵאַרְבַּע כְּנַפּוֹת הָאָרֶץ וְתוֹלִיכֵנוּ
 קוֹמְמֵיחַ לְאַרְצֵנוּ: כִּי אֵל פֶּעַל יִשׁוּעוֹת אָתָּה וּבְנוּ בְּחַרְתָּ מִכָּל־עַם וּלְשׁוֹן

(* יקנן את ד' ניליות כידו הסמלית ויאטטם נגד הלכ כשעת ק"ג, וכאיניש לפ' לילית יקחם גם נד
 ישין ויניט כסם עד שנישע לנאענים וכאעדים לעד, ולו יסידם טידו.

אהבה רבה, כתב סטור, נרכס אייט פליגי נפתיחתה (נגער' נרכות י"א ע"ג) אטר רב יכודה אטר
 סטואל אהבה רבה ורנן אטרי אהבת עולם, וספק רב אלפס מדנן (וכן טנהג הספרדיים), וטגלוניס
 ככרישו לוטר אחרית אסנה רנה וערנית אסנה עולם ללחית ידי אריסם וכן נוכניס נלשכנו (וכן הוא נס' רב עטרס),
 זלינס פותחת ננרוך לפי אהיט סטוכס לנכרת יולר אור עכ"ל וכן כתבו התוספות נרכות דף י"א ע"ב והר"ל
 והטורדי וספ"ק ס' י"א. ולי הקטן נראה אעוד טעמס אטר לחזו נהנוסחת אסנה רנה לאחרית, והוא כדי
 אלא לטעות עוף הנרכות ולהסליף הנרכס אל ערנית לאחרית ואל אחרית לערנית וכטו אטתמיליס ג"כ טעמס
 זכ באחרית אטת ויליכ ונערנית אטת ולטוכס אף כי נעשעטתס איהס איהס כי יליכ הוא אטוכס, אך לא
 תקנו לוטר אטת ולטוכס באחרית ונחרו ככני לאון כדי אלא יטעה אדם באגירת לאזנו לוטר גם באחרית
 חטת ולטוכס כל זאת וכו' או נערנית אטת ולטוכס ונכון וקיים וכו' כן נראה ג"כ טעמס אל סטואל אטר
 באחרית אסנה רנה אסכתנו ולא אסנה עולם אסכתנו אלא נטעס להסליף נכרכות ולוטר באחרית אסנה עולם
 בית ירמל עטך וכו' או נערנית אסנה עולם אסכתנו ס' אלכינו וכו' זה הטעמס באטת כדלי לנוסח האשכנזים,
 ובתב הכל נז סעיבת נכרת אסנה ליוטר העשורות לפי אכס טוכיריס יסוד שטו אל הקנ"ה ונמינת כחורה
 כטפירס טבל העשורות, אהטט אינו טפיר רק ניוס והחורה טפירס ניוס ונלילס, וחזו דרך סטארר בטואר
 הסעים סספיריס אהכיר יכירט סטעורות וקטך ליכ תורת ס' תטיטס עדות ס' נלשנה, אפנו סיינין לכסיד
 על יסודו הלטיי עכ"ל. חטלה גרולה, סטך חטלה לאסנה עכ"ה נלשכנו ונחטלתו הוא גאלס (יאעיס ס'),
 ט'). ויתרה, יוטר טעה אסינו לחוייס לב. בעבור אכוחינו, נפ"ל בעבור כבוד שטך ובעבור אכוחינו, ונכדורי
 סטוד בעבור שטך הגדול ובעבור אכוחינו, אך ככני כ"י גם נסדור רס"ז מנוסחתנו. כן תחננו, טלת
 זו קסה נטלית הלשן, ורליתי סדור כ"י ולין זו לא טלת כן זלס טלת ותלטרנו, ונראה אהיס זה נרסת
 טעל ע"ז נפ"ל סטן ס'. ולנודדסס גם הוא לא נרס ותלטרנו והוא חכר יחד כן תחננו אכינו. ק"ה
 קריחו, כן נכוכן כטו אכוח ננרוך אטר. להבין ולהשכיל לשטוע וכו' תקנו לוטר כך נכרכס זו נעבור
 אהיט סטוכס לפ' ק"ג והס ערניס עטנין לפוד סחורס ואטירפס. הלטר, לא נטלס נטקרת, חנל נטלס
 אקפיד אהיט סלוטר (דס"ל כ"ס, ס') וטמנו ננו חז"ל חלטיד לכורות על הדנר הנלטר ונטקל תטרות
 חענת, ונל"ל, "טטוריס", וקדלו ג"כ לחורה עס כל סעיפיה סטקונליס טעל טס חלטר. באהבה, הוא
 חור לטטלה אל טלת ולקיים, ר"ל ולקיים נלשנה פת כל דנרי תלמוד תורחך, ולכן תי"ו אל תירקך נטגול
 נענר הסטטק. והאר עינינו בחורחך, בלן עתחלפות הנוסחאות, וכנוסחת אלנו כן הוא ג"כ נסדור רס"ו,
 ונכדורי סטפיריס והאר עינינו בטצוחך, ודבק לבנו בחורחך, וכן הוא ג"כ נג" כ"י גם נסדור רס"ו,
 וכנר סטיר על חלוק הנוסחא סירוס יאן טאן אכוח אית דאטרי וסאר עינינו נחורחך כדכתיב ונורה אור
 (טכ"ו, ו') וזס פוטריס נטליתך כדכתיב טלות ס' נרס טלירט עיניס (תלים י"ט) עכ"ל ורליתי לטכרי"ל
 אטר ניפייס נודליס וסאר עינינו נטליתך ודק לבנו נחורחך, נטטע עטנו כי נסאר יטות אהס סיכ חוטר
 כטו מנוסחתנו, וידד ללבנו עכ"ה סהליס ס"ו, י"פ. לאהבה וליראה, אטות נעשעטת סטקור סס כטו לרלס
 פת ס' אלטיך, וללשנה איתו (דכריס י', י"ג). הגדול והנורא, וכן הוא נס' רב עטרס. ובתב נס' טכרי"ל
 אהיט נכוכ לוטר כסס נר"ה, טטטע אכאר היעיס לח סיכ פוטר פלל כי נאס קדדך כסס כו, או אהיט
 נרסתו נסאר היעיס הגדול והנורא, כטו אנטלס נכעס כ"י וכטו אלוטריס גם סטפיריס. נגילה עכ"ה
 יאעיס כ"ה, ט'. והביאנו טפס ולהלפס נוסחת סטפיריס טכוכ לטלד מנוסחתנו, וכל פטר יחזו נטנתנו.
 ותוליכנו קומטיות עכ"ה ויקרת כ"ו, י"ג. פועל ישועות אחר אנטער טועל יאעוה כקרב סלך (תכליס
 פ"ר, י"ג). ו"לשן, סעי"ן סתוסס טמני סעיכות, כטו ע"ה ועס, ע"ה וערינע (אסתר פ', כ"ג, ס', י"ה)

וְקָרַבְתָּנוּ לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֶלָה בְּאֵמֶת. לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְיַחַדְךָ בְּאַתְבָּחָה: בְּרוּךְ
 אַתָּה יי תְּבוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַתְבָּחָה: סתפולל בייסידות פוסר א סלך נאמן.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה יְחִיד:

בלתה ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

וְאַתְבָּחָה אֶת יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל לִבְבְּךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל מְאֹדְךָ:
 וְהוּוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה חַיִּים עַל לִבְבְּךָ: וְשִׁנְתָּם

סלה פוסר על לטך גדול ר'ל טך שס סדול לעולמי עולמי, כי כן טעם סלה לפול כדפיחא
 כמדפיחין ר'ד כל טקום אנטער גלח סלה ועד חין לו סמסן עולמיס. להודות לך, סרד כתיי כפ' סקודי
 (דף קכ"ח ע"ב) גודם תרום קרננו להודות וכו'. וליחדך בארובה, זו סיה קריאת טעם, סיס כס יתדו אל
 סקכ'ס ולסכתנו חותו. רבודר וכו' עמ'ס לס ערנכס וכו' ויחד ככס וכו' כי טלחת ס' סחכס (דכריס
 ו', ו'), והיח סוססס וו פסת טן ח' נרכות סנך סכסן סגדול כיי"כ לסטר קריחו כתורס, כסי גרסת
 כרפ"ט ליטפ דף ס"ח, כ'.

אל סלך נאמן, היס כוסדיקון אל אמן כדפיחא ככח דף קי"ט ע"ב, וכנ' פנות סללו עמליס סקודי
 כסיד חס סססר רט"ס תכות אל קריחת טעם ססן כנגד רט"ס פכריס סגוף (מכחות ס' קדוסיס), וסקודי
 ככוד לס יאטרס כי סו"כ חלה י' כס חטת איתודיס סח"ן טעליסיס סערין (עודס רות כגלט דף ס"ח ויכר
 ס' ויכר כסתרי תורה עמוד רט"ג, ופ"ח ס' ס"ח), וכחוכ כפירוס יסן סיכין כאל סלך נאמן, אל קודס
 סגדול סעולס, מלך על כל סעולס סוכ, נאמן לחיית סטמיס, וכן סוה כדוקה.

שמע, עלות עכס טן סתורה לקרות טעם ככל יום ערכ ונקר, וסכל פראיות אל ק"ט כרפ"ט
 כדריס ו' ססוק ד' עד י', וסרס כניס סס טסן י"ח טססוק י"ג עד כ"ב, וסרסס אליזית כעודר ט"ו ססוק
 ל"ז עד סוך ססוד. ועקדיסיס ס' טעם עפריטי כה יחור כסס ולסכתו ותלסוד תורנו סוס ססקר כגדול
 סכל חלוי כו, וסחריס וסיס חס טסוע סיס כה כווי על סטר כל סטלות ולפ"כ ס' גליזת אכס סיס יס כה
 כווי וכירת כל סטלות (רמנ"ס) וסיתח כירוסלמי פרק ח' דכרכות טפני טה קודין פראיות סללו ככל יום,
 טסס סעסרת סכרות כלוליס כסן, אכבי, טעם יסרלל. לס יכיס לך, ס' סטר. לס תסח, וסכבת, טלן דריס
 לסלכח לס טענתע ככסיס לסקרת. וכור לס יום סכנת, לסטן חוכרו, ורבי פוסר ו טלית סת אסיס סקולס
 כמד כל עלותיס אל תורס דכתיכ ולח סת קדך סודעת לכס ועלות ועקיס וסורס לניח לכס כיד טס
 סרך (כחסיס ט' י"ד) לכודיטך סיס סקולס כמד כל סטלות. ככר לס חניך, לסטן ירבו וסיכס. לס תרלת,
 וסכרת סכרה, טלן דקטיל סתקסיל. לס תכחף, ולח סתורו חסרי לככסס, חטר ר' יסחן עינת ולכח פרי
 סדסרי דסספח כוססו, סכ"ד חנה כני לכך לי ועינד דכרי סגדנכ (טעלי כ"ג, כ"ס) חטר סקכ"ס חין יכנת
 לי לכך ועינד חסח ידע דח דיד, לס תגוב, וסססת רגך ולח רגן סרך. לס חטנס כרעך, חני ס' חלביכס,
 וכתיכ וס' חלביס חטת, טכוח חטת, חטר ר' חנין סכוח אלסיס חייס ועלך עולם, חטר סקכ"ס חס סעדת
 עדות סקר על סרך טעלה חני עלך כאלו סעדת כי אלח כרחמי טייס וסרך. לס חטטוד, וככרתס על
 טוחת כיתך, כיתך ולס אל סרך. שמע טעטו סכבת וסכן, וככר ר' חלסוד סרטייח עטסי טח נתן
 ליסרלל ליח סטו אל סקכ"ס כ"ג אטיסה אפוסריס טעם יסרלל ולח נתן כפ' סכבת חו כ"ג ככס
 ארך פירכוו אל טעם סגיטו חו סככילו סכ' חלביטו ס' חטר, טעלו סאל לסס סיכר דוסס לערך
 אסן כל ענדיו לסטודס וסכסיס סקמדיחיות אל וככ וסעלה להס כל סעודי טולס על גבי אלפיות
 אל וככ וסכין לעלטו אלסן חטר קטן אל וסכ כטו סטר לסגדו וסעלו עלי טוחן סטעודיס אכין
 לסגדיו, חטר סעלך כעה יכח ניכר חני טלך, חטר לחטר סעגדו סכח לי חני כוסת אל סרגליות סיס לי
 סית גנוי וסיס חותס על אכתי וככס יסידו סככסיס חני טלך, סלך סטר לסכית חני סכוסות יככוליס
 סכס כרפ"ח טן טעכס גסל עכסס סכבה וככר, כרפ"ח ידיו אל סכד, חטר סעלך ולסס ככר טעכס,
 חטר לו חכוכו סעלך ככר כוס חחד ככדיו, חטר להס יכיס סכוס כולס ולסחטט כו ויכירך חטר טלך.
 סעלך זה סקכ"ס וסככריס חלו יסרלל אכנס לסטודס ככר סיני כיוס טחן תורס יסחוס אכינוו פליטס וסס
 חטר ככס וגכטע, חטלו כעגל וסגדו וכות אל ככס, חטר סקכ"ס כטס אכטר כידס וסח וכות אל גכטע
 ט יכיו סיחדיס חס טסי ככל יום וסעסוד לסס וסח לדורות, לסטיכ נתן לכס יסוד סנו סגדול כ"ג אטיסה
 עכ"ל. וככ חכודכס שמע כוח ג"כ דך עדות כאלו כל חחד פוסר לסכרו טעם חני טלסין כי ס' חלביטו
 כוח יסיד כעולטו ולכן חטל עי"ן אל טעם גרולס ודל"ח אל חחד גרולס סוס סטן ר' רשו לסדות. וככ
 עוד טעם כוסדיקון שכו פרוס עיניכס, כתיי? סחרית סטוח פריזית כפי? סדי פלך פליח. וסס חטט כו, חקל
 עלך פיל סלכות שטיס ככ"ל וסכס גס כקכר לכון כילקוט רשו תתל"כ. ה' אלודו, סקך כפירוס כסטוק,

לְבַנְיָהּ וּדְבָרָה בָּם בְּשִׁבְתָּהּ בְּבִירְיָהּ וּבְלִכְתָּהּ בְּדָרְדָר וּבְשִׁבְתָּהּ
וּבְקוּמָהּ: וְקִשְׁרָתָם לְאֹרֶז עַל־יָדָהּ וְהָיוּ לְטַטְפַּת בֵּין עֵינֶיהָ:
וּבְתַבְתָּם עַל־מְזוֹזֹת בֵּיתָהּ וּבְשַׁעְרֶיהָ:

וְהָיָה אִם־שָׁמַעַתְּ שְׁמֵעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם
הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעֲבֹדוֹ בְּכָל־לִבְבְּכֶם וּבְכָל־
נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מִטַּר־אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵדוּ וּמִלְקוֹשׁ וְאִסְפַּת

שטע ישראל, ה' הוא אלהינו, ה' הוא אחד, וכמו שפירש הרמב"ם ובאשר בעירותי בספרי תורת אמת דף ע"ב.
וכן שלפתי נסידוש יאן ח"ל טהר"ט נ"ט סיס עמסיק בין ישראל להשם וכן השם לאלהינו וכן אלהינו להשם
אלאחריו וכן נטלת בספרים דייקנים וסבי פירוש ה' הוא אלהינו ה' הוא אחד עכ"ל וכן יולא ג"כ בספרי
פ' וחתחנן וז"ל ה' אלהינו, לעב נאטר וכלל בנר נאטר ה' אחד ועב תלמוד לוטר אלהינו, עלינו הוטל
שנו ביותר עכ"ל כרי אגם לספרי פירוש ה' הוא אלהינו. אחד לא יאריך נא"לף ולא יאטוף נתי"ת אלת
יסא באופר א"י עד, חכל יאריך נדל"ת כדי שיפליככו נכוונתו נאעים ונאפן ובארבע רוחות (נרכות י"ג ע"ב)
וידגים הדל"ת אלת יאטע כרי"ג (ויקרא רכס דף קס"ו).

ברוך שם כבוד, אין זה הספוק טן הטקלה, אלא שכן הוא שמשמשים בו את הקב"ה אשר הכוונתו
שנו העיומה, וכמו אהיו עונים בן נמקט על הוכרת השם ככל הנרכות (תענית ט"ז ע"ב) וכן ניה"כ בסיה
כה"ג עוזיר את השם (יוטא דף ל"ה ול"ט). ועוספים בלן זה הכנה לכבוד יעקב אבינו שהיה אוטרו קודם
עוזו כדתיאם נפסחים דף נ"ו ונ"ר פ' ג"ח ומנחוטא פ' ויחי וספרי פ' וחתחנן ודברים רכס דף רל"א ע"ג
יעקב אבינו נאעט טטירתו אשר לכניו אע"ל יא נלנכנס טחלוקת על הקב"ה, ואתרו לו שטע ישראל אבינו
כאם אין כלכך טחלוקת על הקב"ה כך אין כלכנו טחלוקת אלת ה' אלהינו ה' אחד, נאותה אע"ל אשר
יעקב אבינו נרוך אס כבוד טלכותו לעולם ועד*). ואתרי ננן היכי נעביד, נאטרוהו, לא אשרו טעה רניו,
לא נאטרוהו, אשרו יעקב, התקינו איהו אוטרים אותו נאטפי עכ"ל, אטנס נדברים רכס דף רל"א ע"א איתא
טעון חורס וכו' ישראל לקרות אטע, כילד, אתה עולא לא פתח הקב"ה נסיני חמלה אלת נדנר וכו' אשר לכן
אטע ישראל אכני ה' אלהיך, ענו כולן ואתרו ה' אלהינו ה' אחד, וטעה אשר נרוך אס כבוד טלכותו לעולם
ועד עכ"ל, ועוד נדברים רכס דף רל"א ע"ב רנן אשרין נאע"ל אע"ל לערום אטע לטלחי הארת אהו
אוטרים להקב"ה נרוך אס כבוד טלכותו לעולם ועד וכו"ל ואתה לישראל, ולטה אין ישראל אוטרים אותו
נפרהסיא, אשר ר' חטי לטה כדנר דוטה לאפד אנכ קוזטין (מבאיט) עתוך טלטין אל טלך נאנא לא
לאטו ואתר לא אל חתקאטי נה נפרהסיא אלת עתוך ניתך, חכל כיום ככפורים ישראל נקיים הן כעלחי
הארת הן אוטרים אותו נפרהסיא נאטע"ל עכ"ל ועוד ננ"ר פ' ס"ה וילקוט יחזקאל רמז ט"ט נאע"ל ישראל
אוטרים אטע ישראל טללכאים עותקין, ואח"כ תרשינא כנפיהם וטב הן אוטרים נרוך כבוד ה' עמקוטו וכרוך
אס כבוד טלכותו לעולם ועד עכ"ל ורפס גס נאנחוטא פ' נלק פסוק הן עס כלכיא.

כח"ללבד נרוך לקדק נאותיות ולתת ריוח בין הדנקים (נרכות ט"ו) אלת חבולע אות נאות בון
נאטי אותיות דוטות אהאפת סוף תנה ובאגים רל"א תנה כסטוכס או אסוף כתנה טי"ס. ורל"א תנה כסטוכס
אל"ף או עי"ן תנות כחלה נקל ינולטו אותיותיהם ולא יאטעו כרלוי חס לא ידקדק נקדיחתן, ואלה הן
המנות הנרכות דקדוק חסירות, בכל לבבך, היום על, על לבבך, וכתבתם על, בכל לבבכם. עשב בשדך,
ועברתם אלהים, אלהים אחרים, ואבדתם מדרה, ושבתם את, על לבבכם. וקשרתם אתם, ולטרתם
אתם, ובניכם על, השמים על, הכנף פחיל, וראיתם אחו, וזכרתם את, ועשייתם אתם, וגים אחריהם,
ועשייתם את, אתכם מארץ, אלהיכם אסת. ולרוך לתת ריוח בין דהרה אף אלת יאטע וחרף. וכן יאטיע
סיטב עי"ן אל נשבע ה' אלת חסא נרלית כס"א, וכן עי"ן אל הוכרו אלת יאטע תאקרו או תאכרו, וכן יו"ד
אל דהו אלת יאטע וסאו. ויס לדעת בי טב אטערו חז"ל יתן ריוח בון הדנקים, אין עאטעו איפריד המנות
ויתן כסטקס טעב ניהסם כי כרנה טוכן אלת יתכן לעאות בן בון ככ"ללבד הוא טוקף וחף יפרידס, חכל
ככונה איתן כדל נאכות נלאון ויקדלס טחון עד שיכארו סיטב כל האותיות, ורל"א טכלול דף ע"ג,
וידף ט' ט"כ. וידקדק סו"ו נגעיח כנדס וכן קשר אר"א סעי"ת נגעיח כנדס, ולת בן ס"א אל ודיקחחיותם
ובאשר יכואר אס, וקשרים אכ"ל נאטנס כתי"ו נקטן, לפי אטדנר ליפיד ופירוש, תאקור אותם; וכס' אנט

(*) נה נתינוה פירוש לנאטיא ח"ט, כ"ל ודברים ל' ד"ל. חוכיר ענן הים דף אסם כתב "עני יעקב פוסקין וחדר
יסא אעים רכס חנדר (עלמי ענתיק" — נאטנו פוטנא חדה כי תקד ל' יסא אעים רכס אל הקדים הוא סול נרוך אס כבוד
חלכיתו לעולם ועד.

אֵמֶת וַיֵּצֵיב וַנִּבְחַן וַקִּיִּם וַיִּשָׁר וַנֶּאֱמָן וַאֲהוּב וַתְּחִיב וַנְּהַמְד
וַנְּעִים וַנּוֹרָא וַאֲדִיר וּמְתַקֵּן וּמְקַבֵּל וְטוֹב וַיִּקָּה הַדְּבָר הַזֶּה
עֲלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: אֵמֶת אֱלֹהֵי עוֹלָם מַלְכֵנוּ צוּר יַעֲקֹב מִן
יִשְׁעֵנוּ: לְחֹר וְדוֹר הוּא קִיָּם וְשִׁמּוֹ קִיָּם וְכִסְאוֹ נָכוֹן וּמַלְכוּתוֹ
וְאִמוּנָתוֹ לְעַד קִיָּמָת: הִדְבְּרֵנוּ הַיּוֹם וְקִיָּמִים נְאֻמָּיִם וַנְּהַמְדִים
לְעַד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים עַל־אֲבוֹתֵינוּ וְעֲלֵינוּ עַל־בְּנֵינוּ וְעַל־
דוֹרוֹתֵינוּ וְעַל כָּל־הַדּוֹרוֹת יִרְעֵ יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ:

עַל הַרְאִשׁוֹנִים וְעַל הַתְּאֲחָרוֹנִים דְּבָר טוֹב וְקִיָּם לְעוֹלָם
וָעֶד. אֵמֶת וְאִמוּנָה חֵק וְלֹא יַעֲבֹר: אֵמֶת שְׂאֵתָה הוּא יי
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מַלְכֵנוּ מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ נוֹאֲלֵנוּ נוֹאֲרֵנוּ
אֲבוֹרֵינוּ יוֹצְרֵנוּ צוּר יִשׁוּעָתֵנוּ פוֹדֵנוּ וּמְצִילֵנוּ מֵעוֹלָם הוּא
שְׂמֵךְ. אֵין אֱלֹהִים זוֹלָתָךְ:

אמת ויצויב, נבחנו וקיים וישר ונאמן ואהוב ותחיב ונהמד
ונעים ונורא ואדיר ומתקן ומקבל וטוב ויקה הדבר הזה
עלינו לעולם ועד: אמת אלהי עולם מלכנו צור יעקב מן
ישענו: לחור ודור הוא קיים ושמו קיים וכסאו נכון ומלכותו
ואמונתו לעד קיימת: הדיברנו היום וקיימים נאומים ונהמד
לעד ולעולמי עולמים על-אבותינו ועלינו על-בנינו ועל-
דורותינו ועל כל-הדורות ירע ישראל עבדיך:
על הראשונים ועל התאחרונים דבר טוב וקיים לעולם
ועד. אמת ואמונה חק ולא יעבור: אמת שאיתה הוא יי
אלהינו ואלהי אבותינו. מלכנו מלך אבותינו נואלנו נוארנו
אבורנו יוצרנו צור ישועתנו פודנו ומצילנו מעולם הוא
שמך. אין אלהים זולתך:
אמת ויצויב, נבחנו וקיים וישר ונאמן ואהוב ותחיב ונהמד
ונעים ונורא ואדיר ומתקן ומקבל וטוב ויקה הדבר הזה
עלינו לעולם ועד: אמת אלהי עולם מלכנו צור יעקב מן
ישענו: לחור ודור הוא קיים ושמו קיים וכסאו נכון ומלכותו
ואמונתו לעד קיימת: הדיברנו היום וקיימים נאומים ונהמד
לעד ולעולמי עולמים על-אבותינו ועלינו על-בנינו ועל-
דורותינו ועל כל-הדורות ירע ישראל עבדיך:
על הראשונים ועל התאחרונים דבר טוב וקיים לעולם
ועד. אמת ואמונה חק ולא יעבור: אמת שאיתה הוא יי
אלהינו ואלהי אבותינו. מלכנו מלך אבותינו נואלנו נוארנו
אבורנו יוצרנו צור ישועתנו פודנו ומצילנו מעולם הוא
שמך. אין אלהים זולתך:

על הראשונים, על הדור הראשונים. חק ולא יעבור, על תהלים קע"ח, ו'. שאיתה היא קטובה
בנו שאיתה פדנו עמי (אסמים ו', י"ז) ויבט בן להרשע של סל"ף (פבלול דף ט"ו, ב'), וכן נוקד
בסדר דפ"ו ולום ט"ט ס' א"ב. מעולם הוא שמך בן נם' רב פתום וכן ב"י נם בסדרי הספרדים
גם בסדור רומא וכן גרס סבארי ספסר ג' מ' י"ז וכל"ל מ"ס כדוקס אבא א"ז פן אשת עד זלמן
ק' אבות, ונדקפי כי בן הוא בן לנוספת הספרדים בן לנוספת סלכאמיס חן בנוספת שלח דמא, פ"ב
דפתי כי גם בסדר פוד הי"ך גרס בכב ונתק כליו אסוף אס ונכס אל פ"ב ופ"ב ופ"י אפין להסדרה

עֲזַרְתָּ אֲבוֹתֵינוּ אֵתָּה הוּא מְעוֹלָם מִגֵּן וּמוֹשִׁיעַ לְבָנֵיהֶם
 אַחֲרֵיהֶם בְּכָל־דּוֹר וְדוֹר: בְּרוּם עוֹלָם מוֹשֶׁבֶת וּמְשַׁפֵּט
 וְצַדִּיקָהּ עַד־אֶפְסוּ אֶרֶץ: אֲשֶׁר־י אִישׁ שִׁישְׁמַע לְמִצְוֹתֶיהָ
 וְתוֹרָתָהּ וּדְבָרָהּ יִשִּׁים עַל־לִבּוֹ: אֵמֶת אֵתָּה הוּא אֲדוֹן לְעַמּוֹ
 וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר לְרִיב רִיבָם: אֵמֶת אֵתָּה הוּא רֵאשׁוֹן וְאֵתָּה הוּא
 אֲחֵרוֹן וּמַבְלִעֲדֶיהָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ נוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ: מִמַּעְרֹם
 גְּאֻלְהָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ וּמִבִּירַת עֲבָדִים פְּדוּתָנוּ. כָּל־בְּבוֹרֵיהֶם
 תְּרַנֵּה וּבְבוֹרָהּ גְּאֻלְהָ וַיִּסְסוּף בְּקַעַת וְזָדִים טַבְעַת וַיְדִידִים
 הַיַּעֲבֹרָה וַיִּבְסּוּ מִים צָרִיחָם אֶחָד מֵהֶם לֹא נוֹתַר: עַל־
 זֹאת שִׁבְחוּ אֱהוּבִים וְרוֹמְמוֹ אֵל וְנִתְּנוּ יְדִידִים זְמִירוֹת
 שִׁירוֹת וְתִשְׁבַּחוֹת בְּרָכוֹת וְהוֹדְאוֹת לְמֶלֶךְ אֵל נְי וְקִים: רַם
 וְנִשְׂאָה גְּדוּל וְנוֹרָא מִשְׁפִּיר גְּאִים וּמִגְּבִיהַ שְׁפָלִים מִצִּיא
 אֲסִירִים וּפּוֹדֶה עֲנָוִים וְעוֹזֵר רַלִים וְעוֹנֶה לְעַמּוֹ בְּעַרְוֹ
 שׁוֹעֵם אֱלִיוֹ: תְּהַלְלוֹת לְאֵל עֲלִיוֹן בְּרוּךְ הוּא וּמְבָרֵךְ. מִשַּׁח
 וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָהּ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ בְּלִם.

וכן כפי נסדור יעב"ן. לבניהם אחריהם, המספרים חוטרים להם ולנביאם חזריהם. ברום עולם מושבך
 ככתוב טעמי בטעמים (תהלים קכ"ג, ט') חזיר נפרים (טס ל"ג, ד'), ומשפטיך, כחוכ נט' כדחת קודם טס
 לושר משפטיך כלם ו'ז נרשע, ותקון נכון הוא כדי אלף יסובר ומשפטיך טס טוסך ולא יסי נטע טעמט
 טס נבום עולם נגד, ועמני זכ העמדת קו הסרוד אשרי מושבך, כדי אטמיק טס כטמטלל ולא יטל לידי
 פרוץ. אטסי ארץ, טף קלוי הטרן. אשרי איש, המספרים גורמים אמת אשרי איש, וחזרתך ודברך
 ישים על לב, טט"ס דנרים י"א, י"א. לריב ריבם, נסדורי המספרים נוסף עוד לאבות ולבנים. מספרים
 גם טס פוטרים המספרים אטח מספרים. ונט' רכ עטמט לינוו הפלמל מספרים גאלתנו עד פדיתנו,
 ותמני גרמ במצרים נגלית, כל בכוריהם ובז', והנט הטרון כוס מספרים גאלתנו נטלל ג"כ נטפת,
 טן ומבלעדיך אין לנו טלך נואל ומושיע נטלל טס. הדג"ה, כר"ג כחמט אטין טון כטסק טחמד, טכל
 ובברך גאלת כקטן כי טו כטסק. טטט כחכ טטכלול דף ט"ט חכר טטללנו קטטו כים טף, טלמכ ככין
 טעל טטט טטט, וכן טטט טו רז"ל כחקנס נכרמט ק"ג וזדים קטטט, כחכומות קטט טכ"ל ודחט טוד ככחכ
 אטח וטמנח טל ערנית, וערדים, יכרלל אכרללו ירדים (תהלים ט', ז', ירשים י"ז ז'). קטטרת, ככ"ט
 כטול וע"ן כחטף טכול כטו קטטרת (תהלים ל"א, ט') קטטרת (דנרים כ"ז י"ז) קטטרת (זכרים ג', ד');
 וטח טטלל קטטרת (יכאט ז', ז') הוא מקוד זל ויולל טן ככלל, וחין למדים טן כזרות. אטמט גרמט
 מספרים טיל ורדים עברו ים. ויכטו וכו' טטוק הוא טחללים ק"ו, י"א. על זאח טטדות וכטחולל
 טכחו וכו'. אהובים, יכרלל טט"ס דנרים ז', ט', כ"ג, ז'. ורוטטו אל, כטו אטטרו פלכי טני וארוטטטכטו.
 טכ"י פלד גרמ טכחו אהובים גאלים לאל. לקלד כן נסדור רז"ל לט"ד נטפת וכן ככנון כטו אכחכחי
 לטטלל דף 79. טטפיל גאים, כמספרים טרטינים וחוטרים טטפיל גאים עדי ארץ טגביה שפלים עד
 כרום. כרציא אסורים טכלים ט"ח, ז'. טטטט טו"ז כדג ככ"ל וכחט טקוד טעל דנטפת וטטטו פליו טטט
 (תהלים כ"ז כ"ט) בטטטי פליך (טס כ"ט, כ'). תהלות, נט' מספרים תהלות, טכל כחכ נט' ככר וטלל
 טס לושר תכלות כ"ל רטים, ומברך טו כטסק טטמד ונטמט טטטה טטטיל טטמט פדט.

מִרְכְּמָהּ בְּאֵלֶם יְהוָה מִי בְּמִקְהָ נְאֻדָר בְּקִדְשׁ נִזְרָא תְהִלָּתָהּ
עֲשֵׂה קְלָא: שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְחוּ גְאוּלִים לְשִׁמְךָ עַל־שֵׁפֶת הַיָּם
יְחַד בְּלֶם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ-

יְהוָה יִמְלֶךְ לְעֵלָם וָעַד:

צוּר יִשְׂרָאֵל קוֹמָה בְּעֶזְרַת יִשְׂרָאֵל וּפְדֵה כְּנַאֲמָךְ יְהוּדָה
וְיִשְׂרָאֵל. (נְאֻלְגוּ יִי עֲבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל.) בְּרוּךְ אַתָּה
יִי. נְאֻל יִשְׂרָאֵל:

מי כמבנה שעות ט"ו, י"א. שירה חדשה, אירת הים, ואומר אירת נל' נקבה ע"פ הטכילתח
ואמות רבה פ' כ"ג אז יאיר ששה ונני ישראל את האירה הזאת כל האירות שנאשרו בעולם ל' נקבה
מה הנקבה מתענרת ויולדת וחוזרת ומתענרת כך כל התאוות שנברו הים אחריהן אעבוד, חלל
לעתיד לבוא אין עוד לרות ונאותה אנה יאשרו שיר ל' זכר א' אירת ל' איר חדש, וראש תוסמות
פסחים דף קט"ו, כ'. ואשרי עי"ס כשג"ת נכל ס"ו וכונן כי אין מה הפסק חלל נאשך חל ס' יפלק,
ואף להאומר כי יט הפסק זו בעבור שהקל עשתינים כחן על החזן החזר החזר עכל עקום הנכון
בנאש כי פעל האפירה לת יאנה הכנא לקטן אף לת נאס"ף כטו אנטלא ועטו ואשרי (דברים כ"א, ז')
אכדון ועטו ואשרי (איזו כ"א, ב"ב) ואין לנו חלל לאן השקרא. והטעם כל הטעיות דבר יודע לו כי נא בן
הפעל אשר בתכונה הסימדת הזאת להאשר כנאש נאס"ף בעבור כי תנחת פעל האפירה הזאת ענין
הטעם פודנו לא נאלם ואף חם נשקת טלד רדיפת הטעמים, כי עדיין לא אטענו מה הם הדברים
הנאשרים, וע"כ הפעל כזה משוכר ונאשך חל מה אשדיו, ובעבור כן לא יתנה. וראש בבחרי טעם נ'
סמן ס'.

ה' ימלך, שעות ט"ו, י"א. צור ישראל, חוק ישראל (א"ב כ"ג, ג'). יאשים ל', כ"ט). קומה בעזרת
ישראל, טל' תהלים ל"ב, נ'. וע"כ העתק אפירה נבי"ת ולא לפורת, וכן הניה עכר"ל נמדור אל ווארט
ובן הוא נמדור רפ"ו. וטלת קיפ"ה עלטיל. קנאש, אס דבר יאם (כנא חסד ו"ו נכל טעקרא) עם כנו
הטבת, כ"א, נקד רינעט מויזשפרכע", וכן נקוד נמדור אל יעב"ן ונמדור וי"ל. גם יא לוטר קנאש
ואו הוא מקור דוגעת אפרד מק"ד וכל"א, וויח דוח געטפרכען". ונמדור רפ"ו נקוד קנאש ונמדור אל
רו"ס קנאש, אך אין מה עקום לפסק גדול כל כך איחנס הכנ"א למגול. גאלנו וכו' פסוק הוא ניאניה
ס"ו, ד'. וחלוקים הטעמים באפירתו, וכן נאשת לא נטלת בכטה מדורים ורוב כ"י, וכן ראייתו באס עכר"ל
כי נכר ישראל יא י"ד תנות, וכן גם נעמד"ט אין אופרים פסוק זה, אענם חנן ירמי כנר הניחו גם
כתב לו טעם אנה יא ס' ישראל נטסתא כנר ס' פעמים אכתוב תנת ישראל נטסוק ותחנה את כלום
(נמדור ט', י"ט) וכנר ס' חוטאי תורה, ואכודרהס פירא, הטעם שתקטו לוטר באפירת פסוק זה ונעדיית
פסוק כי מדה ס' את יעקב, עשני אנוס חנו טתקאים טלפניו אינאלנו חכו לאן גואלטו (כל' הוה), וכלילה
כנר גאלנו ופדלנו טיד חוק עטטו אסס סגוררים הרוזפים איתנו פטיד לכלותנו ווע"פ כן האם עלילנו טידס
נכל יום עב"ל. וכן הוא הפסוק הזה נמדור רפ"ס וסדור רפ"ו, וגם יעב"ן כתנ חאין להאטיטו. ודע כי
הספדים עשירים את הטעם צור ישראל וכו' וטיד אחרי ס' איטלוד לעולם ועד אופרים, ונאמר גואלטו
ה' צבאות שמו" וכו', ונעמוד רוטפ נוספת סימדת וס"א, ה' ימלך לעולם ועד, בגלל אבות חושיע
בנים וחביא גאולה לבני בגיהם כי בעולם אחת, בא"י גאל ישראל", וס"א ע"פ סדור רב סעדים
(ותאשר לנו נוספת החמיטס הזאת באופרים פיוט נברכה זו כנון אחרי פיוט ברית דודי נטסת), אכל ת
פטרס נמדורו שתקוטס עליה וכתב חאין לפטרס וחאין להוסיף דבר על ס' יטלוד לעולם ועד, וכן הוא
חיות טיד אחרי ס' יטלוד לעולם ועד, אט"י גאל ישראל. גאל ישראל, פסחים קי"א, נ'. וחותין כן כדי
למען גאולה לתתס בדפיתא נכריות דף ע' פ"ב. ונידעלטי חבף לנאלס חטלת א' יהיו לרסן אפרי
פי ונבין לבי לטעך ס' כרי ונאלי (תהלים י"ס, ט"ו) חיינו גאולה, וסטיך לים יעקב ס' כיום לרה סייט
חטלה. וכלאן גאל ישראל הוא כטו חכר גאל ישראל, ולסן קלר הוא.

יכוין כגליו יסד כתיבתו רגל אמת, ויניח ידו הימנית על השמאלית ויחדיו על לבו, ויטעוד ביראה וסמטה וכבוונה גדולה, ולא יפסיק בתפלתו כלל, ואפילו אם יאענע אה"ץ אושר קדיש או קדושה לח יפסיק לא יכוין לטה אאווער אה"ץ.

אֲדָנִי שְׁפָרוּי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן נוֹמֵל

אדני שפרוי, תה"ס נ"א, י"ו. ונתקן קודם לתפלה (ברכות דף ד' ע"ג) על דרך לחום טעמי. לכ ומה' טענה לשון אמתקא נז עתה האם לאים טענה נסיו בתפלתו. ובאני כ"י י' קודם ה' שפתי טוד הסמוק אועט תפלה (תהלים ס"ה, ג') ופחד ה' שפתי הסמוק בי אם ה' אקרא (דברים ל"ב, ג') ועל זאת כתב הטור י' נוסחין לוטר קודם ה' שפתי פסוקים בגון אועט תפלה, כי אם ה' אקרא, ואין לחטום דכוי הספק, אבל ה' שפתי לח הוי הספק, דכיון דתקוהו רבנן בתפלה גדולה אריכתא דשית, אבל בטוסף ומתנה אם ירבה לוטר פסוקים יאטר עב"ל. ברוך, י"ס נרכות הסמוכות החלב [ועט גרחה לעלמיים שנוספה גושן טאוור הס י"ט] הן הנקראות לפו"ל סתם באם חפלה, נעבור אכן עקר לכל התפלות והתפלות על כולן, ונסדרי הספרים בקראת תפלת י"ס באם עמידה, נעבור אלריך לעטוד נה, וגם הויכר ה' נרשית טטוד ק"ה כך קוראה, וג' נרכות טראכות אלהן הן אנה כנורף ותעוועו וג' נרכות האחרונות הן הודאה וכבוד לגטו וי"ג נרכות השפיעות הן בקאוח לרכי האדם (נרכות ז"ד. וטעמי ה' ונחת הנרכות). ושתפלים תפלה זו ג' פעמים בכל יום בדליתא בתחומטא ה' חיי ארה וכ"ר ה' ה' וירושלמי נרכות פרוק ד', בטת תפלות אדם שתפלה בכל יום, ד' שזואל נר נאטן אטר, לפי אהיום טאתנה ג' פעמים בכל יום, לפיכך לריך אדם להתפלל ג' פעמים בכל יום, באחרית האעט נעורט ונלכרים באטלע הרקיע ונשנחה נטערנ; בערנית לריך אדם לוטר יסי לרון שלפניך ה' אלסי אחוליאני טאפלה לחורה, באחרית לריך לוטר טידה אני לפיך ה' אלסי אכולחתי טאפלה לחורה, נענחה לריך לוטר יסי לרון שלפניך ה' אלסי אכאס אכיתני לראות אמתה בוריתתה כך חוכני לראותה באקיעתה [וזכו הטעם הסמוק]. עוד ככ"ר ה' ה' ונחומטא ה' חיי ארה וס' טקן ונעטרט נרכות דף כ"ו, כ"ו. חין טתפללין יותר טאלט תפלות אחקנו אכות בעולם, אנרכס מקן תפלת אחרית, יאפן מקן תפלת שניחה, יעקב תקן תפלת ערבית, ואף דניאל כתיב גים וזמנין תלחה ביוטח הוה נדך על נרכוסי וטללה וטודף קודם חלסה (דניאל ו', י"א) ולא פירט גחיוו אטה, עטד דוד ופירט ערב ונקר ולכרים פאטה וחסטה ויטע קולי (תהלים נ"ה, י"ח). עוד ככ"ר ה' ה' ונרכות דף כ"ו, כ"ו תפלות כנגד חסידים תקווס, תפלת אחרית כנגד קרבן חטיד אל אחר, תפלת שניחה כנגד חטיד אל בין הערבים, ותפלת ערב כנגד אנרים וטורים אהיו טתאכלים נענחה כל הלילה. וטה אנרכות התפלה דוקא י"ח אטרו ננרכות דף כ"ס כ"ו ויקרא רבה ה' ה' אכן כנגד י"ס אמות הו"ה אנטוטור ב"ט, וכנגד י"ס חוכרות אק"ה, וכנגד י"ס חוליות אכארת. (וכדורשלי פרוק ד' דנרכות אטרו כנגד י"ס טוטורים אכראת תהלים טד טוטור יטכך ה' ה' [כי אצרי ולטה רגאו נאכזו לעוטור אחר], וכנגד י"ס פעמים אשחנות כחונים נחורה [וכן ככ"ר ה' ה' ס"ט], וכנגד י"ס לוויים אנט' טקודי טן ל"ח, כ"ג ופילך, ונויקרא רבה אטור עוד כנגד י"ס אמות הו"ה אכרית סיס (טן ויטע עד ויטע זאס יכ טן טעין), ורחה טוד טכ אכאז על זה ספרהון באטר טוקודס וטאוור. ופיתא נטגלה דף י"ז ע"ג בי אנהי כנסת הגדולה תקנו י"ח נרכות חלב נהסטבס טל הטקראות, וכאחו וחר אטעון הסקולי וכדר אומס. וכספר הכניח כחוכ באם חגרה בי י"ח נרכות אל תפלה טטולס סיו טתוקטת זו אטר זו (ר"ל לא כולן כוטן אחר אלה אמת לאחת וכטו אטנאר וכולך) וכיון אכאו אנהי כנסת הגדולה כללוס ותקנוס בסדרם. כיכד, באכולל אנרכס אכינו טאוור באדים אטמו טללכי אכרת ואתרו בא"י בגן אברהם (נפרקי דר' אליעזר ה' כ"ז כתב אטרו העלמיים נרכס זו באיכל א"ה טנדורטוטור), באנעקד יאחק חנינו על נכ טענחה וכוניע חרז טל לוארו פרהה נאטמו וכניח עליו הקנ"ה טל וכוסיח אוחו, אטרו טללכי אכרת בא"י טחיה דמחזים (וכטין זה גם נפרקי דר' א"ה ל"ה), באכא יאחק חנינו ויגע באטר הסעים וסקדיט אטו אל הקנ"ה, אטרו העלמיים בא"י האל הקדוש (וכן נסדר"ה ה' ל"ה), באנה טרעה להעליך את יוסף נא גבריאל וליטדו ע' לאונות אטרו טללכיים בא"י וזוגן ריענה (נפדר"ה ה' ה' ה' כתב אטרו בן באטר טטר הקנ"ה לפטה רכינו את טוד אס כטטורה), באטעה רחוקן טעטה נלטה ונקטה עליו טיתם וטור נחוכה ותיס אטרו העלמיים בא"י דרועה בתשובה (נפדר"ה ה' ה' עניאו טל תאנה טנכה כן חוקיה), באטעה יכורה טעטה אטר ואתר לרקה טעמי ונסלח לו על אוחו טון אטרו בא"י דען דמורה לסלוח, באטרוו הטלרים את פיי אנותיטו אטר הקנ"ה ונאלתי אמתם, ואטרו טללכי אכרת

(*) ר"ל חוליות הגדולות אכארתה סקן י"ח, ו' חוליות אכולר ח"ה חוליות אכר חוטבות כגן י"ח חוליות טל י"ח חוליות טל אכולר. ואחר טוד ר"ל ח"ה, נרכות חוטבים סיס ככר חמיס קטבס אכארתה, ור"ל אכולר חלב י"ח חוליות גדולות כפלה טוד חוליות קענט כחוקן אכארתה כה חלוב כלחח קטנט חלעטה אל י"ח חוליות אכולר, וטחוליות קטבס חולית חיה כה טנרוך אהיס טנלם הנקודס לרו נחורים כ"ר ה' כ"ה ויקרא רבה ה' י"ח (וטחוליות ה' כ"ה טח נכריו), חרי הן נגלגן י"ח חוליות וסין י"ב לטבור כ"ר חלענות טלחוס, טס חוטבים טס אכנות חוליות טל חוטבים אכל חוטבות לו טחננה כלחלות פרוק ה' חלענות חוליות קטבס נס לא פתחה דף כ"ב חלענות ח"ה.

אֲתָה גְבוּר לְעוֹלָם אֲדָנִי מִתְּיָה מִתִּים אֲתָה רַב לְהוֹשִׁיעַ.

פסוק שמיני עצרת מוסף מן ביה לוק ערוטטן טמג פסח מוסף זמגט מוס:

מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מִתְּיָה מִתִּים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְהַיֵּר אֲסוּרִים וּמְקִיִּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרַיִם מִי בְּמִזְבֵּחַ בְּעַל גְּבוּרָתוֹ וּמִי הַזְמַח לָךְ מֶלֶךְ מַמְיָת וּמִתְּיָה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה.

נע"מ חוטרס מי כסוך. ח"ן דען לעהן בוסטמגטן ווירר מי כסוך חיינגעטמאטעט.

מי כסוך אב הרחמים זוכר יצוריו לחיים ברחמים.

וַיֵּאמֶן אֲתָה לְחַיּוֹת מִתִּים • בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִתְּיָה הַמִּתִּים:

קדושה לש"ן בשורת חסד.

אֲתָה קְדוֹשׁ

נְקַדֵּשׁ אֶת־שִׁמְךָ בְּעוֹלָם בְּשֵׁם שְׁמִקְרִיִּים אוֹתוֹ בְּשֵׁמי טְרוֹם בְּקִתּוּב עַל־יַד גְּבִיאָה וְקָרָא זֶה אֱלֹהֵי וְאָמַר יי' קְדוֹשׁ וְקְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי' צְבָאוֹת טַלָּא כָל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: מ' לְעַמְתָּם בְּרוּךְ יֵאָמֵר יי' בְּרוּךְ כְּבוֹדוֹ: מ' טְמַקְמוֹ: מ' וּבְדַבְרֵי קְדוּשָׁה שְׂתִיב לְאָמַר. מ' יִמְלֶךְ יי' לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךְ צִיּוֹן לְדוֹד וְדוֹד תִּלְלֶינָה:

וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ

וְקְדוּשִׁים בְּכָל־

יוֹם יְהִי־לְלוּךְ

סְלָה:

מ' לְדוֹד וְדוֹד גְּבִיר גְּדֻלָּה וְלַגְּעוּחַ נְצַחִים קְדוּשָׁתְךָ נְקַדֵּשׁ וְשִׁבְחָה אֱלֹהֵינוּ טְפִינֵנוּ לֹא יִמוּשׁ לְעוֹלָם וְעַד בִּי אֵל מֶלֶךְ גְּדוֹל וְקְדוֹשׁ אֲתָה.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל (נע"מ בַּמְלֶכֶךְ) הַקְּדוֹשׁ:

אתה גבור, שתחילין נרכה זו כל גבורה, אבל אלה שמכירים בה הם נכבדות, (כ"ר מ' י"ג). אלו כנס כל חרות, עטרת זקנים מ' ק"ד. מתנה מתים. סו"ד נכרי, וכן מתנה המתים, כי מטובים הטוב, אבל פטית ישי"ה הוא עוברת וע"כ הוא כסגול. רב להושיע. נבי"ג נס כבוד רש"י ור"ב וכן נראה נרמז אכן ירמי, חטנס כבוד ולטודרהס בלא וי"ו וכן נג' כ"י, וכוח העקר כי הוא ע"ה ביאעים ס"ג, ח' ורמז יוסף אומן ס' ט"ד. ועוד לדעת כי חנת אשה אלפניו ל"ל עלעיל נענוד כי זה הספק דבור. משיב הרוח, ראש סמ' חטנית. ונרכות דף ל"ג. ונ"ע ס"ה ט"ב. וכוח ע"ה יאנ רוחו יולו טיס (תהלים קט"ז, י"ח) וכמו אחת טן ג"ש פניש כן תחבר טן ישב ששיב. וכח אכן ירמי בימות הקין נכנו לוער ורכ להושיע טכלכל חיים נחמד'וכו' וכן נתב רב עטרת (וכן טכנים טחכנס), אבל כספרד ומרוכניכל נכנו לוטר ורכ להושיע טוריד טשל טכלכל חיים וכו' ואלו דברי חכמים חיים דחיות (תענית דף ג') נעל ונרופות לא חיינו חכמים להזכיר זאס נח להזכיר טזכיר טכ"ל. דאוב, את כל חי, וכוח ל' רנים טכינוני ט"י כל"ח דית זעבענרען. בחסד, כטו זככות תכלים קל"ו, ב"ה. ומתיר אסורים, כבוד טעדים גלון כוסף ומשען לאכיונים. ומקים אמונתו, הכטפתו כדניאל י"ג, כ'. דושה דף דל"ת אל דושה דנוסס כי לפי טעמי טעמים יכח טעם טפסיק על ושי. ועוד דושה טגון עלעיל טסחמ נמינת אחור ולפ"ד אל דף דנכס דקין דסיק דונטת דושה דף (נראהית ל"פ י"ב). סמיח ומחיה ע"ה א"ל כ' ו'.

אתה קדוש, כנרכס הסליחית הזאת י' אמי רב כנוסחלות, כי נטחור כוטל כנוסחא, לרור ורור נמליך לאל כי הוא לכרו טרום וקדוה ושבתך אלהינו טפינו לא ימוש לעולם ועד כי אל מלך גדול וקדוש אתה בא"י האל הקדוש, והיא ע"פ סדר רב טטרת, וטענה ילא לאככנים נוסח טג"ן אשטר כחורת א"ע לטיוס טקדושה. וכסדר טעדים גלון כנוסחא, אתה קדוש וטמך קדוש וכורך קדוש וכסאך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה בא"י ה"ה. וכן טוסה טרענ"ס אך נכסרת חנות חוכך קדוה וטתן קדוה, וכח אמוה סלככנים, וכנס חנות סכרבה טן י"ד כנגד י"ד חנות ככטמוק וקרת זכ אל זכ (יטע"ו ו' ג'). וכספרדים חוטרס נס סס חתה קדוה וכו' רק אטוסישים אשרי יכללך סלכ, כי אל טלך גדול וקדוש חת"י וכוח לקוט טנוסח רב טטרת. ונטטרי ט' חתה ככרנס טזכיר נרכה זו כנוסח קדוש אתה תורא שטך, והיא כיוס לנו כחפלת ר"ה וי"ב, והנה לפדנו כי הקדטונים כיה להס נוסחא כו נס כחפלת י"ח לחול. — וקדושים, יטרלל (כמות י"ט, ו' דברים י"ד, כ'). ויחור נראה כי קדוסיס הוא כחן חולר על טעלחכיס. סלה, לטולם ועד כטפורט לפעליב דף 81. האל הקדוש, ונערת י"ח חוטרס דמלך הקדוש (נרכות י"ג, כ"ב).

נקדש, כנוסח טקדושה (נרכות דף ב"ה, כ') י' אמי טכנס כין סלככנים וסספרדים, אלה פתחלים וקדושה ונעריצך כנעם שיה סוד שרטי קדוה סטטלשים לך קרשה וכן כחוב על יד גביאך וקרא

נתענית לכוז לוטרים כאן סליחות **כי מוחל וסולח אתה • ברוך אתה יי חנן המרבה לסלוח:**

ראה בענינו וריבה ריבנו וגאלנו מהרה למען שמך כי גואל חוק אתה • ברוך אתה יי גואל ישראל:

נתענית לכוז מוסף סוף כאן ענו.

ענגו יי ענגו ביום צום תעניתנו. כי בצרה גדולה אנחנו. אל תפן אל דשענו. ואל תסתר פניך ממנו. ואל תתעלם מתחנונו. הנה נא קרוב לשועתנו. יהי נא חסדה לנחמנו. שרם נקרא אליך ענגו. בדרך שנאמר והיה שרם יקראו ואני אענה. עוד הם טרברים ואני אשטע: כי אתה יי העונה בעת צרה. פודה ומציל בכל עת צרה וצנקה: ברוך אתה יי העונה בעת צרה:

רפאנו יי וגרפא הושיענו וגושעה כי תהלחנו אתה • והעלה רפואה שלמה לכל מחותינו כי אל מלך רופא נאמן ורחמן אתה • ברוך אתה יי רופא חולי עמו ישראל:

(*) מי שרצה להתפלל על החולה יוסף כאן לוטרי זה.

ויהי רצון טלפתך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתשלח סהרה רפואה שלמה סד השקים רפואת הנפש ורפואת הגוף לחולה ס"כ בתוך שאר חולי ישראל.

דונת בלע ס' סלג לאונס (תכלים נ"ב, י'). כי מוחל וסולח אתה, כן נוסחת סאכנוים; ונוסחת ספסרדים ועוזור רועל סוף, כי אל טוב וסולח אתה, וכן נסוד רב עשרם וסרענ"ס, והיא נוסחת סעקרת וכסנ אנחת חותמים גם סאכנוים כזוסופים סליחות נכרסה זו. המרבה לסלוח, ע"ס יששכב נ"ב, ז'.
ראה בענינו, נעלה י"ז, ע"ג, פס רלו לוטר גאולה באניית, פטר רכז טחון אמידין לגאל באניית לפיך קנעוס באניית. וסכורני כתב כי תולדת ססליחה סוף בגאולה וכן כתב ססוד. ראה בענינו סוף ע"ס רחם עמי תכלים קי"ט, קנ"ג אסוק לו רינה ריני וגלני. והנה נכוד ס"ז וכ"ז ראה י"ז בענינו וכן סוף ככורי טעור ג', י"ט, וסרענ"ס, וסגורדהס, ונס' ססידים ס' תקנ"ג, וכן כתב סכל לו ס"ז סה י"ס תנות כנגד תנות סססוק וילעק אל ס' (אסות ע"ז, כ"ס); אלל סרוקת סעסיד סססר תנות ככרסה על טוין י"ז וססיל טלת נא וכן ססכיסו סרס"ל וכנה"ג ופ"ס ורלס יוסף חושן ס"ג פ"ס, וריבה, כל רינס אעקרת סלרט סף כי סס"ס נוספת. ריבנו נסדר סעדים ורענ"ס נוסף ורן ריענג ונאקט סהורה, ססרוך גרם וגאלנו סלכנו, כי גואל חוק אתה, ע"ס ירטיס ג', ל"ד. גואל ישראל ככרת ק"ג סחטין ואל ירלל, ונתפלג גואל ירלל, דררטי סינה, אלו טתפללין על סעסיד (סססס קי"ז, ע"ג).
ענגו, כקרתת תפלת תענית (נטר' תענית י"ח, ב'. וי"ג, ב') ויס סה ענו נוסחת בן סאכנוים וססרדים ונוסחת אכיס סיק שות לנוסח סרענ"ס; וססרוך כערך קכל סניס הנוסחת סולח, ענו אכיס ענו כסת ונעוס סוסת כי ככרס גדולה ואל תתעלם טתסתנו כי סתם טינה כסת כרה וסוק כסעור וילעקו אל ס' נ"ד לסס, טעוקותיסס ילילס בא"י סעונס כסת כרה. וכתב סכל לו ס"ס ככרסה זו ס"ג תנות ככר ס"ג סותיות ס"ג כסוק וירלל יעקב (כרלסית ל"ב, פ') ולוס ססכסת נוסחת סאכנוים. וכתב עוד ססס אלוטר סותס סוף פטר גואל ירלל סכינו וכר לדנר כסקדת אכתוב עניס חיכף לגחולה כססוק ס' לודי גוללי וססך לה יעך ס'. ענגו ה' ענגו ע"ס ע"ס י"ח, ל"ג, כי בצרה, ע"ס נחטיס ע', ל"ג. אל חסון. ל' ונדים ט', כ"ז. ואל ססטר, ל' תכלים כ"ז, ט'. ואל חעלס, אס נ"ב, נ'. וכתב ג"כ כנוסח סודות. יהי נא חסרך, אס קי"ט, ע"ג. והיה שרם, ססוק ניאטיס ס"ס, כ"ד. העונה בעת צרה, ע"ס כרלסית ל"ב, ג'. ככל עת צרה וסוקה, סלסון סולח גם כנוסחת אל כסת, וכוא ע"ס וסלילס כרסחין רכות עמיס (נחטיס ע', כ"ס), ול' צרה וסוקה סוף כסלי ס', כ"ז. בא"י העונה בעת צרה, חטיסס זו סוף כעסס קסנית רלס סרוך ב'.
רפאנו, ססוק כרטיס י"ז, י"ד ככני יסיד לרניס. ונטר' ע"ז י"ד ה' כקרתס ככרסה זו כרבת סכוליס. וססרו כעלה י"ז, ע"ג סה רלו לוטר רפואה באניית, יאטר ר' סתס סרוך אכיסס סילס כסטיי אכריס רפואה ילפיך קנעוס באניית. ויס סה כ"ז תנות ככר כ"ז תנות אכסוק וילטר לס אסוט (אסות ע"ז, כ"ז) וכנגד כ"ז ססוקיס אכ"י טילס (כרלסית י"ז) זכן כ"ז סותיות סססוק כי סייס סס (סלי ר', כ"ז) ונכסוק סעלת נכל (תכלים ק"ג, ג'). לכל סכוחינו, ע"ס וסכוחיך-סרסוף (רטיס ל', י'),

בָּרַךְ עֲלֵינוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת־הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֶת־כָּל־מִינֵי
 תְּבוּאָתָהּ לְטוֹבָה וְהֵן יִטַּל וּמָסַר לְבָרְכָהּ עַל־פְּנֵי הָאָדָמָה וְשִׁבְעֵנוּ
 מִטוֹבָךָ וּבָרַךְ שָׁנָתָנוּ בְּשָׁנִים הַטּוֹבוֹת. בָּרוּךְ אַתָּה יי מְבָרַךְ
 הַשָּׁנִים:

הִקַּע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחִירוֹתֵנוּ וְשֵׂא גַם לְקַבֵּץ גְּלוּתֵנוּ
 וּקְבָצֵנוּ יַחַד מֵאַרְבַּע בְּנִפְוֹת הָאָרֶץ. בָּרוּךְ אַתָּה יי מְקַבֵּץ
 גְּרֵחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ בְּבִרְאשְׁתָּהּ וְיִזְעַצְעֵנוּ בְּבִהַחֲלָהּ וְהַסֵּר מִקִּמּוֹנוֹ

(* פֶּתַח חֲבֵעֵר דַּעוּ שְׁלֹטֵעוּ טַחְגַּעוּ נֶחֶךְ חֲקוּפֹת חֲשָׁרֵי חֹן בִּינֵי פִסְחָה וּוִירֵד חִיעֵר טַל וְטַמֵּר חִיִּינֵי
 גַּעֲסִימֵט; יִחֹן וְהַגֵּט נִקְמָוִיד וְהֵן טַל וְטַמֵּר לְבָרְכָהּ (כַּנִּי"ת דַּפּס).

ובן הוא נסדר רב עשרות; וברפנים גורם לכל החלואינו יחול עש"ה תהלים ק"ג ג'; והספרדים יש להם
 כחוספה מורחבת בלזכרה.

ברך עלינו, נקראת ברכת השנים, ואמרו בטולדה י"ו, ב' שנתקנס כנגד טסקיעי שערים. ובנוספתה יש
 אנוי רב בין האשכנזים והספרדים, גם יש להם לספרדים נוסחא עיוורת לקיץ ונוסחא עיוורת לחורף, אבל
 להאשכנזים נוסחא אחת לכל השנה רק אחרת עומסים והן מל וטטר לברכה וקין לזערים והן ברכה,
 וכחב בעוד דעטע בן עלינא דגטרף אלה בנכח השנים (ברכות ב"ט) אלתא דלין עאנין אומה אלה
 אוליס עה פטר. וכחב עוד טיז עה ל' תנית כנגד כ"ג תבות אפסוק יפתח ה' לך (דברים ב"ה, י"ב)
 ו' אפסוק פתח את ידך (תהלים קט"ה) כרי אלאים, וכן כחוב בכל טו, ונפירוש יאן טניא עוד כנגד ל'
 אומיות אפסוק העשניע בעוב (תהלים ק"ג, ה'). ברך עלינו, נבטלנו וללרענו. הבואתה, כל מיני פירות
 נקדשים תבואה. מטובך, בן בכל ס"י וכ"י ודאה נט"א ופטרף זקנים לא"ה ס' קי"ז ויוסיף אומן ס' פ"ו.
 אפ"ה בני כ"י גם נמדורי רפ"ה ורפ"ו אפ"ה בני רבים וכן כחב יט"ן נמדורו וכל"ה ס' קנ"ד.
 ואף כי גם הוא יתכן ט"ט אפ"ה כיותר נכון בעבור כי כל נוסח הברכה כל' יפיר נחקן, את הבנה הולת,
 תבואתה, ואף נמדורי ספרד אפ"ה כל' יפיר וכן יולת גם פנוסתה טעדים גאון הגורם, כך עלינו את
 הבנה הולת בכל מיני תבואתה אפ"ה כשנים בטובות כח"י וכ"י.

הקע, ברכה זו אעה קל"ז גליות בעגלה י"ז, ע"ב וטה ראו לוטר קנון גליות לאחר ברכת השנים,
 דכתיב וחתם כרי ישראל ענפכט תתנו וטריכט תשאו לעמי ישראל כי קרנו לבטא (יחזקאל ל"ו, ט') עכל
 וקנון גליות הוא ט"י תקיעת אופר (יאעים כ"ו, י"ג). ויש בברכה כ' תבות כמו טיז אפסוק ובוטט אפסוק
 (נשכב י', י'). לתרוחנו, טלכ תלמודית אעקדה כל' חרטי, דרור פתורנס יר"ו (זיקרא ב"ה, י'). יאטי
 ס"ה, ורטי תדר ועום נגטר' טן מדורי (נטיין פ"ו) טן העמודין (כ"ק ל"ה), וטיה עקר נקוד התנה
 ירית וטמי רי"ג אטינה טקבלת דגז כל' לרי בטקוס פירק, ואין לו חנר בעקל אמות העברים כי פט
 אטטל גרות גרות הם טעלוטי עי"ן, וטה אדופה לו בעקלת הוא זלית (תהלים י"ב, ט'). ושא גם לקבץ
 וכו' עש"ה יאטי י"ה, י"ב אפ"ה בני טקודו גיט"ל בקטן ולט"ד באורק וי"ד דגז. כי יחיד הוא זלית
 (טונריס ב') ונרנחו גליות (טרכין י"ב) גליותי (עגלה י"ב) ונריך להיות סו"ד דגזכ בטשטטה אחרי ארק,
 כמו טן סלכות סלקיות (דיותל ח' כ"ג וסו"ד דגז כל' ס"ע וכ"י) וטן חנותאניות (ירטיה ל"ז, ט"ז), וכן
 כחב גם טעבלול בטוף עקל אפ"ה וכן קקד ר' עורילל נמדורו וכוף סוכון וסעד הנאטן הוא בעקל הדועם
 לו כחב כו"ד הוא טעקל אפ"ה אחר עה ג"כ דגז כו"ד סדנא כמו גיות גליותי וכן פשטות. אפ"ה גליות.
 תהיית ככטן סו"ד דעבה. וטה אפ"ה דעל ט"ה נטלולו טען ז"ו לנקד גליותי בניטל נכ"ה טעוד
 לטדו גליותי יאלת (יאעים פ"ט, י"ג) וכחבר כל נרנו. מארבע בנפות הארץ, הספרדים עומסים לארענו,
 והוא ט"ע סוד רב טעום והרענ"ם. סקבין נרדו-ע"ה דערים ל', ד'. ועיכה ד'. ו'. גליות, נמדור דס"ו
 עועמד כהדיא קסה על כדל"ה ונאן כי בן טוף רעה טפ"ה בתהלים קפ"ה, ב'.

השיבה, בטולדה י"ו, ל', בין אנתקנו גליטט נעטס דין נדעמים אכ' ואטינה ידי ענין ואלרוך
 כגוד סינך וטייב וטייב אפטיך נדעלשמה (יאעים ס', כ"ו), וע"ה פסוק זה נפישרת תהלת הברכה.

יגזן ואַנְהָה וּמְלוֹךְ עֲלֵינוּ אֱתָהּ יי לְבַדְךָ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים וְצַדִּיקֵנו
 בְּמוֹשָׁפֶט. בְּרוּךְ אַתָּה יי מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמוֹשָׁפֶט:
 לְעֵצִית אֱמִיטִים הִנְרַכָּה בְּרוּךְ אַתָּה יי הַמֶּלֶךְ הַמֹּשֵׁפֶט:

וּלְמַלְשֵׁינִים אֲלֵהוּ תִקְוָה
 וְגַלְעָזִישֵׁי רִשְׁעָהוּ כִרְגַע יֶאֱבֹדוּ
 בְּלֹם מְהֵרָה יִבְרָאוּ וְהַיְדִים
 לְמַלְשֵׁינִים אֲלֵהוּ תִקְוָה
 וְכָל־הַמִּינִים כִּרְגַע יֶאֱבֹדוּ וְכָל־
 אוֹיְבֶיךָ מְהֵרָה יִפְּרָאוּ וְהַיְדִין

הַנוֹסֵחַ סִיכָנָה:

בַּחֲמֵד וּבְרַחֲמִים עֲמִם הוֹצֵא נִי, כ"א. וְצַדִּיקֵנו בְּמוֹשָׁפֶט, כַּמְדוּרֵי מִסְרֵד בְּצַדֵּק וּבְמוֹשָׁפֶט, וְהוּא ע"פ
 מִדְּרַגְתֵּי עֲמִים וְהַרְעֵנִי. מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמוֹשָׁפֶט, עֲמִי תִהְיֶה תְהִלָּתִי לְנִי, ה'. וְלִי, ד'. הַמֶּלֶךְ הַמֹּשֵׁפֶט
 אֲלוֹתֵיךָ נִעְרַת וְעִי תִזְכֶּנָה פִּירָשׁ רֵאִי נִגְרָכֹת י"ב, ע"כ אֲהוּא כְמוֹ מֶלֶךְ הַמֹּשֵׁפֶט, דוֹגְמַת הַחֶרֶן הַנְּרִית
 אֲהוּא כְמוֹ מִדְּרַגְתֵּי הַנְּרִית (יְהוֹשֻׁעַ נ', י"ד) הַמִּסְנָרוֹת הַמְּכֻוֹנוֹת נִמְקֹס מְסַנְרֹת הַמְּכֻוֹנוֹת (ע"כ ט"ו י"א)
 הַעֲמֵק הַמְּכֻוֹנִים נִמְקֹס עֲמֵק הַמְּכֻוֹנִים (יִצְחָק ל"א, ע'). וְכֵן כַּתֵּב ד' יוֹנֵה נֶסֶם הַקִּטְטָה שֶׁנֶּר ל"ו, וְרַחֵם
 גַּם נִתְּזֹכֹת רֵאִי הַנְּדַמְסוֹת נֶסֶם הַפֶּלַע טַטְטוֹנִים סֵטֶן ד', גַּם נִמְקֹס ר' וְהַלֵּף הַיִּידֵנְהִים לְטַלְמוּנִים דָּף
 כ"ב. וְהַרְעֵנִי (עוֹנֵה נֶבֶל בִּזוּם י"ח גַּם בְּחֹדְרֵהֶם נִמְקֹס אֲנֵה עֲמֵה) פִּירָשׁ אֲהוּא לְהַפְלִיגַת הַנֶּסֶם אֶל
 הַסֵּט יִתְנַדֵּךְ, ר"ל אֲהוּא הַמֶּלֶךְ וְהוּא כְּמוֹ הַמֹּשֵׁפֶט כְּמוֹ הַמִּסְרֵד אֲהוּא הַכֶּסֶף וְהוּא הַעֲדָה. וְכֵן פִּירָשׁ כִּי עֲנֹת
 לְבִי סֵטֶן תִּקְפֵּא.

לְמַלְשֵׁינִים, הִנְרַכָּה הַזֹּאת הִיא שְׁנוֹסֶסָה עוֹד לִי"ח בְּרֻכּוֹת הַתְּפִלָּה נִיטִי רַקֵּן גַּעֲלֵינָל (לֹא נִיטִי
 הַגְּלוּנִים כְּמוֹ אֲהוּא נִטְעוֹת בְּפִירֹשׁ כִּי) וְכַתְּלַת בְּרֻכּוֹת הַעִיִּינִים אִו בְּרֻכּוֹת הַכְּדוּקִים, כִּי
 נִתְּקַנָּה נִגְדַּ הַכְּדוּקִים וְהַחֲפִיקוֹרוֹסִים אֲדַכּוֹ נִיטִים הַהֵם אֲהַכְּפִיכּוֹ נִחְוֹרָה אֲנַע"פ וְנִבְיֵאת עֵצִית וְאַחַר יִסוּדֵי
 אֲשׁוֹנֵת יִשְׂרָאֵל וְהִיוּ עִמִּימִים וְעִדִּימִים וְנִמְחִימִים וְלֹא זֹאת בְּלִבְדֵּךְ אֲלֵהָ אֲהַלְכֵנוּ ג"כ אֵת הַיְהוּדִים הַעֲתִינִים
 אֶלֶל הַרוֹשִׁיִּים וְכִבְיֹאוּ כִכֶּה רַעוֹת רַכּוֹת עֲלֵיהֶם וְהִכִּיּוּ לָהֶם נִמְחֹד, יוֹדֵעַ כִּי גְדוּלָה כִכֶּה אֲנֵה
 לְאוֹשֶׁה ע"י עֵינִיקִים הַמְּעֻדִים טַקְרָנָה טֵן הַרְעָה הַנֶּהֱלֵךְ לִי ע"י לֹרְרִים וְלֹתֵה (וְרַחֵם רֵאִי לִיחֻרָה כ"ו,
 י"ג) וְע"כ כַּאֲרֵךְ רַחֵם רַקֵּן גַּעֲלֵינָל אֵת תְּגִנְרוֹת הַרְעוֹת הַזֹּאת אֶל הַפּוֹשְׁעִים הַהֵם לֹכֵה כּוֹף וְנִיטֵי דִינֵי
 לְהַקֵּן תְּפִלָּה עַל אֲבֹדֵם וְלִקְטֹנֵה נִחְוֹךְ אֲנֵה עֲמֵה וְעַמֵּד חֶבֶם פֶּתֵד אֲשׁוֹלֵל הַקֵּטֶן אֲמֵו וְיִסְדָּה, וְכִלְנוּ
 כֵּה גַם אֵת הַכּוֹדִים, ר"ל לְהַתְּפַלֵּל כֵּה ג"כ אֲיִכְלֵה סוּדוֹן וְכַעֲלֵל וְהַמְּזַק אֲשֶׁר הִיב עוֹנֵעִם נִיטִים הַהֵם
 טַקִּיּוֹם הַתּוֹרָה וְהַסְּנוֹת, וְהַזְּעִירִים אֵת הַנְּרַכָּה אֲחַר הַיִּיכָה אֲשִׁטִּינוּ, אֲעֲלֵחַר אֲנַע"פ דִּין נִרְעִים כִּלוּ
 הַעִיִּים, וְכַלִּיתֵהּ נִגְטֵר נְרַכּוֹת דָּף ב"ח, נ', וְעַנְלֵה דָּף י"ו, כ', וְיִרְזַעֲלֵי נְרַכּוֹת פֶּדָק ד'. אֶךְ
 נִסְחַת הַנְּרַכָּה הַזֹּאת חִינְנָה אֲנֵה נִסְחָרוֹם כִּי נִתְּלַפֶּה לְאֵהָ נִעְטָךְ הַמְּטִים וְנִתְּרַנֶּה אֲשִׁרִים, כִּי אֲנַע"פ
 אֲחִינְנָה נִוִּסְדָה בְּלֵל נִגְדַּ אֲוֵשֶׁה אֶלֵי אֲעוֹנֵה אֲחֵדָה (וְכַאֲרֵךְ יוֹאֲרֵ עוֹד הִיטֵן) רַק כִּנְגַד הַעוֹדִים אֲנִי אֲרַאֵל
 וְשׁוֹרִים יִשְׂרָאֵלִים כִּכֵּל זֹאת הַעֲלִירִים טַלְלוּ כֵה אֵת יוֹם לְהַתְּפַלֵּל עֲלֵינָהוּ רַעַע וְלַעוֹרֵר תְּפִרִית וְאִיכֶה
 (רַחֵם ס' לְחַזֵּן סֵטֶן אֲמֵ"ט וְאֲנֵה יְהוּדָה ס' ט"ו. וְס"ד) וְעַמֵּי כֵךְ אֲנוֹם נִנְאֹשֶׁה אֶד אֲחִין לָנוּ לְעַשׂוֹד
 עוֹד נִבְרוֹר עַל הַנוֹסֵחַ הַמְּקַרִּית, כִּי נֶסֶם כֵּל כֵּו הַעֲמִיד תְּנֹתִיה עַל מְסַכֵּר ל"ב, וְכִי אֲחַד טַלְמִי
 לְאֹנֶם אֲהִיב אֶל ע"ה תְּנֹת, וְנוֹסֵחַ עוֹד מְפִרְדִּי כִי הִיב אֶל ל"ד תְּנֹת, וְנִרְעֵנִים סוֹף אֶל כ"ב תְּנֹת.
 אֲשֵׁנִם נִמְי סוֹדִים כִּי"ז גַּם נִתְּחַוֵּר אֲלֵלוֹתֵיךְ כֵךְ לְאֹנֶם: לְמַשׁוֹמְדִים אֵל תְּדִי תִקְוָה וְכֵל הַמִּינִים
 בְּרַעַע יֶאֱבֹדוּ וְכֵל אוֹיְבֵי עַמֵּךְ מְהֵרָה יִכְרָאוּ וְשִׁלְכוּ וְרַקֵּן מְהֵרָה תִעֲקֵר וְחַשְׁבֵּר וְתִנְטֵר וְהַכְּנִיעַ
 כֵּל אוֹיְבֵינוּ בְּמְהֵרָה בִּימֵינוּ בְּרוּךְ אַתָּה ה' שׁוֹכֵר אוֹיְבִים וּמְכַנִּיעַ וְדִים". וְכֵה הִיב מִסַּע גַּם נִסְדוֹד
 דַּס"ב (רַק אֲהוֹשֵׁד לְמַלְשֵׁינִים נִמְקֹס לְשׁוֹמְדִים וְכַדְרֵךְ כֵּל הַמְּדַפְּסִים לְמַדְּפִים קֵן) וְנוֹסֵחַ פֶּתֵחַ נִרְלֵה
 אֵהָ הַקְּדוּמִיָּת, כִּי קֵן טִיחָה כֵּל ס' לְחַזֵּן, גַּם כַּעֲלֵ לִדֵּה לְהַדֵּךְ נִעְדָק ל"ו אֶל עֲמֵר ח' כֵּלל ח'
 (נִדְמוֹם פִּדְלֵהָ, חֲנַל נִדְמוֹם סְכִינִיטֵה הַמְּעִיטֵה הַמְּדַפְּסִים אֵת כֵּל הַעֲמִין אֶל נִרְנֵה מ' וְכֵוֹ אֲטַעו
 ג"כ נֶסֶם אֶל אֲבֹדְרֵהֶם), גַּם הַעוֹר עֲלֵה ס' קו"ם וְהַרְרֵי נֶסֶם הַכּוֹנוֹת וְכַדּוּקַת הִיחֵה הַנוֹסֵחַ הַזֹּאת
 לְמִינֵהם רַק אֲהֵם הַפִּירֵוֹ אֵת הַתְּנֹת כֵּל אוֹיְבֵינוּ אֲשֶׁר הֵם נִתְּפֵת רַק כַּעֲלֵ לָאֵן כִּי כִנֵּד אֲטוֹר וְכֵל חִינְי
 עַמֵּךְ, וְיִסִּי עֲמַסֵּר הַתְּנֹת כ"ט, וְכֵן הַנוֹסֵחַ נִסְדוֹד דְּפ"ג, וְכֵן הַמְּעִיטֵה גַם יַעֲנִין נִסְדוֹדוֹ
 (כַּעֲשֵׂה הַמְּנִי וְכֵל אוֹיְבֵיךְ עֲשֵׂת וְכֵל חִינְי עַמֵּךְ) וְכֵן הַמְּדִים ר' וְלָטֵן טִלְוִבֵּן נִסְדוֹרוֹ, וְכַעֲךְ זֹאת
 הִיב גַּם נִתְּחַוֵּר רִעוֹת, וְע"כ כֵּה כַּחֲתוּ גַם אֲחֵנָּה וְהוֹחֵה נִבְאֵרְנָה. — לְמַשׁוֹמְדִים, קֵן הַנוֹסֵחַ עֲעַקְרֵה
 נִעְרוֹת הַעוֹר וְנַעֲלֵ כֵד הַקְּטֵה חוֹת תִּי"ו וְכַעֲלֵ נִחְזוֹן וְנַעֲלֵ לִדֵּה לְהַדֵּךְ וְנַעֲלֵ כַסֵּף טַעֲנֵה נִתְּלִכּוֹת תְּפִלָּה
 רַחֵם פֶּדָק נ', וְכֵן הִיב כֵּל כִּי יִכְמִים, וְנִקְרָה פִּיפִי הַיְהוּדֵי הַיּוֹדֵעַ וְשִׁכִּיד אֵת בּוֹרְאוֹ וְהַתְּכוּיֵן לְמִדּוֹד
 ע', וְהוּא מַאֲדֵ שׁוֹרֵר נִיטִינִי אֲשֶׁל אֲהוּא תּוֹלֵד נִינֵן טִיפֵל, וְהוֹרֵת הַמַּאֲדֵ (אֵם כִּי לֹא נִתְּכֵל נִעְקֵרָה
 רַק נִינֵן נִעֲלֵל וְכַעֲלֵל) ל' נִתְּמַקֵּךְ וְקִלְיֵה וְשִׁרְיָה הִיא יַעוֹרֵדֵךְ עַם אֲרֵם שִׁכֵּם גַם עֲשֵׂת, וְע"כ עֲשׂוֹד

מִהֲרָה תַעֲקֶר וְתִשְׁבֵּר וְתִמְגַּר וְתִכְנִיעַ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמְכַנֵּעַ זָדִים:

פירוש ענותך, ר"ל מי שנחמק ופרק טעליו את עול העולות* כסיות אנערד ינוה טלוה טן העלות ולא יענכה, או יכסיה כחמד פייטורי השטונה, או אלת יאשין חלף נמורה אנכתב בלכד כעו אלישע בן אניה והקרבים, והדוטה להס כל איז יהודי חף שאוטי. אחר טכות התורה ועורד כעלוה אחת טכה נקדח עאשר, והעדים נדכרי רז"ל עאשר לחלל טח (ערובין ס"ט. חולין ה') עאשר לאכול נכלות לחזקון (פנהדרין כ"ז) עאשר לאכול דם (הוריות י"ח) ונכוונה הזאת תרגם גם אונקלוס כל בן נכר (שמות י"ב ט"ז) כל בר ישראל ראשחמד, ר"ל איז יראל אחר טעאיו טעידים עליו שהנתק טן העלות, וכן נעלף טערה כטבילתה פ' נח פ' ט"ו ונסנהדרין ס' געין ט"ה, יראל עאשר**). והנה למשוטדים אל חזי חקודה, פירוש לפורקי עול העלות כאלה לח חסי להס תקום ר"ל ממשנתם שחאכים לנעל טטוה טעכות טסס היא לח חזון ולא תתקיים. הרי לנו ברור בי חזין תפישה כלל על הלשון הזאת טלד הירלחה, ונכל זאת טערפייסיס ירלו להכניסה כמדורים והעלו הם כמקומה למלשינים וחסי היא ירושה נכל ספרי הדפוס אט"פ איז טפק אס יולאים נה (רמז טג"ח רמז ס' קכ"ו), עד כי גם יעכ"ץ ככל קנחתו אקנה לנטחת. העקרית כסשרו לוח ארז ס' קכ"ט לח היס לו לכ להטזירה כמדורו על עמנה וכסיות לטלשינים סהד, ומה טעטה נעטה, ויס לדעת כי כמדורי רפ"ה ורפ"ו היא למלשינים לא קלמלשינים וכל"ל וכטו אכחז נעל עטרת וקנים כס' ק"ח. וכל המינים, פי אכופר כמליחות הכוים ואופר חזין פלוה הוא נקדח טין, והח קסה טן עאשר (רז"ל נחולין י"ג, כ"ו. וע"ז כ"ו, כ"ו), וכן כגמין מ"ה, כ', ס"ח אכתבו טין יארף, ומה חכמה חיינו נרור, כי יז אוטרים אהח ע"ז איז אהיס עמו עאכ"י (Manes Cubrikus) ולא היא כעל דח ונקדחו כל הנטעמים אפריו טינים (Manichäer), אכל לח ימכן לפרז כן, כי היא טחני אהח לח היא טעל עדיין נעולם כפי רכן כמליחל, חלף נהרז ביטי קונסטנטיין ככח פ"ה אפרי חלף הרביעי וכטו אכתב נעל העקה לפ' טעט יראל, ונעל לרה כדרך פירז, המינים, אמינס טעין אטנזי כלל חלף טין כפי עלטם, כי כל פי איז לו אכל יורה איז חלוס טעניט העעלס נטול עוכ לחיכו ונטול רע לאנאיו, וח"כ ככוסרים כאלוה הם טין כפי טעטם. וחדרים עפראים טין טארז טאן, ודוגעת פיש וקאשי, ויקרל כך ע"ז אטטון כחשונה, וע"כ טעינים פירוש כטו הטהינים (ירמיה י"ג, י'), וזה ספירוז טאט וטחיכ. והנה חף כוספת ו אמה כדפוסים חדאים והכילו חתמיה וכל עושי רשעה, אכל שניז זה קלקול הוח, כי כל עלטוטה אל ברבה ו כלל היא להתקוטס כמד טעינים ואחר ע"כ גם נקדחה ברבת המינים, ונתוספתה נרכות סוף פ' ד' [גם נירזלעי סס] אטור נהדיס, וכולל אל טינים כאל פרוזים, ר"ל אנכרת הלדוקים (אחר קרלס כחוססתח פרוזים טל' אל מפרוז טן"לכנור, אכות נ', ה', ע"ז אנפרזו טקבלת חז"ל) כריך להזכיר גם את המינים, וח"כ חייך כעיו פרינו להסיד תנת המינים טטנה ולטנות טטנע אטנעו חכמים, ועוד כי עוזי רעה אמינס ככלל המינים, ופי סתיר להטפלל על חכודם, ואס יזי טתיר כוס, הלח יחיס הוא כעלטו עוכה רעשה, ושד חיס חייפח היאז איעט רת הטוב ונקי הוח טכל טעטה רעה עד איוכל להטפלל נגד אחרים עוזי רעה, טוכת טכל זה אחקון כוח לח יכון, וכטו אטדטיקוה גם כעל חיי אדם כלל כ"ד, ואנו חזין לט חלף כוסת קדשונינו אסדר ג"כ יעכ"ץ כמדורי, והוח כחך טוקאס חז"ל, התכונן טפלותות חמים דעים אחר הוטיע רוח קדו על טתקרי חפלותינו, תפלת יאדים לטנו, כי טן או והלחה כעעט נעקרו אלה הכחות טן טעולס, עד אלת ישלח להס כח ידועה נעולם חלפי יחידים איסתירו טלה וסיה כטתך עעניהם ורעעים כחך ידעו, כי עכאו כל הלוטוח היראיות טלעינים נהגתה וחמלים כחוד. ועדיין הטפלה לריבה עחטת ארזים הדעים ככארים אלת יתפעלו להיות ארז סקרה רוח ולענה עכ"ל. וכל אויבי ענטך טהרה יכרתו, כן כחוספת היטה, ויעכ"ץ הטעיד וכל אויבך כעו אהח גם כטחור דועת, וכענין אחד כי חייכי יראל כס חייכי כסס (רז"ל לכחות ט"ו, ו' ונפדער כ"א, ג' וזופטים ה', כ"ג). וכמדורים אחרונים וכלם טהרה יכרתו, וחיינו חלף אנו. וטלכות דרון טהרה העקר וכו' דבר ידוע הוח ולטענה טכל ספק חזין הכוונה כוח על טלכות טן טלכות חלוטות אחר יאכים אכחנו כללס לכטט, בי לח די אטפור לנו לחאכ עליהם רעה חלף גם טעוינים לחחנו להטפלל על אלוטם וכחזי רז"ל כוח טתפלל כאלוטה אל טלכות (אכות ג', כ') וכחזהרת הנכיות ירעיה (ב"ט, ו') ודראו את אלוס סעיר אחר כמליחי אמתם טטה והתפללו כעדם אל ה' כי כאלוטה יחיה נכס

* סנה חזין נע לוח. לנדקוח כחמ"ץ כעעט י"ב, ח"ג סלמיס חוטרד יזי וקולח טן טשוטעד, וגם כחלטנו כוח חן ספירוס סיר חחיל חזירון כעך טעז וכאשר לחיות סחמו וחיטתין (כדמס יקן) חלל יחאט בן סריח ככס כח חלפי נאן, אחר אטפור יזי לבי טשוטעד וחברז טערד סהדלחו כ"ל ספירוס טעילה כפיס, כי דמק חלחוק טוף חלקנלו, וחף אט כח כ"י סרית ארז טחד כמיס טעילה טנה כספתלו כו כספתה חולת דק חישחיקי טון גמין וז"כ לח יחוקן אהעלו להס טייל טנה יקה חר לזאנכ, וטוד קסה כי לא כח פחד כלחית כעעט טעילה דק ככנין טעל ולחטעל וחספל, אכל ככנין אטעל לא טעל. ח"ג חחין-כלס חחין טענה, ופלגה כל ואלה גם ככל וקיה חלח טעס ואל כנצדל אמינס טוכות סכנה לא. י"י כעעמים חחיקים על סחפול נדמס כלו סוק-חל יחלס חבת סופר כוקוס חחוד, וחיינו חלף אנו חחיקים. וירלח כעעטוד, ונכל ספירוס יאדים כחלף חוטרד וכל"ל כריות חחוד ונעל דרז כדד.

וירושלם עירך ברחמים תשוב ותשבון ברוכה
 כגאשר דברת. ובגרה אורה בקרוב בימינו בנין עולם.
 וכסא דוד מתרה לתובה תבין. * נחם לט"ו. ברוך אתה יי
 בנה ירושלם:

* נטמסה לט' באב אוטרים כלן נחם. חסן ט' באב לו מנחה ויירד תיער נחם חיינגעטמטסט.

נחם יי אלהינו את אבלי ציון ואת אבלי ירושלם ואת העיר האכלה והתרכה והבזויה
 והשוממה. האכלה טבלי בגיה והתרכה טפענותיה והבזויה טכבודה ותשומטטה טאין
 ישוב. והיא יושבת וראשה חסוי כאשה עקרה שלא ילדה. ויבלענה לגיונות ויירשנה עבדי
 פסילים. ויטילו את עטף ישראל לתרב ויתרגו בדרון חסירי עליון. על-כן ציון קטר תבכה
 וירושלם תתן קולה. לבי לבי על חלליהם טעי טעי על חלליהם. כי אתה יי באש הצתה
 וקאש אתה עתיד לקנותה. בקאטר ואני אתיהלה נאבדיי חומת אש סביב ולקבוצ אהיה
 בתוכה. ברוך אתה יי טנתם ציון ובנה ירושלם: את עמח וכו'.

ולירושלים הקנו לוטר אתר על כלדיקים נעמד עמיקר סתרוטעות קרן אל לדיקים היל כליובלים,
 א' אלו אלו ירושלם יאלו חסניך (תהלים קכ"ג, ו'. טאלכ י"ז, ב'). וכוונסתה יז אנו בין הספרדים
 והאכמים, וספרדים אוטרים ט"ס כרמנ"ס, תאכון נחוך ירושלים עירך כאלר דגרת (וכסא דוד טהרה
 נתובה תבין) ונגה אותה בנין עולם נעהרס ציטונו טל"י טונס ירושלים". וטמזת סאלככונים היל ט"ס
 סדר רב עטרס וטניחיים אותה הטיר וכל בו ולטרו איז נה כ"ד-תנות כמד כ"ד אותיות אנטמון
 אלו אלו ירושלם וכו', וכן נכסוק וישבו על כסרן אלר תתי לטכדי (יחזקאל ל"ו ט"ב) כ"ד
 תנות. כאשר דברה, אנהי אל לין וטנתי נחוך ירושלם (זכריה ט', ג'). בונה ירושלם, תהלים
 קפ"ו, כ'. דע כי בירושלמי נרכות ט' ד', ור"ס ט' ד', גס נטררש אטול רכס ט' כ"ו גס נטרה
 ויכלו (אלעתיקנו לטטה סמוף איס אלוס) יז אס תתיטת סנררס, אלהי דוד ובונה ירושלים, וכן נה
 לתוס ר' יחזק בר אטול דטן טבו טעדות נתיי כפירואו רלש ט' וישלס. וטעס טוסתל זו יכולר ננררס
 לת לטפ.

נחם ה', בירושלמי נרכות ט' ד' (וטובל נכרי"ף וכנסת כרל"ט סוף עט' תענית) ר' חזק אטר
 יפיד טע' בלז לריך להכיר טעין סעלודע, וטלי גיטו, נחם ט' אלטינו עלינו ועל וכו' והכוסתל היל טחיס
 רב עטרס נטדורו ונגה גס נטחור רוטל, וכן לאונה, דרסס ה' אלטינו עלינו ועל יארל טטך ועל ירושלים
 עירך ועל לין עבן כנדך ועל העיר (כנוויה) סתכלס והתררס והאופטס כנתונה ניד וריס כרעוסה כנך
 עדינים ויבלטוס לגיונות וירואכ ענדי פסילים, ולעטך יארל נתיק וכו' ועקב ירוסס הורשקתה. נפרח ט'
 אלטינו סעפרה. ותיקיה טלרן דיה. נפה עליכ כנכר אלוס וכנחל אטף כנוד גויס כי כלז כלתס" וכו' וטמסל
 פטרס יז לטרמנ"ס וגס היל תחלתה רחם, ועטנס נתהוס טוסתנו סטתללת נחם וכטו אכתב חנן ירמי
 טכלכות ט' כלז ט' כ"ו וטנסת כרל"ט כסוף תענית אנטנסס אוטרים נחם ולח רחם. האכלה והתרררה
 והבזויה והשוממה, ד' לאונות אל תכלת, וכנז חנודרסט כי אלנה חררס כויה אטופס ר"ת אלכן ארביש
 לרשח על ססוק ולבכרת ארס (יחזקאל ל"ד, ט"ז) כיוס טכס ט' לת אנר טעו (ישעיה ל', כ"ו). חך
 כסדורי רפ"כ רט"ו גס כבי"י חוד וכטחור רוטל חין אס תנת והבזויה, וכבי"י חסר כל ד' תנות חלס
 חינון. האכלה פבלי בגיה, סתה סנך ושאר ד' סלאונות. והתרררה, סכ"ל נטנול ותי"ת נקטן חטוף, י'
 חרנן (יחזקאל ל"ו ל"ב). ספענותיה, לביי ספענות ישראל. והבזויה סככודה, כמי כבי"י גס כסדורי
 רפ"כ רט"ו חינון. ליינות טלכ תלטיעית ושטסה סחנות טלחטה כטו לגיון כעונר עטקוס לטקוס (חלן
 זכ"ג), ועוק סחנה טל' רוסי Legion. חרס על חיל חכאי טלחטפ נטמטר י"ב חלף וס' טלות וכל"ט
 עדיינט. וירשונה, חסו לטס לת העיר, ל' וירואכ ויכנו גס (ישעיה ב"ח, ט"ח). ויטילו, כפילג, טרה
 חל כהטיל. בסר תכבה, ט"ס אשר כנבי (ישעיה כ"ב, ד'), וכנבי כבי"י גס כסדורי ססר חרדי
 חנה, וכן כול פרענ"ס, חכל נרסנו חכך יחד כי טקל חרדי חינונו כטקיל. לבי לבי. טעי טעי,
 כטל לחוק כחפודי. באש דערה, ט"ס חייכ ד', י"ח, כאסור זכריס כ', ט'. מנחם ציון ובנה
 ירושלם. וכן טע' רב עטרס, חכל תתיטת כרמנ"ס היל, טל"י טונס ירושלים" כנכל היטיס, וכן גס
 נלטרררס, וכטחור רוטל חחם, טל"י סחס לין טירי ולכלי טעו וטונס ירושלים.

אֲרִצְמָח דְּדוּד עֲבִדְךָ מְדַיְרָה תִּצְמִיחַ וְקִרְנוּ הָרוֹם
בִּישׁוּעָתְךָ כִּי לִישׁוּעָתְךָ קִיְנוּ כְּלֵהִיזִים • בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִצְמִיחַ
קֶרֶן יִשׁוּעָה:

שָׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חוּם וְרַחֵם עֲלֵינוּ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים
וּבְרָצוֹן אֶת־הַתְּפִלָּה בִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת וְתַחֲנוּגִים אֲתָרֵהּ •

אח צמח, שעם תקונם אשר כונה ירושלים, אמון אנכיות ירושלים כל דוד אנ' אשר יאנו בני ישראל
ותקצו את ה' אליהם ואת דוד עלבם (כושע נ', ס'), ובין אנא דוד נאה תפלה אנ' וכיאותים אל הר קדשי
ובשמים נבית תפלאי (ישעיה נ"ו, ז'), ובין אנאת שנאה תפלה נאה עבודה אנ' עולותיהם ונשיהם לרצון של
טובתי (ס'), ובין אנאת שנודה נאה תודה אנ' ונח תודה יכבדני (תהלים נ', כ"ג) כן סירוג פשיכת נרבות
הללו וז של זו בעגלה דף י"ח. ויש כנרבת את לעמ כ' תבות כמו נפסוק בי נחם ה' ליון (ישעיה נ"ח, ג').
תנעם לדעת כי לפי גערת ירושלמית ותוספתא נרבות סוף פ' ד' חין את נטח נרבה נפני עלמה אלף ובלת
היא נרבתם שלפנים ותיבן נרבה חמת אשר התישחה בא"י אלהי דוד ובונה ירושלים (רבה נרבה הקודמת),
זה נענר שלפי הירושלמי לא יהיו כתפלה יותר טן י"ח נרבות חף לחת אנתקנה נרבת לטלמינים וע"כ תיבר
וירושלים ואת נטח לנרבה חמת וכמנולר כס' הסכריע לט"ח תענית דף י"ג, ב'. והנה לטח וז אטע קולבו
סוף נרבה ע"ז, ופול אטמינו הירושלמי נרבות פ' כ' גס נכ"ר פ' ט"ח אשר ר' תנפוסא טפני סה החקינו
אטע תפלה נרבה טפס עזרה וכו' והוא ג"כ השעם למה נכוסת הכינו כמו אטמינו הירושלמי נרבות פ' ד' לא
לא נטלח בו טעין נרבת את לטח (וכנראה לעשה דף 108). ונדרך וז הלך ג"כ אלפוד הקליר נפיוטיו כמו אטמינו
נפיוטיו שלו לפיוטיו ולט' נאכ ולי' נענת אלף מרו פרות על את לטח וכן נפיוטיו אהלך נקול לשעריה י"כ
הפונג על נרבות אטנה עזרה לא נטלח מלמית קרן יאצה, וכן נקרוכות לי"ז נטעו אטמינו הפייטן הקלסון
ידן הטבן בירכי טפמיה לא נטלח מרוו על את לטח, וכל זאת לפי אבלו את סכרבה חמת נבונה ירושלים
וכנעת הירושלמי. ונטלח נפדרת תנפוסא סוף פ' קרת גס נמדנר רנה פ' י"ח כל תאט עון וקת טוב, טוב
נגישעריה י"ו, תפלה י"ט נרבות, אולת טאט נרבת הטיבין אחקמה ניננה ואת לטח אחקנו אחריו על סס
נחני ה' ונכני עכ"ל וסות דבר טפמיה וכל טח אנלרו וז הטפריאט עד כה לא יוכלו ליטע כי בולס לא
רלו יש כלן חסרון נ' תנות וכמלחותן ככל על נכונו, וכן כ"ל טוב נגישערי' י"ז וכו' ואת לטח אחקנו
אחריו נבונה ירושלים ע"ז נחני ה' ונכני. וספירוז, לאחר שיסרו נרבת הטיבין חקנו את לטח נבונה ירושלים.
ואט תאל על עה טעבו החכמים לעזות ככה? על ואת נאה סתאונה אטעו על סס נחני ה' ונכני,
וקיר ספדרת נטקוס זה וספך על עדרת טקוס אחר והוא נפדרת תהלים י"ח, ל"ח (ונח גס נקיבור לטון
נפוסדדין ק"ו) וז"ל אשר דוד לפני הקב"ה טפני עט אומרים טנן אנרסס ולף טנן דוד, אשר לו נחתי
נ' נפיוכות, אשר לפניו נחני ה' ונכני; כיון אנסה פותו ננת אטע ולף עטר בו טיד סאטלל דוד אפסרו
טנן דוד נרבת הספירה, כי נאט קדשך נאנעת לו אלף יכנה מרו לעולס ועד נמך אתה ה' טנן דוד
עכ"ל וז' הספריאט הלה נכוקים יתר, ופולת דגריסס כי נוסחת את לטח סתיה חיתשת נפאלה
טנן דוד, ונפון חקון נרבת הטיבין ספירו נרבה וז טן סתפלה נהסססס על פסוק נחני ה' ונכני וקנטו
נרבות ספפריס. ועתה לך ורחה נכוסת נרבות הספירה אטמינו רכ עטרס נפדרו וגס כרענ"ס נפדר
סאטלס ותטלח עוד סס טעט הלצון, את לטח דוד ענדך עטרס תלמית וקרנו מרוס ניאטתך נרוך אתה ה'
טנן דוד. וסיס כך סדר הנרבות עד אקצו חכמי תלפוד נכלי וסחירו את לטח על טקוסו הרפאן נאטלס
חן נאזי סחמיסה, וננרבות הספירה סניחו חתיסה וסינו סאמלת לשונה וכחכו אטחנו ה' אליהנו וכו'
וכן נחקבל להלכה. — אח צמח, סוף סעמיה עז"ה ידעיה ל"ג, ס"ג. וכן צמח נגישעריה סנחם סיה
לפי טעמות סעמיה (סנסדרין ל"ח, ב'). וקרנו חרום בישועתך, של תהלים קי"ה, ט', וס"ט, י"ח.
כי לישועתך, ל' נראית ע"ט, י"ח. ותהלים כ"ה, ה'. סעמיה קרן, כמו סעמיה נישוקלל כ"ט, ב"פ.
ולפי נפמיה קי"ו, נ' אשר רנה נר אילף, וללות סעמיה קרן ישועה, ולסטרסס (נסיס נרבת
ספירה) טנן דוד.

שמע קולנו, בעגלה דף י"ח נקראת נרבה וז נאט ספריה תפלה, ויש נה אנוי נוסחל בין סנסדריס
האנכונים, וסטרך נפוך טין טניח סיוטה, מלף רחמים רנים פתח נח"י אטע תפלה" וכוס נטלח נכוסת
פאר דעס, וסיס סנסדריס סוף, כי אתה אטע תפלת כל פה נח"י א"ח" והוא ע"ט רכ עטרס. ונכוסתנו
סוף אל ל"ס חנות כנגד סאלה סאוקים אנטשור י"ז טן תפלה לרוד מד כל ישנר פי וספסוק אטע תפלה
(תהלים ס"ה, ג') אטסמר חבותיהם ל"ס (כל זו). תפלות ותרנגונים, טנן אנטדעסס, תפלותינו ותחננו
ק קרין סמון עט (וכן נכני כ"י גס נפדרתי דפ"ה ורפ"ו וכסוד רכ עטרס ונפסוד דעס), ויס קודך
תפלה ותרנגונים וסוף פנבון, כי חין לסחיק עלטנו כל כך כליחיקים ולחד כי אטע תפלותינו נכל פת עכ"ל.

כר"ס וזכ"ט לוטרים יעלה ויבוא בערבית וספרית וטמא.

מן ראש חדש חזר חז"ט ומגט ומן יעלה ויבא.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע
וְיִסְקַד וְיִזְכֵּר וְיִזְכְּרֵנוּ וְיִסְקְדֵנוּ וְיִזְכְּרֵנוּ. וְיִזְכְּרֵנוּ מִשִּׁית בְּרִדְוֹ
עֲבָדֶיךָ. וְיִזְכְּרֵנוּ יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדֻשָׁתְךָ. וְיִזְכְּרֵנוּ כָּל-עַמֶּיךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
לְפָנֶיךָ. לְפִלִּיטָה וְלְטוֹבָה וְלְחַן וְלְחַסֵּד וְלְרַחֲמִים וְלְחַיִּים וְלְשָׁלוֹם בְּיוֹם

לר"ס ראש החדש | לספס חג המצות | לסכות חג הסוכות

הַזֶּה. וְזָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה, וְסִקְדָנוּ בּוֹ לְבִרְכָה, וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים.
וּבְדִבְרֵי יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חַסֵּד וְחַנּוּן וְרַחֲמֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֱלֹהֶיךָ
עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבֶיךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ
הַמְּחַיֵּר שְׁבִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מודים זרבנו.

מִדִּים אֲנַחְנוּ לְךָ שְׂאֵתָה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל-בִּשְׂר יוֹצֵרֵנוּ יוֹצֵר בְּרִאשִׁית
בְּרִכּוֹת וְהוֹרָאוֹת לְשִׁמְךָ תְּהִלָּתְךָ וְהַקְדוּשָׁה עַל
שְׁהַחֲיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ בְּן תַּחֲנוּן וְתַקִּימָנוּ וְתַאֲסֹף
גְּלוּתֵנוּ לְחַצְרוֹת קְדֻשָׁתְךָ לְשִׁמְךָ חֲקִיךָ וְלַעֲשׂוֹת
רְצוֹנָה וְלַעֲבֹדָה בְּלִבְךָ שָׁלוֹם עַל שְׂאֵנָנוּ מִדִּים
לְךָ. בְּרוּךְ אַתָּה הַמְּחַיֵּר שְׁבִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

או"א יעלה ויבוא, כחוספתח נרכות ס' ד' ובעשר' שנת דף כ"ד, ימים ט"ז נכס קרנן טוסף בגן
ראש חדש וחולו של טועד ערבית וספרית וטמא טחטלל שטנה עשרה ולוטק טעין טעולרע טעבורה, וסירט
רז"י לנקה רשטיס על ישראל ועל ירוסלים להסב טעבורה לטקוטס לעסות קרנכסח היום. ורלה גם ננלס
דף י"ג. ולטרו נכרכות כ"ט, כ', טעס ולס הזכיר סל ר"ס טעבורה וכו', ונטס' סלפדוס ס' י"ע סלכס ו'
וי"א חכר תפלת טוספתח יעלה ויבוא. ופקדוננו, נמדורי סטרדיס וכן נכוסח רז' עלטרס ורעכס חיינכס.
טשיח, גם' הדרת קדש לר' שטעון כן שטול' משיח ר"ח מנחס שילס, ינון, חונינח, סלן שטותיו סל הכולל
(סכודל'ין ל"ס, כ') יכוס נטכרס כייטנו. לטובר, ככ"י ולטובה ולחן ולחסד ולרחמיס ולחיים כולן כו"ו כרלס,
וככ"י חטר לטובה לחן ולחסד לרחמיס לחיים כולן כלי וכו', סון טעלה חטרונכס הלשלוס סיס כו"ו ככל
סספסלות, וסספדריס חין להס כ' התנות לחיים ולשלוס, וסיולט לרין כ"י כוסח סדורינו חיינו על טחכונח
סלכון סלס סעספריס וי"ו לריכיס לחסרה טכולן וסעפטי"דיס חותס לריכיס להעמידה ככולן, ולחזוי כהעדרח
סו"ו כפי כוסח כ"י טעבור סכן דרך סיותר נכוג כעקדח (רלס לדונטח כרלסית סטן י') ונענכ סכן לוטריס גם
למעלה וינל ויניע וירלס וירלס וכו' כולן כו"ו. ביום סלוני הוד, סספדריס טוסיפסיס לרחס בו עלינו ולהושיענו, וסלס
ע"ס סדור רז' עטרס. ובדבר נמדור רפ"ס גם ככ"י חטר סד"ר וכן טוסח סספדריס, ולפיס טוסכ סלסן למעלה, וסכישנו
ט לחיים כדבר יאעס ורשעים". חכל כמדור רפ"ו וככ"י גורס וסדבר כנאספתנו, וסנכ שחחיל חתנה וו סלטר חדס.
וחחונינה ע"ס טיכס ד', י"ח. וחחיש"ט וז מכירס סכורי טלטר כ' ס' כ"ד וטלטר. ג' ס' י"ס וטלטר ס' ס' כ"ג.
לציון כרחמיס, נמדור סעדיס גלון כוסף,, וחרצה בנו ככו או". ה"מחזיר, כנר טכולר כ"י להחורס טכחעמיס בו חו"ל
פל סנח רז' לטקוטו כרלסן; וכעדרס תהליס טזולר ט' וטרו לה' יוכ כליון, חישתי, כאיטח להחזיר סכינוט כליון.
שכינוט, גם כול ל' סכטיס וסעפסו גלוי ככוד סכס, ויסלכון ככוד ס' (סעות כ"ד ט"ו) ח"י ורלס חיקר סכינוטל דס, חכ"ס'
כ"י) נעדר ל"ס, ל"ד) ת"ל חנח ס' דכיינתי ארית, סכנתי סעי סס (ירעי' ז', י"כ) ת"י חלסרית סכינוט, וכנער' יוטח כ"ל
כ' ספס דכריס סכיו וכו' חל סכינוט ורזח סקדס, וכנפניס י"ד, כ' חסכ חתח דורס כעכס ערכנס וסכינוט עטנו, וכסוסס
י"כ, כ' חלחח סכינוט עטנו, וכנכריס ל"ס חין הקנ"ס עכרס סכינוט חלל על נכור וכו' ודוטיס.
סודיס נקדלח סוד ח"כ (פעלה י"ס ונככות כ"ט ור"ד וסנח כ"ד וסוטל ס"ח, כ' וספרי ס' חלח
סכרס), וכחכ סכל בו ס"ס כנכרס וו ס"ו חכות, וטור גישטריל סל סודיס כול ק' לרעח חלנו סודיס להסס

וְעַל־גְּשֹׁמֹתֵינוּ הַפְּקֻדוֹת לָךְ וְעַל־גְּסִיף שֶׁבְּכַל־יוֹם עָמְנוּ וְעַל־
 גַּפְּלֹאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכַל־עֵת עָרַב וְבִקְרַת וְצַהֲרִים • הַטּוֹב
 כִּי לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהִמְרָחֵם כִּי רִאֲתָמוּ הַסְּדִיף מֵעוֹלָם
 קִיְּנוּ לָךְ:

כל ימי חנוכה, גם נפודים נהפלה שרביית קודם קריאת ספגילכ וכיום י"ד באמית ונטמחה אוטרים כחן על הגסים.
 וכן רנוכה חויד פורים ה סעריב שחרית חוני סנחה וויר חיער על הגסים געומוט.

עַל הַגָּסִים וְעַל הַפְּרָקָן וְעַל הַנְּבֻרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל
 הַתְּלַחְמוֹת שֶׁעָשִׂיתָ לְאַבוֹתֵינוּ בְּיָמֵם הָהֵם בְּיָמֵן הַהֵן

נק' נוכח נבל יום. פודים ל' דה"א ב"ט, י"ג. שמתח אין נקעץ וכן נקוד נכ"י ונמדוד רפ"ז ודאס לטעלה
 דף 84. טגן ישענו טכ"א א"ג ב"ב, ל"ו. ונמדודי סמדד גס נכ"י יסגן כו"ז נדלז וכן נרטכ"ס. נדה לך
 טכ"א חבלים ע"ט, י"ג. ויולל לנו טזה כ' העקד נ"ה נגנון טלרע ולט"ד אל ל"ה רפויב. הפקודות לך, כן
 בגני כ"י ומדודי רפ"ס ורפ"ז ונמחזור רוטל ואחר ס"י וכן נמדד טעדיה ומדד רב טערס וכן גודם לטודרס
 וכן כוז נפידוש טעפיה לר' אטולל גס נפירוש טמטלס לנעל אל"ס גס כוזר סקודי עטוד חט"כ, וכן כוז
 יטכ"ן. ונמפרי כ' סנחם כל זמן אדסם טגון נפייס נפשו סקודה ניד קוטו. ור' טודיאל טדפיס ד"ססס"ז לך ועט"ס
 חבלים ל"ח, ו', ופף כי גס כוז ימכן וגס סטך לו נחנח דני אליס פדק ב' ו"פ, ע"ט הנוטמלות סיכות
 טוטעות לנגדו. גס"ך, פוחוח"ך לטוב לנו, וכוז טודגל סרנב נל' חז"ל כשו טכרס גסיס (לכות פ' ס')
 טקוס אנטעז כו נסיס (נרכות רחש פדק ט') נעל סנס אינו טכיד ננסו (נדס ל"ח), נל"א ווחודרר. שבכל
 עת ערב וכו', נכני כ"י שבכל יום עת ערב וכו'. הטוב, הכ"ל סיל ס"ל סקריסה (vocativ) וכן כ"א
 והסררס, נל"א גיטיגער! כ"רסחטעריגער! כי לא כלו וכו' טכ"א איבס ג', כ"ב. טעולם קוינו לך, נמדד
 רב טערס גס נעמזור רוטל גודם יפעל"ם ונמדודי סספדייס כי טעולם, ופירוש טעולם עזטניס אפנדו עז
 כס, נל"א א"ן יעזער, כשו נענד הנכר יכנו לנחובס טעולם (יכזע כ"ד, ב'). קוינו לך, נמדד רב טערס
 ונמזור רוטל יז עוד חטוססת ,,לא הכלסחנו ה' אלהינו ולא עזבחנו ולא הסחרת פניך טטנו".
 ועל כלם וכו'.

טודים דרבנו, נקדל כך נמזר אכוז טודכ טכטס טודיס אטערו סרנכ"ן, וע"ס טסקנת רב טח
 כדפיתח נטוטל דף ט'. ונפתיטכ ברוד אל הודודאות אלל נעלחכ סס נעטרל וגס פינגכ נכוסת רב טערס
 ורטכ"ס וסס"ג טכ"ן י"ס גס ל"ח נעמזור רוטל, כוז לקוחה פירושלמי נרכות פ' א' סלכס ז' אכר גס סס
 כטס פודיס טכטס רנכן ונתיטתן בא"י אל הודודאות. ונטלל נעמזור רוטל חסלת נכוסתל נלסן וו ,,טודיס
 כודעיס ועטמחיס אנטנו לפתך חלכינו חלכי כל באר יולרנו" וכו'. — אלהי כל בשר, ירעיס ל"ג, כ"ו.
 יוער בראשית, טנולר נכרוך אטער. כלבב שלם, נס"א פ"ל אלס, וגס כוז נכון כשו נדכ"ל ב"פ, ט'.
 על שאנחנו טודיס לך, לפי פירש"י כטוסה ט' טוסכ לטעלה פל טודיס ר"ל וטודיס אנטנו לך טל אנטנו
 טודיס לך כלוטר טל אכיתנו לכודות לך, ופירוש אחר פניפוס ספוססות סס סלקות טענדן ערך דד, ולפי
 ספוט טעס אל ר' כחן כוז אכ לטעס אל ר' אטתיטנו כוזטור לטעלה נענין, ופירושו תתיינו ותקייטנו
 וכו' נמזר אטנו טודיס לך, ר"ל ככות סודלס אטנו טודיס לך.

על הגסים, נגנרל אנת כ"א, כ', טכ"ס נכסלו יופי דחנטכ וכו' ועטלוס י"ס נכלל ונרודוד, ופיר
 רז"י כוזר על סנסיס נכודלס, וסס דף ב"ד טכיד סל חנוכה נכודלס, ונפס' סופריס פ' ב' טניל על
 סנסיס אל חנוכה גס אל פודיס חך נכוסתל טכונכ טכוסתחנו. וככ נמדוד רב טערס ונרטכ"ס נמדד
 סמטלכ ונלנודרס נגנרס ר' סנסיס נלל ו"ו כוז י"ן ס"י ונל כטוסקיס, וע"כ סנכט נעל
 א"ח ר"ל כו"ז סינכ וגס טס אטניל לפוזריו חח נעל סטס יסודה ונמל חור חרס אינו נעור טסס כלל כי
 סס דנדו על אפירח סכוסתל נכט"ז, חנל סס נאטלס יחוד יפס על דגסיס נלי ו"ו ונעך כוז אל
 אלטעלה טענו ,,טעולם קריט לך על כנסיס וכו'. ונ"ז שלל ארפית וטעסה נעכרית יאטס, היטוסה
 נודלכ (א"ח י"ד, פ"ו) טחגנס פודקנל רנח. ונקודו ספ"ל נקטן חטוף נמדוד רפ"ז גס כחן גס נכוסס
 יקוס סדקן וכן סעקר סן באכקול סחכ נעקל סעגרי סן באכקלס נעקל ארעי, ונפרטי טקלכ כשו סלסו.
 פ"קו ונעברי טקלכ כשו ר"ר יקנו. ונכר דנתי טליו נס' חוללת פייס דף קט"ו. ועל הכוללות,
 סספדייס איטדיס ועל הנפלות ועל דגחטוה; ונמדד רב טערס ונמזור רוטל נעלל ועל ספלותעות
 ונכפ פוד ועל הפדות. ר"ן הוז כלל יפס אקלס טודיס וביסו הוז טעות כוז, ודלס פוז
 נככות נר פוטכ.

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו המיד לעולם ועד:

בע"מ' א' אומרים: וכתוב לחיים טובים כל-פני בריתך:

וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך באמת האל

ישועתנו ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי, הטוב שמך וליך ואתה
להודות:

בשחרית, ובמענית חף בעתה, אומר הש"ץ א"ל נרכנו, ואין אומרים אותו כזית חבל.

אלהינו ואלהי אבותינו. ברכנו בברכה המשלשת בתורה הפתורה על

ידי משה עבדך האמורה מפי אהרן ובניו כהנים עם קדושה באמור.

וברכה יי וישמרה: יאר יי ויפגיו אליך ויהנה: ישא יי ויפגיו אליך וישם לה שלום:

לרוב נסים וברוח בימים הרם כן, עשה עמנו ה' אלהינו שלא ונסים בעת הזאת". ותוספת
כו י' גם בעמוד רומא ונקוד רב עטרם, גם חנוכהם מצדית כש' רב עטרם ודנינו מעדי
והעני'ם ובת עלים אס"ט ערוטנודג טאן לחטרה בעבור אהי' נקשה ואין לומר נקשה כבודלה, וכן גם
אכן ידפי גם' כ"ס טבלכות עגלה כתב אפין לחטרה גם כנסת טייטונית לסוד נוסח תפלה טען נ' סג
כן. אטנם נטלה נרוקה ונכל זו איז נוספת על הנסים אל תנוכה קכ"ד תבות בענין יוחנן, ונאל פורים ט"ה
תבות, והוא רק טבון בלרוף תוספת זו, ועיין עוד בר"ן פרק ג' דר"ס ד"ה סוד נרכות אומר וכתובמות טבלה
דף ד' ד"ה ספק ואומר.

הרבה' הקטן אל הטי"ם הוא קטן מנוף, וסדל"ת כחטף קטן. כשעמד עליהם הבון, כתב נטל
טפה יחזה נ"ל לגרום כשעמד הבון הרשע ואין לגרום עליהם, וקאי אטפ דנחריה נקא להסמיד וכו',
אכל לכוסח עמד עליהם טעטע דקאי על טרדכי ואסתר, ונאטת ל"ס עמד טעולם על אסתר כידוע, ואין
לומר דקאי על טה דנחריה נקא להסמיד וכו' את כל סיבודים ח"כ הוא כפל לשון עכ"ל ואחזו בהנחתו
נפל א"ת ונעל וי"ל נלי סנין אבעל ט"י כרים קואי' טנוטלת טעקרה, כי הטעמר כשעמד עליהם אינו טוס
כלל על טרדכי ואסתר, אלא טוסט על שעשית לאכוחינו אלטעלה, והקירוש, על הנסים אע"פ לפנותינו כשעמד
עליהם (על חבותינו) טען פראג ניטי טרדכי ואסתר וכו' ותבות ניטי טרדכי ואסתר כאן הכירם בעין טעמר
עוסר סן, ית"כ אין לטחוק טלת עליהם. להשמיד להרוג וכו' הוא ל' אסתר ג', י"ג. הפרח ע"פ יעיה
ס', י"ח ותכלים ל"ג, י'. וקלקלת, ל' נטול ואכוד נל' חז"ל וטגרות הננעות התקלקלו (ירמיה ד', כ"ז).
והשבות גסולו בראשו ע"פ יוחל ד', ד'. ונפטה סדורים והשבות יי גסולו וטעות. וחלו, אסתר ט', כ"ב.
ועל כלם וכו' סלאן הוא נטלה גם' סיכלות. ונרפת חנוכהם היא,, ויחרוטם תמיד טען טלכנו
לעולם ועד" וכן נסדורי טמרה, וזהו סכונ יומר ע"פ טלית סלאן; וסעדיה גאון גודם,, ועל כלם חתנד
ואחרוטם כי יסיד אהם ואין נלמד", נח"י וכו'. האל, ה"ה ס"פ הקריאה בס"ת. אל הטוב והטרהם,
וכמו סקל (נעדר ט"ו, ט"ו) הנער (א"ה י"ג, כ"ח) כוקנים (יואל א', ב') סיס, הידדן, ססרים (תכלים
ק"ד, ס' ו'). והפירוש אהם אל אהם יאטענו. גאה, ל' חלמים הוא וכל' הטקרה גאה כטו וטרנד
נלוס, (א"ה א' י') לו יאה כטו כי לך יאה (ירמיה י', ו').

א"ל ברכנו, נוסחא זו אט: נרכה כהנים, ואיננו נכלל י"ח נרכות אל תפלה אלא נחקם ל"ץ
אפשרנה כנגד כשיחות בפיס וכטו אכונ סכל זו חז"ל ומה אטמו אומרים נרכת סהנים אחר כודלה, וזה לבי
אניעיהם סיו עולים לדובן נכל יוס' אכנגד זה אנו אומרים נרכת כהנים זעירא. וכן כתב אכן ידפי ח"ל
אמר ליסיד לומר נרכת סהנים נחפלתו כי סלכור נחקנה כנגד כשיחות בפיס אהיננו אלא נעארה, ואושרה
כ"ץ. ומה נכתב טייטונית נפ' ט"ו עטלכות תפלה ונסטן א' לנוסח נרכות התפלה. בברכה הסשלשת,
ר"ל נרכת סכוללת אלג נרכות, דונעת והטוט סעכלג (קסלת ד', י"ג) פוט אל אלגה פוטיס, כי כן אלגה
ססוקיס אל נכס"ג אלג פרויות סן לטיות כל אחד סחוטט לפניו ולתפריו ונכל אחד נרכת טייטונית. עם
קדושך, ו"ל חנוכהם, כתב סר"י קטודי אפין לומר כהני עם קדושך כי איננו כהני ישראל אלא כהני ס'
כטו אפין לומר כהני ישראל. אלא כהני ס', גם אפין לומר כהנים עם קדושך כי איננו נקראים עם וסוד
וססנים וסעט, אלא סנכון לומר כהנים עם קדושך, ומלה לי סיובל לומר כהנים עם קדושך כדלטרין
נדיי ית"כ ובני אהרן עם קדושך (יוקא ט"ה ב'). וכן הוא כתוב נסדורי רב עטרם ורכנו מעדיה טכ"ל.
נפך כי נסדורי סספדיים נוסף לנרכת סהנים גם-סספוק וס"ט את אפי על צ"י ישראל. ואנו
פנרכים. וסוף פ"ס נוסח רב עטרם ורכנו מעדיה וסרעג"ס, גם כדוקת גם' א"ט סנר אכן סנכין (ולג
ס' סעדיס סטן פת"ר), אכל אכן ידפי כתב כטו רש"י אלא יתכן לומר פסוק זה כי ל' נוחה הוא לכהנים
ל"ל ל' נכתב, אלא חבף לייס לך אלום יאמר איס אלום, דוטה לדוטה.

בשחרית, ונתענית חף כשנחפה, לווערים שים שלום:

כענחה ונענחית שלום רב:

שָׁלוֹם רַב עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ הַשָּׂמִים לְעוֹלָם. כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אֱדוֹן לְכָל־הַשָּׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־שָׁעָה בְּשָׁלוֹמְךָ.	שִׁים שְׁלוֹם, טוֹבָה וְרַחֲמִים וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ. בָּרַכְנוּ אֲבוֹנֵנוּ בְּלִגְנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנֵיךָ. כִּי בְּאוֹר פְּנֵיךָ נִתְהַלַּקְנוּ לְגוֹי אֲלֵהֵינוּ הַזֹּרֵה חַיִּים וְאַתְּהֵבַת חֶסֶד וְצַדִּיקוּת וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־שָׁעָה בְּשָׁלוֹמְךָ.

שים שלום, נעגלה דף י"ח, טה רלנ לוטר אים שלום אחר נכח כהנים, דכתיב וטו את שפי של נני יחלל ופני חכמים (נעדר ו', כ"ו) ונרמב"ה דהקנ"ה שלום אג' ה' יכרך את עמו נאלום (תהלים כ"ט). וס כה ו' דברים, שלום, טובה, נכחה, חן, חסד, רחמים, כנגד ו' דברים שנכרת כהנים. ועוד כה טעין נכ"ה, אים שלום כנגד ויאס לך שלום, נרכבו חנינו כנגד יכרך, באור פניך כנגד יאר ה' פניו (טסה טסה). וס נכחה וו ל"ג תכות כנגד כ"ג תותיות איס נפסוקים יאס ה' פניו וכו' וטו את שפי של וכו' וכו' וכו' ל"ג תנות אנטוטור ס"ו לפנלח ננניכות. טובה, אס דבר כטו לעטות טובה (נעדר כ"ד, י"ג) כל"ה וטענו, וכן טעלה ויכא לפליטה לעונה, ויסדר טובה כל' נקנס וילא טוב כל' זכר כדי אלא וטעה להחליטו כחולד אה שלום. באור פניך ע"ס יאר ה' פניו אליך. כי באור פניך, כן כנוסחא הנכונה ע"ס ה' באור פניך ילמנו (תהלים פ"ט, ס"ו) ולא בטאור פניך (אכן ידמי). חורח חיים ע"ס כי כיה סיין (טל"ד ד' י"ג) סן חיים כיה (סס ג', י"ט). וארהבת חסד, טיכה ו', ח'. וחספדיס חוטרים ע"ס סוד סעדיס ורנ פטרס רענ"ס, תורח ותייס אהכס וחסד". וטוב בעיניך, כלוטר ויכיה טוב בעיניך לנרך וכו'. שעה טלס חלעודית ושקורס כל' חרעית ושעטס נענחית רנע, וחול' השתעסו כה נרוכ סקוטות לסורות טל חלק אחר טכ"ד חלקיס אל יום אלס, טל"ה קטובדע. ונסדורי ספרדיס חוססחא, לנרך את פטך יחלל כרע שח ואלום". כ"א' הסברך אח עטו וכו' ע"ס תהלים כ"ט, י'. והנה סחטיסה כולת חיינה חכרת להקדטוניס, חכל סחטיסה סקדטונית סיה אחנו חוטרים נעי"ת ב"א' עושה השלום, כנרלס טעדרס ויקרל רנע ס' ט' וטס' דרך פרן ווטל סוף פרק השלום, חחטיס' אלום נק"ג סודס טובח אלום, חחטיס' אלום כחפלה עושה שלום טכ"ל וכן נשלטר הסדרס אטיחלו טל סלכות גדולות פרק ה' סכלכות נרכות כסס טדרס ירוסלמי, ונעל סרוקח כט' אכ"ו כסס טדרס ויכלו ונטלך נס בילקוט אטול רנע ס' ח"ל אכחן נתפלת חנה טעין אטוס ערת, רמס קרני כס' כנגד סגן אכרדק, ה' טעית וטחיס סחיה הבחיס, חין קדום כס' האל הקדוש, ה' אל דעות ה' חונן הדעת, ונכאליס חורו חיל הרופח בחשובה, טודיד אלו ויעל חנון הסרובה לסלחת, אטחי טיטחך נואל ישראל, טקיס סעטר זל רופא חולי, אטיס נלחס מברך חסנים, רנלי חסדיו יכר סקבך נרדו עטו ישראל, ה' ידיו חפסי חרן ארהב דדקה ומשפט, ורטיס כחך ידיו סכניע ודיס, קח נוליס חתיס סכטח לצדיקים, וירס קרן טחיו אלוה רוד ובונה ירוסלים, חיו לוד כולחיו שיסע חסלה, חל חרנו חדנו נכוסס שאוחך לברך כיראה נעבוד, ילח טחן סטיכס חסוב שסך ולך גאה לחדות, ויתן עון לעלכו עושה השלום, כרי י"ח נרכות טכ"ל וכן יולח נס פטס' סופרים ס' י' נטו חבי טערכ ולכני טורח לוטר פריסת אטע אחר עושה השלום נג' תמלות אל י"ח טכ"ל, וכן נס כוססת ככורי נשלטר ג' ס' י"ט, וכן גורס רנ פטרס כעדות סטוד סוף ס' קכ"ו וס' קל"ג. כרי נרנ טכל השעור כי חטיס סקדטונית כיה נל"י טוכס כאלום ונחחיס חפ"כ לתפלת ר"ס וי"כ וישי' בתאוכה, וחקנו לאסר לאר ישת כנה כחתיסה סענרך פת טטו.

שלום רב ע"ס תהלים קי"ט, קס"ה, וקכ"ה, ס'. וחוטרים כנוסחא כולת נתפלת פרנית ונחנה חין כילוח כטיס, וכשחרית ושוסף נס נטחנה אל חטנית אכול רלוי לכחיות כטיס חוטרים אים אלום, כי פיר נרנח כטיס לעולם אים אלום כדלית' כאיס דף ל"ט, כ' ונעדרכ רכח דף רפ"ד, ל'. אטס אכחטיס לוטר אים אלום נטחנה אל אכח וכל י"ב חלון ככס כילוח כטיס חיל בעשור אקדחו כחוס חכיס אלום כחנ כו באור פניך נתח לנו תורת חיים, חך כזה סטנכטיס אונים, ורלס תכות טייטוף לכוסת חמלס סטן פ' חקוסי סדרס דף י"ג, פ' וטטה טטה ס' קע"ו. ונני טנכג ספרד חין לכה כלל כנוסחא אל אלוס רכ, חוטרים חסד אים אלום, וכן לח נעלסה אלום רכ לח נסדור רנ פטרס וכל נרענ"ס; ולכטך לטנכג חענון חוטרים חעין אלום רכ וכל אים אלום. ויס כנוסחא וו ל"ג תנות כנגד ל"ג תנות אים סן אטו וסי לך (תהלים ד', י') כד סוף כטואור.

תפלת שחרית

כט"ז תמוז

ברוך אתה יי דימברך
אחצמו ישראל בשלום:

בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה נזכר ונכתב
לפניה אנחנו וכל עמך בית ישראל לתיים טובים
ולשלום. ברוך אתה יי עשה השלום:

אלהי. נצור לשוני מרע ושמתי מדברי מרמה ולימקללי נפשי
תהום ונפשי בעפר לבל תהיה: פרה לבי בתורה ובמצותך תרדוף
נפשי. וכל החשבים עלי רעה מתרה דפר עצתם וקלקל מחשבותם.

נמוקס עשה למען שמך יי תמוז זה:

עשה למען שמך
עשה למען ימינה
עשה למען קדשתך
עשה למען תורתך.
למען יחלצון ידידיך
הישיעה ימינה
וענני: (קבלת תענית.)

מלבני ואלהינו אלהי כל בשר יחד שמך בעולמך בנה
עירך יסד ביתך שכלל היכלך קרב קץ ביאת משיחך
פדה עמך שמח עדתך. עשה למען שמך עשה למען
תורתך עשה למען קדשתך עשה למען מלאכי מרומים
עשה למען ימינה עשה למען צדקתך עשה למענה אם
לא למעננו. למען יחלצון ידידיך הישיעה ימינה וענני:

יהי לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגאלי: פוסע לחתיו ג' פסיעות ואומר עשה
שלום בקרובי הוא עשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: חוקף לפס ואומר
יהי רצון לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה
בימינו ומן חלקנו בתורתך: ושם געבורה ביראה בימי עולם ובשנים
קרובות: וערבה ליי מנתת יהודה וירושלם בימי עולם ובשנים קרובות:

ועוד נמוקס כלו פסיעותיו עד כדי הלך ד' זמות, ונלכו עד איניע אץ לקדוש.
כאן חזר כתפלס נקול ואומר מתחלה ארני שפתי הפתח כלת

אלהי נצור, כתב הנודע יי יפדים אנוהין לומר חזר תפלתם קודם איפסעו אל פסיעות נקבס וי
וכן נעלם גם נסוד רב סעדים ורב עשרם, וסיל תפלת מר נרים דרכנת כי כוב טפיים גלותה (נרכות דף י"ז).
נצור לשוני מרע ע"פ תהלים ל"ד י"ד, יונל טס אעקר הכנסתה סול "פ"י (וכן נסוד דפ"ז) ולפ ושמחתי
ולפ נעלם ככל הטקס שפתיים אלפ ושמחתי ולמקללי נפשי תרום, אלל חסדך חת פי חרשני חלל פככול קללתו.
ועל דרך ארעין חרשתי וסין עינין (כנת פ"ת, פ"ג), וסכ אסער נפסי תרום וכל חסר פי ירום, ר"ל אנוכני חסר
גם נעמסנה לל חננת חת חרשני. כעפר לכל חרדה, אלפ ינסה לבי כלל וכלל חלל חספיל חת טלמי לכל, וכתוספת
לנרכות י"ז פירסו כדרך דרוז פ"ג, ובמצותיך חרדוף נפשי, לפי דקדוק סלאן העקר וסצותיה לל וקמצותיה.
וכל דחושבות, כנוסח כנסתה יי שול לפניו, ומלילי טפנט רש סיכר חרש" וכו' וסעדרי סתפלס סספיעוהו. דמר
עצתם וקלקל כחשבותם, פליט לקוסה טנוסח על סנפיים אל פורים. ודע כי ככל ס"י סחשבותם יכן נעטרל בסדורי
ספדדים וכסוד ונרוקח וסין לגנות. עשה למען שמך וכו' עד יסיןך תענני זה חינוי סתפלת מר וכן לל נטלל ככ"י גם
לל נסדורי רס"ס ורס"ג. חכל נוסף פ"פ חגדה סכנית סכן ירשי נס" פ"ג וו"ל חמר אטולל כל הפוסר חסר סתלתו חלו"ג
דנרים עכס למטן אטן עכס למטן יסיןך טכס למטן טכס דקדך סין סתלתו חודרת ריקס עכ"ל וסנפיים חותו ג"כ כרוקח
ס' אכ"ג וכסוד ח"ס ס' קב"ג חך נכסי לאון קלת. וכסכ עוד סוד סודו נהנתי לומר חלתי נלוד עד וקלקל סתחבותם, סלכנו
חלטינו חלתי כל יסד אשך וכו' וסיל פ"פ כוסס רב טטרס. עשה למען יסיןך, חול פ"פ סדרס סתנוטל סוף ס'
חורי סות פסוד ר' חנהו כל גרס סגסה לישראל חיל אל חקנ"ס אכ' טטו חנבי נברה, הוסיעה יסיןך וענני, אלס חתס
עוכס חותנו ס חתס אץ חיל, ונסס ל"אטפסה לנו סלת חסל היסין לחמוד אכ' חסיכ חחור יסינו עכ"ל ונחיסכ רכסל
דף פ"ג וסוכס גם כילקיש חתלים רשחחסי"ס, חסר סקנ"ס טטו חנבי נברה, עכס כני ארוין כנער וחני כרוס, ככיסול
כסיכ חסוד יסינו, ולכסוף גלה חתו נדכיל, חסר לו לקן היסין, חותס יסין ססיל סעשבות, קן כחתי ליסיר, גלחתי
חל נדי גלחתי חת יסני, וכוס חסר חוד למטן יסלפין ידידיך ססיעס יסיןך וענני (תהלים ק"ח, ז') עכ"ל. יהי לרצון
סס י"ט, וסדרו כנרכות דף ט', כ' סוזיל וכל חסרו חוד חלל לחסר י"ס סרדיות (כי אכ"י חילס ולסס נרס סוד
סרסס חיל) למיכך פקיט רכנן לפסר י"ח נרכס עכ"ל ויי נפסוק זה י' חסית ח' יודיין וסחלתו י"ד וסופו י"ד, כנוד

קבלת תענית.

אמר. אטוּל, כל תענית אלת קבל עליו מנעוד יום למו שמיס תענית (תענית י"ג). וע"כ ייחד שרומה להתענות יאמר זה כתפלת מנחה קודם יסיו לרצון:

וער חוץ מהרגעו תענית חוץ יך כיוצא ומגט דיעונו רבון לו מנחה פקר יהיו לרצון.

רבון העולמים. הרי אני לפניך בתענית נדבכה למחר (ואם ברצונך שלא להסלים את תעניתו יוסף ויחזיר ע"י חצי היום. ויד אחרי תפלת מנחה) יהי רצון לפניך יי אהי ואהי אבותי. שתקבלני באהבה וברצון. ותבא לפניך תפילתי. ותענה עתירתי ברחמיך הרבים. כי אתה שומע תפלת כל־פה: יהיו לרצון וכו'.

כשתענה ביום תעניתו כתפלת מנחה קודם יסיו לרצון יאמר רבון זה (גמלת נרכות י"ז).

מן טמג רעו תענית לו מנחה ומגט ומן דיעונו רבון פקר יהיו לרצון.

רבון העולמים. גלוי וידוע לפניך. בזמן שפית הפקדש קים אדם חוטא מקריב קרבן ואין מקריבים ספגנו אלא חלב ודבש. ואתה ברחמיך הרבים מכפר. ועכשו ישכתי בתענית ונתטעט חלבי ודמי. יהי רצון לפניך שיהי חלבי ודמי שנתטעט היום כאלו הקרבתי לפניך על־גב המזבח ותרצני: יהיו לרצון וכו'.

חזר תפלת אנה עזרם יא שוטרים אלו כמסוקים:

שיר לפעלות אשוא עיני אל־ההרים מאין יבא עזרי: עזרי טעם יהיה עשה שמים וארץ: ואור צדיקים באור גנה הולך ואור עד־נכון היום: ואני תפלתך לך יהיה עת רצון אלהים ברכ־חסדך ענגי באמת ישעך: הנה לא ינום ולא ישן שומר ישראל: הנה עין יהיה אל־יראיו למיחלים לחסדו: הוד והודר לפניו עז והדרה במקמו: כי עמך הסליחה למען תנרא: חנון ורחום יהיה ארך אפים וגדל־חסד: באור פני מלך חיים ורצונו בעב מלקוש: כי אל גדול יהיה ומלך גדול על־כל־אלהים: אשרי העם ידעי תרועה יהיה באור־פניך יהלכון: בשמן הפיב על־הראש ירד על־תוקן וקן אחרן שירד על־פי מדותיו:

עשרת הדברות, וי"ז בו ט"ז תומיות כנגד סס אל ע"כ. ובתנ"ך בעל תפלות ה' אכונת חטירת פסוק זה זיהי רלון אשטרט תפלות בכל ענין וענין ואלה תפלות להסס אום תופר אלת כרפוי ואלה תפלות נקסס נטנטט בעלמס ואלה תפלות חמיטט אלת כפי ארפוי לה ואלה כיווננו אלת כרפוי לכיון. עושה שלום, ל' פיוט כ"ה, כ'. וכבי"י טלפתי כחן נטקוס עושה אלוס נוסטת עלטית וכך לאוכט שלום בשמאלי ושלום בימיני ושלום על כל ישראל השנים; ועל זאת חנן הסרדכי נט' חין עומדין ס' קנ"ח כורנלו רכיס לוטר אלוס באטחלי אלוס בימיני, ואני הספנר לה קבלתי כן, כי אנו נטט אכוננו נטחוריס (רכונו לוטר נטטרט יוטט דף ר"ג, ע"כ) כותן אלוס לשטאלו וכו', וסכוריס אכריך לוטר כוח הלשון, ולישת, דכותן אלוס כבי פירושו באיחטר עושה אלוס עטחחוס לשטאלו וכטחוח חוטר יעשה אלוס עלינו עטחחוס לימינו, וטסייס על כל ישראל וכורנלו להטחחוח לפניסס כענד הנטטר טרנו, מדע טטט נטתנכ סוף י"ח טטוף הקדיס אל הטתלות עכ"ל וכן כתבו בכל בו דרין התפלה וטטור ס' קכ"ג. וסנה כריך טיין ננוטתט ו אס נטקנכ טטקרת לסוף התפלה או לסוף הקדיס, וחטרי אכקדיס חטור כנר יהא שלמא וכו' חטר טתפלתיס נט על הכלוס נרלח טקקר תקנח עושה אלוס לתפלה סח וכן נרלח ג"כ טווכר ס' חרוטכ עטור רל"ח חטר נט עושה אלוס לכלות, חטנכ קטכ לפי זה סוף לבינו ואכורו אמן אלת יתכן רק לקדיס, ואלה לשטנכ עטרה כי לפי יאטר הטתפללו כעד עלטו לענות חטן [וכטעס אכונת על ואלה כטנח קכור אל"ה דף נ"ה, כ' טעס תלוי באטיס הו"א]. וע"כ נרלח ככוכן כי תנח ואכורו לפ סיטת ננוטח עושה אלוס לתפלה, ורק לחטר הקדיס טוסיטו תנכ ו ובעו אככל נכות הקדיס הסוף וטטרו חטן, וטטפדיס סט אלת כנדילו וכטנו אט"כ וחטרו חטן ככל מקום. וכטטת נט' רכ טטרס נט נטטכ"ס לא נטנח אלת אמן כנגד סן חטרי כתפלה כן חטרי הקדיס ואלה תנח ואכורו. וערבה לה', פלפתי ג', ד'. ונדדע על סקדנות ניקרל רכס ס' ז', וכתפלה היט נטקוס קרבן, וע"כ שוטרים פסוק זה אטר כתפלה.

פסוקים לשמות.

ענכּוּ יפּוּ כּוּפּ אִיפּטּוּר כּל אֶחָד כּבּל יוֹם כּתּפּלּוּ פּסוּק אֶחָד כּדּוּמָה עַל שְׁמוֹ אֲשֶׁר כּוּ יקָרָא לְסֵמָּה, כּדּוּמָה פּסוּק הַטּוֹתִיב עִם אֹתוֹ רַחֲמוֹנֵיכֶם אֶל שְׁמוֹ וּסְפוּ אֹתוֹ הַתּוֹכּוֹנֵיכֶם אֶל שְׁמוֹ. וּפְתוּ הַפּסוּק יאֲטַרְנוּ כּבּל מַמְלוֹת שְׁמֵיכֶם עֲלֵיכֶם כּלְּכִי נִלְוֵי קוֹדֵם יִסִּי לְרִטּוֹן. וְאַלֵּכֶם הֵם הַפּסוּקִים עַל רֹב שְׁמוֹת אֵיךְ וְאַשְׁכּוּ:

אתה הוא ה' האלהים אשר בחרת באברהם והוצאתו מאור כשדים ושמת שמו אברהם.	אברהם.
אל תרחם ממני כי צרה קרובה כי אין עוד	אביגדוד. אבנר.
	אביעזר. אליעזר.
	אלכסנדר. אשר.
אשמחה ואעלצה כך אומרה שמך עליון.	אסתר.
אמרי האוינת ה' בינה הגני.	אהרן.
אליך ה' אקרא ואל ה' אתחנן.	אורי.
אשרי שאל יעקב בעזרו שברך על ה' אלהיו.	אלחנן.
אמרות ה' אמרות מהירות כסף צדוף בעליל לארץ מוקף שבעתים.	אליהו.
אל נקמות ה' אל נקמות הופיע.	אליקים. אבשולם.
אל תרישו למרום קרנכם תדברו בצואר עתק	אלישע.
אגודה באהלך עולמים אחסה בסתר כנפיד סלה.	אלק.
אל יקנא לבך בחשאים כי אם ביראת ה' כל היום.	אלקנה. אריה.
ארץ רעשה אף שמים נמסו מפני אלהים זה סיני מפני אלהים אלהי ישראל.	אפרים.
בכל טקום עיני ה' צופות רעים וטובים.	אביגיל. אדיל.
ביום קראתי ותענני תרהיבני בנפשי עון.	בונם.
בני עבדיך ישכנו ורעם לפניך יכון.	בוטו.
בשרם הרים יולדו ותחולל ארץ ותכל ומעולם עד עולם אתה אל.	בניטון.
במה בח' ועשה טוב שכן ארץ וראת אמנונה	בצלאל. ברינרל.
ברוך אתה ה' למדני חקך.	ברביה.
גם אני אויך בכלי גבל אמתך אלהי אומרה לך בכבוד קדוש ישראל	ברוך.
גאות אדם תשפילנו ושפל רוח יחסוך כבוד.	גבריאל. גישל.
גיל על ה' דרךך ובטח עליו והוא יעשה.	גד.
גרש לך ויצא מרון וישבית דין וקלון.	גדליה. גלדה.
ודשו ה' ועו בקשו פניו תמיד.	גרשון.
ודשה צמר וששתים ותעש בחסין כפית.	דוד.
הן ידיו עמו כאחו שכמי ישראל.	דינה. דבורה.
הסתר פניך מחסאי וכל פונתי סחת.	דן. דניאל.
הנה לא יגום ולא יישן שומר ישראל.	הדסה.
זכר צדיק לברכה ושם רשעים ירקב.	הלל. הינרל.
זבולן לחוף ימים ישכן והוא לחוף אגיות וידכתו על צידן.	זאב.
זכרו נפלאותיו אשר עשה ספתיו ומשפמי פיו.	זבולן.
זה דור דורשיו מבקשי פניך יעקב סלה.	זכריהו.
זה בחשך אור לישרים תגן ורחם וצדיק	זלפה.
תונה סלאך ה' סביב ליראיו ויהלצם.	זרח.
חוקי ויאמץ לבבכם כל המיחלים לח'.	חיים.
חלפי ה' אמרתיו לשמור דבריך.	חיה. חנה.
שוב ויחיל רחמם לתשובת ה'.	חנך.
ה' שמך לעולם ה' זכרך לדור ודור.	שוביה.
יחוד ה' כל מפשיך חסידיך יברכוכה	יאר. יקר.
	יחם על כל האביון הנפשות אביונים יחשיב.
ישן ה' רחמיה ישן ה' עשה חיל.	ישעיה. ירמיה.
	יהושע.
	יחאל. יחאל.
	יקותיאל.

תפלת שהרית

יחנן. יונתן.	ישכן בסתר עליון בצל שדי יתלונן.
יוכבר.	יסד ארץ על מכוניה כל תמוט עולם ועד.
יום טוב.	יפה נוף משוש כל הארץ הר ציון ירכתי צפון קרית סלך רב.
יונה.	ינתי בחגיו סלע בסתר המדרגה.
יוסף.	ה' יגמור בעזי ה' חסדך לעולם מעשה ידך אל תרף.
יעבץ.	יברכנו אלהים ויוראו אותנו כל אספי ארץ
יעקב.	יענך ה' ביום צרה ישנכך שם אלהי יעקב.
יצחק.	י"י אדני עז ישיעתי סכיתה לראשי ביום נשק.
ירחם.	יהי שם ה' סבורך מעתה ועד עולם.
ישי.	ה' לי בעזרי ואני אראה בשונאי.
ישראל.	ייראו מה' כל הארץ מסנו יגורו כל יושבי תכל.
יששכר.	ישיוו בו יושבי שער ונגינות שותי שכר.
כלב.	כי לא יפוש ה' עמו ונחלתו לא יעזוב.
לאה.	לה' הישועה על עמך ברכתך סלה.
לוי.	לולי תורתך שעשועי או אבדתי בעניי.
סאיר.	מי זה האיש ירא ה' יורגו בדרך יבחר.
טיכאל.	מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב ה' שכות עמו יגל יעקב ישמח ישראל
סרדכי.	מה אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי.
סנחם. טרים. טשלם.	מה רב טובך אשר צפנת ליראיך ספלת לחוסים בך נגד בני אדם.
טשה. טנשה.	מושיבי עקרת הבית אם חסנים שמחה הללויה.
טתתיהו.	מה דורך מדוד היפה בנשים מה דורך מדוד שככה השבעתנו.
נחמיה.	נחלתי עזותיך לעולם כי ששון לבי המה.
נחמן. נתן.	נור סלגיו ישמחו עיר אלהים קדוש משכני עליון.
נתנאל.	נחשכתי עם יורדי בור היותי כגבר אין איל.
נפתלי.	נדבות פי רצה נא ה' ומשפטיך למדני.
סיני.	סעפים שנאתי ותורתך אהבתי.
סעדיה.	סובו ציון והקיפוה ספרו מגוליה.
עזריאל.	על יעתך כי לא ארשע ואין מידך מציל.
עקיבה.	עזי וסודת יה יהיו לי לישועה.
עוזר.	עשה גזולות עד אין חקר ונסלאות עד אין מסור.
פינחס.	פליס ומאזני משפט לה' מעשהו כל אבני כים.
פתחיה.	פתחו לי שערי צדק אבוא בס אודה יה.
פלטיאל.	סן ישרוף כאריה נמשי מורק ואין מציל.
פריץ.	סנית לסניה ותשרש שרשיה ותטלא ארץ.
צבי.	צר ומצוק מצאוני מצותיך שעשועי.
צפורה.	צדקתך כחרדי אל טשפטיך תחום רכה אדם יכהמה תושיע ה'.
קינדל. קריסל.	קמתי אני לפתוח לודי וידי נמפו מור עובר על כפות המגפול.
ראובן.	ראה זה מצאתי אמרה קהלת אחת לאחת למצוא חשבון.
רבה. ריסכה.	רגז ואל תחמאו אמרו בלבבכם על משכבכם ודופי סלה.
רחל. רפאל.	ראו עתה כי אני הוא ואין יחים עמדי אני אמית ואחיה סתצתי ואני ארפא ואין סידי סציל.
שאול. שמואל.	שלום רב לאחבי תורתך ואין למו סכשיל.
שכתי.	שכותי לישועתך ה' ומצותיך עשיתי.
שלמה. שמתה.	} שימר כל עצמותיו אחת סתנה לא נשברה.
שמעיה. שמריה.	
שרה.	
שמעון.	שבחי ירושלים את ה' הללי אלהיך ציון.
שניאור.	שפת אמת תכון לעד ועד ארגיעה לשון סקר.
תנחום.	תן להם כפעלם וברוע ספלליהם כמעשה ידיהם תן להם השכ נפולס להם.
תרצה.	תפרך לפני שלחן נגד צודדי דשנת בשסן ראשי כופי ריה.

תפלת הבינונו

בשעת הדחק, כגון אהו כדרך או במקום שטרוד ויירא איספיקוסו, או שי אסוף חולס ואין בו כח להסריך תפלה או שי אפין דעתו טיוטת עליו ולא יוכל להתפלל בכוחו תפלה ארוכה, או שהשעה נודרת לו, סוף יתפלל תפלת הבינונו, ואומר ג' נרכות ראזכות ולא שטנה עארס ואס"כ אוסר הבינונו וגו' ואומר רצה וכו' ומטייב ג' נרכות אחרונות. ולריך לאטרס טעוטד, וכאיניע לכיתו או שירוס לו אס"כ וכתייטכס דעתו אין כריך לפוזר ולכתפלל. ואינו מתפלל הבינונו בימות הגשמים, ולא כפ"ט ופי"ט. הפועלים אעוין מלכתס אכנ בעל הכיח אס נתן להס אכר חוק טטעוהתן בטטקפיד עליכון, טתפללים הבינונו. וזו כנוסחא, אדני שפתי וגו' בא"י או"א וכו' עד האל הקדוש, ואס"כ:

הִבִּינֵנו יי אֱלֹהֵינוּ לְדַעַת הַרְבֵּה. וּמֹל אֶת־לִבֵּנוּ לִירְאָתְךָ.
וּתְסַלַח לָנוּ לְהַיּוֹת גְּאוּלִּים. וְרַחֲמֵנוּ מִמִּכְאוֹב. וְדַשְׁנֵנוּ בְּנֵאוֹת אֲרָצְךָ.
וּנְפֹצְוֹתֵינוּ מֵאֲרֻבַּע כְּנָפוֹת הָאָרֶץ תִּקְבֵץ. וְהַתּוֹעִים עַל־דַּעְתְּךָ יִשְׁמְטוּ
עַל הַרְשָׁעִים תִּגְיֶה יְדֶךָ. וְיִשְׁמְחוּ צְדִיקִים בְּבִגְדֵי עֵינֶךָ וּבְתִקְוֹן הַיִּכְלָךְ
וּבְצִמְחַת קֶרֶן לְדוֹד עֲבֹדְךָ וּבְעֵרִיבַת גֵּר לְבֶן־יִשִׁי מְשִׁיחֶךָ. טָרָם נִקְרָא
אֶתְּךָ תַעֲנֶה. כְּרוּךְ אַתָּה יי, שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה: רצה וכו'.

כטסלך כעקוס גחודי סיות פו למטיס טתפלל תמלס קלרס זו:

צְרִבֵי עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל מְרֻבִּים, וְדַעַתְם קִצְרָה. יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ
יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתִּתֵּן לְכָל־אֶחָד וְאֶחָד כְּרִי פְרִנְסָתוֹ וּלְכָל־
טָעִיהַ וְגַוְיָה הִי מַחְסוּרָה, וְהַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ עֲשֹׂה. כְּרוּךְ אַתָּה יי, שׁוֹמֵעַ
תְּפִלָּה:

ואין כריך לג' נרכות ראזכות ולא לג' אחרונות. וככנא לכיתו חוזר ומתפלל שמונס טארס כדלוי.

כאחרית אל ר"ח חנוכה וזה"ס פושטים הלל פטר תפלת י"ח. (תמלכו כסדר ד"ס).

מן ר"ח חנוכה חוזר חול המועד ויירד נמך ששנה עשרה דמן הלל געטפרקובען. (ויעהע פקד מוסף ר"ח).

הבינונו, זו היא פשוט י"ח (נרכות דף כ"ט), כיצד? ג' נרכות ראזכות אלטות, ואס"כ הבינונו כנגד אהו חונן, ושול כנגד הבינונו, ותמלח כנגד סלח, להיחז גאוילים כנגד רחס כענינו, ורחקנו מסכאוב כנגד רמטנו, ודשנו כנגד כרך, ונפוצותינו כנגד תקט, והתועים כנגד הסיכס, ועל הרשעים כנגד לפלאיניס, וישמחו, כנגד על סלדיקים, בבגין עירך כנגד ולדיאליס, ובצמחה כנגד פח לטת, טרס נקרא כנגד טע קולנו, ואס"כ ג' נרכות אחרונות אלטות. ונידולפי דנכוח פ' ד' כטלס טוסחא אחרת כנרכס זו וכס לאונס, הבינונו כ' אלסינו ורלס תזונתנו, סלח לנו גופלנו, ורפח פליינו, כרך אמתנו כטללי נרכה, כי טמחוריס אהס תקקן, והתועים עליך לשטט, ועל אדאטיס תסת יך ויטעו כל חוסיס כך כבגין טירך ונמדוס בית טקדאך, טרס נקרא וחס תמנה, כל"י ס"א". ובמספח כוחל לפ כטלס טעין נרכת אה לטת ובכטת סידולפי אכר לפיס אפין אה לטת נרכס כטרי עלטס ובטנולר לפעלס דף 97. ודשנו ל' דאגת כטטן רחאי (תסליס כ"ג, ה'). בנאות, ל' טוס כטו כנלות דאל (סס כ"ג, ל'). סארבע כנפות הארץ תקבץ, כן כנוסחא כלפטי וככל כו וכן סטתיק ר"ל טירנל כטנכתי וכן כול כולד חדע על נרכות הככדין דף ע"ד וכל"ל, ובכטר' קלוד לאון. על דעותך ישפטו, סידוכו כטטוט, סמוטיס יטטטו על דעתך ולא על דעת אהס, כי כלדס ירלס לפעיסיס אע"כ טטטטו לפעטיס טטטט טול, לכן אהס יודע כטחכית תדין אה כמופיסיס ולא אנתנו. ורלס עוד כטירוס ר' יונס על כרי"ף ונכגת סטור ח"א ס' ק"י. חגיף יך, ליטרס, סל' פניף אה ידי פליסיס (וכרי' ל' י"ג). ובצמחות קרן וכו' פ"ס תסליס קל"ג, י"ג. וכן גס ככאן תמלח ר"ס. ודשנ"ס כוסיק ובכריכת גר לבן ישי משיחך, וכן כלפטי ונכד ר"כ טרס, ונס כול כמפלח ר"ס. טרס נקרא פ"ס יטטיס ס"כ, כ"ד.

צרכי עמך, נרכות כ"ט, כ'. ודעתם אל יראל קצרה, ואינוס יודעיס למרס לרכיסיס.

בעשי'ה חוטרים אבינו מלכנו אחר תפלת י"ח הן בשחרית הן בעבודה, הן בטענה אל ערכ אלה חוטרים.
 חן רען עי'ת לו אקרגענו וויח לו בנחה ווירד נמך שמנה עשרה רתו אבינו מלכנו געבעשעט.

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ חַטָּאנוּ לְסַנְיָהּ:

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ אֵין לָנוּ מַלְךְ אֶלָּא אַתָּה:

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׂמֹךְ:

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ חֲדָשׁ עֲלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה:

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ בְּפֹל מַעֲלֵינוּ כָּל־גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת:

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ בְּפֹל מַחְשָׁבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ:

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ הַסֵּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ:

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ כִּלְהַרְבֵּי וּמִשְׁטֵי מַעֲלֵינוּ:

י' אָבִינוּ מַלְכֵנוּ סָתַם פִּיֵּנוּ מִשְׁטֵינֵינוּ וּמִקְטֹרְגֵינוּ:

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ כִּלְהַרְבֵּי וְהַרְבֵּי וְרַעַב וְשָׂבִי וּמִשְׁחִית מִכַּיִּי בְּרִיתְךָ:

** אָבִינוּ מַלְכֵנוּ מִנַּע מִגְּפָה מִנְּחֻלְתְּךָ:

אבינו מלכנו, מקור תפלה זו נטלה בעמ' תענית כ"ב, כ', טענה נר' אליעזר אירד לפני התנה
 ואתר כ"ד נרכות ולא נענה, ירד ר' עקיבה אחריו ואתר, "אבינו מלכנו אבינו אתה, אבינו מלכנו אין לנו
 מלך אלא אתה, אבינו מלכנו חטאנו לפניך, אבינו מלכנו רחם עלינו, אבינו מלכנו עשה עמנו לטען אעך",
 וסיד נענה וירדו גשמים (כמי נרמח נחל אין יתקן). ועל יסוד כזה הרחיבו החכמים תפלה זו ומקנהו
 לתורה נר"ס ור"כ וימי התשובה, וכן כתב הסוד פ"ח ס' תר"א וז"ל בלאכנו נוכנים לומר בעי'ת נמך ושרת
 אחר סיום אמנה עשרה אבינו מלכנו על סדר אלפא ביתא וכן כתב רב עשרס עכ"ל גדלה נס' תניא
 ספן ע"ד. ויסוד תפלה זאת עמך נרכות אמנה עשרה, בילד' אין לנו מלך כנגד אבות, וכך כי עמך עמך
 גבורות, עשה עמנו לטען אעך כנגד קדושה, חנו כנגד אהם חונן, החיננו נגד הצינו, סלה וספן נגד סלה
 לנו, נספר גאולה כנגד גופל, סלה רשעה כנגד רשעה, חדש עלינו עמך נרך עלינו, הרס קרן יאכל עמך
 תקע, נעל מעלינו כנגד הצינה, כלס כל נר כנגד לטלמיים, טחן נרספין כנגד על סדיקים, הרס קרן
 סאיך כנגד ולירואלים, סלטה לנו כנגד חת לטה, טעם קולנו כנגד אטע, קנל נרספס כנגד עטדה, כחננו
 נס' פייס כנגד הודלה, נח אל תשינו כנגד נרבה אחרונה (וכן נאטע נחרו וס ססוף לטנכ ספרדיים),
 ונגד עשה לטען אעך וכו' אלוטרים נחלסי נלור תקנו סחרוים אל עשה לטען וכו'. חס נס סטעס לטה
 אין חוטרים אבינו מלכנו נצנת כי יס נס טעין אמנה עשרה אל פול. והנס נסגין נוספלות סחרוים אנתלס
 זו וסדרן זה על זה יס אנוי רב נסדרוים ונענהגים סאונים, וכל סחרוים כטו אטלחיים נסדרוים וסחני
 יד סן כולם נ"ג, וסחס נררו לסס בני ספרד ב"ט סחרוים, ונני אסכנו תסכו לסס ל"ח סחרוים, ונני סולין
 פ"ד, ונרלה לטעם ננאודס. אין לנו מלך, לטון סרוו זה נח נס כנאטת. א"ל"א עלה חלסודית וכל סטקרת
 כי אם נטקוטס. עשה עמנו פ"פ ידעיס י"ד, ו'. שנה טובה, אחר סרוו זה נוסף נכ"י אסד, א"ס ררש
 עלינו גורוח טובוח" ונטלה נס נס' רב עשרס, וסל נס נעחור רוסח רק אסס גולס, כסרות טובות".
 קשות, נכ"י אסד קשות ורעות וכן נסדר ספרדיים. בטל סחשבות, נכ"י אסד גורס ע"ל סחשבות,
 והנספח נחלסי נלור טסיעת לו. כלה ל' טניעה, וע"ס אהלס ע"ל, י"ג. ע"ר, לור כטו נסדנר י',
 פ'. וספוף ספוטרים עלינו אטכ וטלמינות; ולס ידעתי לטה אסרו נספעיל סלה נטלה נטקרת ולא
 יסרו רשיפו כל' הכחוב ססויס פ"ל י"ג. ונני טנכ סולין סוספייס אסר זה לופד טוד, א"ס סחוט
 פיוח סטטינינו וסקטרגינו", וטלה פוק טרגינו ל' ח"ל וספטה כסלפדים חונס עלינו כל' סקולקטער.
 וספודות, נכ"י וספודות ועון וסכוד ומנפה, ונכודי ספרד וספודות ימנפה; והנכון אין לומר וסנפה כי
 לס יוסד סרוו כמי עלטו, וכן איננו נסדר רב עשרס. מנע סנפר, נסדרוים כ"י נוספח ע"ד ענפה,

* נמך סנכ סולין אעדרען פוין ריע קליינער גערוקטען א"ס געמקט.
 ** נמך סנכ סולין אעדרען ריע א"ס פון הינד פו ביו א"ס תרזי השעה חין סקלגעטער קרדנט.
 געמקט א"ס מנע ... סלח וסחל ... סרה והעבר ... סק כרסיד ... רחורט ... סלח רפואה ...

אָבִינוּ מִלִּבְנֵי שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחֹלֵי עַמָּךְ:
 אָבִינוּ מִלִּבְנֵי הַחַיִּימוֹת בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ:
 אָבִינוּ מִלִּבְנֵי סֵלַח וּמַחֲל לְכָל־עוֹנוֹתֵינוּ:
 אָבִינוּ מִלִּבְנֵי מַחָה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:
 אָבִינוּ מִלִּבְנֵי קָרַע רָזַע גָּזַר דִּיגְנוּ:
 אָבִינוּ מִלִּבְנֵי מַחֲק פְּרַחֲמִיךָ הַרְבִּים כָּל־שְׂטָרֵי חוֹבוֹתֵינוּ:
 אָבִינוּ מִלִּבְנֵי זְכוֹר כִּי עָפָר אָנָּחֵנוּ:
 אָבִינוּ מִלִּבְנֵי זְכוֹרֵנוּ בְּזִכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ:
 אָבִינוּ מִלִּבְנֵי כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים:
 אָבִינוּ מִלִּבְנֵי כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר זְכִיּוֹרָה:
 אָבִינוּ מִלִּבְנֵי כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר פְּרִנְסָה וְכִלְכִּלָּה:
 אָבִינוּ מִלִּבְנֵי כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וַיְשׁוּעָה:

ואינו כן כי כמעט מעט עלית כעמך שכבר פנעה (כמדבר י"ז, ע"ו) ואנחנו מתפללים שימנענו מעט
 של תבוא כלל. החזירנו בתשובה, אשר תרוו זה כל נכ"י אחד תרוו א"מ גזור עלינו חיים טובים.
 סלח וטחל נהרבה כ"י גם כמדורי ספרד הנוסחא בהפך "טחל וסלח" אענם גרסתנו הנכונה כי כן גם כמעט
 עשרה סלח ואח"כ טחל וכן הוא כמדור רפ"ז גם כמדור רוסא וכן כס' רב עטרס, פשעינו מנגר, כן כמדור
 רפ"ה וכל כ"י ארשיתי וכן כמדורי ספרד גם כס' רב עטרס, וע"כ טע שנקלם דפוסים פשעינו וחסאחיתו
 מנגר נראה תוספת אסופו ע"ה ישעיה ע"ד, כ"כ. מחק, ל' הארה כל' ענה כעו אנת דף ע"ג והטוחו
 וסתחבו, וכן ועשה אל פי (כמדבר כ', ב"ג) ת"א ויעשות. ודע כי כמדור רפ"ז נקוד קס"א וכך ע"ט טע
 אמתתי כנאור סלח לנו חנינו (דף 90), ובקריאה הסודגלת היא קס"א כחולס, והנחתיה בי י"א סעך לה
 כענה אעלל לא יטחוק (כ"כ דף פ"ה, ב') כו"ו אחרי ח"ת אכח סען לתנועת החולס, ויסיח כחך
 הסעטים אעלל גם כעקרא כחולס על דרך יולל טן הכלל כעו אופט. יגהס. אחזו. אשדי, ל' ענה ועשו
 כתב וספר, כעו ככסף וכאטר (ראש קדושים) אערי טוב (כ"ט י"ג, כ') אערי חלילס ואערי כדורין (ס"ג דף ב')
 ונקוד שפ"ר כרוכ סדוריס גם כמדור רפ"ז והוא כעקל דפ"ש דפ"ש. וכמדור רפ"ה גם ככ"י נקוד שפ"ר גם
 הוא יתכן ולו הוא כעקל אפ"ר אפ"ריה. קב"ק קב"ק. וכו' כי עפר ע"ה תהלים ק"ג, י"ד. ובעל א"ת נקד כל'
 כסאכ סכ"א זכ"ר כו"ו בארץ, וכן נקד גם ככ"י אשד, וכו' עזריאל נקד זכ"ר והלך אחריו רז"ה, ולפי
 האמת כל זה חינו, והעקר זכ"ר כל' לוי ונקאס כעו אנקוד כמדור רפ"ה ואחר ס"י, ואין מענה ס"י
 כסאכ כי גם העורר כל' ענר ידנר ונל זכ"ר כדרך תולר, אכל כענינו אענדריס אנתנו כל' נקאס לריכיס
 לנקוד סכ"ו, וזה כרו, וכעו אעלל ג"כ כפיוכ ו', ו', ו'. וי', ע'. ועקופות זולתס סל' לוי, ורלס עוד כלות
 ארס פ' קל"ז. קנ"רין כן נקוד ככל ס"י וכ"י, ובעל א"ת סגיס קנ"רין ואכח דכרי רד"ק כעכלול גם כארסיס
 כי אני אעקליס כחכס זו אשד דגוס ואלד רפ"ה. כתבנו, בני אשכנו ופולין כרוו להס ה' כתבנו כמד' ה'
 חושאי חוה. וככ"י אשד י"א אשד כסרה אל פייס טויכס עוד כסרה א"מ כתבנו כספר סוונות, וככ"י אשד
 י"א כסרו א"מ כתבנו כספר רפואות, וכמדור רב עטרס י"א כסרו א"מ כתבנו כספר זכרון, וכעסוד
 טויכס י"א אפי כסרויס א"מ כתבנו כספר עדיקים. א"מ כתבנו כספר ישרים וחמיסוים. וק"ח סלח
 תלמודית טן כספר זכ"ר כעו קנ"רין (ירמיס ל"ז, ט"ז) טן קנ"רין, וכו"ד דגוס כעסודר לטעלס
 דף 92, והטקוד קנ"רין וי"ן נקטן גם הוא לל כפסיד ולו היסיד זכ"ר וכאכר נטלסכו האמת כל' ארטי
 זכ"ר האמת לי (דניאל ו', כ"ג), אך כנר הנגל הקריאה כערוס ילעדו עליו ועלינו זכות ככח וע"כ אף
 לוח עעכ, ובעלל כעסודר רוסא אשד תרוו זה עוד כסרו א"מ כתבנו כספר ישועות ונהמות. פרנסה
 וכלכלה, כעסודר טויכס כספסל מונות ופרנסה טובה. גאלה וישועה, ככתב יד אשד ישועה וגאלה.

קרע ... זכרנו ... כתבנו בס' חיים ... כתבנו בס' גאולה ... כתבנו בס' פרנסה ... כתבנו בס'
 זכ"ר ... כתבנו בס' סליחה ... הצמת ... הרם ... הרם ... סלא ידנו ... סלא אסמינו ...
 שבע ... קבל ... שתח ... נא אל ... זכור כי עפר ... תרו השעה ... ח"ו ח"ו.

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסֵפֶר סְלִיחָה וּמְחִילָה:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הַצְמַח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקֶרֶב:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הָרֵם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ הָרֵם קֶרֶן מְשִׁיחֶךָ:

(אָבִינוּ מִלְכֵנוּ מֵלֵא יְדִינוּ מְבָרְכֵיךָ):

(אָבִינוּ מִלְכֵנוּ מֵלֵא אֲסִינֵנוּ שְׂבַע):

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ שְׁמַע קוֹלֵנוּ חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־תְּפִלָּתֵנוּ:

(אָבִינוּ מִלְכֵנוּ פָתַח שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם לְתִפְלָתֵנוּ):

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ נָא אֶל־תְּשִׁיבֵנוּ רִיקִים מִלְּפָנֶיךָ:

(אָבִינוּ מִלְכֵנוּ תְּהִי הַשְּׁעָה הַזֹּאת שְׁעַת רַחֲמִים וְעַת רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ):

(אָבִינוּ מִלְכֵנוּ חֲסוּל עָלֵינוּ וְעַל־עוֹלָלֵינוּ וְטַפָּנוּ):

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן הַרְוִיגִים עַל־שֵׁם קְדוֹשְׁךָ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן טְבוּחִים עַל־יְחִידֶךָ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן בָּאֵי בְּאֵשׁ וּבַמַּיִם עַל־קְדוּשַׁתְךָ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ נְקוּם (לְעֵינֵינוּ) נְקַמְתָּ דָם־עֲבָרֶיךָ הַשְּׁפוּךְ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן אִם־לֹא לְמַעַנְנוּ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּיבִים:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׂמֵךְ הַגְּדוֹל הַנְּבוֹר וְהַנּוֹרָא שְׁנִקְרָא עָלֵינוּ:

אָבִינוּ מִלְכֵנוּ חַנּוּן וְעַנּוּן כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

סליחה ומחילה נסדנכ מדורים וכ"י מחילה וסליחה, אך נמדור רפ"ז בנוסחתנו, ונעמוד רומם סליחה ומחילה ונפדה. הַשְּׁעָה זוהי הפעיל, וכמו אלוטרים טן הַשְּׁעָה (דה"א ב"ט, י"ג) הַשְּׁעָה (ע"א ב"ב, י"ב) כן פועלים טן הַשְּׁעָה (מלכות ב', ע) הַשְּׁעָה, כי לעולם נקוד הכוון דומה לנקוד העתיד הכל עם וי"ו הכסף. הרם קרן משיחך, בני טנכנ פולין טוסיפיים עוד א"ט מלא ידינו מברכותיך. א"מ מלא אסטינו שבע. וספתרון סוף ע"כ עש"י ג' י'. וברצון את תפלתנו, גם אחריו טוסיפיים בני טנכנ פולין, א"מ פתח שערי שמים לתפלתנו". נא אל תשובנו זה כחרון ואים אלפניו כס טעם ל' נדבכ ט"ז אל טנכנ ע"כ. עשה למען הרונים, קודם חרו זה טוסיפיים בני טנכנ פולין, א"מ חרו השעה הואת שעת רחמים ועת רצון סלפניך. א"מ חסול עלינו ועל עוללנו וטפנו". ויז לרעת עוד כי סחרת חזכ עשה למען הרונים וסלכס סחרונים אלפניו סינס ט" ב"י גם לז נמדורי סמרד, וכן סינס נטלחיס לז נמדור רכ עטרס ולז נעסוזר רומם, ולין ססק אנוסמו טנת לרוח אל תתנ"ו. קאי באש וכמים בן ככל ס"י, וכוז סטוך כדרך טכטיי נכקר (י"פס ב' י"פ) סכטיי כחללים (אופטיים ח' י"פ) ודופיכס סמונלחיס נטכול דף י"כ. נקום נקמת דם עכריך ע"כ חכליס ט"ט, י'. וכן כנוסחא נכ"י טנת ס"ו כלי תנת לעינינו וכנון טטטס ידוע לטנין. אם לא למעננו, נכ"י סעד כנוסחא ו"א למעננו וכן סוז נמדור רכ עטרס ונעסוזר רומם, וסססנר. וככ"י סעד נז סעד סרוז וז עוד א"מ עשה למענך ועננו. שנקרא עלינו, ככ"י סעד שנקרא באהבה עלינו, ונכ"י רכ עטרס ונעסוזר רומם לז נטלח וכל סכנות שנקרא עלינו. עשה עמנו צדקה וחסד והושיענו, וי"ו אל. וחסד נקטן, וככ"י סעד וסססח, נדקס וסעד עטס למען סטך כגדול וכישיענו". ונוסח אל חרו וז נז ג"כ בתפלת וכו' רשום.

כל ימי החול בימים אפוערים כהם תחנה פוערים אחר ששנה עשרה רחום וחנון וכו'. ובני ובשמי
פוערים והוא רחום וכו' ופוערים אותו פוער ונלחם. ולכו סיעים אליו פוערים כהם תחנה ואין פועלים על
פוערים: נערב שנת לפענה, ר"ח, פוערים קטן ב' ימים, פוערים גדול ב' ימים, תנוכה, מ' נלח, מ"ו נשגט ופ"ו
נלח, כל פוער ניסן, ל"ג פוער, ער"ח סיון עד אחר חסרו תג דשנועות, ופוערים כפוערים עד אחר חסרו פ
דסוכות וק"ק פ"ט דעיון עד אחר ר"ח חסון, בימים אלו פוערים גם כמנהג אלפניו (פוער טו מ"ו נשגט
ומ"ו נלח לשי מנהג פ"דע), ולא נער"ה ועי"ב, ולא נכית האכל, ולא נכית החתן פוער ששנה למוסח
(וכתפוט השנה נכעה קהלות גם כמנהג אלפניו), ולא נכסכ"כ פוער העילה.

פוער נמך ששנה עשרה פוער שחרית מוה מנהג ויירד רחום וחנון, ממ סאנשאג מוה דאנערושאג
דעו מפרגענו מוה פוערענו והוא רחום גענומט; מר מן יענען פוערען ניכט, ווק קיוו תחנון גענומט
ויירד; נעמו"ד: מן ר"ח, מ"ג ניסן, ל"ג פוער, פוער ר"ח סיון פוער אחר תג פוער שבועות, מן
מ' באב, מן ער"ה, פוער עי"ב פוער ר"ח חסון, מן חנוכה, מן ביירען פוערים, מ"ו באב מוה מ"ו בשבט.

וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עֵוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבֵּה לְהַשִּׁיב אָפּוֹ וְלֹא יַעִיר כָּל-
תְּמִתּוֹ: אֲתָה יי לֹא-תִכְלֵא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנּוּ חֶסֶדְךָ וְאַמְתִּיק תְּמִיד יַעֲרֹנּוּ:
הוֹשִׁיעֵנו יי אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִתְּהוֹמִים לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קְדוֹשְׁךָ לְהַשְׁתַּבַּח בְּתִהְלֶכְךָ:

והוא רחום, כחן סניס ס' ס', תילין אנו לופר כשני וכשמי ועשה ה' אלהינו אשר הוצאת את
עמך וכו' ויחיד סומרו כיון סגיע לפסוק ויעבר ה' על פניו טולג ופוער וסלחת לעוננו וכו' וספר
גמרו סדר ועשה, נוסליון על פוערים רחום וחנון, אבינו תרחמן וכו' עכ"ל וכל ספסונים סללה
כאים נסחור רועל, והתנה פוער וחנון סיה סס ברעות פוער ע"ס פ"כ ומתחלת, רחום וחנון סעלס
לפניך רחם עלינו, חכ הדפעים עלה רפעים רכיס, כורח עולם כעדת רפעים חלולנו לפניך רחם עלינו,
גדול סעלה ורב סעליליה, דובר כדקות ומגיד פוערים, הדור כלכוס ונלה ככחה, וכותן כליות ולכ ס"ל ר"ט,
זך ויכ" וכו' וסופה, חקיק על פ"ל פוערים פעלו חל חרך פוערים ורב חסד ופוער ח"ל ר"ע". וכסור נל"ס
ס' קל"ד כחן ז"ל כסדר רב פוערים כחכ סוכנין לופר אה עוננו ענו בנו, וידיו ויעבר, חלל ככל חלו
כחרכות חין סוכנין לופר חלה והוא רחום עכ"ל, והנה כסדר רב פוערים סניס חת חל סוכסלות סללה,
אה עוננו ענו, גס ועשה ה' אלהינו, גס והוא רחום וכחן סניס פקועות פוערים ככוסח סחחית ויח
פקועות כסחחית. וכרענ"ס סניס כוסח סזונה עסלחתן לסערה כנפילת פוערים וסיה לפיכך אהי כורח
וכסחחיה ומסחחן וכו' כו לא על כדקתינו וכו', ה' שסעה וכו' חך חינו סניס לכו' וס' דוקח חלה ככל
יוס. והנה פוערים והוא רחום ככו' וס' פוערים גס חן ירפי כס' ס"ט וכל כו כס' י"ס וסס כותנים עלים
ססדוה ג' זקנים על כס ספירע להס סנילו סככסן חכ, וז"ל סכל כו, עובדל סוה כספיעחל דיכודלי חחח
מנלות דיכוסלס לסחחל דכוס חסן סגסות, חער להון ערין עס חחון, חער ליה סעטל דיכודלי, חער
להון חס פוערלי חחון כעיס לסכס יכוכן כעה דסכס פוערים עיסחל ועוריה נגו חחון כורח יקדח, חער
ליה כו חלל זמן חלפון יושין, יכ כון זמן, יחכו כספיעחל וכל יושל חחי חחו כסלעיסון סו סעחתי כספי
קסלה, כדעי לסלס חלפון יושין, כוה חסן חר דסל דפיל חעפין ולס כוה חכיס כולי חחי דלער לכו
פוערים כסלעפי דפקרי לי חר פסוקל דכוס כחכ כוה חרין כו חלחל לס ולא ידעכל פחי חחי, חער
ליה חר סכל חכיעל לסדל, חחי קרס חחי כוה דלכני לך חן סעיה כו חענור כטיס חחך חחי וככחח
לח יסעסוך כו חלך כעו סל לס חכוס ולככס לח חכער כך, חח חחי תיפ"ל ככורח וחכפיוכ דחח חחי חן
סעיה חכרטיס לך חיסל. חער כעעס ככוסח כורח חחל לסדל ככרס חר ועל כוה סכל דחלס כוה חלח
כו כורח וסחלעי חיסחל לסחחל חולקין וחחו דעלו ככיה חלחל כדיקי לקנולי חכפיה דכוסח סכל, והנה
פוער סני ככן סחח ופוער וכוה רחום, קדעלס חער עד חחל חלך רחום וסכון, חכיעל חער עד חין כעון,
חלחחל חעסן ולסלך, וככלסו סחחילין כרחום וספיעים כרפוס וחקיעסו לסערו ככני וחפיעי סכופ יושל חכיה
עכ"ל חעס חוכן חחח חו סחחני לסעס כוה סל כו כו כו לא כעלל כספיעס רינו דכר סככסן חכ. חכו
סלחתי חכני ככור כ"י ככח ככח קס"ו [וכדור זכ כוה ככיה כר"ט גחורספיער זכ"ל ככסד"ס] ככח
ר' יכודס כר פוער כני חלפיד סל ר' פוער סכיה ס"ן ככר"י"י סעעס על חעידת וכוה רחום כוה"ל:
וכוה רחום יכער עון וכו' סלנו פוערים ככני וכפיעי סעוער יסדוכו חכני כסס ססגלו פוערליס ככרין
כיה חכ סכלה חחח חספיעים חחך עלמות וכוס לפעות סכס ג' חניות וכוסכס ככס כלל רב חוכל וככרס
כיס, חער עליס סרוה וסלכיס ליוכס ככל פלך וסלך, ספיה חחח ככיה ללפנד"ח (Lepanto) וסח
ככרית חרל"ח (כרס Arles) וסח ככרית כרדיל"ל (? Bordeaux or portugal) וחחח סחחיסו
ככרדיל"ל קכלס ככר ככר פוער יכיה וסחן ככס סרוה וכרטיס וסו סס יפיע רכיס ככלוס חר סס חחו
ככר וקס עליס סלך חדל וסח חחך להס כרסחן סחל להס ככני וחידל עליס גרוה, וכיו סס ג' חחיס יוסף
וככרין וסעס ספולל כן דורס וסס חיו סחכני ירוכליס וילעקו חל כ' ככר להס ויככו ככוסות וכפיעיות
ולכו חקיס על ככרס ויככו וכוה רחום כין סלחח, יוסף יכר וכוה רחום חר חלך חכון ורפוס חחח, וככרין
יכר פלחל חר חין כעון, וספולל יכר כל ככר עד ה' חער, וחכ"כ כויעס סלל וסלך וסחח חח חכ

יִדְעֵנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים. צְדָקָה עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׁמֹךְ: כְּרַחֵם אָב עַל־בָּנִים
 תְּרַחֵם יי עלינו והושיענו לְמַעַן שְׁמֹךְ: חֲמוּל עַל־עַמְּךָ רַחֵם עַל־גְּחֻלְתְּךָ
 הַיְסוּדָנָא כְּרַב רַחֲמֶיךָ חַנּוּן וְעַנּוּן כִּי לָךְ יי הַצְדָקָה עֲשֵׂה גַפְלָאוֹת בְּכַל־עַת:
 הַיְסוּדָנָא רַחֲמֶיךָ עַל־עַמְּךָ מְהֵרָה לְמַעַן שְׁמֹךְ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים יי
 אֱלֹהֵינוּ חוּם וְרַחֵם וְהוֹשִׁיעָה צֶאֱן מִרְעִיתְךָ וְאֵלֵינוּ מִשְׁלָבְנוּ קַצֵּף כִּי לָךְ עֵינֵינוּ
 תְּלִיזוֹת הוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֹךְ: רַחֵם עָלֵינוּ לְמַעַן בְּרִיתְךָ הַבְּרִיטָה וְעַנּוּן בְּעַת
 צָרָה כִּי לָךְ יי הַיְשׁוּעָה בְּךָ תוֹחֲלֵתְנוּ אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת אָנָּה סְלַח־נָּא אֵל טוֹב
 וְסַלַּח כִּי אֵל מְלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

אָנָּה מְלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם זְכוֹר וְהַבֵּט לְבְרִית בֵּין הַבְּתָרִים וְתִרְאֶה לְסַנְיָה
 עַקְרַת יְחִיד לְמַעַן יִשְׂרָאֵל: אָבִינוּ מִלְּבָנוּ חַנּוּן וְעַנּוּן כִּי שְׁמֹךְ הַגְּדוֹל נִקְרָא
 עָלֵינוּ עֲשֵׂה גַפְלָאוֹת בְּכַל־עַת עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּחַסְדְּךָ חַנּוּן וְרַחוּם הַבְּרִיטָה וְעַנּוּן בְּעַת
 צָרָה כִּי לָךְ יי הַיְשׁוּעָה: אָבִינוּ מִלְּבָנוּ מַחֲסֵנוּ אֶל־תַּעֲשׂ עִמָּנוּ כְּרֹזַע מְעַלְלֵינוּ זְכוֹר
 רַחֲמֶיךָ יי וְחַסְדְּךָ וְכָרַב טוֹבְךָ הוֹשִׁיעֵנו וְחַמְלָנָּא עָלֵינוּ כִּי אֵין לָנוּ אֱלֹהֵי אַחֵר
 מִבְּלַעֲדֶיךָ צוּרְנוּ: אֶל־תַּעֲזֹבֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶל־תִּרְחַק מִפָּנֵינוּ. כִּי גַפְשָׁנוּ קִצְרָה
 מִחֲרַב וּמִשָּׁבִי וּמִדְּבַר וּמִמְנַסָּה וּמִכָּל־צָרָה וַיִּגְזַן הַצִּילָנוּ כִּי לָךְ קוּיֵנוּ וְאֶל־תִּבְלִימָנוּ
 יי אֱלֹהֵינוּ וְהָיָר פְּנֵיךָ בָּנוּ חֲכַר־לָנוּ אֶת־בְּרִית אֲבוֹתֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֹךְ.
 רְאֵה בְּצַרוֹתֵינוּ וּשְׁמַע קוֹל תְּפִלָּתְנוּ כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל־פֶּה:

אֵל רַחוּם וְחַנּוּן רַחֵם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־מַעֲשֵׂיךָ כִּי אֵין כְּמוֹךָ יי אֱלֹהֵינוּ
 אָנָּה שָׂא נָּא פְּשָׁעֵינוּ אָבִינוּ מִלְּבָנוּ צוּרְנוּ וְגַאֲלָנוּ אֵל חַי וְקַיִם הַחַסִּין בְּכַח
 חֲסִיד וְטוֹב עַל כָּל־מַעֲשֵׂיךָ כִּי אַתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ: אֵל אֲרֶךְ אַפַּיִם וּמְלֵא

ידענו כי אין, זה המסוק אינו נס' ספרדיים. כרחם אב על' תהלים ק"ג, י', ומוכח שם שטעם גדפוסים בן
 תרחם ספלת 12 עיוורת וכן נאמת איננו נב' ונס' ספרדיים. והושיענו למען שמך אינו נס'ם, וכסוד
 נס' ספלת הושיענו חמול על עמך וכו'. חננו ועננו, נס'ם חנו סלכנו ועננו. עשה גפלאות בנר
 ככל' כמו תהלים ט"ב, י"ח. ט"ו, י'. קל"ג, ד'. וכן בסוד רפ"ו.
 ה' אלהינו חום ורחם אינו נסוד רפ"ו. וכן גם נקום הושיענו למען שמך רחם עלינו למען
 ברוך הנוסח הושיענו למען ברוך, וכסוד הספרדים נוסח סמקס זו, "כנע נח והושיעם נח לון
 שרשיתם לא ישל בנו קנף כי לך ה' סיזעס כן תוולתנו חלום סליחות חנח סלח נח כי חל טוב וסלח חתם".
 בין הבתרים, סגיות סכרת הסם עם סכרתס חנינו כאלקח לו עגלס ועו וסיל ותור וגול וינתר סוחס
 (נרפסית ט"ו) נקרתס נרית בין סכרתים ע"ג סתור סקרננות. למען ישראל, לטען יעקב סנינו, וסוכר כון
 וסח ג' סכות. אבינו סלכנו חננו וכו' סכחן עד נקרא אל חנינו כסטס סולס נסוד סספרדיים. סבלעדך
 צונו: זו סוף ססוק כי סעך לטעלס סענו, וסן אל חעזכנו סתפיל סוק סדס סכ"ס ססלס ל"ח, כ"ב, ונכ"ו
 סלסן ספיד לרבים, וזולס לנו עוד סזס כי ל"ל ס' חרסח חל' וס' וכן סוז ססודר כ"י. קערה ל' וסוקר
 סזס ססס (נסודר כ"א, ס'). סחריב, ססנת סחרי, סני"ס עי"ס סססס ככו סחטסח נכפיס (פסכס ד', י"ג).
 וס ססדו סני"ס לס"ס סססרס וסחודר חל סלילנו ר"ל סלילנו סחריב ועס"ו וכו', וכסחזן נלס יוחר נסלילס.
 אל רחום וחנו וכו' נכ"ו, "אל רחום חחכ סלילנו ועל כל סעזך, ס' ססן ס' סלסינו, חנח
 ס וכו' נקד"ו ס' ססס סחח וכו' סס חוקך וסודס, ככו ססין יס (ססלס ס"ס, ט') וכן
 נסן סס"כ לטריס סזס ססן. אסח וסא ה' אסחנו אינו נסוד רפ"ו, חלס סס כי אסח אל ארך וכו'.

יְחַמֵּם עֲשֵׂה עִמָּנוּ כָּרַב רַחֲמֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֹךְ שְׁמַע מִלִּבֵּנוּ תִּפְלְתָנוּ
 וּמִדְּאוֹיְבֵינוּ תְּצִילֵנוּ שְׁמַע מִלִּבֵּנוּ תִּפְלְתָנוּ וּמִכָּל צָרָה וְיַגוֹן תְּצִילֵנוּ: אָבִינוּ
 מִלִּבֵּנוּ אֶתְּךָ וְשְׁמֹךְ עָלֵינוּ גִּקְרָא אֶל־תַּנְחֵנוּ: אֶל־תַּעֲזֹבֵנוּ אָבִינוּ וְאֶל־תַּטְּשֵׁנוּ
 בּוֹרְאֵנוּ וְאֶל־תִּשְׁכַּחֵנוּ יוֹצְרֵנוּ כִּי אֵל מְלֶכֶךְ תַּעֲזוֹן וְרַחוּם אַתָּה:

אֵין כְּמוֹךָ תַּעֲזוֹן וְרַחוּם יי אֱלֹהֵינוּ אֵין כְּמוֹךָ אֵל אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חַסֵּד
 וְאַמְרַת הוֹשִׁיעֵנו בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים מִרַעַשׁ וּמִרְגָּז תְּצִילֵנוּ: זְכוֹר לַעֲבָדֶיךָ
 לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב אֶל־תִּסָּפוּן אֶל־קִשְׁיֵנוּ וְאֶל־רַשְׁעֵנוּ וְאֶל־חַטָּאתֵנוּ: שׁוּב
 מִחֲרוֹן אַפֶּךָ וְהִנָּחֵם עַל־הַרְעָה לַעֲמֹךָ. וְהִסֵּר מִפָּנֵינוּ מִכַּת הַמָּוֶת כִּי רַחוּם
 אַתָּה כִּי בֶן דְּרָכֶךָ עֲשֵׂה חֶסֶד חַנּוּם בְּכָל־דֹּר וְדֹר: חוֹסֶה יי עַל־עַמֶּךָ וְתְּצִילֵנוּ
 מִזַּעַמֶּךָ וְהִסֵּר מִפָּנֵינוּ מִכַּת הַמּוֹטָף וּגְזֵרָה קָשָׁה כִּי אַתָּה שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: לָךְ
 אֲדֹנָי הַצְּדָקָה וְלָנוּ בְּשֵׁת הַפָּנִים: מִה־נִּתְאוּנָן מִה־נֶּאמַר מִה־נִּבְרָר וּמִה־
 נִצְטַדֵּק: נַחֲפֹשֶׁה דְרָכֵינוּ וְנִחְקְרָה וְנִשׁוּבָה אֵלֶיךָ כִּי יְמִינֶךָ פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל
 שָׂבִים: אָנָּה יי הוֹשִׁיעָה נָּא אָנָּה יי הַצְּלִיחָה נָּא: אָנָּה יי עֲנֵנוּ בַּיּוֹם קִרְאֵנוּ:
 לָךְ יי חֲקִינוּ לָךְ יי קִיְנוּ לָךְ יי גִּיחַל אֶל־תַּחֲשֶׁה וְתַעֲנֵנוּ כִּי נֶאֱמַר גּוֹיִם אֶבְדָּה
 חַקוֹתֵם כָּל־בְּרֵךְ וְכָל־קוֹמָה לָךְ לְבַד תִּשְׁתַּחֲוֶה:

הַפּוֹתַח יָד בְּתִשׁוּבָה לְקַבֵּל פּוֹשְׁעִים וְחַטָּאִים נִבְהַלְדֵה נִפְשֵׁנוּ מִרַב
 עֲצוּבֵנוּ אֶל־תִּשְׁכַּחֵנוּ נַצַּח קוֹמָה וְהוֹשִׁיעֵנו כִּי חֲסִינוּ בָּךְ: אָבִינוּ מִלִּבֵּנוּ אִם
 אֵין בָּנוּ צְדָקָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים זְכוֹרֵנוּ אֶת־בְּרִית אַבּוֹתֵינוּ וְעֲדוּתֵנוּ בְּכָל־
 יוֹם יי אֶתְּךָ: הַבִּיטָה בְּעֵינֵינוּ כִּי רַבּוּ מִכְּאוֹבֵינוּ וְצָרוֹת לִבִּבֵנוּ: חוֹסֶה יי עָלֵינוּ
 בְּאֶרֶץ שָׁבִינוּ וְאֶל־תִּשְׁפּוֹךְ חַרוֹבָה עָלֵינוּ כִּי אֲנַחְנוּ עַמֶּךָ בְּגֵי קְרִיחָה: אֵל
 הַבִּיטָה דַל כְּבוֹדֵנוּ בְּגוֹיִם וְשִׁקְצוּנוּ בְּמַמְאֵת הַבְּדָה: עַד־מָתִי עֲזֵךְ לִשְׁבִי

ושמך עלינו נקרא ידע, ט. אל העובדנו ל' ט"ו ט, נ"ו. ונב"י עוקדס לו טוד, כ' חלסינו חסם
 הטך גדול שליט נקרא טעם טעמן טעך.

טרעש וברנו ל' נכלם ורעדס כמו רנוס ומרעש חלרן (חכליס ט"ו, י"ט) ברעש ותנו (חיוט ל"ט, כ"ו).
 זכר לעבדך דנדיס ט' נ"ו. וכחננס לפי הטנין. שוב מחרון שמת ל"ג י"ג. חוסה ה' על זכר' עד
 לקבל שבים נאטט מלס נמדור הספרדיס. סזקסדי. סעי'ן נאנא סאזט. לך ארנו הערקה דניאל ט', ו'.
 וססס ט' חדסס. מה נחאונן טל' חיסס נ', ל"ט. ונרלסית ט"ו, ט"ו. נרלסיה חיסס נ', ט'. כ' יססך,
 לקח סמלס נעילה. אנא ה', חכליס קי'ס, ב"ב. לך ה' חכינו טס"ס יסעיס ט', י"ו. וחכליס ק"ל, ד'.
 אל תרשעה ורענונו, חל תחזוק ואל תיסדרנו, ותנת אל טומת כעקוס אנים, ולקוח סלגון טסעיס ט"ו, י"ב.
 נאסו, חסדו, סגורס וינלשו נלס (ידעיס כ"ו, ל"ח).

כ' חסינו כך חינו כמדור רס"ו. וכמדורי הספרדיס נאטט טן כ' חסינו כך עד בארץ שבינו.
 חיוטיו, מה אעטידים חננו נכל יום טל חחרותך נלטרנו ב' חסד, וכדל"ס נחולס כמו ונדוטי ו' חלמס
 (חכליס קל"ג, י"ג). דל כבודנו, יד וסלך לו כנחמו, דל סטל הו"ס כל' נסחל אל סכר טעמן ידל כבוד
 יעקב (יסעיס י"ו, ד'). ושקצונו, טלסו נכו. עך לשבי קן חגיס ר' טורילל נמדורו טס"ס חלסס ט"ס ט"ו,
 יד' חקן כ' כן סו"ס נס נמדור רס"ו, וכן גודס נס סעסדס ר' כ' נר סנך ח"ל עד טחי עך לשבי
 סלרן וסטקדס נקראו טו וסחיכ חרון עוץ (והס"כ ו', ע"ח) וסחיכ גלון טחכס (יסחקלל כ"ה, כ"ח) סכ"ל

וְתַסְאֲרֶתְךָ בְּיַדְעָדָ: עֲוֹרָה גְבוּרָתְךָ וְקִנְיָתְךָ עַל־אֹיְבֶיךָ הֵם יְבוֹשׁוּ וְיִחָזוּ
 מִבְּסוּרָתָם וְאֵל־זִמְעָם לְפָנֶיךָ תִּלְאֹתֵינוּ: כִּי־עַד יִקְרָעוּנוּ רַחֲמֶיךָ בְּיֹם צָרָתָנוּ
 וְאֵבֶל־לֹא לְמַעַנֵנוּ לְמַעַנְךָ סֶעַל וְאֵל־תִּשְׁחֹרַח וְכִי־שָׁאֲרֵהֲנוּ: הֵן אִם
 הַמִּיחָדִים שִׁמְךָ פִּעֲמִיכָ בְּכָל־יֹם תָּמִיד בְּאַתְבָּח וְאוֹמְרִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל
 יי אֱלֹהֵינוּ יי אֱחָד:

אין מסתמך על פניכם. הלל נמוקו אם ספר תורה בראי לו מפילין כולונו יתם על כל ימין וכאין לו
 מפילין יתם על אטללו ודוקא על זרועו ומיושב.

הן סמוגטרען טהגען ווירד קיין חזנון געזאגט. ר"ח, ימין ניסן, ל"ג בעומר, עמו ר"ח סיון כ"ט יתד
 אבן רח עמו שמועתי, ט' באב, ע"ה, עמו ע"כ ב"י יתד ר"ח השנה, חנוכה, פורים ט"ו באב
 חוגי ט"ו בשבט.

וַיִּאָסֶר דָּוִד אֶלְעָד צָרֵלִי מְאֹד נִפְלְהֲנָא בְּיָד־
 יְהוָה בִּי־רַבִּים תַּחֲמוּ וּבִיד אָדָם אֶל־אֶפְלָה:

רַחוּם וְרַחוּם תִּטָּאֲתִי לְפָנֶיךָ יי מְלֵא רַחֲמִים רַחֵם עָלַי וְקַבֵּל
 תְּחִנָּתִי: יי אֶל־בְּאֶפֶס הַזִּכְיָהֲנִי וְאֶל־בְּחִמְתָּהּ תִּיִסְרֶנִּי: חֲנֻנִי יי
 כִּי אֶמְלֵל אֲנִי רַפְאֵנִי יי כִּי נִבְחָלוּ עַצְמִי: וְנִפְשִׁי נִבְחָלָה מְאֹד
 וְאֵת יי עַד־מָתִי: שׁוּבָה יי חֲלִצָה נַפְשִׁי חוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן חֲסִדְךָ:
 כִּי אִין בְּמִוֹת זִכְרְךָ בְּשִׂאוֹל כִּי יוֹדֶהֲלֶךָ: יִגְעָתִי בְּאַנְחָתִי אֲשַׁחֲהָ

נש' יתכן תעשיי בן סוספס. גם וזי סספרדים השמיטו עמוק זה, וכן הסמיטו סספסר, וקנאתך על
 אויבך הם יבושו ויחזו מבורחם. על אויבך, מקן חמדנים הוא ונס' כחונ על זנלנינו. יבושו ויחזו
 פל' ע"כ י"ט, כ"ו. תלפזתנו, מהחמי טעמי כל שתלטה חזר עללחם (קטות א"ט, ז') וסוף טע"ה חמ"ט
 ק"י ל"ב. ואם לא למעננו למענך פעל, באי כ"י גם נסדור דפ"ה גורם לא למעננו כי אם למענך פעל.
 יתן גם ססדור סספרים. שאריהנו, נס"י נוסף כי אל בלך חנון ורחום אהיה, ונסדרי סספרים הנוסחא
 שעכנתנו כ"לך. מיתלות, עינינו בו אל מלך חנון ורחום אהיה וזכור עבותנו בכל יום חמיד אוברים
 פסטים באהבה שמע ישראל זכו. יי לוי ססד חקן. א"ט סעס, וסוף הימיד טן אכחוסו כל חאשים
 (ססליס ק"ו, פ'). פעטים בכל יום חמיד באהבה ואוברים, גרסלות טתלפוט יס כסן ונסדור רפ"ז חסר
 חנה באהבה, ונכ"י גורם בכל יום פעטים באהבה ואוברים, וכן גם נכ"י חסר נססרון טלה באהבה,
 גרסות ספרדים ככל וכחיים, ונסדור ססליס ססדור ק"ד נטלה בעין נוסחא ז'.

ואמר רוד, א"כ כ"ד, י"ד. ולח נטלה פסוק זה לתפנון באוס סדור יתן גם לא נסדור אטר סספסר,
 קו' דע"ג סספסר קלוח אל"ס דף ג"ו כתב זנוקין לוטר קדים נפילת פטים פסוק זה, ולח שרע לו ססס
 חס לח נפזר סנוטלים על פניסם סתחון, וספסוק זה כתוב נפלה על כיד. — וסס סנוטלים על פנים
 סתחון סדס סכל כי אנוסים כעו טכס דניכו ט"ק סססנו עליו ופ"ה נפלה לפני ס' (דנרוס ט', י"ח. וי"ח)
 וכן יססס ויסל על פני ארבע (יסוסע ו', ו'), וססס סנמיס על כל סטלה כתב סכוס דונטת קדן סספסר
 אטר כ"ו סרניסן סוסו כסספסין סוסו על סטללו זנבלת סנפסס כ"כ ט"כ רע סקלע לבכל ססעניס כנה
 נכל כולי טלסס סלכפסו, וס"ס כ"כ ע"כ סיעס אלום ססחו אל ר"ס בן סודקוס לח כוס אוקס לים לעיסל
 על פטים. ררוס ררוון ססלס זו נקדלס כסס ררוון על' ססנו עמיליס סססניכו לסניך (דסיל ס', י"ח)
 ה: קרנה על' ופסיל סססו לפני ס' (סס ט', כ'). וסססון כוס עוד קוסן כסור לח סיסס לו סססס
 סוססס לקל סלס כל חסר סלל כנקססו (טור ס"ס ס' קל"ס) וססר כן קנעכו כוסססו. ררוס ררוון סססו
 לסניך זכו' וססדו סססר ו', וסספרדים סוססו סוססר כ"כ (וכן סוס סוסס סון ס' נסדור), וכסן ססדורסס
 יס עיניס ססססניס סוססוים סססס כל חסר וססר כפי ססנו וססנו. אסללל, נסלס ודל כס. וסל ססס
 אססר ק"י. עה ססו אכיס וסין רוסס. כססאל, נקטר. אסססר. כוס ססל. לסן אל חססס וססדו סססר ע'
 וססס על סססו, כל"ס חן נססלע, וכל' סרסי ל' סססי קססו סססכ, ורסן ססו פ"ס וסססי סססי

קו"ט אָנָּה שׁוּב מִחֲרוֹנֶךָ וְרַחֵם סְגֻלָּה אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ: "
 ק' קוֹלֵנוּ הִשְׁמַע וְתַחֵן וְאַל־תִּשְׁשֵׁנוּ בְּיַד אֲוִיבֵינוּ לְמַחֹרֶת
 אֶת־שִׁמְנוּ. זְכוּר אֲשֶׁר גִּשְׁבַּעְתָּ לְאֲבוֹתֵינוּ בְּכוּכְבֵי הַשָּׁמַיִם
 אֲרָבָה אֶת־זִרְעֶכֶם, וְעַתָּה גִשְׁאֲרֵנוּ מֵעַט מִדֶּרְבָּה:
 קו"ט וּבְקִלְוֹת שִׁמְךָ לֹא שָׁכַחְנוּ נָא אֱלֹהֵי־שִׁבְתֵּנוּ: "
 ק' עֲזָרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל־דְּבַר כְּבוֹד־שִׁמְךָ
 וְהִצִּילֵנוּ וּכְפַר עַל־חַטּוֹתֵינוּ לְמַעַן שִׁמְךָ:
 קו"ט ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שׁוּב מִחֲרוֹן אַפֶּיךָ וְהִנָּחֵם עַל־הַרְעָה לְעַפְּךָ:

נאמרו לווערים שומר ישראל נחשנית לכור ונהרסו קסלות נכל יום.

חט תענית לכור (חין פיעלען קסלות יעדען טעג) ויירד היער שומר ישראל געומגש.

שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל שְׁמוֹר שְׂאֵרֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶל־יֶאֱבֵד יִשְׂרָאֵל הָאוֹמְרִים
 שְׁמַע יִשְׂרָאֵל:

שׁוֹמֵר גּוֹי אֶחָד שְׁמוֹר שְׂאֵרֵי עַם אֶחָד וְאֶל־יֶאֱבֵד גּוֹי אֶחָד הַמְּיֻחָדִים
 שְׁמַךְ ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד:

שׁוֹמֵר גּוֹי קָדוֹשׁ שְׁמוֹר שְׂאֵרֵי עַם קָדוֹשׁ וְאֶל־יֶאֱבֵד גּוֹי קָדוֹשׁ
 הַמְּשֻׁלָּשִׁים בְּשְׁלוֹשׁ קְדוּשָׁה לְקָדוֹשׁ:

מְהַרְצָה בְּרַחֲמִים וּמְהַרְפִּים בְּתַתְּנוּנִים הַתַּרְצָה וְהַתְּפִים לְדוֹר עָנִי
 בִּי אֵין עֲזִיר:

אֲבִינוּ מְלַכְנוּ הַנֶּגֶן וְעַנְנוּ בִּי אֵין בְּנֵי מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנו:

הספק טעם נו כמו נעמס חתנת. סגלה אשר בחרת כמו אכחז בדגרים ו', ו'. וכנה נכיו' ים מה קחם
 חוסה תוספת חרו וכה תולרו ,, 104 בעפר פיו ונככש באפר כחננו, כי טאר שבענו סחרים, רחם
 לענה ורחש ולא שוב טמנו חרוך אף ובעתה. ובכל זאת שסך לא שכתנו נא אל תשכחנו. ה' אלה
 וכו', ובחחרונים ספידוכו, עיין סטס טסס ס' ר"ב. ורחש טס אכחתי לטעלה. לסה יאסרו, תכלים קט",
 כ'. לסענך עשה עסנו ל' דניאל ס', י"ט. ככוכבי אפות ל"ב, י"ג. גשארנו ל' ירטיס ס"ג, כ'. עורנו
 ססוק כחכלים פ"ט, ס'. ונרחש אזכ פיינו עוד טן ספיוט חלפ לקוח טתפלת ולחכנו לח נדע אלפסריו.
 שומר ישראל, ספיוט כוכ ים נס לספדיס לעי"ת סך כחסרון ספרו טתרגס נרשטיס חזר נסקוטו ים
 לסס ספרו ,, אומר גוי רנפ אטור אפרית גוי רנפ ופל יאכד גוי רנפ סחוטריס נכל יום אטן יוסל אס
 רנפ". וספרו כוז נס כטכג טריפולי נס כטחור רוטל, ונענכג טריפולי נטלפ אסר אטר גוי קדוש עוד
 ספרו ,, אטר גוי כרוך אטר אפרית גוי כרוך ופל יאכד גוי כרוך יאטר קדוש וכרוך", ונכחור רוטל לח
 נטלפ חרוז זכ חנל נטלפ כטקוטו קדוס אטר גוי אטר ספרו ,, אטר כרית אכתינו, אטר אפריתנו ופל
 חלנד סלטכנו סחוטרת נכל יום אטע ירלל ה' חלטינו". ח"כ ספיוט אטר ירלל כוסר כסס סריוט,
 יצרו טענו כני כל טכג כטכנס. האוסריס שסע, נסדור ססרדייס ,, סחוטריס ככל יום אטע" וכן נכל
 סרדוים. רבשלשים קישיה לקדוש, כן כחג יענ"ן כסדורו ונלות חרש ס' רי"ט ונכון וכן הול כאל"ס
 דף קכ"ו, ע"ב. ופירוטו סחוטריס אלפ סעטיס הקדוסה כטאלכא ר"ל אל קדוש קדוש קדוש. ונרסת ססרדייס
 ,, סחוטריס נכל יום קדוש קדוש קדוש". בררטיס, נחטלס, ול' חכטיס חול כטו רחטיס וחסנוכיס (לחט
 כ', י"ח) חל ישנע טכטו טן כרשטיס (כרכות י') עיקר תענית סליחות ורשטיס חול (חנחוטל כרל"ת).
 וחסטיס, נס חול ל' רטן וכככת חף נל' חכטיס כטו ססך טתפייס סיטנו (יוטל ס"ו פ"ב) כל"ס בעוקנלטיט
 ונרדען. וכחג ככל סטדת יטיס כחלק ד' כניחור ססליחות זיג נורטיס ,, וכחפתה כחחנוכיס, סחוטל
 ורדחפתה" וכן סיט כנוטחל כטחור אלוניק, חנל פיינכ ככונס כטו אכעיר עליס כעל ס"ו לח"ס סף ס'
 קכ"ג. וס ככוסף לזכרו כ' נס כקרובות יום רלפון אל רי"ס ים לוסר ככוסר ארצנו, ולח אסתנו.

תפלת שחרית

ת שלומי קדיש וברכו ליחיד.

מי אִינוּ יכול לְתַסַּכְנֵי עִם כְּלֵנוּת חוֹ אֲחִיד לְנוֹת לְכַנֵּן וְזֶה אֲנִי קָדִישׁ חוֹ בְּרַכִּי חוֹ קְדוּשָׁה כּוֹל יוֹם חֲסִרוֹנוֹ נִפְסָקִים וְנִכְרִיתוֹת כַּעֲדִידוֹת מַעֲנִיִּים חַלּוֹ, יַעֲרִם מְכֻסָּחִית בְּכַלּוֹת.

זי אלא אטע יחזי קדיש קודם ברכו אל שחרית יחד זכ לחזק תפנת:

זה אומר אני במקום חצי קדיש קדם ברכו של שחרית:

נַעֲשֶׂה יְגִדְלָנָא קָם אֲרֵזִי בְּאֶשֶׁר הִבְרַת לְאָמֵד: וְהַתְגַּדְלַתִּי וְהַתְקַדְשַׁתִּי וְנִוְרַעְתִּי לְעִינֵי רַבִּים רַבִּים וְיִדְעוּ בִּירְאֵי יי: בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֲתִיִּי יי אֱלֹהֵי גְדֻלַּת מַאֲד הוֹד וְהוֹד לְבִשְׁתִּי לְהוֹא שְׂמֵהּ הִירְאֵלֶהָ מְבָרַךְ מוֹדֵעֲלֵמָא וְעוֹדֵעֲלֵמָא דִּי חֲקִמְתָּא וְנִבְרַתָּא הִירְלַת הִיא: אָמֵד רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בְּרַלְוִי כִּלְהַעֲנָה אָמֵן יְהֵא שְׂמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעֵלְמִי וְלְעֵלְמֵי עֲלְמֵיָא בְּכָל כּוֹחַ קוֹרְעִים לֹא גוֹד הִיגוּ שְׁנַאֲמֵד בְּפִרְעַ פְּרַעוֹת בְּיִשְׂרָאֵל בְּהַתְגַּבַּח עִם בְּרַכּוֹ יי: מֵדָה טַעַם בְּפִרְעַ פְּרַעוֹת מִשׁוֹם הַבְּרַכּוֹ יי: אָמֵד רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן לֵקִישׁ כִּלְהַעֲנָה אָמֵן בְּכָל כּוֹחַ פּוֹתְחִים לֹא שְׁעִרִי גְרַעְוִן שְׁנַאֲמֵד פְּרַחֵי שְׁעָרִים וְזָבֵא וְזִי צְדִיק שֶׁשֶׁר אָמְנִים אֵל־תִּקְרָא שׁוֹמֵד אָמְנִים אֵלֵא שְׁאוֹמֵד אָמְנִים.

מי אלא אטע ברכו אל שחרית יחד זכ לחזק תפנת:

זה אומר אני במקום ברכו של שחרית:

בְּפִרְעַ פְּרַעוֹת בְּיִשְׂרָאֵל בְּהַתְגַּבַּח עִם בְּרַכּוֹ יי: בְּרַכּוֹ אֲתִיִּי אֱלֹהֵיכֶם מוֹדֵעֲלֵמִי עוֹדֵעֲלֵמִי שֶׁמֶן בְּבִרְךָ וְטוֹרְמִים עַל כָּל בְּרַכָּה וְתַחֲלִיחַ: יְהִי שֵׁם יי מְבָרַךְ מַעֲתָה וְעוֹדֵעֲלֵמִי: בְּרַחֵם יי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְכוֹחֵי: וְכִרְךָ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וְיִשְׁלַא כְּבוֹדוֹ אֲתִי כִּלְהַאֲרֵץ אָמֵן וְאָמֵן: אָמֵד רַבִּי עֲקִיבָה בְּבִלְיוֹם נְיוֹם סְלֵאָה אֲחֵד עוֹמֵד בְּאֶמְצַע תְּרַקִּיעַ שְׁחָרִית וְאָמֵד יי מִלְּךָ יי מִלְּךָ יי יִסְלַף לְעֵלְמִי וְעוֹד: וְכָל גְּדוּרֵי מַעֲלָה עוֹנִים אֲחֵרִיו עוֹד שְׁמַנִּיעַ לְכִרְכֵּי כְּשִׁמְנִיעַ לְכִרְכֵּי חַיָּה אֲחַת שְׁשֻׁמָּה יִשְׂרָאֵל וְחֻקָּה עַל מַעֲלָה יִשְׂרָאֵל עוֹמֵד בְּאֶמְצַע תְּרַקִּיעַ וְאָמֵד בְּקוֹל רַם בְּרַכּוֹ אֲתִי יי הַמְבָרַךְ: וְכָל גְּדוּרֵי מַעֲלָה עוֹנִים בְּרַחֵם יי הַמְכַבֵּד לְעוֹלָם וְעוֹד:

במקום קדושה אל שחרית יחד זכ לחזק תפנת:

זה אומר אני במקום קדושה של שחרית:

וְלֹא תַחֲלִלּוּ אֶת שֵׁם קָדְשִׁי וְנִקְדַּשְׁתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי יי מְקַדְשְׁכֶם: שְׂרָפִים עֹמְדִים מַפְעֵל לֹא שֵׁם בְּנָפִים שֵׁם בְּנָפִים לְאֲחֵד בְּשָׂתִים יְכַסֶּה פְּנֵי וּבְשָׂתִים יְכַסֶּה רַגְלָיו וּבְשָׂתִים יַעֲשֶׂה: וְקָרָא זֶה אֱלֹהֵי וְאָמֵד קְדוּשַׁת קְדוּשַׁת קְדוּשַׁת יי צְבָאוֹת מִלֵּא כִּלְהַאֲרֵץ כְּבוֹדוֹ: וְהַשְׁאֵנִי חַיִּים וְאֶשְׁמַע אֲחֵרֵי קוֹל רַעַשׁ גְּדוּל מְבָרַךְ בְּבוֹדוֹ יי מְקוֹמוֹ: יִסְלַף יי לְעוֹלָם אֱלֹהֵי צִיּוֹן לֹדֵד נִדְד וְלִלְיָהּ: כְּשִׁעֲלָה מִשָּׁח לְפָנָיו מִצָּא בַת אֲחַת אוֹמֵרַת קְדוּשַׁת קְדוּשַׁת קְדוּשַׁת יי צְבָאוֹת מִלֵּא כִּלְהַאֲרֵץ כְּבוֹדוֹ: וְכַת אֲחַת אוֹמֵרַת בְּרַחֵם בְּבוֹדוֹ יי מְקוֹמוֹ: וְכָלֵם עוֹנִים בְּפֶת אֲחֵד וְאֵמֵרִים יִסְלַף יי לְעוֹלָם אֱלֹהֵי צִיּוֹן לֹדֵד חוֹד סְלִלְיָהּ:

במקום קדיש שלם יחד זכ לחזק תפנת:

זה אומר אני במקום קדיש שלם:

נַעֲשֶׂה יְגִדְלָנָא קָם אֲרֵזִי בְּאֶשֶׁר הִבְרַת לְאָמֵד: וְהַתְגַּדְלַתִּי וְהַתְקַדְשַׁתִּי וְנִוְרַעְתִּי לְעִינֵי רַבִּים רַבִּים וְיִדְעוּ בִּירְאֵי יי: בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֲתִיִּי יי אֱלֹהֵי גְדֻלַּת מַאֲד הוֹד וְהוֹד לְבִשְׁתִּי לְהוֹא שְׂמֵהּ הִירְאֵלֶהָ מְבָרַךְ מוֹדֵעֲלֵמָא וְעוֹדֵעֲלֵמָא דִּי חֲקִמְתָּא וְנִבְרַתָּא הִירְלַת הִיא: אָמֵד רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בְּרַלְוִי כִּלְהַעֲנָה אָמֵן יְהֵא שְׂמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעֵלְמִי וְלְעֵלְמֵי עֲלְמֵיָא בְּכָל כּוֹחַ קוֹרְעִים לֹא גוֹד הִיגוּ שְׁנַאֲמֵד בְּפִרְעַ פְּרַעוֹת מִשׁוֹם הַבְּרַכּוֹ יי: אָמֵד רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן לֵקִישׁ כִּלְהַעֲנָה אָמֵן בְּכָל כּוֹחַ פּוֹתְחִים לֹא שְׁעִרִי גְרַעְוִן שְׁנַאֲמֵד פְּרַחֵי שְׁעָרִים וְזָבֵא וְזִי צְדִיק שֶׁשֶׁר אָמְנִים אֵל־תִּקְרָא שׁוֹמֵד אָמְנִים אֵלֵא שְׁאוֹמֵד אָמְנִים.

היגו שְׁנֵאִמַר בְּפָרֵעַ פְּרָעוֹת בְּיִשְׂרָאֵל בְּהִתְגַּבֵּב עִם בְּרַכּוֹ יי, מַחַ שְׁעַם בְּפָרֵעַ פְּרָעוֹת מִשׁוֹם
הַבְּרַכּוֹ יי: אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן גִּדְיָא כְּלִמְיָ שְׁעוֹנָה אָמֵן בְּעוֹלָם הִזָּה וְזוֹכָה וְעוֹנָה אָמֵן לְעוֹלָם
הַבָּא שְׁנֵאִמַר בְּרַחֵם יי לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן אָמֵן בְּעוֹלָם הִזָּה וְאָמֵן לְעוֹלָם הַבָּא:

נתפלת מנחה נטקום חצי קדיש יאמר זכ אחר תחנון:

זֶה אוֹמֵר אָנִי בְּמִקּוֹם הַצִּי קִדִּישׁ קִדְּם מִנְחָה:

וְעִתָּהּ יִגְדֹּלֶנָּה בְּחַ אֲדָנִי בְּאֲשֶׁר הִבְרַתָּ לָאָמֵר: וְהִתְגַּדְּלִתִּי וְהִתְמַדְּשִׁתִּי וְגוֹרְעִתִּי
לְעִנֵּי גוֹיִם רַבִּים וַיִּדְרֶעוּ כִּי־אָנִי יי: בְּרַכִּי גַפְשִׁי אֶת־יי יי אֱלֹהֵי גְדֻלַּת פְּאֹד הַזֶּה וְהַזֶּה
לְכִשְׁתִּי: לְחֵנָּה שְׁמָה הִי־אֱלֹהָא מְבָרַךְ מְרַעֲלָמָא וְעַד־עֲלָמָא הִי חֲקִיטָתָא וּגְבוּרָתָא הִי־לָהּ הִיא:
הִיא־אֵל אָמַר רַבִּי יוֹסֵי פִּעַם אֶחָד הָיִיתִי מְהַלֵּךְ בְּבִרְךָ וְהִגִּיעַ זְמַן תְּפִלַּח מִנְחָה וּנְכַנְסִתִּי
לְמִדְּבָרָא אֶחָד מִחֲבֻרֹת יְרוּשָׁלַיִם לְהִתְפַּלֵּל, בָּא אֵלַיְהוּ זְכוּר לְטוֹב וְשֹׁמֵר לִי עַל הַפְּתָח. אָמַר
לִי בְּנֵי מַחַ קוֹל שְׁמַעְתָּ בְּחִרְבָּה זֶה אֲמַרְתִּי שְׁמַעְתִּי בַּח קוֹל שְׁמַנְהֻמַּת בְּיֹנְדָה וְאוֹמְרָת אוֹי
שֶׁהִתְרַבְּתִי אֶת־בֵּיתִי וְשָׂרְפִתִי אֶת־הַיְכָלִי וְהִגְלִיתִי אֶת־בְּנֵי לְבִין עוֹבְרֵי אֱלִילִים. אָמַר לִי בְּכִלְיוֹם
יָזַם אוֹמְרָת כָּךְ וּבְשִׁי־יִשְׂרָאֵל נְכַנְסִים לְבֵיתִי כְּנַסִּיזֹת וּלְבֵיתִי מְדַרְשׁוֹת וְאוֹמְרִים אָמֵן הֵא שְׁמָה
רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא וְלְעֵלְמֵי עֲלַמְיָא הַקְּדוֹשׁ בְּרַחֵם הוּא מְנַעֵגַע בְּרֵאשׁוֹ וְאוֹמַר אֲשֶׁר־י הַפְּלִיָּה שְׁמַעְלִים
אוֹתוֹ בְּבֵיתוֹ כֵּךְ. מַחַ לֹו לֹאֵב שֶׁהִגְלָה אֶת־בְּנָיו וְאוֹי לְהֵם לְבָנִים שְׁנֵלוֹ מַעַל שְׁלֹחַן אֲכִיחֵם: אָמַר רַבִּי
שְׁמַעוֹן בְּדִלְקִישׁ כְּלִהְעוֹנָה אָמֵן בְּכִלְכַּחַז פּוֹתְחִים לוֹ שְׁעָרֵי גוֹרְעוֹן שְׁנֵאִמַר פְּתַחוּ שְׁעָרִים
וַיָּבֹא נָוִי צְדִיק שְׂמִיר אָמְנִים, אֶל־הַתְּקֵרָא שְׂמִיר אָמְנִים אֵלָא שְׁאוּמַר אָמְנִים:

למנחה נטקום קדושה יאמר זכ אחר תחנון:

זֶה אוֹמֵר אָנִי בְּמִקּוֹם קִדְּשָׁה שְׁל־מִנְחָה:

וְלֹא תַחֲלִלוּ אֶת־שֵׁם קִדְּשִׁי וְנִקְדַּשְׁתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָנִי יי מְקַדְּשֵׁכֶם: שְׂרָפִים עֹמְדִים
מַעַל לוֹ שֵׁשׁ כְּנָפַיִם שֵׁשׁ כְּנָפַיִם לְאַחַר בְּשָׂתַיִם יְכַסֵּה שְׁנָיו וּבְשָׂתַיִם יְכַסֵּה רַגְלָיו וּבְשָׂתַיִם
יְעוֹפֵף: וְקָרָא זֶה אֱלֹהֵהּ וְאָמַר קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת מְלֵא כֹל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: וְתִשְׁאַנְי
רוּחַ וְאֲשַׁמַּע אַחֲרַי קוֹל רַעַשׁ גְּדוֹל בְּרַחֵם בְּבוֹר־יי מְטַקְוִמוֹ: יְסַלֵּךְ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךְ צִיּוֹן לְדוֹד
וְדוֹד הַלְלוּנָהּ: אָמְרוּ עֲלִיו עַל סַגְבִּלְפֹּון שֶׁהוּא נְבִיחָה יוֹתֵר מִחֲבָרָיו מְהַלֵּךְ חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וְעוֹמֵר
אֲחֻרָי מְרַבֵּב וְקוֹשֵׁר כְּתָרִים לְקוֹנֵו וּמַשְׁבִּיעַ אֶת־הַחֵטֵר וְעוֹלָה וְיוֹשֵׁב בְּרֵאשׁ אֲרוֹנֵו וּבְשָׁעָה
שִׁיּוּצָא הַחֵטֵר כְּל־חִילֵי מְרוֹם נְרַתְתִּים וּמְזַבְּזָעִים וְחִיּוֹת הַמְּטַמְּאוֹת וּמְנַהַמְּאוֹת כְּאֲרִי, בְּאוֹתָהּ שָׁעָה
עוֹנִים וְאוֹמְרִים קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת מְלֵא כֹל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. וּבְשָׁעָה שְׁשִׁיעַ לְכַסָּא
מְתַלְלָלִים וּגְלַגְלֵי הַכַּסָּא וּמְתַרְעָשִׁים אֲדָנִי שְׂרַפְרָף וּכְל־רִקִּיעִים אוֹמְזִתֵן חֲלִלְהָ וּבְשָׁעָה שֶׁהוּא
עוֹבֵר עַל־כַּסָּאוֹ כְּל־חִילֵי מְרוֹם וְכַתֵּר הַכְּבוֹד שְׁלֹו פּוֹתְחִים פִּיתֵם וְאוֹמְרִים בְּרַחֵם בְּבוֹר־יי
מְטַקְוִמוֹ. בָּא וְרָאָה בְּמָה גְדֻלַּתוֹ וְשִׁבְתוֹ שְׁל־הַקְּדוֹשׁ בְּרַחֵם הוּא שְׁבִשְׁעָה שְׁשִׁיעַ הַחֵטֵר לְרֵאשׁוֹ
מְזַזִּיק עֲצָמוֹ לְקַבֵּל הַחֵטֵר מִעֲבָרָיו וּכְל־חִיּוֹת וּשְׂרָפִים וּגְלַגְלֵי הַשְּׂרַבְבָּה וְכַסָּא הַכְּבוֹד וְחִילֵי
מְהַלְכֵי וּמַשְׁחַח מְתַגְּדָלִים וּמְתַגְּבָרִים וּמְתַגְּמָאִים וְנִתְגַּיִם הַזֶּה וְהַזֶּה וּמְסַלִּיכִים בְּלֵם בְּמָה אֶתְד וְאוֹמְרִים
יי יְסַלֵּךְ לְעָלְמָא נְעַד:

לערביה נטקום ברכו יאמר זכ אחר והוא רחום:

ה אוֹמֵר אָנִי בְּמִקּוֹם בְּרַכּוֹ שְׁל־עֲרֵבִית:

מַחַ אֶתְתָּהּ עַ כְּשֶׁהוּא יוֹם אוֹת אֶמַת בְּמַצְחָה וַיִּזְרְעִים הַשְּׁלֵאכִים שֶׁהוּא יוֹם, וְלַעֲרֵב
אֶמַתָּה בְּמַצְחָה וַיִּזְרְעִים הַשְּׁלֵאכִים שֶׁהוּא לִילָה, וּבְכִלְפִּעַם אוֹמְרָת בְּרַכִּי אֶת־יי הַמְּבָרַךְ וְכִלְ
יְדֵי מְעַלָּה עוֹנִים בְּרַחֵם יי הַמְּבָרַךְ לְעוֹלָם וָעֵד:

סדר קריאת התורה.

בכל שני וחמישי קורים בתורה, ופוחמים ארון הקודש וטובלים ס"ח ולווערים.
בי"ק חיותעבען דער ס"ח חזו דעם ארון הקודש ויורד ע'הגענרעו געבעטעט:

וַיְהִי בְּנִסְעֵ הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוֹמְהוּי וַיִּסְעוּ אִיבִק וַיִּבְסוּ מִשְׁנֵאִיךָ
מִפְּנֵיךָ: כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וְדַבַּרְיִי מִירוּשָׁלַם:

בְּרוּךְ שְׁנַתֵּן הַתּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתוֹ:

ויז אלווערים עוד כריך טעם וכו':

בְּרִיד שְׁטַה דַטְרָא עֲלֵקָא בְרִידָה כְּתִירָה וְאַתְרָה. יְהֵא רַעְגָתָה עִם עֲפָה יִשְׂרָאֵל לְעֵלִם. וְשָׂרָן
יְסִינָה אַחֲזִי לְעֲפָה בְּבֵית טַקְרָשָׁה וְלֹא טַקְרָשָׁה לְגַא טַטְוִיב נְהִירָה וְלִקְבֵּל צְלוֹתָנָא בְּרַחֲמִין. יְהֵא
רַעְוָא קַדְשָׁה הַתּוֹרָה לֹו חִיין בְּטִיבִיתָא. וְלִהְוָא אָנָּא פִּקִּידָא בְּגוֹ צַהֲרִיקָא לְטַרְחָם עֲלִי וְלִמְנַטְר
יְתִי וַיִּת כְּלִדֵי לִי וְדִי לְעֲפָה יִשְׂרָאֵל. אָנָּת הוּא זֶן לְכֵלָא וּמְפָרְגִים לְכֵלָא. אָנָּת הוּא שְׁלִיט עַל
כֵּלָא. אָנָּת הוּא שְׁלִיט עַל טַלְבִּיָא וּמְלַכְתָּא הִי־לָהּ הִיא. אָנָּא עֲבָרָא דְקַדְשָׁא בְרִידָה הוּא
דְּקַנְדָּנָא קַמָּה וּמְקַטָּא דִּיקָר אֲזִרְיָתָה בְּכֵל־עֵרָן וְעֵרָן. לֹא עַל אָנָּשׁ רַחֲצָנָא. וְלֹא עַל בַּר אֱלֹהִין
סְטָקָא. אֱלֹא בְּאֱלֹהָא דְשְׁמַיָא. הֵהוּא אֱלֹהָא קִשְׁטָא. וְאֲזִרְיָתָה קִשְׁטָא. וְגַבִּיאֲזִהי קִשְׁטָא. וּמְקַטָּא
לְטַעֲבֵד טַבְּוֹן דְּקִשְׁטָא. בַּה אָנָּא רַחֲמִין. וְלִשְׁטַה קַדִּישָׁא וַיִּקִּידָא אָנָּא אָמֵר תְּשַׁבְּתוּן. יְהֵא רַעְוָא
קַדְשָׁה הַתּוֹרָה לְבִי בְּאֲזִרְיָתָא וְתַשְׁלֵם טַשְׁאֲלִין דְּלִבִּי וְלִבָּא דְּקַדְשָׁה יִשְׂרָאֵל. לְטַב
וְלִחִיין וְלִשְׁלָם:

הטובים ס"ח כעולו מיד יסין וז"ל טקנלו כב' ידיו ומחזרו ליסין ועומד לפני הכיכל ולומר בקול רם:
דער קון עמאשפּקנגט דים ס"ח מיט ביידען פראען חונד רופט אויס:

בְּדָלוּ לִי אֲתִי. וְגִרְוִמְכָה שְׁמוֹ יְהוָה:

והקבל שונה: דים געאייכרע פּנסווערטעט:

לָהּ יִי הַגְּדֵלָה וְהַגְּבִירָה וְהַתְּפָאֶרֶת וְהַנְּעֻצָה וְהַהוֹד וְהַיִּיבּוּל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ
לָהּ יִי הַפְּמִלְכָה וְהַפְּתִנְשָׁא לְכֹלֵי לְרֵאשׁ: רִזְמִמוּ יִי אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוֹו לְפָנֵינוּ
רַגְלֵינוּ קְרוּשׁ הוּא: רִזְמִמוּ יִי אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחֲוֹו לְפָנֵינוּ קְרוּשׁ יִי אֱלֹהֵינוּ:

ועגנים כס"ף בספר מידו לטעלה וכולך ופונס דרך ישינו ועולה טשו לטגדל אקודין אס, וכל ט
אס"ח עונד לפניו חייב לטעוד עפניו ולחנקו כתי ידיו אס אפסר לו ולכאקו, וכל כסוע כס"ח כריך ללוטו
עד כניסה, וכרך כליכתו פוטרים:

אֵב רַחֲמִים הוּא יְרַחֵם עִם עַמּוּסִים וַיִּזְכֹּר בְּרִית אֲתָנִים וַיַּצִּיל בְּשׂוֹתֵינוּ

ויהי כנסוע כמדבר י', ל"ט. כי כעין, יאשים כ', ג'. ועוזר כס' כל כו סטן ל'ו כוס'ל פולין
ספר חורס ולווערים ויחי כנסוע ספרן וכו'. וכספרדים יז לבס ככוססל פורחנת כסוקים, וכן ככל כנסתלות
לכוללת וכנסת ס"ח יז אפי רב כין ענג אכמו וכספרד.
כריך שומר, פיני כמדור ספרדיים גס כמדורי רס"ס ורס"ו גס ככ"י וכל ס"י פינג, וכאחרונים
כשתיקוכו עוזר (ס' ויקבל עמוד אס"ט) פ"פ ספר"י ז"ל (כניד ועלוס דף ל', כ', כ"ו, כ'), ויען כי ככרס
קבלות אכמו פין פוטרים פישו לת פלריך כמירכו.
גדלו לה', תכלים ל"ד, ד'. ושקור אעירתו ככוללת ס"ח כעס' סופרים ס' י"ד הלכה י"א. וככל ט
ס' כ'. כונג ופוח סטון כעלמו ס"ח ולווער גדלו, וככנו ככנור לווער כסוקים אל גדולה כלת גדול ס'
ועכולל ספר, גדול חתם וכו' וחת"כ רוטעו ס' פלכינו ועכאפויס כוכת ספרן עב"ל וכאחנודכס כתב ופוליס
ס"ח ועומד לפני ככיל ולווער כקול דס גדלו איז כו אשה תכות פל אס ויחי כי לעדו ככאפי פרון ס'
אשה לעדים (כ"ב ו', י"ג) ועוד לפי איז כו כ"ו חותיות ככסטון ככס עב"ל. לך ה'. דס"א כ"ט, י"א. רוטמו,
תכלים כ"ט, ס'. וע'.

עמוסים סל' כעמוסים פני כען (יעשים פ"ו, ג'). ויזכור ברית איתנים, ויזכור לת כריתו טס
כפנת וע"ס ויקרל כ', ט"ב. איתנים טעמו כסוקים, כס הלכות וכמו אדרסו פול' כר"ס דף י"א.

וְנִשְׁיָהֶם וּבְנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם וְתַלְמִידֵיהֶם וְתַלְמִידוֹתֵיהֶם בְּכָל־מְקוֹמוֹת מוֹשְׁבוֹתֵיהֶם. וְנֹאמַר אָמֵן:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֵי אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמַיִם. שְׁנִשְׁמַע וְגַתְבְּשׁוּר בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת שְׁוֹעוֹת וְנִחְמוֹת. וַיִּקְבֵץ נְדַחֵינוּ מֵאַרְבַּע כַּנְּפוֹת הָאָרֶץ וְנֹאמַר אָמֵן:
אֲהַנְּנוּ כָּל־בֵּית־יִשְׂרָאֵל הַנְּתוּנִים בְּצָרָה וּבְשִׁבְיָה. הַעוֹמְדִים בֵּין בָּיִם וּבֵין בְּיַבְשָׁה. הַמְּקוֹם יְרַחֵם עֲלֵיהֶם וַיּוֹצִיאֵם מִצָּרָה לְרוּחָה. וּמֵאִפְלָה לְאוֹרָה. וּמִשְׁעָבוֹד לְגֵאֻלָּה. הַשְּׁתֵּא בְּעֵגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְנֹאמַר אָמֵן:

כַּסָּף לֹקֵט אֵת סֵפֶר תּוֹרָה לְסוּלִיכָה מִן כְּנִיפָה וְלִטְלָנִיעוּ כְּסוּכָל, וְהוֹסֵד: דַּעַר חוֹן טַרְטֻגַּט רִיחַ סֵפֶר תּוֹרָה נִמְךָ דַּעַק אַרְוֹן הַקּוֹדֵשׁ לְרִיבְקָה חוֹנֵר וְהוֹסֵד:

וַיְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה כִּי־נִשְׁבַּח שְׁמוֹ לְבָדוֹ.

הוֹדוּ עַל־אֶרֶץ וְשָׁמַיִם. וַיְרַם קַרְן לְעַמּוֹ תְּהַלֵּלָה לְקָל חֲסִידָיו לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קָרְבוֹ הַלְּלוּהָ:

וּכְתוּב עוֹנִים: רִיחַ גַּעֲשׂוּיִכְרַע מְכַוּוֹחַרְטַעַט:

כַּעֲדוֹ שְׁוֹלִיכִים כַּסָּף לְטַקוּטוֹ חוֹטְרִים טוֹטוֹר זֶס:

לְדוֹד מִזְמוֹר. לַיהוָה הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תִּבְל וַיִּשְׁבִּי בָהּ: כִּי הוּא עַל־יָפוֹם יִסְדָּהּ וְעַל־נְהַרוֹת יִכּוֹנְנֶהּ: מִיַּעֲלָה בְּהַר יְהוָה וּמִרִיָּקוֹם בְּמְקוֹם קָדְשׁוֹ: נֶקֶץ כַּפַּיִם וּבֵר לֵבָב אֲשֶׁר לֹא־נִשְׂא לְשׂוֹא נִפְשֵׁי וְלֹא נִשְׁבַּע לְמִרְמָה: יִשְׂא בְרַכָּה מֵאֵת יְהוָה וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה הוּא הוֹד הַדָּשׁוּ מִבְּקִשֵׁי פְגִיף יַעֲקֹב סָלָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רְאִשֵׁיכֶם וְהַנְּשָׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה עוֹז וְגִבּוֹר יְהוָה גִּבּוֹר מִלְּחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רְאִשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סָלָה:

כַּסְחֹדֵת הַסֵּפֶר לְחוּךְ כַּסִּיכָל חוֹטְרִים: בִּי"ט מִיִּינְהַעֲבַעַן דַּעַר סֵפֶר תּוֹרָה חִיִּן דַּעַן אַרְוֹן הַקּוֹדֵשׁ וְהוֹסֵד אָמֵן:

וּבְנַחֲזָה יֹאמַר שׁוֹבָה יְהוָה רַבּוֹת אֲלֵפֵי יִשְׂרָאֵל: קוֹמָה יְהוָה לְכַנּוֹתְתָהּ אֲתָהּ וְאַרְוֹן עֵינֶיךָ: כּוֹתֵיךָ יִלְבַּשׁוּ צִדְקָה וְחֲסִידֶיךָ יִרְגְּנוּ: בְּעֵבוֹר הוֹד עֲבָדָה אֵל תֵּשֵׁב פָּנָי מִשִּׁיחָה: כִּי לָקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם תּוֹרַתִי אֶל־תִּעֲזוּבוּ: עֵץ־חַיִּים הוּא לְמַחְזִיקִים בָּהּ וְתַמְכִּידָהּ מֵאֲשֶׁר: הִרְבִּיָּה דְרַבִּי־נָעַם וְכָל־נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם: הַשִּׁיבְנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְנִשְׁוֹבָה חֲדָשׁ יָמֵינוּ בְּקִרְבָּם:

בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת עֲשִׂים יִשְׁעֵי לֵב, ו'. וַיִּקְבֵץ נְדַחֵינוּ עֲשִׂים יִשְׁעֵי יִת, י"ב. הַמְּקוֹם, בְּנֵי לְבַקְנִים כַּל חוֹל כַּעַס הַמְּקוֹם יְרַחֵם עֲלֵיהֶם (כַּסָּף ע"כ) וּבְנֵי מ' ס"ס עֲשִׂים טַב עֲבָנִין אֵנו אֵל הַקְּנִים וְקוֹלָחִין חוֹתוֹ טַקוּס אֵת טַקוּסוֹ אֵל עוֹלָם וְחִין טוֹלְטוֹ טַקוּסִין. וּבְשׁוֹעֲבוֹד טַלַּח חַלְטוֹדִית וְטַעֲמָה טַעֲבֹדִית וְטַעֲמִי, וְיִלַּח לְטַעֲלָה דף 43. הַשְּׁתֵּא בְּעֵגְלָא טַלִּינָה חַרְטִיט, וְטַעֲבֹרִית עֲתָה כַּסְחֹדֵת וְכַסָּף קָרִיב. וְדַלְלוֹ, חַסְלִים קַט"ס, י"ג. וְכַסָּף כַּסָּף רַב עֲטַרֵס וְכַסָּף כַּסָּף לְטַקוּטוֹ וְהוֹסֵד יִסְלֵלוּ וְכוּ' וְכַסָּף וְכוּ' עַב"ל, וְטַב אֲחוֹטְרִים טוֹטוֹר כ"ד, טַעֲמִי אֲכַחוּ כַּסָּף אֲחוֹטְרִים חַלְטִיכִים אֲחוֹטְרִים אֲחוֹטְרִים כַּסָּף כַּסָּף כַּסָּף כַּסָּף לְבִית קַדְשֵׁי קַדְשִׁים (כַּסָּף דף ל'). וְכַסָּף כַּסָּף לְטַקוּטוֹ כ"ט, כִּי נִשְׂאֵר עַל עַתָּן חוֹתֵס (וְכַסָּף קַט"ו וְכַסָּף מ' חַלְטִי כַּסָּף וְחַלְטִי דְכִי חַלְטִי מְרַח כ"י) וְכַסָּף כַּסָּף כַּסָּף (כַּסָּף מ"ו ע"כ). וְכַסָּף, טַעֲבֹרִית י', ל"ו. קוֹמָה, חַסְלִים קַל"ג, מ' מ'. י'. כִּי לָקַח, טַעֲלִי ד', כ"ו. עֵץ חַיִּים, אַס ג', י"ג. ו'ו'. הַשִּׁיבְנוּ, מִן חַסְלִים.

אשר כסחוריו ספר חורה לסיכל חושרים אשרי וכו'.

אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה:

אשרי העם שככה לו אשרי העם שיי אלהיו:

תהלה לדוד. ארוממך אלוהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד: בכל יום
אברכה ואהללה שמך לעולם ועד: גדול יהוה ומהלל מאד ולגדלתו אין
חקר: הור לדור ישבח מעשיך וגבורתך וגידו: חדר כבוד הודך ודברי
גפלאתך אשיחה: ועוזו גוראתך יאמרו וגדולתך אספרנה: זכר רב טובך
יביעו ועדקתך ירננו: תנון ורחום יהוה ארך אפים וגדל חסד: טוב ידוה
לכל ורחמיו על כל מעשיו: יודך יהוה כל מעשיך וחסידך יברככה:
קבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו: להודיע לבני האדם גבורתו וכבוד
הדר מלכותו: מלכותך מלכות כל עלמים וממשלתך בכל דור ודור: סומך
יהוה לכל הצפלים וזקף לכל הכפופים: עיני כל אליך ישגרו ואתה נוטף
להם את אכלם בעתו: פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון: צדיק יהוה
בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו: קרוב יהוה לכל קראיו לכל אשר יקראו
באמת: רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם: שומר יהוה את כל
אנביו, ואת כל הרשעים ישמיד: תהלת יהוה ידבר פי ויברך כל בשר
שם קדשו לעולם ועד: ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם תלליה:

חין חושרים לסנלח נראש חרש ולח נחנכה ולח כנ' יעיס אל פורים קסן וגדול, ולח נערב פסח (ועוד
קבלות אשכנז ככל ערבי רגלים) ולח נחול המועד ולח נחשעה כאב ולח נערב יום כפור. לכל נערב ראש
השנה ונאסרו חג כזקקים סנכתיים, יח אלושרים, ויח אפין חושרים וכן סנסג ק"ק פ"ד ודונ אשכנז. וכן יעיס חין
אסרו חג אל יום כפור לערב סוכות, וכל' בעומר ונ' ישי הנכלה, וס' בשבת חושרים לסנלח.

מח ראש חרש, חנכה, ביידע סנגע חון גרקס חונר קויין פורים, חשעה כאב, עי'כ, ע"פ, חונר חול המועד
חירר לסנלח ניכש ועומט, חין פיעטון קבלות חיד ניכש חן ערב שבעות ערב סוכות חונר אסרו חג.
למנצח מומור לדוד: יענה יהוה ביום צרה ישגבך שם אלוהי יעקב:
ישלח עזרה מקדש ומציון יסעדה: זכר כל מנתתך ועולתך ידשנה סלה:
יתדלך בלבבך וכל עצתך ימלא: גרננה בישועתך ובשם אלהינו גדול
ימלא יהוה כל משאלותיך: עתה ידעתי כי הושיע יהוה משיחו יענה

אשרי, כתונ נבל כו ססן כ' ונטור ס' קט"ט טפוזין הספר לטקושו חושרים חסלם לדוד וסוד
קדושה, ויח טקושות חושרים חסלם לדוד וסוד קדושה וחסר כן טפוזין הספר לטקושו עכ"ל וסעס חסירח
חסלם לדוד ג' טעמים ניום נברכות דף ד', ט"ז פטר ר' חלפז חטר ר' פניחל כל חושר חסלם לדוד ככל
יום אל טעמים טונט לו סהא כן טולם סתה. וילח לסעלם דף 69.
למנצח, טונט כמ' רח טפרים, וסנח סטור ח' ס' קל"ח טוכנין סתח לומר חסרי יוכי וענך כ'
ניום ברס לפי גי' כו טענין סיכונת, ולסנדדסט בתח טעס חסירחו ססוף סתפלט טפמי גי' נסודח פלס
(טומור כ') סתח סולח י"ח סוסוריס יח סדלח סספר סד טומור וס (חסרי סליס ולסח רנאו ניום סד סתח)
כנגד י"ח נרכות אלוס סתפלט ככל יום חדס חושר לטנרו חסעמי ללותן כן דוד סעלך לסטר י"ח חושרים
חסרו לו לדוד יענך כ'. ויח נטומור סה רפאו כל' טנייס וספוו כל' טנייכ. וכנסת וי"ט חין חושרים חושו
טפמי סהא סטור אל חסנה ויח כו יענך כ' ניום כרה, וכנסת וי"ט חניס ישי ברס חלח ישי חשעה טכ"ל.

מִשְׁמֵי קִדְשׁוֹ בְּגִבּוֹרוֹת יֵשַׁע יְמִינוֹ: אֵלֶּה בָּרָקֵב וְאֵלֶּה בְּפוֹסִים וְאֲנַחְנוּ בְּשֵׁם-
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ גִזְכִּיר: הִמָּה כָּרְעוּ וּנְפָלוּ וְאֲנַחְנוּ קָמְנוּ וּנְתַעֲוֹרֵד: יְהוָה הוֹשִׁיעָה
הַמַּלְאָךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם-קִרְאָנוּ:

וְכֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וְלַשָּׁבִי פֹשֵׁעַ בְּיַעֲקֹב נָאֵם יי: וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אִתְּם אָמַר יי
רוּחִי אֲשֶׁר עָלְךָ וּדְבָרִי אֲשֶׁר-שָׁמַתִּי בְּפִיךָ לֹא יִמּוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זִרְעָה וּמִפִּי
זִרְעֵה זִרְעָה אָמַר יי מַעֲתָה וְעַד-עוֹלָם: וְאִתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל:
וְקָרָא זֶה אֱלֹהֵי וְאָמַר קְדוֹשׁ י קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי צְבָאוֹת מְלֵא כְּלֵהָאָרֶץ בְּבוֹדוֹ:
וּמִקְבְּלֵיךָ בֶן מִרְיָן וְאָמַרִין קְדִישׁ בְּשֵׁמֵי מְרוֹמָא עֲלָאָה בֵּית שְׂכִינְתָּהּ קְדִישׁ
עַל-אֲרַעָא עוֹבֵד גְּבוּרְתָּהּ קְדִישׁ לְעֵלַם וּלְעֵלְמֵי עֲלַמְיָא. יי צְבָאוֹת מְלֵא
כְּלֵהָאֲרַעָא וְיוֹ יְקָרְהָ: וְתַשְׁאַנֵּי רוּחַ וְאַשְׁמַע אַחֲרֵי קוֹל רַעֲשׂ גְּדוּל בְּרוּךְ בְּבוֹד-
יי מִמְּקוֹמוֹ: וּנְטַלְתָּנִי רַחֵם וְשִׁמְעַת בְּתַרִּי קֹל זִיעַ שְׁגִיָּא דִּי מְשַׁבְּחִין וְאָמַרִין

וכא לציון כתב הסוד נת"ס ס' קל"ח כתב רב עשרם ותח"ב חוטר וכל לציון, ותני זאת ברית,
וזאת קדוש, וכן כתב ספרים ז"ל (בהלכות תפלה פ' ט') עכ"ל והם מסוקים בישיבה כ"ט, כ"ו, וכ"ח. ותכלית
כ"ב, ד'. ופירשו חזן ירחי ואבודרהם ובעל לקוטי ספרים חנה יוכי תהלות ל' עכבה וספתה על' ותכנו נקדע,
אזכר עשתין וטלפה לתהלתן אל ישראל וכמו שדרכו בחולין דף ל"ח ע"ב אין מלככי הארת פוערים אירס
לפעלה עד שיאשרו ישראל לטטה. ועוד דרכו רבותינו שהקב"ה עשתין עד שתפלה כנסיה אחרונה שניאחזל
ושקבל תפלתם יחד (סדרת תהלים עזטור י"ט. ופ"ח) עכ"ל. וקרא זה אל זה, יאעיה ו', ג'. ונקראת קדושה
ו קדושה דסיררא, ובתכ הרוקס אחיקנוס כשעת הזער, ואבודרהם כתב וז"ל טס שתקנו סדר קדושה בסוף
התפלה, הוא נענור עטי הארץ השאחרים לכזא לתפלה אלא יפסידו אעיעת הקדושה, דאשרינן בשלחי סוטה
(דף ט"ט ע"ב) תשחי קפי עלטת, אסדרת הקדושה ואיסח אעיה רכס דאגדמת (ורחם אס פירוש דכ"י), ולכך
תקנו אחרים סדר קדושה זה כדי שיכינו עטי הארץ אעין שכירים לדבר כלסין הקדש אלא כל' ארשי אסיו
דגלים לדבר נו נאותו חזון, ותקנו להם כאן בסו תפלה קטנה. בתפלה אצרי ותח"ב קדושה וחזון ליון
ותלמוד תורה, כמו שתקנו כלילי אנת כרכס עטין אנת נענור השאחרים לכזא, והטעם אעין חושרים איתו
באמת וי"ט בארית עפני אכולס נאים בבית סכנסת בתפלה רפאונה, ונכנו לאשרו כזכחות וי"ט כענתה
לפי אסיו דורשים נישים אלו קודם תפלה ענתה ורגילות הוא לדבר בסוף הדרכה כססוקי גאולה וקדושה ונס
עטי הארץ נאים לשטוע הדרכה עכ"ל ורחם גס נערוך סדך קדש. ומקבלין דן הוא מרגוס אל יוסתן על
ססוק קדוש קדוש. זו חסר יו"ר כל"ל. דלש"ה תכס וו אינכס כשני בי"י ונסדורי רפ"ה ורפ"ו ונסדור אטטארדס טכנת
אפ"ת גס לא נסדור ספרדי כ"י, ואף אבודרהם לא גרס לה וכן סרפכ"ט כפירושו לדניאל י"ח, ח' לא גרס לה, אלא
הוא גרסתו, קדיש אקרוסא בית אבינתיס" וזה ססתנר. אשינתיס סתי"ו דגוסה וכן גבוהתח אף כי תנועה גדולה
ועכבה לפני סתי"ו כי כן דרך ל' ארשית להדגיש בגדכפ"ת גס אצרי תנועה גדולה כמו אשינתיס (דניאל כ', פ"ט)
גבוהתח (אס כ', ב') אשינתיס (עזרת ה', ח') אשינתיס (דניאל ג', ה'). לעלם ולעלמי עלמיא, כן הוא כטוסאלות
תרגום אלנו וכן נסדור רפ"ה, ואבודרהם כתב אסוה טעות וזהככון לוטר בעלם עלמיא כמו אסוה נסדור רכ עשדס
דנינו סעדיס, וכן גס כוסחת סדור רפ"ו גס יעב"ן אחז כס. וכרפכ"ט כפירושו לדניאל י"ח גודס, קדיש אשינתיס
עלשית". וכרד"ק אחז ככוסחת סרפאונס גס פירכה אכזא כמו לעולם ועד. קלג"ס סלס"ד סתוסת כן הוא ככל ס'
וכן נקד דניאל ג', ל"ג, וקכזו אקשיא אקשי"ו (אס כ', ב'). ופ"ר) יורס עליו אכן סתקד וכסלס אשינתיס אשינתיס (אס כ',
י'. וב"י). ואס יסיס נקודו אקלס נקטן יסיס תקכו אקשיא אקשי"ו כמו אקשי אקשי"ו אקשי אקשי"ו כי כל התפולין כסוף
לא יסר טכן סקטן תקכו. וכאסת טקל אקל לא נטלח כל' ארשית, וככר דכרתי טוכ כס' תוללות סייס
דף קי"ז. ודשאני, יחוקל ג', י"ב עס תרגומו. אשינתיס. ככרו ככר קולטוסיס סרנס על אודות נקוד חכס
ו סס ככוכן אשינתיס כככר הוא כסדורים דניס או אשינתיס כמו אקדו ר"ו סענל, ור"י סענל, כי
סארשית אכתיכויס לא נטלח דונסה לכסארת ככסי כסעול אל פידר מלכו וע"כ כחלקו סדייקניס לכסי
ספנת. אשנס סתקד לפי דרך ארשית הוא אשינתיס סתי"ו כסתת וסנו"ן אל י' רסה וכעסס סלפיל (לח ככר)
דגוס וסלרע ככסת דו"ס ורל"ס) וככו אכוקד ככ"ג אל אע"ת, וסכ אכטלככו ככ"ג רפ"ו כססוק הוס
אשינתיס אין לסטון עליו כי סוספדיס כססרון ידעסס כעיי הקדוק ל' ארשי אכזו סרנס וכסרע כנקוד
וככר ילסו לנו עיד כתינכ סססוכס אשינתיס אקדו אשינתיס וסוה ורתי נקוד סוטטס כעדות דניאל ה', י"ד.
ופ"ו, ח', פ"ו, וב"ח. ואס ככיס כתרגום יחוקל י"ח, כ"ד, ופ"ג, ה' טלכנו על ככוכן אשינתיס גס ככ"ג רפ"ו.
א", כל קל דארשית נקטן, ססרכ. אשינתיס ככ"ל כמו דניאל כ', י"ב ופ"ח, ה', ט'. ודישכחיו ככ"ל

ברוך יקרא ריב מאתר בית שכינתה: יי ימלך לעלם ועד: יי מלכותה
 (קאם) לעלם ולעלמי עלמייא: יי אלהי אברהם יצחק וישראל אבותינו שמרה
 זאת לעולם ליצר מחשבות לבב עמוך והבן לבבם אליך: והוא רחום יכפר
 עון ולא ישחית והרבה להשיב אפן ולא יעיר כל חמתו: פראתה אדני טוב
 וסלה ורבחסד לכל קראיך: צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת: תתן אמת
 ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם: ברוך אדני יום
 יום יעמס לנו האל ישועתנו סלה: יי צבאות עמנו משגבלנו אלהי יעקב
 סלה: יי צבאות אשרי אדם בטח בך: יי הושיעה. המלך יענגו ביום קראנו:
 ברוך הוא אלהינו שבראנו לכבודו והבדילנו מן התועים ונתן לנו תורת
 אמת ותי עולם נטע בתוכנו. הוא יפתח לבנו בתורתו וישם בלבנו אהבתו
 ויראתו ולעשות רצונו ולעבדו בלבב שלם למען לא גיגע לריק ולא גלד
 לפהלה: יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שגשמור חקך בעולם
 תהי ונזכה ונציה ונראה ונירש טובה וברכה לשני ימות המשיח ולתי

ובן יי: די טלס נמי טנטס וכוח דרך ל' חרשית, כיוולת לנו עדיפל ועורא אלס נטלס אס אף לט טעס
 אפח טלס די טוקולר לז או י ושחוד לתנה אלפתרו אלס תמיד די נפני עכטו, לטל די טלכא די אלהי.
 די דת, די כפי, די נחש, די חסי, די תויתו, די תוה, די הקים, די אבהתך. ואף נתרנוסים נטלס עוד בן
 נטקוטות אלס חלו נס יי סופרים טקטרים בגון די טלרע (נרשית ח', ז') די חרמא (א' כ"א) די סקדתך
 (ג' י"ז) די נפתי (ו', ז') די אמר (טעות ו', כ"ז) די חטרת (אס כ"ג, י"ג) די הוו (אס ל"ר, ט').
 ופנתנו נחמטותינו יס לנו להכחטט נלאן טס ועדוקקת נכל ספסאי, ורלה נס נספרי תוללות חיים קי"ג.
 ועתה ימים ככרים אפרי כתבי זאת טלחתי טען לי נגלון סטפורס יענך, שהיט ככר הטטיל כך נסדורו
 עטודי אטיס טקדיס די ברא, די אטירי. וכתב עליו אכן הוה סכנון, ואף לפי חותן ארגילין לקכר ולטעותו טלס
 אחת טכל טקוס הדל"ט ל"ל חדוקה, וכן הודס נס נספרו לוח חרס. מאתר בית שכינתה הוה חרנוס אל טטקוטו,
 ופיתל נטעות רכס סוף פ' כ"ג חטיות נכואלות את סכסל חין טכירות את כדעות וכנעה אטיע זסן לוסר אירס כן
 חופרין נחיוס טקוס הוה חין חנו יודעות אס כלן הוה אס נטקוס חחר הוה, אלס נכל טקוס שהוה נרוך כבוד ה' טטקוטו.
 ה' יולך אטות ע"ו, י"ח טס חרנוטו. וכתב חנודרסס אטה אטוטרס נקדושה זאת ספסוק ה' יטלך אטטר טטה
 ונקדושה אטוטרס טטוטד ה' יטלך אטטר דוד, יס לוסר לפי אטטרנפס וז סדר קדושה חקנו לוסר ספסוק אטטר טטה,
 לפי אפין חרנוט לכחוטס (1) מלכותה קאם בן טכל סדורינו אף נסדור כ"י נס הר"ק ליטסיס ז', ג' גורס ככה,
 יטכל זאת לא יתכן ועלג לאן הוה כחאר ככר חטס עליו יע"ן נסדורו, כי קאם כיווני קל הוה כל' זכר
 חובת מלכותה חחר הוה עוטב עליס הוה ל' נקנה וסיב לריך לחיות קי"ח נבינוני נקנה חו קי"ח חולר
 נקנה כעו כוניפל ד' כ"ג. חנל טלח רש"ד לולחטו נחוטאי דפוס ליטכונל וסניוטיטה ונע"ג דפוס חנוירטה
 ה' טלכותס לעלס ולטלטי טלפית" וזין אס טלח קאם כלל (חוכס נר דף ג'), ונס חנכי טלחתי כן
 סניסחל נטחוד רוטל נס נסדור כ"י על קלק, ג. אדוד ספרדי כ"י כן היט הן טכ הן נתרנוס ה' יטלך
 נאירט היס, וכן היט הוטסחל נס' רכ עטורס, ונכ לט קאס דכר. ה' אלהי, דסח כ"ט, י"ח. ושנינו טכ איועיל סוד
 קדושה וס לילר טחנכותיס ולסכין את לכננו ח"ך. שטירה כ"י נקטן חטוף כי חווי סוה. והוה רחום, חסליס
 פ"ח, ל"ח. כי אהה, אס פ"ו, ס'. צדקתך, אס קי"ט קט"ב. חתן סוף עיבה, ברוך ס', חסליס ס"ח, כ'.
 יעסס לנו יטטון חוטנו נכחאינו. ה' צבאות, אס פ"ו, ס'. ה' צבאות אשרי, פ"ר, י"ג. ה' הושיעה, כ', י'.
 ברוך הוה אלהינו, נכלס כ"י נס סדורו סספרדיס חנת הי"א חינוס, נס חנודרסס לט גרס לב, ונוסחח
 סרע"גס נרוך חרנוטו נרוך סרלנו נרוך אברלנו וכו'. לכבודו, סידוס לכננו ווטו כבודו. כן הרועיס, כן
 כובדי ע"ז ועט"ס ויקרת כ', כ"ו. חווי עולם, טטורט לסעלכ דף 123. וישם בלבנו אהבתו ויראתו,
 כ"י נס נסדור רפ"ז הנוסחח ר"ס ל"ח י"ח י"ח, וכ"י חחר גורס, וישם בלבנו לפסכה חוטו ולענדו בלבנו
 אלס ונוסח, שטלס, ונסדור רפ"ח וישם ל"ח לפסית ר"נו ולענדו בלבנו אלס תנפס חפלה", ונס סרע"גס
 גורס חיוסתי ו, ונוסח חפלה" ורלה סיקר טכ"ה דס"ח כ"ח, ט'. למען לא גיגע פ"ח יטסיס פ"ח, כ"ג.

העולם הבא: למען יזמרה כבוד ולא ידם. יי אלהי לעולם אודה: ברוך
 הגבר אשר יבטח ביי והיה יי מבטחו: בטחו ביי ערעד כי ביה יי צור
 עולמים: ויבטחו בה יודעי שמך כי לא עובת ה' שיהי יי: יי חפץ למען
 עקו יגדיל תורה ויאדיר: קדיש החקבל.

גבל סיטס איון טוסף חוטר הס'ן קדיש החקבל חחר ובא לציון, חבל כזיס טוסף חוטר הס'ן רח
 חצי קדיש וסתללים טוסף. ובראש חרש חוללים החפילון קודם תפלת טוסף.
 ועתה יגדלגא בנא ארני באשר הברת לאמר: זכר רחמיה יי וחסדיה ביי טעולם תמה:
 יי יתגדל ויתקדש שמה רבא בעלמא דירבא ברעותיה. וימליך מלכותה
 בתיכון וביומיכון ובתי דיכלבית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן.
 יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא.

למען יזמרה, תמלים ל', יג'. ברוך הגבר, ירטיס יג', ו'. בטחו, ירטיס ב'ו, ד'. ויבטחו, תמלים ס' יא.
 ה' חפץ, ירטיס פ"ב, כ"א.
 יתגדל, תקנו ס"ז תפלה רעס זו לבת נב את הסס ב"ב ולקדא ברניס, וע"כ מחקנס כלאן חרטיס
 די זינינו חוזה גם עטי חלקן ארינס טכיריס גלאן הקודא חלה חרטיס אהיה לאונס גוסן סהול (תוספות
 מכות דף ג'). ונגטרס חוכה כסס יהא שמה רבא, על סס אזה כטפטר חול עיקר סנת סתפלה סולת
 (ספרי פ' סלוינו, וסוטה פ"ט, מכות ג', וב"א, פ"ב, ונ"ו. סנת קי"ט, פ"ב, סוכה ל"ט. וסדרג סלוי י',
 ג' וי"ד, כ"ח). וכלותיות דל' עקיבל (סונא סילקוט ירטיס רטו רל"ו) טוכר ג"כ תחלה יתגדל ויתקדש,
 ובעה סכסו קדיש טוכרת כטס' סופרים פ' ט"ו הלכה י"ג, ופ' י"ב הלכה ח'. וי"ג, ופ' כ"א הלכה ו'.
 ורטיס'ס כסדר כחטלות טניס כל גוסחתס וחחו נה בני ספרד ויהא טאונס קלת סוכסח סלכו אהיא כס'
 רח ערס ונכל כו כס' ו'. וטניס עוד כרטיס'ס ניסחא טיוסדת לפטרס חחר סלמוד כחלמוד וכסדרג וסיה
 ג"כ כוכת כטס' סוסריס סוף פ' י"ט, חכל לפ ירטיס חוזה סלסכניס חלה כניס סייס חחר קכרת סנת
 וספרדיס ג"כ כע' חלב. — ועתה יגדל גא, כסדר י"ד, י"ו. זכר רחמיק, תמלים כ"א, ו'. וטניס סכל
 ו סוקיס חלה לפטרס סלסר כל ס' כספות חזון יתגדל, וכסור פ"ח ס' ג"כ כחכ סטעס ביי ועתה יגדל
 ס' חול ל' יתגדל, וחכר רחטיך ע"ס עדת סרטיס זוכר כלותה ענה. יתגדל ויתקדש ע"ס יתקבל ל"ח,
 ג"ג וכתנו סולוי סלקט וסמיות ס'ס כקדיס י' לאנות אל סנת, יתגדל ויתקדש יתכרך ויסחנה ויתסחר ויתרוסס
 וסכא ויתגלה ויתגדל ויתגדל, כנגד י' סחטרות סנהן כעס סעולס, זסטנו חתה לטד סעל בן כחון סלויס
 כעלמא די כרס כרעותה עכ"ל וככר סלרתי כטמרי סוכלות סייס דף ס"ו וס"ס סהנקוד סכסון חול יתגדל ויתקדש
 כמות, שמה רבא, סמו הגדול, וכתה פ"ח בלי י"ד לפי דקדוק חרטי (דניאל ב', כ', ד', ט"ו); ודעת כעל ספסור
 וסיר לפרס אהיה כעו סס י' ככר כחה ע"י תוספות כרכות דף ג' וע"י סנדלרס, יעוד רטיס חלה על סנה רכס
 סהס חרנוס אל סמו כגדול כעלמס כקבלת רכה דף ק"ט כזעה ססוקן יוצג ודורס וסוכין חחריו אסון יהו
 שטי הגדול סבורך וכו', ורסס. גם ככרכות דף כ"א ע"ג, וי"קרא כ' חנות, בן כתנ ככדיס כעל כניד וטניס
 דף ב"א, פ"ב, ונכל עכס דקדוק ל' חרטי, סלכר כלרטי לטעלה דף 128. כרעותה, כרטינו (עורח ס', י"ו),
 עטי רלכו חרנוטו דעכדי רעותה (תמלים ק"ג, כ"ח); ומה סוף סטפטר, וסן ויסליך סלכותה סחחיל
 סלכר א', ופ"כ י' להסטיק כניכסס, ופי אקורס כרעותה ויסליך סלכותה ככסעך חחד תוטס סוף. והנה
 לפ ססירס סעורגל חנה כרעותה כעככת חל דו ברוא, ר"ל כרס חת סעולס כרלונו, חכל רחטי כסס כחון
 ר"ל וילול ונ"ל ביי חנה כרעותה חחרת לטעלה על יתגדל ויתקדש ר"ל סמו כגדול יתגדל ויתקדש כרלונו
 כעלס חחד כרס, ורלוייתו טעס סנטלה בן גם כנוסח על ככל יתגדל, כרלונו וכרלון ירליו וכו' וסס כככרס
 חחרת כרלונו על יתגדל. דירקלי כ' חנות, וכן דירקישא דירקישא דירקישא דירקישא דירקישא וכו' סלרטי.
 כעגלא, נקדוב וססרה, ביי רכנת רטיס סקדוב חרנוטו סילית כעגל (ליוכ ב', כ'). וסטריו אסון, יהא ל'
 הקדו, ס' גל' חרטי סייס נקדו וססרי (דניאל ב', ט'), וסלויכו כל' סקדא, טמרי סררו ככטעס כו יכינו
 חחו גם עטי חלקן חוה גם סטעס אל ודויס עלינו ועל כל ישראל סלסירכו ג"כ כל' הקדא. יהא שמה
 רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא, יהי סמו כגדול סנורך לטולס ולעלמי סילפייס, וסות ע"ס דניאל ב',
 ג'. וסאת חוב כעין כרדן סס כניד סלכותו לטולס וער, וכסו סכרטי לטעלה דף 82. קלליס לס"ר סחוסה
 וססיר לטעלה דף 127, וככר סעיר על זה סרס סל"ס דף רכ"ג פ"ב לעלם ולעלמי עלמיא, לקוח סח"ס
 לטות ע"י, י"ח. וסוכה טענו סל"ל וקלליס ס"ו סלס; וכן חול כס' רב ערסס וכרטיס'ס סלכות ספלה פ' ט'.
 סמור פ"ח ס' ג"ג. וספנתה יסודס לסעות כ', פ'. וסן ו' חנות סן יהא סד עלמיא כנגד ו' רקיטין, וכללה ו' חנות
 ס' כ"ס חחיות כנגד סססוק כרלתיס ס'ס כו כ"ס חותיות, וכנגדו טניס יגדל כל כח חרני ר"ל יגדל סלל סלריר

יְתַבְרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרַמֵּם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּד וְיִרְעַעְלָה וְיִתְהַלַּל
 שְׁמֵהּ דִּירְקַדְשָׁא • בְּרִיךְ הוּא לְעֵלְיָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא הַשְּׁבַחְתָּא
 וְנִחְמַתָּא דִּירְאֲמִירָן בְּעֵלְמָא וְאָמְרוּ אָמֵן:

ק' קבל בְּרַחֲמִים וּבְרַצוֹן אֶת־תְּפִלָּתְנִי:

הִתְקַבַּל צְלוֹתְהוֹן וּבְעוֹתְהוֹן דִּירְכָל־יִשְׂרָאֵל קְדָם אַבוּהוֹן דִּי בְּשָׁמְיָא וְאָמְרוּ אָמֵן:

ק' יְהִי שֵׁם יי סְבִיבָה סַעְתָּה וְעַד עוֹלָם:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

ק' עֲזָרֵי סַעֲם יי עֲשֵׂה שְׁטִיִּים וְאָרְצֵי:

עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

פֶּה נִסְחָו כְּרַח שְׁעוֹלָם טַחִין לִי. וְכַתּוּב סַנְאֹן יַעֲנֵךְ וְז'ל יְהֵא שְׁמָה רַבָּא סַבְרָךְ לַעֲלָם וְלַעֲלָמֵי עַלְמַיָּא
 עַד כַּאֵן עֵינֵךְ עֲנִיית הַלְנוּר, כֵּן הוּא דַעַת גְּדוּלֵי כְּרַחֲזָאִים כַּלְל, אַחִין לְרִיךְ לַעֲנוֹת יוֹתֵר, וַיֵּשׁ כֶּסֶם כ"ס חֲזוֹת
 סַרְזוּפִים נֶסֶם אַשְׁרוּ אֲרִיךְ לַאֲשֵׁרוּ כַּל כַּח (כַּת ק"ט, כ'); חַלֵּל ט"ט חִין רַחֲמִין לַסַּסְסִיק כִּין עַלְמִית
 לִיתְבָּרַךְ אֲפִילוּ בַעֲחַנְסָה אַשְׁרָה וְחִין לְרִיךְ לוֹטֵר כְּדוֹר ט"ו, חַלֵּל יְכוּוְנוּ לַטַּס אַשְׁרָה סַסֵּן עַד אִי־סוֹר הַקְדִּישׁ
 סַכ"ל וְכֵן כַּתּוּב אֲנוּדְהֵם כַּס רַבִּינוּ סַעֲדִים וְכַרְח"ט. יוֹבְרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח, נַאֲלוּ כַּלְזוֹת אֹס ל' אַרְעִית לֵל' הַעֲבָרִית
 וְכֹחַ הַטַּעַם רַבִּים לַחֲזוֹן אַהֲדִישׁ כַּל עֲבָרֵי נַתְקַנְסָה. וַיִּתְחַלֵּל סַלְפִּיד נַקֵּד כַּרִּי לְפִי דַקְדוֹק אַרְעִית כַּסוּ
 יִשְׁחַנָּה (דְּנִיחַל כ', ס') יִשְׁחַנָּה (סס נ', כ"ט), וְלֵא נַעֲלַת כַּסְגוּל. וַיִּתְחַדָּד סַדְלִית נַסְתָּת, וַיִּתְחַלֵּל סַלְפִּיד
 נַסְתָּת, דְּנַסְתָּת דְּנִיחַל כ', ט"ד. עוֹרַח ס', י"ו. וְאִף כַּאֲסִיף לֵא יֵאֲתַנְה כַּאֲרַעֲיִת הַסְתָּת לַקְטָן כַּל אֵבֶן כַּאֵן אַחִין
 סַסְתָּק, וְכֵן כַּעַל אֲוֵר אַדַּס דִּף ט"ו גוֹרַם אֲנִיכְסַם עַל סִיזַר נַסְתָּת. וַיִּתְהַלַּל, טַעֲקָרוּ כִּים סַנּוּסַת וַיִּתְקַלְסוּ,
 כְּנַרְחַס טָן סַסוֹר א"ס נ"ו וְסַדְרֵי עַטְרַם הַעֲמִיקַס סַרַכ אֵבֶן יִרְחִי וְז'ל כַּתּוּב רַב עַטְרַם אִישׁ סַקוּסוֹת אַחִין
 לוֹטְרִים וַיִּתְקַלְסוּ, לֵא טַעֲנֵי אֹסוֹת גַּנְפֵי כַּסוּ וְקַלְסַס לַכַּל הַפְּרַחֲוֹת (יִתְחַלֵּל כ"ב, ד') וַיִּתְקַלְסוּ כֵךְ (סס כ"ב,
 ס') כִּי יֵשׁ ל' אַחַת כַּסוּ וְכֹחַ כַּעֲלָבִים יִתְקַלְסוּ (סַנְקוֹק א', י'), חַלֵּל אִישׁ כַּקְדִּישׁ ו' עֲנִינֵי אַחַת כַּסוּ
 ו' רַקִּישִׁים, וַיֵּשׁ אַחוֹסֵר כִּיִּין אַסְסִסִיקוּם כַּאֲשֵׁן יֵא"ר טַכְרַךְ לַעֲלָם וְלַעֲלָמֵי עַלְמִית יִתְבָּרַךְ, לְרִיךְ לוֹטֵר וַיִּתְקַלְסוּ
 עַבְלֵי וְכַאֲסִיף עַלְיוּ אֵבֶן יִרְחִי וְנַרְחַס אַחִין נַכוּן לַאֲשֵׁרוּ אַלֵּא לַסַּכְרִיעַ כַּאֲחַ הַסוֹרַח כ"ב, אֵךְ וַיִּתְהַלַּל יִתְבָּן
 יוֹתֵר אֲפִינוּ עוֹכַרַע עַבְלֵי וְכֵן גַּם דַּעַת הַרְשָׁבִים כְּנַרְחַס עַתְזוֹת כַּסוּ טוֹבַחַס כְּרַחַס ס' טַעַסַס רַקַּת. אַסְנַס
 כַּל אֲלוּ כַּלְזוֹת אַל אַחַת נַחִים כַּכֵּר כַּעַס' סוֹסֵרִים ס' י"ד סַלְכַס י"כ נַכּוּסַת אַל עַל סַכַּל יִתְגַּדַּל וְאֵס ג"כ
 אַחַת וַיִּתְקַלְסוּ, וַעוֹד אַגַּם כַּנּוּסַת סַגְדַס טוֹבַחַס כַּעֲחַנְסָה סַסַּחִים קַט"ו, ע"ג לַעֲלָה וְלַקְלַסוּ. בְּרִיךְ הוּא
 לַעֲלָא וְכו' כְּרִיךְ סוֹח לַטַּעַס טַכַּל סַכְרִכוֹת וְכַאֲרִיכוֹת וְכַסְחַחֲוֹת אַכַּחֲנוּ לֵג, וְנַתַּת בְּרִיךְ עוֹפַסְקַת סִיח טָן דִּי
 קַרְשָׁא אַלְפַּסִּים, וְעַלּוֹת אֵלִים חִינַס תְּרַגוּס אַל הַקְדוּס כְּרִיךְ סוֹח, חַלֵּל כַּסִּירוּס וַיִּתְהַלַּל שְׁמָה דִי קַרְשָׁא,
 וַיִּתְחַלֵּל אַס הַקְדוּס, וְאֲפ"כּ בְּרִיךְ הוּא נַעֲסַךְ לַטַּסַה, וְכֵן כוֹרַח כַּדָּק כַּעַל א"ו טוֹבַחַס נַעֲגַ"ל לַא"ס ס'
 ג"ו אֹחַ ו'. קַרְשָׁא סַקוּף כַּקְכוּן ע"ס דַּקְדוֹק סַלְזוֹן וְלֵא קַרְשָׁא כוּי"ו אַרְזוֹקַס. לְקַנָּא סַלְפִּיד דְּנַבַּח
 וְאֲחַנְסָה עַלְמִיל (דְּנִיחַל ו', ג'). וְכִיִּים הַסוֹרַחִים אַסְטַנְה לַכַּסּוּל אַחַת הַתַּנַּס, הַעֲקַר לוֹטֵר לְעֵלְיָא לְעֵלְיָא כַּלִּי
 וַי"ו סַחְסוֹר כִּינִיכַס וְכַסוּ אַנְעַלַח סַח"ל דְּרַבִּים כ"ט, ע"ג. וְכֵן הוּא כַּסְסוֹר רִיעַח לַכַּל הַקְדִּישִׁים אַל כַּל כַּאֲחַנְסָה.
 סוֹדִיקִי כֵן כַּתּוּב כַּעַל עֲגִיד וְעַלְמוּס, וְכֵן כַּאֲשֵׁת לְרַב כַּאֲרַעֲיִת אַל כַּכַּחֲוִיכַס עַלֵּת 10 כַּסִּי עַלְמַה אֵךְ אַנְעַלְחַסַּת
 ג"כ נַתַּת סַקוּסוֹת סַקוּבַרַת וְעַל דִּרְךְ ל' עֲבָרֵי כַּסוּ עַטְוֹרַח (דְּנִיחַל כ', ע"ס) וְטַסַל (ד', כ"ב) סַקְדַּשַׁת
 (יִירַח ס' י"א). וְנַחֲסַחַא, טַאֲקָלוּ כַּעֲכַס קְזוּרִי (עוֹרַח ו', ע"ו), וְכַסוּ עַלְיוּ כַּסִּירוֹזִים וְעִנִּיתִי סַלְתִּי גַם אֲחִי
 כַּחֲזַחֲוֹת חִיִּים דִּף ק"ד.

הִתְקַבַּל צְלוֹתְהוֹן, תְּתַקַּבַּל תְּפִלָּתְנִי, וּבְעוֹתְהוֹן, תַּחֲסוּס. וְאֲעַטַת כַּסִּיִּים אַחַת תְּפִלָּתְנִי וְאֵת תַּחֲנֻחַתְנִי,
 תְּרַגְּפוּ וְתַקַּבַּל טָן אֲשִׁית יִת לַחֲבוּן וַיִּת כַּעֲחַבוּן (ט"ח ח', ע"ס), וְכֵן כַּל ל' תְּפִלָּה סַחְרַנְסִים קְז'ל וְכַעֲסַקַל
 קְז'ל (דְּנִיחַל ד' ס'. עוֹרַח ד', י"ג) וְכַל ל' תַּחֲנַס סַחְרַנְסִים קְז'ל וְכֵן כְּדִיחַל ו', ח' יַנְעַח קְז'ל וְדַע כִּי
 כַּסְרִכִּי לַחֲעִינַת ס' תַּחֲקַס'וּ טוֹבַחַס נִוְסַחַת יַכַּס וְכִיִּת תְּתַקַּבַּל אֲלוֹתְקָא וְכִיִּתְקָא וְכו' וְעוֹדַסַס סִיִּים כַּסְרִכִּי
 טַנְכַס סַרְיִסְלִי.

יְהֵא שְׁלָמָא, וְכֵן הוּא נַס' רַב עַטְרַם. וְכַסְרִכִּים לוֹטְרִים חֲזוֹתוּ כַּנּוּסַתַּת יוֹתֵר אַרְזוּכַס, וְכַרְשָׁבִים אֹז
 כוּסַסַּת אַחַרַת. עוֹרֵי טַעֲם, תַּחֲלִים קַכ"א, כ'.
 עֲשֵׂה שְׁלוֹם, סַבִּיחֵי ג"כ רַב עַטְרַם וְכַרְשָׁבִים, גַּם סַסְרִכִּי טוֹכִירוּ וְכַעֲתַקְחִי לַאֲזוּ לַטַּעֲלַה כַּסּוּף
 אַכַּח עַכַּס דִּף 106, אֵךְ הַחִישָׁה עַס אַחֲזָרִים לַכַּק עוֹד סַעֲפַס טַס אַנְקַכּוּ כַּכֵּר כִּיכַח אַלְמַח, אַע"כ כְּרַחַס
 כִּי יִסַּח אַלְמַס רַבָּא סִיח כַּחֲיִסְדַס לַחֲחוּס כַּס הַקְדִּישׁ כַּקַּחַת כַּסְלוּס, וְכוּסַסַּת עוֹבַח אַלוּס סִיח לַקּוֹחַס סַסְקִי
 אַנְנַס עַרַח וְכִי לַסְטוּעַ גַּם כַּקְדִּישׁ ג' סַסִּישׁוֹת כַּסוּ כַּעֲטַת עַכַּרַס, וְרַחַס אַס. הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם, כַּרְשָׁבִים

כפי מילה כנה'כנ מלין קודם עלינו. ומדד המילה ראה בסוף הסוד.

עלינו לשבח לאדון הכל. לתת גדלה ליוצר בראשית
 שלא עשנו כגויי הארצות. ולא שקמו כמשפחות הארמה.
 שלא שם חלקנו בהם וגדלנו בקר' המונם. ואנחנו
 בודעים ומשתתפים ומודים לפני מלך מלכי המלכים
 נקדוש ברוך הוא. שהוא נוטרה שמים ויסד ארץ. ומשב
 יקרו בשמים ממעל. ושכינה עזו בגבהי מרומים: הוא
 אלהינו אין עוד. אמר מלכנו אפס זולתו. בברזב
 ברוחיו. וידעת היום והשבת אל לבבך כי יהודה
 הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת
 אין עוד:

גורם, הוא ברחמי יעשה לנו, וכן הוא בסודי ספרדים גם כעתור רועה, אך האשכנזים אין להם נוסח
 זה שלד נקדים אומר הכל בו' ימי אכלו. וכנה הקדיש הזה כפי מה אשורים אותו או עקבתו או כולו
 י' לו שמו טיפודות, כי נאמנו המלה כגון לפני נרכו אשורים אותו עד די חסירן כעלטה ואל' ונקרה
 או קדיש עז' לעלא (תניא ס' ו') או קדיש זוטא (כל בו סטן ב'. ול"ה. ומ"ד. ומ"ז) או קדיש קצר (ס
 סטן י"א. ול"ז. וע') או קדיש חסר (מנהיג בלכות י"ב ס' ס') או חצי קדיש, וכסוף המלה אשורים
 אותו כגון עד סופו נקרה קדיש בתרא (דענ"ס כנוסח הקדיש) או קדיש שלם (כל בו). והקדיש אנוסים
 לומר על טעמים הוא אמו קדיש יחום, או בעבור שמתפרים בו הנוסחא תתקבל ללותהו או בעבור
 אשיתיים אשורים אותו. והקדיש אשורים אשר בלמוד נקרה קדיש ררבגן, נעבור אשיתיים בו על ישראל
 ועל רבנן (ברענ"ס ס).

עלינו לשבח, השבח הגדול הזה לקוח הוא מתפלת עוסף אל ר"ה, וענין אשירתו לסוף כל התפלות לא נזכר
 מדעטתם ולא מהרענ"ס ולא טאמן ירחי ותנודתם. חכל הכל בו כסטן י"א וע"ז כתב, אשר כל התפלות אומר
 עלינו לשבח, וכן טביא הסוד נא"ס ס' קל"ג. וכי ספרד לא יאטרוכו רק עד שתפת אין עוד.
 עליו לשבח, כלומר תוכה היא עלינו לשבח. ליוצר בראשית, ל' חכמים הוא טכואר נברוך אטור. שלא שם
 חלקנו בהם, ע"ה לא באלה חלק יעקב כי יוצר הכל הוא וישראל אנו נאלמו (ירמיה י', י"ט). וגורלנו,
 מדעו ולא גורלנו, ומלת שלא אלטעלס טטנו טוספת גם עליו, והכנה היא, "אלא אם חלקנו בהם ולא
 גורלנו ככל העונם", וע"כ יא להוטר אלא להטטיק בין כהם ובין גורלנו, כדי אלא יעשה תפלה לחיפלה,
 דע כי כנפי כפירוזו לפ' וולת הנכנס נרם נכדיו, "אלא אם חלקנו בהם ולא גורלנו ככל העונם".
 המום, נבי"י גם נסדורי כספרדים כוסף עוד אשר תנת טעונם, "הם פאחויים להכל ודק וטתפללים אל
 על לא יאיש" וכופ ע"ה יאעיה ל' ו'. וע"ה ב'. ונסדורי רפ"ה ורפ"ז כסירו פרוז זה נדפוס ונאשר טקוסו
 רוח. ואנחנו טטנו אבל אנחנו, וכן נאמנו נרמת אנודהם, ונראה אכן גם טיקר הנוסחה ואחרונים אינו
 וכתב ואנחנו טטנו אכל אנחנו, וכן נאמנו נרמת אנודהם, ונראה אכן גם טיקר הנוסחה ואחרונים אינו
 רק אשונה היא אטע בעל כל בו ופיין לס רעו נאלמוד ונטודת וגם אנודהם לא כתב טוח דבר, ונאמנו
 טכונה נראה בעליל אנוכרס כפי חכמי התלמוד. וכאז עוד הכל בו גם' קב"כ ונאמנו כורעים נרטיקן ולא
 קט"י כי אין ככל הקריאה רק תנחו וכל טקוס ולתו ל' תנינות כטו ולתו כדעים עב"ל וראה לפעלה דף
 44. וסודים, נותנים הודלה ונכת. נוטה שמים ל' יאעיה נ"ה, י"ג. ומושב יקרו בשמים, כתב הסוד, י'
 חופים וכסא כבודו בשמים (ובן הוא בסוד רפ"ז גם כעתור רועה) ופיין לומר כן אלא ופואב יקרו, וכן
 סוף הסוד נכ' היכלות עב"ל גם סדוקה כארט קדוה סיפור טביא טוסחא, ופואב יקרו כאמים טטעל"
 וי' חן כס סדר טעלי. ומלפתי טוד, יקרו ר"ה יס קדוש רם ונאל. אין עוד, כן נסדור רפ"ז,
 וכספרדים נרטים ופיין עוד אשר וכן טוח נבי"י, ונסדור רפ"ה נרם ופיין אשר. וכעתור רועה הוא ד'
 אלוט אין עוד מלבדו, וכבר כתב התאכ"ץ ז"ל לומר, "הוא אלביט, אין עוד", כי כן כתוב כמסוק, וכן
 סוף נסדור יעב"ל. וידעת דברים ד', ל"ט.

על כן נקמה לך יי אלהינו לראות מהרה בתפארת
 עיך להעביר גלולים מדהארץ והאלילים ברורת ופרתון.
 לתקן עולם במלכות שדי וכל בני בשר יקראו בשמך.
 להפנות אליך כל רשעי ארץ. יקירו וידעו כל יושבי
 תבל כי לך תברע כל כרך השבע כל לשון: לפניך
 יי אלהינו יקרעו ויפולו. וכל כבוד שמך יקר יהנו. ויקבלו
 בלם ארזעל מלכותך. ותמלוך עליהם מהרה לעולם
 ועד. כי הומלכות שלך היא ולעולמי עד תמלוך בכבוד.
 פברזוב בתורהך יהיה ימך לעלם ועד: ונאמר
 יהיה יי למך על הארץ ביזם הוזה יהיה יי
 אחד ושמו אחד:

חד עלינו יא לוסי פמוקים חלו. ולס שינו יכול לאטרם טיר חד עלינו טמוס חסרת קריש יתוס לו איר
 סיפור, יאטרם קודם לאתו טככ"ב.

אל תירא מפקד פרוזאם ומשאת רשעים כי תבא: עצו עצה
 ותסרי דברו דבר ולא יקום, כי עמנו אל: ועד זקנה אגני הוא
 ועד שיבה אגני אסבל, אגני עשירי ונאגני אשוא ונאגני אסבל ונאמלט:

חד עלינו חוטרם קדיש יחום, כוח קדיש אלס כלס חתקנל, ופוסד סותו יתוס טפכ ולס לו
 חכל חי יחודליש, ויש קסלות כנון פרשנקסודט דעיין וענכלס חלין חוטרם קדיש על עלינו אלס על סמוטי
 חוטרם לאחד איר היסוד.

על כן נקמה חוזר לשלם, ר"ל לפי מהם נחר בנו וקרננו לעבודתו ע"כ טקוים חנתנו ליאועתו,
 ונוסד ע"ס ירעיס י"ד, כ"ב. בתפארת עוך, בתפארת כ"ס שכתוב בו ובית תפארתו חספר (יאעיס פ', ו').
 גלולים, טעגנים והתועבות. במלכות שדי, אחרי אנכדתו כל סעועות סן סעולס וכל בני פדם יעברו את
 סס כ"ס לו יסיכ סעולס סתוקן, וסעת ססיל נקדלס בגלכות שדי נענדו כי הכל טעליכיס עליסס חס חדי
 כ"ב. כי לך תברע, ע"ס יאעיס ע"ס, כ"ג. ור"י כבוד, וכוח סס דנד, וע"כ יטעס סחוסר ור"י יתנו, כי זס
 יסיכ סס חוסר, ונטו סכת סרפכ"ע כפירוש קסלת י', ח'. ויקבלו כלס, ל' חכעיס חוס כטו אטרו נק"ס
 יקבל עלינו עול עלכות סעיס (נככות רלס פ' כ'), כלוסר, לספטיין כו ולס כולתו ולעשות כל טלחיו.
 ה' יסלך, סעות ע"ו, י"ת. ודיה ה', וכריס י"ד, פ'.

אל תירא, פמוקים חלס פניס ככ"י וס", חך כוספו לוסר ע"ס ססר זכרון ליון וע"ס סס דפיתח
 נענדס חספר דף קכ"ו סגט סרדכי כ"י תינוקות יחליס עניה רכך, אטר לסס אטרו לי פמוקיסס, סתח
 סרפכין ולטר סל תירח טספר סחלוס (פסלי ג', כ"ס), סתח ככ"י ולטר סולו עכס חוסר (יאעיס פ', י').
 סתח ככ"י ולטר יעד זקנס חני וכ"י (סס ע"ו, ד'), וסעת סרדכי כי כסרות טוכות כסרובו.

נצטתם קולות נוסגים לוטר ככל יום ויום שיר היחוד אל אותו יום, ולתרוי טוטור פ'ג ולתרוי קריס יתוס, וכונוטגים כד יזכרו לתטרו כנחת ונטתון וכדדך זיר ולא נטרונכ

ליום ראשון.

אשירה ואזמרה לאלהי בעודי.	האלהים הרעה אתי בעודי:
עד היום הנה החוקת בדי.	חיים וחסד עשית עמדי:
גרה יי וגרה שם כבודו.	כי על עבדו הפליא חסדו:
אלהי מרום בפה אקדם.	ובמה אבך לאלהי קדם:
אלו הרים הם למערכה.	וקלעצי לקנון ככל ערוכה:
ואם כל־בהמות וחיות קרוצים.	נתחיים ערוכים על העצים:
ואף נויזת סובח סבוסים	הם, כמים לים סבסים:
וכחול סלת דשן ושמן.	כלול ברבבות גחלי שמן:
ולאזמרה לבונה, וסטים	לקטרת, וכל־ראשי בשמים:
ואלו גרות על המנורות	יהיו מאירות כשגיי המאורות:
(וקהרדי אל לחם הפנים.	על שלתנות ערוכים בשמים):
ויין כמו מטר השמים.	ושכר לנסך בעינות מים:
ואלו כל־בני אדם כהנים.	לזים טשודרים כקנה רגנים:
וקלעצי ערן וכל־עצי יערים.	כנרות ונגלים לשירים:
וקל־בני אלהים בקול תרועתם.	והסוכבים סמסלותם:
וקל־הלבנון ותיה בלה.	אין די בער ואין די עולה:
הו בקל־אלה אירדי לעבוד	ואירדי לקדם אל הקבוד:
כי נבדת מאד מלבני.	ובמה נבך לאדונגו:
אמנם לא יגלו כבדה	כל־חי, אף כי אני עבדה:

אשירה, זירי סייסוד הולכים כולם על סזקל טרונכ ען תרוח אלחי טרום ולסלסה (כי ג' תרוחיס כדלזנוים הם כדעות הקדוטה) וסוף שכל תרוו יתחלק לנ' חלקים ונכל חלק פ'ין בו יותר טן ח' סכרות כד' תנות, ככס לרוכ, ופס יעלחו לסעטיים ח' או ו' תנות אזי טוקסת תנה חל תנה ונזככות חטיק כלחת. וסעשנר אל זיריס סלכ לא טודע ככרור טי הוט, יט טיטסיס חותם לר' ילסוק חססיד ויס לר' יכודכ חססיד ויס לר' נללחל ויס לר' ערכים סנקדן, והכרחה סכוכן סוף אד' שסואל בר קלוניסוס חנו אל ר' יכודה חססיד חנרן וכטו אכחכ נפל כלחון כס' קכ'ד ואל'ג וכטו אסוכית רוו'ס כטלערו על ססיטניס לסחור ז'ע. וכן נדכס חסוס שסואל כרוו אדי טלודי כסוף זיר יום ד'. וזכרוי חסיריס רוכס ע'ט סטוקי חקקרה, והכרבה טן חוככן טוסר על ס' חעוטות ודעות אל ר' סעדיכ גסון, וסכחטט סרנה כסגנון לכונס סר' חלעור כעל כרוקת כדכ קדוכת סיוחוד. וככס זיריס הללו ככר הניכס רוו'ס ו'ל כפי חכר חסע ירו לתקן פ'ט כיו' חדי וסוף ססל סרנה חרוחיס כטטגרות אלח טלחס כס' וכעווכו עכיתי גס פני סלכד טס אכככתי עוד סטעס חל כולס כככה נטרלת. — בעודי כעוד חכני חי, וכוח ל' תכליס קע'ו, כ'. האלהים, כרלכית ט'ח, ט'ו. חיים, פיוכ י', י'ג. הפליא, כגדיל. כמה אקדם, ל' טיכס ו', ו'. וטעס ככטע אל'ל אלודי טרום ולא לאלודי טלע'ד כי כן כחוכ סס כעה חקדס ח' ילח כחוכ לח', וככס חקן רוו'ס פ'ט כיו' לסערכה, לסערכה סעוטה. קרוצים חכויים טל' סטטר קרלתי (חיוכ ל'ג, ו') זסירחוכ נתחכתי. נתרוחיס, כחדי כככטות, סכויים רס, ל' סתנוטת כדטיך (יסוקפל ט'ו, ו'). ברבכות טיכס ו', ו'. ולאוכרדה, אעור ספרו, לטונה לכוככס (אל קרנן טנכה) וסטיס וכל חלחי ככטיס לקטורת. וכחררדי אל, טיכוכ, פס סיו לתס סכטיס נחליס ככרדי חל. ככנה רגנים ל' חיוכ ל'ט, י'ג. וסכחטט ססיטניס כלכון זו לכורות טל זיר אל סטלחכיס חלח כמף חונון חלו טנחה סכוכה לסחט. כנורוח ל' פ'ח י' י'ג. וכל כני, טכ'ס חיוכ ל'ח, ו'. וזכוככיס, חכטיס ח', כ'. וכל הלכנון וכי' יסודו על יכטיס ט', פ'ג. אקן די בער, לח יכיס די לכרטה, וטכוכ על לננון. ואקן די עולה, טוככ על חיס. בכל אלה, ככל טס אענה טן ספרו חלו סריס סס

נמאם בעיני וישפל אנשים:
 להשיב לה גמול על חסדיה:
 כי הגדלת חסדיה עלי:
 כי עשיתי טובות אתי:
 כל טובותי בל עליה:
 אחת לרבא לא גמלתיה:
 לא ידעתי ספרות למו:
 לה שמים ארץ ארץ לה:
 וכלם ישבעון מדך:
 וחפצים לעשות רצונה:
 ולשרפת אש בית קרשנו:
 כי לא כאנו אל המנוחה:
 ואנחנו על אדמה סמאה:
 ואני קאתי בך בדיה:
 ועולתיך אוכיחה:
 לא צויתי את אבותיכם:
 ממה כי אם ליראה אותי:
 הנה שמע מזבח טוב:
 וזכו אלהים רוח גשבריה:
 חשאת ועלה לא שאלתי:
 ואשברה אף רוחי בקרבי:
 ואקרע לבבי למען אדני:
 יעלו לרצון על מזבחה:
 ואספרה כל נקלאתיה:
 אמלל גבורות ואדברה:
 היכול אנכל דבר מאומה:
 וגם אין מספר לתבונתי:
 שניא כח לא סצאנהו:

ואני נבזה וחדל אישים.
 ואין לעקרה כל לכבדה.
 כי הרבית טובות אלי.
 ורב שלומים לה חיקתי.
 ולא חיקתי לי גמוליה.
 על הטובות לא עבדתי.
 אם אמרת אספרה נא כמו.
 ומה אשיב לה ויחבל שלה.
 ימים וכל אשר בם בידה.
 ואנחנו עמה וצאנה.
 ואיך נעבוד ואין לאל ידנו.
 ואיך נעבד ואין זבח ומנוחה.
 ומים אין להעביר סמאה.
 שש אנכי על אפדיה.
 כי כתוב לא על זבחה
 על זבח זבח ועולותיכם
 מה שאלתי ומה הרשתי
 לעבד בשמחה ובלבב טוב.
 ולב גשבר ממונתה טהורה.
 זבח ומנוחה לא תפעת.
 מזבח אבנה בשכרון לבי.
 רום לב אששיל ואת דום עיני.
 שברי רוח הם זבחה.
 ואשמיש בקול הזיותי.
 אשר ידעה גמשי אחבירה.
 ומה אשרו ולא ידעתי מה.
 כי אין חקר לגדלתי.
 חכם לבב הוא מי כמודה

לפעמים עד כה. נבזה ישעים נ"ג, ג'. ואין לעבדך כל, אין אום דער לפענך. כל טובתי כל עליך, כל
 זבח לטובת עמי כל סמכות כי אם נמסך כנדול, ומש כל' תהלים ט"ו, נ'. אספרה נא כמו, פירוש,
 טפסר טענות כולן כעם הן, ול' תהלים ע"ג, ט"ו. ספרות, תהלים ע"ח, ט"ו. ואין לאל, כח (נחשים ה')
 ס'). ולשרפת אש ע"כ ישעים ס"ד י'. אל המנוחה, וז' ירושלים (דברים י"ג ט'), שש, תהלים קי"ט,
 קס"ג. יחנן אשריך בטקום למדתך נענור סדרה. ואני בארז דניאל י', י"ג. לא על זבחה, תהלים נ', ט'
 על דבר זבח ע"כ ישעים ו', כ"ב. מה שאלתי ע"כ דברים י' י"ג. הנה שמע, א"ל ט"ו, כ"ב. ולב
 נשבר, פירוש, ולב נשבר טוב טענות טכונת. זבחה, תהלים נ"ח י"ט. זבח ומנוחה, אם ט', ו'. ואקרע
 לבבי, חקדע טחנכ רעה טן סלק לע"כ יחל נ', י"ג. אחבירה, ל' חנה, ונמלח כליוט ט"ו, ד'. אשריך
 ל' שריכת דברים. כי אין חקר ע"כ תהלים קמ"ה ג'. וגם אין מספר. אם קס"ז, כ'. שניא כח חייט ל"ז, כ"ג

ולישראל מהפעל אל :
 מהנורא מעשיך אלהים :
 לי יספרו שמי ותהלתתי :
 למען תספר אתאותותי :
 באשר אדרוש מעל ספר :
 וכלקרבי אתשם קדשך :
 ובכללבי אודה אתאדני :
 ואתפי אמלא תהלתך :
 בלתיזם אתתפארתך :
 ואשיחה דברי גפלאותך :
 חסדיה וגבורותיה :
 על כלאלהים מאד גדלת :
 אלילים אלטים, רוח אין בהם :
 ולמה להם המה מטיבים :
 ולא יענום כי לא יזעילו :
 וקרוב יי אלעם קרובו :
 הוא עשנו ולו לכר אנחנו :
 נברך שמו כי לעולם חסדו :
 כי דשיה לא עובת :
 ומהללים לשם תפארתך :
 ומשרתיה את עבדיה :
 וכבודך על כל הארץ :
 לכרה לעבוד ואין לזר אתה :
 געבוד, כבן אתאב נבכרך :
 יוסם ולילה עדיה :
 שאתה לבדה אלהינו :
 עדים אנחנו ועבדיה :
 ואין קץ ותכלה לאתריה :
 וסבלי אתרית, ואין לב להשית :
 ואין סוף לעמק מהותיה :

אספרה לאחי קצות הרבי אל :
 ככתוב, אמרו לאלהים :
 ואמרת עמך ויצרתי :
 במצרים שמתו עלילותי :
 ואני עבדה על כן אספר :
 תהלל בפשי כח מעשיך :
 ואברככה בכלעניני :
 גם בגרועי רוממותיך :
 כי פי יגיד תהלתך :
 ואמרהנא עוזו נוראותיך :
 ואזכיר טובה וצדקותיך :
 ידעתי כי גדול אתה :
 כי כלאלתי העמים הם :
 הן לעובדיהם גמול אין משיבים :
 ובעת צרה אז יתפללו :
 דורשים בכללב לרוח איובי :
 היצור כל הוא אלטינו :
 עם מרעיתו וצאן ידו :
 בער לנו מאד נמצאת :
 ותמיד בפינו תהלתך :
 עד אתה בה ובכבודך :
 אשר כבודך מלא כל הארץ :
 נאבותינו כחרו אותך :
 גם אנחנו אותך לבדה :
 והענו על יחודה :
 כפי בלנו ובלבבנו :
 ואלטינו על יחודה :
 אין תחלה אלראשיתך :
 ראשון וחרון סבלי ראשית :
 אין קצה אלגבורתך :

אבנו אל סגלנו, ולישראל, כבודנו כלנו, כ"ג אמרו, תכלים ס"ו, ג'. עם זה, יאעיס ס"ג, כ"א. במצרים
 שמתו עמ'ם צוות י', ב'. וכל קרבי, תכלים ק"ג, ח'. גם בגרותי עמ'ם אל קט"ט, ז'. כי פי יגיד, אל
 ל"א, י'. ואמרה נא, אל קט"ב, ב'. ו', ידעתי, אל קל"ב, ס'. על כל אלהים, אל פ"ב, ד'. כי כל, אל
 ל"ג, ס'. אלטים כן בתוב כחנקוק כ', י"ח פלילים פלטים, וגם אלטים בניטשרי' פלילים, וקרוב ה', פנ"ג
 קדוש כ'. הוא אלהינו, הוא עשנו, תכלים ק', ג'. כי דורשיך אל ס', י"א. ומדללים זמ"ל כ"ט, י"ג.
 ומשרחך, ד"ל שחרוך, סס סטלמכים, וסף ענדוך בני יראל גם סס עדים לכנויך. כבודך טלוא, עמ"ט
 נמדע י"ד, כ"א. כבן אה אב נכבודך, עמ"ט טלפכי ח', ו'. ואין לב להשית, פענין איתו לנכס (תכלים

על בן אותך חי לא ראה:
 ורחב וארך לא ימצעה:
 ואין תודה סבביל בינותיה:
 ואין מדע אשר יגיעה:
 ואין שכל אשר יבין וידע
 ואיך בלי מאומה כל בראת:

אין לה סובב ואין לה פאה.
 אין צד וצלע יצליעה.
 ואין פאה לסביבותיה.
 אין חכמה אשר תדעה.
 ולא ישיג אותך כל מדע.
 ממה מאומה ואיכה אתה.

ל י ו ם ש ל י ש י .

אלהי יעקב, כל יצרת:
 אתה יוצר ולא נוצרת:
 אתה מוריד שאול ואף תעלה:
 ועל ידי נביאך בן הודעת:
 מעולם ועד עולם אתה:
 מוחץ ורופא ולא חלית:
 תנוסה ושנה אין לעיניך:
 מאשר בך לא גשתנית:
 מאלהותך לא תתענה:
 חדשת כל ולא חדשת:
 עליך, גם שיכה ושתרות:
 ודמיון נוצר וכל דבר קעב:
 אף לא תדמה אל כל נשם:
 אל ראשיתם ולאחריתם:
 וליטי צבאם גבול הקשתם:
 ולשנותיה ולעצמה:
 לידה ולתקנה צריכים הכל:

אמנם ידעת כי אתה
 אתה בורא ולא נבראת.
 אתה טמית ואת כני תבלה.
 ונאמן להחיות מתים אתה.
 ולא תמות אל חי ולא טתה.
 משביר ומוליד ולא נולדת.
 טות וטרות אין לשניה.
 ולא מקדם אל חי אתה.
 ועד העולם לא תשתנה.
 חדש ונושן לא נמצאת.
 לא יחלו וקנה וכתרות
 ולא חלו בך שמחה ועצב.
 כי לא יסובב אותך גשם.
 כל היצורים גבול סבבתם.
 כי הקדמים בגבול שמבתם.
 ויה אין גבול ולימך
 על בן אינה צריה לכל.

ע"פ י"ד) של תשיט לב (גס ס"כ, י"ח), ר"ל לא יכול להכין ולבא את זאת וע"כ לא ישוק בחקירה על זאת יצליעה, הוא פעל טאס דבר כלע. ימצעוך פעל טל' פמנט. סוכך מאומה, דנוק עם במקום, ר"ל אין אל חזר יבין וידע טעך עמוסה וכו'.
 תבלה, תביא לרקנון וכליון טל' כלכ כברי (איכס ג' ד'), ועומה טרוו זה נס' נלחון טען אל"ג.
 מוריד שאול ע"ל כ', ו' מתה עבר נוכח קל טארט טות. משביר ל' משגר חזה טיולדת והוא ע"ס יאעיס ס"ט. חלית ל' חולי, ומלמנוס כננין טועל ביאעיס י"ד, י'. ומרווה ל' עבר כשו כל טדוס טנריס (דכריס ל"ח, ט'). מאשר בך, ר"ל טבל מדומיך. חדש ונושן, כי לכון חדש לא יתכן לוטר חלל טל דבר איז לו סתמלס והכס הקנ"ה הוא קדשון כלי סתמלס; וכטו סלון לו התמלס בן חין לו סוף וע"כ גס כ' סאן לא יתכן ט. לא ידולת, לא ינוחו כטו יחולו על רמס יואכ (ע"כ ג' כ"ט) כלוטר לא יתכנו. ובחרות, ל' כיטו במדומיך (קסנת י"ח, ט). ושטרות, בערות כטו טילדות והסטרות (סס י"ח, י'). ולא חלו כך, ולא יתכנו כן. שטרה ועצב, כס אני סקריס ססכייס איטלו כרות כולסס והס אנוייס כהרגס טרוס וע"כ לא יתכנו לתר כסס את כסס סהוט בעלס טכל אנוי, וטה אנעלס יאטט-ה' כטעטיו, ויתמלכ אל לבו, חינו סלל דרך טטרה וכטו סנאר זוט ר' סעדי' גלחן כס' סלסוכות טלטר כ', והכטנ"ס כייסודי סהורה סוף טרק ח'. דמיון נוצר, טידוס ולא חל כך דעות אום כולר. וכל דבר קעב. כל עס איז לו קלכס, ר"ל חין לך דעות כול וכל, גשם גוף. גשם איז כו כטטה. צבאם, זמנס טענין כ"ס לכח לפנוז (איוב ז, ח'). והקצטר עיין

הכל צרכים לצדקותיה •
 כי טרם כל יציר היית
 ראשית ואחרית בידך ערוכים •
 כל אשר היה בראשונה •
 כל היצורים וכל מעשיהם •
 טראש ועד סוף תדע כלם •
 אתה בראתם ולקח ערכם •
 תו אידךר ספק נעלם •
 אין חשך ואין מנוס וסתר •
 את אשר תבקש אתה מוצא •
 כי אתה הכל באחת תראה •
 (כי על טי ועל אדם יחד •
 תשמע ברנע בלתי קולות •
 ואם תבין אל כל מעשיהם •
 ולא תאריך על מחשבותיה •
 (אצל עצמה גורחה •
 וכלם באמת בתם ובישר •
 ספק רבו לא יאבד •
 כל אשר תחפוץ תוכל לעשות •
 יכלת יי בתפוע קשורה •
 אין דבר סתר מפקה גכחד •
 אשר טעולם ועד העולם •
 תדשות תגיד וסוד הרבה •
 ואינה צרה להשטיעה •
 כי מפקה בל סוד יגלה •
 דלב כל נגרא לא תפצא •
 באיך לו קעה ולא תעה •

ואינה צריקה לבריותיה •
 לכהה טאוסה לא נצרכה •
 אתהבם והם ברוחה שרוכים •
 ואשר יהיה באחרונה •
 וכל דבריהם ומחשבותיהם •
 ולא תשבת בראתה אצלם •
 לכהה תדע מקומם ודרבם •
 כי לפניך נבונים כלם •
 לנוס שקמה ולהסתר •
 בלי נטות אליהם בעת שתראה •
 לכהה תעשה ואינה גלחה •
 על כל תדבר ברנע אחד •
 ועק ולחש וכל התפלות •
 ברנע תחקור בלתי לביהם •
 ולא תתמהמה על עצתה •
 לשץ ולטוער קריאתה •
 מבלי ענה ומבלי חסר •
 ודבר ספק לא יכבד •
 ואין מי מוחה בידך מעשות •
 ובדעות יי לא אתרה •
 עתידות ועברות לה הם יחד •
 הם כלם בך ואתה בכלם •
 אל עבדיה ומלאכיה •
 רבו סוד וסתר להודיעה •
 בטרם על לב כל יציר יעלה •
 ספיט שטק לא יצא •
 לב לא יתור ואיך פה פועה •

נקטף מסוף נבל ס"י ול' עולם סוף. שרוכים נס"ן, ל' קצירי על ארוך נפל (כדלחית י"ד, כ"ג) ונ"ל חמוכים. גלאה ל' פיסות. כי על גוי ל' חנוג ל"ד, ל"ט. ברנע אחד, בעין טב אשטרו חז"ל בכל נסקרים נסקיריט חמת. חשמע ברנע, נעדרה ילקוט דשו ר"ג ודך כר ודס חיש יוכל לאטוע פשני בני חדס כבסס טועקים כלפת פכל הקנ"ט אשילו כל כחי טעולם נחיס וטועקים למשו סוף אטוע לעקמן. אף חבין ל' תכליס ל"ג, ט"ו. ולא תאריך, ד"ל חיק לרוך לכארוך נעשכות ולסמימן כחמדכ לעזר גרס, חלף עלתך וגורמך חמת כן. לקף, פלוצו טכ אנרת גם יטל לסתוד ולקן חרז וסנת לו. עורף, ימרון. חוסר, חסרון. כודרה, פונג. עתידות ועברות לך הם יחד יסודו גם' חטונות דף י"ט עשוד ח' אשטר סס הקנ"ט יודע כל טכ אכיס ובל טכ אכיס ודישטס חלגו אכ. וטכטקס חדרת אל הסטר זכסס נרכיס סנקון כך סלסין, כוח יודע סונרות וסעתידות ללחור וסדטן סוף חללו יחד, וו סלסון אלתו ספיטין. כלם כך, כולם חלויים כן. ואתה ככלם, ולחם עשניט ככולם. להשטיעה, אינדו לך סודות וסודות. כי ססק, נס"פ כי לך. לא חספא פירוב, כל לב לא יוכל לסעי בעלתך. ספיט ל' א"פ כ', ג'. לא יתור, ל"ל יחזוב על דבר זכ, ל' ג"ל

אִירְלוּ רַחוּת וְאִירְבוּ רַחוּת.
 לְמַרְדּוּק מִי יִשָּׂא גְעוּ.
 אַגּוּדִים אַתְּדִים תּוֹדוֹ וְסוּף וְרֹאשׁ.
 גְּבַה וְעַמּוּק גְּעוּצִים כְּסוּבָב.
 סוּבָב הַבַּל וְסָלָא אֶת־כָּל.
 אִין עֲלִיָּה וְאִין תַּחֲתִיָּה.
 אִין סַרְפָּה וְגַב לְאַחֲרָה.
 וְאִין בְּתוּדָה מִמָּקָה גְּבַדְלָה.
 וְאִינָה נֶאֱצַל מִכָּל וְנִבְדְלָה.
 מִקְרָה וְשִׁנּוּי אִין־רְבָה גְּמָצָא.
 קְלִיזָסוּ וְקַל־עַת אֶתְהָ סְבִינָם.
 כְּלִמְדָע לֹא יִשְׁיִג אֹתְךָ.
 חֲסִידְתְּךָ בּוֹ חֲקִטְתְּךָ.
 חֲכָם אֶתְהָ מֵאֲלִיָּה.
 זוּלַת חֲקִטְתְּךָ אִין חֲקִטְתָּ.
 חֲלָקְתָּ בְּלֵב חֲכָמִים שׁוּבָל.
 מִבְּלַעֲנֵי כַחֵה אִין גְּבַרְתָּ.
 אִין גְּבַד כְּרֹאם בְּבַדְתוּ.
 קְלִיזָסוּ וְקַל־סוּב סִינָה.
 אִין חֲקִר לְגַדְלָתְךָ.
 אִין עוֹד זוּלַת הַיּוֹתְךָ.
 וְלִפְנֵי הַבַּל כָּל הַיּוֹת.
 (לֹא לְחַצְדָּה וְלֹא הַפּוּדָה
 בְּעִשׂוֹתְךָ כָּל לֹא גְּבַדְלָתְךָ.
 בְּעִשׂוֹתְךָ אֶת־הַשְּׂמִימִים.)

אִירְלוּ שִׁיחֹת בּוֹ מַזְכִּיחֹת:
 לְלֹא תַחֲלָה וְלֹא סוּף לְהַגִּיעוּ:
 פְּהוּלָב אֶבְלוּס טַהְרוּשׁ וְטַהְרוּשׁ:
 חֲכָם־לֵב וְגַבּוֹן לֹא יִלְבָּב:
 וּבְהִיּוֹת הַבַּל אֶתְהָ כָּכָל:
 אִין חוּץ־לָךְ וְאִין בֵּינוֹתִיָּה:
 וְאִין גּוּף לְעַצָּם יַחֲדָה:
 וְאִין־מָקוֹם בְּקִמְקָה גְּחַדְלָה:
 וְאִין־מָקוֹם בְּקִמְקָה וְנִבְדְלָה:
 וְלֹא־זְמַן וְעַרְעַר וְלֹא כָּל־שִׁמְעָה:
 אֶתְהָ עוֹרְכָם וְאֶתְהָ מְשַׁנָּם:
 אִין־שׁוּבָל אֲשֶׁר יִמְצָא אֹתְךָ:
 כְּגַדְלָתְךָ תְּבוּנָתְךָ:
 חִי מֵעֲצָמְךָ וְאִין כְּגִילָה:
 בְּלִמְתֵי בֵינְתְךָ אִין מְזַמְתָּ:
 וְרוּחְךָ תִּמְלֵאם וְדַעְתָּם תִּשְׁבָּל:
 וּמִבְּלַעֲנֵי עֵזָה אִין עֲזָרָה:
 וְאִין גְּדוּל כְּרֹאם גְּבַדְלָתוֹ:
 לְאֲשֶׁר תַּחֲפּוּץ עֲשׂוֹת חֲסִידִיָּה:
 וְאִין מִסְפָּר לְתְּבוּנָתְךָ:
 חִי וְכָל תַּגְּלָל וְאִין־גְּבַדְלָתְךָ:
 וּבְהִיּוֹת הַבַּל כָּל מִלְּאֵת:
 יַצְחָדְיָה אֶת לֹא קַעֲטוּדָה:
 מִתּוֹדָה מִלְּאֵכְתָּה לֹא גְּחַדְלָתְךָ:
 וְאֶת־הָאָרֶץ וְאֶת־הַשְּׂמִימִים:

פְּהוּרָה רַחוּת, לְדִידִים רַחוּת, זַטַּת וְגַבּוֹל. שִׁיחֹת, סְפּוּרִים, וְכִסּוּ סְבֻלִים עַל הַמִּזְבֵּחַ הַמְּקַרְבָּנִים סְפּוּרִים, וְעִין טְלוֹת כְּגִיזָן א'. לְמַרְדּוּק, דַּבַּר שְׂכֹחַ רַחוּק כָּל כֵּךְ לְכַסֵּל הַכְּנוּסִי, וְחַסֵּף ל' חִיּוֹב ל'וֹ, ג'. אֶבְלוּס חֲסִידִיָּה. גְּעוּצִים בְּסוּבָב, טַל' נִשְׁוֹן סוּפּוֹ כַּחֲחֵלְתוֹ וְכֹחַ טַל' שְׂדוּנְשַׁת סִיקָף טַנּוּל שֵׁלַח יוֹדַע סִיכּוֹן כַּחֲחֵלְתוֹ וְסִיכּוֹן סוּפּוֹ כֵּן חִין תַּסְלֵב וְחִין סוּף לְכַסֵּי. לֹא יִלְבָּב, לֹא יוֹבֵל לְכַסִּינוֹ טַל' וְחִיִּים נְסוּבֵי לִבְנֵי (חִיּוֹב יֵשׁ, יֵצֵן). סוּבָב הַבַּל יְכוּ ר'ל סְבֻבָּה סוּבָב כְּנוּדוֹ חַת הַבַּל וְשֵׁלַח כְּנוּדוֹ חַת הַבַּל וְחִין טַקּוּס כָּכָל הַשְּׂמֵלֵם שֵׁלַח יִסִּים טַס, וְעַד־הַ יִשְׁלַח כְּנוּד כ' חַת כָּל הַסָּרְךָ, טְלוֹת כָּל הַסָּרְךָ כְּנוּדוֹ. אִין עֲלִידָה, זֶה הַסָּרְךָ עֲכִילוֹ טַל' סוּלְחוֹן כַּסְטָן קְבִידָה. וְגַב, כְּבִידָה יֵשׁ נֶאֱצַל, ל' סְרִיכָה, וְעַרְעַר, סְנִיעִים ל' עַרְשִׁי. שְׂמַעְתָּ, טַל' וְחֵם טַעֵן דַּבַּר כַּסְטָן כִּי, יִסוּד הַסָּרְךָ נִסְ' חֲסוּבוֹת דָּף ט'וֹ עַסוּד ד'. חֲכָם אֶתְהָ לְאִין זֶה יִסוּדֵם נִסְ' חֲעוּמוֹת דָּף ט'וֹ ט'א. כְּבִילָךְ, סְדוּשָׁה לָךְ, כְּכֹ סְלִידִים חֲסֵר מְגוּלְכֵם (דְּמִשָּׁל א', י'). זוּלַת הַיּוֹתְךָ, כִּי הַקְּנָסִים הַזֶּה הַסּוּבֵי הַשְּׂמִימִים, כִּי כָּל הַסּוּבָרִים יִכְלוּ וְיִשְׁבְּרוּ וְכֹחַ יַעֲסוּד כְּהִיּוֹתוֹ. חִי וְכָל חוֹבֵל נִסְ' זֶה יִסוּדוֹ כַּחֲחֵלְתוֹ דָּף ט'וֹ עַסוּד ג'. וְלִפְנֵי הַבַּל, טַרְס כְּרֹחַת חַת הַבַּל. כָּל הַיּוֹת, חֹת הַיּוֹת כְּכֹר כָּכָל כְּנוּדָךְ וְלֹא כְּכֹרֵת לְכַרְוִיךָ טַלְטוּבָה. וּבְהִיּוֹת הַבַּל, וְחֲסֵר אַעֲבָה כָּכָל כַּחֲסִיךְ. כָּל מִלְּאֵת, טְלוֹת חַת כָּל הַשְּׂמֵלֵם כְּכֹרֵךְ, וְעַד־הַ טְלוֹת כָּל הַסָּרְךָ כְּנוּדוֹ. וְיֵשׁ לְדַעַת כִּי ר' עֲבָה חֲקוּ כַּסְטָרוֹ כַּחֲסֵי טַסִּים שֵׁלַח לְאִינוֹ כַּסְטָרוֹ זֶה וְכַחֲחֵלְתוֹם אֵל טַעֲלָה, כִּסּוּ כָּלֵם כֵּךְ וְכוּ' סִינָב כָּכָל שֵׁלַח יְכוּ' וְחֲסֵר אֲחִינֵם חֲלַת גְּדוּף, חֲכָל תְּלוּנְתוֹ חִינְטָה וְשִׁעִידֵם עַל טַעֲטוּבַת הַכְּנֵסוֹת נַעֲטוּק כּוֹחַת כְּחִיטָן כַּרְוִיזִים חֲלַת־הַסּוּבֵי טַסְטָר כִּסּוּ חַת הַיּוֹת כִּסּוּ כָּכָל טַקּוּס (חֲוֹנְעֵטְטוּמְרִט) וְחִיטָן טַקּוּס כָּכָל שֵׁלַח יְכוּ' טַעֲלָה, וְזֶה

(לא קרבוה ולא רחקה.

ורם טים לא יטמנה.

ארף כל־טנפת לא תטנפה.

להיותה אין חרון.

כמו היית לעולם תהיה.

ושטה סעידה כי היית

הזה לעולם וכן גודעת.

שאתה הוא והזה בכל.

שמות יקרה יענו ויעידו

כי כל־קירות לא תלקוה:

ורום כביר לא יתקפה:

אש אוכלה אש לא־תשרפה:

וליחודה אין יתרון:

חסר ועדף בך לא־יהיה:

והזה ותתיה ובכל אתה:

געידה וכן בך העידות:

שלה הכל וטמה הכל:

בתקף יקרה בך יסהידו:

ל י ו ם ר ב י ע י .

ארוםם אלהי אבי ואלי.

אחד אלהי השמים

אל מי אתה הוא־בראנו.

אדוננו אדון כל־הארץ.

אין כאל אש־אוכלה וקנא.

אורי וישעי מעוז חיי.

אלהים אמת הוא אלהים חיים.

אדיר ואמין כוח ורב אונים.

אלה עושי אישי ובועלי.

בורא כל וישראל גואל.

בורא רום תרים יוצר.

גאה משיב גמול על־גאים.

אנה אלהי צרי וגאלי:

והארץ בכל־יום פעמים:

אביר ישראל אב לבלנו:

אדיר שמה בכל־הארץ:

לעולם יי אמת אל־אמונה:

עליו תלויים כל מאווי:

לא יכילו ועמו נזים:

אלהי האלהים ואדני האדונים:

אלוף נערי שומרי ועלי:

ברוך אלהים אלהי ישראל:

טטה מן־טה לא יבצר:

על הרמים ועל הנשואים:

כאמח אנה גדול. כי כל קירות יסודו כלטנות דף יע, ע"פ אשטר אס כנאון כי אין הטקוטית ספרדים כין חלקיו וכו' ובדשיון אקנת הכתלים אין סומרון כמד הקול וכו' ופוד הטטט לא יזיקוסי הלכניכיס וס' ובטתוקת הספר אטט ערכיס סנקדן כחוב כלאן כוס כיון אנתכר לנו אכוס קדס לכי טוקדס וטרס לכל טתוס, לפיכך אלו כיו הטקוטות טחלקיס אותו וספרדים אותו ככר לא יכרס וכו' ופוסר אין רפוי אמתט טכלאטע ככר תטטנו וכו' וחילו לא רפיונו ופסילו קלתס, ופוסר חילו לא רפיונו אסקירות סיכס טונפסיס את הקולות ו יסד תטטנר את חרוויו וחף כרוקס כארט קדושת סיפור תפס כלאן ו כלערו, כנורס חינו טריך לטקוס וסבין, כי חיס קדס כל חיות, ואין קירות וסקורות פולגין לפסיו, כי לא סיכ נורס דער אהול טדיק כננה. אש אוכלה אש, כיוטט ב"ט ע"כ חנו רכק אז חזות כן וכו' אש אוכלת אש חיה אש דכנינט. ושמן סעידך סול אס תטפירט אל חו"ט טטורט ענר וכוט ועמיד. נעידך, ר"ל וכן נעיד עליך בכל יום כלערוט אש יראל ס' חלטינו וכו'. וכן כך העדות, דנוק טס כאל חפסיו, ר"ל וכן סטדות כך אלתס כול וכוט וכו' ככאות כטווח ג' י"ד. שטוח יקרדך ר"ל כטווח אטחורים חנפנו כטס את כט"י כטו סגדול תגנור וסגדול רחוס וחנק סס לטעד כטס על יקרו וחקטו ורופטתו.

ארוםס ע"ס אמות סו, כ בכל יום פעמים, בק"ט אל אדית וערנית. אדיר שומך תחליס ט, כ אורי וישעי, אס כ"ו, ח', מאווי, ל' תפוי, לא יכילו דש"י י', י'. בורא ידה ע"ס עסוס ד', י"ג. יבצו

סְהַרְדַּר נְאוּנוּ מִי לֹא יִירָא:
 וּגְדַל־בַּח גְּדוּלוֹת עוֹשֶׂה:
 אַרְיֵה שָׂאג מִי לֹא יִירָא:
 אֵל גַּעְרָץ בְּסוּד קְדוּשִׁים רָבָה:
 וַעֲבָאוּ עַל שְׂמַאל וְעַל יְמִין:
 הַדּוֹר הַדָּר הוּא לְכַל־חַסִּידָיו:
 בְּשֵׁר, שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה מְבַל:
 יי יְמֹלֵךְ לְעֵלָם וְעַד:
 עֲזַרְנוּ וּמְגַנְנוּ:
 בְּיוֹם אֲתָמוֹל לוֹ אֶלֶף שָׁנִים:
 וְזָמַרְתָּ יְהוָה הוּא יוֹשִׁיעֵנו:
 חַפְזוֹ יי וְחִסְדוֹ בְּבַל:
 חֲכָם הַדְרִים יי חֲזָקִי:
 מְהוֹר עֵינַיִם מִרְאוֹת בְּרָעָה:
 יְדִיבִי יְדִירָת מִשְׁבָּנוֹת הַבִּירוֹ:
 וַיְהִי־תָהּ וַיִּסְעַל מִי יִשִּׁיבָנָה:
 יִרְאוּ וַיִּחְזוּ צִיּוֹן בְּשׁוֹבוֹ:
 יַעֲיֵר קִנְיָהּ לַעֲשׂוֹת גְּקָמוֹת:
 גָּשָׂא עֲבָדָיו וַיִּשְׂר הַדְרִים:
 בְּרָקֵב וּבְקַעַשׁ וְרַחֲוֹ בְּנַחַל:
 הַבְּרוֹ לַעֲשׂוֹת בְּמַקַּל שְׂקֵד:
 בְּלָבִיא וּבְאָרֵי וְרַחֲוֹ בְּנַחַל:
 בְּבְרוֹשׁ רַעְנָן עֲנֻתְנָתוֹ:
 עַל עַם יִשְׂרָאֵל גְּאֻתוֹ:
 בְּן הַדָּר עַס־יֹשְׁבֵי שְׂעָר:
 גֻּקָּם וּבְמַל הוּא לְיִשְׂרָאֵל:

גְּבוֹר בְּקוֹמוֹ לְעֲרוֹץ בְּעִבְרָה.
 גְּבוֹהַ כָּל־אֲשֶׁר־תִּתְחַוּוּ בּוֹשָׂא.
 גְּדוֹל הוּא וְשִׁמוֹ בְּגִבְרָתוֹ.
 הַדָּרֵי הַגּוֹל הוּא מִרְבֵּבָה.
 הָיוּ יְתִיב כְּעִתִּיק יוֹמִין.
 הַדָּרוֹ וְהוֹדוֹ עַל־בְּנֵי עֲבָדָיו.
 הוּא אֵל אֱלֹהֵי הַרְוּחַת לְכָל־
 וְדֵי וְחִיק יוֹדַע וְעַד.
 וְאֲשֶׁר חָרַב גְּאֻתְנָה.
 זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיחַ רְאוּשׁוֹנִים.
 זָח אֱלֹהֵינוּ וְלוֹ קִינָנו.
 חֲלָק יַעֲקֹב יוֹצֵר הַבַּל.
 חֵי הַעוֹלָם יי חֲלָקִי.
 טוֹב וּמְטִיב הַמְּלַמֵּד הַדָּעָה.
 יִשָּׂר יי וַיִּשְׂר הַבְּרוֹ:
 יַעֲזֵן וְנַחֵר מִי יִסְיָרָנָה.
 יִפְהַ הַדָּרֵי יִפְיוֹ וְשׁוֹבוֹ
 בְּגִבְוֹר יַעֲזֵר מִלְּחָמוֹת.
 בְּגִשְׂר עַל־בְּנֵי גְּשָׁרִים
 בְּדָב שְׂפוֹל וּבְגִמְר שְׂחַל.
 בְּדָב שְׂפוֹל וּבְגִמְר שְׂחַל.
 בְּבִיר בַּח לֵב בְּמוֹ שְׂחַל.
 בְּבָרוֹ בְּחַזֵּר בְּגִדְלָתוֹ.
 בְּתַפְחַת בְּרִיחֹ עוֹ אֲתָבְחוֹ.
 בְּתַפְחַת בְּעֲצֵי תִישֵׁר.
 בְּבִיר בַּח לְמַרְגְּזֵי אֵל,

ישנו. לערוץ, לשנה. אריה שאג טעום ג' פ'. וכו' א. סהרדר נאונו מי לא יירא. רודי, איד ה', י'. אל נערץ
 תכלים פ' ט. ח'. יתיב כעתיק יוסין ע"פ דמילל י', ט'. הדר הוא תכלים קפ"ט, ט'. אל אלהי נעדר ט"ו, כ"ב.
 ותיק תמיד. ה' יסלך, אמות ט"ו, י"ט. ואשר חרב, דברים ל"ג, כ"ט. עורנו ומגנו מליס ל"ג, כ". כיום אחמול,
 אס ל"ג. זה אלהינו, ע"א יאע"כ כ"ה, ט'. חי העולם כן כד"י כעו נדמילל י"ב, ז'. וכו' חי לעולם כעו דברים
 ל"ג, ט'. סהר עינים חנקוק ט', י"ג. ידירי ידירות, כולן על הטלפחים העשירים נעשבות דכירו. דכירו,
 סבלו ודחוק, יכה, ול' חיוט ט', י"ב כו"פ. כבשר, ל' אמות י"ט, ד'. הדורים, עקוס"ס ל' סחרות ותרקות
 (פולין ל"ט, נ') כדרח דננתל (אס קי"ג). וכוה יס לבו סלן כעה תרזוים אל לוח כ"ף ופיון נכ"י ופאר
 ע"כ סגוס רו"כ ז"ל כעסגרות וכד"י אפיו נמקלמן וכעטיו קלמן, ונלפת ילכה כל כעפיון כי פנין כל
 סחזוים סעוגרים כנר אטר כחרוים אחרים ופ"כ אן לטותר סס ומלכה כי סמחנר סיס כותב לו כעה פרוים
 נכל לוח סחזויות פ"כ נמכדורל קפסל, ופזר עליסס כעסדורל אנים וכנר סכס כחזוים יופר, וכסופרים
 אלפסרו נלו אמי ססדורות לידם וכעתיק כל אטר ע"ס ססרו זה ע"ס ססדורל קפסל חכ ע"ס ססדורל
 אים וכן נמסו כסנוי נספדים. כנחל, כנחל אופף. כמקל שקד ילטים פ', י"ח ופיון אס נספדים. על
 עם ישראל ע"א תכלים פ"ח ל"ב. וכיך לכוכף פה על עם נעטר סעקל. כתפוח, אד כ', ג'. וכפל הוא

אני לדודי נחלה ודודי לי:
האמרנוהו והאמרנו:
אלהיה בנר ובאיש נרהם:
צאנו להציל, והיה למאכל:
גם ובזרח טר צורח:
ברקב גם בעש לאויביו:
ולא ישאיר בנקת זית:
בעפרים עפות לעירו יגן:
בטלקוש ובטל לרבקים בו:
ובצל בנפיו יחסו מיהליו:
ובצל בנפיו רגזות נגנן:
עושה אל נרא עלילות:
בי יקדמי אלתי חסדי:
וינשאם על בנפיו נשרים:
בלה שארי לה ולבבי:
גדולות עושה ורב נראות:
ואין ירע את סקוטה:
צור ילדני מחוללי וצורי:
טנדל עז שם יי טננסי:
הוא מחוקקנו ומושיענו:
טבסח אלהים יי חילי:
בכל דור ודור ממשלתה:
הישע בי ידה לא קצרה:
לא אעזוב, בי מעדי אל:
לשמה ולזכרה נפש תאנה:
אשרי אדם אשר עז לו בו:
נאדר ונאזר שמו בנבנה:
לא ישקר, אשרי כל חוכי לו:

(במטי סנת חלקי ונדלי.
(בבדי יי לא אמרנו.
(באריה ישאג וכפיר ינהם.
(ברושה גבור אשר לא יוכל
(בגבור אין איל ובאורח.
(באריה משחית וכפיר לעזביו.
(בביר כח קשטיר ושית.
(בשטיר ושית צרים ימגן.
(בגשמי נדבה לנו יבא.
(בגשור ירהף על גחליו.
(בשפירם על עירו יגן.
(לבדו הוא ונסלאות גדולות
לצבי ועפר הזטה הדדי.
לפני עמו יישר הדורים.
לעולם חלקי הוא וצור לבבי
(לבדו יי הוא ונסלאות
סקום וסעון לעולמה.
סוראי אל רועי ויוצרי.
סדום וסעז הוא לי וסחסי.
סלף יעקב משגב לני.
סגזל ישועות טשען יחילי.
מושל עולם מלכותה.
(טי יתגה טאח לי לצרה.
סקוד חיים סקה ישראל
סגן ישעי וחרב טאנה.
סגן הוא לכל החוסים בו.
נבר ונעים נאור ונרא.
נאמן נצח ישראל ונאלו.

עלם כוונת י"ד, ו' כוונת עולם תכלים ט"ז, כ' אני לדודי א"ל ו', ג' כבודי ה', פירוש כבודי אבות ס' ל' אשיר ופולחן חינו, אמירתו ל' פשוטה. האמרנוהו ל' פנה ט"ז א"ש ס' כחמרת (זכרים ב"ו, י"ז). ובאיש נרהם, פלוה, ול' ירשים י"ד, ט' אין ואל בלי כח. שורת, טעק. בשטיר ושית ל' קון ומרבן ופירוש ככיר כח כוח ישאח חוינו כשפיר טית. בנקת זית יאשים י"ז, ו'. ימגן יחנס למשחית. בעפרים ל' יאשים ל"א, ט'. כנשר ע"ג זכרים ל"ג, י"א. לצבי תעשר ע"ג א"ל ל' ט'. ישר הדורים, טייתר למעלה. חלקי הוא, ע"ג תכלים ע"ג, כ"ו. סקים וסעון ט"ז ב"ר ט' ס"ג סקלים טקושו אל טולם ופין טילטו טקושו, סקנ"ס טטונו אל טולם ופין טולטו טטונו, טל לנדר אבות ריכט על ססים וכליו פאטמים פילך ופילך ססוס טטלה לרזכט ופין טרזכט טטלה לסוס. צור ילדני ע"ג זכרים ל"ג י"א. סגזל עז טאלי י"א, י'. בכל דור, תכלים קע"ה, י"ג. טו ידגך זיר ט' ט'. סגן הוא תכלים י"א ל"א. אשרי אס ט"ז, ו'. נבר, ל' נדור וכלול. חוכי לו, טקוים לו. נצח ישראל תקפו אל ידעל

נצח ישרון האל הנאמן.
 נפלא על כל הנפלאים.
 נקדש ונערץ אלתי קדושי.
 נקם ונאטר ובעל חמה
 נרי יי בהלו גרו
 סומך וסועד יי סלעי.
 סתרי יי סלעי וסתרי.
 סלענו ומצודתנו.
 עזו ונבזר עזי ועזרי.
 עיר וקדיש שת־סביביו סתר.
 עד סתור לשלם נסול לאויביו.
 פדה את־אברהם ידידו.
 פטר יצחק וימן פהרו
 פועלי חוקר ודורש ובדק
 צרוד הפד אשכול הנפר.
 צח ואדום דוד בצבאיו אות.
 צדיק יי הצור תמים.
 צבא השמים משתתפים לו.
 קדוש הוא בכל־מיני קדשות.
 קים לעלמין אלהא תיא.
 קזי סדום מקנא לשונאיו.
 רחוק מכל ואת־כל רואה.
 רועי יי לאראחסר כל.
 רחום יי רופא ומתבש
 רעי כלו הוא סחטרים.
 ראשון ואחרון מעולם ועד
 שליט סלח שמיא בכל הר ודר.
 שקמש ומגן יי אלהים.
 שניא כח לא סצאנחו.

טאלתי יהודה לא אלמן:
 ומתנשא לכל־הנפלאים:
 נכזו ונשגב יי נסי:
 לצריו, לאויביו איש מלחמה:
 עלי ראשי, ונר לרגלי קברו:
 סובל וסולח ונושא פשעי:
 סולח וסובל סערי וסברי:
 עזרחנו ומפלחנו:
 עליון עזלי אליהי ערי:
 אכן אתה אל מסתתר:
 שטר הקרית וחסד לאהביו:
 הוא יפדה ישראל עברו:
 על־צרי בני יעקב עברו:
 כל־לבבות, לו אתן צדק:
 נחמו לעמו צריו כפר:
 על בן נקרא יי צבאות:
 אכטח ערי עד בצור עלמים:
 שרפים עמדים מפעל לו:
 כחות שלש קדוש טשלושות:
 מרא ד־ארעא ודי שמיא:
 קרו ישעי קרוב לקוראיו:
 בידם יי ושפל יראה:
 ורב כח ורב־חסד לכל:
 לשבורי לבי, ועון בביש:
 טשפטיו אמת סחוקים וחסידים:
 עולם אתה אל, שוכן עד:
 לה אגא טפח סדוםס ומתדר:
 שוקט צדק ומשפיל גבורים:
 יסגיב כבוד וסי כבוד:

ונצח אל ס'ו, כ"ט. טאלתי יהודה פכ"ב ירמיס ב"א, כ"ב. נקם פ"ס נחום א', ב'. בהלו ל' סלח וסולח נחמו
 לעני. נר לרגלי תכליס קי"ט, ק"ב. וסברי ל' תקום. אל ידו ערי, אינלי טענין ויחי ערך (מ"א כ"ס ט"ו).
 עיר וקדיש אמות מלפנים (דניאל ד', י'). אכן אחת יאמיס פ"ב, ט"ו. שומר הכרית, נחמיס א' ב'. פדה
 ימיס כ"ב. כ"ב. והא יסדה תכליס ק"ל, כ'. צרוד חסור אל פ', י"ג. י"ד. הכוסר, פין בוזס. כוסר,
 סוכי. בצבאיו אחו ע"ס פנינה דף ט"ו וילקוט תכליס רע"ז תכל"ז ופסח ערננות קדש, פוט סוס נחון
 תנח קדש, ס' לנפוח אשו חרון סוס נלנח אלו. אכטח ל' יאמיס כ"ו, ד'. צבא השמים ל' נחמיס ט', ו'.
 שרפים יאמיס ו', ב'. כי רם, תכליס קל"ח, ס'. רועי הר' טז"ס אס ב', א'. רופא ומתבש, אס קט"ו, ג'.
 טפח, ל' דניאל ד', ג"ד. שטפו ומגן. תכליס פ"ד, י"ב. שניא כח, תמס ל' פיוכ כ"ז, כ"ב. ישנוכ אס

שְׁלֹמֹה שָׁמוּ כִּי שָׁלוּ שְׁלוֹם.

שֵׁם יי אֱהִיָּה אֲשֶׁר אֱהִיָּה.
שְׁרֵי מְאֹרֵי מַלְכֵי וְאֵלֵי.

תִּתְמַס עִם יוֹשְׁבֵי גִטְעִים.
תִּתְחַסֵּד תִּתְבָּר עַמָּם.

תָּמִים הִדְבָּה תִּקְרָה מְכַל.
תִּחְלָתִי וְסִבְרִי וְתִקְוֹתִי.

תִּחְלָתִי וְתִפְאַרְתִּי וְעֹזִי.
תָּמִים דְּעִים אֵל דְּעוֹת אַחֲרֵי.

כִּי יִדְבַר אֶל־חֲסִידָיו שְׁלוֹם:

כְּתוֹעֵפֹת רָאם לוֹ כְּכַפִּיר וּבְאֲרִיָּה:
הִלְלוּיָהּ שָׁמוּ בְּפִשֵׁי הַלְּלִי:

הַשְּׂרִיגִים שְׁלֶשֶׁת הַרְוַעִים:
וְעַם־עֲקֹשִׁים תִּתְפַּל לְהַפָּם:

תִּגְכַּל לְבָדָה לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל:
תִּתְאַוֶּת בְּפִשֵׁי וְתִשְׁוֹקְתִי:

תִּטְעֵי אִפִּי גֹחִי וְגֹזִי:
כָּל־הַלְּכָבוֹת הַדֹּרֶשׁ יַחַד:

ל י ו ם ח מ י ש י .

מִי כְמוֹהָ נִעַח מִזְרָה.

מִחֲשֻׁבְתֶּיךָ עִמְקוֹ וְרָמוֹ.

לֹא לְטוֹדָה תִּקְבְּרֶתָהּ.

לֹא קִבְּלָתָּ מַלְכוּתָהּ.

לְעוֹלָם יְהִי לָהּ לְבָדָה.

וְלֹא תִתֵּן לְאֱלֹהִים אֲחֵרִים

וְקַבֹּד וְנֹם כָּל־יִקְרַר מֵאֲתָתָךְ.

אֲתָתָהּ תִּעַד בְּיַדְדֶּךָ.

אֲלֵחִיבָה עַל יַחַדְךָ

לְסַגֶּךָ לֹא אֵל הַקְּדִימָה.

לֹא נִשְׁעַצְתָּ וְלֹא לְשִׁדָּת.

מִפְּעֻמְקֵי מִחֲשֻׁבוֹתֶיךָ.

קָצוֹת הִדְבָּה הִלֵּא הַכְּרֵנו.

שְׁאֲתָהּ אֵל כָּל יַעֲרֶת.

לַעֲשׂוֹת מְלֹאכְתָּהּ לֹא לְחַצְתָּ.

כִּי הָיִיתָ לְסִגֵּי הַכּוֹל.

נִיב שְׁפֹתֶיךָ אֲנִיָּה בּוֹרָא:

וְשִׁנּוּתֶיךָ לֹא יִתְמַוֶּה:

וְלֹא תִּכְיַנְנֶה תְּבוֹנָתְךָ:

וְלֹא יִרְשֶׁתָּ מִמֹּשְׁלֶיךָ:

וְלֹא לְאַחֵרִים כְּבוֹד הַוָּדָה:

תִּהְיֶינָה לְפִסְיִלִים וְוָרִים:

וְקַבֹּדָה לֹא לְוָרִים אֲתָתָהּ:

וְתוֹרָתְךָ וְעֲבָרֶיךָ:

אֲתָתָהּ עַד אֲמַתִּי וְאֲנִיָּה עֲבָרֶיךָ:

וּבְמִלְאכְתְּךָ אֵין זָר עִמְךָ:

בְּחֻדְשֶׁךָ בְּרִיזוֹת כִּי נְבִינּוֹת:

וּמִלְכָּה כָּל־פְּעֻלוֹתֶיךָ:

וּשְׁמַעְשִׂיָּה הִנֵּה יִדְעֵנִי.

לְבָדָה מְאוֹמָה לֹא נִגְרַעְתָּ:

וְגַם לְעֹז לֹא נִצְרַכְתָּ:

וְאֵין בְּאֵין כָּל לֹא־נִצְרַכְתָּ כָּל:

ל'ו, כ"ג, שלמה שמו פ"ט אנופוט דף ל"ט ע"ג ועממ סופדים פדק כ' כל אלטט סלטרין כסר סדדים קדק, אר לפי ססלום אלג. כי ידבר טו' סכלים פ"כ, ט'. כתועפות ראם, נעונר כ"ג, כ"כ יושב גטעים ל' דט"ל ד' כ"ג. ומלך כנ"ל פ' פ' גס כעללז רות דף ט"כ ע"כ על כמזותן אל לזיקים. שלמה הרועים, ג' פנות פנרסס ילחק ויעקב, וע"פ ילקוט פ' גלק רטו תס"ו סכרני קדם, כוסה פני אכרס גדולים תלוים ועופדים פנרסס ילחק ויעקב. ועוד סס טרלז לרדים פני רוחה לוחס אקדשו לנדלשית וכו'. וכנס פירוס סכרעיים של אלכט סרועים, כס כני יסחל. תחחסר, תחבר, ל' א"כ כ"ז כ"ג. תחבר עמם, ל"ל טס סכרעיים אל אלכט סרועים. גודי ל' כוללכ כעו גודי סנטן (סכלים כ"ג י'). וגודי ל' סכרס כעו טעעי פני לוחס גודי (סס ע"ל, ו').

ניב שפתיים, דנור פה, ל' יעזים כ"ג, י"ט. מחשבותיך, ל' סכלים ל"כ, ו'. ושנוחך, סס ק"ג, כ"פ לפסילים, אכר סכרו, סכנתן לפ תתן לפלחיים פסדים ולל לפסילים הרים, וכוח סכ"כ יעזים ט"כ, פ' נעעח קסול ענה. נבינות, לוחס סיימי סכנין סענתן. וסמעשיך דף דענו, סקנ"ה ניכר סתוך טעמי. לחעתי

כל בראת לקבוצה:	כי טאהבתה עבדיה.
ואין כמות ואין בלתה:	ולא נודע אל וולתה.
ולא קם ולא נהיה ולא נראה:	ולא נשמע מראו ונהלאה.
ראשון ואחרון אל ישראל:	וגם אחריה לא יהיה אל.
וי אחד ושמו אחד:	ברוך אתה יחיד ומיוחד.
כמעשיה וכגבורותיה:	אשר מי יעשה במלאכתה.
ואיו בריאה כי אם בריאתה:	אין יציר וולת יצירתה.
כי אתה געלית על כל:	כל אשר תחפוץ תעשה בכל.
כי אין אלהים וולתה:	אין כמות ואין בלתה.
ודבר ממה לא יפלא:	אתה האל עושה פלא.
אלהים לבדה עושה גדולות:	מי כמות נודא תהלות.
אף אין מופת כמו מופתיה:	אין אותות כמו אותותיה.
איו גדלה כגדלתה:	אין תבונה בתבונתה.
וגברו דרכי ארחותיה:	כי מאד עמקו מחשבותיה.
אף אין ענוה בענותה:	אין גאה כמו גאותה.
אין קרבות כמו קרבותה:	אין קדשה בקדשתה.
אין תשובעה בתשובעתה:	אין צדקה כמו צדקתה.
אין קול ברעם גבורותיה:	אין זרוע בזרועותיה.
אין תנינות בתנינותה:	אין רחמים ברחמנותה.
ואין מפליא בשם תפארתה:	אין אלהות באלהותה.
בזכרה לחוצים להפליא נחוצים:	כי שמותיה אלים מרוצים.
וכל שם ולהט לא ינצחה:	ואשר וחרטום לא ילחצה.
כל הקוסמים והחרטמים:	ולא ינצחה כל החכמים.
לא יוכלו לה ערומים וקוסמים:	אתה משיב לאחור חכמים.
להשר עצת סוד גנותה:	להשיב לאחור סופותיה.
לא ימהרה ולא יאחרה:	מרוצה לא יעבירה.
ועה סחליש לב אמיצים:	עצתה תשר עצת כל יועצים.
ואין עליה פקיד ומצוה:	אתה מצוה ופחה במשורה.
לה כל טקה נפש תרות:	אתה טקה ואינה טקה.

ל' דעת בראת לכבוד עמ' יעיש מ' ז'. אלים מרוצים פלחכים כדלים לעזות דנך. לחוצים ירצל כנלפנים כלה. נחוצים ל' טבירות ר'ל סנלחכים רלים נטבירות לספליס פלחית לישראל כחוליס. אשר וחרטום טמות טכאפיים (דניאל ג', י'). וכל שם, הכאנה כאמות. ולהט טל' כלהטיס (טמות ז', י'). אתה משיב, ל' יעיש מ' ד, כ'ס. ערומים טל' והנפז טיס ערום (כנלחית ג'). להשיב זה ישיב טוד כפסוק כקדום, ר'ל לא יוכלו כמדועים ובקוסמים לכאיו לפתור טומותין. ופודך טשורה, ספדך טייאר טבירות כדך טיאר. אתה טקה כמו אנלטר טקוב ירצל טוטישו (ירטיס י' ד, ט') ואיך טקה, נס טול טייד על ט' טמות דף י'ס אלטר טס כי טכעס וברטון טטונאטיס וכאנכס וכאנלס כטינאמות לפ יסיו ט' טס כטי איקום ויולה, וכטע טכורל טכל איקום לדבר טטה אנלס לו אידלסו. לך כל טקה נפש תרות

וְכַל-הַיְצוּרִים וְכַל-עֲגֻגִים.
 (לא טחשבותם טחשבותיך.
 לאין דמיון גפלא אלהינו.
 סתוד מכל-סתוד, ועטום
 דק מכל-דק, ועפון מכל-
 נשגב מכל-נשגב, ונעלם
 גבוה מכל-גבוה, ועליון
 חבוי ועטוק מכל-עטוק.
 שאין שקל ומדע וחקמה
 לא טשיגים לו איה וקמה.
 מקרה וערער ושנוי ומפל.
 ולא מוצאים לו מראה ועכע.
 לכן גבוכות כל-עשתונות.
 וכל-שרעפים וכל-הרהורים
 מלשערהו ומלהגבילהו.
 בכל-שכלנו חפסונהו.
 לא מצאנהו ולא ידענהו.
 שהוא לבדו יוצר אתר.
 בידוא היה לכל קדם.

וְכַל-יִקְרָא אֲשֶׁר בָּךְ אֵין דְּמִיּוֹנָם:
 כי אין בודא וזלתה:
 לאין חקר נשגב ארוננו:
 סבל-עטום וטבל-קטום:
 עפון, ויכול מכל-יכול:
 טבל-נעלם, ושמו לעולם:
 מכל-עליון ומכל-חביון:
 לב כל-העת עליו חטוק:
 יכולים להשוות לו כל-מאומה:
 לא מוצאים לו דקר וזטה:
 וחקר ומסמך אור וגם-אפל:
 ולא כל-טבע אשר שש ושבע:
 ונבהלות כל-החשבונות:
 גלאים לשום בו שעורים
 מלת-ארהו ומלפרסמהו:
 בטהענו למצוא טח הוא:
 אף ממועשיו הכרנהו:
 חי וכל יוכל וחקם טיחד:
 על בן נקרא אלהי קדם:

עורו אתה תרום נפש כל מקוה לך. לא מחשבותם הוא דנוק עם תרוז אלפניו. ועמום נסתר ונעלם,
 כחברו כמות שנחרו אנס הוא ל' העלטה כמו הלל הוא כעום עשוי (דברים ל"ב, ל"ד) ופירו
 עטום הוא כמו עמוץ (כחלוף ל"ד) וס"ך דוגמת לפן ומפן עלן ועלם) טארש עפן אטעטו נסורית
 וכו' גטרף ל' סגירה וסחיטה, וכחג ססייען עטום ולא עטון כדי לזוות הסרוז עם כעום. וכו'
 אלמט קליין טקלטטר ס"ו סעירני עוד כי גס כל' ערני טעם עטם ל' הסתר. דק מכל דק, הסרוזים
 סאלה הן טעם לאון סגלון נט' חטונות דף י"ד טעוד ג' אכחג אס אסנדול יתכוך יותר דק שכל דק ועטוק
 שכל טעוק וסוק שכל סוק ונעלם שכל נעלם וגבוה שכל גבוה וכו'. וכחג סרוקס בארש קדושת סיסוד וז"ל
 סיוור יכורס שכל דק שכל דק נפלת ונעלם וסנוי ומסון, כל דבר נריאם שין אוק לכורס, חין סייך ט
 טעוד וקנב ולא חורך ולא רוסב ולא דעות ולא לורת גולס ולא דיכוק ולא חנינים ולא כל ולא חור ולא
 לורס ולא סיכוב ולא עקרס ולא נוף וכחף וססך ודנת, וסין גריך לכלום וסין דנוק לטקוס, וטעלת כל כשנים
 והארץ וסיס וכסויר וכל סעולטים, וסין סייך בו לת עמידה ולא יסיה ולא סליכס ולא סטיכס, וכו' ס'
 נכשו ויכלתו כל סיסים, וסין לו נדנוד ולא יעיסה ולא סעולת כל, הוא כורס כל כלת יגיעה וכלת עטל,
 כל סינו סנרסלים וכל שין לת תסורנו ולא תספנו, וכו' סנדול כי סיס טרס כל טכון וקדס לכל רסזון,
 וסין בו לת תוססת ולא טעוט הלת ססרון ולא יסרון, סין קן לכוויתו, עכ"ל וכל דכריו סיוסדים נסרוז
 סרי סיסוד ליום ס' ויום ג'. חביון ל' סתר, וכן חבוי. לב כל דעת, כל לכ אשר יעיו לדעתו נסתר לו,
 חטוק גס הוא ל' סתר וטעלטה כמו עד טחי חחחחחין (ירמיה ל"א, כ"ג) חטק עבר (סיר ס' ו'). איה,
 סליכוס (קוואיטטט). וכמה, סכסות (קוואנטיטטט). וערער, גס הוא ל' עקרס וסגיעס טל' וסיתו טרוז
 (סונס כ"ח) נל"ח נל"ח וסל"ח וסל"ח. וחבר, ססר. ומסמך, סיססוך על דבר חסר ולסון וו סס' סטונות דף
 י"ח ע"א חסר אס וסל סעלטרוף חוסר כי סנדול יתכוך לת יתכן סלרפו סליו על דבר סכססס וכו'
 וסעססס נרסס סוקדן סס סלסון, וחוסר ס' ספסר אטעטל ליוור שכל טעט סטוטסם ולא ססנר סליו נוס
 סורכב ועסונר, טסני סיססוך ססו קודס לכל ססל וסטר וססוך ועסוד וסול כורס סכל וכו' עכ"ל וסל ס'
 לסנו יסד ססייען לת חרוז. אור וגם אופל, סירוה, וסין לוסר על ססס אסול חור לו אכול חוסל, אכל
 סלס פנינים גססיים סס. אשר שש ושכע, סס אט סינו סכסססס וסנע סינו סכססס ס' לכל סעלססס
 סכססיים ועסרס ססייען לססס וס"ס סלסססס. גכוכות, סכולכלות סל' נכוכים סס כסרן (ססות י"ד,
 ג'). עשונות, סטטוט. שרעפים גס הוא ל' עססס כמו נרוז סרעפי נקרני (ססלים ל"ד, י"ט). לכל קודו,

יִדְעֵנוּ בִּי-הוּא כֹל יָכוֹל:	בְּעֲשׂוֹתוֹ בְּלִי כֹל אֶת-הַכֹּל.
יִדְעֵנוּ בִּי בְּבִינָה פְּעָלִים:	בְּאֲשֶׁר מַעֲשָׂיו בְּחִכְמָה בְּכֹלֵם.
יִדְעֵנוּ בִּי-הוּא אֱלֹהֵי עוֹלָם:	בְּבִלְיוֹם וַיּוֹם בְּחָרְשׁוֹ בְּכֹלֵם.
יִדְעֵנוּ בִּי הוּא חַי לְעוֹלָם:	בְּאֲשֶׁר הָיָה קִדְּם לְכֹלֵם.
בְּלִבְנֵי וְלֹא בְּסִפּוּרֵנוּ:	וַאִיו לְהִתְהַר אַחַר יוֹצְרֵנוּ
לְטַפֵּל וְתֹאֵר לֹא נִדְבָּהוּ:	לְחַמֵּשׁ וְגִדְּשׁ לֹא נִשְׁעַרְהוּ.
וְלֹא לְמִיּוֹ וְכִלְ-אֹזֶן וְלִקְלִי-נִקְצָב:	וְלֹא נִחְשְׁבָהוּ לְעֵקֶר וְנִצָּב.
וְהַפּוֹדְעִים בְּעֵשׂוֹר בְּלוֹלִים:	בְּלִי-הַנְּרָאִים וְהַנְּשַׁכְּלִים.
וְשִׁלֵּשׁ גְּזֵרוֹת וְעֵתוֹת וּמִדּוֹת:	וְשִׁבְעַת בְּמִיּוֹת וְשִׁשֶׁת נְהוֹת.

קודם לכל, בעשותו בלי כל את הכל, כן כפירוש יאן על שיר היחוד כ"י ונכון, וטפסרז זס וז"ל אנה את הכל ולא מדבר ולא מתוך דבר ולא עם דבר ולא דבר ולא על דבר, אהם היו בורא מדבר א"כ היה הדבר קדמון, וכן לא מתוך דבר, אהם תאמר מתוך דבר, אהם תאמר לומר או מתוך בלי או מתוך הזמן וא"כ ככלי והזמן קודמין, ולא עם דבר א"כ היה נגזר בו והוא תלמות, וכן אהם נראו דבר, דבר זה נוסף תחת בלי תמונת השמותים מסתיימים וכשיהיה נכרך בלי היה נכרך לפועל וזמן וא"כ הזמן נכרע בכר, וכן לא על דבר א"כ נהיה הדבר ההוא כמו יסוד לנחותו עליו הנכרע וא"כ היסוד קדם והוא תלמות, וכבר נסתלק כל זה מן הכורס ית' ולכן נרץ לומר שכלי כל עשה את הכל עכ"ל. בחכמה כלם, כמו אכתוב טה רבו טעמך ה' בלם נחבטה עזית (תהלים ק"ד, ב"ד). בחרשו כלם, כמו אלוטרים נכרכת יולר, עמדג ככל יום תמיד טעם נחשיה ורחה כפירושו לטעלה דף 76. לטמוש, דבר זיג בו טעמות. וגורש, תוספת אעור, מל' כל מדות אנתקדג היו נגרות (טנחות ל') אהיו טים נדגשין (טוטה ל"ד); אך ככ"י ג"זשם והוא שוסכס יומי עם לאון הנאון אהנתקתי לטעלה ועם אהר אשתיק נסטיך. לעקר ונצב, לעלם אהר לו טלכ טיומד, והוא ע"פ ט' אטמות דף י"ח ע"כ הכורס יתכרך אינו גשם ולא יתכן איהיה לו טלכ טהטלכים לא טיזינה ולא טעטידה והדומה לזה והכל נטנע טפני אהינו גשם, וטפני אהטלכ אינו כי אהם הטען בגשם על אהר, והופני הטלכ עתייבים אנוי וחלוף לנכב. לטין, כגון טין אדם פו טין לועט. וכל און, כוח אטעלפ וטין אהר. נקצב, עה אקלוב לעלם אהר ולא יטלפ בעלם אהר. והנה הזכיר טפייטן נב' תרזים אלה ה' ענינים הטללים לאיזים אטנה איותם כרטיכ'ס כמפרו טלות כגיון אער י' אהן טטין וטסוג וטהנדל והטגולה וטקרק, ונחטרו לטמש וגורש רכובו על עלם הדבר, ונחטרו לטפל וחואר כוונתו על הטקרה, לעקר ונצב כוח הטוג, ונחטרו ולא לטין, ונחטרו וכל און הוא הטגולה, ולכל נקצב הוא הטנדל. בעשור כלולים, ושבע כטיוח וכו' גס זה לאון כגאון נב' אטמות דף ט"ו, ע"כ אהער גס כי הטס אהר אהר לא יתכן לחחטרו לא נצבר הטעמרות אהר על הטלם וכן כגזת טיני הטמוטה וכן כנכעם טיני הכמות וכן כגלסה הזגנים ואלג הכורות ואלג הכורות עכ"ל והאור הדברים טלה ככר הכיפז רז"ס ז"ל כהערתו על תרוז זה נטרוזו אטם נרובה וז"ל, ידוע כי כל הטטלטים לא יטלטו טהיחוס או טלם או טקרה וטכואר נטגיון לטרעכ"ס אער י' (וכבר לטניו, כהטעונה הרטה לכרעכ"ד רחג טאטר א' ונחמות הלככות אער היסוד טרק ו') ונרות חן לפנן חנון טרק י' ונפירוזו לטלות זרות לעורס כי הטגנים טעלזינים לכל הטטלטים הט י' טינים אהר קרלו עדה טאטרות, וטסוג טעליון וטרעאון הוא כעלם (רמו וועטען), וכחאעה טאחרים כט טקרים טעגנים לעלם וטס הכמות (ריע גרמטע) והאיכות (ריע בעטפאעטמייט) והטעטרף (רמו טערהטניט) והאנה (רער טרע) והטעב (ריע טטעלזינג) והטחי הוא כוטן (ריע לייט) והלו הוא טקין (ריח טייגעטטהייזליקייט) והפועל (ריח עתקטיגקייט) והטחפעל (רמו זיידען); ויחטר אהן רעד כי נחטר הכמות יטלפו שבעה טינים וטס כטסטר, והגשם, והכשת, והקו, והטאטרים, והוטן, והטקוס; וטפטר טיני רחפעל והטחפעל הם שישה כטסטר טיני כחנותות והנרידות טעגנים לעלם נהאחיות, ארים טהס נחטר הטלם וטס טכוויס והטסטר אהם אנוי יטלפו נעלם טכר עלטו והוא אטפוט ארה וילכזה כורס אהר ונחנה טעלם אל טלם אהר, ואנים טהס כטאטר סכעות וטס כלטיטה וטייני כטיני טקטמה לגדלות, וכטייחן והוא אינו ענדלות לקטכות, ואהר כטאטר אהיכות והוא כטיני כטיני טטרהה אל טרהה או עקר אל חוס וכדומה, והוא כנקרה אינו כטתם, ואהר טהס כטאטר טלנה וטול הטתק טטקוס אל טקוס; ויחטר טוד כי לכל גזירה ר"ל לכל טאטר גזור ופוחן יתכנו ג' טיני גיפור, גיפור טכר והוא אהר יחטר טסגו וטנדל כהטרנו כהדם הוא טי טדנה, וכיחור כחוק והוא הטתמגר טסגו וטגולה או טקרה כהטרנו כהדם הוא טי טתק או טי כוחב וכדומה, וכיפור אינו לא כגכר ולא כחק והוא כטתמגר טטין וטקרה כהטרנו כהזון אהו אדם לכך או סוסר טכיר; ויחטר עחוח הטס החולף וטסיה והעמיד; ויחטר טרות הטס כידועות כטס ג' רתקים אהם הלוך והדוגט והטוטק, וטס טורת טקו והטת והגשם; וטנה טעמיים הנכונים הטס טקטיים כל כהטלחות עם עטיינים וטטיני כטיינים וכולם אינייט כטייט וטקריהם לכך חן גס אהר טהס כנורס ית' כי הוא כורס כל טלם וכל טקרה והוא טרעט טכל אינו וטאחנות ולין

כי הוא בראם בלם יחד:
הם יאברו ואף יסופו:
כי חי וקיים אתה לעולם:

הן בבורא אין גם אחד.
בלם יבלו אף יחלופו.
ואתה תעמד ותבלה בלם.

ל י ו ם ש ש י .

ולא ידמה מעשה לעושהו:
ואף שמים לא יכלכלוה:
מפניך אלהים חיים:
ונטפו מים אף שמים:
רוקע הארץ על המים:
ולא נצרכת עזר כנגדה:
הכל מפה גמיתה:
ולעולם כל כבודך אתך:
כי בטלאכתה לא עמלת:
ומעשה חפצה במאמרה:
הכל עשיתו יפה בעתו:
ואתה הכל בלי כלי פעלת:
ברצון רחוק כל תלית:
מראש ועד סוף ואינם גלאות:
רצונה כל דבר רחוק עושה:
אל כל תאר לא שוית:
חכמתה היא הכל ערכת:
ועל חפצה לא נוספו וחסרו:
ודבר אתך לא חסרת:
ודבר רק בם לא פעלת:
ושסין דבר לא נמצא בם:
בתבונה וברעת כליתם:

אתה לבדה יוצר כל הוא.
כל הארצות לא יכילוה.
אז יחילו מים חיים.
רעשה ארץ ונסו מים.
נוטה לבדה השמים.
עשית כל חפצה לבדה.
סוער אין מי יסערה.
כבוקה אז בן עתה ודעתך.
ולא יעפת ולא יגעת.
כי בדברך כל יצוריה.
ולא אחרתו ולא סתרתו.
מבלי מאומה כל חדשות.
ועל לא יסוד הכל יסרת.
ודעות עולם את כל נושאות.
געגייה לא דבר והקשה.
לפעלתה לא דמית.
ולא גרסה לסלאכתה סלאכה.
לרצונה לא קדמו ואחרו.
מכל חפצה לא שכתת.
לא תחסרת ולא הערסת.
אתה תשבתם וסי התעיבם.
נהלות בחכמה עשיתם.

כח משיון לתפוס נו כל שמוטה. כולם יכלו, כל כנרמים עם כל סקריסס יכלו ויחלופו. וסונפ פרוז זב
נמ' נלפון מ' אל"ג. יסופו, יתנו, כסו יאפיכ ס"ו, י"ו. ואחה העמד ל' תכלים ק"ב כ"ז.
יכילוך, יחוקך כל"פ פקסעו, כסו אלמים נח יכיל (מ"ו, כ"ו). לא יכלכלוך מ"פ ס', כ"ו. יחילוך
ל' פחד, וכוח תכלים ע"ו, ו"ו. רעשה ל' תכלים ס"ת, ס'. ונסו מים, ככונס על כריפת סעולם סבדיל
הסס פת כמים חין טבל לרקיע וחלון טחת לרקיע. רוקע הארץ, תכלים קל"ו, ו'. סוער, פתח סוף
סעודת, חין פי אטעוך. כי ברברך, רק דדור מרפת סכל וכסו סכחונ כדנר ה' זפים ככסו וכו'. במאמריך,
וכסו אלפזו ככסרס פלטרות ככרס סעולם. הרל עשיוה, פכ"כ קבלת ג', י"א. בלי כלי פעלת, אלין פדס
יכול לתקן דבר כלי כלי, חכל סעורל רלכנו וכסו סוף כליו; כן סלחתי כפידוס כיו"י וככטע פסנו סכחיסת
סככונה הי"א כלי כלי, וכן כד"י. חרעוה עוללו עכ"כ זכרים ל"ג, כ"ו ונדרש כפנינב י"ג ע"כ סכל הפגס
פלו כדכסו אל הקל"ב כקטיע כיד נכד. לא ריחח. סינד חושב. כל חפצה, טכל פה ספמלת לטבות. חרעוב

בְּאֵמֶת וּבִישָׁר וְטוֹב רְאוּיָם:
 רַב רַחֲמֵיךָ וְחַסְדֵיךָ:
 הֲלֹא מֵעוֹלָם עַל עֲבָרֶיךָ:
 לִפְנֵי אוֹכַל הַתֵּהֵן אֵכָל:
 צָרְכֵי הַבַּל בְּאִשֶׁר לִבָּל:
 אִזּוּ הִכְיִנּוּתָם לְאַחֲרוֹנִים:
 אֲדָר טְאוּרוֹת מִפּוֹל שְׁלֵמָה:
 וְאַחַד כָּל מְאֹד נִתְגַּדְּלָתָּ:
 עַד לֹא אֲדַגְּנָאת לְכַשׁ:
 שְׁמַיִם בִּירֵיעָה גוֹטָה:
 וְרִצּוֹא וְשׁוֹכ בְּנַחַת טְהֻלָּיִם:
 בְּמַתִּיחַת רִקִּיעַ הַשְּׁמַיִם:
 וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל הַשְּׁמַיִם:
 מֵאֵכָל לְחַיָּה וּלְכָל בְּהֵמָה:
 אֶל־הָאָדָם אֲשֶׁר עֲשִׂיתָ:
 הִי מִחֲסָרוֹ אֲשֶׁר־יִחַסֵּר לוֹ:
 וְתַמַּת רַגְלָיו הַבַּל שִׁתָּה:
 עַל מִזְבְּחֶךָ יַעֲלוּ לְרִצּוֹן:
 לְהַדְרֹת קֹדֶשׁ וּלְתַפְאֲרֹת:
 כִּי יִצְרֶתְךָ לָךְ בְּצִלְמֵ אֱלֹהִים:
 צָרְכֵי אָדָם וְכָלם בְּחֻכְמָה:
 וְשִׁמְךָ יִי בְּכָלם יִהְיֶה לָּו:
 יִזְדַּק יִי כָל־מַעֲשֵׂיךָ:
 וּלְכַבוֹדֶךָ כָּל־קִיּוּנֶךָ:

טְרַאשִׁית וְעַד אַחֲרִית עֲשׂוּיִם.
 הַקְּדַמְתָּ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ
 בִּי רַחֲמֵיךָ וְחַסְדֵיךָ
 וְעַד לֹא בָלַחַי הוֹכֵן לְכָל־כָּל.
 וּמִזֶּן וּמִכּוֹן תַּעֲשֶׂה בְּפִי כָל
 שְׁלֹשֶׁת יָמִים הָרִאשׁוֹנִים.
 אִזּוּ עֲשִׂיתָ אוֹר בְּשִׁלְמָה.
 (בְּמִטְרָם כָּל־יִצְוֹר מְאֹד גְּדֻלָּתָּ.
 וְאִזּוּ בְּאִיזֵן לְכַוֵּשׁ הָאָדָם וְהַדָּר לְכַוֵּשׁ.
 וְאוֹד בְּשִׁלְמָה וּבְמַעֲוִיל עֲמָה.
 (עֲשִׂיתָ בָּם לְאוֹרִים הָרְכִיבִים.
 הַכְּדִלְתָּ בֵּין מַיִם לְמַיִם.
 מְזוּנֹת מְעוֹנֹת לְשַׁרְץ טַיִם.
 עָשׂוֹב וְחֻצִיר לְכַוֵּשׁ אֲדָמָה.
 גִּבְרָו שִׁשּׁוֹ גוֹ נִטְעָתָּ
 עוֹר כְּבָגְדוֹ עֲשִׂיתָ לוֹ.
 כָּל־מַעֲשֵׂיךָ בְּיָדוֹ תַתָּה.
 לְהַעֲלוֹת מִדָּם בְּקָר וּצְאָן.
 עֲשִׂיתָ לוֹ כְּתָנִת לְשֵׁרֶת.
 שְׁמִתָּ בְּקָרְבוֹ חֻכְמַת אֱלֹהִים.
 לֹא מִנְעָתָּ עַל פְּנֵי אֲדָמָה
 מַעֲשֵׂיךָ מְאֹד רַבּוֹ וְגִדְּלוֹ.
 רַבּוֹ וְגִדְּלוֹ מְאֹד מַעֲשֵׂיךָ.
 כָּל שְׁעֵלָתָּ לְמַעֲגָה.

ל' גנתי. הקדמת וכו' איתף זכריות העולם מדת הרמנים למדת הדין כפי שיתקיים העולם פ"י
 איתם וכמו אפירי"י נראה חוסט. ועד לא כל דמי, קודם זכרית כנורס ית' את הנכסות ותיות נרס להם
 את עונתם, ואת אדכ"ר נרס נפסדותה כדי איתו כל עונותיו עוכמים לו. שלשה ימים, פירוש ג' ימים
 האונים אל טעם נרסאית נרס כרכי כל הנריות אננרלו ג' ימים האחרונים. או עסיה, ל' תכלים ק"ד,
 ג' ותימל נרסל פרק ג' כי טעים ננרלו טעור לנכאו אל הקנ"ה. הוד ודדר, גם זה ל' תכלים ק"ד, ח'
 אור, ל' אריגה וטכונכ נטרס אנרס העולם. גאות לבש, תכלים ל"ג. אור בשלמה, גם ק"ד, כ' עשית
 גם, כמים. ורצוא ושוב, כנוי לפלאכים ע"פ יחזקאל ח', י"ד בנחה, גדלן. בקרן שמו, נטקום טוב
 ותמו ל' ימים כ', ח'. עור כנגדו, איתו אל חוס. די מחסורו, גם טוח לו כל די טמסורו, ול' דנרים
 ט"ו, ח' טוח. בידו חרה, נפת, וטוח לזון תכלים ט', ז'. להעלות מרס, טן טכטות אנתן טככ"ס
 לפדס"ר ודעו טוב לדרוז חול' נכנת כ"ח ע"כ אור טקריכ אדכ"ר וכו'. כחונת לשרת, כמכות חור. ידוך
 ח' תכלים קט"ס, י'. כל פעלת ל' טעלי ט"ז, ד'

נוכנים לומר בכל יום הזיר זהו כלויים אומרים נעקדש ואתרו אומרים קדיש יחום.

ואומרים כראשון נכנת היום יום ראשון בשבת שבו הלויים היו אומרים במקדש:

לְדוֹד מִזְמוֹר. לַיהוָה הָאָרֶץ וּמְלוֹאָתָהּ תִּבְלֵ וַיֵּשְׁבֵי בָהּ: כִּי הוּא עֲלֵי־יָמִים
יִסְדָּהּ וְעַל־נְהַרְוֹת יִכּוֹנְנֶנָּה: מִיַּעֲלָה בְּהַר יְהוָה וּמִרִיקוֹם בְּמִקּוֹם קָדְשׁוֹ: גִּן
כַּפְּיִם וּבֵר לִכְבֹּ אֲשֶׁר לֹא־נִשְׂא לִשְׂוֹא גַפְשֵׁי וְלֹא נִשְׁבַּע לְמַרְמָה: יֵשׂא בְרִכָּה
מֵאֵת יְהוָה וְצַדִּיקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: זֶה דוֹר דִּדְשׁוֹ מִבְּקִשֵׁי פְגַיָּה יַעֲקֹב סֵלָה:
שָׂאוּ שְׁעָרִים רְאִשֵׁיכֶם וְהִנְשָׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹאוּ מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ
הַכְּבוֹד יְהוָה עֲזֹז וְגִבּוֹר יְהוָה גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שָׂאוּ שְׁעָרִים רְאִשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ
פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹאוּ מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה צְבָאוֹת הוּא
מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֵלָה: קדיש יחום.

כמי נכנת אומרים. היום יום שני בשבת שבו הלויים היו אומרים במקדש:

שִׁיר מִזְמוֹר לְבְנֵי־קִנְחָה: גָּדוֹל יְהוָה וּמְהֻלָּל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר
קָדְשׁוֹ: יֵסֶה נוֹף מְשׁוֹשׁ בְּרִי־הָאָרֶץ הַר־צִיּוֹן יִרְבְּתֵי צִפּוֹן קִרְיַת מֶלֶךְ רַב:
אֱלֹהִים בְּאַרְמְנֹתֶיהָ נֹדַע לְמִשְׁנֵב: בִּרְדֵּיהָ הַמַּלְכִים נִעְדְּרוּ עָבְרוּ יַחְדָּו: הַמָּה
רָאוּ בֵּן תַּמְרוֹ גִּבְהָלוֹ נַחֲפוּז: רַעְרָה אַחֲזֹתָם שֵׁם חֵיל בַּיּוֹלָדָה: בְּרוּחַ קָדִים
תִּשְׁבֵּר אַנְיֹת תְּרִשִׁישׁ: בְּאֲשֶׁר שָׁמְעֵנוּ בֵּן רְאִינוּ בְּעִיר יְהוָה־צְבָאוֹת בְּעִיר
אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהִים יִכּוֹנְנֶנָּה עַד־עוֹלָם סֵלָה: דְּמִינוּ אֱלֹהִים חֲסִדָּהּ בְּקִרְבֵּי הַיְכָלָהּ:
בְּשִׁמְךָ אֱלֹהִים בֵּן תְּהַלְתֶּךָ עַל־קְצוֹי־הָאָרֶץ צַדִּיק מִלְּאָה יִמְנֶנָּה: יִשְׁמַח הַר־צִיּוֹן
תִּגְלַגֵּה בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ: כִּבְנוּ צִיּוֹן וְהִקְיִפוּהָ סִפְרוּ מִגְדָּלוֹתֶיהָ:
שִׁיתוּ לִבְכֶם לְחִילָהּ פִּסְגוֹ אַרְמְנֹתֶיהָ לְמַעַן תִּסְפְּרוּ לְדוֹר אַחֲרוֹן: כִּי זֶה
אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ שְׁלֵם וְעַד הוּא יִגְהַעְנוּ עַל־מוֹת: קדיש יחום.

כמי נכנת אומרים. היום יום שלישי בשבת שבו הלויים היו אומרים במקדש:

מִזְמוֹר לְאַסָּף. אֱלֹהִים נִצְבֵּב בְּעֶדְת־אֵל בְּקִרְבֵּי אֱלֹהִים יִשְׁפָּט: עַד־מִתֵּי
תִּשְׁפָּט־עוֹל וּמִגֵּי רִשְׁעִים תִּשְׁאֲרֵס־לָהּ: שִׁפְטֵי־דָל וַיְתֹם עֲנִי וְרֵשׁ תַּעֲדִיקוֹ:

מזמורים של יום. הטעם לומר בכל יום השומר זהו כלויים אומרים אותו נכנס (תמיד שוקו
פסח ד' היום דף ל"א) ומזמורים אחרים לפי ענין סיימם מקורו כעם' אומרים פ' י"ת. גם כמעט' נספד
משלות כתב וז"ל נכנסו עקלת העם לקרוא בכל יום שומר זהו כלויים אומרים נכנס' נלוחו יום, וקורין
לדוד אליך ה' נכסי חשב (שומר כ"ס) כל השומר עב"ל והספדים אומרים במקום שומר כ"ס כזה לפ
שומר ק"ו כעס ה' לזקן, וכן כתבו לפני ידעי ולמידתם, והאזכורים אומרים בעקושו שומר פ"ג חלבים אל
דעי לך, שופרו בכל ט' כמען ט"ב וע"ז, וע"ב. קי"ז.
התורה סו"ו כאלו והתנה כעסם דפי בן גבל ט"ט ובג"ל וחנת ד'ש"פ' טעם טעם לנרטה סעפטיק.
ואשר סעפוק סעפוקו. ק"ל. חלבים. כעס. פן-סבלתן על קני' לרן וסינן טלפס לזק. קפ"ו. ל' ספידס וסרן
כמו דה"פ כ"ל, כ"ל. וע"ב הע"פ רפויס. ל'חילה' הע"פ רפויס טע"ב.

פְּלִטְרֵדֵל וְאַבְיוֹן מִיַּד רְשָׁעִים הִצִּילוֹ: לֹא יָדְעוּ וְלֹא יִבְיִנוּ בַּחֲשֻׁבָה יִתְהַלְכוּ
 יִמּוּטוּ כָּל־מִוְסְדֵי אֶרֶץ: אֲנִי אֶמְרָתִי אֱלֹהִים אַתֶּם וּבְנֵי עֲלוּיֹן כְּלַכֶּם: אֲבֹן
 כְּאָדָם תָּמוּתוֹן וּכְאֶחָד הַשָּׁרִים תִּפְּלוּ: קוֹמָה אֱלֹהִים שִׁפְטָה הָאָרֶץ כִּי־רָאִתָּה
 תַּעֲחַל בְּכָל־הַגּוֹיִם: קדיש יתום

ברכשי כנסת לווערים. תיזם יזם רביעי בשבת שבו הלויים היו אוסרים במקדש:

אֶל־גְּקֻמוֹת יְהוָה אֵל גְּקֻמוֹת הוֹפִיעַ: הַנְּשֹׂא שֹׁפֵט הָאָרֶץ הַשֹּׁב גָּמוּל
 עַל־גָּאִים: עַד־מָתִי רְשָׁעִים יִהְיֶה עַד־מָתִי רְשָׁעִים יַעֲלוּ: יִבְיִעוּ יִדְבְּרוּ עִתָּק
 יִתְאָמְרוּ כָּל־פְּעֻלֵי אָוֶן: עִמָּךְ יְהוָה יִדְבְּאוּ וּנְחַלְתֶּךָ יַעֲנוּ: אֶלְמָנָה וְגַר יִהְרֹגוּ
 וַיְחַוּמוּ יִדְבְּחוּ: וַיֹּאמְרוּ לֹא יִרְאֶה־יְיָ וְלֹא־יִבִּין אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: בָּיְנוּ כְּעֵרִים בְּעַם
 וּבְסִילִים מָתִי תִשְׁכִּילוּ: הִנְטַע אָוֶן הֲלֹא יִשְׁמַע אִם־יִצַּר עֵינַי הֲלֹא יִבִּיט: הַיִּסֵּר
 גּוֹיִם הֲלֹא יִזְכִּיחַ הַמְּלִמֵּד אָדָם הַעֵת: יְהוָה יִדַּע מַחְשְׁבוֹת אָדָם כִּי הִמָּה הַקָּל:
 אֲשֶׁר־יִתְנַבֵּר אֲשֶׁר־תִּסְרְבוּ יְיָ וּמִתּוֹרַתְךָ תִּלְמָדוּנוּ: לְהַשְׁקִיט לוֹ מִיַּמִּי רַע עַד
 יִבְרָה לְרַשָּׁע שָׁחַת: כִּי לֹא־יִטַּשׁ יְהוָה עַמּוֹ וּנְחַלְתּוֹ לֹא יַעֲזֹב: כִּי־עַד־צָדֵק
 יָשׁוּב מִשְׁפָּט וְאַתְרִיז כָּל־יִשְׂרָאֵל־לֵב: מִרִּיקוֹם לִי עַם־מִרְעִים מִרִּיתִיצֵב לִי עַם־
 פְּעֻלֵי אָוֶן: לוֹלִי יְהוָה עֲזָרְתָה לִי כַּמַּעַט שִׁכְנָה דוּמָה גִּפְשִׁי: אִם־אֶמְרָתִי
 מִשָּׁה רַגְלִי חֲסָדָךְ יְהוָה יִסְעֶרְנִי: בָּרַב שִׁרְעֵפִי בְּקִרְבִי תִבְחֹמְךָ יִשְׁעֵשְׂעוּ גִפְשִׁי:
 תִּחְבֶּךָ כִּסָּא הַזֹּהַת יִצַּר עֲמָל עַל־יַחֲק: יִגְדֹּהוּ עַל־גִּפְשׁ צַדִּיק וְדָם גָּקִי יִרְשִׁיעוּ:
 וְיִדֹּה לִי לְמִשְׁנֵב וְאֱלֹהֵי לְצַר מִחֲסִי: וַיָּשָׁב עֲלֵיהֶם אֶת־אוֹנָם וּבְרַעְתָּם
 יַצְמִיתֶם יַצְמִיתֶם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ: (ויז טוסיסים טור ססוק זס: לכו נרגנה ליהוה
 נרעה לצור ישענו: קדיש יתום.

ברכשי כנסת לווערים. תיזם יזם חמישי בשבת שבו הלויים היו אוסרים במקדש:

לְמַנְצַחַת עַל־דַּעְתִּית לְאַסְרָה: הִרְגִּינוּ לְאֱלֹהִים עֲוֹנוֹ הִרְיעוּ לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב:
 שְׂאֵרֻמָּה וְחַגְרָתָךְ כַּבּוֹר גָּעִים עַם־גָּבֹל: תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר בְּכִסֶּה לְיוֹם
 חַגְגִי: כִּי חַק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב: עֲדוֹת בִּיהוֹסֵף שָׁמוּ בַּצֵּאתוֹ
 עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם שִׁפְתַי לֹא־יִדְבַּעְתִּי אֲשַׁמַּע: הַסִּדְרוֹתֵי מִסְכָּל שִׁבְמוֹ כַּפְּיוֹ מִדוּד
 תִּשְׁבְּרֶנָּה: בְּצַרְהָ קָרָאת וְאַחֲלֶצְךָ אֶעֱנֶה בְּסִתְרֵי רַעַם אֲבַתְּךָ עַל־מִי מִרִּיבָה

יִרְאֶה־יְיָ וְכֵן חִיִּירוֹ יְיָ, כִּי־דַ מְנַגֵּ, וְנִמְנִין כְּסִסְרַת כְּמוֹן יְיָ מִלִּין דְּנִסְרִין כְּמוֹן יְיָ כְּנֵס מְנַמֵּל.
 מִנְּסֵם יִרְאֶה־יְיָ דְּנֹס כְּכִלּוֹ מִ'סִּין דְּסִין דְּסִין כְּמוֹן יִרְאֶה־יְיָ (כְּרַחֲמִית כִּ'ג, ח') וְיִשְׁפָּרְדְּכִי (פ'ג, ט"ו)
 וְיִשְׁפָּרְדְּכִי (דְּנִרִים י'ג, י'). הַנְּשֹׂא מִלְרַע כְּמוֹס כְּמוֹן יִצַּר מִיִּי הַשִּׁפְטָה שִׁפְטָה (וּיְקַרֵּם י'ס, ו') וְעִ'ס כְּכִלּוֹ אֵלֵּם
 יְיָ סִסְטֵם לְפָחוֹר כְּנִיבְנוֹי קָל, וְהַלֵּךְ מְכִלּוֹ דִּין יְיָ.

סְלֵה: שְׁמַע עִמִּי וְאֶעֱדָה בְּךָ יִשְׂרָאֵל אִם־תִּשְׁמַע־לִי: לֹא־יִהְיֶה בְּךָ אֵל זָר
 וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל גֵּבֶר: אֲנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הַפֹּעֵלְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם תִּרְחֹב
 סִףךָ וְאִמְלֵאֲהוּ: וְלֹא־שָׁמַע עִמִּי לְקוֹלִי וַיִּשְׂרָאֵל לֹא־אָבָה לִי: וְאֲשַׁלְּחֵהוּ בְּשָׂרִירוֹת
 לְבָם יִלְכוּ בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם: לוֹ עִמִּי שֹׁמֵעַ לִי יִשְׂרָאֵל בְּדַרְכֵי יִהְלְכוּ: בְּמַעַט
 אוֹיְבֵיהֶם אֲכַבֵּעַ וְעַל־צָרֵיהֶם אֲשִׁיב יָדַי: מִשְׁנֵאֵי יְהוָה יִכְחָשׁוּ לוֹ וַיְהִי עִתָּם
 לְעוֹלָם: וַיִּצְאֻכֵּלְהוּ מִחֶלֶב חֶטֶה וּמִצֹּר דָּבֵשׁ אֲשׁוּבִיעָה: קדוש יתום.

בש"י כזאת לוטרים. היום יום שששי בשבת שבו הלויים היו אוזרים במקדש:

יְהוָה מֶלֶךְ גְּאוֹת לְבֶשׂ, לְבֶשׂ יְהוָה עַז הַתְּאֵזֵר אֶף־תַּפּוֹן תִּבֵּל בְּלִתְמוֹם:
 גִּבּוֹן בְּסֵאֶף מְאוֹ, מַעוֹלָם אֲתָה: נִשְׂאוּ נְהַרּוֹת, יְהוָה. נִשְׂאוּ נְהַרּוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ
 נְהַרּוֹת דְּקָיִם: מִקְלוֹת מַיִם רַבִּים אֲדִירִים מִשְׁבְּרֵי־זֶם אֲדִיר בְּמָרוֹם יְהוָה:
 עֲרַתְּךָ נֶאֱמַנּוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נֶאֱוָה קִנְדֵּשׁ יְהוָה לְאֶדְךָ יָמִים: קדוש יתום.

כוסים סדנה קלות לוטר ככל יום אחר איר אל יום טוטור פ"ג, וענכג כרנכ קלות אלן
 לאטרו כייס אלן לוטרים תתנון (ועיין ככל נו ס' ע"ג). וכלותן תקלות אלוטרים איר כיפוד לאחר עליט
 לוטרים טוטור זכ אחר איר סיפוד. וכל טקום פ"ל אותו ככית פכל.

שִׁיר מִזְמוֹר לְאַסָּף: אֱלֹהִים אֱלֹהֵי־מִלְכָּךְ אֱלֹהֵי־תַחְרֹשׁ וְאֱלֹהֵי־שִׁקְטָאֵל:
 כִּירֵהֶנָּה אוֹיְבֶיךָ יְהִימוּן וּמִשְׁנֵאֵיךָ נִשְׂאוּ רֵאשׁ: עַל־עַמְּךָ יַעֲרִימוּ סוֹד וַיִּתְּעֲצוּ
 עַל־צַנְיָתְךָ: אָמְרוּ לָכוּ וּנְכַחֲדֵם מִנּוֹי וְלֹא־יִזְכַּר שֵׁם־יִשְׂרָאֵל עוֹד: כִּי נִתְּעֲצוּ
 לֵב יַחְדָּו עָלֶיךָ בְּרִית יִכְרְתוּ: אֶהְלִי אָדוֹם וַיִּשְׁמַע־אֱלִים מוֹאֵב וְהַגָּרִים: וְגָבַל
 וַעֲפֹן וַעֲמַלְק פְּלִשְׁתַּת עִם־יִשְׁבֵי צוֹר: גַּם־אֲשׁוּר גִּלּוּה עַמּוֹם הָיוּ זְרוּעַ לְבָנֶיךָ
 לוֹט סְלֵה: עֲשֵׂה־לָּהֶם כַּמֶּדִּינָה בְּסִיסְרָא כִּיבִין בְּגַחַל קִישׁוֹן: גִּשְׁמָדוֹ בְּעִיר־דָּאֵר
 הָיוּ דָמִן לְאֶדְמָה: שִׁיתָמוּ טְרִיבְמוֹ בְּעַרְב וּכּוֹאֵב וּכּוֹבַח וּכְצֹלְמַנֵּעַ בְּלִגְסִיבְמוֹ:
 אֲשׁוּר אָמְרוּ גִירְשָׁה לָנוּ אֵת גְּאוֹת אֱלֹהִים: אֱלֹהֵי שִׁיתָמוּ כַּגִּלְגַּל בְּקֶשׁ לְמַגֵּר
 רוּחַ: כְּאֵשׁ תִּבְעַר־יַעַר וּבְלִהְבָה תִּלְהַט הָרִים: כִּן תִּרְדָּפְסֵם בְּסַעֲרָךָ וּבְסוּפְתְּךָ
 תִּבְהַלֵּם: מִלֵּא סְגִיָּהֶם קִלוֹן וַיִּבְקֶשׁוּ שִׁמָּה יְהוָה: יִבְשׁוּ וַיִּבְהַלּוּ עַד־יַעַר וַיַּחֲפְזוּ
 וַיִּאֲבָדוּ: וַיִּדְעוּ כִּי־אֲתָה שִׁמָּה יְהוָה לְבַרְךָ עֲלִיזִן עַל־כָּל־הָאָרֶץ: קדוש יתום.

אשכנז נקו רשע על כב"ף כב"י וכן גם בדפוסים קדמונים ככ"ף רפויב, וכופ סנכז פ"פ סכלל
 כי שחזי וביטני ססעיל לט ינאו כב"ף דנוסכ כלס"ף טלכר כסכס טנסי למד"י ס"פ, וע"כ ישחיקה (דברים ד',
 ל"א) נשיטה (ירמיה ל"ט, ב"ט) אויבית (תנאים כ', ת') ששכית (פ"ל כ"ג, פ"ד) ודומים כולם רפוי ככ"ף.

קדיש דרבנן.

אשר חטית הקדושים על הטוטורים כוונתם ללמוד שפע בעצמם או נטורגז ואלהם ואתר הלמוד
אשרים אמר ר'א אמר ר'ח חלמירי חכמים טרבים שלום וכו', או ר' חנניא כ'ע אמר רעה הקב"ה
לכות וכו' ולומרים היתומים והסכלים קדיש דרבנן, והוא ע"ע נוסחא זאת.

ועתה יגדלנא קח ארזי באשר דברת לאמר: וכד בחסיה יי ותפדיה כי בעולם תשה:

היחוס. ותגדל ויתקדש שמה רבא בעלמא דירכרא ברעותה. וימליך מלכותה
בתיכון וכיומיכון ובחיי דירכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן.
יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא.

יתברך וישתבח ויתפאר ויתרמם ויתגשא ויתחדד ויתעלה ויתהלל
שמה דירקדשא. בריך הוא לעלא מן כל ברכתא ושירתא תשבתתא
ועתפתא די אמרון בעלמא, ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל
כלמן די עשקין באורייתא די באתרא הון ודי בכל אתר ואתר יהא להון
(ולכו) שלמא רבא תנא וחסדא ורחמין ותיין אריבין ומוזנא וזיחא ופרקנא
מקדמם אבודון די בשמיא, ואמרו אמן:

ק'. יהי שם יי סבדך טעמה וער עולם:

יהא שלמא רבא מן שמיא ותיים עלינו ועל כל ישראל, ואמרו אמן:
ק'. עזרי טעם יי עשה שמים וארץ:

עשה שלום במרומי הוא (ברחמיו) יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל.
ואמרו אמן:

על ישראל, טיילו כרענא, ויט טו כשה סיינו נוסחא כמדורים, וזו אלטעלס אלו נה דו"ס כמדורי
ע"ס סדור וי"ג, וכספרי תולדות פייס דף קט"ו הבלתי עוד נוסחא אחרת, ועל רבנן ועל סרנים אלנו,
ולפי הירשית אנדניאל ועורל סיס דענו לכיות ד'קט"א כעו אר'קנא אבהקנא סלקנא ודברקנא (חרנוס ירעיס
ט"ה י"ג), וקלרונו על דרך ל' סורית, וכן אטרו פרו די כספית נטקוס קדנאי קו חרנוס אל ס' ותקדו
טקען יענו אטעלס בעקדס כ"י כל קו אנדניאל ועורל קטולים, והוא כנכון בעדות העפרת כסכלים ס"ס
אטרה על פו ינלרונו, לית פח"ס, כרי ברוד כי כל השאר קטולים, די באחרא הון, אשר נטקוס ס"ס.
ומה ס'טו טעורת סן ב' תכות הא"ו כלומר ס'ס, ואלה תולדות פייס דף קט"ו. יהא לדון (ולכו),
נלוק אטע נעל וי"ג כי טלת ולכוון חן לשומר סיס (וכעו אטס כמדורי ספרדיים סיננס) לכיות סטוסת
לשדה נל' נסחר וסכל ככלל, ולא יחכן למרש כי יאמר ולכוון כעכור אותם סן סקלל אפינס יבוליס לפסוק
נעור, כי פון זכ דך חפלה איפנה סתמלל כתפלתו טוסחר לכיכח זכור לנסחר, וע"כ סנרתי טעלה.
פירקנא ס"ס נקטן סטוף כעו אנלרתי כדף 100. סן קדם אבודון די קשמיא ואמרו אמן. ככה כנכון כעו
נוסח תתקבל ללוחון, וכן הוה כרענא; ולטודוסס נורס סן קדם מרא שמיא וארעא ואמרו אמן, ונס
כח יחנן וכן הוה כעמוד רועל וסדורי כספרדיים נס כמדור אל ר' עזרלל. סן טה סקולת דטוסיס אבודון
דשמיא וארעא וא"א סיס נוסחא טורכנת סן אחי כנוסחאות כנלטרות וליננה נכונה ולא טעלה כן סלזן
כיס טקוס סקדלס סקנ"ס אפינס אל אפיס ואלרן, אכל כן נטלת, טענדון אה לכס לאכיותם קשטיסיס
ר"ס ב"ט), על פי יס לנו להטען על אכינו קשטיסיס (כיסס ס"ס), ותפלה אכינו קשטיסיס טעס טעס ס"ה.

נוכנים לוטר חזר תפלת שחרית וערכית הסיר יגדל.

יגדל אלהים חי וישתבח	גמצא ואין עת אל־מציאותו:
אחד ואין יחיד כִּיחודו	בעלם וגם אין סוף לאחדותו:
אין לו דמות תנוף ואינו גוף	לא בערוך אליו קדושתו:
קדמון לכל־דבר אשר נברא	ראשון ואין ראשית לראשיתו:
הוא אדון עולם לכל־נוצר	יורה גדלותו ומלכותו:
שפע נבואתו נהנו אל־	אנשי סגלותו ותפארתו:
לא קם בישראל במשה עוד	נביא ומביט ארת־תמונתו:
תורת אמת נתן לעמו אל	על־יד נביאו נאמן בירתו:
לא יחליף האל ולא ימיר	דתו לעולמים לזולתו:
צופה ויודע סתרינו	מביט לסוף דבר בקדמתו:
גומל לאיש חסד במסעלו	נותן לרשע רע ברשעתו:
ישלח לקץ ימין משיחנו	לפדות מחבי קץ ישועתו:
מתים יתה אל ברב חסדו	ברוך עדיעד שם תהלתו:

יגדל, שיר יסס אף נעים העניח נחרוזים את כל עכרה עקרי אטונת בית ישראל אחר העטיון
 הרענ"ס נפירואו לעכנה סנהדרין ראש טרק חלק ונתקבלו בכל תפלות ישראל. ועסקל הסיר הזה הוא כ'
 תנועות ויחד וכו' תנועות ויחד וכו' תנועות גדלת וכסוגר, ולפי מה שכלל רכ"ד לולאטו כ"ע טחברו הוא ר'
 דניאל בר יחודה דיון (רש"י בטובא שלו לטעור כתי רוטא דף י"ח). וכתי כעל יוסף פוטן טטן ס' נוכנים
 לוטר אחר כל תפלה יגדל כדרך אשכנז, לכן טוב ללמוד פירואו נדקדוק ולתטרו ככיוון עכ"ל. גמצא, תקנה
 הוא הנטלת הכל, כי מליאותו איננו מליאות כוטר, לא כעו סנבראים אחר מליאותם תלויה כוטר, ועכ"ל
 זמן אין נטלת, אבל הס כ"כ מליאותו לטעלה ען כוטר ונבעדר זמן נ"כ נטלת. ואין יחיד כיוודו, כי כל
 דבר בעולם אף אם נאטר עליו אכופ אחד, בכל זאת איננו אחד בעולמנו בעבר זהו טורכט פיסודות הרנה
 וכעבור אנטלת טעינו אחד אחר כדועט לו, לא כן אחדות של כ"כ היא אחדות שלמה אחד אעתי אלו
 טורכט ואינו נחלק לאחדים רבים ואין דועט לו כלל ואין יחידות בעולם כיוודו. גמלם העי"ן נכנת וכלפ"ד
 קטובה, כי אם דבר הוא כעו סוף קהלת. אין לו דמות רגוף, אין לו אום טקרה נופי. ואינו גוף, יס
 טפראים, גם אין לדעותו לעלחכים אסס זכלים נפרדים ואיננו גוף, ולפי פירוש זה יסיה שטור החרון, אין
 לו דמות כנוף ואין לו דעות אל אינו גוף"; אטננו אין לורך לדועק זה, והכנון כי ואינו גוף אכ גם הוא
 על כס, וטור ספיטן אין לו דעות כנוף, כדי לשלול ען כסס כל טקרים ומאורעות נופיים, ולטען לא
 יתנו אדס אטסר אטס אינו גוף כנוף ככר ודס אבל הוא גוף יותט כסיר וללול וטעולם לכן אטס עד
 ואינו גוף, ר"ל אין לו עמטות גוף כלל. לא נערוד, עכ"כ אל פי מדעיון אל ומה דעות תעברו לו (ישעיה
 ס', י"ח). ראשון ואין ראשית לראשיתו, מליכה זאת לקוחה טפונות סככות אטר סיטוד טרק ו'. נוצר.
 סלד"י כקטן כי אם דבר הוא. יורה גדלותו, נריאת בעולם טחין ליה היא כודסה על גדולת כסס ועלכותו
 על כל, וע"כ תוכנו לעבוד לו לכרו ולא לוולתו. שפע, ל' אפע ימים (דברים ל"ג, י"ט). אנשי סגלותו,
 אנשי אופנה ישראלית אכיה סגלותו, כעו אכונג וסייחם לי סגלה (אמות י"ט, ס'). וחפארותו, כעו אכונג
 לישראל תסחרתי (יס"ח ס"ו, י"ג), ורלה ככורי עאטר א' ס' ל"ה זק"ג. נאמן בירו, טסה רכיכו ע"פ ככונג
 בעודר י"ב, ז'. וטע"ס טפוחה כי סתנה טעוכה. לעולמים, כל רעים, ר"ל לא בעולם הזה ולא בעולם
 סגל. לוולתו, לדת אפדת. וסנה כפי עאפע סלסון היה רלוו לופר לוולתה אכ לעלת דתו אכיה ל' חקנה,
 וטחי סוי ספרוים לפתעם כולם על תנועת א אטר לוולתו. עופה, דוחה. בקדמתו, קודס אכולר. ויס לוטר
 כפדתו ספי"ס כקטן על טקל טכנן לקדשתן (יחזקאל ט"ו, כ"ס). גומל, אטור החרון, גומל אטר לכל
 איכ בעפעלו וניתן רע לכל דע כרשמתו. יסין, כעו ימים נט"ס, יומט כעככר כאן סוף דניאל. ברוך
 עדי עד, חאס העככר נכנת כסס כעו אטת ככסו. ויס לדעת כי ככדורי ספרדים טוד חוססת טרוו ח"ל
 אלה ש"ס קשרה גמרים הו הם יסוד עת אל ותקרתו:

נכון לוטר ככל יום ד' זכרות שלו:

למען תזכר את־יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך:

זכור את־יום אשר עמדת לפני יי אלהיה בחרב. פרת־שבת את־חייבך אשר־ראו עיניך. זכור את אשר־עשה לך עמלק בהרה בצאתכם סמצרים: אשר קרה בקרה ויזעב בה כל־הנחשלים אחריה ואמה ענה ויגע ולא ירא אלהים: ותיה בהניח יי אלהיה לך סכל־איביה ססביב בארץ אשר יי־אלהיה נתן לך נחלה לדשמה תטחה את־זכר עמלק טתחת השמים לא תשכח: זכור את אשר־עשה יי אלהיה למרים בהרה בצאתכם סמצרים:

נכון לוטר חלב הטעורים לכיום בתפלה כשחרית עתה וערכית:

מזמור לדוד. יהוה רעי לא אחסר: בנאות השא ידביצני על־מי מנחות ונהלני: נפשי ישובב ונחני במעגלי־צדק למען שמו: גם כראלף בגיא צלמות לא־אירא רע כראתה עמדי שכטה ומשענתה הפה ונחמני: תערך לפני שלחן נגר צדרי השנת בשמן ראשי בויס רוח: אף טוב וחסד ידדשני כל־ימי חיי ושבתו בבית יהוה לארץ ימים:

למנצח בגנינת מזמור שיר: אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה: לדעת בארץ הרקה בכל־גוים ישועתה: יודוק עמים אלהים יודוק עמים כלם: ישמחו וירננו לאמים כיר־תשפט עמים מישור ולאמים בארץ תנתם סלה: יודוק עמים אלהים יודוק עמים כלם: ארץ נתנה יכולה יברכנו אלהים אלהינו: יברכנו אלהים וייראו אותו כל־אסרארץ:

כנקר וכטרט חחר כל התפלות יאמר זה:

תבענדו חוכר אחרגעט חק סאוסע פולער תפלות וקנט אמן ריעוטו:

יהי יי אלהינו עמנו באשר הוה עם־אבותינו אל־יעובנו ואל־יששנו: להפטר לבנו אליו ללקת בכל־דרכיו ולשמר מצותיו וחקיו ומשפטיו אשר צוה את־אבותינו: ויהיו דברי אלה אשר התחננתו לפני יי קרבים אליי אלהינו יומם ולילה לעשות משפט עבדו ומשפט עמו ישראל דבר יום ביומו: למען דעת כל־עמי הארץ כי יי הוא האלהים אין עוד: יי נהגי בצדקתה למען שורדי הנישר לפני הרקה: ואני בתמי אלף פדני ותעני כיריחוד ועני אני: רגלי עמדה במקהלים אברך יי: שמוי יי עלי על־יד ימיני: עזרי מעם יי עשה שמם וארץ: יי ישמרצאתי ובואי

למען חוכר, חזירת זכרות הללו ע"פ כתבי ספר' ו'ל. ווס סמסוק למען הזכור סוף כדברים ס'ל, כ' זכור את יום, לא כל כן כמקרה חכל סורכט עכני סמסוקים דברים ד', י'. וע'. זכור את אשר עשה לך סוף פ' ב' חכל. זכור את אשר עשה ה', דברים כ"ד, ס'.
מזמור לדוד, סוטור כ"ב. וס'ל. וסמילתן חחר כל ג' תפלות ע"פ ספר' ו'ל (מיד ועלום דף ל"ב, כ'. וקד נדה ס' כ"ד).
יהי ה' אלהינו, סוטור סמסוקי סמקרה. ווס סמסוק וסכלגה סלפטריו כט פ"א ח', לו עד ס"א.
ח' נחני תפלים ס', ס'. וסוכל וס כט' רכ עטרס, ואני בתמי, אס כ"ו, י"ח. כו יחוד, אס כ"ב, ס"ג.

תלוי ללשון בכל יום פרשת עקדה ופרשת רמון ועשרת הדברות, ויש אלוטרים את חלם קודם חפלתם ויש אלוטרים לחתום, וסאזים בכל יום כסדר טעטרות מוהנים לוטר פרטיות סאלס לחתם סאייפו טעטרן וכטו סנרס ס.

פרשת עקדה (כחצית כ"ב.)

ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם ויאמר אליו
אברהם ויאמר הגני: ויאמר קחנא את בנה את יחידך אשר אהבת את
יצחק ולך לך אל ארץ המדיה והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר
אמר אליך: וישבם אברהם בבקר ויחבש את חמורו ויקח את שני נעריו
אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עלה ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו
האלהים: ביום השלישי וישא אברהם את עיניו וירא את המקום מרחק:
ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער גלכה עד
בה וגשתתהו ונשובה אליכם: ויקח אברהם את עצי העלה וישם על יצחק
בנו ויקח בידו את האש ואת המזבחת וילכו שניהם יחדו: ויאמר יצחק
אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הבני בני ויאמר הנה האש והעצים
ואיפה השנה לעלה: ויאמר אברהם אלהים יראה לו השנה לעלה בני וילכו
שניהם יחדו: ויקאו אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן שם אברהם
את המזבח ויערף את העצים ויעקד את יצחק בנו וישם אתו על המזבח
מפעל לעצים: וישלח אברהם את ידו ויקח את המזבחת לשחט את בנו:
ויקרא אליו מלאך יהוה מן השמים ויאמר אברהם: אברהם ויאמר הגני:
ויאמר אל השלה ידך אל הנער ואל תעש לו מאמה כי עתה ידעתי כי
דא אלהים אתה ולא חשכת את בנה את יחידך מפני: וישא אברהם את
עיניו וירא והנה איל אחד נאחו בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל
ועלה לעלה תחת בנו: ויקרא אברהם שם המקום ההוא יהוה יראה
אשר יאמר היום בהר יהוה יראה: ויקרא מלאך יהוה אל אברהם שנית
מן השמים: ויאמר כי נשבעתי נאם יהוה כי יען אשר עשית את הדבר
זה ולא חשכת את בנה את יחידך: כי ברך אברכה והרבה ארבה את
נפשך ככובי השמים וכחול אשר על שפת הים וירש ורעה את שער
אביו: והתברכו מרעה כל גוי הארץ עקב אשר שמעת בקלי: וישב
אברהם אל נעריו ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע וישב אברהם
בבאר שבע:

אלהינו נאלתי אבותינו זכרנו בזכרון טוב לפניך ופאקנו בספקת יטועה ורחמים בטיט
דט קטס קטר לט וי אלתינו את הברית ואת החסד ואת השכינה אשר נשבעת לאברהם
אבינו שיהי שפתינו ונראה לפניך שפתינו אברהם אבינו את יצחק בנו על גב השמים

וּקְבַשׁ רַחֲמֵיךָ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנֵךָ בְּלִבְךָ שְׁלֵם בּוֹ יִקְבְּשׁוּ רַחֲמֵיךָ אֶת־בְּצִקָּה טַעֲלִינוּ וְטַעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל
 עִמָּךְ. וְיִגְלוּ רַחֲמֵיךָ עַל סְהוּתֵיךָ. וְתִתְנַחֵה עִמָּנוּ בְּמִתַּת הַחֶסֶד וְהַרְחֲמֵם וּבְטוֹבָה הַגְּדוֹל יִשׁוּב
 חַרֹּן אַפֶּיךָ טַעֲמָה וּמְעִירָה וּמְנַחֲלָתָה. וְיִסְיֵלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִהַשְׁתַּחֲוֵיָנוּ עַל יְדֵי מִשְׁחַ עֲבָדֶיךָ
 וְזִכְרֵי אֶת־פְּרִיטֵי יַעֲקֹב וְאֵף אֶת־פְּרִיטֵי יִצְחָק וְאֵף אֶת־פְּרִיטֵי אַבְרָהָם אֲזַכֵּר וְהָאָרֶץ אֲזַכֵּר.
 וְעֹנֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל־דְּבַר כְּבוֹד־שִׁמְךָ לְהַכְנִיעַ אֶת־עַרְפָּנוּ וְלַכֹּף אֶת־יְצָרְנוּ לְהַשְׁתַּעֲבֹד לָךְ
 וְלַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־רְצוֹנֵךָ בְּאַחֲבָה וּבִירְאָה וּלְעַבְדֶּךָ בְּלִבְךָ שְׁלֵם כָּל־יְמֵינוּ לְעוֹלָם. אָמֵן:

פ ר ש ת ה מ ן .

סוּת י'ו ד', וּמִנְחַן חֲנִן יְרֵמִי כַּסֵּם הַיְרוּשָׁלַיִם כֹּל כְּחוּסֵר פ' סָטָן כֹּכַל יוֹם טוֹכֵחַ לֹו אֶפְרַיִם טוֹנוֹתָיו נִסְמָדִין
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי מֹשֶׁה הִנְנִי מִמְטִיר לָכֶם לֶחֶם מִן־הַשָּׁמַיִם וַיֵּצֵא הָעָם
 וּלְקַטְו דְּבַר־יוֹם בְּיוֹמוֹ לְמַעַן אֲנַסְנוּ הַיִּלָּד בְּתוֹרַתִי אִם־לֹא: וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁשִׁי
 וַהֲקִינוּ אֶת אֲשֶׁר־יָבִיאוּ וַהֲיָה מִשְׁנֵה עַל אֲשֶׁר־יִלְקְטוּ יוֹם וַיּוֹם: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
 וְאַהֲרֹן אֶל־כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עֲרַב וַיִּדְעַתֶּם כִּי יְהוָה הוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם:
 וּבִקֶּר וַיִּרְאִיתֶם אֶת־כְּבוֹד יְהוָה בְּשִׁמְעוֹ אֶת־תְּלַנְתִּיכֶם עַל־יְהוָה וְנָחֵנוּ מִה
 כִּי תִלְיֵנוּ עָלֵינוּ: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּתַת יְהוָה לָכֶם בְּעֲרַב בְּשׂוֹר לֶאֱכֹל וְלָחֶם
 בְּבִקֶּר לְשׁוֹבַע בְּשִׁמְעֵ יְהוָה אֶת־תְּלַנְתִּיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם מוֹלִינִם עָלָיו וְנָחֵנוּ מִה
 לֹא־עָלֵינוּ תְּלַנְתִּיכֶם כִּי עַל־יְהוָה: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן אָמַר אֶל־כָּל־עַדַת
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל קְרִבוּ לִפְנֵי יְהוָה כִּי שָׁמַע אֶת־תְּלַנְתִּיכֶם: וַיְהִי כְּדִבַּר אַהֲרֹן אֶל־כָּל־
 עַדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיִּסְנוּ אֶל־הַמִּדְבָּר וַהֲיָה כְבוֹד יְהוָה נִרְאָה בְּעֵינָיו: וַיִּדְבַר יְהוָה
 אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: שָׁמַעְתִּי אֶת־תְּלֹוֹנַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל דִּבַּר אֱלֹהִים לֵאמֹר בֵּין
 הָעַרְבִים תֹּאכְלוּ בְשׂוֹר וּבְבִקֶּר תִּשְׁבְּעוּ לָחֶם וַיִּדְעַתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:
 וַיְהִי בְּעֲרַב וַתַּעַל הַשָּׁלוֹ וַתִּכֶם אֶת־הַפִּתְחָה וּבְבִקֶּר הִצַּתָּה שִׁכְבַת הַפָּל סָבִיב
 לַפְּתָחָה: וַתַּעַל שִׁכְבַת הַפָּל וַהֲיָה עַל פְּנֵי הַמִּדְבָּר דִּק מְחֹסֶפֶס דִּק בְּכַסֵּי
 עַל־הָאָרֶץ: וַיִּרְאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אָחִיו מִן הוּא כִּי לֹא יָדַע
 מַה־הוּא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֱלֹהִים הוּא הִלָּחֵם אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לָכֶם לֶאֱכֹלָה: וַה
 דִּבַּר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לְקַטְו מִמֶּנּוּ אִישׁ לְפִי אֹכְלוֹ עֹמֵר לְגִלְגָּלַת מִסְפַּר
 נַפְשֵׁיכֶם אִישׁ לְאִשׁוֹ בְּאֶהָל תִּקְחוּ: וַיַּעֲשׂוּ־בֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּלְקְטוּ
 הַפְּרֻדָּה וְהַפְּסֻמְעִיט: וַיִּסְדּוּ בְּעֹמֵר וְלֹא הָעֲדִיף הַפְּרֻדָּה וְהַפְּסֻמְעִיט לֹא הִחְסִיד
 אִישׁ לְסִיר־אֹכְלוֹ לְקַטְו: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֱלֹהִים אִישׁ אֶל־יָחִיד מִמֶּנּוּ עַד־בְּקֶר:
 וְלֹא־שָׁמַע אֱלֹהֵי מֹשֶׁה וַיִּזְקְרוּ אֲנָשִׁים מִמֶּנּוּ עַד־בְּקֶר וַיִּרְם תוֹלְעִים וַיִּבְאֵשׁ
 בְּקַעֲפָה עַל־הֶם מִשְׁחָה: וַיִּלְקְטוּ אִתּוֹ בְּבִקֶּר בְּבִקֶּר אִישׁ כְּפִי אֹכְלוֹ וְחֵם הַשִּׁמְשׁ
 וְנִסְמָד: וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁשִׁי לְקַטְו לָחֶם מִשְׁנֵה שְׁנֵי הָעֹמֵר לְאַחַד וַיִּבְאוּ כָּל־
 בְּשִׂאֵי הָעַדָּה בְּגִידוֹ לְמֹשֶׁה: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הוּא אֲשֶׁר דִּבַּר יְהוָה שִׁבְתוֹן

שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לַיהוָה מִחֹר אֶת אֲשֶׁר־תֹּאמְרוּ אִפּוּ וְאֵת אֲשֶׁר־תִּבְשְׁלוּ בִשְׁלוּ וְאֵת
 כָּל־הַעֲדָף הַגִּיחוּ לָכֶם לְמִשְׁמַרְתִּי עַד־הַבֶּקֶר: וַיִּגִּיחוּ אוֹתוֹ עַד־הַבֶּקֶר כַּאֲשֶׁר
 צִוָּה מֹשֶׁה וְלֹא הִבְאִישׁ וְרָמָה לֹא־הִי־תִהְיוּ: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲכַלְהוּ הַיּוֹם כִּי־
 שַׁבַּת הַיּוֹם לַיהוָה הַיּוֹם לֹא תִמְצְאוּהוּ בַשָּׂדֶה: שֵׁשֶׁת יָמִים תִּלְקְטוּהוּ וּבַיּוֹם
 הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת לֹא יִהְיֶה־בּוֹ: וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יֵצְאוּ מִן־הָעַם לִלְקֹט וְלֹא
 מָצְאוּ: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עַד־אָנֹכִי מֵאַנְתֶּם לְשֹׁמֵר מִצְוֹתַי וְתוֹרָתִי: רְאוּ
 כִּי־יְהוּהָ נָתַן לָכֶם הַשַּׁבַּת עַל־כֵּן הוּא נָתַן לָכֶם בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי לֶחֶם יוֹמָיִם
 שְׂבוּ אִישׁ תַּחְתּוֹ אֶל־יֵצֵא אִישׁ מִמּוֹקְמוֹ בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי: וַיִּשְׁבְּתוּ הָעַם בַּיּוֹם
 הַשְּׁבִיעִי: וַיִּקְרְאוּ בֵּית־יִשְׂרָאֵל אֶת־שֵׁמוֹ מִן וְהוּא כְּזָרַע גֶּדֶר לָבֵן וּמַעֲמוֹ
 בַּעֲפִיחַת בְּרִכְשׁ: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה מִלֹּא הָעֵמֹד מִמֶּנּוּ
 לְמִשְׁמַרְתִּי לְדוֹתֵיכֶם לְמַעַן יִרְאוּ אֶת־הַלֶּחֶם אֲשֶׁר הֵאֲבִילְתִּי אֶתְכֶם בַּמִּדְבָּר
 כַּדּוֹצִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן קַח צִנְצָנֶת אַחַת
 וְתִקְשְׁמֶהּ מִלֹּא־דֹהַעֲמֹר מִן וְהִנֵּחַ אוֹתוֹ לִפְנֵי יְהוָה לְמִשְׁמַרְתִּי לְדוֹתֵיכֶם:
 כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וַיִּגִּיחוּ אַהֲרֹן לִפְנֵי הָעֵדֻת לְמִשְׁמַרְתִּי: וּבְנֵי
 יִשְׂרָאֵל אָכְלוּ אֶת־הַפֶּן אַרְבָּעִים שָׁנָה עַד־בָּאָם אֶל־אֶרֶץ נוֹשְׁבַת אֶת־הַפֶּן
 אָכְלוּ עַד־בָּאָם אֶל־קֶצֶה אֶרֶץ כְּנָעַן: וְהָעֵמֹד עֲשׂוּרִית הָאִיפָה הוּא:

אֵנָּה הָאֵל הַשָּׁכִּין פְּרִנְסָה לְכָל־בְּרִיָּה וּמִזְמִין סִלְבוּשׁ לְכָל־נִבְרָא וְשׁוֹלֵחַ לָהֶם סְתִיחַ פֶּדֶר
 לִי אֶת־סְתִיחִי וְתִבְלִבְלִנִי וְתִפְרִנְסֵנִי אוֹתִי וְאֶת־כָּל אַנְשֵׁי בֵּיתִי וְאֶת־כָּל־יִשְׂרָאֵל פְּרִנְסָה מִזְכָּה
 בְּנֵחַ וְלֹא כַּעֲזֵר בְּהֵימָר וְלֹא כַּאֲסֹד פְּרִנְסָה שְׂאִין בָּהּ שׁוֹם בַּיּוֹם וְכִלְמָה פְּרִנְסָה שְׁלֹא תִפְרִנְסֵנִי
 בָּהּ לִבִּי סִתְנַת בִּשְׂוֹר וְדָם כִּי אִם־לִיךָ הַסְּלֵאָה וְהִרְחַבְתָּ פְּרִנְסָה שְׂאוּכַל לַעֲשׂוֹק בְּתוֹרַתְךָ הַקְּדוּשָׁה
 וְהַשְׁתַּדְּחָה וְהַתְמִימָה וְלִקְטִים אֶת־מִצְוֹתֶיךָ בְּלִי טְרָדָה וְאֲשִׁב בְּשִׁלּוֹם עַל שְׁלִחְנִי וּבְכַבּוֹד עִם כָּל־
 הַיְי בֵּיתִי וְלֹא יְהִי עָלַי שׁוֹם עַל בִּשְׂוֹר וְדָם כִּי אִם עַל סִלְכִיךָ לַעֲבֹדָה בְּלִבְבִי שְׁלֵם. וְאֲזַכָּה
 לְחֻקִּים אֲדָרְחִים וְלִקְסוֹל חֶסֶד אֶת־כָּל־אֲדָם וְלַעֲשׂוֹת צְדָקָה לְהִדְאֹוִים לָהּ וְלֹא אֲבַשֵּׁל בְּבְנֵי אֲדָם
 שְׂאִיִם הַנְּעִיִם. אָמֵן:

ע ש ר ת ה ד ב ר ו ת

וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לְאָמֹר: אֲנִכִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר
 הִצַּאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּיַת עַבְדִּים: לֹא־יְהִי לָךְ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל־
 פְּנֵי: לֹא־תַעֲשֶׂה לָךְ פֶּסֶל וְכִלְתִּמוֹנָה אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם מִפֶּעַל וְאֲשֶׁר בָּאֶרֶץ
 סִתְנַת וְאֲשֶׁר בַּמַּיִם סִתְנַת לְאֶרֶץ: לֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תַעֲבֹדֵם כִּי אֲנִכִּי
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵל קַנְיָא פֶּקֶד עֵינַי אֶת עַלְבָּנִים עַל־שְׁלֹשִׁים וְעַל־רַבְעִים
 לְשָׁנָי: וְעִשָׂה חֶסֶד לְאֵלִפִּים לְאֹבְדֵי וּלְשֹׁמְרֵי מִצְוֹתַי: לֹא תִשָּׂא אֶת־שֵׁם
 יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׁוֹא כִּי לֹא יִנְקֹדָה יְהוָה אֶת אֲשֶׁר־יִשָּׂא אֶת־שֵׁמוֹ לְשׁוֹא: וְכֹד

אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ: שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל־מְלַאכְתֶּךָ: וְיוֹם
הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא־תַעֲשֶׂה כָּל־מְלַאכָה אֹתָהּ וּבִנְיָהּ וּבְתֵךְ עֲבָדֶךָ
וְאִמְתֶּךָ וּבְדַמְתֶּךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּשַׁעֲרֶיךָ: כִּי שֵׁשֶׁת־יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת־
הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר־בָּם וַיָּנַח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עַל־כֵּן
בָּרַךְ יְהוָה אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ: כִּכָּר אֶת־אָבִיךָ וְאֶת־אִמְךָ לְמַעַן
יֵאָרְכִיךָ יְמֶיךָ עַל הַגְּאֻלָּה אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ: לֹא תִרְצַח לֹא תִנְאַף
לֹא תִגְנֹב לֹא־תַעֲנֶה בְרַעְיָה עַד שֹׁקֵר: לֹא תַחְמוֹד בֵּית רַעִי לֹא־תַחְמוֹד אִשְׁה
רַעִי וְעַבְדּוֹ וְאִמְתּוֹ וְשׂוֹרְוֹ וְחַמּוֹוֹ וְכָל אֲשֶׁר לְרַעִי:

שלושה עשר עקרים.

י' אלוסר נכל יום יגדל חסד סתמלם לו קודם לם סין גרין לוטר סלס י'ג עקרים בי יגדל סוז נמיס
ג'כ על י'ג עקרים סלו.

- א אָנִי מֵאֱמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ הוּא בּוֹרָא וּמְנַהֵיג
לְכָל־הַכּוֹרָאִים וְהוּא לְבָדוֹ עֹשֶׂה וְעוֹשֶׂה וַיַּעֲשֶׂה לְכָל־הַמַּעֲשִׂים:
- ב אָנִי מֵאֱמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ הוּא יְחִיד וְאֵין יְחִידוֹת
בְּמִדְוֵהוּ בְּשׁוֹם פָּנִים וְהוּא לְבָדוֹ אֱלֹהֵינוּ הָיָה הוּא וַיְהִיָּה:
- ג אָנִי מֵאֱמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ אֵינוֹ גּוֹף. וְלֹא יִשְׁוֶהוּ
מִשְׁוֵי הַגּוֹף. וְאֵין לוֹ שׁוֹם דְּמִיּוֹן בְּלָל:
- ד אָנִי מֵאֱמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ הוּא רִאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן:
- ה אָנִי מֵאֱמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ לוֹ לְבָדוֹ רְאוּי לְהִתְפַּלֵּל
וְאֵין רְאוּי לְהִתְפַּלֵּל לְזוּלָתוֹ:
- ו אָנִי מֵאֱמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁכָּל־דְּבָרֵי נְבִיאִים אֱמֶת:
- ז אָנִי מֵאֱמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁנְּבוֹאֹת מֹשֶׁה רַבֵּינוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם הָיְתָה
אֱמֶתִית. וְשֶׁהוּא הָיָה אָב לְנְבִיאִים לְקוֹדְמִים לְפָנָיו וּלְבָאִים אַחֲרָיו:
- ח אָנִי מֵאֱמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁכָּל־הַתּוֹרָה הַמְצֻיָּה עִתָּה בְּיַדֵּינוּ הוּא
הַתּוֹרָה קְמִישָׁה רַבֵּינוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם:
- ט אָנִי מֵאֱמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁזֹּאת הַתּוֹרָה לֹא תִהְיֶה מְחַלְפֶת וְלֹא תִהְיֶה
תּוֹרָה אַחֶרֶת מֵאֵת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ:
- י אָנִי מֵאֱמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ יוֹדֵעַ כָּל־מַעֲשֵׂה בְּנֵי
אָדָם וְכָל־מַחְשַׁבְתָּם שֶׁנֶּאֱמַר רִצְצֵר יַחַד לֶכֶם הַמִּבְּיֵן אֶל־כָּל־מַעֲשֵׂי־הֵם:
- יא אָנִי מֵאֱמִין בְּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ גּוֹמֵל טוֹב לְשׁוֹמְרֵי
מִצְוֹתָיו וּמַעֲנִישׁ לְעוֹבְרֵי מִצְוֹתָיו:

יֵאָנִי מֵאֲמִין בְּאֲמוֹנָה שְׁלֵמָה בְּבִיאַת הַמְּשִׁיחַ וְאִף עַל פִּי שְׁתַּמְחֶמָה עִם
בְּלֹזָה אֲחֻכָּה־לוֹ בְּכַל־יוֹם שָׁיבָא:

יֵאָנִי מֵאֲמִין בְּאֲמוֹנָה שְׁלֵמָה שְׁתַּהַיְהֶיּה תְּחִיַּת הַמּוֹתִים בְּעַת שְׁתַּעֲלֶה רְצוֹן
מֵאֵת הַצּוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ וְיִתַּעֲלֶה וְכִרּוֹ לְעַד וְלִגְצַח בְּצַחִים:

לישועתך קניתי יי. קניתי יי לישועתך. יי לישועתך קניתי:
לשרגך סגבר יי. סגבר יי לשרגך. יי לשרגך סגבר:

תִּתְבָּרַךְ אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וְאֲדֹנָי הָאָדָנִים. וְהַשְׁתַּבַּח בְּפִי עַל־יוֹגִים
וְתַתְּנוּגִים. כִּי אֵין כְּמוֹךָ שׁוֹכֵן מְעַנִּים. בְּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּחַנּוּגִים: תִּתְבָּרַךְ
בְּרוּךְ בְּכָל־פֶּה. וְתַשְׁתַּבַּח בְּפִי עִם מְצַפֶּה. כִּי אֵין כְּמוֹךָ מוֹחֵץ וְרוֹסֵא. בְּרוּךְ
אַתָּה עֲתִידוֹת צוֹפֶה: תִּתְבָּרַךְ גְּדֹל הַעֲצָה וְרַב הַעֲלִילוֹת. וְתַשְׁתַּבַּח בְּפִי
כָּל־בְּרִיּוֹת. כִּי אֵין כְּמוֹךָ בּוֹחֵן כְּלִיּוֹת. בְּרוּךְ אַתָּה הַמְּקַרֵּה בַּפִּי עַל־יוֹת:
תִּתְבָּרַךְ דָּר בְּמִרוֹמִים. וְתַשְׁתַּבַּח מְלֵא רַחֲמִים. כִּי אֵין כְּמוֹךָ אָבִי יְתוּמִים.
בְּרוּךְ אַתָּה חַי הָעוֹלָמִים: תִּתְבָּרַךְ הָאֵל יי. וְתַשְׁתַּבַּח בְּפִי מְעַנִּי. כִּי אֵין
כְּמוֹךָ בְּאֱלֹהִים אֲדֹנָי. בְּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּחַנּוּגֵי: תִּתְבָּרַךְ וְאֵין דּוֹמָה לָךְ רַב
הַעֲלִילוֹת. וְתַשְׁתַּבַּח יוֹשֵׁב תְּהַלּוֹת. כִּי אֵין כְּמוֹךָ עוֹשֶׂה גְדוּלוֹת. בְּרוּךְ אַתָּה
גִּבּוֹר בְּמַסְעֵלוֹת: תִּתְבָּרַךְ זוֹכֵר הַבְּרִיּוֹת וּמְזַכֵּיר גִּשְׁבָּחוֹת. וְתַשְׁתַּבַּח אֱלֹהֵי
הַרְחוֹת. כִּי אֵין כְּמוֹךָ דוֹלָה מְפֹשְׁמָקִים וּמְשׁוֹחֹת. בְּרוּךְ אַתָּה מְלֶכֶךְ מְהַלֵּל
בַּתְּשַׁבְּחוֹת: תִּתְבָּרַךְ חֶסֶן וְיֵה אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים. וְתַשְׁתַּבַּח רוֹכֵב גְּבוּהִים. כִּי
אֵין כְּמוֹךָ עַל כָּל־אֱלֹהִים. בְּרוּךְ אַתָּה אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים: תִּתְבָּרַךְ טְהוֹר בְּהִיר
בְּשַׁחֲקִים. וְתַשְׁתַּבַּח בְּפִי עוֹלָלִים וְיוֹגִקִים. כִּי אֵין כְּמוֹךָ גִּזֵּר וּמַקִּים. בְּרוּךְ
אַתָּה עוֹשֶׂה מְשַׁפֵּט לְעַשׂוֹקִים: תִּתְבָּרַךְ יוֹשֵׁב הַכְּרוֹבִים. וְתַשְׁתַּבַּח מוֹנֶה
מִסְפֵּד לְבוֹכְבִים. כִּי אֵין כְּמוֹךָ הַמְּכַסֶּה שָׁמַיִם בְּעֵבִים. בְּרוּךְ אַתָּה נָתַן
לְעַם לְרַעְבִים: תִּתְבָּרַךְ כִּגֵּם כִּגֵּד מִי הַיָּם. וְתַשְׁתַּבַּח מוֹשֵׁל בְּגֵאוֹת הַיָּם.
כִּי אֵין כְּמוֹךָ דוֹרֵךְ עַל־בְּמַתֵּי יָם. בְּרוּךְ אַתָּה חַי וְקַיִם: תִּתְבָּרַךְ לוֹבֵשׁ
צְדָקוֹת. וְתַשְׁתַּבַּח גּוֹלָה עֲמוּקוֹת. כִּי אֵין כְּמוֹךָ מְאֹיִן גְּאֻקוֹת. בְּרוּךְ אַתָּה
שׁוֹמֵעַ צְעָקוֹת: תִּתְבָּרַךְ מְמִית וּמְחַיֶּה. וְתַשְׁתַּבַּח לְעוֹלָם יְהִיָּה. כִּי אֵין
כְּמוֹךָ יוֹדֵעַ מַה שְׁיִהְיֶה. בְּרוּךְ אַתָּה אֲשֶׁר בְּיַדְךָ כָּל־יְצִיר יְהִיָּה: תִּתְבָּרַךְ
גִּזֵּר בְּגִבּוֹרָה. וְתַשְׁתַּבַּח לוֹבֵשׁ עוֹ וְתַסְפְּרֶה. כִּי אֵין כְּמוֹךָ עוֹשֶׂה אוֹרָה.
בְּרוּךְ אַתָּה עֲלִיּוֹן וְנוֹרָא: תִּתְבָּרַךְ שְׂגִיָא כַּח. וְתַשְׁתַּבַּח נוֹתֵן לְעַף כַּח. כִּי
אֵין כְּמוֹךָ יוֹצֵר דְרִים וְנוֹרָא רוּחַ. בְּרוּךְ אַתָּה עוֹשֶׂה מְשַׁקֵּל לְרוּחַ: תִּתְבָּרַךְ

עוזר לנגשלים. ותשתבח מעו לבלים. כי אין כמוך סומך נושלים. ברוך
אתה שומע הלולים: תתברך פודה מכל צרות. ותשתבח ארון הגבורות.
כי אין כמוך עונה עתירות. ברוך אתה קורא הדורות: תתברך צדיק
ותסוד בכל מעלה. ותשתבח על כל ברכה ותהלה. כי אין כמוך האל
הנורא. ברוך אתה המפליא במורא: תתברך קדוש אלו העבאות.
ותשתבח מפליא פלאות. כי אין כמוך עושה נפלאות. ברוך אתה עושה
נסים ונפלאות: תתברך גם שוכן עד וקדוש. ותשתבח בפי עם קדוש.
כי אין כמוך נורא וקדוש. ברוך אתה האל הקדוש: תתברך שדי במערכות
ישראל. ותשתבח קדוש ישראל. כי אין כמוך אל ישראל. ברוך אתה
מלך צור ישראל: תתברך תוכן רוחות ובורא עולם. ותשתבח מכל עין
בעולם. כי אין כמוך מלך העולם. ברוך אתה מר העולם ועד העולם:

תחנה אומלל סטל על אחו טיום כיתחם למדס סזניטי אל סטורס.

יהי רצון לפניך יי אלו ואלו אבותי שתקל מעל אשתי (פלוגית בת פלוגית)
את צער עבודה ותוסף ותתן לה בן בלימי עבודה שלא יתש בזה ולא
בזה העבר עלידי דבר בעולם. ותצילנה מפתקה של חנה. ויהי בעת לדהה
כי ימלא ימיה ללדת לא יהסכו עליה ציריה ויצא הולד לאור העולם ברגע
קטן ותלד בתרנגלת בקלות ובלי תוק לה ולא לולד. ויהי שילד בשעה
טובה ובמזל טוב לתים ולשלום ולקריאות לחן ולחסד ולעשר וכבוד. ותמלא
גא אתדמשאלותי ומשאלות בלישראל במדה טובה ישועה ורחמים
ואל תשיבני ריקם מלפניך. אמן:

תפלה להטלל על בני ישראל סטו יסיס וסיס לכס לב להכין סטורס.

רבוץ בלהעולמים מלך רחמן רחם גא על בני (פלוגי ופלוגי) ותן להם חיים
וברכה ויארבו ימיהם ושנותיהם בטוב ובנעימים. ויזכו לזרע בשר חי
וקים לארץ ימים. ויהי ממלאים בתורה ובחכמה וביראת שמים. ויהי
אדובים למעלה ונתמדים למטה ונשאים חן ושכל טוב בעיני אלוהים
ואדם. ותצילם מעין הרע ומצור הרע ומכל מיני סרעניות המתרגשות
ובאות לעולם. ונגדלם אפי ואשתי שלא ימותו לא בחי ולא בחי אשתי.
ואל תשיבני ריקם מלפניך. כי אתה שמע תפלת בל פה. אמן:

סדר תפלת מנחה לחול.

וזמן מנחה הוא שחצו שעות ומחצה ולמעלה משעות זמניות (וכינו שמתקין היום לפי הזמן אל י"ב מלקים זיים בין אהיום ארוך ובין אהוא קצר, וכל חלק טטנו יקרא אעה) עד אעה ודכיעית קודם הלילה, וכעת דחוק עוזר להתפלל עד סעוד ללילה. ואם התפלל לאחר ו' שעות ומחצה, ילא. וזס סדר תפלת מנחה בלבו, אופרים פראת התמיד (דף 47), וס"ץ תחיל אשרי יושבי (דף 68) והקסל אופרים עמו ופשיטין ואנחנו נברך וגו', הס"ץ אופר ח"ק (ונח"צ סיכויין ס"ה וקורין ג' נכרי נפ' ויחל ואופר הס"ץ ח"ק) ומתפללין ש"ע בלחש ואופרים שלום רב בעקום זים אלום (הק מכוים אקורין בתורה אאופרים זים אלום), וס"ץ חוזר התפלם ואופר קדושת נקדש כמו באחרית אלא אהין אופר חו"א נרכבו מוץ מכוים אקורין בתורה, ואחר התפלם אופרים תטנו (דף 116), וס"ץ אופר קדיש תתקבל, ואופרין עלינו וק"י. ואם מיד אחר תפלת מנחה מתפללין גם תפלת ערבית, או מין אופרים עלינו אחר תפלת מנחה. כדרך שתפלל בלבו מתפלל גם סיפיד אלא אהינו אופר קדיש ואינו אחר התפלם בקול.

אם יז לחוש שתעבור עונת מנחה קודם איתור א"ץ התפלם, יתחיל הס"ץ להתפלל מיד בקול רם ותפללו עמו הקסל בלחש אלה בעלה ועוין קדושה אחריו ואח"כ גופרין בלבו התפלם בלחש וס"ץ בקול רם ותפלות עוין אטן. אכן כתענית לכו לא יעבו בן אלא אם כן היום דר מליד וזו יאפר הס"ץ ענכו כדינו והקסל באטע מפלם.

ז מנחה ומגט ממן וידבר ... זו את בני חו"ו (ויטע 47), דמן אשרי חו"ו (ויטע 68) כיו ועד עולם הללויה. היערוץ בעטעט ממן שמנה עשרה חזר ומגט דמין שלום רב סטפטט שים שלום. נפחאער ומגט ממן רחום וחנון (ויטע 116) נעבוט ואנחנו לא נדע (ויטע 119) חזר סאיטטט מיי עלינו (ויטע 181). ויירד מבער גזיך נמד מנחה חויד מעריב נעבעטעט, וף ומגט ממן קיין עלינו כיו נסך מעריב.

סדר תפלת ערבית לחול.

בעדינות אככו ופולין מתפללין בלבו תפלת ערבית מיד אחר תפלת מנחה מפני הטורה, ומיד אחר קדיש התקבל תחילין והוא רחום וכו'. וזס נוכים להתפלל ערבית בזמנה, דהיינו שעת ילידת ג' בוכים קטנים, והוא מנחג כזר וכפרט כיו ספירת הטופר כדי לקיים מצות הספירה בלבו בזמנה, ואופרים מתחלה עד הטעלות והסתוקים מפני קדיש אפריכס, ואח"כ והוא רחום וכו'.

ויטן ממן מעריב בזמנו בעטעט, ומגט ממן סקוגנרע פסוקים סקר והוא רחום.

שיר המעלות הנה ברכו אתי כל עבדי העמרים בבית יי בלילות:
 שא ידכם קדש וברכו ארתי: יברכה יי מציון עשור שקמים וארץ:
 יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: ג'
 יי צבאות אשרי אדם במח בך: ג'
 יי הושיעה. המלך יעגנו ביום קראנו: ג' חצי קריש.

והוא רחום יבפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו: יי הושיעה. המלך יעגנו ביום קראנו:

שיר המעלות, עומד קל"ד ולא נזכר במדור רב עשרם ולא נהרענ"ם ואנדורכס ובלבו גם נפ"י חינו, אך בעל חלים זוטת לפ"ח ס' רל"ז כתנ כסס אלטי גבורים אנהו לחטרו טאוס דאטרין (ננרכות ר' ע"ג) אדם נח טן מזה כערב אם רגיל לקרות קורא ואח"כ קורא ק"א ומתפלל. והאר"י ז"ל לא סיב אפר העומד רק הספוקים ס' נכחות טטנו וכו'. ה' צבאות עטנו חכלים ש"ו, ח' ה' צבאות ס"ד י"ג. ה' הושיעה ב' י'
 והוא רחום, ע"ס, ל"פ. והוא תפלת תפלת ערבית (רענ"ם סלכות תפלם ס' ע'), וטעם אפידתו מניח החיות ס' ע' כסס ר' אלנער הנדול (סוף הרוח נס' ז"ע), לפי באפריה ובמנחה זס קרכנות תמידין אכן שפשיין, אכל ערבית אהין קרנן לכפר תקנו לופר והוא רחום יבפר. ובסס רכ"י מניח, לפי אנהו סתומים ליקות בין מנחה נעפריב ומיד לאחר אלקו ענקאים טלוי רשעים וכליכה, ועוד אכל היום אדם משה רגנר לרין לופר והוא רחום.

תפלת ערבית לחול

דער פֿרובעטער רופט אויט:

בְּרַכּוּ אֶת־יְיָ הַמְּבַרְךְ:
 בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבַרְךְ לְעוֹלָם וָעַד:
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בְּדַבְרוֹ
 מְעַרֵיב עַרְבִים, בְּחֶמְקָה
 פּוֹתֵחַ שְׁעָרִים, וּבְחִבּוּנָה
 מְשַׁנֶּה עֵתִים, וּמַחְלִיף אֶת־הַיּוֹמִים, וּמְסַדֵּר אֶת־הַכּוֹכָבִים
 בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בְּרַקִּיעַ כְּרִצּוֹנוֹ. בּוֹרֵא יוֹם וְלַיְלָה, גּוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי
 חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר. וּמַעֲבִיר יוֹם וּמְבִיא לַיְלָה וּמְבַדֵּיל בֵּין
 יוֹם וּבֵין לַיְלָה, יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ. אֵל חַי וְקַיִם תָּמִיד, יִמְלֹךְ עָלֵינוּ
 לְעוֹלָם וָעַד: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּעַרֵיב עַרְבִים:

וְהַחֲרַעֲבֵר רַעֲמֵטָן כַּעֲמֵטָם דִּיחַ גַּעֲמִיכֵדֵה וְיִינֵט:

יְיָ יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְגַּשָּׁא
 שְׁמוֹ שֶׁל־מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְאָכִים הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 שְׁהוּא רֵאשׁוֹן וְהוּא אַחֲרוֹן וְסַבְלָעֲדֵייו אֵין אֱלֹהִים
 סִלֵּי לְרַבֵּב בְּעַרְבוֹת בְּיַת שְׁמוֹ וְעֲלִזוֹ לְפָנָיו וְקִטּוֹ
 מְרוֹסָם עַל־כָּל־בְּרִיחַ וְתַתְּלֵחַ:
 כַּעֲמֵטָן סַחֲוֹן הַשָּׁם יֵאֵטֵר סַחֲוֵל.
 בְּרוּךְ שָׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעַד:
 כַּעֲמֵטָן סַחֲוֹן הַסְּבוּרָה יֵאֵטֵר סַחֲוֵל.
 יְיָ שָׁם יְיָ סַבְרָה מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם:

אֲהַבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ אֲהַבַת, תּוֹרַח וּמִצְוֹת חֻקִּים
 וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לְמַדְתִּי, עַל־כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁכְבָּנוּ וּבְקוּמָנוּ

אשר בדבריו, היא נהיה ולאנוס אלמני ק"ג אל ערבית (מרכות י"א ו"כ ור"י נפרחו לחסלים
 ס"ב, ט'). ארזים בן נקוד ככל פדורים וכל ס"י, ובעל וי"ל סען רע"ז באין על נקוד זה ובגיה ארזים
 כל' הסקתה, אטעם לא חזק נאספולריא טפליה כי כל ארזים אנטקרת טעמו על זוג אל טרז וסעד זכאונ
 נכל סקום צ"ו בערנים ר"ל ב"ן אפי טרנים, חכל ערנים אנתפלתנו זו סרלון נו על רנוי גדול אל כטת
 ערנים ולאו דוקא אים, ולכן האכילו סטנקדים לנקד, ארזים נטאקל סלף אלקים אכאז טודס על רנוי סתם
 אל סלף וזס סרלון דוקא נאחיס סלף לו יאטר שקלטים וזס נרור. תס טענת בעל וי"ל אס לנקד ארזים
 כדי להכניח כינוי תין על שתיים נחוכס תלינו כמדומינו גם היא אינגס, כי נטלת כטס וכטת חנוח אס
 לתנח אהח כטס טעמים ויסטוך סעדנר על סנתת האטע. אך על פס אסיכ לו להעיר הוה סרנוי ערבים
 נעלטו, ולטס לא סטר, ערבית וכל' ססקרת כרטיס ס', ר', זכני ערנות, אכאז ל' ערנ נעדות חרנוטו דיח
 רעס וכוטו אמרן גם דר"ק ל' ערנ זבן גם סרז'ס נאטות ס', י', ונעדות חרניו זכני ערנ (סנקוק א',
 ס', נפטיס א', ג'). אטום גם תטיסס וזת אינגס פחרי ידענו כי לאון תורס לעטסה ול' סכעיס לעטסה,
 ונרסס אפ"ל לא רלו להכחטס על ערנ נרנוי, וערבות, טפני אהח סעלס נסס ג"כ להכרות על כעסיס
 סעליוניס טאן כסס הנטר (תסלים ס"ת, ס'). ונפטיס י"ג, ג') וע"כ תזאו איוקן סטערינ ערנות על סקום
 סעליון כהח וילח טטנו חרנכ וחרוף, ונעטר זס הכרעונו לער, ארזים אלא לתת יד לטענות. שעריום אפרי
 אים. ונחבונר, סססרדום אופריום בחבונר כלי וי"ג, והאר"י ז"ל סיה טאנר סתנח לסעלס טענכ זכן פיס
 אופר, פאר כדנרו טערינ ערנים נטכטס, פיתס אררים טזנטס" (קאר גדול ס' כ"ד). עחיס, פת לפום
 וזת לקוד פת לסער וזת לייכ פת לעזנח וזת לרעב, וכטו אכאז וכוה סכאנא ערניס חסניס (דניאל ג',
 כ"א). דחכניס, פיס ללילכ ופילילכ ליום, פת סטנבלת נקדחת זסן. במשסמרוחיהם, כל כוכב וכוכב על טננו
 סרלוי לו נכ"ל פחושטן טעין אים נטכטרו (נפטיס ז', ג') נטכטרוחיסס נטפלקוחיסס (דכ"ז ל"א, י"ז); וזטנדרסס
 גרס סטססמרוקס תס סוה יתק כטו זכ"כ ל"א, ס'. כורא, נו טחשיל טאטר פדס וע"כ יס להכסיק נחנח
 כרלונו, זכן סוה נכ"ל לפ"ס ס' רל"ו ויחסיף פוטן ס' כ"ט. גולל אור, נרכות י"א ע"כ וספירס, כילז
 טרת יום ולילכ! אהלל פור טפני פונך זכ"י, טולל ל' ססדס פל' גללנו לת סחנן. ח' צבאוח שסס,
 דשיה ל"א, ל"ב. וסחנר סס אכל ידח זכיססס זלכן נחקן נכרסס ערניס. אל חי וכו' אינו כמדורי סטר
 ידחס נטור פ"ס ס' רל"ו. ונכל נו ס' י'. וקיס חסיר, יתק לתנר טלת חסיר לפל חי וקיס, גם יתק
 לתנרס לפטת ולטר חסיר יטלך טליו, וכטו אטאנר לסלסס דף 169.
 ארבת עולם, היא נרסס אים וליכ סחשס נכדון לפי איה סטוכס לתנרסס. אהבח עולם טכ"א
 ואכנת פולס אכטדך (ירטיס ל"א, ג'). תורה וכו' ע"ס דברים ל"ג, ד'. ז', א'. ונחסיס ט', י"ג. וי"ד.

ויאמר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל
 ואמרת אליהם ועשו להם ציצת על כנפי בגדיהם לדתם
 ונתנו על ציצרת הקנה פתיל הקלת: והיה לכם לציצת
 וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות יהוה ועשיתם אתם ולא
 תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם וגים אחריהם:
 למען הזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדשים
 לאלהיכם: אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ
 מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם: יש לפרק חלביכם לחם
 אמת ואמונה כל זאת וקים עלינו כי הוא יי אלהינו ואין
 זולתו. ואנחנו ישראל עמו הפודנו מיד מלכים מלכנו הנואלנו
 מקף כל העריצים. האל הנפרע לנו מצרינו והמשלם גמול
 לכל אויבי נפשנו. העשה גדלות עד אין חקר וגפלאות עד אין
 מספר. השם נפשנו פתיים ולא נתן למוט רגלנו. המדריכנו
 על פמות אויבנו ויגרם קרננו על כל שנאינו. העשה
 לנו נסים ונקמה בפרעה אותה ומופתים בארמת בני חם
 המקרה בעברתו כל במרי מצרים ויצא את עמו ישראל
 מהוקם להרוג עולם: המעביר בניו בין גזרי ים סוף
 את הרוקפתים ואת שונאיהם בתחומות טבע: וראו בניו
 גבורתו שבתו והודו לשמו ומלכותו ברצון קבלו עליהם.
 משה ובני ישראל לך ענו שירה בשמחה רבה ואמרו בלם

אמת ואמונה כפי מנהג רש"י כל ערבית (נכנסת דף י"ב). וליכנס מוחפת נכרוך דמי
 סוכות לפנתים דף"כ לפי סמך כל זאת אקראנו כ"ג כ"ד חמת ושוננו וע"ס פהלים ק"ט, ס"ו.
 סיד מלכים, שמרע טסיון וע"ס ול"א שלבי כע"ס. העריצים, פזים למרע כל"א געוואקטשקטיגע נשו
 פשלק וסען. כחולד טרין נכל סקוס לכרע. הנפרע לנו, יסוד נכרמא פגלם. העושה גדולות ססוק כל"א
 ס"י. ונמדור ספרד ורש"י פ"נג. השם נפשנו תכלים ס"ו, ס"י. המדריכנו ע"ס דנרים ל"ג, כ"ט.
 העושה לנו נסים וכו' אמר ספרד, סעווא לנו נסים וסעווא פקטס נסרע"ס. אוחות וסופחים ע"ס
 תכלים ק"ב, כ"ו. בעברתו, נלפו ונחטנו. גרוי ים סוף ע"ס תכלים קל"ו, י"ג. י"ד. ה"ת רודפיהם,
 כ"י ו"ח וכן נמדורי ספרד, וכן גדלם סנפטים ס"י, י"ב. וכן כ"י ונמדור רס"ו גם נמדורי ספרד
 ורש"י וכן גרמ ד"ק נכחול דף ס"ט. פך נמדור רס"ס כנוספס ק"ש ועלים כיון רס"כ כנעוקו לסכ"ג
 ס. ורא"י נמדור רס"ס ר"א בניו ה"ת גבורתו, ונמדורי ספרד, ר"א קנים ה"ת גבורתו" וכן גם נמדור
 רש"י דף ע"ס ורא"י בשמחה רבה, סספס יסנס כ"פ, ג"לכ נלנס כנפסס רנס" ונכארס לפתוס נ"ב
 סיוט טענדית.

מִי־כַמְכָה בְּאֵלֶם יְהוָה מִי־כַמְכָה גְּאֹדֶר בְּקֶדְשׁ גּוֹרֵא תְהִלָּה עֲשֵׂה
 פְּלֵא: מַלְכוּתְךָ רָאוּ כְּנִיף בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי מֹשֶׁה זֶה אֵלֵי עָנּוּ וְאָמְרוּ
 יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:

וְגֹאֲמַר בְּרַפְדָּה יְיָ אֶת־יַעֲקֹב וְגֹאֲלוֹ מִיַּד חֶזֶק מִמֶּנּוּ. בְּרוּךְ
 אֱתָהּ יְיָ גְּאֹל יִשְׂרָאֵל:

הַשְׂכִּיבֵנו יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם, וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵנוּ לְחַיִּים, וּפְרוֹשׁ
 עֲלֵינוּ סֶפֶת שְׁלוֹמְךָ, וְתִקְּנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ, וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן
 שְׁמֶךָ, וְהִגֵּן בְּעַדֵּנוּ וְהִסֵּר מֵעֲלֵינוּ אוֹיֵב דָּבָר וְחָרֵב וְרַעֲב וְיָגוֹן, וְהִסֵּר
 שָׁשׁוֹן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ, וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תִּסְתִּירֵנוּ. כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ
 וּמְצִילֵנוּ אֱתָהּ, כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אֱתָהּ, וְשָׁמּוֹר צִאתֵנוּ
 וּבֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. בְּרוּךְ אֱתָהּ יְיָ, שׁוֹמֵר
 עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְעַד:

מי כמכה, אמות ט"ו י"ח. שלכותך ראו, נכסה בי"י גם נמדור רפ"כ ונסדורי ספרד נוספת
 סלחתי ה' אלהינו ראו, וכן חופרים כק"ק וילטויאח. אך נרצ"י לנרכות י"ד, ע"כ נוספתנו וכן גם
 נסחוד רומא. ראו בניך, כמו אטרו חז"ל נטכילתא, רחמה ספח על היס עט שלח רחו סנכיליס. וסספרדים
 נדסיס "ראו בניך על היס יחד כלס הדוד והמליכו ואמרו," וכרנ נפיי נס' נשלח גורס "שלכותך
 ה' ראו בניך בוקע ים לפני משה זה אלי ענו הדוד והמליכו" ונוסחה אחרת יאנח היא "לפני נכס
 ה' לוד יטענו סלו סח ואלטרו" ומותטיס נכס באוטטריס סיוט טערניח.

ה' יולך אמות ט"ו, י"ח. כי פרה, ירטיס ל"ח, י"ח. ונסדור רכ עטרס נסלח תחת ססוק זס
 נוסח סיוחת וסח "ויקיס לנו ס' תלסינו טלכותו כסודו ומספרתו קדחתו וקדחת סכו כגדול, סוח ס'
 חלטיס יוסס וירחט עלינו וירחיס לנו טכרס עכל לרוחינו ויסכר לנפלונו נפלה אלטס בקדוה, כרוך אחר ס'
 נל יסחל."

השכיבנו סח נרכס איה שלפחר ק"כ אל ערבית (נרכות דף ד' ע"כ ודף ט'). השכיבנו ה' אלהינו
 לשלום, וכן טסח טרענ"ס; גרסת סספרדים סח "השכיבנו חנינו לאלום." לחיסי נכח דנעת לשלום, כן
 נכל ססדוריס וכ"י וכל"ל כמו חס למות חס לחיסי (ע"כ ט"ו, כ"ח). וכל ס"ח נקד לחיסי ונעה ולין
 לסחח זה חל וכרכו לחיסי כי סח סכוונה כו על סחיסי סידועיסי סנכחיסי, סח אלין סודחתו פס, יסרוס
 נס"ן כ"ל וכן הפורש, וכן סח נסדורי סספרדים, כי כן כל ל' פריסה סחח ענין סספסחח וסחח כחוב
 נס"ן כמו פרו ענין לססך (סחלים ק"ח, ל"ט). ואחר כן נססך סס טענין אחר ל' נטיעה וכסירה, ורלס
 נסחח לעזוק נדרכי חורה דף 37. וחקננו בעצה טובה, לפי סכלילס לכ סלדס סניו טעסקי סעולס וכח
 סח ספסחח על טככו חנו טנקאיס סחח סחס ליטלנו טלה טובה וסחוקת, כי רטח טחככות נלג סיס
 יעל ס' סיס חקוס. והושיענו למען שסך, ע"ס סחלים ק"ז, ח'. ונסדור רפ"ז גם נסדור חפסטרדיס
 אה פס"ח אלין תחח חלה, ודגן בערנו, ע"ס סחלים נ/ ד'. והסר סעלינו וכ' נסדורי סספרדים
 סוסחח טוד סרוחנת יוחר. ובצל כנסיך ע"ס סחלים ל"ח ח'. כי אל שוסרנו, נסדור רפ"ז כי שוסרנו
 כ"י תחח אל, וכן כחכ ה"ר סירן סריס וסיין יוסף חוסן ס' כ"ט. כי אל סלך חנון ורחום אחח, כחסיס
 ט', ל"ח, וכל ידענוי לטה סופיסו סלך כן פס כן נניסחח יעלה וינח אלח כדרך ככחוב. ושסור צאחנו
 וכאנו ע"ס סחלים ק"ח, ח'. שוסר עכו יסרלל לעד כמו סכחוב סנה ל"ח ינוס וכל ייסן אטור יסרלל
 (ע"ק ח' ד'). וסספרדים עסייפסיס נכוססת טלח אסן, וסח ע"ס חרענ"ס סלכות סרכות ס' ח' וע"ס ר'
 ענח. טחח נכחח לנרכות דף ט"ס ע"כ ססן י' וחנו ל"ח נכח כן וסיין סס נחוססת.

בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן: בָּרוּךְ יְיָ מִצִּיּוֹן שֶׁבֶן יְרוּשָׁלַם
 חֲלִילָהּ: בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָח:
 וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וְיִמְלֵא כְבוֹדוֹ אֶת־כָּל־הָאָרֶץ אָמֵן
 וְאָמֵן: יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם יִשְׂמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבָרָךְ
 מִעַתָּה וְעַד־עוֹלָם: כִּי לֹא־יִטַּשׁ יְיָ אֶת־עַמּוֹ בְּעִבּוֹר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל
 כִּי הוֹאִיל יְיָ לַעֲשׂוֹת אֲתָכֶם לוֹ לְעַם: וַיֵּרָא כָּל־הָעַם וַיִּפְּלוּ עַל
 פְּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים: וַתְּהִי יְיָ לְמֶלֶךְ
 עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִי יְיָ אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד: יְהִי חֲסִדְךָ
 יְיָ עֲלֵינוּ כְּאִשֶּׁר יַחֲלֵנוּ לָךְ: הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וּקְבָצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ
 מִדְּבָעִים לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קְדוֹשְׁךָ לְהַשְׁתַּבַּח בְּתַהֲלֻחֶךָ: כָּל־גּוֹיִם

ברוך ה' לעולם, פסוקים עלוקטיים הם ונתקנו כימי הגאונים, לפי שניטיבם הראשונים היו נתי כנסיות
 אלהם בזרות וכו' יראים להטעם אס עד אחר תפלת ערבית ונתקנו לוער פסוקים אלו איז סתן י"ח לזכרת
 (אבות הו"ה) כנגד י"ט נרכית ופחדיתן נרכת יראו עינינו וקדיש, ולא נחטל פנבג זה וכו' פסוקים
 אלה בגאולה אריכתא ולא נתאנו בהטעם בין גאולה לתפלה, כן כתבו הרא"ש והסרדכי לראש עט' נרכוב
 וכו' נא"ח ט' רל"ו וראש תוספות לנרכוב דף ד' ע"ב ולפגלה דף כ"ג. ור' יונה פונל בסירוב תלמידיו
 הדיף נרכוב דף ג' ע"ב כתב טעם פסוקים אלה, אמתלה אהיתם תפלת ערבית ראש היו לוערים פלש
 הפסוקים איז פסם י"ח לזכרות כנגד י"ח נרכוב ופחדיתן עליסן ואיטרים קדיש ויולתין, ופח"כ פ"ע"פ אקנעו
 פיה נאלר הדבר כמו הטעם הראשון ולא היו בהטעם בין גאולה לתפלה דכיון אמתלה פדעמא להכי קנעו
 לא טקיי בהטעם. ובעין זה כתב התניף בסתן ט' באס דא"י. גם אכן ירחי פירא כן בראש פפרו כענת
 רק אשר איז י"ט לזכרות כנגד י"ט נרכוב, והתלוף הוב אהוא פונה גם אס אל הזכות נפסוק כל גוים
 עם הזכרות ואר הטחכרים חנים פונים אלה אבות הו"ה. והפ"ג נעגן י"ט סרכיב אתי דעות אלה וכתב
 ו"ל כתב טובי רנט יחודם כר ילפן הפסוקים אלפני יראו עינינו והנרכוב לא נתקנו כימי חכמי תלמוד
 אכל לפי אלו פונרין תפלת ערבית ראש ופחתי כנסיות אלהם היו רחוקים פנתיכס ולא היו יכולים לפחד
 עד אחר תפלת ערבית, נתקנו להם אהן הפסוקים איז כהם י"ח לזכרות כנגד הנרכוב אל י"ח ופגרכה, ופח"כ
 כיון אקנעו אוב לא נסתלקו עכ"ל. וברא"ש בעל הטענות והראכ"ל באזכרה י"ד נתנו כי פסוקים נרוך ה'
 לשולם נתקנו כימי כמד אגרו אלה להפגלל ועדו ונתקנו אותה גיכס איז נה י"ח לזכרות כנגד אטנס
 טאס נרכוב אמתלה, ופ"ע"פ אנטלה אותה הגורס כאלה אותה נרכוב ביד הדורות, ורא"י בנרכוב דף ל"א
 כתב כי פדורים פסוקים האלם נתפלת ערבית נעבור אהן עועדין להפגלל אלה מתוך אטחה אל שפוט. וסר'
 פגרכס כר אהן, פנילו פגודרכס נפפרו כמד נ', כתב נעמד אמתלה ערבית אהן א"ן טחזיר התפלה (לפי
 איזה פונה, דע"כם הלכות נרכוב ט' ט') לפיכך נתקנו לאחר הסכיבו תאע טארה פסוקים ופחתיכס נסוף
 כנגד י"ט נרכוב אמתלה. ונחלל נעדרה פסלים פוסר ד' אהן פוסר דברים אחר אטת ויכיר, וככ"י פל"י
 נלפת ויכיר כאתרית, דאטר ד' ועירא כר אנה אלה תפלות הן, תכף לפטיכה אטיטה תכף לפטילת ידים
 נרכוב תכף לגאולה התפלה, ברוך ה' תפלים פ"ט, נ"ג. ברוך ה', קל"ס כ"א. ברוך ה' וברוך שם פ"ג
 י"ח. וי"ט. יהי כבוד, ק"ד, ל"א. יהי שם, ק"ג, נ"ג. כי לא א"ה י"ב, כ"ב וירא פ"א י"ט, ל"ט. והיה ה'
 ופדים י"ד, ט'. יהי חסדך, תפלים נ"ג, כ"ג. הושיענו זכ"ה, ט"ו, ל"ב. וכן עועד זה הפסוק נסדורי רפ"ה
 ח"ו גם נב' כ"י וכן גרסה כרעג"ס נסדר התפלות, ונב"י אשר פונל הפסוק אל תפלים ק"ו ט"ו
 הושיענו כ' פלטינו וכו' וכן נכמה פדורים, ופשות, כי ראינו לפגלה אמתלה פסוקים אלה כנגד אענה עארה
 ופ"כ כהן י"ח לזכרות, ופ"כ כהן נרוך אשר הושיענו פלטי יאנו ופגללו כוב י"ח לזכרות פל נבון וכן
 סגלו נבל טעם פסם כמ' אפ"ו וע"ה ל"א ס' רל"ו. גם הדוקא נסדיות התפלה אלו פונה עטפד תכות אל
 כל פסוק פפסוקים סגלו וכתב אמתלה וס' תפלות וס' י"ב תפלת כטפסר י"ב אטיס, וכן הוב כסידור ד' כהן טריום
 ופגרת קדש. ועלכו כל ופח פוד ערות אלהם לפסוק זה נעדרה תפלים פוטוף י"ד ו"ל לפי אסתיווקות
 פופרים אבי טעמים כיום אשר אדית ופחד ערבית הושיענו אלוהי ישענו לפיכך איז טעמים פי יתן טלין
 עכ"ל ופונה גם נילקיס תפלים רש"ח חרפ"ג, ודעס טה אמתתי על כהן ל"ס דף ע"ה. כל גוים, כי, תפלים.

אשר עשית יבואו וישתחוו לפניך אדני ויכבדו לשמך: כי
 גדל אתה ועשה גפלאות אתה אלהים לבנה: ואגהנו עמך
 וצאן מרעיתך נודה לך לעולם לדור ודור גספר ההלכה:
 ברוך יי ביום. ברוך יי בלילה. ברוך יי בשכבנו. ברוך יי
 בקומנו: כי בידך נפשות החיים והמתים. אשר בידו נפש כל
 חי ורוח כל בשר איש: בידך אפקיד רוחי פדיתה אותי יי אל
 אמת: אלהינו שבשמים יחד שמך וקיים מלכותך תמיד ומלך
 עלינו לעולם ועד:

ידאו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת.
 באמר לציון מלך אלהיך. יי מלך. יי מלך. יי ומלך לעולם ועד:
 כי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלך בכבוד. כי אין לנו
 מלך אלא אתה. ברוך אתה יי. המלך בכבוד תמיד ומלך
 עלינו לעולם ועד ועל כל מעשיו:

האין חוטר ח'ק. ואין לומר ועתה יגל אלם להפסיק כן נחלה לתפלה.

המלך ש'ע נלמס כמו נממס, ואין האין חוטר כמלכ אלם חסר תפלת למס חוטר קיים וחזקבל.
 וחוטרים עלינו, קריש יחוס.

חיצונין פולגט שמנה עשרה (וישע 87), חוטר עלינו.

כ'ו, ס', ו'. ואנחנו פ'ט, י'ג. ברוך ה', ד' נרכות אלו כנגד ד' נרכות שנתורס נרשית פ', כ'ו. י'ד,
 כ'ו, כ'ו. אמת י'ט, י'ו. אשר בידו, איוו י'כ, י'ו. בידך תכלים ל'ט, ו'. ישי שמך ואימס מלכותך,
 וכן כול נפדד רפ'ו וכלס יוסף פוסן פ' כ'ט.

באמת פירוש תגל נפסנו נאמת כיאפתח. באמור, כאצ יאטר כטכר לכיון מלך אלהיך, ועל אס
 כחונ יאטיכ ל'ג, ו'. ה' מלך, ככר טכולר כדף 68. ספדך בכבודו וכו' כרשכ'ס גורס שיור'ו, וכן כול נפדד
 זה עשרת חס' טפסיג ואכודדכס ונטיור ותאכונות כרשכ'ס ונמדור סמרדייס, ורלס פג'פ לפ'ס ס' רל'ו. ויג לדעת
 כי כל כונסחפ טן ידלו טיינו עד סוף איננה נעמזור רוספ אלס אס כך סמטיסס, תהלה נביע לרובכ
 כעריכח לאל הטפואר בסקהלוח קדושים בא"י מלך אל חי לעד וקיים לנצח. וביס אטכילח כתיב
 טען ס'. המלך בכבודו חמיד וטלך, נחלקו כדיוקנים אס לחצר מלח חמיד לעולם טטנו או לעסס טטנו.
 וזה נפל פג'פ לת"פ סוף ס' רל'ו כתכ כסס כע"כ אקדל מלח חמיד לעסס חמיד וטלך וכו' גם יעב'ן
 טכ ככב, וסמדיס לכס כטענס עכרכ אפוטרים כמו כן ויחרוסס אטך מלכנו חמיד לעולם ועד, וכנכט'ו
 פתיכ ספסרה יחנך אטך נפי כל חי חמיד לעולם ועד, ולפי זה כפל הלפן חמיד לעולם ועד כול
 לפך כענין רל' כל טען חומן כלי ספסקס כלל. וחחרים ומסס ככל יוסף פוסן ס' כ'ט סודו אלס לחצר
 מלח חמיד טס יטלך חלפ טס ככבודו, כטלך ככבודו חמיד, רל' אכר כול חמיד כטלכותו סוף יטלך גם
 מלינו לעולם ועד, ונאמת מליכס כלס כיוו ונכס לט פדות כסס אפוטרים ככרכס לעולם וקיים מלכותך
 חמיד, וטלך מלינו לעולם ועד. וכנס ספסן כול כטלכו כטלכ גם ככרכס סעפריכ ערכיס אס אס יחנך
 לעד חמיד טס אל חי וקיים, או לכטלדו טטנו ולחצרנו טס יטלך מלינו, אן טטה אס ככונסחפ כטחור
 חול ב' ככונס חנו, כטו אל פי וקיים חמיד רחא יטלך מלינו לעולם ועד" כרלס גם אס ככונן לחצר
 חמיד לעולם טטנו ולכטלדו טן יטלך.

כשחמללין מעריב בוטנו חושרים נבל יום ג' טזטזים חלו חסר עלינו.

לְדוֹד מְזוֹמֹר • לַיהוָה הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תִּבְלֵ וַיִּשְׁבִּי בָהּ: כִּי הוּא עַל־יָמִים
 יִסְדָּהּ וְעַל־גְּהֵרוֹת יִכּוֹנְנֶהָ: מִי־יַעֲלֶה בָהּ יְהוָה וּמִי־יָקוּם בְּמָקוֹם קָדְשׁוֹ: גָּן
 כַּפִּים וְכֵר לֵבב אֲשֶׁר לֹא־נִשְׂא לִשְׂוֹא נִפְשֵׁי וְלֹא גִשְׁבַּע לְמַרְמָה: יִשְׂא בְרַחֲמֵי
 מֵאֵת יְהוָה וְצַדִּיקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: זֶה הוּא הַדָּוָר הַדְּרָשׁוֹ מִבְּקִשֵׁי פְנֵיךָ יַעֲקֹב סֵלָה: שְׂאוּ
 שְׁעָרִים רְאִשֵׁיכֶם וְהַנְּשָׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹאוּ מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד
 יְהוָה עוֹז וְגִבּוֹר יְהוָה גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רְאִשֵׁיכֶם וַיָּבֹאוּ פִתְחֵי עוֹלָם
 וַיָּבֹאוּ מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד יְהוָה צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֵלָה:
 לְמַנְצָה עַל־הַגִּתִּית מְזוֹמֹר לְדוֹד: יְהוָה אֲדַגְיֵנוּ מִהַדְּאִיר שִׁמְךָ בְּכָל־
 הָאָרֶץ אֲשֶׁר־תִּגַּה הוֹדֶךָ עַל־הַשָּׁמַיִם: מִפִּי עוֹלָלִים וַיִּזְנְקִים יִסְדָּתָ עוֹ לְמַעַן
 צוֹרְרֶיךָ לְהִשְׁבִּית אוֹיֵב וּמִתְנַקֵּם: כִּי־אֶרְאֶה שְׁמִיךָ מַעֲשֶׂה אֲצַבְעֶתְךָ יָדָהּ
 וְכֹכְבִים אֲשֶׁר פּוֹנְנֶתָהּ: מִהַאֲנוּשׁ כִּי־תִזְכְּרֵנִי וּכְךָ אָדָם כִּי תִסְקַדְנִי: וְתַחֲסֶרְהוּ
 מַעַט מֵאֱלֹהִים וְכָבוֹד וְהִדָּר תִּעֲטָרְהוּ: תִּמְשִׁילְהוּ בְּמַעֲשֵׂי יְדֶיךָ כֹּל שִׁתָּהּ
 תַּחֲתֵי־רַגְלָיו: צַנְהָ וְאַלְסִים בָּלָם וְגַם בְּחַמּוֹת שְׂדֵי: צַפּוֹר שָׁמַיִם וְדַגֵּי הַיָּם
 עֲבֵר אֶרְחוֹת יַמִּים: יְהוָה אֲדַגְיֵנוּ מִהַדְּאִיר שִׁמְךָ בְּכָל־הָאָרֶץ:

מְזוֹמֹר לְדוֹד • תְּבוּ לַיהוָה בְּנֵי אֱלִים תְּבוּ לַיהוָה כְּבוֹד וְעוֹ: תְּבוּ לַיהוָה
 כְּבוֹד שְׁמוֹ הַשִּׁתְּחוּ לַיהוָה בְּהַדְּרַת־קִדְשׁוֹ: קוֹל יְהוָה עַל־הַפִּיִם אֱלֹהֵי־כְבוֹד
 הַרְעִים יְהוָה עַל־מִיִּם רַבִּים: קוֹל־יְהוָה בְּכַח קוֹל יְהוָה בְּהַדָּר: קוֹל יְהוָה
 שֹׁבֵר אַרְזִים וַיִּשְׁבֵּר יְהוָה אֶת־אֲרֻזֵי תִלְבָּטָן: וַיִּרְקֹדֵם בְּמוֹעֶגְל לְכַנּוֹן וּשְׁרִיזִן
 בְּמוֹ בְּרִיאֵמִים: קוֹל־יְהוָה תַּעֲבֵל לְהַבּוֹת אֵשׁ: קוֹל יְהוָה יַחֲלֵל מִדְּבַר יַחֲלֵל
 יְהוָה מִדְּבַר קִדְשׁוֹ: קוֹל יְהוָה יַחֲלֵל אֵילוֹת וַיַּחֲשֵׁף יַעֲרֹת וּבְהִיכָלוֹ בָּלוֹ אִמָּד
 כְּבוֹד: יְהוָה לְמַבּוֹל יִשָּׁב וַיִּשָּׁב יְהוָה מֶלֶךְ לְעוֹלָם: יְהוָה עוֹ לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה
 יִבְרַךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

כִּי־יִסְדָּהּ אֶת־הַיָּם וְעוֹלָם כָּל־לֵיבָה טוֹטוֹר חֲסֵד, וְחוֹשֵׁרִים כָּל־לֵבָה כָּל־חֲסֵד חֵס רַחֲמֵי.
 לְדוֹד אֱלֹהֵי יְהוָה נִפְשֵׁי אֲשֵׁא: אֱלֹהֵי בָהּ בְּמַחֲתֵי אֱלֹהֵי־אֲבוֹשָׁה אֱלֹהֵי
 יַעֲלֵצוּ אוֹיְבֵי לִי: גַם בְּלִי־סִיָּה לֹא יִבְשׁוּ וַיִּבְשׁוּ הַבּוֹגְדִים רִיקָם: הַדְּבִיקָה יְהוָה
 הוֹדִיעֵנִי אִנְחִיֹתֶיךָ לְמַדְגֵי: הַדְּרִיכֵנִי בְּאַמְתֶּךָ וּלְמַדְגֵי כִּי־אֵתָהּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 אוֹתְךָ קִוִּיתִי כָּל־הַיּוֹם: וְכֵר רַחֲמֶיךָ יְהוָה וְתַסְדִּיקָה כִּי מַעוֹלָם הַמָּוָה: תַּשְׂאוֹת
 גַּעֲרֵי וּפְשָׁעֵי אֱלֹהֵי־תוֹבֵר • כַּחֲסִדָּה וְכִר־לִירְאָתָהּ לְמַעַן טוֹבָה יְהוָה: טוֹב וְלִשְׁבֵּר
 יְהוָה עַל־בֶּן יוֹדֵה תַּשְׂאִים בְּהַרְדָּה: יִבְרַךְ עַנְוִים בְּמִשְׁפָּט וַיִּלְמַד עַנְוִים בְּרַחֲמֵי:
 כָּל־אֶרְחוֹת יְהוָה חֲסֵד וְאַמֶּת לְנַצְרֵי בְרִיתוֹ וְעַד־תֵּיוֹ: לְמַעַן־שִׁמְךָ יְהוָה וְסִלְחָתְךָ

לְעוֹנֵי כִי רַב־הוּא: מִי זֶה הָאִישׁ יֵרָא יְהוָה יוֹרְנוּ בְּדַרְךְ יִבְחָר: גִּפְשׁוֹ בְּטוֹב
תָּלִין וְנָרְעוּ יִירַשׁ אֶרֶץ: סוֹד יְהוָה לִירְאָיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם: עֵינַי תָּמִיד אֶל־
יְהוָה כִּי־הוּא יוֹצִיא מִרְשַׁת רַגְלִי: פָּנֵה־אֵלַי וְתַנְנִי כִּי־יִחַד וְעָנֵי אָנֹכִי: צְרוּת
לִבִּי הִרְחִיבוּ מִמְצוּקוֹתַי הוֹצִיאֵנִי: רְאֵה־עֲנִי וְעֲמָלִי וְשֵׂא לְכָל־חַטְאוֹתַי:
רְאֵה אֲבִי כִּי־רַבּוּ וְשִׁנְאָת חָמָס שָׁנְאוּנִי: שְׁמְרָה נַפְשִׁי וְהַצִּילֵנִי אֶל־אֲבוֹשׁ
כִּי־חִסִּיתִי כֶּף: תַּם־זוֹשֵׁר וְצָרוּנִי כִּי־קוֹיִתִּיקָה: פָּדֵה־אֱלֹהִים אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכָּל־צְרוּתָיו:

כלילה שלשה יום ב' חוטרים טוטור זס.

לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁר־י גִּשְׁוֹר־פֶּשַׁע בְּסוֹי חַטָּאָה: אֲשֶׁר־י אָדָם לֹא־יִחַשֵׁב
יְהוָה לוֹ עוֹן וְאִין בְּרוּחוֹ רַמְיָה: כִּי הִתְחַרְשְׁתִּי בָּלוּ עַצְמִי בְּשִׂאֲנֵתִי כָּל־הַיּוֹם:
כִּי יוֹמָם וּלְלַיְלָה תִּכְבַּד עָלַי יְדָה גְּהַפֶּף לְשׁוֹי בְּחַרְבְּנֵי קִיץ סְלָה: חַטָּאתִי
אוֹדִיעָה וְעוֹנֵי לֹא־כִסִּיתִי אִמְרַתִּי אוֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִיהוָה וְאַתָּה גִּשְׁוֹת עוֹן
חַטָּאתִי סְלָה: עַל־זוֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל־חַסִּיד אֱלֹהִי לְעַת מְצֵא רַק לְשִׁטָּף מַיִם
רַבִּים אֲלִיו לֹא יִגִּיעוּ: אַתָּה סָתַר לִי מִצַּר תַּצְרֵנִי רַגְנֵי פֶלֶט תְּסוֹבְבֵנִי סְלָה:
אֲשֶׁר־י וְאוֹרָה בְּדַרְךְ־זוֹ תִּלְךָ אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינַי: אֶל־תְּהוֹו בְּסוֹם בְּסַרְד
אִין תִּבִּין בְּמַתַּג וְרַסָן עָדִיו לְבָלוֹם בַּל קָרַב אֱלֹהִי: רַבִּים מִכְּאוֹבִים לְרַשָּׁע
וְהַבֹּטָח בִּיהוָה חֲסָד יִסּוֹבְבֵנּוּ: שִׁמְחוּ בִיהוָה וְגִילוּ צְדִיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל לֵב:

כלילה שלשה יום ג' חוטרים טוטור זס.

מִזְמוֹר לְדוֹד לְחֹזֵקִיר: יְהוָה אֶל־בְּקַצְפָּה תּוֹכִיחֵנִי וּבַחֲמַתְךָ תִּנְסַרְנִי:
כִּי־תַצִּיף גַּת־רַבִּי וְהִתְנַחַת עָלַי יְדָה: אִין־מָתָם בְּבִשְׂרֵי מוֹפְנֵי וְעַמָּה אִין־שְׁלוֹם
בְּעַצְמִי מוֹפְנֵי חַטָּאתִי: כִּי־עוֹנֵתִי עָבְרוּ רֵאשֵׁי כְּמִשְׂא כְבֹד יִכְבְּדוּ מוֹפְנֵי:
הַבְּאִישׁוֹ גִּמְקוֹ חִבּוּרַתִּי מוֹפְנֵי אוֹלַתִּי: גְּעוּתִי שְׁחוּתִי עַד־מָאֹד כָּל־הַיּוֹם קָדַר
הִלַּבְתִּי: כִּי־כִסְלִי מְלֹאוֹ גִּקְלָה וְאִין מָתָם בְּבִשְׂרֵי: גִּפוּגְתִּי וְגַדְבִּיתִי עַד־מָאֹד
שִׂאֲנֵתִי מִנְּהַמַּת לִבִּי: אֲדַנִּי גִּנְדָּה כָּל־תַּאֲוֹתַי וְאַנְחַתִּי מִמָּה לֹא־גִסְתַּרְתָּה: לִבִּי
סִתְרַת עֹבְבֵנִי כְהוֹ וְאוֹד עֵינַי גַּם־הֵם אִין אֲתִי: אֲנִי־י וְרַעִי מִנְּגַד גִּנְעִי
עָמְדוֹ וְקִרְוֵי מִרְחַק עָמְדוֹ: וַיִּנְקָשׁוּ מִבְּקָשֵׁי נַפְשִׁי וְדַלְשֵׁי רַעֲתִי הִבְרוּ הַוּוֹת
וּסְרַמוֹת כָּל־הַיּוֹם יְהוָה: וְאִנִּי כִתְרַשׁ לֹא אֲשַׁמְעֶה וּכְאֵלֶם לֹא יִפְתַּח־פִּיו: וְאִנִּי
כְּאִישׁ אֲשֶׁר לֹא־שָׁמַע וְאִין בְּפִיו תּוֹכְחוֹת: כִּי־לָךְ יְהוָה הִתְחַלַּתִּי אַתָּה תִּשְׁעָה
אֲדַנִּי אֱלֹהֵי: כִּי־אִמְרַתִּי פָן־יִשְׁמַח־לִי בְּמוֹט רַגְלִי עָלַי הִתְגַּדִּילוּ: כִּי אֲנִי לְצַלַּע
גִּבּוֹן וּמִכְּאוֹבֵי גִנְדִי תָמִיד: כִּי־עוֹנֵי אֲגִיד אֲדַאֵג מִחַטָּאתִי: וְאֲבִי תִיִם עַצְמוֹ
וְרַעִי שִׁנְאָ שִׁקֵּר: וּמִשְׁלָמִי רַעַה תַּחַת מוֹכָה יִשְׁמַנְנִי תַחַת רַדְפֵי־טוֹב:
אֶל־תַּעֲבֹבֵנִי יְהוָה אֱלֹהֵי אֶל־תִּרְחַק מִמּוֹנֵי: חוֹשָׁה לְעוֹרַתִּי אֲדַנִּי תִשׁוּעַתִּי:

כלילכ אלמחר יום ד' שוטרים מזמור זמ.

למנצח מזמור לדוד: בבוא אליו נתן הנביא באשר בא אל בית שבע:
 חנני אלהים כחסדה כרב רחמיה מחה פשעי: הרבה בבסגני מעוני ומחטאתי
 טהרני: ברשעי אני אדע וחטאתי נגדי תמיד: לה לבדה חטאתי והרע
 בעינה עשיתי למערת הצדק בדברה תזכה בשפטה: הין בעון חוללתי
 ובחטא יחמתני אפי: הן אמת חספת בטחות ובסתם חכמה תודיעני:
 תחטאני באזוב ואטהר תכבסני ומשולג אלבין: תשמיעני ששון ושמה
 תגלגלה עצמות רבית: חסתר פניה מחטאי וכל עונתי מחה: לב טהור
 בראלי אלהים ורוח נכון חדש בקרבי: אל תשליכני מלפניה ורוח קדשה
 אל תקח מפני: תשיבה לי ששון ישעה ורוח נדיבה תסמכני: אלמדה
 ששעים הרביה וחטאים אליה לשובי: הצילני מדמים אלהים אלה תשועתו
 תרנן לשוני צדקה: אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתה: כי לא תחפץ
 זבח ואתנה עולה לא תרצה: זכתי אלהים רוח נשברה לב נשבר ונרצה
 אלהים לא תקוה: היטיבה ברצונה את ציון תבנה חומות ירושלים: אז
 תחפץ ובחצדק עולה וכליל אז יעלו על מזבחה פרים:

כלילכ אלמחר יום ס' שוטרים מזמור זמ.

תפלה לדוד. תפלה יהיה אונה ענני פיעני ואביון אני: שמרה נפשי
 ברחסד אני הושע עבדה אתה אלהי הבומח אליה: חנני אדני בראליה
 אקרא בלהים: שמח נפש עבדה כי אליה אדני נפשי אשא: בראתה
 אדני טוב וסלח ורחסד לכל קראי: האזינה יהיה תפילתי והקשיבה
 בקול תתנוטתי: ביום צרתי אקרא כי תענני: איד כמזה באלהים
 אדני ואין במעשה: בלגים אשר עשית יבואו וישתחוו לפניה אדני
 ויכפרו לשמה: ברגזול אתה ועשה גסלאות אתה אלהים לבדה: חרני
 יהיה ברבה אהלך באמתה יחד לבבי ליראה שמך: אודה אדני אלהי בכל
 לבבי ואכבדה שמך לעולם: ברחסדה גדול עלי והעלית נפשי משאול
 תתתיה: אלהים יודים קמו עלי תערת ערצים בקשו נפשי ולא שמך
 לנגדם: ואתה אדני אלהים ותנן ארה אפים ורחסד ואמת: פנה
 אלי ותנני תהי אוד לעבדה והושעה לבך אמתה: עשה עמי אות למוכה
 ויראו שגאי תבשו בראתה יהיה עזרתני ונחמתני:

תזכר על האדם לכבד האמת כפי יכולתו במאכל ובשתייה וכו', ויעשה הוא בעצמו להכין לרבי
אם ואפילו יז לו כעס טעמים טעמים, אזהר בכבודו וכמו שנתפלג בח"ל אהיו עוסקין בעלמא בעלמא לכבוד
אם אפי"ט אהיו להם טעמים.

הין הולכין בע"ט יותר עין ג' פרטאות, והטעם כדי שיוכל להכין לרבי פעודת אמת בעוד היום
גדול, וה"ט ביאור, אבל אם לא יוכל להשיג לרבי אמת בעתה אהוא אם, עוזר לילך אפילו כעס פרטאות
עד שיגיע לעתה איעלם אם די עתה.

אסוד לקבוע בע"ט עתה אהיו רגיל בו כחול, טעמי כבוד אמת, הון פטעודת אמתה קבוע דהיינו
פילם ודיון הון. ופעודה ארגיל כה אפי"ט אעוזר כל היום מלכ להטעם טענה טע' אעוזר ולפעלה.
תענית פלוס או אחר תענית יחיד אקבל עליו בע"ט טוב אפרע בשעת תקלת התענית אלא יתענה
עד לפת הכובעים אלא עד שיפיישו הכבוד את תפלת ערבית אל אמת. אבל תענית לכוז חייב להשלים
עד לפת הכובעים.

הין עובין מלמכה בע"ט עין טענה (קטנה) ולפעלה, ובעתה מלמכה אהיו רואים כה פיען נרבה,
ואז אעוזר להאמר ודרך קבוע אבל לכוזך אמת עוזר כל היום, וכוח הדין לכוח ספרים דרך לימודו.
מלכה לגלם בע"ט וטעמיהן לכבוד אמת כל היום אפילו טעמיהן ישראל (ואפ"ט ז"ל הים נחש מלמכה אחר
טענה). מלכה ליטול לפרטים בע"ט (ולעזר האר"י ז"ל על הטקסידין אלא ליטול במדרן, גם לא מלינו
אעזר אלא ליטול אל יד ואל רגל כיום אחד). רפיכה כחטין בע"ט טענה.

אחר פלות קורין אים עקרא ואחד תרגום ויהיו אקורין כל פסוק כ' פעמים ואפי"כ אהתרגום ולא
באותן הכובעים לקרות פרסא אליטה עקרא אמת וכן תרגום.

אל הכעל עוטל אמת הנרות והאטן והפתילות, והאטם מדליקים. באהאם יולדת, באמת רפאונה מדליק
הנעל את הנרות וטענה, וכן פי אהין לו אזה ידליק בעלמא. וכח רכינו חדי ראוים אזה להסתכל לאם
יתנדך בשעת הדלקת כה אל אמת, אהיא מלכה כעוטלת עליה, אהין לה כנים אהיירם נחורה כי אהתפלם
יותר כעטת בשעת עשיית הטענה, וכוכות כה אמת אהוא אור תזכר לכנים בעלי תורם אהקראת אור וכן
דבר רז"ל אהי טאן דרגיל באמת הוין ליה כנים ת"ת. וכאמדליקין אחר אהיז ואחד אהאם טענה:

בי"ט תכליתען דער אמת איבער וקבט אמן ריעע נרבה:

**ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר
קדשנו במצותיו וצונו להדליק נר של שבת:**

והנחת סבאים להדליק תפלה ולפרוס בשיהן בין הנרות וכן עינין ואפי"כ טענה סעודה:

הנחה לבים לאמר אהדליקו כה אמת. תזכר אור דיה חויתריות נקך דעק תכליתען דער אמת איבער.
יהי רצון לפניך יי אלהי אלהי ישראל שתחונן אותי (ואת אישי, ואת אבי, ואת בני)
ואת כל קרובי ותתן לנו ולכל ישראל נעים טובים ואוהבים ותזכרנו בזכרון
טובה וברכה ותפקדנו בפקדת ישועה ורחמים ותברכנו ברכות גדולות ותשלים
בתנו ותשכן שכינתך בינינו. וזכני לגדל בגים וזכני בגים חכמים ונבונים אותך
יי אלהים אנשי אמת זרע קדש בני דבקים ומאירים את העולם בתורה
ובמעשים טובים ובכל מלאכת עבודת הבורא. אנא שקמע את התפלה בעת
הזאת בקלות שרה ורבקה ורחל וראה אפותינו ודאך גרנו שלא יקבה
לשלם ועד ודאך פקדה ונשיעה אמן:

להדליק נר של שבת, בעלי א"ת ווי"ל אהטעם מלכה של נחמד כי טענה כה פ"י כהטענות.
אזכר ככל סעודתם נחמא פ"ל אמת וכן הוא נמדוד רב עטרים ונרש"ם הלכות אמת רל"א פ"ח ה' וברוקם
ס' ע"ו ותניא ס' י"כ וזכר ס' רס"ד ועט"ט ס' ת"ו, גם ס' הטענה הלכות אמת ס' י"ז פניא כן הכוונת
כס דכ אמת טענה, וע"כ אהין לכמות. ורל"א עוד לעטם כהטעם טענה. ועל אודות כהטעם רל"א כהטענות
אמת כ"כ ע"כ ובהטעם טענה רל"א ס' ה' כהטענות אמת.

ט"ז טתפללין טנחה נכבוד כטו כחול רק אפין חומעין מחנון. אחר תפלת מנחה טקנלים אה
כזנת, וקודם קבלת אנת יכ לקרות שיר השירים כולו כפעם אחד ולא כסקי כסקי.

שיר השירים אשר לשלמה: ישקני מנשיקות פיהו כרטובים הדך
מיון: ליהם שמגך טובים שמן תורק שמך על-כן עלמות אהבה: משכני
אתך נרצה הביאני המלך תדריו נגילה וגשמה כך נזכרה הדך מיון
מישרים אהבה: שחורה אני ונאווה כנות ירושלם באהלי קדר כיריעות
שלמה: אל תראני שאני שחרחרת ששופתני השמש בני אפי נחרדכי
שמני נטרה את הכרמים כרמי שלי לא נטרתי: הגדה לי שאהבה נשש
איכה תרעה איכה תרביץ בצהרים שלמה אהיה כעמיה על עדרי חברה:
אם לא תרעי לך הנפה כנשים צאלך כעקבי הצאן ורעי את נדיתך על
משכנות הרעים: לקסתי כרכבי פרעה הפיתך רעיתי: נאוו לתוך בתרים
צואך כחרוזים: תודי זכב געשה לך עם נקדות הכסף: עד שדמך
כמסכו נרדי נתן ריחו: צרור המודי לך בין שדי ילין: אשכל הכסרו
דודי לי ככרמי עין גדי: הגך יפה רעיתי הגך יפה עיניך יוגים: הגך יפה
דודי אף געים אף ערשנו רעננה: קרות כתינו ארוים רהוטנו כרותים:
אני ככצלת השרון שושנת העמקים: כשושנה בין החוחים כן רעיתי בין
הכנות: כתפתו כעצי היער כן דודי בין הכנים כצלו חפדתי וישבתי וסרו
מתוק לחבי: הביאני אל בית הין ודגלו עלי אהבה: סמכוני באששות
כפדוני כתפוחים כרחולת אהבה אני: שמאלו תחרת לראשי וימינו
תחבקני: השבעתי אתכם כנות ירושלם כצבאות או באילות השדה אם
תעירו ואת תעוררו את האהבה עד שתתפץ: קול דודי הגדה כן בא מדלג
על ההרים כקפץ על הנבעות: הזמה דודי לצבי או לעפר האלים הגדה
עמד אתר כתלנו משגת מדהלנות כציץ מדהרבים: ענה דודי ואמר
לי קומי לך רעיתי יפתי ולכירלך: כירעה הסתו עבר הגשם חלף הלך
לו: כצנים נראו בארץ עת הזמר העיע וקול התור נשמע בארצנו: התאנה
הנמה פניה והנמים כסדר נתנו בית קומי לך רעיתי יפתי ולכירלך: יפתי
כתני כסלע כסתר הפדרנה הראיני את מדאך השמיעני את קולך כן
קולך ערב וכראך נאווה: אהורלנו שעלים שעלים קמנים כחבלים כרמים
וכרמנו כמדד: דודי לי ואני לו הרעה בשושנים: עד שיסות היום ונסו
תעלים סב דמהלך דודי לצבי או לעפר האלים על דרי כתר: על
משכני כלילות כקשתי את שאהבה נשש כקשתי ולא כצאתיו: אקומה

נָא וְאִסְּבֶכְהָ בְּעִיר בְּשׁוּקִים וּבְרַחֲבוֹת אֲבַקְשָׁה אֶת שְׂאֵהָבָה גַּפְשִׁי בְּקִשְׁתִּי
 וְלֹא מְצֵאתִיו: מְצֵאוּנִי הַשְּׁמָרִים הַסְּבָבִים בְּעִיר אֶת שְׂאֵהָבָה גַּפְשִׁי רְאִיתֶם:
 כַּמַּעַט שֶׁעֲבַרְתִּי מֵהֶם עַד שֶׁמְצֵאתִי אֶת שְׂאֵהָבָה גַּפְשִׁי אַחֲזִיתִי וְלֹא אֲרַפְּנוּ
 עַד שֶׁהִבִּיאתִיו אֶל־בֵּית אִמִּי וְאֶל־חֲדָר הַזֵּרְתִּי: הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם
 בְּצַבָּאוֹת אוֹ בְּאֵילוֹת הַשָּׂדֶה אִם־תִּעֲוִרוּ וְאִם־תִּעֲוִרוּ אֶת־הָאֲהָבָה עַד שֶׁתִּחַפְּץ:
 כִּי זֹאת עָלָה מִן־הַמִּדְבָּר כְּתִימְרוֹת עֵשֶׂן מִקְטָרֶת מִד וּלְבוֹנָה מִכַּל אֲבֵקֶת
 חֹבֶל: הִנֵּה מִשְׁתּוֹ שֶׁל־שְׁלֹמֹה שְׁשִׁים גְּבָדִים סָבִיב לָהּ מִגְּבֻרֵי יִשְׂרָאֵל: בָּלֶם
 אֲחִיו חָרַב מִלְּמַדֵּי מִלְחָמָה אִישׁ חָרְבוּ עַל־יָרְכוּ מִפְּחָד בְּלִילוֹת: אִפְרָיִם עָשָׂה
 לוֹ הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מַעְצֵי הַלְּבָנוֹן: עַמּוּדָיו עָשָׂה כֶּסֶף רִסְדֵּתוֹ זָהָב מִרְכָּבוֹ
 אֲרָמָן תּוֹכוֹ רְצוּף אֲהָבָה מִבְּנוֹת יְרוּשָׁלַם: צָאִינָה וּרְאִינָה בְּנוֹת צִיּוֹן בְּמֶלֶךְ
 שְׁלֹמֹה בַּעֲטָרָה שֶׁעֲטָרָהּ לוֹ אִמּוֹ בְּיוֹם חֲתֻנָּתוֹ וּבְיוֹם שִׁמְחַת לְבוֹ: הַבָּךְ יִסָּה
 רַעֲיָתִי הַבָּךְ יִסָּה עֵינֶיךָ יוֹנִים מִבְּעַד לְצַמְתֶּךָ שֶׁעָרַךְ בְּעָדֶךָ הָעוֹיִם שֶׁנִּלְשׁוּ
 מִיָּד גִּלְעָד: שִׁנִּיךָ בְּעָדֶךָ הַקְּצוּבוֹת שֶׁעָלוּ מִן־הַרְחֵצָה שֶׁבָלֶם מִתְּאִימוֹת
 וְשִׁבְלָה אֵין בָּהֶם: כְּחֹט הַזֵּשֶׁנִּי שֶׁסְּתוֹתֶיךָ וּמִדְּבָרֶךָ נִאֻוָּה בְּפִלַח הַרְפוֹן
 בְּקֶתֶךָ מִבְּעַד לְצַמְתֶּךָ: כַּמְגִּדֵל דָּוִד צִוְּאָרֶךְ בְּנוֹי לְתַלְפִּיזֹת אֶלְפֵי הַמְּגִן תִּלְוִי
 עָלָיו כֹּל שְׁלֹשֵׁי הַגְּבָדִים: שְׁנֵי שֶׁהָיָה בְּשִׁנֵּי עֶפְרַיִם תְּאֹמִי צְבִיָּה הַרְעִים
 בְּשׁוֹשְׁנִים: עַד שֶׁיִּפְּחַח הַיּוֹם וְנָסוּ הַעֲלָלִים אֶלְכָּךְ לוֹ אֶל־הַר הַפִּזּוֹר וְאֶל־
 גְּבַעַת הַלְּבוֹנָה: בָּלְכָךְ יִסָּה רַעֲיָתִי וּמוֹם אֵין בָּךְ: אֲתִי מִלְּבָנוֹן בִּלְהָ
 אֲתִי מִלְּבָנוֹן תִּבְּוֹאִי תִשְׁוִרִי מִרְאֵשׁ אֲמָנָה מִרְאֵשׁ שָׁגִיר וְחֲרָמוֹן מִקְעֻנֹת
 אֲרִיזֹת מִתְּרִירֵי גְּמָרִים: לִבְבְּתֵנִי אֲחֹתִי כִלָּה לִבְבְּתֵנִי בְּאֶחָת מִעֵינֶיךָ בְּאֶחָד
 עֵנֶךָ מִצִּוְּרֶיךָ: מִהֲרִיפוֹ דִּבְךָ אֲחֹתִי כִלָּה מִהֲרִיפוֹ דִּבְךָ מִיּוֹן וְרִיחַ שֶׁמְנִיָּךְ
 מִכָּל־בְּשָׂמִים: גִּפְתַּת תִּשְׁפֹּנָה שֶׁסְּתוֹתֶיךָ כִלָּה דְּבַשׁ וְחֶלֶב תִּנְחַת לְשׁוֹנֶךָ וְרִיחַ
 שֶׁלְּמִתֶּךָ בְּרִיחַ לְבָנוֹן: בָּן וְנַעֲוֵל אֲחֹתִי כִלָּה גֵּל וְנַעֲוֵל מִעֵין תְּתוֹם: שֶׁלְּחֶךָ
 פְּרָדִם רְמוֹנִים עִם פְּרִי מְגָדִים כְּפָרִים עִם־גְּרָדִים: גִּרְדִּי וְכִרְכָּם קִנָּה וְקִנְמוֹן
 עִם כָּל־עֵצֵי לְבוֹנָה מִד וְאֶהְלוֹת עִם כָּל־רְאֵשֵׁי בְּשָׂמִים: מַעֲנֵן גְּנִים בָּאֵר מְדִם
 חַיִּים וְנוֹזְלִים מִן־לְבָנוֹן: עֲוִרִי צִפּוֹן וּבֹאִי תִימֵן הַקִּיּוֹ נְגִי חָלוֹ בְּשִׁמּוֹ יִבֹּא
 דוֹדִי לִנְעוּ וְיֹאכַל פְּרִי מְגָדִיו: בָּאתִי לִנְעִי אֲחֹתִי כִלָּה אֲרִיזֵי מוֹרִי עִם־בְּשָׂמִי
 אֲבִלְתִּי יַעֲרִי עִם־דְּבַשִּׁי שֶׁתִּיחִי יִנְיִ עִם־חֶלְבִי אֲכָלוּ רַעִים שְׁתוּ וְשָׁכְרוּ דוֹדִים:
 אֲנִי יִשְׁעָה וְלִבִּי עַד קוֹל דוֹדִי דוּפֵק שֶׁתִּחִירֵלִי אֲחֹתִי רַעֲיָתִי יוֹנְתִי תִפְתִּי
 שְׂרָאֵשִׁי גַמְלָאֲסֵל קוֹצוֹתֵי רְקִיסֵי לִילָה: פִּשְׁטָתִי אֲתִבְחַתְנִי אֵיכָבָה אֶלְבָּשְׁנָה
 תִּצְתִּי אֲתִדְּבַלִּי אֵיכָבָה אֲמַנְפָּם: דוֹדִי שֶׁלַח יְדוֹ מִן־הַיַּזְרֵר וּמַעֲיֵי הַכּוֹ עָלָיו:

קמתי אני לשתח לרודי וידי נטפרמור ואעבדתי מור עבר על כפות המעטל:
 שתיתי אני לרודי ורודי חמק עבר נפשי יצאה כדברו בקשתיהו ולא
 מצאתיהו קראתיו ולא ענני: מצאני השמרים הסבבים בעיר הבוני סצעוני
 נשאו את ידיי מעלי שמרי החמות: השבעתי אתכם בנות ירושלם אם
 תמצאו את רודי מהתגידו לו שחולת אהבה אני: מהדודך מהדוד הנסה
 בנשים מהדודך מהדוד ששככה השבעתנו: רודי צה וארום דגול מרכבה:
 ראשו כחם פו קצותיו תלתלים שחרות בעורב: עיניו כיונים על אסיק
 כים רחצות בחלב ישבות על מלאות: לחיו בערוגת הבשם מגדלות מרקחים
 שפתותיו שושנים נטפות מור עבר: ידיו גלילי זהב ממלאים בתרשיש מעו
 עשת שן מעלפת ספירים: שוקיו עמודי שש מיסדים על אדגרוסו מראהו
 בלכנון בחר בארזים: חפו ממתקים וכלו מחמדים זה רודי וזה רעי בנות
 ירושלם: אנה הלך הדוד הנסה בנשים אנה פנה דודך ונגקשני עמד:
 רודי ירד לנו לערוגות הבשם לרעות בנגים וללקט שושנים: אני לרודי
 רודי לי הרושה בשושנים: יפה את רעיתי בתרצה נאנה פירושלם אפסח
 בנדגלות: הסבי עיגף מנגדי שהם הרחבי שערף בערר העים שגלשו
 מן העלעד: שגף בערר הרחלים שעלו מן הרהצה שכלם מתאימות
 ושבלה אין בהם: בקלח הרמון רפתך מבער לצמתך: ששנים הנסה מלכות
 ושמים פילגשים ועלמות אין מספר: אחת היא יונתי תפתי אחת היא
 לאמה ברה היא לילדתה ראיה בנות ויאשרה מלכות ופילגשים ויללותה:
 מרואת העשקסה במרשתי יפה בלכנה ברה פחפה אפסה בנדגלות: אל
 ננת אנו יכדתי לראות באבי הנחל לראות הפרחה הנפון הנצו הרפנים:
 לא ידעתי נפשי שמתני מרפבות עפי גריב: שובי שובי השולמית שובי
 שובי ונחשהך מהתחוו בשולמית כמחלת הפתגים: מהיפו סעמדך
 בנגלים בתגריב חפוקי ירכיך כמו תלאים מעשה ידי אפון: שרדך און
 הפיר אל תוסר תפונג במגך ערמת חטים סונה בשושנים: שני שובך בשני
 עפרים תאמי צביה: צוארך כמגדל השן עיגף ברכות בחשבון על שער
 בתרבים אפך כמגדל הלכנון צופה פני דמשק: ראשך עליך כפרקל
 תלת ראשך בארזמן מלך אמור ברדמים: מהיפית ומהנעמת אהבה
 בתענגים: ואת סומתך דמתה לתמר ושובך לאשכולות: אמרתו אעלה
 בתמר אנה בסנסנו והיזנא שובך באשכולות הנפון ורית אפך בתפוחים:
 ותבך ביין נשוב הלך לרודי למישרים דובב שפתי ישנים: אני לרודי

ועלי תשוקתו: לכה דודי נצא השדה גלינה בכפרים: גשקימה לכרמים
 נראה אמ-פרחה תגסן פתח הסמדר הנצו הרמונים שם אתן ארת-דדי
 לך: תהודאים נתגריח ועל-פתחינו כל-מגרים תדשים גם-ישנים דודי
 צמנתי לך: מי יתגה בָּאח לי יזנק שדי אמי אמצאה בחוץ אשקה גם לא-
 יבו לי: אנתגה אביצה אל-בית אמי תלמדני אשקה מיין הרקח מעסים
 רפני: שמאלו תחת ראשי וימינו תחבקני: השבעתי אתכם בנות ירושלם
 מהתעירו ומהתעדרו את-האתכה עד שתחפץ: מי זאת עלה מן-המדבר
 מתרפקת על-הודה תחת התפוח עוררתה שמה חבלתה אמה שפיה
 תלה ילדתה: שומני בחותם על-לבה בחותם על-זרועה כיעזה כפוח
 אתכה קשה בשאול קנאה לשפיה רשפי אש שלהבתיה: מים רבים
 לא יוכלו לכבות את-האתכה ונהרות לא ישטפיה אסתן איש את-כלהון
 ביתו באתכה בוז יבוז לו: אחות לנו קטנה ושדים אין לה מהדעשה
 לאחותנו ביזם שידבר-בה: אמ-חומה היא גבנה עליה סירת כסף ואם-
 בלת היא נצור עליה לוח ארז: אני חומה ושדי פמגדלות אז היתי בעיני
 כמוצאת שלום: כרם הנה לשלמה בבעל רימון נתן את-הכרם לגטרים
 איש יבא בסריו אלף כסף: פרמי שלי לפני האלף לך שלמה ומאתים
 לגטרים את-סריו: הושבת בנגים תכרים מקשיבים לקולך השמיעני: ברחו
 דודי ודמה לך לצבי או לעפר האלים על הרי בשמים:

מי אמן לו כנפי נקרות כל זיר סזרים כוח יאמר קודם קבלת שנת ד' פסוקים חלו:

ישקני מנשיקות פיהו פירטובים הדך מיין: עודי צסון וכואי תימן
 תסתי גני ילוי בשמיו יבא דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו: קול דודי תגה
 זה בא מדלג על-ההרים מקפץ על-הגבעות: פאתי לגני אחתי בלה אריתי
 מדי עם-בשמי אכלתי יערי עם-הבשי שתיתי ייני עם-חלבי אכלו רעים
 שתי ושכרו הודים:

ויאמר בקשה זו:

זה רצון מלשנה יי אלחי ואלחי אבותי שתנחילנו שבת קדשה באתכה
 וברצון ולא תהיה ראנה ולא צרה ולא יגן ביזם מנותנה כי אתה יי
 אלתי ואלחי אבותינו כלית מלאכתך בששית ימי המעשה ובשביעי שבת
 ונתת וקבעת אתו יום מנוחה וענג לעמך ישראל לדודתם, כן יי אלחינו
 תוקה אותנו ואת-כל-עמך בית ישראל לנתת במנוחה שאין לה קץ ותכלית
 לשלם דבא שכלו טוב וכלו ארוה, ותברכנו מברכתך אמן:

נחמנו מן ענש גבעת עט, ונעידנו לו קבלת שבת פהגערע שוטורים לערווייע פון חזן חונד קבל חכמו:גען.

לכו נרננה ליי גריעה לצור ישענו: י נקדמה פניו בתודה
בזמרות גריע לו: כי אל גדול יי ומלך גדול על כל אלהים:
אשר בידו מהקרי ארץ ותועפות הרים לו: אשר לו הים והוא
עשהו ויבשת ידיו יצרו: באו גשתחוה ונכרעה נכרעה לפניך
יי עשנו: כי הוא אלהינו ואנחנו עם מרעיתו וצאן ידו היום
אם בקלו תשמעו: אל תקשו לבבכם במריכה כיום מסה
במדבר: אשר נסונו אבותיכם בחגוני נסדאו פעלי: ארבעים
שנה אקוט בדור ואמר עם תעי לבב הם והם לא ידעו דרכי:
אשר נשבעתי באפי אם יבאון אל מנוחתי:

שירו ליי שיר חדש שירו ליי כל הארץ: שירו ליי ברכו
שמו בשירו מיום ליום ישועתו: ספרו בגוים כבודו בכל העמים
גפלאותיו: כי גדול יי ומקלל מאד נורא הוא על כל אלהים:
כי בלאו העמים אלילים. ויי שמים עשה: הודו ותדר לפניו
עז ותפארת במקדשו: הבו ליי משפחות עמים הבו ליי כבוד
ועז: הבו ליי כבוד שמו שאר מנחה וקאו להצרותיו: השתחוהו
ליי בתהדרת קדש הילו מפניו כל הארץ: אמרו בגוים יי מלך
אדמתון תבל בלחמות, ידן עמים במישרים: ישמחו השמים
ותגל הארץ ירעם הים ומלאו: יעלו שדי וכל אשר בו או

לכו נרננה, אלו ו' שוטורים עם הכיפוש לבב דודי אינם באום כ"י נס לא נסדורי רפ"ס ורפ"א,
נס לא ידעו הקדמונים דבר מאשרתם כליל אנה אלה לכולם סותחת התפלה עם וסוף רחום לטובת ספרדים
ועם כרבו לטובת חכמוים (וכמו אסוף עוד היום נק"ק וולרעו), גם כעל טעה טעה אמת ספרו באנת א"ס
לא ידעו שדין ען לכו נרננה ולכס דודי, וכדלפון סטוכירו סוף נעל יומיק אופן אמת ספרו באנת א"ס
וכוף אמת עם נסמן חקמ"ח סוד קבלת שבת אנוכיים בו מדאים טקרויב כלו סוף טכנס יעם וסוד וכו',
וכאז יענ"ן ו"ל סותחין טלרות הללו לכו נרננה ונוטרים ו' שוטורים ען ל"ס עד ל"ט, וכ"ט, כמד ו' ישי סוף
[אע"כ אין להטרים כליל אנה אסוף אני אל י"ט לו סוף ל"ט, קילוד אל"ס נדיני י"ט] ש"ס פכרפ"ק
ו"ל עב"ל. והנס ידענו כי סכרפ"ק, סוף ר' טעה קורדונוירי, סיס גיטו אל דכו ר' אלטה כן טעה סלוי
פלקין אדי נלפת נחלי כדלפון אפרי טעה כעלישת לפלף סללו וסנר את כסיר לכס דודי, וס"כ סרס וסחלטיד
אייסס נישד כוכיטו אפירת ו' כשוטורים עם לכס דודי וסנר טכנס טעט טעט שאלך יארפל לעדינותי.
וכאז עוד איט כשוטורים אלו ס"ס סוקיים בעסטר עם אל ארנות. אטנס כספרדים לא יאטרו רק שוטור
לדוד סכו לס', נרננה סנרן דפוס ונחפף סתא וכמו אגלרתו כדף 66, ותועפות ל' נוצה, כסריבדה, כפי
כנמריטה, וכן כיום כשו כניוס. אקוט, סדן קטטה. אם יכאן, סם סוף ל' אנועב לסליט כשו סם אמת
סכלו אל הארץ (נפדנר י"ד, ל'). סנחוריה, ארן יארפל וירושלים.

ספרו בגוים כבודו, כן סוף, ונדס"ח ט"א, כ"ד באיט ספרו בגוים את כבודו, ויט לכוכר ען השמות.
אלילים, כפן יט לכספיק. פדי כדלפ"ג נלחות דף ס', כ' סוד פדי דל"ח נקמן על סתקל סק"ס וסין כן

וירגנו כל־עצירי־ער: לפני יי כי בא כי בא לשפט הארץ. ישפט
הבל בצדק ועמים באמונתו:

יי מלך הגל הארץ ישמחו איים רבים: עגן וערפלא
סביביו צדק ומשפט מכון כסאו: אש לפניו הלך ותלהט סביב
צדיו: האירו ברקיו הבל ראתה ותהל הארץ: הרים כדונג
גמסו מלפני יי מלפני ארון כל־הארץ: הגידו השמים צדקו
וראו כל־העמים כבודו: יבשו כל־עבדי פסל המתהללים
באלילים, השתחורלו כל־אלהים: שמעה ותשמח ציון ותגלגלה
בנות יהודה למען משפטיך יי: בראתה יי עליון על־כל־הארץ
כאד געלית על־כל־אלהים: אהבי יי שגאו רע. שמר נפשות
חסדיו מיד רשעים יצילים: אור זרע לצדיק ולישרי־לב
שמחה: שמחו צדיקים ביי והודו לזכר קדשו:

מזמור. שירו ליי שיר חדש כנגפלאות עשה. הושיעהו
ימינו וזרע קדשו: הודיע יי ישועתו לעיני הנזים גלה צדקתו:
זכר חסדו ואמונתו לבית ישראל, ראו כל־אפסרארץ ארץ
ישועת אלהינו: הריעו ליי כל־הארץ פצחו ורגנו וזמרו: זמרו
ליי בכנור בכנור וקול זמרה: בחצצרות וקול שופר הריעו
לפני ה־מלך יי: ירעם הים ומלאו הבל וישבי בה: גהרורו
ימתארבה יחד הרים ורגנו: לפני יי כי בא לשפט הארץ,
ישפט־הבל בצדק ועמים במישרים:

נמנים אלו. לפני ה', נטעך למעלה, כלומר כל עלי יעד ורגנו לו לפני ה'. ישפט־הבל. ה' פ' כחולס
ותנו וכן במוף שזמור ל'ח, וכבר נלחתי זה בתורת אמת דף ע"א.
נחל טלעיל וחילת כסגול בן נקד רוח' ע"ס כ"י זכרון כי הוא ל' רעדה וספד כמו געל טלע (ע"א ל' ג')
כזה פול, ודינשת וקסם וקדו. וקסם. וקדום. כולס טלעיל וס"ח הפעל כסגול כנז עליוס ח"ו הסהסך. כדונג,
סח כעס. וקסו קל־עבדי. יבשו כעס טהסך לנרטה הסססית ועלת כל כדג, בן ככל פ"ט וכנ"ל. וקסו כדרי
ספדי וספון כעס סכני. שגאל ג"כ כר"ג נקטן ככל פ"ט וכ"י וכסססע סעולס ויורד א"ס לו סח לככות סנקוד
כסו סלחוס סכס"ך סכדים, ולין סקף סחר שגאל כי סחיס כל סעולס ויורד סטלס סקוס ססקף, וכסססוד כסודת ססת
דף כ"ל. ויד כעס דסי סכוס כעס סכס סל ס"ך סכדים. ולישרי לב שסחרה, סכוסו, ולישרי לב זרע ססחה.
סעוד סח וסגרו. יסחאו כף, יכו כף אל כף, ועל דק סל דכר.

י' מלך ירננו עמים ישב כרובים תנוט הארץ: י' בציון גדול ורם הוא על כל העמים: יודו שמך גדול ונורא קדוש הוא: ועז מלך משפט אהב אהה כוננת מישרים משפט וצדקה ביעקב אהה עשית: רזמנו י' אלהינו והשתחוה להדם רגליו קדוש הוא: משה ואהרן בכהניו ושמואל בקראי שמו קראים אל י' והוא יעגם: בעמוד ענן ידבר אליהם שמרו עדתיו וחק נהן למו: י' אלהינו אהה עניתם, אל נשא היית להם ונקם על עלילותם: רזמנו י' אלהינו והשתחוה להר קדשו כי קדוש י' אלהינו:

מזמור לדוד. הבו ליהוה בני אלים הבו ליהוה כבוד ועז: הבו ליהוה כבוד שמו השתחוה ליהוה בהדרת קדש: קול יהוה על המים, אלהי כבוד הרעים יהוה על מים רבים: קול יהוה בקח קול יהוה בהדר: קול יהוה שבר ארזים וישבר יהוה את ארזי הלבנון: וירקודם במדעגל לבנון ושריון כמו כן ראמים: קול יהוה חצב להבות אש: קול יהוה יחיל מדבר יחיל יהוה מדבר קדש: קול יהוה יחולל אילות ויחשה יערות וכהיכלו קלו אמר כבוד: יהוה למבול ישב וישב יהוה מלך לעולם: יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום:

ס נסגים לומר תפלת ר' נחניא בן סאבא.
 אהא בקח גדלת ימינה תתיר צדקה:
 קבל רנת עסקה שונבנו סתרגנו נורא:
 גא נבזה הורשי יחידה בקבת שטרם:
 קרנב סתרים רחמים צדקתה תמיד נקלם:
 חסין קדוש ברב טובה נהל ענתה:
 יחיד גאה לעמה פנה וקרי קדשתה:
 שנתנו קבל השמע צעקתנו יוצע תעלמות:
 ביהו שם כבוד טלכתנו לעולם ועד:

ישראלים סג'ס דנוס כדון פלוי טרפוק. קראים סר'ט כצדק וסאל'ף נוסס כלי תנוסס, טין דר'ן ארז קדש. אלהים, אל טסס ולסרן. נתן, פאר נתן. להם, כנלס.
 אלים, אים. וירקודם, פט סלודים. וסר'יוו כוז סר פדטון (דנדים ג', ט') וסכונ כס'ין שטלית
 ע'ט סססרות, וססירות, לבנון כריון ירקודם כמו כן רלטיס, ונטכטת פנת וירקודם אנל'ט מסוק נס לסוט.
 יחיל, ירשית. ויחשה, יקלף. טענין טענין סלכן (כנל'ט ל'). וכרובים, פדוטו, סכל סנסיכלו פויטר ככוד לסל.

ראשי המזוירים שלמה הלוי.

סוף סגן כנענית.

לְבַה דְּדוּרֵי לְקִרְאָתָא כְּלָהּ • פְּנֵי שַׁבַּת גְּקַבְּלָהּ: לכה

ש' מור וזכור בדבור אחד •	השמיענו אל המיחד •
י' אחד ושמו אחד •	לשם ולתפארת ולתהלה: לכה
לְקִרְאָתָא שַׁבַּת לְכוּ וּגְלַבְהּ •	כִּי הִיא מְקוֹר הַבְּרָכָה •
מֵרֵאשׁ מִקְדָּם גְּסוּכָה •	סוף מעשה במחשבה תחלה: לכה
מִקְדָּשׁ מִלֶּךְ עִיר מְלוּכָה •	קוּמִי צְאִי מֵהוֹף הַהִפְכָה •
רַב לֶךְ שַׁבַּת גְּעַמְקֵהבָא •	וְהוּא יִחְמוֹל עֲלֶיךָ חֲמֵלָה: לכה
הִרְגַּעְרִי מֵעַפְרֵי קוּמִי •	לְבָשִׁי בְּגָדֵי תִפְאֶרֶתְךָ עָמִי •
עֲלִיד בְּרִישֵׁי בֵּית חֲלֻמֵי •	קַרְבָּה אֶל־נַפְשִׁי גְּאֵלָה: לכה
הִרְגַּעְרִי הִרְגַּעְרִי •	כִּי בָא אֲוִרְךָ קוּמִי אֲוִרִי •
עוֹרֵי עוֹרֵי שִׁיר רַבְרִי •	כְּבוֹד יְיָ עֲלֶיךָ נִגְלָה: לכה
לֹא תִבְשֵׁי וְרֵא תִבְלָמִי •	מֵה הַשְׁתוּחָחִי וּמֵה הַהֲמִי •
רַב יָחֶסֶד עֲנִי עָמִי •	וּגְבַתְּהִי עִיר עַל־תְּלָהּ: לכה
וְרֵדִי לְמִשְׁקָה שְׂאִקְךָ •	וְרַחֲמוּ בְרַחֲמֵיכֶם •
יֵשֶׁשׁ עֲלֶיךָ אֱלֹהֶיךָ •	בְּמִשְׁוֹשׁ חַתָּן עַל־כְּלָהּ: לכה

לכה דורי, עפ"י פיוט זה הוא המקובל ר' שלמה בן טעם כליו חלקן בעל ס' שנות כליו שנת
בנת רמ"ט וס' ארש ימי שנת בשנת א"ג. וימד את פיוטו זה על הא דאיתא בשנת דף קי"ט ר' שנינח
משפך וקלי אפ"ה דטעלי אנתא וחטר כו"פ ונכח לקראת שנת העלכס, ר' יצחי לביש טלחי טעלי אנת
ואתר כו"פ בלס כו"פ בלס. בדבור אחד השמיענו, פ"פ אכועות כ' פ"כ וכו' וזמור בדבור אחד נאשרו,
על אפ"ן יכול הפס לדבר וזה אפ"ן החזון יכול לשמוע. לשם, לכבוד, בעז דברים כ"ו, י"ט. ופוסכ כפ"ן על
כמו אחד, ר"ל שזו אחד והוא לשם ולתפארת ולתהלה. לקראת שבת לכו ונלכה, כנר הנאחי נמירו
לשלה דף 168 בי נישים קדמונים היו להם נכב"כ בשם, וע"כ נללאתם בע"ג שרייתם לכהב"כ סיה להם לומר
ט"ו ונלל לקראת אנת, ונארץ ישראל העונג ללחא לחטר נכב"כ טאעירת להם דודי, ועל טנכגס יסוצו
המרוצים להם דודי לקראת כלס, לקראת אנת לכו ונלכה. חכל אנתנו אפ"נו יולאיים טעקום לטקום תקנלת
אח לא יכונו לנו יסכ הלשונות סאלס (אח נעבור זאת נעל יוסוף חוטן לא חטר סתרוז להם דודי,
הטקום לקראת אנת לכו ונלכה חטר לבבחיני שבת מלכה), ולריכיס אנתנו להבין תנחא להם ונלכה כל'
השנה, בלופר נתיכ נכונתנו לקבל השנת ברלוי. נסוכה, ע"פ טלחי ח', כ"ג. והוא מדבר על התורה
אנרלס קידס נריית העולם (ספסיס נ"ד ורלס נ"ד), וענית אנת אנה סיה אקולב כנגד כל טלחיה בטאשר
פול נירובלמי נריכות סרק רלשון ונדרים פרק ג'. והנערי ע"ה יאעיס נ"כ, כ'. עמי, אשור סתרוז, עמי,
סנשרי טעמי וקעי ולבבי נגדי ספארתי. על יד בן ישי, כענית, ונקסס סוף זה אל כסס. קרבה ל'
פסלים ס"ט, י"ט. והעוררי, יאעיס נ"ט, י"ג. כי בא, אס ס', ח'. עוררי ל' אופסיס ס', י"ג. כבוד ה',
ל' יאעיס ס', ח'. לא תבשי, אס נ"ד, ד'. מה חשתוחחי, פסלים ט"ג, י"ג. כך יחטו ע"ה יאעיס י"ד,
ל' עבדתי, יעיס ל', י"ט. והיו למשמה ע"ה יעיס ל', ט"ג. ורחקו ע"ה יאעיס ט"ט, י"ט. ישיש,

טקדיטים לסתכלל ערבית יותר עניני סתול.

דער ספרבעטער רחשט לויט:

כָּרְכוּ אֶת־יְיָ הַמְּבַרְךְ:
בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבַרְךְ לְעוֹלָם וָעַד:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּדָבָר
מַעֲרִיב עַרְבִים, בְּחִכְמָה
פּוֹתַח שְׁעָרִים, וּבְתַבּוּנָה

וּמְחַלֵּף אֶת־הַזְּמַנִּים, וּמְסַדֵּר אֶת־הַכְּכָבִים
בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בְּרִקִּיעַ כְּרִצּוֹנוֹ. בּוֹרֵא יוֹם וְלַיְלָה, נוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי
חֹשֶׁךְ וְחֹשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר. וּמַעֲבִיר יוֹם וּמַבְיֵא לַיְלָה וּמַבְדִּיל בֵּין
יוֹם וּבֵין לַיְלָה, יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ. אֵל חַי וְקַיִם תָּמִיד, יִמְלֹךְ עָלֵינוּ
לְעוֹלָם וָעַד: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמַּעֲרִיב עַרְבִים:

כַּסְטַנְגַן כַּסּוֹן הַשֵּׁם יִשְׁמַר כַּתּוּב:
בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלַכְתּוֹ לְעוֹלָם וָעַד:
כַּסְטַנְגַן כַּסּוֹן הַסְּבוּרָה יִשְׁמַר כַּתּוּב:
יְהִי שֵׁם יְיָ מְבָרָךְ טַעֲמָה וָעַד עוֹלָם:

אֶהְבֶּת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ אֶהְבֶּת, הַזֹּרֵה וּמַצּוּוֹת חֻקִּים
וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לְמִדָּת, עַל־כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁכְבָּנוּ וּבְקוּמָנוּ
גִּישָׁה בְּחֻקֶיךָ, וְנִשְׂמַח בְּדַבְּרֵי תוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעַד,
כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאֶרֶץ יְמֵינוּ וּבָהֶם נִהְיֶה יוֹמָם וְלַיְלָה. וְאֶתְּבַתֶּךָ
אֶלְתָּסִיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בְּרַכּוֹ, סַסְפֵּרִים לוֹעֲרִים תַּמְלֵךְ וְכוּף רַחוּם, וְכוּף עַ"ס סְדוּר רַב עֲטָרָה, וְלוֹ כֵן עֲנַת אֲזַכְנוּ, כִּי הוּא
נִשְׁבַּח כְּשֶׁלֶקוֹת וְט"ב חֵן רַחוּם לְאֶתְרוֹ, טוֹר עַ"ס ע' רַפ"א, וְכֵן כַּתֵּב כְּרוֹקַח ע' ט"ט וְחֵן לוֹעֲרִים וְכוּף רַחוּם
יִבְרַח שְׁפִי אֲחִין שְׁתַּמְלִילִים תַּחֲנוּנִים כִּצְנֵת, גַּם כֹּלל כֵּן כַּתֵּב אֲחִין לוֹעֲרִים וְכוּף רַחוּם לְפִי אֲבוֹת תַּחֲנוּם וְחֵן
אֵל לְבָרְכּוֹ בְּכַתֵּב טָן יִתְעַלֵּב כֵּה, וְלִסְמוֹ לְאִדָּם אִיכִיב עֵלֵב כֵּה, וְלִכְךָ חֵן לוֹעֲרִים כַּתֵּמֵלֵךְ אֲטַלְטִיּוֹת אֲטַל לְרִיךְ
לְאִדָּה טַסֵס יִתְעַלֵּב עַב"ל גַּם כְּזוֹכֵר ע' תְּרוֹסֵס עֲטוֹד רַל"ט כַּתּוּב אֲחִין לוֹעֲרִים וְכוּף רַחוּם עַב"ט כְּדִי אֲלֵף
לְעוֹד סְדִין, וְכֵן כְּעוֹרֵס סִנְעֵלֵס לְרוֹת (דף ס"ג) אֲחִין לְאֶתְרוֹ נִשְׁבַּח אֲבוֹת תַּמְלֵךְ עַל כְּרַעֲטִים נְצִיחָה, וּבֵין
אֲבוֹת אֲנִי סַתְמֵלֵךְ כְּדִין טָן סִנְעֵלֵס וְכְרַעֲטִים נְצִיחָה יֵשׁ לְכֵס טַטְטֵס (וּכְפִין וְכֵן נִשְׁלֵף גַּ"כ כְּרַעֲטִים טַטְטֵס
לְפִנְעֵם עֲטוֹד מ"ן). יוֹסְפֵרִים אֲלוֹעֲרִים לוֹתוֹ סוֹטְכִים עַל סִטְטֵס אֲכַתֵּב עַלִּי ר' אֲלִישָׁר כְּדוּל סַנְטִיּוֹ
לְסַטְטֵה דף 168. אֲשֶׁר בְּרַבְרוֹ מַעֲרִיב וְכוּ' נַטְקוּס נוֹסַתֵּל וְ כִּתְבֵם לְקַדְטוּנִים כוֹסַתֵּל אֲחַדֵּת לְעַדִּית אֵל אֲנִי
נְעוּתֵם טַעֲרִיב טַעֲרִים וּנְכַרְכַת אֲטַת וְלַטְוֹנֵס וְכַתְרֵס נַטְטוֹר רוֹטֵל וְכֵן כְּנוֹסַתֵּל, כַּבֵּ"י אֲמַ"ה אֲשֶׁר כֹּלֵה
סַעֲרִי בֵּית הַשְּׁבִיעִי וְיִקְרָאוּהוּ שַׁבַּת קִדֵּשׁ מַעֲרִב עַד עֶרֶב וְיִקְרָאוּ סַנְעוּדָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשׁוֹ בּוֹרֵא
יְיָ וְלַיְלָה נוֹלֵל וְכוּ' וְנַלְטַת וְלַטְוֹנֵס כֵּה כְּנוֹסַתֵּל עַל סְדֵר עַ"כ וְכֵה לְאִנְכֵה, אֲמַת וְאֲמַנְתֵּה בְּשַׁבְעִי רַחֲמֵי נוֹרָה
דְּבַר הַקְּשָׁבֵנוּ וְשִׁסְעֵנוּ וְכוּר חִסְדֵת טַדוֹרִים יִירָשׁוּהָ כַּתּוּבָה הִיא לְרִאשִׁי אֲרַכְעָה סַעַת וְיִקְרָא שִׁמְחָה כֵה לֵב
יִשְׂרָן עֲדָה פְרִיֵת עֲדָקָה קִנְיָה רַחוּמֵת שַׁבַּת תָּמִיד בֵּינְךָ וּבֵינֵנוּ אוֹת הִיא לְעוֹלָם כִּי שִׁשַּׁת יָמִים עוֹלַמְךָ הִקְנַת
וּבְשַׁבְעִי נָחַת לְמַעַן שַׁחֲנִיחַ לְעַסְךָ יִשְׂרָאֵל וְלְכַבּוֹד שִׁמְךָ שִׁחְחֵנוּ וְיִשְׂרָאֵל בְּרוּךְ הוּא מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ
עַל שִׁירָה כְּשִׁמְחָה רַבָּה וְאִמְרוּ כֹלָם טִי כַסְכָּה בְּאֵלִים ה' מִי כַסְכָּה נִאֲדָר בְּקִדֵּשׁ נוֹרָה הַהִלּוּת עֲשֵׂה
פִּלֵא, שׁוֹטְרֵי שְׁבִיעִי רֵאָה גְבוּרָתְךָ עַל הַיָּם יִדָר כֹּלָם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאִמְרוּ ה' יִסְלַךְ לְעוֹלָם וָעַד, תַּחֲדִישׁ
יִשְׁעֵךָ לְשׁוֹמְרֵי עֲנֻנָה חֲפֵדָה צִאנְךָ וְאֵל יִדָּו עוֹד לְבוֹנֵה כַּתּוּב וְהַשְׁעֵתִי לְצִאנִי וְלֹא תַדְרִינֵה עוֹד לְבוֹ,
כַּבֵּ"י גַּל יִשְׂרָאֵל" וְכוּכְרֵס נוֹסַתֵּל וְלוֹת נַטְ' תַּנִּיפֵס סַסְן ע' וְכַס' הַטְטֵסִיב סַלְבוֹת אֲנִי סַסְן כ', וְכֵן כְּרַחֲנוּ
גַּלְגַל וְכֵן טַעֲרֵס גַּלְגַל כְּסֵלֵס.

(יחיד חוטר אל מלך נאמן.)

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:

כלל ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואהבה את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך:
 והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום על לבבך: ושננתם
 לבניך ודברתם גם בשבתך בביתך ובדרךך ובשבתך
 ובקומך: וקשרתם לאזניך על ידך והיו למטפסת בין עיניך:
 וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך:

והיה אם שמע השמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם
 היום לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל
 נפשכם: ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת
 דגך והירשה ויצדקה: ונתתי עשב בשדה לבהמה ואכלת
 ושבעת: השמרו לכם פתיפתה ללבבכם וסרתם ועבדתם
 אלהים אחרים והשתחיתם להם: ותרה אף יהוה בקם ועצר
 את השמים ולא יתנו מטר והתאדמה לא חסן אתיבולה
 ואבדתם מהרה מעל הארץ הטבה אשר יהוה נתן לכם:
 ושמרתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם
 אתם לאזני על ידכם והיו למטפסת בין עיניכם: ולמדתם
 אתם את בניכם לדבר גם בשבתך בביתך ובדרךך
 ובשבתך ובקומך: וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך: למען
 ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה
 לאבותיכם לתת להם כימי השמים על הארץ:

ויאמר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל
 ואמרת אליהם ועשו להם ציצת על כנפי בגדיהם לזאת
 ונתנו על ציצת הכנה פתיל הקליל: והיה לכם לציצת
 וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות יהוה ועשיתם אתם ולא
 תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זגים אחריכם:

למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדושים
לאלהיכם: אני יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ
מצרים להצות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם: י' לפרק חלסיכם לחסות.

אמת ואמונה כל זאת, וקים עלינו כי הוא יי אלהינו ואין
זולתו, ואגהנו ישראל עמו, הפודנו מיד מלכים, מלכנו הנואלנו
מבף כל העריצים, האל הנפרע לנו מצרינו והמשלם נמול
לכל אויבי נפשנו, העשה גדלות עד אין חקר וגפלאות עד אין
מספר, השם נפשנו בחיים ולא נתן למוט רגלנו, המדריקנו
על פמות אויבנו ויגרם קרגנו על כל שנאינו, העשה
לנו נסים וגקמה בפרעה אותה ומופתים באדמת בני הם,
המקרה בעברתו כל בכורי מצרים, ויצא את עמו ישראל
מתוכם לתרורת עולם: המעביר בגיו בין גורי יסוסות,
את דוד פיהם ואת שונאיהם בתחומות טבע: וראו בגיו
גבורתו שבהו והודו לשמו ומלכותו ברצון קבלו עליהם.
משה ובני ישראל לה ענו שירה בשמחה רבה ואמרו כלם

מרכמכה באלם יהוה מי כמכה נאדר בקדשנו רא תהלה עשה
קלא: מלכותך ראו בגיך בוקע ים לפני משה זה אלי ענו ואמרו
יהוה ייטלך לעלם ועד:

והאמר פרפדה יי את יעקב וגאלו מיד חוק ממנו. ברוך
אתה יי גאל ישראל:

השביקנו יי אלהינו לשלום, והעמידנו מלכנו לחיים, ופרוש
עלינו ספת שלומך, ותקנו בעצה טובה מלפניך, והושיענו
למען שמך, והגן בעדנו והסר מעלינו אויב גבר ותרכ ורעב
יתן, והסר שטן מלפנינו ומאתרינו, ובצל כנפיק הסתורנו.

תפלה ערבית לשבת.

אֲדֹנָי שְׁפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

כְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן נוֹמַל חֲסִידִים טוֹבִים וְקָנָה הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא נִזְלָל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

שבת אונס מוספים זכרנו. וכן שבת אונס ויירד זכרנו חייגעטשפוטעט.

וְזָכְרָנוּ לַחַיִּים מְלֶכֶה נִשְׁפָּץ בַּחַיִּים. וְנִתְּבַנְנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים.

מְלֶכֶה עֲזוּר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגֹן. כְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִגֵּן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְתִיב מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.

סוף שבת בראשית ביי פסח ומגט ויין:

כּוֹשֵׁיב הַרְוֵחַ וּמִזְרִיד הַגְּשָׁמִים:

מְבַלְבֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְתִיב מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְתִיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אַמּוּנָתוֹ לַיּוֹשְׁבֵי עָפָר. מִי כְמוֹךָ בְּעַל גְּבוּרָתוֹ וּמִי הַזְמִיחַ לְךָ מְלֶכֶה מְמִית וּמְתִיב וּמְצַמֵּחַ יְשׁוּעָה.

שבת אונס מוספים מי כבוד. מן שבת אונס ויירד מי כבוד חייגעטשפוטעט.

מִי כְמוֹךָ אֵב הַרְחֲמִים זוֹכֵר יְצוּרֵי לַחַיִּים בְּרַחֲמִים.

וְנִאֱמַן אַתָּה לְהַחַיֵּת מֵתִים. כְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְתִיב הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְקָדוֹשִׁים בְּכִלְיוֹם יִתְלַלֶּךְ סֵלָה.

כְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל (שבת אונס: המלך) הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה קָדְשָׁה אֲרִיזוֹם הַשְׁבִּיעִי לְשִׁמְךָ. תְּבַלִּיר:

מַעֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ. וּבִרְכָתוֹ מְבַלְבְּלִים וְקָדְשָׁה:

מְבַלְבְּלִים וְזִמְנִים וְכֵן בְּרַחוּב בְּרַחוּבֶיךָ:

סוף עזר ומושיע ומגן, כבוד רב עטרת מוסף עוד, ורצה והנחל לבניהם שבתות לסנודה למען שמך באהבה בא"י מגן אברהם". חנל לא סועלת לעטעג לאטעם (חן ירמי סלכות שבת סוף ח' ושור פ"ח ס' דס"ח).

אתה קדוש וכו' התפלה לשבתות וי"ט נקראת תפלת שבע נענו אף זה פלג שבע נרכות, סכות נבדלות וקדושת הכס ונרכות אמת האטעט מעין סיום ותפ"כ ענדוס וסודות ואלום. וחסדו נרכות דף כ"ט מ"י שבע דנחת כנגד טי, חטר ר' חלפתה בר שאל כנגד אטעט קדושת אטער דוד על כטיס טב"ל ולכן דף ע"טף עוד כנגד ו' חוכרות אנשטור סיר ליום השבת. והנוסחת כלת סוף כרטיס סדר התפלות דף ס"ג נרמ סוף אטר וקדמתו טבל סופנים, כשטור ויכרך חלטיס את יום השניעי ויקדס חותו וכו' ודלג כ' שוקיס חרטיסניס אל ויכלו, וכן עכילת כרטיס כשנת קי"ט ע"ג, גם סרוקת טכיל נוספת ו' ועיין כשור פ"ח סוף דס"ח. ודע כי כשטור דוטל לא כשנחת כלל סנוספת אתה קדמת פלג ס' נוספת סיוודת וכו' לטוב וסארבתך ה' אלדעו שארבת את ישראל עמך וסרמלתך סלכנו שחטלת על בני בריחתך נתת לנו ה' אלדעו את יום השביעי הגדול והקדוש הזה לקדלה ולגבורה ולקדשה ולכבודתה ולעבודה ולהודאת

וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה. וַיִּשְׁבַּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְכַל־
מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדְּשׁ
אוֹתוֹ כִּי בּוֹ שָׁבַת מְכַל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. רְצֵה בְּמִנוּחֵינוּ קְדֻשָּׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ
וּתְהֵן חֻלְקֵנוּ בְּתוֹרֹתֶיךָ. שְׂבַעְנוּ מִטּוֹבֶיךָ וְשִׂמְחָנוּ בִּישׁוּעֶתֶךָ. וְטַהַר
לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאֵמֶת. וְהַנְּחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת
קְדֻשְׁךָ וַיְנַחֲנוּ בָּהּ יִשְׂרָאֵל מִקְדָּשֵׁי שְׁמֶיךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ
מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

לאות ולברית ולחפארת ולתת לנו ברכה ושלוש סאתך, או"א רצה במנוחתנו" וכו' וסוף כנוספת ע"פ
סדר רב עשרים ועזבירי כתיב בסוף י"ג ח"ל טהגנו לוער כתפלת לחט וטחנתך, כדליתא כנוספת
דברכות (פרק ג') אשר ר' אלעזר בר לודק פנה סיס מתפלל חמלה חזרה כלילי אנת וסוף ועלכנתך ס'
חלטינו וכו' עב"ל גם אכן ירמי נהלבות אנת ס' ה' טניאס וכחכ עליס איתכן יותר פנכס לרשת ופרוכנול
לוער אנת קדאס וכו' סכל כנוספתנו. — וסס אפין אוערס נכאס וי"ט י"ג ברכות אטלעיות אל אנטס
עאס כחוב נטדרס חנוספס ס' וירח לפי א"צ ברכות אלס כקזאס סן ללרכי סלדס לפיכך אפין מתפללין
פוזן נכאס, אסס יסיס לו ללדס חולס כחוך כיתו חכר ברופס חולי עטו יארלל וכוס טיכר, וכאנת ניתנה
לקדווס ולעיוס ולטנוחס ולפ ללעזר, לכך מתפללין ג' רלזונות ו' אפרונות וסענוסס נלטלע, וכן הדין ב"ט.
ל'שפד הטי"ס נמגול נמדורי רפ"ס ורפ"ז ובל"ל כי ספסק. טלער נו, ונפירוז כחכ אטודכס סגריך לכספיק
טעס דין לטקך ודין תכלית, כדי אלס יסא כחוזר לטעלכ פ"ו. חכלית, נסוף, ומג"ס ויכלו סשפס. ונעל סעקוס
(אפר ד') פירס, יוס סנכיעי סוס תכלית סבריתס (עטרלזועקס) ורלס אס. וברכחו עג"ס ויכרך אלכיס אנת
יוס סנכיעי. וקדשונו, עג"ס ויקדס אוחו. ופירסו חו"ל נרכו נטן וקדסו נטן (ב"ר פ' י"א. ורלס חוססות
פסחיס דף קט"ז). וכרענ"ן פירס על דרך ספוסס כי יוס סכאס טכורך וקדווס כי לוס כוכירס לכרך אוחו
ולכדורו ולוס כנכיתס איתיס לנו קדווס. לפי נעסס נו טלכס. ויכלו, נרלזית נ'. ונוסד על פי אנת קי"ט
ע"כ אטילו יחיד סמתפלל נע"ג לריך לוער ויכלו, דלער רב סטנוח כל סמתפלל נע"ג ולוטר ויכלו, טעלס
עליו ככתוב כפילו נעסס אוחף לסקנ"ס נטעסס נרלזית אכ' ויכלו, אל תקרי ויקלו אלל ויכלו. אטר רב
חמדל אטר. טר טוקכס כל סמתפלל נע"ג ולוטר ויכלו אפי טלככי סכאס סטלוזין לו ללדס פניחין ידסן
על רלזו ולוערס לו וסר עוק וטטלחך תכוסר עב"ל. ויקלי. לריך לטטוף סכרס רלזונס, וכלוטר ויכלו ו'
לפולחו (יכ"י). אלוהים אוח יום, יכר לכספיק טעס דין אלכיס ודין אנת.

אלהינו ו"א, הספרדים לוערס קודס חו"ל גם כנוספת. ישמרו בטלכותך, ולפ כן פנכס כני אכאס,
גם כרענ"ס אפיו עניס נוספס זו נתפלת ערבית. רצה במנוחתנו, כן נסוד פ"ס ס' רפ"ס וכן טנכס כני
לכנו. ורב עשרס וברענ"ס נורטיס רלס נא כטנוחתנו, וכן פנכס כני ספרד. קדשונו כמצותיך וכו' טוטר
נכסר' ססחיס קי"ז, ט"כ. וסטרנו בישועתך, נכ' רב עשרס וישפח לבנו בישועתך, ונסדורי ספרדים וסכס
נטשט בישועתך. לקדו"ס סדל"ס רפויס כטעסס סטקור, קבד נכוניו. וינוחו בה ישראל סקדשי שסך,
כאני כ"י גם כסדורי רפ"ס ורפ"ז וישמרו כך ישראל אודכי שסך, וכן סוס נכ' רב עשרס וכן
נרלס טס' ססידס ס' חתמ"כ וכן כחכ נטל תודת סייס על עס' חולין סוף פ' א' ונעל עטרת זקניס
לפ"ס ס' רפ"ס. ונטחור רועל וישמרו כך כל ישראל סקדשי שסך. ונעל אל"ס ויענ"ן כעסידו וינוחו
כי ישראל סקדשי שסך, וכן סוס כטנכני ר"י סינדל וכוס סכרסס אטנוס שובת ל' סקנכ
(רלס נפירס סרלל"ע כעדכר כ"ס, י'. וישפס כ"ו, נ') וע"כ סעקר ק"ז וכן סוס כסדורי סמרד רב כנוספס
קי יארלל. בוקדש השבת, ודין לוטרס סקדש ישראל וסכאס, כעו אלוטרס סקדש יארלל וסזטיס, טוקס
יארלל ורלזי חדסיס, כי סכאס קדווס ליארלל וקודעת ככני טלכס עכאס יפי נרלזית, טכ אפין כן
נטוערס אסס פלוייס כירלל וירלל קודס לסס וכדליתא כססחיס קי"ז ע"כ אנת דקיעול וקייטל, דין
נלוחס דין נקדיתא סקדש ככאס, יוסל טנל דיארלל כוס דקיעי ליה דקטעכרי ירמי וקטעי לכני, סקדש
יארלל וסזטיס. וכן סוס כעס' סופריס סוף פ' י"ג.

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך.

כ"ט וח"ט פוטרים יעלה ויבא. מן ראש חדש חוה"מ וה"ס ומגט ומנו יעלה ויבא.

אלהינו ואלהי אבותינו. יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר ויקרוננו ויפקדוננו ויזכרון אבותינו. ויזכרון משיח בן דוד עבדך. ויזכרון ירושלים עיר קדשך. ויזכרון כל עמך בית ישראל לפניך. לפליטה ולמוכה ולחן ולחסד ולרחמים ולחיים ולשלום ביום לר"ט ראש החדש | לפסח חג המצות | לפסח תע הספור

תהי. וקרני יי אלהינו בו למוכה ופקדנו בו לברכה והושיענו בו לחיים. וקדיש ושועה ורחמים חיים ותנו ותנו ותנו עלינו והושיענו. כי אליך צענו. כי אל מלך חנון ורחום אתה:

ותחזינה עינינו בשוכה לציון ברחמים. ברוך אתה יי המצויר שבינתו לציון:

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד. צור חיינו כגן ישענו אתה הוא לדור ודור. נודה לך ונספר תהלתך על חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו המקודשות לך ועל נסיך שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת ערב ובקר וצהרים. הטוב כי לאכלו תמיה ותמרתם כי לאתמו חסדיך מעולם קיינו לך:

כנסה מוסיפים על הנסים. מן שבת חנוכה ויוד היער על הנסים חייבנעסמאטעם (וייטע 100)

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלבנו תמיד לעולם ועד:

כנסת שנה פוטרים: ובתוב לחיים טובים כל בני בריתך:

וכל חיים יודוך סלה ויחללו את שמך באמת האל ישועתנו ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי הטוב שמך וליך נאה ליהודות:

שלום רב על ישראל עמך תשים לעולם. כי אתה הוא מלך ארון לבר השלום. וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך.

תפלת ערבית לשבת

כצאת אנוס לומרים:

ברוך אתה יי' המברך את עמו ישראל בשלום:
בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה נזכר ונכתב
לפניה אנחנו וכל עמך בית ישראל לחיים טובים
ולשלום. ברוך אתה יי' עושה השלום:

אלהי. נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולימקללי נפשי
תדום ונפשי בעפר לכל תהיה: פרח לבי בתורתך ובמצותיך תהיה
נפשי. וכל הדושים עלי רעה מהרה דבר עצתם וקלקל מחשבותם.
עשה למען שמך עשה למען ימינה עשה למען קדשך עשה למען
תורתך. למען יחלצון ידיך הושיעה ימינה וענגי: יהיו לרצון אמרי
וקצין לבי לפניך יי' צורי ונאלי: עשה שלום במרומוי הוא יעשה שלום
עלי ועל כל ישראל ואמרן אמן:

יהי רצון לפניך יי' אלהינו ואלהי אבותינו שייבנה בית המקדש במהרה
בימינו ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך בקראת בימי עולם ובשנים
קדמיות: וערבה ליי מנתת יהודה וירושלם בימי עולם ובשנים קדמיות:

אין סתם עמוד התפלה אבל לומר כרכס טעין אנו ולומר תחלה ויכלו נקול רם וסוקל פונים שם.
כרכס טעין אנו לומרים פותח גם כצאת אחר י"ט וכן כ"ט אהל להיות כצאת (חזן טליל רחוק השם)
ואין מזכירים כה אל י"ט. כצאת תחיים והכלים אין לומרים פותח ולא ככל מקום שתפליים באקראי.
דער חזן ויעו ערהקט ויכלו חז"ו חזר תכל ספריכם עו א"ט.

ויו ויכלו השמים והארץ וכל צבאם: ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו
אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה: ויברך אלהים את יום
השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר פרא אלהים לעשות:

דקו ספריכם דער חזן פקאנטיעו:

ברוך אתה יי' אלהינו ואלהי אבותינו
אלהי אבותם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול
הגבור והנורא האל עליון קנה שמים וארץ:

ויכלו, כאנו התפלות נמשכים דף ק"ו עם אנליין לומר ויכלו אחר התפלה נקול רם, סינינו טעם
י"ט אהל להיות כצאת שמתפללין פתח כצאתנו ואין חזרין ויכלו כתפלה, תקנו כשי לומר ככל אמתות, אלא
לחלוק בין אמת לצאת, וכן כחזן אכן ידעי והוסף א"ט לחסרו נקול רם וטעמד לפי אסוף עדות להקני"ה
אנדר טעם ופרן, ועדות טעמד דכתיב ועמדו בני סלבים טב"ל והנודרס טעם עוד טעם כצאת טדרט
כס"ל ויכלו כתוב ג' טעמים אשר ובמסוק ויקפו חליך פרה לדומס כתוב ג' טעמים אשר, לומר כצאת
אחמה טעמד כן כצאת ויכלו אלא טעמים טעמד טב"ל וכן כצאת טעמיני כעלכות תפלה פ' ט' פות
ד' וכלכות אנת ט' ב"ט פות ט'. גם ככל טו כצאת ל"ט טעם דדוק זה אך כצאת ולא כצאת טדרט.
ברוך אתה וי' כרכס ו סקראת טעך שבע ונתקנת עמוס סכנת טעיקס, אצתי כצאת אלהים כ"ו
כצאת ותקנו פות כצאת בני אדם שאלמים כצאת כ"ו אסייעו תפלתם כעוד אצן טעריך כצאת ו כצאת
כצאת טעם טעם, אצל סקראת כצאת ויכלו סוף כרכס ו טעין אנו, עגן אנות כצאת עגן חכמה, טעם טעם
רנה אסוף ענדום, וסוף כצאת טעם, ארון האלים כצאת אלוס רנה, ונתח כצאת כצאת, לפניו כצאת כצאת
תפלת פ' ט' סלבת י'. קנה שמים וארץ, כצאת י"ט, ולומרים כצאת כצאת אנוס כצאת אנוס כצאת

י' מִגֵּן אֲבוֹת בְּדַבְרוֹ. מִחַיִּיה מְתִים בְּמֵאֲמוֹרוֹ. הָיָא (כַּבַּת אִינֵס הַמְּלֻךְ)
 הַקְדוֹשׁ שְׂאִין בְּמַהוּ. הַמְּנִיחַ לְעַמּוֹ בְּיוֹם שַׁבַּת קְדוֹשׁ. כִּי בָם
 רָצָה לְהַנְיִחַ לָהֶם. לְפָנָיו נִעְבֹּד בְּיִרְאָה וְפָחַד. וְנִזְדָּה לְשִׁמּוֹ
 בְּבִלְיוֹם הַמִּיד מַעֲיִן הַבְּרָכוֹת. אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲרוֹן הַשְּׁלוֹם
 מִקְדָּשׁ הַשַּׁבָּת וּמִבְּרַךְ שְׁבִיעֵי וּמְנִיחַ בְּקִדְשׁוֹ לְעַם מְדֻשְׁנֵי
 עַגְגֵי זָבָר לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית:

י' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. רָצָה בְּמִנּוּחֵינוּ קְדֻשָּׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ
 וְחַן הַלְקֵנוּ בְּחִזְרוֹתֶיךָ. שִׁבְעֵנוּ מִטּוֹבֶיךָ וְשִׁמְחָנוּ בְּיִשׁוּעֶתֶךָ. וְטַהַר
 לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאֵמֶרֶת. וְהַנְחִילֵנוּ יי' אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן
 שַׁבַּת קְדוֹשֶׁךָ. וְיִנְחֵנוּ כָּהֵן יִשְׂרָאֵל מִקְדָּשֵׁי שְׁמֶךָ. בְּרוּךְ אַתָּה
 יי' מִקְדָּשׁ הַשַּׁבָּת: קְדִישׁ חַחֲקָבֵל.

עוד סקלות חין פוערים במה מדליקין לא כיום טוב אבל להיות כבבת או בערב את נס לא כבבת מול
 סעודה, וכל מקום חין פוערים אותו כיום כפור אבל להיות כבבת.

בְּמַה מְדַלִּיקִין וּבְמַה אֵין מְדַלִּיקִין. אֵין מְדַלִּיקִין לֹא בְּלֶכֶשׁ וְלֹא בְּחֶסֶן
 וְלֹא בְּכֶלֶךְ. וְלֹא בְּפִתִּילֵת הָאֵידָן וְלֹא בְּפִתִּילֵת הַמְּדַבֵּר. וְלֹא בִירוֹקָה שְׁעַל

שלכחו קנה שנים וחרץ. המניח, חזר יתן שנוחה. כי בם, בישראל. להצויה לרום, לתת להם יום שמיים
 ר"ל יום סבת. מעין הברכות, רוטו לפאטר חו"ל כנרכות פ' וסוכה ט"ו, נרוך ה' יום יום, לופר לך ככל
 יום יום מן לו טעין נרכותיו, ופירש"י אל את טעין אל את אל פול טעין אל חול אל י"ט טעין אל י"ט
 סעודה עכ"ל ופלת שש"ו טענה טעין טעין וסדונטה וכל"א, "נחך דער הרש" וכן טעין טענה עברה, טעין
 כל נכח ונכח (נרכות כ"ט) טעין טע"כ (אס ב"ז ב') טעין טעיסה (מסחים ק"ד), וכוח טל' טעין חרכס
 טעין טקדס (יחזקאל א') טעין כחאת (דניאל י', ו'), ורפח נס נפירוז רד"ק ל"ב ט"ו, י"ב. וספתרנס
 ח"כנו ארנס כחן קוועלע קוועלע ועגטנו טעה טעות פלוטה. אל הודאאות חן יחסי נסדל אל פול טען
 ו' נחט טעין הברכות ודודאאות לארון השלום וכו' וכן טענה הספרדים. מדשני עג טל' יאעיה ב"ה,
 ב' ותוערים בן עש"ה וקרחת לכנת ענג לקדוש ה' טכנד (אס ב"ח י"ג). זכר למעשה בראשית, ופין
 פוערים זכר ליליאת טלרים חע"פ אכחוכ נבי את חכרת כי טנד היית בעלרים, טעני טקד טלות את חול
 לברון נחילת טעולם זכנת היי קודס יליאת טלרים, חנל נקידוז אל את טוכרים אכיס, ונקידוז אל י"ט
 חין פוערים חלל זכר ליליאת טלרים כלנד כי בן הטועדים לא נלעוו חלל לזכרון יליאת טלרים.

במה מדליקין, כוח פרק ב' אל טסבת את, וטונא נמדוד רכ פסדס חו"ל לחטר אטקדאין נכבב"ג פוער
 פרק חזר טעס' את חס חול הפרק נטה מדליקין ונו' עד סוף פרק. אטר ר' חלמז אטר ר' טנינח חלטידי
 זכ' חזר קדיס טכ"ל זכנת ככל בו חו"ל אטרו כנאונים ו"ל דחקנו לאטרו כדי להטחין אטאן דלת טללי טבוס סכנה
 זכ' אטי דכתי טויקין, ויא לופר אלכך חקנו אותה כדי להורות סכול סאטנים וספיליות ואר הלכות אט,
 חזורים חות ככל את זכנת לכד את ססטוסה לייט, לפי איז כולת סטכנה עארתס פדנתם, ופין טעאין ב"ט,
 טעיס חטרל דכנת חקנו חותה פה אלין בן בייט עכ"ל וכן כחכ בטור נס אטודרנס וחול בייסיף לופר וטה אלל
 נטו לופר דיני סעטנס נטס טומרין זכירה אסטיקוב, טאוס טורת נטור, פי נטי טפני אר את חול טאוס אלס
 כח הכרך להסיר עליו יותר (וכוח לקוח טס' כטנסע ללגן ידפי), ואטעתי איז טקופות אטוערים טרק זכ' בן
 טנת לערנית ויז נטיני, כי קריתו פטר טרנית טה תועיל, לו חינו עת לחתן סמילוחיו ונכותיו ולעבות
 שלכח, טס אטיס היי, חנל כאקדיל אותו בין טנתה לערנית אס את שלחקן ילך ויחלקן עכ"ל וכן חל"ב
 נמדוד סקדיס נטה מדליקין לקנלת את חלטר אבן כנסון, וכן כחכ יעב"ן אכוכ לאטרו קודס קנלת את
 טענה סספרדים, חע"פ כ סאכנויס אטוערים חותו פטר חפלת טרנית חין טזיפייס חותס, וטעיד סרנ ב"י

פְּנֵי הַמַּיִם, וְלֹא בְּזֶמֶת וְלֹא בְּשִׁעוּה וְלֹא בְּשִׂמּוֹן קִיק וְלֹא בְּשִׂמּוֹן שְׂרָפָה
 וְלֹא בְּאַלְיָה וְלֹא בְּחֶלֶב. גַּחֲוִים הַמְּדִי אוֹמֵר מְדַלִּיקִין בְּחֶלֶב מְבֻשָּׁל, וְחֻכְמִים
 אוֹמְרִים אֶחָד מְבֻשָּׁל וְאֶחָד שְׂאִיטוּ מְבֻשָּׁל אֵין מְדַלִּיקִין בּוֹ: (ב) אֵין מְדַלִּיקִין
 בְּשִׂמּוֹן שְׂרָפָה בְּיוֹם טוֹב. רַבִּי יִשְׁמַעֵאל אוֹמֵר אֵין מְדַלִּיקִין בְּעֶמְרָן סַפְּי
 קְבוֹד הַשַּׁבָּת. וְחֻכְמִים מִתִּירִין בְּכָל־הַשְּׂמָנִים בְּשִׂמּוֹן שְׂמֻשְׁמִין בְּשִׂמּוֹן אֲנָזִים
 בְּשִׂמּוֹן צְנוּנוֹת בְּשִׂמּוֹן דְּגִים בְּשִׂמּוֹן פְּקָעוֹת בְּעֶמְרָן וּבְגַפְטָה. רַבִּי טַרְפוֹן אוֹמֵר
 אֵין מְדַלִּיקִין אֶלָּא בְּשִׂמּוֹן זֵית בְּלֶבֶד: (ג) כָּל־הַדְּוָצָא מִן הָעֵץ אֵין מְדַלִּיקִין בּוֹ

נ"ט ר"ע א"ס ט"ב (מבוארניס*) כן הוא, כי למכנס טעם אטירתו הוא טעמי הסתחרים לט"ט לנכ"ו
 כדי איוכלו לטי"ס תפלתם נעוד אטעס פוטרים כ"ט וככתוב לטעלה ולכן אין פוטרים אותו נכ"ט א"ס
 אין סתחרים כל כך טעמי אין בו עלפכס, וזה חינו איך לפכנג סרדים, חלל כ"ט זל נע"ז חטלו
 לפכנג סרדים אין לפטרו פטני זל יכין בו עזרתם עזרתם וכאטור לטעלה, וזה הטעם כדאי אט"ט אט
 כ"י דפס אותו. חטנס טס אטקלות (פין טן פטד"ט) דוחים אותו נס כ"ט זל נכ"ט לזס אין טעס
 מתקבל פס לז נחטר גנדחס טפני אזו כטס עייפוס כס ונעיס ומטכרים ללפת. — ולכ"ט פת פתק טז
 נל"ט עליו פת פידוז ר"ע טרנטורח.

במה מדליקין עד אל אנת, נמה טוכין פחילות וטעמים להדליק. [ויקרא זה טעמיס נקטן כ"י ונכ"ו
 רט"ז וכנ"ל כטפט טה נכ"ט חטרו פת פחיות פ"כ.] לא בלכש, כטין לטר יז נטרו בין הקליטה לן
 וקרוי לכ"ט (נעטופטערו). בחוסן, פתן אטיו טופן. בכלך, פפולת אל טאי (פאוקיידיע). בפחילה האיה,
 כטין לטר יז נטרב בין הקליטה לטן (ווידיפנטערו). בפחילה המרכר, טלי טכ פרוך גדולין פתם
 ומדליקין נטן (נעטופקריט). בירוקה שעל פני הים, כטין לטר גדול כדומי כטפינס אטמה וטן טרונה
 כטיס (סיפלאחוס). עד כפן פפול פחילות, טכאן ופילך פפול אטניס. ולא בופת ולא בשעורה, זלס יין
 וזה טעם וטעם נכ"ט נטר נטקוס טן וירליק, חלל לעזת כטין פחילכ פרוכס צרגילין לעזת טטטה צי.
 לא בשמן קיק, אטן כיוכל טרטיניס אטוך טלטר נטן אקורין קוט"ון (othon בויווטקאלענקפרינטר), יז
 טפריס קיקין דיונה, וזכ"ט טכ זעלין גדולים ונקרח כטרי ח"ל כד"ט (rieinus ווחנדערבוית), וזכ"ט כיוכל
 טעם טן כיותר. ופחילות זטטרו חכטיס אין מדליקין ככס טס טעס, טטני אטור טטככט ככס כלוטר
 אפין סאיר כככט פוך כטחילכ חלל סכ"ט טכאן, וזטניס אטטרו פכטיס אין מדליקין ככס, לפי זין
 נטכטיס פת כטחילכ, וטחך זין ככ דולק יפס פייזין אטל יטס זטטן על פי ככר ונטלל טטטי, פי
 כ"י אטל יניס ככר וילת, ופן קייטל לן דגר אל אנת חוכה. ולא בשמן שרפדה, אטן אל פרוסה אנטה,
 וחטפי קרי לזס אטן ארטה, כופיל ולכרפס פוטד אכ"י אקור כככילכ, וז"ט אטל לכיות ככ"ט פטק,
 אכמדליק ככר טכטוד יוס נטלל אדף אטן טטפ אל פרוסה כ"ט, ופן קייטל לך אין זרפין קדטיס כ"ט,
 דכתיב ונכ"ט טטנו עד נקך נכ"ט תכרפס (אטות י"כ, י"י) וזכ"טן קרס ככ"י, ונכ"ט טטנו עד נקך רז"ט,
 עד נקך אי טטוד ותכרפס, זין ארטיס ככ"ט כ"ט, וכז"ט כד"ן לכל אפר קדטיס טטעוניס ארטה. [נחום
 ט"ן ככ"ט בן נקודו (כחוס פ"י, פ"י). וחכמים אומרים אטור כככילכ וז"ט ששאינו כככילכ אין מדליקין
 בו, וזכ"ט קטס כ"י פוטרי ולל ככ"ט, כל חלל כככט, חלל חכ"ט בין חכמיס לחכ"ט קטל, דטר פטיטו טכ
 דאי לכדליק ככ"ט כככט כככט, וזכ"ט כככט, וזכ"ט כככט, וזכ"ט כככט, וזכ"ט כככט, וזכ"ט כככט,
 ככ"ט פי טככיס כככט וז"ט כככט, וזכ"ט כככט, וזכ"ט כככט, וזכ"ט כככט, וזכ"ט כככט, וזכ"ט כככט,
 דטחניחין דלעיל קחטר, טס טטס חגן ולל ככ"ט ארטה? לפי זין מדליקין ככ"ט ארטה כ"ט, אפין ארין
 קדטיס כ"ט. אין מדליקין בעמרה, פפולת אל זכ"ט וז"ט רע כיותר, ופטיס נטכך אפר כטחילכ יז"ט פן
 ככ"ט טטני אטו רך, סיכך חללל טטני ככ"ט אנת כ"י מדליקין ט. שוכטטיק, כך אטו כככ"י, וזכ"ט זכ
 דך טחוק (וייטפאטעו) וז"טן יכרל טטנו כככט. שוכן צנונות, אטן כיוכלת פורע נכ"ט (ריכ"ט). פקעות,
 דזכ"ט מדכ"ט (קאוקייטעו), וז"טן קרקעו, ט"כ ד', ל"ט). ובכ"ט, טין זכ"ט חזל ולכן וז"ט רע (ככ"ט),
 נח"ט). חללכ כככטיס מדליקין ככל כככטיס חין פפולת כככילות אנטנו לפיל כטחניחין וז"טן טכ
 פטר לפאיר ככ"טן פטרטיק, גרט אטל יכחך טטנו טטני חכיותו, וקייטל לן ככ"טן אטן ככ"ט פייכ פכס
 טטניד וטכחחך טטנו פייכ פכס טככה. (ג) כל דווצא טן רעץ אין מדליקין בו, לעזת טטנו פחילכ,
 אלא טטרה, דקרי טן, כככ"ט וטככ"ט כככ"ט אטן (יכ"ט כ"י, ו'). וחטילו ככ"י מדליקין כטחילכ אטין
 טטנו; וקננו יכ"טן לכו יז"טן טן אטן נכ"ט חלל סיני רע כן סלכך מדליקין ככ"י, וזכ"טן כ"י טן

(*) מוסתערבים (Mustaraber) - כן נקראו אלו בני ארץ ישראל הנולדים מנשים קדמוניות לזר נשואו או זכר
 נשואו בני ישראל אלו טעם פלכנג חללל פחיות.

אלא ששתין. וכל היוצא מן העץ אינו מטמא טמאת אהלים אלא ששתין.
 פתילת הבגד שקפלה ולא הבהבה רבי אליעזר אומר טמאה היא ואין
 מדליקין בה רבי עקיבה אומר טהורה היא ומדליקין בה: (ו) לא יקוב
 אדם שספרת של ביצה ומלאנה שמן ויתגנה על פי הגר בשביל שתהא
 מעטפת ואפילו היא של חרס ורבי יהודה מתיר: אבל אם חברה היוצר
 מתחלה מתיר מפני שהוא כלי אחד. לא ימלא אדם קערה שמן ויתגנה
 בצד הגר ויתן ראש הפתילה בתוכה בשביל שתהא שואבת ורבי יהודה
 מתיר: (ה) המכבה את הגר מפני שהוא מתירא מפני גוים מפני לסטים
 מפני רוח רעה או בשביל החולה שישן פאור. פתח על הגר פתח על

דע כול ולא למען לרכויה חלה טעם דלקרי עץ. אינו מטמא טמאת אהלים, חס טעם טען חסל
 וטעם חתיו כח כאלו כית וחינו טעון סויה וטחילה, דחלל עמנו חינו טענל טוטעה חלה כלים אמתיו.
 [פשמא סי'ם נדרק וסי'ת דגוזה וכו' כעו פקששא וטוסכ על היוצא ר"ל היוצא מן העץ הוא חינו טעטשא,
 וי קורא פשמא נכח טועה וכעו אכחכ כחכני ערך טעש ונעל ז"ת ס' קל"ה]. אלא ששתין, אהלל
 עלטו טעט, כדכתיב וכו' על החלל (במדבר י"ט, י"ח) וילפינן חלל טעטכן דמתיב נה ויפרש את החלל
 על הטען (אבות ט', י"ט), ולא היכ חלל טעכן דגר יולא מן העץ חלה שמתן כדכתיב עזר יריעות אז
 עזר (אס כ"ו, ט'). שקפלה, כדך אנדליק סתילות. הבהבה על הזלכטת בדי אהיה עשורכת ומדליק
 ישה (ובגווענטעט), וכבד גיז כו ג' אלכטות על ג' אלכטות טלוטטמות עסקין. טכארה דרא, דקפולה חינו טעטלס
 שחורת גר כוליל ולף הנכנה. טהורה דרא, דקפולה טעטלס שחורת גר ויחל כחילו חין נה ג' על ג'
 כל שחור עג' על ג' טכור עלטטעף לח ננגעים ולף נעוטמת עת. ואין מדליקין בה, גי"ט חלל להיות נע"ג
 עסקין דזיך נה ליסור עוקטב, ואין עסקין באכרי כלים אנכרו כו כיום דסוו לכו נולד, חלל בכלים
 עסקין דחלל מוז למלטול, ודכולי ענטפ חית לכו לדיך סעדליק להדליק רוב היוצא מן הפתילה חן לכו
 קודם גיטלק ידיו, הילכך טעטעף דר' אליעזר דאמר חין מדליקין נה קסנר קפולה לח נטלס שחורת כלי
 וי מדליק נה פירוש כיון דג' על ג' טכוטטמות כיו חס לה אכר כלי דשחור עג' על ג' לחו כלי הוא
 וי מדליק ידים להכלים רוב היוצא נטלס אמדליק באכר כלי אנכר גי"ט, דכי אטריקן עסקין ככלים דוקא
 אלף גיז כו חלל אנטטת; ור' עקיבס פוסר מדליקין נה קסנר קפולה נטלס שחורת כלי טכי קפולה טעי"ט
 דזך נדליקן פתילס גי"ט ונטלס אלף כחן אכר כלי אנכר גי"ט הילכך מדליקין טכן, וכלכס כר"ע. [שקיי"ה
 נכ"ל נסוף נפוזר דפ"ז נס נטחוזר רועט כ"י, וכן טכבוון, ורלס נטפלת אנכס ס' ע"ו אנכס כנדוליס' חלק א'
 חו"י טען י"ט]. (ד') שופרות של ביצה, הקליפה העליונה תקנה שנייה טוחה נחובה. בשביל שתהא
 טכטת טכס טכס לתוך כנר, וטעטעף גזירה אעף יסתפק עטנו וביון אהקלובו לכר חייב טעס טכנה. ואפילו דרא
 של חרס, דטחיס, חלילו ככי גזריק, אכיון אלף הפתילה סדוקת נתוך ככלי גיז כו הטען חתי ללסתחוקי טניה
 וכבר חין כחן טעס טכנה. ור"י טחיר, דלף גזיר דילטעף חתי ללסתחוקי טניה, אכרי הוא רוחס הטען נוסף על
 הפתילה אמתיו. אם חברה היוצר מתחלה וכו', וכו' חדין חס חנרה נעל הכית כסיד לו נחרטית טע"ג
 ליכח לטיח, דטאט פטורל דנכח גדיל טניה. ויתן ראש הפתילה שהוא יולא מן הכד ללחוב הטען ונעך
 חך סתילה לדלף כדולק, ואטעטין טחניתל פלוגתל דר' יכודס ורננן באטופרת אל נילה ונחרס ונקערה,
 דו' אטעטין אטופרת אל נילה, נהא קחטרי רננן דכיון דלף טחיסל חתיל ללסתחוקי טניה, חלל אל חרס
 דטחיס חיסל טודו לכ לר' יכודס, ולי אטעטין אל חרס, נהא קחטרי ר"י, חלל נהחיס חישל טודו לכו
 לרננן. ולי אטעטין ככסו חרתי, נהא קחטרי ר"י טפני אטטופרת אל נילה ונחרס טונחיס נתוך חלל כנר
 לטנה ולף טטחיק עידי כין כנר וניכס וליכח לטגור אעף יסתפק דנדיל טניה, חלל כקטרה דטטפיקת אכרי
 חלל כנר טחית ויכ כחן כטתק וליכח לטיטר גופיכ הוא חישל טודו דנגזר, ולי אטעטין ככחיל, ככחיל
 קחטרי רננן, חלל כהנך חרתי טודו לר"י, גריכס. וכלכס כככטיס. (ה') טפני עכו"ם, בגון סרטיס אלף
 גזיך להדליק חור כיום חידס חלה נכית טכ"ס אלכס. טפני לסטיס, אלף ידלו גיז אס חודס ונחלו עליו.
 טפני רוח רעה, הזרה פליו, ובאחינו רוחס מוז לכו. ורענ"ס פירש רוח רעס חין טחיני כחולי כנח לנכלי
 כנר כחורכ (אטלנקקויע) אלף יכוסו אלף באיטו כפאך ונכטתרה טכני חרס [וכן טניה סערך ערך
 חר]. חס בשביל דחולה שישן פטור, סלי פולס גיז כו ככנה הוא, דחלו טכנה נכיל חולה אלף כו
 כנר חייב, נשפי, דכנר חתי חנה דטלכרה אפניה גריכס לגופס חייב פליה, וכן טפני עכו"ם טפני לסטיס
 טפני רוח רעס כלכו חית ככו טכנה. ודין הוא דלחני עוזר, חלה טעס דנעו לטחרי טיטפ חייב חנה ריח
 טודו. [קטס כלכר הוא פס, ככ"ף טעטס כפאך דוגטת כעטיב (נרחתית ל"ט, כ"ט) כעורחת (ט', י'),

תפלת ערבית לשכת

השמן כחם על הפתילה תיב. רבי יוסי פוטר בקלן חוץ מן הפתילה מפני
 שהוא עושה פחם: (ו) על שלש עברות נשים בשעת לדתן, על
 שאינן והירות בגדה בחלה ובהדלקת הגר: (ו) שלשה דברים צריך אדם לומר
 בתוך ביתו ערב שבת עם חשכה. עשרתם ערבתם הדליקו את הער. ספק
 חשכה ספק אינה חשכה, אין מעשרין את הדני, ואין מטבילין את הכלים.
 ואין מדליקין את הערות, אבל מעשרין את הדמי, ומערבין ומטבילין את החמין:

תניא, אמר רבי הנגיא, חיב אדם לטשטש בגגו בערב שבת עם
 חשכה שטא ישבח ויצא, אמר רב יוסף הלכתא רבתא לשבתא:

אמר חזקוני נטע מדליקין קודם אר"א אר"ח כ"ץ יאמר קידוש ופוטרי סניכה על סיון ונכרת אשר קדשנו
 וכו' (ישלחו לטעם דף 197) ופ"ב חוטרים אר"א אר"ח וכו'. ובש"מ חוטרים נטע מדליקין פקדא כ"ץ לח"א
 סקדי על התלכו. וסקדאין נכב"ג ככל לילי אמות וכל לילי י"ט חן סליל ח' וכו' אל סמס וליל י"ב.

והס' ת קטובה כמו קס אב טנמי עינ' וי"ו]. כחם על הפתילה חיב, ואמ"ג דאינו לריך לגוף סני
 חלה לנורך דגר אשר, אלף מדלק המילכ חו אלף יסקע סני, סיון, דעלפכס אלפכס לריכס לגיפס סני
 עליה. פוטר בכולם חוץ מן הפתילה, שאין לך כנוי הנריך לגופו חלה כנוי אל סממס וכנוי אל
 סכוכו סמילכ אעוס סכוכו לטחמיו ספור סני כסירכס לכדליקון. וחין סלכס כר' יוסי. שדוא עופ"א
 סרס [ס' סוסס חת סמילכ כססס] סכוס סמכוכין לעאותה עככוו ככוכו זכ ססס אככס סכוככס
 לכסיר יס"ה. (ו) [דק"ש כס"ץ ככ"ח כ' כזכ סין ססכ כ' שש"ה כסלס. ש"ה טסעלי לט"ד כ"ח וס"כ ססכוכו
 שש"ה כנו ש"ה ורנ"ו שעות שעות שעותיו כנו שנות שנותיו]. בשעת לרחון, כשעת סככס סוסון סרענות.
 [לדקו כך נקודו כרז ס"י גס כחלסוד כ"ל סו"ד אשר כלמ"ד זכ לעד סכו קורכיס סלמ"ד כלרי, גס כרד"ק
 כסכלול דף קס"ט, כ' סניד כ' כלד"ה ככוכו לקיים סכרי ולומר לדקו לנח"ה. וכסדור רס"ו נקוד לדקו גס
 כות יסכין סלו כוס סקור ככוכו כנו וסקז כלדכס (כרסכית ל"ה, ט"ו) כיום סלכיס ללדמי (ט"ס ג' י"ח).
 חך עכ אטל ו"ג סחן יסרון לכקוד לדקו כלסרו כ' לדקו יכיס סקור טעכ ונכסוך כוס כ' לד"ה כוס סקור
 ילד"ה כוס סס דגר כסלכ דק"ה וככו סמירכ סלסנ"ע לכוסע ט' י"ח]. כחלה ובהדלקת הגר, לסי סלרי
 סכית סן וס"ח סלויס ככית חלויין כה. (ו) צריך אדם לומר בתוך ביתו, ולריך לטעריכוכו ככסותה כ' סני
 דלקכלו סניס (גסין דף ו'). עם חשיכס, כככוס סטוך לחככס ויס עדיין סכית כיום לעכר ולטערי, סנל
 קודס לחככס סרנס ל"ה, דלעל כסעי ולטרי סדיין יכ סכית כיום, עשרדכס, לסעודת סכס, סלף חככל
 סרני אל סכס קוככס לטעכר. ערבכס, סרוני סמוסיס וסלרוכ, וסגי סרמי סייך לטעריכוכו כל' סלכס, דכס
 ככר ככו, סנל ככר ל"ה איך לטריד סכדלקתס חת סכר, דדכר סכרסלס לעין כוס ח' חלכית ח' ל"ה סוליק
 ולככך פוטר לסס כל' כו"ו סדליקו חת סכר. [דככס ע"ץ כלרי כעכוד כר"כ סלכוכו סקכל דכס כ' ככין
 סיטל כו"ה]. ססכ חשיכס, סחלכת סקייט ססעס כל זען סכרסלס כוככ פסד כככר חדסי יוס, וכל זען סכרסלס
 אי כוככיס כיוכיס כוס ססכ סככס וקרוי כין ססעסות וכותניס סליו פוטרי יוס ופוטרי לילכ, וסכרלו נ'
 כוככיס כיוכיס כוס חלסי לילכ לכל דכר. [אמ"ה חשכס כס"ס כטסיק, וככסס, סעכ סכיס ססכ יוס חו
 לילכ]. אין טעשרין את הודי, דחקון עעגיל כוס, ואמ"ג דלכוכו סכור סלל סכס סכוס, קסכר ח' סנו
 דכרו על ככסל סף כין כסעסות. [ס"י ככר כלרי ככוללות סייס דף ו' גס לטעלכ דף 101 סכן סכק
 כלי סל"ף קודס ליו"ה, וכן דק"ף]. ואין סככילין זכ חככיס, לסעלות סידי סוסלס, דכוי כסחקן כלי
 זכית גס כפי סכוס. ואין סדליקין זכ חככיס, כל סכן, דססיקס דלוריסל כוס, יו"ו וסין לריך לטערי ו'
 קכוכי; ורכוכי סרנו וסין סדליקין חת ככרות סין חוטריס לטכוכ'ס לכדליק. אבל טעשריס אח ריסי,
 ול"ה דמי לסחקן, דכוכ עפי סלרן טעכרין כן, וטעריכין סרוני סכרות, דפוטרי כעלכס כוס, סנל ל"ה סרוני
 סחוסין ד"כ לסס ססך סקרי. וסוככין אח ריכוכין, ככר סלכוכו פוסיק סנל, דלכוכו ככר סוסוסף סנל פסיט
 סכעוד יוס סכור, וסעסל דטוכין חת סחטין כין כסעסות ככר סלכוכו פוסיק סנל, סלל סכרו להטעין סל
 סססין ככס סכוס, וסין כסעסות ליכל לפכור ככוכי דסוס קכרות כין כסעסות רותחות סן וליכל לסיכס סעל כלככס
 ורתיכס, סילכך טוכין חת סחטין כין כסעסות חתחות כין כסעסות רותחות סן וליכל לסיכס סעל כלככס
 חכוכו סכור ר' ח', כריכסל ככס דף י"ב, וכככ סכל כו כס' ל"ו כר"ט כר יוסף סיס פוטר סכר
 ככס סדליקין חכית פסד ר' חכניל סייכ וכו'. ואמ"ג יסכר פ"ר סלסוד זכר ר' סכוכס חכסידי סככיס וכו'.
 י"שטש כככרי, סלל יסל כריך כו סס דכר סן יולכס. דלככס רככס, דכר כדול יכ סלן לטערי
 סוסיכ סכס.

אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא. תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם. שנאמר וכל בְּנֵיךָ למוֹדֵי יי וְרַב שְׁלוֹם בְּנֵיךָ: אל תקרא בְּנֵיךָ אלא בְּנֵיךָ: שלום רב לאהבי תורתך ואין לָמוּ מְשׁוֹל: יהי שלום בחילך שלוח בארמנותיך: למען אחי ורעי אֲדַבְּרֶהֱנָא שְׁלוֹם בְּךָ: למען ביתי אֲלוֹהֵינוּ אֲבַקֶּשֶׁה טוֹב לְךָ: יי עז לעמו יתן. יי יְבָרֶךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם: קדיש יחום. עלינו, יגדל.

נכנס לנרץ את הילדים כלילי שמתו וי"ע אחר התפלה או נכנסים לנית, וגם הנשים הגדולים מקבלים ברכה שבתית. והטעמים (אשר האבות ואחד הרכבים) טעמים ב' ידיהם על הכתובות והטעמים יאמר וכו'.

דבר מנכס חיות, חסן שבת חונן י"ט ויינע קינדער לו זעגנען, ונקבי"ח אמן ספרי"ט:

לו יתהנעו: ישמך אלהים באפרים ובמנשה:

לו טקטערן: ישמך אלהים בשדה רבקה רחל ולאח:

והטעמים נרכת הטעמים יברך גו', וכל אחד יכול להוסיף ברכה טעמו כפי לחות לאונו.

חפכה זו יאמר בכל ליל שבת אחר תפלתו קודם לחתו סניח הבכחה.

מודה אני לפניך יי אלהי ואלהי אבותי על פלהחסדים אשר עשית עמדי ואשר אתה עתיד לעשות עמי ועם כל בריותיך: ויהי נא רצון מלפניך ארון השלום אב הרחמים שתברכני ותפקדני לחיים טובים ולשלום, ותזכני אותי (ואת אשתי ואת יורעי) ואת כל בני ביתי למצוא חן ושבח טוב בעיניך ובעיני כל רואי, ואזפה לקבל שבתות מהודך רב שמחה ומתוך עשר וכבוד ומתוך מעוט עונות, ותעביר ממני ומכל בני ביתי ומכל עמך בית ישראל כל חלי ומדוה וכל דלות ועגיונות, ודבקנו בניצור הפזוב לעבדך באמת וביראה ובאהבה. אנא מלך הכבוד ארון השלום, ציה לי מלאכה מלאכי השלום משרתי עליזן שישקדוני ביום קדשנו לטובה ולברכה לחיים ולשלום מעתה ועד עולם סלה:

מלאכי השלום עליכם השלום, מלאכי השלום בואכם לשלום, מלאכי השלום ברכוני לשלום. אמן:

אמר ר' אלעזר, סוף טע' נרכות, ובתוכו אלעזר בלח יו"ד בכל ס"ט, ובטו להוסיף אגדה זו, כדי יבטל לומר קדיש ארון שוטרים קדיש על הלכה אלה על אגדה, וכל בניך, יאשיהו כ"ד, י"ג. אל תקרא, מרדכי אל מרדכי, לא שנתקדשו כלעת בזויד בחולם כי הוא נגד הקריאה סתקובלת ע"י בעלי סמורת, אלא למען דרום הוא נטרטבו כך, ובשנתקור סיטט נטלת כי חול' לא החליטו קריאת החנה כלל מדרושים מלמען אכל הנחם נעלמו הוא אדרטבו, וכן גם פה הוולפו מדרוש טבתנה עלתה בלתי זנוי ננקודה, וכוח ידוע כי מרדכי טעמו לטע"י ס"ט דומים לאחדים טעמו עיני' וי' בטו אב א"ח מלמד"י ס"ט אב א"ב ש"ב טעמו ר"י, ועל זאת תפוס דעתם נאטרים אל הקרא בניך, ר"ל אל חמרה דגיד' מל' דין מלמד"י כ"ט אלא מרדכי חתו טביחיד דין ועיני' וי' ל' כינה ולטור. ודע כי נכני מדרושים כ"י גם נטודרי רפ"ט ורפ"ו לפ טעמו זה מלבן, אל תקרא בניך אלא כונן" לא בלן ולא אחד און כאלהינו, אלא הילקוט ניאשיט על מלכות טעמו, וכן הוא גם נטודרי סוף חסתר ונכ"י טבתה רועת. שלום רב, חבליס קי"ט, קס"ט. יהי שלום, אט קב"ב ו'. י"ט. ה' עו, אט כ"ט, י'.

בנייתו טב'ככ לנחתו יאטר טיר: וטון אמן חויו דער ויכנחגע טך הויזע קחאום, וקנז אמן פלוגענדע:

שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם מִלְּאֲבֵי הַשָּׁרָה מִלְּאֲבֵי עֲלִיּוֹן מִלְּךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים
הַקְּרוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא:

בּוֹאֲכֶם לְשֵׁלוֹם מִלְּאֲבֵי הַשָּׁלוֹם מִלְּאֲבֵי עֲלִיּוֹן מִלְּךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים
הַקְּרוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא:

בְּרַבּוּנֵי לְשֵׁלוֹם מִלְּאֲבֵי הַשָּׁלוֹם מִלְּאֲבֵי עֲלִיּוֹן מִלְּךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים
הַקְּרוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא:

צֵאתְכֶם לְשֵׁלוֹם מִלְּאֲבֵי הַשָּׁלוֹם מִלְּאֲבֵי עֲלִיּוֹן מִלְּךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים
הַקְּרוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא:

בִּי מִלְּאֲבֵי יִצְחָק לְשִׁמְרָה בְּבִלְדִּיקָה:
יִשְׁמְרֵצֶאתָ וּבֹאֲךָ סַעֲתָה וְעַד־עוֹלָם:

וּפִס'כ יאטר זכ: נחכהער: וקנז אמן דיעועו:

אֲשֶׁת חַיִל מִי יִמְצָא וְרַחֵק מִפְּגִינִים מִכְרָה: בְּטַח בָּהּ לֵב בְּעֵלָה וְשָׁלַל
לֹא יִחַסֵּר: גַּמְלָתָהּ טוֹב וְלֹא־רָע כֹּל יָמֵי חַיֶּיהָ: דְּרָשָׁה צְמֹר וּסְשִׁתִּים וְתַעֲשֵׁ
בְּחַפְזָן בְּפִיָּה: הִיְתָה בְּאֲגִיזוֹת סוֹחֵר מִמֶּרְחָק תָּבִיא לְחֶמְדָּה: וְתִקֵּם בְּעוֹד לַיְלָה
וְתִתֵּן טָרֵף לְבֵיתָהּ וְחֵק לְגִשְׁרֵתֶיהָ: וּמִמָּה שְׂדֵה וְתִקְחֶנָּה מִפָּרִי בְּפִיָּה גַמְעָה
כָּרִם: חֲנִיָּה בְּעוֹז מִתְּנִיָּה וְתֹאמֵץ וְרוֹעֵתֶיהָ: מַעֲמָה בִּי טוֹב סוֹחֵרָה לֹא־יִכְבֶּה
בְּלִילָה גְרָה: יְדֵיהָ שְׁלֵמָה בְּפִישׁוֹר וּבְפִיָּה תִמְכּוּ סֶלֶךְ: בְּפִיָּה פִרְשָׁה לְעֵנִי
וְיְדֵיהָ שְׁלֵמָה לְאֲבִיזָן: לֹא־תִירָא לְבֵיתָהּ מִשְׁלֵג בִּי כֹל־בֵּיתָהּ לְבֶשׂ שָׁנִים:
מִרְבָּדִים עֲשׂוֹת־חֵלְהָ שֵׁשׁ וְאַרְגָּמָן לְבוּשָׁהּ: גוֹדַע בְּשַׁעֲרִים בְּעֵלָה בְּשִׁבְתָּהּ
עִם־זְקֵנֵי־אֶרֶץ: סָרִין עֲשִׂתָהּ וְתִמְכּוֹר וְחֲנֹר נְתָנָה לְכַנְעֵנִי: עוֹ וְתִדַּד לְבוּשָׁהּ
וְתִשְׁחַק לְיוֹם אֲחֵרֹן: פִּיהָ פִתְחָה בְּחֶכְמָה וְתוֹרַת־חֵסֶד עַל־לְשׁוֹנָה: צוֹמֵה
הַלִּיכּוֹת בֵּיתָהּ וְלָחֵם עֲצוּלֹת לֹא תֹאכַל: קָמוּ בְנֵיהָ וַיֵּאֱשָׁרֶיהָ בְּעֵלָה וַיְהַלְלֶיהָ:
רְבוֹרַת בְּנוֹת עֵשׂוֹ חַיִל וְאֵת עֲלִיתָ עַל־בְּלִגְנָה: שִׁקֵּר כַּחַן וְהִבֵּל הִיָּסִי אִשָּׁה
יִרְאֵתִיהָ חַיָּה תִתְהַלֵּל: תִּגְדֹּלָה מִפָּרִי יְדֵיהָ וַיְהַלְלֶיהָ בְּשַׁעֲרִים מַעֲשִׂיהָ:

שלום עליכם, פיוט זה יסודו ט"ס פס אטרו חיל באנת ק"ע ע"כ אני מלחכי בארת טלון לו
לחוס בע"כ פניה סכנסת לנחתו חסד טוב וחסד רע, וכנסת לנחתו ושלט מר דלאק וכלמן טרוך וטטחו טונטה,
טלפך טוב פוער יבי רטן אכסל לכנת פחדת כן ומלפך רע עונס חטן בעל כרסו, ופס לפו, טלפך רע
פוער יבי רטן אכסל לכנת פחדת כן ומלפך טוב עונס חטן בעל כרסו ונכדורים כ"ו וחסוס
קדטובים לפ נטלל אלום מליכס ולפ חס חיל יכו' וסס כולם כוספות פחדוני פחרונים, אס יענ' נכדורי
סחרש מליכס ונכרע על כסיוט אלום מליכס ומל טס אמנל טו פפלי' ס"ה אלין לו כנכס וקצ נכרין
יפ"כ כדי אלפ לכנת כנכס טכל יכל סוכי כוז לוסר אלום מליכס מלחכי ככרת סלחכי טליון פלד וכו'
ולפ פפלי' ונחקון כוכ חנז מלחכי ססוככ כיו חל עליון סלך פ"ה וכסירוס מלפכיס אל טליון ככנת סן
ט"כ, וכחקון סוכ כוספתוי, פן יכ לכוסר טל: אלפ לכסריו נכדור טו עליון סלך ס"ה כדי אלפ כוז
לידי סרוך ח"ו.

סדר קדוש לליל שבת.

טלות עשס לקדש על סיינ בכניסת אכת קודש, וטיד נכוחו טככ"ג לכיתו יטכר לקדש ולחכול ולא
יטכז כרנה. וחסד לטעום כלום קודם זיקדח ואפילו עים.

גם כנסיס חיינות בקידוש סיום וטוליות פח סלנסיס נשעת סדחק, וקטן פינו פוליש חותם.
גריך אכסי טפה על הלפתן חחת הפח וטפס חחת פרוסה על גביו. ונענין טעילח ידים חס ליטול
ידו חחר סקידוש חו קודם לו יא זכיו דעות נפוסקיס, וע"כ כל חחד יחחו כטכסו.

טקדסין על כוז טלח יין סלח יכח פגוס. וטול חח ככום גיד יעניח ופוטד פדח ויכלו פד
כרסה טעופד, כי סוח עדוח על כנריחח וכל עדוח סיה כעעידה. וטחחילין ספרסה עם יום הששי
יכלו וכו', כי נטטו כרלסי כחכות חס סוי"ס, וכדי סלח להחחיל נחטעט ספסוק חוטרים טחחלכ נלחח וידי
ערב ודי בקר, וטחחיליס נקול יום הששי וכו', אך גריך לטססיק טעט כין יום סזסי וכין ויכלו, כדי
לכיד חלינס ססוק חחד, חלין רחלין לסנר חני פסוקיס ולעזוח טכס ססוק חחד.

טסחכל ככרות חל אכת נחטירח פדח' ויכלו, ונחטירח ככרסכ יתן עינין גכום.
חין טקדסין על יין חריטו דע ולא על יין שטעטו כסוען ולא על יין אכיס טגולס חלח על יין חסי
ח קסדין (קמחויג) חלח יטכנו חחלכ.

טקדסין על יין טנתו ועל יין לכן ועל יין סחוק ועל יין לפוקיס ועל יין טכזל. וכטכום
פח טעונח לנרור לקידוש סיינ כישן וכסוב.
טי חלין לו יין יקדח על ססת.

חס חל קידח כליל אכת, יא לו חטלועיס לעחר כל סיום, ויחטל חו כל סקידוש חל לילה טלכד
פדח ויכלו.

קודם סקידוש יחטד:

תגיי טוכו וטקסון לקיס טכעות, עשה לקדש על היין ככתוב וכו' וישמר וקרה על תיין:

כלח וידי ערב וידי בקר נקול יום הששי: ויכלו השמים
ותהדן וכל עבאם: ויכלו אלהים ביום השביעי
מלאכתו אשר עשה ושבת ביום השביעי מכל
מלאכתו אשר עשה: ויברך אלהים ארזים
השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מלאכתו
אשר פרת אלהים לעשות:

סברי סרען ורבנן ורבותי

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם ברא פרי הגפן:

קידוש ריבום, כוח טלות עשס טן סחורס (פסחים דף ק"ו וכרכות כ' ט"ג. וט"ג פ"ג). וטס סטקדסין
טככ"ג סוח לטפטי חורחיס ידי פונתן דחכלו וחסו וגבו כני כניסתח (פסחים ק"ח) ועיין חס כדף ק' ע"ב
נחוסחח ונ"ע ח"ק ס' רס"ט. וכחכ סכל נו נטען כ' כענין סקידוש כככ"ג כטעס לפי אט כוכ פדסיס גדול
לכח יחטך וקדח טעו כטענדכין פוחו כעקסלוח ולין כוכ עזוס כרסכ לנעלה, כיון אטטדריס חס ככרכות ככני
נקלין וסלין נקליין וחסכ לעכ אככו להדליח גדות חנוכח כככ"ג לטדטוס חנפ נפני כל סעס ולסדר
ככרות לטניסס נס חיללו ידי חונתן חלוחין חלין לטס כיה לננך חס עכ"ל. וכחכ רז"ל חרפוי לוסר נטס
עלעקין אכוס גדי סכד קודם קידוש היין אכדי כד קידושח, וכן עכככו פף חכל חחד סטענריס סככינו לוסר
נח סדלויקין לחחר כקידוש ונלח נטע"ט ס' חל"ג וחחק"לח.

סכרי, נטדדח נחחוטח ס' סקודי, חליס לנור כדח כידו כום חל קידוש חו חל ככדלכ וסוח ידח פסס
סוח חלח יכח ככום כוח חוטרי סכרי סרען, וחוטד סקכל לחחי כלוסר כיי לחייס יכח ככום עכ"ל וכן
סוח כככני ככלכות אכח ס' ע"ג. ונקודו פדרי' וחול כניכוי קל כל' חרטי ונענדיח סוכריס ונחטד כל'
חלח ככו חוטריס חחס ר"ל סיה דעחכס כך אככך. וככיי' טלחחי סכרי כיו' וכן ככרסה נלקוסי פדדס
גם נחניס ס' כ"ג וכ"ד, וככוס כדכס יוחר נכון ונקודו חו פקדיו כל' סוי וכן כוח נטחוזר דוסח, כלכוסר
פחו וטככט על ככרסה חוטד, ונח לטכסיט פח כקכל חכוכו לנכרס ויטנו חטן, וכן ככח ככניס.
כדח פרי דגפן, נרכוח ל"כ. ועכרכין על סיינ וחל"כ על סיום, טפני אסיין גורס לקידוש (פסחים קי"ד).

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֱשֶׁר
 קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְנִרְצָה בְּנוֹ וְשִׁבְרָה קִדְּשׁוֹ בְּאַהֲבָה
 וּבְרִצּוֹן הַנְּחִילָנוּ וּבְרִצּוֹן לְמַעֲשֵׂהוּ בְּרֵאשִׁיטָה כִּי הוּא יוֹם
 הַחֲלָה לְמִקְרָאֵי קִדְּשׁוֹ וְכִי לְיַצִּיאָהּ מִצְרַיִם. בִּרְבֵנוּ
 בְּחַרְתָּ וְאוֹרְחָנוּ קִדְּשָׁתָּ מִכָּל־הָעַמִּים וְשִׁבְרָתָּ קִדְּשֵׁךְ
 בְּאַהֲבָה וּבְרִצּוֹן הַנְּחִילָה־לָּנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִקְדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

וחתם פיוצב כשלוש לתפיו, וסמלוט זיטחו גם כל הסמוכין טכוס אל נרפת, ואת"כ יכרך על לחם טאנס.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
 הַמוֹצִיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ:

גליל שבת כולפין על לחם כחפתון חכל כיום שנת וכליל י"ט כולפין על העליון. ופוז להגית כחפתון
 קרוב פליו יחד פסעליון נטלת פלינו טעניר על הטלות. ויחחו הלחם כחתי ידיו כעאר חלכנות ויכרך קודם
 איפדי כמדוסה פן השת, ואחר הכרכס יכלע ספת כמקום כאלסה היטכ ויחכל, ויתן גם לכל הסמוכין
 כדוסה לכל אחד ואחד, וטלכס לנלוט כדוסה גדולס חספיק לו לכל הסעודה. ויחרך על אלתנו וישנת
 כחפנוגיס כל אחד כפי יכלתו, וילשוד דכרי חורה על אלתנו גם יוסר זמירות וחכמות לככד כסן פת כחנת.
 ואחד גסר סעידתו יאסר סוסוד שיר הסעלות בשוכב ה' את שיכת ציון וכו', ויטול ידיו כפיס אחרונים.
 ויכרך כח"ט על ככוס כדוט, ופכרך על כיון כחכ"ג ואפרייו כרכס טעין חלג כחשפט.

אשר קדשנו, פסחים ק"ז ע"ב. ונסדוד רב פמרט ותרפנ"ס סלכות שנת פ' כ"ט סוכתה כל הנוספת. ועס חין
 סתחילים כשנת פאר כתר ככו. טכל עס כעו אלוטרים כ"ט, לפי סהכנת קדסה לכחירת יסרפל, גם יחכס
 להס נטרס קודם פתן חורה (שנת פ"ז ע"כ וסנהדרין ג"ו ע"ג). באהבה וברצון, כש' רב פמרט וכלחודסה חכס
 וברצון פיננה. כי הוא יום החלה, פירוש סהכנת חומדה כפרשת כעועדים קודם לכולס. וסנה פלר"י ו'ל לח נרט
 ג' חיות כי הוא יום זכן פינס כס' רב פמרט וכלחודסה. וברעב"ן כפירוש כס' וחחחן גרס כי יום זה החלה,
 ונטחוד רועל הנוספת כי יום שבת החלת סקראי, ודחס כעעכ רקח על סרענ"ס. ובר ליציאת מצרים,
 כשו כחוכ וזכרת כי ענד סיית כלרן עכרים (דכריס כ', ט"ז) וע"ג כפידוס סרענ"ן. כי בנו כחורת, א'
 ייחד ככס (דכריס ו', ו'). ואוחנו קדשת אל ולסותך עם קדוס (סס כ"ו, י"ט). ונסמר מיד וטלוס וככ"ס
 דף קל"ס לח פוכה כלל, כי בנו כפרת ופוחנו קדשת טכל סעשים", כדי איכו פן ויכלו עד סוף סקידוס
 ע' פנת (פ"ס זוכר כרפאית דף ט'), ואחחנו ספני כך לח כעוזכ גרסתנו ולין לנו עסק כנסתרות. קדש
 כס"ן ככ"ס כי פין כספק עלפר פה וכוס דוגנת וכנת קדש לחס חודעת כעוסף אור"ס ולין לרשותו פל
 וכנחילנו ה' פלכינו כלכנס וכלון שנת קדש כי סס כספק עלפר, וכקודס גם כלן כפגול טועה. סקדש
 השבת, פמרט לטעלה דף 188.

המוציא לחם מן הארץ, מרכות דף ל"ב. ול"ח. וכ"ר פ' ט"ו. וכוס עכ"ס חכליס ק"ז, י"ד. ופירוש
 לחם, פון, כשו לחכל לחס (כרפאית ל"ח, ג"ד), סהלחס פינו יולח פן סלרן פלח סתכוחה סעוים טענה
 לחס, זכן כטלה כען סני עטפיר לחס פן סעשים (סעות ט"ו, ד') ולח כלחס ירד פן סעשים חלל
 כען סני טוכיס ספני פנות. לחם כן, לדיך לפת ריוס כין אפי סתכות חלל ככולע חחת פן כ' סעשי' חלל
 סכנכמות וז סון וכחנו כחוספות ככרכות דף ל"ס, כ' כסס סיכוסלפי חאר גם טוכ סעעס חוערים סמוציא
 ולח סוציא כדי חלל לענד ספוחיות ר"ל חלל ככולע פ"ס אל סוזיח כע"ס אל ספולס אלפניו.

זמירות לליל שבת.

ויבנים לוטר כליל אנת ועירות כאלה בעוד יאושנים באעודם קודם אטנכרים בסע'.

ע'ס א'ב, וכל תרוו טעיים על לאן ככתוכ. וכתרוו סרלאון תתום אם כטשנר משה.

בְּלִמְקַדְשׁ שְׁבִיעֵי בְּרֵאיוּי לוֹ. כָּל־שְׁמוֹר שֶׁבֶת בְּרַח מַחְלָלוֹ. שְׁכָרוֹ
 תִּרְבֶּה מְאֹד עַל־פִּי סָעֵלוֹ. אִישׁ עַל־מִתְנֵהוּ וְאִישׁ עַל־דִּגְלוֹ: אֹהֲבֵי יי
 הַמַּחְבִּים לִכְבֵּן אֲרִיאל. בְּיוֹם הַשֶּׁבֶת שְׁיִשׁוּ בְּמִקְבְּלֵי מַתָּן נַחֲלִיאל. גַּם
 שְׂאֵי יִדְבְּקוּ קִדְשׁ וְאִמְרוּ לְאֵל. בְּרוּךְ יי אֲשֶׁר נָתַן מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:
 הוֹדִישׁ יי זְרַע אֲבֹתֵהֶם אֹהֲבֵיו. הַמְאַחֲרִים לְעֵצָת מִן הַשֶּׁבֶת וּמְמַהֲרִים לְבֹא.
 וְשֹׁמְרֵיהֶם לְשִׁמְרוֹ וְלַעֲרֵב עֲרוּבוֹ. זֶה הַיּוֹם עֲשֵׂה יי נְגִילָה וְנִשְׁמְתָה בוֹ: זְכָרוּ
 תּוֹרַת מֹשֶׁה בְּמִצְוֹת שֶׁבֶת גְּרוּסָה. תְּרוּתָה לַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי כְּכֹלָה בֵּין רַעוּתֶיהָ
 מְשֻׁבָּעָה. מְהוֹרִים יִירָשׁוּהָ וַיִּקְדְּשׁוּהָ בְּמֵאֲמַר כָּל אֲשֶׁר עֲשָׂה. וַיְכַל אֱלֹהִים
 בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר עֲשָׂה: יוֹם קָדוֹשׁ הוּא מְבֹאָה וְעַד צֵאתוֹ. כָּל־
 זְרַע יַעֲקֹב יִכְבְּדוּהוּ כְּדַבַּר הַמְּלָךְ וְדָתוֹ. לְנֶחֱם בוֹ וְלִשְׁמוֹחַ בְּתַעֲנוּגִים אֲכֹל
 וְשָׂתוֹ. כָּל־עַדַת יִשְׂרָאֵל יַעֲשׂוּ אֹתוֹ: מִשָּׁךְ הַסִּדָּה לִידְעִיהָ אֵל קְטֹא וְגַקְס.
 נוֹטְרֵי יוֹם הַשְּׁבִיעִי זְכוֹר וְשְׁמוֹר לְהַקְס. שְׁמֹחִים בְּבִגְנֵן שְׁלָם וּבְאֹר פְּגִיָּה
 תְּבַהֲקִים. יִרְדֵּן מִדְּשֵׁן בֵּיתָךְ וְגַחַל עֲדִינָה תִשְׁקִים: עֲזוֹר לְשׁוֹכְתִים בַּשְּׁבִיעִי
 כְּדִישׁ וּבְקַצִּיר לְעוֹלָמִים. פּוֹסְעִים בוֹ פְּסִיעָה קִטְנָה סוֹעֲדִים בוֹ לְבָרֵךְ שְׁלֹשׁ
 פְּעֻמִּים. צְדָקָתָם תִּצְדָּקוּר כְּאֹר שֶׁבַעַת הַיָּמִים. יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִבֵּה תָמִים:

שביעי, את יום הכיבוש, פראוי לו, ליום הכיבוש. כל שמר שבת ל' ימים ל', ו'. מחללו, לא
 לחלו, על פי פעלו, לפי פעולתו. איש על, נמדנר פ', נ'ב. לבגיו כנ"ל. אריאל, בס"פ הנקרא פריאל
 לפי הכינוי נר שפטריו ורמז טלפניו וזעטס לארי (טדות סוף מרק ד'). נחליאל, סוף סתורה ובשו אדנא
 מ"ל נטרוזין ל"ד על הספוק וטטחנס נחליאל (נמדנר כ"א, י"ט). שאו, חסלים קל"ד, ל'. ברוך ה', ס"א
 פ', ל'. המאחרים לעצאת וכו' ר"ל מחתרים יליפת כננת וטטכרים נילתו, אטוסיסיס שול על סקדז.
 השמים טי"ו סחנור כל"ל בו ללות וי"ו לריכים נמדל ספ"ב, וגס דנוק סול אל סקדוס. ערוכו, פרוני
 תחיון וילנות. זה היום, חסלים קי"ח ב"ד. זכרו ל' סוף טלפני. גרוסה, נלעדח, וסטירוז סתננס נלעדח
 סתך מלת אנת ובשו אטמרו מ"ל מלות אנת סוף אקונס כנגד כל טלתיס אל חודס (ירזלטי כרכוס
 מרק רלפון ונדריס מרק ג' ודכריס רנה פרא' רלה). תרוחה, טל' סרות על כלוחות (אטות ל"ג, ט"ו) ר"ל
 פנת אנת סוף סרות ליום הכיבוש. דשוקי' כנ"ל כשו נחסלים-פ"ס ט"ו אכר טכס לקותס סלוק. משובצה,
 סוכלל. מהורים, יצאל. במאמר כל אשר עשה, כלטירת ויגלו, ותנת ק"ל כלן רופות על ל' וכלו. יום
 קדוש הוא, הכנת. כדבר המלך, סקנ"כ טלך טלכי טעלבים, ותפז נל' אסתר ד', ג'. כל עדת, אטות
 י"ג, ס"א. משך, חסלים ל"ו, י"ח. אל קטוא חנקות פ', ג'. ונדרש כנ"ר פ' פ"ט, ר' יונתן אטת, ככר ודס
 קונס סוכאו, אכל סקנ"כ כוכ אנת סקנלכ א' אל קנול ונוקס ס'. ועל זה יוסד סדרו, ר"ל אטאון פלינו
 סתך גס אל חינו רחיים לו, כי אנת אל קנול ודקן לכנוס אנת כקנלכ. נוטרי יום השביעי, כן כניס
 נכ פטס יסידס וכוון. זכור ושכור להקס, כטקייטיס זכור וטפור. שלם, ירוכליס (חסלים פ"א, ג').
 תבדיקס, ל' סוד ונכידות, תרוס טטנג מנו, טויו יקוס טכסיקין אפי אטיל (א"כ כ"ג, י"ג). ירדן חסלים
 ל"ג, פ'. כדריש ע"כ אטות ל"ד, ב"א. לשיליסיס כנ"ל וסטנסת כעל טטס יסודס, וטפור סדרה עזר לפולטיס
 לטטטיס כנטי כדריס ותקליר. סועדיס, טוטיס טעודס. תצדיר, תחיר. הבה חסלים כנ"ל סוף פיות זה
 סוף סוף כנ"ל י"ד פ"א. וכן כתנ כעל טטס יסודס, ועס אנוסף טויד נמדודיס ס' אלכי יצאל חאטת
 פלטיס תוכסת טוטפת סוף, כי ספייטן פרו פיוטי על ד' דלמות לכל פרוו וסוף כל פרוו סוף אל טקדל.

מלכי הכרוזים משה. וטקלו ח' ח' חנועות.

מְנַחֵה וְשֹׁמֵר אֹר לַיהוּדִים. יוֹם שֶׁבֶתוֹן יוֹם מַחְמָדִים. שֹׁמְרֵי וּזְכוּי
הָפָה מְעִידִים. כִּי לְשֹׁשֶׁה כָּל בְּרֹאִים וְעוֹמְדִים: שְׁמֵי שָׁמַיִם אֶרֶץ וַיָּמִים.
פְּלִצְכָא מְרוֹם נְבוֹזִים וְרָמִים. תַּנִּין וְאָדָם וְחַיִּת רְאֵמִים. כִּי בָּיָה יוֹ צוּר
עוֹלָמִים: הוּא אֲשֶׁר דָּבַר לָעַם סְגָלָתוֹ. שְׁמוֹד לְקַדְשׁוֹ מִבֵּא עַד צֵאתוֹ. שֶׁבֶת
קָדֵשׁ יוֹם חֲמֻדָּתוֹ. כִּי בּוֹ שֶׁבֶת מִפְּלִמְלֵאכְתּוֹ: בְּמִצְוֹת שֶׁבֶת אֵל יַחֲלִיצֶךָ.
קוּם קְרָא אֱלֹוֵי יַחֲוִישׁ לְאַמְצָךָ. גִּשְׁמַת כְּלָחִי וְגַם גְּעִרִיצָךָ. אֲכַל בְּשִׁמְתָה
כִּי כָּבֵד רִצָּךָ: בְּמִשְׁנֵה לָחֵם וְקִדְוֶשׁ רַבָּה. כָּרַב מִטְּעַמִּים וְרוּחַ גְּדִיכָה. יוֹפוֹ
לְרַב טוֹב מִתְעַנְיִים בָּהּ. בְּבִיאת גֵּיאל לְעוֹלָם הַבָּא:

סס כססנר סנחם סתוס נתוכו סתפלת ססרוו סכני.

מִהַיְדִידוֹת מְנוּחָתְךָ. אֵת שֶׁבֶת הַפְּלִכָה. בְּכֵן גְּרוּץ לְקִרְאָתְךָ. בָּא
כְּלָה גְּסוּכָה. לְבוֹשׁ בְּגָדֵי חֲמָדוֹת. לְהַדְלִיק נֵר בְּבִרְכָה. וְחָכַל כְּלֵי הַעֲבוּדוֹת.
לֹא תַעֲשֶׂה מְלָאכָה: לְהִתְעַנֵּג בְּתַעֲנוּגִים. בְּרַבְרִים וּשְׁלוֹ וְדָגִים: מְעַרְב
מְזִמִּינִים. כְּלִמְיֵי מִטְּעַמִּים. מִכְּעוֹד יוֹם מוֹכְנִים. תִּרְנְנָלִים סַסְפָּמִים.
וְלַעֲרֹךְ כְּפֹה מִינִים. שְׁתוֹת יִינֹת מְבִשְׂמִים. וְתַפְנִיק מְעַרְבִים. בְּכֵל שֶׁלֶשׁ
פְּעָמִים. לְהִתְעַנֵּג: גְּחֵלֶת יַעֲקֹב יִירָשׁ. בְּלִי מְצָרִים גְּחֵלָה. וַיִּכְבְּדוּהָ עֲשִׂי
וְרִשׁ. וְחֹפֵי לְגֵאלָהּ. יוֹם שֶׁבֶת אִם־תִּכְבְּדוּ. וְהִיִּתֶם לִי סְגָלָה. שֶׁשֶׁת יָסִים
תִּשְׁבְּדוּ. וּבְשִׁבְעֵי נְגִילָה. לְהִתְעַנֵּג: חֲפָצֶךָ אִסְרִים. וְגַם לְחֹשֶׁב חֲשׁוֹנוֹת.
הַיְהוּדִים מְתוּרִים. וְלַשְׁדָּךְ הַבְּנוֹת. וְחִינוּק לְלִמּוֹדוֹ סָסֵר. לְמַנְעַח בְּנִינֹת.
וְלַהֲנוֹת בְּאִמְרֵי שְׁסֵר. בְּכֵל־פְּנוֹת וּמְחַנוֹת. לְהִתְעַנֵּג: הַלּוֹכֶה הָיָה בְּנִחַת.
עַנְג קְרָא לְשֶׁבֶת. וְהַעֲנָה מִשְׁבַּחַת. כְּרַת גִּפְשׁ מְשִׁיבַרַח. בְּכֵן גִּפְשֵׁי לָךְ
עֲרַחַח. וְלִטַח בְּחַבַּת. בְּשׁוֹשְׁבִים סוּגָה. בּוֹ יְנוּחַ בֵּן וּבַת. לְהִתְעַנֵּג: מְעִין

יום שבתו, אע"פ כבודו, יום בזנת יום סחמדים הוא לענומם ולצטפה ולפוד ליסודים. כל בראים ועומדים, תנא על כולם, וסידורו סכל סיה נכרה ופוער כוזא יפי גרפזיה, וכמו שסנלר וסלך נהרו סנא. כי ביה, ימיס כ"ל, ר"ל. כי בו, נרפזיה נ', ג'. יחליפך, על' רנב וכחליכנו. נשמת כל חי, ר"ל סחמלל ססמ כל יד נם קדוה נטרין סחפלא סנא. אכל בשמחה ע"ס קסלפ ס', ו'. ור"ל לסטר סחמללל סו סאפ סטעוס. וקדוש רבא, קדוש אל יום נקדפ כך (ססזים ק"ו).
וידע דר"ן טעמא סטעוס. וספנוק, ל' סענוו. ככל שלש פעמים, ככל אלז סטעודת. נחלת יעקב, ע"ס ימיס ל"ח, י"ד. וכמו אפטרופ ס"ל באנא קי"ט כל סענע סת סננת כוחרים לו סחלס כלי פלגרים. אם סחכדי, כמו סלפדו כופת דנכ סוף ס' כ"כ אלז סעטרים יכרל סת סננת מרזוי אסילו יום אסר בן דוד נח וביקדל רנב ס' ג' סין יכרל נפלין פלל כוכב סנא, וכן אסרו באנא קי"ח, ס"ב. והייתם אמות י"ט, כ"ל. חפצך אסורים, יסרו כננת דך קי"ג ספסלך ססרין ספני אפים סוטרין, דנוד אסור סרכור סוטר. וסס דך ק"ג סוטרין סל סענוקות לילרם כנא וסל סענוק ללסדו ססד, ססנונת אענדו וסתידין לליות אסוד לוסך. לסננה בנעיות, ר"ל ססד ססלס. כספורי שער, נדנרי פורס. הורי בנדה ע"ס אנת קי"ג לל יסל סלך אל אנת סלנוק אל סל. עננ קרא לסבת, ע"ס ימיס כ"ח, י"ג. לך ערנה סל' כאל תערנ (סחלים ס"ג, כ"ל). כוכב, סלסנ. וסרו כ"ל סענוקות ספנדו סוי ססרו. כשושבים סננה ל' איר ו', ג'. וסין לקח

עולם תבא. יום שבת מנוחה. כל־המתענגים בה. יזכו לרב שמחה.
מתכלי משויה. יצלו לרוחה. פדותנו תצמיח. וגם יגון ואנחה: להתענג:

עקבו ט' תנועות כחלק הראשון אל כל פרוז, וכו' חלקים חשכטים אל כל פרוז בעלי ו' תנועות וספדון
בעל ד' תנועות. וספדון כו סרדכי בר יצחק חוק.

מהיפית ומהנעמת בתענוגים. את שבת משוש נוגים. לך בשר וגם
נגים. נכונים מבעוד יום: מערב עדערב לב הרים. בבא עתך עת דודים.
גיל ושושון ליהודים. למצוא פדיום: ואת ענג להתענג בממתקים. בתענוגות
בגי אדם. גיין פי יתאדם. ושאר משקים: ראה וקדש ביום קדש עלי יין.
זכרה ואם אין. עלי לחם בצע בעין. יסרה לקדשו: שמרהו בהלכותיו
מעבודות. מאבות ותולדות. שיר לאל תן להודות. זכור לקדשו: כל־שמר
יום שבת מחללו. מחוללו ימתל מעלו. ובא גואלו שמו שילה. יוכל שי
לו: זכר סמן טוב לך בזמן ואות הגל. סמבטיון מתגלגל. בכליוס נח פעם
סגל. ישבתו וישקמו: המורחים ולא נחים ערי ששי. והשלחם לחפשי.
בגדי שש וגם משי. לכבוד יעמו: ויאמרו באי בלה מהתאחרי. הן שלחן
וגם גרף. ערוכים פי בא אורף. קומי אורי: כבוד יי עליך באור זרח. בעת
צר בלי טרח. קצות מערב וגם מזרח. צפון וימין: עליונים ותחתונים
במאמרו. עלי תבל שם אורו. וכחטוא יציר לזצרו. בקשו להטמין: ואת
חלית שני קונד ולא נטמן. יום אחד למוצאי. אז נגנו ליראיו. יין עסים

למנו על הסגת אסוף פגודר וטמוי נטלות כגן כל אכנים. מעין עולם הבא, ע"ס נרכות לו, פ"ב, ג' טעין
עולם סגל חלו טן סגת וכו'. מתכלי משויה יצלו, ע"ס סגת קי"ס כל הסקיים ג' סעודות כסגת גיטל סעולו
אל פייח וכו'.

מה יפית ל' איר ז' ו'. וכתב בתענוגים ככ"ס נענוד סעקל. בשרוש נוגים, סעטפת סאנלים.
לך, בסלך. דרים, אפיים טענין פדוס. עת רודים, נענוד אעטלה סגת לכלה סאטתם נל' זס ע"ס איר
ד', פדיום סנוסה טענות סגת יטי סעטסה. בממתקים, דברים טחוקים טעו נחטים ח', י'. בתענוגות
ל' קסלה ב', פ'. ויין ל' טעלי כ"ג, ל"ס. עלי יין זכרה, ואם אין, עלי לחם בצע בעין יסרה, לקדשו,
כן נחצר סאטת לענין סהכנסה, ורסה נפודי לסדר סקינות דף 34, מאבות ותולדות, סלח חטטה אים סלחכס
סן סג סלחכס סן פולחכס. שיר לאל תן ר"ל חאטל פוטור איר ליום סגת טוב לסודות וכו' כדי סאכוד
לקדו. מחוללו, יולרו ל' סל טחוללך (דברים ל"ב, י"ח). ימתל מעלו, חטטן, וע"ס סגת קי"ח כל סעטמר
סגת סלחכס ספילו טועד פ"ס כדור חנוס פוחלין לו סג' אטמר סגת סחללג, סל סקרי סחללו סלס סחול לו.
שמו שילה, כסכהדדן דף ל"ח, ע"כ טאיה טס טעו, דכי ר' אילס חטרי אילס סטו סל פד כי ינח אילס
(נרדסית ע"ס י'). וסילקוט יטטיס רשו רפ"ס סתידין פוטות כעולם לכניס דרון לסלך סססית, וכן סיה סופר
פד כי ינח אילס, קרי כס פד כי יוכל אי לו. יוכל שי, ינח סוחס. בסן, סלס ינד כסגת. ואוח רגל, ועיד סוח
פסרה נרסס לפייסם כחות סגל סדגל, וטס סיה סחות סחלח? סמבטיון סחגלגל בכל יום, סוח כהר סטוסך וסאליך
לפייס נכל יום וניום סגת יום (כ"ר פ' י"ח). כעם סגל, כספר טס סגולה סוח יסרל יסגתו וסקטו כן כס
גס סנסר סכות. וסחלחום ר"ל סתכ סגת סחלפס לפסאי. יעטו, ילכו. כי בא אורף, יטטיס ס', ח'. כסוד זרח
ר"ל יטי סגד כ' טליך סחוטו ספור סר זרס כסח סר ינר סכורל סח כל סעולס. עליונים וכו' כל זוח יסודו
סחנה דף י"כ פור סגדל סקנ"ס כיום רחאן פורס לוסס כו טסוף סעולס ועד סופו, כיון סאסכל סקנ"ס כדור
סעולו זכור סעלגס ורסס אעטאסס טקולקליס סעד ונחו טהן, ולטי נחו, ללדיקים לס"ל. וכנ"ר פ' י"ב, ל"ז
סגת סגס פוחס ספורס, י"כ סל ערס סגת וי"כ סל ליל סגת וי"כ סל סגת, כיון סאטת פורס סרלסון סקס לנחס,
סלן סגד לנחס סל וינרף חלכיס סח יום סכניפי, וכסס כרסו כסור. יע"ר פורס סרלסון. כקסוי, סקס סקנ"ס
לסעין פוחס ספור. וי"ף סגת. חלית סל' וסל פסס. לסעטטו, לסעטחי סגת. יין עסים, יין ססאטל ללדיקים

ומן: יהי לזכרך ולשמך ונצל. מקלרע וישבן בצל. עצי ערן ושם אצל.
 ישרים יתן: סעודותיו ושבתותיו אשר שלש. באיש ענו בדת פלש. במקרא
 תד היום שלש. רמו שלשתן: יעלה אם שלש אלה יעשה לה. מחבלים
 וגם צירים. יצל וכלי מצרים. יירש גחלה: ברכות יעשה מורה בראשיתך.
 ויש תקוה לאחריהך. ושבנו בנים בצאתך. להכדיל ישאו: כוס רזיה להלל
 יה בשיר ורן. בקול נעים קרא בגרון. ללותך בגין אהרן. בשיר יקראו:
 קבוד מלכים וכל פלכים ללותם. הפחות והסנגים. בשכחות וברנגים.
 בקלעת צאתם: יצו חסדו קדוש יעקב ליל ויומם. ואז ליום על מקומם.
 ינצחו שיר אשר זמם. בכל מיני זמר: עלי עולה אשר בפולה ביום שבת.
 באתכת יום ברב חבת. עם נצור באישון בת. עין בשומר: מי יפאר גדל
 שאר המלכה. מנתה אפים. הליכתה אלפים. אמה ארבה: חי זקף סך
 בקוראי שמך שמע עליון. ואל תחדש לרש ואכיון. וקבל גיב וגם הגיון.
 לקבו גשפל: מוזן ארתה ליום מנתרה בעת יחסר: יתן בפת רג ובשר.
 ישב בשר בלי מחסר. לחמו נכפל: יום שביעי במרועי אוי קשבו. ברת
 רגן שמים. בתת לחם יומים. איש תחתיו שבו:

לשני ספרים יהונתן חוק

יום שבת קדש הוא. אשרי האיש שמרהו. ועל הין זכרהו. ואל ישום
 אל לבו. הבים רק ואין בו. ישמח וירדה ואם לזה העור יפרע את דמו:
 הכשר יין ודגים. איהסר בתענוגים. ואם שלש אלה לפגיו צגים. זה יהיה
 שקרו. אשר הסין ביקרו. יסוף תצה. רג ומצא. מרגליות בכשרו: ואם
 שלחן בדת ערוך. ומלאך אל ישנה ברוד. זה יהיה זמן ארוך. ואויבו

כלל. וכן, ופון, כוס סעודת ליתן. יהי לזכרך, ר'ל לוחו ספור יהי אטוב לתוחם כוונדים וסודים
 פה כאת. פלש, נלם נעורם נלותו מסוק חזר נל נו תנת סיום ג' פעמים כוס נעור ס'ו, כ'ה.
 וכמו אדאסו כנת דף קי'ו ס'ג. יעלה מעלה העוכס כן ויקיים ג' סעודות. יעשה לה
 לנת, מחבלים וגם צירים יצל, וכלי ספרים יירש גחלה, מן לפני סמיכות לענין סנתון, ון
 בודג נפיוס זב. ברכות, ל' תהלים ס'ו, ו'. סורה, הקנ'כ, כשו פי כסכו סודס (לידו ל'ו, ס'ג). יש
 הקוד, ל' ירשי ל'פ, י'ג' בגים, יצפל. להבדיל, לעשות הנדלה. כוס רזיה פל' תכלוס כ'ג, ס'. יש
 שחיר לטעלה ספנו, ר'ל לסודיל יאלו כוס רזיה, יקחו כוס עלת יין לעשות פליו הנדלה, כגון אורה
 ר'ל כסדים אל פלים סנתה, ולשרו תול' פינחס זה חלים (ילקוט רפז ס' פינחס וסדקי ר'ח חזק
 ס'ו) ול'כ כוס מן חכר. הפוחה והסנגים, ארנס ל' ארס. על סקוסם, על כוזבן. ינעור, ישרה.
 זמם, פאכ על קילר, סלויס ישרו אד על סעולס פצר בסולס כוס ספס, אנו ככאים לפוסספס.
 כאישון בח עין, עז'ס תהלים י'ו, ס'. אסיום, כפולה, למס סננה, ניב, ל' דכר. רגיון לבבו פוזנסו
 לנו ככאל. ארורה, ל' סעודת פשו סף שלכיס. יתוך, כסס יתן לוחו. במרועי אוי קשבו, כפאז אטו
 לו מן רזיה, כוס פזס רבנו אסס רועס לוחס נענדנה. לחם ימיס, אכות פ'ו, כ'פ.
 ואם לזה לכבוד אט, יפ'ס כילס דף ס'ו, ג' חצר למס סקנ'כ ליטרפנ בני לוח פלי וקדאו קדוס
 סיום וסלפייס פי וליי פלר. יסוף חצה רג, אכר ימיס כפאז אל יוסף אלה ת, וסטעכס כנת דף קי'ו
 יוסף מוקד אהל סיה, וכרילו סטס פתח נע'ס ת לכבוד ולשרו להס לבו פלל יוסף סוקר אהל חתל

יהו בְּדָמָן. וּמִלֶּאֱדָרַע יַעֲנֶה אָמֵן. בְּעַל בְּרַחוּי. יִסְפַּר שְׂכָחוֹ, שְׁמוֹ יַעֲלֶה
 בְּטוֹב שְׁמָן: גְּשִׁים נְרוֹת תִּדְלַקְנָה. וְחֶק גְּדוֹת תִּחְוֶקְנָה. וְהַחֲלוֹת תִּסְקְנָה.
 יָגֵן בְּעֵדֶן וְכוֹתָן. יוֹם בֹּא עֵת לְדָתָן. וְאִם לֹא עָבְרוּ וְנִזְהָרוּ, אֲזִי קְרוּבָה לְדָתָן:
 תָּגֵי שֶׁבֶת וְשִׁירָה. לֵאלֹהֵי אֲשֶׁר שֶׁבֶת בָּרָא. וְלֵנוּ בּוֹ נָתַן תּוֹרָה. קְרָא לְמוֹשֶׁה
 מִתְּנָה. בְּבֵית גְּבוּי הוּא טְמוּנָה. לֵךְ יֵאָתֶה. וְקַח אִתָּהּ, תְּנָה לְעֵדֶת מִי מְנָה:
 גִּפְשׁ בִּי נִאֲנַחָה. בָּא שֶׁבֶת בָּא מְנוּחָה. גִּיל וְשִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה. בְּרָבוּ וְקִדְשׁוֹ
 בְּמָן. מִלְּרֵדֶת לְעַם לֹא אֶלְמָן. וְהַשְּׁבֶת, גִּפְשׁ מְשִׁיבַת, בְּפִסַּת בַּר אֲשֶׁר טָמָן:
 חֲסוּתֶיהָ בְּמָרָה. גְּצִטּוֹ בְּאֻזְהָרָה. בְּהַרְרִים בְּשַׁעְרָה. תְּלוּיִם הַלְכוּתֶיהָ.
 שׁוֹמְרֵי מְצוּתֶיהָ. יִתְחַלּוּ, לְיוֹם שֶׁבֶלּוֹ, שֶׁבֶת בְּצַבְאוֹתֶיהָ: זֶה הָאוֹת אֲשֶׁר שָׁם
 אֵל. בְּיָגוּ וּבִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וּבִשְׁבִיעֵי אֲשֶׁר הוּאֵל. סִמְבִּטְיוֹן הַקָּהָר. שֶׁבְכָל
 יוֹם רֵץ וְנִמְהָר. יוֹקִיָּה בּוֹ מְנוּחָה, תִּשְׁיב לְמִין תַּנְמָהָר: קוּלֵי קוֹלוֹת יִתְדַלְּוּ.
 בְּעַת שִׁירֵי יִגְדְּלוּן. בִּי כִּסְלֵי הֵם יִזְלָן. וְאֵלֵי־שִׁשִׁי גְבוּלֵי. בְּאֵרַח שִׁיר גָּפַל
 תְּבַלִּי. הַתְּקוּשָׁשׁוּ, וְאֵלֵי־תְּשִׁמְשׁוּ, בְּגוֹר שִׁיר שְׁפָרָה לִי:

נרחמי הכרויים חמוס יצחק.

יום זה לְיִשְׂרָאֵל אוֹרָה וְשִׁמְחָה. שֶׁבֶת מְנוּחָה: יום זה

צִוְרֵי פְקוּדִים. בְּמַעֲמַד סִינֵי. שֶׁבֶת וּמוֹעֲדִים, לְשִׁמּוֹר בְּכָל־שְׁנֵי.

לְעֹרֹף לְפָנֶי מִשְׁאֵת וְאֵרוּחָה. שֶׁבֶת מְנוּחָה: יום זה

חֲסֻדַת הַלְּבָבוֹת, לְאִפְסָה שְׁבוּרָה. לְנַפְשׁוֹת גְּכָאֲבוֹת, גִּשְׁמָה יִתְרָה.

לְנַפְשׁ מְעַרְה, יִשִׁיר אֲנָהּ. שֶׁבֶת מְנוּחָה: יום זה

לְבָבוֹת וְהַיְחָסוֹת לְפָנֵינוּ וְהוּא הַקִּנּוּס אֵת בְּדָג וּבְחֶזֶק קִרְעוֹתָיו מִלֵּחַ נוֹ טַרְגְּלִית וּמִכָּר חוֹמֵם כֻּלָּם פִּאֵרֵם טְלוּיִת
 אֵל דִּינָרֵי וְסֵי. יַעֲנֶה אָמֵן, הֵם כִּנְסֵם קִי"ט ע"ג נ' מִלְּחָבִים מְלוּוִין לוֹ לְחַדֵּם נַע"ג סִנְהֶלֶל לְכִיתוֹ פִּתְחֵי טוֹב
 וְהוֹ סִמְחָתוֹ לְטַעֲמֵם דָּף 196. גְּשִׁים נְרוֹת הוּא פ"פ סִנְהֵם בִּשְׁנַת ל"א, ג'. עַל סֵלַג עֲבָרוֹת נָסִים
 שִׁמְחָה כִּנְסֵת לְדָתָן וְכוּ'. הַסְקָנָה, חֲסֵרֶנְסֵם. וְלֵנוּ בּוֹ נָתַן תּוֹרָה, כִּנְסֵת נִחְנֵם תּוֹרֵם (כִּנְסֵת פ"ו ע"ג). סִמְחָה
 בְּבֵית גְּבוּי, ע"פ אִנְתִּי י' פ"ג חֲסֵר לוֹ הַקְנָנִה לְטַעֲמֵם טַחֲנֵם טוֹבָה י' לִי כִּנְסֵת גְּבוּי וְאִנְתִּי טַחֲנֵם וְאִנְתִּי טַחֲנֵם
 לִיחֵם לִי־אֵלֵל, לֵךְ וְהוֹדוּעֵם. לֹא אֶלְמָן, יִרְעִים ג'א, ה'. גִּפְשׁ מְשִׁיבַת, הִיִּם עֲשִׂיתָ גִּפְשׁ. בְּפִסַּת בַּר, תְּהִיִּם
 פ"ג פ"ג, וְהַטַּעֲמֵם טַחֲנֵם טַחֲנֵם. בְּמָרָה גְּצִטּוֹ, כְּדִפְתִּיתָ כִּנְסֵת פ"ו ע"ג וּמְנוּחָרִין ל"ו ע"ג. כְּהַרְרִים בְּשַׁעְרָה,
 תְּפַחֵם דָּף י' סִלְבוֹת אִנְתִּי תַנְיָנוֹת וְטַעֲוִלוֹת כִּרִי הֵם כְּהַרְרִים סִמְלוּוִין בְּטַעֲמֵם אֵתן טַחֲנֵם טוֹבֵם וְהַלְכוּתֵם טַחֲנֵם.
 שְׁבֵלֵי שֶׁבֶת, הוּא הַטַּעֲמֵם טַחֲנֵם. תִּשְׁיב לְמִין הַגְּמָרָה, אֵם יֵאָתֵל טִין וְהַיְחָקוּדִים אִיכֵם גִּדֵם יוֹם כִּנְסֵת הוּא
 יוֹם כִּנְסֵתֵי חוֹבֵל לְכִיבוֹ בְּמִסְבְּטְיוֹן אֵתֵר כּוֹ מוֹם, וְכְדִפְתִּיתָ גְבוּי טַחֲנֵם י'א. דְּגַבְהָר, ל' סִפִּי כִּסּוֹ וְלִנְכֵם
 נִסְחָרִים (יֵאָתֵם ל"ג ד'). וְהַמּוֹסַחֵם כֻּלָּל ע"פ טַחֲנֵם כִּסִּי חֵרֵם אֵתֵר חֵלֵק הַתְּעֹרֹן אִנְכֵל: תְּרוּן נִסְחָרֵם עֵם חֵלֵק
 הַטַּעֲמֵם אֵתֵר. וְכִנְסֵתֵם חֲסֵרֵת פִּלְחָתִי, "הַכְּנִיִם וְהַנְּסֵר". קוּלֵי קוֹלוֹת יִתְדַלְּוּ, כֵּלֵן טַחֲנֵם סִמְטְיוֹן אֵת פִּלְחָתִי
 כִּדְרוֹ חֲסֵרֵם אֵתֵר גְּמוֹסַחֵמוֹ. הַתְּקוּשָׁשׁוֹ לְפָנֵים ג', ח'. וְסִירֵם אֵם דְּרֵק כִּתְחַסְכוֹ טוֹעִיבֵם, וְנִרְחֵם
 אֲבִיבֵם וְ לָחֶם עֵם סִמְטְיוֹן ר'ל כִּסְכְּרוֹ לְחַפּוֹס נִלְוֵתֵם זִירֵי לְטִירֵם. בְּגוֹר, כִּכְתֵר.
 יוֹם זֶה, וְעֵר נֵלֵם זֶם גְּטַלֵּם כְּמִדּוּרֵי הַסְּפִרְדִּים, מִשְׁאֵת, פִּל' וְיֵאָתֵם עֲשִׂיתָ ל"ג, ט"ד) ר'ל
 עֲשִׂיתָ הַטַּעֲמֵם. וְהַיְחָרָה, גֵם הוּא ל' פִּעִידָה, כִּסּוֹ כִּסּוֹף פִּלְבִיִם. חֲסֻדַת הַלְּבָבוֹת, הִיִּם הַכִּנְסֵת. גִּשְׁמָה יִתְרָה,
 גְּבוּי גִילֵם דָּף פ"ו וְהַטַּעֲמֵם דָּף כ"ו וְסִי' כּוּמְרִים פ' י"ו כִּנְסֵת יִתְרֵם נוֹתֵן הַקְנָנִה גִילֵם עֵרֵם אִנְתִּי וְלַטַּעֲמֵם אִנְתִּי
 וְשִׁלְוִין חוֹמֵם סִיטְנוֹ עֵב"ל וְסִירֵם רֵז"י כִּנְסֵת יִתְרֵם, רוֹחֵם לֵב לְפַנּוֹתֵם וְלִטְחַתֵם וְלִכְסוּתֵם מִתּוֹם לְרוּחֵם וְלִסְבֵל
 הַיֵּם טִין כִּסּוֹ קִטֵם פִּלְוִי. וְקַן כִּתֵם טַחֲנֵם טַחֲנֵם (טַחֲנֵם אִנְוִדְדֵםסֵם גִּסְדֵם ע"ג) כִּנְסֵת יִתְרֵם הִיִּם
 סִמְחָתֵם וְהַטַּעֲמֵם טוֹלֵם כִּנְסֵת כִּלְיוֹ הִיִּם כִּנְסֵת יִתְרֵם, וְכִנְסֵם לִיִּם הַטַּעֲמֵם וְטַעֲמֵם כִּלְיוֹ אִנְדֵם טַחֲנֵם.

קִבְּשֵׁת בְּרַבָּת, אֹרְזוּ מִכְּלַיִמִּים. בְּשֵׁשֶׁת כְּלֵיָהּ, מְלֹאכֶת עוֹלָמִים.
 בּוֹ מֵצְאוּ עֲגוּמִים, הַשְּׁקֵט וּבִטְחָה. שֶׁבֶת מְנוּחָה: יום זה

לְאִסוּר מְלֹאכֶת, צְוִיתָנוּ גּוֹרָא. אֶזְכֶּה הוּד מְלוּכָה, אִם שֶׁבֶת אֲשַׁמְרָה.
 אֶקְרִיב שִׁי לַמּוֹרָא, מְנַחָה מְרַקְחָה. שֶׁבֶת מְנוּחָה: יום זה

חֲדָשׁ מִקְדָּשֶׁנּוּ, זְכָרָה נִחְרָבָת. טוֹבָה מוֹשִׁיעֵנּוּ תִּתֵּן לְגַעֲצָת.
 בְּשֶׁבֶת יוֹשְׁבֵת, בּוֹמִיר וּשְׁבָחָה. שֶׁבֶת מְנוּחָה: יום זה

רשעי הסדונים ישראל.

זֶה רַבּוֹן עֲלָם וְעַלְמֵיָא. אֲנִתָּה הוּיָא מְלַפָּא מְלַדְךָ מְלַכֵּיָא:
 עוֹבֵד גְּבוּרְתֶּךָ וְתַמְתֵּיָא. שְׁפִיר קְדָמְךָ לְהַחְנִיחַ: יה רבן.

שְׁטִיזוֹן אֲסִידֵר צְפִירָא וְרַמְשָׂא. לָךְ אֱלֹהֵי קַדִּישָׁא דִּי בְרָא כָּל־גַּנְשָׂא.
 עִידוֹן קַדִּישִׁין וּבְנֵי אֲנָשָׂא. חוֹת בְּרָא וְעוֹפֵי שְׁמֵיָא: יה רבן.

רַבְרִבִּין עוֹבְדֵיךָ וְרַחֲקִיפִין. מְבַדְךָ רַמֵּיָא זְקַרְךָ כְּפִיסִין.
 לוֹ יְחֵא גְבוּר שְׁנִין אֲלִפִין. לֹא יַעַל גְּבוּרְתֶּךָ בְּחַשְׁבֻּנֵיָא: יה רבן.

אֱלֹהֵיָא דִּי לֵה יְקָר וְרַבּוּתָא. פִּרְק יַחְזַעְנָךְ סַפֵּם אֲרִיּוּתָא.
 וְאַפְקִי תִתְעַמְדְךָ מִנּוּא גְלוּתָא. עַמְדְךָ דִּי בְּחִרְתָּ מִכְּלַאֲמֵיָא: יה רבן.

לְמִקְדָּשֶׁךָ הַיּוֹב וְלְקֹדֶשׁ קַדִּישִׁין. אֲתֵר דִּי בֵּה יַחְדוֹן רַחֲמִין וְגַנְשִׁין.
 וַיִּמְרוּן שׁוּרִין וְרַחֲשִׁין. בִּירוּשָׁלַם קִרְתָּא דִּי־שְׁפִירָא: יה רבן.

וכרפכ"ט לכרפכית נ', ג' וספית ב', ס' פירט כי כסנת יחדט צנוק יתרון סח ונכסס יתרון סככל. וס נ' כונת כוסר (ויקבל דף כ"ג חוסר פדס דף ט"ו גס תקוני כוסר תקון כ"א) נלטרז כי נפס יתרכ סיל רוח סקדס אורס עליו. וסן סעסס כוס מריסס נטולס אנת ככטיס כדי להסיב סנפס סעלטערס סל סנד סעוט כוס. וכרס אלנלו ככסרו סכנת עולס כחנ סל סנין ככט יתרכ ככנת, כי כדך סעכט א"י וסח פחלת חולי טעיס, וסלדס סכוס סודנל לסעול ככל יעוה סכנוע וכיוס סכניטי יכנות ויכוס לסכר סטח לידי חולי ט"י אנוי זכ כי כן סלסוד לסעול יסלס כנחו, וכן גס כיוס סכנת יסכל סרנכ סעס יסכל כשי סחול וע"כ כפי סעכט יסכל לכוס לחולי, חטנס סכס ית' אס ככנכ סכנת אט"ס יכנוס כו סלדס יסכל כשי ויסס ססן סטודנל סללו. ככל סלס לס ידניס ולס יסלס. ורלס סוד נס' ככנת סייס לר' טכנס כן יסלל דף כ"ג. כעוד, אסס כלטר, סענין אסס סלרכ (ינטיס ס"ס, ט"ח). עגוסיס, סנורח טננס נכסי (סיוג ל', כ"ח) ל' רלנו. שי לסורא, סכליס ט"י, י"ב.

יה רבון, וסר נלס זכ ססנרו סעסוד סנדול ר' יסלל כר טכס כר לוי נלנלרס ססיס רכ טעס נלרן יסלל נלני סכני לסלס ככליסיס לללף אלנו, ונללס כקנן סיוטיו סכקרוס וסירוח יסרלל, וסחוס אס סטטוד כרלסי סריוו כוסר סטטוד נ"י חרסי כרודס, רך אנטלו כו קלס אכסי נקוד וסחקנטיס. להחנניס ככ"ל (זניפל כ"י, י'). עסרר ורטיסא, כקך ונכר. עירר, סללכיס (זניפל ד', י"ד) חיוח ברר, חית סלדס (אס ד', י'). רברבין עובדיך, גדוליס סענין. קודדך כוס סרניס סן עידד ככנוי סכוכת, וביד' חכית כקטן ולס ככט נכר. סכך וכו' סככיל גמיס חוקף כסופיס. יסא ככ"ל וכוס עמיד סקודי סן יקטא - ארליו סכ"ס רסייס (זניפל ו', י'). יעל סחוד סכרס עלל ככו חכיל (זניפל ג', ט') וכספירוס לס יסיב לכנודין ולס יוכל לסכרס. קטשקטא כן נקודו ככקל ש'לשקטא (זניפל ז', כ"ז) דררניס (סורס ד', ס"ו). יקר כנוד, ונקוד כקטן (זניפל כ', ו' ל"ו). ורבורא, אדולכ. פרק, נחול סלס סלכך סעי סלדיות. לסקודיך ססי"ס נחודך ככו סככרית ודנפס סככ, סככ (זניפל כ' ו' כ"ח. טורס ז' ס"ו). יחוד, יססוד. סח"ו כוללס לס כודך.

סדר תפלת שחרית לשבת וי"ט.

באשר נכנסים לביה"כ ואומרים כל סדר הברכות וכו' הקדמות כמו בימות החול אלא שסופים וכו' השבת. וסתעטפים גלילית לכל חין טייתים תזלין (כי שבת וי"ט לאו זמן תפלין הוא). ואח"כ תתחילין ברוך שאמר כנועם קול זמרה, ואומרים פיאקי דזמרה וטרלגים מזמור לתורה וסופים למנצח מזמור לרוד וסוף המזמורים טעמי נרתיית שכלו נשנת וטתן תורה אסיכ נו. ואומרים יהו כבוד ואשרי והללויה וכו' עד ישתבח והו טתפילים בחן נשמת.

מן שבת אחרונה כעטט אמן פמן ארון עולם מן חו"ו, ועטט וביום השבת חיו, וקסט מזמור לתורה חיו, וקסט למנצח מזמור לרוד חו"ו כיו ישתבח, רמן פקנט ממן היער איט נשמת מן.

נשמת כל חי תברך את שמך יי אלהינו. ורוח כל בשר תפאר ותרום זכרך מלכנו המיד. מרהעולם וערהעולם אלה אל. ומבלעדך אין לנו מלך גואל ומושיע פודה ומציל ומפרגם ומרחם בכל ערץ צרה וצוקה. אין לנו מלך אלה אלה: אלהי הראשונים והאחרונים. אלהי כדבריות. ארון כל תולדות. המהלל ברב התשבות. המנהג עולמו בקהסד ובריותיו ברחמים. ויי לאינום ולאישן. המעורר ישנים והמקיץ נרדמים. והמשיח אלמים. והמתיר אסורים והסומך

נשמת, חקן כוסן טענה, כי בן נטלה אשתטטו נחלק טטנו לנרות הנשים נגמר נרות נ"ט, ו' ותענית ו' ע"ג, אחר נראה שזה כי הנוסחא כבר ידועה לכם כנוסחא אגדה נפי כל סינים אקדשו, ועוזר נ"כ נכסחים קי"ח לחתום בו את כנרת ליל פסח, ונקראת סס ברכת השיר בעבור איהו נרבה גדולה כעין ארה. ופלתתי כסידום יאן סניכ לסדור בי"י פאנת קס"ו וכואו כענטב טריו"א ו"ל אטעתי סד' יסידה נד יעקב אל שטעקן בן ביפא יסד נשנת עד מי ידעם לך טכ"ל ונפירוז אחר פלתתי נוב"ל שטעקן בן כפה וי"א שטעקן בן שטח יסד את נשנת ורטו אטו נו לטפרע דסיינו ע' זוכן עד ע' מי ידעם ע' עד טכס טורטו ו' ותינו פינו נ' נשנת טכ"ל. נשמת כל חי פנ"א כל הנשמה תהלל יי. ורוח כל בשר טכ"ב חיו יי, יי. חסיד, אטוד, אטוד, ודוא כל נגד תפטר ותרוטם תמיד זכרך טלכנו. מן העולם, תכלים קי"ג ט"ח. וטעטו, לנכס ולעולמי עד. ונטרדז תכלים נדרז טן העולם, מן פלטס דסיינפ ביב, ועד העולם, עד פלטס דחנן ניה. ומבלעדך עז"ה ישנים ט"ד, ו'. וע"ה, כ"א. ומפרגם טלה תלמודית, ונ"ל כשקראת הוט טכלכל. וכספרדים גורמים ועונה נטקום וספרום, וכן הוט נס' רנ טטרס. מלך אלה אלה. נסדור סזרדים, מלך עוזר וטודך פלה פת"י וכן נס' רנ עטרס. אלהי הראשונים עז"ה ישנים ט"ח, ד'. קריות בן נקודו כלאר נפרתי לטעלה דף 58. קרב התשבות. נכ"י גם ננוטח סרטנ"ס גואס המהלל פתשבות. וכספרדים גורמים המהלל דקל התשבות, אטנס נסדורי רט"ה ורט"ו וכל ס"י קי"ג תאנאזית, וכנחת טיטוני נסדור תפלה דסס לאון וז עטה אקאו נגמר' נרכות נ"ט ותענית ו' רוב כהודלות ונ"ל כל כהודלות! אטנס לרעה כי קויז"ה וז לפ תתכן פלה על כהודלות אל רוב כטו אשתטטו נס חו"ל אטס לקחזס לכורות על חלק טן פלקים אהפ היותר גדול נכס וכל"פ רמן אייטט כנון רוב כטום (פסחים ק"ח) אדרשו כחלק היותר כגדול טן סין אנכום, וכן רלאו ורטו נכסכ (סוכה דף כ"א) ידועים. חנל כל' סתקרת לא נשלת כך כהודלות רוב פלה ככל טקום טעטו טרנית הדכר גס טסדרי תפלה לקחזס כהודות ו' וע"פ גס בחן ברב התשבות טעטו נרנוי תאנאזות וכל"פ ריח אטעט, ואין קאס נו, וכבר נפר ואת רז"ס נסדורו ורטה גס לטעלה דף 45. הקנהג סיי"ס רטה ככל ספרים סדויקים וככ"ל כטו הקסוד (ויקרא י"ד, א'). וה' לא ישם עז"ס תכלים קכ"ח, ד'. וככ"י גס נסדור רט"ו גס גורס בן וה' הנה לא ינוט. וספ"י"ז בן הוט ככל הנוסחאות וכנח ספמול נדף כ"ד פנ"פ ארז קון לעולם עוסד נכסע"ל כטו לפ ספ"י כנעד (פ"נ, ל"א) פסיצו (ישנים כ"ו, י"ט) כאתרטה לומר פלוני העיר את פלוני טאנתו תפטר הפיצו. פ"ב לדקו סופרים נתפלתס המקיץ נרדמים ולא נדקו תאופאים עליהם, וכן אטר טכס גדול (הוט ד' פסח בן עורח סס"ה) כאטס חלאן נפיקשו (כסת"יל טפני פחד ס' לכנתי סית חייטים) הקיצוני רעיוני ופיטוי נרדמים עכ"ל. נרדמים, פל' תודעה ונגדח סס לך נרדס (יונה ח', ו'). וככ"י פחד גס נסדור רט"ס ורט"ו סניוסס רדמים יכנח בכל נו וז"ל כנח סד' חזר ז"ל סטניה נשנת כל חי כספודר נרדמים פויי ידע לפה, כי רדמים יתכן לומר זקן נכנו לומר ונרדכ לי כי אס נניטן לטיר רודס (תכלים ס"ח כ"א) ס' יאן טן רדס עכ"ל ואני הקטן אחר אין לומר רדמים כי ככל סתקרת ארז רדס פינו פלה נכסע"ל ופלת רודס

נפלים והזקק כפופים. לך לכהך אנהנו מזדים: אלו פינו
 מלא שירה כים וקלשוננו רנה כהמון גליו ושפרותינו
 שכה כטרדחי רקיע ועינינו מאירור כשמש וכירח
 ודינו פרושור כנשרי שמים ורגלינו קלור כאלור.
 אין אנהנו מספיקים להודות לך יי אלהינו ואלהי אבותינו
 ולכהך את שמך. על אחר מאלה אלה אלפי אלפים
 ורבי רבות פעמים והטובות שעשית עם אבותינו ועמנו:
 מטערים נאלהנו יי אלהינו ומבית עבדים פדיתנו. ברעב ונהנו
 ובשבע כלכלהנו. מחרב הצלהנו. ומדבר מלטהנו. ומחלים
 רעים ונאמנים דלירנהנו: עד הנה עזרנו רחמיה. ולא
 עזבונו חסדיך. ואלהתשנו יי אלהינו לנצה: עלכן אברים

נחלים ס"ח הוא ל' רדוי לכל המעשים והמיי"ם למעט ולפ טן כהר, ואף טלפנו נרסה זאת נרדעים נטבלול דף כ"ד
 עם נרסנ"ס פאר מלאה ענה אליכה כנהכ חלא נרסה יאנה סיה. והמשיח הסעיל פארז סיה, ל' דכור.
 ונחרי הספרדים כנירסה, עשה סחים ורופא חולים פוקח עורים וזקף כפופים הסעית אלעים והטענת
 מלעים וכן לנדך חתנו מודים" וכו' אלי טלה זו לא נעלה כמקרא רק כקבלת ו', ו'. ואסתר ו', ד'.
 וסל מורכב טן אס"לו וע"כ דנז כלע"ר למסרון סעי"ס. ורכ עטרס והרטנ"ס גם חכודרס גם חכודרס
 סנה סס דף ס"ח גורמים ואלו כו"ו כרז וכן סול כסדור ספרדים וכוכר ס' תרופה דף ס"ג עמוד רע"ה,
 ערסה זאת עסקת להאטור למעלה כרז סכז זה. ורע כי כנוסד לאן זו סכמט ג"כ כעל חנה דסי אליה
 דק ל"א. ולשוננו רנה, פירוש ולאנו טלא רנה, ועלת מלא מוסנת גם עליו, וכן וספחותינו סלחית סכז.
 סספיקים סל' בטלפת ספקו (פיוכ כ' כ"ב) סס יספוק עמר סדון (ט"א כ', י') ל' ד', "חירוי"ענר זיו"ן"
 ע"ל סל סעז לאן זה כרנה. על אחת מאלף וכו' נרשפות סחלפות יז כפן כי כרענ"ס גורס, "טל
 סח סלף סלפי אלפיס ורכ רוכי רכנות פעמים הזכות" וכן כסדור רכ עטרס וכן נרסת חכודרס רק
 גרס רפי כמקום רוכי. וכסדור רפי"ו, "טל סח סלף סלף סלפי אלפיס רפי רכנות פעמים כסונות."
 וסדור רעז, "טל סח סלף סלפי סלפיס ורפי רכבות ססונות." וכסדור רפי"ו וכו' ככנוסדחמו ולפיכ
 ספירוש ססונות עשית עטנו סלף סלפי סלפיס ורכי רכנות פעמים אין חנפנו יכולים לסודות לך עליסס
 על סח סק"ה. וע"כ ס"לף סל"ף נקטן להססק ססטר, וסליס סל סח סלף סיה עסטר סלף וכל"א
 סיו סיוע"דוער סח"ל, ורפי סול כעו ורפי ונזות סבי"מ למסרון סכפל, והסון סס קודין ורכי כסדוק
 וסעו סול, כן כמכ סכודרסס. ורפי"ו וכן כסדור רפי"ו, והס סל דכר כעו סעז גדול (כרזית ע"א, ס"ע)
 וסללו ססעין סכז (טלפי ג' י'); וכמכ כרסנ"ס ככירוסו לכרזית ע"א, יעס סלסר כחלפת סכז ורשוב
 ככלתנו כ"ו, כי שבע סס ספועל והכוכן ורפי"ו ככלתנו כלא ו"ו סכ"ל ורכינו כי שבע סול סס ססקיס
 כ"ל וקסיוע"ג ולל יתכן לסכר לו חזת כ"ח כומר קשוב ככלתנו וע"כ סקן ורפי"ו. וכול פירוס סכח
 לנו סרנס כריות כ"ל איש חיכערפוס. סך לדעת כי ככ"י גורס ורפי"ו ככלתנו וכול סכוכן כיוסר דוגס
 וכלתנו לאונט (ויקרא כ"ס י"ט) ורזס עוד כנוסף ר"ה. וסדוקים רעים ונאכנים, כן סעקר כעו דכרס כ"ח,
 כ"ו. כן כסדור רפי"ו. סקרי"ס כך כקודו ככל ס"ו, וכן קרלו גם ססיוסרים כחזוכים כקדעונים כעו סכן
 נכדל ככוכרסע סדון כעסקל כ' כ' חנועות וכחז, "סענה ולרנעיס, וסחחיס נעעיס, כעו ססטריות קכועיס,
 כסכר סקרי"ס, וכעו ר' סליר כר יסחק כמיוסו חכלה סקח סכול כעסקל ח' ע' חנועיס וסרו, קכוכ
 סקודות וסין ססדריס, כעין סקרי"ס ועכול סדרי"ס, וכן ר' ססריס כר יסחק כמיוסו ח' סגרי סכול ג"כ
 כעסקל ח' ח' חנועות סרו, רכיעי להכניס עלות סקרי"ס סלול סן ככז סוכת לכריס", גם כדכרי רז"ל ככלתנו
 כן כקועיס סרנס כחוכ כו"ד סגרי סל"ף לכוכות על סכר, וע"כ ככר סכיוס עטנו סקרי"ו. והסכטכו כו
 ס"ל ככריות על כח סחלף סכוף וכל"א, "קסרפערסח"ל, ג"ע"ו. וסקודו כל"א סרעי, וכנדל ס"י נקודו כן
 סקרי"ו סכר סעעו כוף סעוף (פויענעו). וכנס סקרי"ו כז כעסקל סקו סקרי"ו. סו גם כעסקל סל"ח

שְׁפִלְגָה בָּנוּ. וְרוּחַ וּגְשָׁמָה שֶׁנִּפְתְּחָה בְּאַפֵּינוּ. וְלִשׁוֹן אֲשֶׁר שָׁמָּה
 בְּפִינוּ. הֵן הֵם יוֹדוּ וַיִּבְרְכוּ וַיִּשְׁבְּחוּ וַיִּפְאֲרוּ וַיְרַמְּמוּ וַיַּעֲרִיצוּ
 וַיִּקְדְּדִישׁוּ וַיִּמְלִיכוּ אֶת־שִׁמְךָ מִלְּבָנוּ: כִּי כָל־פֶּה לְךָ יוֹדָה. וְכָל־
 לִשׁוֹן לְךָ תִּשְׁבַּע. וְכָל־בֶּרֶךְ לְךָ תִּכְרַע. וְכָל־קוֹמָה לְפָנֶיךָ
 תִּשְׁתַּחֲוֶה. וְכָל־לְבָבוֹת יִירְאוּךָ. וְכָל־קָרֵב וְכָל־יוֹת יִזְכְּרוּ לְשִׁמְךָ.
 כִּדְבַר שְׁפָתוֹב כֹּל עֲצַמְתִּי הֵאמְרָנָה יי מי כְּמוֹךָ. מִצִּיל עֲנִי
 מִחֶזֶק מִמֶּנּוּ וְעֲנִי וְאֲבִיוֹן מִגִּזְלוֹ: מִי יִדְמֶה־לְךָ וּמִי יִשׁוּחֶ־לְךָ וּמִי
 יַעֲרֶךְ־לְךָ. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיוֹן קִנְיָ שָׁמַיִם
 וְאָרֶץ: נְהַלֵּךְ־ךָ וּגְשַׁבְּחֶךָ וּגְפַאֲרֶךָ וּגְבַרְךָ אֱרֶ־שָׁם קִדְשֶׁךָ.
 בְּאִמּוֹר לְדוֹד בְּרַכֵּי נַפְשִׁי אֶת־יְי וְכָל־קָרְבִי אֶת־שֵׁם קִדְשׁוֹ:

הַיָּהוָה בְּרַחֲמָיו עִנְיָ.
 הַיָּהוָה בְּכָבוֹד שִׁמְךָ.
 הַגִּבּוֹר לְגִצְחַ וְהַנּוֹרָא בְּנוֹרְאוֹתֶיךָ.
 בְּהַלְךְ הַיּוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רָם וּגְשָׁא.

כצנועות שתחיל סוף האל, וכסכות וסתי
 עלת וססת תורה הגדול (ונק' סגל סגל
 כצסת תורה האל) ונססת שתחיל הגבור,
 כן נוסגין כרוב קסלות חסכנו, חן כרוב
 קסלות פולין שתחיל סוף האל ככל ג'
 רגלים, חכל ככל הסקוסות כרס: כנס
 חוס כפור שתחיל רבולך, וככל כמות כנס
 סוף סגן שוכן עד עד תתקדס וסקל
 טובה וכמקהלות.

אלוהים אלשי רח אקוד ככ"ח נקמן כרכיו נעבור כרי"ח אמינה סוכלת סדג. ולין לכבוד כי לולס הקדש
 ססודגלת כיה לומר ג"כ אכריי סן אשר ינוקד אקרים (לח אכריי כצסס סטוסעס כל כעל ס"ח) ויחיה סיר
 אעלסו לו ככרי סול אכרי סלל"ף לרסו על ססף כסול, כי כן רסו לרעסס כיר' אל ססף סגול כסו
 כסס אכסו אכיש אכיש לרסו על נקוד חגש חגשי וכסו חיסורי סרגלים (סוכה כ"כ, ג') חיסורי ססלת
 (וכסס ס"ט) לכקטיד חיסוריו (סס כ"ו, ג') אקודו חגשי חגשי כסלס אסו חגשיים. חסנס חכרי ססלת
 ככל ס"י סלל"ף כרי, כן כלסו כו גס חסנו ולס חח ססנו. שפלטג, אעלקת, סגורת סי פלג לססף חעלס
 (פיוב ל"ח כ"ס). ורח ונכסוה, ככר כסחי פירכו כס' חוללות סייס דף קכ"ס. שנפסח כאפיו
 ע"ס כרלסית ג', ז'. ה', ל' כנס כסו סן הלוס סיס (כרלסית ג', כ"כ) ונקוד כרי כרוב ססודריס וסס
 סול חונסו סו חגשי (כסודר ל"א, ס"ו), וגס יתכן לכקד קודס כסול וסוקף חונסו קודס (כסודר כ"ג, ס') קוד
 חוה (פיוב ס', י"ט) קודס (סס י"ג, ח') קו אילת (סס כ"ו, י"ד) ודומיכס. יודו ויכרכו, כוסס אל
 ס' כנסות חלס כס ג"כ כנסס אכרונס אל ססלל. וכל לישון ע"ס יכסיס ס"ס, כ"ג. וכל קוסה
 וכל גכס. שסכוב כסלסס ל"ה, י'. סו ידסו לך, פסס עד וכתוב רכנו כדוקיס כוססת סססודריס
 ככנס סנוססחנו, וסל כן לכנס, אעס ענייס חסכ חכעס, לעקת סול תקסיכ וחוכי, וכתוב
 רכנו" וכו' יקן כס' רג עסס. סו ידסו וכו' ע"ס ססלסס ס"ס, ז'. ויכסיס ס', כ"ס. האל חכרול,
 לקות סססס כרס סן אסס. כריי נפשי ססלסס ק"ג. ח', האל, עתה חכר לככווי ססס כ"ס אססר לעעלס
 סול ככרול ככר וסודלס וסלרין ככל אסד וסד ככסו. כחעצוסות, כחוקף, חסס ל' ססלסס ס"ס, ל'
 אכסוב סס עו וסעלסוס חלל כסס חל. חכרול כככוד שסך ע"ס ססלסס קל"ס, ס'. חככוד לנעס, ל'
 ככר כר דסס אסס ככר ככרסו ונוקוסו חול סלס חלל חסכ גכור לעולסו כר. ככוראחוקף, ע"י כעכיס
 סרלסס אכ חסס כוד. חישוב על כסס, ע"ס יכסיס ז', ח'. וכו' ס"ג. וככס סכל כו חל ככס כ' סלסי
 ככוסוס סתחיל כסן סלל כחעלסוס ען ככיל ססן חוכס אסחורס נקלסס עו כ' ס' עו לעסו חן.
 חסכסו סתחיל עגרת וכססס חורס סתחיל ככרול כככוד ססך לפי אססר יוסס לכוו כככס (יכסיס כ"ג,
 ס"י) ונדלס כססססס על כסכסו וכסיי וכססס חורס, וכססס סתחיל סכור לנעס לפי אכסכ"ס כרלס
 כככר על סיס, וכ"ס ח"כ סתחיל ססלך סיוכ לפי אכסכ"ס יכס כדון עכ"ל וכן כככס גס כס' חכ"ן.

שכן עדין מרום וקדוש שמו וכתוב
רגנו צדיקים ביי לישרים גאון תהלה:

בפי ישירים תהלהלל וברברי צדיקים תרברך
ובלשון חסידים תתרוםם ובקרב קדושים תתקדש:

ובמקהלות רבבות עמך בית ישראל ברנה יתפאר שמך מלכנו
בכל ידוד ודור שכן חובת כל היצורים לפניך יי אלהינו ואלהי
אבותינו להודות להלל לשבח לפאר לרוםם להדר לברך לעלה
ולקלם על כל דברי שירות ותשבחות יוד בן ישי עבדך משיחך:
ישתבח שמך לעד מלכנו האל המלך הגדול והקדוש
בשמים ובארץ כי לך גאון יי אלהינו ואלהי אבותינו שיר
ושבחה הלל ומרה עז וממשלה גצה גדלה וגבורה תהלה
ותפארת קדשה ומלכות ברכות והודאות מעתה ועד עולם:
ברוך אתה יי אל מלך גדול בתשבחות אל ההודאות ארון
תפלות הבוחר בשירי ומרה מלך אל חי העולמים:

שכן עד סוף דבוק לשעלה טענו ר"ל הטלך היוצר רם וכח אכן עד, וכול עמ"ס ישעיה כ"ו, פ"ו. ותחת עד
מרה לעולם, וע"כ יש להסיר אישיות כדבור בין עד וכן מרום. וכתוב בתהלים ל"ג, א'. בפי ישירים, גם פה
חזר למסוק רבנו לדיקים לבריתנו יותר ותומך בפי ישירים תהלהלל ע"ג ליארים נאום תהלה, וברברי צדיקים החכרך
ע"ג רבנו לדיקים, ונסדורי הספרדים ובשפתו לדיקים. תתרוםם ככל פני ושירות ועמ"ס וערו לס' תמידיו (תהלים
ל"ג, א'). ובקרב קדושים, נמוך יתהלל ועמ"ס ונקדשתי בחוך בני ישראל תני כ' פקדשכם (ויקרא כ"ב, ל"ב) ועמ"ס
נמוך נמוך קדושים (תהלים ס"ט, ח'). ובתח סכל בו וו לכתב סר' נתן רבנו לדיקים וכו' פני ישרים תהלהלל, ונדברי
לדיקים תהנהך, וכלאון חסידים תתרוםם, ובקרב קדושים תתקדש, כך סדרו בעשורים וקנים, אך הסדאים עקבו את
הסידור ובכיל אלאו יל סתק תתום נרשאי הסעות נקאו למחום רב קס נסוף הסעות (כוונתו כזה עכ הספרדים שאומרים
כן כל סענה), תענם טעמי כי יש טקופות נאשכנו אצמדדין אוחו כך כיום הכטל, ונרשם לי אטאום הסדרה
דל רבנו לדיקים אטוף על יתק נחתם בו עכ"ל ורלונו לוטר אנתחם יתק נרשאי הסעות בענור אכן נרש
בשוק רבנו לדיקים על יתק חנינו, וסדרה זס טכיו סכל בו כס' פ' בסירואו לתפלת שבתם של שנת ח"ל יתק
דק, טכיו כלגדה רבנו לדיקים כס' כוטרן אכלדיקים כוחין סקנ"ס טיד אומרים אירם, אכן טכיו נילתק אנתקד
דלם סטטים סתופים טיד אטר אירם עכ"ל ושונא גם נתפח פ' ב'. וסברנאל כס' ונת סח י' נ"ר יש לו נוסח
שירות וס' "כפי ישרים תתרוםם וכלאון חסידים תתקדש ונדברי לדיקים תהנהך ובקרב קדושים תתהדר".
אכן נגידול נסוף כתר טלכות אלו סדרו עוד נוסחא תפלת.

ובמקהלות, נוסח זה גל נפרקי סיכלות, ובמקהלות ככ"ל וכול סטטון מן טקפלות (תהלים ס"ח, ב"ז),
ה' נרשיל ור"ס נקדו ובמקהלות סט"ס כחירק כסגנרם תחרי נטוק כדל"ב לשכלוב דף קס"ס וכל סכירו טעמו
אשם טאקל סתקס ססעלה לטאקל סוכר טפסלי וכן טעם כפל וי"ב נס' א"ב אנתק ובמקהלות סס"א כלרי
סכל את דר"ק לסטרו. אכל דר"ק לא כתב דבר סתקוד סטיכות הרטוי, וכול ככ"א כטו סתקצות סוקרות
מן סטצות סוקרות ולם נטלם גם כסוכרת וכספסרות (קסלת "כ, ת") ורש' אכן סוף גם כסטיכות. ברנה
הפאר, עכ"י נרנס יתנת ויתפאר. חובת ל' חכמים סוף כטו חונה עלינו כל"ס טאוריגקייט וכן כחפלת מוסף לטעות
ססעני. ולקלם, כל סלכות אל שנת סכלו סכילה אוחין ו"כ סענס כססחים קס"ז, נ' כוססת כגרה, וסרס כוס
קכית ור"ס כסדירז גם קכית אכן ירשי כקדש וכספסלר אס דף 130 על כל דברי שירות, יותר סכל דברי
ארות, ר"ל כל דברי ארות דוד אינם ססטיקים לכבודו להסס, ותשנחות סכ"ת כנאם כי סטין סוף.

דער פֿערבעטער רופט אויט:

בְּרַכּוּ אֶת־יְיָ הַמְּבַרֵּךְ:
קו"ם
בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבַרֵּךְ לְעוֹלָם וָעֶד:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר אוֹר
וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ עֹשֶׂה שְׁלוֹם
וּבוֹרֵא אֶת־הַחֵבֶל:

וּמְהֵרָעֵנִי דַעֲמֵנָה בְּעֵסֶטֶט דִּית גַּעֲאִינְרַע וְיִזְעֵנָה:

פ' יתְבַרְךָ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹסַם וְיִתְנַשֵּׂא
שְׁמוֹ שְׁלִמְלָה מְלִכֵי הַמַּלְכִּים תְּקַדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
שֶׁהוּא רֵאשׁוֹן וְהוּא אֲחֵרוֹן וְיִתְבַּלְעֵדוּ אֵין אֱלֹהִים
סְלוֹ לְרַכֵּב בְּעֶרְבוֹת בְּיָה שְׁמוֹ וְעֲלוֹ לְשָׁנְיוֹ וְשְׁמוֹ
מְרוֹסַם עַל־כָּל־בְּרָכָה וְתַהֲלָה:

כאטנגן ספון השם יאטר סתבל.

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלִכְתּוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

כאטנגן ספון המבורך יאטר סתבל.

יְהִי שֵׁם יְיָ מְבַרְכֶּה מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם:

כאטנגן יולר פוסיפוס וס: אור עולם באוצר תיים אורות מאפל אמר ויהי:

שבת כגדול עד ישי הסליחות טנגנים הכל יודך. כ"ט כחל כחול פוטרים המאיר לארץ כעבוד לטענה נעסוד.
פ' ו"ט, וטען ער תויל חייכען ווערקטעג פמאלט, ווירד סטקטט הכל יודך דען חונטענסטעטהענדע המאיר לארץ געבעטעט.

הַבֵּל יוֹדוּךָ וְהַבֵּל יִשְׁבַּחְךָ. וְהַבֵּל יֹאמְרוּ אֵין קְדוֹשׁ כִּי־י:
הַבֵּל יְרוֹמְמוּךָ סְלָה יוֹצֵר הַבֵּל. הָאֵל הַפּוֹתֵחַ בְּכַל־יוֹם נִלְתוֹת
שַׁעֲרֵי מִזְרָח: וּבּוֹקֵעַ חֲלוֹנֵי רִקִּיעַ. מוֹצִי־אֵל הַמֶּדֶה מִמְּקוֹמָהּ
וּלְבַגְרָה מִמְּבוֹן שְׁבַתָּהּ: וּמְאִיר לְעוֹלָם כָּלוֹ וּלְיוֹשְׁבָיו. שְׁבַרָה
בְּמִדְרַת רַחֲמִים: הַמְאִיר לְאֶרֶץ וּלְדָרִים עֲלִיָּה בְּרַחֲמִים.
וּבְטוֹבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכַל־יוֹם תְּמִיד מַעֲשֵׂהוּ בְּרֵאשִׁית: הַמְלֶךְ
הַמְרוֹמֵם לְבַדּוֹ מֵאֵז. הַמְשַׁבַּח וְהַמְפָּאֵר וְהַמְתַּנַּשֵּׂא מִימּוֹרֵי
עוֹלָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים רַחֵם עָלֵינוּ. אֲדוֹן עֲוֹנוֹ
צוֹר מִשְׁנֵבְנֵנוּ. מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ מִשְׁנֵב בְּעַדְנוּ: אֵין בְּעֶרְכְּךָ וְאֵין
זוּלָתְךָ. אָפֶס בְּלָתְךָ וְאִי הַזְמִיחֶךָ: אֵין בְּעֶרְכְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ

הַמְאִיר לְאֶרֶץ וּלְדָרִים עֲלִיָּה בְּרַחֲמִים. וּבְטוֹבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכַל־יוֹם תְּמִיד
מַעֲשֵׂהוּ בְּרֵאשִׁית: מִה רַבּוֹ מַעֲשֵׂיךָ יְיָ. בָּלֵם בְּחֻכְמָה עֲשִׂיתָ. מְלֹאָה הָאָרֶץ

הכל יודך, בשבת אכילת יום סבוגר סבל הימים עתריכים באנשים נכנסת יולר חור. ירוססוך סלה.
תמיד. ובוקע, פותח. לעולם כלו, לכל העולם, ולט"ד לעולם נקטן. וליושביו, ליוצאי סטולם. כסדת דחסימ.
כדחסימ כנ"ר סוף פ' י"ב ושנא נסירוז דכ"י לרעח נרעסימ סקדימ כקנ"ס מדת כרועימ וכחסימ נפדת
סדין כדי איתקיים סטולם; וסלינת סדה סטורח לטעלה דף 123. הוסאיר לארץ, זה סתדת ונסי
סנסימ חסרין סס ג"כ כולר אל פול. ונסדורי סספדימ וסחזור רוספ יא ג"כ סססוק מה רבו סעשיך ה'
כשו כחול, חלל נסדורי ססנסימ לא נסלה לכנת וכן סינו נסדורי רע"ס ורע"ו. חך זפת רפויי נבל טו
סכתב סס' ל"ו נס' קנ"כ ססכל יודך עד אל פדון יא קי"ג סכות ונרלה סטנו ססיכ נס' ננסססו
סססוק עה רבו סעשיך וכו', וננס סססנן ססון עד ספד ססס סיותר וספסר ססססו סיס ססר סנה ססס.
אין כערךך עכ"ס סססליס ס', ו'. ונספדימ פוטרים אין ערוך לך. ואין זולתך עכ"ס דס"פ י"ו, כ'. אסס
כרתך עכ"ס יססיס ס"ס, י"ד. וכו' רוסה, לך עכ"ס סססליס ס"ס, ו'. אין כערךך, עתה פוזר לסרד ל'
סלסנות סססויר. וסטר אין כערךך ה' אלוהינו בעולם דוד, סלין אס' דנר כטולם כנסות יא לערוך סלי,

בעולם הזה. ואין זולתך מלבנו לחיי העולם הבא: אָפֶם
בלתך גואלנו לימור המשיח. ואין דומה לך מושיענו
לתחית המתים:

אל ארון על כל המעשים. ברוך ומברך בפי כל נשמה:
גדלו וטובו מלא עולם. הער ותבונה סבבים אותו:
המתנאה על חיות הקדש. ונהדר בכבוד על המרכבה:
זכות ומישור לפני כסאו. הקד ורחמים לפני כבודו: טובים
מארות שקרא אלינו. יצרם ברעת בנינה ובהשכל: קח
וגבורה נתן בהם. להיזר מושלים בקרב הגל: מלאים זיו
ומפיקים גנה. נארה זיום בכל העולם: שמחים בעצמתם

קניגך: המלך המרום לבדו מאז. המשבח והמפאר והמתנשא מימור
עלם: אלהי עולם ברחמיך הרבים רחם עלינו. ארון ענו צור

אמר כ' חלכינו, לפי שהעולם הזה נכרת כעדת הרחמים וכעדת הדין כעפורה לטעלה. לחיי העולם הבא,
ר"ל שכלם כנאשות גם אם אין לנו טלך חלל הסם נ"ב. לימות המשיח, כשיגאלנו מעבוד מלכותו או
ידע לכל כי אפס נלחו. לחיות המתים, החאופה הגדולה נחמיית המתים היא טופת אלה נעלה דומה
למלכו, וכן פוערים נחמלם ופי דומה לך טלך טטית ועמים. ואלה בעקרים טאטר ד' טרק ל"פ.
אל ארון, כתנ הכל בו, טיוטר כללטה ניתח, וכרלחונה עטר תנות ננד עטרט הדנרות, ותלחדונם
י' תנות ננד י' טולות, נאלרו תעשה חטלעיים טככל חמד ת' תנות טהן נכללן ע"כ נד סם כעפורה,
ידע סם כ"כ חותיות ננד סם כן כ"כ עכ"ל (ורלה עוד עזה כזוכר ס' תרומה דף ג"ט טטור רל"ד). ודע
כי כל טרוח טחלת לנ' חלקים וכל חלק טחמיל כלות טסדר חלפ"ח נית"ח. ונסדור סעדיה גלון לח נעלה
סטיס חל חרון חכל כלה נעקוטו נוסחח חחרת גם היא ע"ס ח"כ חחלתה אל אדיר בטעלה מושבו וסופה
חחלות עוו נשיר לסניו. ברוך ומברך, כניי כ"י גם נסדורי רפ"ס ורפ"ו ונמחזור רוטח כגידסה
כ"ך היא ומברך, וכן הוא גם כתנינח דף ג' ע"כ ונסדנד רנה דף רנ"ז. חך כזוכר פרשת חרוטה טלת
הוא חיינה, וכן כתב חנודסה חלון לוטר הוא כדי חיסיו י' תנות נחרו וכטו חכתנ גם סכל נג. בפי
כל נשמה ע"ס סוף חחלים. מלא עולם ע"ס ידעיה כ"ג, כ"ד. דעת וחכונה ע"ס טעלי כ', ו'. סוכבים
חיו, כחוב כט' נגיד וטלה דף כ"ו ח"כ לוטר דעת וחכונה סוכנים חודו ולת אחוה והגסה ככונס
סח חדש לסנין. וסנה נעל וי"כ סגיה לוטר סוקביות חותו כעבור כי דעת וחכונה ל' נקנה סן, וחלון
לדך למסחו כעפולר לטטה חלל וחחיות יאוררו דף 214. חיות הקדש, טלחכי טעלה, חלילו עליסה
טענה וכחחח כתנינח דף י"ג, כ'. חסרכבה, טעטרות כעללכיס כעעטרס נקדח טרכנה כל' חו"ל (תנינח
דף טרק כ'). זכות, טלס חלטודית וטעטה כעברי טוסר, טענין ווך יכר פעלו (טעלי כ"ח, ח'), וכלאון
סח ע"ס חדך וטעטט טכון כסלך (חחלים פ"ט, פ"ו) חכות סיה סלדך חילדיק סחדס נדין לוכוחו, וטיחור
סח טעטט כעו לעכות לדקס וטעטט, לח יעשה טעטט (כרלחית י"ח, י"ט, וכ"ס). לפני כבודו, כס"י לפני
כסא כבודו, וככטיטו חנת כסח כדי חיסיו ת' תנות נחרו וכעפולר לטעלה, וכספררים נודסיה טלח כבודו,
חיינו כון. טובים מאורות, חחר חכח כעדות כנודח טדנר טחס על חקון כעחורות חכח טענין חסרכה
חחר חניס חחורות ע"ס וירל חלכיס חח חפור כי טוב. ברעת בנינה ובהשכל, סי חמרו על כעחורות
חון לחס חחת וחינה וכל כוף טועה, חנל חס טדות טוסכות על ככורל וככס כרל וילכ חח סכל כעו
חחח כ' כככסה יכד חדך כון חטיס כחכונס כדחחו חכוסות כנקשו (טעלי ג', י"ט). בהם, כעחורות.
לחיה כושלים ע"ס ולטעל חיוס וכלילה, חיו, טעטו חוד ווסר, כעו חדרי חיוי (דניחל ד', ל"ג), ונחת
סחך סליו חדנשו חודך (כסדנד כ"ג, כ'). ומפיקים, טולחיס. נגרה חחרת חוד, טטרחח"ו. שמחים
כעחום וכו' סטייטן דכר על כעחורות כדרך סכל כעל ילדיו חייס ונתן לסס חעשה וזאן וכדרך ככחוב

וְשֵׁשׁ בְּבֹאֵם. עוֹשִׂים בְּאִמְרָה רְצוֹן קוֹנָם: פָּאֵר וְכָבוֹד
 נוֹתְנִים לְשִׁמּוֹ. צְהִלָּה וְרִנָּה לְזִכַּר מַלְכוּתוֹ: קְרֵא לְשִׁמּוֹשׁ
 וַיִּזְרַח אֹזֶר. רָאָה וְהִתְקִין צוּרַת הַלְבָנָה: שָׁבַח נוֹתְנִים לְכָל
 עֲבָא מְרוֹם. הַפְּאֶרֶת וְגִדְלָה שְׂרָפִים וְאוֹפְנִים וְחִיּוֹרֵי הַקֹּדֶשׁ:
 לְאֵל אֲשֶׁר שָׁבַת מִכָּל הַמַּעֲשִׂים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי הַתְּעַלָּה
 וַיֵּשֶׁב עַל־כִּסֵּא כְבוֹדוֹ. הַפְּאֶרֶת עֵטָה לְיוֹם הַמְּנוּחָה עֲנֵג קְרֵא
 לְיוֹם הַשְּׁבִת: זֶה שָׁבַח שְׁלִיזִים הַשְּׁבִיעִי שָׁבוּ שָׁבַת אֵל מִכָּל
 מְלֹאכְתוֹ: וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשְׁבַּח וַיֹּאמֶר מְזֻמּוֹר שִׁיר לְיוֹם
 הַשְּׁבִת (טוֹב לְהַדוֹרֵי לַיּוֹם): לְפִיכָּה יִפְאָרוּ וַיִּכְרְכוּ לְאֵל כָּל־
 יְצוּרָיו. שָׁבַח יִקַּר וְגִדְלָה וַיְהִי לְאֵל מִלְּךָ יוֹצֵר כָּל הַמְּנוּחָה
 מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁם בְּיוֹם שְׁבִת קֹדֶשׁ:
 שְׂמֵךְ יי אֱלֹהֵינוּ יִתְקַדֵּשׁ וְזִכְרָךְ מִלְּבָנוּ יִרְפָּאֵר. בְּשָׁמַיִם
 מִמַּעַל וְעַל־הָאָרֶץ מִתְּהִלָּת: הַתְּבַרֵּךְ מוֹשִׁיעֵנו עַל־שָׁבַח
 מַעֲשֵׂה יְדִיד. וְעַל־מְאֹרֵי־אֹזֶר שְׁעֵשִׂית יִפְאָרוּךְ סְלָה:

מְשֻׁבְּבֵנוּ. מִגֵּן יִשְׁעֵנו מְשֻׁבָּב בְּעַדְנוּ: אֵל בְּרוּךְ גָּדוֹל הַעֵה. הַבִּין וּפְעַל וְהִי
 תְּפִיחָה. טוֹב יֵצֵר כְּבוֹד לְשִׁמּוֹ. מְאֹרֹתָ נָתַן סְבִיבוֹתָ עִוָּ: פְּנוֹת צְבָאוֹ
 קְדוֹשִׁים רוֹמְמֵי שְׁפִי. תְּמִיד מְסַפְּרִים כְּבוֹדֵי־אֵל וְקִדְשָׁתוֹ: הַתְּבַרֵּךְ יי
 אֱלֹהֵינוּ עַל־שָׁבַח מַעֲשֵׂה יְדִיד. וְעַל־מְאֹרֵי־אֹזֶר שְׁעֵשִׂית יִפְאָרוּךְ סְלָה:

נְשׂוּמֵנוּ י"ט. קוֹנָם וְכָן נִסְדוּרֵי סִפְרֵי־דִּסְטִי וְנִשְׁחָזַר רִשְׁטָה וְרַפְסָה כְּיוֹנֵר אֵל חוֹל דף 78. נוֹתְנִים כְּסִפְרֵי
 לְשׁוֹבוֹ אֵל נוֹרָסָה, וְהַכּוֹנֵה כִּי עַל יְדֵי מַסְלַסְס וְסִנּוֹסֵס אֵכֹף עַל מִדֵּר נִכּוֹן וְלֹא יֵאֲמָרָה לְעוֹלָם יוֹדֵעַ לִפְנֵי כָּל
 הַמַּסְתַּרְתּוֹ וְכִנְיָדוֹ אֵל נִדְלָסֵס אֵכֹר סוֹחַ סוֹחַ כְּסִסְנָס נִכְחוֹ אֲחִיזֵן לֹא תִגְלִית. צְהִלָּה ל' טְלִיזוֹת עֲנוּרָה לְסִלֵי וְדִי
 יוֹבֵגֵת לְיוֹן (יִסְעִים י"ג, ו'), וְהִיא אֵס דֵּנֵר כִּתְנָרוֹ וְדִנָּה וְע"כ הַס"ס נִמְט"ף קִטָּן דּוֹנֵסֵת נְדִטֵי פְּהִרָה (וּקְרָא
 י"ג, ד'), וַיּוֹכֵדֵל כּוֹס עַן צְהִלָּה וְהַטְּפֵה (לְסִתֵּר ח', ט"ו) אֵכֹף נִמְטָף סִתָּם כְּעִנּוֹר אֵכֹף פִּעַל דּוֹנֵסֵת פְּהִרָה
 פּוֹנֵבֵה (וּקְרָא ט"ו, כ"ט). קְרֵא לְשִׁמּוֹשׁ, כְּעַת הַנְּדִיחָה, וְאַתָּה קְרֵא כִּי הַכֵּל נִבְרָא כְּעִנּוֹר אֵכֹף פִּעַל דּוֹנֵסֵת פְּהִרָה
 כְּנִדְרָף יִסִּי טְלִיזוֹת, וַיִּסִּי נִדְרָף הַכֵּסֵף וְאִדְרוֹ וְרַפְסָה. רִאָּה וְהִתְקִין צוּרַת הַלְבָנָה, כִּפְאֵר רַפְסָה הַקְּנִיָּה אֵכֹף
 פּוֹטוֹת הַעוֹלָם לְטַעוֹת אֲחֵרֵי הַכֵּסֵף לְעַדְדוֹ אִוֹ הַתְּקִין כּוֹרֵת הַכֵּסֵף כְּדִי אֵינְעֻנוּ טְלַטְטוֹת כְּרִאוֹמָס כִּי הַסֵּ אֵכֹף,
 וְכִדְלִיתָהּ כְּבִדֵּר פּוֹרָסָה י'. וְאַתָּה לְדִרָה הַכֵּסֵף לְעַדְדוֹ אִוֹ הַתְּקִין כּוֹרֵת הַכֵּסֵף כְּדִי אֵינְעֻנוּ טְלַטְטוֹת כְּרִאוֹמָס כִּי הַסֵּ אֵכֹף,
 עַתָּה אֵטְקָלֵס פְּהִירָה הַכֵּסֵף. וְכִתְבֵּן סִיזוֹר אֵיֵס פּוֹטְרִים רִאָּה וְהִתְקִין צוּרַת הַלְבָנָה וְטַפְרָסִים אִוֹתוֹ עַל הַקְּרָא
 (כְּסִלִּין ס' ט"ג וְסוֹבֵל כְּפִירָה רַב"י לְכִרְחִית ח' ט"ג). וְעִיִּין אֵס נְדַעֵת וְקִנִּים לְכַעֲלֵי כְּתוּסָסוֹת). שְׁבַח נוֹתְנִים
 לֹא יִכֹּף אֲחֵר אֲכֹר אֵנֵת הַנְּדִרָף נִתְפַּחְתּוּסִים אֵכֹר לְכּוֹכֵד אֵכֹף עַל יְדֵי הַעֲלִיזוֹתִים וְאַתָּה אֵנֵת מִתְנִים לֹא כָּל פִּעַל
 פּוֹרִים רַב"ל כָּל טְלַכְרֵי פִּעַלֵס וְע"כ סִבּוֹ לֵב"י נִי אֵלִים וְכו' (הַסִּלִּים כ"ט, ח'). וְהַסֵּ אֵנֵקֵט כָּל נִתְיִיבֵה דּוֹנֵסֵת
 ל' כִּנּוֹ וְרַפְסָה לְטַעֲלֵס אִתָּל נִשְׁפַּחֵת יִתְנּוֹ (דף 79). וְהַסִּפְרֵי־דִּסְטִי נִדְרָסִים שְׁבַח יִתְנּוֹ לוֹ, וְנִרְמַסְנוּ יוֹאֵר כְּכּוֹנֵב
 כִּי כָּן נִסֵּ לְטַעֲלֵס נוֹתְנִים לְשִׁמּוֹ. הַפְּאֶרֶת יִגְדְלָה נוֹתְנִים לֹא שְׂרָפִים וְאוֹפְנִים וְדִוּוֹת הַקֹּדֶשׁ, וְכִנּוֹת נוֹתְנִים
 לֹא אֵנֵטְלֵק סִדְרָאָן אֵנֵדְרוֹ שׁוֹטְטִים נִסֵּ לְסוֹטָן. וְכִתְבֵּן לְכּוֹדְרָסֵס יִסֵּ נִדְרָסִים אֲרִפִּים וְחִיּוֹת וְאוֹסִנֵי הַקֹּדֶשׁ (וְכָן
 כִּיֵּת נִסֵּ גִיד וְטִלּוֹת דף ג"ו) וְהַגִּידֵסֵס סִרְפָּאָסֵה פִּיכָּה אֵכֹן אֵכֹן פּוֹטְרִים כְּיוֹנֵר וְהַסִּפְרֵי־דִּסְטִי וְחִיּוֹת וְאוֹסִנֵי הַקֹּדֶשׁ כְּכ"ב.
 לְאֵל אֲשֶׁר וְכו' טְקָבֵר הִיא לְטַעֲלֵס סִעֵנֵס ל'ל אֲרִפִּים וְאוֹפְנִים וְחִיּוֹת הַקֹּדֶשׁ נוֹתְנִים תְּמַסְרַת וְגִדְלָה
 לְאֵל אֲכֹר אֵנֵת וְכו' וְכִתְבֵּן טְלִיזוֹ סִיזוֹר נִפְ"ס ס' ר"ס וְנִתְבָּרִים נִלְאָכְהָ וְנִבְרַסֵת לְטַעַל לְאֵל אֲכֹר אֵנֵת, וְדֵנֵר טַפְרָסִים

התברך צורנו מלכנו ונואלנו בורא קדושים ישתבח שמך לעד
מלכנו יוצר משרתים ואשר משרתיו כלם עומדים ברום עולם
ומשמיעים ביראה יחד בקול דברי אלהים חיים ויומך עולם: כלם
אדובים כלם ברויים כלם גבורים וכלם עשים באימה וביראה רצון
קנם וכלם פותחים את פיהם בקדשה ובטהרה בשירה ובזמרה
ומברכים ומשבחים ומפארים ומעריצים ומקדישים וממליכים
אדשם האל המלך הגדול הגבור והנורא קדוש
הוא: וכלם מקבלים עליהם על מלכות שמיום זה מזה.
ונתנים רשות זה לזה. להקדיש לי ויצרם בגנת רוח בשפה
ברורה ובנעימה קדשה כלם כאחד עונים ואומרים ביראה.
קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו:

גם כן מצנו, ונטוליטלה אין פוערים אותו עב"ל גם חכודרהם כחנ יס טקוטות שנוכגים לוער לאל פא
את, ועל גזם לדרך דף קנ"ג עזכירו כסם נטרינולי גאון. אשר שבת מכל המעשים ביום השביעי ע"ס
ואת כיום השביעי מכל שללכתו אר עשה. ועוכח טוב כי חנות כיום השביעי נשכבות לטעלה, ולא כנרסת
מטודים סלופרים וביום השביעי נחטלה. הנהלה נהתפעל בן הגים נעל וי"ג והלך פתרו רי"ס ונכון
הוא, ונטודים אלפניהם נדסם והנהלה נהתפעל סהתפעל כו חז"ל נטקוס נפעל אל טקרת ופידע עליו
לנדרסם אכז על' טלד נעלית (תהלים ל"ו, י'). חטנס תהנהלה יתכן יותר כי סכוונס פס סכניכול סיה
יד הקנ"כ טלפעלה למטה כדי לכרסת טולטו וחסרי אטר טלחכתו סג ועלה לטעונו לטעלה וזכז כעין
ועל חלבים טעל חנרסם (נרסית י"ז, כ"ב) וע"כ הנכון הנהלה שטעטו אעלה על ידי טלטו כשו התרועס
נל"ס עי ערהקב יד. וישב על כסא טל' תהלים ע"ו, ט'. ונטלה יסוד כל דברי השיע טזה כטאטר חז"ל
טענה נעדרה הנפלים (דף ט"ו ע"כ דסוס חטענרדס) וז"ל אטר רב יהודה אטר רב לת יאן הקנ"כ על כסא
ננחו מד אה אה ונתעלה וסג על כטלו, אטר ליה ר' יוסי וכה קודס אננרס העולם יאן סיה סיה ויהיה,
פד ר' יהודה פי טעטע לן דעל כסא כנודו טעג סוף, לא, אלה ככי תנינן פד אלה ננרס העולם לת
סיה פי יקלם להקנ"ס ויביר אותו ביון אנרס טולטו נרס סטלחכים וחיות הקדש סעשים וכל לכסם וכולם
טכנים לכח ליוברס ולפתרו, ועדיין לת סיה פטר וסנח לפינו עד אנכנס אה וקטו כולם ופלתו רנח
ואסם סעליונים וסחחחורים וזו יאן על כסא כנודו כלוסר פזי סיה פי איביר פת צורתו ויסנח לכנודו,
ואטר ר' יהודה אין לך אה וקלום לכני הקנ"ס כעו אכסו אל אה, סעליונים וסחחחורים כולם סאנחים
לו כחוד וסלילו יוסו אל אה טעטע טכח לו, סה"ד טועור איר ליום סנחט עב"ל, חסאררת עטרה, אהן
פסלרת ובנד ליום סנחט על כל יפי סנכה. עטרה ל' לכיסס. ענג קרא ט"ס יאעיה נ"ח, י"ג. זה שבת,
ליום כנוד אעטס הקנ"ס ליום סכניעי זה אכסו. ומוססת טחזור רוטח ופרודי סספרדים סיה, זה איר
ואת ליום סכניעי, ולפיה נטכח הלסון לטטס, ר"ל טועור איר ליום סנחט סהיר אטר יום סכניעי נעלטו
סיה פוטרו סוף סהיר וסנחט אנטטר גם חנכנו כיום סכניעי. פליוס כן תקן רו"ס ונכון כשו אלכטס
(איר ג' ו') כאלפי (ינכ ח' ו') וסוף לכורסת תוססת כחחוקות הקנין; ואין לרעותו אל של"ובחים נטרק
לפיה טקוטן כי אס ל' טאנס סוף, ופס נחמלס יס לחתו נל' סטקרת כי ל' תודס לפלסס ולי' חכמים
לפסס, ויום השביעי סשכרת, יטטר נעדרס אטעקתי נסטון, ועוד נעדרס תהלים טועור ל"ב וז"ל ביון
איה פדס כזו א: אה כז חלדס לוסר סיעטן (Hymne) לכנח טועור איר ליום סנחט, אטר לו סנחט,
לי פת חוסר סיעטן? חני ופתח נחטר סיעטן להקנ"ס א' טוכ לסודות לב' עב"ל. טוב לרודות לה', זה
ליון נעודי כ"י גם לת כטחזור רוטח ונטודי סספרדים. לפיכך יסאר, לכן כל סיפורים יס נכס לסטר
לנך לכסס נ"ס. לאל טלך, לאל אהפ טלך ויולר כל. ועל סאודי אור שעשית, כבי"י גורס ועל טחודות
אבי. יסארך, טוכ אל טחודי חור, סטפורות יסלרך, ונטחזור רוטח גם כס כנוססס, וסטרודות אר
לית כסס יסלרך סלס."

תפלת שהרית לשבת וי"ט

כאזורים אופן יחטר זכ.

והאופנים והחיות הקדש ותחיות ישוררו וכרובים יפארו ושרפים ירטו
ברעש גדול מתנשאים ואראלים יברכו פני כל תיה ואופן זכרונ
לעמתי שרפים לעמתם משבחים ואומרים.
ברוך בבוד יי ממקומו:

לאל ברוך געימות יהנו. למלך אל חי וקים זמירות
יאמרו ותשבחות ישמיעו. כי הוא לבדו פועל גבורות עשה
חדשות בעל מלחמות זרע צדקות מצמיח ישועות בורא
רפואות גורא תהלות ארון הנפלאות המחידש בטובו בכל
יום המיד מעשה בראשית: כאמור לעשה אורים גדלים פי
לעולם חסדו: אור חדש על ציון תאיר וגזרה בלגו מתרה
לאורו. ברוך אתה יי יוצר המאורות:

אתה רב רב אתה יי אלהינו חמלה גדולה ויתרה
חמלה עלינו: אבינו מלכנו בעבור אבותינו שבטחו בך
והלמדם חקי חיים (פיו) תחננו ותלמדנו: אבינו האב הרחמן
המרחם רחם עלינו ותן בלבנו להבין ולהשכיל לשמע ללמד
וללמד לשמר ולעשות ולקים את כל דברי תלמוד התורה
באתורה: ותאר עינינו בתורה ודבק לבנו במצותיה ויחד
לבנו לאהבה וליראה שמך ולא גבוש לעולם ועד: פי בשם
קדשך הגדול והנורא בטהו נגילה וגשמחה בישועתך:
ותביאנו לשלום מארבע כנפורה הארץ ותוליכנו קוממיות
לארצנו: כי אל פועל ישועות אתה וקנו בתרת מקל-עם
ולשון וקרבתנו לשמך הגדול סלה באמת. להודות לך
ולתודה באהבה: ברוך אתה יי הבורר בעמו ישראל באהבה:

והחיות כאזורים פיוס אל אופן לזורים זו ככוסתא אכיל ג'כ בחונה כעין פיוט. ישוררו כן הוא
כל הסדורים. ובעל וי"ט כנים לומר השוררנה כל נקסא לטיות טוסנת על החיות, וכן כנים כפוסף ר"ס
ונביות כי חסדנה כפוסף יסקרו, וסנה לא ראה כי גם ביהוקל יזכר על ספיות כל זכר כרוב. ודך
כסוקרה ככרנה סקיות לכעפיד ספעל כרובי סוכר על כנקנות כעו אופנים כ"א, כ"א. יתוקלל כ"ג, פ"ט.
יחל כ', כ"ב. טטוס ד', פ'. איד כ', ז'. וס', פ'. רות פ', פ'. חספר פ', כ'. ודועיסם, וכטו אכנת סרלכ"כ
כפירוכו לכרפאית ל"א, ל"ט כי פכטע כלסון לכפרים כין זכרים לכנקנות כלסון ימיד, רתן כלסון רמים לל
ישכו. ואראלים, בת טלפכיס אנקלדו כן, וסנקרל כן פדללם לטקו (יכיס ל"ג, ז') וע"א פירוש רד"ק.

(יחיד חוטר אל סלך נאמן.)

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה יאהד:

בלחץ ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואתבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך:
והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום על לבבך: ושננתם
לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובדרךך ובשבתך
ובקומך: וקשרתם לאורי על ידך והיו לטטפת בין עיניך:
וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך:

יהוה אם שמע השמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם
היום לאתבת את יהוה אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל
נפשכם: ונתתי מטר ארצכם בעתו יורדו ומלקוש ואספת
הגף ותירשך ויצהרך: ונתתי עשב בשדה לבהמתך ואכלת
ושבעת: השמרו לכם פתיפתה ללבבכם וסרתם ועבדתם
אלהים אחרים והשתחיתם להם: ותרה אפי יהוה בכם ועצר
את השמים ולא יהיה מטר ותאדמה לא תהן את יבולה
ואבדתם מהרה מעל הארץ הטבה אשר יהוה נתן לכם:
ושמתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם
אתם לאות על ידכם והיו לטוטפת בין עיניכם: ולמדתם
אתם את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובדרךך
ובשבתך ובקומך: וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך: למען
ידעו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה
לאבותיכם לתת להם בימי השמים על הארץ:

ויאמר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל
ואמרת אליהם ועשו להם ציצת על כנפי בגדיהם לדרתם
ונתנו על ציצת הכנף פתיל תכלת: ותנה לכם לציצת
ודאתם אתו וזכרתם את כל מצות יהוה ועשיתם אתם ולא
סתודו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם ונים אחריהם:
למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדשים

עזרת אבותינו אֵתָהּ הוּא מְעוֹלָם מִגֵּן וּמוֹשִׁיעַ לְבְנֵיהֶם
 אֲתֵיְתָם בְּכַל־הוֹר וְדוֹר: * בְּרוּם עוֹלָם מוֹשֶׁבֶה וּמוֹשְׁפֵטִיךָ
 וְצַדִּיקֶךָ עַד־אֶפְסֵי אֶרֶץ: אֲשֶׁר־י אִישׁ שִׁישְׁמַע לְמִצְוֹתֶיךָ
 וְתִדְרָתְךָ וְדִבְרָרְךָ יִשִּׁים עַל־לִבּוֹ: אֵמֶת אֵתָהּ הוּא אֲדוֹן לְעַמְּךָ
 וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר לְרִיב רִיבִים: אֵמֶת אֵתָהּ הוּא רֹאשׁוֹן וְאֵתָהּ הוּא
 אֲחֵרוֹן וּמִבְּלַעֲדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ: מִמִּצְרַיִם
 גָּאֵלְתָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ וּמִבִּירַת עֲבָדִים פָּדִיתָנוּ. כָּל־בְּכוֹרֵיהֶם
 תָּרַגְתָּ וּבְכוֹרְךָ גָּאֵלְתָּ וַיִּסְסוּךָ בְּקַעַת וְתִדִּים טִבְעָתָ וַיְדִידִים
 הִעֲבַרְתָּ וַיִּכְסּוּ מַיִם צָרִיחֶם אֶחָד מֵהֶם לֹא נֹתַר: עַל־
 זֹאת שִׁבְחוּ אֱהוּבִים וְרוֹמְמוֹ אֵל וְנִתְּנוּ יְדִידִים וְמִירוֹת
 שְׂרוֹת וְתִשְׁבַּחוּת בְּרִכּוֹת וְהוֹדְאוּרָתָ לְמֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיִם: רַם
 וְנִשְׂאָה גְדוֹל וְנִזְרָא מִשְׁפִּיל גָּאִים וּמִגְּבִיחַ שְׁפִלִים מוֹצִיא
 אֲסִירִים וּפּוֹדֵדָה עֲנָוִים וְעוֹזֵר דְּלִים וְעוֹנָה לְעַמּוֹ בְּעַרְתָּ
 שׁוֹעֵם אֱלִיּוֹ: תְּהַלּוֹת לְאֵל עֲלִיּוֹן בְּרוּךְ הוּא וּמִבְּרָךְ. מִשָּׁה
 וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לֵךְ עֲנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כָּל־ם.
 טִרְבְּמָה בְּאֵלִים יְהוָה מִי כִמְכָה נֶאֱדָר בְּקִדְשׁ גּוֹרָא תְּהַלּוֹת
 עֲשֵׂה פִלָּא: שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְחוּ גְּאוּלִים לְשִׁמְךָ עַל־שְׂפַת תִּים
 יְדִד כָּל־ם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ.

יְהוָה יִמְלֶךְ לְעֵלָם וָעַד:

צוּר יִשְׂרָאֵל קוֹמָה בְּעִזְרוֹת יִשְׂרָאֵל וּפְדָה כְּנַאֲמָךְ יְהוָה
 וְיִשְׂרָאֵל. (נִגְאֵלְנוּ יי עֲבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל.) בְּרוּךְ אֵתָהּ
 יי גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

* * * * *
 (א) * * * * *
 (ב) * * * * *

שִׁיבְעֵי לְמִצְוֹתֶיךָ, כַּסְּפוֹר רוּטֵל אִיטֵפֵי אֵל פְּלוֹחִיךָ, וּמִכַּחַד ט"ס וְזָכִירִים י"ב, י"ג, וְכ"ו. כ"ח, י"ג.
 וְחִיטֵּם, וְסִלְחוֹן אֵפֵס לְמִצְוֹת כִּשְׁלֵם רַק טַעַם חֵטֵת כְּחִטֵּים ט', כ"ט. גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ, כ"ט רַב טַעַם נִס
 נִשְׂחָד רוּטֵל, גּוֹאֵל כּוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ.

ישמח משה במהנת חלקו כי עבד נאמן קראת לו. כליל
 הפארת בראשו נתת. בעמדו לפניך על הרסיני. ושני לחת
 אנבים הוריד בידו. וכתוב בהם שמירת שבת. וכן כתוב בתורתך:
 ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם
 ברית עולם: ביני ובין בני ישראל הוא לעלם כי ששת ימים
 עשה יהוה את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינקש:
 ולא נתתו יי אלהינו לגויי הארצות. ולא ריגלתו מלקנו
 לעובדי פסילים. וגם במנוחתו לא ישכנו ערלים. כי לישראל
 עמך נתתו באהבה. לזרע יעקב אשר גם בחרת. עם
 מקדשי שביעי כלם ישבעו ויתענגו מטובך. והשביעי רצית
 בו וקדשתו חמדת ימים אותה קראת זכר למעשה בראשית:
 אלהינו ואלהי אבותינו. רצה במנוחתנו קדשנו במצותיך
 וזון חלקנו בתורתך. שבענו מטובך ושמחנו בישועתך וטהר
 לבנו לעבדך באמת. והנהילנו באהבה וברצון שבת
 קדשך ויגדו בה ישראל מקדשי שמך. ברוך אתה יי
 מקדש השבת:

ישמח משה במהנת חלקו, על דרך הפסע לפי מהכנת נחמה ע"י טעם וכחנת נוכח ל' שחנה שב' מ' נתן לכם הכנת (בשעות ט"ז ב"ט) לכן חסר יטעם טעם כשתנת חלקו, ותינתל בכת י' ע"ג חסר לו סקנ"ה לטעם שחנה טונה יא לי ככית ננוי וכנת טעם וחני טנקס ליתנה לישראל, לך והודיעם עכ"ל ועל דרך הסדרת בשעות רנה דף קי"ח ע"כ וירל נסכלותם, רחם טעם בסכלות ישראל בעלרים אליו לסם פניה, סלך וחסר לפדעם פי אי"ל לו ענד חס אינו נח יום אחר בשכנו סוף טת ואלו ענדיך חס אין חסם שנית לסם יום אחד בשכנו חס עמיס, חסר לו לך ועשה לכן כטו אחרת, כלך טעם וחזקן לסם חת יום הכנת לבנת, וזכ אפטר יטעם טעם כשתנת חלקו. כי עבד נאמן כטו אכתוב בעדנר י"ג, ז'. כליל חספארת, סוף קרון עור פניו (שעות ל"ד, ב"ט). בראשו נחת, כן הנוסחא ככל ס"י גם בסדורי ספרדים וכן בעש"ס. וכתוב קנ"ס לחופת ל' זכר. וכן כתוב, פירושו אגם כחורה וזלת עשרת הדברות שכלותות נאטרה סמידת אנת, תשלח טלות אנת י' פעמים כאורה שלכד זכור ואטור אל י' סדנרות. ושסרו שעות ל"א, ט"ז. ולא נחתו, חת יום הכנת. לגויי הארצות, בדליתל בשעות רנה סוף פ' כ"ה רלו כי ס' נתן לכם הכנת, לכם ניתנס ולא לחופות סעולם, טכאן אטרו (סנהדרין ל"ח, ע"ג) חס יכחו עכני נח וחסרו חת הכנת לח דיום אלינס סקנלים אכר חלם אפיינים פיחה שב' ויום וליכל לח יכנתו עכ"ל ודחם גם דכרים רנה דף רפ"ג, ע"ג. ערלים כן כנוסחא ככל ס"י ונסדורי הספרדים וברשנ"ס. וטה אכעל א"ח גם וי"ל בחנו בעקופה רשעים, חס טעות גדולס למטר. והל לזון אכן ידחי, ולח נחתו ב' חלכינו לגויי הארצות, אלינס עובדי פסילים, ולא נחלתו מלכנו לעובדי פסילים, עובדי ע"ו, גם נטנותחיו לח יככנו ערלים, אפינס חלו ואלו חלח חים אככלו עליהם ו' טלות בני נח, כי אה לישראל, אככלו עליהם כל הטלות, ועל כן חיו ככון ללג חיו ככון אחקנת חכמים חס עכ"ל ודחם ל"ח ליענ"ן ס' אי"ג. עם סקרשי שביעי, כקלת מוסחלות סוקדס לו, יטחו נטלכותך אטרי אנת וקודחי טנג"ן חך זהו טנה ספרדים וע"פ ס' רב טפרס, ולא נטכטבו. ודשביעי רצית בו, כן גורם אנודרהס וכן ככון, ונסדורים ודשביעי וככר סוגים טעל וי"ל ככטל אפי יום הכי"ת וסוח הכטיש חנת בו, חכל הלזון כטו אהנתיס חס סכוכה, וקדשו, ככ"י וקדח חופו, חסדת כל ל' קדשי סול"ת דנוכס. חסרת יסום אוחו קראת, קדחת חסנת חת הכנת לכיית כנתעד טכל הימים, ויזנו קראת טענין קדתי כסם (שעות ל"ח, ב') כי חחד קדתי (ישיב ל"ח, ב') כל"ל כנטו יחוטן ערנענטון.

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון המיד עבודת ישראל עמך.

נ"ח ומכ"ט שוטרים יעלה ויבוא. חג ראש חדש חנוכה חת"מ ומנוט אמן יעלה ויבוא.

אלהינו ואלהי אבותינו. יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר ויקרננו ויפקדוננו ויזכרון אבותינו. ויזכרון משית בידך עבדך. ויזכרון ירושלים עיר קדשך. ויזכרון כל עמך בית ישראל לסגיה. לסליטה ולטובה ולחן ולחסד ולרחמים ולחיים ולשלום ביזם לר"מ ראש החודש | לסכח חג המצות | לסכח חג הסוכות

היה. וזכרנו יי אלהינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה והושיענו בו לחיים. ובדבר ישועה ורחמים חיים ותנו ורחם עלינו והושיענו. כי אלקי עיגינו. כי אל מלך חנוך ורחים אותה:

ותחזינה עיגינו בשוכה לציון ברחמים. ברוך אתה יי המחזיר שכינתו לציון:

סודים ורבנו.

מזדים אגחנו לך שאהיה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו ואלהי כל עמך יוצר בראשית ברכות והוראות לשםך הגדול והקדוש על שפת יתנו וקיימנו בן תחינו וקיימנו ותאסוף עלינו לנצחית קדשך לשםך חסיה ולעשות רצונה ולעקרה בלבב שלם על שאגתנו סודים לך. ברוך אל ההוראות:

ועל נשמותינו הפקודות לך ועל נפיה שבכליזם עמנו ועל נפלאותיה וטובותיה שבכלעת ערב ובקר וצהריים. המזכר כי לאבלו רחמיה והקרחם כי לאתמו חסדיה מעולם קיינו לך:

כמזכה סודים על הנסים. 10 סגח חנוכה וייד חסד על הנסים חייבטסחוטטטט.

על הנסים ועל הפרקן ועל הנבירות ועל התשועות ועל הפלחמות שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה

בימי מתתיהו בן יוחנן בן גורל חשמוני ובניו. כשעמדה מלכות יון הרשעה על עמך ישראל להשפיתם תורתך ולהעבירם מחקי רצונך: ואתה ברחמיה הרבים עמדת להם בעת צרתם רבת את ריבם הנת את דינם נקמת את נקמתם מסרת גבורים ביד חלשים ורבים ביד מעטים וקמאים ביד מהורים ורשעים ביד צדיקים וזרים ביד עשירים ותרתה. ואלה עשית שם גדול וקדוש

בעולמך ולעמך ישראל עשית תשובה גדולה ופרקן בחינם הזה: ואחר בן באו
בגדך לדביר ביתך וסנו את חייבך וסדרו את מקדשך והדליקו נרות בחצרות
קדשך וקבעו שמונת ימי חגכה אלו לחוחות ולהלל לשמך הגדול:

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד:

טבת טוב לתיים טובים כל בני בריתך:

וכל החיים יודוך סלה ויחללו את שמך באמת האל
ישועתנו ועזרתנו סלה. ב' א' יי הטוב שמך וקה נאה להודות:

אלהינו ואנו אבותינו. ברכנו בברכה המשלשת בתורה הפחוכה על
די משה עבדך האמורה מפי אהרן ובניו כנגדים עם קדשך באמור.
ברכה יי וישמרה: יאר יי ופגיו אליה ויחנה: ישא יי ופגיו אליה וישם לה שלום:

שום שלום. טוברה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו
ועל כל ישראל עמך. ברכנו אבינו כלנו כאחד באור פניך.

כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורה חיים ואהבה
חסד ועדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום. וטוב בעיניך
לברך ארצ-עמך ישראל בכל-עת ובכל-שעה בשלומך.

ברוך אתה יי והמברך
את-עמו ישראל בשלום:

אלהי. נצד לשוני מרע ושפתי מרבר מרמה ולמקללי נפשי
תדום ונפשי בעפר לכל תהיה: פרח לבי בתורתך ובמעוותיך תרדוף

נפשי. וכל תחשבים עלי רעה. מהרה רפר עצתם וקלקל מחשבותם.
עשה למען שמך עשה למען ימינה עשה למען קדשך עשה למען

תורתך. למען תלצון ידידיה הישעיה ימינה ועגני: יהיו לרצון אמריי
ונגיון לבי לסגיה יי צורי ונאלי: עשה שלום במרומוי הוא עשה שלום
עלתי ועל כל ישראל ואמרו אמן:

יהי רצון לסגיה יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה
מקט ותן חלקנו בתורתך: ושם בעבדך ביראה בימי עולם ובשנים
קדמיות: וערכה ליי מנחת יהודה וירושלם בימי עולם ובשנים קדמיות:

ב' דוד במסלם סגל ופוער קדוה נקדש ופוער ספרים קדוה פתקנל; סכן כראש הרש
ועבדה ודול הסעד פוערים סיו ראל ספר נמר חרות במסלם קדוה קדוה.

סדר הוצאת ספר התורה.

קודם פתיחת הארון חוטרים בפולין ונקלת קסלות לחכמו:

ואין כְּמוֹךָ בְּאֱלֹהִים וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל
עֲלָמִים וּמַמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל הָיָר וְדָר: יְיָ מֶלֶךְ. יְיָ מֶלֶךְ. יְיָ מֶלֶךְ לְעֵלָם וָעַד:
יְיָ עַז לְעַמּוֹ יִתֵּן. יְיָ יְבָרֶךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

אב הַרְחָמִים הַיְטִיבָה בְּרַצוֹנְךָ אֶת־צִיּוֹן תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלָּם:
כִּי כִּי לְבַד בְּטַחְנוּ מֶלֶךְ אֱלֹהֵי רַם וְנִשְׂאָה אֲדוֹן עוֹלָמִים:

פתיחים ארון הקודש ופוליסים ס"ת וחוטרים:

ביו"ט חזיתהכענו דער ס"ת חזיו דעמך ארון הקודש וזירר פּוֹלְגֵנְדֵרְעוּ גֵעֲכֵעֵשֵׁט:

וַיְהִי בְּנִסְעֵ הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוֹמָה יְיָ וַיִּסְצוּ אֲיִבֶיךָ וַיִּגְסוּ
מִשְׁנֵאִיךָ מִסַּנִּיךָ: כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וּדְבַר יְיָ מִירוּשָׁלָּם:
בְּרוּךְ שְׁנַתֵּן תוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשָׁתוֹ:

יז חוטרים עוד נדיך סמכ וכו'.

בְּרִיךְ שְׁמֵהּ דְּמִרְא עֲלֵמָא בְּרִיךְ כְּתִרְךָ וְאַתְרְךָ. יְהֵא רְעוּתְךָ עִם עַמְּךָ
יִשְׂרָאֵל לְעֵלָם. וּפְרָקֵן יְמִינְךָ אֲחֹזִי לְעַמְּךָ בְּבִירַת מִקְדָּשְׁךָ וּלְאַמְטוּיָא לְנָח
מִשׁוּב נְהוּרְךָ וּלְקַבֵּל צְלוּתְנָא בְּרַחֲמִין. יְהֵא רְעוּא קְדָמְךָ הַתּוֹרִיךָ לֵן תִּין
בְּמִיבוּתָא. וְלָהּוּא אָנָּה פְּקִדָּא בְּגוּ צְדִיקָיָא לְמִדְתָּם עָלֵי וּלְמַנְסַר יְתִי וְיָת
כָּל־דִּי לִי וְדִי לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל. אָנְתָּ הוּא זֶן לְכָלֵּא וּמְפָרְגִים לְכָלֵּא. אָנְתָּ הוּא
שְׁלִיט עַל־כָּלֵּא. אָנְתָּ הוּא דְשִׁלִּיט עַל־מַלְכֵיָא וּמַלְכוּתָא דִּירְלָךְ הִיא. אָנָּה
עֲבָדָא דְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְסַגְדָּנָא קְמוּה וּמִקְפָּא דִּיקַר אֲוִרִיתָהּ בְּכָל־עֵז
וְעֵזוֹ. לֹא עַל אָנָּשׁ רְחֻצָּנָא. וְלֹא עַל־בְּרֵ־אֱלֹהִין סְמִכְנָא. אֱלֹהֵי בְּאֱלֹהֵי
דְשָׁמַיָּא. וְהוּא אֱלֹהֵי קִשְׁטֵי. וְאֲוִרִיתָהּ קִשְׁטֵי. וְנִבְיָאוּהִי קִשְׁטֵי. וּמִסְגָּנָא
לְמַעַבְדֵי מִבְּזוֹן וּקִשְׁטֵי. בֵּהּ אָנָּה רְחִץ. וְלִשְׁמֵהּ קְדִישָׁא יְקִידָא אָנָּה אֲמַר
תְּשַׁבְּחוּ. יְהֵא רְעוּא קְדָמְךָ דְתַסְתַּח לְבִי בְּאֲוִרִיתָא וְתִשְׁלַם מִשְׁאַלִין דְּלִבִּי.
וּלְפָא דְכָל־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל. לְטַב וּלְחַיִּין וּלְשָׁלָם:

אין כבוד, מקור פטירת פסוקים סללו סוף נעם' סופרים מרק י"ד סלכב ח'. אין כבוד, תפלים
פ"ו, ח'. מלכותך קט"ס, י"ג. ה' מלך, טובאר נדף 68. ה' עז לעמו, אס ב"ט, י"ח. דייטובה, אס ג"א,
כ"ו. וכתב כבלי סלקט חנה מלרי ד' פברסס סרופס ו'ל סוכינ' לוסר ככל שנת וי"ט כסטוביליין כ' ס"ת לקרות
סין פסוקים אל שנתות סין כעך נאלטיס וכו' וסיב סדנר סדלס טורח סלכור פכ"ל וכן סרוב קסלות חכמו
סין נוחים ללטר, וק כסטפס טורס פלרוביס נפסוקים אל שנת קודם סולפס ס"ת.

ברוך שמה הועתק לסדורים ספודים סתוך סוכר ס' ויקבל ספוד ספ"ע אס כס סלכון ספד ר'
ספון כד ספוקין ספר טורס נלכירל לטקרי כ"כ סתפסחי סדני דעפ"ס דלססין, וספורדין סת סלכנס לטילס
ולפני ל"כ כז לטפס סבי, כדך אפ"ס דטרלס טלפס כדך וכו' עד ולחייך ולכלס, ורלס לטפסלס דף 122.

תפלה לומר כאלו תלויים כצעת הכוללת ס"ח: מן שלש רגלים ויורד כיו"ס חזיון עבדך רער ס"ח פהוגענדעו געבעטעט:

יהוה יהוה אל רחום ותנון ארף אפים ורכהסד ואמת:

נצר חסד לאלפים נשוא עון ופשע ותפארה ונקרה: ג"ס.

רבוז העולם מלא משאלות לבי לטובה והפק רצוני ותן שאלתי לי עברה ס' בן סלוגית אסתר וזבני ואת אשתי וזני וזנימי לעשות רצונה בלבב שלם. וטלטיני מוצר הרע. ותן חלקנו בתורתך. וזבני כבי שתשרה שכונתה עלינו. והופע עלינו רוח חקמה ובינה ויתקיים קני סקרא שכתוב ונתה עליו רוח יי רוח חקמה ובינה רוח עצת ונבונה רוח השת ויראת יי: וכן יהי רצון טלטיני יי אלהינו ואלהי אבותינו שאזכה לעשות מעשים טובים בעיניך וללכת בדרך ישרים לפניך. וקדשנו במצותיך כבי שנוזכה לחיים טובים וארוכים לחיי העולם הבא. ותשטרנו מעשים רעים ומשעות רעות המתרגשות לכא לעולם. והבוטח בני חסד וסובבנו. אמן:

יהי לרצון אמרייפי והגיון לבי לפניך יי צורי ונאלי:

ואני תפלתילך יי עת רצון אלהים ברכחסרה ענני באמת ישעה: ג"ס.

תפלה לומר כר"ס וי"כ כצעת הכוללת ס"ח: מן ר"ה חונד י"כ ויורד פהוגענדעו געבעטעט:

יהוה יהוה אל רחום ותנון ארף אפים ורכהסד ואמת:

נצר חסד לאלפים נשוא עון ופשע ותפארה ונקרה: ג"ס.

רבוז העולם מלא משאלותינו לטובה והפק רצוננו ותדלנו שאלתנו וטחל על-כל-שאלתנו ועל-כל-עונות אנשי בתינו מחילה כחסד מחילה ברחמים וטהרנו מחטאינו ומעונותינו וקדשנו. וזכרנו בזכרון טוב לפניך וזכרנו בפקדת ישועה ורחמים וזכרנו לחיים ארוכים וטובים ולשלום ופרנסה וכלכלה ותדלנו לחם לאכל ובגד ללבש ועשר וקבוד וארף ימים ונצח בתורתך וילקיים מצוותיך ושכל ובינה להבין ולהשגיל עמקי סודותיך. ושלח רפואה לכל-מקבלינו ורחמך את-כל-מעשה ידינו ותגזור עלינו גזרות טובות ישועות ונחמות ותבטל עלינו כל-גזרות קשות. ותשח לב הפלכות ויעציה ושריה עלינו לטובה. אמן וכן יהי רצון:

יהי לרצון אמרייפי והגיון לבי לפניך יי צורי ונאלי:

ואני תפלתילך יי עת רצון אלהים ברכחסרה ענני באמת ישעה: ג"ס.

כעולם ס"ח כוסלו כד יסין וא"ן מקנלו ככ' ידיו ומחורו ליסין וטוטר לפני סויכל ולומר

תקול רס גדלו, וכסולין וקנת תקלות תכנו לומר סא"ן שטע ישראל ומחורו כתכל:

[סא"ן שטע כנול רס שמע ישראל יי אלהינו יי אחד:

אחד אלהינו גדול אדונינו קדוש (כר"ס וי"כ ונזרא) שמו:]

סא"ן לוקס ס"ח ולומר. דער חון עאמפֿהנט דיש ס"ח איט ביידען פראגן חונד רחמ אויט:

גדלו ליי אתי. ונרוממה שמו יתרו:

והקבל עונם: דיש געאיינדע חכמווהרטעט:

יהי תגדלה ותבונה והתפארת והנצח וההוד כרכל בשמים ובארץ יהי תפמלכה והמתגשא לכלי לראש: רוממו יי אלהינו והשתחו ליהם תגלו קדוש הוא: רוממו יי אלהינו והשתחו להר קדשו כי קדוש יי אלהינו:

ה' ה' אלכ פארם עדות ורכון כטולס ליי"ט ור"ס וי"כ חיוכס באום סדור כ"י ולא כדפוסים יזנים לכל הס כשתקות אל כסודים כפדאים סס' אנרי ליון אטר ג'. שמע ישראל וכו' אחד אלהינו וכו' זה סקורו כעס' סופדים מרן י' חלב ס', ו', וי"ג. ולטר סס כי ג' סכנאים חסד, גדול, קדוש, כנגד ג' סכות ג' קדושות.

וקורין לתורה ו' גברי ואם דלכ להוסיף עוסקי והפטיר אינו עשין, ואחד אנך באיני כרכה אחרונה
 אחד הא' חצי קדיש וכוותן מי אנך לאיני ואח"כ קורא לפטיר לפחות ג' פסוקים טן סוף הפרשה.
 אם לא נעלה מי איודע להפטיר אלא אחד עשות הזננה אעלו כנר וכנר אשר הא' קדיש אחד
 קב"ח, זה ארובה להפטיר אפילו הוא אותו אעלה באיני לריך לפזור ולקרית ויכרך על הקריאה תחלה
 וסוף, אבל אם עדין לא אשר הא' קדיש יפטיר מי אעלה באיני אם יודע ולא יאמר קדיש עד אחד הפטירה,
 אם עשה הא' ופיים הפרשה עם האזי ואמר קדיש, אין לריך לקרות עוד. אחד אלא יקרא עם
 הפטיר עשה אקרא עם האזי, ויחאז הפטיר לטמן הקרואים.

באת איז כ' סדרות עשונרות כוכגין לקרות לרביעי מסוף סדרה ראזונה לתחלה סדרה סניס,
 ופטירין בהפטרה אל סדרה האניה שפייטו, חון טן אחרי וקרואים אפטירין כאל אחרי.
 באת אכא ערב ר"ח פפטירין סחר הרש, חון טן עניה סוערה אל פ' ראה אפינס נדפת,
 אבל נק"ק ספ"ד גס היא נדפת.

כאפוליאין ג' ס"ח קורין לעולם ו' גברי נסדר הכזוע ולאחד אנך באיני כרכה אחרונה פניסין
 ג' נ' אלא אראון ואמר ס"ק על אביסם, ועגביהין וגוללין ס"ח א' ופוליאין ס"ח כ' וכוותגין מי אנך
 באיני וקורין לפטיר כמ"ח אני.

בשבת ור"ח קורין לפטיר כמ"ח כ' וביום השבת ופטירין השמים כסאי, חון טן ר"ח אכ נכנת
 אפנין נפדינות אלו להפטיר שטעו. ולעולם אין עוכרין ר"ח כנכנת הפטרה.

נפראת שקלים קורין לפטיר כמ"ח כ' טתחלה פ' כי תשא עד סוף פסקא, ונפראת זכור קורין
 זכור אח אשר עשה אכסוף פ' כי תצא, ונפראת פרה קורין עתחלה פ' זאת הקת התורה עד סוף
 פסקא, ונפראת הרדש קורין נסדר בא טן ויאמר יי אל טשה ואל אהרן עד סוף פסקא.

כאפוליאין ג' ס"ח כגון נשבת חטבה אכא ר"ח קורין נלאזן ו' נסדר הכזוע, ועגביהין וגוללין ס"ח א'
 ופוליאין ס"ח כ' וכוותגין מי אנך לאזי וקורין באיני כאל ר"ח, ועגביהין ס"ח א' טלר בסגן ופ"ח כ' טלר
 סקולא ופוליאין סטעיל על כולם ופוליאין ס"ק על אלאתן ולוקחין ס"ח א' לפקוטו, ועגביהין וגוללין ס"ח
 ג', ופוליאין ס"ח ג' וכוותגים מי אנך באיני וקורין לפטיר נסדר חכובה ופטירין רני ושמוחי. וכן כדין
 אם פדע ר"ח נאחד טן ד' פראיות לעולם קורין באליז נסדר הפרה ופטירין כאל פרה,

עולם לתורה יעלה כורך קלרה טעקוטו, ואם אחי הדרכים אוח יעלה כייסין, וכאעת כלוכו יאמר
 בלח טשכני אהרין נרצה הביאני המלך חדריו נגילה ונשמחה בך, וכאנל לכיטה יפחה כמ"ח ללוח
 כסוק אנך לסתפיל כו ויכק חותו ע"י ליית ויאמר נלאזי ישקני מנשיקות פירו כי טובים דודיק פייז,
 ופלו סמ"ח כתי ידיו ויאמר נלאז עץ חיים היא למחויקים בה, ויכסוף פניו ללד ויכרך נקול:

פירי נדנה חיכער דית ס"ח: ברכו אתי המברך:

הנס טריס ברוך יי המברך לעולם ועד: ופוזר הסנדן ברוך יי המברך לעולם ועד:
 ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, אשר בחר בנו מקל העמים,
 ונתת לנו את התורה. ברוך אתה יי, נתת התורה:

כאפוליאין לקרות בתורה יסיר ידו כאפוליאין טסס"ח ותאמר יד ישינו לבנה אופות כמ"ח כל זמן הקריאה,
 גס כח יקרא נלאז עם הקורא עלם נעלה. וגס פוני כל כעס יסיו אל ס"ח לאטוע סקריאה טפי סקורא
 ולפין זה נבל יכלחם נאיטה וכירפס. ולאחר סקריאה יכאך נליית כססוק ספיים וגולל אח ס"ח וטנד.
 טל, נכס ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, אשר נתן לנו התורה אמת, ודני
 עולם נטע בתוכנו. ברוך אתה יי, נתת התורה: ואחר אלאר אליו סהון מי שברך
 יירד כורך אפרת טטה אעלה.

ברכת הגוסל.

הננס כרימין לסודות, מי אסיכ חולכ ונמרפסא, ופי אסיכ פנוז בניית האסודים וילא, ופי אסיכ יודד כיס
 יעלה טטנו, ופי אכוכך נסדנר באיניע לייסוכך, ואחר נרכס אפרונס על קריאתו כתורה יאמר עוד נרכס וז
 ופי חון חיינער קרמקחיים געגעטען, חיינע ועש. קרער ווישענברייזע גטאפלט קרער וקוטס חיינער אענפא
 געלפער ענטפונגען, ספרעלע נקך דער נפלי-נרכס חיכער דית ס"ח פקך פקלגעטע נרכס:
 ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, העומל לתביום טובות, שגמלני בל טוב:
 והקל עוניס מי שגמלני בל טוב הוא יגמלני בל טוב סלה:

פי אנו כניע להיות בר מצוה דהיינו אהוה בן י"ג אנו ויום אחד
אופר נרכה זו בשעה שקורין לנו לנסות או בשעה שמתפלל בנו כמכור:

ברוך שפטרני מעגשו שלזה:

קרא א"ן וטעם חסילו בדרוקו את חתה טחורין פותו, ודוקא באני אטמסה הענין ע"י זה. אם קרא
לאחד רק ב' פאוקים וזהו כנר נרך נרכה אפדונה, לרין לפזור ולקרוא לו וכו' ינרך נרכה לפניה ולחזרה,
ויקרא אני הפאוקים אקרא תחלה ועוד פאוק אחד עטסה. ואם לא נרך עדיין נרכה אחרונה כי אם נלל
סמ"ת, אין לרין לנרך אנית נרכה לפניה, רק יקרא לו עוד פאוק אחד וינרך נרכה אחרונה. ואם נלל
טעות סמ"ת, אם כנר קראו בו ג' פאוקים ואפסר להפסיק, פאוקים אם וענרך נרכה אחרונה ופאוקים
פנין הקרואים סמ"ת האחר אטוליהים, ואם נטלח טעות סמ"ת ואין אתה יזלים את כל הקרואים
סמ"ת זו, וכל זה דוקא כשנלח טעות גטורס אבל פאוקים וימרות כיודי"ן ווי"ן וכדומה אין הענין
ובלאן פאחנה, אין להכיל חזרת, ואם נאחנה הלזון אע"פ אין הענין פאחנה כגון כשב וכבש וכן
דומה נטקום רחבו וכיולח כזה הרי זה טעות גטורס ולרין להכיל סמ"ת אחר. ואם נטלח טעות באני
ימור כל המדרס ואז קראוהו לכניעו יאמר ג"כ הפסטרס. פאוקים ומכות אנטמקו חלת אם עוד ראשון נר
עד אפיוק דלח פכיס ולא טיפס יכול לקרותו אין לרין להכיל סמ"ת אחר ואפילו להפחלה עותר, וכן אם
נדכן פוח נחית ולא נאחנה לרת כחות, פ"ב להכיל סמ"ת אחר.

חלה הם חיונים לקרותם למורה, כחתן כחור (ולח חלפן) כצנת שקודם פתוחו, וכל פתן ניום פתוחו,
וסתון כחור כצנת אחר פתוחו אם כיתה החתונה פיום ד' וחילך, וכנער נר עזובה, ונעל סיולה כאת
אחשו ללכת לנכ"כ, ואני סילד כנעול, והפנדק, והפוסל, וסימורנייש (והכלכל כצנת אחר הכנשה). ונר נר
פאוק כחשו את אם יז לו פירנות הוא קודם לכל החיונים פון פכחתן כצנת אלסני פתוחו אהוה כשו כן
קודם לאר ספיונים. פי אהשו יולדת הולכת לנכ"כ הוא קודם לחתן כצנת אחר פתוחו. ספנדק דומה
לפני ילד כנעול, ואני סילד דומה לפוסל. אם יז עוד פוסל אל ילד אחר, יפילו גורל כניסה. נעל אל יולדת
נת קודם לפני סילד כנעול, וסימורנייש הוא פתרון לכל החיונים פון כן לפני ילד כנעול אהוה פתרון
לקמורנייש. וז עוד פנכנים אחרים, כנרס כנרס ופאוקים.

אחר אטלשו סקריסה נמ"ת פנכנים ונוללים פותו. באענכיסים סמ"ת פנישים עד סכת אל סמ"ת ופאוקים:
כ"י"ן חוילהעבטן דער ספר תורה ויורד פקאגעטרעו גענוהנט:

**וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל על פי יי ביד משה: עין תיים
היא לפתוקים בה ותמקה מאשר: דרקה דרביגעם וכלנתיוותיה שלום:
אך ימים בימינה בשמאלה עשר וכבוד: יי חפין למען צדקו יגדיל תורה ויאריד:**

לפני אהוה נגילה סמ"ת פפנדק כנכילים פנין ספדסה, וקודם קריאת הפסטרס ינרך כפפנדק נרכה זו:

**ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר פטר בנביאים טובים ודעה
בדברתם האמרים באמת ברוך אתה יי הבוחר בתורה ובמשה עבדו
ובישראל עמו ובנביאי האמת ועדק:**

ברוך שפטרני, נג"ר ס' ס"ג אפר ר' אלטור לרין אדם להסכל כננו עד י"ג אנו, פכחן ואלין
לרין אפסר נרין אפדני טעבא אל זה עב"ל, ורפה א"ט ח"ט ס' רכ"ב סעיף כ'. שפטרני טגרת כי נת
פטר יסודע סכתן פת ספולקות (דס"ב ל"ג, ס') ל' פריקת סחונה "ענטאנדיגען" וכן ראש חטת נללים
כלכות פפדריס (דס"ב ע', ל"ג) ופול סאפסא סרנס נלסון זו כגון יכול אני לפטור את כל כשולם פון
כרין (כונה פ"ס ע"ג) פטור טק"ג. פפדריס פון סאפסל (נרכה י"ז ע"ב). ונעל כתאני נקר שפטרני נפיעל
פפס כ' וכו' ל' גלות פפסי סוף "פרי ופפשו", ופין נפין ס"ס ע"ב. פפגשוי. סט"ן כקטן פפסוף כפפול
תקש קרשי פפד פפרי פפון פן ספדק.

ברוך א"י אב"ה אשר בחר, נרכה חלה קודם קריאת ספסטרס ופאוקים חכרו כסס' פופריס פ' י"ג.
כנכ ס' חילך. וסם פס ג' כנרכה על קריאת סחונה אנו נרכה כנר ז' כקדושים למורה כצנת ושו
אפס פס נפס' פפריס ורלס פופסות פפסס ק"ד ע"ג. ופנודרסס כנכ אפקנו להפטרס פחלה ופון פפס
נרכה לרפה על פפס חוכי פורכ. כנביאים סוכים, אסס פוכים לישראל, אטתפליים על ישראל ופנכיס
פוח ופנכיס פוח פון פון פפס. ורפה כנרכה, אפוליס דנכיס כנרכי פורס אנו' ללכת כפדורח
פכ פון נפריט ניד פנדי כנכילים (דפסל ע', י')

לפיכך הסתירה יתכן הספטיע נרכות אחרונות הללו.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, צור פליהעלמים צדיק בקבל
הדורות האל הנאמן האומר ועשה הימדר ומוקים שפלי דבריו אמת
ועדק: נאמן אתה הוא יי אלהינו ונאמנים דברך ודבר אחר סדברך
אחר לא ישוב ריקם, כי אל מלך נאמן (ורחמן) אתה. ברוך אתה יי
האל הנאמן בקבל דבריו:

נתם על ציון כי היא בית חיינו, ולעלובה נפש תושיע במהרה
קיינו. ברוך אתה יי משלמה ציון בקבדה:

שמתנו יי אלהינו באליהו הנביא עבדך ובמלכות בית דוד משיחך
במהרה יבא ויגל לבנו. על בקסאו לא יישב זר ולא ינחלו עור אחרים את
קבודו. כי בשם קדשך נשבעת לו שלא יקברה גרו לעולם ועד. ברוך
אתה יי מן דוד:

צור כל העולמים עמ"כ יציה כ"ו, ד'. האל הנאמן דברים ז', ט'. שכל דבריו, נסדורי הספרדים
כי כל דבריו, וכן הוא נסמ' סופרים. נאמן אתה הוא, אין זו נרכה נפני עלסה (ש"כ אין לסכוח
לפי אשר אמת ולדק) חנל מחובר הוא עם הקודם והכל נרכה אהת אשר סופס נפ"י סלל הכתוב נכל
דבריו. והסתפק הנעלה נסדורים בין ולדק נלחטן אהת איננו לסיוס נרכה, חלל נעבור הסנסג אהת
למרים ניראל אכסניע הספטיע ננרכחו ללחט ולדק מיד סיו עוסרים העם וכיו עונים לתער, נאמן
אתה ה' אלהינו ונאמנים דברך נאמן חי וקים שסך חכרך חסיד יסלך עלינו לעולם ועד, וחל"כ
סיו חור הספטיע לענינו וסופר נאמן אתה הוא וכו', כן הוא נסמ' סופרים סרך י"ג. ונאמן יענן סתמים
והשפער על אשר לא נעשה עוד כנסג סיסה סוכ וכתנ נסדורו דף סמ"ח ח"ל ולל ידעתי סה ססס סקלו
זו וסלסו, ועל כל ספטיע דברים חדשים אשר לא אערוס חנומינו קדמונינו ז"ל סופרים נסס, וסס אחקנו
ח"ל סדורי סעונתנו גודדי סרלותינו וסחוקי נדקי בית ספלתנו חנו עזליכיס אחרי גוינו עם סיותם
סנמים יסים ועזנסים וסין נכס טורס ומלל לסרס כסו אסוף נפיוטים סררוכיס עמללעים וסנמים
סס כל אגיס וכו' עכ"ל. ונאמנים דברך, כסו אכתוב נלעמים כל סקודיו (סללים ק"א, ז'). לא ישוב
ריקם עמ"כ יציה נ"ב, י"ח. נאמן ורחמן אתה, נסדורי הספרדים גם נסדור רס"ז סינס עלל ורחמן
הן נסמ' סופרים סינס. ולעלובת, סל' סעלנין וסין עולנין (סנת ס"ח ע"כ) ל' לפג וסין וסלס נסון
סח"כ לסרזי דד' ערך לעב. והספרדים גורסים ולעגוסת וכן הוא נרסנ"ס ונס' רכ עטרס, חנל ניסחטו
סל נסמ' סופרים. תושיע במהרה בימינו, זו סיס סנוססל סכנינה וסקודוס ע"ס סמ' סופרים. בבגידה,
ניראל, סס בני סין (יציה ס"ז, ס'). ותחיסה זו סלס ג"כ ננרכות כזסין; ונסוססל אהת סלחתי, סגרוס
סין ננכיס, ורכ טטרס וסרסנ"ס חותמים בונה ירושלים. במהרה יבוא, סעזית כן דוד. נשבעת לו, לדוד,
וע"ס סללים קל"ג, י"א. שלא יכבה נרו, נכ"י סעד סלל תבקה נרו. סגן דוד, נסססס קי"ו ע"כ אשר
דנה כר סילל וללחל סלסית קרן יאעב, דלססרלח סגן דוד, וסזיתי לך סס גדול כסס הגדולים (דס"ח
י"א, ס') תרי רכ יוסף וסו אסופרים סגן דוד עכ"ל וכסדרל סללים סזסר י"ח אשר דוד לסני סקנ"ס עסני
סו חוסרים נסללה סגן אהרסס ולל סגן דוד, סטר לו כחטיו נעסרס נסיונות, אשר לסניו כסני ס' ונסני,
בין אסס סיוו ננת אכע ולל עטר כו מיד ססלל דוד אילסרו עגן דוד ננרכה ססטרס, כי כסס קד"ך
נכעס ל' סלל יככה נרו לעולם ועד כס"י סגן דוד, סס"ד וסחן לי סגן יאעך עכ"ל וס לרש
כי רכ טטרס וסרסנ"ס גורסים כן נלסח נטקוס אטחנ ס' וכו' אהת צסח דוד עבדך סהרה חצסית וקרנו
הרש כישוערך בא"י סגן דוד. וכסדרל ססולל ס' כ"ו נסלל, וסזיתי לך סס וכו' סכחן קנשו סכסיס
סלבי דוד וכונכ ירוסלס בעד סלכי סנרסס ילחך וסעק, וככנת אע"ס אהן סטוכר לפי סכנה סוכירו,
סספטיע ננכיס סוכירו סלכי דוד סלסית יאופס לעסו יסרלל סכ"ל וסלס לסללכ נסירוס ולירוסלים
ולל נכח (דף 96 97).

בזאת לאחר אספספיו חוטרים יקום פרקו, וי"ט כסל כחול אין חוטרים אותו.
נמך דער כפטרע וקנט און פקאגעטענו:

יקום פֿרָקן מ'רשמיא חגא וְחַסְדָּא וְרַחֲמֵי וְתֵי אַרְיֵי וּמְזוּגֵי
רוּחֵי וְסִיעָתָא רִישְׁמֵיָא וּבְרִיּוֹת גּוֹפָא וּגְהוּרָא מַעְלֵיָא, זְרַעָא
תָּיָא וְקִיקָא זְרַעָא דִּי לֹא יִפְסֵק וְדִי לֹא יִבְטֵל מִפְתָּנְמֵי אֹרִיתָא.
לְמַרְגָּן וְרַבָּנָן חֲבוּרָתָא קְדִישָׁתָא דִּי בְּאַרְעָא דִּירִישְׁרָאֵל וְדִי
בְּבַבְלָא. לְרִישֵׁי כְּלֵי וּלְרִישֵׁי גְלוּתָא וּלְרִישֵׁי מְתִיבְתָא וּלְרִישֵׁי דִּר
בְּבֵא. לְקַלְהַלְמִידִיהוֹן וּלְקַלְהַלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן וּלְקַלְמֵן דִּי
עֲשָׂקֵן בְּאֹרִיתָא. מְלָכָא דִּרְעֻלְמָא יְבָרַךְ. יְתַהוֹן יִפִּישׁ תִּיּוּהוֹן
וְשָׁנָא יוֹמֵיהוֹן וְיִתָּן אַרְבָּה לְשָׁנֵיהוֹן. וְיִתְפַּרְקוּן וְיִשְׁתַּיְזְבוּן מִן קַל
עָקָא וּמִן קַל־מְרַעִין בִּישָׁן קָרָן דִּי בְּשָׁמְיָא יְהֵא בְּסַעֲדֵיהוֹן קַל
זְמַן וְעַד. וְנֹאמַר אָמֵן:

יקום פרקו, ברכה סיא אנתיםדה בבבל לנמך נכ את רשאי גליות ופלאי יאיכות וברכנים וכל לומדי תורה,
ותחנה נבאן ארעם לאן הארמי בדי איכינו הכל אף כסף וכנאים טה סס חוטרים. וכח כרוקס נס' כ'ג יקום פרקן
חמט בזאת ולא כ"ט. והנה כספרים אינם חוטרים אותה, ורק חלק טעמו אשתלכו בתוך ברכה שלהם על הקבל. —
אדון בן נחוד כמדור רפ"ו וכן העקר כטובאר למעלה דף 100. חנא וחסרא וכו' נח גם נכוסז על יארלל לקדיס
ודכנן. ופיקסא סמ"ך פתוחס ויו"ד דגוהס ופתוחס וסע"ן כזנת נח ות"ו דגוהס, כך נקוד כמדורי רפ"ס ורפ"ו וס"ו
ובל"ל, כי סוף ל' עזר ויטעה בפרטית וכטעם זה לא נח כי אם בטעם הכנז ר"ל כיו"ד דגוהס כן כזעות כן
בטעם (כשו כתרנס וכריוס ח', ס"ו. תכליס ל"ב, כ"ל. ל"ז, ס') וכן בטעם גם לרז"ל כל סיוע אהו ל' עזר
וכנז נכנז נכ' יוד"ן לסורות כזה על הדגז כדרכס כמו טסייע לה טסייעין לו ודוגשת פסייע טעין טאייד אכחנס
כנן נכ' יוד"ן לרעו על הדגז. והנה פיקסא הוא סס דנר כטעםל ייקסא (ח"א לפדנר ל"ח, ו') וכן בטעם נקודו
בכחוס תכליס ט"ו, כ' כע"ג פזנת רפ"ו רק אסס כסטך כחידק ותין ככדל פזשטת כזה כי אז סוף כטעםל
פיקסא- אכן טה אקד נעל וי"פ פיקסא כיו"ד נחכ וסע"ן כזנת נח טעה לפחד ורעס פח כחכ טטשטתה כי
פיקסא כיו"ד נחכ על כחידק סוף ל' חכרה וחגודס כעו כתרנס יכאע ט', כ"ל. וס"ב כ"ב, וכן גם כח"א
נחזית כ"ו, כ"ו ופיקסא טרשטוכי טעמו ותגודת אוככיו. וכנ"ר ס' ל"ד פיקסא אל כני חנס, וככרכות י"ו ע"ב
פיקסא פיקסא אל דוד, וכזנת י"ג, ע"ב פנייה כן חזקיה ופיקסא. וכנ"ר כ"ב דף ט"ו ופסיחם קי"ו חזקיה
וסייעו, וכנסהדין כ"ו אכנפ וסייעו, וכולס ל' פנרה ותגודס. ובריות וכו' וכריות כגוף ועלוד טיב.
והורא סעליא, לא נעלה ככ"ו אחד. ופיקסא ייקסא. כזרק כן נקוד העתיד אל כנין קל בפרטית כמו ייקסא
(דניאל ג', ו') נסוד (ג', י"ח) חרשם (ו', ס') נכקב (עורכ ס', י') ולעולם חסר וי"ו; ויש גם כן נפתח
טו השלש (דניאל ג', ל"ט) ישלש, ילבש (ס', ו'), חנל כחולס לא נעלה. כפחגמי אוריתא, כדברי
ספרה. דיי בבבל, נימי תקון סתקס רוב סיכודים סיו יוכנים כפרן ככל ופניכותיה ורעס גליות סיס
פנינס עלינס ותליו סיו אטעיס, אך נימינו זיארלל טפודים כס ככל גלילות כחדשם כרליו לסוסיק
כזשפס ולוטר דיי בבבל ודי קבל אדקשת גלנתקא- לרישי כלי, לרשאי כדרכים. גלי דרכים, כמו אכנפ
פרי כלי דרשם סוס (פולין ט"ט) רכ נחטן כר ילחק ריכ ככל סוס (כ"ב דף כ"ב), והורסה נעלטה כקדלת
קלל כלי פלמוד כמו סלוי דזקפס דכוס ככלה (כרכות ו' ע"א) אגרא דכלה דזקפס (סס ו' פ"ב) ורשע יוחסין דף
ק"ד ע"ב גם כמדוך ערך כוד וערך כל. אך ככ"י אינו גודס לרישי כלי וסס כן כזשפס, לרישי סתינתא וכרישי
גל תלמי דיי כנ"ל. סתיבתא, ססינות. דיי בבא, כזכנר. ופיקסא ככ"ל וסוף השעיל פזרס פזרס אטעמו פזרס
כפריה, פזרס ורעו כתרנסו פזרו וסני, וכדפוסים נקוד ופיקסא וטעות כי סוף נקוד אל אדוי סח"י כו"ל, חנל
כפיקסא וי"ו ככטעםל אל פרטית ככנ"ל תחת פות פית"ן ודוגשת פיקסא (דניאל ג' ס"ד) קתים (ו', ט'). אדקשה כן
תחת וס"ל כפון, כן סוף כדניאל ד', כ"ד כס"ט. ופיקסא ככ"ל, וסוף סתיד אל כנין אכחטעל כפרטי אכח
כפון כן כנין כטעםל אטעל (פיקסא דניאל ו', כ"ח) והכרס יכ. ורשס כנחוד חכח לכזשכנז דף 43. עקא, כרס.
כפיקסא כפיקסא, סלויס רעיס. כורן, חדונכי, ורשס למעלה דף 153. כסעודתן, כעורחם, תעדן, גם סוף ל' וסן
פח כפרטי, וכן כל ל' עת סתורנס פיקסא וסס כטעם כמו ככל טח וכל אשה. ופיקסא אכן, נח כנקוד ל'
פיקסא כי כפרטי סיס נקודו ופיקסא כו"ן ככרי, ורשס כנחוד ופיקסא פון אקדיס (דף 129).

כטמטלל כיתדות אין חומר יקום פרקן זה ולא מי אנך.
וער לו תויע כעטעם וקנז ריעונו יקום פרקן נילט.

יקום פרקן מדשמיא חנא וחסדיא ורחמי ותמי אריכי
ומזוני ריחי וסיעתא דרשמיא ובריות גופא ונהורא מעליא
ורעא תיא וקיימא ורעא די לאיפסק ודי לאיבטל מפתגמי
אודיתא. לבל קהלא קדישא הון רברביא עם ועיריא
מפלא וגשיא. מלכא דרעלקמא יברך יתבון יפיש תימן
וישגא יומיכון וימן ארסא לשגיכון. ותתפרקון ותשהיכון
מן בלעקא ומן בלמרעין בישין. מרן די בשמיא יתא
בסערכון בלזמן ועדן. ונאמר אמון:

בארבע תקלות נוכחים לכבוד נאצות שמים נאצת, חכן אין סוכילין כאיז פחונה או פילס ולא נאצת
אנכרין סדק ולא נר'ס ולא כחוכה ולא כאיזן פורים, וכלל הוא ככל אצת אלושלים יוצר ופוסן אין סוכרין
אין סצנת חוכה אנכרין.

ואמ"כ ענך סחון מי שברך לקבל ולאצת.

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב, הוא יברך את כל הקהל
הקדוש הרה עם בלקהלות הקדש, הם ונשיהם ובניהם ובנותיהם וכל
אשר להם. ומי שמתחדים בתי כנסיות לתפלה. ומי שבאים פתוכם
לתפלה. ומי שנותנים טר לקאור ויין לקדוש ולהבדלה וסרת לאוריהם
ועדקה לעגיים [נאצת אלמי מעינת ב' ה' יב' סוסף וקלמי שיתענה שני ותמישי ושדן].
וקלמי שעושקים בצרכי צבור באמונה. הקדוש ברוך הוא ישלם שכרם
ויסיר אתם בלמתלה וירפא לקלנוסם ויסלח לקלעונם וישלח ברכה
והצלחה בקלמעשה וידים עם בלישראל אחיהם. ונאמר אמון:

יקום פרקן ו סוף נרעם למוצאי סעוד ונעמד נוספת דושכ לפקודתם לה רק אהיל כל' נוכח פאר
נרעם סוף אנפנס רק לעון אסך נה את תקלו. סוף עניאר לעטלה דף 168. רברכוא וכו' גדולים סוף
ספונים סף ונאם.

מי שברך וברכנו, ו סוף נרעם לקבל סעוד עם כל תקלות יארעל נעלחס גם כמדורי כ"י. וסוף
ככל נ, נאצת אציה נמו לומר פאר סכסודה מי אנך לקבל, ויז טקשות אנכרין סעלך ופס"כ סקול
(אין סוף סנכ סעוד) וכל לפי סענת עכ"ל, ונאצת כנכ וו"ל סנכנו לפאר קריות סכסדה להוציא
נאצת אל סעמים ולברך סעוסקים נלרבי נאר, סלמי כנכ ספער ר' בנימן נר אנרס סרופת, לפי אכנז
סוף יום סעיה דנפת למידי ננא וסוף יום אכ סעמים נאצת נר ופיין נידונין, רפוי להבדלס לסעוזה
לכרס ולסלל עליך, וכן סנכנו לברך כל סעוסקים סעודס ונלרבי נאר ונלדקס ונעטילות סעודס ופאר
סערה ופאר סעמים ונלרבי אכין סוף לט לאציס עכ"ל. קשיח סוף סרני סן כל קנפס סוף לאס
י' סוף סוף לא נכרפנו פאר לו כלפוד, כי ט יאנעו סנכס על קסן וסנרת עם, לערפיון, כע
סעוסקס עם סנור (לנח סוף נ') נאר נעלכס וצליס נאר כקסכס (סרונין ל"כ ע"כ) פאר ימידי פאר
נאר (ר"ס דף ל"ט) סענכס נעוה דף ל' פאר נעקושו סנר פיר.

בְּכֹל־דְּרָכָיו וְהִסִּיד בְּכֹל־מַעֲשָׂיו: קְרוֹב יְהוָה לְכֹל־קֹדְרָאיו לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאוּ
 בְּאִמָּת: רְצוֹן־רְאִיו יַעֲשֶׂה וְאֶת־שׁוֹעֲתָם יִשְׁמַע וְיִזְשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְהוָה אֶת־כָּל
 אֲתֵבָיו, וְאֶת כָּל־הַרְשָׁעִים יִשְׁמִיד: תְּהִלַּת יְהוָה יִדְבַּר פִּי וַיְבָרֶךְ כָּל־בָּשָׂר
 שֵׁם קִדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעַד: וְאַנְתִּי גְבֻרָה יְהִי מַעֲתָה וְעַד־עוֹלָם הַלְלָתָהּ:
 ופוטרים יהללו וכו' ומחזיקין ס'ת לסיכל.

בצאת אלפני ר"ח סוכרים וטכריונים את המדע הנל קודם אלפוטרים חארי. וזו חין סוכרים
 בצאת וזין פוטרים סכ כרמשים חון טכריו סמפירה. וקודם סמכרים נוכנים לופד פסלס וז:
 יורד ר"ח פערקיריגט, יח ויגט חון לערוט פקאגערענו יהי רצון:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּחַדֵּשׁ עֲלֵינוּ אֶת
 הַחֲדָשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה וְתַתְּקֵלְנוּ חַיִּים אֲרוּכִים חַיִּים שְׁלֵשׁ לָשׁוֹם חַיִּים
 שְׁלֵשׁ טוֹבָה חַיִּים שְׁלֵשׁ בְּרָכָה חַיִּים שְׁלֵשׁ פְּרִנָּסָה חַיִּים שְׁלֵשׁ חֲלוּץ עֲצָמוֹת חַיִּים
 שְׁלֵשׁ בָּהֶם יִרְאֵת חֲטָא חַיִּים שְׁאִין בָּהֶם בּוֹשָׁה וְכִלְמָה חַיִּים שְׁלֵשׁ עֶשֶׂר
 וְקָבוֹד חַיִּים שְׁתֵּי קָבוֹ אֲרֻבַּת תּוֹרָה וְיִרְאֵת שְׁמַיִם חַיִּים שְׁיִפְלְאוּ מִשְׁאֲלוֹת
 לִבְנֵי לְטוֹבָה. אָמֵן סְלָה:

חומר כהן סי שעשה וכו'.

סו. מִי שֶׁעָשָׂה גִסִּים לְאֲבוֹתֵינוּ וְנָאֵל אוֹתָם מִעֲבֹדוֹת
 לְחַרוֹת. הוּא יִנְאֵל אוֹתָנוּ בְּקְרוֹב וַיִּקְבֹּץ גְּדֻחֵינוּ מֵאַרְבַּע
 בְּנֵיפּוֹרֵי הָאָרֶץ. חֲבָרִים כָּל־יִשְׂרָאֵל. וְנֹאמַר אָמֵן:

כסין לוקח ס'ת נידו וטכריו:

רֵאשׁ חֲדָשׁ סְלֵט יְהִיָּה בְּיוֹם סְלוֹתֵי עֲלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל לְטוֹבָה
 קו"י יְחַדְּשֵׁנוּ תְּקַדְּשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲלֵינוּ וְעַל כָּל
 עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל. לְחַיִּים וְלְשָׁלוֹם. לְשִׁשְׁוֹן
 וְלִשְׁמֵחָה. לִישׁוּעָה וְלִנְחֻמָּה. וְנֹאמַר אָמֵן: אֲשֵׁרֵי.

יהי רצון סיל פסלה דת נתר ללתיס (נרכות ט' ע"ב) ולקסוס כאלכנוים לאטרכס קודם נכת
 סודש פל"ב חוסיו טב נרשכ כלסן, אפדש טליו פת סודש חוס לטונס ולנרכ" כדי לעשות סכונת
 נפין ר"ס. וטכריוס לל כן סכנס סלל סס חוטרים יסי רלון טלפני חנינו וכו' סכ פטרים פומו
 סלכנוים ללסר קס"ס כסי אכסי"י וכו' סכרתי לטעלכ דף 124. חלוק עצמות, חווק טלמות סל'
 ופלסחין יסלן (סטיס ל"ס י"ס). חיים שיש כרוס יראת חטא, כן כנרסכ נטרול וכן כטחין סל"ס דף
 דנ"ס וכו', ידוססיו ירלפ ספיוס וירלפ חטפ וסעות, כי ירלפ ספיוס ילטר טוד כסין.
 כי שעשת, חקט פסלס וי נשקוס קדו סוד, סזיו טלפניס ככנסדחין סקדאיוס פומו וכו' פוטרים
 נרכס טכמות כולס סטט' ספיריס סרין י"ס סלכס ס', יי. ולוכדון וס טכריויס כל פיר ככפ אלפני
 (חין כן חדו סכרי) ילפניס סלכס פי סכסס וספודי סספודיס חיס כנוספס טורכנת, לששין ולסכסרת,
 סרין סין, כי נר"ס כן נכסרמו כן נפסלת סוכף סוספס ללסן ולסכס, סנל כ"ט כנוספס ללסכס וללסן,
 ולס ככרי' וסכסס ס"ס סכסדחין ס"ס ס"ס נר"י חו"ל סיס טכסיס כיסחיס יסי ככנור סכ"ל ס"כ נסס
 נטלרות ככסיס ל' סון חל"כ נר"ס סלנוי ככסרות סקדיוס סון ללסכס, סנל כ"ט נלטר וסספת נלן
 ונ"כ ס"ס סכס קודמת ללסן, כן פירט לי סודי ל' ססולל סלסון י"ג.

מי שכרך לקבל נ"ט של טחנת יד.

מ' אל ספס ונ' של שבוט ונכטיני עלרת אחר קריאת התורה קודם אלוטרים אחי טכך הזין לכל אחר ואחר נטי שכך לטחנת ידו, ואח"כ אוטר לכל סקכל את פי שכך כוס:

מי שכרך אבותינו אברהם יצחק ויעקב משה ואהרן דוד
ושלמה הוא יברך את כל הקהל הקדוש הנה עם כל קהלות
הקדש וישובים וסביבות של כל עיר ועיר הם ונשיהם ובניהם
ובנותיהם וכל אשר להם וכל מי שיהיו מנדבת לבו הן איש
הן אשה ללומדי תורה ולעגבי ירושלים עיר הקדש בשכר זה
הקדש פרוד הוא יזכרו לראות בבנינה ולשמות ברחוקיה וישמרהו
ועילה מכל צרה וצוקה ומפלגה ומחלה ויזכרו לראות ביאת
משיח וירביא נדבתו לבנין בית המקדש בעגלא ובזמן קריב
ושלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיו עם כל ישראל אחיו
ונאמר אמן: אשרי וכו'.

ברוך קלות פולין פוטרים בכל את אב הרחמים קודם אעזורים הספר לסיכל, חן סניטים אפין פוטרים
ט"ן ולא כח פחוכ וסילכ, ולא כמכרכים ספרז חון סניטי כספירכ, וכאמכין סדז חכ נוכגין כק"ק
סחג לסרו. וברוך קלות אשכנז אפין פוטרים חומו כי חס ככנת אלפני שבוטות וככנת אלפני חשעה באב.
חן רען אייטען קלות אכנז שירד חס ככנת פקר שבוטות חונר פקר ט' באב אב הרחמים גענוגם.

אב הרחמים שובן מרומים. ברחמי העצומים הוא יפקוד
ברחמים התמידים והישירים והתמימים קהלות הקדש שמוסרו
נפשם על קדשת השם. הנאותים והנעימים בחייהם ובמותם לא
יזכרו. מנשרים קלו מאריות נברו. לעשות רצון קונם וחפץ צדקם:
יזכרו אלהינו לטובה עם שאר צדיקי עולם. ונקום נקמת דם
עבדיו השפד: פכתוב ברורה משה איש האלהים. תרגינו גוים
עמו פי דם עבדיו יקום. ונקם ישיב לצדו וכפר אדמתו עמו: ועל
יד עבדי הנביאים פרוג לאמר. ונקוהו דמם לא נקוהו. וי' שבן
ציון: ובכתבי הקדש נאמר. למה יאמרו הגוים איה אלהיהם.
ידע בגוים לעינינו נקמת דם עבדי השפד: ואומר פי דלש דמים
אתם זכר לא שבת צעקת עטים: ואומר ידיו בגוים מלא גיורת מחץ
ראש על ארץ רבה מנחל בדרך ושטה על פני ירים ראש:

אב הרחמים אינו כסודי כסודים, וחובן לאינו יורה פליו אהקן ניטים כרעים אל נודות חתכו
וחק"ל הנאדבים ל' ז"ל פ', כ"ג ונקום נקמת, כסודים קדמונים, וינקום ניטיו לעינינו נקמת" וכו'
וכאשר ל' חנה ספרי דרכי סלום. הרנינו, דברים ל'ג, פ"ג ונקוהו, סוף יחלל. למה יאמרו, הכלים
פ"ט, י' כי דורש אס ט', י"ג ידיו, כס ק"י, ו' וי'.

כס'ץ לוקח את ספר תורה לסוליוכו מן סניטס ולסלניעו נסיכל, וזוטור:
דער חזן טרעגט דים ספר תורה נמך דעמך ארון הקודש לזריקק חונד זמנט:

יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה בְּרִגְשָׁנָב שְׁמוֹ לְבָדוֹ.

והקבל פונים: דים געשיינדע פנשווערסטע:
הודו על־ארץ ושמים. ויגם קרן לעמו תהלה לקל
תסידיו לבני ישראל עם קרבו הלהלה:

נעוד סוליוכיס כס'ת לטקיסו חוסרים סוטור זס:

לשבת. ליום טוב כסחל נחול.

לְדוֹד מְזֻמָּר. לַיהוָה הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהָ
תִּבְל וַיִּשְׁבִּי בָהּ: פִּי הוּא עַל־יָמִים
יִסְדָּה וְעַל־גְּהֵרֹזֹת יִכּוֹנְנָהּ: מִי־יַעֲלֶה
בְּהַר יְהוָה וּמִי־יִקּוּם בְּמִקּוֹם קָדְשׁוֹ:
גִּזְקוּ כַפַּיִם וּבֵר לִבְכּ אֲשֶׁר לֹא־נִשְׂא
לְשׂוֹנָה גַּפְשֵׁי וְלֹא גִשְׁבַּע לְמִדְבָּר:
יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְהוָה וְצִדְקָה מֵאֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל: זֶה הוּא הַדָּשׁוּן מִבְּקִשֵׁי פְנֵיךָ
יַעֲקֹב סֵלָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רְאשֵׁיכֶם
וְהַנְּשָׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹא מֶלֶךְ
הַכְּבוֹד: מִי־זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד. יְהוָה עִזּוֹ
וְגִבּוֹר יְהוָה גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים
רְאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיָּבֹא מֶלֶךְ
הַכְּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד. יְהוָה
צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד סֵלָה:

מְזֻמָּר לְדוֹד. דְּבֹר לַיהוָה בְּנֵי אֱלֹהִים
דְּבֹר לַיהוָה כְּבוֹד וְעוֹ: דְּבֹר לַיהוָה
כְּבוֹד שְׁמוֹ הַשְׁתַּחֲוֹ לַיהוָה בְּהַר־רֹד
קָדְשׁ: קוֹל יְהוָה עַל־הַפְּנוּיִם אֶל־הַכְּבוֹד
הַרְעִים יְהוָה עַל־כַּיּוֹם רַבִּים: קוֹל
יְהוָה בְּקֶחַ קוֹל יְהוָה בְּהַר־רֹד: קוֹל יְהוָה
שֹׁבֵר אֲרָזִים וְיִשְׁבֵּר יְהוָה אֶת־אֲרָזֵי
הַלְּבָנוֹן: וַיִּדְקְדֵם כְּמוֹעַגֵל לְבָנוֹן וְשָׁרִיז
כְּמוֹ בְּדָרְאִים: קוֹל יְהוָה הַצֵּב לַחֲבוֹת
אֲשׁוּ: קוֹל יְהוָה יִחַל מִדְּבַר יִחַל
יְהוָה מִדְּבַר קָדְשׁ: קוֹל יְהוָה יִחַלֵּל
אֵילֹת וַיַּחֲשֹׁף יִשְׂרָאֵל וּבְהִכְלוּ כָלוּ אֲמֹר
כְּבוֹד: יְהוָה לַפְּבוֹל יִשָּׁב וַיִּשָּׁב יְהוָה
קוֹלָה לְעוֹלָם: יְהוָה עוֹ לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה
יִצְדַּק אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

נכנסות הספר לתוך סניכל לזכרים:

כס'ת מיינטעבען דער ספר תורה חזן דען ארון הקודש זמנט זמון:

וּבְכֹתוֹ יֹאמֵר שׁוֹבָה יְהוָה רַבּוֹת אֵלָפֵי יִשְׂרָאֵל: קוֹמָה יְהוָה לְמִנְתְּחֶךָ
אֶתְּהָ וְאֶרְוֹן אֶגְדָּה: כְּבִגְדֶיךָ יִלְבָּשׁוּ צִדְקָה וְחִסְדֶּיךָ יִרְגְּמוּ: בְּעִבּוֹר יְהוָה עֲבָדֶיךָ אֵל
תִּשָּׁב פְּנֵי מִשְׁתַּחֲוֶה: כִּי לָקַח טוֹב נְתַתִּי לָכֶם תּוֹרַתִּי אֶל־תַּעֲזוּבוּ: עֵצְרֵיכֶם
הֵינִי לְפָנֶיךָ כֹּה וְתִקְבְּדֵהוּ מֵאֲשֶׁר: דְּרָבִיךָ בְּרִבְרִיגְעִים וּכְלִי־תִיבֹתֶיךָ
שָׁלוֹם: הַשִּׁיבֵנו יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְנִשְׁוֹבָה תִּדְבַּשׁ יָמֵינוּ בְּקָדְשׁ:

תפלת מוסף לשבת.

כל יחיד חייב בחפלת מוסף בין י"א לנזר כעיר בין לא. זמן חפלת מוסף אחר חפלת שחרית
וזמן לאחרי יתר טוסף ז' שעות, וכדי שכל אדם החפלת אותה כל היום, ילא. טנר כל היום ולא החפלת
טוסף חין לכ תאלוטיין. טותר לטעום קלח קודם חפלת הטוסף חכל סעודה אטורס אלס לטאן דחלז לניס.

קודם אטופדים לכתפלל טוסף נלנזר אוטר הא"ן ח"ק.

ועתה יגדלנא בנח ארני באשר דברת לאמר: זכר רחמיך יי וחסדיך כי פעולם תפח:
יו יתגדל ויתקדש שמה רבא בעלמא דירבא ברעותיה. וימליך מלכותה
בתיכון וביומיון ובתי דירבא בית ישראל בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן.
יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא.

יתברך וישתבח ויתפאר ויתרמם ויתגשא ויתחדר ויתעלה ויתהלל
שמה דירקדשא. בריך הוא לעלא מן כל ברכתא ושירחא השבחתיא
ונחשתא דיראמירן בעלמא, ואמרו אמן:

כנת אל חס"ט שתפללים טוסף אל י"ט תמכחו לקטן כמר הטופדים.

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי
יצחק ואלהי יעקב האל הגדל הנבר והנורא אל עליון נומל
חסדים טובים וקנה הכל וזכר חסדי אבות ומביא נואל לבני
בניהם למען שמו באהבה.

כנת אונס טופימים וכרנו. חת כנת אונס וייר זכרנו חיינעטפולטעט.

זכרנו לחיים סלה חפץ בחיים. וכתבנו בספר החיים לטענה אלהים חיים.

מלך עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי מגן אברהם:

אתה גבור לעולם אדני מתיה מתים אתה רב להושיע.

ס"ן כנת נרחיית ביי ססח וקנט י"ט:

משיב הרוח ומוריד הגשם:

מכלכל חיים בחסד מתיה מתים ברחמים רבים סומך נוסלים
ורפא חולים ומתיר אסורים ומקים אמונתו לישגי עפר. מי כמוד
בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומתיה ומצמיח ישועה.

כנת אונס טופימים מי כמוד. חן כנת אונס וייר מי כסוך חיינעטפולטעט.

מי כמוד אב הרחמים וזכר יצוריו לחיים ברחמים.

ויאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי מתיה המתים:

אֵתְּהָ קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוּשֵׁיִם בְּבִלְיוֹם יְהִלְלוּךָ סְלָה.

קדושה לא"ן נחורת התפלה.

בְּעֲרִיצָה וּבְקָדִישָׁה בְּסוּד שְׁיִחַ שְׁרֵפֵי קָדֹשׁ הַיִּמְקַדְּשִׁים שִׁמְךָ בְּקָדֹשׁ.
בְּפָתוּב עַל־יַד גְּבִיאָהּ וְקָרָא זֶה אֶל־זֶה וְאָמַר.

יְיָ קָדוֹשׁ יְיָ קָדוֹשׁ יְיָ קָדוֹשׁ יְיָ עֲבָאוֹרַת מְלֵא כָּל־הָאָרֶץ בְּבוֹדוֹ:
יְיָ בְּבוֹדוֹ מְלֵא עוֹלָם. מְשַׁרְתִּיו שׂוֹאֲלִים זֶה לְזֶה אֵיךְ מְקוּם בְּבוֹדוֹ. לְעַמְתָּם
בְּרוּךְ יֵאמְרוּ:

יְיָ בְּרוּךְ בְּבוֹדֵי מְקוֹמוֹ:

יְיָ מְקוֹמוֹ הוּא יִסֵּן בְּרַחֲמִים וַיַּחֲזֵן עִם הַמַּיְחָדִים שְׁמוֹ עֶרְב וּבִקְרָא בְּבִלְיוֹם
תָּמִיד פְּעֻמִּים בְּאַהֲבָה שְׁמַע אוֹמְרִים:

יְיָ שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ יְחִיד:

נעריצה, קדושה מוסף אל אלה וי"ט נקראה נמי הסוסקים קדושה רבה, ר"ל קדושה גדולה, ונוסח
(פ' ויקהל דף ל"ג) אשה קדושה על אלה, ויש נחמלתי חלוק שנוכח בין האשכנזים והספרדים, כי אלו מחילים
באר יתנו לך וכו' והאשכנזים מחילים בעריכת ונקדישן וכו' ודושה בתפלה זו לקדושה אשכנזית של ספרדים
דן אשה מקדישים נקדישן לבעריכתן וכן גם נוסח ברענ"ס נחמלתי (פעם זקנים דף 75, ובראש פעם רקס) א
לפניה נוסח' ספרדים סוף פ' י"ז גורם בעריכת ונקדישן וראה לפעלה דף 78. ויסוד כל הקדושה כזאת הוא
בעיקר ר' אליעזר סוף פ' ד' אנים ארשים עושים אחד סיפיו אל הקנ"ס ואחד טאפלו אל הקנ"ס,
והעריכים והקדישים את אמו כגדול זה עונה הם קורא ולועדים קדוש קדוש קדוש ה' לנאות טלוז כל הארץ
כבודו, והשיות עשדות אלל כבודו ולפין ידשות שקום בנדו עונות ולשדות נכל טקום שכנדו אס נרוך כבוד
ה' טטקוטו, ויראל ג"א אחד בלרן אשה שיעדים אמו תמיד ככל יום עונים ולועדים אשכנזי ישראל ה' אלפינו
ה' אחד, והוא עיני לעשו ישראל אפי ה' אלפינו הטטיל אחכס סכל לרס עכ"ל. ונטללו נקדושה זו נחמלתי
קדום סוכרת הכס ב"ל תבות כעו א"ס נחלפינו כ"ל תבות קודם הכס, וכן פירש אס סרס חוקני ח"ל כי
אס ה' שקרל, נחמלתי ירכלפי ווי לבון לרשיעיל דשדכרן אשה דקדושה לרזס לית אשכר לחד ען עלאבי
ערושה לנדבר אשכ טטראל עד ען דליטון אשכין ק' ק' ק' תלת זמנין, ושנכון יליף עשה דלל טוב עובר
סוכרת הכס י' כ"ל תבות ען פ"ס אשיות וכו' לפיכך תקנו חכמים פארים ולפת תבות נקדושה סכל יום
קודם סוכרת הכס וכו' ונקדושה ילד אלה אמונים וזעז אשיות חכו פרטן נקדישן ונעריכתן וכו' וכן כעוסף
לין לבו להוכיר אש הכס קודם פ"ס אשיות חכו ערד סקריפס אשכ סכתינס כעז יתנו לך סעוני פעלה
עז עשך קטלי עשה יחד קודם לך יאלו כעזוב וכו' עכ"ל והאס רז"ס נפדווי אשה כרודס טאטיס על
לפן זו אל חוקני כי אש נשנס נעריכתן לל פעלה זו כי אש פ"כ אשיות, ורלס הוא ליכב פ"פ לפן חוקני
כ"י אגורס נקדישן ונעריכתן כטוד שכל איה וכו', ואני לל אכיד כי עלאפי גם אנכי כפירוס יסן על קדושה
זו אכאכ זו ח"ל נקדושה זו איה ישראל לעלפי כערת כדכתיב נח שכל איה ארפי קדש שכל לפן עז
סנגז י' כרדנה כולל ואלפת כי רז"ס טעם נכנגז דברי חוקני, והוא לל כיון כלל על נוסח קדושה
מוסף אל האשכנזים עלל דעשו איה על קדושה אשכנזית כענג ספרד, נקדישן ונעריכתן קנעם איה סוד ארפי
קדש סעלשים לך קדש וכן כעז על יד נכילך תקל" וכו' ונח יעלפו פ"ס אשיות על נבון, וסעד סכונטו
כן הוא כי כעז ונקדושה יוצר אלה, והאס כסלכנזים לפן נקדישן ונעריכתן ליוכר, ועוד אשכנזי הוא למוסף
כמוסח כער יתנו גם זו לספרדים, סוכת סכל ופת אשית חוקני על קדושה ענג ספרדים כן כיוכר ען
כעוסף, ולל קנז דבר כדכריו. ונוסח קדושה מוסף אל האשכנזים כיה בעריכת ונקדישן ונעריכתן איה ארפי וכו'

תפלת מוסף

מן שבת ראש חודש ויירד סטמט חכנת שבת דתו חונטענסטעהענדע אחת יצרת געבעטעטע.
בשבת ראש חודש חוטרס אחת יצרת הספולד לטטה נעטור.

תבנת שבת רצית קרבנותיה. צוית פרושיה עם סדורי
גסביה. מענגיה לעולם כבוד יגחלו. טועמיה חיים זכו. וגם
האזהבים דבריה גדלה בקרו. אז מסיני גצטוו עליה. והצונו
"אלהינו להקריב בה קרבן מוסף שבת כראוי: יהי רצון
מלפניה "אלהינו ואלהי אבותינו שתעלנו בשמחה לארצנו
והטענו בגבולנו. ושם געשה לפניך את קרבנות חובותינו.

חכנת, תפלות הטומסים בזנות ור"א וי"ע הם כנגד קרבנות הטומסים שהיו קרנים בימים אלו, והתפלג
במקום קדון היא (ברכות דף כ"ו). והנה בתפלת מוסף של שבת יש אנוי גדל בין טכנן הספרדים לטכנן האשכנזים כי
הספרדים חוטרס אותם בנוכח זה למשה צוית על הר סיני מצות שבת זכור ושומר, וכו צויתנו ה' אלהינו להקריב
בה קרבן מוסף שבת כראוי, יהי רצון מלפניך וכו' וכן היא נרמזת, חכל רב עטרס ורנינו סעדיה התחילו תפלת זו
"חכנת שבת רכית קרבנותיה" וכו' וכמו שכתב אנדורסס נספרו, וכוספת זו חזוה סאשכנזים וכית הולכת על סדר חר"ק
חף נוסדה בחוטרס אז סכנות כמו קרבנותיה, פירושיה, נסכיה, הכל כעין פיוט, ונאמת כתב עליה החוקרי נסידו
לנסדגר כ"ח, ט', יסד הסייט רלית קרבנותיה. גם חנן ירשי כתב ח"ל נכרסת ונפרוככלת נהגו לוטר תקנת שבת רלית
קרבנותיה לית פירושיה עם סדורי נסכיה טענגיה לעולם כבוד ינחלו טועמיה חיים זכו וגם סאוסכיס דכריה גדולה נחרו
לו טסיני נכטוו לויי פעליה כראוי יהי רצון מלפניך ה' אלהינו שתעלנו כשעתה לארצנו וכו' וקנלתי הטעם טרכותי נכרסת
[התניח טכית טעם זה באסרא"י לפי שכל ידי ספירת השבת יהו נחליון סג' חס יאטרו סכמותי והכיאותים חל סר קדשי וגו'
והכלל"ח כית"ח כטענת סל סנחולה, חר"ק כיוס הכול יארוק ה', לסט"ס יטפו סהריס עסיס, יטשו כמו יכפו, נסלך
והיס ה' לטלך סל כל סהרן, יט"ח ישו אכס אחד לענדו, ז"ס ויאטרו סנה חלכיכו זה, דנג"ח יכוף לויתן יכרו עליו סכריס,
סאיני נכטוו צוויי פעליה כראוי, טנלס"ך לופיס חטרוס, כירושלמי (וכנ"ר פ' א') בתורה כיתנה סטאטר לסאטר סנחטן
לנחטן סנדיק לנדיק טעם חל סה טכף חל כף, ותורה כיתנה ככנת עכ"ל. — חכנת, כוננת, ל' חקון כמו וסעיס כרת חנן

מן שבת וראש חודש

אתה יצרת עולמך מקדם בלית מלאכתך ביום השביעי. אהבת אותנו
ורצית בנו ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו במצותך וקרבנתנו מלפני
לעבודתך ושקדך בגדול והקדוש עלינו קראת. והתפלגנו "אלהינו באהבה
שבתות למנוחה וראשי חדשים לכפרה. ולפי שהמאנו לפניה אנחנו ואבותינו
הרבה עירנו ושמים בית מקדשנו וגלה יקרנו וגטל כבוד מבית חיינו. ואין
אנחנו יכולים לעשות חובותינו בבית בחרתך בבית הגדול והקדוש שנקרא
שקד עלינו מפני ריב שגשתלתי במקדשך: יהי רצון מלפניה "אלהינו ואהי
אבותינו שתעלנו בשמחה לארצנו והטענו בגבולנו. ושם געשה לפניך את

אתה יצרת עולמך מקדם עש"ס ירמס י', ט"ו. וסעיס פ"ה י"ח. כלית עש"ס נחלית כ', כ"ו. אהבת
אותנו וכו' לקית סתמל י"ח, וכסדורי כ"י פיננה כונסחל סכנת אומט חלס סס סנוסחל, כחרת בנו עכל
הסעות ורניח" יג' וכן נרשת רב סעדיס וסרמ"ס יגני סעדי. ונחלונת רב נטח גלון סכילס סרוקח נס' ג' י' ס
ססחל סיוחח לעוסף אר"ס וכן סתמל, שנת קדסך לעסך נפת יוס סנחוס לכסיריו, יסי רכיון סלסניך
ס' חלסינו סתעלנו לסרנו וסעסנו כגבולנו, וסס כסס"ס וכו'. ורצית בנו עש"ס סהליס קט"ס, ס'
עליו קראת עש"ס ירמס י', ט"ו. לכפרה, קדקן ר"ח סכסר סל סנחוס סענרו כחד סענר, כדסיתס כנטרס רלס
סכחות. ולפי שחמאנו, ליון זה לקית סתמל סוסף כל י"ט. וססדור רוסח כונסחל, יוס דלון לכסר נעדינו לעסן
נחל סענר ירמס, סננ סאשטל לסניך ס' סלסינו חרנה סירנו" יכו' וסית פ"ס ס' רב עטרס. וק"ל כן כריב ססדוריס
ואס סנר כנפין סעל עורס נחל. תסדור רפ"ן וק"ל וגם כוף יסכן וסיס סנר סעל סן נסל. סכית חיינו, ססח"ס.
וכליס כולס סן סיסד יסל כמו ידיליס סן גדול וגם חולל ס"ח. ככית כחרתך, פ"ס דס"ג ו', ט"ו. שגשתלתי

תמידים בסדרם ומוספים בהלכתם. ואת מוסף יום השבת
 תה נעשה ונקריב לפניך באהבה במצות רצונך כמו שכתבת
 עלינו בתורתך על ידי משה עבדך מפי כבודך באמור:
 וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימם
 ושני עשרים סלת מנחה בלילה בשמן ונסכו:
 עלת שבת בשבתו על עלת התמיד ונסכה:

(ישיב ט', י"ג) אהא נשו חקן נקוץ נטו אכתב רד"ק נארש נאר, וכן נאטח נורם אכן ירחי חקנת נקוץ, אך נסטריו
 גם נאנדרהס ונרוקח ונתיב וכל זו נטור הוא נכ"ף ורחה נטוק נר"ל נלארשים ערך חקן. רציה קרבנותיה, אפין נהן
 אע"ד חטאת כדי ללח לכוזר אום חטא ועון (כל זו ורוקח). קרבנותיה, לא נטלח נטקרח קבוץ אל קדון חלא נכתי
 נטורים קרבניהם (ויקרא ו' ל"ח) ונכתייע טטנו נעל וי"ל לכהני קרבניה, אטנס נטאנה נכל סקום יאטר קרבנות
 נקבן נקכות (נטו ונחיס קי"כ ע"ג) וגם רד"ק נטכלול דף קט"ג ע"ג כתב כי טאקל קט"ג יתרנה כל נקכות קרבנות
 נלכות וכן נכח גם נכלטעי נט' טקנה אכרס. פרזשיה, אלוהטארוניס הטפוראים טענינס. סדורי, ל' סדר. נסכיה,
 סין נכך. טעגיה, נטו אטטרו חו"ל נכנת קי"ח כל הטענ חת נכנת נותנים לו נחלה נלי טלרים. טועמיה, טל'
 טעו ורחו (חללים כ"ד, ט') ר"ל איכ להס הנלה נכנת וטעמים נה. רחיים זכו, יטלחו חיים נלתיים. קב"ה נארש זכה
 נטונו נטקרח ל' נקיות ונכרה הנטטטו זו חו"ל ג"כ נטעס הניש לדבר טכ אכר ילפס לו (נכ"ל טרוחנגען), נטו ולא
 נכתי אטטר יליח טלרים נלילות (נככות נ' ב') זוכה וטקכל פני אכיה (אס ס"ד. טנחות ט"ג, נ') זכס טי זוכה
 (אעד ערך ח') זוכה ורחה נטטתה (חטנית ל', ב') זוכס לרנרים סרנכ (חנות ס' ו'), ונחטלה, ונכס כלכו טכרה
 נטרו, ונכס ונחיה, ונכין פיעל נרפטן הוא ונטי ליעות חטית. האוהבים רבריה, בן הוא נטודר אטטטרוס אנת
 חנה וכן נדפיוס רוח ויענ' ורי"ס ורו"ה וכל"ל וכן נורם אכן ירחי. נטטו הוא נכין נחטטל אטטטטו זו נעלי טאנה
 נטקום נטעל ונטלח גם נטקרח נטעט הטקוטיות נטו נטקרח אהא נכ"ל ח' ינקרי (יחוקאל כ"ג,
 ט"ח) ונטינה (פלי כ"ג, ט"ו). נטטו עליה, בן הנמחל נרוכ סטודים וכן נט' רכ עטרוס וכן נרס גם נעל חתיח
 חטיס טטור הוא לטעלה טס וגם טאוכנים דכריה, ר"ל טאוכנים נלטוו עליה, כלוטר על הנכת. אטנס נטודר אטטטרוס
 חנת חט"ח טוכס עור נוסחל חחרת וביח, נאטוו צוויי קט"ג ירחי רצון וכו' וזו חיה נוסחל אכן ירחי אכנתתי
 לטעלה וכן טכיה כר"י כלן נט' טטורס אלו גם נכל זו נכת חו"ל חכנת אנת רלית וכו' הוא טיוסד נחאר"ק ונכנפ"ך
 נטקום חקנת. מוסף, קרבן חיוס ננוסף על קרבן התטיד קרלו סוקף, ונטקל סוקף סוקף ונכרני סוקסיס. כראוי
 נטו אהא נכין כל"ס ויח טו יך געביחרט, וכוא היחיד טן נרליות לתת לה (חטטר נ', ט'). שחעלנו בשכחה
 נאטטו, טלת נטטחה חייס נטודר כר"י לא נטוסף אל אנת ולא נטוסף אל אר"ח גם נטטור חופט חיינס וכן רכ
 נטרו ונרטנ"ס וננדרהס לא נרטו לה. ושם נעשה וכו' נלאן הוזח איה חיה נכל תפלות נטוספיס. שכתבת עלינו,
 נכילט, נטו נכחו על חכודים, נכיל חכודים (חטטר ח', ח'). בהלכתם, נטטטט, וטלה תלמידות הוא. בתורתך
 ח' נכנת נטודר רט"ו וכן עקד נכנת וכו' נעקר כי חין נכס נטקט טטטר גדול כל כך להחליף נכס לטגל. וביום

מן שבת וראש חודש.

קרבנות חובתינו תמידים בסדרם ומוספים בהלכתם. ואת מוספי יום השבת
 תה יום ראש החודש תה נעשה ונקריב לפניך באהבה במצות רצונך
 כמו שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה עבדך מפי כבודך באמור:
 וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימם ושני עשרים סלת מנחה
 בלילה בשמן ונסכו: עלת שבת בשבתו על עלת התמיד ונסכה: ובראשי

הן הוא נכל סטודים יכנים וכי"ו וכן הוא נט' רכ עטרוס ונרטנ"ס וננדרהס, ונכס נעל וי"ל נדפיוס נטקוטו השלוחה
 חקן אטרו רוחס נטודרו, ולפי חטת חודת חאל וס"ס חיינס נטודרת אכנת לחס כי זכ"ל ענר הוא וכלותה הוא
 נטוני (נטו אטטיר נכר כר"כ אד"ל נט' נחולת נח יכודס דף ט"ו גם נטכות נטטור אכר לו) וט"ב חין לטו לטונו נוסחה
 נטודרת, ונכר רחיינו לטעלה כי נכין נחטטל זכ אטטטטו זו הטכטיס נטאנה ונחטלה נטקום נטעל [ונטו אטטרו אכר
 חטטטטט אנת ס"ו ויטח ט"א ט"ג] אנטלח נכין זכ גם נטקרח וט"כ נכין לדבר ט, ונכו אטטטרוס נכ"ב נטרחהקנו
 (נטיק י"ט) טטטטטטט (נכטט"ו) טה נטטחה (נכנת סטת) אכר כניס חותן גם רוחס טל עטדן. שחעלנו בשכחה,
 חלא נכתי חיינס נכ"י ונטטור ריטט, גם רכ טטטט ונרטנ"ס יאנדרהס חיינס טכיליסי. ובראשי, נטדכר כ"ס, י"ח.

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך.

ותחזינה עינינו בשוכך לציון ברחמים. ברוך אסור יי המסיר שכינתו לציון:

מוזים דרבנן.

מוזים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי כל בשר יוצרנו יוצר בראשית ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש על שהחייטנו וקיימתנו כן תחיינו ותקיימנו ותאסוף אלינו לתעודת קדשה לשם חסדך ולעשות רצונה ולעבדה בלבב שלם על שאנחנו מוזים לך. ברוך אל ההודאות:

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד. צור חיינו מגן ישענו אתה היא לדור ודור. נודה לך ונספר תהלתך על חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו הפקודות לך ועל נפשותנו ועל נשמותינו וטובותיך שבכל יום וצהרים. הטוב כי לאכלו רחמיך והמרחם כי לאתמו חסדיך מעולם קנינו לך:

ועל נשמותינו הפקודות לך ועל נפשותנו ועל נשמותינו וטובותיך שבכל יום וצהרים. הטוב כי לאכלו רחמיך והמרחם כי לאתמו חסדיך מעולם קנינו לך:

במנחה מוסיפים על הנסים. מן שנת חנוכה ויירד היער על הנסים חיינו עטמטט.

על הנסים ועל הפרקו ועל הגבורות ועל התשועות ועל הפולחנות שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה

כפי מתתיהו בן יוחנן בן גדול חשמונאי ובניו. בשעמדה מלכות יון הרשעה על עמך ישראל להשביתם תורתך ולהעבירם מחקי רצונך: ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם. רבת את ריבם ונתת את ריבם גממת את נקמתם מסרת גפוזים ביד חלשים ורבים ביד מעשים וטמאים ביד טהורים ורשעים ביד צדיקים ויודים ביד עושרי חרקה. וליך עשית שם גדול וקדוש בעולמך ולעמך ישראל עשית תשעה גדולה ופרקו ביהום תהו: ואמר בן באי בגיך לדביר ביתך וטו את היבולך וטהרו ארמקדשך והדליקו גרות בתעודת קדשך וקדש שמונת ימי תעבה אלו להודות ולהלל לשמך הגדול:

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלבנו תמיד לעולם ועד:

ככתב טוב לתיים טובים כל בני בריתך:

וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך באמת האל
ישועתנו ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי הטוב שמך וירך
נארו להודור:

אלהינו ואלי אבותינו. ברכנו בברכה המשלשת בתורה הכתובה על
ידי משה עבדך האמורה מפי אהרן ובניו פתנים עם קדושה באמור.
ברכה יי וישמרה: יאר יי פניו אליך ורחמך: ישא יי פניו אליך וישם
לה שלום:

שים שלום. מזכרה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו
ועל כל ישראל עמך. ברכנו אבינו כלנו כאחד באור פניך.
כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבה
חסד ועדקה וברכה ורחמים וחסד ושלום. וטוב בעיניך
לברך ארץ עמך ישראל בכלעת ובכל שעה בשלומך.
ברוך אתה יי המברך
ככתב בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה נזכר
ונכתב לפניה אנחנו וכל עמך בית ישראל לתיים
טובים ולשלום. ברוך אתה יי עושה השלום:
את עמו ישראל בשלום:

אלהי. בעד לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי נפשי
תרום ונפשי בעפר לכל תהודה: פרח לבי בתורהך ובמצותיך תהודוך
נפשי. וכל החושבים עלי רעה מתרה דופר עצתם וקלקל מחשבותם.
עשה למען שמך עשה למען ימינה עשה למען קדשתך עשה למען
תורתך. למען תלצון ידיך הושיעה ימינה וענגי: יהיו לרצון אמרי
עלתי ועל כל ישראל ואמרו אמן:

יהי רצון לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במתה
דימיו וסן סלקנו בתורהך: ושם נשכרך ביראה בימי עולם ובשנים
קרמיות: ועדך ליי מנת יהודה וירושלם בימי עולם ובשנים קרמיות:
ככתב בספר סוף וסוף קדוה בעריץ וסוף כחמלס וסוף חפדים קדוש שלום. וסוף טובים וסוף כאלהינו.

חפלת מוסף לשבת

כצנת אלוטרים אופן טופיפס כלאכנו פיוט אלהיכם כקדושת טוסף.

לשבת חשוכה. פתוס נו שמואל חוק.

אלהיכם שופט צדק ובמישור לאמים. מדרת הדין יהפוך לרחמים.
ויכפר זדונות ושגגות עונות ואשמים. ארון, הטאים הצהר והלבן כתמים.
לקפרה מקוים לילות וימים. תורה עמך מהענים וצמים. זכור ברית
ראשונים הישרים והתמימים. קים לבניהם שביעת קדומים. וימלך
מלכם לעולמי עולמים: * ובדברי קדשך כתוב לאמר:

לשבת חול המועד סוכה. פתוס נו יהודה.

אלהיכם תשיב בשלם סבו ומעונתו. הקם יקים דבירו וחדר מפתו. ועד
סלה ישקדשם הוד שכינתו. הירת סכה תהיה לצל לשומרי סבתו. תעת יעמיד
על ארץ אגדתו. ימלך על כל הארץ הבונה בשמים מעלתו: ובדבר קדשך.

לשבת ראש חודש. פתוס נו יהודה חוק.

אלהיכם יזרית שמשו. שבעתים בנבחרתו. הירת בהתחדשו בשמש
וריתו. והחדש בהתקדשו. לחדש בפרתו. דת היום לשמשו. חוזת
קדשת שכינתו. מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו: ובדבר קדשך.

לשבת בראשית. פתוס נו יהודה חוק.

אלהיכם ישביל עקבו יפון פסאו במראשית. תעיד על תלה ובנה
וארמון ישית. ומזבתו ירפא ומקום גסוף להשית. דרור יקרא לעבריה
חיותה חפשית. הנה חוק ועמו קמיו יפיץ חרישית. ימלך על עם שומר
שבת בראשית: ובדבר קדשך.

לשבת חנוכה. פתוס נו יהודה חוק.

אלהיכם ישלח משוחו אזור צדק והאמונה ירביד. הרשע ימית
דעקט פיו אוב יאביד. ועל הנסים הלל לגמור צעיר מהעבד. תעה

אלהיכם, פ' פיוטי אלהיכם האלה אנכנסים כלאכנו לכוסף כקדושת טוסף כצנתות אלוטרים פיוט
לפני כולם פיוטן חסד חננו, וידעת שהים ל' יסודת הססיד כן אפול הססיד ותחם מעט טעו
על פניו. ונמחורים כ"י נטלחו עוד פיוטי אלהיכם סלכד אלה הנכונים. הצהר, על' להר תעטכ לפניה,
ל' חסד חסדיו. קדומים, הקדמונים.
בשלם, כיוצאים וע"כ תכלים ט"ו, ג'. רבירו, היכלו. וחדר טטחו, תולד לבית קדשי קדשים,
ה"י ט"ג ט', י"ב. תהיה לצל ע"כ יעיים ד', ו'. יעמיד על ארץ אנדו, באעניכ ישראל עם סגולתו
כל סדרן, וטעם אנדו כטו לאגדה חסת (א"כ נ', ב"ס) ול' הסרו לקוח טעטוס ט', ו'.
יריה שמשו וכו' ע"כ יעיים ל', כ"ו. דת היום לשמשו, ל' שיטעם בדת גס כיום כטו אסים
כטו ישי בראשית. חוזת קדשת, וכנזה לרשות אבינתו טדי חדכ כחדו וגו' וע"כ סוף 'אעיה. וכן
מכח נכל דפוסים קדמונים וכ"י.
ישביל עברו, ישראל העיר על חלה ע"כ יעיים ל', י"ב. ירפא, יחזר לטעמידו, וחסר כל' ירפא
כ"ג ט"ג י"ב, ל'. דרור, אנת גאולה. חרישית, כדוס חרישית כטו יונכ ד', ח'.
אזור צדק, יעיים י"א, ח'. הרשע יסית אס י"א ד'. צעיר מהעבד, אלא יטכוד עוד סלמיד.

תפלת מוסף לשבת

תְּדַשֶּׁה יְהוָה הַשָּׁמַיִם אֶזְנוֹן מִהַקְּבִיד. הַדָּר הַמְּדַר זְכוּל קָדֵשׁ יְקוּמִם וְיִזְבִּיד.
וְנִשְׁרֵר מִזְמוֹר שִׁיר תְּנַכְּת תְּבִית לְדָוִד: וּבְרַבְרֵי קִדְשֵׁךְ.

לשבת נחמו. תמוס טו יהודה בר שמואל חזק.

אֱלֹהֵיכֶם יוֹסֵף יְדוֹ לְקַבֵּץ גְּפוּצוֹתֵיכֶם. הִיעֵר יְחִישׁ לֵאמֹר זָא
מֵאֲסוּרֵיכֶם. וּמֵלֶאדָּ בְרִיתוֹ יִשְׁלַח לְהַשִּׁיב לְבַבְכֶם. וְיָרֶכְזוּ פָּנָיו וְהָיָה הַעֲקֵב
לְמִישׁוֹר וּלְעִירוֹ יִקְבְּצֶכֶם. הַשּׁוֹמְרִים שֶׁבֶת בְּרִית הָיָה בֵּינוֹ וּבֵינֵיכֶם. כָּוֶט
שָׁמוֹ וְאַל־תִּתְּנוּ דָמֵי לְכֶם. חֵי וְזָכַר קָדְשׁוֹ נַחְמוּ יֹאמֶר אֱלֹהֵיכֶם. כִּי אֲנִי
הוּא מִלְּכֶם וְאֶמְלֹךְ עֲלֵיכֶם: וּבְרַבְרֵי קִדְשֵׁךְ.

לשבת נשואך. תמוס טו שמואל חזק.

אֱלֹהֵיכֶם שִׁכְנוּ שָׁם בְּסֵם עֵילְמוֹ. מִלְּאֲבוֹ רִחוּרָה רַח לֹא לְמוֹ. וְאַחַד
מְקוֹם קְבוּדוֹ הוֹלְמוֹ. אוֹמְרִים בְּרוּךְ בְּבוֹר־יֵי מִמְקוֹמוֹ. לְעֵרָה יִמְלֹךְ לְיוֹם
קִימוֹ. חוּדָה צִיּוֹן נֶגַן בְּמִקְוֹמוֹ. זֶה יִרְאוּ וַיִּדְעוּ כָּל־יְקוּמוֹ. קְרוּא לִירוּשָׁלַם
בְּסֵם מִקְוֹמוֹ: וּבְרַבְרֵי קִדְשֵׁךְ.

לשבת ברית סילה.

אֱלֹהֵיכֶם אָנֹכִי זֹכֵר תְּבִרְתִּי. הִנֵּה אָנֹכִי שׁוֹלְחַ לְשֹׁאֲרֵיהֶם. אֶרְדֵּנְסִי
בְּנִהַל בְּרִית וּסְגָה לְפָנָיו וְדוֹן יְבִרְתִּי. לְבִשְׁרֵי טוֹב וְשְׁלוֹם בְּאַחֲרֵיהֶם. וַיִּדְעוּ זֹאת
כָּל־בְּרִיתֵי בְרִית. הֵאמֵר לְעִיּוֹן מִלֶּךְ אֱלֹהֵיךְ. וְהוֹרִית: וּבְרַבְרֵי קִדְשֵׁךְ.

דת הדישה יודיש, בן כנוסחא ככל ס"י וב"י, ונב"י סגנת נ"ס כנוסחא דת שורשה יודיש; ור"ל הענא ענד
ובניס דה"ח חדא יעדא, כי כות הלא תורחא נלפית כיל וליך נאטר דת חדא יעדא, אענא לא כאל טיניו לפלח
אל ס' סדא אכנר יעד אס קליר, לכרלת ארן חדא לכנתן דת הדישה לכרות ברית חדא וכו' וכלמא יעד
תרו וס נשדא יקוט יאעיס רשו רל' ולתיות דר' עקיבא חות וי"ן וז"ל עתיד הקנ"ס יושב ודורא תורה חדא
אעתי ליתן ס' סאס עב"ל וכן נח"י ליאעיס י"ג, ג' ותקנלון פולטן דתא נשדא טנמיירי בדיקית, ובעידו סלה
המדות סא אעתי לכות ילכס לנו סקנ"ס כל טעמי סחורא וטלותיס סנעלטיס טלחנו בעת, וכמו אטר דניס
השכנטיס טנא נשולס סאס שרדיס להיות ליפסיס לעת"ג (ענדא חקת דף רע"ד), וס"י כן נדמס לנו תורחא כשדא
לנו סכר טיני כאלו סאס חדא, ודאס נשיחא דר"ק לירעיס ל"ח, ל"ח, וכויקרל רכב ס' י"ג נענין כויתן אטר ד'
לנין כד סגתא, אטר הקנ"ס תורא סדא סלתי חלס, חדא תורא סלתי חלס סב"ל ר"ל מדואיס אל תורה ילכו לו
אל אענו עד סיוס סאס [תן חס אקאס טל אטר סאס אל ר' לנין סאס אלא נשדא נשקרא תורה הדישה סלתי
חלס חלס כן כחונ כי תורה סלתי חלס (יאעיס נ"ח, ד') ול"ע]. אענא ככל זלח סכונ לכעסיר סכ נפניס דה"ח
נשקוס דת, וס נשדא סקן טס אפינס עניניס נעוסק טענין וכדי אלא יכאלו, ודי נטס אכחכנו לכסיר סלכות
טל כמד סדיקן. דער חכמת זכור קדש, נמפריס יאניס כנוסחא חנוף חליליס זכור קדש וכו' וסכ"ס אל חתיש
סס כחנר ורמס נשלא סגית. וזכור טל' זכורי חלכיס פותי זכד טוכ (נרלסית ל', ב').
יסיף ירו עב"ס יאעיס י"ח, י"ח, צאא, אס ס"ט, ט'. וסלאך בריתו, חליכ סנכית (סוף סלפתי).
דריט טז ודתי, נכ"י כוסיסח ר"ד סקונ נשיאר וכו' וסאס עב"ס יאעיס ס', ד'. ואל חחננו, אס ס"ג, ז'. נחמו, אס ס', פ'.
כס עילמו, ל' סלמ, ר"ל כסלו נשלא נס טן סנלפטיס, וכמו אטנאר וסולך. ונכ"י חמד נודס, כס סדוסי'.
הרמו, ל' דייס ר"ל סנלפטיס לינס יודיסיס לופר, סקוס כסלו סאס כלוס'. לינס קיכו פא"ס נפניה ג', ס'. חזה שיק,
כן נכ"י יכ' וסדוסי ל' זכור, שיק דר"י נפויב ס', י"ג, כל יקוסו, כל נרלוי. קרוא לירושלם סא"ס ידסיס ג', י"ח.
אלהיכס וני סכר, וס סדיס נדמס עד כס אלא כאלפיתו וסחורתי טל עטרו ע"ס כוסיס כ"י, וסנא סחוס ט'
אלית, ודלס סחוס כן סחנר לכנד חליס סלאך סגית, לשארית, לשארית יארלל. אית נסתר וכו' חליוכ סנכית,
עב"ס ס' י"ח, ג'. האסר רשית, יאעיס ל"ג, ו'. וסרית, תולד ליארלל, ול' ספסדא טענין וסכנכיליס יוכידו (דניסל י"ג, ג').

אין באלהינו • אין כאדונינו • אין כמלכנו • אין כמושיענו: מי
 באלהינו • מי כאדונינו • מי כמלכנו • מי כמושיענו: נוֹדָה לאלהינו •
 נוֹדָה לאדונינו • נוֹדָה למלכנו • נוֹדָה למושיענו: בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ •
 בְּרוּךְ אֲדוֹנֵינוּ • בְּרוּךְ מַלְכֵנוּ • בְּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ: אֵתָהּ הוּא אֱלֹהֵינוּ •
 אֵתָהּ הוּא אֲדוֹנֵינוּ • אֵתָהּ הוּא מַלְכֵנוּ • אֵתָהּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ:
 אֵתָהּ הוּא שְׁהַקְטִירוּ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת־קִטְרֵת הַכִּמּוֹם:
 פְּטוּם הַקְטִרֵת הַצָּרִי וְהַצִּפּוֹרֵן וְהַחֲלִבָּה וְהַחֲלִבָּה •
 מִשְׁקַל שִׁבְעִים שִׁבְעִים מָנָה: מֵר וּקְצִיעוּהָ שְׁבִלַת גִּרְד
 וּבְרֶכֶם מִשְׁקַל שְׁשׂוּהָ עֶשֶׂר שְׁשׂוּהָ עֶשֶׂר מָנָה • הַקֶּשֶׁט
 שְׁנַיִם עֶשֶׂר • וְקְלוּפָהּ שְׁלֹשָׁה • וְקִנְמֵן הַשְּׁעוּרִי • בְּרִירָה
 בְּרִשְׁנָה הַשְּׁעוּרִי קִבּוּן • יֵין קַפְרִיסִין סֵאִין הַלְתָּהּ וְקִבּוּן הַלְתָּהּ •
 וְאִם אֵין לוֹ יֵין קַפְרִיסִין מִבֵּינָם חֲמֵר חוֹרֵין עֵתִיק: מְלַח

אין כאלהינו, אנה נעים זה טניחו הדענ"ס לאחר תפלת אחרית אל שול, וכן גם טנב המסדרים
 לפירו בכל יום, גם סטור נל"ס ס' קל"ג כתבו לסיום אחרית אל שול וכוספת פטום הקטרת. וכסיר
 אלוים וכו' כולו ככוספתתנו פה, וטוכיד עם הטנב כמס רב עטרם גלון. וטס סכאכנוים אין פוטרים חיתו
 כול בתב נטל ד"ט אכוס טפני טרוד עלתכתן. אטנב ככל נו טכית טעס אחר לאטירת אין כאלהינו ככנת
 ח"ל י' טקוטות אנהנו לומר אין כאלהינו אחר תפלת מוסף אחד אנת וחד י"ט, כדי להללים טלס נרכות
 אצני אדם לכרך בכל יום, כי ככנת וכו' אין אדם עתפלל סי"ח נרכות רק ו' נטלח אילחו טתן ל"ג בין
 ערני בין אחרית ומכס, וטאליטין חותן נו' נרכות אל מוסף ואז אטטודה אליכית וב' כנויים אים כלון
 כאלהינו אכל אנת טתן טולס להללים נרכס אנת, נטלחו כאלטו ל"ג נרכות אטיו חטרות, וחדרו חוטר טטום
 סקרת וכסיר אלוים סיו פוטרים, ונטקוטות אלה נכנו לאטרו יאטרו נרכות אחרות להללים טתן טלח
 נכות כשו אטטרו רז"ל נפ' התכלת (טנפות ע"ג ע"כ) רכ חצי ככנת וכו' טטלח להו כטיני פנדי ופירות
 ח"ל, גם הכניס כטתן פ' טכית טעס זה אל אין כאלהינו כמס רכ"י וטוסיף טעל כן נטלח נרלחו התרחים ד'
 חשים אמן וכן ברוך וכן אנת, גם הכוסף נפ' א"ט בתב ככס. אך נדעת חנן ירחי נרלח סטרו אין לו לטעם
 זה אנה וטקי. אנתה רוא שדהקטירו וכו' אין זה עוד טן הכיר טלח מוסב לטטה טטנו לטטום הקטרת.

פטום הקטרת, כרייתח נטככת בריות דף ו' וכו' וטלטי יוטל פרת ד', טככס ס'. פטום, ל' רוחה טרקטתי
 לט אצי יתק (אטות ל', ל"ג) תרגום ירוטלטי נכר דיפטס (נעדות סטרוך ולנוולרס). הצרי, כוח נטף אכאורס
 (כאוסק). והצפרן כוח אלת (ועעננאטל) ונקרת כך טפני אכוס חלק וטאוי כלפורן אל פדס. והחלבנה, וקלובן.
 דיתו רע, וטל זה אטטרו חז"ל כל חטניה אצין כה טטוטעי יטאל אינס חטנית אטרו טלכס ריתס רע וטלח
 ככנת טס טטני הקטרת (כרימות ו' ע"כ). והלכונה, ויירודיך. שבעים שבעים כנה, ר"ל טכל אחר אל ד'
 טטנים חלס ע' טנב סרי נכללן ר"פ טנב. מור, ויירחע. וקציעה, קטסיח וכל ככאוב קדס (אטות ל', ד'.
 וזה עם נכסיר רע"ד). שבלח נרד, נטרדע, ונקרת אכלח כנד טפני אכוס דק ככסר אכלח, וכרכב, וקלובן.
 הקטרת, קטוסיס, ונגסר' נרכות דף ע"ג אטו ככרת. וקלופרה, כוח קנכס כמס אל חודש, קטננאוריטע, לפי טירוס
 ד"ך וקנבן, ליווט. וככס כל סטטני הקטרת סס י"ח טינים, ד' טתן טטורזים כחודש נטף וטלח וטלכנס
 וטנב, וטלח טלכס לטטה טטני סס וטקאל כולן עקל אס"ח טנב, וכיס טקטיר הכסן גדול טנב אנת נכל
 חס טת אציות וטרו ערנית, ו' טנים חיתורים טכס סיס טכניס ככ"ג טלות פטניו כיום ככטורים. בורית,
 וילג. כרישנה, אס פקוס. קפריסין, יין כנת טן סלי ליטטרו כנקרת חלל סיכויס קיטרוס. קסרי. יין נל'
 פטי, חורין, י' אטירכו אנתח כך טיין ע"ג סטרינס חוקן כככרס כיוקאל ט"ג, ט"ו וי"ח. אטנב טקד
 כי חוקן טל' ח"י אצ טטטו לכן נארשית, כל אחר לכן ט פ"ח כל די חוד ככ (נרלחית ל', ל"ס).
 וטנב י' נטף ככנב סיס לפוק טכניס ר"ל לכן טלח, וכן נטלח ככאון גם נכ"כ דף ל"ז ע"ג, חסר חירדין
 טו, וטכויס ככוספת טירוס ככ"י חירדין לכן יוטר טדלי. ודוטכ ככנב כטקלכ לנתח, וקדרי ודלס
 גם ככור פלתן נטלח י"כ. אך נטדורי סטטורים ככוספת חכר ח"י וכן נודס אכודכס. עתיקי, י"ן.

קדומית רבע (הקב). מעלה עשן כל־שהוא: רבי נתן
 אומר אף כפת הנרדן כל־שהוא. ואם נתן בה דבש פסקה.
 אם הסר אחרת מכל־סמנייה חייב מיתה: רבן שמעון
 בן־גמליאל אומר, הצרי אינו אלא שרף הנוטף מעצי
 הקטף: ברית ברשנה ששפין בה את־הצפרן כדי שתהא
 נאה: יין קפריסין ששורין בו את־הצפרן כדי שתהא עזה:
 וקלא מי רגלים יפין לה אלא שאין מכניסין מי רגלים
 בעזרה מפני הכבוד:

השיר שהלויים היו אומרים בבית המקדש:

ביום הראשון היו אוקרים, לוי הארץ ומלואה תבל ויושבי בה:
 גשמי היו אוקרים, גדול יי ומהלל מאד בעיר אלהינו הרקדשו:
 גשלישי היו אוקרים, אלהים נצב בעדת־אל בקרב אלהים ישפט:
 קרביעי היו אוקרים, אל־נקמות יי אל נקמות הוקיע:
 קחשישי היו אוקרים, תרנינו לאלהים עוזנו הריעו לאלהי יעקב:
 גשטי היו אוקרים, יי סלף גאות לבשי, לבשי עז התאמר אף־תבון תבל בל־תפוס:
 גשבת היו אוקרים, מן־מור שיר ליום השבת: מן־מור שיר לשחרד לבוא.
 ליום שבלו שבת ומטתה לחיי העולמים:

רבע, דביעה סקן. ובמה מדורים בנוספת רבע הקב, שנים תחת סקן איננה בגמלה ולא נסדור רב פשרם ולא
 סדור ותלמודם גם לא נב' וכן כתב בעל גני ומלוח (דף כ' ע"ב) שאין להסרה. מעלה עשן, אם נא
 וקדש כן לפי המנהג סבאן ושלם אותו בשקל וליו שמשלל לכאן ולכאן. כפת הירדן, טאב בגדל של אש
 סידן, פסלה, טבל את הקטרת, השרף, חמר, גאוי. הקטף, סוף אם סן סגרי סנקדל נטף כל' ככתוב
 על אם סוף נטף סבות סבות סן סקן, תתוס נטף קטף. ששפין בה, כדי ליטותו נה. כדי שחרא עזה,
 איסר ריח סוף נשקד, סן סירר רז' וסוף ע"ס סגמס אלנו סהיפ גם בגמלה. וניס סמרים גם נסדור
 סספדים סוססל ססני שררא עזה, וסירר סכל ס, ספני אלוחו יין סנל סקסרים סו וסוף וסוף ריח
 סקסרת, יסין לו סירס לרשג וליסוסם. וסנ סכל ס י ספסרים סי רגלים, סעין חחד סוף ססו
 רגלים, וסי ססר ליסר סי רגלים סנ, סללס, אל סלס על לכ חדם לסרות סנן ססני סקסרת סכל ולס
 זו סירס ססני סכבור, ספני סז ללוחו ססנין סס אל כיוון. ונרס סססרס כסס דעסו על סססין ססו
 ססוף עין רגל (יססס ס"ו, ו' י"ס, ס"ג, ס"ג י"ג, ס"ג, ס"ג ס"ג) וסיס סלר סוגסית דרוסית לירוסלים,
 סי ססין ססו רגלים לל נסלס סוד כסס סקס.

השיר שהלויים, סוף עסס סוף סס' ססיד, וס"ס דף ל"ל ולכות דל' נתן סרוק ס' ססדס, בבית
 הסקרים סן גרס רז', וסרוק גרס ססרסי. וכן ססר ססר"ל (נכלכות ססלס). כיום הרשון סו אוסרים
 וס' סלס סלס רז' ססקים אל סססרים, סרססן ססוד ס"ס, סני ססוד ס"ב, סג' ל"ד, סה' ס"ג, ס'
 ל"ג, וס' ל"ג וסין סס ססס על זו סנו סכרסס לל"ו ס' קל"ג חות ד'. לסני ססולסס, לסיס סנלסס
 אלסוד לסל. וסודר ס"ו גרס לסי סרלסי. וסרר סס על סקס"ס ססיפ סי לטולסי סד, וס"ס סגסל
 ס"ס דף ל"ל וסססרין ל"ל, ס"ל סללף סססי לל יסס סי סס סקס"ס לכדו וסנגדו סוסר ססוד סד ליום
 ססס ר"ל ללף סססי סי יסו אל סקס"ס חף ססי, וס"ע סנרסנודל ססוף סג' ססיד גרס לסי ססרלסס
 סן גרס רז' (גסדות ססניל) חף סס סס יסין וסף סוף סססס על סקס"ס. ורלס לטלס דף 59 ודף 75.

אמר רבי אלעזר אמר רבי תנינא. תלמידי חכמים מרבים שלום
 עולם. שנאמר וכל בניה למודי יי ורב שלום בניה: אל תקרא בניה אלא
 טניה: שלום רב לאהבי תורתה ואין למו מבשול: יהי שלום בחילך שלוח
 בארבעותך: למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך: למען בית יי אלהינו
 אבקשה טוב לך: יי עז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום: קדיש יחום.

עלינו לשבת לארזון הכל. לתת נדלה ליוצר בראשית. שלא
 עשנו כגויי הארצות. ולא שמנו כמשפחות האדמה. שלא שם
 חלקנו בהם ונרלנו בכל המזגם. ואנחנו פורעים ומשתחווים
 ומדיים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא. שהוא
 נוטה שמים ויסד ארץ. ומושב יקרו בשמים ממעל. ושכינת עז
 בנהו מרומים: הוא אלהינו אין עוד. אמת מלכנו אפס
 ואלהו. כפתוב בתורתו. וידעת היום והשבת אל לבבך כי יהוה
 הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מהחיה אין עוד:

על כן נקנה לך יי אלהינו לראות מהרה בתפארת עגה
 לתעביר גלולים מן הארץ והאלילים כרות יברתון. לתקן עולם
 במלכות שדי וכל בני בשר יקראו בשמך. להפנות אליך כל
 רשעי ארץ. יפירו וידעו כל יושבי תבל כי לך התברע כל
 צד השבע כל לשון: לפניה יי אלהינו יקרעו ויפולו. ולכבוד
 שמך יקר יתנו. ויקבלו כלם את העל מלכותך. ותמלך עליהם.
 סגרה לעולם ועד. כי המלכות שלך היא ולעולמי עד המלך
 דבבוד. כפתוב בתורתך. יהוה ימלך לעלם ועד: ונאמר ותה
 יי למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד:

אל תירא מפחד פחאם ומשאת רשעים כי תבא: עזו עצה
 ורשי. נפרו דבר ולא יקום כי עמנו אל: ועד וקנה אני הוא
 וישקנה אני אסבל. אני עשירתי ואני אשא ואני אסבל ואמלט:

שיר היחוד ליום השבת.

נצח תקלות ומלכו נאותן אליו נוכחים לוטר איר היסוד כל ימות הפול, ט"ט כצנת לוטרס אר היסוד
לצנת ומננים לחיו אנעים זמירות.

אז ביום השביעי נחת. ועל כל פעל תהלה ערוכה קרה יי יוצר כלם. כי מעולם על עבריה ובסערים תקלות על כל אלהים, בעשות בהם בבקעה ים סוף עמק ראו נדנת עמק לעשות לה ודברת עקם סר השקים. ידעת לכתם המדבר. תמה לעמק דגו שטים. תגיש גים רבים עמים. בבבו יקטרו הקים ותורות. ותעדנו במרעה שמן. במים קנו עיר קרשה. ותאמר פה אשב לארץ כי שם יקנה וכתר צדק. ובית הלוי געימות יקמרו.	יום השבת על בן ברכת: חסדיה בכל עת יברכיכה: אלהים חיים ומלך עולם: רב רחמים וחסדיה: לחודיע, כי טאר געלית שפטים גדלים ובאלוהים: תיד תגדלח וייראו: שם תסארת לתראות גדלך: וגם העבים נטפו מים: בארץ ציה איש לא עבר: ובקשר שאר ומצור מים: יירשו ארצם ועמל לאמים: אמרות יי אמרות טחורות: ובחלטיש צור פלגי שמן: ויפארו בית סקראש: ימים, צידה ברה אברך: אף בוציה ולבשר צדק: לה יתודעו אף ישירו:

ועל כל פעל, על כל מה שצננה מדוכה לך כמלכו. הסודך וכו' ט"ט תכלים קט"ה י
אלהים חיים, ימים יי, להודיע, אימר סודות, אלה סמלות לכודיע נטורים, כי סוד נטלה
על כל חלבים, ומסת על כל חלבים שנפרו כנא טמוכות לקודים וע"ס תכלים לו, ט"ט וטעיה
סודך נטלה נעלים לכמות סודות. ראו הוד הגדולה ע"ס אמות יי, ל"ט. שם תסארת, כל"ט אטו
נ"ט יאנו ס"ג יי. דברת עמם, ע"ס אמות ב', י"ט. וגם העבים נטפו מים, כצנת מן
פורה וע"ס תכלים ס"ה ט"ט. ידעת לכתם, דברים ב', ו'. ועמם נדע כי סוקר הסודך נט"ה. בארץ
עיה ידע ב', ו'. סקת כנא נפת, ובמייטן ספול סו"ן כדי לצטור קלנ אירו זים ככל חזון ד' י
פנת מן ד' סנחת. דגן שטים, כסן. שאר, סו"ן, ותמס ל' בסטוק נתכלים ט"ט, כ"ד. וב"ו. תגיש
מים, תכלים ס"ג ט"ט. יירשו שרובם, תכלים ק"ה ט"ד. בעבור ישמרו, טס סטוק ס"ה. אמרות ה'
טס יי, ו'. ותעדנו ע"ס כחש"ס ס', כ"ה. פלגי שמן, ל' איב כ"ט, ו'. ועמל טוס כחש"ס ס'ן
ותם הלג חובב נגותם כנא טו' לא ארע למס סוד כנא טלל פיד וכתב וישארו נכ"ט, סלל לא טו
לא ספיר ויהי חישב נביא ויהי טו לוטר כחש"ס סודו ע"ד קדשן ויעב בית סקראש. נישארו כנ"ל טו
ששב, תכלים קל"ה יי. ט"ט. כי שם, דברים ל"ג, י"ט. אף סודך, תכלים קל"ה ט"ט. יתודעו, ל'

יְכַבְּדוּ וַיִּזְדוּ שְׂסֵף יי:	בֵּית יִשְׂרָאֵל וַיִּרְאֵי יי:
כִּן תִּיטִיב גַּם לְאַחֲרֹנִים:	הַטִּיבוֹת מְאֹד לְרֵאשׁוֹנִים.
כַּאֲשֶׁר שָׁשׂוּתָ עַל אַבוֹתֵינוּ:	יִי תִשְׁיֵשׁ נָא עֲלֵינוּ.
וְנִזְדָּה־לָּהּ לְעוֹלָם כִּי תִיטִיב:	אוֹתֵנוּ לְהַרְבוֹת וּלְהִיטִיב.
כִּי עָלֶיהָ שָׂמָה גִּקְרָא:	יִי תִבְנֶנָּה עִירָה מְהֵרָה.
וְתִשְׁבּוֹן לְעוֹלָם יִי בְקִרְבָּהּ:	וְקִרְן דָּוִד תִּצְמִיחַ בָּהּ.
וְכִי־יִי קִדְּם תִּתְעַרֵב מְנַחֵה:	זְכַרְיָה אֶזְרַק שְׂמֵחָה נִזְבַּחַה.
כִּי חֲפָצִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹנָהּ:	וּבְרַךְ עַמְּךָ בְּאוֹר פְּנֵיךָ.
הַבְּטֵנָּה עַמְּךָ כְּלָנוּ:	וּבְרְצוֹנָה תַעֲשֶׂה חֲפָצֵנוּ.
עַל־עַמְּךָ בְּרַכְתָּהּ סִלָּה:	בְּחִרְתָּנוּ הַיּוֹת לָהּ לְעַם סִגְלָה.
וְנִהְלַל לְשֵׁם תִּפְאָרְתָּהּ:	וְתִמְיֵד גִּסְפָּר תִּהְלָתָהּ.
כִּי אֶת־כָּל אֲשֶׁר תִּבְרַךְ מְבָרֵךְ:	וּמְבָרַכְתָּהּ עַמְּךָ יְבָרֵךְ.
וְאֶבְרַכְהוּ כָּל־יְיִ אֲבָאֵי:	וְאֲנִי בְעוֹדִי אֶהְלָלָה בּוֹרְאִי.
מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם:	יְהִי שֵׁם יִי מְבָרֵךְ לְעוֹלָם.

בְּכַתּוּב, בְּרוּךְ יִי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם. וַיֹּאמְרוּ כָּל־הָעַם
אָמֵן וְהִלֵּל לֵי: עֲנֵה דְנִיָּאל וְאָמַר לְהוּא שְׂמֵחָה דִּירְאָלְהָא מְבָרֵךְ מִן־עֲלְמָא
וְעַד־עֲלְמָא דִּי חֲכַמְתָּא וְגַבְוִרְתָּא דִּירְלָהּ הוּא: וְנֹאמְרוּ, וַיֹּאמְרוּ הַלְלוּם יִשׁוּעַ
וְקַדְמִיָּאל בְּנֵי חֲשַׁבְנִיָּה שְׂרַבְנִיָּה הוֹדִיָּה שְׂבַבְנִיָּה פְתַחְיָה קוּמוּ בְּרַכּוּ אֶת־יִי
אֲלֵיכֶם מִן־הָעוֹלָם עַד־הָעוֹלָם וַיְבָרְכוּ שֵׁם כְּבֹדְךָ וּמְרוֹמָם עַל־כָּל־בְּרַכָּה וְתִהְלָה:
וְנֹאמְרוּ, בְּרוּךְ יִי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם וְאָמַר כָּל־הָעַם אָמֵן
הַלְלוּיָהּ: וְנֹאמְרוּ, וַיְבָרֵךְ דָּוִד אֶת־יִי לְעֵינֵי כָּל־הַקָּהָל וַיֹּאמְרוּ דָּוִד: בְּרוּךְ
אֲתָהּ יִי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ מִן־הָעוֹלָם וְעַד־הָעוֹלָם:

זכר, תכלים ס"ט, י"ד. בית ישראל, ע"כ ישראל כעש כס', בית חכרון נשמו, ירמיו כ' נשמו
(תכלים קט"ו), וכס"ט סכ"ד בית חכרון לבסנים וללוים, וחסר חף בחכרון ילכשו לזקן כנגד הכסנים,
ותה סלוי נשימות יזמרו כנגד כלוים ותח"כ ענין בית ישראל וירמיו כ'. ה' השיש נא' וגו' אוחזו
לחרכות וגו' נכנס על לאון דכריס כ"ח, ס"ג. ונודה לך וכו' נכנס על ל' תכלים ס"ט, י"ט. כי
עליה דניאל ט', י"ט. וקרן דוד הצמידה, ע"כ תכלים קל"ג, י"ג. וכוהו צדק, ע"כ דגנים
ל"ג, י"ט. וכיסי קדם, ע"כ טלתי ג', ד'. כי חפצים וכו' ע"כ תכלים ט', ט'. הבט נא, יציעה ס"ד,
ס'. הווח לך לעם סגלה, ע"כ דכריס ז', ו'. וככ"י הווח לך לקגלה וגם סוף יתכן ע"כ סוית י"ט, כ'.
על עמך, תכלים ג', ט'. נספר, תכלים ע"ט, י"ג. ונהלל, סל' דס"א כ"ט, י"ג. ומברכתך, ק"ג ז', כ"ט.
כי אח כל, ל' כעזנר כ"ו, ו'. ואני בעודי, ע"כ תכלים קפ"ו, כ'. ואברכוהו כן ככ"י וככ"ל כל' נשמו.
כל ימי עבאי, כל זמן סוית, ונקרה הזמן כגוף בעבור אנו ישים סרנס כשו לנח אל חיל וכוה סל' חיוב
י"ד, י"ד. יהי שם, תכלים קי"ג, כ'. ככתוב דס"א ט"ו, ל"ג. ענה דניאל, דניאל כ', כ'. ויאמרו הלויים,
נשמו ט', ס'. ויש לדעת כי טן ונחטר ויאמרו סלויים עד סוף פיה ככ"י. ברוך ה', תכלים ק"ג,
ס"ח. ויברך דוד דס"א כ"ט, י'.

שיר הכבוד

כמסותמים סלחון הקדש לאנעים ומירות יס לוטר ד' פסוקים חלו.

שאו' שגרים ראשיכם ותקראו פתחי עולם ויבוא סלף הקבוד: כי נה סלף הקבוד: עזת וקבוד: גבור סלף פתחי: שאו' שגרים ראשיכם ושאו' פתחי עולם ויבוא סלף הקבוד: כי הוא נח סלף הקבוד: צבאות הוא סלף הקבוד סלח:

אנעים ומירות ושירים אארוג.	כי אליה נפשי תערוג:
נפשי תמרה בצל ידה.	לדעת כל ריו סודה:
טרי רברי בקבדה.	הוצה לבי אל הודיה:
על כן אנבר כה נקבדות.	ושמה אכבד בשירי ידידות:
אספה קבדה ולא ראיתה.	ארטה אכנה ולא ידעתיה:
קיד גביאה בסוד עבדיה.	דמית הדר כבוד הודה:
נדלתה ונבדתה.	כנו לתקה פעלתה:
דמו אותה ולא כפרישה.	וישודה לפי מעשיה:
הקשילנה ברב חזיונות.	הנה אחר בכל הסיזנות:
ויחוו כה וקנה ובחרות.	ושער ראשה בשיבה ושחרות:
וקנה גיוס דיו ובחרות גיוס קרב.	באיש סלחנות ידיו לו רב:
תבש קובע ישועה בראשו.	הושיעה לו ימינו וזרוע קדשו:
טללי אודות ראשו נטלא.	וקוצותיו רסיסי לילה:
יתפארבי כי תפירבי.	ודוא יהיה לי לעטרת צבי:
בתם טהור פו רמות ראשו.	וחק על טעח כבוד שם קדשו:
לחן ולכבוד צבי תפארה.	אמתו לו עטרה עטרה:

אנעים ומירות, איד כוכ נקדש שיר הכבוד נשבור אטנר נכבוד כנורא. וכנס נסדור יסן כ"י אס ט
 כל אירי סיסוד לא נמלא איר זה, נס נפירות יסן כ"י על אירי סיסוד חין אס פירות על אנעים ומירות, אסר פ"ט
 נדלם כי טנר אירי סיסוד חנו טנר אל איר הכבוד חלל כוח חמס אירי עס יכי אס ה' טכור, וכשו איר
 נס פסוקי סטורס אסדורו טליו כי אס פתימת סאיריס, ולנעים ומירות כוח חנר ע"י חנס אסר אכחמס כו נשקל
 ונקב אל איר סיסוד. ונמלא כ"י אסר דאס טליו, איר הכבוד אסר רכינו יכוחס הכסיד טריגנשבורק ול'
 כן כחנ נס נכל כיוסחין כדף קמ"ס, ופ"כ כנס סלך סנן נעקנות חנינו. — אארוג, ל' ארינה, ר"ל אדס
 נדודים ובקללים יספ. כי אליה, ל' תכליס פ"כ, נפאי הקדה כן כטיקר וכוח עז"כ נכלו סעדתי (איר נ/ג)
 וכן כדפסטי כנר נסדור חמלת יאדס. ונרוב סודדים נס נלוחן אל ריו"ס נדפס הקדה נקל וטעות וכעד טלת קד'
 אלת יסכן לוטר אסר הקדה וכיס לו לסננו סקדה אל לו אית אל ועז"כ סנכוון סקדה כל' סכתוב. רז סודך
 נסחרות אל טענתך ונלחך. רז ל' חשלוטס נלרעית, כשו על רוח דנס (דניאל כ' י"ח), חרנוס טרגלס חרס, טללנך
 כז (יסכא נ' פ'). סודך, ל' טלס וטכנס, רחשחוסוס, כשו מי טעד נסוד ה' (ירמיה כ"ג, י"ח). חסרה
 חסבה. רודיך, חסכתך, כשו טוניס דודיך עיין (איר ח', נ') חתן חת דודי לך (אס ו', י"ג), פריינדסחפס.
 אספירה טפס ולסלפס סלך כדז פ"ט פ"ג, ובסדודים אלפניו סס בדשות סקדעס לו. אכנך, חקדל חותך ככנוי אס,
 כשו חנו חרוס חדושה. ולא כשו יסך, פירות אפ"ס אדשו חותך, לחוק ולחוקף טעלתך דסך חנל חותך
 נעלמך לא דשו, כי חין לך חסין כלל. גישוש כן נקודו כננין טיעל. חמשיילוך ברוב חזיונות, סידור אטעילוך
 נים כנר איר מלחמה, חסיו כוקן טלת חרטיס וכשו אטנר וכולך, וככל סדעיונות סללו חמס אסר חנל
 אס דשות כנף. ובחרות ל' נישי סחרופיך (קסלת י"ח, ט'). ושחרות, ל' נעודיס, כשו סילדות וכסחרות
 (אס י"ח, י'). וכן אסר כדז סיסוד ליוס ג' לת יסולו וקנס ונחרות טליך נס אכנס וסחרות. זקנה כיוס
 דך, כננו כדלל ו', ט'. ובחרות כיוס קרב, כשו אסיר דז"י לכשות כ', נ'. כנלכ נים כנר
 טלחמס ונלס נשן חרט כוקן טלת חרטיס וכו'. ונענעה דף י"ר כננו חחד לוטר לנכס כחנל סוד
 סוד חלס כעשר נקף, ונעין חילופיו חלללים אחרות בעורכ (איר כ' י"ח) כחן כויכנה כחן נעלחמס וכו'.
 רב, ל' ריב ונלחמס, טל' ידו רב לו (דנרס ל"ג, ו'). כובע ישועה, יאטיס כ"ט, י"ג. הושיעה לו, חכליס
 כ"ט פ'. סללי אודות ט"ס יאטיס כ"י, י"ט וי"ד ה', כ'. ודוא יהיה לי, חוסז לסטוק מיאטיס כ"ח, ס'. חנל
 ל' ישי וסוד. כחם טהור נכ"ס איר ה', י"ח. וסוף ל' סקיה. אטרו, פויסה אל, סוף יארמל. עטרה עטרה.

סתלפות ראשו כבימי בחרות.
 ננה הצדק צבי תפארתו.
 סגלתו תהי בידו עטרת.
 עמוסים נשאם עטרת ענדם.
 פארו עלי ופארי עליו.
 צח ואדום ללבושו אדם.
 קשור תסליו הראה לענו.
 רוצה בעמו ענוים יפאר.
 ראש הברך אמת קורא מראש.
 שית המון שירי נא עליה.
 תהלתי תהי לראשה עטרת.
 תיקר שירתך בעיניך.
 ברכתי תעלה לראש משביד.
 ובברכתו תגעגע לי ראש.
 יערב נא שיחי עליה.

קצותיו תלתלים שחרות:
 יעלה נא על-ראש שמוחתו:
 וצניף מלוקה צבי תפארת:
 מאשר יקרו בעיניו כפרם:
 וקרוב אלי בקראי אליו:
 פורה בדרךכו בבואו מאדום:
 תמונת יי לנגד עיניו:
 יושב תהלות בם להתפאר:
 דור ודור עם הורשה דרוש:
 ורנתי תקרב אליה:
 ותפלתי תבון קטרת:
 כשיר יושר על-קרבניך:
 סחולל ומוליד צדיק בביר:
 ואותה קח לה כבשמים ראש:
 כי נפשי תערוג אליה:

לך " הגדולה והנבירה והתפארה והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ לך " הממלכה והמחנשא לבל לראש:
 מי יסלל גבורות " ישמיע כל תהלותו:

ח"כ חושים: היום שבת קדש שבב הלויים היו אומרים במקראש: וחושים סומד נ"כ סומור שיר
 ליום השבת (תמלכו לטעלה דף 182), וחושים עליו קדוש יחום.

וזו קלות כעו נספד"ט וכטננלא חושים נ"כ סומור לאסף אלהים אל רמי לך וכו' (תמלכו לטעלה
 דף 152), וספדיו קדוש יחום.

והמרה סוף תפלת יראל, וכעו אטור לטעה הכלתי תהי לרשך טערת. קצותיו סיר כ', י"א.
 צבי תפארתו, כדוסס יאן פיה תמלרתו, ומסתבר. יעלה, כטעיל וכוח לקוח על' תכלים קל"ו, ו'
 כגלוח תרו וכו' ע"ס יאטיה ס"ב, ג'. עמוסים, טעמוסיס טנטן כאס על כנפי כרים וסיוסד על
 יאטיה ע"ו, ג'. מאשר יקרו, ע"ס יאטיה ע"ג, ד'. וקרוב אלי וכו' ע"ס דנרים ד', ו'. צח ואדום
 וכו' ע"ס סיר כ', י"א. ויאטיה ס"ג, ח'. ג'. ג'. קשר תפלין וגו' יסודו ענפול נרכות דף ו' פדלה
 סקנ"ס לפכה קצר תסליו, וכוח עאל על סהקרות סגפח סקנ"ס כילוריו אר טקס ססס רכינו
 סהקנ"ס לכדלות לו דרכי, ורלה נסירוז חנן חניב נספרו טין יסקב ונס' כסתור ופרת על סלגדות.
 וסכונת ה', ע"ס כסדנר י"ג, ח'. רוצה בעמו, תכלים קט"ט, ד'. יושב תהלות פא"ס סס כ"ג,
 ד'. יאטיה ע"ט, ג'. ראש דברך אמת, תכלים קי"ט, ק"ס. קורא מראש, אטורו, קודל דור ודור פדל.
 וזו עם דודק", וכוח ע"ס יאטיה ע"א, ד'. שית, תצית ותאום, תהלותו תרו וכו', סגניב דף י"ג, ב'
 פלח סנדלסון קוזר כתרים לקונו, ור"ל תמלחן אל לדיקים כעו סכתו סס תמוססית, וכן סוף כסדית
 כטוח רכס פ' כ"א. ותפלות, ע"ס תכלים קט"א, כ'. כרכתי, סל' פאלי י"א, כ"ו. טעביר, סקנ"ס
 סטכלל כל. סחולל, נודל. ככיר, גנור, כעו סן אל כנר (חיוכ ל"ו, ס'). תגעגע לי ראש, לטן ו'
 לקוים ענפול נרכות דף ו'. ועניכס, תקבל את נרכתי נרלון. כבשמים ראש, ככאטיס טוים (טעות ל' ב"ג).
 יערב נא שירי, ע"ס תכלים ק"ד. ל"ד. כי נפשי הערת אליך, יסר כסייטן תמיטת סכר טטין סתיסחי.

סדר קדוש לסעודת שחרית בשבת.

אסור להחמיק נשאל עד אז אצוח, ולגם תענית אפילו אעב אסור. יהא אולחנו ערוך כמו נסעתי לילת, ומקדק על היין, וכפוקס אלון יין טכוי יוכל לקדש על כל אפר כעסקין אכס פטר פדינה, (ואם אין לו אום טאקין בולע פיד על סמך). ולוקט הכום גידו ולוטר ושטרד וכו'.

ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם ברית עולם: ביני ובין בני ישראל הוא לעלם ברששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש: וזכור את יום השבת לקדשו: ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכה: ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה וי ובנה ובתך עבדך ואמתך ובהמתך וערף אשר בשעריך: כי ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ את דגם ואת כל אשר כם וינח ביום השביעי עליו ברכה יהוה את יום השבת ויקדשו:

סברי סרגן ורבנן ורבותי

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן:

ותוב טיוב, ומתן גם לעסוקין לכתות טכום אל נרכס. ואת'כ טנדך על למס טאכ.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המוציא להם מן הארץ:

ובולע על למס כעלין ויאלל, ומתן גם לכל כעסוקין פרוסס לכל אפר ומפר, וטכוס לכבוט פרוסס גדולכ אכסוק לו לכל כעסוקס. ואפר אפרד אלמד דברי תורס על אולחנו ולוטר וטירות ומכסות לכבוד ככח יסול אפ ידיו כטיס אפרוניס ויאלפר מוטר שיר המעלות בשוב ח' את שיבת ציון וכו', ונדך ככט' על סיון, ולפילו אין דרכו ככך ככול כיחיד, ט'ט ככח יכרך ככט' על סיון כדי לכדיס כרכות, ופוס כעטס יכס גם כפירות ועגדים אפר סיליק כאלתן.

קובטין מדד אפר כעודת אכ, וגדול טוב כככטלו, וכפרט כעמוקים כל ימות הכבוט כככא ומתן ודודים כככקי פרוסס אום ככח יאכסוקו כל כיום כככילכ וכתיב, תורכ טכ תכח פליס, ומדין ידע איו כככוי תוכות תורמו ולפוטמו אום לא ילפדס ככח. וטכ יכס כיום טוככ כרלכוניס כוכידו אקן ידע ככככות אכ ס' ט'ד אכיו לוטדיס ככח אפר תמלת אפרות טרס ינלו טוככ'ג אפ אכס סדרי טאכס כרך אפר ככל אכ ככח. אכל כטוועדיס ככח לכתפסק כדכדיס כככילס וכאוק וכאול, אין פלול אכ גדול טכ.

ושברו, קדוש אל כעודת יום ככח כקדש כפרל כככיל, ופירס אקן ידע אקדש אקן כרכח כרל פרי כנסן לפי אכא רלכון לכל ככככות דכרכות כככנין, וטעס דסוק כול, וכקדש אכ טניד פכוס לכדענ'ס הלכות אכ פ' כ'ט כ' קדוה רכס כול אכ ככוי טכני אקדוש אכ איו מן כעודת וכטו אקדש לפיר כני ככח. וככח לקדוש ככח לא כונת כפרל וכדענ'ס וכל כרלכוניס כך ככככות כככ' על סיון אלא יאר, גם אקן ידע ככח כפירוס אפי אלוטר יותר אכא טוכס, אכל טכ אפוטסיס פכככו לומר טקודס יכרו וכו' (ככח ל'א, ט'ו) וכו' אפ אפ אכא וכו' (אכ כ', ח') טכילכו ככל כו גם ל'ט ח'ל יום כוכנין לפיות קודס כקדוש וכטרו כני יארל אפ ככח וכו', ואפר טקדוש כוחסין כקול רס ולוטרדיס לכבוד אכ טעויריט כקן טיטור לודו ס' רועי וכו' ולודו כוטרוד לכ' כולרן ועלולס וכו' וכו' וכו' וכו' חכ' ח' אלקי גדלת טלד וכו' ויט אכחיליקן טככיס חכור, וככל לפי פכככס טכ'כ.

כמו נליל אנת כן גם כיום כשנת נוכנים לזמר זמירות צמוד זיוכנים כסעודת קודם שאנרלים כספ"ו.
ולאזי הזרוזים שמעון בר יצחק.

ברוך אדני יום יום, יעמס־לנו ישע ופריוֹם, ובשמוֹ נגיל פֿל־היום,
ובישעתו נרים ראש עליון, כי הוא מעוז לדל ומחסח לאביון: שבטי יה
לשדאל עדות, בצרתם לו צר בסבלות וכעבדות, בלבנת הספיר הרָאם עז
ידידות, ונגלה להעלותם מעמק בדר ורות, פירעם יי החסד והרבה עמו
סרות: מה־יקר חסדו בצלוֹ לגונגמוֹ. בגלות בבֿלה שלח למענקמוֹ, להוריד
קרוחים גמגח בינימוֹ, ויתגם לרחמים לפני שובימוֹ, כי לא־ישלש יי את־עמו
בעבור הגדול שמוֹ: עולם שֶׁת כסאו להציל ידידיו, להעביר משם מאוני
מוֹדיו, מעבר בשלח פדה את־עבדיו, קרן לעמו ירים תהלה לקל־חסדיו,
כי אס־הונה ורתם קרב חסדיו: וצפיר העזים הגדיל עצמוֹ, וגם חזרה
ארבע עלו למרומוֹ, ובלבם דמו להשחית את־רחוקיו, על־ידי כהניו מנר
מתקוממוֹ. חסדי יי כי לא־תמנו כי לא־כלו רחמי: נסגרתִי לא־דום ביד
רעי מדני, שבכל־יום ממלאים פרשם מעדני, עזרתי עמי לסמך את־אדני,
ולא גמשתני בל־ימי עדני, כי לא ינח לעולם אדני: כבאו מאדום חמוץ
בגדים, ובה לו בבצרה ומכח לו בבוגדים, ויו נצחם מלבשוֹ לְה־א־דים,
כבוז הגדול יבצר רוח נגידים, הגה ברוחו הקשדה ביום קדים: לאותו כי
בו אדומי העוצר, יחשב־לו בצדה תקלוט בבצרה, ומלאך באדם בתוכה
יצר, ומזיד בשונג במקלט יעצר, אהבו ארתִי כִל־חסדיו אמינים נצר:
יצוה צור חסדו קהלותיו לקבץ, מארבע רוחות עריו להקבץ, ובהר מרום הרים
ארתנו להרבץ, ואהבו ישוב נדחים קובץ, והשיב לא נאמר בראם ושב וקבץ:

ברוך ה', תכלים ס"ח, כ"י, סעוז לדל, עט"ס יאעיס כ"ה, ד'. שבטי יה, ל' תכלים קכ"ב, ד'. ורלח
ד'י כסדר ב"ו, כ"י, בלבנת, רלח רא"י שעות כ"ד, י'. ורות, גם סוף ל' נור ושל' הכסנה ר"ס כ"ו פ"ב.
ס עם ה' תכלים ק"ל, ו'. לגונגמוֹ, לגון חותם. לטענשו, לטענס, על' יאעיס ט"ג, י"ד וט"ז סעודת
גל טקום גלו ישראל גלח שבינס טעכס (טגלח ב"ט). להוריד ברחים, גם סוף ל' יאעיס סס ונדח
טלכס רנחא דף פ"ח אנוכדנמר כטעין חת ישראל רחיים וכוזידן ככה לככל. ורחנס לרחמים, ל' תכלים
ק"י, פ"ו. כי לא ישש, ט"ח י"ב, כ"ב. מאוני מודיו, מירוסו, כהיו ישראל כעילס ר"ל חסח טטאלת
סרס ידיו טללס מיד כסן ססוד וסטנד גורחו טסס, וחסס ככאן טלחי מודיו, כענר סקל י' חלמים
סר כסך כזי לכנד ישראל, והסקול כטלחוניס. מעבור בשלח, על' ליוכ ל"ג, י"ח. וכלס טעשו סרנ וכלי
ויו, וכן חתנס כאלח יטנרו, כייני קרנל יטנרון (ליוכ ל"ו, י"ג). קרן לעשו ל' תכלים קע"ח, י"ד. כי
חס חנה, לייכס ג', כ"ב. וצפיר העזים, סלכוס יון (דניאל ח', ט'). את רחוסיו, ישראל. ע"י כרביה,
כח כטיכילי. חסדיו, לייכס ג', כ"ב. ביד רעו, כשו כחחוב כל רעיס גגרו כס (לייכס פ', ל'). סרני,
עדיני פל' ועאלת סדניס (טל"ו, ו', י"ט). סטלאים כרשס פל' ירשכס ג"ס, ל"ד. ארני, יסודי. כי לא,
לייכס ג', ל'. חסוק בגדים, סקנ"ס ועט"ס יאעיס ס"ג, פ' ו'. יכצר רוח תכלים פ"ח, י"ג. חנה, יאעיס
כ"ו, ח'. ארוסי העוצר, אר אל ארוס, וטעס סטנר, כסוכל סנרת זה ישלר כטטי (ט"ח ט', י"א).
ויסר סררו כטכות דף י"ב ג' טטיות טחיד ארו אל ארוס לטעות טועס אלייכס קולכס חלל כנר וכוס
גלכס לגנרס, טועס אלייכס קולטת חלל אנו וכוס מיד סיכ, טועס אלייכס קולטת חלל חרס וכוס סנחך
סל. ארבו את ה', תכלים ל"ח, כ"ד. ובהר כרוס הרים, סוף סר ליון ועט"ס יחקלל כ", ס'. ערני,
חלי. והשיב לא נאמר, רלח רא"י לנדכיס ל', ג'.

ברוך הוא אלהינו אשר טוב גמלנו, ברחמינו וקרוב חסדיו הגדיל לנו.
 אלה וקאלה יוסף עמנו, להגדיל שמו הגדול הגבור והעזרא שנקרא עלינו:
 ברוך הוא אלהינו שבראנו לכבודו, להללו ולשבחו ולספר הודו, מכלאם
 גבר עלינו חסדו, לבן בכל לב ובכל נפש ובכל מאוד גמלינו וניחחו:
 שהשלוש שלו ישום עלינו ברכה ושלוש, משמאל ומימין על ישראל
 שלום, הרחמן הוא יברך את עמו בשלוש, ויזכו לראות בנים ובני בנים
 עשוקים בתורה ומצות, על ישראל שלום, יועץ אל גבור אביעד
 שושלוש:

למצי המזוים ברוך חוק, ומקלס ס' ס' תנועות.

ברוך אל עליון, אשר נתן מנוחה, לגמשינו סדיון, מושאר ואנחה.
 והוא ירוש לציין, עיד והנחה, עד אנה תניין, גפיש נאנחה:
 השמר שבת, תפן עם הפת, לאל ירצה, במנחה על מחבת:
 רבב בערבות, מקרף עולמים, את עמו לשבת, און בנעימים.
 במאקלות ערבות, במיני מטעמים, במלבושי כבוד, זבח משפחה: השומר.
 ואשרי קל' חזקה, לתשלומו בקרל, מאת כל סוכה, שכן בערפל.
 נחלה לו זכה, פתר וכשפל, נחלה ומנוחה, בשמש לו זרחה: השומר.
 כל שמר שבת, בדת מחללו, הן והכשר חברת, קרש גודלו.
 ואם יצא חבת האם אשר לו, לאל אדון מחוללו, מנחה היא שלחה: השומר.
 תסדרת העמים, קראו אלי צור, ואשרי לתמימים, אם ידעה צור.
 קתר העמים, על ראשם צור, צור העולמים, רוחו בם נחה: השומר.

ברוך הוא אלהינו וכו' יבין כל טעם שמוכן לנו כי טעם ולכלאם הוא פיוס כמני טעמו וחוב
 לתמו נפיו נחת טעון, וכדפוסים עד סה נקצ לפיוס סקדום ולינו נכון, אשר טוב גמלנו, כמד
 נחת טעם והטעם, שמו הגדול הגבור וכו' לקוח טעום חנינו טלכנו, ברוך הוא אלהינו
 שבראנו לכבודו, לקוח טעום תה לניין, סכל אמ, טכל חושם, גבר עלינו חסדו, תכלים קילו, כ'
 לבן בכל לב וכו' טעם דנחם ו', כ', שהשלוש שלו, הוא סקנ'ס וכדליתת ככנועות ל', כ', הרחמן
 הוא יברך הוא טעון סוף נחת טעון, יועץ, ל' יענים ט', ס', ור'ל על ידח: ינוח הכלום טלם סקנ'ס
 אקרח יתן אל גבר וכו'.

ברוך אל עליון, ברכות י', כ', פשאת בלין יעין, ר'ל אנתן סדיון למטח טן סלפת ולגתה
 וכו' טעון סיס לנו טלפת וכסדר (ליכס נ', ט'). עד אנה חוביון ל' ליוט י', כ', על סחבת, ויקוח
 י', ט', רובב בערבות, תכלים ס'ל, כ', און, בעו ולון וקתר תקן (קסלת י', ט'). כל חובה
 לחשלוט, ר'ל פחי כל טעום סולפת לטעוטי אנה וטחכס לכסס וכו' יאלס לו כסליוס, כל סוכה
 סרחת לת סכל, טכס ל' רחיס כל' לרסית, וכן חטרו חול' יסכס וו ארט סכיתס סוכס כרות סדרה
 (עגלס י'). כל שומר פל' יענים ל', כ', הכשר חבת קרש, חסכ כל' כגטרות חבת סקדס טכסרת
 (פולין ל'), הלסטיס, כ' נחם וילס בל'ס טקטענד, וכו' סל' כגטרות סכסריון כ'ל ע'כ סתקס לכלבו
 תל סולפתו, יעד טגרת ולוח סכסף (נדריס י', כ'ס), גרה, פל' כניות טליוסס כרות (טענדנ י', כ'ס),

וְטוֹר אֲתִיוֹם הַשְּׁבִיטָה לְקַדְּשׁוֹ. קָרְנוּ כִּי גִבְהָהּ גִּזְרֵי עַל־רֵאשׁוֹ.
 עַל־כֵּן יִתֵּן הָאָדָם לְגַפְשׁוֹ. עֲנֵג וְגַם שִׁמְחָה בָּהֶם לוֹ לְמִשְׁחָה: הַשּׁוֹמֵר.
 קֹדֶשׁ הִיא לָכֶם, שִׁבְתָּהּ הַמְּלָכָה, אֶל־חֹךְ בְּתִיכֶם, לְהַגִּיחַ בְּרִכְתָּהּ.
 בְּכָל־מוֹשְׁבֵיכֶם, לֹא תַעֲשׂוּ מְלָאכָה. בְּגִיכֶם וּבְנִתֵיכֶם עֶבֶד וְגַם שִׁפְחָה:
 הַשְּׁמֹר שִׁבְתִּי, הַבֵּן עִם הַבַּת. לֹא־ל יִרְצֶה בְּמַנְחָה עַל־מִתְכַּת:

רמזי ספרות ישראל, ומסקלם ט' ט' ת' תנועות.

יום זה מקבד מכלימים, כי בו שבת צור עלמים:

שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה מְלֹאכְתָּהּ, וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי לְאַלְהֵיךָ, שִׁבְתָּ לֹא
 תַעֲשֶׂה בוֹ מְלָאכָה, כִּי כָל עָשָׂה שֵׁשֶׁת יָמִים: יום זה.
 רֵאשׁוֹן הִיא לְמַקְרָאֵי קֹדֶשׁ, יוֹם שִׁבְתוֹן שִׁבְתָּ קֹדֶשׁ, עַל כֵּן כָּל־
 אִישׁ בְּיָמָיו יִקְדָּשׁ, עַל שְׁתֵּי לֶחֶם יִבְצְעוּ תְּמִימִים: יום זה.
 אֲכַל מִשְׁמָנִים שָׁתָה מִמֵּתִקִּים, כִּי אֵל יִתֵּן לְכָל בוֹ דְבָקִים, בְּגֹד
 לְלִבּוֹשׁ לֶחֶם חֲקִים, בָּשָׂר וְדָגִים וְכָל־מִטְעָמִים: יום זה.
 לֹא תַחֲסֹר כָּל בוֹ, וְאַבְלָת וְשֹׁבְעַת וּבְרִכַת אֲתִי אֶלְהֵיךָ
 אֲשֶׁר אֲתַבֵּת, כִּי בְרַכָּה מִכָּל־עַמִּים: יום זה.
 הַשְּׂמִים מְסַפְּרִים כְּבוֹדוֹ, וְגַם הָאָרֶץ מְלֹאָה חֶסֶדוֹ, רֵאשׁוֹ כָּל־
 אֱלֹהֵי עֲשׂוֹתָהּ יְדוֹ, כִּי הוּא תַצַּר פְּעֻלֹת תְּמִים: יום זה.

רמזי ספרות יהודה, ומסקלם ט' ט' ת' תנועות.

יום שבתון אין לשבת, וכרו ברית הנהיחה.

ינה כעצמה בו מנה, ושם ינה יגשי כח:

הַיּוֹם גִּבְהָהּ לִבְנֵי אַמּוּנִים. וְהַיְדִים לְשִׁמְרוֹ אֲבוֹת וּבָנִים, חֲקוּק
 בְּשֵׁנֵי לְחֹת אַבְנִים, מֵרֵב אֲבִיבִים וְאַמּוּיִן כָּח: ינה.
 וְכֵן כָּל־מִן בְּבְרִית יְהוָה, גַּעֲשׂוּהָ וְגִשְׁמַע אִמְרוּ בְּאַחַד.

ר"ל ינה עליהם רום קדוה. למשחה, להתנדל נהם וכפירוז רמזי כספות כ"ט, כ"ט. אל חוך בחיכם וכו', ט"ט יחזקאל ט"ז, ל"ז.

יום זה טכבר, סזיר כום וכנא פתרו כחזים כסאקל ט' ט' תנועות, חך כי כדוסים טכו סמאקל, וזמרו על טכנו. עשה ששת ימים, כנו כזאת ימים. יבצעו, ל' מדינת כפת נב' ח"ל, כנו וזל כגית טמט, כזי טכנע כעין יסה (כרמות ט"ז). אכול משמנים טל' כחזים ט', י'. לכל, לכלם טכר וזכיום כט. לא תחסר ט"ט דברים ט', ט'. השמים חכלים י"ט, כ'. וגם הארץ, טס ל"ג, ט'. כל אלה, יחשים ט"ו, כ' הוא הצור, דברים ל"כ, ד'.

ינה, יחזקאל ט"ט יונתי כנתי סלע (אזי כ', י"ד) ולכן כזרה טל' כרמית ט', ט'. ושם, ר"ל כנא, ומכ ל' פיוט ג', י"ו. מרב אבנים, ע"י חקנ"ס אבות רב חזים (כחזים ט', כ"ד) חקוק אבירת טת על טז לוחות אבנים. וכא כולם וכו' זה כזרו וסטיון לו סונאו כפת לכן כשחבר טמטי חך אלוס וזמרום טכט כשחבר טז כן לזכום: וטחון טדטל טזר יסל. ועל עכ כחזים ינאכ יסל. וטנדל יזי ארזים טמט, חך חנטי טלפתי כח. דרוך כנטל פויבים וזרים, גם כסעד קדטילי זרים, פו יטנו לך עשי כזרים, טמט, חך חנטי טלפתי כח.

יִסְרְחוּ וְעֵנּוּ יְיָ אֱחָד, בְּרוּךְ נָתַן לַיֵּעָף כָּח: יונה
 דָּבַר בְּקִדְשׁוֹ אֵל בְּרַד הַבּוֹר, יוֹם הַשְּׁבִיעִי זְכוֹר וְשִׁמּוֹר, וְקָל־
 פְּקוּדָיו יַחַד לַגְּמוּר, חֲזַק מִתְּגִיבִים אֲמִין כָּח: יונה
 הָעַם אֲשֶׁר נָע בְּצֵאן תְּעָה, יִזְכֹּר לְפִקְדוֹ בְּרִית וְשִׁבוּעָה, לְכֹל יַעֲבֵר
 בּוֹ מִקְרָה רָעָה, בְּאֲשֶׁר גִּשְׁבַּע עַל־מִי נַח: יונה

סס פתגמו אכרדום, (כול ראב"ע) תחום כרלמי ספרדים וכס נוסדים על סתקל סמי תנועות ויתד וסו
 תנועות, סמי תנועות ויתד ותנועת.

כִּי אֲשַׁמְרָה שַׁבָּת, אֵל יִשְׁמְרֵנִי. אוֹת הִיא לְעוֹלָמִי עַד, בְּיַנּוּ וּבִינִי:
 אֲסוּר מִצֵּא חֶפֶץ סַעֲשׂוֹת דְּרָכִים. גַּם מִלְדָּבָר בּוֹ דְבָרֵי צָרְכִים. דְּבָרֵי
 סְדוּרָה אִף דְּבָרֵי מַלְכִים. אֲדַגָּה בְּתוֹרַת אֵל, וְהִתְחַכְּמֵנִי: כי אשמרה
 בּוֹ אֲמַעֲמֵא תְּמִיד נִפְשׁ לְנַפְשִׁי. הִנֵּה לְדוֹר רֵאשׁוֹן נָתַן קְרוֹשִׁי, מוֹפֵת, בְּתַת
 לָחֶם מִשְׁנֵה בְּשִׁשִּׁי. בְּכַה בְּכָל־שִׁשִּׁי, יִכְפִּיל מוֹנֵי: כי אשמרה
 לְשֵׁם בְּרַת הָאֵל חֶק אֶל־סַגִּיּוֹ. בּוֹ לַעֲרוֹךְ לָחֶם פְּנִים לְסַגִּיּוֹ. גַּם בּוֹ
 לְהִתְעַגּוֹת, עַל סִי גְבוּנֵי, אֲסוּר, לְכַד מִיּוֹם בְּפוּר עוֹנֵי: כי אשמרה
 הוּא יוֹם מְקַבֵּד הִיא יוֹם תְּעַנּוּגִים. לָחֶם וַיִּין טוֹב, בְּשׂוֹר וְדָגִים. מִתְּאֲבָלִים
 בּוֹ הֵם אַחֲרֵי נִסְגִּים. כִּי יוֹם שְׁמֵחוֹת הוּא וַיִּשְׁמְחֵנִי: כי אשמרה
 מִחַל מְלֹאכָה בּוֹ, סוּפוֹ לְהַכְרִית. עַל כֵּן אֲכַבֵּס בּוֹ לְבִי בְּבִרְיִת. אֲתַפְּלֶלָה
 אֶל־אֵל, עֲרִבִית וְשִׁחְרִית. מוֹסַף וְגַם מִנְחָה, הוּא יַעֲנֵנִי: כי אשמרה

לכמי ספרדים שלמה חוק.

שִׁמְרוּ שַׁבָּתוֹתַי, לִקְשֵׁן חֲזִיקוֹ וּשְׁבַעְתֶּם, מִיּוֹם בְּרִכּוֹתַי, אֵל הַפְּנוּתְהוֹ כִּי בְּאַתֶּם:
 וְלוֹז עַלִּי בְּנִי, וְעַדֵּן מִעַדֵּנִי, שַׁבָּת הַיּוֹם לִי:
 לְעִמּוֹל קְרָאוּ דְרוֹד, וְנַתְּתִי אֶת־בְּרַכְתִּי, אִשָּׁה אֶל־אַחֲתָהּ לְצַרְדָּה, לְגַלוֹת עַל־
 יוֹם שַׁמְתִּיתִי, בְּגֵרֵי שֵׁשׁ עִם שְׁנֵי, וְהִתְבּוּנְנוּ מִזְּקֵנִי, שַׁבָּת הַיּוֹם לִי:

אל סתקל על כמי דת, נתן ליעף כח, יאשים ס', כ"ס. ברר המור, כר סיני סתס ילפה סרלס
 לטולמ, ידד לנבדד, ללפוד ולכסא, חוק סרזנים, נפוס כ', נ', גע, סל' נע ונד. לכל יעבר בו סל'
 סאמר נשגו סל' וסל' יאשים כ"ל, ס'
 סח' הו' ס' סל' סמ' ס' ס', י'ו. סמא ספיק, סל'ס יאשים כ"ח, י"ג. סרזכים ל' סוד, דבר
 סלסום, ובר' סלסוית סלבים וכו'ל' בו סססולד כ"פ ס' ס' ז'. סגנוי, סכסניס, בו, כיוס סכס. נבס'
 סכסניו ו'ל. הם סחור גסוים, ר'ל סס עוירים סנדס כ'י ססור לסססלל כסנת סססוד סכס' יוס סססו.
 סח'ל, ס'י סחלל סח כסנת ס'י סלסכס, ס'יכ כ'רס. כסורית ל' נטר וכו'רית, ר'ל סססור סח לני סססרס.
 לסעו חנק, ל' יאשים ס', י'ס. ס'יזי נ'י' ססוף וכו'ל ל' סכסו' סס כ'י'ס'ס. רסססו'ס, י'כס'ס'
 (נד'ס'ס י'ג, ס'). ולו ע'ל'י, כן סס'ר סקנ'ס לי'ס'רל בני לו' ע'ל'י וקד'ס קדוס' סיוס וסל'ס'ינו כ'י וס'ני סר'ס'
 (כ'ס' ס'ו ס'כ) ל' צר'ר, ל' קס'רס ר'ל סלסכס סכס'ס ו' סל' ו' סל'כס'ס כ'נד'ס נ'ס'ס וס'סס'ס'נו כ'י וס'ני סר'ס'
 וס'י'ס'ס'ן סס'ו סל' סססו'ס וק'ר'ס י'ס, י'ס. ע'ס ס'ני, סו' ס'ול'ס'ט ס'י. כ'זקני, סכ'ן סס'רו ססכס'ס סל'ל י'ס'

מִדְּרוּ אֶת־הַמָּנָה, לַעֲשׂוֹת אֶת־דְּבַר אֶסְתֵּר. וְחָשְׁבוּ עִם־הַקּוֹנֵה לְשֵׁלֶם אֶבֶל
וְהִזְתֵּר. בְּטוֹחוֹ בִּי אֶמְוִי, וְשִׁתּוֹ יִין מִשְׁמַנִּי, שֶׁבֶת הַיּוֹם לִי:
וְהָיָה יוֹם גְּאֻלָּה, יוֹם שֶׁבֶת אִם תִּשְׁמְרוּ. וְהִיָּתֶם לִי סִגְלָה, לִינִי וְאַחַר תִּעֲבְרוּ.
וְאִז תִּחַזַּר לִפְנֵי, וְתִמְלְאוּ צְפוּנֵי, שֶׁבֶת הַיּוֹם לִי:
תִּזְקַק קִרְיָתִי, אֵל אֱלֹהִים עֲלִיּוֹן, וְהִשְׁבַּחְתָּ נֹתִי, בְּשִׁמְחָה וּבְהַגְיוֹן. יִשְׁרְרוּ
שָׁם רַגְנֵי, לִוִּי וְכֹהֲנֵי, וְאִז תִּתְעַבֵּג עַל יְיָ:

תמוס בו רונש, ושקלו יחד וסתי תנועות.

יָרוּר יִקְרָא לְבָן עִם בֵּת, וְיִנְצְרְכֶם כְּמוֹ בֵּבֶת, גְּעִים שְׁמֹכֶם וְלֹא יִשְׁבֶּת.
שְׁבוּ נַחֲזֵ בַיּוֹם שֶׁבֶת: הָרֵשׁ נוֹי וְאוֹלָמִי. וְאוֹת יִשַׁע עֲשֵׂה עִמּוֹי, נְטַע שׁוֹרֵק
בְּתוֹךְ בְּרָמִי, שְׁעָה שְׁוַעַת בְּגִי עִמּוֹי: הָרוּף פּוֹרָה בְּתוֹךְ בְּצָרָה, וְגַם בְּכָל אֲשֶׁר
נִבְרָה, נְתוּץ צָרִים בְּאֵף עֲבָרָה, שְׁמַע קוֹלִי בַיּוֹם אֶקְרָא: אֱלֹהִים תָּן בְּמִדְּבַר
דְּרִ, תְּדַם שְׁפָה בְּרוּשׁ תִּדְרָה, וְלִפְּוֹהִיר וְלִנְוֹהִיר, שְׁלוֹמִים תָּן כְּמִי נְהַר: הַדּוּף
רִשְׁעָה בְּאֵשׁ קִנְיָה, בְּלוֹם פִּיהָ בְּכָל־פְּנֵה, וְנִרְחִיב פֶּה לְמִלְּאָנָה, לְשׁוֹנְגוֹ לָהּ
רָה: הָעָה חֲכָמָה לְגַפְשָׁה, וְהִיא כֶּתֶר לְרִאשָׁה, נְצוּר מַצּוֹת קְדוּשָׁה, שְׁמוֹר
שְׁפָרָה לְקִדְשָׁה:

תמוס בו שמואל.

שֶׁבֶת הַיּוֹם לִי. כְּמֹאד צִחְלוֹ בְּרַנּוּנֵי. וְגַם הָרַבּוֹ מְעַדְנֵי אֹחֲזֵ
לְשִׁמּוֹר בְּמַצּוֹת יְיָ:
מְעַבּוֹר הַרְף וְגִבּוּלִים, מְעַשׂוֹת הַיּוֹם פְּעֻלִים, לְאֶכּוֹל וְלִשְׁתּוֹת
בְּהַלּוּלִים, זֶה הַיּוֹם עֲשֵׂה יְיָ:
וְאִם תִּשְׁמְרֶנּוּ, יֵה יִנְצְרֶה בְּבִבְתִּי, אֶתְהָ וּבְנֶה וְגַם הַבֵּת. וְקִרְיָתְךָ עֲנֵג

מִלֵּוּם אֵל אֵת כְּעִלְטוֹם אֵל חוֹל (כִּנְת דָף ק"ג). מִדְּרוּ ל' אֶסְתֵּר ה', ס'. רַק אֶסְתֵּיטֵן כְּסִלֵף חִנְת סֵטן
לִמְנַת הַמַּנְהָ, וְסַנְה, טַעַטוֹ פִּטְטַע כִּסְף ס'ל' אֶסְט עַר טַנְה, וְסִרְתֵּן, אֵל תַּחוּסוֹ טַל בְּסַסְכֶם כִּדִּי לַעֲשׂוֹת
טַעַטוֹם כְּשׁוֹ אֶעֱבֹר אֶסְתֵּר, הַקּוֹנֵה, הַקְּנִי'ס, כִּי כוֹס יִסְלַס לְכֶם סוֹלְלוֹתוֹיכֶם. יוֹם גְּאֻלָּה, זִכְרוֹת שְׁעִירַת אֵת
פִּטְטוֹ כְּנִפְלוֹהֵ כְּשׁוֹ אֶעֱטֵרוֹ פּוֹל' כִּנְת ק"ס פ"ב, לִינִי, אֵתוֹ כִּנְת. וְחִסְלָאוֹ צְפוּנֵי עִסִּים פִּטְטִים י"ג, י"ד.
הַתְּעַבֵּג, יִסְטִים ג'ת, י"ד.

דְּרוּ, כִּסְר כִּנְת תַּמוֹס דְּרוֹשׁ, כוֹס ר' אִדְוִינִים דְּרוֹשׁ כֵּן לְנַרְע כְּלוֹי טַעַד אֶטֵן, אִחֻד טֵן כְּסִדְוִקְחִים
מְקִדְטִים אֶר עֹזְבִירוֹ ר'י כִּסְטֵס מְקוֹפּוֹת נְפִירוֹזִיו. כְּשׁוֹ בִּבְת, כִּנְת עִין. גְּעִים שְׁמֹכֶם, אֶס כְּעִים אֶלְכֶם
לֹא יִסְטוֹן לְפּוֹלְטִים אֶס תַּמוֹסוֹ כִּנְת, נוֹי, כִּסְטֵט, וְאוֹלָמִי, פּוֹלַס הַיִּכְסֵל, שׁוֹרֵק, גֵּטֵן סִטוֹתֵה, וּכְנוֹי לִיִּרְשֵׁל
עִסִּים יִסְטִים כ', ג'. דְּרוּךְ פּוֹרָה עִסִּים יִסְטִים ס'ג, א'. ג'. בְּסִדְרֵה דְרִ, כִּסְר הַסְּדֵרָה, ר'ל כִּסְר לִיִּן אֶסוֹל
חֵד כְּסִדְרֵה. דְרִים וְכוּ' עִסִּים יִסְטִים פ'א, י"ט. וְטִינִי אִילְנִיֹּת כִּסְ. וְלִסְטֵהִיר וְלִנְוֹהִיר, כְּסִטוֹסִידִים עַל
פִּטְטוֹ אֵת וְכִסְכִּרִים נִסְס תַּתֵּן לְכֶסֶר דֵּב אִלוֹס. הַדּוּף תַּנְרָה. כִּאֵשׁ קִנְיָה כִּלִּל כְּשׁוֹ לַמִּסִּים א', י"ט.
כִּלְטִים, ל' מַעִירָה, כְּשׁוֹ עִדִּיו לְנִלְטִים (פִּטְטִים ל"ג, ט'). לְסִלְאָנָה לַעֲלֵת סִינֵי וְלִכְוֹנֵי רַנְט לָךְ, וְכוֹס עִסִּים
פִּטְטִים קב"ה, ג'. דְּעָה חֲכָמָה עִלְיִי ב"ד, י"ד. קְדוּשָׁה, הַקְּנִי'ס אֶסוֹל קְדוּשׁ יִרְשֵׁל (יִסְטִים פ'ט, ו').
לְשִׁיטָה כִּלִּל וְסִרְתֵּן אֶסוֹר פִּת הַכִּנְת אֶסוֹל לְקִדְוֹחֵךְ.
פְּעֻלִים, אֵלֵךְ לַעֲשׂוֹת אִם פְּעוּלָה. בְּהַלּוּלִים, טַהֲלֵל וְכוּפְרִים. זֶה הַיּוֹם, הַסִּלְטִים ק"ס, כ"ד

לשבת. או התענג על־י: שבת היום לוי:
 אכל משמנים ומעדרים, ומטעמים הרבה מינים, אגוזי סרף
 ורטוגים, ואכלת ושבעת וברכת את־י: שבת היום לוי:
 לשרוך בשלחן לחם המדות, לעשות היום שלש סעודות, השם הנכבד
 לברך ולהודות, שקדו ושמרו ועשו בני. שבת היום לוי:

לפני כפרים ישראל.

יה רבון עלם ועל־מֵא. אנת היא מלכא מלך מלכיא:
 עבד גבורתך ותגותיא. שפיר קדמך להתעיה: יה רבון.
 שסזן אסדר צפרא ורמשא. לך אלהא קדישא די ברא כל־נפשא.
 עירן קדישין ובגי אנשא. חיות ברא ועופי שמֵא: יה רבון.
 נברכין עובדיך ורחמיסין. סבך רמֵא זקף בפסיסין.
 לו יחא גבר שגין אלפין. לא יעל גבורתך בתשבגיא: יה רבון.
 אלתא די לה יקר ורבותא. פרק יתענד מסם אריותא.
 ואפק יתעמד מגוא גלותא. עמד די בתרת סבלאמֵא: יה רבון.
 למקדשך טוב ולקדש קדישין. אחר די בה יחדון רחין ונפשין.
 וזקרון שירן ורחשין. בירושלם קרתא דרשפריא: יה רבון.

סזר סכ יס לזכרו סעון לנכח סמון.

צור, משלו אכלנו ברכו אמוני. שבקענו והותרנו בך־י:
 יתן ארזעלמו, רשע אבינו. אכלנו ארזלחמו, ויט שריתנו.
 עליכן נדה לשמו, ונתללו בקינו. אמרנו וענינו אין־קדוש כִי: יה.
 קשיר וקול תודה. גברך אלוהינו. על ארץ חמדה, שהטחיל לאסתות.
 סזון ועדה. השביע לנפשנו חסדו גבר עלינו, ואמרת י: יה.
 נתם בתקפה, על עמך צורנו. על ציון משכן כבודך, וכול בית הסארתנו.
 קדוד עבדי, יבא וינאלנו. רח אפינו, מלשית י: יה.
 יקנה הסוקדש, עיר ציון תמלא. ושם גשיר שיר תדש, וברננה בעלה.
 נרנמן העקדש, יהבך וירעלה. על־כום יין מלא כבודך י:
 צור, משלו אכלנו ברכו אמוני. שבקענו והותרנו בך־י:

אנך סרף, על סכנס מלח סרף ג'. וסרף סכ כנענודת, סרף סכ סקוס, ויס ספרים לנחי סרף לנחיס
 אקלסון דתם ונכרין, לזם חסדות, למס סכ ויס ול' דניפל י', ג'. שקרה, ל' זריות (פאל ס', כ"ס).

תפלת מנחה לשבת.

לנצח נצחיים לנצח ולנצחיים פרחת התמיד (דף 47) ואת"כ מתחיל סג' אשרי וכו', והקבל לומר פשו.

אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה:

אשרי העם שפכה לו אשרי העם שיי אלהיו:

תהלה לדוד. ארוממך אלוהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד: בכל יום
אברכה ואתגלה שמך לעולם ועד: גדול יהוה ומהלל מאד ולגדלתו אין
תקר: הור לדוד ישבח מעשיך וגבורתך יגידו: הדר כבוד הנה ודברי
גדלאתך אשיחה: ועוזו גוראתך יאמרו וגדולתך אספרנה: וקר רב טובך
יגיעו ועד קתך ירגנו: תנון ורחום יהוה ארך אפים וגדל חסד: טוב ידוה
לכל ורחמיו על כל מעשיו: יודך יהוה כל מעשיך ותסדך יברכה:
קבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו: להודיע לבני האדם גבורתו וקבוד
גדר מלכותו: מלכותך מלכות כל עלמים וממשלתך בכל הור ודר: סומך
יהוה לכל העפלים וזקף לכל הפופים: עיני כל אלקי ישגרו ואתה נותן
לדם את אכלם בעתו: פותח את ידך ומשביע לכל נפש רצון: צדיק יהוה
קבל דרכיו וחסיד בכל מעשיו: קרוב יהוה לכל קראיו לכל אשר יקראו
קאמת: רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם: שומר יהוה את כל
אנקיו ואת כל הרשעים ישמיד: תהלת יהוה ידבר פי וידבר כל בשר
שם קדשו לעולם ועד: ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה:

ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם יי: ואני זאת בריתי אתם אמר יי
רחמי אשר עליך ודברי אשר שמתי בפיך לא ימוש מפיך ומפי ורעה ומפי
ורעה אמר יי מעתה ועד עולם: ואתה קדוש יושב תהלות ישראל:
יקרא זה אלה ויאמר קדוש יקדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ קבוד:
ויסבלין בן מרין ואמרין קדיש בשמי מרומא עלאה בית שכינתה קדיש
על ארעא עובד גבורתה קדיש לעלם ולעלמי עלמיא. יי צבאות מלא

אשרי וכו' מנוסח במסוקי דומרי דף 68. ויכ לדעת טוד כי כנסת לחבר מסוקי פארי עם מסכת
לוד סוף מחון יאן סאן סאן קודם, כי כן כנר כנסת נרכות דף ד' ע"ב פטר ר' יוחנן סמני עם לס
לפנינו נ"ן נאשרי וכו' כרי נדור מלאונו פאז כנר באנים קדמוניות פנרו את פארי פל מסכת לדוד.
ובא לפיך, טעם חסידותו לפנתה של אנת וי"ט כאנ ככל נו, כעבור אלת פטרו פוטו כסודית ספרי
פורה כעבור אלת יבנד על כוזקים וכעונות וכפניות עם יאפרו כל דך כנסת וילופו עד פתרי פנדים
כל מסוד, לכן יאפרו כנסת; וכן כאנ כרוקח נס' ס"ג. ולפן ירפי כאנ כי סוד כקדושה טנפולכ
פדור ופנתה כיופ עת רטן סכרי אליכו לפ נענכ אלת כנסת כנסת, חס אנכנו לאפרו כנסת אנת ולא
כאלר כנסת, לטי אנכות כנסת יכו כנאלין וכיכיס עת רטן פנ"ס אכלנו ואנו. ופנודכס כאנ אנכנו לאפרו
כנסת ימיס טודים כנסת, לטי סכרי דוכיס כייסיס פלו קודם תפלת כנסת. תפלת כנסת כנסת לדוד כנסת
כודם כנסת גחולס וקדושה וגם עמי כאלר כליס לכנסת כודם.

כְּלֹאֲדַעַנָּה זֵו יִקְרֶה: וְהִשְׁאֲנִי רִחַם וְאֶשְׁמַע אֲחֵרֵי קוֹל רַעַשׁ גְּדוֹל בְּרוּךְ
 בְּבוֹדֵי מְמוֹקְמוֹ: וְנִסְלַתְנִי רַחֵם וְשִׁמְעֵת בְּתָרֵי קָל זִיעַ שֹׁנֵיָא דֵי מִשְׁבָּח
 וְאִמְרִין בְּרוּךְ יִקְרֶא דִרְיָ מֵאַתֵּר בֵּית שְׂכִינְתָּהּ: יי וְיִמְלֹךְ לְעֵלָם וָעַד:
 יי מַלְכוּתָהּ (קאם) לְעֵלָם וּלְעֵלְמוֹי עֲלַמְיָא: יי אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל
 אֲבֹתֵינוּ שְׁמֵרָהּזֹאת לְעֵלָם לְיַצֵּר מַחְשָׁבוֹת לְכַב עֲמֻדָּה וְהִכּוּ לְבָבָם אֱלֹהֵי:
 אֵיךְ שֶׁנִּסְתַּחֲבַר לִפְנֵי לִפְנֵי מִסּוֹךְ וְכוּף רַחֵם וְהוּא רַחֵם יִכַּפֵּר עֲוֹן וְלֹא יִשְׁחִית וְהִרְבָּה
 לְהוֹשִׁיב אִפּוֹ וְלֹא יַעִיר כְּלִי־חֲמָרוֹ: בִּירְאֵתָהּ אֲדֹנָי טוֹב וְסִלַּח וְרַב
 חֶסֶד לְכָל־קְרֹאָה: צְדִיקְתָּךְ צֶדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרַתְךָ אֱמֶת: תִּתֵּן אֱמֶת
 לְעֵקֶב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתָּינוּ מִיָּמֵי קֶדֶם: בְּרוּךְ אֲדֹנָי יוֹם
 יוֹם יַעֲמִסְלֵט הָאֵל יִשְׁעֵתְנוּ סִלָּה: יי צְבָאוֹת עֲמֻנֵנוּ מִשְׁגַּבְלֵנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב
 סִלָּח: יי צְבָאוֹת אֲשֶׁר־י אָדָם בְּמַחַ בָּךְ: יי הוֹשִׁיעָהּ הַמְּלֹךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם־קְרָאֵנוּ:
 בְּרוּךְ הוּא אֱלֹהֵינוּ שְׁבַרְאֵנוּ לְכַבוֹדוֹ וְהִתְבַּיְלָנוּ מִן־הַתּוֹעִים וְנִתֵּן לָנוּ תוֹרַת
 אֱמֶת וְחַי עוֹלָם גִּמְעַ בְּתוֹכְנוּ. הוּא יִפְתַּח לָבֵנוּ בְּתוֹרָתוֹ וְיִשְׂמַח בְּלַבְּנוּ אֲבֹתָנוּ
 וְיִרְאֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וְלַעֲבֹדוֹ בְּלִבְבָנוּ שְׁלָם לְמַעַן לֹא נִיָּגַע לְרִיק וְלֹא נִגְדֹּ
 לְבַהֲלָהּ: יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁנִּשְׁמָרוּ חֻקֶּיךָ בְּעוֹלָם
 תְּהִי וְנִזְבָּה וְנִתְּנָה וְנִרְאָה וְנִגְדַּל מוֹכְדָה וְכִרְכָּה לְשָׁנֵי יְמוֹת הַפְּמִשִׁית וְלִנְתִּי
 תְּעוֹלָם תְּפָא: לְמַעַן יִזְכְּרֶךָ כְּבוֹד וְלֹא יִדָּם. יי אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֲדָה: בְּרוּךְ
 הַגֹּבֵר אֲשֶׁר יִבְטַח בִּי וְהִדָּה יי מְבַטְחוֹ: בְּמַחַ בְּיָ עֲדִירְעַר בִּי בְּיָהּ יי צַדִּיק
 שְׁלָמִים: וְיִבְטְחוּ כָּךְ יוֹדְעֵי שְׁמֻךְ בִּי לֹא־עֹבֶרְתָּ הַרְשִׁיעָהּ יי: יי חַסֵּן לְמַעַן
 צְדִיק יִגְדִּיל תוֹרָה וְיִאֲדִיר:

חצי קדיש

קום פתיחת פס'ק ענין סוף ואני תפילתי וסקבל עונם אפריו:

ואני תפלתך יי עת רצון אלהים ברב חסדך ענגי באמת ישעך:

מליפין ס'מ וקורפין ג' פכאים נרעם סמולס אל אנת סנלס, וליפין טפטירין, וליפין פוסרין קדים אפר
 קס'מ על הכינס, פלג אפר סכנישו ס'מ מוסד סוף ופוסר סוף ווס עולה לקריסס אקרלו ולתמלס ססטוב, לפ
 אכולס לין מוסרין סכנר סמלס פלג אפר קדיז וסוסכין אוחו לס כל פס דלסכר. ופוסר קדים מוסרין לסמלס.

ואני תפילתי תפלים ס'מ, י'ד. וטעם תפילתי כחכ סתניס כס רכ'י (וטובל נס נרוקס ס' ג'י)
 לפי אכונג לסמלס ספסוק ייסו ט יוכי אכר ונגינות אופי אכר, אפר חוד לפני סקל'ס רכוס אל פולס
 כיום אכונגס אל פוסח סמולס וסיוס פניכס סס אפוס ופולכוס וסנגינס כנחי טכאפוסס כל כיום וליפין
 וסוסוק ליי סוכך פלג כמניש ופן סמלס קופן חני לסמלפי נגח סרלון. ולסודרסס כחג, פוד אכונג
 טעם אפר לפי אכונג סניס כטו לכאמלל פוסס אפר אכנלו וכוו סרנס, ולסמרינן (נשרוכן ס'ד) אכוי יי
 פל יסלל ווס סמלל סמללו סמלס, ולסוכך אולין סלמוי אכסיס סמלס ו סת רלון, מדע כו נל'ס לין
 פוסרין פוחו מני אפן סמנין לכאמלל סמלל סניס פד ססוק לסרע כאפר יסוח סחול סכ'ל. וסכיס סכניס
 סניס רלפיו ג' סניס, וליפין כן סניס פכנז כפוסר נעור ס'מ רל'ס.

מוֹדִים וְרַבָּנָן.

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שֶׁאַתָּה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל־בְּשָׂר יוֹצֵרנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית
בְּרֵכּוֹת וְהוֹרָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עַל
שִׁמְךָ יִתְּנֵנוּ וְקִיַּמְתֵּנוּ כִּן תִּתְּנֵנוּ הַתְּקִימֵנוּ וְתִאֲמֹר
גְּלוּתֵנוּ לְחֻצְרוֹת קִדְשֶׁךָ לְשִׁמּוֹ חֲסִידֶיךָ וְלַעֲשׂוֹת
רְצוֹנֶךָ וְלַעֲבֹדָה בְּלִבְבֵנוּ שְׁלָמִים עַל שְׂאֵנֵנוּ מוֹדִים
לָךְ בְּרַחֲמֶיךָ אֵל הַהוֹרָאוֹת:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שֶׁאַתָּה הוּא
יי אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם
וָעֶד - צוֹר חַיֵּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה
הוּא לְדוֹר וָדוֹר - נוֹדֶה לָךְ וְנִסְפָּר
תְּהַלְתֶּךָ עַל־חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ
וְעַל־גְּשׁוּמוֹתֵינוּ הַמְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל־גְּסִיָּה שְׂבָכְלֵינוּ עִמָּנוּ וְעַל־
גְּפִלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שְׂבָכְלֵעַת עֶרֶב וּבֹקֶר וְצַהֲרָיִם - הַטּוֹב כִּי
לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהִמְרָחֵם כִּי לֹא־תָמוּ חֲסִדֶיךָ מֵעוֹלָם קִיַּמֵּנוּ לָךְ:

כתובת מוסיפים על הגמ' 10 שנת חנוכה ויורד היער על הגמ' (וייטע 241) מיינגעטפולסטע.

וְעַל־בָּלֵם יִתְבַּרְךָ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵנוּ הַמְּיָד לְעוֹלָם וָעֶד:
בַּשַּׁבָּת שׂוֹמֵם לְיוֹמָיו: וְכַתּוּב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־פְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וְעַל־בָּלֵם יִתְבַּרְךָ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵנוּ הַמְּיָד לְעוֹלָם וָעֶד:
בַּשַּׁבָּת שׂוֹמֵם לְיוֹמָיו: וְכַתּוּב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־פְּנֵי בְרִיתֶךָ:
וְכָל הַחַיִּים יִדְוֶךָ סֵלָה וְיִהְיֶה לָךְ אֶת־שִׁמְךָ בְּאַמַּת הָאֵל
יִשׁוּעַתֵּנוּ וְעֲזַרְתֵּנוּ סֵלָה - בְּרוּךְ אַתָּה יי הַטּוֹב שִׁמְךָ וְגָדְלֶךָ
נֶאֱמַר לְהוֹדוֹת:

בפולין מוסיפים זו.

באשכנז מוסיפים זו.

שִׁים שְׁלֹום מוֹבָה וּבְרָכָה חַן וְחֶסֶד
וְרַחֲמִים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ -
בְּרַכְנוּ אֲבוֹתֵנוּ בְּלֵבנוּ בְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנִיָּה -
כִּי בְּאוֹר פְּנִיָּה נִתְּתָה לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ
הַחַיִּים וְרַחֲמִים וְחֶסֶד וְצַדִּיקוּת
וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלֹום -
וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֶךְ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שָׁעָה בְּשִׁלּוּמֶךָ -
בְּרַחֲמֶיךָ יי הַמְּבָרֵךְ
אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשִׁלּוּם:

בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה מוֹבָה גוֹבֵר
וְהַטּוֹב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים
טוֹבִים וְלְשִׁלּוּם - בְּרַחֲמֶיךָ אַתָּה יי עֹשֵׂה שְׁלֹום:

אֱלֹהֵי - צַד לְשׁוֹנֵי מַדְעַ וְשׁוֹפְרֵי מוֹדֵבֵר מוֹדְמָה וְלִמְקַלְלֵי גִּישׁוּ
חַיִּים וְגִישׁוּ בְּעֵסֶר לְבַל תִּתְּנֵהוּ: פְּרוּחַ לְבִי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּתְּנֵהוּ
גִּישׁוּ - וְכָל הַיּוֹשְׁבִים עָלַי רַעַה מִתְּנֶה הַיָּסֵר עֲצָתָם וְקַלְקַל מַחֲשַׁבּוֹתָם -
עֲשֵׂה לְמַעַן שִׁמְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְיָךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קִדְשֶׁךָ עֲשֵׂה לְמַעַן
הַיְדוּתֶךָ - לְמַעַן גְּלוּתֵנוּ יִדְוֶיךָ הַיְשִׁיעֵה יִמְיָךָ וְעַנְיֵנוּ: יְהִי לְרַצוֹן אֲפֻרְתֵּי

וְהִזְיוֹן לְפִי לְפָנֶיךָ יי צוּרֵי וְנֶאֱלִי: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם
עֲלֵינוּ וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה
בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ: וְשֵׁם גְּעַבְרָה בְּיַרְאֵה בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים
קְדֻמָּיוֹת: וְעֲרֵבָה לֵי מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדֻמָּיוֹת:

בזמן שזר התפלל ופטר קדושת נקדש אל סול, ואינו פוטר ברכת כהנים, ופטר התפלל. ואמר שוברים
צדקת וכו', ובימים אלה פוטרם תפנון כחול, אין פוטרם צדקתך, גם לא נכית מתן בו' ימי הסעודה ולא נכית האכל.
שם שנת מוץ חייננו טהר, מן רעק אמו קיון החנון ומגט, יק וזיר צדקתך ניכט געכעשטט.

צְדָקָתְךָ צָדֵק לְעוֹלָם וְתוֹרַתְךָ אֱמֶת: וְצְדָקָתְךָ אֱלֹהִים עַד־
מָרוֹם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ גְדֻלוֹת אֱלֹהִים מִי כְמוֹךָ: צְדָקָתְךָ כְּתָרֶרֶי
אֵל מְשַׁמְּיָה הַהוֹם רַבָּה אָדָם וּבְהִמָּה הוֹשִׁיעַ יי: ק"ת. עֲלֵינוּ.

צדקתך, ג' פסוקים הם הראשון בתהלים קי"ט, קט"ב. והאני ע"א, י"ט. והבליאי ל"ו, ו'. ונסדורי ספרד כלו
פסוקים אלה בסדרן גמ' תהלים דהיינו לדקתך כסדרי אל וכו' ולדקתך אלהים עד סיום וכו' לדקתך לרק וכו',
וכתב אכן ירמי כי בן הנכון כדי להגדיל ולהוסיף בזאת הקנ"ס, בתפלה לדקתך נדוית אגדלס בסדרי אל, ועוד
נדלס עד סיום, ולעולם לדקתך ותורתך קיימים ולתמידים, גם הטיור אשר אהנכון לפרסם בסדר זמן, ולתודרסם כתב
גם כן פסוקים בסדר רב עשרים ורבינו סעדיה, והכל בו נתן סען לזכ הסדר וז"ל נתקנו לוטר כן לפי אמת
זכ' אלהים פתח (ירמיס י' י') לדקתך הראשון טעיים ה' והאני באלהים והבליאי באמת, ולפי אמתם תורה בזאת
קצתו חלו ג' פסוקים, הראשון י' עשרת תבות כנגד עשרת הדברות, וכאני ט' אותיות כנגד ט' יום שעמד סעס כסד
לקבל הכוונות, ובבליאי ה' תנות כנגד חשכה חשאי תורה עכ"ל, גם התניח (סען כ') טוביח טן הסטיקתח אסדר
הפסוקים ט"ס סען זכ' אלהים אמת, וז"ל אס נפטיקתח דזור יאו באכ דורח אס לדקתך כסדרי אל וטעיים מכאן
דזו אלוטרים לדקתך כסדרי אל בזאת כענשה, טחי טעטח, דבתיכ נכו אמת, ופזתשו אל סקנ"ס אמת, וסנתח
גמ' תמיח גנוע — סח לטח אלכריכין לחתום באמת עכ"ל (וכן) גם בסדר כוזכר בגרסה כסעוך). וטעם לטנכ
לכנזים האוטרים הספוקים אלפ בסדרן כעקרה עלתחי כזס טחזור ויטרי אסוף כדי שיכח הקדיח על הכס. וסעטס
אל תיטח לדקתך חולקים ג"כ עליו הדעות כי עד אר אלום גאון כתב כי סוף כשו לדוק סדין על אמת טעס דבינו
בזאת כענחם (גם כוזכר ט' תרומה עטור רע"ת, מלחח לינון דחסתלקו טעלפח נהאי ומנח, חד טעס נביחח וחד
יוק' דיקח וחד דוד עלכח, גנין כך תלת לדוקי דיגח כזח וגו' לדקתך כסדרי אל דח יוסף, ולדקתך אלהים
עד סיום דח טעס, לדקתך לרק דח דוד עלכח). חכל חזוספות כענחות דף כ' ע"א וטריחי סרק ע"ס ס' אל'ו
וזמן יחי טס' הסוביג סוכיחו טן הסדרים גם ססדר עולם אלפ סח טעס בזאת חלל כערכ אמת, וכתב אכן ירמי
כי לדקתך סוף כשו לדוק סדין על ספוטעים אחרים לגיחנס כעולחי אמת, וכדלעריגין ככ"ר (וסוכח באחלות
ד' אמת גאון כס' כרלפית) טללח סטמונה על הרחות דוטס שזו כערכ אמת טכריו ולפוער לזו פוטעים סגיחנס
וכשו כדוך ישרלל אונחיין, וכעולחי אמת טכריו להס חזרו פוטעים לגיחנס אככר הכלישו ישרלל חח סדריסם
אל ללכות ולפ סדריס ביון דלעטו סדריסם סוף לעות, וכל זען אלת חתפללו ישרלל אלפ חפלות חיוס דוחגים
ולערים עדיין לא סנס סעטס אכל ביון אהתפללו ענתח וסוף ערכ דוחגים על סליח סכפס אעתידיס לפזור
לזינס ולסיכ טלדיקים עליסם אמת סדין כענחה. ולתודרסם טביח עוד טעס אחר וז"ל לפי אחר סענחה
לפוליס סעודס אליחית ולעריגין כעס' אמת (דף קי"ח) כל סעקיים ג' סעודות כזכח גילול טג' סודעניות סתכלו
אל טיח וסעלחטת גוג וסגוג ועדינה אל גיחנס, ולערים חלו ג' ספוקים על חלו ג' דקות איעס טעגו,
לדקתך כסדרי אל כנגד חכלו אל טיח איעקור הרעט וזערו רכותיו ו'ל אהרעטס דוטס לחתום טס חתום
לין לה חקך כך סרעטח חין לה חקך (ויקרח רכח ט' כ"ו), ולדקתך אלהים עד סיום אכר עיח גדלות כעך
סחשח גג ועג' אכתוב כח וכתגדלמי וכתקדמתי (יחזקאל ל"ח, כ"ג), לדקתך לרק לעלים ויזרחך אמת כעך
דינס אל גיחנס אעולחין חחלה לטח לטח לא טכקת כחורה אקלחח אמת, ודכו זכ סטסוק פוטרי טיס רלפית
חזין (כסדרין דף ו'). ולפוער עוד לתודרסם כחבו הגלונים כל יום אלוטרים בו סלל חין אפוער כענחה לדקתך,
לפי אכלל חוף על כעטתם ולדקתך חוף ל' לער אסוף כשו לדוק סדין טכ"ל גם חכל בו כניח כן בזס טכסת
סוטיס. חח דבר קכח לכלמו וסותר אמת עלטו סוף, אהס לדקתך כעין לדוק סדין אכר כעכורו נדחס סיוס אי
ס סלל, לטח זכ אלוטרים אוחו חכל בזאת, חלל בזאת חין לדוק סדין, ופי גדול לבו חבל ימים טובים כזכח' י
חכל חלחח יודס דכו כי לדקתך חינו לדוק סדין, חלל חקון כתד חרעון אל. יחי סחול, וכעכור חלח חחחחחח
בזאת כל לדקתך כעקום חחחחח, וע"כ חכל אמת אכר חס סיס אוחו כיוס חול ולא היו אלוטרים בו כענחה
סחחח, גם חין אלוטרים כחחח אמת לדקתך.

נשבח בראשית סתמילים לוטר ברכי נפשי וכו' אשר תפלת ענפס, ופוסרים עד שבת הגדל. ונצט
אלתר פסז סתמילים לוטר פרקי אבות.

פסז שבת בראשית כ"י שבת הגדול ומגז ומזן נחך סנחה פסזגנדיע סוקאעז:

ברכי נפשו אתי. יי אלהי גדלת מאד, הוד והדר לבשת: עשה אד
פשלמה גוטה שמים בדיעה: המקרה במים עליותיו. השם עבים רכזו
הסגלך על בנפרוח: עשה מלאכיו רוחות משרתיו אש להם: יסד ארץ
על מבוגיה בלחמוט עולם ועד: תהום בלבוש כסיתו, על הרים יעמד
קום: מן געתך ינוסן מך קול רעמך יתפוזן: יעלו הרים ירדו בקעות
אל מקום זה יסרת להם: גבול שמות בל יעברון, בל ישבון לבסות הארץ:
המשלה מעגים בנחלים בין הרים יהלכון: יסקו בלחיתו שדי ישרה
פראים צמאם: עליהם עוף השמים ישבון מבין עפאים ותגרקול: משקה
הרים מעליותיו, מפרי מעשיך תשבע הארץ: מצמיה חציר לבהמה
ועשב לעבדת האדם, להוציא לחם מן הארץ: ויזן ישפח לבב אנש
לנחיל פנים משמן, ולחם לבראגוש יסעד: ישבעו עצי יי ארז לבנון
אשר נטע: אשר שם צפרים יקננו חסדה ברושים ביתה: הרים הגבוהים
לעלים, סלעים מחפה לשפנים: עשה יתה למועדים, שמש ידע מבואו:
קשת השף יהי לילה בו תרמש בלחיתו יער: הכפירים שאגים לפרך
ולבקש מאל אכלם: תודה השמש ואל מעונתם ירצון: יא אדם

ברכי נפשי, סוג אטרדסט, נצנו לוטר נפולפי אנת קודם סתמלה אירות אסתלים, ולטר סטעם
נפודו סל לכל וסלכס סטליון לוחם נאירות וסנחות וסנת סלכס וסלכס, כדלטריון נפ' כל ספז
(סא ק"ט) נפז ונלס לקדלס אנת סלכסל, נופי סלכס נופי סלכס, ולכזו סליון כן סנכס נאירות וסנחות,
וסכסס ספזיון כנ"י ויכל סלכסס ניוס סנציע, אטר סקנ"ס נולו וסטרז אירס פנים סדכות נפז לכנף,
כליטר נסכוסס כלה אלה סטרס, וספן לנאירות אסתלים סלסל"ס כנ"ח רטיוס"ס, עד ספן לזכז, כס רלס
סיעת אל אירי סטעלות, אל ס' נלרסס, אסל פיני, שטעתי, ונ". וסמדורי ססטרדיס סוקדסיס סוד לסניסס
סופז קי"ל, וסופז קי"ס סן סנכס כ' סיעסס נל עד סופי, וסופז קי"ס. ולטרז איר סטעלות נסדרי סוד
סופז ס"ג, וס"ס, וקט"ד, וס"ג, וסנכס סלכססיס לסקדיס לנאירי סטעלות סופז קי"ד, ולטרסס פטר סלסל
סנחס, וספזודיס קט"ד וס"ז לוחס סופרסיס ספזן לספלת סולפי אנת, וכנכס סלכזס נפ"ס ס' תרס"ט לסנחס
נכנת נרלסית נוסגין לסתפיל לוטר כרכי נפשי, וסנעסס אסתחילין לוחז נכנת זכ, טכוס סכל לוחז סופז
סודר סעגין סנכס נרלסית לכך סתחילין לוחז נכנת אל ס' נרלסית וקודין לוחז סכל אנתות נסוחס
עד סא סגדל אזו נוסגין לוטר נסוחס סכגדס, וסס אקודין ספ"ז אירי סטעלות עם כרכי נפשי סוד
ג"כ סכלי סנעס סרי לטרן דוד ככרסס סאיפין וסר פל יקן סכוסס לספוריו וסנכס קיוס לסנכס
נרלסית (סוכס דף ג"ג), גריעס סו"ד רסס, תרוסס כלכוש ססיוז, אלה כסיוס סת סלרן סכוסס
סוד סלכז, ורלס נטרסס לס' כרקסס דף ר"י, עפאים, ענפי סלכזס, וסכ"ן סקטן ססוף וסל"ף סוד
וסטרן סוד סו"ד, שיקה סק"ף נסגול כנל ס"ט וסנכס סן ג' סעפס פכרי ככטרסיס נספריס נרלסית
ס' ס', לעבדות סריס, לפועלת סודס, לרטרל פנים סעסן, סודיס סיון סלכיל סת ככסיס יטר
עסס סכאן סלכילו, עקריס נטרסס כל עקריס סכ"ס נטרסס קטן, וכל עקריס סכ"ס נטרסס ספס, לסלס
סו"ד סנכס (סכלל דף ס"ז), לקטסיס סו"ן ונכס כנז קניסס נסלסס (סכלל דף קס"ג) וסכ"ן רכס
נכס ס"ע וסנעסס נפיש דנכס לקטסיס לקטסיס לקטסיס, יוסספן ססיוס, קניוקס ס"ן נולוס כן סל

לַפְעוּלוֹ וְלַעֲבֹדָתוֹ עֲדִיר־עֶרֶב: מִהֲרַבּוֹ מִעֲשִׂיךָ יי. כָּלֶם בְּחֻכְמָה עֲשִׂיתָ. מְלֵאָה
 הָאָרֶץ קִנְיָנָה: זֶה הַיָּם גָּדוֹל וְרַחֵב יָדָיִם. שֵׁם רַמְשׁ וְאִין מִסְפָּר חַיּוֹת קִטְנוֹת
 עִם־גְּדֻלּוֹת: שֵׁם אַנְיֹזֵרִת יִהְלִכּוּן לְוִיָּתָן זֶה יִצְרָף לְשֹׁחֲקֵי־בּוֹ: כָּלֶם אֱלֹהֶיךָ
 יִשְׁבְּרוּן לְתֵת אֶכְלָם בְּעֵתוֹ: תִּתֵּן לָהֶם יִלְקֻטּוּן תִּפְתַּח יָדְךָ יִשְׁבְּעוּן טוֹב:
 תִּסְתִּיר פְּנֵיךָ וּבְהַלּוּן. תִּסְרֵף רוּחָם יִגְעוּן וְאַל־עֲפָרָם יִשׁוּבוּן: תִּשְׁלַח רוּחְךָ
 וְיִרְאוּן וְתִחַדֶּשׁ פְּנֵי אֲדָמָה: יְהִי כְבוֹד יי לְעוֹלָם, יִשְׁמַח יי בְּמַעֲשָׂיו: הַמְבִיט
 לָאָרֶץ וְהִרְעֵה, יַעַע בְּהָרִים וַיַּעֲשֶׂנוּ: אֲשִׁירָה לְיִי בְּחַיִּי, אֲזַמְּרָה לְאֱלֹהֵי בְעוּדֵי:
 שֶׁרֵב עָלָיו שִׂיחֵי, אֲנִכִּי אֲשַׁמַּח בְּיִי: יִתְפַּזּוּ חַטָּאִים מִן־הָאָרֶץ וְרַשְׁעִים עוֹד
 אִינָם. בְּרַכִּי גַפְשֵׁי אֶרֶץ יי. הַלְלוּיָהּ:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת. אֱלֵי יי בְּצִרְתָּהּ לִי קִרְאתִי וַיַּעֲנֵנִי: יי הַצִּילָה גַפְשֵׁי
 מִשְׁפַּת־שֶׁקֶר מִלְשׁוֹן רַמְיָה: מִהֲדִיתָן לָךְ וּמִהֲיִסֵּיף לָךְ לְשׁוֹן רַמְיָה: תַּצִּי
 נְבוֹד שְׁנוּגִים עִם גַּחְלֵי רִתְמִים: אֲוִיָּה לִי בִּירְגָתִי מִן־שֶׁבֶתִי
 עִם־אֲהָלֵי קֶדֶר: רַבַּת שְׁכֻנָּה־לָּהּ גַפְשֵׁי עִם שׁוֹנָא שְׁלֹום: אֲנִי שְׁלֹום וְכִי
 אֲדַבֵּר, הַפֹּה לַמְלֶחֱמָה:

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת. אֲשָׂא עֵינֵי אֶל־הַהָרִים, מֵאֵין יָבֵא עוּרֵי: עוּרֵי מַעַם יי
 עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: אֱלֵי־יָתָן לַמּוֹט רַגְלֶךָ אֱלֵי־נֹגֵם שְׁמֶרְךָ: הַנָּה לֹא יָגוּם
 וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: יי שְׁמֶרְךָ יי צִלְךָ עַל־יַד יְמִינֶךָ: יִזְכֹּם הַשְׁמַמֵּשׁ
 לֹא־יִכְפֹּר וְיִדַּח בְּלִילָהּ: יי יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל־רָע יִשְׁמֹר אֶת־גַּפְשֶׁךָ: יי יִשְׁמֹר
 אֶתְךָ וּבֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד. שְׁמַחְתִּי בְּאֲמָרִים לִי בַּיִת יי גִּלְךָ: עֲבָדוֹת הַיָּד
 תִּגְלַנִּי בְּשַׁעֲרֶיךָ יְרוּשָׁלָּיִם: יְרוּשָׁלָּם תִּבְנוּיָהּ בְּעִיר שְׁחִבְרָה־לָּהּ יִחַדּוּ: שְׁשֹׁם

פ"ש וכו', וכן טובים ממשלת נתיב ל"ט, פ'. חן אש כשל טעות הדפוס כי טע אודם עם זל
 שונם יבון לדין להיות וטענותי סוליד וכו' נדכ"א ד', י"ד. ג'ים דל"ט נקטן. לשחק בו, כ"ט.
 חלם מ' מתן מ' ל"ב. הסף רוסם, כעו תלסוף. המביט לארץ ותערה, אשרי זוכר סטארד חת
 כל פלגות העולם כשם וכדת כחן וכמים טוביר ג"כ חת טרפס כנסלחם אל כרעות כאלטם חזר
 ירע למטרים וכו' נלחט איכות של אמת היס, כל"א ערדבעטן, וטוביר ג"כ העצת סכרים
 טקלי סכס, כל"א פייטרספייטרע כערנע, וזכו אטר עט ככרים ויטאנו כי ככרים חללם כשרם
 יקילו סכס חלך לפניו רעות כאלטם והעצת סכר. ל"י הל"ט"ד דנו דין דחיק כטלילת סטת חננת
 ושירה לה' ככרת כיס וכעו אמת עם יכנ"י כנקדן. הלוקה. עם כוח ככ"א רטוים מ"ט כטערת,
 לחיכות למטם כסלל.

שיר למעלות אשא עיני, זה לכדו כחוב למעלות כל"ט"ד, ונטלם נקנת נוסחאות אל פירום
 ה', סכס כסיו סכס סתילים לפלות כעטלות (זהו ככר סכס כין סרת יראל לערת כים)
 לערו ח' עם, לעפ"י אכ סכר לת ככתב כרלכוכ, חן טוקדס וטלוד עכ"ל. ורח כלילת, טערו, ולח
 סרע כליכ.

לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ הַיְיָנוּ שְׂמֹחִים: שׁוֹבֵה יי אֶת־שְׁבִיתָנוּ כְּאֲפִיקִים בְּנֶגֶב: הַזְרְעִים
בְּדַמְעָה בְּרָנָה יִקְצְרוּ: הַלֹּחֵף יִלֵּךְ וּבְכֹה נִשְׂא מִשָּׁךְ הַזְרַע בְּאֵיבָא בְּרָנָה
נִשְׂא אֶלְמֹתָיו:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְשִׁלְמָה. אִם־יי לֹא־יִבְנֶה בֵּית שׁוּא עָמְלוּ בּוֹנֵי בּוֹ. אִם־
יי לֹא־יִשְׁמְרֵעִיר שׁוּא שָׁקֵד שׁוֹמֵר: שׁוּא לָכֶם מִשְׁכִּימֵי קוּם מֵאַחֲרֵי־שֶׁבֶת
אֲבָלִי לָחֶם הַעֲצָבִים. כֵּן יִתֵּן לִידִידוֹ שֵׁנָא: הִנֵּה נִחַלְת יי בָּנִים שָׁכַר פְּרִי
הַבְּטָן: פְּתָעִים בְּיַד־גְּבוּר כֵּן בְּנֵי הַנְּעוּרִים: אֲשֶׁר־י הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר מִלֵּא אֶת־
אֲשַׁפְתּוֹ מֵהֶם. לֹא יִבְשׁוּ כִּי־דִבְרוּ אֶת־אֲוִיבִים בְּשַׁעַר:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת. אֲשֶׁר־י כָּל־יֵרָא יי הַהֲלֵךְ בְּדַרְכָיו: יִגַּע בַּפִּיךָ כִּי תֹאכַל
אֲשֶׁר־י וְטוֹב לָךְ: אֲשֶׁר־י כְּגִפְן פִּרְיָהּ בְּיַרְכְּתֵי בֵיתָהּ, בְּגִיךָ בְּשִׂתְלֵי זֵיתִים
סָבִיב לְשִׁלְחָהּ: הִנֵּה כִּי־כֵן יִבְרַךְ גִּבּוֹר יֵרָא יי: יִבְרַכְךָ יי מִצִּיּוֹן, וְרָאָה כְּטוֹב
יְהוֹשִׁלֶם כֹּל יָמֵי חַיֶּיךָ: וְרָאָה־בָּנִים לְבְּנֶיךָ. שְׁלוֹם עַל־יִשְׂרָאֵל:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת. רַבַּת צְרָרֹנִי מִנְּעוּרַי יֹאמֵר נָא יִשְׂרָאֵל: רַבַּת צְרָרֹנִי
מִנְּעוּרַי גַּם לֹא יִכְלֹלֵלִי: עַל־גִּבֵּי תְרִשׁוֹ חֲרָשִׁים הַאֲרִיכוּ לְמַעֲנֵיתָם: יי צַדִּיק,
רֹצֵץ עֲבוֹת רָשָׁעִים: יִבְשׁוּ וַיִּסְגּוּ אַחֲזֵר כֹּל שִׁנְאֵי צִיּוֹן: יְהִי פְתָצִיר גַּזּוֹת
שֶׁקֶדְמַת שְׁלָף יִבְשׁ: שְׁלֵא מִלֵּא כַּפּוֹ קוֹצֵר וְחֲצֹנּוּ מַעֲמֹר: וְלֹא אָמְרוּ הַעֲבָרִים
בְּרַבַּת יי אֲלֵיכֶם, בְּרַכְּבוּ אֶתְכֶם בְּשֵׁם יי:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת. מִמַּעַמְקִים קָרְאתִיךָ יי: אֲדַנִּי שִׁמְעָה בְּקוֹלִי, תִּהְיֶינָה
אֲזִינָה קִשְׁבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנָי: אִם־עֲוֹנוֹת תִּשְׁמָרְיָהּ, אֲדַנִּי מִי יַעֲמֹד: בִּירְעַמְךָ
תִּשְׁלַחֵה לְמַעַן תִּזְרָא: קִוִּיתִי יי קִוְיָהּ נִפְשִׁי וְלִדְבָרוֹ הִחַלְתִּי: נִפְשִׁי לֹא־דָנִי
מִשְׁמָרִים לְבַקֵּר שְׁמָרִים לְבַקֵּר: יִחַל יִשְׂרָאֵל אֲלֵי־י. בִּירְעַם־י הַחֲסֵד וְהַרְבָּה
עֲמֵי פְדוּת: וְדֹא יִפְדֶּה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכָּל עֲוֹנוֹתָיו:

שְׁבִיתָנוּ גְלוּתָנוּ, וְכַחֲנוּ בּוֹיָו וְקָרִי בּוֹיָד. כְּאֲפִיקִים בְּנֶגֶב, כְּנִסְרוֹת טִיס נֹלֵךְ יֹכֵב, וְדַמְעָת כְּלוֹת
לְמַעַן וְכִי־עַם לְחַמִּיקֵי טִיס. מִשָּׁךְ הַזְרַע, אִם כֹּלֵי אִם כִּי הַזְרַע.
רְעֻצָּבִים, מְנֹרֶת כְּעִלְנוֹן תַּחֲלִלְכֶם. שֵׁנָא נֹלֵחֵף טִיס כְּסִסְרוֹת וְכֹה כְּסוֹ שִׁנְיָהּ אֲשַׁפְתּוֹ, פִּיךָ
כֹּחִים, קַעֲבֵר.
בְּרַכְּבוּ, דְרָכֵי כִי. אֲשַׁחֵךְ סֹלֶף כְּסֹלֵף טִיס כְּסִסְרוֹת.
מִנְּעוּרַי אֵל פִּסְוֹק כְּרַעֲזוֹן כְּמַסּוֹר כְּרִי' כְּפִתַח וְכֹה טָן פִּתְחִין נֹלְחָנוּ דְמַסְרוֹת. לְמַעֲנֵיתָם, כֹּה כִּי
אֲשֶׁר־י הַחֲסֵד, פִּרְעָה. וְכַחֲנוּ בּוֹיָו וְקָרִי בּוֹיָד. טַעֲמָר, כְּעִלְקָה כְּסִסְרוֹת.
כִּי עַם יְהוָה הַחֲסֵד, כֹּחֵם סוּיָהּ וְלֹא כְרוּ'ס אֲשֶׁר־י טִיס כִּי, אֵלֵּו כֹּחֵם אֲזוּנוֹת, כִּי פִיךָ אֵל
כְּכָל קָלִד הַפִּין כְּנִסְרוֹת כְּסִסְרוֹת. וְלִכְסֵךְ אֵל הַדְּמִים רֹו'ס כְּתֹכִים אֵלֵּו כְּמַסּוֹר טִיס, דִּי כִי פִלְךָ
כִּי טַעַן אֵלֵּו כֹּחֵם סוּיָהּ וְכֹה כֹּחֵם אֲזוּנוֹת כְּכָל כְּסִסְרוֹת וְכֹחֵם כְּסִסְרוֹת. הַחֲסֵד כְּחִי'ת כְּסֹלֵף אֵלֵּו כִּי כֹחֵם
נֹלְחָנוּ טִיס כְּסִסְרוֹת.

שיר הפעלות לדוד. יי לא־נבה לבי ולא־דמו עיני ולא־הלכתי בגדלות
ובגפלאות מפני: אם־לא שויתי ודוממתי נפשי בגמל עלי אמו בגמל עלי
נפשי: יחל ישראל אלי מעתה ועד־עולם:

שיר הפעלות. וזכור יי לדוד את כל־ענותו: אשר־נשבע ליי נדב
לאביר יעקב: אם־אבא באהל ביתי אם־אעלה על־ערש יצועי: אם־אתן
שנת לעיני לעפעפי תנומה: עד־אמצא מקום ליי מושבנות לאביר יעקב:
הנה שמענך באפרתה מצאנודה בשד־יער: נבואה למושבותיו נשתחה
לברם תליו: קמה יי למנותקה אתה וארון ענה: בנהך ילבשר צדק
ותסדיך ירגנו: בעבור דוד עבדך אלתשב פני משיחך: נשבע יי לדוד,
אמת לא־שוב מפנה. מפרי בטנה אשית לכסאלך: אם־ישמדו בנהך
בריתי ושרתי זו אלמדם. גם־בניהם עדיעד ישובו לכסאלך: ברכה יי
בציון אלה למושב לו: ואת־מנותתי עדיעד, פה אשב כי אויתיה: צדה
ברך אברך אביגיה אשביע להם: וכהגיה אלביש ישע ותסדיך רגן
ירגנו: שם אצמיח קרן לדוד ערבותי גר למשיחי: אויביו אלביש בשת
ועליו יצין נדוד:

שיר הפעלות לדוד. הנה מהשוב ומהנעים שבת אחים גם־יהוד:
בשמן השוב על־ראש יד על־תקן. וכן אברך שירד על־פי מדותיו: כטל
תדמן שירד על־הבדי ציון. כי שם צנה יי את־הברכה, חיים עד־השולם:
שיר הפעלות. הנה ברכו אתיו כל־עבדי יי העמרים בבית יי בלילות:
שאר־יבכם קדש וברכו אתיו: וברכה יי מציון עשה שמים וארץ:

רבו פיני חף וכו' סוף נפתח נפתח. קטל סלחון כף נכח, וכאני כף נפתח, וכל סלח
נפתח סוף לתפלת כעלילת וירבו, לא חרוב נסולל סמי לכל איתי נספתי ק' ולחמון וכו'ן
ענות, שכלו וכו'. יפה כח שנה. וכל סוף אפינו סוף, כח נחלת (תכלית סוף, ו')
ח'ק כעלול דף סוף פ"ב. ית'ע, כ'. כתב סוף נפתח, חכן נספרינו סוף נקטן וכן כעיד כרפ"ב
כדורו כלן תבואה סוף, כ' תפלת סוף, י"א גם נלחית דף ל"ב. וכן כתב ר"ע במקור כח
עמט מדנות, ואולי כל תכלית נפקים אדק. יי כח וחת, ושכח נכסע ו', סוף. אלסרם, פא
פלגים, צדה, טוב.
כשמן הסוף, אן כסאם. מדות, מדיו, על' מדו כד (ויקרא ו', ג').
דף חסר י"ז. קרם, נפקים קדש.

לקבל פנים ויהי מזרא שמים עליכם: ה יוסי בן יועזר איש צרדה ויוסי בן
 יוחנן איש ירושלים קבלו מהם. יוסי בן יועזר איש צרדה אומר, יהי ביתך
 בית ועד לחכמים והיה מתאבק בעפר רגליהם והיה שותה בצמא את
 דבריהם: ה יוסי בן יוחנן איש ירושלים אומר, יהי ביתך פתוח לרוחה והיו
 עגיים בגי ביתך ואל תרבה שיחה עם האשה. באשתו אמרו קל והמר
 באשת חברו. מכן אמרו חכמים בל תמרבה שיחה עם האשה גורם רעה
 לעצמו ובטל מדברי תורה וסופו יורש גיהנם: ו יהושע בן פרחיה ונתי
 הארכלי קבלו מהם. יהושע בן פרחיה אומר, עשה לך רב וקנה לך חבר
 והיה דן את פל האדם לכה זכות: ו נתי הארכלי אומר הרחק משכן רע
 ואל תתחבר לרשע ואל תתיאש מן הפרענות: ה יהודה בן טבי ושמעון
 בן שטח קבלו מהם. יהודה בן טבי אומר, אל תעש עצמך בעורכי הדברים
 ובשיחיו בעלי הדין עומדים לפניך יהיו בעיניך ברשעים ובשנפטרים
 מלפניך יהיו בעיניך בזכאים כשקבלו עליהם את הדין: ה שמעון בן שטח
 אומר, היה מרבה לחקור את העדים והיה זהיר בדבריה שפלא מתוכם
 ילמדו לשקר: ו שמעיה ואבטליון קבלו מהם. שמעיה אומר, אהב את
 המלאכה ושנא את הרבנות ואל תתודע לרשות: י אבטליון אומר, חכמים
 הנהיו בדבריכם שפלא תחובו חובת גלות ותגלו למקום מים הרעים
 וישתו תלמידים הבאים אתריכם ויקמתו ונמצא שם שמים מתחלל:

מכאן, קבל מהם מרנו, וכו' דף כ"ב בשבד אטול מהם מרנו. שלא על מנת לקבל פנים, כ"א על מנת אל
 לקבל מהם, וכן נראה סמךי נחובות כלננות אשר כנענות פ' ד' (ד) יוסי בן יועזר, אטו כאלם יוסי בן יוחנן
 (כשו אכחז גם נקלת נוספות יוסף ולא יוסי) אלם אנתקלר, וכן יוסי בן יוחנן נתקלר טן יוסף, וכן כל יוסי
 הוא יוסף, יוסי בן יוחנן הוא בוס חמיד אנכסונס (תנינה י"ת, ט"ב). צרדה, ט"א י"א, כ"ו. ויוסי בן יוחנן,
 כל סתמיים סוכרים טרקן זה זג זג, פלוני ופלנוי קבלו טפלוני ופלנוני, סלשון טכס נשיל וסני טכ ניל
 דין. כוח חר, ניל טיטר, ר"ל אכיס טימן טוכ לסתקן טו סכמיס טיטר. והיה מתאבק, טל הוא
 וסדוה טכ לתליס כזי לנטר טסס, כי סיס כך טנה סקדוטיס אטלטידיס סיו יוסניס לרגלי רכס
 על סלרן. בצמא, רז' נרס בצפחה, וכן סוף נסדור רט"ו. (ה) לרוחה, טתוט לעוכרים וסניס. עם האשה,
 אסיק נכח לידי כליף (נדריס כ'). כל הסוכרה, נפאיות סגידס כל זטן אפדס טרכס. יורש גיהנם,
 ל"א יורד לניכנס. (ו) ונתי, נעאיות כחוכ ונחאי כולף קודס ליו"ד וכוס נענור אטן נקוד נעאיות וכזי
 לרשו על כנרע טת, ולס כל נקודו לו לסוכיס סללף וכלזר כחכאי פעס ופעמיס. ודפ כי כבי' נרע
 וסנאי נטי"ס וכן גם נעאנה ססוכה. הארכלי, טן ארכל, עיר קרוכס לטנריס (סוכע י', י"ד. וסכר ט' א'
 סטנוליס ט', ל.) עשה לך רב. טלטר. (ח.) כעורכי, נפידו רז"י דפוס יאן טללטי ח"ל כאורכי טני
 נעאנה נסיקס כעורכי, כולצר פוסעות נטקוס טופעות (פסיסיס פ"כ ט"ב) אידיון כעקוס עידיסן (רלז ט"ו);
 כעורכי כדיונין, כפדס אטינו דיין וטנדך לנעל דין טענתי כזי אוכס כזין, כולטר סתס טאינו טלסנו
 כעורכי כיונין (נפונות ל"ג ט"ב) עב"ל. כוכאים, ג"ס כל די קיס. (י.) אט"ב בן נקוד כלוני (סוכע ג', פ').
 הרבנות, כגולב. לרשות, לטלכות, וכטעס אל תמרד לפני טלך (טללי כ"כ ו'), ונקודו לרשות כזי'
 סקסרה נעל ססוריס, וכוט עגות רלז נסרון סללף, וכן סלטיטר אטן לרשות כטסיס (ספרי סלוני) ורשות
 סקסרה סח כלויס (יוטל ט"ו ט"ב) ודטיו אטו לרשות (כ"ר סוף דף ג') כטס לרשות (דנריס רכס דף
 רט"ט) סוכס רזיט (ננסדורן ל"ו), ונעל כזי טן לרשות אטו לרשות (כ"ר סוף דף ג') כטס לרשות (דנריס רכס דף
 רלז רד"ק כזי רכז (יא) חכמים דעורו וכו' יסורט ע"י תלנל דכי אליס סרק כ'. אטס כרסס
 כוסרו כדעניס אטל פורו דני פוד אלף טן סתוה וספדינו ע"יס פיתס לטסיס, וסף תלטידיס כטסיס

י הלל ושמי קבלו מהם - הלל אומר, הנה מתלמידיי של אהרן אוהב שלום ורודף שלום אוהב את הבריות ומקרבן לתורה: י הוא הנה אומר, נגד שקא אבד שמה ודלא מוסיף יסף ודלא ילף קטלא חיב ודאשתמש בתנא חלף: י הוא הנה אומר, אם אין אני לי מי לי וכשאני לעצמי מה אני ואם לא עבשו אימתי: טו שמי אומר, עשה תורתך קבע אמור מעט ועשה הרבה והנה מקבל את כל האדם בסבר פנים יפות: טו רבן גמליאל אומר, עשה לך רב והסתלק מן הספק ואל תרבה לעשר אמרות: יו שמועזן בנו אומר, כל ימי גדלתי בין החכמים ולא מצאתי לגוף טוב מלשתיקה ולא המדרש עקר אלא המעשה וכל המרבה דברים מביא הקטא: יי רבן

הרבים יורו טעמם דבר אחד אלא טן התורה ויתחייבו עליו עיתם לשמים וחם זלום נטלם אם אטום פתחלל עב' לפנים הטעם וכטלם ט"ט פתחלל עדיין לריך נאור, וכאורו כי כזיעותו חלם החכמים עיתם זלם כדך טעם, העולם לא ידעו על עם ימותו וחוכמים חותם כנדיקים וחוטרים טעםט עול על גורת הכס וזה טעללם ט"ט. טים הרעים, לפי דרך הללן טיה לו לומר טים הרעים טיהם ט"ט ידעם לו טים רעים טיהם כלי ט"ט וכטולר כדף 59 ודף 79. ודך טעמים לדוגמתו טיהללים טן הכלל כטו טים טוטה (נרפאית ט"ט, כ"ז) הרים הנטוטים (טהלים ק"ד, י"ט) וחסרים טעולאים נטכלול דף ט"ט, וי"ג נר שטא, נט טעטטר כוז כל' חרטי וכן כט' כ' טענס ז', כי הלל טים נכלי (טסחים ט"ו) וטים רגיל נכך לדבר כטון חרן טולדתו, לגי כן הנטחח נכל ט"י וכוון ופעל ענר קל טיה טענס נגד כחרטי טעטט עכן נטכרי וטופ טעל טוטד כטו חרטי, וטפירות, אם חר נטכך נטולס נכטוד ונגדולה אם כוז קרוב טיה לטכוד טן טעולס, נט למרטו כפעל יולח ועל דרך טי טהופ רודף חר טכטוד הכטוד כורת טטני, חך לטרוז כוז יתכן יותר לנכד טפד נפיעל, גטח טעטיל טענס סוף כחרטי דוגטח רטיל כ', ט"ד. וטפירות טי טעטט טוטף כלפידו חופ יטסיר טטני, וע"ד חם טעטני יום יוטים חטונך. גלף, כנקוד חנה זו גדול חלף נטדורים טי טנקודים גלף ויט גלף ויט גלף וכל זפת חטונ. וטעקר גלף וטופ כטוני קל טענס ילף טפידדף טי טר חלף וטופ כטו לחרט בעטריט, וטפירות טי חטוננו לומר חופ טייכ טיהם, ווז טעטלחו כחלטוד טי"ד חרטי כלט"ד יליף לרטו על נקוד כנרי, וטנס גלף כטעל גטב (רטייל כ' י"ט). ונטודר רט"ט ובי' טח גלף נטם חופ יתכן (חך כלם יו"ד חר לט"ד) ודינטת גלף (רטייל ג', י"ז), כי כן דרך כטוני קל נטרוט לנטקד טי"ן טעל גט כנרי נט כחירק כטו קטל חרד (רטייל כ', י"ט, ו', י"ט) כנרי קטל חרד (טט ג', כ"ג, כ', י"ט) כחירק, וכוון חטנין יו"ד. טהקטא, ככתר אל חורה (טנלם כ"ט, ע"ג. וכדריס ט"ג), ככתר טנחח חרוט ירוטלטי ורטי חנפ כריכך (חטטר ט' י"ט). ונקוד נטודר רט"ו חי"ו כקטן וגיטל רטת, וכן טנפ נטכודרין ק"כ וטנחח כ"ט, ע"כ חטנא נחלף חרטי חי"ו וכלמר טוכ חקרוו חח"ו כקטן ובי'כל כרד חט ורטיין קט"ו וכטעקל דר גרין טה טחיו, וכן חופ גט' כווי. חלף, חחר טן העולם, וטופ על כל בני חלף (טכלי ל"ט, כ') ונקוד ככל ט"י חלף וט"כ חופ אם דבר כטעקל חלף חרד ייט למרטו, חלף חופ טליו, ודבר חנח נטטטר חר, חטנס נחח יותר לנקד חלף כטוני קל אל פרטיט. וקטוח דר חך ט' י"ג טיר ודחטטט כחנפ, טעטטטט כזס טטטורט חין לו חלק לעט"ג. (יד) אם אין אני לי, חם לא חקיים טלוח לעלטי, טי יקייטנה כטילוי? וכטונני לעטטו, חם כל עם חטטט חופ להנחח טלטי חטני עוזט אם טונכ לפחרים, כה חני? וחם לא עכטו. כן וטן חני ח, איטחוי? כי חחר טטות חופ חט חטול ולפ טח טטטה, וכדרך חטטו כיוט לעטותם ולטטר לפח"כ לקנל חכס (ט"ו דף ג'). טח קבע, עיקר טטקך, ורטה לטעלכ דף 101. אמור טעט ועשה הרבה, כנח טטטט דף ט"ו, כטכרי חקיים טטנים וטולרו נקדח טכר כל' חול' וכל' חרטי, חח טני לכן ח"ט יח טכר חטה (נרפאית ל"ט, כ') כחן חכב רטו חטוטטטט, וככו טטנו נט טעל וטטרו חקטר לו טנים (ונחיס ק"ג), נט טנחחו כטחיס כ' י"ג וחטי חכר כחטות ירוטלס. (כדו רבן נטליאל אוטרי, כן כנרטה נכל טטריס יכנים וכן עיקר. דין נטליאל זכ חופ נטליאל כוקן כן כנו אל הלל, כן כחנ רכ"י חטה כחוטות י"ט. והטחלק טן חטטק, חחלח חח טלחן טן כטטק, כל"ט טטטטטט דך. חלק כל' חרטי ל' טלים וטטטק, ויטק טס ח"ט חטטק (נרפאית י"ג, ט') ויעל ח"ט וטטתלק (טס י"ז כ"ג). חקטרה כן כקודו וכן כחכ נטל י"ג חן חכר נקד כווי' כחולס וכל' כזוק כטעקל חקטת, ויכרחה חטונכ כטטטט טלמו וכטוכ נטרו כל"ט חך גטטריקטו. (יד) נרלחי, ככנין חקל, כטו חנגול טטו (ט"ג י"ג, ג'). וכל חטורכה דברים ובי', חקדח טלח כטכלי י', י"ט כרז דברים לפ יטול טע. (יד) רבן שטעון כן נטליאל, חח חן חטטן כן נטליאל דינטה, ככדו אל ר' חטעון טכוכ חקדשות וטני אל רטי יטודס ככטט

שמעון בן גמליאל אומר. על שלשה דברים העולם קיים על האמת ועל
 הדין ועל השלום שנאמר אמת ומשפט שלום שפטו בשעריכם:
 רבי חנניא בר עקשיא אומר. רצה הקדוש ברוך הוא לזכות את ישראל לפיכך הקשה
 להם תורה ומצוות. שנאמר. יי הפץ לטען צדקו יגדיל תורה ויאדיר: קדיש.

פרק שני

גל ישראל יש להם חלק לעולם הבא שנאמר ועשו כלם
 צדיקים לעולם יירשו ארץ נצח טטעי מעשה ידי להתפאר:

א רבי אומר. איזו היא הרף ישרה שיכור לו האדם כל שהיא תפארת
 לעשה ותפארת לו מן האדם. והיה זהיר במצוה קלה כבהמורה שאין
 אתה יודע כותן שכרן של מצוות. והיה מחשב הפסד מצוה בנגד שכרה
 ושקר עברה בנגד הפסדה. הסתכל בשלשה דברים ואין אתה בא לדי
 עברה דע מה למעלה ממך עין רואה ואין שומעת וכל מעשיו בפסד
 נכתבים: גרפן גמליאל בנו של רבי יהודה הנשיא אומר. יפה תלמוד
 תורה עם הרף ארץ שניעת שניהם משפחת עון וכל תורה שאין עמה
 קלאכה סופה בטלה וגוררת עון וכל העושים עם הצבור יהיו עושים
 עמדם לשם שמים שזכות אבותם מסייעתם וצדקתם עומדת לעד ואתם
 בעליה אני עליכם שכר הרבה באלו עשייתם: ג יהו זהירים ברשות שאין
 מקרבים לו לאדם אלא לצדד עצמם נראים באוהבים בשעת הנאתם ואין
 עומדים לו לאדם בשעת החקו: י הוא היה אומר. עשה רצונו ברצונך כדי
 שיעשה רצונך ברצונו בפול רצונך מפני רצונו כדי שיבטל רצון אחרים

פז ב טחחיל סדק סגיי. העולם קיים, מדוכו לאמר אנדלס סטולם בזביל ג' דגניס סמכדים ברלס סדק
 סוכ, סתקיים ע"י סלו ג' זכריס. שנאמר בזכריס ס', ט"ג. וכמו ר"י ח"ל נטכס סכריניס סין סס
 סטוק זכ.
 רבי חנניא סין סטכס כולת סטכס סכות סנל סיס סטוי ססוף סס' עכות, ולפי סס סס סיוס
 סלס נכסו לסטרה נכסו כל סדק וסדק. שנאמר יסטיס ע"ג, כ"ס.
 (א) רבי, סוס רכינו סקדוס (סכס ק"ס, כ"י) ר' יכוס סכיס סן ר' סטעון סן ר' נטליסל, ונקרס
 נחלין כ"ס רבי רכס, ר"ל רבי סגול, ולגודל קדוסו וסכסו וסעלסו (נטיין כ"ס) נקדל סטכס ססס
 רבי ר"ל רבי סל כל יסלל כי לס נטלס סטכו סכרנין סורס כ"סלל. וככר סנוסלר לסעלס סדף 53 ס
 סקדלס סכסוס סיס דף סר"ג סססס, ולס ססדק כססס סכ"ן וס"ג ולס ססדק כססס ר"ס ולס ככ"ס
 כססס יסל"ן. איזו סיס דרך יסרד, דוסס לו סללסו נססיד כ"ס, ס"ס. סיכור לו, סיכור לו. וככ"ס
 כססס כי סדו סדן סכסוליס. סססרס לעוסס, ססס לו וססין סלר בני סלדס סטסו. סססד, סן נקרו
 סנוסלר לסעלס דף 51. סססר ססס ככר סכרד, רלס כ"ס דף ע"ס, כ"י. (ב) דרך ארץ, סללסס לו
 סססס לסססרס נכ. וכל העוסקים, ידו עוסקים, נס"ס וכל סעעליס, יסיו סעליס. סעלס סגיי
 קס ססס ססן סלסן לסדנר נסדו, יס ססססס סלסן על סקכ"ס סלסר סן סקכ"ס. ונרלס ססס דנדי
 ססס סלסר סן נכסס סרני דרו. כאלו עסססס נס סססן ססססס סלר סססססס ססן ס"י ססססס סססס
 ססד. (ד) רענו, רלן סקכ"ס. ססני רענך: יס סססס ססססס סלן סססס ו, רבי רסובן סן איססרובלי
 אסר, סן ארס נחסר סכר אלא סס סן עססו או עסס סססס כסן סו או סססס לעסססו או סססס
 ססססס סו וססס ססס לסססס סס סכרסס. סיס ססס ססס, וססססס וסססססס וסססססס

מפני רצונך: ה הלל אומר, אלהתפרוש מדהצבור ואלתאמן בעצמך עד
 זם מתך ואלתדין אתחברך עד שתגיע למקומו ואלתאמר דבר
 שאי אפשר לשמוע שסופו להשמע ואלתאמר לבשאפנה אישנה שמא
 לא תפנה: והוא הנה אומר אין בור ירא חטא ולא עם הארץ הסיד ולא
 תבלין למד ולא תקפדן מלמד ולא כלתמרבה בסחורה מחבים ובמקום
 שאין אנשים השתדל להיות איש: ואף הוא ראה גלגלת אחת צפה על
 פני המים. אמר לה, על האטיפת אטיפך וסוף מטיפך יטפון: והוא הנה
 אומר, מרבה בשור מרבה רמה מרבה נכסים מרבה דאנה מרבה נשים
 מרבה בשפים מרבה שפחות מרבה זמה מרבה עבדים מרבה גול, מרבה
 תודה מרבה חיים מרבה ישיבה מרבה חכמה מרבה עצה מרבה תבונה
 מרבה צדקה מרבה שלום קנה שם טוב קנה לעצמו קנה לו דברי תורה
 קנה לו חיי העולם הבא: ׀ רבן יוחנן בן זבדי קבל מהלל ומשמיו. הוא הנה
 אומר, אם למדת תורה הרבה אלתחוק טובה לעצמך פי לבך נוצרת:
 תמשה תלמידים היו לו לרבן יוחנן בן זבדי. ואלו הן (רבי) אליעזר בן
 הורקנוס (רבי) יהושע בן תנאי (רבי) יוסי הבבלי (רבי) שמעון בן נתנאל
 (רבי) אלעזר בן עזריה: ׀ הוא הנה מונה שבתם. (רבי) אליעזר בן הורקנוס
 בור סוד שאינו מאבד טפה (רבי) יהושע בן תנאי אשרי ילדתו (רבי)
 יוסי הבבלי הסיד (רבי) שמעון בן נתנאל ירא חטא (רבי) אלעזר בן עזריה
 במען הפתצבור: ׀ הוא הנה אומר, אם יהיו כל חכמי ישראל בבבלי
 מאוננים ואליעזר בן הורקנוס בבבלי שניה מקריע את כלם: אבא שאיל
 אומר משמו, אם יהיו כל חכמי ישראל בבבלי מאוננים ואליעזר בן הורקנוס
 אף עפרים ואליעזר בן עזריה בבבלי שניה מקריע את כלם: ׀ אמר להם צאו

לשם מלכות זו עושין ואינו לשם שמים. ככל ורמב"ם סוף דף י"א, ע"ב (ה) שיש אפשר לשמוע,
 אף לבטל בחלפת סעיון כססמכך על דעת האומע שיכנסו עוד. ורמ"י גרס שאפשר לשמוע, ופירש, אל
 פתח, וזו אל תורה אמת יכול לטעם עכציו אמתע לנסוף, אלל לפתח כס חוק כסא. לכשאפנה,
 באפיס טרי ונבל עטלכתי. (ו) בור, ריק מכל דבר כדס טר, וסאדעס לפ חסס חתנשו לפ חסור
 (נעצית ע"י י"ט), ונרוע כול טעס סארך. אפילו כסיג טעס ופתן אינו יודע (לצן רמ"י) וכדס ס"ט
 ג"כ דברי מרות, ופירש"י דברי אמות. ובטקום שאין וכו' נגמל כרכות ס"ג, פ' שנישו כל' פירש כלפס
 זלל נב פתן כיו נב. (ז) גלגלת אחת צפה כן בבב"י וכן פירש. ואפיקה אפיקוד ככל כי סוד כלמל
 כזה סוף פירש אכול כסו כוף כעברי, וכן גורס רבנן נס סערוך ערך סף, ופירשו על אהמת גלגלת אל
 פת פיר כבסר סלישו פותך, ופי אכר פלישו פותך נס סס סופס זיטוס, ונכל סוד לסירות כו כי ככל
 י"לם פת כנגד סרה. (ח) מרבה דאנה. סערוך נערך דו גרס, "טרנס ניו". (ט) כי לכך נוצרת, בב"י
 פיר כסו פירי כנסס ׀, "ספונים תלמידים סיו לו לכלל מוקן" וכו' כל סברייתא אל
 סוס דף כ"ס פד סיד כצדף. פכל נפידס אכסו סס סניכ סכאיות כסו ח"ל אטוים תלמידים וכו' לפ
 נטיק לפ סכס פלל כעס' סוכס פדק ס"אן. (י) רבי אליעזר, בב"י נס כנפדה כס"א פין ככל פלל
 ספיר ד"י. (יא) בור סוד, כפס סופס ססיד. ירא חטא, ככל כסו וירא פללס (ככל י"ג י"ג). ורמב"ם
 פת דר"ג ס' י"ד אס סוכס פופרי אנה פאריס. (יב) צאו וראו, כן דרך ל' סכנסה, כסו כלו ורלו

עצלים והשכר הרבה ובעל הבית הזהק: כא הוא הנה אומר, לא עליך
 המלאכה לגמור ולא אתה בן חורין להבטל ממנה אם למדת תורה הרבה
 גורמים לך שכר הרבה ונאמן הוא בעל מלאכתך שישלם לך שכר
 פעלתך ודע שמתן שכרם של צדיקים לעתיד לבוא:

רבי תנאי בוצעא שניא אומר, רצה הקדוש ברוך הוא לנפות את ישראל לשיב הקדש
 להם תורה ומצוות. שנאמר, יי הפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר: קיש.

פ ר ק ש ל י ש י .

כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא, שנאמר ועמך בלם
 צדיקים לעולם יירשו ארץ נצור טעמי טעשה ירי להתפאר:

א עקביא בן מהללאל אומר הסתכל בשלשה דברים ואין אתה בא
 לדי עברה דע מאין באת ולאן אתה הולך ולפני מי אתה עתיד לתן דין
 וחשבון. מאין באת, מטפה סרוחה, ולאן אתה הולך, למקום עפר רמה
 ותלעה, ולפני מי אתה עתיד לתן דין וחשבון לפני מלכי המלכים
 הקדוש ברוך הוא: ב רבי תנאי סגן הכהנים אומר, הנה מתפלל בשלומה
 של מלכות שאלמלא מוראה איש את דעהו חיים בלעו: ג רבי תנאי כך
 תרדיון אומר, שנים שיושבים ואין ביניהם דברי תורה הרי זה מושב לצים
 שנאמר ובמושב לצים לא ישב. אבל שנים שיושבים ויש ביניהם דברי
 תורה שכינה שרויה ביניהם שנאמר או נדברו יראי יי איש אלהיה
 וישב יי וישמע ויכתב ספר זכרון לפניו ליראי יי ולחשבי שמו. אין לי
 אלה שנים, כעין אפילו אחד שיושב ועושק בתורה שהקדוש ברוך הוא
 קבע לו שכר שנאמר ישב בדרך וידם פי גטל עליו: ד רבי שמעון אומר,

הסתכל בשלשה דברים, ניוקרא רנס רלח מדכא יח דרס ר' עקיבא ג' הדברים טפסוק אמר חכר אפ
 סחין (קבלת י"ב ב') קארה, בורה בוראה. וע"כ ונלכות דר' נתן ס' י"ט גס נטס' דוך סרן רלח סרן ג'.
 (ב) חזקיה סגן הכהנים, כך סמו בטעניות וכן מוכירו כרסנ"ס נטחיתמו לטכא. ק"ל כך סנוקד נססרים וכן
 נחטוס יומן נט"כ כ"ג ד' וירמ"ס כ"כ כ"ד כהן כטכנס ק"ל כסניח ננקוד סתח, וכטמחל לס נטלסכו בי לס
 ג' רמ"ס סגים (טורח ט', ב') גס כל' סרטי לס נטלח נכחוכיס בי לס נרניו ק"ג וק"ג (דניאל כ', ס"ח.
 כ"ג) לכן סין לסטור סל נקוד נסרדו ויחכן סכ"פ ק"ג גס ק"ג, ונכטוך סל טניסוחו נססרים. רחח
 סטלל בשלומה של סלכות, רלח ע"ז דף ג' פ"ב. ק"ל סלסל, כן נקודו ככוכן וטלח טורכנת ס"ח סן סילרסול"א
 סכ"ז נכ סכנס ח"ל נטעס חנת ל"א אכטקלס פכר כודססח סס לס, כל"ס טען ניכ"א, ונכלח סקוססח סכ"ז
 ס"ג נכטסח ס"ל וכל"ס וט"ו, כטו סלסלח כעסחי (נככות ז') סלסלח לס נכחי (נכח ט"ח) סלסלח לס
 ס"ל (סנוקדיון ס"ג) סלסלח עולות סלסלח יודות (סולין קכ"ז). וכטוססח נטגלס כ"ס ופכדיכס נטל סכסכי
 חלס לכדיל ניכיסס אכטקוססח סכן פכר סעטס כטו ס"ל יכי לככוכ סלסלי ניז"ד נסוף, חטנס סססרים
 ס"ס סססרים נכס. סוף סוף וכו' נרוד אהוד כססרים סלרס"א ח: סלרס"א סוטטכ סח, וככוכן ככסחי,
 לכך פכסח לסד סס סול סילוק"א. (ג) ק"ג ס"א כן סרדיון, כן סמו ככל סקוס נטלסוד חכיס לס חנינל, וכן
 ככדו כרסנ"ס נטחיתמו וכיוססין. שנאמר, רלח סככיס. או נרברו, טלככי ג', ס"ג. איש אל רעדה,
 ס"י גים. ק"ק כן נקודו, כטו ו"כ ארע י"ק ליד ו"קס תוכ, וכטקוד ק"כ פכח ס"ח טלכנת. יכב כד
 פכס ג', כ"ח. חרס וידוס סל' קול דטטכ דקס ר"ל אכנס יסודי וכלות. כי נטל עליו סח כסר. ונככנת

מִשָּׁם רַבִּי מֵאִיר אָמַר. כָּל הַשּׁוֹכֵחַ דָּבָר אֶחָד מִמּוֹשְׁנָתוֹ מַעֲלָה עָלָיו הַכְּתוּב
 כָּאֵלּוּ מִתְחַיֵּב בְּגַפְשׁוֹ שֶׁנֶּאֱמַר רַק הַשְּׁמֵר לָךְ וְשָׁמַר גַּפְשֶׁךָ מְאֹד פָּרַתְשִׁיבָח
 אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דָּאוּ עֵינֶיךָ. יָכוֹל אֲפִילוֹ תִקְפָּה עָלָיו מוֹשְׁנָתוֹ תִלְמוּד לֹא מֵר
 וְקָרְסָהוּ מִלְּבָבָהּ כֵּל יָמֵי חַיֶּיךָ. הֵיא אֵינוֹ מִתְחַיֵּב בְּגַפְשׁוֹ עַד שִׁישֵׁב וַיִּסְדֵּם
 מִלְּפָנָי: י רַבִּי חֲנִינָא בְּקִדּוּסָא אָמַר, כֵּל שִׁירָאת הָטָאוּ קוֹדֶמֶת לְחֻכְמָתוֹ
 חֻכְמָתוֹ מִתְקַיְמָת וְכֵל שִׁחְכְּמָתוֹ קוֹדֶמֶת לִירָאת הָטָאוּ אֵין חֻכְמָתוֹ מִתְקַיְמָת:
 י הוּא הָיָה אָמַר, כֵּל שִׁמְעֵשׂוּ מֵרַבִּים מִחֻכְמָתוֹ חֻכְמָתוֹ מִתְקַיְמָת וְכֵל
 שִׁחְכְּמָתוֹ מֵרַבָּה מִפְּעֵשׂוּ אֵין חֻכְמָתוֹ מִתְקַיְמָת: י הוּא הָיָה אָמַר, כֵּל שֶׁרָחַח
 חֲבָרִית נוֹחָה הֵימְנֵי רִיחַ הַפְּקוּם נוֹחָה הֵימְנֵי וְכֵל שֶׁאֵין רִיחַ הַחֲבָרִית נוֹחָה
 הֵימְנֵי אֵין רִיחַ הַפְּקוּם נוֹחָה הֵימְנֵי: י רַבִּי דוּסָא בְּרַבִּינָם אָמַר, שְׁנֵה
 שְׁלֵשׁ שְׁחָרִית וַיֵּין שְׁלֵשׁ הַרְרִים וְשִׁיחַת הַיְלָדִים וְיִשִּׁיבַת בְּתֵי כְּגִסִּיּוֹת שְׁלֵעֲפֵי
 הָאָרֶץ מוֹצִיאִים אֶת הָאָדָם מִן הָעוֹלָם: יו רַבִּי אֶלְעָזָר הַפּוֹדֵעִי אָמַר, הַמְּחַלֵּל
 אֶת הַתְּפִלָּה וְהַמְּבַרָה אֶת הַמּוֹעֵדוֹת וְהַמְּלַבֵּן פְּגִי חֲבָרִי בְּרַבִּים וְהַפּוֹסֵר
 קְדוּתוֹ שְׁלֵא אֲבָרְהָם אָבִינוּ וְהַמְּגַלָּה פָּנִים בְּהוֹרָה שְׁלֵא כְּהִלְכָה אֵף עַל פִּי
 שְׁשֵׁשׁ בִּידוֹ הוֹרָה וּמַעֲשִׂים שׁוֹבִים אֵין לוֹ חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא: יו רַבִּי יִשְׁמַעְיָאֵל
 אָמַר, הָיָה קָל לְרֹאשׁ וְגוֹחַ לְתַשְׁחָרַת וְהָיָה מְקַבֵּל אֶת כָּל הָאָדָם בְּשִׁמְחָה:
 י רַבִּי עֲקִיבָה אָמַר, שְׁחוֹק וְקִלּוֹת רֹאשׁ מְרַגְּלִים אֶת הָאָדָם לְעָרְוָה: מִסְּרַת
 סִיג לְהוֹרָה מַעֲשָׂרוֹת סִיג לְעֵשֶׂר גְּדָרִים סִיג לְפָרִישׁוֹת סִיג לְחֻכְמָה שְׁתִּיקָה:
 י הוּא הָיָה אָמַר, חָבִיב אָדָם שֶׁנִּבְרָא בְּצֵלֶם חַבָּה יִתְרָה נוֹדַעַת לוֹ שֶׁנִּבְרָא

(י) קָסָם קָסָם נִלְרֵשִׁים כּוֹס שֶׁם נִעֲנִי וְכַתּוּב סִסֵּר וְיָו (דְּנִיחַל ר', כ'). רַק הַשְּׁמֵר, דְּנִיִּים ד', ט'.
 חֲקָרָה, אֲבָחָה נֶעַל כִּדְחוֹ טַפְרֵי אֲחָסֵה עֲלֵיו. (יא) כֵּל שִׁירָאת חֲטָאוּ וְכוּ' כַּסּוֹת רַבֵּב דָּף קַסִּי, כ'.
 שְׁמֵר עֵי עַל נֶלֶב. (יב) כֵּל שִׁמְעֵשׂוּ טְרַבִּים, וְכוּ' עַל דָּךְ לֹא כַּסְדָּרַת טַקֵּר אֲלֵה סַטְמַס. (יג) כֵּל
 שִׁיחַ חֲבָרִית, נַחֲסִימָה דְּנִרְכּוֹת פ' ד' כּוֹנֵס שִׁמְרֵה זֶה כַּסֵּר ר' יִסְדֵּם, גִּזְקָה פְּגוּרָה טַס וְכוֹס מוֹסֵר
 כֵּל עַקֵּל מוֹפֵק, וְכֵן גִּזְקָה לַחֲסָרָת אֲנַסְטוֹן כַּעֲקֵל טִיב. וְנִסְיִלוֹזוּ בַחֵר רֵא' כֵּל פִּי אֲלֵסוֹב לַטְטֵם
 נִדְחוֹ אֲכוֹס אֲכוֹס לַמַּטְלָה. (יד) הַרְכִּינָם כִּכִּי אֲסַד כַּרְקִינָם כַּקִּיף. שְׁנֵה שֵׁל שְׁחָרִית, אֵיפֵה נַעֲיִטָה
 מוֹר (טוֹךְ אֵלֵה אֲסַטְמַס). וְשִׁיחַת הַיְלָדִים, אֲחַסְנַטְנוּ טַלְטוֹד כַּתוּרָה, וְרַחֵב עֵרוֹךְ עֵרוֹךְ סַט. (טז) רַבִּי
 אֶלְעָזָר הַפּוֹדֵעִי, טַכֵּר כַּסּוֹדֵי טִיב, כֵּן פִּירַשׁ רֵא' נִכְכֵּר דָּף י', כ'. וְרַחֵב גַּם נִסְנַכְדִּין דָּף ל'ט. אֲחַ
 הַשְּׁחָרִית, עֵיין סַפִּיס קי"ט וְטַכּוֹס כ"ג. וְהַמְּלַבֵּן, עֵיין טַכּוֹת ט"ג ע"ג, וְכִּי טַכּוֹ פ"ב, וְנִסְנַכְדִּין ק"ז.
 חוֹרָה וְעַשִּׂים שׁוֹבִים, כַּתֵּב כַּרְכֵּל י' סַפִּיס אֲכוֹס כַּסֵּר אֵיפֵה טִיב חֲדוֹ חֲשׁוּבָה וְעַשִּׂים טַכּוֹס (וְכֵן כּוֹס
 טַכּוֹד ט"ב), וְנִרְכּוֹת לִי אֲכוֹס טַעוֹת כִּי אֵין לָךְ דְּכֵר פּוֹעֵדָה נִפְרִי כַּתּוּרָה טַכּוֹל. (טז) לְרֹאשׁ, לְגַהֵל, וְטַכּוֹס
 ק' לַעֲרִיבָה. לְחַשְׁחָרַת, נַטְלָה וּ סַלְאֵן גַּם נַטְט' דָּךְ אֶרֶךְ עֵרוֹךְ כ', וְפִירָשׁוֹ רַבִּים, אֵיפֵה טַפְרִיס לְאוֹס
 מוֹר ט"ג טַלְלוֹת וְכַתּוּרָת (קַסְלַת י"א, י') וַיֵּשׁ טַפְרִיס נִכְסֵךְ ל' זַקְנָה, וְכַסּוֹ אֲכַל נַטְטֵם זַקְנָה כַּתּוּרָה פִּיכֵב
 דָּף ט"ג, כ'. וְע"ג, כ'. וַיֵּשׁ אֲמַרְטִיס אֵר כַּסִּיר, פִּל' כַּסְפִּיר (פ' דְּנִיִּים סַטְקַל טַה וְטַטוֹ) טַכּוֹן לַאֲפִיר וְאֲחַפּוֹ
 לָךְ וַיֵּשׁ טַפְרִיס טַכּוֹת כַּעֲלָךְ, פִּרְקָה טִיפֵטֵטֵט, כַּקִּדָּל כַּלְאֵן מַרְטִי אֲוִדֵל, וַיֵּשׁ טַפְרִיס אֲכִי נוֹס לְפִי אֲמַרְטִיר
 מִיךְ וְטַכּוֹן טַיֵךְ אֲוֹס נַקְסָה לַחַת לוֹ טַכּוֹלוֹת לָנוּ, וְרַחֵב כַּתּוּרָה אֲוִדֵל. (יז) ר' עֲקִיבָה, כַּסֵּל כַּסּוֹף כַּתּוּרָה
 וְכ' וְטַכּוֹן רוֹסַח כִּי וְכֵן כַּכּוֹן, כַּסּוֹרָה, כַּסּוֹרָה אֲטַטוֹר לָנוּ כַּכּוֹסִים כַּכּוֹרָה וְיִתְרִית אֲנַחְרֵס כַּסֵּ גַדֵּל וְטַכּוֹן
 לַחֲסֵה אֲבָחָה, כֵּן פִּירַשׁ כַּרְכֵּי טַכּוֹטוֹטוֹל. וְהַעֲרוֹךְ עֵרוֹךְ טַג גוֹרַם כַּסּוֹרָה כַּלְאֵן רַבִּים (וְכֵן כּוֹס כַּסּוֹרָה רוֹסַח)
 וְיִתְרָה, כֵּן טַכּוֹסִים אֲטַטוֹ טַכּוֹסִים לַסִּדֵּר כַּתּוּרָה נַפִּיסֵס. (יח) חַבָּה יִתְרָה נוֹדַעַת לוֹ שֶׁנִּבְרָא כַּעֲלֵם אֱלֹהִים,
 כֵּן אֵלֵה פִּינָגֵה כִּכִּי גַם לֹא כַּסּוֹדֵר רַטִּי. אֵךְ נַפְאִיּוֹת נַטְלַת חוֹן פַּטְלַת פִּלְסִיס פִּאֵר גַּם נַעֲכִיּוֹת פִּינָגֵה.

בְּצַלְמֵם (אֱלֹהִים) שֶׁנֶּאֱמַר כִּי בְּצַלְמֵם אֱלֹהִים עָשָׂה אֶת הָאָדָם: חֲבִיבִים יִשְׂרָאֵל
 שֶׁנֶּאֱמָר בְּנִים (לְמִקּוֹם) חֶבְדָּה יִתְרָה נֹדַעַת לָהֶם שֶׁנֶּאֱמָר אֵין בְּנִים לְמִקּוֹם
 שֶׁנֶּאֱמָר בְּנִים אַתֶּם לִי אֱלֹהֵיכֶם: חֲבִיבִים יִשְׂרָאֵל שֶׁנֶּאֱמָר לָהֶם כְּלֵי חַמְדָּה
 חֶבְדָּה יִתְרָה נֹדַעַת לָהֶם שֶׁנֶּאֱמָר לָהֶם כְּלֵי חַמְדָּה שָׁבוּ גִבְרָא הָעוֹלָם
 שֶׁנֶּאֱמָר כִּי לָקַח טוֹב נִתְתִּי לָכֶם הַתּוֹרָתִי אֲלֵתְעוֹבוּ: יֵשׁ הַבֵּל צָפוּי וְהִרְשׁוּת
 נְתוּנָה וּבְטוֹב הָעוֹלָם נָדוּן וְהַבֵּל לְפִי רַב הַפְּעֻשָׁה: כ הוּא הָיָה אוֹמֵר, הַבֵּל
 נָתַן בְּעֶרְבוֹן וּמַעֲוָדָה פְּרוּשָׁה עַל כָּל הַחַיִּים הַחַנּוּת פְּתוּחָה וְהַחֲנּוּנִי מִקּוֹף
 וְהַפְּנִקִּס פְּתוּחַ וְהַיָּד בּוֹתְקֵת וְכָל הַרוּצָה לְלוּת יָבֵא וְיִלְוֶה וְהַגְּבָאִים מְחֻזְרִים
 הַדִּיר בְּכָל יוֹם וּנְפָרְעִים מִן הָאָדָם מִדַּעְתּוֹ וְשָׁלָא מִדַּעְתּוֹ וְיֵשׁ לָהֶם עַל מַה
 שִׁיִּסְמְכוּ וְהִדִּין דִּין אִמְרָת וְהַבֵּל מִתְקַן לְסַעֲוָדָה: א רַבִּי אֶלְעָזָר בְּרֵעֲוֵרָה
 אָמַר אִם אֵין תּוֹרָה אֵין גִּיּוֹר אֶרֶץ אִם אֵין גִּיּוֹר אֶרֶץ אֵין תּוֹרָה אִם אֵין
 חֶבְדָּה אֵין יְדָאָה אִם אֵין יְדָאָה אֵין חֶבְדָּה אִם אֵין גְּעַת אֵין בִּינָה אִם אֵין
 בִּינָה אֵין גְּעַת אִם אֵין קָמַח אֵין תּוֹרָה אִם אֵין תּוֹרָה אֵין קָמַח: כ הוּא
 הָיָה אוֹמֵר, בַּל שְׁחַבְמְתוּ מִרְבָּה מִפְּעֻשָׁיו לְמָדָה הוּא דוֹמָה לְאֵילָן שֶׁעָנְפוּ

שנאמר, כולל, וסדרך נפרד מעד פשרה פאנא וו וספוסכא לה כו"ל הכל צפוי, ולית דפטרי הבל צפוי, טלמא אל
 טעמיס אל בני פדס למזון הן אלל סקנ"ס כדכתיב כלל סוף כפוס טעמי פתוס נפולרותי. והרשות נתונה,
 טלמא גניחכא רשות לבני פדס למזון ולרש כדכתיב וזכרת נחיים, פין חוטרים לו ללדס כחור חלל כדבר י"ז
 לו רשות לכחור, פלמא כדאש כידו. ובטוב העולם נידון, טלמא סקנ"ס ספרנס וון עולמו בטובו פכל לא לפי
 טעמיס, מדין חור לפדין, סכנייתו אל עולם עד גניחכא כחורס כדחטריבן בני כ"ו חסרו כבודו נתלים כמד
 פי, כנגד כ"ו דורא פלדס עד גניחכא כחורס אלל סיה לכן טעמיס טופוס וון פותס כחסדו. הוא היה אשר
 הבל נטון בערבון, טלמא סלדס על ידי ערב עשולד, א' כי טלמכיו יחוס לך לזערך ככל דרכך וכתיב
 וסנה טלמכיו פלמיס טליס ויחדיס בו, ללמדך אצי טלמכיס טלמכין עמו ניוס וסני טלמכיס חמריס טלמכין
 עמו נלילס, פתן טלמכין עמו ניוס כותמיס נלילס טה אסופ עזא ניוס ופיתן טלמכין עמו נלילס כחטין
 ניוס טה אכופ טזס נלילס ופין ופדין לסני סקנ"ס. וסעודה פרושה על כל רחיים, וו טלמתי אל טלמך
 כמות גלפער כי נט לא ידע סלדס פת עמו, ופוסר חנס חלך סרוקך וסנה טפניך פכרס. והחנה פחורה, וס
 דרך סטוב יכרע הן נפתין לפני פדס גלפער רחס נחתי לפניך סיוס וגו' ועוד חסרו תכמיס נח ליטמל
 פותין לו כח ליטמל סכיי פכר וטל פן ספולס גלפער נפלת ספקו יכר לו נל יד עטל תכופנו. הפנקס פחורה
 ביון גלפער ספקו וס פניקסו גכחב כל טה געזא סס וס גלפער כחחכ גלפי רחו עיניך ועל ססרך כולס יכחט וגו',
 וסחוב ניד כל פדס יפתיס, ופירו סכמיס פפ"ס אלל טעמיסס אל בני פדס גלמיס וידועיס לפני סקנ"ס נכחין
 הן טעמיס אכור פדס, כולס כחמיס לל נפער פלל יכחטו. והגבאין מחזירין חריר ככל יום וגו' פלו פירות
 טעמיסן אל רמיס הן עוכין נפולס רחס וסקנ"ס פורע עסן גלפער פוי לרשע כי נטול ידיו יפסס לו, ויחכלו
 ספרי דרבס וטעמיסטיס יכחו, וחס פלטר ענידי יס לה קרן ופין לה פירות גלפער פוי לרשע כי נטול ידיו
 יפסס לו, כני פירטו סניסס אטוס פירות יס לה פירות חכל קרן כולו קיים ליום סדין. ויש להן על מה
 שיססכו, פלו טעמיס גלפער פל כל חת ופחת. והדין דין אמת, כפסעטו. והבל כחוקן לסעודה, וס כתי
 אל פיתב, טלמא חכל פתוקן נטות גלפער חכל כחער לכל פקרכ חזד לנדיק ולרשע, ולטס נקרחת פיתב
 סטודס, ללפך כחוקרין בני פדס למטודס חכל נכחין כחחס חזד, חכל כחיוסין פין יוכיין חלל כל חזד ופזד
 לפי כחור, פף כחח פפירטו סקרכ חזד לנדיק ולרשע, ולטמין כחור כל חזד לפי טעמיס עכ"ל. פרושה נס"ן
 כ"ל כחטור לטלמא דף 167. וכן גרס סעדין. [שם] פרייכטמלען, וכן כחח ק"ג, כ', לחתי סנקס, דפי
 פנקס, וטעמיס ט"כ, סכנוני על סנקס, ויניו נבליס פ' כ"ד אלל פנקסיות]. (כא) אס אין תורה יכו' כל
 כדמיס כחמיס סס וס לא יחב סחזד לכיות אלס כתיב חכרו עטו. דרך ארץ, טוכר כל"ח ויטליכייס.
 קפת, פרושה. וכ"כ כל שחכסכו, סחח פנאר פ"י עאל פת דברי ר' פנימס הן דוסס אלטמלס נכחס

מרבים ושרשיו מעטים והדרוח באה ועוקרתו והופכתו על פניו שנאמר
 והיה בערער בערבה ולא יראה פריבוא טוב ושכן הררים במדבר ארץ
 מלחה ולא תשוב. אבל כל שפועשיו מרבים מחכמתו למה הוא הזמה
 לאילן שענפיו מעטים ושרשיו מרבים שאפילו כל הרהרות שבעולם באות
 ותשבות בו אין מוזיזים אותו ממקומו שנאמר והיה בעץ שתול עלמים
 ועליו יבל ישלח ושרשיו ולא יראה פריבוא הם והיה עלהו רענן ובשנת
 בצרת לא ידאג ולא ימוש מעשות פרי: כן רבי אלעזר (בב) הסמא אומר,
 הגין ופתחו נדה הן הן גופי הלכות. תקופות וגמטריאות פרפריות לתקמה:
 רבי חנניא בר עקשיא אומר, רצה הקדוש ברוך הוא לננות את ישראל לפיך הדבה
 לקח תורה וקצוות. שנאמר, יי חסץ לטעו צדקו: גהיל תורה ויאדיר: קיש

פרק רביעי.

כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא שנאמר ועשה כלם
 צדיקים לעולם יירשו ארץ נצח טשעי טעשה ידי להתפאר:

א ברזומא אומר, איהו חכם, הלומד מקל אדם שנאמר מקל מלפדי
 השבלתי (כי עדותיך שיתרה לי): איהו גבור, הבובש את זיצרו שנאמר
 טוב ארץ אפים מגבור ומשל ברוחו מלכד עיר: איהו עשיר, השמח
 טלקו שנאמר יגיע כפיך כי תאכל אשריך וטוב לך. אשריך בעולם הזה
 וטוב לך לעולם הבא: איהו מכבד, המכבד את הפריות שנאמר כי מכבדי
 אכבד ובני יקלו: ב ברעזי אומר, היה רץ למצודה קלה ובהה מרהעברה.

אין זהה כערער, ירעיס יז, ו'. אין מוזיזים נח נל' וכך (וכן נחטבת דף כ'). ומרקי ר"א פ' י"ט, כי כן ריש
 ל' וכי וכו' נקט כשו אשכח רש"י לנרמאית ל"ב, ח". אשכח כיושא דף כ"א וסנהדרין דף ק"ו אשכחטו אס ג"כ
 נכאן זו סגרטא אין מוזיות. והיה בעץ, ירעיס יז, ח". שחול על טים, בן הוא נסאיות דסוס יאן מוזיזות
 חיי' חטמות י"ט. ועל יוכל, הוא אסו אל נכד סדאזי אל גו עדן, נכדות ל"ה ע"כ ויקרל רכס סוף פ' כ"כ ונכדכר
 רכס פ' כ"א ותנחומס פ' סינחס. (כב) ר' אלעזר חסמא, בן הוא נכסח נוסחאות לפ בן חסמא, וכן הוא נכסח
 ה' סוף ג' דמנושות ופכס כ' סוף ו' דנגעים נס כ"ב דף ל"ב. וכסח נמגינח דף ג' נס נכילפא פ' כסן ופ'
 שאלק נרס חלכור בן סמטא, אף ככדכר רכס דף רנ"ז כרמס אלעזר חסמא, וכן סזכרו סרסנ"ס נסאיותו
 לפכס. וסמכב לטס נקרל בן נכס חסמא סזוכר ניקרל רכס פ' ב"ז דף קכ"א ע"כ. קנין, בן קדוים
 קרנות סוף סל' קן לסור. גופי הלכות, הלכות עלטיות ורמאיות, וסענמטילכע פקריסרילטען, חייסרענעוון,
 וכן סוף ס' גופי סכרס חייסרענעוון. וסחתי גדה, הלכות כד. תקופות, חכסח סלון סטלות, חוטרונחאייט.
 גמטריאות, פכסח סעדיס וסכאכורת, געמאעטריע (יוספין דף פ' ומוספות י"ט). סרפריות, בן נרמא סררין
 וכן נס ככ"י, אף סס אנקד רו"ס קרשריות וכחכ עליו אכוס פלח סעריסעריע סידוש נככסח סעדיס דר"ל
 סוקוסות גייסטריות אינס פלח סקויס ססונניס פח סככסח וסס סנקודס כסוף סעגלכ, אף כי סירוס יפח
 סוף זכ נכל ופח יכ לסכסמק אס סערוך סגין בן סכסח וקודס כן, כי סררין נככלול דף ק"פ, כ' הוא נקד
 פרריות אכוס סרנוי סן פררית אכר סעטו כייעטען, נקלביס, כשו נקד על סעדיס אלפני ססון (נככות
 ס"ג) ופח סרריותו (כנת קע"ס, ע"כ) ור"ל סוקוסות וגיטריות אינס פיקר סככסח רח ספלים נכ, חכו
 סררס סקניל. ונמ"ל סכסח פרריות ונס הוא סרנוי סן סררית, וכן גרסיס סוקוסות לסססיס דף קי"ז.
 שנאמר, ספלים קי"ט, ל"ט. כי ערוחק שידה לה, אינו נסאיות. איהו גבור, רחא נס נחטור ל"ב.
 סב ידך כזלי ע"י, ל"ב יגיע ספך, סהליס קכ"ח, כ'. כי סככדי, א"ל כ', ל". (ב) והה רין לסעדה

שמצוה גוררת מצוה ועברה גוררת עברה ששכר מצוה ומצוה ושכר עברה
 עברה: ג הוא ה'ה אומר, אלהיהי בן לכל אדם ואלהיהי מפליג לכל דבר
 שאין לה אדם שאין לו שערה ואין לה דבר שאין לו מקום: ד רבי לויטס
 איש יבנה אומר, מאד מאד ה'ה שפל רוח שתקורת אגוש רפיה: ה רבי
 יתנן בן ברוקה אומר, כל המהלל שם שמים בסתר גפרעים מפנו בגלוי
 אחד בשוגג ואחד במזיד בחלול השם: ו רבי ישמעאל (בגו) אומר, הלומד
 על מנת ללמד מספיקים בידו ללמוד וללמד והלומד על מנת לעשות
 מספיקים בידו ללמוד וללמד (לשמור) ולעשות: ז רבי צדוק אומר, אל
 תפרוש מן הצבור ואל תעש עצמך בעורכי הדתים ואל תעשה עטרה
 להתגדלה ולא קרדם לחפרבה. וכך ה'ה הלל אומר ודאשתפוש בתנא
 חלף, הא למדת כל התנהגה מדברי תורה נוטל חייו מן העולם: ח רבי יוסי
 אומר, כל המכבד את התורה גופו מכבד על התורה וכל המהלל את
 התורה גופו מהלל על התורה: ט רבי ישמעאל בנו אומר, החושף עצמו מן
 הדין פורק מפנו איבה וגזל ושכועת שוא. והגם לבו בהוראה שופה, רשע
 וגם רח: י הוא ה'ה אומר, אלהיהי דן יחידי שאין דן יחידי אלא אחד ואל
 תאמר קבלו דעתי שהם רשאים ולא אתה: יא רבי יונתן אומר, כל המקום

וכי חשב לזכר נכסדנר רנה פ' י' דף ר"ט, סדמן ששטל כקל אמל יניפך לידו שטור, כוס קן לפטוס
 קלה אמילך לחטורם. שמצוה גוררת מצוה, בדברים רנה פ' כי תלל שזירז יומר ח"ל, בן סולי שומר
 פטוס גוררת פטוס ושנה גוררת שנה, כינר? כזני לפעלה בי תלל לפלפסס וגו' ורשית ככיס וגו' שטר
 סקנ"ס שג"ס אמרתי אחת לך שטרתי לך תלחם את רשע ועתה את לפרניס כדי שלא תטלל קן בענין
 ותלל אחת, ולם לא עכית בן, עכ כתיב פצרו, בי יסיס לפיז בן סורר ושורה, שתיך כך בי יסיס לפיז
 חטל ששט עות, הי שנה גוררת שנה. ושטוס גוררת שטוס שניין? תלחם כי יקול קן לפור, ושתיך כך
 כי תבנ: כיל פדג, שתיך כך לא פורט כרטיך כלפיס, שתיך כך לא תחרוז כשור וכשטור יסדי, שתיך כך
 גדיליס תעכ לך, כוי טכס גוררת פטוס. (ג) לכל אדם, לאוס פוט. מפליג, שרפיק, ר"ל לא תלחם
 רחוק כיל איסיס דבר זג. (ד) ר' לויטס איש יבנה, נוצר גם כפרקי ר"א פ' כ"ג ונ"כ. שתקוח אנוש
 רטר, שרשע עקוס לפוט, וכן תתן רשעים שנה (שלי י"א, כ"ג) סטכוס עקוס לרשעים. (ה) בסתר,
 ר"ל אלן י' בני פוט יסר ארופיס ששזו כל אלון י' בני פוט רופיס יקרח כסתר, סכסדין פ"ר פ"כ
 גרעיס ססנו בגלוי, סיטט דף ג'. אחד כשנג אחד כסוד, בן גורם רש"י ידלס כפירות רשכ"ך. (ו) רבי
 ישמעאל, גרמלות שחלפס יס כס זג, בי ככני כ"י גירס רבי ישמעאל בנו אומר וכן כוס גם
 כעניות ול"כ סיל ר' יסגלל ק ר' יוזק ק כרוק: וכן כוס כהדיל כפכות דר"כ פ' כ"ז וכן כוס
 סיחזין דף ל"ט פ"כ. וספורי דר"כ דר"י גם כעזוד אליוניק ושזור רופי ר' ישמעאל אוטר וכן כוס גם
 כפרס וכערדל שופל. תסקלת סודי סופוס ר' ישמעאל בר רבי יוסי אוטר וכוס מעות כי לפטס
 פזס פ' סיל אלטרס בר ר' יוסי, פנל שנה ו אלפסלה שנה לכן יוזק בן כרוקס סיל. על כנה לעשות,
 כי לא ספודל כוס סיקר פלל סעכס. לשטור, עיין תוספות י"ט. (ז) כעכניות גם ככ"י וכסוד רפ"ז
 וכסוד רופל כרס: ר' צדוק אוטר אל העשה עטרה וכו' ולר סנרתי פייכנו סס וללס סרדל שופל.
 אל העשה, פל סתור. י"ס העשס ר"ל פל דכ"י תרס וכן כוס ככדריס פ"כ וע"ג. פרוס בן כקידו
 כי ככני וככני כיל שרפיש (כ"א י"ג כ') שרפיש (תללס פ"ר ס'). לחפר בר, לכיות עורר סס, וכסו
 ארדס סס ככדריס, ר"ל לא מלפד תרס כדי לסתפונס על ידס. כל הנהנה, ככ"י וכסודל אליוניק כל
 האוכל רעיות, וכן כערדל שופל. וכדוק שתיך פז גירס, חלף. הא כל הגאיות" וכן כוס כסודי
 דר"כ וע"ז וכסודל רופל. (ח) וכל המהלל גו' כפכדנר רנה פ' ח' דף ככ"ס גורם וכל כפכוס פל
 סודיס גישו שנה על ככדריס אפטר כי ככדרי פככר וכו' יקלי: (י) אלא אחד, סקנ"כ. שהם רשאים.

את התורה מעני סופו לקימה מעשר וכל המבטל את התורה מעשר
 סופו לבטלה מעני: יב רבי מאיר אומר, הוה ממעט בעשק ועשק בתורה
 והוה שפל דוח בפני כל אדם ואם צפולת מן התורה ישלך בטלים הרבה
 כנגדך ואם עמלת בתורה ישלו שכר הרבה לתרלך: יג רבי אליעזר כך
 יקב אומר, העושה מצוה אחת קונה לו פרקליט אחד והעובר עברה אחת
 קונה לו קטגור אחד, תשובה ומעשים טובים פתרים בפני הפרענות: יד רבי
 יוחנן הסגדלר אומר, כל פגסיה שהיא לשם שמים סופה להתקום ושאינה
 לשם שמים אין סופה להתקום: טו רבי אלעזר כך שמוע אומר, יהי כבוד
 תלמידך תביב עליך בשלך וכבוד חברך כמורא רבך ומורא רבך כמורא
 שמים: טז רבי יהודה אומר, הוה זהיר בתלמוד שישנגת תלמוד עולה ודון:
 יז רבי שמעון אומר, שלשה כתרים הן פתר תורה ופתר בהנה ופתר
 טלכות ופתר שם טוב עולה על גביהן: יח רבי נהורי אומר, הוה גולה
 למקום תורה ואלתאמר שהיא תבוא אתרך שחברך יקימה בידך ואל
 בנתך אלתשען: יט רבי יני אומר, אין בדינו לא משלות הרשעים ואף
 לא מיסורי הצדיקים: כ רבי מתתיה בן חרש אומר, הוה מקדים בשלום
 כל אדם והוה ונב לאריות ואלתהי ראש לשעלים: כא רבי יעקב אומר,
 העולם הוה הזמה לפרוזדור בפני העולם הבא היתקן עצמך בפרוזדור כדי

אחנה סראות להס לקבל דשחך או למרבה. טי אניתן לו סראות לדבר נקרא רש', כמו פתח ראשי לזחוק
 (סמי דברים פיסחא לה תכירו פניס) וסרבו מטנו הוא רשאים, וכן ופי גאים. (יב) בעשק, נדון פרן
 ונשא ושתן, קשלים כנרין סקל כמו ונמלו הטוחנות (קסלת י"ב, ג') וסעל נודד כוס וכן כחנ רבאך.
 יש לו לכקנה, ונכ"ל וסם עטלת סתורס אכר סרנס פלו לך. (יג) פרקלים, סלין יוא, סלפך סלין סרנסו
 סלכס סרקליטס (ליזנ ל"ג, כ"ג) ורסס כ"כ דף י'. קטיגור, פניד שטנס וסלסד חונס, סנקאסער.
 סרים, סרים כל' סרסי סגן ולנס, סיר, סנכי סגן לך ס"י סירי סרים לך (סרסית ס"י, ס') סגן סרסיס
 ס"י סרסי סרסיס (ס"ג ס' כ"ח) ונכסל סלנס ס"י ונמל סרסיס (ס"ג י"ז, ו') וכן סכליס רסס ס' כ"ד
 סלכ סרסיס סס, סרים סכסוף, ונקוד סרסיס סלרי ססדור רס"ו וכן נקוד סכל סוקיס נסרנס וכן סכל
 סקריס וס"ל סעקל סלכ וסכ ופיר, (יד) הסגדלר, רלפן סעסס סכליס, סוססססער, (טז) חביב
 עליך כשליך, סערין ערך ככד גורס, סכני עליך ככוד סנך", סכל רס"י לססות י"ז, ס' גורס כנססריו.
 (יז) רבי שמעון אומר, שלשה ונ"ו סוס ר' שטעון בן יוסחי בולסית בססות רכס ס' ל"ד וקסלת רכס
 דף ק'. וסרר שס סוכ עולה על גביהן פירס ר' עונדיס ססורנו, כג' סרסיס סס רך סרסיס לווביס נסס
 סכר יסיס סכר סס סוכ סולה על גביסן ולא כלססן סרר. (יח) רבי נהורי, רלס סכס קס"ו, ע"ב.
 יוססין דף ס', ע"כ ודף ס"ר. (יט) אין בידנו, ר"ל לה מוכל לסכין סוד סוכר, ורלס סנכוסס ס' כי סכס
 סך סכס סכס סכס סירונ, (כ) רבי ססררי, בן סיס סססור רוסס נס ססרס ססול, סכל סכ"י וסלר
 סרסיס כסור ססיו וכן כעסניות ונמלס סרוכ ססוקסות כגין סלל ססיו בן סרר (יוסס, ג"ג) ססיו בן
 סרר סרר (סס ס"ג) סלסור בן ססיו (סססיס ע"ס סוסס ל"ד קרסין ל"ג) יוססן בן ססיו (כ"ט רלס ס'
 ו') יכסס בן ססיו (סרדיות ס' ג') וכן כעסס ח' סרן ג' ריוסס ססיו בן ססול כסי כוסס כנערס, ססנס
 סוקס סססיות סס נס כזקלים ס' כ' סכס ס' ססררי, ונלס כ' קרלו סלסי ס"ו ססרן ונס לסררס
 על ססרן ס"ו סררס ונמלוסו סוס ססס"ס כסו כסוקרל (רס"ל כ"ס, כ"ח) ורלס סכן ססר ס' קכ"ט
 סרין כ"י, סס סססיוס בן סרר קכס יכנסו כרסי (יוסס ל"ג, כ"י, וס"י, וססילס י"ז, כ'), וססרס ילסיס
 ס' וס"י (ס' קס"ח) סונס ססעסס ססס לו עס כססן. קר"ש בן נקוד סס וס כדס"ל ס', ס"ו, לסרריס
 כ"י סס לסכיס סגויס וסכויס, לשועלים, כני לסכיס ריקיס וסחויס, (כא) לסרררר, כ"י סכר.

שתבגם למרקלין: כג הוא היה אומר, יפה שערה אחת בתשובה ומעשים טובים בעולם הזה מכל חיי העולם הבא ויפה שערה אחת של קרת רח בעולם הבא מכל חיי העולם הזה: כג רבי שמעון בן אלעזר אומר, אל תרצה את חברך בשעת בעסו ואל תנחמנו בשעה שפיתו מפל לפניו ואל השאל לו בשעת נדרו ואל תשתדל לראותו בשעת קלקלתו: כד שמעון הקטן אומר, בגפל איבך אלתשמה ובכשלו אלזגל לך. פן יראה יי דע בעיניו והשיב מעליו אפו: כה אלישע בן אבויה אומר, הלומד ילד למה הוא דומה לדיו כתובה על גיד חדש והלומד זקן למה הוא דומה לדיו כתובה על גיד מחוק: כו רבי יוסי בר יהודה איש כפר הבבלי אומר, הלומד מן המקטנים למה הוא דומה לאוכל ענבים קהות ושוקה יין ממתו והלומד מן הזקנים למה הוא דומה לאוכל ענבים בשולות ושוקה יין ישן: כז רבי (מאיר) אומר, אלתסתכל בקנקן אלא בקמה שיש בו יש קנקן חדש מלא ישן וישן שאפילו חדש אין בו: כח רבי אלעזר הקפר אומר, הקנאה והתאוה והקטור מוציאים את האדם מן העולם: כט הוא היה אומר, הילודים למות והפיתים להחיות והחיים לדון לידע ולהודיע ולהודע שהוא אל הוא היוצר הוא הבורא הוא המביא הוא הבין הוא העד הוא בעל דין הוא עתיד לדון ברדף הוא שאין לפניו לא עולה ולא שבתה ולא משוא פנים ולא ספק שחד ידע שתכל לפי החשבון ואל יבטיחה יצרה שהשאל בית מנוס לך

קד'ן נשדכו לפ"א ז' ו' סגן כי ביש נוספלות כוס פרוסדור נמט'ן. למרקלין, חדר גדול לטובא אים, יסוח, ובכ"ד דף כ"ח, ע"כ נטפח טוח גדלו. סכל דמי העולם הבא, כי לו יזולס לפדס כפי טעמו ולה יוכל שור לתקום, פדה רוח, על' נתקדס דשמו, (פסחים ק"פ ימות מ"ג), ר"ל טמח ועומ רוסני, ומקלו כעקל היה יארים אלס סקוף נחלס נטטר דר"ג. (כז) אל הרצה, נרכות ז', פ"כ. הגתקו כן סוף עכל פ"י וכן נרע גם כערך. השתדל, הערוך כערך אדר גורם תאחד, חלל כערך אל גורם תאחד כלפ"ד כפי נוספתו. (כח) שמואל הקטן וכו' נבי"י אין כלן טוקוס טאנס וו חלל כערך כ' אפר טאנס יחדס כן חסל. כנפל איבך, פסוק סוף כנפלי כ"ד, י"ו. וסיס דניל אעולל כקטן לכוכיס בו חס נבי פדס. (כח) הלומד ילד וכו' וכן אפר סתכס, נקת סתכס נבי כנערות כמתוס על הסכן ותקת סתכס נבי סוקוס סחי על ספל (שנפר ספניוס אער פ"ו). (כח) כפר הבבלי, אס טוקוס וכן נטלס נערות פ"ו נפויס כן אליטון פיס כמר סכנלי. קרות, אלס נחכלו כל לרכן ומקקות חת הזניס, וככ"י אפר נרע סחית ככ"י יין טנר, אעפיו טח טמורכניס ט. (כח) רבי מאיר אומר, ככל פ"י גם כנכניות ונפרל כנרס רבי אומר, יש קנקן ררש שכלא ישן, ויש ישן שאפילו וכו' כן נרסת מדור רפ"ו. ונטלס לפין ספדפי אחר דעס לפלטר זס כמ' כן כערך וכבויר אער ו', לפ כל טחי זקנס למסלרת, לפ כל בני ערס לכנפרת, כנס נערס כנפיו פרע, כנס זקניס כס נעמרת. (כח) והכבוד, כדדיסה אפר סכנר, שחורלבו. (כח) לרציות, כן ככל פ"י, וקס כללן לפי הקריות סמורגלת ככפסיל כי סעוק טענס אעתיס סס לפיות חת פורים, וככר סג טו כנל פ"ס וכדחק ליטכו כדוסק. וד"ס דר"ס קטו ומקו כס"פ וכמו לחיות, חלל חין חת סידך לכשלבט ען סלמן, ונלפת חין ען סלדך לסמסיר סס"פ ען סתנס רח כנקרנס כנפול חסיית, דנפת לטריאה לחשיית, ונלס חס ססנס יפס ר"ל סעמיס יוחורו לפייס לפתיר לכוח. וטענת ד"ס אלס נטכס אר פיס כנפול כערקל סענת סכל סיס, כי סרנס חנות כעכנס אלס כנלס בנינס כערקל, כזן כנר (פרשות פ' ח') ככנס (אס פ' פ') כידד ונידנ (אקליס פ' ח') ניקס (ר"ס כ"ז, ל') סחוקן (ר"ס כ"ט, ל') כנפרו (פוסה פ"ח, ל') נערסס (אס פ"ו) זניס כנס. לידע, רלס כקידוס כלל תלס.

שֶׁעַל בְּרִיחַ אֶתָּה נֹצֵר וְעַל בְּרִיחַ אֶתָּה נֹלֵד וְעַל בְּרִיחַ אֶתָּה חַי וְעַל בְּרִיחַ אֶתָּה מֵת וְעַל בְּרִיחַ אֶתָּה עֲתִיד לְהֵן דִּין וְחֶשְׁבוֹן לְפָנַי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא:

רבי יעקב בן עקיבא אומר. רצה הקדוש ברוך הוא לזכות את ישראל לשימח הרבה להם תורה ומצוות. שנאמר. יי חפץ לקטן צדקו יגדיל תורה ויאדיר: קריש.

פ ר ק ח מ י ש י

כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא. שנאמר ועשה כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצור טעמי טעשה ידי להתפאר:

א בעשרה מאמרות נברא העולם. ומה תלמוד לומר והלא במאמר אחד יכול להבראות אלא להפרע מן הדרשעים שמאבדים את העולם שנברא בעשרה מאמרות ולתן שכר טוב לצדיקים שמקימים את העולם שנברא בעשרה מאמרות: בעשרה דורות מאדם ועד ג' להודיע בפה ארץ אפים לפניו שכל הדורות היו מקעיסים לפניו עד שהביא עליהם את מי המבול: בעשרה דורות מאדם ועד אברהם להודיע בפה ארץ אפים לפניו שכל הדורות היו מקעיסים לפניו עד שבא אברהם אבינו וקבל עליו שכר כלם: בעשרה גסיונות נתגסה אברהם אבינו ועמד בכלם להודיע בפה חבתו של אברהם אבינו: העשרה גסים געשו לאבותינו במצרים ועשרה על חם: ועשר מכות הביא הקדוש ברוך הוא על המצריים במצרים ועשר על חם: ועשרה גסיונות גסו אבותינו את הקדוש ברוך הוא במדבר

אזה נוצר, בתוספת פ' מקודי גורם של כדוך נולדת ועל כדוך נולדת ועל כדוך פתח פי ועל כדוך פתח מתי ליתן וכו'. לפי, כן דרך כטעם לומר במקום לסי, וכמו דתק כדי לפי נרעם (אנת פ"פ, ג') כן פתח לפי במקום לקחת (דפתי פ' ד' טעם ו').

בעשרה מאמרות נברא העולם, נגמלא ר"ס דף ל"ג ומגלה כ"א ע"ג עשרה פ' טעמים כחז ויאמר פלתי נגמלה טעולם, ופלת כרת אית גם כן כעלמר חזכו. פתנס נמרקי ר' פליטור פ' ג' פתח הילך פ' חזר פלתיס אנטפחה נרפאית ולעזרי טונס ויאמר פלתיס לת טוב הית סלדס לבדו, וכוז נשנים נאוסן פתח ע"ג רעס פ' יו, ורעס גם נס' עלמר הככל דף ט"ג, ע"ג, ומה תלמוד לומר, מה לימוד יש לומר מה, ר"ל שיש לו ללדיע טס. ונל"ן דף ק"ד, כ' יש הלמוד קלמר ער. (ב) טכעיסים לפתח, כן היל נסחור רע"ו ען גרס נשל עדרס טעול. (ג) וקבל עליו שכר כלם, הכר זכיס רע"ו לכולן פלתיס חיו לדיקיס קבל פנתס על פלתי, אטל חלקו ופלקס (רע"ו). (ד) גסיונות, נפרדו רע"ו וכוז נטקל וקרו וקרנח. וסי' נסיונות טס' טע"ס כי פלתיס סס פ' לך לך טלרנך, כ') ויסי רענ נלרן, ג') נלקס ארס נפרעס, ד') כלחשו נד' פ' כיווק טו יטעול, י') פקדת ילפק. ונמרקי ר"א פ' כ"ו ופילך טנויים נפוסן פתח, ורעס ג"כ עדרס פלתיס פ' אנטס לטס סיס כפין פכל, ג') אלרלו נחקכס, ד') אקקעית סיס אדרכו נה סטלרייס נפלפלת ונעס חוטר חיי, ט') אנטקו לישראל דרכיס רניס לי"ג אנטיס. ו') אנטקלו פיסס ונחקכו כלנניס, ו') אנטיס טוקסליס נקוקיס סיס לת חיו פתיכס פתח פלל פתיכות רכוח פסודרות כלנני בנין, פ') אנטקלו פיסס כטפיר חכוכית פד ארס כנניס פלו פת חלו נענרס נכס, ט') אכיו טכעיס טכס פיס פתוקיס וכוז אפיס פותם, י') אלמר טס' טס ד' פתוקס לת חיו יודיס. כאלר לפרן פלל חיו נקמליס ונעכו פלשות. ורעס כילקוס כאלח רעו רע"ג גמף פתוק. (ט) ועשרה על חים, פירט רע"י ע"פ סטכילתס אנט י' נסילות אכילת, רעס חיס, קיס חיס, פנכו חיס

עברה: מקצתם מעשרים ומקצתם אינם מעשרים רעב של בצורת בא
מקצתם רעבים ומקצתם שובעים: גמרו שלא לעשר רעב שלמה ומה ושל
בצרת בא: ושל לא לשול ארתחלה רעב של כליה בא: דבר בא לעולם
עלמותות האמורות בתורה שלא נמסרו לבית דין ועל פרות שביעית:
חרב באה לעולם על ענוי הדין ועל עוות הדין ועל המורים בתורה שלא
בהלכה: חיה רעה באה לעולם על שבושת שוא ועל הלול השם: גלות
באה לעולם על עובדי אלילים ועל גלוי עריות ועל שפיכות דמים ועל
שמשת הארץ: יב בארבעה פרקים הדבר מתרבה ברכיעית ובשביעית
ובמוצאי שביעית ובמוצאי החג שבכל שנה ושנה: ברכיעית מפני מעשר
עני שבשלושית, בשביעית מפני מעשר עני שבשלושית, במוצאי שביעית
מפני פרות שביעית, במוצאי החג שבכל שנה ושנה מפני גזל מתנות עניים:
ארבע מדות באדם. האומר שלי שלי ושלקי ושלקי זו מדה בינונית ויש
אומרים זו מדה סדום, שלי ושלקי ושלקי שלי עם הארץ, שלי (שלקי) ושלקי
שלקי חסיד, (שלי) ושלי שלי רשע: יי ארבע מדות בדעות. גוח לקעוס
וגוח לרצות יצא הפסדו בשכרו, קשה לקעוס וקשה לרצות יצא שכרו
בהפסדו, קשה לקעוס וגוח לרצות חסיד, גוח לקעוס וקשה לרצות רשע:
יי ארבע מדות בתלמידים. מהיר לשמוע ומהיר לאבד יצא שכרו בהפסדו,
קשה לשמוע וקשה לאבד יצא הפסדו בשכרו, מהיר לשמוע וקשה לאבד
זו חלק טוב, קשה לשמוע ומהיר לאבד זו חלק רע: יי ארבע מדות בנותני
צדקה. הרוצה שיתן ולא יתנו אחרים עינו רעה בשל אחרים, יתנו אחרים
הוא לא יתן עינו רעה בשלו, יתן ויתנו אחרים חסיד, לא יתן ולא יתנו
אחרים רשע: יי ארבע מדות בהולכי בית המדרש. הולך ואינו עשה שכר
הולך בידו, עשה ואינו הולך שכר מעשה בידו, הולך ועשה חסיד, לא
הולך ולא עשה רשע: יי ארבע מדות ביושבים לפני חכמים. ספוג ומשפך
משפחת ונקה. ספוג שהוא סופג את הכל, ומשפך שמכניס בוז ומוציא

(יא) רעב של בצרת, אכזמים טועים ומתוך כך מתיקר פסד עד שמקלת בני אדם רעבים. וכנת דף
ל' ט"ז טעון כסול חרמות ומטעלות אטים כעלרין וכו'. מרומה, אלוכלים ואינם אענים (רא"י). וכנ"ר ס' ט'
דמי אליכו רעב אל נלרת סיס, כושי אליזע רענ אל פהוסה סיה. של בליה, מהם טחיס נרענ. חרב באה,
האם אנה דף קל"ג. ענוי דרין, אם הדיינים לפסד איועשים כדון מתפרים חותו. עוח דרין, אפקנלים אד
משוחים את סדן. גלות באה לעולם, כנמדנר רעב סדן ז' דף רב"ס נכותר כפאנכ. (יב) ברכיעית
כאם כרכיעית אל אטעס. ובשביעית, סיא אנה כהטעס. החג, תנ כסוכות. (יג) שלי שלך ושלקי שלך
חסד, נמדיר רפ"ו שלי ושלקי חסיד, וכן גרס רס"ן כאם טכניות טרוקיות. (יד) לרצות כננין כקל
כמו ורנלי (ברמית ל"ג, י') וכטעס, לכיות רובכ וליככ את מי אכיס כועס עליי. (טו) לאבד, לכאח
כס אטעס. (יז) ואינו עושה, אלין לוסד דבר דק אטעס טפתרים. (יח) ספוג, פירוש, יי טעס אטס
טעס כל"ט טעמק. ומשפך, פריכענר. כשכרת, וייתע. תפח, טויגענע. ורעב אטת דל' נתן סדן ס'.

שְׁבַל־הָעוֹלָם בְּלוּ בְּדֵי הוּא לֹא נִקְרָא רַע אֲהוּב אֲהֵב אֶת־הַמָּקוֹם אֲהֵב
 אֶת־הַבְּרִיּוֹת וּמִלְבִּשְׁתּוֹ עֲנֹה וְיִרְאֶה וּמִכְשָׁרְתּוֹ לִהְיוֹת צְדִיק חָסִיד יָשָׁר וְנֶאֱמָן
 וּמִרְחֻקָּתוֹ מִן־הַטָּמֵא וּמִקְרָבָתוֹ לִידֵי זָכוֹת וְנִהְגִים מִמֶּנּוּ עֲצָה וְתוֹשִׁיָה בִּינָה
 וְגִבּוּרָה שְׁנֵאמַר לִי עֲצָה וְתוֹשִׁיָה אֲנִי בִּינָה לִי גִבּוּרָה וְנוֹתְנָת לֹא מַלְכוּת
 וּמִמְשָׁלָה וְחֶקֶד דִּין וּמַעֲלִים לֹא רָזִי תוֹרָה וְנִעְשָׂה בְּמַעֲזֵן שְׂאִינֹו פּוֹסֵק וּבְנֶהֱדָר
 שְׂפֹתֵיגִבֹר וְהוֹלֵךְ וְהוּזָה צָנוּעַ וְאַרְךְ רֹחַ וּמוֹחֵל עַל־עַלְבוּנוֹ וּמַגִּדְלָתוֹ וּמְרוֹמְמָתוֹ
 עַל כָּל־הַמַּעֲשִׂים: כ אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־לֵוִי בְּכַלְיוֹם וַיּוֹם בְּתִיקוֹל יוֹצֵאת
 מִדֶּר חוֹרֵב וּמִכְרֹת וְאוֹמֶרֶת אוֹי לָהֶם לְבְרִיּוֹת מִעַלְבוּנָה שְׁלֹתוֹרָה שְׁבַל־מִי
 שְׂאִינֹו עוֹשֵׂק בְּתוֹרָה נִקְרָא גְזוּף שְׁנֵאמַר גַּוֹם זָהָב בְּאַף חֲזוֹר אִשָּׁה יָסָה
 וְסָרַת טָעָם: וְאוֹמֶר וְהִלְחֵת מַעֲשֵׂה אֱלֹהִים הִקְמָה וְהַמְכַתֵּב מִכְּתָב אֱלֹהִים
 הוּא חֲרוֹת עַל־הַלְחֵת אֶל־תִּקְרָא חֲרוֹת אֱלֹא חֲרוֹת שְׂאִין לָךְ בְּרַחֲמוֹתֶיךָ אֱלֹא
 מִי שְׁעוֹשֵׂק בְּתַלְמוּד תוֹרָה וְכַל־מִי שְׁעוֹשֵׂק בְּתַלְמוּד תוֹרָה חֲרִי זֶה מִתְעַלֵּה
 שְׁנֵאמַר וּמִפְתָּנָה נְחִלְיָאֵל וּמִנְחִלְיָאֵל בְּמִזְתָּ: ג הַלּוֹמֵד מִחֶבְרֹו פָּרַק אֶתְדֹ אוֹ
 הִלְכָה אֶתְדֹ אוֹ פָּסוּק אֶתְדֹ אוֹ דְבַר אֶתְדֹ אוֹ אֶפִּילוֹ אוֹת אֶתְדֹ צָרִיךְ לִנְהַג בּוֹ
 כְּבוֹד שֶׁבֶן מַעֲזֵנוּ בְּדוֹד מִלֵּךְ יִשְׂרָאֵל שְׁלֹא לִמַד מֵאַחֵיתָפֵל אֱלֹא שְׁנֵי דְבָרִים
 בְּלִבְד קָרָא רַבּוֹ אֱלוֹפּוֹ וּמִדְעוֹ שְׁנֵאמַר וְאַתָּה אֲנִישׁ כְּעַרְכִּי אֱלוֹפִי וּמִדְעִי:

רבי שאיר אומר וכו' (תנ"ך פ"ב קמ"ג לו נעל עטרת העשור כס' ב"ו. רמ"ר. רמ"ה. ורנ"ג פרק ר' שאיר)
 והלאן שני חכמים וכו' סוף כדמות הקדוש לו לשמש אל נבייתם זו ולכודיע טוב כי סנבייתות כעטע אית כ
 לפסוק רק סנבייתות גמנו נפדדנו אל רנינו הקדוש וסנבייתות נכנו פון לטודרו, וע"כ נקראו סנבייתות סל' פון כי
 פון חרנושו סנבל. וכו"י סתחיל עד שגנו חכמים וכו'. וכנס נחנל דבי אליה זוטל פרוק י"ו כעטע נכנס כל פרוק
 זה, וכס סתחיל ר' אליעזר חופר כל הוסיק וכו'. ופוד לדעת כי כסדור רב עמדם סניול אחרי זה כסרוק אל קנין
 תורס עוד פרוק טסס' זרן פרוק ססתחיל דרבי תלמידיו סכטיים עכו וספל רוח וגו'. כרי הוא לו, רפוי
 סוף לו. וסלכשו, סחורס סלכסל אוחי. ונרעיים בני פדס כסמנו. לי עצה. עשלי ס', י"ד. כסעין ששניו פוסק
 וכוניר שסחגבר והולך. כן כנרסס כס"י וכן נס כנחל דבי אליה. וד"ה צנוע, ר"ל סעוסק כחורס כססס סוף סיס
 לטס ככל עת כי סנבייתות לו קנין נסכו. וכן נקודו וד"ה כל' כינוני כשו ופחם יד"ה לסס לסלך (כסטיס ו', ו')
 ונכנסו ס' ו' דף ס"א, כ' וד"ה לסס, וכן קרס יענ"ן נס נעל וי"ל ס' חל"כ נס רס"ד לונלסו כדקדוקו דף ס"א.
 וסס אנדוב סודיים וד"ה לו נה"י ל' ס"י סוף זה וקסס כי לס יקסר לסכור סכדור. (ב) ככל יום וכ', סלפסר זה כס
 ג"ל כסנחוסל נססוק וסלוחות טעסס פלכיס נס כססות רכס פ' ס"א, וכנ' סקוסות סללו כנרסס נזוף לרסב"ה.
 כס קיל, קיל סננס, ודלס חוססות כססודרין דף י"א. ונעל נסחון ס' כ"ט פירס, סדחו אל קול סל' פלכיס כס
 יכיל (ס"א ו', כ"ו) ר"ל כפי סדוס איכול פון כסוטס לקנל ילטלס סקול קילו, ונלסעל סירוס זה סכון עס סס
 כסכג רס"י כסוטס דף ל"ג ודלס נס כרס"י לפיוס ד', ס"ו. סעלכונר, ססעלנון אעולכיס חל סחורס, סס"ל
 פלונס סל א"ן לס פוסקיס. נזוף, ססדס ופנוטר, ונכד כ סניו חרנושו ונזף כס (כרלסית ל"ו, י'). נוס
 דב, עשלי י"א, כ"ג. ונכירוס דס"י דס"ס רס"ס כסכ נוס וכס כלף כוסרירקון כוף. ודלס עוד כסודרס אסול.
 ודלוחות, אסול ל"ג, ס"י. שש"ן לך כן חורין, כו"קדל רכס ס' י"ח נס אסול רכס פ' ל"כ, וס"א ונכוסות
 ס' כי חסל עסודרס לענין עס כול כן פודין, ר' יסודס פוסר סירוס ען סעלכיות, ר' נחטיס חוסר סירוס
 סעלפך ססול, ירנן פוטרס סירוס ען סיסודין. ודלס כסרוק ג' סנס ו'. וססחנר נחלילאל, כסודר
 כ"א, י"ט. ונדס נסחודין דף כ"ד ונדדיס דף נ"ס פלס סלדס עוסק כחורס ככל כסו כסכס לו כססכס וכו'
 אסנס לו כססכס כחל' פל וכו' אסול' פל סולס לגחלכ. (ג) לרנ"ס סס"א כססס כשו נכס ונך (ס"כ ד'
 כ"ד) כן ינסי (כטיס כ' ד'). קצו"י, דרך כעלי סססס למעטיס כסעלי לסד"י פל"ף כסכס לסד"י
 סל, כשו פל סל לרדית קנ"י לסיו (יסל י"ח ס"ג) לס דר"י (רלס כרכות) נסוקוס לקוד, קרלס
 קרלס, וכן ס"י נסוקוס קצו"י. קרלס רכו, ס"א עששו רכו, ר"ל עס לו ככד כלילו כיס רכו, פל
 רכ נלסס סיס סירוס סילרי כדססל ככד רכס דף ו' וס"ן דף י"ו, ס"כ. וססח אנוש, חסלס כ"כ, י"ז

והלא דברים קל וחומר, ומה דוד מלך ישראל שלא למד מאחיותפל אלא
שני דברים בלבד קראו רבו אלופו ומידעו. הלומד מחברו פירק אחד או
הלכה אחת או פסוק אחד או דבור אחד או אפילו אות אחת על אחת
בפה ובפה שצריך לנהג בו כבוד. ואין כבוד אלא תורה שנאמר כבוד
תקמים ינהלו, ותמימים ינהלו טוב. ואין טוב אלא תורה שנאמר כי לקח
טוב נתתי לכם תורת אל תעזבו: י קף היא הרבה של תורה, פת במקלח
תאכל ומים במושורה תשתה ועל הארץ תישן ותני צער תהיה ובתורה אתה
עמל אם אתה עשה בן אשריך וטוב לך אשריך בעולם הזה וטוב לך
לעולם הבא: ה אלתבקש גדלה לעצמך ואל תחמד כבוד יותר מלמידך
עשה ואל תתאוה לשלחנם של מלכים ששלחנה גדול משלחנם וכתרך
גדול מבתרם ונאמן הוא בעל מלאכתך שישלם לך שכר פעלתה: ו גדולה
תורה יותר מן ההנהגה ומן המלכות. שהמלכות נקנית בשלשים מעלות
וההנהגה בעשרים וארבע והתורה נקנית בארבעים ושמונה דברים. ואלו
הן בתלמוד בשמיעת האזן, בעריכת שפתים, בבינת הלב בשכול הלב,

והתורה ומה חסידים נכבד דדעי לי, רב דלמיסת לי וטסודע חכמתא לי. אלא שני דברים בלבד,
האחד שכל חסידים לדוד אכיס יוכי ועוסק בחורה יחידי, אשר לו לטה אתה עוסק בחורה יחידי וכלל בבר
ואשר חרב אל הכדים ונאלו (ידעיה נ', ל'ו) חרב על ת"ח שיוצין בד כנר וכו' וכלל עיד חלל אטטטסיס (נרכות
פ' ט"ו), אשר לו טה אטטה, אשר לו אשר יחדו נטתיק סוד, נעסוק חני ואתה. פטס חרת טלחו אכיה בולך
זית כנסת נכסת (אחגנופא), אשר לו טה אתה עוסק וכלל בבר נאטר נרנ טס כדדת טלך, אשר לו טה
אטטה, אשר לו נכית אלכיס נכלך נרנא, נרנא נני אדם. כן לפי הסידור הפיוס לר"י הנדעס סניו לפרקים
נפוד רפ"ה וכן כניא טכר"פ לסנהדרין דף ק"ו, נ'. אך נעשניות דסוס ויניכוס אנת אס"ו הנוסחא נעקוס
אזי הולך לנכ"ז נכסת, אכיה נכנס נכית סדרת נקוסס וקוסס" וכן כוסתק סדרת אטול. וכנס סקוד
אטט טטנו סמרוז סוכ סוף נעסכת כלס (נדפסס נס' חטט קונטרסיס דף ט"ו). אכל נילקוט אטול רש
ק"ז טטטסיס נ' סודית ספרות לסחיתפל סחפת אפין לסת סלרון חלל נכתף, וסניא (וטונסס נס נטוסס
ל' ונכס י"פ וירוסטי סנהדרין פ' חלק) אטטר לכחוכ אס טל ארס כדי לכניס סחוסס. אלא חורה, ר"ל
פן סוד נל לו לסרס חלל טל עסקי סתורה. ונעדרט אטול גורס אלא לחכסיס. כבוד חכסיס וכו' סודנ
כני סקוס סלפד רלס פסוק טכני נ', ל"ה. וכני סוף פסוק טכני כ"ח, י'. כי לקח טוב, טכני ד', ב'.
(ד' כך היא ררכה וכו' עונס נמחוטט רלס פ' נס וטטרס אס טל חורה אכל פה סיה לריך לעטל ונישס
חטט סקייטט נטי ארוף חפרי טענוני טעולס. וסיס במשורה, חטט כל' יחוקלל ד', י"א. אשריך, חכסיס קכ"ח,
נ'. (ד' חרר סלטודך עשה, אכיו טעאיך סרוגיס טחכטתך. (ו' בשלשים מעלות, נמנוה נסנהדרין פרק נ',
פלו סן, טלך לל ד', ולל דנין אוחו, לל סטיי, ולל סטידין אוחו, לל סולך, ולל סולגין ללסחו, לל טינס,
לל טינסין ללסחו, חין נכאין חלטנתו, טח לו טח חינו יולל ספתח פלסין אלו, ככטדין אוחו כל סטס
סויין על סלרן, וכס סייס טל סדרנא, וטוליס לסלפטת סרסות, סורן גוד לעזת לו דרך, ופין סטטין נידו,
כל סטס סויין וזתגין לפניו, נטל חלק נרלס, ירנכ לו נכיס עד י"ח, ירנכ כסף וזכב כדי ליתן לספניא,
ירנכ טייס כדי סרנכחו, כוחניס לו ס"ח לסטו, וסיס טטו נין נטלחטה, נין כייננה, נין נמסינה, חין
חכסיס על סטו, חין יוכניס על כסחו, חין טטטסיס כרנכו, חין רויסיס אוחו ככוס טרוס, וכל ככוס
סמטר, לל ככוס נכית סטרפן. והכדונה בעשרים וארבע, סס כ"ד טחנות ככוסה פנוייס נכ"ק דף ק"י,
ל' וטלין דף קל"ג, ע"כ ונמחוטט ס' כטובר, ופלו סן, י' נטקדס ד' נירוסלס ח' נכולין, י' נטקדס סטלח
טטח, חטח סקף, חטס ודפי, חטס חלוי, ונחי חלפי לנוד, חטס אן אל סטודס, סוטר סטודה, חטי כויסס,
לפס סמסיס, חדי סנסות; ד' נירוסלס הנכונה, סניכוריס, סטורס טן סטודס ופיל נויך, וטרות קדסיס; ח'
פולין חרסס, חרסוט טעור, חלה, חלפית סנו, חטחנות, סדין סנו, סדין סטוד, חטס חטוח, חטס
חטיס, חל סנו. דברים, עניניס. כחלסוד בשמיעת האזן, כוח דבר חיד, חילסוד לל נלח, חלל יטיי
לפניו פס אטוד. בעריכת שפתים, איחוד לסודו סטטיס רכות עד אטי טרוך נפיו וככסיס. בשכול הלב,

בְּאִימָהּ בִּירְאָהּ בְּעִנּוּדָהּ בְּשִׂמְחָתָהּ (בַּטְהוּרָה) בְּשִׂמּוּשׁ חֲכָמִים בְּדַבּוּק חֲבֵרִים
 בְּפִלְפּוּל הַתְּלָמוּדִים בְּיָשׁוּב בְּמִקְרָא וּבְמִשְׁנָה בְּמַעֲוֵט סְחוּרָה בְּמַעֲוֵט דְּרָךְ
 אֶרֶץ בְּמַעֲוֵט תַּעֲנוּג בְּמַעֲוֵט שְׁנָה בְּמַעֲוֵט שִׁיחָה בְּמַעֲוֵט שְׁחוּק בְּאֶרֶץ
 אִפְסִים בְּלִבְטוֹב בְּאַמּוּנַת חֲכָמִים בְּקַבְּלַת הַיְסוּרִים הַמְּכִיר אֶת־מְקוֹמוֹ
 וְהַשְׂמֵחַ בְּהִלְקוֹ וְהַעוֹשֶׂה סֵיג לְדַבְּרָיו וְאִינוֹ מַחְזִיק טוֹבָה לְעַצְמוֹ אֹהֵב
 אֹהֵב אֶת־הַמְּקוֹם אֹהֵב אֶת־הַדְּבָרִיּוֹת אֹהֵב אֶת־הַצְּדָקוֹת אֹהֵב אֶת־
 הַמִּישְׁרִים אֹהֵב אֶת־הַתּוֹכְחוֹת וּמִתְרַחֵק מִן־הַכְּבוֹד וְלֹא־מֵגִים לְבוֹ בְּתִלְמוּדוֹ
 וְאִינוֹ שָׂמֵחַ בְּהוֹרְאָה גוֹשָׂא בְּעַל עַם־חֲבֵרוֹ וּמִכְרִיעוֹ לְבָרָה זְכוּת וּמַעֲמִידוֹ
 עַל־הָאָמֶת וּמַעֲמִידוֹ עַל־הַשְּׁלוֹם וּמִתְיָשֵׁב בְּתִלְמוּדוֹ שׂוֹאֵל וּמַשִּׁיב שׂוֹמֵעַ
 וּמוֹסֵף הַלּוֹמֵד עַל־מֵנַת לְלַמֵּד וְהַלּוֹמֵד עַל־מֵנַת לַעֲשׂוֹת הַפְּחָכִים אֶת־
 רֵבּוֹ וְהַמְּבַז אֶת־שְׂמוֹעָתוֹ וְהַאֹמֵר דְּבַר בְּשֵׁם אוֹמְרוֹ - הָא לְמִדַּת פְּלִהָאוֹמֵר
 דְּבַר בְּשֵׁם אוֹמְרוֹ מְבִיא גְּאֻלָּה לְעוֹלָם שְׁנֵאמַר וְהַאֹמֵר אֶסְתֵּר לְמַלְךְ בְּשֵׁם
 מַרְדֵּכָי: וְגִדּוּלָה תוֹרָה שְׂהִיא גוֹתְנַת חַיִּים לְעוֹשֶׂיהָ בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם
 הַבָּא שְׁנֵאמַר בִּיחַיִּים הֵם לְמַצְאֵיהֶם וּלְכָל־בְּשָׂרוֹ מֵרַפָּא: וְאוֹמֵר רַפְּאוּת
 הִיא לְשָׂרָה וְשִׁקְרָה לְעַצְמוֹתֶיהָ: וְאוֹמֵר עֵץ־חַיִּים הִיא לְפַחְזִיקִים בָּהּ וְתַמְכִּיהָ
 מֵאֲשֶׁר: וְאוֹמֵר כִּי לֹוִית חֵן הֵם לְרֵאשֶׁה תַּעֲנִיקִים לְגִדְּרֵתֶיהָ: וְאוֹמֵר תַּתֵּן
 לְרֵאשֶׁה לֹוִיתֶיהֶן עֲטֹרַת תְּפָאֶרֶת תְּמַעֲנֶנָּה: וְאוֹמֵר כִּי בִי יִרְבוּ יְמֵיהָ וְיִחְסִיפוּ
 לֵךְ שְׁנוֹת חַיִּים: וְאוֹמֵר אֶרֶץ יָמִים בְּיַמִּינָהּ בְּשִׂמְאוּלָּהּ עֶשֶׂר וְכְבוֹד: וְאוֹמֵר

בן כנרסה כאלמוד ונעשיות דפוס יאן טויניליפ זנב"י גם כמדע אפול גם כמדור רפ"ז ומסוד רוסה
 ומסוד אלוביק, אך כמדור רפ"ס גורם קשיח הלכ וסוף הכון ביותר, ומעטס נהכל על הדברים, ומסודים
 אחרים בסוגת הלכ נעקום בכינת הלכ. בשמחה, גם"ל נוסף טוד כמורה, פנל נעמל גם נחנל דני
 אליה פננ. קנדיק חברים, בן כנרסה כמדור רפ"ז זנב"י וכן הוה נחנל דני אליה וכן פירש רז"ל לטוד
 כנרסה. בישוב כמקרא ובמשנה, פירשו אקומע לו יאינכ ללמוד טקדל ומנכ. ונ' חנוה פלו מעלכ חתח טן
 ונ"ל ובמשנה וכן יאלל נעליל עתנל דני אליה. דרך ארץ, כנוי לתעטי. בארץ אפוס, יסי קאס לכטום.
 באמונת חכמים, טלפין פח דנריכס. ואינו מחזיק טובה לעצמו, ראס פתק נ' טנכ ס'. המכיר את מקומו,
 מקום חכטו, ר"ל איכיד נעלפו עד כטה חכטו פננת ולפ יכרס לכורות כדנר טלינו יודע. את העדקות,
 כחלמודו בן נחמל החלמוד וכן נעמור אלוביק ונעשיות דפוס יאן, ונחנל דני אליה ועדלל אפול
 ונעטיכ כנלמודו, ופירשו אלמוד כישוב סדעת ולפ נעמרות. שואל ומשיב, בן כנרסה כחלמוד ודנ ס',
 ונ' דנריס סס ר"ל אפול על טס אלפ יודע, וחת טי אפולו טאינו. וכמדע אפול גורם אפול כפנין
 ומאינ כחלבה, וכן נעמור אלוביק. שיטע ומיסיף, סוף מעלכ חתח, ר"ל מוסיף טוד דעת טל טס אפפ
 טרע אפפן דנר טחוק דנר. החכמים את רבו, איחלל לכפול ולטקאפ לרנו עד אפפחת זה סוף פנניס
 פח דנו. רמל לטרת, כנכ לפדת, ר"ל סלל ידעת כנר כי פל סחוער דנר זנב"י. כל האומר דבר, נעלל
 דך ט', אטר ר' פלכור אטר ר' פנינל כל סחוער דנר כסס אופרו זנב"י, ונסף טס' כלל טוחל נאס כן
 טופי, ותנחשפ ס' נענר אטר ר' חנחוס סלכנר מקובל לני טר' טיחלל אקנל טן סוקניס סלכנל לפסס
 עפני כל טי אפיו אטר דנר טל חודס כסס אופרו עליו הכתוב אטר חל. תנולל דל כ' לל סוף, ונ'
 סחוער דנר כסס אופרו ונכס אפולו יאחלל על דו, עפי פתח לפד, סחסרת, אפפפ סרנר טענדני, ונ'
 יד כן אכס אפולו יאחלל על ידע, סוי חס אפפ דנר כוי חוטר כסס חוטר. וחאמר אסחר, אפפנ ל'
 כ"ג (ז) כ' חייס, פנלי ד', כ"ג. רפאות, אס ג', ס'. עך חייס, ג', י"פ. כ' לוח, פ', ס'. ונב"י
 סוקדס טעמק כ' לוח לטמק טן חייס. ונחן לראשך, אס ד', פ'. כ' כ' טרבו, ט', י"ח. ארך יסיס, ג'

בן ארבע ימים וששנות חיים ושלוש יוספיו לך: ה רבי שמעון בן יהודה משם
 רבי שמעון בן יהודה אומר, הנזי והקזה והעשור והקבד והחכמה והקנה
 והשיבה והבגים נאה לצדיקים ונאה לעולם, שנאמר עמרת תפארת שיבה
 בדרך צדקה תפצא: ואמר תפארת בחורים כחם והדר זקנים שיבה:
 ואמר עמרת חכמים עשרם: ואמר עמרת זקנים בני בנים ותפארת בנים
 אבותם: ואמר והפרה הלכנה ובאשה החפה פירמלך יי צבאות בדר ציון
 ובירושלם ונגד זקני כבוד: רבי שמעון בן מנסיא אומר, אלו שבע מדות
 שפנו חכמים לצדיקים בלם נתקמו ברבי ובבניו: סאמר רבי יוסי בך
 קסמא פעם אחת הייתי מתלך בדרך ופגע בי אדם אחד ונתרלי שלום
 והחזרתי לו שלום. אמר לי, רבי מאיזה מקום אתה. אמרתי לו מעיר גדולה
 של חכמים ושל סופרים אני. אמר לי, רבי רצונה שתהדר עמנו במקומנו
 ואני אתן לך אלף אלפים דינרי זהב ואבנים טובות ומרגליות, אמרתי לו
 אם אתה נותן לי כסף זהב ואבנים טובות ומרגליות שבעולם איני דר
 אלא במקום תורה, וכן כתוב בספר תהלים על ידי דוד מלך ישראל טוב
 לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף. ולא עוד שבשעת פטירתו של אדם אין
 מלוים לו לאדם לא כסף ולא זהב ולא אבנים טובות ומרגליות אלא תורה
 ומעשים טובים בלבד, שנאמר בדתהלכך תגדה אתך בשכבך תשמר
 עלך והקיצות היא תשיחה. בדתהלכך תגדה אתך בעולם הזה בשכבך
 תשמר עלך בקבר והקיצות היא תשיחה לעולם הבא. ואמר לי הכסף

פ"ו כי ארבע ימים וששנות, אס נ', ב' ונב"י שיעד נטתוס פסוק זה הפסוק דרכי דרכי נעם וכל נתיבותי
 אלו, (ח) ר' שמעון בן יהודה משום ר' שמעון בן יהודה אומר, נב"י הנרמס אסר רבי יהושע בן
 לוי משום רבי אלעזר בר רבי שמעון, ונב"י חזר ר' שמעון בן מנסיא משום ר' שמעון בן יהודה
 אומר, ונמדדו רמ"ז הנרמס אסר ר' שמעון בן מנסיא משום רבי מאיר, הנזי, כחג רוח"ה ח"ל כני
 אסר תחלם ליכנו סד ען האנע מדות פנל כוז אס כלל לכל אכז מדות אטנכ פלדיו אכס כפלעים
 סנכמיס נגדר כנוי, וכניל סתנל רליות ען סתנמיס על סאנע מדות, ולל כוכיז סאוק על כנוי לכדו
 בי סוז אס כלל, חכ אטמיס נ"כ נאה לצדיקים ונאה לעולם וכו' יחיד, כי כוז פוזר על כנוי אסר
 פחלב, ונכס אעור ספלט, כנוי, וסיינו סכס וכעז וכו' נלס לצדיקים וכו' עכ"ל ויסכ פירס, ודונעתו
 ושלל נמד' אנת דף ע"ג, נ' תכו רנכן סטכס פיעות כן פיעת חלל סל נכז פיעת סמניס על פרי
 פיעת יפוס על ספיל פיעת סטעית על סעקרז פיעת סנכית על כנזר פיעת כלנית על ליות, וקכס
 אעז פטכס ועונס אכס פנל ספירוס כי פיעת חלל סל נכז פינו ען סעקן פלל כוז פוסכ על חלס
 וכן לכוין פטכס פיעות כן פכז ככן פיעת חלל על כנזר, יוכן פיעת סמניע וכו', עשרת, עכ"ל פ"ו,
 ל"ה, ספארה בחורים, אס כ', כ"ס, עשרת חכמים, אס י"ד, כ"ד, עשרת זקנים, אס י"ז, ז', ונב"י
 סקוס סעקן עשרת זקנים לססוק ספלט נכורים, וזל ססוקן עשרת חכמים ככרס לל סילל כ"ל, נס
 נונכז ונכל ס"י לל נמדד פסוק זכ, ודפירה יאעיס כ"ל, כ"ג, כרכי, כרכי סקדוס, (ט) אסר
 רבי יוסי בן קסמא, כני כ"י נס נמדדי רמ"ז ורמ"ז וסוזר אלגורין מוקדס סכנת פטכס קניניס
 קכ לו וכו' נטכנת חסר ר' יוסי כן קסעת, ופגע בי, נס"ל וסכפני, ושל סופרים, כשלי סקרת,
 סדור עמט כטוקמנו, לסיות לנו לרז וסורס לככוד ולספלט, טוב לי, סכליס קי"ט, פ"ג, בדתהלכך
 עכ"ל י', כ"ג, כקבר, ען סרעכ, כן כוז כסדרה סכליס סוסוד פ' ססוק וסיס כען סכול, ונכ"ל סוף
 פ' ל"ס נרמס כשעת רבייה כפוקס כקנר, וכן נס כספרי ססוק ונכנתם, לי חכמת, תני כ', פ'.

וְלִי הָיָה נָאָם יי צְבֹאוֹת: יְחַמְּשֶׁה קְנִינִים קָנָה (לו) הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 בְּעוֹלָמוֹ וְאֵלֹהֵי הַן. תוֹרָה קָנָן אֶחָד שָׁמַיִם וְאֶרֶץ קָנָן אֶחָד אַבְרָהָם קָנָן אֶחָד
 יִשְׂרָאֵל קָנָן אֶחָד בֵּית הַמִּקְדָּשׁ קָנָן אֶחָד: תוֹרָה מִגִּין. דְּכָתִיב יי קָנְנוּ
 הָאֲשִׁית בְּרַפּוֹ קָדָם מִפְּעֻלָּיו מֵאֵז: שָׁמַיִם וְאֶרֶץ מִגִּין. דְּכָתִיב כֹּה אָמַר יי
 הַשָּׁמַיִם כִּסְאֵי וְהָאֶרֶץ הַדָּם רַגְלֵי אֶרְוָה בֵּית אֲשֶׁר תִּבְנוּ לִי וְאֶרְוָה מְקוֹם
 מְנוּחָתִי: וְאָמַר כֹּה רַפּוֹ מַעֲשִׂיָה יי בְּלֶם בְּחֻקְמָה עֲשִׂית מְלָאָה הָאֶרֶץ
 קָנְיָה: אַבְרָהָם מִגִּין. דְּכָתִיב וַיִּבְרַכְהוּ וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ אַבְרָם לְאֵל עֲלִיּוֹן קָנָה
 שָׁמַיִם וְאֶרֶץ: יִשְׂרָאֵל מִגִּין. דְּכָתִיב עַד-יַעֲבֹר עִפְוָה יי עַד-יַעֲבֹר עִסְוֹ קָנִיתִ:
 וְאָמַר לְקְדוֹשִׁים אֲשֶׁר-בְּאֶרֶץ הַקְּמָה וְאֶדְוִי בְּל-חֲפְצֵי בָם: בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
 מִגִּין. דְּכָתִיב מִכּוֹן לְשִׁבְתְּךָ פַּעֲלָתָה יי מִקְדָּשׁ אֲדָנִי כּוֹנֵן יְדִידָה: וְאָמַר
 וַיְבִיֵאם אֶל-גָּבִיל קִדְשׁוֹ הַר זָה קָנְתָה יְמִינוֹ: יי כֹּל מִהַשְׁבָּרָה הַקְדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא בְּעוֹלָמוֹ לֹא בְּרָאוֹ אֱלֹהִים לְכַבְדּוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר כֹּל הַנִּקְרָא בְּשֵׁמוֹ
 וְלִכְבוֹדֵי בְּרֵאשִׁיתוֹ יִצְרָתָיו אֵף עֲשִׂיתָיו: וְאָמַר, יי וַיִּמְרָד לְעֵלָם וְעַד:

רבי הגויא גודעקטיא אוטר, רצה הקדוש ברוך הוא לזכות את ישראל לפיכך הדרה
 להם תורה ומצוות. שנאמר, יי השן לטען צדקו יגדיל תורה ויאדיר: קדיש.

(י) חכמה קנינים וכו' בן גרסה המלמוד וכל ס' וכן הוא נחנף דני אליה פרק י"ג. אטנם נטכילתא ס' בלח
 נסתיק עד ישנור לא נאנו אלל ד' קנינים תורה שמים ופרץ וכו' ישראל, וכן הוא גם נפסחים ס' ט"ב
 ונפסדי ס' בחינו נססוק סלס' תגטלו וזה לא נשני אלל ג' קנינים תורה וישראל וכו' ט. קנינים, דברים
 תזוים וטעולים נעזי כקנ"כ. ח' קני, טעלי ס', נ"כ. כה אמר, ישעים ס"ו, א'. כה רבו, תסלים ק"ד,
 ב"ד. ברוך אברם, נדפזית י"ד, י"ע. ודלס ג"ר ס' ט"ג. ונמדנר רנה דף רכ"ו, ס' וחנחוסח ס' נסר. עד
 יעבר, שעות ט"ו, ס"ו. לקדושים, תסלים ס"ו, ג'. מכון לשכרך, שעות ט"ו, י"ו. ויביאם, תסלים ע"ה, ג"ד.
 (יא) כל מה שכרא הקב"ה, נחמד אנכר טעלת ס' קנינים אלפעלה אשר חנה יתום נודעת להס כל עתס
 לבלול כל סנרופים אכולס ננרלו לתכליתם ולסנת וכבוד כולסם, וטוכס כרייתח זו גם כיוטח דף ל"פ
 וירובלשי סקלים פרק ס' סלכס י"ה, ו"ב, חך אסס עוסד כסוקים הססוק כל סנקרס כשעי הססוק כל פעל
 ס' לטענתו (טעלי ט"ו, ד'). חענס נחנף דני אליה ונסוף חנות דר"ג כגרסס כנספרינו, ודלס גם שעות
 רנה רחס ס' י"ו. כל הנקרא, ישעים ט"ג, ו'. ה' יסלך שעות ט"ו, י"פ. וכנ"י כוסף עוד תרגום אל ססוק
 זה ה' סלכותה ט"ו.

לפני סנחה יואים לסעודס אליית, חין נה קידוס לסניכ, לכחללה כרין לקנשט על חסח בלבוש
 על לים טננה, וחס חין לו לסס טננה ידלס על כל סנים לנלוש על ככר לסס אלס, וכדיטנד יולתים
 חף כעני תרגיטח. גם כנאכ חיינות בלח סעודות.
 חין קיכים סדרו כין טננס לסעריכ, חכינו לסחנר וללמוד כרבים, חנל כל חחד יכול ללמוד
 כטיו כולונו.
 יי כעננים סלכות סיס כין טננס לסעריכ, וכוס רח טננג נעלטח לסחן דחס ליה. ססח חכנס ססר
 ללכל סלוחס חו חכילו ללכות אים ססוק חין סן סעים. ונבאן שסח סדין ססוכס ססננג כג"ל.

שולח שבת שפתיים התפלה כדי להוסיף שחול על הקדש, וטעמינים עד זירוף ג' בוכנים קטנים לזושים, ויום הספוק עד זילא סספק מלכו. וקודם שפתילים וכו' רפוס נוכנים לומר ב' סעורים אלה:

תפלתן חת מוצא שבת רוח נחש מייגעטרעטען, ווירד רח: תכענדרגעבעט פערריכטעט; פֿהרהער ווערדען פֿהאגענדע לוויה פֿהאמען פֿכגעוונגען:

לְדוֹד - בְּרוּךְ יְהוָה צוּרֵי הַמַּלְאָךְ יְדֵי לִקְרֹב אֲצַבְעוֹתַי לַמַּלְחָמָה: חֲסָדֵי וּמְעוֹדָתִי מוֹשְׁגֵבֵי וּמַפְלִטֵי לִי מִגְּנֵי וּבוֹ חֲסִיתִי הָרוּדָד עִמִּי תַחְתֵּי: יְהוָה מִה אָדָם וַתִּדְעֵהוּ בְּרֵאשִׁית וַתַּחֲשֶׁבְהוּ: אָדָם לַהֲבֵל דָּמָה יָמָיו בְּצֵל עוֹבֵר: יְהוָה הַטְּשָׁמִיק וַתִּרְדַּ גַּע בְּהָרִים וַיַּעֲשֶׂנוּ: בָּרַק בָּרַק וַתִּפְיֵצֵם שְׁלַח הַצִּיָּד וַתַּהַמֵּם: שְׁלַח יְדֶיךָ מִמְרוֹם פְּצָנֵי וְהַצִּילֵנִי מִפְּנֵים רַבִּים מִיַּד בְּנֵי גִבְרָה: אֲשֶׁר פִּיֵּהֶם דְּבַר שְׂוֵא וַיִּמְנָם יָמִין שְׂקָר: אֱלֹהִים שִׁיר חֲדָשׁ אֲשִׁירָה לָךְ בְּגִבְלֵ עֲשׂוֹר אֲוַפְּרֵה לָךְ: הַנּוֹתָן תִּשׁוּעָה לַמַּלְכִים הַפּוֹצֵה אֶת דָּוִד עַבְדּוֹ מִחֶרֶב רָעָה: פְּצָנֵי וְהַצִּילֵנִי מִיַּד בְּנֵי גִבְרָה אֲשֶׁר פִּיֵּהֶם דְּבַר שְׂוֵא וַיִּמְנָם יָמִין שְׂקָר: אֲשֶׁר בְּגִיט בְּנִטְעִים מְגַדְלִים בְּנִעֲרִיָּהֶם בְּנִוְתֵינוּ כְּזוֹיוֹת מְחַשְׁבוֹת תַּכְנִית הַיָּקָל: מוֹזֵי מְלֵאִים מְפִיקִים מִזֶּן אֶלְזֵן, צֹאנֵנוּ מְאִלִּיפוֹת מְרַבְבוֹת פְּרוֹצוֹתֵינוּ: אֲלוֹסֵינוּ מְסַבְלִים אֵין פֶּרֶץ וְאֵין יוֹצֵאת וְאֵין צְוֹתָה בְּרַחֲבֵינוּ: אֲשֶׁרֵי הָעַם שְׂבָבָה לוֹ אֲשֶׁרֵי הָעַם שִׁירָה אֱלֹהֵיו:

לְמַנְצָה בְּנִינֵת מִזְמוֹר שִׁיר: אֱלֹהִים יִתְנַנְּנוּ וַיְבָרְכֵנוּ יְאֵר פָּנָיו אֲתָנוּ סֵלָה: לְדַעַת בְּאֶרֶץ הַרְבֵּה בְּכַלְצוּיִם יִשׁוּעָתְךָ: יוֹדֵה עַמִּים וְאֱלֹהִים, יוֹדֵה עַמִּים קָלָם: יִשְׁמְחוּ וַיִּרְגְּנוּ לְאֲמִים פִּירַת שְׁפֹט עַמִּים מִיִּשְׂרָאֵל וּלְאֲמִים בְּאֶרֶץ הַתֶּחֶם סֵלָה: יוֹדֵה עַמִּים וְאֱלֹהִים, יוֹדֵה עַמִּים קָלָם: אֶרֶץ נִתְנָה יְבוּלָה יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים וַיִּדְאוּ אוֹתוֹ כָּל אֲפִסְרֵי אֶרֶץ:

לדוד ברוך ה' זכו, שוטור קפ"ד, למנצח בנגינות זכו, שוטור ס"ג, ונב"ו לפ נסדרו, ונאמר ס"ו לפ נסדר רק לפנח בנגינות, וכן כרע"ס נפ"ח ס' תקנ"ט סעוף ב' לת דבר אלה על לפנח בנגינות. ובר שפירא לפעלה דף 266 כי אלה ב' שוטורים הם סוף הכירות להיות שנת, ונבנו האשכנזים לפסחין סס עד לפח הכוכבים ולזרעם סעוף לזכור רחום ומלה כטעם אבוא כדי לתעד ע"י כך את הפלח שולח את אישיו כדלוי שחול על הקדש. אך יש סקוסות נאשכנו אפין סנגים אותם כלל נבב"ב. לשר"ב, לפלחה, סקוף רשיה וספלוס, כלפ"ד רפויס. הרודר ספסליס. וכו' סלפ ו"ו נס"ו מדויקים ונעמד עליו לית שפ"ה ה' מה ארם, על דרך טכ אלוס כי חוכרנו (שוטור ס', ס'). להבל, לדבר אפין סתקיים, בשו הכל ספ. כול עובר, כלל ספורת. ברוך ברק, סלך נרקיס. פצני, ל' סללה סות. ססים רבים, בני לנרות מוזלות. סשו, הרלסן אנטוסוד פצני והצילני סמים רבים סיר בני נבר, סני אנטוסוד פצני והצילני סיר בני נבר. הרשעה, ססליל, כוזות, פנות. כחטבות, סל' שוטוכ עלך (דברים ב"ט, י') ר"ל ספסלות וסודות יסב. סווינו, סוכרות נחיו, ססיוכטר. סון אל ק, טעין וסין, חרנוס לפינו לזנטי, וסניסם נפחת, ספח נסלול ק"ב ע"ח ורזיס ארז סור. צאונו, ספני יחיד ו"ו. סאליסות, סארות לפלטים ולרננות. אלוסינו, נקרנו סלסון אר סלסין (דברים ז', יג'). מסבלים נכר, וקחובע"יכס. סכבה לו, אר לו סכלות סופת.

לדעת בארץ, איידעו נאדן אפ דוכן. עטים אלהים, יט לספיק דין אינסם, יפ"ב ססן ניוסם. תרם, פוסנס.

(יחיד חוטר אל מלך נאמן.)

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה י אהר:

נלח: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואתבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך:
 והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום על לבבך: ושנתם
 לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשבתך
 ובקומך: וקשרתם לאזני על ידיך והיו למטפת בין עיניך:
 וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך:

והיה אם שמע השמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם
 היום לאתבת את יהוה אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל
 נפשכם: ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת
 דגך ותירשך ויצתרך: ונתתי עשב בשדה לבהמתך ואכלת
 ושבעת: השמרו לכם פתיפתה לבבכם וסרתם ועבדתם
 אלהים אחרים והשתתויתם להם: ותרה אפי יהוה בכם ועצר
 את השמים ולא יהיה מטר ותאדמה לא תתן את יבולה
 ואנדתם מתרה מעל הארץ הטבה אשר יהוה נתן לכם:
 ושמעם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם
 אתם לאזני על ידיכם והיו למטפת בין עיניכם: ולמדתם
 אתם את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך
 ובשבתך ובקומך: וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך: למען
 ידבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה
 לאבותיכם לתת להם בימי השמים על הארץ:

ויאמר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל
 ואמרת אליהם ועשו להם ציצת על כנפי בגדיהם לדתם
 ונתנו על ציצת הכנה פתיל תכלת: והיה לכם לציצת
 וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות יהוה ועשיתם אתם ולא
 תהוו אתם לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם וגים את דתם:
 למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדשים

לאֱלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם לְדָעוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: יג ללכרך שלסכס ללללל

אָמֵת וְאִמּוּנָה כָּל־זֹאת וְקִים עָלֵינוּ כִּי הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאִין
 זוּלָתוֹ וְאִנְחָנוּ יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים מְלַכְנוּ הַנּוֹאֲלָנוּ
 מִכַּף כָּל־הַעֲרִיצִים הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצְרֵינוּ וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּלָה
 לְכָל־אֹיְבֵי נַפְשָׁנוּ הַעֲשֵׂה גְדֻלוֹת עַד אֵין חֶקֶר וְגִפְלֹאוֹת עַד אֵין
 מִסְפָּר הַשֵּׁם נַפְשָׁנוּ בְּחַיִּים וְלֹא־נָתַן לְמוֹט רַגְלָנוּ הַמְדַרְיָקָנוּ
 עַל־כְּמוֹת אֹיְבֵינוּ וַיְרַם קַרְנָנוּ עַל כָּל־שִׁנְאֵינוּ הַעֲשֵׂה
 לָנוּ נִסִּים וְנִקְמָה בְּפִרְעֵה אֹתָת וּמוֹפְתִים בְּאֶרֶץ בְּנֵי חָם
 הַמִּסְרָה בְּעִבְרָתוֹ כָּל־בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם וַיּוֹצֵא אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
 מֵהַיָּם לְיַרְדֵּן עוֹלָם: הַמְעֲבִיר בְּנֵיו בֵּין גִּזְרֵי יַם־סוּף
 אֶת־הַדּוֹפְקִים וְאֶת־שׁוֹנְאֵיהֶם בְּתַהוֹמוֹת טַבַּע: וְרָאוּ בְנֵיו
 גְּבוּרָתוֹ שִׁבְחוּ וְהוֹדוּ לְשִׁמּוֹ וּמַלְכוּתוֹ בְּרִצּוֹן קָבְלוּ עֲלֵיהֶם.
 מִשָּׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנּוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כָלֵם
 מִרְבִּמְכָה בְּאֵלֵם יְהוָה מִי כָמֹכָה גְּאֻרָה בְּקֹדֶשׁ שֵׁנוֹרָה הַחֹלֵת עֲשֵׂה
 קִלְא: מַלְכוּתְךָ רָאוּ בְּגִיף בּוֹקְעִים לִפְנֵי מִשָּׁה זֶה אֵלֵי עָנּוּ וְאָמְרוּ
 יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעַד:

וְנֹאמַר בִּרְפָנָה יי אֶת־יַעֲקֹב וְגֵאֱלוֹ מִיַּד חֹזֵק מִכְּנֹנוּ בִּרְחֹק
 אֵתָה יי גֵּאֵל יִשְׂרָאֵל:

הַשְׂכִּיבֵנו יי אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מְלַכְנוּ לְחַיִּים וּפְרוֹשׁ
 עָלֵינוּ סֶסֶת שְׁלוֹמְךָ וְחַקְנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנו
 לְמַעַן שְׁמֶךָ וְהַגֵּן בְּעַדֵּנוּ וְהַסֵּר מֵעָלֵינוּ אֹיִב גָּבֹר וְחָרָב וְרַעֲב
 וְחַטָּי וְהַסֵּר שִׁטּוֹן מִלִּפְנֵינוּ וּמֵאֲחֵרֵינוּ וּבְצֵל בְּנִפְיֶךָ תִּסְתַּיְבְּנוּ.
 כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמְצִילֵנוּ אֵתָה כִּי אֵל מְלֹךְ חַנּוּן וְרַחוּם
 אֵתָה וְשׁוֹמֵר צַדִּיק וּבּוֹאֵנוּ לְחַיִּים וְלְשָׁלוֹם מַעֲתָה וְעַד עוֹלָם.
 בִּרְחֹק אֵתָה יי שׁוֹמֵר עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְעַד:

ברוך יי לעולם אמן ואמן: ברוך יי מציון שכן ירושלים
 תגלגלה: ברוך יי אלהים אלהי ישראל עשה נפלאות לבדו:
 וברוך שם כבודו לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן
 ואמן: יהי כבוד יי לעולם ישמח יי במעשיו: יהי שם יי מברך
 מעתה ועד עולם: כי לא יטש יי את עמו בעבור שמו הגדול
 כי הואיל יי לעשות אתכם לו לעם: וירא כל העם ויפלו על
 פניהם ויאמרו יי הוא האלהים יי הוא האלהים: והיה יי למלך
 על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד: יהי חסדך
 יי עלינו כאשר יחלנו לך: הושיענו אלהי ישענו וקבצנו והצילנו
 מדגמים להודות לשם קדשך להשתבח בתהלתך: כל נאום
 אשר עשית יבואו וישתחוו לפניך אדני ויכבדו לשמך: כי
 גדול אתה ועשה נפלאות אתה אלהים לברך: ואנחנו עמך
 וצאן מרעיך נודדו לך לעולם לדור ודור נספר תהלתך:

ברוך יי ביום. ברוך יי בלילה. ברוך יי בשכבנו. ברוך יי
 בקומו: כי בידך נפשות החיים והמתים. אשר בידו נפש כל
 חי ורוח כל בשר איש: בידך אפקיד רוחי פדיתה אותי יי אל
 אמת: אלוקינו שבשמים יחד שמך וקיים מלכותך תמיד ומלךך
 עלינו לעולם ועד:

יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמרת.
 באשר לציון מלך אלהיך. יי מלך. יי מלך. יי ימלך לעלם ועד:
 כי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלך בכבוד. כי אין לנו
 מלך אלא אתה. ברוך אתה יי המלך בכבוד תמיד ומלךך
 עלינו לעולם ועד ועל כל מעשיו:

לעמים בין יום השביעי לששת ימי המעשה. אבינו מלכנו
החל עלינו הימים הבאים לקראתנו לשלום חשוכים מכל
חטא ומגקים מכל עון ומדבקים ביראתך. ותגנו מאתך רעה
בינה והשכל. ברוך אתה יי חונן הרעות:

השיבנו אבינו לתורתך וקרבו מלכנו לעבודתך והחזירנו
בתשובה שלמה לפניך. ברוך אתה יי הרוצה בתשובה:

סלח לנו אבינו כי חטאנו מחללנו מלכנו כי פשענו
כי מוחל וסולח אתה. ברוך אתה יי חונן המרבה לסלוח:

ראה בענינו וריבה ריבנו ונאלנו מהרה למען שמך כי
נאל חזק אתה. ברוך אתה יי גואל ישראל:

רפאנו יי וגרפא הושיענו ונושעה כי תהללנו אתה.
ותעלה רפואה שלמה לכל מבותינו כי אל מלך רופא נאמן

ורחמן אתה. ברוך אתה יי רופא חולי עמו ישראל:

ברך עלינו יי אלהינו את השנה הזאת ואת כל מיני תבואתה
לשובה ותן טל ומטר לברכה על פני הארמה ושבענו מטובך

וקרב שנתנו בשנים הטובות. ברוך אתה יי מברך השנים:
תקע בשופר גדול לחרותנו ושא גם לקבץ גלותינו וקבענו

חד מארבע בנפות הארץ. ב' יי מקבץ גדות עמו ישראל:
השיבה שופטנו בקראשנה ויועצנו בבהחלה והסר ממנו

עון ואנחה ומלוד עלינו אתה יי לברך בחסד וברחמים וצדקנו
במשפט. ברוך אתה יי מלך אוהב צדקה ומשפט:

(מציל מסיימים כנצח ברוך אתה יי המלך המשפט:)

הנוסחא הישנה:

ולמלשינים	אלהיה תקנה
וקל עושי	רשעה כרגע יאבדו
וקלם	מתהרה יבחרו ותהיו
	אויביה מתהרה יבחרו ותהיו
	לפולשינים אלהיה תקנה
	וקל הפונים כרגע יאבדו וכל

לעמים, וקדש ב', כ"ו. בין יום השביעי לששת ימי המעשה, לא נמלא ל' כדלגם ביום כנסת, אלא
שמן ארץ לומר כך ככדלגם על כבוד כדי לסטון טעון חמישה טעון לחמישה (מסדס ק"ד) שתנו לומר
כזה גם המלה. החל עלינו וכו', נמלא ננוסח רבון כעולמים אב מרשמים כסוד כיוסלעי נכוח ערק ב'
שן כנכס פ'. חשוכים יסיו אנתנו חשוכים. מכל חטא. ומגקים, נקיים.

וְתַחֲזִינָה עֵינֵינוּ בְּשׂוֹבֶךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַמְחַזֵּיר שְׂבִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנִיחֵנו לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנו אֵתָה הוּא לְדוֹר וָדוֹר. נוֹדָה לָךְ וְנִסְפָּר תְּהַלְתֶּךָ עַל-חַיֵּינוּ הַמְסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל-נִשְׁמוֹתֵינוּ הַמְקוּדוֹת לָךְ וְעַל-נַפְשֵׁיךָ שֶׁבְּכָל-יוֹם עִמָּנוּ וְעַל-נַפְלְאוֹתֶיךָ וְשׂוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל-עֵת עָרֵב וּבִקְרַר וְצַהֲרַיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא-כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְתַמְרָתָם כִּי לֹא-תָמוּ חַסְדֶּיךָ מֵעוֹלָם קִיְּנוּ לָךְ:

מנוכח מוספים על הנסים. מן הנוכח ויירד היטר על הנסים (וייטע 241) חיינעספאטעט.

וְעַל-כֵּלָם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שְׂמֶךָ מַלְכֵנוּ תָמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

נפ"ח וכתוב לחיים טובים בלדני בריחה:

וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סָלָה וַיִּהְלָלוּ אֶת-שְׂמֶךָ בְּאֵמַת הָאָרֶץ יִשְׁעֵתָנוּ וְעִזְרָתָנוּ סָלָה. בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַטּוֹב שְׂמֶךָ וְלָךְ נֵאֵר לְהוֹדוֹתָ:

שְׁלֹום רַב עַל-יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ תְּשִׁים לְעוֹלָם. כִּי אֵתָה הוּא מֶלֶךְ אֲדוֹן לְכָל-הַשְּׁלֹום. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לָדַךְ אֶת-עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל-עֵרָה וּבְכָל שְׂעוּרָה בְּשִׁלּוֹמָךְ: בְּרוּךְ אַתָּה יי, הַמְבָרֵךְ אֶת-עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשִׁלּוֹם:

נפ"ח בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה גזבר והצטב לפניה אגתט וכל עשה בית ישראל לסיים טובים ולשלום. ברוך אתה יי עשה השלום:

אֱלֹהֵי. נְצוּר לְשׂוֹנֵי מַרְעַ וּשְׂפֵתַי מִדְּבַר מִרְמָה, וְלִמְקַלְלֵי גִשְׁפֵי תַדוּם וְנִשְׁשֵׁי בְּעִפְרֵי לְכָל תַּהֲוָה: פָּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תְּרַדְדֶנּוּ גִשְׁפֵי. וְכָל תַּחֲשִׁבִים עָלַי רַעֲהִי מִבְּרַחַת הַפֶּה עֲצָתָם וּמְקַלְלֵי מִחֲשׁוֹבוֹתָם. עֲשֵׂה לִמְעַן שְׂמֶךָ עֲשֵׂה לִמְעַן יִמְיָנֶךָ עֲשֵׂה לִמְעַן קִדְשֶׁתְּךָ עֲשֵׂה לִמְעַן תִּזְרַחֲךָ. לִמְעַן תִּחַלְצֵנּוּ יְיָ הַשְׁשִׁיעָה יְמִינֶךָ וְעַנְגִּי: יְהִי לְרַצוֹן אֲמִרְרִי וְתִצְוֹן לִבִּי לְסַגֵּיָה יי צוּרִי וְנֵאֵלִי: עֲשֵׂה שְׁלֹום בְּמִרוֹמָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלֹום עָלֵינוּ וְעַל כָּל-יִשְׂרָאֵל וְאֶמְרוּ אָמֵן: יְהִי רַצוֹן לְסַגֵּיָה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיבְנֵה בַּיִת הַמְקֻדָּשׁ בְּמִתְנָה בְּיָמֵינוּ וְתִן חֵלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשֵׁם גְּבוּרָתְךָ בִּירְאָה בְּיַמֵּי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדֻמָּיוֹת: וְעַרְבָה לֵי מִנְתַּת יְהוָה וַיְרַשְׁלֵם בְּיַמֵּי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדֻמָּיוֹת:

וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לָךְ בְּנֵי אֲמִקָּה אֲדָרְיָה אָרוּר וּמְבַרְכֶיךָ בְּרוּךְ: וְאֵל שְׁדֵי
 יִבְרָךְ אֹתָךְ וַיְפַרְךָ וַיְרַבְךָ וְהִיִּיתָ לְקַהֵל עַמִּים: וַיִּתְדַלְקֶיךָ אֶת
 בְּרַחַת אֲבֹתֶהֶם לָךְ וּלְזֶרְעֶךָ אֹתָךְ לְרִשְׁתֶּךָ אֶרֶץ אֲרָץ מִגְרִיךָ
 אֲשֶׁר־נָתַן אֱלֹהִים לְאֲבֹתֶהֶם: מֵאֵל אָבִיךָ וַיַּעֲזֹרְךָ וְאֵת שְׁדֵי
 וַיְבַרְכֶךָ בְּרַחַת שָׁמַיִם מֵעַל בְּרַחַת הַהוּם רַבְּצַת תְּחַת בְּרַחַת
 שָׁמַיִם וְנָתַתָּם: בְּרַחַת אָבִיךָ נִבְרוּ עַל־בְּרַחַת הַזֹּרֵי עַד־הַמְּאוֹרָה
 נִבְעַת עוֹלָם הַהַיִּיזִן לְרֹאשׁ יוֹסֵף וּלְקַדְקַד גְּזִיר אָחִיו: וְאַהֲבֶיךָ
 וּבִרְכֶיךָ וְהַרְבֵּיךָ וּבְכֹרְךָ פְּרִי־בִטְנֶיךָ וּפְרִי־אֲדָמְתֶיךָ הַיְגָנָה וְהַיִּרְשָׁה
 וַיַּצְתֶּיךָ שְׁנֵי־אֲלָפֶיךָ וַעֲשִׂיתָהּ צֹאנֶיךָ עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע
 לְאַבְרָהָם לְחַת לָךְ: בְּרוּךְ הַהֵיזֶה מִכָּל־הָעַמִּים לֹא־יִהְיֶה בְּךָ
 עֶקֶר וְעַקְרָהּ וּבְכֹהֲמֶיךָ: וְהַסִּיד יִי מִמֶּךָ כָּל־חֲלוֹי וְכָל־מְדוּי
 מַצָּרִים תִּרְעִים אֲשֶׁר יִדְעוּ לֹא יִשְׁמַע בְּךָ וְנָתַתָּם בְּכָל־שְׁנֵי־אָיֶיךָ:

בפולין פוסיסיס נס פת זכ. חין אשכנז ויירד המלאך כיכס בעונותם.

הַמְּלָאךְ הַצָּאֵל אֹתִי מִכְּלַדְעֵי יִבְרָךְ אֶת־הַנְּעָרִים וַיִּקְרָא בָהֶם שְׁמֵי וְשֵׁם
 אֲבֹתֵי אֲבֹתֶהֶם וַיַּעֲזֹק וַיְדַע לְרַב בְּקִרְבֵי הָאָרֶץ: יִי אֱלֹהֵיכֶם הִרְבֵּה אֶתְכֶם
 וְהִרְבֶּם הַיּוֹם בְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לְרַב: יִי אֱלֹהֵי אֲבוֹתְכֶם יִסַּף עֲלֵיכֶם בְּכֶם
 אֵלֶיךָ פְּעָמִים וַיְבַרְךָ אֶתְכֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לְכֶם:

בְּרוּךְ אַתָּה בְּעִיר וּבְרוּךְ אַתָּה בְּשָׂדֶה: בְּרוּךְ אַתָּה בְּבֹאֶיךָ
 וּבְרוּךְ אַתָּה בְּצֵאתְךָ: בְּרוּךְ מִגְּאֹלְךָ וּמִשְׁאֲרֵתְךָ: בְּרוּךְ פְּרִי־
 בִּטְנֶיךָ וּפְרִי־אֲדָמְתֶיךָ וּפְרִי־בְהֵמֹתֶיךָ שְׁנֵי־אֲלָפֶיךָ וַעֲשִׂיתָהּ

ככתב הנהגה ועד שלום, וכמחובבנא לועדים אחריה חין כאלהינו ופטום הקשרת, ונראה הטעם לפי
 מה דלפנינו נוסח (דף כ"ו) ששלום לא אנה אדם מה עמנו שמערת, ובכלמה פדים שפתינו לעטן כמבאר
 וכלית עב"ל וכן כהן הכל טו גמ' ע"ל. וזוהן סוד המסוקים אל ויתן לך כן הוא, לראשונה יבאו מסוקי
 מרוב והל"כ מסוקים אל נחלה והל"כ אל יטעה ואל דעת ה' ואל פדיוס ואל הסוד לרה ואל אלום
 ויתן לך, מרובית כ"ל, כ"ל, וב"ט, ואל שרי, אם כ"ל, ג' וד', מאל אביך, אם פ"ט, כ"ה, וכ"ו, וארבע,
 דמים ו', י"ג, י"ד, ט"ו, המלאך, מרובית ע"ל, ט"ו, וס לדעת כי נכ"ו וס"י לא ייתן כדל בין המלאך
 כאל המסוקים אלא נסוד קבל זה על זה עד אם פטו בשלום וכן נס מנה בני פולין לועד אם כל
 המסוקים הלכה בני מרד, אך בני אכבו הגיוס מהם חלקים חלקים כדי לקנר ואלא להסדית על הקבל
 ומה לפי סוד המקרא היה לו לנסוד מסוק המלאך קודם מסוקי והסבן וס' חכל נסעבו מסוקי והסבן
 יס' למסוקי מרוב יתכן וישק כמנהג אם עמינם ענין מרוב חלקן ורובי הורע, ה' אלהיכם, דמים
 ה', י', י"ב, ועינים דומה לענין מסוק המלאך וע"כ נסעבו לו, כי כמסוד אם וידעו לרוב למוד כהן והגם
 חתום לרוב וכמסוד אם יבדל אם המעדים חסוד כהן ויתכן חתום, ברוך אחר, עונה אל סוף מסוק סודם
 כאל דנו לכס והנאר מה מה היה הנרבה אר דבר, ברוב חתום וס', דמים כ"ל, ג', ו', כ"ד.
 והנפשו המסוקים סודם מורה, כדי להספיק ענין לענין אחר אחר ברוב חתום כעל חסוד כהן חתום
 כהן, כלוש נסודן לעל המלאך לעז, והל"כ אחר ברוב מנאך אסטוניה ט על המרנסה, והל"כ ברוב
 מרי בעק, ואל דרך מה אחר ינה אדם כיה וישע מרס והל"כ יאל חכה (סומס ט"ד) כי רק כאל

צאנך: יצו יי אתך אתהברכה באסמיה ובכל משלח ידך
 וברכה בארץ ישראל אלהיה נתן לך: יפתח יי לך את
 אוצרו הטוב את השמים לתת מטר ארצה בעתו ולברך את
 כל מעשה ידך והלוית גוים רבים ואתה לא תלוה: כיהוה
 אלהיך ברכה באשר דבר לך והעבטת גוים רבים ואתה לא
 תעבט ומשלח בגוים רבים וכה לא ימשלו: אשריך ישראל
 מי כמוך עם נישע ביי מגן עזרך ואשר חרב נאוחך ויבחושו
 איבך לך ואתה על במותימו תדרך:

כסולין טופסים גם את זה. חין אשכנו וייר סחתי ניכס ונוחגם.

כחיתי בעב פשעיה וכעגן חטאותיה שובה אלי בי גאלתיך: רנו שמים
 ביעשה יי הקיעו תחתיות ארץ פצחו הרים רנה יער וכל עץ בו ברגאל
 יי יעקב ובישראל ותפאר: גאלנו יי צבאות שמו קדוש ישראל:

ישראל נישע ביי השועת עולמים לאתבשו ולא תבלמו
 עד עולמי עד: ואבלתם אכור ושבוע והללתם את שם יי
 אלהיכם אשר עשה עמכם להפליא ולא יבשו עמי לעולם:
 ודעתם כי בקרב ישראל אני ואני יי אלהיכם ואין עוד ולא
 יבשו עמי לעולם: כרב שמחה תצאו ובשלום תוכלון החרים
 ותבעות יפצחו לפניכם רנה וכל עצי השדה ימחאו בך: הגה
 אל ישועתי אבטח ולא אפחד כי עז וקמרת יה יי ויהירלי
 לישועה: ושאתם סמים בששון ממעיני הישועה: ואמרתם
 ביום ההוא הודו ליי קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו

המנוחה טויה טרכת מרי סגנון אלמה היא. כן נראה הטעם הנכון בהפוך מסוקים הללו ודלה גם נספר
 החיים לר"ח בן בלחאל דף י"ח. תכל הטעם שהגיה רז"ח נמדורו מההפוך יהיה לסמן מהמסוקים חיים
 לעולם רק טנהג וכדי שלא לטות לידי ספק נרבה, עומדים לנגדו המסוקים וזהו ונכרך אלטעלה
 סס ג' מסוקים כמדרס נחורה ונסתר טעמו. יצו ה' יפתח, דברים כ"ח, ח' י"ג כי ה' סס ט"ז,
 ו' ונמך למסוק יפתח טפני לבן דומה ללבן כי מסוק יפתח טפנים והלית גוים רבים ואתה לא
 פלה וטול עליו הלבן והעבטת גוים רבים ואתה לא תעבט. אשריך, סס ל"ג, כ"ט. וטפייטס ט מסוקי
 נרבה כמו טפיים ט טסה רבינו את נרבתו על ישראל. ומתחילים מסוקי גלולה סס מסוק בחוהי, יעיה
 ט"ז, ב"ג. וסמאחוד, טלה וי"ו על חלף עס"ה. רנו, סס ט"ד, ב"ג. גואלנו, סס ט"ז, ד'. ישראל
 נישע, סס ט"ה, י"ג. והות תחלת מסוקי יאעיה, ואכלתם, ויאל ב', ב"ז. ונסטבו למסוק ישראל
 טט טטור אום טס ל' לא יטבו כמו אנטור סס לא טטבו, כי בשמחה יעיה ב"ה, י"ג. ויקטר עם
 סף המסוק אלטני, ר"ל לא יטבו עמי לעולם, תלת באטחה ילאו. והנה נקלת מדורים טוקדס למסוק
 ו' המסוק וסחיי ה' יאטון, חכן כבי' ומדור רפ"ו גם נמדורים אל רז"ח ויטב' ר"ז לונדן ור"ס ורז"ס
 חן כהן טוקדס חלה למטה קודס המסוק המכתי וכן נמך ר' עוראל נמדורו אגבי ג' מדיות
 פחדים ומדוי, וכן טקד. רנה אל וכו' יעיה י"ג, ב"ג. ג' ד', ה'. ו' והס דברי תודס על הישועה.

תפלת ערבית למוצאי שבת

בפולין מוסיפים גם את זה. ח"ו אשכנז ויירד אמר רבי יצחק גענוגא.

אמר רבי יוחנן, בכל מקום שאתה מוצא גדלתו של הקדוש ברוך
 הוא שם אתה מוצא ענותנותו. דבר זה כרוב בתורה ושנוי בגביאים
 וקשלוש בפתובים: פתוב בתורה, פי יי אלהיכם הוא אלהי האלהים
 ודני האדנים האל הגדל הגבר והגורא אשר לאישא פנים ולא
 יח שחד. וכתוב בתורה, עשה משפט יתום ואלמנה ואהב גר לתח
 לו לחם ושמלה: שנוי בגביאים דירכתיב, פי כה אמר רם ונשא שכך עד
 וקדוש שמו מרזם וקדוש אשכנז. וכתוב בתורה, ואת דבא ושפר רוח
 לתחיות רוח שפלים ולתחיות לב נדבאים: משלש בפתובים די
 קתוב, שידו לאלהים זמרו שמו סלו לרכב בערבות ביה שמו ועלו
 לפיו. וכתוב בתורה, אכי ירומים ודין אלמנות אלהים במקען קדשו:
 די יי אלהינו עמנו באשר היה עם אבתינו אליעזבנו ואליששנו:
 ואם תדיבקים ביי אלהיכם חיים בלכם היום: פירגחם יי ציון גחם כל
 תבתי וישם מדברה בערן וערבתי בגר יי ששון ושמחה יפצא בה תודה
 וקל ומרה: יי חפץ למען צדקו יגדיל תודה ויאדיר:

באן סנדיל כנית הכנסת. ואת' כ לוערים שיר המעלות.

שיר המעלות. אשרי כל ירא יהוה תהלה בדרביו: יגיע
 פסוק כי תאכל אשריך וטוב לך: אשתך כגפן פריה בירכתי
 ביתך כגיה בשתלי זיתים סביב לשלחנה: הגרה ברכן יברך
 גבר ירא יהוה: יברכה יהוה מציון, וראח בטוב ירושלים כל
 ימי תיך: וראח בנים לבניה. שלום עלי ישראל:

קדיש יחום, עליו.

מטופי את חזרים וספנדכים סננים ובמלטידים סלנפיהם ורנתיכם. כאיכנס האדם לביתו סטופי
 את יסיל כירות וסירות כדי ללוות סכן את סנת, וסוכירים ג"כ חליכו סכית ויפת סכית כחפלת
 סכט פי סן ס"ג סוכנת לכיתו ולכן סתקיס וסמללים על כיתו כפכרה כסיכו.

אמר רבי יוחנן, ובי' אגדה היא כמגלה דף ל"א. ולומדים אותה כחלום ימי הסניט כדי לחזק
 זה את תחלתו סה', אלח כחמד חך כרים פניכו לכתק סקציתו סטנו כרס והכאת, כי חסן הוא כחפלת
 אל רוח ולכ כחל ויטלל סחלותם, ועוד כדי להתשרד סנתנה על כסן ככאל וכסמן כמי סטעס ולח
 חסן סודך ככר כי הקנ"ה חני יחופים ודין חלסנות עשה סכט העוקים, ידעו, כחית' וסכ"ן סכסן
 סקן (סוד' ח' י"ג וכסמיה י"ג, כ"ג וכ"ג). גדלחו כן כסדורינו, חסנס כגמרח כרס כבורח סגיתותו
 ס"ן כסחן כן העקד כי כנה סן ע"י כי ה' אלהיכם, כרסם י', י"ג, י"ח. כי כה אמר, יעני כ"ג,
 ס"ג שיר לאלהים תהלים ס"ח, כ"ג ו'.

ידו ה' וכו', לוערים עוד סכוקי כקסה וכסטה כדי לפייס ככסטה. ידו, ס"א ח', כ"ג. ויחם
 כרס ד', כ' כי כרס, יעני כ"א, ד'. ה' חפץ סס ס"ג, כ"א.
 שיר המעלות, סוסור קכ"ח. וטעם חסירותו כחללת ימי סטעס כטלל כסירות סן גט כפירוס ה'
 כ"ג סכח. ככסוד חת כני כחלל ימי סכטע אעסוק כחסונה ככאל וכסחן ולח יחנה חס חת
 כנה, חנה סלמד יעני כסין, ולח סן כגול ולח סן כנסנה, ולח חתה כסע כן חסרף ככ"ח וסוכ קן כס"ג.

תצליחנו על־ידו בתורה. תשמיענו מפיו בשורה טובה במהרה. תוציאנו
מאפלה לאורה: אליה. איש השבי תצילנו מפיו אריות. תבשרנו בשורות
טובות. תשמחנו בנים על־אבות. במוצאי שבתות: אליה. בפתוב. הגה
אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום יי הגדול והנורא. והשיב לב
אבות על־בנים ולב בנים על־אבותם: אליה. אשרי מי שראה פניו בחלום.
אשרי מי שנתן לו שלום והחזיר לו שלום. יי יברך את־עמו בשלום:

סדר הברכה.

נוטל ככוס טלף יין מימינו ואת הכנשים כשחלו ועומד ולומר בקול נעים:
אמן כיוצא דען מיינבעכער חין רוח הנחמ חונד ספרילכט:

הגה אל ישועתי אבטח ולא אפחד, כי עזי וחסדתי יהי יי
ויהרלי לישועה: ושאתה־מים בששון ממעיני הישועה: ליי
הישועה. על־עמך ברכתך סלה: יי צבאות עמנו משגבר לנו
אלהי יעקב סלה: ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר:
כן הדיה לנו. פוס־ישועות אשא ובשם יי אקרא:

כשנדיל וסאופעים כיוצאים על ידו יתנו מיניכם ככוס כשעת נרכה.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן:

יחזיר ככוס לשעלנו פו מינינו על כאלחן ונוטל כהדס פו הכנשים מימינו וסנדך:
יחזיר סעולט אמן דען בעלער מריקק, כיוצא רוח געשילדע לר הנחמ חונד ספרילכט ביגפער אמן רמרמן ריעלכט:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא מיני בשמים:

כח רב כל יסודו אל יסודו וסדוה סנה אל האלהים אשר נתנה עב"ל. תצליחנו על ידו בתורה, תבני
אין קציות וסיות. איש השבי תצילנו וכו' זה סדרו חינו כאלסדרהס. ככחוב, בסוף מלחכי.
הגה אל ישועתי, פסוקים אלה סאומרים קודם נרכות סנדלה סינס סאוכרים נפידו סהקדטונים
גם סינס נטלים בסודרי ססמרים, ורק פנהג סס לסטן טוב וכמו סכתו הי"ה לס"ה ס' ר"ג. יהא
לס סטח אלה סג' פסוקים סנה אל ישועתי, כום ישועות, ליהודים היתה אורה, וסין כלטס. וסח"ל בסוף
סלכות סנה סניס גם סח ססוק וסלכות מיס. וסני סלחתי נעחור רוסח כ"י על קלף ססחא עלטית
נמסוק סללו סקודס ססנדלה וסיה סך לסונה, כום ישועות אסח וסס ס' סקדס. כס נרכה סלח ס'
יחוק סלחתי יענט. סח ס' כוסיעה כח אסח ס' סלליחה כח אסח ס' ענטו כיום קדלס. סח יסלח נרכה
סח וסלכות סכל סעבי ידיו ונלטר חטן. "כ"ס" וכו' וססחור רוסח סנדסס סוד פוססס קודס לטוססח
סח ס' סודי נעדרט, סטן סוד כניחטו סול סוד כנדלסו ינככו חלרטו יסר כל כסדיה וסיה כסוד
כססס וסר כל, ככל יסחכו חדון סעחטו ונכוסו כגדול ידככו. כום" וכו'. הגה אל, סעיה י"ג,
ס' לו' הישועת, סכלים ג', ס' ה' צבאות, סס ס'ו, י"כ. ליהודים, ססטר ח', ס'ו. כום ישועתי,
סלס קט', י"ג.

בורא פרי הגפן, סדר הנרכות לסנדלה כעולחי סנת, יין כוסים כר סנדלה, וסטן יכ"ה (נרכות כ"ג).
בורא מיני בשמים, סה ססנכיס על הכנשים כע"כ סח לססי סנס סחיל כולת סילח ססס
(סר כב' ר"ל ווסר סוף ס' לו), וסח לסעלה דף 208 כסידו כשעה יסרה.

וערית כנצטים זנותן גם לפתרים לכרית. אפ"כ כוסף חלכעות יד ישינו על סגנוול ושקד ידו לגר ותקד:
דמן נקתגרט ממן דית התנדע דעמ וילטע חובר ספריצט:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא מאורי האש:

ועמכל כנפריז סמס שובדלות מן סעוד, ומזר וכוטל סכום כיעימו ולוסר:
היערוף כיומט ממן דען וויכבעלער וויעדער מן דית התנד חובר ספריצט:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המבדיל בין קדש לחול
בין אור לחשך בין ישראל לעמים. בין יום השביעי לששה
ימי המעשה. ברוך אתה יי המבדיל ביד קדש לחול:

ויכב וזתם סמס, וסכיר כו טעם מן וזסכו על סגולתן ומכנה כו סנר (דס פליסס כבן סנר
ספוכב ודוליס עינוס מן כנאסן ולדעיס סעוד יי ברה סאירח עינוס, ככל לחכב סעלס). ולסר
סדלס' לופרס מוס כענדיל זכ' וסחכנה רען סעולסיס זכ'.

המבדיל ביד קדש לחל. המאמינו ימחל. ורענו וכספט
ירפה בחול, וכבוכבים בלילה: יום פנה בצל הקר. אקרא לא
עלי נמר. (יום אשר) אמר שמר. אתא בקר וגם לילה: צדקה
קדר תבור, על מטאי עבור. תעבור. כיום אתמול פי יעבר.
ואשמרה בלילה: הלפה עונת מנחתו. מי יתן מנחתו. יגעתו
כאנחתו. אשה בקל לילה: קולי (שמעה) בל יטל. פתח לי
שער הכנרת. שראש גמלא טל. קוצותי רסיסי לילה: העתר
נורא ואיום. אשוע הגה פרום. כגשף בערב יום. באישון

בורא מאורי האש, נרכות רחם מרוק ח'. ונכ' ס' י'א, ופ' י'ב, גם כמסחים דף כ"ד מן אקס
סוסה כע"ס ספיק סקטמט יכ, ונפילת אדס סרלסן ולסר אשס אשס. אכטב ס כול כוסן רלס
סל לכוחות לו, טכ עכ סק"כ, ויסן לו אבי רעמיס (לכניס) וסקסן זכ לככ וילס סקן סוד, ועד סלכ
סול, סלורי סל, חויל כסולל, ולטר אטולל (סססיס כ"ג ע"ג) טפני טכ סמכין על סלוד סעולאי אכ
ספני ארס חולל מריסע עכ"ל, ונמקי דל"ס ס' כ' (טונס גם כעדר סכליס טוסר ל"ג) מן ססכוס
אל ס"ג סוכ אדס יכב וססכר כלג, ולטר חיי לי אשס אכ סנח סססע חויל טע"ג, כסלל לו סוד
אל ח, וספ כלג ולטר עכאי חנו ידע אסוקוס עמי ומס ידו ללוד כלס ועד כרל סלוד סלג
וכסכוסק ידו מן סלס לטר עכאי חני. ודע אכדל יום סקוד סיסוח סולל סלן לככ חכ סכס, ולטר
סוך סענדיל מן קוד לכול סכ"ל. סככריל כו, נרכות ל"ג וסססיס ק"ד.

המבדיל, פוס כרלי תרזו יסוק דקמך וסמלל סוד אכ דוסס לו כעולוי ססכרדיס לסק
נוילס י"כ אכ סול סיסוד יסוק וסרו סרלסן כ"כ סענדיל מן קוד לחול, לכל ססכרדיס סלחריס סכריס
וכסיס סול סול אככ סלוי סכרדי מוסל סון סלף דל"ג אס ללטר סעולוי י"כ, וסלוד כו סוד
סוד יד אסיס סלוד לטולאי אכ וכאי לטולוי י"ב, ורעט וסספנו ירבה כחול, ככ' סכרדיס סן סלוד
וכספנו, ודס סוק סל' סל' פרקיס כ"ג, י"ג כול סכר, חויל כסכט חכ כסכר סוד ססכר, על וסר
עכ' סכליס כ"ג, י"ג יום אשור אכר סוסר, מן סול כעודי ככרדיס וסון, וסוק על ל' יסעס
כ"ל, י"ב כרל סכר, אכל גוס סלוד, וסל בעמך לוקמך ככרדי חל. כיום אכסול, ל' סכליס כ"ג, כ'
ולטר, ככר, עונת סכרדי, סל קכככר, ד"ל סן לכו סוד סקוד חקכנו, יכעוד, סכליס כ"ג, כ'
סעוד כל י"ד, מן סול ככ' גם ככ' סככרדיס וסכ"ל, וקודו כל יסל, כל זסלך, חכככל, ססככל, סרלסי,

לילה: קראתה יה הושיעני. ארח חיים הודיעני. מדלה
 הבצעני. מיום עד לילה: טהר טנוף מעשי. פריאמרו
 מכעיס. איה אלה עשי. נתן זמורה בלילה: נתנו בידך
 חמר. סלחנה על קל וחמר. יום ליום יביע חמר.
 ולילה לילה:

סמטרים עוד זמירות יותר כסולתי אנה יאטרו רכון זה לאתר כופירות.

רבון העולמים אב הרחמים והסליחות, בסמן טוב יבמול טוב החל
 עלינו אתה (ששת) ימי הפעשה הבאים לקראתנו לשלום, חשוכים מקל
 חסא ופשע ומנקים מקל-עון ואשמה ורשע, ומדבקים בתלמוד תורה
 ובמעשים טובים וחנונים דעה בינה והשכל מאתך, ותשמיענו בהם ששון
 ושמחה ולא תעלה קנאתנו על לב אדם ולא קנאת אדם תעלה על לבנו.
 סלחנו אלהינו האב הרחמן, שים ברכה ורחמה והצלחה בכל מעשה ידינו,
 וכל היועץ עלינו ועל עמך בית ישראל עצה טובה ומחשבה טובה אפצו
 וברט גדלו וקיומו קים עצתו, בדבר שנאמר יסודך בלבבך וכל עשתך
 יסלא. ונאמר ותגור אמר ויקם לך ועל דרכיך נגה אור: וכל היועץ עלינו
 ועל עמך בית ישראל עצה שאינה טובה תוסר עצתו, בדבר שנאמר
 "הסיר עצת גוים הגיא מחשבות עפמים. ונאמר עצו עצה ותפר דבר

ד' ה' כ' ל' קראתה יה, מנת יה חייב כס' סמטרים. ארח חיים ל' תהלים ט"ו, י"א. מדלה, טן
 דלת הנחת, וכול עב' יטעיה ל"ח, י"ב. איה אלוה, חייב ל"ה, י'. על קל וחמר, מיה כשל ט"ו
 על גדות קלות וחטורות, וחזק הוא, חכל כוונת הפיוט, אחרי כי חייב נידן חלל כחומר ותג
 טה, ט"ב קל וחמר חמלת לנו כי ילדי עמד לחמנו. וכו' ל' קל וחמר בטעמו הנהוג כל' חו"ל. יום
 ליום, תהלים י"ט, ג'. ולילה לילה, בטקלת סמטרים עוד תוספת ג' תחזים וכן לאונס, י"ל פודה טבל
 ל', קלונן טן הטור, ידן לא מקלר, החל יום שלח יום ולא לילה, מיכאל דר יחאל, אליהו הגרילל,
 טוח טל עם הכול, קוטו חזי הלילה. יתן לנו טטע טוב, ודענן וכל טוב, ומס' יטח הטוב, כל היים
 וכל סללה. סמטיל טן קדש וכו'.

רבון העולמים, תפלה זו מקורה בירושלמי נרכות פ' ה' סוף טבנה ח' ר' ירמיה זר' זמירות כס'
 ר' חיי' טו לזי לדין לומר כס' כהנדלה החל עלינו את שאת ימי הטעשה הסלים לקראתם לאלים, ר'
 לאו טוסף והטעיענו כסס און ואטחה, ר' חוקיה כסס ר' ירמיה והבינו ולטדט עכ"ל. ולכן ירמי כסס
 זה לומר תפלה זו לפני ההנדלה, וכן אטורחס טניחה קודם ההנדלה, חן גמחר רת טטדס טוטלח לאתר
 סמטלה וכן ג"כ טטור ח"ח ס' רל"ח חר טטיל כל הוטפת ומטונה טוטפתו כסס רת טטדס גלון, וכן
 טוטתם וכן כסס יעב"ן. רבון העולמים אב הרחמים והסליחות, הסמטרים טמחילים אלוהינו חאלהי אבותינו.
 וכן חל גמחר רת טטדס וטטור. כססן טוב, נלות לטונה, וזה לך הלוח תתם ירושלמי וכן לך טיטול (טטות
 ג' י"ג) ויחי ללות מ"י ויסן לטיטון (כמדסי י"ג, ג') ונטולט הטטל טטטו כיעיעה כ"ח, כ"ס והטורה כססן.
 כמלה, ל' סללה ועוטר כל' חו"ל, כל גד תרנוס ירושלמי חתח טולח טטח (מחלית ל', י"א) טן כיוו תרנוסו
 טולח דטוה (טכלי ו', ל"א). רחלי, ל' התחלה טגורת חלל טת סחדך (זכרים כ', כ"ס). איה ששה ימי,
 כסס טטע חל י"ע כטוכו טין חוטרים ששה, חלח איה ימי (אטורחס). חשוכים, חר חחנו תטיכס.
 חל חעלה קטאטנו, כי הקנלה גורטת רשת רשת. האב הרדסן. חייב כס' סמטרים אכסני, חת חייבן.
 חן לך, תהלים כ', ח'. וחגור, חייב כ"ב, כ"ח. ה' הפיר, תהלים ל"ג י'. עצי עצה, יטעיה ח', י'.

דבר ולא יקום כי עמנו אל: ופתח לנו יי אלהינו אך תרחמים ארץ
הסליחות בזה השבוע ובכל שבוע, שערי אורה שערי ארץ ימים ושנים
שערי אריכות אפים, שערי ברכה שערי בינה, שערי גילה שערי גדלה
שערי נאלה שערי גבורה, שערי דיצה שערי דעה, שערי הוד שערי הדר
שערי העלחה שערי הרחקה, שערי ועד טוב, שערי זריזות שערי זמרה
שערי זכיות שערי זיו שערי זהר תורה שערי זהר חכמה שערי זהר בינה
שערי זהר דעת, שערי חדוה שערי חמלה שערי חן והסדר שערי חיים
טובים שערי חכמה שערי טובה שערי טהרה, שערי ישועה שערי ישר
שערי כפרה שערי כלכלה שערי כבוד, שערי לפוד, שערי מזון שערי
מנוחות שערי מחילות שערי מדע, שערי נחמה שערי נקיות, שערי סליחה
שערי סיעתא דרשמא שערי עזרה, שערי פדות שערי פרנסה טובה,
שערי צדקה שערי צהלה, שערי קדשה שערי קוממויות, שערי רחמים
שערי רצון שערי רפואה שלמה, שערי שלום שערי שמחה שערי שמועות
טובות שערי שלום, שערי תורה שערי תפלה שערי תשובה שערי תשובה
במו שפתוב ותשובת צדיקים מיי מעתה בעת צרה: ויעזרם יי ויפלטם
ויפלטם מרשעים ויחשיעם כי חסו בו: ונאמר חשף יי את זרוע קדשו לעני
כל העוים וראו כל אפסרארץ את ישועת אלהינו: ונאמר קול צפוף נשא
קול ידיו ידגנו כי עין בעין וראו בשוב יי ציון: וקום לנו יי אלהינו
מקרא שפתוב סה גאון על הנהרים רגלי מבשר משמיע שלום מבשר
טוב משמיע ישועה אמר לציון מלך אלהיך: ראשון לציון הנה העם
ולירושלם מבשר אמן. אמן סלה:

ופתח לנו, מבין עד וקים לנו ה' אלהינו מקרא, הכל חינוכיים נסדוריים הסמלדיים וגם נס' תנ' נסדור
וכשר לה נטלה סמנו דבר, ותלמית חינוכיים נסדוריים כלל חלל נוסף הוא כחוכה סמיוס חסד הסמלדי
תפס ותנחור מן הסמיוס אלומדיים הסמלדיים נסיוס נדחיים לסוף כל תסלומיהם. שערי אורה, כל
אנשים חללה נוסח כל סדר ח'ג' ונ'כ' כסול לפעמים ענין חסד כמלים אונות. ותשובת צדיקים,
פוליס ל'ג' ל'ט. מ' חשף ה', יכסס ל'ג', י' קול צפוף, זס נ'כ' ח'. סה נאון, זס נ'כ' ו'. ראשון

זמירות למוצאי שבת.

סאקלו ו' ו' תנועות ונרחצי הכרחים תחום יעקב מנוי חוק.

במוצאי יום מנוחה, המציא לעמך רוחה, שלח תשבי לנאנחה. וגם
 יגן ואנחה: יאה הוא לה צורי, לקבץ עם מפורי, מיד גוי אכזרי, אשר ברה
 לי שחה: עת דודים תעורר אל, למלט עם אשר שוא, ראות שוכך בבוא
 טאל, לשה פורה גרחה: קרא ישע לעם גדכה, אל דגול מרכבה, יהי
 השביע הבא, לישועה ולרוחה: בת ציון השכולה, אשר היא היום בעולה,
 מכה תהיה בעולה, אם הפנים שמחה: מעינות אוי יזוכן, ופרויי יי ישכון,
 ופי ישע ישאבון, והצרה גשפחה: גחה עמך פאב רחמן, יצפצפו עם לא
 אלמן דבר יי אשר גאמן, בהקימך הכטחה: וידידים פלטי הרץ, נגינתם
 יפצחו במרץ, בלי צוחה וכלי פרץ, ואין יוצאת ואין צוחה: יהי החדש הזה,
 כגביאת אבי חוה. וישמע בבית זה, קול ששון וקול שמחה: חזק ימלא
 משאלותינו, אפיץ יעשה בקשתנו. והוא ישלח במעשור ידנו, ברכה
 ותעלה: במוצאי יום גילה, שמך נורא עלילה, שלח תשבי לעם סגלה.
 רח ששון והנחה: קול צהלה ורבה, שפתינו או תרננה, אנא יי הושיעה
 נא. אנא יי העליחה:

(נבחרים עוד מימים ומימים חדש ששוני ונ', אגיל ואשמח ונ' ברבות שנים
 ונ' וכלו כהם דברים ויום וקשים, אפ"כ כחוסו חן סדמוס וחסני דרכי סלום.)

סאקלו ו' ו' תנועות ותחום נרחצי הכרחים אברהם.

אלהים יסעדנו, ברכה במאודנו, וזכר טוב יזכרנו, בכל משלח ידנו:
 אלהים יסעדנו: ביום ראשון למלאכה, יצו אתנו ברכה, ויום השני בכה,
 יסתק את סודנו: אלהים. רבה צבאי ישעי, בשלישי וברביעי, בחמישי
 אך לא בעי, ישלח את פודנו: אלהים. הכן טוב סבת, ביום הששי וזבת.

במוצאי יום מנוחה, טחכרו יעקב מנוי. והנה כתב בעל חור ורע בסוף הלכות י"ב כי הסיים
 מנחמי יום סטחה שיתקן לטורו ניה"כ בנהכ"כ נקול רם ובמנחה מתקן עכ"ל ודעתו כזה לפי על הסיים
 ארמיים חלף על חותו הסיים הנטלה בנחזור כ"י לנעילה י"ב ועתחיל, כטובלתי מנוחה תהלות תלמיית
 שנת נקן נכרך נרכה תניית" (וכא ג"כ בדפוס כמחזורי ספרד נתן הסליחות לימים נרחזים) וכתוב עליו
 ס"ל, אם חל י"ב להיות נכנת יאמר זאת הסליחה". שלח חשבי, חליכו הנביא (פ"ח י"ג, ח'). לנאנחה,
 לחשה ירחלית סנלחה נגלות. וגם יגון עש"ה ישעה ל"ה, י'. ואמר ונס כל' יחיד להצות מספר תניעות
 הסיים, יאה הוא לה, רחוי לך. שוחה, טר. לסלט, להטיל. לשה פורה, ירחל (ירמיה נ', י'). נרבה,
 ירחל כחז אהנס נדנה (סוה י"ד, ה'). דגול מרכבה שר ה', י'. השכולה, אר נעונה סגיה, בעולה,
 מלוח וחויה. בעולה, ישעה ס"ג, ד'. אם, תהלים קי"ג ע"ו. ופרויי ה' בן הניה בעל ס"י וכלל עש"ה
 ישעה ל"ה, י'. ישאבון, ל' ישעה י"ב, ג'. יצפצפו, ידנו, מנולת בן חלנלף (ישעה ל"ח, י"ד). בהקיסך
 רבשחה, כחך תקיים מה אכטחתנו. פלטי הרץ, הנטלטים טן סננות סרעות, חרן ל' גורה. בסרץ,
 נחלה. סרץ, ל' תהלים קמ"ד, י"ד. אבי חוה, ירמיה הנביא כנטולתו ירמיה ל"ג, י'. וי"ח. יום גילה,
 סל יום הכנת והנחה, מנוחה. אנא ה', תהלים קי"ח, כ"ב.
 חכר, חלק. יסתק אה סודנו, יכזיל עלתנו והוא עש"ה תהלים כ"ה, ע"ו. אך לא בעי, ל' ירמיה
 וסעה, ונפך ע"ס חיוכ ל', כ"ד. רבו סבוה עש"ה נרחזית ס"ג, ע"ו. קיים ס"ח ככ"ח כטור סעקל.
 יעונה ל' שד ח', ס"ו. ולילה, ל' תהלים קל"ט, י"ח.

קדש הלל ושבת, על פלמחמנו: אלהים. מעדנים לנפשנו נתן ביום
קדשנו ורעננה ערשנו, ולילה אור בעדנו: אלהים יסעדנו:

נלצי ספרוים נחמן.

אלי חיש נאלי, עבדה ישכילי, מבשר טוב אלי, אתאלהו הנביא:
נאוו על הדרים, שלחיו יוצר הרים, ורגלי המבשרים, באמר שובי שובי:
אלי. חכי כמעט רגע, פלמחלה וכל נגע, אויביך אפגע, יום נקם בלבי:
אלי. מלכך יבוא לך יפה את בלך, ורעיתי למולך, גלעדי התשובי: אלי.
נפת חפסנה, שפתי בני ינה, כי בא עת לחננה ציון נחלת צבי: אלי.

פ"ס א"ב, וסוף כל חרוז לכ"ב.

אדיר איום ונורא, בצר לי לך אקרא, יי לי לא אידא: גדור פרצה
היכלי, רגל מהר חכלילי, יי הנה עוד לי: הן אמה תקנתי, ולישועתך
קנתי. אדני עו ישועתי: יך ונשוא בפנים, הן פורשי כפנים, יי ארך אפים:
טיבך תרש לעמך. יהי עלינו פנאמה, יי עשה למען שמך: פוגן ביה
מבונה, לתרין בו צאנה, יי באור פניה: מסחד להצילי, נחלגי לגורלי.
אדני שמעה בקולי: סעד וסמך לנמחרים, עורגא את הנשואים, יי
יוצר הרים: פדה עמך מעים, צאנה מיד גוזזים, יי עשה חזיונים: קרב קן
נחמה. רחם אם לא רחמה יי איש מלחמה: שכון כמאז באדלגנו תמיד
אל מחוללנו, יי מלכנו הוא וישוענו:

פ"ס א"ב, וסוף סגור ישי בר סודי חוק.

איש חסד הנה, בלי מזון ומדעה, בביתו עסק מלבוש, ואין פגד
ללבוש, גונן בחשוכה אשה, וגם בכנים חמשה: דברה לו האשה, יותר
אין להתואשה, במבלי להם לאכול, בערם וחסר כל, ותורה מצאת כי

חיש, פניו נסבנו, מבשר טוב אלי, אשר חזרו, עלי חים מבשר טוב, ותנת חים אכלם סודי
חסד גם אל סופו, נאמ, כ"ס יסעי כ"ב, ז' שובי שובי, יסעי ל"א, כ"א, חכי, יסעי כ"ו, ב'
יום נקם, אס ס"ג, ו'. מלכך, זכיה ס', ע'. יפה את, אד ל', ו'. נפת, אס ד', י"א, עת לחנה,
חללי, חכלים ק"א, ו'. רגל, חקניס כ"ס אד כ', י'. חכלילי, פסית, ע"ס חתנוס יחללי
לנחליא ע"ס, י"ג הנה עור, חכלים ל', י"א, ה' עו, אס ק"ט, ח'. ונשוא כפנים, סטטפא על
הסנים, כסוס ל' עכנים כסו על כפנים כסו פד (חיוב ל"ג ל"ב). פורשי כפנים, ספורסי ידסס סטטפא.
וכן סטטפא כסו אפיה סגל ס"י, ארך אפים, כסוכו י"ד י"ח, ה' עשה, יסיעה י"ד, ז'. לחריבך, כמחייב
באור פנד, חכלים פ"ט, ס"ז, לחלילי, לחלילי, שסעה בקולי, חכלים ק"ל, כ'. יוצר הרים סטטס ד', י"ג
סעיים, סן ודסס, עשה חזיונים, זכיה י', ח'. לא רחמה סכס ח', ו'. ה' ארש, סטטס ס"ז, כ'. ה' מלכנו
יסעי ל"ג, כ"ב.
איש חסד, סטטפא חכר יסופר סער סיה סטטפא ספורי סטכיות דרנינו נמוס, מלבוש, סיס סוסק
ספודה סעשו כי סיס סלך לנתי סעדרס סכסד סלס יסס לו סגד ללנוס, גונן, סטטפא, כחשוכה אשה

יַעֲשֶׂה. מִדַּנְאֵכֶל מַעֲתָה: זְהוּר כְּבֵר נְשׁוּק. הֲלֹא תֵצֵא לְשׁוּק. חֲנוּן וְרַחוּם
 בְּמִדּוּמָיו. אִילֵי יִגְמְלֵנוּ בְּרַחֲמָיו. מִטֹּב לְקוֹן מַחֲסֵה. רְצוֹן יִרְאוּ יַעֲשֶׂה: יַעֲשֶׂה
 בְּדַעַת וּבְחֻכְמָה. עֲצָתְךָ בְּלִי לְהַסְבִּימָה. בְּצִאתִי לְבִשְׁת׃ וּלְכַלְמָה. מִבְּלִי
 כִסּוּת וְשִׁלְמָה. לֵאמֹן בְּיָדֵי לְפֹדְרָה. אֲפִילוּ שְׁוֹה פְרוּטָה: מִהֲרָה וְשִׁאֲלָה
 מִשְׁכָּנִים. מִלְּבוּשִׁים נְאִים מְתַקְנִים. גִּלְבֹּשׁ וְהַשְׁלִיךְ יִתְבוּ. עַל יי אֲשֶׁר
 אָבִו. שְׁחוּ יִלְדָיו בְּפִלּוּלִים. אֲלֵי־שֶׁבֶדֶךָ גְּבֹלִים: עֵבֶר בְּשׁוּק בְּשִׁבְרָתוֹ.
 וְהִנֵּה אֱלֹהֵי הַעֲבִיבִים לִקְרָאתוֹ. פֶּסֶח לֹא הִמְבֹּשֵׁר. בְּאַמֶּת הַיּוֹם תִּתְעַשֵּׂר. צוּגֵי
 בְּכָל־קְבוּדָה. כִּי הִנְנִי עֹבְדֶךָ: קָרָא לְמִי בְּדַעַתוֹ. קָנֹת עֶבֶד אֵין כְּמוֹתוֹ.
 רַחֵשׁ אֵיךְ יִשְׁנֶה הַיּוֹם. עֶבֶד לְמִכּוֹר אֶת־אֲדֹנָיו. שֶׁת לֹא חֲכָמָתוֹ בְּקִרְבּוֹ.
 וְהַזְוִיק בּוֹ כְּמוֹ רֵבִו: תִּגְדֵּר קִנְאוֹ בְּאֲהָבִים. בְּשִׁמּוֹנָה מֵאוֹת אֶלֶף זְהוּבִים.
 תִּבְעֵה מִה פְּלֹאכְתְּךָ. אִם בְּבִגְדֵי חֲכָמָתְךָ. תִּכְלִית סְרָקֶלֶן וּפְלִטְרִין. הַרְי
 אֶתְּךָ בְּרַחֲמֶיךָ: יוֹם רֵאשׁוֹן בְּמַפְעָלִים. פֶּעַל עִם פּוֹעֲלִים. שִׁיעַ בְּחֲצֵי
 הַלֵּילָה. עֲגִי נִירָא עֲלֵילָה. יוֹמָתִי וְנִמְכַרְתִּי לְהַעֲבִידִי. לְכַבּוּדָה וְלֹא לְכַבּוּדִי:
 בִּירָא עוֹלָם בְּקִנְיִן. הַשְׁלֵם זֶה הַבְּנִיָּן. רַחֲמֶיךָ יִכְמֹרוּ בְּתַעֲנִיתִי. כִּי לְמוֹכֵר
 בְּעֵתִי. מִלְּאֲבֵי רַחֲמִים מִפְּעוֹנָתוֹ. אִזְ חָחֵלוּ לְבַגְתּוֹ: רָבִו בּוּגֵי הַפְּלוּכָה.
 וְחַשְׁלֵם כָּל־הַפְּלוּכָה. רִץ הַסִּתֵּר בְּרֵאוֹתוֹ. כִּי נִגְמְרָה מְלֹאכְתּוֹ. כְּלוּלָת
 מַעֲדָלִים נְאִים. לְפִי עֲגִין הַבְּנָאִים: יִזְכֵּר לְךָ עֲתָה. אֲתִמּוּל אֲשֶׁר הִבְרָתִי.
 תִּשְׁעִי בְּיָדֵי וּבְקִרְרוֹ. בְּגִמְתָּ לְעֲגִין שְׁחָרְרוֹ. זֶה קִיְמוּ בְּאַמֶּת. וּפְרַע לֹא
 אִישׁ הַיָּמָרָה:

אֲלֵתִירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב:	אָמַר יי לְיַעֲקֹב
אֲלֵתִירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב:	בְּתַר יי בְּיַעֲקֹב.
אֲלֵתִירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב:	גָּאֵל יי אֶת־יַעֲקֹב.
אֲלֵתִירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב:	דְּרַךְ כּוֹכֵב מִיַּעֲקֹב.
אֲלֵתִירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב:	דְּבָאִים יִשְׂרָאֵל יַעֲקֹב.

נִסְכָּה חֲסוּבָה. זְהוּר כְּבֵר נְשׁוּק, מִכִּי פִזְחָה כְּלִים מִזְוִיָּן, כְּשׁוּק ל' כְּלִי זֶין טַעֲנִין טַעֲנִין קַמָּה (זִכְרָא יִרָב
 נ' כְּשׁוּק מִד (מַסְלִים נ'). יַעֲשֶׂה וְגו' כִּן הַכִּיט הַלֵּים לְחַשְׁתּוֹ. בְּלִי לְהַסְבִּימָה, לֹא חֹבֵל לְהַסְבִּימָה לְטַעֲנָן
 מִכּוֹר אֵלֶין לִי כִסּוּת וְשִׁלְמָה. לְפֹדְרָה לְהַסְלִיק, וְל' טַעֲנָה הוּא זֶין סוֹרֵסֶךְ לֹא מַתִּיעָה הַסּוֹבְסִין (כִּיך דין
 ק'נ). יִתְבוּ, טַל' מַסְלִים נ"ט כ"ג סוֹרָה, פִּטְרוֹ, ל' אִיטָה. בְּפִלּוּלִים, נַחֲמַלְתָּם, אֵל יִשׁוּב, מַסְלִים פ"ד,
 לֹא בְּסִבְרָה, נַחֲקוּתוֹ, טַעֲנִין אֲדָרָה פֶּל ה' חֲלָקִיו (מַסְלִים קט"ו). פֶּסֶח, זִכְרָה. רַחֲמֶיךָ, חֲלִיבֵי הַנְּעִיל.
 מִקְלָיו וְשִׁלְפִרְיוֹ, כְּמִינִים נְאִים, שִׁיעַ, הַמְּלַל. יִסְתִּי, חֲסַמְתִּי, בְּקִנְיִן, עֲבָה קוֹנֵה אִמִּים וְחָרָן (נִחְלָתִי י"ד).
 מַעֲנִי, נַחֲמָתִי, בּוּגֵי הַפְּלוּכָה, אִכִּי כוֹנִים חַת נִיט הַטְּלוּכָה, רַץ, שֶׁת, כְּנֻסָה, כְּמֹכַר פְּטוּתָה, שְׁחָרְרוֹ,
 חֲסוּת. יִשְׁרַע יוֹ אִישׁ הַאֲמָת, הַמְּגַר אִיטָה חִים לְטוֹבָה מִרַע לֹא אֲדָרָה מִסְלֵם.
 אֲמַר ה' מִיֵּט זֶה כִּלּוֹ מַחֲנֵר מִפְּסוּקֵי הַמִּקְרָא וְנִסְדָּר עַל מִדָּה חֲלִפְתָּה נִיט' וְחֲלָקֵי כְּמִי בַל
 כִּן חָחֵל לֹא מִסּוּק חֵל תִּירָא טַעֲנִי יַעֲקֹב (יַעֲשֶׂה פ"ד, נ'). אֲמַר ה', ל' יַעֲשֶׂה כ"ט, כ"ג בְּתַר ה'.
 עוֹלֵם מַסְלִים קל"ב, ד'. גָּאֵל, יַעֲשֶׂה פ"ד, כ"ג. רַדָּד כּוֹכֵב, טַעֲנֵר כ"ד, יו'. הַבְּנָאִים, טַעֲנֵר כ"ז, ו'.

אל־תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב:	יִירָד מֵיעֲקֹב.
אל־תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב:	זְכֹר אֱלֹה לַיעֲקֹב.
אל־תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב:	חַדוֹת יְשׁוּעוֹת יַעֲקֹב.
אל־תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב:	קָבוּ אֱדוּלְיָהּ יַעֲקֹב.
אל־תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב:	יָרַח מִשְׁפָּטָיִךְ לַיעֲקֹב.
אל־תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב:	כִּי לֹא נִחַשׁ בַּיעֲקֹב.
אל־תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב:	לֹא־הָבִיט אֵינֶן בַּיעֲקֹב.
אל־תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב:	מִי מָנָה עֵפֶר יַעֲקֹב.
אל־תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב:	נִשְׁבַּע יי לַיעֲקֹב.
אל־תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב:	סִלְחָנָא לַעֲוֹן יַעֲקֹב.
אל־תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב:	עֲתִידָהּ הַיָּשׁוּב שְׁבוֹת יַעֲקֹב.
אל־תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב:	פָּדָה יי אֶת־יעֲקֹב.
אל־תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב:	צִוָּה יְשׁוּעוֹת יַעֲקֹב.
אל־תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב:	קוֹל קוֹל יַעֲקֹב.
אל־תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב:	רַגְוֹ שְׂמֵחָהּ לַיעֲקֹב.
אל־תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב:	יָשָׁב יי אֶת־נַאֲוִן יַעֲקֹב.
אל־תִּירָא עֲבָדֵי יַעֲקֹב:	תַּחֲנוּן אֲמַת לַיעֲקֹב.

אִתָּהּ סִתְרָה לִי כַעֲדַת הַצִּדְוֹנִי רַגְוֹ פִּלְטַת תְּסוּבְבִנִי סִלָּה: בְּמַחֲוֹ בְּיַי עֲדִירְעוֹ
 כִּי בָּהּ יי צִוָּה עוֹלָמִים: יי עַד לְעַמּוֹ יִתֵּן יי יִבְרַךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

רבון העולמים לשיל דף 313.

יִירָד, נִסְתַּדַּר כִּי, יִי, זָכַר, יִשְׁעֵיהּ מִי, כִּי, חֲרוֹת, לִי נִחְמֵיהּ חִי, יי, וְיִשְׁעֵיהּ כִּי, מִי, מִכּוֹ, נִסְתַּדַּר
 כִּי, כִּי, חֲרוֹ, דְרָסִים לִי, יי, כִּי לֹא, נִסְתַּדַּר כִּי, לֹא הָבִיט, אֵס כִּי, כִּי, מִי מִנָּה, אֵס כִּי, יי
 נִשְׁבַּע, לִי מִנָּה חִי, וְ, סִלָּת, לִי נִסְתַּדַּר יִי, יִי, עֲתִידָהּ, לִי יִחְזַקְלָל לִי, כִּי, מִי, יִדְעִיהּ לִי, יִי
 צִוָּה, תְּהִלִּים מִי, כִּי, קוֹל, תְּהִלִּים כִּי, כִּי, רַגְוֹ, דְרָסֵיהּ לִי, וְ, שָׁב, נִחֹס כִּי, גִי, חֲתָן, מִיף מִיכָה
 עֲתִידָהּ סִתְרָה, תְּהִלִּים לִי, וְ, בְּמַחֲוֹ, יִשְׁעֵיהּ כִּי דִי, הִי עוֹן, תְּהִלִּים כִּי, יִי.

לְרִיךְ מִחֹס לְלוֹת אֶת הַכֶּבֶד כִּל דְרַת כְּסִד מִיָּן אֶל אֶת, וְלִכְן יִסְדַּר אֶת אֶלְחֵטוֹ כְּמוֹלֵי אֶת
 וְיִתָּה אֶלְחֵט מִיָּן מִטָּה וְיִסְלִי אִינוֹ לְרִיךְ אֶלְלָה לְכוֹת, וְיִדְלִיק גִּיכְר מִי נִוִּסְף לְכִסְדוֹ מִוִּלְחֵי אֶת, וְנִמְלָה
 כְּמִסְדִּים אִיכְ מִחֹס עִלְמֵת חֲדָד (וְאִינוֹ לֹת כְּכִי מִי יִי, וְתַנְיָהּ מִי כִי נִקְדָּח נִסְכוֹי) אֶתְרֵי אִינוֹ נִהַבֵהּ מִכּוֹס
 אֶתְרֵי כִי אִי מִוֹ סִמְעָהּ אֶל מִוִּלְחֵי אֶת, חִסְיָן כְּמוֹלֵי אֶת מִלִּנְטָה (דְרַת רִפּוּאֵה), אֶת חִסְיָה כְּמוֹלֵי
 אֶת מִלִּנְטָה (אֶת קִי"ט מִי).

סדר ערב ראש חדש הוא יום כפור קטן.

נמנה על ערב ראש חדש שמשללים כדרכה, אלא שאין חזורים חזונו. נוכחים נעים להתענות
 ערב ראש חדש וקוראים אותו יום כפור קטן (ואם חל ל"ח בשנת לו ביום ה' מתענים ביום ה'
 אגמז), ובשעת סגרה הולכים לביה"כ ולוכזים טלית ומניחים השליח, והש"ץ מתחיל תפלה לעני וכו'.*)
 יתן ועט טלית חונך תפילין חונך פטר נמנה פתגם דער חזן פקאנעדען טזטור חו:

ה' תפלה לעני כיריעמך ולפני יהוה ישפך שידו: ק' יהוה שמעוה תפלתו
 וישעתי אליך תבוא: ח' אל תסתור פניך מפני ביום צר לי השהאלי אונקה
 ביום אקרא מדר ענגי: פירכלו בעשן ימי ועצמותי כמוקד נהרו: הוברה
 בעשב ויבש לבי כירשבתתי מאכל לחמי: מקול אנחתי דבקה עצמי
 לבשרי: דמיתי לקאת מדבר הייתי ככוס חרות: שקדתי ואהיה כצפור
 מדר עלנג: פלהיום חרפוני אויבי מהוללי בי נשבעו: פי אפר פלהם
 אכלתי ושקני בבכי מסכתתי: מפגירועמך וקצפה פי נשאתני ותשלבני:
 ימי בצל נטי ואני בעשב איבש: ואתה יהוה לעולם תשב ויכרך לדר
 יד: אתה תקום תרחם ציון פי עת להננה פי כא מועד: בידעו עבדיך
 אתאכניה ואתעפרה יחננו: וייראו גוים אתשם יהוה וכל מלכי הארץ
 אתפבקה: כרבנה יהוה ציון נראה בכבודו: פנה אל תפלת הערש
 ולאקמה את תפלתם: תפתב זאת לדור אחרון ועם נברא יהלליה: כר
 השקף מפורזם קדשו יהוה משמים אל ארץ הביט: לשמע אנקת אסיר
 לפסח בני תמותה: לספר בציון שם יהוה ותהלתו בירושלם: בהקבץ
 שמים יחדו וממלכות לעבד ארזיהוה: ענה בדרך כוז קצר ימי: אמר
 אלי אלתעלגי בתצי ימי בדור דורים שנותיה: לפנים הארץ יסדת ומעשה
 ידך שמים: הקמה יאבדו ואתה תעמד וכלם כבגד יכלו פלבוש תחליפם
 ויחלשו: ואתה הוא ושנותיה לא יתפו: כגירעבך ישפזנו ודרעם לפניה יבון:

*) תענית ער"ח הנתיב אותו ר' משה קורדובניו שדי נלפת סניג אל"ג וקדח לו יום כפור קטן (סדי
 שם הלכות ל"ח ס' פ"ו) ובסם סוה מוכילו ג"כ בעל אל"ה דף ק"ב ע"כ דף ק"ב ודף קט"ט כחג ח"ל
 ח"ל שם סוף אהול וטן כפרה ידחה החדש איעשה פאזנה נמורה כלל אל"ג, דסייט טע"ח יעשה כשו
 י"ב, כשו אטתגים סרנה טחסידי עליון, ויתקן כל הטקולקל הן כטטין הן כנוף הן כטטט ויתורה כמי
 חנה החדשה נמורה ויעונן דוכו סרנה בדי כשיכנס סרנה יסיה כנדיה חדה טב"ל וכן יע"ן כסדרו כחג
 ח"ל חדיש טקדוב כטגו להתענות ער"ח וקורין אותו י"כ קטן והוא ידוע ומתבטט כנדיש, ועוד סדרו וביסוד
 לחזון טעם הסתלמכים כל היום כדי לכטטם טענותם ולסיות להם זכרון בין מנייהם להגות על מדרת
 נחום נחום.

חזן. חלטי תחזינו יהודה אריה סטורניא, ומשקלו כ' תנועות ויחד וסז תנועות.

יום זה יהי משקל כל חפצאטי במל במעומו, בךמות ירח היום, לך
מספר זכיותי ירבה וציון ציון ויהי פורת: יום ודי ודון לבי אצלי גלוי, חושי
עונותי עם דוק רשעי. דיני אני אדע באש קלוי, כי רע וביש ארתי
אל פשעי. הולך ביום ויום אחר בצעי. מבית מקום ספר תינוק ברח: ים
אבן בחבלי שוא ען מושך אחר, לה אלי באתי נצב. רפאות לארס מר
נחש נשך, שואל ומתחנן נכאב נעצב. יושב בענויי אבן מחצב. יד פה
ועין אין לי טעם וריח: ים הן ראש חדשים לעם נתת, לזמן לכפר על
כל חולדתם. מאת אהובים שוטן השבת, על בן אקדמך בתחנתם. מיום
לפניו בא בי או איתם. אשוב לאיש תושב לא עוד אורח: ים וברב חסדיך
אתה מלבי, תמום תרחם ציון קדשנו. הירת מנחתך שים כבוד, כי כה
בעלה עלות ראש חדשנו. נא אל שלח נישא הוד ראשנו. כי שם לבנו
שואף זורח: ים זה וכו'.

ולומרים שומר זה קודם טנחה ולחצר טנחה לומרים שומר ח' למנצח על הנחית, אבל אם שום
יכ קטן כיום ה' תעורר ע"ח טהמים המומרים ולומרים קודם טנחה שומר ח' ולחצר טנחה שומר
כ'. וס קבלת אלומרים לעולם שומר ח' קודם טנחה ושומר כ' לחציה.

כ למנצח מוכשר לדוד: יענה יהוה ביום צרה ישנקה שם אלהי יעקב:
ישלח עזרה מקדש ומציון יסערה: יזכר כל מנחתך ועולתך ידשנה סלה:
יתרלה בלבבה וכל עצתך ימלא: גרנה בישועתך ובשם אלהינו גרנל
ימלא יהוה כל משאלותיך: עתה ידעתי כי הושיע יהוה משיחו יענה
משמו קדשו בגבורות ישע ימינו: אלה ברקב ואלה בסוסים ואנחנו בשם
יהוה אלהינו נוכיר: הפה פרו ונפלו ואנחנו קמנו ונתעדר: יהוה
הושיעיה הפלך יעגו ביום קראנו:

ולומרים ס' תמיד, אשרי זה"ק (ואם יז עשרה אכתענו כהכ"נ סוללים ס"ת וקוללים ודל
ומפלים דרשו ולומר הכ"ן דעי קדיש) ועומדים להתפלל תפלת טנחה כלת (ולומרים עגנו כמע קולט)
וס"ן חזר התפלל בקול (ולומר עגנו כן גולל לרופא), ולח"ב מתחיל הכ"ן:
ישן יתג אשרי, הקוב קדיש, (חוכר וטנו נטנו וייטע געלחוטטע חכעו, וייטעט אמן ודל חוכ
וקט דיה סטרה דרשו) ומן בעטעט אמן סמנה עשרה, חוכר נחירעט דער חזן דמ: ועלבע וייערעוהקט
דקט פקטגט אמן הייר חן:

לכו ונשבעה אלהי כי הוא סדך וירפאנו יך ויחפישנו: יחיינו מימים
ביום השלישי יקמנו ונחיה לפניו: כי לא על צדקתינו אנתנו מפילים
סבטנו לפניה, כי על דמך הרבים: אדניו שמעו אדניו סלה אדני
הקשיבה תעשה אלהיך. למענה אלהי, כישמך נקרא על עירך ועל עמך:
נשאו הוד ראשנו, כליל ועל'ס זכרי ו', יג. וסס סמקל סכון ונס כטלטנו טחט רטו
סכול, ודי למטך.

י"ז השיבנו יי אלקיך ונשובה, ה'ש ימינו בקדמך: ג' שמים

אל מלך, יושב על כסא רחמים. מתנהג בחסידות מוחל עונות עמו. מעביר ראשון ראשון. מרבה מחילה לחטאים ופליחה לפושעים. עושה צדקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם הנמול להם: י' שהוריתנו לומר (מדות) שלש עשרה. וקרלנו היום ברית שלש עשרה. כמו שהודעת לענו מקדם. וכן כתוב וירד יהוה בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה: (ושם נאמר). ויעבר יהוה ויעבר פניו ויקרא.

יהוה יהוה אל רחום וחנון, ארך אפים, ורחיב חסד, ואמרת: נצור חסד לאלפים, נשא עון, ופושע, וחטאה, ונגפה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו. מחל לנו מלכנו כי פשענו: בראתה אדני טוב וסלח ורחיב חסד לקל קראיך:

אנא יי אלהי השמים תפון תפלתנו קטרת לפניך: והוציא כאור צדקנו ומשפטנו בפניך: אמרנו האזינה יי, בינה הגיגנו: בקראנו עננו אלהי צדקנו: כרחם אב על בנים תרחם יי עלינו: לאדני אלהינו הרחמים הסלחת כי מרדנו בו: וסלחת לעמך אשר חטאו לך ולכל פושעיהם אשר פשעו לך ונתתם לרחמים לפני שביהם ורחמים: ואתה תשמע ממקום שמתך מן השמים ושמעת וסלחת: סלחנא לעון העם הזה כגדל חסדך ורחמיך נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה. ושם נאמר, ויאמר יי סלחתי כדברך: הטה אלהי וזנה ושמע פקח עיניך וראה שממתינו והעיד אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקתינו אנתנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים: אדני ושמעה אדני וסלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר. למענה אלהי בירשמה נקרא על עירך ועל עמך:

נחמי החנונים מרדכי בר שנתו ארוך.

מלח

אלהינו ואלהי אבותינו:

י' משאת כפי מנחת ערב רצהנא בכשר. תבון תפלתו קטרת לפניך בתם ובכשר. בקראי ענני צורי היום ופנתה, ס' באשר יביאו בני ישראל את המטה: י' ריח ניהוה אמרי פי לפניך צור עולמים. חלבי ודמי הנמעת בצמי תמור חלבים ודמים. קבל תניח לבי אשר ערכתיו ורה בפיה ימים. וסמאת באשם וכמנחה: י' דרשנא ביום זה הדרשני והקבל להם בניב שמים. שעה למעמדם וסמרתם בפסוק שבעתים. ורצה שיתתם

בְּשֵׁחַ אַחֵר מִדְּהֶצֵּאן מִדְּהַפְּאִתִּים. ה' מִפּוֹשְׁקָהּ יִשְׂרָאֵל לְמִנְחָה: ה' כָּלֵל
 וְעֹלָה תַחֲנַנִּי תַחֲשֹׁב וּמִשְׁטִינִי רִיב תָּרִיב. וְהוֹצֵא כְּאוֹר צְדִקֵי טָרִם יֵבֵא
 תִּשְׁמַשׁ וְיִשְׁרִיב. שֶׁפֶךְ בְּפִיָּם לִבּוֹ בַתְּפִלָּתוֹ כָּל־אִישׁ ה' וְהִקְרִיב הַמִּקְרִיב
 קִרְבָּנו לַיהוָה מִנְחָה: ה' יִשְׂרָוֶן עִמָּךְ יְשִׁיר תִּסְדֶּךָ בְּטוֹב לֶקַח. הַטָּה אֱלֹוֹי אֲוֶךָ
 וְשִׁמְעֵנִי וְעִנֵּינִי פָקַח. וְרָאָה כִּי טוֹב מִסְתַּוְּפָה בְּשַׁעְרֵי רַחֲמֶיךָ. ה' וַיִּקַּח מִן־הַבָּא
 בְּיָדוֹ מִנְחָה: ה' בָּרַב רַחֲמֶיךָ אֲמַרֵי הַאֲחִינָה יי. הַגִּיגִי בִינָה. וְאִם־נָא כְּעֹאֲתֵי
 הֵן בְּעִינֶיךָ אֱלֹוֵי קָדָם מְעוֹטָה. וְלִקְחֶתָּ מִנְחָתִי מִיָּדֵי אֲשֶׁר הִבֵּאתָ לָךְ
 בַּתְּחִלָּה. ה' וַיְהִי בַעֲלוֹת הַמִּנְחָה: ה' שְׂדֵי לֹא מְצֹאנֶךָ שׁוּיָא כָּח לַעֲרֵה מִקְדָּם
 קִגְרִי. אֶחָד הַמִּרְבֵּה וְאֶחָד הַמִּמְעִיט בְּשׁוּבוֹ נִפְשׁוֹ רַצִּיָּת. אֶךְ יִכּוֹן לִפְנֵי
 לַפְּנֵיךָ בְּמִנְחָתוֹ בְּעֵת הַקָּרִב אֹתָהּ. ה' חָאֵת תּוֹרַת הַמִּנְחָה: ה' בְּהִיּוֹת מִזְבִּי
 וּמִקְדָּשִׁי עַל מִכְּוֹנוֹ וּגְבוּלוֹ. הִיוּ מִכְּפָרִים עָלֵינוּ בְּשַׁעִירִים הָעוֹלִים לְגֹדְלוֹ.
 וְעַתָּה בְּאַשְׁמֹתֵנוּ לוֹ חַפֵּץ יי לְהִמְתַּנֵּנוּ. ה' לֹא לֶקַח מִיָּדֵינוּ עֹלָה וּמִנְחָה:
 ה' תִּתְּנֵנוּ יְדָבָר עִמָּךְ יִבְקֹשׁ סְלִיחָה בְּלֵב מֵר. הַעֲוֹ מוֹתִיָּצֵב עַל מְצוֹר וְעוֹמֵד
 עַל הַמִּשְׁמֵר. מַחֲלָה פְּגִיעָה לַעֵת מִנְחַת עָרֵב וּמְצַפָּה כְּפָר. ה' כִּי אָמַר אֲבִיכֶם
 פָּגִיו בְּמִנְחָה: ה' יְרוּשָׁלַיִם עִירָה בְּנָה וְעִירָה מִקְצֵה. אִסּוּרִים רְצוּצִים פְּתַח
 וְלִחְשֵׁשׁ הוֹצֵא. וְעָרְבָה לִי מִנְחָתָם פִּימִי עוֹלָם וְתִשׁוּב וְתִרְצָה. ה' עוֹד פְּנוֹת
 אֶל־הַמִּנְחָה: ה' וּגְפֹצוֹת יִשְׂרָאֵל לְקַבֵּץ יָדָה שְׁנִית הַטֹּסֶף. כְּרוּשָׁה עָדָה
 הַרְעַם בְּנָה טוֹב תֹּאסֶף. וַיֵּשֶׁב מְצַרְף וְסַחַר אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּזָהָב וּבְכֶסֶף.
 חִים וְהָיוּ לִי מִגִּישֵׁי מִנְחָה: אֵל סֹלֵךְ יוֹשֵׁב וּבִי.

וְגִשְׁלֵמָה פָּרִים שֹׁפְתֵינוּ: תִּבּוֹן תְּפִלָּתֵנוּ קְמַרְתָּ לְפָנֶיךָ מִשְׁאֵת בְּפִיָּנוּ מִנְחַת עָרֵב:
 יְהִיו לְרָצוֹן אֲמַרֵי פִינוּ וְהִצִּיּוֹן לִבְנוֹ לְפָנֶיךָ יי צוּרְנוּ וּגְאֻלָּנוּ: סוּחַם אֵב עַל בְּנוֹס וּבִי.

סליחה.

לשם סוּחַסִים אֲלֵעוֹר בְּרַבֵּי יוֹחֵק הַלִּוִי.

ה' אֱלֹוֵהֵי בְּשֵׁר עִמָּךְ מִפְחָדֶךָ סָמֵר. וְתִכְמוֹד עוֹמֵד עַל מִשְׁמֵר. וּמְצַפָּה
 לַעֵת מִנְחַת עָרֵב. כִּי אָמַר. ה' אֲבִיכֶם פָּגִיו בְּמִנְחָה: ה' לְהִקְשִׁיב לְבוֹשְׁטֵיגֵב
 קִצָּן תִּבְאֵן. סֹאֲטוּ בְּרַעֲשׁ אֱלֹוֵהֵי תִדָּן סוּאֵן. וְאִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמֹר הֲלֹא דָבוּ.
 ה' מִאֵין עַד פְּנוֹת אֶל־הַמִּנְחָה: ה' יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ אֲשֶׁר בָּךְ מִאֲמִין. אִם
 בְּשִׁמְאֵל דְּחִירָה קִרְבָּה בִימִין. כִּי לְשַׁחַר פְּגִיעָה. ה' וַיִּקַּח מִן־הַבָּא בְּיָדוֹ
 מִנְחָה: ה' עוֹדֵבֵי שְׁנַע מִשְׁלֵמֵי פָרִים שִׁפְתוֹתָם. רַצָּה וְהַשְׁלֵךְ בְּמַעֲלוֹת יָם כָּל
 תְּמוֹתָם. יַעֲרֵב לְפָנֶיךָ שִׁינְתָם וְדָגָתָם. ה' בַּתְּפִאֲרָה וּבְעוֹלָה וּבְמִנְחָה:
 ה' וְיָבֵר שֶׁר פָּגִים וְשַׁעִיר פָּגִימֵי וְחִיצוֹן. יְהוּדָנָא אֲמַרְיֵנוּ לְפָנֶיךָ לְרָצוֹן. וְתִשְׁעַב

מִנְחָתוֹ בְּשֶׁה אַחַת מִן־הַצֹּאן. וְהַמִּזְבֵּחַ מִן־הַפְּסָלִים, מִמִּשְׁקֵה יִשְׂרָאֵל לְמִנְחָה:
 וְרָאָה כִּי אֵזֶלֶת יְדָנֹו וַיִּוְשְׁבֵי מְרוֹם שָׁחֹו. פָּסֹו אֲמוּנִים וַיִּכְבֵּן לְקָחֹו כְּבֹד פֶּה
 וְעַל שִׁפְהֹו. וְיִשְׁלַחֹו בְּגֵי יִשְׂרָאֵל בְּיָדֹו מִנְחָה: מ' בָּרַר גֵּיב שְׁפָתַיִם בְּשִׁחַר
 פְּרוֹשׁ. עֲנִי וּרְפָא מִזְבַּחֶךָ הַהָרוֹם. חֲלֶקֶת לְשׁוֹנֵי תַעֲרֵב בְּשִׁמּוֹן. וְלָרֶם אֶת־
 הַעֲלָה וְאֶת־הַמִּנְחָה: מ' בֵּית תְּפִלָּתָם מְקוֹם צָקוֹן לְחֶשֶׁם. חָשׁוֹב כְּבִמְקוֹם
 אֲשֶׁר יִבְשְׁלוּ שָׁם הַבְּתָנִים אֶת־הַחֲטָאִת וְאֶת־הָאֲשָׁם. וְיִאֲשֶׁר יֵאֱפוּ אֶת־
 הַמִּנְחָה: מ' יִצְוֶה יי חֲסִדֹו קוֹמְמוֹת הַשִּׁיבְנֵי לְגֹוֹי. לְפָאֵר מְקוֹם מְקַדְּשֵׁי לְחַדְשׁ
 בְּדַר זִוִּי. וַיֵּשֶׁב מְצַרְפָּה וְטַהַר אֶת־בְּגֵי לִוִּי. וַיִּזְוֶה לִוִּי מִגִּישֵׁי מִנְחָה: א סלך וכו'.

טוב יי לכל ורחמי על כל מעשיו: טוב יי לקו לנפש תדרשנו: טוב
 וחיל ודומם לתשועת יי: טוב לחסות בני מבטח באדם: טוב לחסות בני
 מבטח בנדיבים: טוב וישר יי על בן יורה חטאים בדרך: טוב יי למעוז
 ביום צרה וידע חסי בו: כי הוא ידע יצרנו זכור פיעפר אטנו: כי טוב
 יי לעולם חסדו ועד הד ודר אמונתו: כרחם אב על בנים וכו'.

לחסי תרווי בנימו, ומקלו ו' ו' תנוסת.

פוסין.

מ' בַּת עֲפֹו לֹא תַחֲשֶׂה. וְלֹא תִשְׁקוֹט בְּזַעֲקָה. וּבְמְקוֹם עוֹלָה וְאֲשֶׁה. תִּבְיֵן
 קִדְוֹן הַקֶּה. לִי מַגִּישֵׁי מִנְחָה בְּצַדִּיקָה: גְּשִׁיֵא אֱלֹהִים הַנְּאֻמָּן. רֹאשׁ צוּרִים
 אִתְּנֵי. הַשְּׂבִים שִׁחַר וְזִמָּן. עֲמוּד וְעֵרֹךְ תַּתְּנֵנִי. בְּמְקוֹם תְּמִיד מִיָּפֶן.
 לְשַׁחַר עַל קַרְבְּנֵי. וְכִי הָאֵמִין בִּי. וַיִּחְשְׁבֶהָ לוֹ צַדִּיקָה: לִי. וְחִדְוֹ לְמַאֲרָה
 עֲזָו. וְעֵקֵד בְּמוֹזַבַּח אֲבָנִיו. לְפָנֹת עֲרֵב הַנֵּן. וְהֵאֵל גְּשִׁיֵא פְנֵיו. לְתַמִּיד
 עֲרֵב מְטוֹן. לְהַתְּרַצוֹת פְּנֵי אֲדוֹנָיו. כְּאִישׁ לְקַח מְלֵא חֲפְנָיו. קַטְרֹת סְמוּם
 דָּקָה: לִי. סְסֵלֵל יֵשֶׁב אֹהֶל. הַלֵּן בְּמְקוֹם מְשַׁבַּח. לְרַבֵּי פְּרָדִים יְהֵל.
 בְּתַקְרֵב בְּבֵית זִבְחָה. וְאִם אֵין קִרְבָּן לְיְהֵל. תְּמוּרָם אֲעַרְךָ שְׂבַח. וְנִבְחַד
 לִי מִזְבַּח. עֲשֵׂה מִשְׁפָּט וְצַדִּיקָה: לִי. גְּאֵלְמִתִּי דוּמְיָה. מִשְׁאֵין עֲבוֹדַת פְּרָדִים.
 וְאֵד אֲשִׁיר בְּשִׁבְיָה. וְאֶסְפוּ לִוִּי אֲמוּנִים. וְעַל כְּלֹזֹאת אֹדָה יְהֵ. כִּי הוּא
 גְּעֵלָה בְּדִינִים. לְגֹו בְּשֵׁת הַפְּנִים. לְךָ אֲדַנִּי הַצַּדִּיקָה: לִי. חֲלָף קַרְבָּנֹת פְּרָד.
 הַסְּלִתִי תְּרָאָה. בְּזִכְרֵי עַל הַסְּדֵר. עֲבוֹדַת מְשֻׁרְתִים בְּאֵי הַיֵּבֵל חֲדָר בְּחֲדָר.
 וְשִׁמְעֵי מִבְּשָׂר בְּמִרְאָה. וְזִרְחָה לְכֶם יִרְאֵי שְׁמֵי שְׁמֵשׁ צַדִּיקָה: לִי.

אל סלך יושב.

פרוים ידל ל' חור כי יכל (אית ל'א ב'ו) וישקן תקן תפלת טענית כמד חננים וסרדים על
 מנחת (נכוח ב'ו ב') קרבן ליהל להאיד, כשעם ולת תחירו מנחתי (טלחבי ח' י). לך ארני ערפת,
 מיל תנ"כ דניאל ב', ו' וכן הוא כשחזר מנחתי לטענה י"ב אשר מנח לוקח הפיוט הזה.

ולח"כ יאמר סתון עשרת רחמנא וחקל עונה כדיל ויעבור.

- רחמנא אדבר לן קימיה דאברהם רחיקא . כדיל ויעבר :
- רחמנא אדבר לן קימיה דיצחק עקידא . כדיל ויעבר :
- רחמנא אדבר לן קימיה היעקב שלימא . כדיל ויעבר :
- רחמנא אדבר לן זכותה דיוסף צדיקא . כדיל ויעבר :
- רחמנא אדבר לן קימיה דמשה גביא . כדיל ויעבר :
- רחמנא אדבר לן קימיה דאהרן כהנא . כדיל ויעבר :
- רחמנא אדבר לן קנאותה דפינחס קנאה . כדיל ויעבר :
- רחמנא אדבר לן קימיה דדוד משיחא . כדיל ויעבר :
- רחמנא אדבר לן צלותה דשלמה מלכא . כדיל ויעבר :
- רחמנא טוב מרגעך ולא נהיב ריקם מן קדמך . כדיל ויעבר :

ע"ס א"ח כ"ט . אל סלך יושב .

אלהינו ואלהי אבותינו . אלהתעש עמנו כלה . תאחו ידך במשפט .
 בבא תוכחה נגדך . שמנו מספרך אלתמח . גשתך לחקור מוסר . רחמך
 יקדמו רגלך . דלות מעשים בשנהך . קרב צדק מאליך . הורנו בזעקנו לך .
 צו ישועתנו במפגיע . ותשיב שבות אהלי תם . פתחיו ראה כי שמנו . וסור
 נמת לא תשכח עדות מפני זרעו . חותם תעודה תתיר . סודך שים
 בלמודך . שבור אגן הספר . נא אליהסר המזג . יה דע את אשר ידעך .
 כשר את אשר לא ידעך . כי תשיב לבצרון . לבידים אסירי התקנה :

ודי סגול כל רמי נסים ז"ל .

רבוט שלעולם . קדם כל דבר אין לי פה להשיב ולא מעט לתרים
 ראשי . כי מפני שעונתי רבו מלמנות ותפאתי עצמו מספר . וכמשא כבד
 יקבדו מפני . מתודה אני לפניך יי אלהי בכפיפת ראש . בכפיפת קומה .
 בכגשת חיל . בחלישות כח . בשכיחות לב . בגמיכות רוח . בקנה . בכרעה .
 בהשתתות . באימה . בקעת . ברתת . בזוע . בחלחול . ביראה . ובמזרא . אומר
 אני לפניך יי אלהי מקצת מקדעשי הרעים . ומדרכי המכערים . ומפעללי
 המקוללים . לאמרם אי אפשר . לברם אין בי כח . לגלותם לא אעזר חיל .
 לדברם לא אדעם . לתגדם איני כרי . לתבוע עליהם סליחה ומחילה וכפיה
 סה אני סה חיי . אני הכל וריק . אני רפה ותולעה . אני עפר ואפר . בוש
 אני כחשאי . ומבלם אני מפשעי . אין לי פתחון פה להתעדות לפניך . גדול
 עוני משא . עצמו פשעי מספר . בשתי וגם נבלמתי . כנגב הנמצא בפתיחת :

רבונו של עולם. אם עמדתני לפרש את חטאי ולבארים. יבלה הזמן
 והם לא יכלו. על איורה מהם אתבע. ועל איורה מהם אבקש. ועל איורה
 מהם אתודה. על הכלל או על הפרט. על הנסתרות. או על הנגלות. על
 הראשונות. או על האחרונות. על החדשות. או על הישנות. על
 השמנות או על הנודעות. על הנזכרות או על הנשכחות ממני. יודע אני
 בעצמי שאין בי לא תורה ולא חכמה. לא דעת ולא תבונה. לא צדקה
 ולא ישרות ולא גמילות חסדים. אבל אני סכל ולא יודע. בער ולא מבין.
 גזלן ולא נאמן. חייב ולא זכי. רשע ולא צדיק. רע ולא טוב. וכל מעשיו
 רעים עשיתי. וגם עברות רעות עשיתי. ואם אתה דן אותי כמעשי. או
 לי. וי לי. אהיה עלי. אויה על נפשי. ואם תבקש לנקותי כמטהר וכמצרף
 כסף. לא ישאר ממני מאומה. כי אני כקש לפני אש. וכעצים יבשים
 לפני האור. כסף סיגים מצפה על חרש. הבל הבלים אין בו ממש:

כמה אקדים או מה רפואה אבקש. כבן סוטר ומורה הייתי. בעבד
 מורד על אדוני. בתלמיד חולק על רבו. את אשר טהרת טהאתי. ואשר
 טהאת טהרתי. את אשר הטהרת אסרתי. ואשר אסרת הטהרתי. את אשר
 אהבת שגאתי. ואשר שגאת אהבתי. את אשר תקלת החמרתי. ואשר
 החמרתי תקלתי. את אשר קרבת רחקתי. ואשר רחקת קרבתתי. אך לא
 לתעוּסָה נתפגנתי. ובעצת מצח באתי לבקש סליחה מלפניך. שמתי פני
 ככלב העזתי מצח בונה וגשתי לפניך בבשת פנים. וכן כתוב ומצח אשה
 זנה ניה לך מאנת הכלם:

רבונו של עולם. לא על עצמי בלבד אני מתפלל ומתודה כי אם
 בעדי ובעד קהלק העומדים לפניך. ואף על פי שאיני ראוי ולא זכי
 להתודות על עצמי וכל שבן על אחריים. אבל כי ברפך לתאריך אפק
 ומדתך להעביר קצפק ומטהנה לרחם על בריווקי וביותר לשבים אליך
 ומדים ועוזבים ומתנחמים על פשעיהם ואינם מבסים אותם שבן כתוב מבסה
 פשעיו לא תצליח ומודה ועוזב ירחם. ומציל את נפשו מדינה של גיהנם:
 רבונו של עולם. מנהג בית דינך הצדק לא כמנהג בתי דינן של בני
 אדם. כי מדת בני אדם כשהוא תובע את חברו בממון או ביר דין או
 אלושופט אם יכפור יפצל מן הממון ואם יודה מתחייב לתן. ובית דינך
 הצדק לא כרחה אלא אם יכפור אדם או לו ואז לנפשו. ואם מודה
 ועוזב אתה מרחמיה:

דבוננו שר' עולם. לולי חטאינו ופשעינו לא היינו בושים ונבלמים.
 תעלמה היינו מתודים כי אי אפשר לו לאדם לבקש על חטא והוא לא חטא.
 ולא ידע. עו רחמיה אלא בהעבירה חטאת יראיה. ולא על עצמי בלבד אני
 מתודה כי אם בעדי ובעד קהלה: יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואהי אבותינו
 שתסלח ותמחל לנו על פלעונותינו ופשעינו ותכפר לנו על פלחטאתינו:

אלהינו ואלהי אבותינו

תבא לפניך תפלתנו. ואלהתעלם מתחנתנו שאין אנחנו
 עז פנים וקשי ערף לומר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
 צדיקים. אנחנו ור' א חטאינו. אבל אנחנו חטאנו:
 אשכנו. בגרנו. גזלנו. דברנו רפי. העוינו. והרשענו.
 זדנו. חמסנו. טפלנו שקר. יעצנו רע. בזבנו. לצנו. מרדנו.
 נאצנו. סרדנו. עוינו. פשענו. צרנו. קשינו ערף. רשענו.
 שחחנו. תעבנו. תעינו. תעהענו.

סרנו מבעותיך וממושפטיך הטובים ולא שודה לנו: ואתה
 צדיק על פלחטא עלינו. כי אמת עשית ואנחנו הרשענו:

אשכנו מכל עם. בושנו מכל דור. גלה מקונו משוש. דדה לבנו
 סחטאינו. החבל אדינו. ונסרע פארנו. זבול בית מקדשנו חרב בעונותינו.
 סידתנו היתה לשמה. יסי אדמתנו לזדים. פחנו לנכרים. ועדיין לא
 שגנו מבעותינו. והיך געז פגינו ונקשה ערפנו לומר לפניך יי אלהינו
 ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו. אבל אנחנו חטאנו: אשכנו וכו'.

ואתה צדיק וכו'.

לעינינו עשקי עמלנו. ממושך ומורט מקונו. נתנו עלם עלינו. סבלנו על
 שכמנו. עבדים משלו בנו. פורק אין מידם. צרות רבות סבבנו. קראנך
 יי אלהינו. רחמת מקונו בעונותינו. שגנו מאחריך. תעינו כצאן ואבדנו:
 ועדיין לא שגנו מבעותינו והיך געז פגינו ונקשה ערפנו לומר לפניך יי
 אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו. אבל אנחנו חטאנו:

אשכנו וכו'. ואתה צדיק וכו'.

אל ארך אפים אתה. ובעל הרחמים נקראת. והיך תשובה חרה:
 גדלת רחמיה וחסדיך. תזכר היום ובכל יום לזרע ידיך: תפן אלינו
 הרחמים. כי אתה הוא בעל הרחמים: שתחנן ובתפלה פניך נקדים. פרושת

לענו בקרם: מדרון אפק שזיב. כמו בתורתך כתיב: ובצל כנפיק נחסה ונתלונן.
 כיום וירד יי בענו: תעבר על פשע ותמחה אשם. כיום ויתיצב עמו שם:
 תאזין שועתנו ותקשיב ממונו מאמר. כיום ויקרא בשם יי. ואשם נאמר.
 ויעבר ירוה י על פניו ויקרא.

יהוה יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורבה חסד ואמת: נצור חסד
 לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו:
 סלח לנו אבינו כי חטאנו. מחל לנו מלכנו כי פשענו:
 בראתה אדני טוב וסלח ורבה חסד לכל קראיך:
 חטאנו צורנו. סלח לנו יצורנו:

נקמת קלות אין לוטרים זה חלל לוטרים אבינו סלכנו וכו' וחס' כ' ה' סלך וכו'.

שמוע ישראל יי אלהינו יי אחד:

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

הוא האלהים:

יי מלך יי מלך יי ימלך לעולם ועד:

עגנו אלהי אברהם עגנו: עגנו פחד יצחק עגנו: עגנו אביד יעקב.
 עגנו: עגנו כגן דוד עגנו: עגנו אלהי המרפבה עגנו: עגנו העונה בעת
 רצון עגנו: עגנו העונה בעת צרה עגנו: עגנו העונה בעת רחמים עגנו:
 עגנו רחום וחנון עגנו: רחמנא ענינן. רחמנא פרק. רחמנא אתמלא
 רחמין עלן ועל כל אנשי ביתנא ועל כל אחנא בית ישראל ומחשוכא
 ליהודא אפקנו בריל שמך רבא: קדיש שלם.

לוטרים טומור זה, וחסרו קדיש יתום. עלינו. ואם חל ר"ח כנסת לו כיום ה' אלו עושים י"ב קטן
 כיום ה' אלמנו, לוטרים תרגון קודם קדיש אלם ולוטרים אש"כ טומור כ' יענך ה' ביום צרה (מסלכו
 למעלה דף 320) קדיש יתום. ויש קהלות שטומיפים לומר אבינו סלכנו קודם הטומור אין בלגט האלוטרים
 כל כנסת.

למענך על הגתית מזמור לדוד: יהוה אדנינו מה אדיר שמך בכל
 הארץ אשר תנה הודך על השמים: מפני עוללים ויונקים יסדת עו למען
 צדקה להשבית אויב ומתנקים: כי אראתה שמיה מעשה אצבעתיך ירה
 וטובים אשר פוננתה: מה אנוש בירת זופרנו ובקר אדם כי תפקדנו: ותתקדו
 קעט מאלהים וכבוד ותדר העטרה: תמשיכה במעשי ידך כל שנתה
 סתת דגלי: צנה ואלפים קלם וגם בהמורת שני: צפור שמנים ודגי תים
 ער אדות ימים: יהוה אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ: קדיש יתום.

סדר הפלת ראש חדש.

בסגרתה שלכתי ר"ח מתפללים כמדה חלה א"ח תחנון. ובשנת ער"ח חין חומרים לדקתך.
בערבית אל ראש חדר מתפללים כמדה חלה אמוסיפוס יעלה ויבא בעבודה.
בשחרית מתפללים כמדר כל יום חלה אמוסיפוס ובראשי חרשיכם כמדר הקרבנות, וחומרים
יעלה ויבא בעבודה, וחרת חרות התעלה אל ש"ן קורין הלל גדלוג ועטומד וטכרכין עליו חתלה וסוף.
והיחיד יחזור חרש אים יאטר להם הודו והם יעטו חרדיו הודו, ונלכוד גריך לשטוע הודו, ויאטר, ויאטר
שפי הש"ן דשטוע כשונה, ואם נלו לח יאל, או יאטר כל אחד עטו נכחת. הנח לכהכ"כ בשעה אומר
הכטר הכלל חומרו עשהם וחח"ב יתפלל, ואם עומד כפסוקי דזמרה חומרו אם חבל לח ינך נרכת הלל
בין אטכרך נחך אטר ויאחזת. ולכן בימים אנומרים בהם הלל, לח יוכל לחטרנו כפסוקי חומרה. גתי
החבל חך ז' חין קורין ובחזורין לבית קורין.

בר"ח והצובה ורגלים קורין הלל ולעולם גומרים אותו חון טן ר"ח ושנת ימים
האחרונים אל פסח אומרם אותו גדלוג. ובה"ט חיללים התמילין קודם הלל.

מן ר"ה, פסח שבועות, סוכות, שמיני עצרת חוטר שמחת תורה ויום חוץ מן
חנטה, וירד דעו אקרגענו גויך נמך דעס שמונה עשרה דמו הלל גענוגענו.

**ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר
קדשנו במצותיו וצונו לקרוא את ההלל:**

**הללויה. הללו עבדי יי הללו את שם יי: יהו שם יי מבורך
מעשה ועד עולם: ממזרח שמש עד מבוא מהלל שם יי:**

לקרוא את ההלל, הספרדים חין טכרכים כנוסחא זו רק על ההלל אל ר"ח חבל כהלל אל
מועדים חומרים לגבור את ההלל וכנוסח הרמב"ם (הלכות ברכות ט' י"א סטן י"ב והלכות חנטה ט' ג'
סטן ה' וכן גם טסת הכוזרי טאטר ג' סטן ל"ט.) וטנהגנו הוא ע"ס הר"ט טרוטכטורג טנהג לומר נבל
שם לקרות את ההלל, ודעה נטיר לח"ח ט' תפ"ז ותרט"ד. והעקר הודל טה"ח ידעס ברוח וכו'
אחל טטוד רב טטרס וטטרט"ס ונח"ח ט' תכ"כ ונבל זו וכו' הטנהיג לחכן ירחי ונחטודלהם וכטוד
כספרדים גם כטודים קדמונים אל האטכמים, וטה אנטודים אחרונים טדל נלי ה"ח כרזש חייט חלה
טנז הטדסיפוס וכטר הגיחו כעל ויי"ל ודו"ה ז"ל.

הללויה הללו עברי, ו' טטודים טטוכים חלה טכטן קי"ג עד קי"ט נקדלו שיריה כטי חיל
(כסחים קי"ג, כ"י ערכין דף י', כ"י) וכטס טנהג הוא הלל (סיד רנה דף י"ח) וכן קדוים גם כעלי
טטטרת (כגן חפסוני ד' טקריחה וס' טטכרי טות, טיס טד ככא, חכלי טות, וחכרי דהליולא, וכן טוי
וחטרס יס ג' דטטיכי, דויועג, דיטטיה, וההלל) וכטס הוא של טס חוסן קריחתו בימים קדמונים טהיה
טנהגם לקדלו טסקות טסקות וטיו טונים טעם כעלת הללויה טל כל דטור ודטור טהיה קודח הטקדח
(כטטוד כטוכס דף ל"ח, כ' וידעלטי אנת טרק ט"ו וטטכת טופרים טרק ט"ו וטטרט"ס הלכות חנטה טרוק
ג') ולטי אגם ו' טטודים אחרונים אנתהלים קדלו הלל (אנת קי"ח, כ') ועוד הטוטוד קל"ו גם הוא
אז הלל (ברכות ד', ט"ג, כסחים קי"ח, וטענית י"ט, וטדה תהלים), לכך כדו להבדיל טהם חת ההגל טוכ כטוש
טוד גטם טדטי הלל כטראה (ברכות ג"ג ח') כעטוד אטר על גחולת טללים וכעטוד אטרו אותו כטח"ט טל
אטיט הטטחים אטר כרזשון טהם כעטם כטמרים (כסחים ט"ד), וחיחה כטטחים דף קי"ו הלל זכ טי
חטרי, כטיים אטייטן תקנו להם ליטחלל איהו חומרים חיתו על כל טרק ופרק ועל כל פרה זכרה בלח
חח טלייטן, ולכטטחליק חומרים חיתו על גחולתן. וחיחה כטטרת ערכין דף י' אטר ר' יוחנן טטוס ר'
אטון כן יטולתק אטנס עטר יטיס כטנה יחיד גטור כגן חת ההלל ואלו חן, טטנת טיי חתג וכטנת יטי
חטבה ויט טונ כרזשון אל כטח ויט טוכ כרזשון אל עגרת; וכגולה עטרים וחדד ויט ואלו חן, חטת
יטי חתג וכטנת יטי חטבה וכטי יטיס כרזשונים אל כטח וכטי יטיס טוכים אל עגרת [וכירושלמי דטוכה טונה
גם חת חיל ויט טוכ כרזשון אל כטח, וכגולה חת כטי לילוח הרזשונות אל כטח, וכן הוא גם כעס' טטודים
ט' כ' הלכה י"ט, וכטחלות רב חח"י ט' כ"ו. ודעה חוסכות טטחים ק"ד ע"ב], טלי אנת כחג דחטריין כ'
יטי וטלי אנת כטכח דלח אטריין כל חטי, דחג חלוקין כקדטטטיסן דכטח חין חלוקין כקדטטטיסן (ודעה כל ט'
ט ג"ג); אנת דחוקה כקדטטטיס לייטח, לח אקרי טויעד; דחג חדג דחוקרי טויעד לייטח, לח אקדק
כטייט טלכטח; ר"ה וי"כ דחוקה טועד וחיקדטי כטייט טלכטח לייטח, טטוס דרטי חתנו דאטר רבי חנטו
חטרו טלכטי חטרת לכטי חקנ"ה דטנו אל טולט טטטי טה חין יטחלל חומרים איהם לכטייט כרזשן כטוס
יטיס ככטודים, חטר לכך אטר טלך יטכ על כטח חדון וכטרי חייס וכטרי טחים טפייים לכטייט יטחלל
חומרים איהם לכטי? ויה חטבת דלח כטי וליה כטי וקאטר, טטוס כייטח; כוריה דחייט כייטח לייטח, חטר
ר' יטחן לכטי חין חומרים איהם על גם אטחונה לחון עכ"ל וחיחה כטענית דף כ"ח ע"ג רב חיקל

רם על־כַּלְנוּיִם יְיָ, עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: מִי בְּיָי אֱלֹהֵינוּ הַמְּנַבְיָהוּ
 לַשָּׁמַיִם: הַמְּשַׁפִּילֵי לְרֵאוֹת בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ: מְקִימֵי מַעְסַר דָּל
 מֵאֲשַׁפַּת יָרִים אֶבְיוֹן: לְהוֹשִׁיבֵי עַסְדֵּי־יָבִים עִם גְּדִיבֵי עַמּוֹ:
 מוֹשִׁיבֵי עֵקֶרֶת הַבַּיִת אִם־הַבָּנִים שְׂמַחָהּ. הַלְלָהּ:

בְּצֵאתָ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם בַּיּוֹם יָצֵאתָ מֵעַם לְעוֹ: הַיְיָתָה יְהוּדָה
 לְקִדְשׁוֹ יִשְׂרָאֵל מִמְּשֻׁלּוֹתָיו: הַיּוֹם רָאָה וַיִּגַּם הַיְיָרֵדֵן יוֹסֵב לְאַחֹר:
 הַהָרִים רָקְדוּ כְּאֵילִים נְבָעוֹת כְּבְנֵי־צֹאן: מֵה־לָּהֶּן הַיּוֹם כִּי הִגּוּס
 נִרְדֵּן הַסֵּב לְאַחֹר: הַהָרִים הִרְקְדוּ כְּאֵילִים נְבָעוֹת כְּבְנֵי־צֹאן:
 מִלִּפְנֵי אֲדוֹן הוֹלֵי אֶרֶץ מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: הַהִפְכֵי הַצֹּר אָנֹס
 קַיִם חֲלָמִישׁ לְמַעֲיֹנֵי־קַיִם:

ט"ח ופסח (חן טאני ימים הראשונים) מדלגים טן לא לנו עד יי זכרנו.
 חן ר"ח, חונר חן פסח פסח רדיטטטן טחגע חן, ווירד לא לנו ניכט געבעטטט.

לֹא לָנו יְיָ לֹא לָנו, כִּי לְשִׁמְךָ הֵן כְּבוֹד עַל־חַסְדְּךָ עַל־אֲמִתְּךָ: לְפָנֶיךָ
 אֲמַר הַגּוֹיִם אֵי־הֵנָּה אֱלֹהֵיהֶם: וְאֵלֵהֵינוּ בַּשָּׁמַיִם כֹּל אֲשֶׁר־הִפִּץ עֲשׂוֹהֵם:
 עֲשִׂיתָם בְּכֹסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם: פְּהִלָּתָם וְלֹא יִדְבְּרוּ עֵינֵיהֶם לָהֶם וְלֹא
 יִדְאוּ: אֲזֻנֵיהֶם לָהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ אֶף לָהֶם וְלֹא יִרְחֹוּ: יְדֵיהֶם וְלֹא יִמְיֹשׁוּן
 תְּגִלָּתָם וְלֹא יִהְלְכוּ לֵאמֹרֵנוּ בְּגִרְזָנָם: כְּמוֹתָם יִהְיוּ עֲשִׂוֵיהֶם כֹּל אֲשֶׁר־בְּיָמֶיךָ
 בָּרָם: יִשְׂרָאֵל בְּטַח בְּיָי עֲזָרָם וּמְנַגֵּם רֵוָא: בַּיּוֹם אֶהְרֵן בְּטַח בְּיָי עֲזָרָם
 וּמְנַגֵּם רֵוָא: יִדְאֵי יְיָ בְּטַח בְּיָי עֲזָרָם וּמְנַגֵּם הוּא:

לטל חוננו דקא קרו כלילא כרים ירחא סגר לאססוקיטטא, כיון דחוז דקא מדלגי דלוגי פטר טעע מינה
 מנה לטופיטס כידיהס עב"ל ורחא כחוספות טס וכחוספות ערבין דף י' וחוספות כרכות דף י"ד וכסוד
 ח"ח ס' חב"ח. וכחכ התניח פטן ל"ג (וכטלח ג"כ כסוף ס' לקוטי מדרס) טלחתי כסס הגלונים ז"ל
 מנין חלטיטס הלל כר"ח, טכיוט ארטמו דוד כחללים הללויה הללו חל כקדשו, י"ג פטמים הללו כנגד י"ג
 חדסי, וטטטע הללו חל כקדשו על קדוש החדש הללו יס, ולפיכך חטו כופלין כל הנכטה על זנה טעוטת
 טט טה י"ג חדסי ועל חדש כ' ימים עב"ל. המנביהי, המשפילי, טקיוטי, להושיבי, מושיבי, ככל חלה
 הידין אטוף טטטות קן ללחות הלסון. המשפילי לראות. הוא דטוק עם פסוק אלמני, וטעורו כן הוא
 י"י כה' חלטיט, הטנגיטי לכת כטמיס, הטטפילי לרחות כחרן. מאטטפות ל' יחיד הוא, דוגטת אחות
 חמה (טכלול דף קט"ח). לעז, הטדער כלסון ככרית חליטה לסון עברי, וטזה כטטנה קורין חותה ללוטות
 כלס (טגלכ רחל פדק כ'), וחחרים אטירטו כטו לעג ל' חרף וכוון דוגטת טולח לעז על כניו (חטת
 ל') כטו עליון הטדינה (פטחוס כ"ח). קטטלותיו הטוי"ס כטתח ט"פ הטכרת, אגס טיס, כטו ללגס
 טיס לטקייט הי"ן גס הי"ד חייטס ככ"ח וטוי"ז כחולס וטוח כוסף כוי"ז על וחיטו חרן. לא לנו, לא
 כטלס. על חסדך של אטתך, כן הוא ט"פ הטכרת כלי וי"ו, חכל כטטטור קל"ח, כ' על חסדך ועז
 חטתך. ח"י לרס, כטכ כן אטר כטטותחיו, ככל לסון ח"י טתח, כר טן חד קטן, וחחרן ח"י (דכ"כ ב"ח,
 י"ג) עב"ל וכן כטטר גס עליו טס, לית קטן וכל חט"ף דכוחי", וכן הוא ככל כטטריט וכן כטכלול דף ד"ג.

י זכרנו יברך יברך את בית ישראל יברך את בית אהרן
 יברך יראי י הקטנים עם הגדלים יסף י עליכם עליכם
 ועל בניכם ברוכים אתם ליי עשרה שמים וארץ השמים
 שמים ליי והארץ נתן לבני אדם לאהמתים יהללוה ואל
 פלידדי דומה ואנהנו נברך יה מעתה ועד עולם הללוה

ט"ח ופסח (חן טכני ימים הלואנים) מדלגים טן אהבתי עד מה אשוב.
 טן ר"ח חנוי טן פסח פקט דריטטען טתגע טן, ויורד אהבתי ניכט געבעטעט.

אהבתי פרי שמעו יי את קולי תחנוני: פיהפה אונז לי ובימי אקרא
 אפפוני הקלרמות ומצרי שאול מצאוני צרה ויגון אמצא: ובשם יי אקרא
 אנה יי מלטה גפשי: חנון יי וצדיק ואלהינו מרחם: שמר פתאים יי דלתו
 ולי יהושיע: שובי גפשי למנוחייכי בי יי גמל עליכי: פי חלצת גפשי
 מפנות את עיני מן המעה את דגלי מנחמי: אתהלק לפני יי בארצות החיים:
 האמנתי כי אדבר אני עגיתי מאד: אני אמרתי בחפזי כל האדם פוב:

מה אשוב ליי כל התגמולוהי עלי: כוס ישועות אשא ובשם
 יי אקרא: גרתי ליי אשלם נגדה נא לכל עמו: יקר בעיני יי
 המוטה לחסדיו: אנה יי פראני עבדך אני עבדך בראמתי
 פתחת למוסרי: לק אובח ובה תודה ובשם יי אקרא: גרתי
 ליי אשלם נגדה נא לכל עמו: בחצרות בית יי בתוכי
 ירושלם הללוה:

הללו אתי כל טים שבחודו כל האמים:
 כי גבר עלינו חסדו ואמת יי לעולם הללוה:

זכרנו ל' זכרה ודלס כמחז סלוב"ג. לא המחים וקלויקה בן הוא ככל ס"ט, כ' תטות וטקף מיניק וכנ"ל.
 קוף ה' סלמה הוא אחד טן גסה דכתיבין כה"ל בסוף כל בקשה ע"ס המסרת, וכן קל"ה ה' כי אני
 שדך אנסוק ט"ו, קסאים כאל"ף נחה וכו"ד נקראת בחזקת, גילוי חסד וי"ו וטלרע, וכמוטור קט"ו, ו' הוא
 גי"ס טל"ה ו"ו וטלעיל, ש"י גם הוא טלרע ע"ס המסרת. פ"ד רסעה בן הוא. בארעות החיים, טל"ך
 יחלל בן טרז רז"י ור"ק, וכתבטוטל וכ"ר ס' ותי גם טלוחיות דר"ע חות ט' חרן שתיס חיים
 חללה וקדישא, כתב חו"ס ו"ל הדל"ח אל גדה רסה ככל המסרים וכ"י וכן העיד הר"ד לטודרסה (גמור
 הגוס) סדל"ח רסה, לכן חין למדו כלל ל' גוד שכולם דנואים בסיס תיססת חות כסוסס, חכן הוא סס
 כחשל ט"ו הגוס ופידנו להגיד נח לכל טטו, וכואו אילום הגדר אנדר לטגיד כשלחות טכ"י כסודות
 וכלל, וכן חרנשו סלרטי חתני כען ניסוי לכל עשוי עכ"ל ויסה סירט וידוע כי טלח טא טטו
 כסודת טקיסת כען טתה וע"כ י"ס לחתנס כססוק, איינע געוויכרע בענפחלונ חרך רעק טוויגען, פרוקלונט
 טן ק"ו ויינגע פקלעט". המותר, כען טתת. בתוככי כ"ף חלואנה כלרי וסכמים בחזקת וטלעיל וכואו כען

האן מנגן חודו והקסל עונה.

י' רודו ק' ל' י' כי טוב	כי לעולם חסדו: ק' הדו
י' אמרנה ישראל	כי לעולם חסדו: ק' הדו
י' אמרו נא בית אהרן	כי לעולם חסדו: ק' הדו
י' אמרו נא יראי יי	כי לעולם חסדו: ק' הדו

מִדְּמַצַּר קָרָאתִי יְהוָה עֲנֵנִי בְּמִרְחֻבֶיהָ: יי לִי לֹא אִירָא
 מִחַיֵּעֶשֶׂה לִי אָדָם: יי לִי בְּעִזָּרִי וַאֲנִי אֲרָאָה בְּשִׁנְאָי: טוב
 לַחֲסוֹת בְּיַי מִבְּטַח בְּאָדָם: טוב לַחֲסוֹת בְּיַי מִבְּטַח בְּגִדְיָבִים:
 בְּלִטּוֹיִם סִבְבּוֹנַי. בְּשֵׁם יי כִּי אֲמִילֵם: סִבּוֹנִי גַם־סִבְבּוֹנִי. בְּשֵׁם יי
 כִּי אֲמִילֵם: סִבּוֹנִי בְּדַבְרֵיהֶם דַּעְכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים. בְּשֵׁם יי
 כִּי אֲמִילֵם: דַּחַח דְּחִיתָנִי לְגַפְלִי וַיִּי עֲזָרְנִי: עֲזֵי וְזָמַרְתָּ יְהוָה וַיְהִי
 לִי לִישׁוּעָה: קוֹל רִנָּה וַיִּשׁוּעָה בְּאַהֲלֵי צְדִיקִים יָמִין יי עֲשׂוּהָ
 חַיִל: יָמִין יי רִזְמָמָה יָמִין יי עֲשׂוּהָ חַיִל: לֹא־אָמַרְתָּ כִּי־אָהֲרֹן
 וְאֶסְפֵּר מַעֲשֵׂי יְהוָה: יִסֹּר יִסְרָנִי יְהוָה וְלִמְנוּחַ לֹא נִתְּנָנִי: פְּתַח־דְּלִי
 שַׁעֲרֵי־צַדִּיק אֲבֹא־בָם אֲוֹדָה יְהוָה: וְהַשְּׁעַר לַיִּי צְדִיקִים יָבֹאוּ בוֹ:
 אֲוֹדָה כִּי עֲגִירָתִנִּי וְהוֹדִי־לִי לִישׁוּעָה: אֲוֹדָה

בתיב וכו' נוספת. הודו לה'. מנהגו שהחן חוזר לענות חודו, ואומר החן יאמר
 כל וקסל עונה חודו, אינו על דרך קריאת הקדמונים הנוכחת בסוכה דף ל"ח ע"ג, אבל כמדת מנהג,
 כמדת עם נוספות ד"ה טחאן שמלוה ובפירוש הר"כ ד"ה הוא חוזר חודו, ומה שמנגן החן חודו וטחאן
 מנהג יסן הוא זה כיוולת ממדת ילטדנו הטובת נילקוט איר רטז תקפ"ו ח"ל האטיעני את קולך הכלל, כי
 קולך עת נהודו לה', ומרדך כלזה כלזה ה' הושיעה כל וכלזה ה' הכליזה נח. המצור, אם דבר טארס
 נדר על טחל, טסב קלט (מ"ח ו' כ"ט). קראתי יי, יו"ד אל יח דגה ע"פ הטמרת וכן יו"ד אל יסרני
 יי במסוק י"ח. עניי נעסם רביע טוגרס הטמסוק והכו"ן טקטן נס"ט קדמונים וכן נטכול דף ל'. בדרסנת
 כל"ט ט"פ הטמרת הטומרת חלין טלין דלת טסקין ה"ח, ובזויתיה (יבוע ט"ו, ב"ח) ידידיה (ע"ג י"ג, כ"ה)
 טמליה (ירעיה ב', ל"ח) היהדיה (ד"ח ד', י"ח) נתיה (ד"ח ד', י"ח) וענתמיה (ד"ח ח', כ"ד)
 ישרדיה (ד"ח ח', כ"ו) הללויה, קדטח (תהלים ק"ד, ל"ה) נטרתייה (תהלים קי"ח, ה') כעטייה (על
 ח' י') טלכתייה (איר ח', ו') עב"ל וכמעט ממנה כי במרתוביה הוא חנה אחת, וכן גם רכ ורנה נטמסיה
 דף ק"ו לכתייה נטרתייה חנה אחת היא כלי טחלקת, ובכר הדפיסה כך חו"ה ו"ל נטרורו ט"פ טקרא
 כ"ה, וכן טיקר; ואף כי נטלח נטרס הוכח נילקוט תהלים רטז חתע"ה אדרס יס אל נטרתייה על הסט,
 נטר דעטו טככ טקוס אכר הטורס טמנגד למסרת ההלכה כמסרת. אטיקס חכדיחם, וטלחן אנטון הל"ד
 נטחט ע"פ הטמרת. רדחתי חמר כן כנגד החויב, חמה החויב דחיתי לכסול, חכל הסט טורני אלח נטלחי.
 דער הס"ח נדגס דוגמת לספד לספד לישכ לישכ לישכ לשפף לחפד: חפש, חכל עם נ"ח וכ"ף הסט רטויים
 טפד כופל כאלכ כחזוב בשפף, ומעמיס יולחיס טן הכלל כמו בשכח כופד. קול רנה. קול ורנה, ולח
 טמן קול חל רנה על פי הטעמים, כי אחויה, חכל אחיה, יסרני הנו"ן דנוטה. יי יו"ד דנוטה, אודר,
 טחאן טד טף טמליים כל טקוק, ויסודו כנוטה סוכה דף ל"ח טקוק אכתו לכסול יכסול, ופיעה רכ"ו

אבן מאן מאסו והבונים היתה לראש פנהו: אבן
 מאר יי היתה זאת היתה גפלאר בעינינו: מאת
 וההיום עשה יי גגילה ונשמחה בו: זה

החזן מנגן אגא וסקהל עונה. החזן חוזר ומנגן אגא וסקהל עונה.

אגא יי הושיעה נא אגא יי הושיעה נא

אגא יי הצליחה נא: אגא יי הצליחה נא:

ברוך הבה בשם יי ברכנוכם מקירת יי: ברוך

אלי ויאר לנו אסרוחג בעבתים עד קרנות המזבח: אל

אלי אלהי אלהי ואלהי אלהי אלהי אלהי: אלי

הודו ליי כי טוב כי לעולם חסדו: הודו

יהללך יי אלהינו כל מעשיך, וחסידך צדיקים עושי רצונך וכל עמך
 בית ישראל ברה יודו ויברכו וישבחו ויפארו וירוממו ויעריצו ויקדישו
 וימליכו את שמך מלבנו. כי לך טוב להודות ולשמך נאה לומר כי מעולם
 עד עולם אתה אל. ברוך אתה יי מלך מהלל בתשבחות:

בכל יום איש תפלת טוסף חוטר הסף קדים שלם אחר הלל, לכן כחנוכה (חזן מראש חדש ואת
 חזן חוטרם כי הם חזני קדיש. כחל ראש חדש נחול מולידים ספר תורה ח' וקוראים ד' חכאים בסדר פניח
 בסדר התמיד, כהן טתלת וידבר עד עולת תמיד, לוי חוזר אל ואתרת להם וקורא עד רביעית הסין,
 ישראל עד עולת התמיד ונסכה, רביעי ונראשי חדשים עד יעשה ונסכו. חזני קדיש. יהללו, וטחזירם
 הספר תורה להיכל. אשרי, וטל לבין (ואין חוטרם לטנח) חזני קדיש, וחוללים התפילין, וטתפללים טוסף.

והנה כן מפני אי מרה זכולה בפולה, הודו תחלה וסוף, יאמר נח שלש פעמים, קדושי יה, עני
 כשרתבי, ה' לי, ה' לי, טוב לחמות, טוב לחמות, סבובי, סבובי, דחה דחיתני ויהי לי ליטעה, קול דנה
 ויטעה, יסין ה', יסין ה', לא חמות, ולשח לא חכני, מתחו לי אשרי, זה השער, חכל טחודך ולטעה
 חינו כפול וע"כ כופלים את הספוקים, ורזה עוד בפסחים דף קי"ט. גפלאר הלס"ד קטורה והאל"ף נבלת
 חגמת יחפאת (שמות ה', ע"ז) טכלול ק"ט, ע"כ. הצליחה מלרע ע"פ הטמרת.
 יהללך, טחכחת בפסחים דף קי"ח ונקראת אס כרכת השיר, ר"ל הצרכה על השיר והסיר הוא
 סהלל כטנאר לטעלה, וסרע"ס הלכות חנוכה פרק ג' טטן י' טניח כל הנוסחא אך כטנוי קלת טטוספתו.
 וט טערת טניחא כטתי טוסתלות, החת כטוסתתנו טניחא כמדר אל כסת, וטוסתא חתרת כדך עד טניח
 כמדר ר"ח ויהי כן תיחרה, יהללך טעשיך ישכחך עסוסך יודך חוסך כפי גדל נסך וכחוב כל
 הגשמה תהלל יה הללויה ברוך אתה ה' מלך סהלל כחשבחות" — יהללך ה' אלהינו כל טעשיך,
 כן כרתה סרע"ס וכן הוא כטנודרס וכן הוא גם כמדר רס"ס וסר ס"י וכן כמנ יעכ"ך, והוא טעך וע
 אס הכתוב יודך ה' כל טעך (תהלים קט"ה, י'). ונקת מדרים יסללך ה' חלהינו של כל טעך, וטלת
 זו יחרת הוא וסחלים לקיטה יסר להם הנוסא ליסללך כי אז למר טעשיך לכחא. יודו ויברכו וכו' טס
 זה אל ח' גחיס נח ג"כ ככטת. כי לך טוב להודות, ע"כ תהלים ל"ב, כ'. וכמדר סמרי כ"י הנוסחא
 "סד והוד לומר מלכותך כי לך עני" וכו' וטוכידה גם חנודתס. מעולם עד עולם, תהלים ל' כ'.

תפלת מוסף לראש חדש בחול.

אֲדָנִי שְׁפָרְזֵי תִפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן נוֹמֵל חֲסִדִים טוֹבִים וְקָנָה הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא נוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָרָהּ. מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְגַן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.

פסוק שמיני עצרת פוסק חן ביו פסח ומגט יסו:

מְשֻׁבֵּי הַרְוֵחַ וּמְזִרֵי הַגְּשָׁם:

מְבַלְבֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְחַיֵּי אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרַיִם מִי בְּמִדְבָר בְּעַל גְּבוּרָתוֹ וּמִי הַזְמִיחַ לְךָ מֶלֶךְ מַמְיֹת וּמְחַיֶּה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה. וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֶּה הַמֵּתִים:

קדוש לבין נעדרת כחולת.

נִקְרַשׁ אֶת־שֵׁמֶךָ בְּעוֹלָם כְּשֵׁם שְׁפָרְזֵי יְשׁוּעָה אֹתוֹ בְּשֵׁמִי קְרוֹם בְּתוֹב עַל־יְדֵי נְבִיאֶיךָ וְקָרָא זֶה אֱלֹהֵי וְאָמַר יי' קְדוֹשׁ וְקְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יי' צְבָאוֹת סֵלָא כָּל־הָאָרֶץ בְּבוֹדוֹ: " לְעִשְׂתֶּם בְּרוּךְ יְאֻכְרוּ. יי' בְּרוּךְ בְּבוֹדוֹ יי' סִטְקוֹמוֹ: " וּבְכִבְרֵי קְדֻשָּׁתְךָ בְּתוֹב לְאֻמֵּי. יי' יִסְלַח יי' לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךָ צִיּוֹן לְדֹד וְדָד הַלְלוּיָהּ: " לְדֹד וְדָד גִּיּוֹר גְּדֻלָּה וּלְנֶחֱמָה נְצַחִים קְדֻשָּׁתְךָ נִקְדִּישׁ וְשִׁבְחֶךָ אֱלֹהֵינוּ כְּפִינֵנוּ לֹא יִטּוֹשׁ לְעוֹלָם נְעַד כִּי אֵל סֵלָה גְדוֹל וְקְדוֹשׁ אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקְּדוֹשׁ:

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וְקְדוֹשִׁים בְּכָל־יּוֹם יִתְהַלְלוּךָ סֵלָה: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקְּדוֹשׁ:

רֵאשִׁי תְּרִשִׁים לְעִמָּךְ נִרְחַמֶּה זְמַן כְּפָרְהָ לְכָל־הַיּוֹדוֹתָם. בְּדוֹתָם מְקַרִּיבִים לְפָנֶיךָ זְבָחֵי רִצּוֹן וְשְׁעֵירֵי חַטָּאת לְכַפֵּר

ויקרא המיוז נפתח, לא נקטן, כי אין טעם הספק מלמד גדול כל כך לבטח סתם לקמן חבל
במין המלמד על תולדותם, ויחזור, אתה השם נחמ את רחמי חדשים לעטף לביות זמן כשהם לכל
פולחנם, ורחם למעלה דף 262. תולדותם, תולדות עטף ר"ל לכל זרעם, כן מירחו סעוט. והכל ט בסמן
ע"ג כחז ח"ל פירש הסכס בעל המלמד כחם החכם ר' יסודה סלוי (רחם מורי מלמד ג' סמן ה') כי
כמי תולדותם אז חל חדשים, ר"ל ר"ח היה נח על כל תולדות (ר"ל מולדות) ויש חזק ולכין קרא
ר"ח זמן כשהם, ומירש ג"כ מיר שונא מיר ילך הרע כי הוא הבר הנודר ולויר לכתשית, ור"ל כי מיר
סמלחת לזכרון לפני השם כדי להנלל מיר הבר הנודר עב"ל חננס הדוחק כמירש הוא הסכס הכמי אל
פולחנם על רחמי חדשים גלוי לעינים. זכרו רצון, אהם מלכים את יחזל ללחיסם שבשים זכמו סכסוב
ונחם לו לכפר עליו (ויקרא ח' ד'). לכפר בעדם, כדחיתח כחלש סם' אטעות שטירי ר"ח טכסרין על
סטוד אכל את הסטות, וסם נגמרת דף ט' ע"ג אטר קרא וחזתה נתן לכס ללחח את שן הסדה לכפר

בערם. זכרון לכלם יהיו. ותשועת נפשם מיד שונא: מזבח
 חדרש בציון תבין. ועולת ראש חדרש געלה עליו ושעיר
 עזים געשה ברצון. וכעבודת בירת המקדש גשמה בלגו.
 ובשירי דוד עבדה הגשמעים בעירך. האמורים לפני
 מזבחה: אהבת עולם הביא להם. וברירת אבות לבנים
 הזכור: והביאנו לציון עירך ברנה ולירושלים בית מקדשך
 בשמחת עולם. ושם געשה לפניך את קרבנות חובותינו
 תמידים בסדרם ומוספם בהלכתם: ואת מוסף יום ראש
 חדרש הזה געשה ונקריב לפניך באהבה כמצות רצונך כמו
 שכתבת עלינו בתורתך עלי ידי משה עבדך מפי כבודך באמור:
 ובראשי חדרשיכם תקריבו עליה ליי פרים בני בקר שנים
 ואיל אחד כבשים בגרשנה שבועה המימם: ומנחתם
 ונספדם כמדבר שלשה עשרנים לפר ושני עשרנים לאיל
 ועשרן לכבש ויין כנסבו ושעיר לכפר ושני תמידים בהלכתם:
 ואלהינו ואלהי אבותינו. חדרש עלינו את החדש הזה
 לטובה ולברכה. לששון ולשמחה. לישועה ולגאולה.
 לפרנסה ולכלכלה. לחיים ולשלום. למחילת חטא ולסליחת

פליסם (ויקרא י' יז) והיא קרא בשעיר דר"ח כתיב וכו'. זכרון לכלם יהיו, הקרבנות מעלים זכרון יחול
 לפני הקב"ה לטובה, וכמו שכתוב וזו לכס לזכרון לפני אלהים (במדבר י' י'). והספרדים חושבים זכרון
 לכלם יהיה תשועה נפשם, יהיה כל יחיד ומלת השועה. כלי ז"ו החטור, והנה יחונר יהיה אל תאושם,
 ופירושו זכרון אל הקרבנות ההם הוא יהיה לכלם לתשועה נפשם, ועל דרך ונסלטה פרים שמיטו. והספרדים
 חושבים זכרון לכלם ליי כל עבר, חסנם נוסחתי היא נוסחת רב עטרת והרטובים וכן נחזקת, והנה
 חוסף חוסן ס' תרמ"ט ובס"ט ס' רל"א. סיד שונא, סיד יצר הרע אשר אחד טו' שנותיו הוא אבא (סוכה
 דף כ"ג וטעמת המלך ס' קל"א). ובשירי דוד, פירשו ונסחתי גם כן בשירי דוד, ותחת נשמת הקודשת
 נוסחת גם עליו. הגשמעים בעירך, זה כשתבין נוסח חדש בליון. והספרדים גורסים וישירי דוד עבדך
 נשמת בעדך, וכן הוא בס' רב עטרת ורטובים ונסחתי זו ל' נקמה היא ר"ל שירי דוד עבדך האמורים
 לפני מונח כוכה לשמוע אותם בעדך. אהבת עולם וכו' עתה עב המלמד לטעלה אל ומשועת נפשם סיד
 אבא וט יחונר, והמלמד נוסח חדש עד לפני מונחך הוא טאטר סוסנר בנייהם (לוי' עגו'טו'); והם לוח
 נטרם ככה לת יחונר הלשון חביא לתם כל' נסטר עם נעלה נעשה כשמת כל' טדנרים נעדם, והיה לנו
 לומר תניא לז', ובצר המעורר על זה נעל יוסף חוסן בס' תרמ"ט. אהבת עולם, עט"ה ירמיה ל"א, ג'.
 וברית אבות, כמו שכתוב ויקרא כ"ו ט"ה. והביאנו וכו' הספרדים חושבים, ויהי רצון מלפניך ה' ח"ו
 שתעלה כשנחה לחדנו ותעטנו נבולנו בס' נעשה לפניך את" וכו' ורטובים הנוסחת, ח"ו מפי חסילי
 גליט שאלנו ובתחוקתו טעל אדעתנו, יהי רצון מלפניך ה' חסילי שאלנו לחדנו וכו' ובתחוקת רש"י
 הנוסחת, זה יסוד טען ועדת נעשות קדננס על גבי מונחך וכן יהי רצון וכו' וכן גורם חסילי
 נוסחתי לז'. לציון עירך ברנה עט"ה ירמיה ל"ה, י'. ושם געשה וכו' טעם ולהלכה כנר טבואר נכתבת את
 ותהי ילח.

עון (כבוד הטוב והכפרת פשע) . כִּרְבַעְמָה יִשְׂרָאֵל בְּחַרְתָּ מִכָּל
הָאֲמוֹת . וְהָקִי רֵאשֵׁי חֲדָשִׁים לָהֶם קִבְעָת . בְּרוּךְ אַתָּה יי
מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְרֵאשֵׁי חֲדָשִׁים :

רְצֵה יי אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם . וְהִשְׁבֵּ אֶת
הַעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתְךָ . וְאֵשִׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפְלָתָם בְּאַהֲבָה תִקְבַּל
בְּרָצוֹן . וְהָיוּ לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ .

וְהַחַיִּינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים . בְּרוּךְ אַתָּה יי
הַמְחַזֵּיר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן :

סודים זרובני

סודים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר יוֹצֵרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית
בְּרָכוֹת וְהוֹרָאוֹת לְשִׁמָּה הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עַל
שְׁתַּחֲוִייתֵנוּ וְקִיּוּמֵנוּ בְּזוֹ הַתְּלִינָה וְהַתְּקִינָה וְהַתְּאִסְוֶה
לְיִזְתִּינָה לְחַצְרוֹת קַדְשֶׁךָ לְשִׁטְרַת חַסִּידֶיךָ וְלַעֲשׂוֹת
רְצוֹנֶךָ וְלַעֲבֹדָה בְּלִבְךָ שְׁלֵם עַל שְׂאֵתָנוּ סוּדִים
לָךְ . בְּרוּךְ אַל הַהוֹרָאוֹת :

סודים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם
וָעֵד . צוּר חַיִּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ אֶתָּה
הוּא לְדוֹר וָדוֹר . נוֹדָה לָךְ וְגַם סֵפֶר
הַהִלְלָה עַל חַיִּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדְךָ
וְעַל גְּשׁוּמֵינוּ הַמְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל גְּסִיּוֹת שְׂכָלֵינוּ וְעַל
נַפְלְאוֹתֶיךָ וְשׁוֹבוֹתֶיךָ שְׂכָלֵנוּ עֵרַת עֵרַב וּבִקְרַת וְצַהֲרִים . הַמִּזַּב
כִּי לֹא קָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְּחִיבֵם כִּי לֹא תָמוּ חַסְדֶיךָ מֵעוֹלָם
קִינָה לָךְ :

כמוכח פוסקים על הנסים . מן תנוכה ויירד היער על הנסים חיינו בטוב

על הנסים ועל הפרקן ועל הנבורות ועל התשועות ועל
המלחמות שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה

כִּשְׁ מִתְּתִיבֵהוּ בְּרִיּוֹתָנוּ בְּהֵן גְּדוֹל חַשְׁמוֹנֵי וּבְגִיּוֹ . כְּשִׁעְמָדָה מַלְכוּת יִזְן
הַרְשָׁעָה עַל־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְחַשְׁבִּיתָם תוֹרְתֶךָ וְלַהַעֲבִירָם מִתְּקֵי רְצוֹנֶךָ :
וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים עֲמַדְתָּ לָהֶם בְּעֵרַת צָרָתָם . הִבַּת אֶת־רִיבָם הִנֵּת
אֶת־דִּינָם גָּקֵמְתָּ אֶת־גְּקֵמְתָם מִסִּרְתָּ גְבוּרִים בְּיַד חַלְשִׁים וְרַבִּים בְּיַד
קַעֲשִׁים וְטַמְאִים בְּיַד טְהוֹרִים וְרַשְׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים וְיָדִים בְּיַד עוֹשֵׂי
תוֹרָתְךָ . וְלָךְ עֲשִׂיתָ שֵׁם גְּדוֹל וְקְדוֹשׁ בְּעוֹלָמְךָ וְלַעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל עֲשִׂיתָ
חַשְׁתֵּה גְדוּלָה וּפְרָקָן בְּרַחוּם הָיָה : וְאַחַר כֵּן בָּאֵי בָגְדֶךָ לְדָבִיר בֵּיתְךָ
וְטַעַם אֶת־הַיְכָלְךָ וְטַהֲרוּ אֶת־מִקְדְּשֶׁךָ וְהִדְלִיקוּ גִזְרֵת בְּתַצְרוֹת קַדְשֶׁךָ
וְקַדְשׁ שְׂמוֹנֵת יְמֵי תַנְבְּחָה אֵלֶיךָ לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לְשִׁמָּה הַגְּדוֹל :

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלבנו תמיד לעולם ועד:
וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך באמת האר
ישועתנו ועזרתנו סגורו - ברוך אתה יי הטוב שמך וירך
נארה להודור:

אלהינו ואלי אבותינו - ברכנו בברכה המשלשת בתורה הכתובה עלינו
מושה עבדך האמורה מפני אהרן ובניו כהנים עם קדושה כאמור - וברכה יי
וישמרה: יאר יי פניו אליך ויחנה: ישא יי פניו אליך וישם לך שלום:
שום שלום, טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו
ועל כל ישראל עמך - ברכנו אבינו בלגנו כאחד באור פניך -
כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבת
חסד ועדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום - וטוב בעיניך
לברך ארצ-עמך ישראל בכל-עת ובכל-שעה בשלום
ברוך אתה יי המברך את-עמו ישראל בשלום:

אלהי - נצר לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה, ולמקללי נפשי תדום
ונפשי בעפר לכל תהיה: פתח לבי בתורתך ובמצותיך תרהוץ נפשי - וכל
החושבים עלי רעה, מהרה הפך עצתם וקלקל מחשבותם - עשה למען שמך
עשה למען ימיגה עשה למען קדושתך עשה למען תורתך - למען יחלצון
ידדיה ה'שיעה ימיגה וענגי: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צור
וגאלי: עשה שלום במרומו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:
יהי רצון לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שישבנה בית המקדש במהרה
בימינו ומן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה בימי עולם ובשנים
קדמניות: ועדכה ליי מנחת יהודה וירושלם בימי עולם ובשנים קדמניות:
ה'ן חזר התפלה בקול וזמר קדושת נקדש וזמר התפלה וזמר חזרי קדוש שלום. וזמרים עליו.
שיר של יום. קדוש יתום.

ראש חודש שחל בשבת, בארצות שמשללים כמו בשאר שנתות חלל שמוסיפים נסדר הקדמות
ובראשי חרשיכם, וזמרים התפלה יעלה ויבוא בטוב, ולחזר חזר ה'ן התפלה וזמרים חלל נדלוג,
קדוש חתקל. וזמרים נ' ב'ת וקדושים נרצון ו' נסדר הטוב, ומניח ס'ת הכני חלל הרצון וזמר ח'ן
של צניק, וקדוש למטה נס'ת הכני נסדר טיבתם וניום הכנת ונראשי חרשיכם עד סוף מוסף וזמרים
המניח בסוף (ולחזר נדוים הסדרה זו נסדר לטוב נסדר קדושת התורה דף 225). וחזר חרשיכם בסוף
חזר ה'ן ח'ן וזמרים מוסף אל שנת וזמרים חרש המוסדר לטעלה חלל סדר מוסף לשנת.

ברכת הלבנה.

הין מברכין על הלבנה עד אזריחתה ניכרת על גבי הקרקע. לפיכך הין מברכין עד אינחה עליה ג' ימים, ואחר ג' ימים מיד רחוקה לברכה, אלא שטובה טן הטובחר לקדש חוזה בטובח אנת כשהוא מטוסס ונחיו חיים. לפיכך אס ליל טובח אנת קודם ו' חחד, מטתינים עד מ"ג, אבל לא יותר, וכיטי הגשמים סס לחוז לעבור על עונתה הין להטחין כלל. ועד אינתי מברך עליה? עד ט"ז מיום הטולד, ולא ט"ז בכלל. הין מברכין עליה לא קודם ט' בלח ולא קודם י"ב, אהין טקדשין הלבנה אלא מתוך אטחה; טובח י"ב יקדש אנה טטכ"ג קודם שהבדיל בבית, וטובח ט' בלח אחר אטעם קלת, ואס חל ט' בלח ניום ח' יברך עליה אחר הגולה. וכן אבל נו' יטי אכלו לא יקדש הלבנה בשיט עוד זמן לקדשה אחר כך, אך אס יעבור הזמן יכל לקדש נאכלו. הין טקדשין הלבנה לא בטנת ולא בי"ט אס לא נדחוק גדול. כשטקדשין יס להדר אחר הין מברח טטוס ברב עם הדרת מלך, וילכז בגדים נאים וייר רגליו ויברך מעומד, כי גדולפ טטוס וו עד אטח עליה כל הטברך על החדש נומנו כאלו טקבל פני השכינה (סנהדרין ע"ג).

יתלה עיניו לרחות הירח נתחלת הברכה:

הַלְלוּהָּ. הַלְלוּ אֶת־יְיָ מִן־הַשָּׁמַיִם הַלְלוּהוּ בַּמְרוֹמִים: הַלְלוּהוּ כְּלִמְלֵאכָיו
וְהַלְלוּ כְּלִצְבָּאוֹ: הַלְלוּהוּ שֶׁשָּׁמֶשׁ וַיְרַח הַלְלוּהוּ כְּלִכּוֹכָבָיו אֹר: הַלְלוּהוּ שְׁמֵי
הַשָּׁמַיִם וְהַפִּיּוֹם אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמַיִם: יְהַלְלוּ אֶת־שֵׁם יְיָ כִּי הוּא צוּהָ וְגַבְרָאוֹ:
וַיַּעֲמִידֵם לְעַד לְעוֹלָם חֲקִנְתֵּן וְלֹא יַעֲבוֹר: כִּי־רָאָהָ שְׁמַיָּךְ מַעֲשֵׂה אֲצִבְעֶתְיךָ
וַיַּח וְטוֹבִים אֲשֶׁר כּוֹנְנֶתָה: כִּי־תִבְרָנוּ וּבְרָאָדָם כִּי תִפְקְדֵנוּ:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם. אשר במאמרו ברא
שחקים. וברוח פיו בלצבאם. חק וזמן נתן להם. שלא ישנו
אתהפקידם: ששים ושמים לעשות רצון קונם. פועל אמת
שפעלתו אמת. וללכנה אמר שהתחדש עטרת הסארה
לעמוס קטן. העתידים להתחדש במוחה. ולפאר ליוצרים

אשר במאמרו, נוסח הברכה בסנהדרין דף ט"ז וטס' סופרים סרוק כ' ונתיחה הרי"ף בסוף פ' ד'
הרכות ורז עטרס נמדורו והרטנ"ס הלכות נרכות סרוק י' וסמ"ג טעין כ"ז ורוקח ס' רכ"ט והטור נל"ח
ט' תנ"ב. אשר במאמרו ברא וכו' עט"ה תהלים ל"ג, ו'. והנה ע"ס הכתוב ההוא היה לו לומר ברא
שמים, אבל סופרים ברא שחקים. נעטר שנמלא כן ל' שחקים אלל הירח נפסוק ברח יכן עולם, ועד
בסוף נאמן סלה (תהלים פ"ט ל"ח). חק וזמן נתן להם, עט"ה תהלים קע"ח, ו'. הפקידם, טמחחם
ומי אלה טל' הסקד את הלוים (נמדבר ח', ג') והוא נמשקל פקדיד. פקדיי. וכן נמלא נמדוד קבלת
ף ט"ז דוד ע"י אלינו עוטד נתפקידיו אל הקב"ה, והארץ ע"י אהיה שטרת נתפקידיו אל הקב"ה. והארץ
לשולם שטרת, טעמרת תפקידיה. וביקרת רכה סוף פ' י"ט, אנה טנקס תפקידך, ויכניס אינו טנקס
תפקידו, וכולם ל' טמטר ומנוי, בעטשעלוונג. ששים ושמים, על דרך הכתוב יסס בגטור לרוח ארץ
(תהלים י"ט, ו') וכן ניוול אנת אטחים כלאתם ושאים נבואם, ורזה סס. פקד, כן הברכה נמדול וברל"ג
טמ"ג וטוד ורוקח וכן נמדורי רפ"ה ורס"ז וכב"י וכן העתיק רעינו סס טוב נשירחו לטורה חלק כ', ס'
ל'. והוא הנכון כטטור נתפלת אחרית דף 78. פועל אמת שפעלתו אמת, כן נוסח הרי"ף והרמ"ג וסמ"ג
וטר ולכן ירדי וכן נמדורינו גם נמדורי הספרדים, וחורר הוא לכורח אהוא פועל אמת וגם פעולתו היא
אמת וקיימת וכמו אמתנו ויעטידים לעד לעולם (תהלים קט"ח, ו'); וכב"י נרס, פועל אמת אטלתו
ברך אמת, ובע"א, פועל אמת ופקדתי אמת, והענין אחר; אבל נמדול וטס' סופרים וס' רז עטרס
גם נחוק הברכה, פ"פלי אמת שפעלקו אמת" ונרטנ"ס הברכה, פ"פלי אמת ופעלתם לדק", וע"ס נרסה
אמת חור הוא על לנח הכמים אהינם טמנים את סדרם, ורזה נשירוס ר' יונה על הרי"ף גם נמדורי סס.
ולכנה, נקרא הירח לבנה, לפי אורה נרזה לכן, כמו אהטט נקרא חמה ע"ס חמיטות אורה. שחתוריש
בכל ל' יום, וחדוזה וס הוא עטרת חפארת לעמוסו בסון, כי ירפל מונין לחדוזה, ול' עטוטי נטן הוא
ע"ס יטוטי ע"ו, ג'. העתידים להתחדש כסותה, כמו אמתנו תתחדש כנכר נטורכי (תהלים ק"ג, ב').
תפקידו לא סרוק לא רכן נטליחל לומר כמו ארזי חדשים טתקדשין ומתחדשין כעולם הוא כן יהיו ירפל
תפקידין ומתחדשין לעמיד לטות, ורזה גם תכונת הרה"ה טוכזה נטין יעקב לנכונת ס' ל"ט; ודע כי כן

תִּבְעוֹת: הוֹמָה דוֹרֵי לְצַבִּי אוֹ לְעֶפֶר הָאֵילִים. הַנְּהַיָּה עוֹמֵד
אֲחֵר פְּחֻלְגוֹ. מִשְׁנֵיחַ מִן־הַחֲלָנוֹת מְצִיץ מִן־הַחֲרָבִים:

תָּנָא רַבִּי רַבִּי יִשְׁמַעְאֵל. אֱלֹמְלָא לָא זָכוּ יִשְׂרָאֵל אֱלֹא לְהַקְבִּיל פְּנֵי אֲבֵיהֶם
שְׁבַשְׁמִים פְּעַם אֶתְּ בְּחֻדְשׁ דְּיָמִים: אָמַר אַבִּי הַלְכָהּ צְרַךְ לְמִימְרָא מְעַפְּד:
מִי זֹאת עֲלָה מִן־הַמְדָּבָר מִתְרַפְּקַת עַל־הוֹדָה:

וַיְהִי רַעְזָן מִלְּפָנֶיהָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי לְמַלְאוֹת פְּגִימַת הַלְבָנָה. וְלֹא
יְהִי שׁוֹם מְעוֹט. וַיְהִי אוֹר הַלְבָנָה כְּאוֹר הַחֲמָה וְכְאוֹר שְׁבַעַת יָמֵי בְּרֵאשִׁית.
כְּמֹו שְׁהוּתָה קָדָם מְעוֹטָה. לְשָׁנְאָמַר אֶת־שְׁנֵי הַמְּאוֹרֹת הַגְּדֹלִים. וַיִּתְקַים מְקָרָא
שְׁפָתוֹב וּבְקָשׁוֹ אֶת־יי אֱלֹהֵיהֶם וְאֶת דְּוִיד מֶלֶכְכֶם. אָמֵן:

שִׁיר לְפַעֲלוֹת. אֲשָׁא עֵינַי אֶל־הַהָרִים, מֵאֵין יָבֵא עוֹרֵי: עוֹרֵי מַעַם יי
עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: אֶל־יִתֵּן לַפּוֹט רַגְלָהּ אֶל־יְנוּם שְׁמֶרְהָ: הַגָּה לֹא יָנוּם
וְלֹא יִשָּׁן שׁוֹמֵד יִשְׂרָאֵל: יי שְׁמֶרְהָ יי צִלָּהּ עַל־יַד יְמִינָהּ: יוֹמָם הַשָּׁמֶשׁ
לֹא־יִבְטָה וַיְהִי בַלְיִלָה: יי שְׁמֶרְהָ מִכָּל־רַע יִשְׁמַד אֶרֶז־נִפְשָׁהּ: יי יִשְׁמַד
צְאִתָּהּ וּבֹאָהּ מִעֲתָה תַעֲרֵעוּלָם:

הַלְלוּיָהּ. הַלְלוּ־אֵל בְּקוֹדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בְּרִקְיעַ עֹז: הַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרֹתָיו
הַלְלוּהוּ כְּרֹב גְּדֹלוֹ: הַלְלוּהוּ בְּתַקְעַ שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנִבְל וְכִנּוֹר: הַלְלוּהוּ בְּתוֹף
וְקִינּוֹר הַלְלוּהוּ בְּכַנִּים וְעִגְבִּ: הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי־שִׁמְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה:
כֹּל הַנְּשָׁמָה תִּתְהַלֵּל יְהִי. הַלְלוּיָהּ:

לְמַנְעֵהָ בְּגִינַת מוֹמֹד שִׁיר: אֱלֹהִים יִתְּנֵנוּ וַיְבָרְכֵנוּ יְאֵר פְּנֵינוּ אֲתֵנוּ
סְלָה: לְדַעַת בְּאֶרֶץ הַרְפָּה בְּכָל־גּוֹיִם יִשְׁעֵתְהָ: יוֹדֶה עַמּוּם אֱלֹהִים, יוֹדֶה
עַמּוּם בָּלָם: יִשְׁמְחוּ וַיִּרְגְּעוּ לְאֻמּוֹת בְּרִת־שָׁפֵט עַמּוּם מִיִּשְׂרָאֵל וּלְאֻמּוֹת בְּאֶרֶץ
תְּהִי סְלָה: יוֹדֶה עַמּוּם אֱלֹהִים, יוֹדֶה עַמּוּם בָּלָם: אֶרֶץ נְתִנָּה יִסְלָה
יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים וַיִּירָאוּ אוֹתוֹ כָּל־אֲפִסְרֵי־אֶרֶץ:

תנא רבי, וכו' גמרא סנהדרין ט"ב ומכילתו סל"ב דף ע"ד לחסרו לכוף סנכס וכו' חסרו
קדיש דרבנן וכן הוא גם סנהג בני ספרד. גם יענין נסדור סיים עם טאטר זה טוס סנכס ונסח
חסרי קדיש דרבנן, חכל הוא הקדים עוד קודם תנא דני חליה את הטאטר סנסהדרין ט"ב, חסר ר'
חוק כל סנכס את חחד טוטט חאלו טקנל סני סכיסה". מי זאת, סד ח', ס'. פגיסת הלכנה, סנטטסה
על סקטתה כדחיתח בחולין ס', ט"ב ויהי אור הלכנה, ט"ס יסעיה ל', כ"ו. ובקשו חוט ג', ס'.
שיר למעלות אשא עיני, טוטור קכ"ח. הללויה הללו אל, טוטור ק"ג. חטית כ' הטוטוריס טכ"ח
טל ט"ח ט' טכ"ו כס סל"ה, חטנס סל"ס כדף ע"ד חדף ק"ט ט"ג ל"ח כוכי חלח את טוטור ק"ג
ככו חטטור קודם דוד טלך יסרל. ונרלח סחוסטו גם את טוטור קכ"ח טוטור סכטו ט סטט ויהי
טטרת סטט סטטטו טכל דנר רע. לסנצח בנגינות, טוטור ס"ו חטטורו ט"ס חטוקוליס ככו סכטו
טטרת קטר סל"ס סוף דימי קידוש הלכנה.

לוח לקביעת המועדים.

לדעת הימים הראוים לקבוע בהם המועדים.

ראש השנה וסכות זגהו. כפור נדהו (וכמוהו העניח אסחר אלא אלא חל זגנת יוקדם ליש פ'). חנוכה חגדהו. צום י' טבת חגדהו. פורים חגהו. פסח חגהו (וכמוהו צום י' חסו וט' טב חל אלא חל זגנת נדחו ליום ח'). שביעות והושענא רבא חגהו.

הרי ילא לנו הסטן לטיס אלא יחולו בהם המועדים, כזה:

לא אדרו ראש השנה וסכות, לא בדרו פסח,

לא גהו זגעות והושענא רבא,

לא אגו יום הכפורים, ולא זבד פורים.

סימן לקביעת המועדים מימות הפסח.

א'ת פ' זיום ח' אל פסח יחול לעולם תשעה באב, ומטן: על טעות מדורים. ב'ש פ' זיום נ' אל פסח יחול לעולם חג זגעות. (וכיום שיחול זגעות יחול חנוכה אל זנה הנאה, חן זמנאי שהנה זגא זה חנוכה היא כסדרה או חסרה, אבל אם היא זלמה או לא יחול חנוכה בזגעות זלפניו.)

ג'ד פ' זיום ג' אל פסח יחול לעולם ראש השנה.

ד'ק פ' זיום ד' אל פסח יחול לעולם קריאת התורה הוא זגחת תורה.

ה'ץ פ' זיום ה' אל פסח יחול לעולם לום כפור.

ו'ף פ' זיום ו' אל פסח חל פורים זעבר.

ז'ג פ' זיום ז' אל פורים יחול לעולם ל'ג לעומר.

סמנים לחבור הפרשיות

י'ד הפרשיות ויקהל פקודי תזריע מזורע אחר קדושים נהר זחקתי חקת זלק טעות זמטי זלביס זלן זמטיס יקראו כל אחת זגנתה זמני זממה זכל אחר פרשיות התורה, ולמטיס שיחברו ויקראו אמיס אמיס יחד זגנת. והכלל זי זגנה פשוטה, תזריע ומזורע, אחר יקדושים, נהר זחקתי, טעות ומטיס זמלם מזכורות יקראו. זגנה מעוברת, ויקהל פקודי תזריע מזורע אחר קדושים נהר זחקתי חטיד זפרדות. אבל אחר הפרשיות מלוי חזקן או מזדן זקביעות הזנה. וזה מטן קריאתן:

זשנה פשוטה,

זקביעה	זש'ה	}	כל הפרשיות מזכורות.
"	זג'ה		
"	זח'ג	}	זמפרדות חקת, זלק.
"	זש'ג		
"	זכ'ז	}	זמפרדות חקת, זלק, זעבים, וילך.
"	זח'א		
"	זש'א	:	זמפרדות ויקהל, פקודי, חקת, זלק, זעבים, וילך.

זשנה מעוברת,

זקביעה	זח'א	:	כל הפרשיות זמפרדות.
"	זש'ז	}	זמזכורות זמטות ומטיס.
"	זג'ז		
"	זש'ג	:	זמזכורות זעבים וילך.
"	זח'ג	:	זמזכורות זמטות ומטיס, זעבים וילך.
"	זח'ה	}	זמזכורות חקת זכלק, זמטות ומטיס, זעבים וילך.
"	זש'ה		

סדר המועדים והרגלים.

הראשון למעשים הוא חג המזבח אשר יום למדע הזה חג הפסח הוא חג המזבח
הראשון למועדי ה'.

ראש חודש ניסן אינו חל אלא באחד מימי חג'ו, וכאחל בשנת אז הוא פירוש החדש, ונתפללים כמו באר
חג חדש בשנת, אלא שטולאים ג' ס"ח וקורים נס"ח ראשון בסדר היום ו' גברי, והשני קודם פירוש חג חדש
נס"ח שני, והשני קודם פירוש חדש נס"ח שלישי, ובטולאר בסדר קריאת התורה למעלה דף 225.
כל ימי ניסן אין מתענין ואין מספידין, ואין אומרים תחנון, ולא יהי רצון אחד קריאת התורה
בני ובחטי, ואין מוכיזין בשמות ואין אומרים לדקתך, ואין אומרים לדוק הדין ולא קדים בבית הקברות.
שבת הסמוך לפסח נקרא שבת הגדול. זו בשנת מתחילים למגן הכל יודוך בקול, ומפסידין וערבה
ליי (אכל נק"ק פ"דע טוהגין להפסיד בכל פירוש חזן חס חל בערב פסח אלו מפסידין וערבה), ונתנה
מוסקים לוטר ברכי נפשי, ויש ק"ק שנהנו לוטר טהגדה עבדים היינו וכו' עד לכפר על כל עונותינו.

בדיקת החמץ.

חור ליד (וכאחל בשנת חור ליד) נדוקין החמץ לחור הכר מיד. אחר תפלת ערבית, ולא יאכל כלום שנה
סעודה קטנה קודם שיכדוק.

הכדוק קודם שיכדוק ענגך נרכה זו.

**כָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל בְּעוֹר הַחֶמֶץ:**

(ויכול להוית אחרים הטבוניס לברכתו) וכדוק כל הטקומות שבראותו שמכניסים
בהם חמץ, ואע"פ שהבית נחבד. ואחר שגמר בדיקתו יזהר להכניע היטב החמץ
ששיר לאכילתו אלא יכרך בדיקה שנית, וחמץ שטל ורובה לנערו נוהגים
לשמרו עד שעת הבישור ולגרשו, וכרך לומר אלא יאחד ויהא זקוק לכדוק עוד.

מיד אחר הבדיקה יטל כל חמץ שבראותו הכלתי ידוע לו שטל נעלם טטנו, ויאמר:

**כָּל חֲמִירָא וְחֲמִיעָא דְאִכָּא בְּרִשׁוֹתַי דְּלֹא חֲמָתָהּ
וְדִלָּהּ בְּעֶרְתָּהּ לְבָטִיל וְלֹהוּא בְּעֶפְרָא דְאַרְעָא:**

ערב פסח נבקר הכבס מתפללים, ואין אומרים סומור לחודה ולא אל ארץ אפים ולא לשבת
אובלין כל חרע ותולין כל חמץ וארסין בתחלת ש, ועבאו נהגו
לכרך בסוף תשיית, ואחר שרפה טכטלים פעם שנית ואומרים:

**כָּל חֲמִירָא וְחֲמִיעָא דְאִכָּא בְּרִשׁוֹתַי דְּלֹא חֲמָתָהּ
דְּבְעֶרְתָּהּ וְדִלָּהּ בְּעֶרְתָּהּ לְבָטִיל וְלֹהוּא בְּעֶפְרָא דְאַרְעָא:**

הניטול ודאי כרך להיות דוקא קודם שעה ששית לפי אחר ומן היסוד אינו
נראות לנעלו. גם כאחל ע"פ בשנת כרך לנער בערב שנת קודם חלות.

על בעור חמץ, פסחים דף ו'. כל חמירא, שם דף ו', ע"כ חמיר רב יהודה אשר רב הסוף
כרך שטל וכו' והר"ף שנית הנוסחה והיא ע"פ אלתמות דר' אחאי גאון ס' ע"ג שם כתב ח"ל, בדליל
לכדוק שחייב לברחי כח"י אקנ"ז על בעור חמץ, וכתר דכדוק ליטח הכי כל חמירא דליכא בראותי שנית
הדין ולא ידענה ביה ליטל שראותי והיא בעמרת דארעא עב"ל רועה לה נחה הטוסחא ג"כ טהלכות גדולות. וכיחלטי
פסחים סוף כ' בא כל' שגרי נה"ל אשר רב, כרך שיאמר, כל חמץ שיש לי בתוך ביתי ואיני יודע בו יטל". חמירא
חרום על אחר. ורביעא, חרום על חמץ (אונקלוס שנות י"ג, ו'). הרמב"ם, רשימו, וירא ה' חרום יחלטי וחסה ה'
יש ליטרים רועה והענין אחד כי כן חרום אונקלוס כל ל' רחיה כל' חות. שדרס"ה כן הנקוד כל' שדנו
שדנו עם בני הנסתר וכמו שהבית כבר נכדק חו"ם נסדר הנדה שלו. לקטיל הכי"ח דנוטה כל"ל כמו דקנא
(שולח ה', ג' ו"ג) אסוף דנוטה הכי"ח כח"י וס"ה. וטעמו יהי טטטל. ולראש דכחל כ' ב"ח.

טובתן של ישראל שהכורים מתעניין בערכ פסח בין בכור מלא בין בכור שאם, ובכורי כהנים ולויים. וזו חומת הארץ שהיא או הארץ מתעניין בשביל בכור קטן, ואין בכל זה טעם שחלעט חלל רשות הוא ולא חובה, גם גדול הבית אם ירצה להתענות טעמה הוי, וכללו הכי חכמי טעמה מתעניין בו כדי שיאכלו כלילה מלה לחזקו, והכל כפי מה שהוא חכם. וכשחל ערב פסח נכנסה יד חומרים שטקדיטין להתענות כיום ה', וטוב שיהיה לכהן בן, ויש חומרים הוהיל וחידיחי חידיחי, לכן אין להעילו חובה אחר שכל עיקר אינו חלל מטה שטקו להקל (יעב"ץ). הכורים יכולין לאכול בסעודת מלכה.

מתחלת שעה שניעית ולמעלה חסור לאכול חמץ ד"ת כללו. ומלה שכלושה בני פירות שאין יולאין מה יד חובתן כלילה וקוראין לה מלה עשירה וכן מלה שנתפדרה ונתכבלה עותר לאכול חף אחר חלות מה עשה עשירית. חבל מלה שיואלאין זה כלילה חסורים לאכול כל יום י"ד. מתחלת שעה עשירית ולמעלה חסור לכל חכם הכרית לאכול חסילו מלה עשירה, חבל אכול הוא מעט כשר פירות וירקות וכלכד שלא ימלא כריסו מהן, וכן יין עותר לשעות כשיעור שגורר תאות המאכל, וכלכד שלא יאמכר טעמו בחוסן און חכמה או שיכוח להשחקע בשינה ויחבטל טעמות הלילה.

לענין מלאכה עד חלות, טקוס שנהגו לעשות עושין, שלא לעשות אין עושין, ויש חומרים לדין טקוס שנהגו שלא לעשות הוא, ואינו טעם פאט בכל טקוס. חסילו טקוס שנהגו לעשות עד חלות, שחלות ולמעלה חסור, ואפילו שחנם חסור בטלחה גמורה, חבל הקלה כגון מעט מקון כלים לנזק י"ט חכם שחר, ואם עושה להשחקר חף היא חסורה, וכל מה שהוא עותר נח"ע כל שכן שטותר נע"ט. אין מקיין דם בשום ע"ט.

לאחר חלות ככנסים לטרחן, ונהגו חכמי טעמה הכריחים לטבול בכל ע"ט, ואין טכריס על הכנילה. אחר תפלת מנחה יעסוק במדר קרבן פסח שהיה נאחט כ"ד בניסן אחר תמיד של בין הערבים, וזה לך מדוי כמו שמוסגים הירחים חכמי טעמה:

רבוץ העולם, אהה צויתנו להקריב קרבן הפסח במועדו בארבעה עשר
 יום לחודש הראשון ולהיות כהנים בעבודתם ולוים בדוכנם וישראל במעמדם
 קראים את ההלל. ועתה בעונותינו הרב בית המקדש ובטל קרבן הפסח
 ואין לנו לא כהן בעבודתו ולא לוי בדוכנו ולא ישראל במעמדו. ונשלמה
 פרים שפתינו. לכן יהי רצון לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיהיה שית
 שפתותינו חשוב לפניך כאלו הקרבנו את הפסח במועדו ועמדנו על מעמדו
 ודברו הלויים בשיר והלל להודות ליי: ואתה תכונן מקדשה על מכונו ונגעלה
 ונקריב לפניך את הפסח במועדו כמו שכתבת עלינו בתורתך עלי ידי משה
 עבדך באמור, דברו אל כל עדת ישראל לאמר בעשר לחודש הזה ויקחו
 לכם איש ששה לבית אבת ששה לבית: ואם יקעט הבית מהיות משה ולקח
 הוא ושכנו הקרב אל ביתו במקבת גפשות איש לפי אכלו תכפו על הששה:
 ששה תמים וקר גדשנה יהיה לכם מן הכבשים ומן העזים תקחו: והיה
 לכם למשמרת עד ארבעה עשר יום לחודש הזה ושחטו אותו כל קהל עדת
 ישראל בין הערבים: ולקחו מן הדם ונתנו על שתי המזוזות ועל הפתקוה
 על הבתים אשר יאכלו אותו בהם: ואכלו את הבשר בלילה הזה על ראש
 ומעלה על מדרים יאכלו: אל תאכלו מפניו גא ובשל מבשל במים כי אם
 על ראש ראשו על קרעיו ועל קרפו: ולא תותרו מפניו עד בקר ותותר
 מפניו עד בקר באש תשרפו: וככה תאכלו אותו מתגיבם חגרים געליכם
 בתגליכם ומקלכם בידכם ואבלתם אותו בתפוזן פסח הוא ליהיה:

ויכבו כהן היתה עבודה קרבו פסח בבית אלהינו. ביום ארבעה עשר בנין
 אתר שחישת תמיד של ציון הערבים ואמר השבת הערות הביאו סדרה נכשית
 או סדרה עזים וקר תמים בראשית ושוחטים אורח בעונה בכל מקום ואין שוחטים
 הפסח ואין זורקים הדם ואין מקטירים החלב על החטף. שחט השוחט וקבל המ
 הענין הראשון שראש השנה ונתן לחברו וחברו לחברו והיבטו בתפוח אל השוק
 זרקו זריקה אחר בנגד היסוד וחזר הכלי ריקם לחברו. מקבל הכלי השלא תחלה
 ואמר בו סחור רביקם. והיו הנהגים עומדים שורות שורות וביניהם בני בני
 ובני בני וקב ולא היו לבושים שגלים ששא יגיתום ויקרש הדם: אחר כן תולים את
 הפסח ומקשיטים אותו כלו וקורעים אותו ומקשים את קרביו עד שיצא הפסח
 ומציאים את האמרים החלב שעל הקרב ויתרת הקבר ושמי הכליות והחלב אשר
 עליהן והאלה לעשר העצה ונותנים אותם לכלי שרת ומולחים אותם ואמר כן מקשים
 הענין של צב המונח על אחר לכהו: ובשלוש בתות הפסח נשחט ואין כח שחור משלשים
 איש ונקסה כח אחר בתמלאה העונה ונעלים אותה. ובעוד שהם שוחטים ומקדים
 סודאים את החלל. ואם נסרה אורח קדם שיקרנו כלם. שונים אורח. ואם שנו שלש
 ועל כל קריאה וקריאה תוקעים שלש תקיעות תקיעה תרועה תקיעה. גמרו לתקריב
 פותחים העונה יוצאת כח ראשונה ונקנסת כח שניה ונעלים העונה גמרו לתקריב
 פותחים העונה יוצאת כח שניה ונקנסת כח שלישית. ומעשה כלן שנה. ואם הפסח נקרא
 ערשה לארעה לו עד ששביא אחר: ובשחל ארבעה עשר להיות בשבת שחישתו
 תריסר המו ושחי קרביו והקטר חלכיו בלכר החים את השבת. וכל שאר עניניו אינם
 חמים את השבת. ואין מוליכים אורח לבית בשבת אלא הנה האמת שהענין עם
 פסחיהם כהן הבית והסת השניה יושבת לה כחל והשלישית במקומה עומדת. חשבה
 שאו ועלו את הפסחיהם: ואמר שיצאו כלם וחצוים את העונה ואפילו בשבת סגנו
 לקליה הדם שניה כה. וביצר היתה הרחיצה. אשר הפים היתה עוברת בעונה ותיה לה
 סקום יציאתה וילתית את העונה סותמים סקום יציאתה ותיה סתמלאה על כל
 דיקיה עד כיהשים צפים ועולים סכו וסנו וסתקפץ אליה כל דם וכל דלילה שברצפת
 העונה ואמר כן פותחים סקום יציאתה והכל יוצא עד שגשאר הרצפת סגנה וקשה
 תהו כבוד הבית: אשרי העם שנקת לו אשרי העם שני אלהיו:

והח' יומי:

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן טוב ומטיב ההרש' לנו שובה אלינו
 כהמון רחוקה בגלל אבות שעשו רצונה בנה ביתך כבתחלה וסונגדה על
 סבו והראנו בכנינו ושמתנו בתקונו והשב שבינתך לתוכו והשב סדנים
 לעבודתם וליום לשירם ולזמרים וישראל לגויהם. ושם בעלה ונראה
 וישתחוו לפניה ונאכל שם מן הנוכחים ומן הפסחים אשר יגיע דדם
 על קיר מונחה לרצון: יהיו לרצון אמרינו והגיון לבי לפניה יי צור
 ונאלי אמן:

ע ר ו ב ת ב ש י ל י ן .

י"ט חל בערב שנת לא יכילו בתחלה לשבת הקדרה בפני עלטה, אבל מכל בטה קדרות לי"ט ואם
 סוחר, סוחר לשבת, חבן ע"י עירוב מכל בתחלה לשבת. עירוב זה עושין אותו כפת ומכיל, ואם לא עשאו חל
 מתכיל לכד טוחר, ושיעורו בכזית בין לאחד בין למאה (ויש מלרבימים כפת כזיזה וכן מוהגים לבתחלה). מלזה
 על כל אדם לערב, וגדול העיר מערב על כל בני עירו כדי שיסמוך עליו מי שכת או נאנס או אבד עירובו.
 הסערת לאחרים לריך לזכות להם ע"י אחר, ואחר שהגביה הזוכה חוזר המזכה ומוטלו בידו ומכרך:

בְּרִיךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל־מִצְוֹת עֲרֹב:
בְּדֵן עֲרֹבָא יְהִי שְׂרָא לְגָא לְמַפָּא וּלְבִשְׁלָא וּלְאַטְכָּנָא וּלְאַדְלָקָא שְׂרָנָא
וּלְמַעְבָּד בְּלַצְרָבְנָא מִזִּמְנָא טָבָא לְשַׁבְתָּהּ לָנוּ וּלְכָל־הַדְּרִים בְּעִיר הַזֹּאת:

וער קיין לה"ק פערטשעהט, דער אמג חויד חויל רייטש: פגען:

דורך דיעוען ערוב וייח עו חונו ערלויבט, לו בתקטען, לו קהצען, טפיווע ווערט לו עראפוטען,
 ולטער פנולירטען חונר חיבערהויפט פלוען נקטהיגע פקן י"ט חויל שבת לו פערריכטען, וף ופקח חונו,
 פלו יערעט, דער חין דיעועט פרטע ופקהנט.

נאכל העירוב או אבד קודם אנאל לשבת, יתן קטחו ותכילו לאחרים שיערנו כמתנה והם חושין ומכילים
 לו חסילו כניתו, ואם חין אם אחרים שיערנו, מותר לאשות פת אחד ולכאל קדרה אחת ולהדליק נר אחד.
 אם נזכר ב"ט ראשון של גלויות שלח עירב יוכל לערב בתנאי ויאמר: אם היום קרש איני צריך לערב,
 ואם היום חול בעירובא הדיון יהא שרא בו' ולמחר חין לריך לוטר כלום. לאחר שהבין לרכי שנת יוכל
 לחבלו ט"ט יניח אותו ללחם טאנה בערכית ואחרית, ולמנחה יכעט עליו.

ע ר ו ב ח צ ר ו ת .

נוהגין לנכות בע"פ קטח מכל בני העיר ועושים טטנו חלת טלה לערוב חלרות ומטלות, ושיעור
 התלה לריך זיכה כשזה בימים כשהדיווחן טן י"ח בני אדם ולטעלה, אבל כשהדיווחן פחות טן י"ח די ליקח
 כאל כל ח' וח' איעור גרונרת שהוא שליט טיפה. ולערב כנה"כ קודם ת"ע החוב סקהל כוטלה בידו
 ומתנה ליד אחר לזכות נה ויאמר לו כלשון הזה (ויוכל לוטר בחיזה לשון שטנין): וכה בעירוב זה
 לאחינו ב"י הדרים פה עמנו ושיבואו לדור בעיר הזאת, (כחצר הזאת, במבוי זה) שיסמכו עליו
 לטלטל על ידו מרשות לרשות בשבת וי"ט הבאים: וחחר הטובה ומוטלו טיד הזוכה וענך נרבה זו:

בְּרִיךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל־מִצְוֹת עֲרֹב:
בְּדֵן עֲרֹבָא יְהִי שְׂרָא לְגָא לְאַפְקָא וּלְאַעְלָא מִן־הַמְּבֹאֹת לְחַצְרוֹת
וּמִן־הַחַצְרוֹת לְמְבֹאֹת וּמִשְׁתִּיּהֵן לְבֵתִים וּמִבֵּיתִים לְשִׁתִּיּהֵן בְּכָל־שַׁבְתוֹת
הַשָּׁנָה (וי"ט) לָנוּ וּלְכָל־הַדְּרִים בְּעִיר הַזֹּאת:

ונוהגין להניח העירוב כנה"כ במקום טאטר שלח יחד ואלא יאכלוהו העכברים.

על מצות ערוב, כינה דף ט"ו ורמב"ם הלכות י"ט סרך ו'. ברן וכו', הרמב"ם טכית הנוסחא כל' הקדש וכן
 גם הסמ"ג בלח מעשה ס' ע"ה טכיתה כלה"ק ח"ל, בערוב זה יותר לו ולכל בני העיר לאשות ולכאל ולהטטין ולהדליק
 טיים טוז אל סחר לשבת, אך כס' רב עמורם וכתנית וכתרות חיים וכטור ח"ח ס' תקכ"ו הנוסח כל' ארטי וכן
 מסה"ל, וחין קמידא בו ויכול לחטור ככל לשון שטנין, ברן כן הוא ככל ס"י וככל ע"ה דקדוק ל' ארטי, ומה
 שמהר"ם חדשים קמ"ו הוא זכור ואף באנקדו קמ"ו לת יתכן, כי ברן הוא בטוקוס קמ"ד וטעמו כשו הוא וכן
 כשסחר לטעלה דף 158, ובטו שלח מוכל להטטין ככל"ס לפני רצה לוטר פתגה קהנה, כן גם סדרות לא יתכן
 לוטר קמ"א קמ"א, וע"כ נחרר בי הנוסחא הקדמונית ברן היא הנכונה וטעמו קמ"א קמ"א אין כנ"ל והוא טיטרי פטול
 כשו דניאל כ', כ"ב (אף כי כל אס כטעם אחר) וכשו ח"ח (ג', י"ט) קמ"א (סורח ס', י"ח), וטעמו כעכרית כזה הערוב
 י"ט מותר לנו. לשמא ככל' דוגמת לשהא לשוא (דניאל ג', ב'. י"ט) וארטי חמה ויחסר ס"א הסעל מהטכת. ולקמ"ד
 סורח ד', כ"ב, וו', י"ח. שרנא, הנר, נר לתגלי דברך תרגטו סוף אגת (תהלים קי"ט, ק"ה).

על מצות ערוב, טחזין ס"ה, ע"ב. ורמב"ם הלכות ערובין דרך ח'. והנה טרזי חכילין וערובי
 פלרות גם ערובי תחטין לשלשן הנרבה שיה הוא. ברן וכו' גם זו הנוסחא טכיתה הרמב"ם כל' טררי וכן
 גם הסמ"ג, ח"ל בערוב זה יהא מותר להולית ולהכניס טן הכתים לחצר וטן החצר לכתים וכתית לכית
 לכל הדרים כחצר. וכסדר רב עמורם וכנ"ע ח"ח ס' אס"י וכמהר"ל כזה כל' פרטיה, י"ט סה טניי טסחל
 ומסחטט אטעמידה רח"ה כסדורו היא ע"ה וי"ב. לאספא, ולהולית. ולאעלמ, ולהעלות, והסל"ף כטגל כשו
 קשרה כניאל ס' ו', רק אסס כתיב כה"ל, וחל"ף זה"ל סדרות כחטב וכלות זו פסולת זו.

סדר התפלה לרגלים.

נעדר י"ט ילנו טלמזיו הנקיים והטובכדים כדי לקבל הרגל כשטחה וכשאון. והולכים לנהל'נ ומתפללים סגורה בחול כסדרו וכשנת כסדרו. ומדליקים הנרות לי"ט כמו לשנת ומכריזים בא"י אס"ה אקב"ז להדליק נר של יום טוב, ואין לרדך לנרך שהחיינו, טיבו חם ינרך חין טוחין בו, וטוב להדליק קודם שנכנסים לנהל'נ, ואם לאו מדליק כגילה כשנכנס לבית.

בערבית מתחילים ברכו וכו' דף 183, ואחרים המעריצים לפי הטנהג, ומתפללים תפלת ערבית על י"ט. תפלת ערבית ושחרית ומנחה.

אֲדָנִי שְׁפָרְחֵי תִפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן נוֹמַל הַסִּדִּים טוֹבִים וְקָנָה הַכֹּל וְזוֹכֵר הַסִּדִּי אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה. מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְגַן אַבְרָהָם:

אַתָּה נְבוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי מְתִיב מְתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.

180 שמיני עשרה טוהף 10 ביי לוח ערוטען טהף פסח טוהף ומגט אהו:

מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם:

מְבַלְבֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְתִיב מְתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְתִיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אַמּוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עַפְרָה. מִי כְּמִיךָ בְּעַל גְּבוּרָתוֹ וּמִי הַזְמַח לְךָ מֶלֶךְ טְמִית וּמְתִיב וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה. וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחְיֹת מְתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְתִיב הַמְתִּים:

אַתָּה קְדוֹשׁ

וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ

וְקְדוּשֵׁים

בְּבָלְיֹם

יְהִי לְךָ יְיָ

שֵׁל רֹדֵן:

בְּרוּךְ אַתָּה

יי הַיְיָ אֱלֹהֵינוּ

יְהִי וְיִקְרָא שֵׁם:

קדוים לוי' כבודת ספולת.

"גשמי את שמה בעולם בשם ששקדושים אותו בשמי קדום בכתוב עליך
בבית קדוש וזה ואשר יי קדוש וקדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו:

תפלת שחרית.

תפלת מנחה.

"אז בקול רעש גדול אהיר ותזק משמיעים קול מתגשאים
לעשת קדשים לעשתם ברוך יאשרו: יי ברוך כבוד יי מסקוסו: ברוך יאשרו:
"מסקוסו שלבנו תופיע ותקלה עלינו בני סתבים אנתנו לך: מתי יי ברוך כבוד
תתה ירושלים עירך לוד ווד ולגנח נצחים: ושיגינה תראינה יי מסקוסו:
סלכתה כקבר האמאי בשני ענה עלינו יוד ששים צדקה: ברוך לאמור:
"יי יתלה יי לעולם אלתנה ציון לוד ווד הללויה:
"לוד ווד נגיד ודלה ולגנח נצחים קדשתה בקדוש ושכנה אלתנו טפיט לא
"טיט לעולם גער די אל סלה גדול וקדוש אמתה. ברוך אתה יי תאל תקדוש:

למסח	למנוחות	למנוחות	למנוחות
חג המצות	חג השבועות	חג הסוכות	חג המנוחות
היה זמן	היה זמן	היה זמן	היה זמן
חרונו	מפני חורונו	שמחרנו	זמן שמחרנו

באהבה מקרא קדש זכר ליציאת מצרים:

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר זכרוננו ופקדוננו וזכרון אבותינו וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון ירושלים עיר קדשך וזכרון קרל עמך בירת ישראל לפניך לפליטה ולטובה ולחן ולחסד ולרחמים ולחיים ולשלום ביום

למסח	למנוחות	למנוחות	למנוחות
חג המצות	חג השבועות	חג הסוכות	חג המנוחות
היה זמן	היה זמן	היה זמן	היה זמן
זכרנו	זכרנו	זכרנו	זכרנו

כי אליך עינינו כי אל מלך חנון ורחום אתה:

והשיאנו יי אלהינו את ברכת מועדיך לחיים ולשלום לשמחה ולששון באשר רצית ואמרת לברכנו: ^{למסח} אלהינו ואלהי אבותינו (רצה במנוחתנו) קדשנו במצותיך ורחן חלקנו

הצנת הוא, והטעם אשר לי טורי (ה"ח וישאל) ו"ל טווח עם הארץ היה עכ"ל, ואם כשקול הענין בטלוי הלשון טעם בניס דברי הר"ח ו"ל, כי הודלת תנת פגוש בכל העקדת היא על מקום הטעם ר"ל טקום אשר נחם עלי וכל יכון לוטר בן על הצנת, ויכול כזה הטעם שהיא כעל העקדה באער ג"כ וכן שסחרנו, כי נכסות כתוב טעמה נמרט והיית אך טעם (דברים ט"ז, ט"ו). השמיני חג העצרת, סדר הרחיב טלוי הדבר ה"ח ו"ל כנאורו למחזור כטעמי שמיני עלרת. סקרא קדש, ע"כ ויקרא כ"ג, ל. זכר ליציאת מצרים, כל הטעמים נלטוו לזכרון ילידת מלרים; וגם כשהוא שנת ויום שנת חודשים ככה ולין חודשים זכר לטעם נראית, טפני אגם כצנת מללנו וזכרת כי ענד היית בטעמי (דברים ה', ט"ו).

ביום חג המצות וכו' מה שזוטרם גם כלילה יום ר"ח, יום חג וכו' ולין חודשים ליל ר"ח, ליל חג, בידה סדר נתיי כמירנו על וילמד חלבים יחי אור, כי הלילה הוא בכלל יום ויקרא ג"כ בשם יום והשיאנו וכו' נזכר ויחלטי נכבות סדק ט' וט"ס סופרים ט' י"ט הלכה ז'. והשיאנו עכ"כ טל כרנה טלח ט' (תהלים כ"ד, ט') דין אהוב הלשון להפעיל לשון והשילו אותם (ויקרא כ"ב, ט"ו) בל"ל בטלשט חוב, וטעם חיל חוב, בייגע חיבער חוב, ואמרת לברכנו, כדברים ט"ז. והספודים טוסיטים לו, בן מברכנו טלח וכו' ע"פ סדר רב טעום והרענ"ם נסוד החללות. או"א רצה כמנוחתנו, כל זאת נסגר כדג הסודים טלח למטה דין כצנת, חילם כסודר כל יענ"ן לל כסגרו חלח אני הטלח רצה כמנוחתנו, וטק טלוי כי אלהינו ואלהי אבותינו גידך לחסדו לטולם ונמולדים כסגר כטעות. חכ שדכסטי

בְּחֹרֶתָהּ שִׁבְעֵנו מְטוֹבָהּ וְשִׁמְחָנוּ בִּישׁוּעָתָהּ וְטַהַר לִבָּנוּ לְעִבְדָּהּ
בְּאֵמֶת וְהִנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרֻצּוֹן בְּשִׂמְחָה וּבְשִׂשׁוֹן
שֶׁבַת וּמוֹעֲדֵי קֹדֶשׁהּ וְיִשְׁמְחוּ בָּהּ יִשְׂרָאֵל מִקִּדְשֵׁי שְׁמָהּ בְּרוּךְ
אֱתָהּ יְיָ מִקִּדְשׁ הַשַּׁבָּת וְיִשְׂרָאֵל וְהַזְמִינִים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ פְּעֻמָּהּ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלָתָם וְהַשֵּׁב אֶת
הַעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתָהּ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפְלָתָם בְּאַהֲבָה תִּקְבַּל
בְּרֻצּוֹן וְהִזֵּי לְרֻצּוֹן תָּמִיד עֲבוּדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּהּ.

וְתַחֲוִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבָהּ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ
הַמְּחַיֵּר שְׂכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מודים ורבנו

מודים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּהֵי
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל־בְּשָׂר יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית
בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁסָּהּ הַגָּדוֹל וְתַקְדוּשׁ עַל
שְׁהַחֲיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ בְּן תַּחֲוִינָה וְתַקִּיטָנוּ וְתַאֲסוּף
לְיִוְתֵינוּ לְתַצְרֹת קֹדֶשׁהּ לְשִׁסָּד חֲקִיהָ וְלַעֲשׂוֹת
רְצוֹנָהּ וְלַעֲבֹדָהּ בְּלִבְבֵי שְׁלָם עַל שְׂאֵנָתָנוּ מוֹדִים
לָךְ בְּרוּךְ אַל תְּהוֹדָאוֹת:

וְעַל־גְּשׁוּמֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל־גְּסִיף שְׂבָב־לִיּוֹם עִמָּנוּ וְעַל־
גְּפִלְאוֹתֶיהָ וְטוֹבוֹתֶיהָ שְׂבָב־לַעֲת עָרֵב וּבִקְרָ וְצַהֲרִים הַטּוֹב כִּי
לֹא־קָלוּ רַחֲמֶיהָ וְהִמְרַחֵם כִּי לֹא־תָמוּ חֲסִדֶיהָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:
וְעַל־בָּלָם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שְׁמָהּ מִלְּבָנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:
וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה וְיִהְיֶה לָּךְ אֶת־שְׁמָהּ בְּאֵמֶת הָאָרֶץ
וְיִשְׁוֹעַתָּנוּ וְעֲזָרְתָנוּ סֶלָה בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שְׁמָהּ וְיִתְבָּרַךְ
וְיִתְרוֹמַם לְהוֹדוֹתָ:

טוֹב צִוִּיתָנוּ וְאַלֵּהֵי אֲבוֹתֵינוּ בְּרַכְּנוּ בְּבִרְכַת הַמְּשֻׁלָּשֶׁת בְּתוֹרַת הַבְּתוּבָה עַל־יְדֵי
מִשְׁהַ עֲבָדָה הָאֲמוּרָה מִפִּי אֲהָרֹן וּבְנֵי וּבְהִנִּים עִם קְדוּשָׁהּ בְּאֲמוּרָה וְיִתְבָּרַךְ יְיָ
וְיִשְׁתַּבַּח: יֵאָר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיִתְנַבֵּךְ: יֵשָׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיִשְׁלַם לָךְ שְׁלֹום:

א"ל כחמית קטנות תכלתי כמנחות כדי להטיר על ענין זה. מקדשי שמך כבלי ומודים ימים אהבי
שכר (זהו כחמית קטמת) והגלון יענין העיד מהנוכח הנכון טקדסי טקד. מקדשי ישראל בילם דף י"ו.
קטמת דף ט"ב. והובאים, ולין לוטרים טקדס ישראל והמועדים כלמון הכתוב, למי ככל טועדי החזוה
פליים טטנים, כי כן תג הסמח בוטן הלכני תג הסמח בוטן הלכני, לכן
טקד ו"ל כחמית תתקדחה לחד טקדס ישראל והוטנים ולא והטועדים, כן פילם טרע טזיי כמ' כ"ח.

כשחרי"ת לוטרס זה.

בערכי"ת וכמנחה לוטרס זה.

שִׁים שְׁלוֹם. מוֹכָה וּבְרָכָה חֵן וְחֶסֶד	שְׁלוֹם רַב עַל
וְרַחֲמִים. עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ.	יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ
בְּרַכְנוּ יְהוָה בְּלֵנוּ בְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנֵיךָ.	הַשִּׁים לְעוֹלָם.
כִּי בְּאוֹר פְּנֵיךָ נִתְחַלְּנוּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ	כִּי אֵתָּה הוּא
הַזֵּכֶר חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וְצַדִּיקָה	מִלֵּךְ יְהוָה
וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם.	לְכָל הַשְּׁלוֹם.

וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל יְעִת וּבְכָל שְׁעָה בְּשִׁלּוֹמְךָ.
בְּרֵךְ אֵתָּה יְיָ הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשִׁלּוֹם:

אֱלֹהֵי. בְּצַד לְשׁוֹנֵי מִרְעַ וּשְׁפָתַי מִדְּבַר מִרְמָה. וְלִמְקַלְלֵי גַפְשֵׁי תְּהוֹם
וְגַפְשֵׁי בְּעֶסֶר לְכָל תְּהוֹמָה: פֶּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תְּהַדוֹף גַּפְשֵׁי. וְכֹל
תְּהוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה. מִהֲרֵה הַסֵּר עֲצָתָם וְקַלְקַל מַחְשְׁבוֹתָם. עֲשֵׂה לְמַעַן שִׁמְךָ
עֲשֵׂה לְמַעַן יִמְיָנֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קִרְשֶׁתְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תוֹרָתְךָ. לְמַעַן יִחַלְצֵן
יְדֵיךָ הַשִּׁיעֵה יְמִינֶךָ וְעַנְיִי: יְהִי לְרַצּוֹן אִמְרֵי וְהַגִּיזוֹן לִבִּי לְסִגְיָה יְיָ צוּרִי
וְגֹאֲלִי: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹסָיו הוּא יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רַצּוֹן לְסִגְיָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׂיִבְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמִהְרָה
בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ: וְשֵׁם גְּעַבְדְּךָ בְּיַרְאָה בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים
קְדֻמָּיוֹת: וְעַרְבָה לִי סִנְתֵת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדֻמָּיוֹת:

אחד המנהג בערכי"ת לוטרס זה' קדיש החתקבל (ולו"ט חזר
המנהג) וכשבת לוטרס תחלה ויבנו ומנן אבות ואו"א, ויש קולות
אל"ט מנן אבות, ולו"ט לוטרס במה מדליקין ונת"ק פ"ט לוטרס.
כלל ראשון ושני אל פסח אין עוקדים נכה"ג, אלא כהוא לילה טקדשים נכיה על המסכה. וכל ענין
המסכה הלא הם כחזנים על סדר המנחה המנחלות כיד כל אדם.
כשחרי"ת נכחיים לכה"ג ומסודרים הנרכות ומדך המטה ומסוקי דומרה כמו כשבת, אלא אל
לוטרס הכל יחד עם לא כאל י"ט נכח, ומתחללים תחלת אכע אל י"ט נכח כמו כשבת, והל'ן
חזר המנהג, לוטרס חלל נכחם לפני ולפניה, והל'ן לוטרס קדיש מתקבל, וסוללים כ' סמרי חזרה
ולוטרס רבין, ועל הכל וכו' וקורין ומפליין, כיום ח' אל פסח קוראים במסד חזרה ח' נכח בא נן
ויקרא משה לכל יקני ישראל עד על צבאותם, ומתחלק לה' גברי, וכנחת מתחלק לו' גברי, ונכ"ח כ'
קוראים למסעיר וכחיש הראשון עד סוף מסכה, וכיום כ' אל פסח קוראים נכ"ח ח' נכח בא נן
ידבר ה' וגו' שור או כשב וגו' עד אל בני ישראל ומתחלק לה' גברי, ונכ"ח ח' נכח בא נן
בדמיון, ולפני המנחה המ"ח למקוטן לוטרס זה' ח"ק וטעמים להתחלל חללה מוסף.

תפלת מוסף לרגלים.

אֲדֹנָי שְׁפֹתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן נוֹמַל תְּסֻדִים מְזֻכָּרִים וְקִנְיָה הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסֵדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא נוֹאֵל לִבְנֵי מִנְיָם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה. מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְגַן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְתִיבָה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.

בְּיָמֵינוּ עֲלִיתָ וְהִסְתַּח תּוֹרַת מוֹסֵפִים: מִן שְׁמֵי עֲצֵרַת חֹדֶשׁ שְׁמֵי תּוֹרַת וּמִגַּג מִיָּמֵינוּ:

מְשִׁיב הַרְיָח וּמְזַרֵּד הַגְּשָׁמִים:

מְקַלֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְתִיבָה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים מִמֶּךָ נוֹפְלִים וְחֹפֵא חוֹלִים וּמְחַיֵּר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אַמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפֶר. מִי כִמְךָ בַעַל גְּבוּרֹת וּמִי הַזְמַח לְךָ מֶלֶךְ מִמִּית וּמְחַיֵּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה. וְאַמֵּן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

קְדוּשַׁת בְּיָמֵינוּ מְחַיֵּה הַמֵּתִים.

בְּעֵרֵצָה וּבְקִדְוָה בְּסוּד סֵיחַ שְׂרָפֵי קִדְשׁ הַמִּקְדָּשִׁים שְׂשֵׁה בְּקִדְשׁ בְּכַתוּב עַל־יָד וּבִיָּאֵה וְנִרְאָה זֶה אֵלֶּיךָ וְנִאֲמַר: "קְדוּשׁ וְקְדוּשׁ קְדוּשׁ יי צְבָאוֹת קָלָה כֹּל הַאָרֶץ בְּכֹדֶד: " בְּכֹדֶד קָלָה עוֹלָם קִשְׁתֵּיךָ שׁוֹאֵלִים זֶה לָזֶה אֵימָה טָקוּם בְּכֹדֶד. לְשִׁפְתֵיךָ בְּרוּךְ יֵאָמְרוּ: "קְדוּשׁ בְּכֹדֶד יי טָקוּמוּ: " טָקוּמוּ הוּא יִפְּן בְּרַחֲמִים וַיַּחַן עִם הַסִּינַיִתִּים שְׁמוֹ עָרַב וּבְקֶדֶד בְּכָל יוֹם תְּסִיד טָעֲמִים בְּאַהֲבָה שְׂטַע אוֹתֵיךָ: "י" שְׂטַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֲתָר: " אֲתָר הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אֲבִינוּ הוּא מְלֻכְנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנו. וְהוּא יִשְׁמְעֵנו בְּרַחֲמֵיךָ שְׂבִית לְעֵינֵי קְלָחֵי לְהִיּוֹת לָכֶם לְאֱלֹהִים: "י" אֲנִי יי אֱלֹהֵיכֶם: אֲדִיר אֲדִירָנוּ יי אֲדֹנָי טוֹר אֲדִיר שְׂשֵׁה בְּכָל הַאָרֶץ: וְהִנֵּה יי לְסֻלָּה עַל־כָּל הַאָרֶץ בְּיוֹם הַחַיָּה יי אֲתָר וְשִׁמוֹ אֲתָר:

אַתָּה קְדוֹשׁ
שְׂשֵׁה קְדוֹשׁ
וּקְדוֹשִׁים
בְּכָל יוֹם
יְהִי לְךָ
קְדוּוֹת:
בְּרוּךְ אַתָּה
יי הַיְיָ
הַקְדוֹשׁ:

"יְבַרְכֵיךָ קְדוּשָׁה בְּתוֹכָם לְאָמֵד: "י" יִסְלַח יי לְעוֹלָם אֲלֵיכֶם צִיּוֹן לְדוֹד נוֹד הַלְלוּתָהּ: " לְדוֹד נוֹד נְגִיד נְדָלָה וּלְנִצְחֹת נִעְתִּים קְדוּשָׁתְךָ גִּבּוֹרִישׁ וְשִׁבְחָךָ אֱלֹהֵינוּ טָפִיט לֹא יִסוּשׁ לְעוֹלָם וְעַד כִּי אֵל מְלֶכֶת גְּדוֹל וְקְדוּשׁ אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יי הָאֵל הַקְדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אֲהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בְּנוֹ. וְחִמַּמְתָּנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת. וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקִרְבַּתָּנוּ מִלְּכָנוּ לְעַבְדְּתֶיךָ. וְשִׁמְךָ תִּגְדֹּל וְתִקְדוּשׁ עֲלֵינוּ קִרְאָתְךָ:

וְחִסְדְּלָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה שְׁבִחוֹת לְמַנְחָה וּמִנְעָדִים לְשִׁפְתֵיךָ תִּנְיִים וְזַמְנִים לְשִׁשׁוֹן אֲתִיּוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֵת יוֹם

תפלת מוסף לרגלים

למסח	לשנועות	לסוכות	לשמיני עצרת ול"ח
חג המצות	חג השבועות	חג הסוכות	השמיני חג
נזהו זמן	הנזהו זמן	הנזהו זמן	העצרת תה
חרותנו	מתן תורתנו	שמחתנו	זמן שמחתנו

באהבה מקרא קדש זכר ליציאת מצרים:

ומפני חטאינו גלינו מארצנו ונתרחקנו מעל אדמתנו ואין זמננו יכולים לעלות ולראות ולהשתחוות לפניך ולעשות חובותינו בבית בחירתך בבית הנחל ותקדוש שנקרא שמך עליו מפני היר שנשתלחה במקדשך ידו רצון מלפניך יי אל הוינו ואלהי אבותינו מלך רחמן שהשוב והרחם עלינו ועל מקדשך ברחמיך הרבים והבנהו מהרה ותגדל כבודו: אבינו מלכנו גלה כבוד מלכותך עלינו מהרה והופע והנשא עלינו לעיני כלתו וקרנ פוזרנו מבין הגוים ונפוצותינו בנס מירכתי ארץ והביאנו לציון עירך ברנה ולירושלם בית מקדשך בשמחת עולם ושם נעשה לפניך ארז קרבנות חובותינו המידים בסדרם ומוספים קהלכתם: ואת מוסף יום השבת הזה ואת מוסף יום

וספני חטאינו וכו' אזה הוא תפלת מוסף על כל טועדי השנה, רק שנה"ח וי"ח טעמים שיש לה' תפלת לעלות ולראות ולהשתחוות לפניך, נעבור אחיכם זמני רחיה (הר"ח לטוף ר"ח) ואף למוסף על שנת ובל ר"ח לקחו מלמדים טעמיהם ז', והקדמונים קראוהו בשם קילום כיולח טעם' סופרים מרן י"ח הלכה ו' רק עם הלשון טעמת נדפוס וכה תקונה, וכשם שמקלסין יום ראש חדש וחולו של מועד על מקלסין כל ימים טובים תפלת על מוסף, והאיך קילום, אלהינו ואלהי אבותינו גלה כבוד מלכותך עלינו וכו' ותחיו אנא אלהינו שם נעלה ונביא וכו' והשיאנו לחיים וכו' ותחיתנו וגו'. וספני, בבית כי"ז הספח כלל הסופים 239 כלל וי"ו נראה וכן הוא גם כסוד דפוס טרין טענת רס"ה ונמחור דפוס אלכויק גם נרחק ונמור ח"ח ס' חס"ו וכל ט' ס' כ"ב, וע'. חסנס הדטכ"ס נסדר תפלות שלו גוה וספני חסלית, וקחי חלעיל חסם נחמנו ורלית כט עב"ל ורלח כיוסף חונן ס' תת"ה. ולספרדים הספח חלכית וחלתי חסתינו, ספני חסלית וכו', והוא ע"ס ס' רב עטרם. גלינו סארענו, כטו כחוכ נחוקל ל"ט, כ"ג. נחירחקנו, רלח למעלה דף 239. לעלות ולראות, טע"ה טעות ל"ד, כ"ד. ולהשתחוות, טע"ה ח"ח ס' כ"ג. בבית ברארתי, נס' רב עטרם מוסף ובנהו הררך וכן נסודי ספרד. שנשתלחה, כן הסמן כטנולר למעלה דף 239, וכן הוא בכל כ"י וכל ס' י"ג. גלה, נכלל הספרדים גם ככ"י כן נקודו כטו סייב טעם גלה, וכח עליו כטל יוסף חונן כט' תת"ה כטתי לוטר גלה כט"ח ולח גלה כטת דטענת ח"ו ל' הסדה כטו חסם גלותי חרסת מלדים טעליכס (יחוטג ה' ט') עב"ל חכל דקדוקי כל סדוקיק והסבוק גלה וכלסון לפני הגוים גלה דקדוקו (תהלים ל"ח, כ') ואין כטעט סטטו כלל ל' הסדה כטת דטענת גרתי חסרים כטוי ג' ולח גלה ודאפע, טל' חוטט טטר סלחן (דברים ל"ג, כ'). פזורינו, טל' ח סודה ירלח (ירמיה כ"י, י"ז). ונפוצותינו, טל' יטתי י"ח, י"ג. ותהלים קט"ז כ"י. סירכתי ארץ, דרטי ל"ח, ח'. ושם נעשה, נסודי הספרדים אנא אלהינו שם נעשה, והוא ע"ס טט' סופרים טענתו למעלה

לפסח | לחנוכה | למכות | לשמיני עשרת חודש
 חג המצות | חג השבועות | חג הסוכות | השמיני חג העצרת
 יהי. געשה ונקריב לפניך באהבה כמצות רצונך כמו שכתבת
 עלינו ברצונך על ידי משה עבדך מפי כבודך באמור:

לפסח. וביום השבת שגירבשים בגירשנה תמימם ושני עשרתים סלת מנחה
 בלילה בשמן ונסכו: עלת שבת בשבתו על עלת התמיד ונסכה:

יום ח' וז' של פסח.	לחנוכה.	יום ח' וז' של סוכות.
ובחדש הראשון בארבעה עשר יום לחדש פסח ליהוה: ובחמשה עשר יום לחדש חג שבועת ימים מצות יאכל: ביום הראשון מקרא קדש בלמלאכת עבודה לא תעשו:	וביום הבכורים בזה קריבכם מנחה חדשה ליהוה בשבעתים מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו: והקרבתם עולה לריח גיחה ליהוה פרים בגר בקר שנים אר בבשים בגרשנה בשבעה בני שנה תמימם יהיו לכם: שנה:	ובחמשה עשר יום לחדש השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו והקרבתם עלה אשר ריח גיחה ליהוה פרים בגר בקר שלשה עשר אילם שנים בבשים בגרשנה בארבעה עשר תמימם יהיו:

ומנחתם ונסביתם במדבר. שלשה עשרתים
 לפר. ושני עשרתים לאיל. ועשרון לבבש ויין
 קנסו. ושעיר לכפר. ושני תמידים קהל קרובם:

וביום השבת, כמדבר ב"ח, ט"ו. ובחדש הראשון, ט"ו. ויום שבועת סוכות, ט"ו. ויום שבועת סוכות, ט"ו.
 המנחה זה קרבן שבת וקרבן היום באמור, חיינה ט"ו וט"ז ומנח התביל בים רש"י ארץ למטה גם
 למנחתם כמנח חללה תוספת ואין כמנח למטה וז"ל יבין וכן חו"ה הכמיטו. וביום הבכורים,
 נעדר ב"ח ט"ו. ובחמשה עשר, ט"ו. וביום השני, וביום השלישי. וב"ח ט"ו, י"ז.

תפלה מוסף לרגלים

תת ערוטען טתג חה"ט סכות ותגט יתן:

וביום השני פרים בגריבקר שנים עשר אילים
שנים כבשים בגישנה ארבעה עשר תמימם:

ומנחתם ונסביתם במדבר. שלשה עשרנים לפר. ושני עשרנים לאיל.
ועשרון לבבש ויין בגסבו. ושעיר לבפר. ושני תמידים בהלקתם:

וביום השלישי פרים עשהירעשר אילים שנים כבשים
בגישנה ארבעה עשר תמימם: ומנחתם וכו' ארא וכו'.

תת לוויטען טתג חה"ט סכות ותגט יתן:

וביום השלישי פרים עשהירעשר אילים שנים
כבשים בגישנה ארבעה עשר תמימם:

ומנחתם ונסביתם במדבר. שלשה עשרנים לפר. ושני עשרנים לאיל.
ועשרון לבבש ויין בגסבו. ושעיר לבפר. ושני תמידים בהלקתם:

וביום הרביעי פרים עשרה אילים שנים כבשים
בגישנה ארבעה עשר תמימם: ומנחתם וכו' ארא וכו'.

תת דריטען טתג חה"ט ותגט יתן:

וביום הרביעי פרים עשרה אילים שנים
כבשים בגישנה ארבעה עשר תמימם:

ומנחתם ונסביתם במדבר. שלשה עשרנים לפר. ושני עשרנים לאיל.
ועשרון לבבש ויין בגסבו. ושעיר לבפר. ושני תמידים בהלקתם:

וביום החמישי פרים השעה אילים שנים כבשים
בגישנה ארבעה עשר תמימם: ומנחתם וכו' ארא וכו'.

תת פייערען טתג חה"ט ותגט יתן:

וביום החמישי פרים השעה אילים שנים
כבשים בגישנה ארבעה עשר תמימם:

ומנחתם ונסביתם במדבר. שלשה עשרנים לפר. ושני עשרנים לאיל.
ועשרון לבבש ויין בגסבו. ושעיר לבפר. ושני תמידים בהלקתם:

וביום הששי פרים שמנה אילים שנים כבשים
בגישנה ארבעה עשר תמימם: ומנחתם וכו' ארא וכו'.

מן השענא רבא יתגט יתגו:

וביום הששי פרים שמנה אילים שנים
 כבשים בג' שנה ארבעה עשר המימם:
 ומנחתם ונסביהם כמדבר. שלשה עשרנים לפר. ושני עשרנים לאיל.
 ועשרון לכבש ויין כנסכו. ושעיר לכפר. ושני תמידים בהלכתם:
 וביום השביעי פרים שבעה אילים שנים כבשים
 בג' שנה ארבעה עשר המימם: ומנחתם וכו' א"ר א"ר וכו'.

מן שמיני עצרת חוטי שמתח תורה יתגט יתגו:

ביום השמיני עצרת היתה לכם כל מלאכת עבודה
 לא תעשו: והקרבתם עלה אשה ריח ניחח ליהוה פר
 אחד איל אחד כבשים בג' שנה שבעה המימם:
 ומנחתם ונסביהם כמדבר. שלשה עשרנים לפר. ושני עשרנים לאיל.
 ועשרון לכבש ויין כנסכו. ושעיר לכפר. ושני תמידים בהלכתם:

מן שבת מירד חייאמר ישמחו פטר א"ר א"ר געוקוט.

למח ושכחו במלכותך שמרי שבת וקראי ענג עם מקדשי
 שביעי כלם ישבעו ויתענגו פטובקה. והשביעי רצויה בו
 וקדשתו קמדת ימים אותו קראת זכר למעשה בראשית:

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב
 וקדש לנו שובה אלינו בהמון רחמיה בגלל אבורת שעשו
 רצונה. קנה ביהתה כבהחלה וכונן מקדשך על מבוננו וקראנו
 בבנינו ושמתנו בתקוננו והשב פתגים לעבודתם ולוים לשירם
 ולזמרים והשב ישראל לגויהם. ושם נעלה ונראה וגשתחה
 לפניך בשרש פעמי רגלינו כפרנו ברארתיך.

טוב ומטיב ע"פ חכמים ק"ט, ס"ח. ודרש, ט"ל. גדרתו ללח אלו (סעיה ס"ב א'). שובה
 אלנו כן הניח בעל וי"ט וכיון הוא ע"פ אלו אלי ואזנה אליכם (טלחני ג' ו'). בחסות, נרטי, וכטולד
 למעלה דף 96. בגלל, נעבר זכות חנות. בחקונו, לבון חכמים הוא טוגרת מי יוכל לתקן, ותקן סאלים
 (קאלת ו', י"ג, י"ב, ס'). והשב כדגים, נסדורי ספרד סוקדס עוד, והבא שכיפתן לחובו. יקפיש ט"ז
 סודר טולח כן הוא נסדורי רע"ה ורפ"ז ונסדור יענ"ן גם נכל סדורים וסתוריים ימים, וכן נסדורי הספרדים
 ונשיח טהיטנח לואר ט' נכר דף ב"ג עמוד י"ד, ולין ספת אכן סוקד. לגויהם, לנתי מואסתחיסם, וואל ע"פ
 דיה כ"ג, ג'. ול' רנים הוא, ואלו היה חסר י"ד היה ל' יחיד כעו יחוקאל ל"ד, י"ד. בשלש פעמי רבלינו
 ע"פ אמת כ"ג, י"ז. וי"ד. וכלמד טטנו כי טה אבולת סדורים סוקד קשריש אטעית הוא, וכן סתב אטוחתם.
 פעמי רבלינו, הסירות הכחונ כי פעמי ט"ל הכפל, וייערררררררררר, וכו' וכו' אלא נטסוק טליו אלא ספטים
 סוב. אטנס לפי האמת פעמי רבלינו טענין פעמי מרבתחיו (אופטים ס' כ"ח) פעמי רליס (סעיה כ"ג,

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד:
 וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך באמת האל
 ישועתנו ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי, הטוב שמך ורך
 נאה להודות:

אלהינו ואהי אבותינו. ברכנו בברכה המשלשת בתורה הפתוחה על ידי
 משה עבדך האמורה מפני אהרן ובניו ברגלים עם קדושה כאמור. וברכה יי
 ושמך: יאר יי פניו אליך ויחנה: ישא יי פניו אליך וישם לך שלום:
 שם שלום, טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו
 ועל כל ישראל עמך. ברכנו אבינו בלנו כאחד באור פניך.
 כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבה
 חסד ועדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום. וטוב בעיניך
 לברך ארץ עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך.
 ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום:

אלהי. נצוד לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה. ולמקללי נפשי תדום
 ונפשי בעפר לכל תהיה: פתח לבי בתורתך ובמצותיך תרדוף נפשי. וכל
 החושבים עלי רעה. מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבותם. עשה למען שמך
 עשה למען ימינה עשה למען קדשתך עשה למען תורתך. למען תחלצון
 ידיה השועה ימינה וענגי: יהיו לרצון אמרי פי ותגיון לבי לפניך יי צורי
 ונאלי: עשה שלום במרומו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל
 ואמר אמן:

יהי רצון לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שישבנה בית המקדש במהרה
 בימינו ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה בימי עולם ובשנים
 קדמיות: וערבך ליי מנחת יהודה וירושלם בימי עולם ובשנים קדמיות:

סוף חזר התפלה כקול ותומר קדושת נעריצך ואריר ארירנו, ותומר אריר ברכנו במרכת
 ובכנסים מלים לדוכן, ותומר התפלה ותומר קדיש תחשב, אין כאלהינו, ק"י, עלינו, שיר הוידי, שיר
 של יום, ותומר למי הטובה, ותנהג רוב חכמו לומר ביום ה' אל פסח ותומר ק"ה, ביום ה' ותומר ק"ה,
 ביום ה' ותומר ע"ה, ביום ה' ותומר ק"ה, ביום ה' ותומר ק"ה, ביום ה' ותומר ק"ה, ביום ה' ותומר ק"ה,
 ק"ה, ביום ה' ותומר ק"ה.

סדר נשיאת כפים.

אין נשיאת כפים משוחח מעשרה והכהנים פן הענין. אמילו מתפללין בבית אהן אם פסח חרה
 נואהן כפיהם. מתפשט המנהג בעדינותיה אהן הכהנים נואהים כפיהם אלה בימים טובים אהם יש
 אמה כדי איכרו בשון יפה ולב טוב כי לרוב איכר המנהג בשמחה, ומעטם זה האכל אינו מאה אה
 כפיו, ולרוב האכל ללפת טובה הכנסת בהכהנים רוחאים יריהם לעלות לדוכן, אלה יהא נכהב' בהה'ן
 קודם בהנים ולא יעבור על ג' עשה, אהנם מה אנהגים. קלת אשכנזים אהן נואהים כפיהם ג'ו
 אכל נכח, הוא מנהג גרוע, ואדרבה יש בו קדושה כשולה ונפש יתרה וודאי מוכן הוא יתיר לנדה,
 וכבר עדערו על מנהג זה גדולי עולם ומלוהו (יעב'ן). בהן אשועד נתפלה והחון טגיע לרצה מוסק
 ועולה, ואם יש אהם כהנים אחרים אינו מוסק. לא יעלו הכהנים לדוכן בטעטלים. אה'ם אנטל ידיו אהיה
 חזר ומטל ידיו קודם איעלו לדוכן. והלוי יינק מים על ידיו, ואם אהן לוי נכהב'ן ישפכו סגודים
 פטים על ידיו, ואם אהן כבוד נכהב'ן ולא לוי ישפוך הסהן אטמו על ידיו. ולא ישראל. בשמחיל
 רש'ן רצה יעקרו הכהנים אבית הכנסת תליהם לעלות לדוכן. ועומדים הכהנים עם פניהם מלי
 ההיכל עד אשמחיל אה'ן כהנים קקול רס. וחו טחיריים: פניהם כלפי העם ולא יחזיר פניהם מן
 נתחלה מן כסוף אלה דרך יסין ומברכים. ומגביהים יריהם כנגד כתפיהם ופואטים יריהם באופן איה
 חוק כפיהם נגד הקרקע וגם יריהם נגד הסמים, וחולקים אלכפיותיהם, ומכוזנים לעשות ה' איריים מן
 גי אלכפיות לבני אלכפיות חזיר אחד וכין אלכפ לנגול וכין גודל לנגול לקיים מלין מן התרכים. אין
 לפהנים לנגן אלה כיעון אחד מתחלה ועד סוף, כדי אלה אטאו לידי מירוף דמת. כשעה אכהנים
 מברכים את העם לא יכעו ולא יסיתו דעתם אלה יהא פניהם כלפי מטה כמו אשועדים נתחלה. אלה
 האמת אכהנים פוקבים פניהם לדרום ולמפון: יברכה. וישתרך. אליך. ויהגה. אליך. לק. שלום.
 ולרוב הסהן לבין נשלה יברכה אהאל יתברך אמו ישפיע חכמה על ישראל. ונטלת וישטרך יסין אהאל
 ית'ן יתן בניו לישראל. ונטלת ית'ן יסין אהאל ית'ן יסין חיים לישראל. ונטלת וישטרך יסין אהאל
 ית'ן יסין אהאל נביאות חן. ונטלת ית'ן ה' פניו אליך יסין אהאל ית'ן יסין אהאל
 נשאר ונטלת. ונטלת וישם לך שלום יסין אהאל ית'ן יסין אהאל נברכת שלום כששעו.
 וכל אדם יסין לנכמת כהנים יהיו פניו כלפי הכהנים אכל לא יסתכל בהם. והטהנים לומר פסוקים
 מעין כל מלה ומלה אל נכמה יהיו כוהדים לאהרם דוקא בשעה אה'ן מנגן אכל לא כשהכהנים מנגנים
 (ויחזר טוב אלה לאהרם כלל). והא'ן מקריא את הכהנים מלה נמלה עד אפיישו פסוק ראשון וחו הקהל
 שנין אסין, וכן מקריא פסוק אבי והקהל שנין אסין, וכן פסוק אליסי:

כשהכהנים שלים לחזן נתחלת מוסף חו בשפיע אה'ן לתחזינה אומרים אה'ן והקהל:

והערב עליך שתידתנו בעולה וקקרבן. אנה רחום ברהמיקה הרבים
 השב שבינתך לעיון וסדר העבודה לירושלם. ורהחוינה עינינו בשוקה
 לעיון ברהמים. ושם געבדה ביראה בימי עולם וכשנים קדמניות:
 אה'ן פטים ברה איה יי, שאותך לבדה ביראה געבוד: מודים ט'.

והכהנים אומרים נלחם חסלה וי ומחויכים מה עד אסיים אה'ן ולך נלה להודות, כדי אשנה הקהל
 אסין על איהם:

יהי רצון מלפניך יי אליהנו ואלהי אבותינו שתהי בברכה הוואת
 שפיתנו לבדה את עמך ישראל ברכה שלמה ולא יתירה בה מבשול ושן
 משנה ועד עולם:

והערב עליך.

אליהנו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשלשת בתורה הנתונה על ידי
 משה עבדך הראשונה מפי אהרן וכניו אה'ן נקול כהנים עם קדשה באמור:

והערב עליך, מן סעוד חו'ה אה סטטוס עמ'ה ישרת מלי איהי (תכלים ק'ד ל'ד) וכן הסוף
 כמו אהזן הרחל'ם נכחות דף פ'ג. אנה רחום, מטאר כשמה נשנה דף 98. ושם נעבדך, מ'ה
 תכלים נ', ית' כיוי עולם, ל' מלפני ג', ד'. שאותך לבדה, מטאר ג'כ נדף 98. יהי רצון לפניך, פניה

והסנהנים טורכים בקול:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו בקדשתו
של ביתך וצוננו לברך ארבענו ישראל באתנה:

הקול חומר.

יברך יי מציון עשה שמים וארץ:
יי ארצנו מהאדיר שמך בכל הארץ:
ושמך שמרני אל כי חסיתי בך:

כשהסנהנים טורכים וישירך חומרים זה.

רצנו של עולם אני שלך ודלומותי שלך הלום חלמתי ואני יחד
מה הוא יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שיהיו כל דלומותי עלי
ועל כל ישראל לטובה בין שחלמתי על עצמי ובין שחלמתי על אחרים
ובין שחלמתי אחרים עלי. אם טובים הם חזקם ואפעם ויתקומו כי ובהם
טלומות יזכה הצדיק. ואם צריכים רפואה רפאם כחוקקיה מלך יהודה
מליו וכמרים הנביאה כשערעתה וכגעמן כשערעתו ובמי מרה על ידי
משה רבינו ובמי יהוה על ידי אלישע. וכשם שהפכת את קללת בלעם
דשע מסללה לברכה בן העופף פלחלומותי עלי ועל כל ישראל לטובה
ושמך ותתגני ותרצני: אמן.

אלהים יתגנו ויברכנו יאר פגיו אתנו סלה:
יי אל רחום ותגון ארך אפים ורחם ורחם ורחם:
סנהאלי ותגני כירחיד ועני אני:
אליה יי גפשי אשא:
הנה בעיני עבדים אליו ארונתם בעיני שקהח איד
גברתה מן עינינו אליי אלהינו עד שתגנו: רבשע

די ג'ם ונעמד רנה דף רמ'ק, ע"ב אשר קדשנו, אם נכונתה ונעמד רנה, יברכך ה' מפני פהלים
ק"ל, ג' והנה השמקקים האלה אשר רובם נלוו נספרי מ' נשא לדוד נכמת כהנים מניחם הכל ט' נס'
ק"ל ומבט עליהם ו'ל כשמתחילין הכהנים לנרך הנטור בודעין על טרכיקן ומכלותין פשוקים אלה מסוף
איד על כל מלה ומלה כשהסנהנים טורכים זה ע"ל גם הנודעה נזכיר את הטובה הם ומבט ז'ל
בשמרין. סנהנים את העם ים אכנים שמוסרים פשוקים מעין כל מלה ומלה אל מרבה, ואין רחוי ללטרם
ע"ל רחם נעוסמות סוטה דף ט' ד"ה כל האוטרן נעטלין וכנסקי הד"א לטגלה מרן ג' טמן כ"ב, גם
נ"ח מ' ק"ח סעוף כ"ז עם נטר היטב, ה' ארצנו, תהלים ח' י' שמרני, ט"ז א'. והכל ט' טביל
המק אל תהלים י"ח, רבותו של עולם וכו' נכרבות דף ג"ה ע"ב הוי טמן רחוי חלמט ולא ידע טאי
פח ניקום קמי כהני נעמלת דפרשי ידשהו וליעת הכי רב"ע חיי אלך וכו' אטנם נעמד רנה מ' י"ח
דף רמ"ד וביד רנה דף כ"ח אטרו ח"ל חפילו אדם חוזה נחלוטו כאלו פרט טחמבת נירכו מה ישנה,
נחם לכוט הכנסת ועמוד לפני הכהנים ויסעע נכרבת כהנים ושנה אחרתם אטן ואין דער רש מדיק
ע"ל אידים דעגו, תהלים פ"ז, כ"ה ה' ה', אטות ל"ד, ו'. שנה אלי, תהלים כ"ב, ט"ז, והכל ט' טביל
מטמן אל תהלים ק"ב, י"ח. אלך ה', אם כ"ב, ט"ז, והכל ט' הסמוק אל טוסר קב"ב, א"ל. הנה בעיני,

ישא	ישא ברכה מאת יי וצדקה מאלהי ישעו: (ומצאתן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם:)
יי	יי חננו לך קנינו הנה זרועם לבקרים אף ישועתנו בערת צרה:
פניו	אלתסתר פניך ממני ביום צר לי הטה אלי אוגף ביום אקרא מהר ענגי:
אלהי	אלהי נשאתי את עיני הישבי בשמים:
ישם	ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם:
לך	לך יי הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד בירכל בשמים ובארץ לך יי הממלכה והמתנשא לכלי לראש:
שלום	שלום שלום לרחוק ולקרוב אמר יי ורפאתיו:

כאשר ליון כתוב אין לומר חלל שלום תכלה זו:

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתעשה למען קדשת
 תפלתך וגדל תמיך הפשוטים ולמען טהרת שמך הגדול הגבור
 והנורא ברעשרים ושתיים אותיות היוצא מפסוקים של ברכת פתחים
 האמורה מפי אהרן ובניו עם קדשך שתהיה קרוב לי בקראי לך ותשמע
 תפילתי ואנקתי תמיד בשם ששמעת אנקת יעקב תמיך הנקרא איש
 תם. ותתקלי ולכל נפשות ביתי מזונתנו ופרנסתנו ברוח ולא בעצמות
 ביהר ולא באסור בנחת ולא בצער מתחת ידך תרחבה בשם שנתת
 פסת לחם לאכל ובגד לבוש ליעקב אבינו הנקרא איש תם. ותתנו
 לאתה ולחן ולחסד בעיניך ובעיני כל רואינו. ויהיו דברי נשמעים
 לעבודתך. בשם שנתת ארזוסף צדיקה בשעה שהלבשו אביו בתנה
 פסים לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואיו. ותעשה עמי נפלאות
 וגסים ולטובה אות. ותצליתי בדרכי ותן בלבי בינה לתבין ולתשוביל
 ולבני את כל דברי תלמוד התורה וסודותיה. ותצילני משגיאות ותמדה
 בעיני ולבי לעבודתך. ותאריך ימי (וימי אשתי ובני ובנותי) (וימי אבי ואמי)
 בשוב ובנעימות קרב עו ושלום. אמן בלה:

ובין לפנים עם הכתובים כדי שיטעם אמן על שלום.

ק"ל ב' ישא ברכה ב"ד ה' ופא חן טעלי ג' ד' וכל ט וכן בטעם מדורים זה הספוק לינה.
 וכן נראה כמון ונראה כמפוק הספוק למון ב"י איתיה כך הלמן אגורה בני המסורים טתוך טתח כמחם
 למח על טתח טתון. פתום כמרי ט' כח טל ספוק טת על ודח טל ויח טך. ה' חנו, טעיה ל"ג ב'.

אחר שמיטו הכהנים את כרבתם יאמר הקהל :

נְהַרְעֵם דַּיח פְּרִיעוּסְטֵר דַּעַן וְעַגְטֵן כַּעֲטֵרִיגַט, סְפָרִיכְט דַּיח גַּעֲאִינְדֵּעַ:

אֲדִיר בְּמָרוֹם שׁוֹכֵן בְּגְבוּרָה • אֲתָה שְׁלוֹם וְשָׁמֶךְ שְׁלוֹם • יְהִי רָצוֹן
שְׁתֵּשִׁים עֲלֵינוּ וְעַל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל חַיִּים וּבְרָכָה לְמִשְׁמֶרֶת שְׁלוֹם:

ואומר הא"י שים שלום וכו' וגומר כל התפלה.

והכהנים מחזירים פניהם כלפי ההיכל ואומרים :

רְבוֹן הָעוֹלָם, עֲשֵׂינוּ כִּמָּה שְׁגֹזְרָתְךָ עֲלֵינוּ אֵף אֲתָה עֲשֵׂה עִמָּנוּ כַּאֲשֶׁר
הִבְטַחְתָּנוּ • הִשְׁקִיפָה כּוֹמְעוֹן קַדְשֶׁךָ מִן־הַשָּׁמַיִם וּבָרַךְ אֶת־עַמְּךָ אֶת־יִשְׂרָאֵל
וְאֵת הָאָדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה לָנוּ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתָּינוּ אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ:

אין הכהנים ראים לעקור רגליהם ליד עץ הדוכן עד שמיטו הלכוד לענות אמן אחר כרבת שים שלום, ויחזרו הכהנים בנעילת מנעליהם שלא יגעו גם בידיהם, ואם נגעו יחזרו ליטול ידיהם.

בי"ט מאחרין לבוא לבית הכנסת ומטארים ללחם מאוס שמחת יום טוב, לכן יש לנעור נחומים מטארים בתפלה יותר מחלות היום.

חייב אדם לקדש על היין קדושת רבה כפעודת שחרית של יום טוב כמו בשבת, ובמקום ששחרו וכו' יאמר הפסוק וידבר משה את מועדי ה' אל בני ישראל, ויברך על היין ושבתה, ויברך הטוביא ויבלע על שתי כבדות, ומטוב לאכול בשר ולשתות יין ולהרבות בכבוד יום טוב ושמחתו יותר משבת, והמנהג להוסיף בו לפחות תנביל אחד יתר על של שבת.

טבות עשה מן התורה להיות האדם שמת וטוב לכי"ט הוא ואשתו ובניו וכל הכלים חליו, כיצד שמחין, הקטנים נותן להם קליחת ותנאים קונה להן עגדים ותבשילים כפי טעמו, וחייב להחזיב גם לגר ליתום ולאלמנה עם שאר עניים החוטללים, שאין אדם שמחה של טובה לפני הקנ"ה גדולה מזה, אחר הקנ"ה אם אדם שמחה ד' שלי, חמי שמחה ד' שלך (עודך תנחומה סוף פ' ראה). אבל מי שמעל דלמי ביתו ויכול ושותה הוא ואשתו ובניו, וחיבו טחיל ומשקה לעניים ולטרי נפש, אין זו שמחת טובה אלא שמחת כבוד, ועליהם נאמר ונחיהם כלתם חונים להם כל אוכלי יעמלו, כי לתתם לנפש, ושמחה מן קלון להם. אדם אוכל ושותה ויהי שטח צדק, אך לא יעשוך בין את בשרו אלא לבוא לידי שמחה בחוק וקלות ראש, כי השכרות והשחוק וקלות ראש איננו שמחה אלא שבלות והוללות רעה, ולא נלמדינו על הוללת ושבלות אלא על שמחה שיש בה טבוחת היומר.

לפנחה בי"ט נכנסים לבית הכנסת ואומרים מרחם התמיד, אשרי, ובא לציון גואל, והא"י אומר חצי קדיש (ובשבת טומימים ואני תפילתי וקורים בתורה ומחזירים ספר תורה להיכל ואומר הא"י חצי קדיש) ומתפללים תפלת מנחה של י"ט בלחש (למעלה דף 346), והא"י תור התפלה ואומר קדושת נקדש וגומר התפלה ואומר קדיש ותקבל עלינו.

אסור להכין אום דבר מי"ט ראשון לבני של גליחת הכחול הוא לבני ראשון, לכן אהין עם תפלת מנחה של ליל ב' עד הלילה; חפילו יין לקידוש אין מטיחים קודם הלילה.

מזד תפלת ערבית של יום טוב שני אזה הוא אל י"ט ראשון, אלא שכליל שמי של פסח כמר ססוף נלומר משיב הרוח, ומתחילים בו ספירת העומר.

אל חסתר, תהלים ק"ב, ג'. אליך נשאתי, אם קב"ג, ח'. וכל בו מוכח הפסוק של מוטור ב"ה, ח'. חסב, נמדנר ו', ב"ג. וכל בו הפסוק של ישיה מ"ב, י"ג. כך ה' הגרלה, דה"ל ב"ט, י"א. שלום שלום, ישיה ב"ג, י"ט. אריר במרום, נרכות דף ב"ה, ב'. וגם הוא מעקרו למי ארזה חלום, רבון העולם עשינו, מטה דף ל"ט ונמדנר רנה דף רט"ד, ב'. והפסוק השקשה בדרה גם הוא אם על הכהנים נדף רט"ג, וזה גם נפמרי סוף פ' כי תטול וסוף מעד שני.

סדר ספירת העומר

טעות עשה טן התורה לספור כל אחד בפני עצמו מ"ט יום מיום הבאת העומר, וטמחילים כלילה לפי אכאטר תמימות, וכאם פטורות ממלוה זו. טעוה למנות ימים ושבועות בכניסת הלילה, והמדקדקים אינם סופרים עד שהוא ודאי לילה. אם אכא ולא ספר בתחלת הלילה הולך וסופר כל הלילה. אכא ולא ספר כל הלילה יספור ביום בלא ברכה, ואם אכא ולא ספר גם ביום, יספור בשאר הלילות בלא ברכה. אבל אם אכא למנות שבועות בלבד לא הפסיד אחר הימים, וכן אם ספר אפילו ביום או שהוא מקוסף אם דלג יום אחד יספור בשאר הימים בברכה.

ביום קידוש בלבד, סופרים אחר הקידוש בבית הכנסת, באי הכלה סופרים קודם הכדלה (קודם ויתן לך), ובאם קידוש והכדלה סופרים קודם קידוש, והרב בעל מורי זהב כתב דכלילה אין ז' לת' אל פסח ים לספור לעולם קודם קידוש, וכן טנה ק"ק פ"ד מ.

לרוב לספור משוטד (ואם טנה מיוצג ילא). וקודם יספור מנך ואומר:

אמן פתגש מן דתו עומר לו לתלמן פקס לוייטען פבער פסח ביו לונ פבער פון ערב שבועות. ריע ברכה חונד דתו לתלמן אום אמן פטעהער פערריכטען. ריה רעכטע לייט דתו עומר לו לתלמן חיוט פבערו, און ריע פטערו מ:פתגשן ויך לו לייגען. התטטע אמן פבערו דתרונו פערגעטען זק קחו אמן נחך ריה גתלע נחלט חינרוך חיוט דער ברכה לתלמן; התט אמן וקלעו חויד ופתהרענו דער נחלט פערגעטען, זק לתלע אמן חק טחגע, יערךך מהגע ברכה. התט אמן פבער חויד חק טחגע ניכט געלעהט, זק דתך אמן ביי'ט ווייטער לתלמן מן מוטו פתוגערען פבערען ריע ברכה ניכט אנהי ספרעכען. מן שבת חונד שביעי של פסח לתלמן אמן חיו דער סולע נחך, חונד מן אחרון של פסח פקר קידוש, מן מוצאי שבת פקר ויה לך חונד מן מוצאי י"ט פקר הברלה.

הָנֵי טָקִים טַעֲוֹת עֲשֵׂה שֶׁל־סְפִירַת הָעֹמֶר בְּמוֹ שֶׁכָּתוּב בַּתּוֹרָה וּסְפַרְתֶּם לָכֶם טַעֲוֹת הַשָּׁבֹת טַיִם הַבְּיָאֲכֶם אֶת־עֹמֶר הַתְּנוּפָה שֶׁכַּע שֶׁכָּתוּב תְּמִימֹת תִּהְיֶינָה עַד טַעֲוֹת הַשָּׁבֹת הַשְּׁבִיעִיּוֹת תִּסְפְּרוּ חֲמִשִּׁים יוֹם.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל־סְפִירַת הָעֹמֶר: הַיּוֹם יוֹם אֶחָד לְעֹמֶר:

על ספירת העומר, עניני העלוה הלא הם סדורים במו' טנחות דף ס"ה ע"ב ואילך ובר"ף סוף פסחים ותנ"ס הלכות תמידן ומוספין סוף סוף ז' ובתוב נס' אריות חיים וכל בו בטען כ"ה וז"ל, קודם יספור מנך נא"י חנ"ה חק"ז על ספירת העומר, ואומר היום יום אחד לעומר, וכן ביום שני אומר היום שני ימים לעומר וכן בשלישי אומר היום ג' ימים, ועל הסדר הזה מונה עד שנגיע לז' ימים ואומר היום שבעה ימים וכל לילה עד כ' ימים מונה הימים והשבועות כמו שאמרו ז"ל מלוה למטני יומי ולמטני שבועי. ואין טורחין זמן בטפירת העומר לפי אין מנכין זמן אלא על דבר המתחדש לו אם לו הנאה ואמחה, וזה אין לו אם הנאה אבל ים טו פער טנכרין חורבן הנית שאין חנו יבולין להבית העומר עכ"ל, וכן בחנו הר"ג בסוף פסחים והרשב"א בתשובה קכ"ו. והתניח בטען ל' בתב בשם החבר ר' בנימן בר אברהם הרומי אלא נבנו לנך שהיינו, לפי אטן הספירה תלוי בתקיעת הפסח כמו שכתוב וספרתם לכם טטרת השבוע, ולכך נראה אין מנכין עליו זמן ודי לו כנכרת הזמן אל יום טוב עלמו עכ"ל ובתב עוד אם מלוה למטני יומי וטלוה למטני שבועי, וזו היא כנכרת העטר, נא"י חנ"ה חק"ז על ספירת העומר שהם שבעה ימים, וכן אילך מונה היום לעומר שבעה ימים, ואם ימים, ואלכה ימים, עד ארבעה עשר יום, אומר היום לעומר ארבעה עשר יום שהם שני שבועות, וכן מוסף והולך מונה הימים והשבועות עד שבעה שבועות, ואחר כך אומר ימי רגון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שכתוב שבתם בית הטהרה למקומה כשהיה נייטו עכ"ל וכן הוא במחזור דומה. גם הר"ן בסוף פסחים כתב התמירו על עלמס לומר ככל יום, היום כך וכן לעומר שהם כך וכן שבועות וימים כך וכן עכ"ל. ומכל האמור לעדנו שהעך לומר קע"ד ושהיה הנוסחה הקדמונית ובגמט הלכס והאל"ה דף קט"ג (ולא קע"ד כמנהגים וכו') ועד למדנו שהיה לומר מו' ימים ואילך, היום שבעה ימים לעומר שיהם שבעה ימים, וכן ככלם ים למסוך חת לעומר א' הימים ולא כמו אבותינו הטון עם אומרים חת לעומר כאלהונה, וכן סדר הילון יע"ן במחזור ובתב אכן הוא הנוסכס מכל החוקנים וכן ע"כ האר"י ז"ל. והו"ה נלכתו כבודו בטקנות יע"ן סדמים ככה גם הוא כשהדורא קמח אל מדורו אמה נרדק, גם הגאון ר' עשה מוכיח זכ"ל הובית אכן הטיק נמוכטו שהיה לקרחת חו"ס (ובית תחת ידי ופניאנה כהקדמה ח"ה), וכן נסדר גם כסדר נרבות אדמס טיעליות כמס חק"ט, וכן הוא במדורי הספרדים.

ואת"כ לוותרים:

הִרְחַמְנוּ יְחִוִּיר עֲבוֹדַת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ לְמִקְוָה: יְהִי רְצוֹן לְפָנֶיךָ יי
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׂיִבְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ
בְּתוֹרָתְךָ: וְשֵׁם גְּעַרְדֶּךָ בְּיָרְאֶה בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קִדְמֵיזוֹת:

לְמַנְצַח בְּנִגְיַנַת מוֹמֹר שִׁיר: אֱלֹהִים יְחַנְּנוּ וַיְבָרְכֵנוּ יְאֵר פְּנֵינוּ אֲתָנוּ
סְלָה: לְדַעַת בְּאֶרֶץ הַרְרָה בְּכַל־גּוֹיִם יִשׁוּעָתְךָ: יוֹדֶה עַמּוּם וְאֱלֹהִים, יוֹדֶה
עַמּוּם בָּלָם: יִשְׁמְחוּ וַיִּרְנְנוּ לְאֲמִים כִּי־תִשְׁפֹּט עַמּוּם מִיִּשְׂרָאֵל וְלְאֲמִים בְּאֶרֶץ
תְּנַחֵם סְלָה: יוֹדֶה עַמּוּם וְאֱלֹהִים, יוֹדֶה עַמּוּם בָּלָם: אֶרֶץ נְתַנָּה יְבִלָּה
יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים וַיִּירְאוּ אוֹתוֹ כָּל־אֲפִסְרֵי־אֶרֶץ:

אָנָּה בְּכַח גְּדֻלַּת יְמִינְךָ תִּתִּיר צְרוּרָה. קַבֵּל רִנַּת עַמְּךָ שֶׁנִּבְנֵנוּ מִתְּהַרְנוּ
נִרְאָה. נָא גְבוּר, הוֹרְשֵׁי יְחִוִּיר בְּבִבַת שְׁמָרִם. בְּרַב־טְהָרִם רַחֲמִים צְדָקָתְךָ
תִּסְדֵּד גְּמֻלָּם. חֲסִין קְדוֹשׁ, בְּרַב טוֹבָה נִהַל עֲדָתְךָ. יְחִיד גְּאוּה, לְעַמְּךָ סְנֵה
וּבְרִי קְדוֹשָׁתְךָ. שׁוּעָתֵנוּ קַבֵּל וְשִׁמְעֵ צַעֲקוֹתֵנוּ יוֹדֵעַ תְּעַלְמוֹת:
בְּרַחֵם שֵׁם כְּבוֹד מְלַכְתּוֹ לְעוֹלָם וָעַד:

רְבוֹן הָעוֹלָמִים, אֲתָה צְוִיתָנוּ עַל־יְדֵי מִשְׁהַ עֲבָדֶיךָ לְסַפֵּר סְפִירַת הָעֹמֶר,
כְּדֵי לְטַהַרְנוּ מִשְׁמַמְאֹתֵנוּ. כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וְסִפְרָתָם לָכֶם מִפְּתֻרַת הַשַּׁבָּת מִיּוֹם
הַבְּיָאָה אֶת־עֹמֶר הַתְּנוּפֵה שֶׁבַע שָׁבָתוֹת תְּמִימוֹת תִּהְיֶינָה עַד מִפְּתֻרַת
הַשַּׁבָּת הַשְּׁבִיעִית תִּסְפְּרוּ חֲמִשִּׁים יוֹם. כְּדֵי שְׂיִטְבְּרוּ גִפְשׁוֹת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
מִתְּהַמְתָּם. בְּכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁבְזָכוֹת הַסְּפִירָה
שֶׁסִּפְרָתִי יִתְקַן כָּל־מַה שֶׁפְּגַמְתִּי וְאֲשָׁהַר וְאֲתַקְּדֶשׁ בְּקִדְשׁוֹ שֶׁל־מַעֲלָה.
אָמֵן סְלָה:

וּמְנַחֵם לֵיל י"ו נִסָּן אֲהוּ טוֹלְאֵי י"ט אַחַר כַּחֲסֵלָה מְנַחֵם טַל סְפִירָה וְלוֹמְרִים:
הַיּוֹם שְׁנֵי יָמִים לְעֹמֶר: הַבְּחִסּוֹן יְבִי לְמַנְצַח בְּנִגְיַנַת יוֹם.
וְכֵן כָּל לַיְלָה וְלַיְלָה מוֹסְפִים אַחַד יוֹתֵר עַד לַיְלַת טַרַּד אֲטוֹטוֹת.

סדר תפלת שחרית ותפלת מנחה של יום טוב שני של פסח אזה לראשון, אלא אם הוא טרד שנת
התקלף הכנת אחרי תפלת מנחה, וכרוז קהלות מדלגים סתחו סתנערי טעמר.
בערבית טוצאי י"ט לזח"ם מתחילים הזוא רדום וכו' ומתפללים שטנה עזרה ועוסקים אזה
חנננו נחמה חונן ויעלה ויבוא נרטה, והס'ן חומר קדיש שלם, ומנכרים וסופרים שני ימים לעומר,
ואת"כ מנדיל הס'ן על הכוס נמה"ג והמנדיל, ואין מנכרין לא על הכר ולא על הכנטיס, ולומרים עלינו
הטעמים לשלום, וכל אחד מנדיל נכיתו להוסיף בני ניות. ואם היום ערב שבת או מתפללים מנכית כנכל
נ"ג חן טעמיס יעלה ויבוא כתפלה, ואין לוטרים נטה מדליקין.

הרדום יחזיר, מנחתו חנודהם. לטנצח בנגינות, חנודה זה המוטור לאחד הספירה מוכיר גם
טל הספירה כזטר ס"ו מרן ד'. וע"כ זשיין ג"כ כחן ישק לזח"ס ח' חפ"ט.

סדר חול המועד של פסח.

כל ימי חול המועד של פסח טעמט אחד להם, רק בקריאת התורה הם חלוקים. ומתפללים נהם במדר שמתפללים בחול רק שאין חוטרים מזמור לחודה. בתפלת שמונה עשרה חוטרים יעלה ויבוא נעודה, והש"ך חוזר התפלה, וחוללין התפילין קודם הלל, (ויש שאין חוללין חלה קודם קריאת פ' טוסף נספר תורה שני), וקורין הלל גדלוג, קריש שלם, ומוליחין נ' ספרי תורה וקורין נס"ת האחד נ' נברי, וגוללין ספר תורה זה, ופוחזין ספר תורה השני וקורין לרביעי נפרטת פנחס והקרבתם עד סוף פסקה כל על חבת עבודה לא מעשו, ומניחין ספר תורה ראשון חללו וחוטרים חלי קדיש על שניהם ואחרי כן גוללין ספר תורה השני וחוטרים יהללו ומחזירין ס"ת להיכל. וחוטרים אשרי ובא לציון, חלי קדיש, ומתפללים תפלת טוסף אל יום טוב ומסוקי והקרבתם, והש"ך חוזר התפלה וחומר קדושת נקדש וגומר הסדר כדרכו בחול. איר היחוד ומזמור כל מקום לפי מנהגו.

זה חלוקה הקריאה לימי חול המועד של פסח.

יום א' דחה"ט (י"ז ניסן) קורין נס"ת א' נס' נח אל פרעה פ' קדש לי כל בכור.
 יום ב' דחה"ט (י"ח ניסן) קורין נס"ת א' נס' טעמטים פ' אם כסף חלודה.
 יום ג' דחה"ט (י"ט ניסן) קורין נס"ת א' נס' כי תשא פ' פסל לד'. ואם הוא שנת מתחילין ראה אתה אומר.
 יום ד' דחה"ט (כ' ניסן) קורין נס"ת א' נס' נהעלותך וידבר ה' אל משה במדבר סיני.
 ואם חל יום א' דחה"ט בשבת קורין אל שנת חה"ט נסדר כי תשא פ' ויאמר ה' ל משה ראה אתה אומר אלי.
 ויום שני אל חה"ט קורין אל יום ראשון נסדר נח פ' קדש. ויום שלישי קורין אל יום שני נסדר טעמטים אם כסף חלודה. ויום רביעי קורין אל יום רביעי נסדר נהעלותך פ' וידבר ה' אל משה במדבר סיני.

בערבית ליום ב' דחה"ט (י"ח ניסן) סופרים שלשה ימים, ונערכת ליום ג' (י"ט ניסן) סופרים ארבעה ימים, ונערכת ליום ד' (כ' ניסן) סופרים חמשה ימים.

בשבת חה"ט אל פסק מתפללים בכל שנת חלה שמוסיפים יעלה ויבוא בתפלת שחרית, ואחר חזור הש"ך התפלה קורין הלל גדלוג והש"ך אומר ק"ת, וחוטרים שיר השירים, ק"י. ומוליחין נ' ס"ת וקורין נראשון ו' נברי נסדר כי תשא פ' ראה אתה אומר אלי, והטעמטיר קורא נס"ת שני פ' והקרבתם. ומתפללים טוסף של י"ט עם טוסף והקרבתם, והש"ך חוזר התפלה, ק"ת. אין באלהינו, עלינו, שיר היחוד, ומזמור. בערבית ליום ו' רפסח (כ"ח ניסן) מתפללים אל י"ט, (ואם הוא שנת טוספטים ושמו, ומזכירים אל שנת תפלה, וחוטרים ויכלו ומגן אבות) ומקדשין על היין ואין חוטרים זמן, וסופרים ששה ימים. סדר תפלת יום שביעי של פסח שזה לתפלת י"ט ראשון שלו, רק שקורין ההלל גדלוג, (ואם הוא שנת חוטרים אחרי שיר השירים), וקורין נמוה נספר ראשון פ' בשלח מראשה עד כי אני ה' רופאך, ומתחלק לו' נברי (ובשנת לו' נברי), וגוללין ופוחזין ספר שני וקורין למטטיר נס' פינחס והקרבתם כמו בחול המועד. ומתפלת טוסף חוטרים נ"כ פסוקי והקרבתם נכחה"ט.

בערבית ליום ה' רפסח (כ"ט ניסן) מתפללים ומקדשין כדחתמול (ואם הוא שנת חוטרים ויכלו, מגן אבות), וסופרים שבעה ימים לעומר שהם שבוע אחר. (ויש קהלות שנוהגים לספור לעולם קודם קדוה). יום אחרון של פסח מתפללים כיום השביעי (ואם הוא שנת חוטרים שיר השירים אחרי הלל). וקורין נמוה נס' ראה ען כל הבכור עד סוף סדרה ומתחלק לו' נברי, ואם הוא שנת מתחילין טן עשר העשר ומתחלק לו' נברי, ולמטטיר קורין כדחתמול. ולאחר שפיים המטטיר את ההפטרס הש"ך לו החזק נקבל ינדך לכל זכר שנת הכנסת נעטר שיתן טנתת ידו לכבוד התל. וכן עושין בכל י"ט שקורין ט כל הנהגה. בס"ם אחרון מתפללים ערבית אל חול וחוטרים אתה חונגתו נחתה חונק, ואחר תפלת לחס חומר הש"ך ק"ה וסופרים ששנה ימים לעומר שהם שבוע אחר ויום אחר, ואחר תפלת לחס חומר הש"ך טנדבים לח טל הכר ולת טל הכאטים, חזן חס חל בטולחי שנת, אלו מתפללים ועושים הכל כמו בשאר טולחי שנת. יום אל אחר פסח (כ"ג ניסן) וכן יום של אחר כל אחד טעלש דגלים נקרא אסרו חג, ואין חוטרים ט חתוק ולח לטנת.

סדר חג השבועות.

הצגל השני הוא חג הקציר הוא חג השבועות כיום חמשים לספירת השטר, והוא לעולם נהם כסין לשי סדר קביטתו נגלות ואינו חל כי חס נאחד טיטי חנד"ו, ונוהגים קודם י"ט לשעות נשנים זכר לספן תורה נהר ירוק, גם טוהגים להטטיר ענסי חילנות לפי שנו מידוין מידות האילין בדי שיתפללו עליהן, וחרטים נמיני נדחים הטריחים לטמת הי"ט הזה. ואם חל שעות כיום א' לדיק לעבות כל זאת קודם כניסת הכנת.
 סדר תפלת ערבית אל שעות הוא כמו י"ט אל פסח חלה חוטרים חג השבועות הזה וכן טרין חורחנו (ואם הוא טולח שנת טוספטים וחודיענו) ואחר התפלה מקדשין נכהכ"ג וחוטרים זמן (וכס"ג טוספטים נקדוה עד וסגולה), וחוטרים עלינו, יגדל.

נחמנו הטובה ע"פ האר"י ז"ל להיות נעורים כליל ראשון של שבעה עשרה, וזמנם
הנעורים יזכרו אלה יתעסקו בדברים נעלים ואל"ל כשחוק וקלות ראש, ושי אשינו נטות בעצמו אלא יטרד
נתפלתו לטחור ע"י טביעת השינה מוטב שיאן קלת כדי אלא יאל אבה נהססדו.

בשחרית נכנסים לכה"כ וטסדרים הנרכות ופסוקי דזמרה כמו בנחת רק שזמרים המאר לארץ
מקום הכל יודוך, ומתפללים תפלת הרגלים, ואחר חזרת התפלה גומרים את ההלל, והא"ן אומר קדיש
התקבל, ומזמירין ב' ס"ח (ואומרים הרבון המסודר לעיל בסדר קה"ת לזאת) וקורין בס"ח הראשון ה' גברי
נ"ח יתו טן בחדש השלישי עד סוף הסדר (וכבר נהגו בכל הקהלות לקרוא פיוט אקדמות אחר מסוק
הראשון, ובכמה קהלות אומרים פיוט ארכין קודם הדברות) ולטפסיר קורין נב' סינחם וביום הבכורים,
ומזמירין נחוקאל ויהי בשלשים שנה וכו' ואומרים אשרי וכו' ומזמירין הס"ח להיכל, והא"ן אומר ח"ק
הנעורים להתפלל תפלת מוסף, והא"ן תזר התפלה ואומר קדושת נעריצך ואדיר וכו' והבגנים עולין
לחבן, ומזמירין הסדר.

לסגרת אומרים אשרי ובל"ג ח"ק, ומתפללים כמו בערבית, והא"ן תזר התפלה, קדיש תחקבל, עלינו.
ב"ס שני לערבית מתפללים כמו בראשון, (ואם הוא שנת מוספים ושטר, ומזמירין אל שנת נתפלה
אחר התפלה אומרים ויכלו ומגן אבות. ק"ח. ואין אומרים כמה מדליקין). ומקדשין ואומרים זמן.
בשחרית מתפללים כדלמעלה, ונוהגים לומר סגולת רוח קודם קה"ת, ומזמירין ב' ס"ח וקורין בסדר
הא ומזמירין ס' עשר תעשר כשחל בנחת, אבל בחול מתחילין כל הבכור עד סוף הסדרה, וקורין למספיר
ביום הבכורים כדלמעלה, ומטפירין נחוקאל חפלה לחבקוק וכו' (בנחת אומרים יקום פורקן) ומתנים מתנת
י, ומזמירין כל סדר תפלת מוסף כדלמעלה.

לסגרת מתפללים כדלמעלה אלא שאם חל בנחת מוספים ואני הפלתי וקורין בתורה נב' נשא.
לערבית כמלאי י"ט מתחילים והוא רחום וכו' ומתפללים אל חול ואומרים אחא חזנחנא, ואחר
התפלה אומר הא"ן ק"ח ואין אומרים לא ויהי גועם וא"ק ולא ויחן לך, ומנדילין על הכוס כסה"ג
השני, אבל לא על הכר ולא על הכסמים, חבן כמלאי שנת מתפללים ומנדילין הכל כמו בשאר ס"ג.
ח"ן הוה אסרו חג, ואין אומרים בו תחנן ולא לסנצת.

סדר חג הסוכות

הרגל השלישי הוא חג הסוכות הוא חג האסיף נחמנו עשר יום לחדש
השני הוא ירח האיתנים הוא חג תשרי, ואינו חל אלא באחד טיטי צה"ל.

בערבית מתפללים כנכל ליל י"ט. ואומרים נתפלה ונקדוה חג הסוכות הזה זמן שמחננו.
לא יחל כלילה הראשון עד שהוא ודאי לילה, ואפילו קידוש לרץ להיות כלילה, ומקדשין ואוכלין נסוכה.

כליל ראשון של סוכות כנכנסים לסוכה נוהגים לומר תפלה זו:

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתשגרה שבינתך בינינו
ותפדש עלינו ספרת שלומך בזכות מצות סבה שאנחנו מקיימים ליהי
שקך הקדוש ברך הוא ביראה ובאהבה, ותקיף אותנו מזיו פבודך הקדוש
ותשוד נמני על ראשינו מלמעלה בנשך יעיר קנו ומשם ישפע שפע
רחמים לעבדך פנים אמתך. ובזכות צאתי מביתי הירצה וברך מצותך
אדעה ותשוב לי בזאת כאלו הרחקתי נרוד, והרב בבסני מעוני ומתפאיתי
סדני, תדני אדני תישפע לי רב ברכות ולרעים גם צמאים פן לחפם
וקים נאמנים. ותתקל לי זכות לשבת ולחסות בסתר צל כנפקך בשעת פטירתתי
מהשולם ולחסות מזרם ממטר כי תמטר על רשעים פחים. ותהי חשוקה
מצות סבה זו שאני מקים כאלו קימתיה בקל פרטיה ודקדוקיה ותנאיה
וקבל מצות התלויים בה, ותטיב לנו החתימה ותובנו לישב ימים רבים על
האדמה אדמת קדש בעבודתך וביראתך. בריך יי לעולם אמן ואמן:

סדר קדוש לרגלים.

תקדין שנה"ב, ובניית של האולחן. (וכנסת אומרים במחלה יום הששי ויכלו וכו').

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, בורא פרי הגפן:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל עם ורוממנו מכל לשון וקדשנו במצותיו. ותהילתנו יי אלהינו באהבה שבתות למנוחה ומועדים לשמחה חגים וזמנים לששון אתיום השבת הזה ואת יום

לפסח	לחנוות	למכות	לשמיני עצרת ולש"ח
חג המצות	חג השבעות	חג הסוכות	הושעני תג
נחל	העשרה	העשרה	העשרה
זמן	זמן	זמן	זמן
חרותנו	מתן תורה	שמחתנו	זמן שמחתנו

באהבה מקרא קדש זכר ליציאת מצרים: כי בנו בחרת ואותנו קדשת מכל העמים ושבת ומועדי קדשך באהבה וברצון בשמחה ובששון הגהלתנו. ברוך אתה יי מקדש השבת וישראל והזמנים:

במוצאי שבת מוספים נר והבדלה. חג מוצאי שבת: חג חנוך דיעונו.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, בורא מאורי האש:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, המבדיל בין קדש לחול בין אור לחשך בין ישראל לעמים בין יום השביעי לששת ימי המעשה. בין קדשת שבת לקדשת יום טוב הבדלת ואתיום השביעי מששת ימי המעשה קדשת. הבדלת וקדשת את עמך ישראל בקדשתך. ברוך אתה יי המבדיל בין קדש לקדש:

במקדשין נוסח מנצחים כהן ליטב נוסח. חג דער סוכה ויריד נחך דיעונו נוסח חג סוכה ויריד נחך דיעונו.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וצונו לישב בסוכה:

בכל לילי י"ט אומרים סחיינו חן מן ליל ז' וז' של פסח.

רית ערושע חובר לוישע נחלש פסח, שנועות, סוכות חוגר שמיני עלתת וקנט חמן סחיינו.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם.

שמינינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה:

בורא פרי הגפן, נמסחים דף ק"ה לילי שנה ולילי י"ט יום הגן קדושא על הכוס. וכנסתחל נס' רת עשרה חזר על פסח ותרומת'ם הלכות שנת מרק ב"ש ודלה גם תקיחא ליל שנת. אשר בחר בנו מכל עם, לקוח מטבח חיה נדחתו באפי הלכין לפי הענין. ותרומת'ם מוסף עוד לפני ומתן לנו, נחר בנו ונדלנו לטה בנו ויסלחנו יחב עליו אטודתם אלוט מטענא הנרכה. מקדש ישראל והזמנים, ספחים ק"ג, ע"ב. בורא מאורי האש, כאל י"ט נ"ג אומרים הנרכות נסמן יקנה"ו, יין קדוש, נר, הבדלה, זמן, (ספחים ק"ג) וזח' של פסח חלן בו סחיינו ססמן יקנה"ו. ודלה נתיות ט' מ"ג. בין קדש לקדש, בין קדושת שנת לקדושת י"ט. ונטולא נארחות חיים נכס נל מעורר סחיינו נכוסת זו הבדלת וקדשת את עמך ישראל בקדושתך חייט פנה עושה. לישב בסוכה, כוסה דף ט"ו. לישב סוף עסקל ל' המננה שנה זה מקור פטלי סל"י יו"ד כדוך סל"י א"ף כג"ו נסמי איכול לילד נמקום ללדת (מדין כ"ו) יכול לילד נמקום ללדת (נכסות כ"ח. כ') העומדת לילד נמקום ללדת (כ"ח כ"ג. כ"ד) לילד נמקום נכשה (מדין סוף מרק ד') וכן נכוסת נכסה זו לישב נמקום לשפית, וכנר נטולא חוטים' ז' גם נמקדל כמו לישיון (קבלת ה' י"ח) פשוט (ספחים כ"ו, י"ח) לריא (ג"ח י"ח, כ"ט) וע"כ סין לבנות. שהחיינו, ספחים ז' כ'. סוכה ס"ו. ונרשת אלמנות דל אחי (ס' קנ"ח) ס"ח אשר החיינו, ונרשת תוספתא נרכות ס"ו הית כדוך סחיינו לוסמן הנה.

בשחרית יום ראשון של סוכות נכנסים לכהכ"ג ומסדרים הנדבות ופסוקי דזמרה וק"ג כמו בשנת
הן אלוהים המאיר לארץ אם לא כשחל בשבת, ומתפללים תפלת הרגלים, והפ"ך חזר תפלה. והפ"ב
לוקחים את הלולב ביד כדי לברך עליו ולנענעו ולגמור עליו את ההלל.

דיני נטילת לולב. זמן טבות נטילת לולב הוא ביום ולא בלילה, וכל היום כשר לנטילת לולב,
ועקר מטות בשעת ההלל, וזמנה הוא משתכן החמה. ואם נטלו מאעלה עמוד השחר, ילא.
חסור לחיוב קודם שיטול לולב. ואם חבל באנג, יטלו חפ"ב.

לוקח הלולב בידו הימנית והאחרונה בשמאלו. וברוך לוקח הלולב וכן כל מיני ראיהם למעלה, וגם
בשמינה נדון שהיו לעולם למעלה בדרך גדילתן ולא יהפוך ראשן, והאחרונה ל"ל עוקבו למטה אזה דרך
גדילתו. ואין להפריד האחרונה מהלולב בשעת נטילתו אלא ל"ל ב' הידים סמוכות זו לזו וכלי חליפה.

יבין לקיים טבות עשה שבתוב בתורה ולקחתם לכם ביום הראשון וכו' (וי"ה ר"ן שנסדורים
המטעו יעב"ן ובתנ"ך בשם אביו שאין לאמרו). ויקח תחלה האחרונה בשמאלו מהיפך העוקב למעלה ופסו
למטה וחפ"ב יקח הלולב בימניו ושדרו של לולב יהי למול פניו, ויברך מעומד בל"י וכו' על נטילת
לולב, ויום הראשון מברך גם שהת"י נ"ו, ואחר הנדבה יספך האחרונה פסו למעלה ומנענע מעומד
לכל רוח ולמעלה ולמטה. ואופן הנענועים, שהי עומד ופניו למזרח ויעשה ג' הולכות וג' הנחות לכל
הח זכיות שמוליך ידו עם הלולב מבגדו ולהלחה לכד מזרח ג' פעמים ומניחו אליו ויבסכם בעלין בכל
הלכה וכל הנחה, וחפ"ב יטה ראש הלולב לכד דרום ויעשה גם כן ג' הולכה והנחה, אבל לא יהפוך
פניו לכד שמינע לבגדו אלא לעולם יעמוד ופניו למזרח בכל הנענועים ורק ראש הלולב יטה לכד שמינע,
וכן נענע לכד מערב יהי פניו למזרח ויריס ראש הלולב על כתפו מלאחוריו ומוליך ומניח. וסדר
הרוח, מזרח, דרום, מערב, צפון, מעלה, מטה.

גם בחטירת ההלל הפ"ך והקהל מנענעים כן נהודו, וכאנא, ונהודו שנסוף, ג' הולכות והנחות לכל
הח, והפ"ך מנענע גם ביאמר נא וכו', ומחלקים גם הנענועים לפי החנות, דהיינו נהודו וכן ביאמרו נח
ירחי וכו' י"ו תבות (חן מהשם אלא ינענע נ"ו) וינענע בכל תנה לרוח אחת, וכן ביאמרו נח ינענע בכל
תנה לרוח אחת, וכן ביאמרו נח בית וכו' שהן ז' תבות יחלק התבות לו' נענועים ויחבר יאמרו"נח לנענוע
אחד, ובאנח ה' הושיעה נח שהן ג' תבות (חן מהשם אלא ינענע נ"ו) מנענע בכל תנה לב' רוחות, (ויש
המחלקים הנענועים בחושן אחר, ראש נס' דברי קהלת לר"ג דף ש"ח). ומנענעים נהודו בכל פעם
אלוהים אחד, אבל באנח ה' הכליחה נח אין מנענעים, ולמנהג פולין גם אין מנענעים בפסוקי יאמרו
נח בית, יאמרו נח ירחי.

בדיעבד אין הנענועים מעבדים. אבל ד' מינים מעבדים זה את זה שם חסר לו אחד מהם לא
יברך על השחר. ולא יוסיף עליהם עין אחר. ולא יקח יותר מלולב אחד ואחרונה אחד, אבל נהגם וערבה
ראי להוסיף כמה שילכה, והמדקדקים אינם מוסיפים על ג' הדפים וכו' ערבות.

באמת אין נוטלין הלולב חפילו הוא יום ראשון, ואסור בעלמול אם לא לנודך גוסו ומקוסו.
אין אדם יולא ידי חובתו ב"ט ראשון כלולב אל חכרו עד שיתנו לו כשתנה, וכשתנה על שנת
לחזור דיו.

מקבלת האשה את הלולב ביד בנה או ביד בעלה ומחזירתו לפנים ב"ט, ואם נדון להוסיף טים
משמח, אבל לא תחליף המים ב"ט. וכתה"ט מטה להחליף המים כדי שיאמר הלולב לח והדור.
שע"ט שכבר פשט המנהג שהקהל קונים אחרונה באומנות כדי לכאח בו ידי חובתו מי אין לו,
פ"ט כל יחיד יאחד ויהא ורו לקנות לו לולב ואחרונה בעלמול כדי שוכל לקיים המטה במקנה.

יש נוהגים לומר תפלה זו קודם נטילת לולב.

ידי רצון סלפתיקה יי אלהי ואלהי אבותי בפרי עץ הדר וכפת תפריים וענף עץ עבות
וערבי נחל אותיות ששקד הקיחד הקרב אתר אל"אמר ותידי לאתרים בגדי. ולידע איה ששקד
קרא עלי ויידא מנשית אלי. ובקנענעני אותם משפיע שפע ברכות טקשת עליון לקנה אפריון
לקטון בית אלתינו. ניהא השוב לסניף טענות ארבעה מינים באלו קיטתיקה בקל"פרטייה
אדשייה ותרינג טענות התלויים קה. כי כנתי ליידרא שטא הקרשא קרוה הוא וקשיגתה
קתיילי קתיימו ליידר שם יה בורה ביהודקא שלים בשם בקל"שוראל אטון. קרוה יי לעולם
אטון ואטון :

ידי רעת, הועתק לסדורים חדשים עם' שער ליון ומגון לאוס מיוסד על דברים נכבדים יחדם
נחות הקלה מוכחים כמ' הנפס החכמה לר' טעה בר אם טוב עליהן ס' כ"ה, חפ"ב אמרנו איננה
זה לפי אלה כל נחדרי חן פנימה וכן גם יעב"ן המטיעו מסדורו חפ"ן טכני מרשר המדגלים ט
מחזיק כמו אהם וכלי הניף עליו יד המנהג חף כי נדון לה.

לוקח האתרוג והלולב כידו ומנך נשטף: אין כיוצא דהו אחריו חובר דהו לולב חין דית תמך חוטר סמריס:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על גטילת לולב:

גיס לאון סנך גם שהיינו (ואם חל יום לאון כזכת אהין נוטלים את הלולב, סנך שהיינו גיס זה) קם ערוטען טמך וירד חייך שהיינו גענוגט, חיוט מבער דער ערוטע טמך קע זכת, וק וירד קע לנויטען טמך שהייט גענוגט.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שרצונו וקיימנו והגיענו לזמן הזה:

ומנענטיס לכל חת, ותח"כ נוטרים את הסלל טעויד כנרבה תחלה וסוף ומנענטיס כהדו ותלמ, ונכו הזני, וכנמיה את הסלל לומר הע"ץ ק"ת, ומוליקין ג' ס"ת (ולומרים הרבון המסודר חלל קה"ת לזכת) וקורן ה' גברי (וכזכת ו' גברי) כסדר לומר כמ' שור או כשב עד וירבר ששה את סועדי ה' אל בני ישראל וקורן לטפסיר כמ"ת בני כמ' מינחם וכחמשה עשר יום לחדש השביעי וכו', ומפסירין כוכבי סו' י"ד הנה יום כמ' לה' וכו', ולומרים (כזכת יקום פורקן) אשרי, יהללו, ומחזירין הס"ת להיכל, והע"ץ לומר ח"ק ומתפללים תפלה טוסף ותחזר חזר הע"ץ התפלה מוליקין ס"ת אחד ומניחין על הכיטה (ואם הוא זכת חין מוליקין ס"ת את סותחין לתן הקודש) ולומרים הושענא וכו' עם הלולב גידס (וכזכת כלל לולב) ומקיימים את הכיטה פעם אחת ומחזירין ס"ת להיכל (וכזכת חין מקייסים), ולומר הע"ץ ק"ת, ולומרים אין כאלהינו, עלינו, ושיר של יום. לסנתרן לומר אשרי ובא לציון, ח"ק, (וכזכת מוסיפים ואני חפתי וקורין תאח הברכה) ומתפללים והע"ץ חזר, ק"ת, עלינו. לערביה מתפללים ומקדשין ככל סדר דלחטול.

לשחרית יום שני מתפללים כדלחטול, וחין לומרים זמן כנטילת לולב, חס לא כחל יום לאון כזכת, וגומרים את הסלל וקורין בתורה כדלחטול ומפסירין כמ"ת סו' ח' ויקהלו אל המלך שלמה תו' ולומרים כל סדר אחרית ומוסף כדלחטול. תפלת סגרה כדלחטול.

לערביה כמתפאי י"ם לחמ"ט לומרים והוא רחום וכו' ומתפללים ז"ע אל חול ולומרים אזה חונתנו נלמה חונן ועלה ויבוא נעודה, קדיש שלם, ומנדליין על הכוס, חלל חין סנרין על סנר ולת של הכשים, עלינו. ואם היום ערב שבת או מתפללים ערנית כככל ערב זכת ולומרים יעלה ובא תפלה ולומרים ויכלו וסגן אבות, וחין לומרים כמ' טדליקין.

ברחלו של סועד אחרית מתפללים כככל אחר ימות החול, (חין מן האענה רחא שזכרה קהלות מהגיס נוסד ט נוטרים אל זכת), ומתפללים טנה עזרה ולומרים יעלה ויבוא נעודה והע"ץ חזר התפלה, ותולקין התפלה, ותפלין הלולב, ולומרים את הסלל, ומנענטיס כהדו ותלמ. ולומר הע"ץ קדיש שלם, ומוליקין ס"ת אחד, (וחין לומרים על הכל חין מן האענה רחא לפי טנה ק"ת) וקורין טו ד' גברי כקדמות התג כמ' פנחם. כיום ח' דחה"ט

כהן וביום השני, לוי וביום הרביעי, ישראל וביום הרביעי, דנינו חזר וביום השני וביום השלישי. כיום ג' דחה"ט כהן וביום הרביעי, לוי וביום החמישי, ישראל וביום הששי, דנינו וביום הרביעי וביום החמישי. כיום ד' דחה"ט כהן וביום החמישי, לוי וביום הששי, ישראל וביום השביעי, דנינו וביום החמישי וביום הששי. כיום ה' דחה"ט

הוא סאענה רחא, כהן וביום החמישי, לוי וביום הששי, ישראל וביום השביעי, דנינו וביום החמישי וביום הששי. ואתר הקריה ת"ק, וגולקין את ס"ת ולומרים יהללו ומחזירין הס"ת להיכל. אשרי, ובא לציון, ח"ק, ומתפללים מוסף אל י"ט ולומרים ס' קדנות ספיקא דיומא סהו קורין להישי, והע"ץ חזר התפלה ולומר קדושת גקדיש (וס"ד נעריין לפי טנה ק"ת), ומוליקין ס"ת אחד (וכה"ר ו' ס"ת) ומניחין על הכיטה ולוקחים את הלולב נד ולומרים הושענא אל יוטו לפי הטנה, ומקיימין כגיטה פעם אחת (וכה"ר ו' פעמים), ומחזירין ס"ת להיכל. קדיש שלם, עלינו, (וכה"ר מהגיס לנגן קדיש כנגון ר"ב וי"ב, ונהדנה קהלות לומרים ג"כ חין כאלהיט).

כשבת חול הסועד מהגיס לומר מגלת קהלה קודם סוללת ס"ת ותח"כ ק"י. ומוליקין ג' ס"ת וקורין כלאון ו' גברי כמ' כי תשא מן יאמר ששה אל ה' ראה אתה אוטר אלי עד לא חבשל גרי בחלב אמי, ולעפסיר קורין כמ"ת בני לפי סדר היום, ומפסירין כיתוקחל סו' ל"ח ודעה ביום הרוא כיום בא טג וכו'. ומתפללים מוסף אל י"ט ולומרים הסאענה כל זכת ולומרים הסדר כנהגו.

למנרה מתפללים כסדר זכת חלל לומרים יעלה ויבוא נעודה, לערביה מתפללים ומנדליים כככל טולתי זכת חלל חין לומרים ויכי מועם ותמה קדוש.

לערביה מתפללים ומנדליים כככל טולתי זכת חלל חין לומרים ויכי מועם ותמה קדוש.

על גטילת לולב, טוכה דף ס"ו, ומסחים דף ו' ס"ב ול' נטילה טעמה הנכסה והרטה ט"ל ויבולס ויבולס (ימיס ס"ג, ט') כי מן הטטה לנענע כלולב לנד טעלה וכדליתח טוכה ל"ו ס"ב ולא חקף לנדק על גקייחם לולב, סלקחיה סיה הקנייה כעשע (לכן יחיד), ודעה תוכות דכ"ח ס' ק"י

סדר הושענות.

ס' ימים אל תג האבות לאחד אנמר האץ תפלת טוסף טויליחין ס'ט וטעלין חומו על הניעה
 ונטל כל אחד לולב ואתחונג בידו, וטתחיל האץ ואומר הושע נא כל הטקוס לפי הטענה. מקיסין הניעה עם
 לולבין וטנטענין קלח בכסכוס עלין חכל לא נהולכה והנאה. פוכין דרך ימין והזכבין פניהם למערב והולבין
 חך נסון ומסבבין, וכאטעניעין לפני המוכה מסיימין פיוט ההושענא ועכניסים ס'ט להיכל. וכדרך הוה שואים
 כל ימי סת חון טשבת אפין טקיסים ואין טויליחין ס'ט חלא פותחום ארון הקודש ואומרים הושענא.

הושע נא:

למענה אלהינו הושע נא: למענה בוראנו הושע נא:

למענה גואלנו הושע נא: למענה הורשנו הושע נא:

ליום ב' אל סכות,

כחל כיום ג' לו ד' לו ו' דנטע.

חן ופנמאג וירד רתו נעבענטטהעברע אום נצורה
 ג' א"ב געוהנט.

אבן שתיה. בית הבחירה. גרן ארנו.
 ביר המצנע. הר המורה. ותריראה.
 וכול תפארתה. חנה יוד. טוב הלכנו.
 יפה נוף משוש כל הארץ. כלילת יפי.
 לינת הצדק. מכון לשבתה. גוה שאנו.
 סבת שלם. עליה שקטים. פנת
 יקרת. ציון המעינת. קדש הקדשים.
 רצוף אהבה. שכינת כבודך.
 הושע נא. תל תלפיות. הושע נא:

ליום א' אל סכות,

כחל כיום ב' לו ג' לו ה' דנטע.

חן שבת וירד רתו חונטענטטהעברע אום נצורה
 ג' א"ב געוהנט.

למען אמתך. למען ברייתך. למען גדלך
 (ותפארתך). למען דתך. למען הודך.
 למען ועודך. למען וכרך. למען חסדך.
 למען טיבך. למען הודך. למען כבודך.
 למען למודך. למען מלכותך. למען
 צדך. למען סודך. למען עוף. למען
 פאךך. למען צדקתך. למען קדשיתך.
 למען רחמיה (הרבים). למען שכינתך.
 הושע נא. למען תהלתך. הושע נא:

אני יהוה הושיעה נא:

הושע נא ב' תמות, בן הוא נמדוד רס"ו וכו"י וכו"ל.

למען אמתך וכו', אמן שחיה וכו', מנוח להלן דף 373.

אני נא, בן אטר ר"י טהקפת הטונח (טוכה ט"ס). ונקד יענן כסם אכיו נתי הו"ו טחלם.

חן שבת ופנמאג וירד רתו נעבענטטהעברע.

אם נצורה כבבת. בוננת בדת נפש משיבת. גומרת הלכות שבת.
 הושע משאת שבת. הקובעת אלפים תחום שבת. ומשיבת הגל משבת.
 וטוד ושמור מקיימת בשבת. חשה למהר ביאת שבת. טודתת כל משושה
 לשבת. וישבת וממתנת עד כלות שבת. כבוד וענג קוראה לשבת. לבוש
 וקסות מחלפת בשבת. מאכל ומשתה מבינה לשבת. געם מקדים מנעקת
 לשבת. סעודות שרש מקיימת בשבת. על שתי כפרות בוצעת בשבת.
 פדמת ארבע רשיות בשבת. צווי תדלקת גר מדלקת בשבת. קדוש תיום

אום, הלוטה. כבבת, כבבת טין וכדמתיז וכריה כ', י"ב נפש משיבת, ע"ס תהלים י"ג, ט'. גומרת,
 למדת משאת שבת, ר"ל שדורסין טן הטקלה אטור כבבת לט"ה חסן ד' חטות כראות תמים. ומשיבת רגל,
 ע"ס תהלים כ"ח, י"ג. חשה טל' חוטה לעורתי ור"ל אטופיסים טחול על סקד. טודתת כל משושה, ר"ל
 כל מדתם כבבת ימי הטענה טיה כדי לכבוד חת כבבת כראוי וכדאמריק כניסה דף ט"ו טלח כבבת
 נהב אטר ו' לכבוד אמת. נעם מצרים, פירות חאונים. ארבע רשיות, רשות היסוד ורשות תמים ידמלית

ע"ס א"ב, ונמוסו חמוס שמואל.

- בְּהוֹשַׁעַת אֱלֹהִים בְּלוֹד עַמּוּךְ . בְּצִאתְךָ לְיִשְׁעַ עַמּוּךְ . בֶּן הוֹשַׁע נָא :
- בְּהוֹשַׁעַת גּוֹי וְאֱלֹהִים . דְּרוּשִׁים לְיִשְׁעַ אֱלֹהִים . בֶּן הוֹשַׁע נָא :
- בְּהוֹשַׁעַת הַמִּזֵּן צְבָאוֹת . וְעַמּוֹס מִלְּאֲבֵי צְבָאוֹת . בֶּן הוֹשַׁע נָא :
- בְּהוֹשַׁעַת זְכִים מִבֵּית עֲבָדִים . חֲנוּן בְּיָדָם מִעֲבָדִים . בֶּן הוֹשַׁע נָא :
- בְּהוֹשַׁעַת מְבוּעִים בְּצוֹל גְּזָרִים . יִקְרָךְ עַמּוֹס מִעֲבָרִים . בֶּן הוֹשַׁע נָא :
- בְּהוֹשַׁעַת בְּנֵה מְשׁוֹרְרֶת וַיִּשְׁעַ . לְגוֹחַהּ מְצִיגַת וַיִּשְׁעַ . בֶּן הוֹשַׁע נָא :
- בְּהוֹשַׁעַת מְאֹמֵר וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם . נִקּוֹב וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם . בֶּן הוֹשַׁע נָא :
- בְּהוֹשַׁעַת סוֹבְבֵי מִזְבֵּחַ . עוֹמְסֵי עֲרֵבָה לְהַקִּיף מִזְבֵּחַ . בֶּן הוֹשַׁע נָא :
- בְּהוֹשַׁעַת פְּלֹאֵי אֲרוֹן כְּהִפְשֵׁעַ . צֶעֶר פְּלִשְׁתַּת בְּתֵרוֹן אֶף וְנִישֵׁעַ . בֶּן הוֹשַׁע נָא :
- בְּהוֹשַׁעַת קַהְלוֹת בְּבִלְהַ שְׁלֵחַת . רַחוּם לְמַעַגְם שְׁלֵחַת . בֶּן הוֹשַׁע נָא :

אלים, ישראל, עש"ה יאטיה ס"ח, ג'. בלוד, נמנרים. עמך, כאלו בניבול היה נגאל עמהם, ועל דין מה אמרו חז"ל נטגלה ב"ט חזיכין ישראל לפני הקב"ה שכל טקוס שגלו שכינה עמהם וכו'. גוי ואהים, ע"ה ע"ז ו', כ"ג. בנה, ירא, עש"ה תהלים ס', ט"ו. לגוחה מצוינת ויושע, כשכיל גוחה, היינו הקב"ה הסומל, כתוב ועמון יושע כדי שוכל לקרות גושע. כאלו בניבול שגלו נגאל עמהם, כדלית' צילקוט וכדיה רטו תקט'. נדחה, מושיחה, טל' כי אמה גוטי מנען (תהלים כ"ב, י'). נקוב, טמור. והוצאתי טלח לא מוכר שסמטלו לרשו טל יליחת בניבול שגלו וכטמור. עומסי, טוענים. פלאי ארון וכו', רטו טל לקיחת הארון ע"י מלכאים ויד ה' היתה נם להכותם (ע"ה סי' ה'). בכלה שלחח וכו', עש"ה יאטיה ע"ג י"ד, וע"ה ענפת ע.

לשבת.

מִקְדָּשְׁתָּ בַשַּׁבָּת . רַגְנָן שִׁבְעַ מִפְּלִלַת בַּשַּׁבָּת . שִׁבְעָה בְּדַת קוֹרְאָה בַשַּׁבָּת .
תְּנַחֲלֶנָּה יוֹם שִׁבְלוֹ שַׁבָּת . הוֹשַׁע נָא : אֲנִי וְהוֹ הוֹשִׁיעָה נָא :

ע"ס א"ב ונמוסו חמוס פנחס ברכי סכיר חוק לעד אמן.

- כְּהוֹ אָדָם יַצִּיר בְּפִיָּה לְגוֹנְנָה . בַּשַּׁבָּת קָדְשׁ הִמְצֵאתוּ בְּפֶרֶר וְחַנּוּיָה . בֶּן הוֹשַׁע נָא :
- כְּהוֹשַׁעַת גּוֹי מְצִיָּן מְקוּיִם הִפְשֵׁ . רַעַה בְּוֵנו לְבוֹר שְׁבִיעֵי לְנַפְשׁ . בֶּן הוֹשַׁע נָא :
- כְּהוֹשַׁעַת הָעַם נִתְּנָה בְּצֵאן לְדַעְחוֹת . וְחֹק שְׁמֵתָ בְּמַדָּה עַל מִי מְנַחֲחוֹת . כַּה :
- כְּהוֹשַׁעַת זְבוּדִיָּה בְּמַדְבַּר סִין בְּפִתְנָה . חֲקֵמוֹ וְלִקְטוּ בַשֶּׁשִּׁי לֶחֶם מִשָּׁנָה . כַּה :
- כְּהוֹשַׁעַת מְסוּלִיָּה הוֹרֵה הִבְנָה בְּמַדְעַם . יִשָּׁר כַּתֵּם וְהוֹדָה לְמִו רֹעַם . כַּה :
- כְּהוֹשַׁעַת בְּלִבְלוֹ בְּעֵגֵג מִן דְּחַשְׁפֹּר . לֹא הִפְךָ עֵינֵי וְרִידוֹ לֹא נִמְר . בֶּן הוֹשַׁע נָא :

וסקוס טמור הטמורעים נטמכת אמת. רגו שבע, תמלת אמת היא של אנו נמכות. שבעה ברת, סמט קולדון ו' לחורה. תנחיל את חוטה ישראלית לעמוד לטוח את יום שכולו אמת. כהושעת אדם, חזה"ר יציר כסיו של הקב"ה. לעננה, ל' תגנה והללה, בשבת קדש וכו', נפודת תהלים ל"ב יום הסמט נעשה סניגור לחזה"ר וכאילו ניבול מדינה של גיטנס. גוי מצוין, ישראל שיו טמוריס נמנרים כטמוריס ו"ל ויהי אם לגוי גדול מלמד שיו טמוריס אס, וסיו טקוים ללאת חמשי. רעה כטו, כאלה ללחם סרעה אינדרו להם יום א' למנוחה נמכונו כולם לדעה אחת לנרוד להם יום הסמט למנוחה ולטוס כדלית' באמות דנה דף ק"ח, כ'. וחק, זה אמת שנטונו עליו טמור (סנהדרין כ"ז, ג'). זבוריד, ישראל עטך ותלקך, ל' ודני פלסיס אחי וכד טוכ. במדבר סין, אס ידל להם טמן. טמוריד, ישראל הנטמליס והדנקוים נן. הורו הבנה בסרעה, כדמסם ונכמלס הורו הבנה טע"ה לנמט כלער טמלו כיוס הששי לחם יומיס וטלו והגידו למטה והשיו להם חלף אפר דני ה' אטון אמת וגו', כלוטר הדני חלף דנמס חלף להם ואלער להם ישר מוחסס. מן הטמומר, מן סטן אהיה טמומר טמט ישיג. רועם, טמט דניט חוטה ישראל חודס להם ואלער להם ישר מוחסס. מן הטמומר, מן סטן אהיה טמומר טמט עיי נרמית וכו' חלף מיי' דגרים שנטלו טע"ה בין הטמכות. עקו, טמוריסו. לא נמר, לא ספיט טמטו וריו

ע"ס א"ב. ליום ג' של סכות. (וכנסת אום נצורה)

אָערוך שועי. בבית שועי. גליתי בצום פשעי. הרשתיך בו להשעי.
הקשיבה לקול שועי. וקומה והושעי. זכור ורחם מושיעי. חי בן תשעשעי.
שוב באנק שעי. יחיש מושיעי. בלה מרשיעי. לבל עוד תרשיעי. מדר
אלחי ישעי. בצה להושיעי. שא נא עון רשעי. עבור על פשעי. פנה נא
להושיעי. צור צדיק מושיעי. קבל נא שועי. רחום קרח ישעי. שדי
מושיעי. הושע נא. הושע ותושיעי. הושע נא: כהושעת אללים ח"ו"ו ויח חכמו.

ליום ד' של סכות, ו"ח אל למושעות. (חס חל כיום א' לומרים אערוך שועי ואם חל כיום ג' לומרים אכן שזה.)
ע"ס א"ב. אם אני חומה. ברה בתחמה. גלה וסורה. דמתה לתמר. החרונה עליך.
ונחשבת בצאן מבכה. ורחה בין מבעיסייה. חבוקה ודבוקה בך. טוענת עקך.
יחדה ליחדך. כבושה בגולה. לומדת יראתך. מרומת לחי. נתונה למבנים.
סבלת סבלך. עניה סערה. פרוית טוביה. צאן קדשים. קהלות יעקב. רשומים
בשמך. שואגים הושע נא. תמוכים עליך. הושע נא: כהושעת אללים ח"ו"ו ויח חכמו.

ע"ס א"ב. ליום ה' של סכות. (וכנסת אום נצורה.)

אל למושעות. בארבע שבעות. גשים בשעות. הופקי ערך שעות.
הגיי שעשעות. יהדותם משתעשעות. ועקים להשעות. חכי ישעות. ספולים
בך שעות. ידעי בין שעות. בורעיה בשעות. להבין שבעות. מסך
גשמעות. נתן תשעות. ספורות משמעות. גרות משמעות. פועל
ישעות. צדיק נשעות. קרית תשעות. רגש תשואות. שלש שעות.
הושע נא. תחיש לתשעות. הושע נא: כהושעת אללים ח"ו"ו ויח חכמו.

ע"ס א"ב. ליום ו' של סכות. (וכנסת אום נצורה.)

ארח הפושיע. בלתיך אין להשיע. גבור ומושיע. דלתי ולי יהושיע.
תאל הפושיע. ומציל ומושיע. ועקקה תושיע. חזקה הושיע. סלאך
תשביע. יבול להשביע. בלתיך תדשא ותושיע. לגיא כל תרשיע. מקדים
תמתיק ותושיע. נשיאים להסיע. שעירים להגיע. ענגים מלהמגיע. פותח
ד ומשביע. צמאך תשביע. קוראך תושיע. רב להושיע. שותך
הושיע. הושע נא. תבוימה תושיע. הושע נא: כהושעת אללים ח"ו"ו ויח חכמו.

אערוך שועי, חסלתי. בצום, כיום כסור. באנק שעי, לחסלתי סכה, ל' וסע ה'. מרשיעי, יטרה.
אום אני חוסר, כתי לסחל וע"ה שיר ח', י'. וכן כל חכמו שבעתי. טוביה. חזר לטעם ריבו.
אל למושעות, תלך לאל ימנך ויטוב על סאע כל. בארבע שבעות, שבעת לגלגל; ו"ח כ'
כסמות אל ידע תדע נאם לפסך באומותיכם, ולמי זה יס לומר בארבעה ל' זכר. דוסקי ערך שעות.
ו"ל נאם עדין כסוד תפלותיכם. שעשעות, דברי תורה הטעמות. וחדותם, כ"כ כב"י. להשעות, להטות
פסך אליכם. שעות, אנה עליכם. ידעו בין שעות, ידעו כיס לטעמים. רגש השואות, אל פלמט נג
איסם כאלו שעות כסוד נג' שעות כדלי' בלוקס ומדיה רעו תקע"ט.
רלוח, תכלים קט"ו, ו'. ועקד, הוועקס חלך. חוכך, הטחכים לך. סלאך, יחלל. להשיע.
כ"י סלחשיע. כל שיה, כל איה כסוד. מנרים, מידות. נשיאים, עכמים. שעירים, כסוד חזק.

סדר הושענות להושענא רבא.

יום שמי' אל סוכות הוא הושענא רבא לוקחים עוד ערבה יורה להושענא סלכד ערבה סגולכ, ומחירין
מכוח העלימות טן סגולכ, ואחר תכלת מוסף טעלין ו' ס'ת על הציסה ומקיסין את הציסה שבע פעמים וזכר
לכע העקפות שבו מקיסים את הטובה כיום הזה. ואחר כל אחת טן ו' העקפות טכניסין ס'ת אחד להיכל.

הושע נא:

למענה אלהינה הושע נא: למענה בוראנה הושע נא:

למענה גואלנה הושע נא: למענה דורשנה הושע נא:

ט"ט א"ב

למען אמתך. למען בריהך. למען גדלך (ותפארתך). למען דתך.
למען הודך. למען ועודך. למען זכרך. למען חסדך. למען טובך. למען
יודך. למען כבודך. למען לפודך. למען מלכותך. למען נצחך. למען
סדך. למען עזך. למען פארך. למען צדקתך. למען קדשתך. למען
רחמך (הרבים). למען שכינתך. הושע נא. למען תהלתך. הושע נא:

ט"ט א"ב

לאחר הקפה ראשונה אומרים עלם חסד יבנה:

אבן שתיה. בית הבחירה. גרן ארנון. דביר המצנע. הר המורה.
והר ידאה. זבול תפארתך. חנה דוד. טוב הלבנון. יפה נוף משוש כל
הארץ. פלילת יפי. לינת הצדק. מכון לשבתך. גוה שאנון. סבת שלם.
עלית שבטים. פנת יקרת. ציון המצניע. קדש הקדשים. רצון אהבה.
שכינת כבודך. הושע נא. תל תלפיות. הושע נא:

לאחר הקפה שניה אומרים לה זרוע עס נבחה תעז ידה תרום ימינה:

אם אני חוקה וגו' תמלא לעיל דף 372.

לאחר הקפה שלישית אומרים תתן אמת ליעקב חסד לאברהם:

אדון המושיע וגו' תמלא לעיל דף 372.

ט"ט א"ב

לאחר הקפה רביעית אומרים נעמות בימינה נצח:

אדם ובהמה. פשר ורחם ונשמה. גיד ועצם וקרמה. דמות ועלם
ורקמה. הוד להבל דמה. ונמשל פבהמות נדמה. ויו ותאר וקומה. חדוש
פני אדמה. טיעת עצי נשמה. יקבים וקמה. גרמים ושקמה. לתבל
דמסימה. מטרות עז לסממה. נשיה לקימה. שיהים לקוממה. עדנים

למען אמתך, בן ככל כ"ו וד"י. הכ' כמלא וקטן לפניה, וכמה דרישד נקד וזה וכו' וכן טמא
סמיכים טרנה טקומות כוהדנור לטובה בזכר, ויס להס פטן נטקרא כמות נטכול דף כ"ט, כ',
נלמו כמה סיוטים שנתנדר מתוכם שטיקדם כיון לזאת לנקד סד' כמלא דוקא עם קטן לפניה, כמו
נפטים אנוסו על טקלכ הסיר כיתדות ומנועות; אכן נמלות לד' דד אפד אפד אפד אינו נכון להחמש
עס למכת הזכר אם לא נהמסק ענין, כדי שלא יתערב לבין זכר עם ל' נקנה. למען אמתך, מוסב
על הושע נא, וכן כלם. וכו"י מלמתי בן תנת הושע נא אחר כל סקא למען אמתך כוהט נא, למען
טתן כוהט נא, וכן כולם. ותפארתך, אינו ככו"י. דהך, תורה אלך. ועודך, הוא סה"ב. יחודך, טתן סמיות.
אבן שחיה, כמה לנה"ט, וכן כל תנרו שבעין כנויים ותולדים לכית סקא וליתאליס. ג"ו אר"י.
מ"ל כ' קטלין, כמו דר"ס א' כ"א י"ת. חנה דוד, יאע"י כ"ט, א'. פנת יקרת, טס כ"ת, ס"ו.
ארם ובהמה, מוסב על כוהט נא. וקרמה, בן ככו"י והוא ל' וקרמתי עליכם עוד (יחוקל ל"ו ו')
בצני ח"ל קדום. ורקמה, ל' רקמתי מתחתיה חרן (מהלים קל"ט) ל' ילירה ולורה, טיעת, נטיסת.
נשמה, חרן הנשמה. נשיה, חרן. שיהים, עליס. לנשמה, לורמה, ל' נשם ורם פיס.

ע"ס א"ב, ונמוכו חתום שמואל.

- בְּהוֹשַׁעְתָּ אֱלִים בְּלֹד עַמְּךָ. בְּצִאתְךָ לַיָּשַׁע עַמְּךָ. בְּנֵן הוֹשַׁע נָא:
- בְּהוֹשַׁעְתָּ גּוֹי וְאֱלֹהִים. דְּרוּשִׁים לַיָּשַׁע אֱלֹהִים. בְּנֵן הוֹשַׁע נָא:
- בְּהוֹשַׁעְתָּ הַמּוֹן צְבָאוֹת. וְעַמּוֹ מִלְּאֲכֵי צְבָאוֹת. בְּנֵן הוֹשַׁע נָא:
- בְּהוֹשַׁעְתָּ זָכִים מִבֵּית עֲבָדִים. תַּעֲזוּ בְיָדָם מִעֲבִידִים. בְּנֵן הוֹשַׁע נָא:
- בְּהוֹשַׁעְתָּ טְבוּעִים בְּצוּל גְּזָרִים. יִקְרָךְ עַמּוֹ מִעֲבִירִים. בְּנֵן הוֹשַׁע נָא:
- בְּהוֹשַׁעְתָּ בְּנֵה מְשׁוֹרְרֵת וַיֹּשַׁע. לְגִזְחָהּ מִצְיֹנָתָהּ וַיֹּשַׁע. בְּנֵן הוֹשַׁע נָא:
- בְּהוֹשַׁעְתָּ מֵאִמֹר וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם. נִקְיֹב וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם. בְּנֵן הוֹשַׁע נָא:
- בְּהוֹשַׁעְתָּ סִבְבֵי מוֹבָח. עוֹמְסֵי עֲרֵבָה לְהִקְיָהּ מוֹבָח. בְּנֵן הוֹשַׁע נָא:
- בְּהוֹשַׁעְתָּ פְלֵאֵי אֶרֶץ כְּהַפְשַׁע. צַעַר פְּלִשְׁתַּת בְּחֶרֶץ אָרֶץ וְנֹשַׁע. בְּנֵן הוֹשַׁע נָא:
- בְּהוֹשַׁעְתָּ קְהִלוֹת בְּבִלְהָ שְׁלֹחַת. רַחוּם לְמַעַנָם שְׁלֹחַת. בְּנֵן הוֹשַׁע נָא:
- בְּהוֹשַׁעְתָּ שְׁבוֹת שְׁבִמֵי יַעֲקֹב. תָּשׁוּב וְתָשִׁיב שְׁבוֹת אֶהְיֵי יַעֲקֹב. וְהוֹשִׁיעָה נָא:
- בְּהוֹשַׁעְתָּ שׁוֹמְרֵי כְּפֹזוֹת. וְהוֹכִי יְשׁוּעוֹת. אֵל לְמוֹשְׁעוֹת. וְהוֹשִׁיעָה נָא:

אָנֹכִי וְהוֹ הוֹשִׁיעָה נָא:

נִזְק פֶּרַעַג וְנִזְק קִרְאָקוּיָא חִין לִזְמִירָא תַתְּנֵנוּ חֵלֶל טַחֲחִילִים טִיד אַנְא הוֹשִׁיעָה נָא.

ע"ס חסר"ק, וח"כ חתום אלעזר (הקליר) חוק.

- תַּתְּנֵנוּ לְשֵׁם וּלְתַהֲלָה. תָּשִׁיבֵנוּ אֶל-הַחֶבֶל וְאֶל-הַבְּחִלָּה. תְּרוֹמְמֵנוּ
- לְמַעַלְהָ לְמַעַלְהָ. תִּקְוֵמֵנוּ לְכָרֶם סְגִלָּה. תַּצִּיבֵנוּ כְּעֵץ עַל פְּלִי מִיָּם
- שְׁתוּלָה. תַּמְקֵנוּ מִכָּל-גִּגַּע וּמַחֲלָה. תַּעֲטִרֵנוּ בְּאַהֲבָה בְּלוּלָה. תַּשְׁמִדֵנוּ
- בְּבֵית הַתְּפִלָּה. תַּנְהַלֵנוּ עַל מִי מְנוּחוֹת סְלָה. תַּמְלִאֵנוּ חֲכֵמָה וְשִׁבְלָה.
- תִּלְבִּישֵנוּ עוֹ וְגִדְלָה. תַּכְתִּירֵנוּ בְּכֶתֶר בְּלוּלָה. תַּיִשְׁרֵנוּ בְּאַנְהָ סְלוּלָה.
- תַּשְׁעֵנוּ בְּיִשָׁר מִסְלָה. תַּחַנְנֵנוּ בְּרַחֲמִים וּבְחַמְלָה. תַּזְבִּירֵנוּ בְּמִי זֹאת עֵלָה.
- תַּיִשְׁעֵנוּ בְּיָדְךָ תַּגְדוּלָה. תַּהַדִּירֵנוּ בְּיָד הַמְּוֹלָה. תַּדְבִּיקֵנוּ בְּאוֹזֵר הַתּוּלָה.
- תַּיִשְׁעֵנוּ לְקֶץ הַצְּאֵלָה. תַּבִּיאֵנוּ לְבֵיתְךָ בְּרָנָה וְצִדְקָה. תַּאֲדִירֵנוּ בְּלִשָׁע וּגְיִלָה.
- תַּאֲמַעֵנוּ בְּרוּחַ וְהַצְּלָה. תַּלְבִּבֵנוּ בְּבִגְדֵי עִירָה כְּבַתְּחִלָּה. תַּעֲלֵנוּ עַל בְּלֹאֵם
- לְהַתְּלָה. תַּזְבִּירֵנוּ בְּשִׁשׁוֹן וּגְיִלָה. תַּרְבִּיעֵנוּ בְּמַרְעָה שְׂמֹן לְהַשְׁתַּלָּה.

הוֹשַׁע נָא. תַּחֲזֹקֵנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סְלָה. הוֹשַׁע נָא:

אָנֹכִי הוֹשִׁיעָה נָא:

- אָנֹכִי אֲזוּן חִין תְּאֵבֵי יִשְׁעֶךָ. בְּעֲרֵבֵי גִחַל לְשַׁעֲשַׁעֲךָ. וְהוֹשִׁיעָה נָא:
- אָנֹכִי גֵּאִל כַּפַּת גַּמְעֶךָ. הוֹמָהּ בְּטַאֲמֵאֶךָ. וְהוֹשִׁיעָה נָא:

השיבנו, כן כפי וועקל. בכח כלולה, כלל כחן וכלה. כפי זאת, ז"ל ח' ה'. און, סלוינה, חין, חוכה, לשעשעך, לשחך, כנח גמעך, יחלל ע"ס תהלים ט', ט"ו. רחם, על פניה, יטיח כלל י"ח. בטאמאך, ל' יטיח י"ד ב"ה. לבריה מבעך, למרת טילה הטבע והחם

אָנָא אֵל נָא הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֲתָהּ:

ע"ס השר"ק גדלת, וע"ס א"ב בסוגר.

לְמַעַן תָּמִים בְּדוֹרוֹתָיו. הַנְּמַלֵּט בָּרַב צְדָקוֹתָיו. מַצֵּל מִשֹּׁטֶף בָּבּוֹא מִבּוֹל
 מַיִם. לֹאִם אָנִי חוֹמָה. הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֲתָהּ:
 לְמַעַן שָׁלֵם בְּכָל־מַעֲשֵׂיִם. הַמְּנַסֶּה בְּעִשְׂרֵה נְסִיִּם. בְּשֵׁר מִלְּאֲבִים נָם יִקַּח
 נָא מְעַט מַיִם. לְבָרָה בַּחֲמָה. הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֲתָהּ:
 לְמַעַן רַךְ וְיַחֲד נַחְנֹט לְמַאֲחָה. זַעַק אֵיִה הַשָּׁה לְעֵלָה. בְּשִׁרְוֹהוּ עֲבָדָיו מַעֲבָאוּ
 מַיִם. לְגוֹלָה וְסוּרָה. הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֲתָהּ:
 לְמַעַן קָבִים שְׂאֵת בְּרָכָה. הַנְּשַׁטֵּם וּלְשִׁמּוֹךְ הַכָּה. מִיַּחֵם בְּמַקְלוֹת בְּשִׁקְתוֹת
 הַמַּיִם. לְדַמְתָּה לְתַמּוֹר. הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֲתָהּ:
 לְמַעַן צְדָק הָיִית לָךְ לְכֹהֵן. בְּתַחַן פֶּאֶר יִבְרִין. מְנַסֶּה בְּמַסָּה בְּמִי מְרִיבֵת
 מַיִם. לְהַהֲרֵר הַטּוֹב. הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֲתָהּ:
 לְמַעַן פֶּאֶר הָיִית גְּבִיר לְאַחֵיו. יְהוּדָה אֲשֶׁר גָּבַר בְּאַחֵיו. מִסְפֵּר רַבַּע מִדְּלִיז
 יַל מַיִם. לֹאִל לָנוּ כִּי אִם לְמַעֲנֶךָ. הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֲתָהּ:
 לְמַעַן עָנּוּ מִבֶּל וְנִאֲמָן. אֲשֶׁר בְּצַדְקוֹ בְּרַלְבֵל הַפֶּן. מִשׁוֹף לְגוֹאֵל וּמְשׁוֹי
 מַמַּיִם. לְזֹאת הַנְּשַׁקְפָה. הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֲתָהּ:
 לְמַעַן שְׂמִתוֹ בְּמִלְּאֲכֵי מְרוֹמִים. הַלְבִּישׁ אוֹרִים וְתַמַּיִם. מַעֲוֶה לְבָא בְּמַקְדָּשׁ בְּקַדוּשׁ
 יְדִים וְרַגְלִים וְרַחֲצֵת מַיִם. לְהַלֵּת אֲהַבָה. הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֲתָהּ:
 לְמַעַן גְּבִיָּאָה מְהִילֵת מַתְנִיִם. לְכַמְהֵי לֵב הוֹשִׁמָה עֵינֵיִם. לְרַגְלָה רַצָּה עֲלוֹת
 וְהִדַּת בְּאֵר מַיִם. לְטוֹבוֹ אוֹדְלִיו. הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֲתָהּ:
 לְמַעַן מְשִׁרֵת לֹא מִשׁ מְאֹהֵל. וְרַחֵם הַקָּדֵשׁ עָלֵינוּ אֲהֵל. בְּעֵבְרוֹ בִּירְחֵן גְּבָרְתוֹ
 הַמַּיִם. לְיִסָּה וּבְרָה. הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֲתָהּ:
 לְמַעַן לְמַד רְאוֹת לְטוֹבָה אוֹת. זַעַק אֵיִה גַּפְלָאוֹת. מַעֲוֶה טַל מְעוֹה מְלֹא
 הַסֶּפֶל מַיִם. לְכַלֵּת לְבַנּוֹן. הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אֲבִינוּ אֲתָהּ:

למען חמים וכו', נח. לאום אני חומה, תלך לישחלל כולו הזירים, וכן לברה בחסות, לדסתה
 לחצר וחגיגתם שבמיוט. שלם. חנכס. כשר. כלשר חלה, ל' חנכס. רך ויחיד. ילחן. נחנע לסאה,
 קן נב' ור' וכן עקר; וטעם נחנע נולד, טל' חנכס סגיה (טל' ב', יג'). בשרורו עבדיו וכו', מלחית
 ל' ל' לילה וסורה, תלך לישחלל, ע"ה ישעיה ט"ט כ"א. קדם שאת ברכה, יעקב הנשטס, מלחית
 כ"ז ט"א. בידים את הכלן (טס ל', מ"א). צרק היות לך לכהן, טעם לוי. כחתן פאר יכהן, נבד' בהוסה.
 שנסה בססה דברים ל' ח' לדהר הטוב, זו יושלים, פואר, יודה חצר מתחלך להיות נבד'
 ונוד לחיו ככתוב נדס' ח' ה' ב'. לרא לט, כל' מלח ו', חנכס כ' לוח לוכל לקים (מלחית ל' ח'
 ל' ח' כ' לוח ו' חט נריכים בלן נסדר ח' ג' עט, טסס דכנו. שסרו כסלאכי סרזיס, חסרן סססן, וסס
 חטד נסלחבו סרזיס, חס ח' ע"ה מלחבו ב', ו'. מוה לכוו וכו' נב' טסס לטח נסוקד נרזילת סיס.
 נבאר, מים הנחלה, לרגלה, כסילה וסוססה. פשרת. יוסע. לסר וכו', נדען ככתוב בסופס' ו'.

למזון כלולי עשות מלחמתך . אשר בידם תתה וישועתך . צרופי מגזי בלקקם
 בידם מים . ללא בנהו כך . הושע נא והושיעה נא אבינו אתה:
 למזון יחיד צוררים דש . אשר מרתם לגזיר הקדש . מוכתש לחי הבקעת לו
 מים . למזון שם קדשך . הושע נא והושיעה נא אבינו אתה:
 למזון טוב הלך וגדל . מעקשות לב עדה חדל . בשוב עם מהמא צו שאב
 מים . לנאווה בירושלים . הושע נא והושיעה נא אבינו אתה:
 למזון חך מברבר בשיר . המלמד תורה בכלכלי שיר . מבסך לפניך בתאב
 שתות מים . לשמו כך סברם . הושע נא והושיעה נא אבינו אתה:
 למזון זך עלה בסערה . המקנא ומשיב עברה . לפלולו ירדה אש ולתכה
 עפר ומים . לעיניה ברכות . הושע נא והושיעה נא אבינו אתה:
 למזון ושרת באמת לרבו . פי שנים ברהו נאצל בו . בקהתו מנגן נתמלא
 גבים מים . לפצו מי במקכה . הושע נא והושיעה נא אבינו אתה:
 למזון הררי עשות רצונך . המכריו תשובה לצאנך . אז בבוא מחרף סתם
 עינות מים . לציון מכלל יפי . הושע נא והושיעה נא אבינו אתה:
 למזון דרשיך בתוך הצולה . וסודך למזו נגלה . בלי להתנאל דרשו ורעונים
 ומים . לקודאך בצר . הושע נא והושיעה נא אבינו אתה:
 למזון גמר תכמה ובינה . סופר מהיר מפלש אמנה . מחכמנו אמרים הפושלים
 ברחבי מים . לרפתי עם . הושע נא והושיעה נא אבינו אתה:
 למזון צאי לה הים בכללב . שופכים לה שית בלא לב ולב . שואלים מפה
 עז מטרות מים . לשוררו בים . הושע נא והושיעה נא אבינו אתה:
 למזון אומרי יגדל שמך . יתם נחלתך ועמך . צמאים לישעך בארץ עיפה
 לפנים . לתרת למזו מעודה . הושע נא והושיעה נא אבינו אתה:
 ה' הושע נא אל נא . אגא הושיעה נא : קבל חנה .

הושע נא סלה נא . ותעליה נא והושיענו אל מעוננו :

ע"ס א"ב . הישר ונבט ימיו לולב חנוני אחרון חכ חנוני כיוונת דיה הושענא חיון דיה המכר .

תענה אמונים שופכים לה לב בפנים . והושיעה נא .
 למזון נא בראש ובפנים . ותעליה נא .

כלולי זכ' . כל טלות סלקקים כמזון סס . יחיד זכ' . שטון . טוב הלך זכ' . שחולל סכניס (ס"א נ' ב' ז') .
 שאב סיס . ס"א ז' ו' . סוד סכרר זכ' . פנ גרם נבי' ונבון . כי מרנושו אל לשחק לפייכא . וכוז תלך לחד סיס
 טחון וסכרר לסמי סורון כמזון חד סודך זכ' ופסח (זכ"ס ע"ז ב"ט) וכתוב תסודתו חד טמון וט כרכר (ס"ז ו'
 ט"ו) . סנכך לפנד . כן נבי' וטקד ע"ס ס"ז ב"ג . ט"ו . וע"ו . זך עלה זכ' . זכ אליס . ושרח כאסת זכ' . זכ אליסע כמזון
 נז"כ ג' . דררי זכ' . זכ חוקיס כמזון נט"ג י"ט . סורף . סנחריב . זכ"כ ל"ג . ד' . דרשוד זכ' . חלו רניאל תנניס
 טיטל ועזריס כמזון נניאל ח' . גמר חכמה זכ' . זכ טורל . בלא לב ולב . ר"ל סאין לנס חלות .
 כא באש ובסיס . לנכס חנינו סחולך לכסון סאז ונמטס סעקלס סל נמיס סד סלה .

והושיענו אל מעוננו:	גזר וגם יקה נא מעט מים.
והושיעה נא:	תענה דגלים גזר גזרי מים.
והצליחה נא:	למען הנפקד בשער השמים.
והושיענו אל מעוננו:	ושב וחסר בארות מים.
והושיעה נא:	תענה זבים חונים עלי מים.
והצליחה נא:	למען חלק מפצל מקלות בשקתות הפנים.
והושיענו אל מעוננו:	סען ונל אכן מבאר מים.
והושיעה נא:	תענה ידידים נחלי דת משולת מים.
והצליחה נא:	למען כרו במושענותם מים.
והושיענו אל מעוננו:	להכין למו ולצאצאימו מים.
והושיעה נא:	תענה מתחננים בבישימוז עלי מים.
והצליחה נא:	למען נאמן בית מספיק לעם מים.
והושיענו אל מעוננו:	סלע הקד ויזכו מים.
והושיעה נא:	תענה עונים עלי באר מים.
והצליחה נא:	למען פקד במי מריבת מים.
והושיענו אל מעוננו:	צמאים להשקות מים.
והושיעה נא:	תענה קדושים מעסקים לה מים.
והצליחה נא:	למען ראש משוררים כתאב שתות מים.
והושיענו אל מעוננו:	שב ונסך לה מים.
והושיעה נא:	תענה שואלים ברבוע אשלי מים.
והצליחה נא:	למען סל תלפיות בית מוצא מים.
והושיענו אל מעוננו:	תפתח ארץ ותרעוף שמים.

רחם נא קהל עדת ישראל. סלח ומחל עונם. והושיענו אלהי ישענו:

והושיענו אלהי ישענו:	אז בעיני עבדים איד אדונים. באנו לפניה גדונים.
וה' א':	נא אדני האדנים. נתגרו בנו מדנים. דשנו ובעלנו וזלתך אדנים.
וה' א':	הן גשנו היום בתחנון. עדיך רחום ותנון. וספרנו נפלאותיה בשנון.
וה' א':	זאת חלב ודבש. נא אל תיבש. חשרת מים באבה תדבש.

כעוד נקבלה. דגלים, דגלי ישראל, גזר, עברו. העשר, יחוק. חלק, יתקן (כרמית כ"ו, י"ח). כרו
 ו', כעוד כ"ח חקת כ"ח י"ח. הענה מתחננים וכו', אישורו, תענה לישראל המתחננים עלי מים כעו
 ספחמו טיטון ל"ל כעוד. נאמן בית, טרע"ה. סלע הקד, שות י"ו ו'. ספר וכו' כעוד כ"ח חקת
 כ"ח. ראש משוררים, חזר. כתאב וכו', ש"כ כ"ג, ט"ו וט"ו. שואלים וכו', ישראל כעוד ודרכים
 חסן כעוד למתי מים וטיט ד' טיט של לולב חל הלפיות, כע"ק.
 ובעלנו וזלתך, ל' יטעס כ"ו, י"ג בשנון, ל' ונחמם לנכך. קאמ"ה. כן כ"ו וטעמו כעוד

מְבַשֵּׁר וְאוֹמֵר: קול.	עָלוּ תְבַצְּלַת הַשְּׁרוּן. בִּי קָמוּ יִשְׁגִי הַכְּרוֹן.
מְבַשֵּׁר וְאוֹמֵר: קול.	פְּטַרְאֵלִי וְהוֹשְׁעוּ. הַיּוֹם אִם-בְּקוֹלִי תִשְׁמָעוּ.
מְבַשֵּׁר וְאוֹמֵר: קול.	צָמַח אִישׁ צָמַח שְׁמוֹ. הוּא דְוִיד בְּעַצְמוֹ.
מְבַשֵּׁר וְאוֹמֵר: קול.	קוֹמֵי כְּפוּשֵׁי עֵפֶר. הַקִּיצוּ וְדַגְּנוּ שְׂכַנְי עֵפֶר.
מְבַשֵּׁר וְאוֹמֵר: קול.	רַחֲמֵי עִם בְּהַמְלִיכוֹ. מַגְדִּיל יִשׁוּעוֹת מַלְכוֹ.
מְבַשֵּׁר וְאוֹמֵר: קול.	שֵׁם רְשָׁעִים לְהַאֲבִיד. עוֹשֶׂה הַסֵּד לְמִשְׁיחוֹ לְדוֹד.
מְבַשֵּׁר וְאוֹמֵר:	תָּגַהּ יִשׁוּעוֹת לְעַם עוֹלָם. לְדוֹד וּלְזֶרְעוֹ עַד עוֹלָם.

חזן ג'ס. קול מְבַשֵּׁר מְבַשֵּׁר וְאוֹמֵר: והקהל חוזר ג'ס.

וְהוֹשִׁיעָה אֶת-עַמּוּךָ וּבִרְךָ אֶת-נַחְלָתְךָ וְרַעַם וּנְשָׂאֵם עַד-הָעוֹלָם: וְיִהְיֶה דְבַר אֱלֹהֵי אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתִּי לִפְנֵי יְיָ קָרְבִים אֱלֹהֵי אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וְלַיְלָה לַעֲשׂוֹת מִשְׁפָּט עִבְדוֹ וּמִשְׁפָּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבִרְיוֹם בְּיוֹמוֹ: לְמַעַן הִעַת כָּל-עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים. אִין עוֹד:

וחוכטין חת הערבה על הקרקע פעמים שו אלו.

קריש שלם, עלינו. ותכריכה קבלות חוטמים אין כאלהינו.

זה חוטמים חזר אגמרו כל הושענות מוטור כ"ט מוטור לדוד הכו לה', ט"ט ט' ו' קולות כנגד ו' ההקפות.

תפלה לאטרה חזר חנוט הערבה.

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הַבּוֹחֵר בְּנִבְיָאִים טוֹבִים וּבְמַעֲשֵׂיהֶם הַטּוֹבִים שֶׁתִּקְבַּל בְּרַחֲמִים וּבְרַצוֹן אֶת-הַפְּלוֹתֵינוּ וְהַקְּפוֹתֵינוּ וְתוֹפֵר לָנוּ זְכוֹת שְׂבַעַת תְּמִימִיָּה וְתַסִּיד מְחִיצַת הַבְּרִזָּל הַמְּפַסְקַת בִּיגִינוּ וּבִיגִיָּה וְתַצּוֹן שׁוֹעֲתֵנוּ וְתַטִּיב לָנוּ הַתְּתִימָה תִּלְהֵ אָרֶץ עַל בְּלִימָה וְהַתְּתִימָה בְּסִפֵּר חַיִּים טוֹבִים. וְתִהְיֶה חֲשׂוּבָה לְפָנֶיךָ מִחֲשֻׁבְתֵנוּ בְּתִכְיֻטַּת הָעֶרְבָה בְּאֵלֵינוּ שֶׁנָּה בְּכָל-הַבּוֹנוֹת בְּתַקוּנָן וְתִשְׁפִיעַ לָנוּ אוֹר הַחַיִּים וְאוֹצְרָה הַטּוֹב תִּפְתַּח לְהַשְׁבִּיעַ מַיִם גִּפְשׁ שֶׁקָּקָה וְיִקָּים בָּנוּ מִקְרָא שְׂבַחְתוֹב יִפְתַּח יְיָ לָךְ אֶת-אֵזְרוֹ הַטּוֹב אֶת-הַשָּׁמַיִם לְתַתּוֹ מִטַּר-אֲרָצְךָ בְּעֵתוֹ וּלְבַבְךָ אֶת-כָּל-הַבְּשָׂרָה יִדְּךָ. אָמֵן:

ג'ה זכריה ט', ח'. וזלח אס פידוס רט'. תבצלת השרון, ירחל ט"ה אד כ', ח'. ישנו תכרון חנות שנו אלי, יכניה ט"ה, כ"ב. ונכ"ל כסון החרו חוכ, מדויק עוד לא תקצית, לן הטלך העשית. וזה שבו, זכריה ו', י"ב כפושעי עפר, הכסומים וקטרים טענה. הקיצו וכו', כנחלת יאעיש כ"ו, י"ט. ידו טתך ככלתי יקטות, הקילו ודגנו סוכני עפר וגו'. רכתי עם, החוככה נעשים. סגדיל שנתה סלכו, מהלים י"ח, כ"ח.

סדר שמיני עצרת ושמיני תורה.

שמיני עצרת (כ"ב תשרי) הוא תל כמי שלמנו. ואם חל כיום ה' לר"ח לעשות ענין מבואר. בערבית לשמיני עצרת מתפללים כמו בכל י"ט חלל אומרים בתפלה את יום השמיני ת העצרת הוד, וכן בקידוש, ואומרים שהיינו כליל ראשון ושני. וכשחל בשבת מוסיפים ושםרו ומוכרים א שנת תפלה ואומרים ויכלו סגן אבות, וניש קהלות אומרים ג"כ כמה מדליקין. וסדר הקידוש נסח לטעלה בדף 366.

בשחרית של שמיני עשרת מתפללים על סדר י"ט, וגומרים את ההלל. (וכשחל בשבת אומרים קהלת קודם הוללת ס"ת). ומולחין כ' ס"ת וקורין כראשון ה' גברי בסדר רזה נפ' כל הבטור (וכנת מתחילין טן עשר חעשר ומתחלק לו' גברי), ונס"ת שני קורין לספטיד נפ' פינחס ביום השמיני עשר תרה גו' ומטעידין נט"א ס' ת' ויהי בכלות שלמה להחלל וכו', (ואומרים בשבת יקום פרק) ומשם סתת יד. ואומרים אשרי, יהללו ומכניסין ס"ת להיכל. ואומר הא"ך חצי קדיש ומכריז משיב הרוח וסוריד הגשם, ועומדים להתפלל תפלת מוסף ומתחילין לומר נה משיב הרוח, והא"ך חוזר התפלה, והבנים עולין לדוכן, וגומר הא"ך התפלה, קדיש שלם. אין כאלהינו, עלינו, שיר היחוד, ומסובור לפי המנהג. בענין ישיבת הסוכה בשמיני עשרת כתב הגאון יעב"ץ: כחולה לחק אובלין נסוכה לילו וישו וכן מנכין על ישיבתה, והמנהגים חלוקים; אבל התיקין יושבין נה כלילה וניום, רק אין ישיבים נה כלילה, אבל כל מעודה יש להם לאכול אובלין נה, עכ"ל.

תפלה לומר כיוולתים טן הסוכה. חס ש"ע וינו ויפן חויו דער סוכה ליעטו, ויגש ויפן:

יְהוָה רָצוֹן לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֵהוּ אֲבוֹתֵינוּ כְּשֵׁם שְׁקִימָתִי וַיִּשְׁכַּחַתִּי
בְּסֻכָּה זוּ בֵּן אֲזָבָה (לְשָׁנָה הַבְּאֵר) לְיֹשֵׁב בְּסֻכַּת עוֹר שֶׁל לְוִיָּתָן:

בסעודה ש"ע אומרים ס' התמיד, אשרי ובא לציון גואל, ח"ק (וכשנת מוסיפים ואני חסלה, וקורין ג' גברי נפ' ואתה הברכה, ואומר הא"ך ח"ק) ומתפללים תפלת י"ט ואומרים נה משיב הרוח, והא"ך חוזר התפלה. קדיש שלם. עלינו.

בערבית לשמרת חירה מתפללים בכל סדר ערבות שמיני עשרת, רק אומרים בתפלה משיב הרוח. (וכשחל בשבת שנת מוסיפים וחוריענו). ומקדשין ואומרים שהיינו (וכנ"ג מוסיפים נד והגולה). וניהגים בקהלות מנהג פולין להולת כל ס"ת שנהיכל ולהקיף עטסה את הכיטה בצירה ונרנה, גוללן ג' ס"ת ומטעידין כראשון על ס' וזאת הנכנה וס"ת שני על ס' כראשית וס"ת שלישי על ס' קדמת אפינחס ומחזירין ס"ת להיכל וסונים לנתיבם לשלום.

בשחרית מתפללים בכל סדר שמרת כדלתמול, ואומרים משיב הרוח והא"ך חוזר התפלה (וכנתה קהלות הבנים עולין לדוכן), וגומרים את ההלל ואח"כ קדיש שלם, וקודם הוללת ס"ת אומרים אשרי הראת וכו' בכל הכתוב במחזורים, ומולחין כל ס"ת שנהיכל ומסננים עטסה את הכיטה כשיטה וכשנת ואח"כ עולין עטתן על הכיטה ומנגנים על הכל וכו' ומחזירין הס"ת חל שהיכל מלבד שלשה שמינים על הכיטה לקרות נהם, וקורין נס"ת ראשון מתחלת סדר ואתה הברכה, ומרכין בקדוואים כדי שיזכו כל הקהל בקריאת התורה כיום שיטה, וע"כ כופלים ומשלים בקריאת הסדר עד סעונה אלהי קדם כדי להספיק לכולם, ולנסוף מנהגים לקרות את כל הנערים יחד ומשלימים להם הקריאה עד סעונה אלהי קדם, ואח"כ אומרים ישות לחתן תורה וקורין לחתן תורה מענה אלהי קדם וכו' עד סוף הסדר, ואומרים חוק ומנהגים ס"ת ראשון ומתחילים ס"ת שני ומתחילים ס"ת שלישי וקורין לטעמיד נפ' פינחס כדלתמול, ומטעידין כיהושע א' ויהי אחריו סות טשה גו', ואומרים אשרי וכו' ומטעידים ג' ס"ת על האלתן ואומרים עליהם תכחות לשמרת תורה ואומר הא"ך יהללו ומכניסין ס"ת להיכל. ח"ק, ועומדים להתפלל תפלת מוסף ומשלימים כל הסדר כדלתמול.

לערבית בסעודי י"ט לחול מתחילים והוא רחום וכו' ואומרים אשרי חוננתנו בתפלה, ואח' התפלה ק"ת ומנדליין על הטום כסה"ג והמנדיל, ואין מנכין לא על הנר ולא על הכבשים. ואם היה מולחי י"ט בשבת או מתפללים כמו בכל אחר ערבי שנתות.

כ"ד תשרי הוא אסרו תג ואין אומרים בו תחנון ולא למנחת. חבן בק"ק פש"דט מנהגים אלה לומר תחנון עד אחר ר"ח תמוז.

בשבת אחר סגן קורין סדר בראשית, ומנכין סדר, ומנחתה מתחילין לומר כרבי נפשי.

יהי רצון, מומר בכל ט' ס' ע"א והנהגת מנהגי ר"ת מילתא. בסכת עור של לויחן, נב"ג דף ט"ה שפיר הק"ה לעשות טוטה לגדיקים ששורו אל לויחן, ומסובור כמדרש הנעלם מומר ס' תולדות ששור א"ל אענין מלמדיו תול' טן מעודת לויחן וכמה לויחן ויין המסומר בענינו לע"ל בולו מאל הוא לרשוז ט' על אבד ויחג הטעם למח"ב (וראה כמסתוד וסרת דף ק"א) וכמו שכתב גם הרמב"ם בהלכות תשונה פרק ט'.

מאחד נתארי ראש השנה, ולא יחול לעולם כי אם נאחד עיני גנה"ז, בערב ר"ה הגדולים מתענים
 אין טעמים, והאובלים קודם עלות השחר יזכרו שלא יעשו עד חור היום. נאשמורת ערב ר"ה נאטירת הסליחות
 ממים על פניהם לתחנון, אבל בתפלת שחרית אין אומרים חחנון, ואין אומרים למנחה (ובמנחה אומרים אותו),
 אל אומרים אל חרף אפים כחל כיום ב'. ואין אומרים עכו ואין קורין ויחל. ואין תוקעין בער"ה. מבכסין
 ומסמדין בער"ה כמו בשאר עי"ט, ויש שטובלים ג"כ לפרישות ואין לריך ברכה. ולכזבין לבנים ונגדי י"ט. מאחד
 נארי רח"ה הגנה לשנים ולאטיטין וליוכלות לנטיעה ולייקות, זו כיום נכרח אדה"ר וכדון זו וילא זכאי, זו כיום
 מלח אטות, זו נפקדו האטקות, זו ילא יוסף מניח האקורים, זו בעלה עבודה מאכותיט במגרים, חלוק ר"ה
 נארי ימים טובים, שאם שבת להניח ערוז תכשילין וכוכר בראשון, אינו יכול להניחו ולהתנות כמו בשאר י"ט, לפי
 גני הימים אל ר"ה קדושה אחת הם וכיום אחד נחשבים ואינם מאוס פסק.
 בערביה ר"ה נכנסים לנהב"ג (בשנת טקנליון שנת) ומתחילים ברכו ומסדרים ק"ט נכרכותיו ואומרים
 הקו בחרש וגו' (ובשנת גם ושסרו) והס"ף אומר ח"ק, ועומדים להתפלל תפלה ר"ה.

תפלת ערבית ושחרית ומנחה.

העומדים להתפלל בכריעה וכפיפת הראש לריבים לזקוף כמוף הנרכות.

אֲדָנִי שְׁפָרְחֵי תִפְתַּח וַיִּפֵּי יַגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי
 יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדֹל הַנּוֹבֵר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן נֹמֵל
 חֲסִידִים טוֹבִים וְקָנָה חֵבֶל וְזוֹכֵר חֲסִידֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבְנֵי
 בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.
 וְכִרְנוּ לַחַיִּים. מְלֶכֶךְ חֶסֶד בְּחַיִּים. וְכִתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים.
 לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים. מְלֶכֶךְ עֲזוּר וּמוֹשִׁיעַ וְקַגֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה
 יי מִגֵּן אַבְרָהָם:

וכרנו סי כסוף. וכחוב. בספר חיים, לא נזכרו נגמרת, אלל הנאונים תקנוס כמו שכתב הר"ש
 בסוף פרק ראשון דנרכות והטור נא"ח ס' תקפ"ח. גם הרמב"ם בהלכות תפלה סוף פרק ב' ובסדר תפלות
 נטבו נרכות אטלעיות כתב שמוספות הללו תלויות נמנהג הטקושות, וטניח הוא גם הוספת הנקשה
 לחדים נוספת זכור רחסיך וכו' ונעל הלכות גדולות מזכירה נוספת זכור רחסיך וכבוש כעסק,
 והנ"ל נט' ע"ג ופ"ח טניח הנוספת זכור רחסיך וכחוב לחיים, ומתוך שלשתם נלמד שהנוספת הקדשו
 היא, זכור רחסיך וכנוס כעסק וכחוב לחיים טובים כל בני ברייתך" וכן נמלחנה נאמה נסדור רב עשרם
 נמחור חנח אך מורכבת עוד יותר ומחולקת לב' חלקים ונאטענן ועל כולם וכה גם הלשון, זכור רחסיך
 וכבוש אה בעסק וכלה רבר וחרב ורעב ומשחית ומגפה (ויצר הרע ושנאת חנם ועבודה זרה חלול
 חנם) וכל מהלה (וכל חקלה וכל קטטה וכל גזרה רעה) מעלינו ומעל כל בני ברייתך, על כלם יתברך
 וט' וכל החיים וכו' וכחוב לחיים טובים כל בני ברייתך" נא"י הטון וכו' והאחרונים קלרו את הנוספת
 הכשיטו ולחיתה והעמידה על ה' תבות כנגד ה' חומשי תורה. והנה ד' נקשות אלה מעקרת ליום ר"ה
 מתקו חר הוא יום הזכרון, וע"כ נבולס הל' זכירה (ובאמת כן שטס זכרונות נטט' פוסדים פ' י"ט
 סלח פ') ונר"ה ספרי החיים וספרי ממים מתוחים לפני הקב"ה (ערכין דף י') וע"כ נאזכרתן מתקשים
 על חיים. וטוסיפיים זכרנו נמכת אנות נעטור כי נוכדט הל' למענך וע"כ פוטבים אותו אל לבוע שמו
 נאמה בני להסמך לאון אל לאון, ומי כסוף טוסיפיים נמכת נבורות כי גם נה הלשון סי כסוף, וכן
 אומרים זכור רחסיך וכחוב נמכת מודים סמוך אל כי לא כלו רחסיך והמרחם, ונפסר חרם השלום
 מסיפיים כיום אלוס, וככה נבולס הלשון נוסל על הלשון. לחיים כתב הטור נא"ח ס' תקפ"ח ה' מלך
 נחמנתון סיכ אומר לחיים כווא ולא לחיים נמתת, כי לחיים טשטע לא חיים נדליות ננדרים (דף י'
 ע"ג) לחולק כמו לא חולק עב"ל, וכחוב עליו שם ר' אברהם ממדלג נהנה ונ"ל ומטיסני, כי זכרי
 לחיים חיים הם כל הכחוב לחיים נירחלם נמתח נישעיה נסטן ד', ג'. גם על לחיותו יס למקסק נרעה,
 גם נמלה לומר לחיים נמתח לידיעה כמו מלך חסן פחיים, וכחנט נמסר החיים, ולדעת סכר"ס הים סוף
 נחור חמר לקחח לאל הטונה אותי כיום נרתי (נרשית ל"ה, ג') עב"ל גם יענן כתב ונ"ל לחיים,
 חרש נדלי וכן פחיים, שכל כוונת נקשתנו כיום על החיים ידועים הנחלעים נאם חיים הם תי העס"ג
 נסן כחוב לחיים נירחלם עב"ל. מלך חסן בחיים, נא"ה יחוקלל י"ח, ב"ג, ונ"ג, י"א. והמסדרים
 נחיים אל מלך חסן וכו' והוא ע"פ מדור רב עשרם. אלוהם חיים, המשרה אלהים אל חיים טוטה א"כ

אתה גבור לעולם ארני מתיה מתים אתה רב לחושיע.
 מכלכל חיים בקסד מתיה מתים ברחמים רבים
 סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים
 אמונתו לישני עפר. מי כמך בעל גבורות ומי דומה
 לך מלך ממית ומתיה ומצמיה ישועה.
 מי כמך אב הרחמים. זוכר יצוריו לחיים ברחמים.
 ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי מתיה חמתיים:

קדוש לייך בחלת סמלס.

אתה קדוש

ושמך קדוש

וקדושים

בכליות

יהללוך

סלה:

י' גקדוש את שמך בעולם בשם שמך ישים אותו בשמי כיום בכתוב עליך
 גביאה וקרא וז' איה ואמר י' קדוש וקדוש קדוש י' צבאות מלא כל הארץ כבודו
 נמשלת שרת. נמשלת שרת.
 י' אז בקול רעש גדול אדיר ותוק משמיעים קול סתגשאים י' לעשתם
 לעשת שרשים לעשתם ברוך יאמר: י' ברוך כבוד י' סמקוטו: ברוך יאמר:
 י' סמקוטו סלנגות וספיע ותסלה עלינו כי מתים אנחנו לך: סתי י' ברוך כבוד
 תסלה בציון בקרב ביטנו לעולם ועד תשטו: תתנה לותתקדוש י' סמקוטו:
 בתוך ירושלים עירך לוד ודד ולנצח נצחים: ועינינו תראינה י' וכדברך קדשה
 סלכותך כהקר האמר בשירי ענה על ירי דוד טשית אדקה: כחוב לאמר:
 י' יסלה י' לעולם אלהיך ציון לוד ודד הללדיה:
 י' לוד ודד נגיר גדלה ולנצח נצחים קדשתך בקדוש ושבחה אלקיך ספיע לא
 י' יטוש לעולם ועד כי אל סלה גדול וקדוש אתה:

ובכן הן פחדך יי אלהינו על כל מעשיך ואימתך על כל
 מה שבראת ייראוך כל המעשים וישתחוו לפניך כל הקרואים

היה לו לומר אלהי חיים, אבל חיים הוא תואר אל אלהים וכל'א "ועבערער גחשט" וכמו קול אלהים
 חיים (דברים כ', כ"ו) דברי אלהים חיים (ירמיה כ"ג ל"ו) וטעמו כמו אל סי (יהושע ג' י') חלל כבוד
 כי אלהים ל' רבים כז' ג' חיים כל' רבים ודוגמת אלהים קדושים (יהושע כ"ד, י"ט). ודע כי הספרדים
 פוסקים טוד ולומר אלהים חיים אל חי, וגם זה ע"פ ס' רב עמרם, אך דק כפל לשון הוא וכבר בא
 סטור דקן י'א תבות נכוסה כנגד י'א תבות אנפסוק כל פשטיו אשר עשה, וכפסוק כחמן לחמן (ישחזל
 י"ח, כ"ב וכ"ג), וכן הוא כמ' נגיד וטובה.
 אב הרחמים כן נוסחתנו וכן הוא ברמב"ם, וכן גרסת חזן ילמי והתנית, והנה אב הוא נסמן
 כמו י'א דוגמת אב הטון (בראשית י"ג, ד' ס'). ונוסח הספרדים אב הרחמן ע"פ ס' רב עמרם, וכפסוק
 ו ל' ל' שגד הדמון כענואר כדף 59. ועל ס' נגיד וטובה מקיים אפי כנוסחאות וכתב אמתלת הסופרים
 ותגילה גם כנוסח אל שנה י' לומר אב הרחמים, וכאלר תפנות האב הרחמן. לחיים ברחמים, וכפוד
 רב עמרם נהסן הוא ברחמים לחיים. וכן אמורים הספרדים. והנה נטענע וז' ח' תבות כנגד ויכר כי
 כזר הסט (תנאים ע"ח, ל"ט) וכנגד כרחם אב על גמים (סס ק"ג, י"ג) אים כהן ח' תבות.
 וכמו חן פחדך וכו' כהן הרמב"ם כ"ה וכו' טענה פאנע הוא להוסיף נכרסה אליה וכן חן
 פחדך וכו' וגם טניה כל הנוסחה. וכבר כתוב כמס' פוסדים פרק י"ט כמס' אחימתה אל ר"ה ויה"כ פאונה
 כאלר ימים טובים כן תמלמן טאונה. וטעם הנוסחה הזאת כהן הכל כז' וכל' אומריו נקדושת הס
 פנים כנגד טלבויות וכחוסת ואפדות, והלחזין שהוא וכן חן פחדך וכו' ענינו אטמליבין אותו על הכל
 ישנו כלם תורה אחת למשנה רטונה, וטעמי שהוא וכן חן כסד לעשך הוא לכתב טלפניו וסדן למש
 וטלפי הוא וכן לדיקים יהיו ויטעמו הוא טענין אפדות, כי כל הדעה כעשן תכלה ותעבי טעלה
 וזן טן סלרן זה טעה לטה אטנינו (כפרי ססוק וכו' אמתכס) ונמה כפוסר אל חירות, וטה אטנין

וּבְכֵן הֵן כְּבוֹד יי קְלַעְמָךְ הַהַלְלוּ לִירְמְיָהוּ וְהַתְקַדְּרָה
 לְחֹרְשֵׁיךָ וּפְתַחְזוֹן פֶּה לְמִיַּחְלִים לְךָ שְׂמַחְדֹּה לְאַרְצֶךָ וְשִׁשׁוֹן
 לְעִירֶךָ וְצְמִיחַת קָרוֹן לְדוֹר עֲבָדֶיךָ וְעִרְיֹכְרָה גַר לְבְרִישׁ
 מְשִׁיחֶךָ בְּמַהְרָה בְּיָמֵינוּ:

וּבְכֵן צְדִיקִים יִרְאוּ וַיִּשְׁמְחוּ וַיִּשְׁרִים יַעֲלוּזוּ וְחַסִּידִים בְּרָגָה
 יִגִּילוּ וְעוֹלָתָה הַקְּפִיץ פִּיהָ. וְכַלְדַּיִם שָׁעָה בָּלָה בְּעֵשֶׂן הַתְּכָלָה כִּי
 תַעֲבִיר מִמְּשַׁלַּת יְדוֹן מִדְּהָאָרֶץ:

וְהַתְּמַלֵּךְ אֵתָה יי לְבָרֶךְ עַל בְּלִמְעֵשִׁיךָ בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁבֹּן
 בְּבוֹדֶךָ וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשֶׁךָ. בְּכַתּוּב בְּרַבְרִי קִדְשֶׁךָ יִמְלֵךְ
 יי לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְּלוּהָ:

קְדוֹשׁ אַתָּה וְגוֹרָא שְׁמָךְ וְאַיִן אֱלֹהִים מִבְּלַעֲדֶיךָ. בְּכַתּוּב

ובכן הן כבוד, נוסחא זו י" כ"ח מצות כמו גם כ"ח מצות מן מסוק הנה ימים נאים עד ה' לזקם
 (ירמיה כ"ג, ה'). ותקוה לדורשיך, כמחזור חזק, ותקוה טובה לדורשיך, וכן הדמיסו יעב"ן ובעל וי"ל ע"ס מ' נזיר
 וטוב שבאנו א"ז לומר ככה כדי לפרש היטב שאלתו ומטלתו, אך אין כן במדורי טובה אשכנז. ופתחון מה,
 יחזקאל כ"ט, כ"א נל"א פריע רעדע, פרייווסה, ועמידת קרו ע"ה גם ותהלים קל"ז י"ג. וירמיה ל"ג,
 ט"ו. ובכן צדיקים, נהנה מדורים או נדיקים ובגרות הרטובים והדוקת, אמנם חן ירחי וכל מ
 ולתורהם נורמים ובכן, וכן הוא במחזר רב טעום וכן כתב בעל נגיד וטובה. יראו וישמחו, ל' חיוב כ"ג,
 י"ע. ועולתה, ל' עול ולון ומרמים רבאוקייקייט, והטעם שלא יהיו עוד רשעים טושי עול ליעות הטעיה
 והוא ל' חיוב ה', ט"ו. ותהלים ק"ו, ט"ז כתוב עולה, והענין אחד. וכל הרשעה, כמ' רב טעום
 ורשעה, וכן אמרים הספרדים, ובמדור רמ"ה וקלת מ"ה הנרסה ל' קל הרשעה, וכתב הלטט שהעקר לומר
 וכל הרשעה ולא כי כל, בעבור שהוא מחונר עם הקודם והכל מאמר אחד העספר חן יהיה לו טעם
 טעמית. הרשעה, טעמה הרשעות והם טקחה הוא (בפתיח) כמו מלחכי ג', י"ט. קלה קעשו חבלה, במדור
 הספרדים קעשו חבלה וגם נדחה בן עש"ה תהלים ל"ז, ב'. ובעל ג"ח נדה טלבו נוסחא חדשה קלה קעשו
 חבלה, אך בעל הספרדים נקוד קלה, ונרנים וגם נב"י קעשו נב"י ומהר"ל כתב נהדיא שהנכון קעשו נב"י,
 וכן גם נהרש"ל לאגדת יונת דף ס"ט ע"ג. ואם כן אינו עש"ה שנתהלים ל"ז, ב', אלא הלצן עש"ה
 ציטטים כ"ט, י"ט. וב', אשם הנכונה על אשתת וגילת סנדיקים נבלות הערילים והללים, ומסדר החסלה
 הוא הסג הלצן כדי אלא לדבר כליון על הרשעים בעלמם אלא על הרשעות ואם הרשעות חבלה גם
 הרשעים יכלו ובגמל נחזים נכרות דף י'. הקלה הלע"ד נסגול נכל הספרים ובטשטט עתידי למד"י ה"א
 כמו תפחה (ויקרא י"ג, ו') תפחה (שם כ', ו') תרפח (כ' י"ז) תרפה (דברים ז', כ"ז); ומה שנכלל בד
 הקטת לא תכלה (מ"ט י"ג, י"ד) נקטן הוא יולא מן הכלל וכמו שהעיר עליו רד"ק בפירושו והטכול דף
 קל"ג, ולון למדים מן הרים אלא הולכים בדרך הכלל והוא נסגול תפחה דוגמת ושכט שנתו יקלה (עמ"י
 כ"ג, ה') וכן נהקר כל עטמה (אמות ל"ט, ל"ז) הוא הטקובר מן תכלה ולא מן תכלה, וע"כ לא יפה
 טעם חו"ה נסדורה להדמישו נקטן, ודאם המטאר למעלה על וידידים הענת דף 85. מטשלת דון, טענאר
 נכרת למלכאים, ומה שנקמת מדורים, האוטמים כוזון" תקון אלא לנודך הוא. והמלוך אתה ה' לבדך
 על וגו' הספרדים פוערים ע"ס מ' רב טעום ומטלוך אתה הוא ה' אלהינו מהרה על וגו' והוא דף
 תפלה, איני כן רטון השם לטנוך סודה. ונוסחתנו ספור הדבר היא ומתוננת לטעלה טענה, ר"ל אלו כי
 פענל מטעלת אל הודון או מטנוך לנדך, ודאם נלבוט מ' תקס"ב. יסלך, תהלים קט"ו י'. קדיש אתה
 וגורא יסך, טוונד נספרי מ' וואת הנכונה, אך לשמנה ערה אל חול, גם נסר"א סוף מ' ל"ה נטלל
 , והאל הקדוש נקדט נלדקה נל"י האל הקדוש, ונלמד טזה כי היו להם להקדשונים נכרטה אליהם אל
 אמה ערה נוסחת אנות. ואין אלה מבלעדיך, עש"ה יעמ"ס מ"ד, ו'. בכתוב, נהנה מדורים ובי'

וַיִּנְבֵּה יי צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט וְהֵאֵל הַקְדוֹשׁ נִקְדָּשׁ בְּצַדִּיקָהּ • בְּרוּךְ
אַתָּה יי הַמֶּלֶךְ הַקְדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים • אֲהַבָּה אוֹתָנוּ • וְרָצִיתָ בָּנוּ •
וְחַמַּמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְשָׁנוֹת • וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ • וְקִרְבָּתָנוּ מִלְּקָנוּ
לְעַבֹדֶיךָ • וְשָׂמַךְ הַגְּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ עָלֵינוּ קְרָאתָ:

כחל י"ט במוצאי שבת מוספים ותודיענו. חן מוצאי שבת ויורד ותודיענו חיינעטסמאטעט.

וְהוֹדִיעָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת־מִשְׁפָּטֵי צְדִיקָהּ וְהִלְמַדְנוּ לַעֲשׂוֹת חֲקֵי רִצּוֹנָהּ
וְהִתְקַלְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ מִשְׁפָּטִים יִשְׂרָיִם וְתוֹרוֹת אֲמֵרַת חֲקִים וּמִצְוֹת טוֹבִים
וְתַנְחִילָנוּ זְמַנֵּי שְׁשׁוֹן וּמוֹעֲדֵי קָדֵשׁ וְחַגֵּי נְדָבָה • וְהוֹרִישָׁנוּ קְדֻשַׁת שַׁבַּת
וְקָבוֹד מוֹעֵד וְתַנְיַת הַרְגֵל • וְתַבְדִּיל יי אֱלֹהֵינוּ בֵּין קָדֵשׁ לְחֹל בֵּין אֹר לְחֹשֶׁךְ
בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יָמֵי הַפְּעֻשָׁה • בֵּין קְדֻשַׁת שַׁבַּת
לְקְדֻשַׁת יוֹם טוֹב הַיְבָרְלָת וְאֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשֵּׁשֶׁת יָמֵי הַפְּעֻשָׁה קְדֻשַׁת •
הַיְבָרְלָת וְקְדֻשַׁת אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּקְדֻשַׁתְךָ:

וְהִתְקַלְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יוֹם הַשַּׁבַּת הַזֶּה וְאֵת יוֹם
הַזְּכָרוֹן הַזֶּה • יוֹם זְכוֹן תְּרוּעָה בְּאַהֲבָה מִקְרַאת קָדֵשׁ זָכָר
לְיִצְיָאֵר מִצְרַיִם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ • יַעֲלֶה וְיִבֵּא וְיִגִּיעַ וְיִרְאֶה וְיִרְצֶה וְיִשְׁמַע
וְיִשְׁקַד וְיִזְכֵּר וְזָכְרוּנוּ וּפְקַדְנוּנוּ וְזָכְרוּנוּ אֲבוֹתֵינוּ • וְזָכְרוּנוּ מִשִּׁיחַ בְּךָ
יְיָ עַבְדְּךָ • וְזָכְרוּנוּ יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדֻשָׁה • וְזָכְרוּנוּ כָּל־עַמְּךָ בֵּית

תרגום ואשר, חכל גם כמדורי ספרדים ככחוב וכן כמ' ת עטרם ונרמלם. וינבה, ישעיה ה' ט"ו.
נפיש הדל"ת מתוחה נטקלה וינילית דפוס דפ"א תכאזילית דפוס רל"ו וס"ט אחרים וכן נטקלה כ"י והוא
הנכון. כי ינפיש ככדי בשמות כ"ט, ט"ג הוא נקמן וכנסר עליו ככ"י, "לית קמן", וז"ב זה של ישעיה
הוא נקדש בשבת, גם כמכלול דף ס"א לא נזכר בכלל הקטולים אלא כהמסק רק ונקדש ככדי, חכל
נקדש כמקדש לא הזכיר. המלך הקדוש, נרכות י"ב, ע"ב וזווערים ככה נע"ת, לפי שניעים הללו מראה
הק"ה טלבוטו לשפוט את העולם, ופירוש שניהם, שהם קריאה להבס (vocativi) אתה הטלך, אתה
הקדוש, דוגמת אליהו המלך (מהלים קט"ה), תאל יאועתכו.
תציעת הרגל, אע"פ שאין ענין לנוסחא הזאת לר"ה, כי ר"ה אינו מוצאי הרגל, ט"ט אין טעמים
מד תקן החסלה דוגמת שאוערים נ"כ כהנדלת י"ט חכל כאלטע השבוע בין יום שבועי לבשת ימי השבוע
(מלך כ"ו, כ"ו וס"ו טען תקל"ט); וכתב הגאון רב אר שלום (הניחו הערוך בארש רל"א) שאוערים כן גם
מתקן לטו סועדים לשמחה תנים וחסנים לששון, חף אין טעמים כן.
יום תרועה, וככתב יום זכרון תרועה, כמו שמועד כמסקתא דר"ה, כטוב אחד לומר יום תרועה
(מועד כ"ט, ט"ו) וככתב אחד לומר זכרון תרועה (ויקרא כ"ג, כ"ד), הוא כילד, כאן חכל כאן בשבת.
המטבת מוספים מדק י"ט הלכה ח' חס חל ר"ה להיות בשבת איט לומר יום תרועה אלא זכרון תרועה,
לפי שאין תקיפת שופר לוחס את הככת כגבולין טעום גזילה.

ישרא לפניה. לפליטה ולטובה ולחן ולחסד ולרחמים ולחיים
 ולשלום ביום הזכרון הזה. זכרנו יי אלהינו בו לטובה ופקדנו בו
 לדברה והושיענו בו לחיים. ובדבר ישועה ורחמים חוס ותנו
 ורחם עלינו וחושיענו. כי אליה עינינו. כי לא מלך חנון ורחום אמת:
 אלהינו וארתי אבורהינו. מלך על כל העולם כל
 בכבודך והנשא על כל הארץ ביקרך והוסע בחדר גאון
 עוף על כל יושבי תבל ארצה. וידע כל פעול פי אמת
 פעלתו ויבין כל יצור פי אמת יצרתו ויאמר כל אשר
 נשמה באפו יי אלהי ישראל מלך ומלכותו בכל משלה:
 לשנת אלהינו ואלי אבותינו (רצה במנוחתנו) קדשנו במצותיך ותן חלקנו
 בתורתך שבענו מטובך ושמחנו בישועתך. (לשנת והנחילנו יי אלהי
 באהבה וברצון שבת קדשך וינחו בה ישראל מקדשי שמך.) וטהר לבנו
 לעבדך באמת. כי אמת אלים אמת ודברך אמת וקיים לעד.
 ברוך אמת יי מלך על כל הארץ מקדש השבת וישרא ויום הזכרון:

מלך על כל העולם כלה, כן נחוב מדוינו והוא גרסת הרעב'ם וברזוק והעור והתניח והטורחה
 וסדור רש'י. תשר טלח כל וכן נסדור עברי תפלה, גם הלנוס כתב אליו לרין לומר כל נסדור אשר
 חל'כ כלה. חמס אליו לנו חלה גרסת הקדמונים ונחתר אהם כנר העמידו טסטר תנות תפלה זו על פי'
 תנות וכו' הסתקתי למעלה מרש'י וכן תן שחך, ועוד שנולח כפל לאן זו אל כל גם נפקדו כחו
 נסדור ט'ו, ג' יטוה י'ת. יטוה ל' ט'ו. יחוקל י'ח, ט'ו. וכו'. ט'ו. והוא לחוק טעני כחונ
 נסבלול דף ט'ו. כל פעול, כל יצור, כן הוא נסדורי ספרים, וכן נסדור וי'כ, איהם טיטוי פעולות
 ונר הניג הדל'ט' כלות אשר השמות (דף ל'ט) על החזורים יציר נכח'ת כי טוטים הם, ולרין לומר
 יצור נקטן, וכמו יצור נאמר גם שפיר איהם נטקל אה, וכן גרסת הרעב'ם וכן כתב יעב'ץ. ויאמר, נכטה כ'
 ויאמרו כל רכוס וכן גרסת תבל ט, חמס נרעב'ם ועור. וטורחה. כטוסחמו. וסדר לבנו, נאלר תפלות
 אה וי'ט טוקדס וסדר לבנו לובהחילנו ה' וכו', חכל נר'ה וי'כ עקדיטים והנחילנו וכו' לומר לבנו,
 והעם כרי לפשן נר'ה הלכות על אמת זו על זו, וי'כ אוערים אחרי וטהר לבנו כי אמת כל
 וי' ססליות הים חזר על ידה יסדר לבנו. כי אמה אלוים אמת, לא נטלה נכ'י גם חסד'הם פיט
 שנילו גם נט' רת עשרם חינו, חכל נסד יסו. ויש להפסיק בין חלבים לפת'ת לפ לנד אלף יטלו
 ספחיות חלה גם נסדור שירכו חמה חלבים חמה הוא חמה, רח, נטש, ביה עפ'הר'י'ו' וכו' עם
 ירעיה י' טועם חלבים נכשח הספיק, חין להניט, חמה הוא חלבים אל אמת" חל'כ הים לו
 לומר י' חמה כשו דה'ט' ט'ו, ג'. ודברך אמת, נכ' כ'י גם נסדור רש'ה גם נסדורי הספרים הטוחח
 ודבר חל'טי חמה, וכן נרש חן ידוי, חכל גרסת רת עשרם ורעב'ם והעור והתניח. וסכל טו וטורחהם הים
 כנחחמו וכן נסדור רש'ו, וכמו חסד'הם הטעם חקנו לומר כחמיטה ודברך חמה וקיים לעד טפלה
 ונקדו הים, טפרי אלויר נסדר חלבים לעולם ה' דברך נלג נאמים לחז ודור טטונתך, וכפ'י נפרה
 לעשפ'ך עשו הים (טומר קי'ט), אשר דר לפני הקד'כ דברך סבלת לחס הרשון לדון ולכוח ביום זה
 נני, ולכן חקט לומר חקיים דבר (והתניח טוח זה סידור כס רש'י). וסכל ט טניח עוד טעם חמה, לפי
 חסד'ים לעולם טוח ענק על כל העולם וכו' לוב חסד'ים ודברך חמה וכו' טידה, חמה הנעזחם ככטה
 חקוטח טרין טחילה חסי' לך לנדן הטלכס ולכן חנו ענקים חמח'ת דברך כי דברך חמה וקיים לבנו.

רצה יי אלהינו בעמך ישראל וכתפלתם. והשב את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודה ישראל עמך.

ותחזינה עינינו בשוכך לציון ברחמים. ברוך אתה יי המחזיר שכינתו לציון:

טורים זרבנו.

טורים אנחנו לה שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי כל בשר יוצרנו יוצר בראשית ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש על שהחיייתנו וקיימתנו בן תחינו וקיימתנו ותאסוף גלותנו לתצרות קרשה לשטר חסיה ולעשות רצנה ולעבדה בלבב שלם על שאנחנו טורים לה. ברוך אל שהודאות:

טורים אנחנו לה שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד. צור חיינו מגן ישענו אתה הוא לדור ודור. נודה לה וגם ספר תהלה על חיינו המסורים בידך ועל גשמותינו הפקודות לה ועל גסיף שבכל יום עמנו ועל נפלאותיה וטובותיה שבכל יום ערב ובקר וצהרים. הטוב כי לאכלו רחמיה והמרחם כי לאתמו חסדיה מעולם קנינו לה: ועל שלם יתברך ויתרומם שמך מלבנו תמיד לעולם ועד: וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך:

ובל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך באמת האל ישועתנו ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי הטוב שמך ויהי נא להודות:

טורים ואלהי אבותינו. ברכנו בברכה המשלשת בתורה הכתובה על ידי משה עבדך האמרה מפי אהרן ובניו בלגים עם קדושה באמור. וברכה יי ושמך: יאר יי פניו אליה וידנה: ישא יי פניו אליה וישם לה שלום:

וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך, כן גרסת הטור וכן מצינו גם כן בס' הר"ט טרוטנות גם חן דמי נדע וכתוב לחיים טובים וכן גם נגיד יטמה וכן כ"י גם נסדורי הספרדים, אבל בהגהת מהנו ד"ס מצינו גם הדוקה שלא יהיו זו רק ה' תבות, ומסר"ל גם מסר"ג היו מחברים תחת טובים (ובן סוף נסדור דמ"ו) ויהיו ה' תבות כנגד תחת הכתוב טחני נא טססוך אחר בתנת (טמות ל"ג, ל"ג) אענם יתד הכונה למסוק הוא עם וכתוב קשה להולטו, ורק שותרים הם זה לזה, ואחרים אחרים כי ה' תבות כנגד ה' חשבי תורה וכנגד ה' דורות מינתק עד טסה, ונסדורים אחרים מחברים תחת כל וכן מנהג ק"ק היצאל, והכסוף שלא לדג כלל מן המוסחט מפתח כוונת שאין להן יסוד אלא כסוד וכמו אסעיר כל וכן כסות כסות תקמ"ב.

בשחרית אומרים זה.

בערבית ובמנחה אומרים זה.

שִׁים שְׁלוֹם. מִזְכָּה וּבִרְבֵּה חַן וְחֶסֶד
 וְרַחֲמִים. עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עֲמִיקָה.
 בְּרַבְּנוּ יְאִבֵּינוּ בְּלִגְנוּ בְּאֶחָד בְּאֹר שְׁנֵיהֶם.
 כִּי בְּאֹר שְׁנֵיהֶם נִתְּתָה לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 תּוֹרַת חַיִּים וְאַתְּבַרַת חֶסֶד וְצַדִּיקָה
 וּבִרְבֵּה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם.
 וְטוֹב בְּעֵינֶיהָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכֹל צֶדֶת וּבְכֹל שְׂעֵה בְּשְׁלוֹמָה.
 בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרַבְּהָ וְשְׁלוֹם וּפְרֻסָּה. מִזְכָּה גִּזְרֵי וּנְקֻטָּה
 לְשִׁנֵּיהֶם אֲנִתְּנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשְׁלוֹם.
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ עוֹשֵׂה הַשְׁלוֹם:

אֱלֹהֵי. נֶצַד לְשׁוֹנֵי מַרְעַ וּשְׁפֵטֵי מַדְבַּר מִרְבֵּה. וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְדוּם
 וְנַפְשֵׁי בְּעַפְרֵי לְכָל תְּהִיָּה: פֶּתַח לְבִי בְּתוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף נַפְשֵׁי. וְכָל
 תְּחִלָּתִי עָלֵי רַעִי. מִתְּדָה דְּפִר עֲצָתִם וְקַלְקַל מַחֲשָׁבוֹתֶם. עֲשֵׂה לִמְעַן שְׁמֹךְ
 עֲשֵׂה לִמְעַן יִמְנָה עֲשֵׂה לִמְעַן קִדְשָׁתְךָ עֲשֵׂה לִמְעַן תִּזְדַּקְךָ. לִמְעַן תִּזְלַצֵּן
 יְדִדְךָ הַיְשִׁיעָה יִמְנָה וְעַנְגִּי: יְהִי לְרַצּוֹן אֲמִירְסִי וְתִגִּיזֵן לְבִי לְשִׁנֵּיהֶם יְיָ צוּרִי
 וְנֶאֱלִי: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הִיא עֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
 וְאַמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רַצּוֹן לְשִׁנֵּיהֶם יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיבְנֵה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמִתְדָה
 בְּיָמֵינוּ וְחַן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ: וְשֵׁם גְּבוּרָה בְּיְרָאָה בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים
 קְדֻמֹּת: וְעֲרֵבָה לִי מִנְּתַת יְהוָה וִירוּשָׁלַם בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדֻמֹּת:

חֵין הַפֶּן חוֹר הַתַּכְלָה בְּעִרְבִית, חֵלָה חוֹמֵר קִדִּישׁ חֲחַקְבֵּל חוֹר שְׁהַלִּינוּ הַקֵּבֵל חַת חַתְלָתִם (וּבְשַׁת
 חוֹמֵרִים תַּחֲלָה וּיְכַלּוּ מִגֵּן אֲבוֹת וְחוֹמֵרִים טו הַסֶּלֶךְ הַקְדוּשׁ וְחוֹמֵרִים כָּל שַׁת לְבַד, וְכִרֹב הַקֵּבֵלֹת חֵין חוֹמֵרִים
 כַּעַם מַדְלִיקִין חֵין בְּתָק פֶּסֶד חוֹמֵרִים חוֹמוֹ). וְהַפֶּן עַקְדָּשׁ כְּהֵכָל וְחוֹמֵר שְׁהַחִינוּ. עֲלֵינוּ, יְעַל,
 וְעַרְבִים זֶה לֹזֶה לִשְׁכֵה מִזְכָּה וּנְסַפְרִים לְכַתִּיבִים לְשֵׁלוֹם.

בְּסֵפֶר חַיִּים, נְמִדוּרֵי סַפְרִים מוֹרַחֲתֵי כְּטוֹסֵחוֹ. עוֹשֵׂה הַשְׁלוֹם הַחַחֲטִיעַ הַחַחֲטִיעַ חֵינְגָה לְכַי סַפְרֵי
 חֵלָה חוֹמֵרִים הַס כְּכָל הַזְכָּה הַמְּבַרֵךְ חַת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשֵׁלוֹם, וְעֲלֵיהֶם סַמֵּן כַּעַל זְלִיָּה בְּמִדּוּחַ לְהַשִּׁיב
 עַל חַחֲטִיעַת הַאֲשַׁכְּחִים וְלוֹמֵר עֲלֵיהֶם טַעוֹת. חֵךְ נַחֲמֵם הַשִּׁיב, כִּי גַם חַחֲטִיעַת עוֹשֵׂה הַשְׁלוֹם לְרֵיב חֵיב יֵין נֹחַן
 הִיא וְכַכֵּר מִזְכָּה כְּפִיּוֹת אֶהְלֵךְ נְקוּל רַם, גַּם הַחֻקֵּי מִנְּחֵלָה, לְכַי חַחֲטִיעַת הִיא הִיא הַחַחֲטִיעַת הַעַקְרִית
 בְּעִדּוֹת כָּל הַעוֹבָה בְּאֹר זֵים שְׁלוֹם לְמַעֲלֵה 97 103. וְהִיא עוֹהֵלֵל הַלְכוֹת רֵיב וְעַתָּה עֲשֵׂה ס' תַּשְׁלִיחַ.
 יִקְדוּ עֲשֵׂה כְּכַעַסֵּם כָּל עִשָׂה הַסַּמּוֹךְ, כַּעַם עִשָׂה הַמַּלְאָכָה (דְּהֵלָה כֵּן, כֵּד. נַחֲמִים כֵּן, עֵל. וִי, יֵל).

סדר קדוש לראש השנה

קודם שיזכירם ענה"כ נלילה הראשון כוהנים לומר ליה לחזרו:

ליחיד לשנה טובה תכתוב: ולרבים לשנה טובה תכתובו:
לנקמה לשנה טובה תכתובי: ולרבות לשנה טובה תכתובנה:

סדר קדוש לראש השנה.

מקדשין ענה"ב, וכנית על הזולתן ואומרים זמן בני הלילות. (וכשת אומרים נחלם יום הששי ויכלו וכו').

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, בורא פרי תבואה:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר בחר בנו מכל
עם ורחמנו מכל לשון וקדשנו במצותיו. ותתן לנו יי אלהינו
באתה את יום השבת הזה ואת יום הזכרון הזה יום זכרון תרועה
באתה מקרא קדש וקר ליציאת מצרים: כי בנו בחרת ואתנו
קדשת מכל העמים. ודברך אמת וקים לעד. ברוך אתה יי
מלך על פל הארץ מקדש השבת וישראל ויום הזכרון:

במוציא שבת מוסיפים נר והבדלה. תן מוציא שבת ומגן ומין חייך ריעוני.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, בורא מאורי האש:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, המבדיל בין קדש לחול בין אור
להשך בין ישראל לעמים בין יום השביעי לששת ימי הפעשה. בין קדשת
שבת לקדשת יום טוב הבהלת ואת יום השביעי כמששת ימי הפעשה
קדשת. הבהלת וקדשת ארבעה ישראל בקדשתה. ברוך אתה יי
המבדיל בין קדש לקדש:

ואומרים שהיינו בני הלילות. ומגן ומגן בידיע נחטע שהיינו.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, שהתנו וקיימנו והניענו למן הזה:

וכולעין על לחם ענה וסוכין המוציא וזוכין
מזאת הנטייה. והח"כ לוקחים תפוח מתוך
וסוכלים אותו בדבד וטכרים:
יך רען מוציא חישט ומן חיון סטיקלעו מן
חיינעט ייסעו מנסעו חיון חקני חיינעטוילט
נחברעט ומן פלוגערע ברבה געספרקלעו:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, בורא פרי העין:

ואוכלים אותו והח"כ אומרים. דמן ומגן ומן פלוגערעט:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתתחדש עלינו שנה טובה ומתוקה:

טובה לאכול ולשתות ולשמח ביום הקדוש הזה כמו בשאר י"ט ומועדי ה' ויחדר כי הוא הראש
והראשון אשנה, ואמר ר"ל מיטעם פילתח הוא (בורית י"ב) ע"כ יש לאכול מאכלים טובים ומתוקים
ויחוק הסיוט לטוב ע"י דיטר פה עשה חסם בלי ספק, קצו אטרו ר"ל אלל החלומות שהולכין אחר
ססה (פרכות נ"ה). וכללו של דבר שיאכל משמנים ויחה עמתקים וכמו שמלחו כנחעי' (ח' י') אטמר
לכו אלכו משמנים ואחו עמתקים ושלחו ענות לאין כסון לו כי קדוש היום לדנינו, ואל תעלנו כי חדות
ה' הוא עמכם. וינעם בה' ית' שזמן לו פרנסתו נכרה.

סדר אבינו מלכנו.

בשחרית ר"ה משכימים לנהב"ג ומסדרים הנרכות ומ' קרננות (ואין לוטרים ובראזי חדשים) ולוטרים מסוקי דזורה עם נרכותיהם וקורין ק"ג נרכותיה ויוהרו לגמלן עם הנן החמה כרחי וכלל לאר וטן התפלה. וזממללים תמלת שבע כלתש כמו נערכית והז"ן חוזר התפלה, וכבר נכנו להוסיף נה מינים כל טקוס לפי טנהגו, והטהנים עולים לדוכן והז"ן גומר התפלה ולוטרים אבינו מלכנו, וכנכת אין לוטרים אות. מתחיים החרון.

מן שבת ויירד אבינו מלכנו ניכט גנומגט.

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ הַטָּאָנוּ לְפָנֶיךָ:

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ אֵין לָנוּ מִלֶּךְ אֱלֹה אֲתָה:

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שְׂמֶךְ:

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ חֲדָשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה מוֹבָה:

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ בְּטַל מַעֲלֵינוּ בְּלִגְזוּרוֹת קִשּׁוֹת:

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ בְּטַל מַחְשָׁבוֹת שׁוֹנְאֵינוּ:

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ הַפֶּר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ:

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ בְּלֵה בְּלִצֵּר וּמִשְׁטֵין מַעֲלֵינוּ:

(* אָבִינוּ מַלְכֵנוּ סָתוּם פִּיּוֹת מִשְׁטֵינֵינוּ וּמִסְטֵרֵינוּ:)

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ בְּלֵה דְבַר וְחָרֵב וְרַעֵב וְשָׁבִי וּמִשְׁחִית מוֹבְגֵי בְּרִיתְךָ:

(** אָבִינוּ מַלְכֵנוּ מְנַע מַגְפָּה מִבְּחַלְתְּךָ:

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוֹלֵי עַמְּךָ:

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ הַחַיְיָנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ:

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ סָלַח וּמַחַל לְכָל עוֹנֵתֵינוּ:

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ מָשַׁח וְהַעֲבֵר פִּשְׁעֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ קָרַע רִזַּע גִּזַּר דִּינָנוּ:

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ מָחַק בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים כָּל אֲשֶׁרֵי חוֹבוֹתֵינוּ:

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ זָכַר כִּי עָפָר אָנֹחֵנוּ:

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ וְקָרַט בְּזִכְרֶיךָ טוֹב לְפָנֶיךָ:

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ בְּתַבְנוּ בְּסִפְּר חַיִּים מוֹבִים:

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ בְּתַבְנוּ בְּסִפְּר זְכוֹרוֹת:

מִין נַעֲלִיכָ וַיִּירַד סַטְמַטֵּט כַּחֲבֹנוּ מִיִּיאַמְנֵר טַחֲסֵנִי גַנוּמַגֵּט.

(*) מִן טַבָּה סוֹלֵן גַּעֲדַעַן מוֹיֵךְ רִיעַ קִיִּינֵנֵר גַּעֲרַחֲקַעַן אִ'ם גַּעֲמַגֵּט.

(**) מִן טַבָּה סוֹלֵן גַּעֲדַעַן רִיעַ אִ'ם פִּתּוֹן חֵיעַר מוֹ כִּיוֹ אִ'ם חַרְזֵי הַשְּׁעָה מִין פִּלְמוֹנְעַנְעֵר חֵיעַר גַּעֲמַגֵּט: אִ'ם מַנַּע ... סוֹלַח וּבַחַל ... מוֹחָה וְהַעֲבֵר ... מָחַק בְּרַחֲמֶיךָ ... הַחַיְיָנוּ ... שְׁלַח רְפוּאָה ... קָרַע ... זָכַרנוּ ... כַּחֲבֹנוּ כִּסְ' חַיִּים ... כַּחֲבֹנוּ כִּסְ' נַאֲוִלָה ... כַּחֲבֹנוּ כִּסְ' פִּרְנֻסָה ... כַּחֲבֹנוּ כִּסְ' זְכוֹרָה ... כַּחֲבֹנוּ כִּסְ' סְלִידָה ... הַעֲמַח ... הַרִם ... הַרִם ... סָלַח יְדֵינוּ ... סָלַח אִסְסֵט ... שִׁמַּע ... קָבַל ... פָּחַח ... נָא אַל ... זָכַר כִּי עָפָר ... חַרְזֵי הַשְּׁעָה ... מִ'נֵּן מִ'נֵּן

- אָבִינוּ מַלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסִפְרֵי פְרָנְסָה וּכְלָלָהּ:
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסִפְרֵי גְאֻלָּה וַיְשׁוּעָה:
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ כְּתִבְנוּ בְּסִפְרֵי סְלִיחָה וּמְחִילָה:
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ הַצְמַח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקִרְוֹב:
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ הָרַם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל עֲפָקָה:
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ הָרַם קֶרֶן מִשְׁתָּהָה:
 (אָבִינוּ מַלְכֵנוּ מֵלֵא יְרִינוּ מִבְּרִכּוֹתֶיךָ):
 (אָבִינוּ מַלְכֵנוּ מֵלֵא אֲסַמִּינוּ שׁוֹבְעֵי):
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ שְׁמַע קוֹלֵנוּ חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ:
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת־תְּפִלָּתֵנוּ:
 (אָבִינוּ מַלְכֵנוּ פִתַּח שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם לְתַפְלָתֵנוּ):
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ גָאֵל אֶל־תְּשִׁיבֵנוּ רִיקִים מִלְּפָנֶיךָ:
 (אָבִינוּ מַלְכֵנוּ תְהִי הַשְׁעָה הַזֹּאת שְׁעַת רַחֲמִים וְעַת רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ):
 (אָבִינוּ מַלְכֵנוּ חַטּוֹל עָלֵינוּ וְעַל־עוֹלָלֵינוּ וְטַפְּנוּ):
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן הַרְוִיגִים עַל־שֵׁם קְדוֹשְׁךָ:
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן טְבוּחִים עַל־יְחֻדְךָ:
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן בָּאֵי בָאֵשׁ וּבַמַּיִם עַל־קְדוּשַׁת שְׁמֹךָ:
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ נְקוּם (לְעֵינֵינוּ) נְקַמְתָּ הֵם־עֲבָרֶיךָ הַשְׁפִּיךְ:
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן אִסְלָא לְמַעַנְנוּ:
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן וְהוֹשִׁיעֵנוּ:
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הַרְבִּיִם:
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֹךְ הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא שְׁנִקְרָא עָלֵינוּ:
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ חַנּוּן וְעַנּוּן כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִפְנוּ צְדָקָה וְחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

וְחֶסֶד חֶסֶד קָדִים שְׁלֵם, וּמוֹלִיטִין ב' ס"ח (וּבַשְּׁמֵי שְׁמִיחָה חֲרוֹן הַקּוֹדֶשׁ לוֹטְרִים י"ג מִדּוֹת וּרְכוּז
 סַמְכוּד לְמַעַלְמֵה חֲנֹל קַח"מ לְכַבֵּת דף 223) וְקוֹרִין כַּס"ח הַרְאֵנוּ בַּס' וַיִּרְאֵנוּ מִן וְה' פִּקְדֵי אֵח שְׂרָה עַד
 יִשָּׁם רַבִּים, וְעַתְחָלֵק לְחַטָּא נִבְרִי (וְאִם הוּא אֵחַ מִתְחַלֵּק לְכַבֵּת נִבְרִי), וְכַס"ח כַּסִּי קוֹרִין לְמַכְסִיבֵי כַּס'
 מִנְחָם וּבְרִישׁ הַשְּׁבִיעִי עַד אִשָּׁה לֵה, וְעַפְסִירִין מִרְאֵם סֵד שְׁמֹאֵל וַיְהִי אִישׁ אַחֵד עַד וַיִּרְם קֶרֶן מִשְׁיָהוּ.
 וְהִי הַשְּׁמֵרֵת תּוֹקֵעִין בְּבוֹרֵי (וּבַכַּת אֵין תּוֹקֵעִין אֵלֶּה לוֹטְרִים יְקוּם פִּרְקוֹ), וְחֶסֶד חֶסֶד אִשְׁרֵי, יִהְיִין
 ע"י הַמְּחִירִין ס"ח לְהִכָּל. אִם יֵי מִיִּלָּה בְרִישׁ מִלִּין קוֹדֶם תּוֹקֵעֵת אִשָּׁה, וּבַכַּת מִלִּין אֵחַד אִשְׁרֵי.

סדר תקיעות.

חייב כל אדם מישראל לשמוע קול אופר נר"ה, וחייב לשמוע כל הכלאים קולות. סדר הקולות הם ג' פעמים תקיעה שברים תרועה תקיעה, וג' פעמים תקיעה שברים תקיעה, וג' פעמים תקיעה תרועה תקיעה, ורצפי תבות ג' הסדרים תר"ת תר"ת תר"ת, כך בולם שלשים קולות, ופטן לדבר יום תרועה יהיה לפני יציאת בני ישראל ללחימה. קול התקיעה הוא קול פשוט כלתי מופסק נטון כחלמנו ונצוה בסופו, והשברים הוא קול טאכר פג' תקיעות קטנות רבופות נמשך אחד, והתרועה קולה מחובר לפחות שבעה קולות שבת וקטנות מאלד פטופות זו אחר זו כנשימה אחת עד שדוטה קול התרועה לקול הרעם. יז אחרים כי שברים ותרועה אל סדר תר"ת לריך לעשות אתיהן יחדו כנשימה אחת, וי"ח שאינו לריך וכן הענה כנשימה, אך אין להפסיק כל כך בין שברים לתרועה. התקיעה האחרונה אל סדר תר"ת יאריך זה הרבה לפטן סיס הקולות, וזהו אנקלחה תקיעה גדולה. תקיעת אופר לריכה כוונת האופט וכוונת העשמיע, לפיכך התוק והאופט כל אחד לריך לבוין לקיים טלות עשה אל תקיעת אופר ויולית כשפתיו ויאמר הרי אני פטן לקיים המצוה שצונו בוראנו לחקוע בשופר (האופט יאמר לשמוע קול שופר) היום הזה כמו שכתב בתורה יום תרועה יהיה לכם, וכיוון עוד התוקע להולית את כל מי אופט תקיעתו. התוקע לריך לטה, וכן כל העם לריכים לעמוד כעת התקיעה. והענהג אהתוקע כנשימה יעמוד על הציטה אקורן עם תורה, ויאמר אלף יאטן על אום דבר כעת תקעו. וטוב איים האופר כלד ישימו אל פיו, ואם אי אכסר לו נבן שופר לו לאוטו כשאל. ויהפוך מה האופר אל לד הכפוף לטעלה. יכסה האופר כשעת הנרכה וכן בין כל סדר וסדר מהתקיעות. אחד התוקע ואחד האופט לא יסיחו בין הנרכה עד סוף התקיעות אנסדר תפלת טוסף, מיבו דברים טענין התקיעות והתפלות לא כחטב הפסק. לריך אלים אחר יקריח לפני התוקע מלה נעלה כל סדר התקיעות ואפילו תקיעה הראשונה, כדי אלה יטעה התוקע. ולא יתחיל לתקוע עד אהקריח לו התקיעה ואחר אסיים התוקע סדר תר"ת יקרה התקיעה שב, וייאכ התוקע טעט, וכן אחר סדר תר"ת ואחר סדר תר"ת, וזהו אנקלחו תקיעות האלה תקיעות דטיואכ, ולוחן התקיעות אהתוקעין בתוך תפלת טוסף נקלחו תקיעות דטעטה. התחיל אחד לתקוע ולא יוכל להשלים, או אנך הנרכה ולא יוכל לתקוע כלל, יאליים אחר טוקוס אפסק הראשון ואין לריך לנך עוד הפעם ואפילו כ' או ג' זה אחר זה די להם נרכה אנך הראשון, וכלבד אהתקעים הנאים היו כנשימה כשעת נרכה הראשון. אכן אם לא אטעו את נרכה הראשון לריכים לנך עוד הפעם כפני עלטם ולא נקל רת

התוקע קודם איתקע טנך כנגון ונקול רם:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו לשמוע קול שופר:

יום הראשון טנך גס אהיינו, ואם יום ראשון כשנת אהין תוקעים. טנך אהיינו כיום אני.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהצונו וקיימנו והצונו לזמן הזה:

ויקרא התקיעה את התקיעות אחת לאחת והתוקע יתקע.

	תקיעה	שברים	תרועה	תקיעה
	תקיעה	שברים	תרועה	תקיעה
שכ	תקיעה	שברים	תרועה	תקיעה
	תקיעה	שברים	תרועה	תקיעה
שכ	תקיעה	שברים	תרועה	תקיעה
	תקיעה	שברים	תרועה	תקיעה
	תקיעה	שברים	תרועה	תקיעה
שכ	תקיעה	שברים	תרועה	תקיעה

אחר התקיעות אומרים אשרי העם ידעי תרועה יי באור פניד יהלכון: ותושר אשרי יהללנו, ועבדין ס"ח להיכל והאין פוטח ח"ק ועשדים להתפלל השלח טוסף.

לשמוע קול שופר, ארענ"ס הלכות אופר סך ג' הלכה י'. וזה לאן אהתורה, כתב רמב"ם הלכה ה' (סדר"ל לט"ו ר"ס דף ל"ג ט"ז גורם אפול שופר, אכל המדכי למסכים סמן תאס"ח גורם קול שופר וכן הוא בתורות היש ויכל ט) ואין לומר אפול שופר נע"ת, אהנ"ת אינה מופלת אלה על ל' קבלה כמו אהתור וזה אם אעט תאטעו נקולי ושתתמינן אם קבלה תקבלון (טמות י"ט, ה') עב"ל והכתוב לפד כי התוק קל ולא אפול כי בן נעלה אטענה קול אופר (ידעיה ד', כ"ח) ורעה כפירוש הראשון לשמות ג', י"ח, ותושרים לשמוע קול שופר ואין אומרים לתקוע בשופר (כמו אגורם אלהות ד' אהתי ס' קע"ח) ולא על התקעה שופר (כמו אהתי הראשון כשם רמב"ם תם), כעמוד אעקד הטלות כשמיטה (הטעות אהר).

תפלת מוסף לראש השנה.

כתיב לא יתפלל אדם תפלת מוסף עד אחר שלש שעות על היום.

אֲדֹנָי שְׁפָרְתֵי תַפְתִּיחַ וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיזוֹן נוֹמַל חֲסִידִים טוֹבִים וְקַנְיָה הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסִידֵי אֲבוֹת וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנָי מִיָּדָם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָרָה.

וּזְכַרְנוּ לַחַיִּים. מֶלֶךְ חֶפְצָן בְּחַיִּים. וּכְתִבְנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים. מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה יי מַגֵּן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְתִיבָה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ. מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹסְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְחַיֵּר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אַמּוּנָתוֹ לַיּוֹשְׁבֵי עֵפֶר. מִי כְמוֹךָ בְּעַל גִּבּוֹרָתוֹ וּמִי הוֹמָה לְךָ מֶלֶךְ מַמִּית וּמְחַיֶּה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה.

מִי כְמוֹךָ אֲבִי הַרְחָמִים. זוֹכֵר יְצוּרֵינוּ לַחַיִּים בְּרַחֲמִים. וְנֶאֱמַן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְחַיֶּה הַמֵּתִים: אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וְקָדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יִתְגַּלְלוּךָ סֵלָה: וּבְבֵן הַיּוֹם שִׁחֲדֶךָ יי אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ וְאֵימָתְךָ עַל כָּל מַה שִּׁבְרָתָהּ. וַיִּירָאוּךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיךָ כָּל הַבְּרִואוֹת. וַעֲשׂוּ בָלֵם אֲנִיחָה אַתָּה לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלִבְבֵי שְׁלֹם. כִּמוֹ שִׁבְעֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְּׁלֵטֵן לְפָנֶיךָ עוֹ בִּידֶךָ וּגְבוּרָה בְּיַמֶּיךָ וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל מַה שִּׁבְרָתָהּ:

וּבְבֵן הַיּוֹם כְּבוֹד יי לְעַמְּךָ הַתְּהִלָּה לִירְאֵיךָ וְהַתְּקוּנָה לְחַדְשֶׁיךָ וּפְתִחוֹן פֶּה לְמַצְחֵיךָ לְךָ שִׁמְחָה לְאַרְצֶךָ וְשִׁשׁוֹן לְעִנְיֶיךָ וְצַמִּיחָה קָרָן לְיָדוֹ עֲבָדֶיךָ וְעַרְיִכָתָה נָר לְבָרְשִׁי מִשִּׁיבָה בְּמַהֲרָה בְּיַמֵּינוּ:

וּבְכֵן צְדִיקִים יִרְאוּ וַיִּשְׁמְחוּ וַיִּשְׁרִים יַעֲלוּזוּ וַחֲסִידִים כָּרְחָה
 יִגִּילוּ וְעוֹלָתָהּ תִּקְפֹּץ פִּיהָ. וְכַל־הִרְשָׁעָה בָּלָה בְּעֵשֶׂן הַכֶּלֶה כִּי
 תִּעֲבִיר מִמְּשַׁלֵּת זְרוּן מִדְּהָאָרֶץ:

וְתִמְלֹךְ אַתָּה יי לְבָדָךְ עַל כָּל־מַעֲשֵׂיךָ בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן
 כְּבוֹדְךָ וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשֶׁךָ. כִּפְתּוּב בְּדַבְרֵי קִדְשֶׁךָ יִמְלֹךְ
 יי לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדָד וְדָד הַלְלוּהָ:

קְדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ וְאִין אֱלֹהִים מִכְּלַעֲדֶיךָ. כִּפְתּוּב
 וַיִּגְבַּהּ יי צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט וְהֵאֵל תִּקְדוֹשׁ נִקְדָּשׁ בְּצִדְקָה. כְּרוּךְ
 אַתָּה יי הַמְּלֹךְ הַקְּדוֹשׁ:

אַתָּה בְּהִרְתָּנוּ מִכָּל־הָעַמִּים. אֲהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ.
 וְרַמַּמְתָּנוּ מִכָּל־הַלְשָׁנוֹת. וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקִרְבַּתָּנוּ מִלִּבְנוֹ
 לְעַבְדֶּיךָ. וְשָׂמַךְ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ עֲלֵינוּ קְרָאתָ:

וְהַתְּפִלָּנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֲתִיּוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֵת יוֹם
 הַזְּכוּרֹן הַזֶּה. יוֹם זִכְרוֹן הַרְוַעָה בְּאַהֲבָה מִקְרָא קִדְשׁ וְכִי
 לִיצִיאָרָה מִצְרַיִם:

וּמִפְּנֵי חַטָּאתֵינוּ גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַל אֲדֹמְתָנוּ וְאִין
 אֲנִיָּהּנוּ יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ בְּבֵית בְּחִירְתֶּךָ בְּבֵית הַגָּדוֹל
 וְהַקְּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ עָלֵינוּ מִפְּנֵי הַיָּד שֶׁנִּשְׁתַּלְחָה בְּמִקְדָּשֶׁךָ:
 יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאַל־תִּיָּנוּ אֲבוֹרֵינוּ מִלֶּךְ רַחֲמֶיךָ
 שֶׁתָּשׁוּב וְתִרְחַם עֲלֵינוּ וְעַל־מִקְדָּשֶׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיבִים
 וְתִבְגְּהוּ מִתְּרָה וְתִגְדֵּל כְּבוֹדוֹ: אֲבִינֹנוּ מִלִּפְנֵי גִּיחַ כְּבוֹד
 מַלְכוּתֶךָ עֲלֵינוּ מִתְּרָה וְהוֹסֵפֵעַ וְהַנֶּשֶׂא עֲלֵינוּ לְעֵינֵי כְּלֵי וְקָרַב
 פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם וְנִפְּזוּצוֹתֵינוּ כַּנֶּם מִיִּרְכַּתֵי אֶרֶץ. וְתִבְיָאֵנוּ
 לְצִיּוֹן עִירֶךָ בְּרַגְלָהּ וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשֶׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם.
 וְשִׂם נַעֲשֵׂה לִפְנֵיךָ אֱרֵץ קִרְבָּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ הַמִּידִים בְּסִדְרָם

ומוספים כהלכתם: ואת מוספי יום השבת הזה ויום הזקרון
הזה. געשה ונקריב לפניך באהבה במצות רצונך כמו שכתבת
עלינו ברצונך על ידי משה עבדך מפי כבודך באמור:

לשנת וקיום השבת שגרי כבשים בגרי שנה תמימם ושני עשרנים סלת מנחה
בלילה בשמן ונסכו: עלת שבת בשבתו על עלת התמיד ונסכה:

ובהחדש השביעי באחד לחודש מקרא קודש יהיה לכם כל
מלאכת עבודה לא תעשו יום תרועה יהיה לכם: ועשייתם
עלה לריח ניהוח ליי פך בדבקר אחד איל אחד כבשים
בגרי שנה שבעה תמימם: ומנחתם ונסכיהם כמדבר שלשה
עשרנים לפך ושני עשרנים לאיל ועשרון לכבש ויין כנסכו
ושני שעירים לכפר. ושני תמידים
כהלכתם: מלבד עלת החדש ומנחתה
ועלת התמיד ומנחתה ונסכיהם
במשפטם לריח ניהוח אשר ליי:

נק"ק ט"ט זכוכיה חוטרים.
ושעיר לכפר. מלבד עלת
החדש ומנחתה ושעיר
לחטאת ונסכיהם כמשפטם
ושני תמידים כהלכתם:

לשנת ישמחו במלכותך שמרי שבת וקוראי ענג עם מקדשי
שביעי כלם ישבעו ויתענגו מטובך. והשביעי רצויה בו
וקדשתו חמדת ימים אותו קראת זכר למעשה בראשית:

עלינו לשבח לארון הבל. לתת גדלה ליוצר בראשית. שלא
עשנו כגויי הארצות. ולא שמנו כמשפחות האדמה. שלא שם

זאת יוקפי יום, חוטרים מוספי כל רעים כדי לכלול גם מוסף ראש חדש (א"ח ס' תקנ"ח).
וכתוב טהרה מנהגי רח"ט ח"ל מלחתי בספר יסן, כזאת חומר מוסף
תחש הכניע ספוק אתר האטור נפ' חטור דבר אל בני ישראל לאמר בחדש השביעי באחד לחדש
וב' עד אשר לה' (ויקרא כ"ג, כ"ד וכו') וחומר ונאמר ועשיתם עולה לריח ניהוח וכו' עד חמישים
כמו שכתב נפ' סינחם, ומסתברת כך לפי שיש כמסוק שנאמר זכרון תרועה ולא יום תרועה טבל
ושני שעירים לכפר וכו' נוסחאות מתחלפות יש כאן כסודים, ומסתמך ויין כנסכו ושעיר לכפר,
מלבד עולת החדש ומנחתה ושעיר וכו' אלו מוספים כק"ק ספר"ט היה נוסחת הכזקה וטהר"ל ודלה ג"כ
כוסף חוטן ס' תתקע"ח.

עליו לשבת, מוסף של ר"ה יש לה ס' נרבות, טענה טבל את מוספי השנה שאין להם חלק ו'
נרבות, והוא נעזר שמוסיפים כמסוף ר"ה שלט הוספות אתר שכן מלכיות זכרונות ושופרות, ומכללה
החשובה היא מלכיות נחוך הנרבה הנביעית של קדושת היום, והנבדלות והשופרות הן כל אחת נרבה
נפוי טענה ובדליות כד"ה דף ל"ג. ושלט האוספות האלה שמומן על אם תוכן כי נרובנה מודים חננתו
שקב"ס הוא טרף את הכל ומלכותו על הכל, ובכניו טדה טהור יזכור את כל טעמי בני אדם ויטלם
לשם בעשעלם, והנביעית היא מדרת מוקול האוסר אתר נאטע לראשונה נשתן תורה ויטעם לאחריה נקטן

חֲלַקְנוּ כָהֵם וְגַרְלָנוּ בְּכָל־הַמוֹנָם • וְאַנְחָנוּ כּוֹרְעִים וּמְשַׁתְּחִיִּים
 וּמוֹדִים לְפָנֵי מַלְךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקָּרוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂהוּא
 נוֹטֵה שָׁמַיִם וְיִסַּר אֶרֶץ וּמוֹשֵׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְשֹׁכֵנָה
 עִזוֹ בְּנִבְהוֹ מְרוֹמִים: הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד • אָמֵת מַלְבְּנוּ אָפֶס
 זוּלָתוֹ • בְּתוֹב בְּתוֹרָתוֹ וַיְדַעַת הַיּוֹם וְהַשַּׁבָּת אֶל־לִבְךָ כִּי יְהוָה
 הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל־הָאָרֶץ מִתְּחִלָּה • אֵין עוֹד:
 עַל־כֵּן נִקְוָה לָךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְרֹאוֹת מְהֵרָה בְּתַפְאֵרַת עֲנֶה
 לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן־הָאָרֶץ וְהָאֵלִילִים כְּרוֹת יִבְרָתוֹן • לְתַקַּן
 עוֹלָם בְּמַלְכוּת שְׁדֵי וְכָל־בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בְּשִׂמְךָ • לְהַפְטוֹרָה
 אֱלֹהֵי קְלֹד־שְׁעֵי אֶרֶץ • יִבְרָו וַיְדַעוּ כָּל־יְשׁוּבֵי תְּבֵל כִּי לָךְ הַכְּרֵעַ
 כָּל־בָּרֶךְ הַשֶּׁבַע כָּל־לְשׁוֹן: לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִבְרָעוּ וַיִּפְּלוּ • וְלִכְבוֹד
 שִׂמְךָ יִקָּר יִתְגַּו • וַיִּקְבְּלוּ כָּל־אֶתְדַעַל מַלְכוּתְךָ • וְתִמְלֹךְ עַל־דָּם
 מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד • כִּי הַמַּלְכוּת שְׁלֶךָ הוּא וְלַעֲזוּלְמֵי עַד
 הַמְּלֹךְ בְּכָבוֹד: בְּתוֹב בְּתוֹרָתְךָ יְהוָה וַיִּמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:
 וַנֹּאמֶר לֹא־הֵבִיט אֶת־עֵינָיו בְּיַעֲקֹב וְלֹא־רָאָהוּ עַמּוֹ בְּיִשְׂרָאֵל
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עִמּוֹ וְהִרְוַעַת מַלְךְ בּוֹ: וַנֹּאמֶר וַיְהִי בְּיִשְׂרָאֵל מַלְךְ

גלויות (וראה ג"כ בס' עקרים טאטר ח' סוף ד'). וטעמו כספרי נפסוק וכויו שמתחבס, חני ה' חלתיכם לטע
 נאטר, לטי שהו חוטר דבר אל בני ישראל לאטר נחדש השמיני (ויקרא כ"ג, כ"ד. ודרכו טעמו זכרונות וספרות
 נר"ה דף ל"ג) חבל טלבוות לא שטענו, תלמוד לוטר ה' חלתינו טעמו ותרועת טלך זו (נעטר כ"ג, כ"ד) זה
 אפסות וטלבוות; ר' נתן חוטר חנו גרף, שהרי כנר נאטר ותקעתם נחטולרות הרי אסרות, והיו נכס לזכרון
 הרי זכרונות, חני ה' חלתיכם זה טלבוות, חס כן מה רלו חכמים לוטר טלבוות תחלה וחח"כ זכרונות ואסרות,
 חלה, השליכוהו טלך תחלה וחח"כ טק טלבוות רחמים כדי שזכור לך, ונמה, באסר אל חירות וחין אסר חלה
 חירות כנ' וחס כיום ההוה יתקע באסר גדול עב"ל ונקרא סדר זה אל תפלת טלבוות זכרונות ואסרות כפי חו"ל
 כס כלל חקיעתא רבי רב (ירושלמי ד"ה סוף ח' הלכה ה', וירושלמי ע"ז סוף ח' הלכה ב', ויקרא רנה ט'
 כ"ט, ותנחומא סוף סוף) נעטר כי נתיסד ונקטע נטסתחו צבית מדרכו אל רב, והסס תקיעתא ח' ט'
 שתקטים חתר כל סדר. ואוסן תקונס הוא שמתחיל כל סדר טעלג הסדדים נטוסת תפלה נאה לענינו, ואחר
 התפלה יטלו עשרה ספוקים, ג' מתורה ג' טתהלים ונ' טנבוים וכוו אחד מתורה, אחר נטלג ככל סדר
 הספוקים הלכין סלך לסדר אל טלבוות והל' זכר לזכרונות ול' שופר לאסרות, וחח"כ נאלס כל סדר נטקס
 ותחיתת נרנה. וטעמו נר"ה דף ל"ג כי י' ספוקים הללו כנגד מה שנמלג נטוטור ק"ג י' פעמים הללו הללו,
 וכנגד י' הדנות י' טלטרות אכסן נציל הטולם. ומה שנקדישים בתפלות הללה ספוקי תהלים לספוקי נבוים
 לכסן סדר סקראל שהו תורה נבוים וטבוים, הוא טפני אדוד קדם לנבוים, ועוד שהקדמת ספרי נבוים
 לכתובים הוא רק לענין קדושתן אטורה קדושת נבוים טיססתוים לפי שהנבוים נאטרה ננבויה והכתובים נחו
 סקדי, חלל לענין קדישת הוטן הכתובים היו קדס. וכן חיתח נטס' סוסרים ט' י"ח הלכה ג' ככל סקדישן
 דברי קדושת (ר"ל כתובים) לדברי קבלה (ר"ל נבוים). וטעמו ננרות דף כ"ט חני תשע (נרות נטוסף) דר"ה
 כנגד ט', אטר רני יתקן דטן קרטינוין (כפושטיק) כנגד תשעה חוכרות אטורה חנה בתפלתה (ג"ל ל'
 ח') דאטר טד (נר"ה דף י' ע"ג) נר"ה נטקס ארט רחל וחנה עב"ל. — עלינו לשבח הוא חלה סדר
 אל טלבוות, וטורה חס לנטלה דף 131. ככחוב בתורתך ח' יטלך, מה תחלת י' הספוקים לטלבוות
 לא רבוים, נעטר כ"ג, כ"ח, וכנר העתקתי כטעון טאטר הספרי אדוה ססוק זה על טלבוות נס על
 אסרות חכו סספת חנה תרועת חלה נעטר ר"ה ל"ג ע"ג וטאל"ג אט. ויהי בישרון, דברים ל"ג, ט'

בְּהִתְאַסֵּף רֵאשִׁי עִם יְיָ וְיַחַד שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל: וּבְדַבְרֵי קֹדֶשׁ
 כְּתוּב לֵאמֹר, כִּי לִי הַמְּלוּכָה וּמִשְׁרָל בְּגוֹיִם: וְנֹאמֵר, יי מֶלֶךְ
 נֶאֱמַר לְבַשׁ לְבַשׁ יי עַז הַתְּאֵזֶר אֶף־תִּכּוֹן תִּבְל כָּל־הַמּוֹט:
 וְנֹאמֵר, שָׂאוּ שְׁעָרִים רֵאשִׁיכֶם וְהַנְּשָׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיְכַוֵּן
 מֶלֶךְ הַכְּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד. יי עֲזוּ וְנִבְּרוּ יי גִּבּוֹר
 מִלְחָמָה: שָׂאוּ שְׁעָרִים רֵאשִׁיכֶם וּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם וַיְכַוֵּן מֶלֶךְ
 הַכְּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכְּבוֹד. יי צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד
 סֵלָה: וְעַל־יָדֵי עֲבָדֶיךָ הַגְּבִיאִים כְּתוּב לֵאמֹר, בַּה אָמַר יי מֶלֶךְ־
 יִשְׂרָאֵל וְנֹאמֵר יי צְבָאוֹת אֲנִי רֵאשׁוֹן וְאֲנִי אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעֲדֵי אֵין
 אֱלֹהִים: וְנֹאמֵר, וְעָלוּ מוֹשְׁעִים כְּהַר צִיּוֹן לְשַׁפֵּט אֶת־הָרֶדֶר עֲשׂו
 וְהָיְתָה לִי הַמְּלוּכָה: וְנֹאמֵר, וְהָיָה יי לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ בַּיּוֹם
 הַהוּא יְהִיָּה יי אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד: וּכְתוּרְתֶךָ כְּתוּב לֵאמֹר, שָׁמַע
 יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד:

אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ. מֶלֶךְ עַל כָּל־הָעוֹלָם כָּל
 כְּבוֹדֶךָ וְהַנְּשָׂא עַל כָּל־הָאָרֶץ בִּיקְרָךְ וְהוֹפֵעַ בְּהַדָּר גָּאוֹן
 גָּדוֹל עַל כָּל־יֹשְׁבֵי תֵבֵל אֶרֶץ־ךָ. וַיֵּדַע כָּל־פֶּעוּל כִּי אַתָּה
 שָׁעַלְתָּ וַיִּבִין כָּל־יִצְוֹר כִּי אַתָּה יִצְרַתָּ וַיֹּאמֶר כָּל אֲשֶׁר
 נִשְׁמָה בְּאִפּוֹ יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלוֹ:
 אֱלֹהֵינוּ וְאֵלֵהֵי אֲבוֹתֵינוּ (רַצָּה בַמְּנוּחָתֵנוּ) קֹדֶשׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְהֵן חִלְקֵנוּ
 כְּתוּרְתֶךָ שֶׁבָּעֵנּוּ מִטּוֹבֶךָ וְשִׁמְחָנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. (כִּסֵּס וְהַנְּחִילֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ
 מֵאֲדָבָה וּבְרַצוֹן שַׁבַּת קֹדֶשׁ וַיְנַחֵנוּ בַּה יִשְׂרָאֵל מִקֹּדְשֵׁי שִׁמְךָ.) וְנִתְּנֶה לְבָנוּ
 לְעֲבָדֶךָ בְּאַמְתּוֹ. כִּי אַתָּה אֱלֹהִים אֱמֶת וְדְבָרֶךָ אֱמֶת וְקוֹם לְעַד.
 בְּרַךְ אֱתָהּ יי מֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ מִקֹּדֶשׁ הַשַּׁבַּת וַיִּשְׂרָאֵל וַיּוֹם הַזְּבָרוֹן:

דברי קדש כתוב לאמר, מה אין לומר ועל ידי שבדך הקדושים כתוב, כמו לומרם בסוף
 סגולות ועל ידי שבדך הנבילים, הטעם כי סגולת הנבילים נאמר בלשונות הנבילים להגידם לומר
 לא כל הנבילים לא נאמר בלשונות תלמי נביתו כדור הקדש לכן לומרם מהם ונדבר קדש כתוב כי
 הן פסלים ב"ב, כ"ט, ותנת ומשל ח"ו ע"פ המדרש הנכונה. ה' סוף, אם ב"ב, א"ל. שמו שערם,
 ל"ה, א"ל. בה אמר ה' סוף, ישיבה ט"ד, ו'. ועלו מושעים, סוף מנדבה. והיה ה', זכרים י"ד, ט"ל. שסע,
 זכרים ו', ט"ל. וסע בלשונות לומרם סוף הסגירי אל תורה מיד אחרי אלר הסגולות, ולא בן נוכחות וסגולות,
 אם לומרם סוף הסגירי כתוב נקמת חלביט ולחיה לטחינו סוף לחתימת המרה, וטעם אין שנים בן סגולות,
 סוף סגולות אין לה חתימת נרכה בפני שלמה תלמי נכללה כתוב קדושת היום והחתימה היא סגולות
 סוף, ולכן סגולות לומר סוף סגולת סגולת אל תורה מיד אחרי אלר הסגולות ולחתימה בן סוף סגולות.

אתה זוכר מעשה עולם ופוקד כל יצורי קדם. לפניך גלו
 כל תעלמות והמון נסתרות שמבראשית. כי אין שבהה לפני
 כסא כבודך. ואין נסתר מנגד עיניך: אתה זוכר את כל
 המפעל. וגם כל היצור לא נבחר מקדך. הכל גלוי וידוע
 לפניך יי אלהינו. צופה ומביט עד סוף כל הדורות. כי תבוא
 חק ופרון להפקד כל רוח ונפש. להזכר מעשים רבים והמון
 בריות לאין תכלית. מראשית בואת הודעת. ומלפנים אותה
 גלית. זה היום החלרת מעשיך ופרון ליום ראשון. כי חק
 לישראל הוא משפט לאלהי יעקב: ועל המדינות בו יאמר
 ארזו לחרב. וארזו לשלום. ארזו לרעב. וארזו לשבע.
 ובריות בו יפקדו. להזכירם לחיים ולמנות: מי לא נפקד בהיום
 הזה. כי זכר כל היצור לפניך בא. מעשה איש ופקדתו.

כל העלויות ע"פ תהלים ט"ז, כ"ב. והמון נסתרות, רמי הנסתרות, ט"ל הטון גוים (נראה
 י"ד, ד') הטון הנשם (פ"א י"ח, ט"ח). שמבראשית, מיום בריאת העולם ועד עתה, וראה בדף 58. ו
 אין שבהה. כן ככל פ"י גם כבי"י גם נמדורי הספרדים וכן גורם לתורה וכן הוא נדוקה ודק נסדר
 שדרי תפלה חסרה טלה קי וכבר הניח בעל וי"ל וכתב כי אין שבהה בנוסח הישן, וכן הוא נמדורי ר"י
 וכל"ה ויט"ן, וע"כ אין לנסת. שלקח הכ"ף רפויח על משקל ששקה שקנה כדשה דבשה, וכן טלם מה
 המשקל ע"ן המעל רפס, ונמדור רפ"ו נדפס נהדיה שלקח כרפי על הכ"ף. ונמנח לאון נוסחה זו גם נמדור
 תהלים ט"ף נמדור קל"ו. את כל המפעל, כל מה נבראת. המפעל, טענין קדם מפעליו ט"ז (ט"ז
 ח', כ"ב). היצור סי"ד נקטן כעמוד בדף 388. נקדד החי"ת נקטן כי הלצון הוא ככל אשר תנדי
 העושים כל"ה הוב, חבל נסחת יתיה ל' עבר כמו תהלים קל"ט, ט"ו. חק ופרון כן נוסחת מדי
 האכזבים והנה חק הוא סמוך אל זכרון ופירושו חק והמשפט אל הזכרון, וטוסכ פה הטלטר לטענה
 טטו, ר"ל אתה זוכר מעשה עולם וכו' כאשר תביאם לטעמט הזכרון מיום הזכרון, ונוסחת הספרדים היא
 חק ופרון. לאין תכלית, אלא טבל אכתנו לעמוד על מספרם. בואת, אכתיב כל בני עולם לזכרון ולפנים
 זאת הודעת כבר נתחלת העולם לחדם הראשון, והוא ע"פ טלטר ח"ל (לעתיקו נמטוך) אדם הראשון
 עמד לדן לפני הקב"ה מיום ר"ה וילח זכאי והנטיחו הקב"ה אבן נבוי יונחו לדין מיום הזה וילחו זכאים.
 זה היום, ויום ר"ה. החלה מעשיך, נחרי נברא העולם לדעת ר' אליעזר נגמר ר"ה דף י' ע"ב. ואם נדף
 ט"ו אשר ר' אטאל כר יחוק כטלן טלנין האידת זה היום תחלת מעשיך זכרון ליום ראשון, כטלן, כר
 אליעזר דאטר נחרי נברא העולם, זכרון, זה היום הוא זכרון ליום דין הראשון, וע"פ טלטר ח"ל מיהלתי
 ר"ה סדן ח' ויקרא רבה ט' ב"ע ופסיקתא רמתי טובא נילקוע ט' פינחס רעו תשפ"ב וו"ל ונחדס כצטי
 נחד לחדס סה"ד לעולם ה' זכרך נבב כצטים, מני כסם ר' אליעזר ככ"ה כאלול נברא העולם, ואתח
 דד ככהיל דתני ר' אליעזר, דתניא מתקיעתא דדב, זה היום תחלת מעשיך זכרון ליום ראשון כי חק
 ניהיל הוא וגו' ועל השדימות ט' יאטר חיו לתרז וחיו לאלום חיו לרעב וחיו לכובע זכריות ט' ימקח
 להזכירם לחיים ולמות, טלחת אתה אטר חיו לתרז חיו לאלום חיו לרעב וחיו לכובע זכריות ט' ימקח
 כציה טעין טס טלחי השרת, כלויית כנס עשרה, כד' נבלו, טה' הקטו, ט' עאלו גולם, ט' נפח ט
 כטיה, כר' הכנישו לנגן, ט' נלטה, כר' עטר על מויה, כר' חידון, כר' יולא כדיתום טלפני הקב"ה אטר
 הקב"ה לחדס, זה טעין לנגיך כסם אטרת לפני דדון היום הוא וילחת כדיתום, כן טחידין כנן לטח
 לפני דדון מיום הזה חילתן טלפני כדיתום, חיתתי נחדס הכנישי נחד לחדס טכ"ל. כי חק, תהלים ט"א.
 ח' ארזו כל תחת וקוף חנינה, כן טעך חננת חרובה בית (ישעיה ט"ו ח'), וכן סס כ' תחת נמדורי
 טעוריים. לפיכך כן הוא ככל הטעוריים הישנים וכן נמלטר הטדס אטתקתי כמטוך וכן כס' כד הקטת את
 ח"ג, וכן נברכות דף כ"ה רעב וכוננ, וראה דף 207 נמלטר ככט ככלמתנו. ועקר נקדדו הוא הלטר נסחת
 וי"ן תוסה נלצן נמדור כחננו וכן הוא כבי"י גם נמדורי רפ"ה ורפ"ו. בריות הזה ר"ל היום הוא וכיולח ט
 כבב אנה וננה, ופקדתו, דינו הראוי לו, טל' ופקדתי ככט טעמט (תהלים פ"ט ג') ומה תעבו ליום ספקד

לך חסד געויריק אהבת כלולתיך לכתף אחרי במדבר בארץ
לא ירועה: ונאמר וזכרתי אני את בריתי אותך בימי געויריק
והקיימותי לך ברית עולם: ונאמר הבן יקיר לי אפרים אם
ילד שעשועים בימדי דברי בו זכר אפרנו עוד עלכן המו
מעי לו רחם ארחמנו נאמי:

אלהינו ואלהי אבותינו. זכרנו בזכרון טוב לפניך ופקדנו
בפקדת ישועה ורחמים משמי שמי קדם וזכר לנו יי אלהינו
את הברית ואת החסד ואת השבועה אשר נשבעת לאברהם
אבינו בנהר המדיה ותראה לפניך עקדה שעקד אברהם אבינו
את יצחק בנו על גב המזבח וקבש רחמיו לעשות רצונך
בלבב שלם. בן יקבשו רחמיה את בעסק מעלינו ובטובך הנדול
ישוב חרון אפך מעמך ומעירך ומנחלתך. וקום לנו יי אלהינו
את הדבר שהבטחתנו בתורתך על ידי משה עבדך מפי
בבדך באמר: וזכרתי להם ברית ראשנים אשר הוצאת
אתם מארץ מצרים לעיני הנשים להיות להם לאלהים אני
יהוה: כי זכר כל הנשכחות אלה הוא מעולם ואין שבתה
לפני כסא כבודך. ועקרת יצחק לזרעו (של יעקב) חיים
ברחמים הנפוד. ברוך אתה יי זכר הברית:

ל' חכתי אני, יחזקאל ט"ו, ס' ומה אמעלע פסוק זה אל יחזקאל בן בני הסמוקים אל ידעו סוף
כדי למסוך זכרת ברית ימי נעורים לזכרת ברית חסד נעורים, הבן יקיר, ידעיה ל"א, כ'.
דף 110. משמי שמי קדם, טל' תהלים ס"ח, ל"ד. את הברית, כמו אמתו כיום הכול ברית ה' את
לנדת ברית לאמר לזרעך נתתי את הארץ הזאת (בראשית ט"ו, י"ח). ואת רחמך, אמתיות הארץ לאמדת
היום חסד הקב"ה והוא אמתו חסד לאמדת (סוף טיבה), אבל ניעקב כתוב אמת ליעקב, כי נתינת
הארץ ליעקב היא אמת אמת חסד לאמדת (סוף טיבה), אבל ניעקב כתוב אמת ליעקב, כי נתינת
בן יקבשו רחמך את בעסקך, לכן זו נחה נתינת חסד לאמדת וקום לתת לו. בנהר המדיה, בראשית כ"ב, ט"ו.
פסיקים טו ויטלו רחמך על סרחיך, וכל זאת מנוסחה היתה. וזכרתי לך, ויקרא ב"ו, פ"ב, כי
זכר כל הנשכחות וכו' לומר זה עתה פנים אחרת כדי להסמך טעין התמימה טעון לחתימה.
לזרעו היום ברחמים הנפוד, בן טעם כ' כ"ו וכן נסמך ל"ט וזכרתי לך ור"ס גם כ"ט אעטרתם טעם
למ"ט וכן כתב יב"ל. ונרמז הסמך היום לזרעו חסד, וכן נרמז ור"ס גם כ"ט אעטרתם טעם
ברחמים הנפוד, וכן נרמז לזרעו של יעקב היום וכו' וכן נרמז ספד"ט (יוסף לזרעו ישראל היום
למנוס ספד"ט תי טעם ונרמזים נראה כי הכתוב ישראל או של יעקב אינן חלה מוססת לחזונים, גם
גם' כ"ד ונראה כתב עליו לומר חלה ועקדת יצחק לזרעו חסד מוססת. וזאת ט"ח טען פקב"ט.

אָתָּה נְגִלִית בְּעֵינֵינוּ בְּכוֹרֶךָ עַל עַם קְדוֹשְׁךָ לְדַבֵּר עִמָּם מִן
 הַשָּׁמַיִם הַשְּׁמַעְתָּם קוֹלְךָ וְנְגִלִית עֲלֵיהֶם בְּעַרְפְּלֵי מַהֲרֵ. נָם
 בְּלִהְיוֹתָם בְּלֹא חֵל מִסְּפִיָּךְ וּבְרִיזוֹת בְּרֵאשִׁית הַיָּרְדוֹ מִמְּךָ.
 בְּהַגְלוֹתֶךָ מִלְּבָנוּ עַל־הַר סִינַי לְלַמֵּד לְעַמְּךָ הַיְוֹדָה וּמִצְוֹרוֹ.
 וּשְׁמִיעֵם אֶת־הַדּוֹד קוֹלְךָ וְדְבָרוֹת קְדוֹשְׁךָ מִלְּבָבוֹת אֱשֶׁ. בְּקִלּוֹת
 וּבְרִקִים עֲלֵיהֶם נְגִלִית וּבְקוֹל שֹׁפָר עֲלֵיהֶם הוֹפְעֶתָ: בְּכַתּוּב
 בְּתוֹרָתֶךָ. וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בְהִיּוֹת תִּבְקָר וַיְהִי קִלְת וּבְרִקִים
 וַעֲנֵן כְּבֹד עַל־הַהָר וְקוֹל שֹׁפָר חֲזָק מְאֹד וַיִּתְרַד כְּלִהְעֵם אֲשֶׁר
 בְּפִתְחֵהָ: וַנֹּאמֶר. וַיְהִי קוֹל הַשֹּׁפָר הוֹלֵךְ וְחֲזָק מְאֹד מִשֶּׁה יְדַבֵּר
 הָאֱלֹהִים יַעֲגֵנוּ בְּקוֹל: וַנֹּאמֶר. וְכִלְהָעֵם רֵאִים אֶת־הַקּוֹלֹת
 וְאֶת־הַלְּפִידִם וְאֵת קוֹל הַשֹּׁפָר וְאֶת־הַהָר עֵשֶׂן וַיֵּרָא הָעָם וַיִּגְעוּ
 וַיַּעֲמִדוּ מֵרַחֵק: וּבְדַבְּרֵי קְדוֹשְׁךָ בְּכַתּוּב לֵאמֹר. עֲלֵה אֱלֹהִים
 בְּהַרְוֶעָה יִי בְּקוֹל שׁוֹפָר: וַנֹּאמֶר. בְּהַצְצָרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר הִרְיֵעוּ
 לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יִי: וַנֹּאמֶר. הִתְקַעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר בְּכֶסֶה לְיוֹם הַגִּגּוּ:
 כִּי הֵן לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לְאַלְהֵי יַעֲקֹב: וַנֹּאמֶר. הַלְלוּהָ
 הַלְלוּ אֵל בְּקִדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בְּרִקִיעַ עֵז: הַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹרֵתָיו הַלְלוּהוּ
 בְּרַב גְּדֻלּוֹ: הַלְלוּהוּ בְּתַקְעַת שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּגִבּוֹל וּכְבוֹד: הַלְלוּהוּ
 בְּתֵן וּמְחוֹל הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעֵנָב: הַלְלוּהוּ בְּצִלְצֵלֵי שִׁמְעַ

בענין כבודך, שעות י"ט, ט"ו, וט"ז. לדבר ראשון וכן נרמז"ט. ונוסח הספרדים לדבר ראשון, ה' ט"ז
 בלשון אשכנז, כמו שנתפס מדבר עטס (בראשית כ"ט, ט') ודבר עטס (תהלים ט', י"ג) אלך עטס
 (ויקרא כ"ג, ט"ז) תלך עטס (נמדבר כ"ב, י"ג). מן השמים השמעתם קולך, עט"ס דברים י', ל"ו.
 בערפלי סוד, כמו שכתוב מתוך האזן והעטס (דברים ט', י"ט), ונקוד קדש'ל' הס"א פתחה
 המלך דבסו כמו שכתוב חו"ס בציפוח למחזור. גם ק"ל העולם ק"ל חל, כסם הסטסחל ככל סדורים
 כסם וכן נדעם אסדורס וכן הולך נסדור רע עטס, ודלה למטלה דף 388. חל ספניד, סגור ודעו
 ודעו עטס (דברים כ"ג, כ"ט); והטלטר ע"פ מה שאלטרו חו"ל בכתים קט"ז, ככתנה תורה לישראל קולו
 סלך סוף העולם ועד סופו וכל לועות העולם אחותן רעדה טהיכליהן, ונמקו ר' אליעזר ט"ט ס"ח
 בילת קול הקט"ס כשתן תורה כסמים והסרן רעבו עטסו וסיסיס והסגרות כדחו הסרים וסגנות כסוטסו
 כל סילנות כרעו. ודקיות קדשך כן נקד טעל וי"ט כי הול עט"ס יסל מדכחחך (דברים ל"ג, ג') כמו
 אכז סגורסס, ודלה טכלול דף קט"ט כקל סגל"ה, ומה סנקד כס"א ונדיות סחיק לא טטל סקל זה כעכיות.
 השעה, סס כלסון וו עט"ס כוסיע מהר סלרן (דברים ל"ג, כ'). וידע ביום שעות י"ט, ט"ז. וידע קול, טס י"ט,
 י"ג. דלך ודח, זה הול סו"ן ככרי. וכל העם סס כ', ט"ז. עלה אלוהים, סכליס ט"ז, ו'. כחצצרות, כ"ח,
 י. חקנו, טס ס"א, ד'. הללויה הללו אל, סוטור ק"ן, וט"ט סנמדו סר ג' ססוף כחכיס ססיסיס סר
 סודר זה טטד ססל הול סר סללו כו חו"ל סרסו ל' סססוקיס, כטטלר למטלה כחללת פליטו לכסח.

הִלַּלְהוּ בְּצִלְצְלֵי הַרְוַעָה: כֹּל הַנְּשָׁמָה הַהִלֵּל יְהִי הַלְלָתָהּ: וְעַל
 יְדֵי עֲבָרֶיךָ הַנְּבִיאִים כָּתוּב לֵאמֹר, כָּל־יֹשְׁבֵי הַבַּיִת וְשֹׁכְנֵי אֶרֶץ
 בְּנִשְׁאָרֵנָם הָרִים הָרָאוּ וּכְתָקַע שׁוֹפָר הַשְּׂמָעוּ: וַיֹּאמֶר יְהוָה
 בַּיּוֹם הַהוּא יִתְקַע בְּשׁוֹפָר גְּדוֹל וּכְאוּ הָאֲבָדִים בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר
 וְהַנְּדָחִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְהַשְּׁתַּחֲוִו לַיְי בְּהַר הַקֹּדֶשׁ בִּירוּשָׁלַם:
 וַיֹּאמֶר וַיֵּי עֲלֵיהֶם יִרְאָה וַיֵּצֵא כְּכָרֶק חֲצוֹ וְאֶרְצִי יִהְיֶה בְשׁוֹפָר
 יִתְקַע וְהִלֵּךְ בְּסַעֲרוֹת הַיָּמֵן: יֵי צְבָאוֹת יִגַּן עֲלֵיהֶם: כִּן תִּגַּן
 עַל־עַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל בְּשִׁלּוֹמָךְ:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. הִתְקַע בְּשׁוֹפָר גְּדוֹל לְהַרְוַתְנוּ וְשֵׁן
 גַּם לְקַבֵּץ גְּלִיּוֹתֵינוּ וְקָרַב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם וּנְפֹצוֹתֵינוּ מִגַּם
 מִדְּרָבְתֵי אֶרֶץ וְהַבִּיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרָגָה וְלִירוּשָׁלַם בִּירַח
 מִקֹּדֶשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם. וְשֵׁם גַּעֲשֵׂה לְפָנֶיךָ (אֶת־קַרְבָּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ)
 בְּמִצְוֶה עֲלֵינוּ בְּתוֹרָתְךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ מִפִּי כְבוֹדְךָ כְּאֹמֹר:
 וּבִיּוֹם שִׂמְחַתְכֶם וּבְמִנְעֻרֵיכֶם וּבְרֵאשֵׁי הַדְּשָׁבָת וְהִתְקַעְתֶּם
 בְּחֻצְרוֹת עַל עֲלֵתֵיכֶם וְעַל זִבְחֵי שְׁלֵמֵיכֶם וְהָיוּ לָכֶם לְשִׂחוֹן

כל יושבי ימינו וכו' ויהיה ביום שם כל יג' וכו' עליהם זכריה ט' יד' ה' צבאות יגן עליהם
 כך תחלת הספוק הסמוך להקודם, ומסיימים גם אותו כעבור לשונו שיהיה כחש להשתמש בה לנזקת רוחים
 על כל ישראל, ונעודי ספרדים הספוח ה' לנזות יגן עליהם, ה' לנזות יגן
 עליהם, ה' לנזות יגן עליהם.

הקע בשופר וכו' לקות טווסה נרכה עשירית אל שטנה עשרה ואם טווסה, וקרב פזורינו וכו' זה
 לקות טווסה אל וטנוי תפלינו. אך נעודי הספרדים כל הלשון טן וקרב פזורינו עד וכיום שטחחכם
 נעלה, ואם כך הספוח: וקיים לנו ה' אלהינו את הדבר שהבטחחנו בתורתך על ידי משה עבדך
 כאמור, וכיום וכו', ונלמדה יש לתקן על נוספתנו טנה אלוטרים ואם נעשה למניח את קרבנות חוטטים,
 וזה ענין כולן לזכר טן הקרבנות והם כזר הוכרנו טנה רביעית, וכל כולן עמינו לזכר טן התקיעות,
 וזה גם הספוק טנה נעלות התקיעות טנה, ומלמדי נעודי דטום טדין טכנת רט"ה הנוסחת, ושם נעשה
 לשניך בסעודה עליו" וכו' ונ' טנת את קרבנות חובותינו חין נעלות טס, וטרסה כולת טוכה טח
 וזה חין קוסינה, כי לו טירג נעשה, נעשה טלות התקיעה ר"ל נתקע נחטלות, וחין לזכר טו הנוסחת וכן
 נעודי נדטנה נעודי טהוא ט"י הטלת התנות נטעות הטדטים, כי גם נעודי כ"י גם נעודי דטום
 אלוטרים טכנת ט"ד גם נעודי דטום ויכילת טכנת ט"ס כך הנוסחת כולת טנו נעודי טהוא, ושד אדטום
 טס נעלין, ח"ו"ת תקע נאוסר עד חני ה' חלטיבם ט"ח טנת, וכן על הר גנה עלי לך עד טלות יט"ה
 (טט"ה ט"ט) ט"ג טנת, וטיה טים טהוא יתקע (טס כ"ז, י"ג) י"ח טנת, טדי ט"ח טכ"ל ופזור
 עליו, טן נקוד נעודי טכנת רט"ה וכן כזב נעל וי"ל גם רז"ה טחל כך ככ"י, וטהו טכטן וטעום
 עליו טלות (נעטיה י' ל"ג); וטה טעודי טדיים נקוד קפצויה עליו טעות טחל וטח יתכן כולל כולן,
 טלו טיה לו לזכר קפצוים חטטנו, חכל קפצויה עליו יטי טעטו טחח טעות טחל טכילט, וט"כ חיו חל
 טנת, וכיום שטחחכם, נעודי י' ונעודי טכטוק זה דטו נעטדי וט"ה ל"כ טלכיות וטדנות נעטדי

לפני אלהיכם אני יהוה אלהיכם: כי אתה שומע קול שופר ומאזין תרועה ואין דומה לך. ברוך אתה יי שומע קול תרועת עמו ישראל ברחמים:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך.

ותחזנה עינינו בשובך לציון ברחמים. ברוך אתה יי המסיר שבינתו לציון:

סודים ורבנן.

סודים אנוחנו לך שאתה הוא יי אלקינו ואלהי אבותינו אלהי כל בשר יוצרנו יוצר בראשית ברכות והודאות לשם הגדול והקדוש על שהחיינתנו וקיימתנו בן תחינו ותקיימנו ותאסוף אלינו לתעודת קדשך לשם חסידך ולעשות רצונך ולעבדך בלבב שלם על שאנוחנו סודים לך. ברוך אל ההודאות:

סודים אנוחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד. צור חיינו מגן ישענו אתה הוא לדור ודור. נוודה לך וגם ספר תהלתך על חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו הפקודות לך ועל נפשותינו שבתיהן וטובותיהן שבתיהן ועבירותיהן. הטוב כי לא בלו רחמיה ותמרחם כי לא תמו חסדיה מעולם קיינו לך:

ועל נשמותינו הפקודות לך ועל נפשותינו שבתיהן וטובותיהן שבתיהן ועבירותיהן. הטוב כי לא בלו רחמיה ותמרחם כי לא תמו חסדיה מעולם קיינו לך:

ועל רגלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד: וכתוב לחיים טובים בלבנו ברירתיך:

וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך באמת האל ישועתנו ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי הטוב שמך וקדך נא להודות:

לפי פנים אותו בסוף חלה הסודים, ודעה סודית לר"ה דף ל"ב שומע קול תרועת עמו ישראל ברחמים, וכן גם רב עולם גם מרוקת, והסודים חסידים שומע קול תרועת עמו ישראל היום ברחמים, ובגדת סוד. חסידים הרטובים ובתחילת חתימת הסוד, "נא" שומע תרועת" וכן היא בתחילת חסידים, ובתחילת סוד עוד נוסחל מיוחדת לר"ה בזאת וכן גם הלשון: ובגדת יסוד זה, כי אתה זוכר קול שופר ושמן זכרון תרועה ואין דומה לך בא"י וזכר תרועת לעמו ישראל ברחמים.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. בְּרַכְנוּ בְּבִרְכַּת הַקּוֹשֵׁלֶשֶׁת בְּתוֹרַת הַפְּתוּכָה עֲלֵינוּ
 מִשָּׁה עֲבָדְךָ הַאֲמוּרָה מִפִּי אֲהָרֹן וּבְנָיו כְּנִגְיִים עִם קְדוּשָׁה כְּאֲמוּר. וְבִרְכָה יי
 וְיִשְׁמְרֶךָ: יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵי יִצְחָק: יִשְׂאֵר יי פָּנָיו אֵלֵינוּ וְיַעֲשֵׂם לָנוּ שְׁלוֹם:
 שִׁים שְׁלוֹם. מוֹכֵר וּבְרַכָּה חֵן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עֲלֵינוּ
 וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ. בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ בְּלִגְנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנֵיךָ.
 כִּי בְּאוֹר פְּנֵיךָ נִתְּתָה לָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ הַתּוֹרָה חַיִּים וְאַחֲכָרָה
 חֶסֶד וְעֲדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם. וְשׁוּב בְּעֵינֶיךָ
 לְבָרַךְ אֶרֶץ עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּבִלְעֵת וּבְכָל־שְׁעוֹרָה בְּשָׁלוֹמָה.
 בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרַכָּה וְשְׁלוֹם וּפְרֻסָּה מוֹכָה גִזְרֵי וְנִפְתָּח
 לְפָנֶיךָ אֲנַתְנוּ וּבְלַעַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם.
 בְּרוּךְ אַתָּה יי עוֹשֵׂה הַשְׁלוֹם:

אֱלֹהֵי. בְּצֵד לְשׁוֹנֵי מַרְעַ וְשָׁפְתֵי מַדְבַּר מְדָמָה. וְלִמְקַלְלֵי גִּשְׁשֵׁי תְרוֹם
 וְגִּשְׁשֵׁי בָּעֶסֶר לְכָל תְּהִיָּה: פֶּתַח לְבִי בְּתוֹרָתְךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּתְדַוֶּה גִּשְׁשֵׁי. וְכָל
 תְּהוֹשָׁבִים עָלַי רָעָה. מִתְּהִיָּה הַפֶּר עֲצָתְךָ וְקַלְקַל מַחֲשַׁבּוֹתַי. עֲשֵׂה לִמְעַן שְׁמֶךָ
 עֲשֵׂה לִמְעַן יִמְיָךָ עֲשֵׂה לִמְעַן קְדוּשָׁתְךָ עֲשֵׂה לִמְעַן תִּתְדַוֶּה. לִמְעַן תִּזְלַצֵּן
 יְדִידֶיךָ הַיְשִׁיעָה יִמְיָךָ תַעֲנֵנִי: יְהִי לְרַצּוֹן אֲמִירָסִי וְהַגִּיזֵן לְבִי לְפָנֶיךָ יי צוּר
 וְגֹאֲלִי: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הִיא עֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
 וְאָמֵן אָמֵן:

יְהִי רַצּוֹן לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שְׂיִבְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמִתְהִיָּה
 בְּיָמֵינוּ וְתֵן סֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתְךָ: וְשִׁים בְּעֲבָדְךָ בְּיַרְאָה בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים
 קְדֻמָּיִת: וְעֲדָבָה לִי מִנְחַת יְהוָה וְיִרְדְּשֶׁלֶם בְּיָמֵי עוֹלָם וּבְשָׁנִים קְדֻמָּיִת:

הַיָּן חוֹר הַמַּסְלָה, וְהוֹמָרִים מִיָּמֵינוּ כָּל טָקוּם וְטָקוּם כְּפִי טַהֲרָנוּ, וְתוֹקֵעִין עַל סֹדֵר הַכְּרוֹת כָּל
 מִדָּה וְסִדָּה כְּפִי טַהֲרָנוּ, (וְיִחִיד לִיטוּ תוֹקֵעַ עַל סֹדֵר הַכְּרוֹת מִשְׁמֵד, אֲלוֹנוּ רָאִי לְהַסְמִיק תַּסְלִחוֹ).
 וְלִפְתֵי גַמְדוֹ הַיָּן תַּסְלֵת מוֹסֵף אֲחֵר קְדוּשַׁת שְׁלוֹם, וְהוֹמָרִים אֵין כְּאֵלֹהֵינוּ, עֲלֵינוּ, וְסִיּוּמֵינוּ הַסֹּדֵר כְּבִאֲדָה
 יי, וְתוֹרֵן לְתוֹקֵעַ אֲלוֹנוּ קוֹלֵנוּ, וְהוֹמָרִים כְּפִי טַהֲרָנוּ לְכָלוֹם. וְאֵין טַהֲרָנוּ לְכָל כְּמוֹ בְּאוֹר יי,
 אֵלֵינוּ טַהֲרָנוּ כְּפִי טַהֲרָנוּ עַד קְדוּשַׁת הַיָּמִים.
 כְּמִנְחַת אֲחֵרֵת אֵל לִיטוּ מִנְחָה כְּפִי טַהֲרָנוּ כְּמוֹ בְּאוֹר יי וְיִדְבַר מִשָּׁה אִתּוֹ מוֹעֲדֵי וְכוּ' וְהוֹמָרִים מִיָּמֵינוּ
 וְכַפֵּי כָּל מִנְחָה.

סדר תשליך.

למנחה של ר"ה נכנסים לביה"כ ולזמרים פ' התמיד, אשרי, וכא לציון, ח"ק, (וכצנת טוסימים ואני תפלי ומוליאין ס"ת וקורין ג' גברי כס' האזינו, ומחזירין ס"ת להיכל ולומר הא"ץ ח"ק) ומתפללים תפלת ר"ה בלחש כמו בערבית, והא"ץ תור התפלה ולזמרים אבינו מלכנו (וכצנת אין לזמרים אותו ולא ל"ץ), ק"ת, עלינו.

יום ח' של ר"ה (ואם חל בצנת ניוס כ') אחר | נמך מנחה לקר וקנענחונטערקנג געזש אמן ון
מנחה קודם שקיעת החמה הולכים על שפת נהר | חיינען בחך, ווף לייטע זינר, קרער ון חיינע זע-
אם ס' תים או על כאל טים חיים ולזמרים: | בענריגע קוועלע חונר וקנענ:

**מַרְאֵי בְּמִקְדָּה, נִשְׂאָה עֵת, וְעָבַר עַל־פְּשָׁעֵי, לְשָׂאֲרֵיהֶם נִחַלְתּוּ, לֹא
הִחְזִיק לְעַד אֲפֹ, בִּיהִפּוּץ הַסֵּד הוּא: יָשׁוּב יִרְחֲמֵנוּ, יִכְבֹּשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ,
וְחִשְׁלֵךְ בְּמַצְלוֹת יָם כָּל־חַטָּאתָם: (וְכָל־חַטָּאת עִמָּךְ בַּיִת יִשְׂרָאֵל
שֶׁשָּׁלַךְ בְּמָקוֹם אֲשֶׁר לֹא־יִזְכְּרוּ וְלֹא־יִפְקְדוּ וְלֹא־יַעֲלוּ עַל־לֵב לְעוֹלָם:) הַתָּן
אֲמֵת לְיַעֲקֹב, הַסֵּד לְאַבְרָהָם, אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתָּינוּ, טִימֵי קָדָם:**

בערבית ליל שני של ר"ה מתפללים כמו בליל ראשון (ואם חל כס"ג לזמרים ותדעו) ומקדיין כסכ"ג וגם צנית ולזמרים שהחיינו, ומקדיין אחר פרי חדש או בגד חדש למסוך עליו נכנת שהחיינו, ואם ח"ט שולח ט"ט טכרן שהחיינו.

בשחרית יום שני מתפללים כמו בראשון וקורין כס' וירא ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה עד סוף הסדר, ולמסטיד קורין כחמסול ומסטידין בירעי' ל"א כה אמר ה' סצא הן, ותוקעין בחמסול, ואם חל יום ראשון בצנת לזמרים שהחיינו על האמר כיום שני, ונק"ק לזמרים אותו לעולם. ומתפללים סדר עוסף הכל כדלחמסול.

במצאי ר"ה ערבית מתפללים ומנדילים במילה ועל הכוס כככל טי"ט. ואם ח"ה שנת מתפללים ככאל אמות, ולזמרים כנגן אבות המלך הקדוש.

בכל עשרת ימי השובה לזמרים המלך הקדוש, המלך המשפט, זכרנו, סי כסוך, וכחוב, ובספר נכל החלות, ואחר תפלת שחרית ומנחה לזמרים אבינו מלכנו, מלכד ט"ט במנחה ובנת ועי"ב אין לזמרים אותו.

צום גרליה הנקרא כום האנשי הוא לעולם כג' במצרי (ואם הוא שנת נדחה ליום ח'). במנחת שחרית נזרות התפלה לומר הא"ץ ענגו נכזה כספי עלטה כין גולל לרובת, ואחר התפלה לזמרים א"ם, שחנן ואער ירחל, ואל ארך חמים, ומוליאין ס"ת וקורין ויחל ואין מסטידין, ולזמרים ח"ק על ס"ת מנחה, ומכניסין ס"ת להיכל ולזמרים אשרי, למנצח, ובל"ג ולזמרים הסדר כככל יום חול. ובתפלת מנחה אחר ח"ק על אצרי מוליאין ס"ת וקורין ויחל ואין לזמרים קדים על ס"ת, ומסטידין ררשו, ומחזירין ס"ת להיכל, ולזמרים ח"ק לספי העמוד ועומדים להתפלל בלחש, והקהל לזמרים ענגו כטע קולנו, והא"ץ נזורת התפלה לומר ענגו נכזה כספי עלטה ולומר א"ם ברכנו. ואחר התפלה לזמרים א"ם גו'.

שבת שובה, כך אטה על אם שטפטידין זה אזה ירחל. בערבית מתפללים כככל ליל שנת, ולזמרים מתפלה זכרנו, סי כסוך וכו' וגם כנגן אבות המלך הקדוש. בשחרית מתפללים כסדר אט, וקורין פ' וילך או האזינו, והיינו אס חל יום ח' דר"ה כיום כ' או ג' קורין וילך, ואם חל כיום ח' או ו' קורין האזינו, ולעולם מסטידין כסוף האט שובה ישראל עד סוף הכניא ומדלגים ליחל ס' כ' מסוק ט"ו הקעו שופר בציון, עד סוף השטן ולא יבושו עמי לעולם כדי להללים כ"ל מסוקים, והצג אקהל מסטיד. במנחה מתפללים כככל שנת, אלא אין לזמרים צדקתך ולא פרוקים ולא ברכי נפשי.

סי אל כסוך, קוד תשליך לא נמלח דנד טענו לא כמאל ולא כמצי סגוליים והשוקים הרהצוים ללא מנחה הוא מוכדו מודי"ל כהלכות ר"ה וב"ה דף ר"ד ט"כ והלגט לל"ח ס' אוק"ו וכחג עלי טעמו אלא ובר לעקודס כאוס דליתא כמדדא (תנחומת ס' וירח) כאהלך אצנהט אמינו לעקוד את יחוק כט הולים הוין ככד עד שנת עד כולרו כמים וחצר אצנהט האטיה ס' כי כאל מים עד נפש ומילול, הרגילך לילך מסוקס ארואין אס תנים לומר אלוט עאלים בדגים חיים כללו סגוליים כמלודס כך אטו כאלים כמלודס כמת והדין (קסלת פ' י"ב) ומתוך כך כהיכר יוצר כמאונה עכ"ל, והמנחה הוא כחכנו כחיה כמלודס סס' מיד וטעה דף ס"ת, וככד כהג עלינו כעל יוסף לזמין כס' התקט"ה כי מנהגי אסתים חודה, והשוקים לזמרים כס' ג' הארזוים כס' מוכה.

בערב י"ב נהבטתה לסליחות חין אומרים הודוי כי אם פעם אחת וחין אומרים תחנון גם לא
אל רחום שטך וכו', אם לא בשחל ערב י"ב בערב שבת. ובתפלת שחרית מנהג הרבה קהלות שלא לומר
מוטור לחזרה, וחין אומרים תחנון ולא למנחה ולא מוטור לאסף, ומנהג הרבה קהלות שלא לומר
אבינו מלכנו אלה אם בן שחל בע"ג.

סדר הכפרות לערב יום כפור.

כפט הטובה לקחת בעי"כ לכפרה תרנגול לזכר ותרנגולת לנקבה (ולמעונות תרנגול ותרנגולת)
וטורין כלבים אך לא יהדו אחריהם. אם חין לו תרנגול לוקח משאר בעלי חיים מטה שאינם רחי
לקרן. לא מלא טבעלי חיים יקח ענין עם זרע או נטע ונחזירו סביב לראש, כי האדם עץ הודו
וטפתו עמו בנפש הנוטפת.

לוקח הכפרה בידו הימנית ומוטור נפש תחת נפש וקורא אלה הפסוקים:

אמן ביהושע דיה כפרה חין דיה רעבטע המד חוטר והגש ס'האגענדע פסוקים:

בְּנֵי אָדָם יִשְׁבִי חֶשֶׁךְ וְעֲלֻמוֹת אִסִּירֵי עֵינַי וּבְרָזָל: יוֹצִיאֵם מִחֶשֶׁךְ וְעֲלֻמוֹת
וּמִסְרוֹתֵיהֶם יִנְתַק: אֲוִלִים מִדָּרֶךְ פִּשְׁעֵם וּמִעֲוֹנוֹתֵיהֶם יִתְעַנּוּ: כְּלֹאֲבֵל
הַתַּעֲב גַּפְשָׁם וַיִּגְיעוּ עַד־שַׁעֲרֵי מוֹת: וַיִּזְעֲקוּ אֵלַי בְּצַר לָהֶם מִמַּעַקוֹתֵיהֶם
יִשְׁעֵם: יִשְׁלַח דְבָרָךְ וְרַפְּאֵם וַיִּמְלֹט מִשְׁחִיתוֹתֵם: יוֹדוּ לִי תִסְדּוּ וַיִּפְלְאוּתוּ
לְבַנְי אָדָם: אִם־יֵשׁ עָלָיו מִלֶּאֶךְ מִלִּיץ אֶחָד מִגֵּי־אֱלֹהִים לְהַגִּיד לְאָדָם יִשְׂחֵ:
וַיִּחַגְּגוּ וַיֹּאמְרוּ פִּדְעוּנוּ מִדֶּדַת שְׁחַת כַּעֲצַתִי כְּפָר:

ויקח הכפרה בידו השמאלית וידו הימנית יניח על ראשה ויסבבנה סביב לראשו ומוטור:
ווער זיך זעלבסט דיה כפרה חוואסלוקט, והגש:

זֶה חֲלִיפְתֵי זֶה תִּמְצָרְתִּי זֶה כְּפָרְתִּי זֶה הַתְּרַנְגוּל יִלֶךְ
לְמִיתָה וְאַנְי אֶבְגָּם וְאַלְךָ לְחַיִּים טוֹבִים אַרוּכִים וּלְשָׁלוֹם:

וחוד וקורא בני אדם וגו' ויסבב ויאמר זה חליפתו וגו' וכן עשה ג' פעמים, ואח"כ אחטפה טיד סמוך לטובה
דיענעו בני אדם ח"ו זה חליפתו ח"ו וירד ים נקח לויימקו וייערערהמקו.
ואחר עשה כך לעצמו הולך ויעשה כענין זה גם לכני ביתו אם אינם יכולים לעשות בעצמן, ואם ידעם
לקרות יאמר הם הפסוקים.

הסבב לעצמו ולאחר עמו יאמר: ווער זיך חוטר חיינען פ'סערן לוגיך דיה כפרה חוואסלוקט, והגש:

זֶה חֲלִיפְתֵנּוּ זֶה תִּמְצָרְתֵנּוּ זֶה כְּפָרְתֵנּוּ זֶה הַתְּרַנְגוּל יִלֶךְ
לְמִיתָה וְאַנְתֵּנּוּ נְבָגָם וְנִגְלָךְ לְחַיִּים טוֹבִים אַרוּכִים וּלְשָׁלוֹם:

הסבב ליחוד אומר: ווער דיה כפרה חיינער פ'סערן א'תנוסעררוקו חוואסלוקט, והגש:

זֶה חֲלִיפְתֵךְ זֶה תִּמְצָרְתֵךְ זֶה כְּפָרְתֵךְ זֶה הַתְּרַנְגוּל יִלֶךְ
לְמִיתָה וְאַתָּה תִּבְגָּם וְתִלְךָ לְחַיִּים טוֹבִים אַרוּכִים וּלְשָׁלוֹם:

הסבב לנשים זכרים כתרנגול אחד: ווער דיה כפרה א'עארערען א'תנוסעררוקעו לוגיך חוואסלוקט, והגש:

זֶה חֲלִיפְתְּכֶם זֶה תִּמְצָרְתְּכֶם זֶה כְּפָרְתְּכֶם זֶה הַתְּרַנְגוּל יִלֶךְ
לְמִיתָה וְאַתֶּם תִּבְגָּסוּ וְתִלְכוּ לְחַיִּים טוֹבִים אַרוּכִים וּלְשָׁלוֹם:

הסבב לנקבה: ווער דיה כפרה חיינער פ'ריעטפעררוקו חוואסלוקט, והגש:

זֹאת חֲלִיפְתְּךְ זֹאת תִּמְצָרְתְּךְ זֹאת כְּפָרְתְּךְ זֹאת הַתְּרַנְגוּלִית תִּלְךְ
לְמִיתָה וְאַתְּ תִּבְגָּסִי וְתִלְכִי לְחַיִּים טוֹבִים אַרוּכִים וּלְשָׁלוֹם:

הטעם לנקטת כפרה אחת יחיד: ועד וית מעהרערען ווייכנסערקענען לוגלייך חוואסלענט, וקנט:

וְאֵת הַלִּיפְתֵיכֶן וְאֵת תְּמוֹרֹתֵיכֶן וְאֵת בְּפֹרוֹתֵיכֶן, וְאֵת הַתְּרַנְנָלוֹת הַלֵּךְ לְמִיתָה וְאֵתֶן תְּכַנְסֶנָּה וְתִלְכְּנָה לְחַיִּים מֵאֲרָבִים וְלְשָׁלוֹם:

הטעם לרבים בכפרות רבות, וכן לעונות, יחיד:

ועד מעהרערע כפרות לוגלייך מעהרערען פערקענען קרער חיינער-טוהנגערען פֿרויט חוואסלענט, וקנט:

אֱלוֹ הַלִּיפְוֹתֵיכֶם אֱלוֹ תְמוֹרוֹתֵיכֶם אֱלוֹ בְּפֹרוֹתֵיכֶם, אֱלוֹ הַתְּרַנְנָלוֹת יִלְכוּ לְמִיתָה וְאֵתֶם תְּכַנְסוּ וְתִלְכוּ לְחַיִּים מֵאֲרָבִים וְלְשָׁלוֹם:

וזהגים לפדות הכפרות בעטון ולתת הטעון לעניים וכן הטעו והרחוי.

ענה לחובל ונהרעות כמעודה בערב י"ב, ואסור להתענות בו אפילו פעמית חלום. ענינות ענין אדם לחברו אין י"ב מכפר עד אידעה את חברו, ואפילו לא הקנינו אלא בדברים צריך לפייסו; לא נתפיים בפעם אחת צריך לפייסו עד ג"פ, ויקח עמו ג' חכאים בכל פעם, ויותר טוב אינו זקוק לו, רק יאמר בפני עשרה שנקט טעו טחילה, אבל אם היה רבו צריך לנקט עד ארבעים. והעוול לא יהיה חבוי. אם עת האיש אשר חטא לו, טביח עשרה בני אדם ומעמידם על קברו ואמר תשתי לאלהי ישראל ולפלוני שחנלתי בו. הנריחים טובלים בעי"ב ואין טכריים על טבילה זו, והחלוש עושה ע' קנין באפיכה בפעם אחת ואם אפך מן ג' בליט צריך להתחיל השני עד אלא יפסוק הראשון. מי שמת לו מת בין ר"ה לי"ב מותר לרחץ ולטבול בעי"ב סמוך ללילה.

סדר הפלח מנהה לעי"ב.

בערב י"ב טקדימים להתפלל מנחה, והיחיד מתפלל שנה עשרה עד עושה השלום ואח"כ מתחיל סדר אור"א הבא לפנד' וכו' (דף 414) ונוטר כל סדר הודוי וסדר על חטא עד סופו, אבל הא"ן נחזרת הסגלה אינו טחודה. ואין אומרים אבינו סלכנו ולא תחנון בעמחה. לאחר טחנה אובלים ומפסיקים טענוד יום, אגריך להוסיף מחול על הקדש. נזהגים להדליק נר לי"ב ומכריים אשר קדשנו במצותיו וצונו להדליק נר של יום הכפורים. ויש מקומות אין טכריים כי אם כחל י"ב בשנת ואלו טכריים להדליק נר של שבת ושל י"ב. וטכריים נרות טכרי"ג. ונהגים לעשות נר לכל אחד, ונר נשמה לאב ואם שמתו. יש להניח השולחנות והטעות ולכבד הנה לי"ב כמו לשנת. ויש ללבוש בגדים נקיים ולנשים, ומהגים ללבוש גם נגד טחיים העליון.

דברים האסורים בי"ב.

יום הכפורים לילו ביומו לכל דבר, וכל מה שאסור בשנת אסור בי"ב, ונוסף עליו אסור נחמשה דברים הללו, אכילה ושתייה, רחילה, סיכה, נעילת הסנדל, ותשמיש המטה. ויש לנהוג נחמשה דין נדה אלא לעש נה ואלף להרעות עמה בדברים. התינוקות אסורים ג"כ בנעילה הסנדל, אבל באר ג' דברים שותרין. רח גשמים ורונה לילך טביתו לנהב"ג או להפך והוא אסורים מותר לו לנעול טנעליי עד שגניע לטקומו, ויש שחייבין. בשחרית י"ב כשניעור טננתו בוטל ידיו עד סוף קארי אלנעומו וטכרך על כטיילת ידיו. ואסור לחפן מיו ואפילו רחילת עינים אסור. והכפנים כשעלין לדוכן כך יטלו ידם כמו בן, וי"א עד הסוף. קן ט' שנים או נן יו"ד שנים והוא נחמסין לחותו להתענות לשעות, ולפי כת הכן מוסיפין לפנות אותו לשעות, והוא הדין לקטנה הנריחה, וכן טחנכין בענין רחילה וסיכה. קן י"א וכן נח י"א טחנכין וטעליטין מדברי מושרים, ויש אומרים אין צריכין להשלים ויש לסמוך עליהם כמחזאים. אבל נח י"ב ויום אחד וכן י"ג ויום אחד הרי הם בגדלים לכל הפחות וטחנכין וטעליטין. וכל אהא טחנת מכן טחנה אין טענין אותו ואפילו רונה להתחיל על עטמו טחין כדו.

סדר ליל יום כפור.

בערבית נכניסת יום הכפורים נכנסים לנהב"ג בעוד היום גדול, נחמשת החרת מדום אגריך להיות יום חול, וטחטטפים נעליות ונוחאים לצרך עליי, ומעמידים ג' חכמי קהל אחד טייטן הא"ן וא' טטעליו וטחריים לו ביישיבה של מעלה וכו' ומהגים לומר זה ג' פעמים, והא"ן אומר כל צדרי ג"ם והקרה אומרים עמו נלחש, ואח"כ אומר הא"ן פסוק ונסלח, ואומר שחיינו כלא בוס, ויכה היצר לטרך בן גס כל אחד לעטמו, וטחחילים ברכו וכו' וקורין ק"ג נכרבותיה ואומרים בשכסל"ו טקול רם, ואומרים ויחיש (קננת גס ושטרו) כי ביום הזה וכו', ואומר הא"ן ח"ק ושיטדים להתפלל חשלת נחמ כל יום בבשרים.

לערבית ושחרית ומנחה.

אֲדָנִי שְׁפָרְתֵי תַפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן נוֹמַל חֲסִידִים טוֹבִים וְקָנָה הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסִידֵי אֲבוֹת וּמְבִיא נוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָרָה.

זְכַרְנוּ לַחַיִּים. מֶלֶךְ תַּפְיץ בַּחַיִּים. וְכִתְּבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים. מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְגַן אַבְרָהָם:

אַתָּה נְבוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי מְתִיבָה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ. מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְתִיבָה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְתִיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אַמּוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפֶר. מִי בְּמִוֶּךְ בְּעַל גְּבוּרָתוֹ וּמִי הַזְמִיחַ לְךָ מֶלֶךְ מַמִּית וּמְתִיבָה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה.

מִי בְּמִוֶּךְ אֵב תְּרַחֲמִים. זוֹכֵר יִצְחָרְיוֹ לַחַיִּים בְּרַחֲמִים. וְנֶאֱמַן אַתָּה לְחַיּוֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְתִיבָה הַמֵּתִים:

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וְקְדוּשֵׁים בְּכֹל יוֹם יִהְלָלוּךָ סְלָח: וּבְבֹן הַן שְׁחָדֶךָ יי אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ וְאִימָתְךָ עַל כָּל מַה שֶּׁבְרָאתָ. וַיִּירָאוּךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיךָ כָּל הַבְּרִואִים וַיַּעֲשׂוּ בָלֵם אֲגִידָה אַחַת לַעֲשׂוֹרָה רְצוּנָה בְּלִבְבֵי שְׁלָם. כִּמוֹ שֶׁבָּעֵנִי יי אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְׁלֵטֹן לְפָנֶיךָ עַז בְּיָדְךָ וְגִבּוּרָה בְּיַמִּינְךָ וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל מַה שֶּׁבְרָאתָ:

וּבְבֹן הַן כְּבוֹד יי לְעַמְּךָ הַתְּהִלָּה לִירֵאָיו וְהַתְּקוּוּהָ לְדוֹרֵשֶׁיךָ וּפְתָחוֹן פֶּה לְמִיַּחֲלִים לְךָ שְׂמִינָה לְאַרְצֶךָ וְשִׁשׁוֹן לְעִיָּדֶךָ וְצִמְתוּרָה קֶרֶן לְדוֹד עֲבָדֶךָ וְעֵרִיכְרָה נֵר לְבָרִישׁ מְשִׁיחֶךָ בְּמִתְרָה בְּיַמִּינוּ:

ובכן צדיקים יראו וישמחו וישרים יעלוזו וחסידים פרנה
יגילו ועולתה תקפץ פיה. וכל הירשעה בלה פעשן תכלה כי
תעביר ממשלת זרון מן הארץ:

ותמלוק אהה יי לבנה על כל מעשיה בחר ציון משכן
בבונה ובירושלים עיר קדשה. בכתוב בדברי קדשה ימלך
" לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה:

קדוש אהרה ונורא שמך ואין אלה מבלעדיך. בכתוב
יגבה יי עבאות במשפט והאל תקדוש בקדקה. ברוך
אהה יי המלך הקדוש:

אהה בחרתנו מכל העמים. אהבת אותנו. ורצית בנו.
ורחמתנו מכל השנות. וקדשתנו במצותיך. וקרבתנו מלבנו
לעבודתך. ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת:

והתקלנו יי אלהינו באהבה אתיום השבת הזה לקדושה ולמנוחה
ואת יום הכפרים הזה למחילה ולסליחה ולכפרה ולמחילה
את כל עונותינו באהבה מקרא קדש וקר ליציאת מצרים:

אלהינו ואהי אבותינו. יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע
וישקד ויזכר וזכרונו וזכרון אבותינו. וזכרון משיח בך
הוד עבדך. וזכרון ירושלים עיר קדשה. וזכרון כל עמך בית
ישאל לפניה. לפליטה ולטובה ולחן ולחסד ולרחמים ולחיים
ולשלום ביום הכפרים הזה. וזכרונו יי אלהינו בו לטובה וסקנתו בו
לקדש והושיענו בו לחיים. ובדבר ישועה ורחמים חוס ותגנו
ורחם עלינו והושיענו. כי אלהי עינינו. כי אלהי חנו ורחום אהה:

הקדים, בכל המקור לא כן יום הקדים כל' תמים והס'א כבוד וחסד וי'א, למחילה ומלחה,
הנחת ל' ע'ב ותחנות כי תח' ס' מסל לך. ולמחיליבו, ח'ת נתן תחף כעסד הקחתו למלח סלעיל,
לולי כן היה למחיל סלולם, וחגמת ליגאלי' סן לגאול. (הת ד' ו'), וכן הוא סללל כעלום סללים סתח
נחוד ומו, כי סכל זאת סקוד שלהם ברזנ נקוד סלולם כעו לרזוק, לכחוס, לרזוק, לכחוס, ללחוס,
לרזוק, לכחוס, למחוס, למחול ודחוס. סקרא קדש וזכר ליציאת מצרים, סהנה סחודים ימים לא נסודו
ל' סתח סקוד קדש, וסעות סח' כעו סהעיר סלכט לא' ח' ס' תד'ס.
אל'א יעלה ויבוא, ססמדיס אוחים תחלה או'א סחול לעונותינו סד לפני ה' סתהרו, וח'ב
יעלה ויבוא וח'כ אוחים סלוד על כל העולם כעו סד'ה. וסוסתתו להקדים יעלה ויבוא לסחל לעונותינו
סן סוד סרע'ס, וסוסתת סלוד על כל העולם סון אוחים סכל ונס סס' ר' עמדם ח'ינה כעסוד
סוד ח'ס ס' תד'ס.

אֲשַׁמְנוּ • בְּגִדְנוּ • גָּזְלָנוּ • דִּבְרָנוּ דְּפִי • הֶעֱוִינוּ • וְהִרְשַׁעְנוּ •
 וְדָנוּ • חֲמָסְנוּ • טָפְלָנוּ שָׁקַר • יַעֲצָנוּ רָע • כּוֹבְנוּ • לָצָנוּ • מְרִדְנוּ •
 נֶאֱצָנוּ • סָרְדְנוּ • עֵוִינוּ • פִּשְׁעָנוּ • צָרְדְנוּ • קִשְׁינוּ עֲרָף • רִשְׁעָנוּ •
 שִׁחַתְנוּ • תַּעֲבָנוּ • תִּעִינוּ • הִעֲתָעָנוּ •

קָרְנוּ מִמְצוֹחֵיךָ וּמִמְשַׁפְּטֵיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוִה לָנוּ:
 וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל־הַבָּא עֲלֵינוּ • כִּי אָמַת עֲשִׂיתָ וְאַנְהֵנוּ הִרְשַׁעְנוּ:
 מִה נֹאמֵר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם וּמִה נִסְפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹבֵן
 שְׁחָקִים • הֲלֹא כָל־הַיְגָלוֹת וְהַנְּגִלוֹת אֵתָה יוֹדֵעַ:

אשכנו בגדנו זכו נתקן על סדר א"ב, ותלו בו דברים כפולים ומאולאים בלאן ואחד נענינם, כמו
 השינו עינו, הרשענו רשענו פשענו, והוא למען שמו סדר הא"ב. והנה כתב אליה דף רנ"ג ע"ב וז"ל
 לעין האמר עיקר הידוי אבל אנתנו תשאלנו טועים השלם וסוכרים ארנו בו אלו ג' תנות, ואינו כן אלא
 ר"ט כל הנוסח של אשכנו כי אבל הוא התחלת הענין אבל אנתנו תשאלנו אשכנו בגדנו זכנו עכ"ל
 וזה למעט מדבריו כי גם הנוסח אשכנו בגדנו וכו' היה קבוע כבר לנעלי גמרא, אמנם נטלה גם'
 ארחת חיים סדר י"ב ס' ל' וז"ל כתב אחד מן הספרים טקובל חמי טפי גדולים שהדוי הנכון והנראה
 יחד מן לימוד מן ללמוד מן לש"ן הוא הודוי הטקובל המסודר בכדר זה, "אבל תשאלנו אנתנו ותבתינו
 ושינו ופשענו וסרנו ממלותיך וממשפטיך הטובים ולא אזה לנו" וכו' ודי לנו בכך אין לנו להוסיף על אלו
 וכן היה שתורה כה"ג בסדר עבודה ולא היה מחיר בגידה וגולה וגמרה וחמס וטפול שקר וכו' ולזה נוסח
 אמת בעל העמים כתב בהסדרו וז"ל אלמדיכיבין לפרושי האי דנכח עלמא למימד אבל תשאלנו ועל תשאל
 אשכנו כולו נאלפת כיתא ולא דייקי מן זדונות לאגנות ומשכין סדר הודוי ועוד שמרטיק התעמים ואין
 תקיין לבך, הלבך לא דייקי בהכחו אלף בי"ת, ושמעין דנחייני רבותא דווקתי דלא חמדי עמי מהכי
 ארנו אבל תשאלנו אנתנו ותבתינו ושינו ופשענו וסרנו ממלותיך וגו' עכ"ל ומאלה הדברים נרד לנו כי
 נוסח הקדמון של הודוי לא היה בו סדר א"ב של אשכנו בגדנו, והוא נתוסף לו אח"כ כוסן הנלווים.
 ספר רמ"ג תשאלנו בעלמרו תקור דין חלק א' סדר ג' לפי שהנוסח שחבר את העולם אגרת נלווית
 המורה למיכן נתקן הודוי נאלפת כיתא, והוא טעם פנימי. בגדנו בגדלנו. גולנו, זה את זה. ותשאלנו כי'
 אחד נוסף עוד גבנו, ומכתר מלכות לאכן גבירול נראה שהיה גורם געלנו במקום גולנו. דפי, דבר גנאי
 ולול כמו מן אמן תתן דפי (תהלים נ', ב') הגדות של דופי (פסוקהדין ל"ט, ב'), ותשאלנו ימן גורם דברנו
 דופי ולשון הרע. העוינו והרשענו, תהלים ק"ו, ו'. ודנו, טל' ולא יזידון עוד (דברים י"ז י"ג). חסכנו,
 תשאלנו כי' נוסף עוד חסרנו, חללנו שכח וימים טובים. טפלו שקר, חרנו ודקנו שקר על שקר, טל'
 תהלים ק"ט, ס"ט, ואינו י"ג, ד'. ישני רע אים על עמיתו. ונקודו היו"ד נקטן, ומה אקלת סודים ישני
 נשקן בשות כי לא נמלא פעל יען כפיעל. כוכנו, טל' ותלכונם יכזבו לו (תהלים ע"ח, ל"ו); ותשאלנו כי' נוסף
 עוד כחשנו. לצנו, טענין ונמוסב ללים. נאשנו טל' נאלו את קדוש יצאל (ישעיה א', ד'); ותשאלנו כי'
 נוסף עוד נאשנו, נשבענו לשוא ולשקר. סררנו, טל' כי כסרה מודה סר יצאל (כסע ד', ט"ו). עוינו,
 דמיל ט', ה'. צררנו, טל' ונרדו אהבם (נמדבר ל"ג, כ"ה). קשינו ערף, הנכון היה הקשינו ערף בכל
 ל' הקאת ערף אלא כל צתקולא אלא בהשעיל כמו ועדכסם לא תקאו (דברים י', ט"ו) הקאו את טרסם
 (דברים י"ט, ט"ו) אך למען שמו סדר אל א"ב נאמר קיבו כפיעל. רשענו, טל' ח', ט"ו. שרחנו, טל'
 ט' את שכן (שמות ל"ג, ז') ותשאלנו כי' גורם שרחנו דרכינו. העבנו טל' המתעבים כפיעל (מיכה
 ג', ט') העינו את עלמנו. תעונו את אחרים, והוא טל' והייתי נענינו כשתתבע (נחמיה כ"ג, י"ג).
 סרנו, כ"י וסרנו. ולא שוה לנו, לא עלתה בידים הלחה ותועלת כליתו סרד אמרנו, וכלאן תשאלנו
 ורד עמיתו ולא אזה לי (איוב ל"ג, כ"ו); ויש ספרים טענין ולמלך אין אזה להניחם (אסתר ג', ח')
 מוסר אשנו מוך מלתיך לכלום. ואתה צדיק וכו' מסוק הוא נחמיה ט', ל"ג. ואיתא כמסקתא דכתי
 ג' די ושמתי, חמד להם הקנ"ה לטלכתי הארת טאו ואודיע אתכם נדקתן אל בני, אלני אענתיים בעולם
 מה נרת וסררן הנאמי עליכן בכל דור ודור וככל אזה ולא נשטי כי אלא קוראים את ענין ראשים
 קוראים אותי לדיק כמי רשעם וכן אומרים בלאן הזה אבל אנתנו תשאלנו השינו והרשענו וסרנו ממלותיך
 וממשפטיך הטובים ולא אזה לנו ותתה לדיק על כל הנא עלינו ותנתנו הרשענו עכ"ל.
 מה נאמר לשניך, מה יכול לוטר לפני בטא כסודך להנחיק כל מעבינו, וכלאן ערוא (ט', י')
 ומה טע נאמר אליהם אחרי זאת כי עוננו מלתיך. כל דגסחרות פנני אדם והנגלות לפני אדם
 את כלם טע וידע.

אתה יודע רוי עולם ותעלומות סתרי כל-חי: אתה
 חופש כל-חדרי בטן וכוחן קליזרה ולב: אין (כל) דבר
 נעלם ממך: ואין נסתר מנגד עיניך:
 וכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אברהם
 שתקלה לנו על כל חטאתינו ותמחל לנו על כל עונותינו
 ותכפר לנו על כל פשעינו:

אתה יודע רוי וכו' זאת הנוסחה תקנה רב, כדליתא בסוף יומא יחיד מתודה אחר תפלתו מן
 נאמנו, מתי אטר, אטר רב אתה יודע רוי עולם, ושואל אטר מסעמקי הלב, [נאלפסי גורם אתה יודע
 נעמקו אל לב, והאל"ג גורם אתה טבין תעלומות לב], ולוי אטר ובחורתיך כחוב לאמר, ר' יחנן אטר
 רבין העולמים, ר' יהודה אטר כי עונותינו רבו מלמנה וחטאתינו עצמו מספר, רב הסנוחא אטר אלה
 עד שלא נוצרתי וכו' עב"ל, והנה רבים סדרו נאלה הנוסחות הזכות שיהיו נוסחות אל ודוי שהחלט
 חו"ל כל אחד לפי זמנו, אמנם אחרי העיון היטב פירוש כזה לא יתכן, כי מיד במשך נמלא עמל
 שיקר הדוי הוא אבל אנחנו חסאנו ושואל קם ממושט בהגיע הש"ץ לאחרי, ואם יהיה הפירוש כסדר
 הנוסחה שדוע לא לזה שואל לומר הידוי כנוסחתו, ועוד מה שאמר לוי ובחורתיך כתוב לאמר כי נזם סה
 יכפר וכו' נאמת אין לו נאון של ודוי כלל, אבל הכוון כדבר בי הנוסחה חו"ל תבוא לסניך וכו' עד
 אבל הנחנו תפלתו ולחריה סרנו ממלותיך עד ואנחנו הרשענו היא היא עלמות הדוי והיא
 הסגורה והסגורה כפי כל מינים קדמונים, וכו' חו"ל להוסיף עוד עליה נקצת כל אחד כפי שאלה נאם
 לסיים הענין, והוסיף רב לומר אתה יודע רוי עולם, ושואל הוסיף אתה טבין תעלומות לב, וכן כולם
 וקטו אח"כ מיסדי נוסחת סדר החפלה וסדרו נקצת הכן לשלכן כל אחת במקומה שאלו רחוי לה לפי
 הסך ענין הלשון, וסדרו נקצת רב להיותה סיום הדוי, ומשך לה העטירו נקצת שואל אתה טבין
 תעלומות לב, וכן שנייה העדדי לזמנא וכאם רב עמדם (וגרסה כי היא היא ההקצה שאלה נאמרו
 י"כ אחרי אתה יודע רוי עולם רק ארז. הקבלות קצרוה ואין חוטרים טמנה אלה החרו האחרון טבין
 משולם שזר על פשו), זאת נקצת רב הסנוחא חלפי עד אלה נוצרתי אותה העטירו לחתימה בסוף טבין
 חטא. ויש לדעת כי הנוסחה זו אל אתה יודע רוי עולם, וש"ל ארטי הוא כעו ונלא רזין, די יכלת לשאל
 בילקוט יונה רשו תק"כ. רוי עולם, סתרי העולם, וש"ל ארטי הוא כעו ונלא רזין, די יכלת לשאל
 רזא דנה (דמאל נ' ט"ו), וכן חתום שגלים חרם מאלליון נרו (יהושע נ' ח'). חופש, חוקי. ובחן
 כליות ולב, ידעיה י"א, ב', וי"ג, י'. אין כל דבר נעלם וכו' כך הנוסחה בכל ב"י ודפוסים ימים וכן
 גרסת הרמב"ם והסודרסם וכן הוא צרעיה טריענא לומר פ' משפטים דף נ"ב עמוד ר"ג, גם הדיקת סג
 אם נאמה יודע רוי עולם כ"ה תחת כעו אם באני הספוקים אם יכתר אם (ידעיה כ"ג, כ"ד) בכל מקום
 שיהי ה' (סגלי ט"ו, ג'). ופירוש אין כל דבר, אין אם דבר וכו"ל חידוער חיינע ופאע, ובכר כתב הרמ"ז
 במשך לראים ארז כל גם בספרו החשני שתיבת כל ששעת במקום שאלומה כשיטעון לה מלת אין לו לא
 שזו לא חשבה כל מלחמה (אמות ב') ולת ידע כל דבר (ג"כ ט"ו, י"א) לא יכלת טעך כל דבר (ידעיה
 ג"כ י"ו) ואין כל חדש (קבלת ח' ט') ודעה פירוש חקוני לדברים ד', ט"ו.
 וכן ידע רצון וכו', שתחלמים הסודרים נסוד לאוני, ונוסחתנו היא נעחורי דמוס אלוניק סג ג"ה
 ודמוס חיינא א"ס והאל"ג ט"ג, ובאני כ"י גם נסודר ידע"ה לא מחילה נעויות וסליחה נשפטים ובזה
 נעחורים, וכן כתב ה"ה נרף רב"ח באם סרמ"ל, גם שיקדא דנה ס' ג' כך הסוד חו"ל אטר רב ביני ט
 אנו בילד חרם נרף להאדות ש"כ, נרף לומר שזה אנו כל רע ששתיי לסניך, נרף רע הייתי שזה
 וכל מה ששתיי שוד לא לעשה כשהו, יהי רצון מלפניך ה' אלהי שתחל לי על כל עונותי ותסלת לי על
 כל פשעי ותכפר לי על כל חטאתי עב"ל. ובכ"י אחר ומדור רמ"ז לא מחילה נעחורים וסליחה נשפטים
 ובכרה נשפטים, וכן הסוד מרזלטי כפי אשתיק בעל ראשית תבנה סוף אשר התבונה חו"ל בילד יתרה
 אחר רצון העולמים הרע נעניך שתיי ובאריחת לוי הלכתי ותובחתך לא ששתי, יהי רצון מלפניך ה'
 חו"ל שכתב לי על כל פשעי ותסלת לי על כל עונותי ותמחל לי על כל חטאתי עב"ל, ונאמת כן חוטרים
 גם במשך ר"ח למחילה חטא ולסליחת טון ולכשרת פאע. ור' חיוק מירנת כתב כסדר נעחורים וסליחה
 נעויות ומחילה נשפטים, והלבו אחדיו בעל הלגט ומ"ח לא"ח ס' חר"ו. והסודרים חוטרים מחילה נשפטים
 וכשרת נעויות וסליחה נשפטים והוא כפי הרמב"ם. והנה כל אלה החלופים י"א להם על מה שכתב
 חמסר, אחרי כי סעודר וסמוי דרך אחד להם כרוכ נענין נקוד פי"ן פעל אלהם אם נחולס אם נשפת,
 כעו יאמר ש"ד טעולם א"ל א"ל נשפת, ואחרי כי בכל הסודרים נקוד פ"חל לנו נשפת גם רחוי לומר כן
 וחמסר לנו נשפת, והוא נכור.

- ועל חטא שחטאנו לפניך בזלזול הזרים ומזרים:
- על חטא שחטאנו לפניך בחזק יד:
- ועל חטא שחטאנו לפניך בחלול השם:
- על חטא שחטאנו לפניך בטפשות פה:
- ועל חטא שחטאנו לפניך בטמאת שפתים:
- על חטא שחטאנו לפניך ביצר הרע:
- ועל חטא שחטאנו לפניך ביודעים ובלא יודעים:
- (ועל בלם אלוה סליחות סלח לנו מחל לנו כפר לנו):
- על חטא שחטאנו לפניך בכפת שחר:
- ועל חטא שחטאנו לפניך בקחש ובכזב:
- על חטא שחטאנו לפניך בלשון הרע:
- ועל חטא שחטאנו לפניך בלצון:
- על חטא שחטאנו לפניך במשא ובמתן:
- ועל חטא שחטאנו לפניך במאכל ובמשקה:
- על חטא שחטאנו לפניך בנשך ובמרבית:
- ועל חטא שחטאנו לפניך בנטיית גרון:
- על חטא שחטאנו לפניך בשקור עין:
- ועל חטא שחטאנו לפניך בשיתח שפתותינו:

שמעין וטעמו אליך (נעדר י' ד') ושקל תלמודי הוא כרוח הלכות נסוד הזה. בולזול, ל' נגלי ותיק
 שמעין כל טעמיה הילוכה (פיכה ח' ח'). הזרים, האז והאז. וזורים, הטלמדים, בחזק יד, שהחזק
 על חטא להרע לו. בטפשות פה, ל' חולת וכסילות, כי חזיל עמי בניס סבלים הטמ תתנום לרי אטמו
 עמי, ניין טמטין איטון (יעייה ד' כ'צ), ר"ל אדנר זכרים אל הכל ואנעון. בטמאת שפתים, אטטת את
 פיו נדנרי מלכה וערה. ביצר הרע, אגרה טעמו את יצר הרע עליו. ביודעים, אטודתם פירם כמו אטמו
 לו הרע אליו חטאתו, ובלא יודעים כמו אטמו והוא לא ידע ולאס עכ"ל, ויותר נראה לפרש ביודעים
 אטמא ענה נפרי תנס ויודעים טענה, ובלא יודעים אטמא ענה נפרי ובלא ידע טענה אים. ועל כלם וכו' גם
 נחרה זה מחלמים הסודים אים טמס ג' חסדים טו התנות אלוה סליחות, ויס טמס אחר חסד גם
 ועל כלם ואין אס הנוסחא אלא "סלח לנו טחל לנו כפר לנו", וגם טעמדת החרו אונים הטמדים כי
 טמס אלא החרו ד' טעמים וכמו אדמס למעלה, ונמ"ל לא נא כי אים ג' טעמים ואחריו טמס מלח לא
 נמלח ויס ספרים אס עוטר ולא נא כחן אחרי ובלא יודעים, ועוד ס"ל אלא נא קודם אחרע טימות כח
 דין, ונרמ"ס לא נמלח חרוו זה כלל ואף נמדרי ספרדים אינו. בכפת שחר, לקיחת אחר נכף י'
 והלשון נגזר טן נוער כמו מתמוך נאחר (יעייה ל' ע"ו), וננין התנה הוא אר טחל כי לא נמלח טענה
 ו נפח אחר טימותו טמס לא נמקדל ולא נמלמד, והטמקד טמס טמרטוי בפית היחיד נפיה כל' נקמ
 ונמקל נפיה טמחה ועוד אטמטיו טעמס אס הטמל דוגמא ולמטע את הטמנות (נמדנר י' נ'). בטמאת שפתים,
 כן כטמו למסחר ולרמלה. ונמ"ל תתמו הנוסחה במראית העין. וס"ל גורמים כחן במשא ובמתן, ונמקס
 במאכל ובמשחה גורמים במראית העין. בנשך ובמרבית, ויקדל כ"ה, ל'ו. ונ"ע דף ס', ע"ב בנסית גרה
 בשקור עין, אגיסם ענין גלוס וס"ל ותלכנה נמויות גרון ונמקדח טינים (יעייה ג' ע"ו), וע"כ העיקר בשקור
 עין; ויס ספרים אטמקום נמטית גרון הטמחל בנבול פת. בשיתח, נדנר, מל' טיפוח טי (תכלים ס"ט, י').

על חטא שחטאנו לפניך בעינים רמות:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בעזות מצח:
 (ועל כלם אלוה סליחות סלה לנו מחל לנו כפר לנו):
 על חטא שחטאנו לפניך בפריקת על:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בפלילות:
 על חטא שחטאנו לפניך בצדית רע:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בצרות עין:
 על חטא שחטאנו לפניך בקלות ראש:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בקשיות ערף:
 על חטא שחטאנו לפניך בריצת רגלים להרע:
 ועל חטא שחטאנו לפניך ברכילות:
 על חטא שחטאנו לפניך בשבועת שוא:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בשגאת חנם:
 על חטא שחטאנו לפניך בתשומת יד:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בתמהון לבב:
 (ועל כלם אלוה סליחות סלה לנו מחל לנו כפר לנו):
 ועל חטאים שאנו תיבים עליהם עולה:
 ועל חטאים שאנו תיבים עליהם חטאת:
 ועל חטאים שאנו תיבים עליהם קרבן עולה ויורד:

בעינים רמות משלי ו' י' בפריקת על, טל' ומדקת עלו (בראשית כ"ו מ') שהשליך מעליו עול מלכות אמים ר"ל
 אבנן סקל'ה, וכמו אפ"ה רש"י ביוטא פ"ה ט"ב בפלילות, כחריכות הדין והמשפט, טל' וכתן כפליים (שמות
 כ"ו ב'), ונכ"י אחד במקומו בפחזון פה. בצדית רע, ל' השליך עליו גדלים (כמדבר ל"ה ב'). בצרות עין
 ס"ו בורק בחבריו כפליות נקלות בקשיות, ובמס' ערבין דף ט"ז על ו' דברים נגעים נאים על כסן הדע אפי'
 ואל גתה שנין, ומידה רש"י שמה עינו בחתרים וחינו מהנה שכנו מכליו על ידי אלה וכן מידה גם כפוסה פ"ו ט"ב
 (כל"ה חייגוטט). בקלות ראש, אינה על הנקלה בעשיית הטעות, ויישיו, והוא ל' שמה כמו לא יטאו
 קלות ראש נבדדים (כדריס כ') אלא יקל ראשו (שם י"ג ט"ב) לא יקל אדם את ראשו (ברכות כ"ד) והאחרים
 קלות ראש על מי שסולך מדוע בראשו טועים הם כי זה נקרא גלוי הלאש כמו רב הונא לא מפני ד' אמות בגלוי
 השם (קדושין לא). בריצת רגלים לקרב, כן נקחו הר"ג במתת כי הוא אם המעולה כמו להרע או להטיב (ויקרא
 ה' ד') והוא לא ימנה לקטן ההפסק. ברכילות, טל' לא תלך רכיל בעמך (ויקרא י"ט, פ"ו). בשגאת חנם,
 טל' אנחי חנם (תהלים ל"ה, י"ט) והיא קנאת חים מרעו, ויטא דף ט"ב ט"ב טקדש אני סהיו עוסקן בתורה
 ונחית כפילות חסדים טפני טה חר, מפני אגאת חנם שהיתה ביניהם. בחשוכה יד, כמו אנאמר וכתב טפנינו
 במקדן או בתאמת יד (ויקרא ה' כ"ה). בחסרון לבב דברים כ"ה, כ"ו. ר"ל איה טון וטווקן דדענו וטעל.
 ועל חטאים וכו' סדקן אל ועל חטאים חיינו אזה כמחזרים, וחס ספרים כן סדקן חטאת, חס, טולה,
 קדן טולה ויורד, מימה כ"ד אמים, כדת, טלקות חרבעים, טבת מרדות, חרבע סימות כ"ל. ובתגת סכני ר"ל
 סידה וטוח נמט' ט' ס' חתע"ל ונע"ל לס' חד"ו נסדח כמו אדמס לטעלה וכן מנה קולות הדעה. ונק"ן
 סד"ט ונבלה לונגרים כמדד חדר וטוח הנדמס לטעה בטעה. קרבן עולה ויורד, אפילו חלום כמו פאר

(* נק"ק פלר"ט ומנצח חוברים כסדר הכתוב למטה בעמוד.

ועל חטאים שאנו תיבים עליהם אשם וְתָלוּי:
 ועל חטאים שאנו תיבים עליהם מִבַּת מְרֵדוֹת:
 ועל חטאים שאנו תיבים עליהם מִלְּקוֹת אַרְבָּעִים:
 ועל חטאים שאנו תיבים עליהם מִיָּתֵהּ בְּיַדֵּי שָׁמַיִם:
 ועל חטאים שאנו תיבים עליהם בְּרַת וְעִרְרוֹת:
 (ועל בלם אלה סליחות סליחותנו מחללנו בפרלנו:)

ועל חטאים שאנו תיבים עליהם אַרְבַּע מִיָּתוֹת בִּירַת דָּין
 סְקִילָה • שְׂרָפָה • הַרְגֵנוּ • וְהַנְּקֵנוּ • עַל מַצּוֹת עֲשֵׂה וְעַל מַצּוֹת לֹא
 תַעֲשֵׂה • בֵּין שֵׁשֶׁרְבֵה קוֹם עֲשֵׂה • וּבֵין שְׁאִין בֵּה קוֹם עֲשֵׂה •

תשג ידו אדם חין ביכלתו להביא כגם טבית אתי חורים ואם גם. אלה חין בידו טבית עשירית האפה ובטמורה טיקח
 סגן ה' וע"כ הקרבן עולה לעשיר ויורד לעני, ודלה בריתות דף י' ע"ב. ב"י בן העקר בטמור נדף 194. והפיה
 קרבן אדם על עברה שדועה לו. ותלוי. על עברה אשר ספק לו שעבר (ויקרא ה', יז) ודלה יומא פ"ה ע"ב
 סבת מרדות, מדברי סופרים, ומבת ערדות האעורה בכל מקום כפי מלה עיני הדיין וכפי לדרך השעה, כך
 פירש ברטורה לנזיר פ' ד'. ור"י בחולין קט"ז ע"ב פירש מבת מרדות, רדוי כתובתה שלא ירגיל בה, ואין לה
 קבנה אלה עד שיקבל עליו עב"ל, וכן נכנת דף ט' ע"ב מבת מרדות ופירש ר"י רדוי, וכן נכנת דף ז' סנה
 מרדות אחת כלל על אדם מכתה מלקיות ופירש ר"י ל' רדוי והכונה, גם נכ"א כ', ל' ק' נשת הקדיות
 פירש ר"י רלויה לרדות וליסך, ובמחשבות ר"א פ' שטות כל הטומע בנו ען המרדות, ור"כ ארזו דרס והל"ה
 דנשה ובקל ספיקות, מלקיות ארבעים, דברים כ"ה, ג'. מיתה בידי שמים, כגון זר, אכל תרומה שנת
 עליו ומתו ט' (ויקרא כ"ב, ט'); וכי"י המוחל מיתה בידי אדם. דבת, אעבר עברה שאלמר טה ונכנתה
 הנפש היתה. ונבל ט' בקורו הרי"ט נלוי וכן הנכון כי בן נטל בנדרי חז"ל אטמו נרננו בריתות ניו"ץ
 אחרי הרי"ט וידענו מוטו שהיחיד נלוי ובמסקל קצר חצרות. וערירות, בן הוא נסדור דטום אטמורס
 סנת חמ"ת וכן העקר והוא שם דבר (קינדרוקסיגקייס) דוגמת מרדות, סלילות, ונס"א וערירי ולא יחבן
 כי זה שם חולד קינדרוקס, נרשית ט"ו, כ'. אך לדעת כי נסדור רכ טמורס גם ככל סמנים ימים
 וכ"י לא נטל לא ערירי ולא ערדות וח"כ איננו אלה תוספת אחרונים. וכי"י הוא הזכרתי אשר נמקום
 מיתה נדי שמים נרם מיתה נדי אדם, טומד כלן כרת בידי שמים. ארבע מיתות, סנהדרין סדף ז'
 ודגק, כתב אטמורס יס קורין חמ"ת נקטן ויס קורין אותה נסגול והוא הנכון שהוא על מסקל קרי וכן
 אשתי אהי קורא הרי"ט עב"ל. על מצוה עשה ועל מצוה לא תעשה, בן ככל כ"י וכן בטמור ויניל
 דטום ג"ס וכן בטמור חטא גם נסדורי הספרדים ונאטמורס, גם חו"ס כדך כך רק שהוא נקד מית
 נחלם, אטמם כלן בין איס ק"י אחריו יורה נסדור נל"ל מצנת כל' יחיד. בין שיש בה קום עשה
 הוא חוזר על מלת טה, ובין שאין בה קום עשה חוזר על מלת לא תעשה, כך פירש אטמורס,
 ואיננו יולאים ט. והאמת כי מלות טה גם לא תעשה יתכן עליהם יס בה קום עשה ואין נה

(* חיו פלר"ט חוגר אטמורס קסלות ויירד נקך ריעוער פלרמוג ועבטשטש.

ועל חטאים שאנו תיבים עליהם אשם:
 ועל חטאים שאנו תיבים עליהם אשם תלוי:
 ועל חטאים שאנו תיבים עליהם ברת (במנצח חוברים וערירות):
 ועל חטאים שאנו תיבים עליהם מיתה בידי שמים:
 ועל חטאים שאנו תיבים עליהם מלקיות ארבעים:
 ועל חטאים שאנו תיבים עליהם מבת מרדות: ועל בלם וכו'.

אֶת־הַגְּלוֹיִם לָנוּ וְאֶת־שְׂאֵינָם גְּלוֹיִם לָנוּ: אֶת־הַגְּלוֹיִם לָנוּ כְּכֹר
 אֲמַרְנוּם לְפָנֶיךָ וְהוֹדִינוּ לְךָ עֲלֵיהֶם. וְאֶת־שְׂאֵינָם גְּלוֹיִם לָנוּ
 לְפָנֶיךָ הֵם גְּלוֹיִם וַיְדוּעִים. כַּדָּבָר שֶׁנֶּאֱמַר. הִנְסַחֲרַת לִי אֱלֹהֵינוּ.
 וְהִגַּלְתָּ לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד־עוֹלָם. לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דְּבָרֵי הַתּוֹרָה
 הַזֹּאת: כִּי אַתָּה סִלַּחַן לְיִשְׂרָאֵל וּמַחְלֵן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל־
 יוֹם וָדוֹר. וּמִבְּלִעְדֶּיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ:

אֱלֹהֵי. עַד שְׁלֹא נוֹצַרְתִּי אֵינִי כָדִי. וְעַכְשָׁו שֶׁנּוֹצַרְתִּי בְּאֵלוֹ
 לֹא נוֹצַרְתִּי. עֶפֶר אָנִי בְּחַיִּי. קַל וְחֹמֶר בְּמִיתָתִי. הֲרִי אָנִי
 לְפָנֶיךָ כְּכֹלִי מְלֵא בּוֹשָׁה וּכְלֻמָּה. יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי
 וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שְׁלֹא אֶחְטֵא עוֹד. וּמִהַשְׁחָטָאתִי לְפָנֶיךָ מֵרַק
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים. אֲכַל לֹא עֲלֵי־יָדַי יִסּוּרִים וְחִלּוּם רְעִים:

קום עשה, כגון טעות תפלין יש זה קום עשה, וכיוצא עשה נמורה, וכן טעות כוסה ולולב וחמיתם, אבל טעות
 עשה טעקה אין זה קום עשה שחס אין לו בית חינו מחויב בה, לכן חזקה כי חס עשה בעלמא, וכן טעות מילת
 ודמיק אין זה קום עשה. וטעות לא תעשה כל לא תעשה שהעבר עליה לא יוכל לתקנה ע"י טענה אחר היא לא
 תעשה שאין זה קום עשה כגון שלא לעשות מלחמה בשבת ושלא לאכול חטף כספת ודומים שהן לא תעשה נמורות,
 אבל לא תעשה שלא לקחת קן גמור האם עם האפרוחים היא לא תעשה בעלמא, כי חס עבר ולקח יש זה קום עשה
 שכל לא האם ופגור, ורחה טבות דף ט"ו, כ'. עוד יש לפרש בדרך אחר, בין שיש זה קום עשה וזמן שאין וכו' ר"ל
 יש נמלות עשה הלזוי קום עשה דבר מה, או שאין זה כווי הזה, כגון נמלות עשה של אכילת מנה יש זה הלזוי קום
 ויכל לא העלה, ונמלות עשה לשבות כיום השבת חין זה לזוי קום עשה, וכן גם נמלות לא תעשה כגון שלא להחיות
 נכסיה יש זה הלזוי קום ועשה והרוג אותה, ונמלות לא תעשה שלא לאכול גיד הנשה חין זה קום עשה. והנה טי
 לא אבל טעה או מי שהחיים מבכמה חטא נטה שלא קיים את הלזוי קום עשה והיא עברה כלתי טענה וכל"א חוסי
 שיהאשמוענייטע, ולספק מי שלא שבת בשבת או אבל גיד הנשה חטא נטה טענה דבר שהיה טענה עליו שלא
 לבטח והיא עברה עם טענה כל"א בעגעהונוגוייטע. והנה לנ"י פירושים האלה אחר הכותר יתחד ביניהם
 זה הוזהר בין שיש זה קום עשה וזמן וכו' לפרש את טיבי החמשים וחמשה לעומת. את פגלויים לנו, חוזר
 לטות על השמים שנראה הטענה וע"כ כל' וכו'; והנמסח פגלויים טה"א בסדור רפ"ה ומחוד ויחיל
 השלמות גם כג"ה וי"א וכן גרסת הרמב"ם והוא הנכון בדקדוק הלשון. כבר אמרנום לפניך, בסדר סודי של
 פסוקי וכל חטא ועל חמשים, וכב"י אחד הנוסח כבר שערנום לפניך ה' אלהינו. הבסחרת, וזרים
 כ"ס, כ"ה. כי אתה סלחן, מטאחר למעלה בתעלה. מלך מוחל וסולת, וכן גרסת הרמב"ם, ורחה למעלה
 בתעלה, ובחג חגן ירחי כס' הטענה כי בסדורים ישנים יש עוד באן חתימת כרחה בא"י האל הבלחן
 (וכן מלחיו נקבת כ"י גס בסדור רפ"ה) וטענה הוא בדעתו לאעשה אבל טענה הורחה ריטו טענה שבת
 אז מי שחמס סודי טענה הוא וכן טענה כל ישראל שלא לחחוס עב"ל וכן הודה גם רב עמרם טוחל
 טח"א' לטוף יוטל טען כ"ה, גם אטודתם כתב שהחמס באן כל"י הטלך הסלתן הוא טענה אסם כן
 טו לנו טענה נרכות בתעלה וחגן טענה חגן כלכד, וכן כתב טענות טיטות לטוסה סודי חות א'.

אלהי עד שלא, היא הנקשה שהתפלל רחל בכל יום אחר תעלה (נרכות דף י"ז) וזה הטענה
 ושל לאחד סודי כיה"כ (יוטל פ"ז ע"ב). עד שלא נוצרתי איני כדי, קודם שטלתי לא הייתי חסד וזה
 לטות מנה. ד"י קל"ל כעו חסר כ' י"ח. ורחה לטעלה דף 101. תעכשו, וזתה, וטלה תלמודית היא.
 סוד לא נוצרתי, כי מה חסו וטה חסבותי. קל וחומר, גם זה ל' תלמוד, ומתקרא אף כי בטוקטה
 (גל"א חגן י"ח פ"טו אטור). הרי, טעמו כל' חז"ל כעו דעה וד"י אפי' כ' תבות, כן הגרסה בטורח ובי"ף
 הרמב"ם והנדרים וכן בכל הסדורים וכן העתיק גם הר"ם אלעטוי כססה חגרת טוסר וכן הסבך בלשון,
 לא יעשי מה קרה לו לחו"ס שחבר שחי התסת בלחה ועשה טיק הר"י. שלא אדמא עוד, על דרך
 זה לטור מטייטן חותו (יוטל ל"ח ט"ב). מרק ל' טענה חסוך טענין ומרק ואסף נטיס (ויקרא ו', כ"א).
 נמלות דף ה' והוטל דף ט"ו וייטורין טטרקין, וזתה טטרקת. וחלים רעים, חינוט כב"י אחד גם לא בסדור
 הנדרים גם רב עמרם והרמב"ם לא גרסו לו וכן בלחה בטעלה יוטל דף ט"ז ע"כ לא נמלת, חמסם בסדור
 נמלת דף י"ז נטיס ונטיס רעים, וכן גם מלחיו כמי נחודי כ"י וכן בסדורים.

אלהי. נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה. ולמקללי גפשי תדום
 וגפשי בעפר לכל תהיה: פתח לבי בתורתך ובמצותיך תרדוף גפשי. וכל
 החושבים עלי רעה. מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבותם. עשה למען שמך
 עשה למען ימיגך עשה למען קדשך עשה למען תורתך. למען חלצון
 ידיך הושיעה ימיגך וענגי: יהי לרצון אמריפי והגיון לבי לפניך יי צדי
 וגאלי: עשה שלום במרומוי הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל
 ואמרו אמן:

יהי רצון לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה
 בימינו ותן חלקנו בתורתך: ושם בעבדך ביראה בימי עולם ובשנים
 קדמניות: וערבה ליי מנתת יהודה וירושלם בימי עולם ובשנים קדמניות:

אין העץ חוזר התפלה בערבית, אלא לאחר שהשלישו הקהל את תפלתם מתחילים נסליח
 ותחנונים ודויו כל טקום וטקום לפי מנהגו (ואם חל י"ב בשבת אומרים נתחלה ויכלו וזכרת סגן אבות
 כמו באלו שבתות רק אומרים זה בטקום האל הקדוש המלך הקדוש וחותם זה העץ סקדש השבת
 נלבד ולינו טוביל אל י"ב, ואת"כ מתחילים נסליחות) ומסיימים נאמירת אבינו מלכנו (תוך טבת און
 אומרים אותו, ואין אומרים נטה מדליקין), קדיש החקבל עלינו. יערל. ונובים לנגן גם ארון עולם
 וכו' ולומר כל שירי היחוד ושיר הכבוד, ויש אומרים כל ספר תהלים. ויש נעזרים כל הלילה ונדנים
 בארות ותפלות כמו בתר טלכות וכדומה, ועוד הדבר לפי שכתו יטה ומונחת נעלמו אלא יעד לטור
 נתפלתו ולא יזיק לו נתעביתו, אדם לא כן ילא אבדו נהסדו. והחזנים לא יעורו כל הלילה, כי מנסים
 את קולם וכוונת תפלתם כאינם ישינים.

בשחרית י"ב טעמים לטהב"ג לקרות ק"ג בוטנה, ומסודים הנרכות ופי' הקדנות ומסוקי חמה
 וכנסת כמו באלו י"ט, ונרוב הקהלות אומרים והאופנים, ויש קהלות אומרים והחיות, וקורין ק"ג נרכות
 ואומרים בשכסל"ו נקול רם, ותתפללים תפלת י"ב בלח כמו בערבית רק אומרים שים שלום וכו', והא'
 חוזר התפלה נקול וחומר זה קדושה של בוסף, וכן נכל תפלות היום אומר קדושה אל מוסף, ומאמרים
 נקדושת ובסליחות כל טקום וטקום לפי מנהגו. ועוד אלא להאריך נתפלת שחרית כדי להתפלל מוסף
 נטונו קדם אשה צנינית דבינו קודם חלות היום, ואם האריך הא"ץ יותר מדאי יש לדלג בסליחות. וקודם
 הא"ץ הידיו נתן התפלה והטור לריכוס לוטר הידיו עשו נעמידה, ונרוב הקהלות הסגנים עולין לדוב
 גם בשחרית ונתק' פפר"ם ובטחיה אומרים והערב, ויש קהלות אהין עולין לדובן בשחרית, ואת אשים
 הא"ץ התפלה סתמים הארון ואומרים אבינו מלכנו (תוך טכנת אהין אומרים אותו) ואומר הא"ץ קדיש
 החקבל נגון, ונחילין ב' ס"ח (וכנסת פתיחת ארון הקדש אומרים י"ג עדות ורבון הטובוד לטעלה אל
 קה"ת לבנת דף 228), וקורין נס"ח הראשון אשה נברי (וכנסת ז' נברי) טדלח ס' אררי סוח עד סוף
 הסקף, ומחילין ס"ח האני אלל הראשון ואומר הא"ץ ח"ק על שניהם, ומנחילין וגוללין ס"ח הראשון
 ומחילין ס"ח האני וקורין לטעור נט' סינחם ובעשור לודיש וכו' עד ומנחה ונסכיהם, ומטעורין נט'
 סגן ל' סוק י"ד ואמר סולו סולו עד כי פי ה' רבר, והטעור מנרך נרכה ראשונה ונרכות אחרות
 ואומר על המורה וט' נוסח הטעור לטעלה נשוד קה"ת לבנת דף 228. (ואומרים נכנת יקום פריק)
 ומחילין נשות ואומרים חכ החזנים לפי הטנה, (ואם יש טילה מלין קודם אשרי, ואם אין טילה
 להגות הדיטוק לטהב"ג ולריכוס ללחט טנהב"ג כדי למלו נכיתו לו: אהין מלין עד אחר חזרת ס"ח לטקוף,
 והטון אלא נרדף על הבום, ונטקום אנהו לנרך הטנה עוקר הלכה ואם היולדת לריכוס ללחט מלין חנה
 ותכתב היא מן הבום), ואומרים אשרי, יהללו וגו' ומחילין ס"ח לטיכל, והא"ץ אומר רצי קדיש, ומחילין
 להתפלל תפלה מוסף אל י"ב

תפלת מוסף ליום כפור

אֲדָנִי שְׁפָרְזֵי תִפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֲלִיּוֹן נוֹמַל חֲסִידִים טוֹבִים וְקָנָה הַכֹּל וְזוֹכֵר חֲסִידֵי אֲבוֹת וּמְבִיא נוֹאֵל לְבָנָי בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָרָה.

זְכַרְנוּ לַחַיִּים • מִלֶּךְ הַפִּיץ בְּחַיִּים • וּכְתַבְנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים •
לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים • מִלֶּךְ עֲזוּר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגֹן • בְּרוּךְ אַתָּה יי מְגֹן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם אֲדָנִי מְתִיבָה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ •
מְבַלְבֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים
סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְחַיֶּה אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם
אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפֶר • מִי כְמוֹךָ בְּעַל גְּבוּרָתוֹ וּמִי הַזְמִיחַ
לְךָ מִלֶּךְ מַמִּית וּמְחַיֶּה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה •

מִי כְמוֹךָ אֵב תִּרְחַמִּים • זוֹכֵר יִצְחָרְיוֹ לַחַיִּים בְּרַחֲמִים •
וְנֶאֱמַן אַתָּה לְחַיּוֹת מֵתִים • בְּרוּךְ אַתָּה יי מְתִיבָה הַמֵּתִים:

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וְקְדוּשֵׁים בְּכָל יוֹם יִתְגַּלְלוּךָ סְלָחָה:
וּבְכֵן הֵן שְׁחִדָּךָ יי אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ וְאֵימָתְךָ עַל כָּל
מַה שְׁבִרְאָתְךָ וַיִּירָאוּךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיךָ כָּל הַבְּרִואִים •
וַיַּעֲשׂוּ בָלֵם אֲגִידָה אַחַת לַעֲשׂוֹרָה רְצוּנָךָ בְּלִבְבֵי שְׁלָם • כִּמוֹ
שֶׁבָעֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְּׁלֵטֵן לְפָנֶיךָ עַז בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה בִּימִינְךָ
וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל מַה שְׁבִרְאָתְךָ:

וּבְכֵן הֵן כְּבוֹד יי לְעַמְּךָ תְּהִלָּה לִירְאֵיךָ וְתִקְוָה
לְחַיֵּיךָ וּפְתִיחוֹן פֶּה לְמִיחֲלִים לְךָ שְׂמִינָה לְאַרְצְךָ וְשִׁשׁוֹן
לְעִירְךָ וְצַמִּיחָה קֶרֶן לְדוֹד עֲבָדֶיךָ וְעֲרִיכָה נֵר לְבָרִישׁ
מִשִּׁינְךָ בְּמִתְרָה בְּיָמֵינוּ:

וּבְכֵן צְדִיקִים יִרְאוּ וַיִּשְׁמְחוּ וַיִּשְׂרִים יַעֲלֹזוּ וַחֲסִידִים בְּרָגוּ
 וַיִּגִּילוּ וְעוֹלָתָהּ הִקְפִּיץ פִּיהָ. וְכִלְהַרְשָׁעָה בָּלָה בְּעֵשֶׂן הַבָּלָה פִּי
 תַעֲבִיר מִמְּשַׁלַּת זָרוֹן מִן הָאָרֶץ:

וְתִמְלֹךְ אִתָּה יי לְבָדָךְ עַל כָּל מַעֲשֵׂיךָ בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן
 כְּבוֹדְךָ וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קִדְשֶׁךָ. בְּכַתוּב בְּדַבְרֵי קִדְשֶׁךָ יִמְלֹךְ
 יי לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדֹד וְדָר הַלְלוּיָהּ:

קְדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ וְאִין אֱלֹהִים מִבְּלַעֲדֶיךָ. בְּכַתוּב
 וַיִּגְבֹּה יי צְבָאוֹת בְּמִשְׁפָּט וְהָאֵל תִּקְדוֹשׁ נִקְדָּשׁ בְּצַדִּיקָה. בְּרוּךְ
 אַתָּה יי הַמֶּלֶךְ הַקְדוֹשׁ:

אַתָּה בְּחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אֲהַבְתָּ אוֹתָנוּ. וְרָצִיתָ בָּנוּ.
 וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת. וְקִדְשָׁתָנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וְקִרְבַּתָּנוּ מִלִּבְנוֹ
 לְעַבְדֶּיךָ. וְשִׁמְךָ תִּגְדּוֹל וְתִקְדוֹשׁ עֲלֵינוּ קְרֵאתָ:

וְתִתְקַלְּנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת־יְזוּם הַשַּׁבָּת הַזֶּה לְקַדוּשָׁה וּלְמִנּוּחָהּ
 וְאֵת יוֹם הַכִּפּוּרִים תִּזְהַר לְמַחֲיִלָּה וְלִסְלִיחָה וְלִכְפָּרָה וְלִמְחֻלָּה
 אֶת־כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ בְּאַהֲבָה מִקְרָא קִדְשׁ וְזָכַר לִיְצִיאַת מִצְרָיִם:

וּמִפְּנֵי חַטָּאתֵינוּ גָּלִינוּ מֵאֶרְצֵנוּ וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַל אֲדַמְתָּנוּ וְאִין
 אֲנָחְנוּ יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת חֻבוֹתֵינוּ בְּבֵית בְּהִירְתֶּךָ בְּבֵית הַגְּדוֹל
 וְהַקְדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ עָלֵינוּ מִפְּנֵי הַיָּד שֶׁנִּשְׁתַּלְּחָה בְּמִקְדָּשֶׁךָ:

יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן
 שֶׁתִּשׁוּב וְתִרְחַם עֲלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשֶׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיבִים
 וְתִבְגְּהוּ מִתְּרָה וְתִגְדֹּל כְּבוֹדוֹ: אֲבִינוּ מֶלֶךְ לָנוּ גִלָּה כְּבוֹד
 מִלְכוּתֶךָ עֲלֵינוּ מִתְּרָה וְהוֹפֵעַ וְהַעֲשֵׂא עֲלֵינוּ לְעֵינֵי כְּלָהּ וְקָרֵב

פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַעַמִּים וְנִסְוֹצוֹתֵינוּ בְּנֶס מִיְרֵמְתֵי אֶרֶץ. וְתִבְיָאֵנוּ
 לְצִיּוֹן עִירֶךָ בְּרָגָה וּלְיִרוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשֶׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם.
 וְשִׁם גַּעֲשֵׂה לְפָנֶיךָ אֶרֶץ קְרִבְנוֹת חֻבוֹתֵינוּ הַמִּיָּדִים בְּסֻדְרָם

ומוספים כהלכתם: ואת מוסף יום השבת הזה ואת מוסף יום
הכפרים תזה געשה ונקריב לפניך באהבה כמצורת
רצונך כמו שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה עבדך
מפי כבודך באמור:

לכח. וביום השבת שגיר כבשים בגיר שנה המימם ושני עשרים סלת מנתה
בלולה בשמן ונסכו: עלת שבת בשבתו על עלת התמיד ונסכה:

ובעשור לחדש השביעי תזה מקרא קדש יהיה לכם
ועניתם את נפשותיכם כלמלאכה לא תעשו: והקרבתם עליה
לוי ריח ניחח פך בקר אחד איל אחד כבשים בגיר שנה
שבעה המימם יהיו לכם: ומנתתם ונסביתם במדבר שלשה
עשרים לפך ושני עשרים לאיל ועשרון לכבש ויין כנסכו
ושני שעירים לכפר. (כ"א ושעיר לכפר מלבד חטאת הכפורים)
ושני תמידים כהלכתם:

לכח. ושמוחו במלכותך שמרי שבת וקוראי ענג עם מקדשי
שביעי כלם ישבעו ויתענגו מטובך. והשביעי רצית בו
וקדשתו חמדת ימים אותו קראת זכר למעשה בראשית:

אלהינו ואלהי אבותינו. מחלי לעונותינו ביום השבת הזה
ביום הכפרים תזה. מתרה והעבר פשעינו (חטאתינו) מנגד
עיניך. באמור. אנכי אנכי הוא מחה פשעיך למעני וחטאתיך
לא אפד: ונאמר. מהיתי כעב פשעיך וכענן חטאותיך. שובה
אלי כי גאלתיך: ונאמר. כרביום הזה יכפר עליכם לטהר
אתכם מכל חטאתיכם לפני יי הטהרו: לכח. אלהינו ואלהי אבותינו
(רעה במנוחתנו) קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך. שבענו
מטובך ישמחנו בישועתך. (והנחילנו באתה וברצון שבת

ובעשור. כמדבר כ"ט, ז'. ושני שעירים לכפר ושני תמידים כהלכתם, המוסחות מהחלות,
כ"א ושעיר לכפר ושני תמידים כהלכתם, ונס"א ושעיר לכפר מלבד חטאת הכפורים ועולת התמיד
הנחה תסבדם כמספסם אשה לה', ונס"א ושעיר לכפר מלבד חטאת הכפורים ושני תמידים כהלכתם,
כ"א ושני תמידים כהלכתם.

קדשך וינחזו בה ישראל מקדשי שמך. וטהור לבנו לעבדך באמת.
 כי אתה סלחן לישראל ומחלן לשבטי ישראל בכל דור ודור.
 ומבלעדיך אין לנו מלך מוחל וסולח. ברוך אתה יי מלך
 מוחל וסולח לעונותינו ולעונות עמו בית ישראל ומעביר
 אשמותינו בכל שנה ושנה. מלך על כל הארץ מקדש
 השבת וישראל ויום הכפרים:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב את
 העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבה תקבל
 ברצון והיו לרצון תמיד עבודת ישראל עמך.
 ותחיינה עינינו בשוכה לציון ברחמים. ברוך אתה יי
 הממחיר שבינתו לציון:

סודים זרובים

סודים זרובים לך שאתה הוא יי אלקי ישראל
 אבותינו אלקי כל בשר יוצרנו יוצר בראשית
 ברכות והוראות לשמה תגדל ותקדש על
 שחיייתנו וקיימתנו כן תחיינו ותקיימנו ותאסוף
 גלי יתנו לתצרות קדשה לשמך תמיד ולעשות
 רצונה ולעבדך בלבב שלם על שאנחנו סודים
 לך. ברוך אל ההוראות:

מורים אנחנו לך שאתה הוא
 יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם
 ועד. צור חיינו מגן ישענו אתה
 הוא לדור ודור. נודה לך וגם ספר
 תהלתך על חיינו נוסחאים בידך
 ועל נשמותינו הפקודות לך ועל נפישך שבכל יום עמנו
 ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל יום ערב ובקר וצהריים.
 נשוב כי לאכלו רחמיך ותמרתם כי לאתמו חסדיך מעולם
 קנינו לך:

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד:
 וכתוב לחיים טובים כל בני בריריך:
 וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך באמת האל
 ישועתנו ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי המשוב שמך ולי
 נא להודות:

שִׁים שְׁלוֹם, מוֹבְרָה וּבְרָכָה חַן וְחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ
 וְעַל כָּל־יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ. בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ בְּלִגְנוּ בְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנֵיךָ.
 כִּי בְּאוֹר פְּנֵיךָ נִתְּתָה לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ הַזֹּרֵחַ חַיִּים וְאַחֲבָרָה
 חֶסֶד וְצַדִּיקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ
 לְבָרֵךְ אֶרֶץ־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עֵת וּבְכָל־שַׁעַר בְּשִׁלּוֹמְךָ.
 בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשְׁלוֹם וּפְרֻסָּה מוֹבְרָה גְּזֹכֵר וְנִקְטָב
 לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וְלְשְׁלוֹם.
 בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ עוֹשֵׂה הַשְׁלוֹם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.

תְּבוֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ וְאַל־תִּתֵּעַלֵם מִתְּחִנָּתֵנוּ. שְׂאִין אֲנַחְנוּ
 עַיִן פְּנִים וְקָשִׁי עֲרָף לֹאֵמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 צְדִיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חַטָּאֵנוּ. אֲבָל אֲנַחְנוּ חַטָּאֵנוּ:
 אֲשַׁמְנוּ. בְּגַדְנוּ. גְּזַלְנוּ. הִבְרַנוּ דָּפִי. הִעַוִּינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ.
 יָדְנוּ. חֲמַסְנוּ. טָפְלָנוּ שִׁקֵּר. יַעֲצָנוּ רָע. כִּזְבְּנוּ. לָצָנוּ. מִדְּדְנוּ.
 נֶאֱצָנוּ. סָרְדְנוּ. עוֹיְנוּ. פִּשְׁעָנוּ. צָרְדְנוּ. קָשִׁינוּ עֲרָף. רִשְׁעָנוּ.
 שִׁחַתְנוּ. תַּעֲבָנוּ. תַּעֲיִנוּ. תַּעֲתָעָנוּ.

סָרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוִי לָנוּ:
 וְאַתָּה צְדִיק עַל כָּל־הַבָּא עָלֵינוּ. כִּי אָמַת עֲשִׂיתָ וְאֲנַחְנוּ הִרְשַׁעְנוּ:

מָה נֹאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מְרוֹם, וּמָה גִּסְפָּר לְפָנֶיךָ שׁוֹבֵן
 שְׁחָקִים. הֲלֹא כָל־דְּגַסְתָּרוֹת וְדַבְּנָלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ:
 אַתָּה יוֹדֵעַ רְצִי עוֹלָם, וְתַעֲלוּמֹת סִתְרֵי כָל־חַיִּים: אַתָּה
 חוֹפֵשׁ כָּל־חֲדָרֵי בָטָן וּבוֹחֵן כָּל־יֹזֵרִים וְלֵב: אֵינִן (כָּל־) דָּבָר
 גִּעְלָם מִמֶּךָ, וְאֵינִן גִּסְפָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:

וּבְכֵן יְיָ רַצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ.
 שִׁתְּקַלַּח לָנוּ עַל כָּל־חַטָּאתֵינוּ וְתִמְחַל לָנוּ עַל כָּל־עוֹנוֹתֵינוּ
 וְתִכְסֵר לָנוּ עַל כָּל־פִּשְׁעֵינוּ:

על חטא שהטאנו לפניך באַנָם וּבְרָצוֹן:
 ועל חטא שהטאנו לפניך באַמוּץ הַלֵב:
 על חטא שהטאנו לפניך בְּבְלִי דַעַת:
 ועל חטא שהטאנו לפניך בְּבִטּוּי שְׁפָתַיִם:
 על חטא שהטאנו לפניך בְּגִלּוּי וּבִסְתָר:
 ועל חטא שהטאנו לפניך בְּגִלּוּי עֲרֵיוֹת:
 על חטא שהטאנו לפניך קְדַבּוּר פֶּה:
 ועל חטא שהטאנו לפניך בְּדַעַת וּבְמַרְמָה:
 על חטא שהטאנו לפניך בְּהִרְהוּר הַלֵב:
 ועל חטא שהטאנו לפניך בְּהוֹנָאת רֶעַ:
 על חטא שהטאנו לפניך בְּוִדּוּי פֶה:
 ועל חטא שהטאנו לפניך בְּוַעֲדַת זְנוּת:
 על חטא שהטאנו לפניך בְּזִדּוֹן וּבְשִׁנְנָה:
 ועל חטא שהטאנו לפניך בְּזִלְזוּל הוֹרִים וּמִזְרִים:
 על חטא שהטאנו לפניך בְּחֻזֵק יָד:
 ועל חטא שהטאנו לפניך בְּחִלּוּל הַשֵּׁם:
 על חטא שהטאנו לפניך בְּטַפְשׁוֹת פֶּה:
 ועל חטא שהטאנו לפניך בְּטַמְאֵת שְׁפָתַיִם:
 על חטא שהטאנו לפניך בְּיַצֵּר הָרֶעַ:
 ועל חטא שהטאנו לפניך בְּיִזְדַּעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים:
 (ועל בָּלֵם אֱלֹהִים סְלִיחוֹת סְלַח לָנוּ מִתַּלְלָנוּ בְּפִרְלָנוּ):
 על חטא שהטאנו לפניך בְּכַפַּת שָׁחַד:
 ועל חטא שהטאנו לפניך בְּקַחַשׁ וּבְכֹב:
 על חטא שהטאנו לפניך בְּלִשׁוֹן הָרֶעַ:
 ועל חטא שהטאנו לפניך בְּלִשׁוֹן:

- על חטא שחטאנו לפניך במשא ובמחן:
 ועל חטא שחטאנו לפניך במאכל ובמשקה:
 על חטא שחטאנו לפניך בנשך ובמרבית:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בנטיח גרון:
 על חטא שחטאנו לפניך בשקור עין:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בשח שפתותינו:
 על חטא שחטאנו לפניך בעינים רמות:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בעוזת מצח:
 (ועל כלם אלוהי סליחות סלח לנו מתל לנו בפיר לנו):
 על חטא שחטאנו לפניך בפריקת על:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בפלילות:
 על חטא שחטאנו לפניך בצדית רע:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בצרות עין:
 על חטא שחטאנו לפניך בקלות ראש:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בקשיות ערה:
 על חטא שחטאנו לפניך בריצת רגלים להרע:
 ועל חטא שחטאנו לפניך ברכילות:
 על חטא שחטאנו לפניך בשבועת שוא:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בשנאת חנם:
 על חטא שחטאנו לפניך בתשומת יד:
 ועל חטא שחטאנו לפניך בתמהון לבב:
 (ועל כלם אלוהי סליחות סלח לנו מתל לנו בפיר לנו):
 ועל חטאים שאנו תובים עליהם עולה:
 ועל חטאים שאנו תובים עליהם חטאת:
 ועל חטאים שאנו תובים עליהם קרבן עולה ויורד:

(*) נק'ק ספ'ר'ם ומנצח חוטרים כמדוי הכחוכ לטטה כעמוד.

ועל הטאים שאנו תיבים עליהם אשם ודאי ותלוי:
 ועל הטאים שאנו תיבים עליהם מפת מרהות:
 ועל הטאים שאנו תיבים עליהם מלקות ארבעים:
 ועל הטאים שאנו תיבים עליהם מיתה בידי שמים:
 ועל הטאים שאנו תיבים עליהם ברת וערירות:
 (ועל כלם אלו סליחות סליחותנו מחללנו בפרלנו:)

ועל הטאים שאנו תיבים עליהם ארבע מיתות בירת הן
 סקילה. שרפה. הרג. והנק. על מצות עשה ועל מצות לא
 תעשה. בין שיש בה קום עשה. ובין שאין בה קום עשה.
 את הגלויים לנו ואת שאינם גלויים לנו: את הגלויים לנו כבר
 אמרנו לפניך והודינו לך עליהם. ואת שאינם גלויים לנו
 לפניך הם גלויים וידועים. כדבר שנאמר. הנסתרת ליי אלהינו
 ותגלת לנו ולבנינו עד עולם. לעשות את כל דברי התורה
 הזאת: כי אתה סלחן לישראל ומחלן לשבטי ישראל בכל
 דור ודור. ומבלעדיך אין לנו מלך מוחל וסולח:

אלהי. עד שלא נוצרתי אני כדי ועבשו שנוצרתי כאלו
 לא נוצרתי. עפר אני בחי. קל וחמר במיתתי. הרי אני
 לפניך ככלי טלא בושח וכלמה. יהי רצון מלפניך יי אלהי
 ואלהי אבותי שלא אחטא עוד. ומה שתקאתי לפניך סרק
 ברחמיך הרבים. אבל לא עלידי יסורים ותלויים רעים:

(*) חן ספ'ר'ם חובי אמרעון סלות שירי נק'ק ריעוור קרדמוכ געבעפעט.

ועל הטאים שאנו תיבים עליהם אשם:

ועל הטאים שאנו תיבים עליהם אשם תלוי:

ועל הטאים שאנו תיבים עליהם ברת:

ועל הטאים שאנו תיבים עליהם מיתה בידי שמים:

ועל הטאים שאנו תיבים עליהם מלקות ארבעים:

ועל הטאים שאנו תיבים עליהם מפת מרהות: ועל כלם וכו'.

אלהי. נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה. ולמקללי גפשי תדום
 וגפשי בעפר לכל תרעה: פתח לבי בתורתך ובמצותך תרדוף גפשי. וכל
 החשבים עלי רעה. מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבותם. עשה למען שמך
 עשה למען ימינה עשה למען קדשתך עשה למען תורתך. למען יחלצון
 ידיך השיעה ימינה וענגי: יהיו לרצון אמררפי והגיון לבי לפניך יי צורי
 וגאלי: עשה שלום במרומוי הוא יעשה שלום עלינו ועל כלי ישראל
 ואמר אמן:

יהי רצון לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה
 בימינו ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה בימי עולם ובשנים
 קדמנות: וערכה ליי מנחת יהודה וירושלם בימי עולם ובשנים קדמנות:

האץ חזר התפלה נקול, ומוסיפים נה פיוטים כל טקום כענהנו, ומוסיף האץ לוטר עלינו לשבח
 וקצת אחילה לאל כפתיח חרון הקדש, ולוטרם סדר העבודה שהיה בה"ג שובד נ"ב והודוי שהיה טתוד
 ר"ב, וחזר סדר העבודה שתחילים לוטר סליחות וקובע האץ הודוי ועל חטא וגו' תוך נרכה אטלעית
 וסביר לוטרם הודוי עמו כעבודה כמו נתפלת שחרית. ומתחיל האץ רעה ולוטרם ותערב והכהנים
 מלך לחוב, וטמיים האץ את התפלה ולוטר קדיש תחקבל כנגון. ואין לוטרם אין כאלהינו.

סדר מנחה ליום כפור.

לפי סדר אשר ישות הכנה היה הראוי להתחיל מנחה נאמרת אשרי, ובא לציון. ואין כן הטנה,
 אלא מסיים אותם מלאמדם עד אשר מנחה כדי להפסיק בהם בין מנחה לנעילה, ומתחילים מנחה נבואת
 ס"א (ואין לוטרין חגי תפלותי אפילו כשחל בשבת) ולוטרם ויהי בנסוע, גדלו, אב הרחמים, תגלה ותראה
 ובי' יקדן ג' גברי כמ' אחרי שות כמ' עריות (כדי להזהיר לעם שצריכים לפרוש טהן וכל פי אנכבל
 כן יוכר ותודה), וקורין לבתן כן וידבר ה' אל ששה וכו' כמעשה ארץ עד ויהי כהם אני ה',
 כי עד אה שם אלהיך אני ה', ישראל והוא המטטיר עד סוף הסדרה, ואין לוטרם קדיש על הקריאה,
 ומסיים גוללין ס"ח, ומטטירין כמ' יונה שתחלתו עד פוסו (אין ס גודל כה התאונה), ויש קבלות מסיימים
 במחוק מיכה סי אל כסוך עד סימי קדם, והמטטיר טנדך לפני הספרה ולתחרה ומסיין אלה לוטר על
 הצורה (והאין יענץ קורא תגר על טנה זה), ומכניסין ס"ח להיכל ולוטרם יהאלו ומספור וכנהה, והאץ
 לוטר חצי קדיש. ועוטרם להתפלל תפלת י"ב בלחש כמו בשחרית, ולוטרם שים שלום, והאץ חזר התפלה,
 ולוטרם נה פיוטים וסליחות כל טקום לפני טנהנו, ואם היום קטר יא ללג בסליחות כדי להתחיל נעילה
 ספנה, ועוד לוטר טעט סליחות נכתה טהנה כמרוטה. ולוטר האץ הודוי תוך נרכה אטלעית כמו בשחרית
 וכבוד לוטרם עמו כעבודה. ואין כאלה כשים כמנחה, אכל לוטר האץ אלהיט ואלהי אבותינו כרבעו
 ככנה וכו', ומסיים את התפלה ולוטר קדיש שלם. ואין לוטרם אבינו מלכנו (וקצת קבלות לוטרם),
 ואין לוטרם צדקה אפילו כשחל בשבת.

סדר נעילה ליום כפור.

אין תפלת נעילה הוא סמוך לאקיעת החטה כשהיא נדלח האילנות, ויש להאיר אלה לתורה להתפלל
 מלכה אלה סמוך לאקיעת החטה טעוין זיסיטו אותה עם אלה הכוכבים, כי תפלה זו היא כנגד נעילה
 אשר סכל אטקדש שהיתה כיום אחר הדלקת נרות אל בין הערבים וקודם אלה הכוכבים ואין אום טודה
 קדש אלה כיום, וקנה אום עתפללים אותה אלה כוונה גדולה בדוכר אקדים לפני כהם אהי עוכדיים
 תפלה זו כמה פעמים בעת נעילה האער והאערם כנד ננעלו, ועוד לפני אנעילה יא כאלות כשים
 ואין כאלות כשים אלה כיום, ולפיכך יחזרו הכוונים אלה להאריך כדי איכילו להתפלל תפלת נעילה ספנה,
 אלה מיקד כל תפלות כיום, אכל הולך אחר החיטום, ומטעם זה גם פותחים הארון. סקדש בכל תפלת
 נעילה, זה סדרה, שתחילים ולוטרם אשרי, ובא לציון גואל, ואח"כ לוטר האץ חצי קדיש, ולוטרם
 להתפלל אע (ואם חל בשבת עוכדיים זה אל שנת, אכל טאחה הברלח אלתה הודוי איט עוכר אל שנת,
 מלכ האץ כחזרת התפלה עוכדו גם סס) ולוטרם ורחטנו כטקום וכחטנו, וכטקום וכחטנו לוטרם ורחטנו
 וטקום וכחטנו לוטרם ורחטנו, ולוטרם כודי עד אחה ידע ולו לוטרם אחה טתן די וכו' וכאשר נפסק.

תפלת נעילה ליום כפור.

אֲדַנִּי שְׁפַחַת תִּפְתַּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן נוֹמֵל חֲסִדִים טוֹבִים וְקָנָה חַבֵּל וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אֲבוֹת וּמְבִיא נוֹאֵל לִבְנֵי בְּנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

זְכַרְנוּ לַחַיִּים. מֶלֶךְ חַפֵּץ בַּחַיִּים. וְחַתְּמֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים. מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה יי מַגֵּן אַבְרָהָם:

אַתָּה נִפְדָּר לְעוֹלָם אֲדַנִּי מִתְּחִילָה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ. מִכְּלַבֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְחַיֵּה אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפֶר. כִּי בְּמִוֶּה בְּעַל גְּבוּרָתוֹ וּמִי הַזְמִיחַ לְךָ מֶלֶךְ טַמִּית וּמְחַיֶּה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה.

כִּי בְּמִוֶּה אַב תְּרַחֲמִים. זוֹכֵר יְצוּרֵינוּ לַחַיִּים בְּרַחֲמִים. וְנִאֲמַן אַתָּה לְחַיּוֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יי מְחַיֶּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וּקְדוּשִׁים בְּכֹל יוֹם יִתְלַלְוֶךָ סְלָה: וּבְכֵן הֵן שְׁחִדְךָ יי אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ וְאֵימָתְךָ עַל כָּל מַה שֶּׁבְּרָאתָ. וַיִּירָאוּךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיךָ כָּל הַבְּרִואִים וַיַּעֲשׂוּ בָלֶם אֲגִידָה אַחַת לַעֲשׂוֹרָה רְצוּנָךָ בְּלִבְבֵי שְׁלָם. כִּמֵּן שִׁבְעֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשְּׁלָטֵן לְפָנֶיךָ עוֹ בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה בְּיַמֶּיךָ וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל מַה שֶּׁבְּרָאתָ:

וּבְכֵן הֵן כְּבוֹד יי לְעַמְּךָ הַתְּהִלָּה לִירֵאָיִךָ וְחַסְדֵיךָ לְחַרְשֶׁיךָ וּפְתוּחֵי פִה לְמִיחֲלִים לְךָ שְׂמֵחָה לְאַרְצֶיךָ וְשִׂשׂוֹן לְעִיבֶיךָ וְצַמִּיחָה שְׁרֵן לְדוֹר עֲבָדֶיךָ וְעַרְיִכְרָה גַר לְבָרִישׁ מְשִׁיחָה בְּמַתְּנֵי בְּיַמֵּינוּ:

ובכן צדיקים וראוי וישמחו וישירים יעלזו וחסידים ברנח
גילו ועולתח הקפיץ פיה. וכל הרשעה בלה בעשן תכלה כי
תעביר ממשלת זרון מן הארץ:

ותמלוק אהם וע לבדה על כל מעשיך בחר ציון משכן
בבודה וכירושלים עיר קדשך. ככתוב בדברי קדשך ימלך
" לעולם אלהיך ציון לדר ודר תלוייה:

קדוש אתה ונורא שמך ואין אלוה מבלעדיך. ככתוב
ינבה " צבאות במשפט ותאל תקדוש בקדוקה. ברוך
אתה " המלך הקדוש:

אתה בחרתנו מכל העמים. אהבת אוהנו. ורצית בנו.
ורוממתנו מכל הלשונות. וקדשתנו במצותיך. וקדחתנו מלפני
לעבודתך. ושמך תגדול ותקדוש עלינו קראת:

ותתקלנו " אהנו באהבה אתיום השבת חוה לקדוש חולמטה
ואת יום הכפרים הזה למחילה ולסליחה ולכפרה ולמחלנו
את כל עונותינו באהבה מקרא קדש וקר ליציאת מצרים:

אהנו ואלהי אבותינו. יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע
וישקד ויזכר וזכרוננו ופקדוננו וזכרון אבותינו. וזכרון משיח בך
דוד עבדך. וזכרון ירושלים עיר קדשך. וזכרון כל עמך בית
ישראל לפניך. לפליטה ולטובה ולהן ולהסדר ולרחמים ולחיים
ולשלום כיום הכפרים הזה. וזכרנו " אהנו כו לטובה ופקדנו כו
לברכה והושיענו כו לחיים. וכבר ישועה ורחמים חום ותגנו
ודחם עלינו והושיענו. כי אלהי עינינו. כי אלק חנון ורחום אתה:
אלהינו ואלהי אבותינו. מתלי לעונותינו כיום השבת הזה
כיום הכפרים הזה. מתרה ותעבר פשעוננו וחסאתנו מנגד
עיניך. באמור אנכי אנכי הוא מוח פשעך למעני וחסאתיך

לא אֶזְכֹּר: וְנֹאמַר, מִחִיתִי כְעַב פִּשְׁעֶיךָ וּבְעַנְן חַטָּאוֹתֶיךָ, שׁוֹבָה
 אֵלַי כִּי גִאלְתִּיךָ: וְנֹאמַר, כִּי־בִיזִם הָיָה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר
 אַתְּכֶם מִכָּל חַטָּאוֹתֵיכֶם לִפְנֵי יי' תִּטְהַרְוּ: ^{לכח} אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
 (רְצָה בַמְנוּחָהנּוּ) קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְהֵן הִלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ, שִׁבְעָנוּ
 מִטּוֹבֶךָ וְשִׁמְחָנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. (וְהִנְחִילֵנוּ יי' אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שֶׁבֶת
 קִדְשְׁךָ וַיְנַחֵנוּ בְּהַיְשָׁרִים מִקְרָשֵׁי שֶׁמֶךְ.) וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעִבְדֶּךָ בְּאֵמֶת.
 כִּי אַתָּה סֶלְחֵן לְיִשְׂרָאֵל וּמַחֲלֵן לְשִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בְּכָל־דּוֹר וְדוֹר
 וּמִפְּלַעְרֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ. בָּרוּךְ אַתָּה יי' מֶלֶךְ
 מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנוֹתֵינוּ וְלַעֲוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל, וּמַעֲבִיר
 אֲשֵׁמוֹתֵינוּ בְּכָל־שָׁנָה וְשָׁנָה. מֶלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ מִקְדָּשׁ
 חֹשֶׁבֶת יִשְׂרָאֵל וַיּוֹם הַכִּפּוּרִים:

רְצָה יי' אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבְתַפְלֹתָם. וְהִשֵּׁב אֶת־
 הָעֲבוּדָה לְדָבִיר בֵּיתֶךָ, וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְתַפְלֹתָם בְּאַהֲבָה תִקַּבֵּל
 בְּרָצוֹן, וְתִהְיֶה לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ.
 וְתַחֲוִינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוֹבֶךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. פָּרוּךְ אַתָּה יי'
 הַמַּחְזִיר שְׂכִינְתּוֹ לְצִיּוֹן:

סודים ודבנ.

סודים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא יי' אֱלֹהֵינוּ וְנֹאמַר
 אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל־בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית
 בְּרִכּוֹת וְהוֹרָאוֹת לְשֵׁנָה הַגְּדוֹל וְתַקְדוּשׁוֹ שֶׁל
 שְׁמֵי־תֵנוּ וְקִי־תֵנוּ כִּי־תֵנוּ וְתַקְיֵנוּ וְתַאֲסִיף
 גְּלוֹתֵנוּ לְהַצִּירָתָהּ קִדְשֶׁךָ לְשִׁמּוֹ תִקְרֶה וְלַעֲשׂוֹת
 רְצוֹנֶךָ יִלְבַּחְךָ בְּלִבְּךָ שָׁלֵם עַל שְׂאֵתָנוּ סוּדִים
 לָךְ. בְּרוּךְ אַל הַהוֹרָאוֹת:

מִדִּים אֲנַחְנוּ לָךְ שְׂאֵתָה הוּא
 יי' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם
 וָעֶד. צוּר חַיֵּינוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה
 הוּא לְרוּר וְדוֹר. גּוֹדֵדָה לָךְ וְנִסְפָּר
 תְּהִלָּתֶךָ עַל־מִיֵּנוּ וְהַמְּסוּרִים בְּיַדֶּךָ
 וְעַל־גְּשֵׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל־גְּסִיף שִׁבְכָל־יוֹם עַמְּנוּ וְעַל
 גַּפְלֵאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שִׁבְכָל־עַתָּה עֵרֵב וּבִקֵּר וְצַדִּיקִים. הַפּוֹזֵב כִּי
 לֹא־כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְחַמְדָּתָם כִּי לֹא־תָמוּ חַסְדֶּיךָ מֵעוֹלָם קוּיֵנוּ לָךְ:
 וְעַל־כֵּלִם יְהַבְרֵךְ וַיְהַרְזֵם שִׁמְךָ מִלְּכָנוּ תָמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:
 וְתַחֲסֵם לְחַיִּים טוֹבִים כָּל־בְּנֵי בְרִיאָתֶךָ:

אָהָה נִזְחַן יָד לְפִוּשְׁעִים וַיְמִינָהּ פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שָׁבִים.
וְחִלְמָדָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ לְחַתּוּדוֹת לְפָנֶיךָ עַל כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ לְמַעַן
נְהַדֵּל מֵעַשְׂק יָדֵינוּ וְתִקְבְּלֵנוּ בְּחִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ כְּאִשִּׁים
וּבְנִיחָחִים. לְמַעַן רַבְרִיף אֲשֶׁר אָמַרְתָּ: אִין קַץ לְאִשֵּׁי הוֹבוֹתֵינוּ
וְאִין מְסַפֵּר לְגִיחָחֵי אֲשִׁמוֹתֵינוּ. וְאָהָה יוֹדֵעַ שְׂאֵהָרִיתֵנוּ רַמָּה
וְחֹלְעָה לְפִיכֵךְ הַרְבִּיתְ סְלִיחָתֵנוּ. מָה אָנָּהּנוּ מָה חֵינֵנוּ מָה
חֲסָדֵנוּ מַה־צְדָקָנוּ (מָה יִשְׁעֵנוּ) מַה־ כְּהָנוּ מַה נְבוֹרָתֵנוּ מַה
נְאִמַר לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הֲלֹא כָּל־הַנְּבוֹרִים
כְּאִין לְפָנֶיךָ וְאֲנִשֵּׁי הַשֵּׁם כָּלֹא הָיוּ וְהַכְּמִים כְּכֹלֵי מַדְעַ וּגְבוּנִים

אחה נזחן יד פושעים ומינה פשוטה לקבל שבים
והלמדנו יי אלהינו לחתודות לפניך על כל עונותינו למען
נהדל מעשק ידינו ותקבלנו בחישובה שלמה לפניך כאשים
ובניחוחים. למען רבריף אשר אמרת: אין קץ לאשי הובותינו
ואין מספר לגיחחי אשמוותינו. ואהה יודע שאהריתנו רמה
וחולעה לפיכך הרבית סליחתנו. מה אנהנו מה חיינו מה
חסדנו מה צדקנו (מה ישענו) מה כהנו מה נבורתנו מה
נאמר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו הלא כל הנבורים
כאין לפניך ואנשי השם כלא היו והכמים ככלי מדע וגבונים
אחה נזחן יד פושעים ומינה פשוטה לקבל שבים
והלמדנו יי אלהינו לחתודות לפניך על כל עונותינו למען
נהדל מעשק ידינו ותקבלנו בחישובה שלמה לפניך כאשים
ובניחוחים. למען רבריף אשר אמרת: אין קץ לאשי הובותינו
ואין מספר לגיחחי אשמוותינו. ואהה יודע שאהריתנו רמה
וחולעה לפיכך הרבית סליחתנו. מה אנהנו מה חיינו מה
חסדנו מה צדקנו (מה ישענו) מה כהנו מה נבורתנו מה
נאמר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו הלא כל הנבורים
כאין לפניך ואנשי השם כלא היו והכמים ככלי מדע וגבונים

בְּכֹל הַשָּׁבֶל כִּי רַב מַעֲשֵׂיהֶם תְּהוּ וַיְמִי תִּיהֶם הַבֵּל לְפָנֶיךָ
וּמִתּוֹר הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה אֵין כִּי הַבֵּל הַבֵּל:

אֲתָה הַבְּדִלָה אֲנוֹשׁ מֵרֵאשׁ וְתִכְרְהוּ לְעַמּוֹד לְפָנֶיךָ: כִּי
סִי יֹאמֶר לָךְ מַה תִּפְעַל וְאִם יִצְדָּק מִהֲיִתְדֹלְךָ: וְתִתְדַלְּנוּ יְיָ

אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם (כ"ד נחלת המלכה מוסיף כגמ' השבת הזה ואת יום)
הַכֹּפְרִים הַזֶּה קִין וּמַחִיקָה וּסְלִיחָה עַל כָּל־עֲוֹנוֹתֵינוּ לְמַעַן

נִחַדֵּל מֵעֲשָׂק יְדֵינוּ וְנִשׁוּב אֵלֶיךָ לַעֲשׂוֹת דְּקִי רְצוֹנָךְ בְּלִבְךָ שְׁלָם:
וְאֲתָה בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים רַחֵם עָלֵינוּ כִּי לֹא תִהְיֶינָה בְּהַשְׁתָּתָה

עוֹלָם. שְׁנֹאמֶר דְּרָשׁוּ יְיָ בְּהִבְצָאוֹ קִרְאוּהוּ כְּהִיּוֹתוֹ קְרוֹב: וְנֹאמֶר
יְעֹב רָשָׁע וְדָרְכּוֹ וְאִישׁ אֵין מִהַשְׁכֵּתוֹ וַיֵּשֶׁב אֱלֹהֵי וַיִּרְדְּמוּהוּ וַיֵּלֶךְ

אֱלֹהֵינוּ כִּי יִרְבֶּה לְסִלּוֹת: וְאֲתָה אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת חַנּוּן וְרַחוּם אֲרַךְ־
אָפִים וְרַב־חֶסֶד וּמְרַבֶּה לְהַטִּיב וְרוֹצֵה אֲתָה כְּתִשׁוּכַת רָשָׁעִים

וְאֵין אֲתָה הַפִּין בְּמִיתָתָם. שְׁנֹאמֶר אָמַר אֱלֹהִים הֲרֵאֵנִי נָא
אֲדֹנָי יְהוִה אֱמִי אֲהַפִּיץ בְּמוֹת הַרָשָׁע כִּי אִם־נִשׁוּב רָשָׁע מִדְּרָכּוֹ

וְהִד־. שׁוּבוּ שׁוּבוּ מִדְּרָכֵיכֶם הַרְעִים וְלָמָּה תִמּוֹתוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל:
וְנֹאמֶר הַחֲפִיץ אֲהַפִּיץ מוֹת רָשָׁע נָא אֲדֹנָי יְהוִה הֲלוֹא בְּשׁוּבוֹ

אל נסון כי רב מעשההם חזו עמי וזוהמ, נסגורי סכד מעשינו היינו נבניו שדריס נעלם וסח
ג'ס נוסח דר עמלס דעסס, גרסמ סכד'ל סח כ'י קל מעשיהם, זכן האל נסדור כס'ה ובסכ כ'י,
גס דר עמלס וברענ'ס וזכודעסס גורכיס כ'י כל, ודלס לטעלס דף 45 ודף 206. ומיור האדם זכ'י
ר'ל סלד סלדסוֹת וקנצסוֹת אל סלדס סין ט' וסרון סן וקנעס כ'י סכל כס סן סעסר זכ'י אל סעסר
(נלון ס' ז'ג')

אֲתָה הַבְּדִלָה אֲנוֹשׁ, כִּדְרַשׁ סְנוֹדְכֶם, כַּעֲבוֹר אַחַת אֲדֹנָי נִסְדֵי טַג'פ, זַמְכִירָהוּ לְסַמּוֹד לְפָנֶיךָ.
כַּעֲבוֹר אַחַת לֹא גִרָו טַבֵּל וְכָל אֵלֶּה הַכְּבִינֵי מִקְדָּב לִנְע גַּעֲמוֹד לְפָנֶיךָ, וְאֲתָה יִתְכַיְבֵנוּ כְּלוֹמֵד סְבִרָה
יִשׁוּ וְכָן הַמְבַרְתּוֹ אֲשֶׁר־כַּחַת וְסִיָּה כִּי־ךְ לַעֲשׂוֹת לוֹ דַּע טַבֵּל תִּגְדֵּל הַדּוֹחֵק כַּסִּדִּים אִנֶּה נִדְלַס כַּשִּׁימִס
לְמַעַן סַפֵּט וּכְסִיּוֹד סְלִחָתִי גַּסִּירֹס נִדַּס עַל גַּלּוּן סַחּוֹר יֵין י'ל אֲתָה הַבְּדִלָה אֲנוֹשׁ מֵרֵאשׁ יִתְכַיְבִירָהוּ
לְעַמּוֹד לְפָנֶיךָ, כִּי הַבְּדִלָה אִתּוֹ לַעֲבֹדָתְךָ וְכִיבְדִית אִתּוֹ לִדְבַר זֶה אִיעֲטִיר דִּישְׁרָךְ וְיִתְקִיט כַּסֵּךְ ע'י
אִתּוֹ וְדַקָּה, וְכָל זֶה עֲשֵׂת נִסְפֵךְ לְסוֹכַת הַחַיִּים עַבֵּל וְכֹכָה עוֹלָה ג'כ יִסַּח תְּכִיבֵי הַלֶּזֶן טַס טַס אֲקִיס
לֵב, ר'ל אֲשֶׁר סַחֲלָס סְבֵל כּוֹחַ וְחַלּוֹי כַּחַין כַּסֵּךְ וְאִת טַלֵּס לָךְ כִּי הַבְּדִל אִתּוֹ סַחֲלָסִים כִּיבְדִיר
טַבֵּל אֲלֵר הַנְּרִאִים כַּסֵּד כִּי רַחֲמֵי סַחֲלָס טַעֲדָנוּ לַעֲשׂוֹת מַלְטָךְ, וְהַנֵּס הַלֶּזֶן נַעֲבִיר טַבֵּל לְךָ לְכַתּוּב
סֵה חֲנֹכַ כִּי תִזְכְּרוּ וְכֵן אֲדַס כִּי חַקְדָּנוּ וְסַחֲמַרֵס טַעֲט אֲלִיסֵי יִבו' (הַחֲלֹס ז' ס'). סֵה הַסַּעֲל, כַּכִּי
סֵה הַעֲשָׂה וְכֵן גִּדַּס סִדְרָתִים נִסְדֵב סַחֲפִלוֹת וְנִבְלָה עַד כִּי קַכַּת ח, ד, אֲשֶׁנֵּס כַּעֲדִים חֶלֶק ג' ס' י'
נִסְדֵב כַּסֵּסִדְרֵי, וְאִם יִצְדָּק כִּי לִיּוֹב ל'א, וְכַסֵּסִדְרֵי כּוֹסֵס גִּדַּס נִסְקוּס יִלֵּס יִצְדָּק הַסַּפּוֹן, וְסֵה יִשְׁלֹנֵן
אֲשֶׁר סִי נִסֵּר עַל סַעֲלִיץ" (חִיבֵס ג' כ'ט) אֲתָה יוֹם הַכַּפּוּרִים, נִקְכַת כַּדִּירִים ח'ח י'נֵס י'ים סִכְפִּרִים יִתְפֵּי
כִּיִּי אֲחַד מִלְּאִתִּי כֵךְ, חַגֵּל כַּסִּדְרֵי כַּסִּיָּה וְרַשֵׁי וְאֲחַר ס'י חִינּוּ גַם לֵר טַעֲדֵס סִדְרָס לֹא גִרָו לֵךְ. כַּחֲשִׁירָה
עוֹלָם חִיָּךְ תִּתֵּן נִסְדוֹד הַעוֹלָם רַק אִיעִיט סַחֲטָתָם. שְׁנֹאמֶר, כַּכִּי אֲחַד כְּדַבֵּר שְׁנֹאמֶר, יֵךְ כַּסֵּסִדְרֵי דַסֵּס
סִיָּה חַק אֲשֶׁר־רַשֵׁי ה', יִשְׁפִּיט כ'ס, ו' יְעֹב רָשָׁע, זַס כ'ס, ו'. וְאֲתָה אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת גַּם סֵה סַפּוֹן
כַּסִּיָּה ס' י' לָךְ טַעוֹת הֵיט מִבְּ אַחַד הַסְּדוּרִים סַסֵּד וְאִסַּס, וְכַכּוֹ כַּכּוֹ אֲסִדְרָסִים הַסּוֹסֵף וְאִסַּס טַעֲט
סֵה כִּי לִי כַּסּוֹב כַּסֵּפּוֹק עַלֵּל וְכֵן חִינּוּ כַּכִּי גַם נִסְסֵס כַּסִּלָּס לֹא נִסְנַת. כַּחֲשִׁירָה רָשָׁעִים, כֵן
טַסֵּסִס וְכֵן נִסְדוֹד רַס' אֲמַר אֲלֵיהֶם, יִתְקַלֵּל כ'ג, י'א. חַחֲפֵץ אַחֲשֵׁן, זַס י'א, כ'ג. וְכַסֵּסִדְרֵי כַּכִּי

חנוכה לא יחול ביום ג'. ונרמין נטמ' שנת דף כ"ח ב' מאי חנוכה, ת"ר נכ"ה נבטלו יומי חנוכה
מניח חינוך דלא לטמטד בהון ודלא להתעונה, שבאנכנסו יומים להיכל טמאו כל השמיים, וכשגברה יד בית
שמונאי ונכחוס נדקו ולא טבלו חלה עך אחד אל שטן שביה חחוס בחומטו אל כהן גדול ולא היה בו חלה
די להדליק יום אחד ונעשה בו גם והדליקו טמנו ח' ימים, לשנה היחרת קנעום י"ט נבלל ונהודחה עב"ל

הדלקת גרות חנוכה.

נלילה הראשון מדליק נר אחד. טבאן וחילך טוסיף נר אחד בכל לילה עד שנלילה ח' יהיו ח' נרות,
וטומים בכל אחד טכני הבית מדליק והולך וטוסיף, ולריך להדליק כל אחד בטקוס טיוחד איהא ניכר לכל
אחד בטב נרות מדליק, וחין להדליק נעיגול ולא אחד נבנס ואחד יונס חלה באורה אה. מכוה להניח נר
חנוכה על פתח הבית הפטוך לר"ה טכחון. היה נר בעליה מניחו בחלון הפטוך לר"ה, ובשעת הסבבה מנישו
על גולתו ודיו. מניחו לטעלה טג' טפחים ולמטה מעשרה טפחים ולריך נר אחד להאטעט לחורו.
ומן הדלקה הוא טשאטקט החטט ויחוחו לחור הנר. שכחאו נאנס ולא הדליק עם שקיעת החמה מדליק
הריך עד שחלה נגל טן האוק שחוט כטו חלי עשה, ולריך לחת נה שטן כשיער זה; עכר זננ זה ולא
הדליק מדליק והולך כל הלילה (וספק נרכה להקל); עכר כלילה ולא הדליק חין לו חלומין, וידליק
באור הלילות כשאר בני אדם. בערב שנת מדליק נר חנוכה מחלה ואח"כ נר אל שנת; וכן טמולאי שנת
מדליקין ואח"כ טנדליקין. טי שאין ידו סאגט לקנות נר חנוכה ונר אל שנת, נר אל שנת קודם, (אחל יין,
לקחוז ולטעלה נדחה טפני נר חנוכה).

קודם שהדלקה מנרכים.

פְּתַח דַּעַן הַלְלוּנוּ דַּעַן חַנּוּכָה וְיִבְרַכְנוּ אִתּוֹן מְהֵרָה וְנִרְפָּא מִכָּל חַוָּנוֹתַי

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר
קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר שֶׁלְּחַנּוּכָה:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁעָשָׂה
נְסִים לְאֲבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בְּזִמְן הַזֶּה:

כלל ראשון מנרכים גם שהחיונו, וכן טי אנאנס ולא הדליק כליל ח' טנך וטן כשדליק
טן ערמטטן טבענר וקנט וטן חויר שהחיונו.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
שֶׁהַחַיּוֹנוּ וְקִיּוּמָנוּ וְהַגִּיעָנוּ לְזִמְן הַזֶּה:

להדליק נר, שעשה נסים, שהחיונו, נשנת דף כ"ג וטס' טוסרים טרק ב' הלכה ו'. ודמ"ס
טלמט טנלס וחנוכה טרק ג' הלכה ד' וטט"ג נטוטו וטור ח"ח ס' חרע"ד. ובתנ התניח נטטן ל"ה נטלח
נטטט נרות טטט נרכו יוכף ז"ל נרכה חטובה טטיבעט להדליק טטות טוסר הוא וטע"ס טנבל הטפחים
טת נטן להדליק, חדא דטניא להדליק ט"י שלית, ועור חי חוקט הוא להדליק טטני טה לא טסי נר
טת נר טת כאלטר לו טתם טני ניטח לטול לשחוט לא טניא דלאו איהו טחיל דלאו איהו טחיש
(טחיש דף ז' ע"כ), חטחי חתיק ליה, חיצני ליה לטיטר טחי דלאו טני דלאו איהו טחיל וטחיש ליתח לטול
לשחוט דלא נר חטובה טני ליה ט"י שלית ומנרכים עלה להדליק, חלה טטות טוסר הוא הטוטט נטפחים,
וטתח נרוטלטי כט' לולכ נגול כיד מנרכים על נר חנוכה, בט"י אט"ה אקב"ז על טטות הדלקת נר
אל חנוכה עב"ל. שדוקקת חנה אחת, ולוח כטו חאר לחנוכה כליער טיועד לחטובה ולא לטולת דור
חיר, כן כטת דרס"ל טניחו הטל"ה כדף דמ"ט ע"ב ח"ל להדליק נר שדחנכה, חנה אחת, ולא אל חנוכה,
קלחי וטעט יכה נדחה דנלטוח נר אל שנת אהא נר לטורך טלוס בית ולטטטו דק טטות שנת עלי
נקח דל שנת, חכל הכה הכר חית כשאר נרות וחיו עטוי להאיד לעטטו חלה לטרוטטי נטח דחנוכה,
טתם טבי טנדבין נר שדחנכה כליער חיונו עטוי חלה לחנוכה ולא לטולתו טב"ל חטנס כט"ק ס' דמ"ג
נט טני יוסף ח"ח ס' חרע"ז נרט להדליק נר חנוכה כלתי טלת ש"י, ונט לו טטך בטל"ה דף דמ"ט.
טוטו טמ"ח נטתח וטו"ן דנוכה וכן לישו הלמ"ד נטתח כל"ל להורחת על כידיעה בי כן חנה כה"ח
כידיעה, ודענו כי כל חתי חכות חאר הטניח חיה חוזר לרשונה נחיס אורס נטבין כ"ח כידיעה וטטו
טלמט חטיר חיוס חוח, חייטים קרם, קטת טיחא וכל נטלח חיוס טיה קטת טיחא, וטכ טתב טטל טט"ט
נט' חתק"ס לטלין טטד חיוסו כחירק, נטח"כ טעט וכתליף טתח טטכות נטטרות.

בליל ראשון יתחיל לסדוק נר העשר ימינו, שבחן ויחילך נאחיל להדליק ויפריענו ויחן דין ויבשר את
 נר המסך נבב לילה ופונה ממנו לישון. וחזר אסדליק נר רחוק חומר וכו'. ליג'עט, קנט און סקונטש;
 הנרות חללו אנהנו מדליקים על החשועות ועל הנסים ועל הנפלאות
 שעשית לאבותינו על ידי בחניך הקדושים וכל שמנת ומי חנכה הנחת
 חללו קדש ואין לנו רשות להשתמש בהם אלא לראותם בלכר כדי לדודח
 לשמך על נפלאותיך ועל גסך ועל ישועתיך:

חזר מולתך נבנים לומר מייט וכו'.

מן עזר צור ישועתי. לך נאה לשבח. תפוז בית הפלתי. ישם תודה נוכח. לעת
 תבין מוטבת. מצר המנבת. אז אנמור. בשיר מומור חנכה המזבח:
 רעות שבעה נפשי. כינון בחו כלה. חי מרבו בקשי. בשעבוד מלכות עגלה.
 וקידו הגדלה. הוציא את הסגלה. חיל פרעה. וכל זרעו. ידרו כאבן מצולה:
 די ביד קדשו הביאני. וגם שם לא שקמתי. ובא נוגש והגלני. כי ורים עבדתי.
 ויין רעל מסכתי. כמעט שעבדתי. קץ כבל. ורפבל. לקץ שבעים נישעתי:
 כרת קומח ברזש בקש. אנני ברהמרתא. ונחנתה לו למוקש. ונאותו נשבתה.
 ראש ימיני נשאת. ואויב שמו מחיתי. רב בניו. וקניניו. על העין הלתי:
 יונים נקבצו עלי. אזי בימי חשמנים. ופרצו חומת מגדלי. וטמאו כל השמנים.
 ומנותר קנקנים. נעשה גם לישונים. בני כינה ימי שמנה. קבעו שיד ורננים:

חננוח הללו, נסמ' שמיס מוק ג' הלכב ו' מונח כל חנוסות. ומוכרע גם הרמ' מוק ב' דאפ
 גם כמור כח' ס' תרמ'ד והנסות טיטוני הלכות חנוכה שדק ג' אות ב'. ויש חלופי נרשאות נספס
 זכ', והנסות אלמעלה כח טסות חנדדסס וכמעט אכ הח לטסות טט'ע נס' פתקפ'א.
 מעון עז', וסר זה סוף נפל אע חנועות וכס העתנר מרדכי חמים כח'א: החרוים. מעון עזר.
 עז'ס סיה לי לגור טעון זכ' לטאיעני (תכלים ל'א ג') חבק בטובה, טל' יטעיס י'ד, ב'א. טור
 חסנבת, סחוינ סנגוף כלמי טעלה, וסוף טל' לח יוכלו לנכח (יטעיס ג'ז, י') והסאל סה על תנוף.
 רעון שבעת, כמו ברעון א'ס תכלים ס'ת, ד'. והפייטן הפיל סני'ת כדי לטטות רי'ג אל חתיסת אג
 כדי קל'י בג'ל נקודו נקל והוא עז'ס כמו נעון ח' (תכלים ל'א י'ת) ור'ל כלכ כמו נעון. ונשחור
 יטוס אלטויק גורס ר'עו כחי קל'י וגם זה יתכן אלו מירוש העון הוא כילה את כחי, חנל קיעח כחי
 קל'י הוא טענת. בקשי, נענדכ קסס, והעקר לנקד בקשי על סקל כל רחש לח'י (יטע'י ח', ה') חלש
 ק'י (ליכס ג') ונכח בן סחכס פלרע כחנרתס וק'י אנחונ. מלכות עגלה, כך נקראו סטלריס ע'ס
 עגלה יפייס (דמיס ט'ג, ב'). ובירו הגרלה, וחסר נידו כגדלס, סוף הקב'ס. גם לנקד ויח תחלה
 נחילס, וכן גורס נעל סס' יסודס. בעולת, כמו בקצילת, ונענור סקל סזר חסר סני'ת. ובא נגס,
 נוכדנר. ויין רעל, עז'ס סקייטו יין הדעלכ (תכלים ס', ה') ובני סוף ללרות סרנות. ססכור, טל'
 מין ססכוי (סלי ט', ה') והסעס ס נעין חייסי. כמעט שעכרתו, ל' אד ג', ד'. וכירוש, כמעט סנחור
 סחורי לנלות נעל וסעי קן אל סלכות נעל וסני נוסעתי ע' וחנכ. כרות קוטת ברוש, כן כחנ נעל סס
 יסדס ובג'ל ור'ל לנכות קוטתו אל סן כרוז נקז ססן כן סעדת, יכרו סוף חוסר לסרדכי ע'ס סנלכ וך
 י' ע'ג, ימיני, מרדכי סיס כייסי (לפסר ג' ה'). ואי'י שמו סחית, וסס חונ סחית. וקניניו, ר'ל ח
 נמי ססו כל קנינו והספסר טסס לסוד. יונים, טלך חנסיכס חסכנים, חסונלויס. ונכס ספייטן סוף אע
 סעלס על ל' תכלים כ'ת, ל'ג כעטר סחי חרות. ופרצו חנוסות סגד'י, כדחיתס כעדות מוק כ', י'ג מלכות
 פרו סלכי יין כהיכל. וסעור קנזנים, נכך חסד סכיס טוד סוכז כחוסטו אל סה'ג, גדחיתס ככנת כ'ס ע'ג
 לשוענים, חוסר לישראל עז'ס אד ג', כ'. בני כינה, חנני חזר. שיר, סלל. ורננים, וסוד חסננות. ונכס
 נקס סרדיס יד'יס טוד חוספת חרוז ויה חופרס, ר'סדף ורוע קד'ן, וקרב קן כיאטת, ובקוס קיסת סנדך, סוד
 מלכות כרענת, כי חרסס כסכס, ויין קן לוחת סרעס, דחפ סדטון ככל לנ'ן, והקס רועיס אעס'. סך סין
 חרוז זכ כסס סידר יין נס פייט סן סספסר אלא נוספת חסדן סוף כסחיס סוקטר אב'ס פלכות ססכס.

1 ויהי בימי אנטיוכם מלך יון מלך גדול וחזק היה ותקוף בממשלתו
 2 וכלהמלכים ישמעו לו: והוא כבש מדינות רבות ומלכים חזקים והחריב
 3 שרזתם והיכליהם שרף באש ואנשיהם בבית האסורים אסר: מימי
 4 אלכסנדרוס המלך לא קם מלך כמוהו בכלעבר הנהר: והוא בנה מדינה
 5 גדולה עלחוף הים להעור לו לבית מלכות ויקראה מדינת אנטיוכיא
 6 עלשמו: וגם בגרים משגהו בנה מדינה אחרת לנגדה ויקראה בגרים
 7 עלשמו וכן שמונתן עד היום הנה: בשנת עשרים ושלש שנים
 8 למלכו היא שנת מאתים ושלש עשרה שנים לבנין בית האלהים שם פניו
 9 לעלות לירושלים: ויען ויאמר לשריו הלא ידעתם כי יש עם היהודים אשר
 10 בירושלים בניגנו: לאלהינו אינם מקריבים ודתינו אינם עושים ודתו המלך
 11 עוברים לעשות דתם: וגם הם מיחלים ליום שברזן המלכים והשלטונים
 12 ואמרים מתי ימלך עלינו מלכנו ונשלוט בים וביבשה וכלהעולם ונתן
 13 בידנו: אין כבוד למלכות להניח אלה עלפני האדמה: עתה בוא ונעלה
 14 עליהם ונבטל מהם אתהברית אשר פרת להם שבת ראשהחדש
 15 ומילה: ויטב הדבר בעיני שריו ובעיני כלחילו: באותה שעה קם אנטיוכם
 16 המלך וישלח אתניקנור משגהו בחיל גדול ועם רב ויבא לעיר יהודה
 17 לירושלים: ויהרוג בה הרג רב ויבן בפה בבית המקדש במקום אשר
 18 אמר אלהי ישראל לעבדיו הנביאים שם אשפן שכינתי לעולם במקום
 19 זהו שכתב אתהחזיר ויבואו אתדמו לעזרת הקדש: ובהיות זה באשר
 20 שמע יחנן בןמתתיה פהן גדול כי זה המעשה געשה נקלא קצר וחקה
 21 חיו פניו נשתטה ויעץ בלבו מרהשויבל לעשות עלזה: ואז יחנן בך
 22 מתתיה עשה לו חרב שתי ורתות ארבה וחרת אחת רחבה פתח בגדיו
 23 עטופה: ויבוא לירושלים ויעמד בשער המלך ויקרא לשוערים ויאמר להם
 24 אני יחנן בןמתתיה באתי לבוא לפני גיקנור: ואז באו השוערים והשומרים
 25 ויאמרו לו תבטן הגדול שלהיהודים עומד בפתח ויען גיקנור ויאמר להם

* הסגלה היקרה הולח הסגלה נסתור יטן דמוס אלוניק (ונמקס טמס לסדר תמלת
 הסגלים דמוס ויען שנת חק"ם) היה אחת טפליטת הסגרים אל סוצינו הקדמונים, וסיל כחזה בעקר
 לאטה כל' חרמית נרדה וז"ל כעמק טלמן וז' לל' עכרים וכן כלל נדמוס חן לאונה סלדטיה ביתה
 טעונט נספתרים עד כי נכנת חר"ל קם החכם טיליפלווסקי והדסיסקה כתי לאונטיה חרמית ועברית ע"פ
 כ"י אטל לאור ספרי לונדון הכירה, ויטה העיר עליה זהו קדוטה טען לספרי הטוקטלים הסגללים
 טמוקריסל. ויט לדעת כ"י נספמט לסגלה הולח גם העמק סאכנוית ונדססה טיטיליל בנת ז"ל, וסיל
 כעשה ליהי סר' נטר סרענק טטרעכבורג, ולא ידע טלוטה טעוף לאונה סעכרית וזף לא טלכונה סלדטיה
 סער על כן טעט לטועיל להעמיק חח העמק סאכנוית ססיל ללשון הקדש ולהגילתה לדמוס בנת חק"ם.
 סמס טרז לסכל, ואילו סיס ידע סת הסגלה נעמס לאונה העקריה לא סיה טעסה טעוויף.

בוא יבוא: ואז יתנן הויכא לפני גיקנור ויען גיקנור ויאמר ליתנן אתה
 הוא אתך מן המורדים אשר מרדו במלך ואינם רוצים בשלום מלכותו:
 ויען יתנן לפני גיקנור ויאמר אדוני אני הוא עתה בארתי לפניך אשר
 תרצה אעשה: ויען גיקנור ויאמר ליתנן אם ברצוני אתה עושה קח חזיר
 ושתטרו על הבמה ותלפש בגדי מלכות ותרכב על סוס המלך וכאחד
 מאהבי המלך תהיה: וכאשר שמע יתנן השיבו דבר אדוני אני ירא
 מבני ישראל פן ישמעו כי עשיתי בן ויסקלוני באבנים: עתה יצא כל
 איש מלפניך פן יודיעו אז גיקנור הוציא מלפניו כל איש: בעת ההיא
 נשא יתנן בך מתתיה עיניו לשמים ותקן תפלתו לפני אלהיו ויאמר אלה
 ואלהי אבותי אברהם יצחק ויעקב אלהתגני נא ביד הערל הזה כי אם
 יתרגני ילך וישתבח בבית דגון אלהיו ויאמר אלהי נתנו בנדי: באותה
 שעה פסע עליו שלש פסיעות ויתקע החרב בלבו וישלך אותו חלל בענת
 הקדש: לפני אלהי השמים ענה יתנן ויאמר אלהי לא תשים עלי הטא
 כי הרגתיו בקדש עתה בן התן את בל העמום אשר באו עמו להצ
 ליהודה ולירושלים: אז יצא יתנן בך מתתיה ביום ההוא וילחם בעמים
 ויהרג בהם הרג רב: מספר ההרוגים אשר הרג ביום ההוא שבע מאות
 ושנים (ושבעים) אלף אשר היו הורגים אלה לאלה: בשוכו בנה עמוד על
 שמו ויקראלו מכבי מקיית החוקים: ויהי כאשר שמע אנטיוכס
 המלך כי נהרג גיקנור משגרו צר לו מאוד וישלח להביא לו בגדים הרשע
 הפסעה את עמו: ויען אנטיוכס ויאמר לבגדים הלא ידעת אם לא שמעת
 אשר עשו לי בני ישראל הרגו חילי ויבאו מתנותי ושירי: עתה על ממוניכם
 אתם בוטחים או בתיכם לכם הם - באו ונעלה עליהם ונבטל מהם הברית
 אשר פרת להם אלהיהם שבת ראש החדש ומילה: אז בגדים הרשע וכל
 מתנותיו באו לירושלים ויהרג בהם הרג רב ויגזר בה גזרה נמורה על שבת
 ראש החדש ומילה: בהיות זה כאשר הנה דבר המלך נחפו מצאו איש
 אשר מל בנו וביאו הואיש ואשתו ויתלו אותם בנגד הילד: וגם אשה
 אשר ילדה בן אחריות בעלה ותמל אותו לשמונה ימים ותעל על החומת
 ירושלים ובנה מהיל בנה: ותען ותאמר לה אויבדים בגדים הרשע אתם
 חושבים לבטל מאתנו הברית אשר פרת עמנו ברית אבותינו לא נבטל
 מפני שבת ראש החדש ומילה מבני בנינו לא יסר: ותפל בנה לארץ
 ותפול אתיו וקמתו שגיתם כאחד ורכבים מבני ישראל אשר היו עושים

37 בן בימים ההם ולא שנו ברית אבותם: בזמן ההוא אמרו בני ישראל
 אלה לאלה באו ונלך ונשבות במערה פן נחלל אתיום השבת וילשינו
 38 אתם לפני בגרים: אז בגרים הרשע שלח אנשים חלוצים ויבאו וישבו על
 פי המערה ויאמרו אליהם יהודים צאו אלינו אכלו מלחמנו ושתו מייננו
 39 ונמעשינו תהיו עושים: ויענו בני ישראל ויאמרו אלה לאלה זוכרים אנחנו
 אשר צונו יי עלהר סיני ששת ימים תעבוד ועשית כל מלאכתך וביום
 השביעי תשבות עתה טוב לנו אשר נמות במערה מאשר נחלל אתיום
 40 השבת: בהיות זה באשר לא יצאו אליהם היהודים ויבאו עצים וישרפו
 41 עלפי המערה וימותו כאלה איש ואשה: אחרי כן יצאו חמשה בגימתייה
 ידעו וארבעה אחיו וילחמו בעמים ויתרגו בהם הרג רב ויגרשום לאי הים
 42 כי בטרם באלהי השמים: אז בגרים הרשע נכנס בספינה אחת
 43 וגם אל אנטיוכס המלך ועמו אנשים פליטי הרב: ויען בגרים ויאמר
 לאנטיוכס המלך אתה המלך שמת צווי לבטל מן היהודים שבת ראש
 44 החדש ומילה מרמה גדולה ומרד בתוכה: אשר אביילנו כל העמים
 והאמות והלשונות לא יוכלו לחמשה בני מתתיהו מאריות הם חזקים
 45 ומנשרים הם קלים ומדבירים הם ממהירים: עתה המלך עצרתי תישב
 עליך ולא תלחם באנשים מעט כי אסתלחם בהם ותבוש בעיני כל
 46 המלכים: לכן כתוב ושלח ספרים בכל מדינות מלכותך ויבאו שרי
 החילות ולא ישאר מהם אחד וגם פילים מלבשים שריונים יהיו עמדם:
 47 וישב הדבר בעיני אנטיוכס המלך וישלח ספרים לכל מדינות מלכותו
 ויבאו שרי כל העמים והממלכות וגם פילים מלבשים שריונים עמדם
 48 באו: שנית קם בגרים הרשע ויבוא לירושלים בקע החוקה וינתק המבוא
 וישבר במקדש שלש עשרה פרצות⁽¹⁾ וגם מן האבנים שבר עד אשר היו
 בעפר ויחשוב בלבו ויאמר הפעם הזאת לא יוכלו לי פי רב חילי ועו ידי.
 49 ואלהי השמים לא חשב כן: וכשמזע חמשה בני מתתיהו קמו ויבאו למצפה
 50 ונלש אשר היה שם פליטה לבית ישראל בימי שמואל הנביא: צום גזרו
 51 וישבו על האפר לבקש רחמים מלפני אלהי השמים: אז גפל בלבם עצה
 טובה יהודה הבכור שמעון השני השלישי ידעו הרביעי ינתן החמישי
 52 אלעד: ויברך אותם אביהם וכן אמר יהודה בני אנפה אותך⁽²⁾ ליהודה

⁽¹⁾ חם אלעדו נמות מרק כ', י"ג פרטות היו זו נפולג שמרסם מלכי יון, חזק גדולס תוח כנגדס י"ג כחשיות.
⁽²⁾ נדוסים אלפני הלסן אודה ססך וכו' וכוז כלי סכנס ולינו חלל סעות פוסתיק, כי נוסחל סלריות הלסן
 פוסתיק כיוסס וכו' פודסוך כסשסן וכו' וכוז לסן דסיון וכו' סזר ססעוך כסכר כסו סגסס.

בְּרִיעֶקֶב אֲשֶׁר הָיָה נִמְשָׁל לְאַרְיֵה: שִׁמְעוּן בְּנֵי אֲדָמָה אוֹתְךָ לְשִׁמְעוֹן בְּנֵי
 יַעֲקֹב אֲשֶׁר הָרַג יוֹשְׁבֵי שְׂכָם: יוֹחָנָן בְּנֵי אֲדָמָה אוֹתְךָ לְאַבְנֵר בְּרִעַר שִׁרְיָ
 צָבָא יִשְׂרָאֵל יוֹנָתָן בְּנֵי אֲדָמָה אוֹתְךָ לְיוֹנָתָן בֶּן־שָׁאוּל אֲשֶׁר הָרַג עִם
 פְּלִשְׁתִּים: אֶלְעָזָר בְּנֵי אֲדָמָה אוֹתְךָ לְפִינָתָם בְּרִאֲלֶעָזֶר אֲשֶׁר קָנָא לְאַלְהֵינוּ
 וְהַצִּיל אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: עַל־זֶה יֵצְאוּ הַמּוֹשֵׁה בְּנֵי־מִתְתָיָה בַיּוֹם הַזֶּה וְיִלְחָמוּ
 בְּעַמִּים וַיְהָרְגוּ בָהֶם הָרַג רַב וַיְהָרַג מִהֶם יְהוּדָה: בְּאוֹתָהּ שָׁעָה בְּאֲשֶׁר
 רָאוּ בְנֵי מִתְתָיָה כִּי נִהְרַג יְהוּדָה שָׁבוּ וַיָּבֹאוּ אֶל־אֲבִיהֶם: וַיֹּאמֶר לָהֶם לָמָּה
 שָׁבַתְתֶּם וַיַּעֲנוּ וַיֹּאמְרוּ עַל־אֲשֶׁר נִהְרַג אַחֵינוּ אֲשֶׁר־הָיָה חָשׁוּב בְּכָלֵנוּ: וַיַּעַן
 מִתְתָיָה אֲבִיהֶם וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֲנִי אֵצֵא עִמָּכֶם וְאַלְחֶם בְּעַמִּים פְּרִיאֲבוֹ
 בֵּית יִשְׂרָאֵל וְאַתֶּם גִּבְהַלְתֶּם עַל־אֲחֵיכֶם: וַיֵּצֵא מִתְתָיָה בַיּוֹם הַהוּא עִם־בְּנָיו
 וְיִלְחָמוּ בְּעַמִּים: וְאַלְהֵי הַשָּׁמַיִם נָתַן כָּל־גְּבוּרֵי הָעַמִּים בְּיָדָם וַיְהָרְגוּ בָהֶם
 הָרַג רַב כְּלֹאֲחֻזֵי חֶרֶב וְכַל־מִוְשְׁבֵי קִשְׁתֵּי שָׁרֵי הַחֵיל וְהַסִּגְנִים לֹא־נִתְּנוּ
 בָהֶם שָׂרִיד וְנִטְסוּ שְׂאֵר הָעַמִּים לְמַדְיָנוֹת הַיָּם: וְאַלְעָזָר הָיָה מִתְּעַשֵּׂק
 לְהַמִּית הַפִּילִים וַיִּטְבַּע בְּפֶרֶשׁ הַפִּילִים וְכַאֲשֶׁר שָׁבוּ בִקְשׁוּהוּ בֵּין הַחַיִּים וּבֵין
 הַפְּתִים וְלֹא מֵצְאוּהוּ וְאַחַר כֵּן מֵצְאוּהוּ אֲשֶׁר טָבַע בְּפֶרֶשׁ הַפִּילִים: וַיִּשְׁמְחוּ
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי־נָתְנוּ בְיָדֵיהֶם שׁוֹנְאֵיהֶם מִהֶם שָׂרְפוּ כְּאֵשׁ וּמִהֶם דָּקְרוּ כְּחַר־
 וּמִהֶם תָּלוּ עַל־הַעֵץ: וּבְנָרִים הִרְשַׁע הַמַּטְשֵׁה אֶת־עַמּוֹ שָׂרְפוּ אוֹתוֹ בֵּית־
 יִשְׂרָאֵל כְּאֵשׁ: וְאֵן אֲנִטְיוֹכָס הַמֶּלֶךְ בְּאֲשֶׁר שָׁמַע אֲשֶׁר נִהְרַגוּ בְּנָרִים הִרְשַׁע
 וְכַל־שָׂרֵי הַחֵיל אֲשֶׁר עִמּוֹ נִכְבְּסוּ בְּסַפִּינָה וַיָּגֵס לְמַדְיָנוֹת הַיָּם וַיְהִי כָּל־מְקוֹם אֲשֶׁר
 הָיָה כָּאֵשׁ שָׂמָּה מוֹרְדִים כֹּף וְקוֹרְאִים אוֹתוֹ הַבּוֹרְחַ: אַחֲרָיו כֵּן בָּאוּ בְּנֵי־
 חֲשִׁמוֹנִי לְבֵית הַמֶּלֶךְ וַיִּבְנוּ הַשְּׁעָרִים הַנִּשְׁכָּרִים וַיִּסְגְּרוּ הַפְּרָצוֹת וַיִּטְהָרוּ
 אֶת־הַעֲבֹדָה מִן הַחֲרוֹגִים וּמִן הַטְּמְאוֹת: וַיִּבְקְשׁוּ שֶׁמֶן זַיִת לְהַדְלִיק
 הַמְּנֹרָה וְלֹא מָצְאוּ כִּי־רָאוּ צְלוֹתִית אֶתֶּת אֲשֶׁר הָיְתָה חֲתוּמָה בְּטַבַּעַת הַבֶּן
 הַגָּדוֹל וַיִּדְעוּ כִּי הָיְתָה טְהוֹר וְהָיָה בָּהּ כֶּשֶׁעוֹר הַדְּלִקַת יוֹם־אֶחָד: וְאַלְהֵי
 הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר שָׁבַן שְׁמוֹ שֵׁם נָתַן בְּרַכָּה וְהַדְלִיקוּ מִמֶּנָּה שְׁמֹנֶה יָמִים⁽¹⁾:
 עַל־כֵּן קִיְמוּ בְּנֵי חֲשִׁמוֹנִי קִיּוֹם יְחֻזְקוּ אִסְרָ וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל עִמָּתָם בְּאֶתְדֵי
 לַעֲשׂוֹת שְׁמֹנֶה יָמִים הָאֵלֶּה יָמֵי מוֹשֵׁה וְשִׁמְשׁוֹהָ כִּי־מֵי מוֹעֲדִים הַפְּתוּכִים
 בַּתּוֹרָה וְלַהַדְלִיק בָּהֶם נִרוֹת לְהוֹדִיעַ אֲשֶׁר עָשָׂה לָהֶם אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם נִצְחָיִם:
 וְכֵּם אֵין לִסְפֹד וְלֹא לְגִזּוֹר צוּם וְתַעֲנִית זוֹלָתִי אֲשֶׁר מְקַבֵּל עָלָיו מוֹלַטְנִי
 זֶה וְהַפְּגִל לִפְנֵי אֱלֹהֵינוּ: אֵךְ חֲשִׁמוֹנִי וּבְנָיו וְאַחֵיהֶם לֹא־נָדְרוּ בָהֶם לְבַטֵּל

(1) שְׁמֹנֶה יָמִים שֶׁמֶן יִשְׂרָאֵל נִשְׂרַף וְנִשְׂרַף מִמֶּנָּה שְׁמֹנֶה יָמִים.

עבדת מלאכה. ומן העת ההיא לא יהיה שם למלכות יון: ויקבלו המלכות
 בני חשמונאי ובני בגייהם מהעת הזאת עד חרבן בית האלהים מאתים ושש
 ושלשים: על כן בני ישראל מהיום ההוא בכל גלותם שומרים הימים האלה
 וקרא להם ימי משתה ושמחה מהמזשה ועשרים לחודש בסלו שמנה
 ימים: מהעת ההיא ועד העולם לא יסורו מהם אשר היו בבית מקדשם
 ובהגים והלויים והכמיהם אשר קימו עליהם ועל בני בגייהם עד עולם:

נשלמה המגלה היונית ומסוקיה שבעים וארבעה.

סדר התפלות בתוכה.

במנחה נערב חנוכה חין חומרים תחנון, והב' מדליק בין מנחה לערבית.
 בערבית ושחרית ומנחה כל שמונת ימי חנוכה חומרים על הגסים נהורחה קודם ועל כולם (גם
 כל אן אלא הזכיר את הסם (אחילו נזכר בין אתה לסם) חוזר.
 כל ת' ימים חומרים את ההלל נצרכה תחלה וסוף חומרים אחריו הצי קריש לפי אהין בו סוסף
 (חין סן ר"ח וצנת חומרים אחריו קדיש התקבל). ואין חומרים תחנון ולא אל ארך חיים ולא למנחה.
 כל ת' ימים קורין בתורה כסדר נשא בקרבנות הנשיאים, אלא בכל יום, ומהחילין ויהי ביום
 כזה ששה (ויש מתחילין נצרכה כהנים) וקורין לבקן עד לפני הבשכו, לוי עד לחנכה המזכה, ישראל
 עד בן עשרה (ויש קורין לבקן עד ביום הראשון, לוי עד טלחה קטורת, ישראל גומר עד בן עשרה),
 חומרים ח"ק, יהללו, ומכניסין ס"ת להיכל, וחומרים אשרי, ובל"ג, ק"ת, עלינו, (ויש קהלות חומרים
 מומר ל' מומר איר חנוכה הבית, ואין חומרים מומר לאסף, ונר"ח חומרים מומר אל ר"ח קודם אל חנוכה).
 נצנת חנוכה מולחין ב' ס"ת וקורין נראון ז' נבני נפ' הכנוע וחומרים ת"ק, ובני קורין למטעיר
 נגוד חנוכה, ומפטיחין רכי וסטחי, ואין מזכירין נצנות. ואין חומרים צדקתך נצנתה. ואם יהולו ט ב' נ'
 אצנת מפטיחין נצנת שניה נצרות דאלמה.
 מוס ב' אל חנוכה קורין לבקן ביום השני עד קטרת, לוי טמיס המרה, ישראל ביום השלישי,
 חומרים הסדר כדחתמול, ובן בכל יום קורין כסדר היום כנ"ל.
 מוס ו' אכזר ר"ח חומרים אחר ההלל קריש שלם ומולחין ב' ס"ת וקורין נראון נפ' התמיד בקן
 עד רביעייה הדון, לוי עד נצנתה, אלישי פ' ר"ח כולה, רביעי נפ"ת שני ביום הששי, ואחריו קדיש, וחומרים
 יהללו ומכניסין ס"ת להיכל, אשרי ובל"ג, ח"ק ומתפללים סוסף אל ר"ח וחומרים על הנסים טהורה,
 והב' חוזר התפלה גומר הסדר.
 נצנת ר"ח חנוכה מולחין ג' ס"ת, ומסדר הקריחה כחוכה למעלה כסדר קה"ת לנצנת דף 225.
 מוס ז' חס גם הוא ר"ח מתפללין וקורין בתורה כדחתמול ונפ"ת ב' קורין לרביעי ביום השביעי,
 ואם חייט ר"ח מנהגו כאלר ימי חנוכה.
 מוס ח' קורין לבקן ביום השמיני עד מלאה קטרת, לוי עד בן פרהצור, ישראל ביום התשיעי עד
 ודברו אליו סוף הסדרה (בן מנהג פפד"ט וננותיה, אך נפולין וקלת קהלות אצנו מוסמיס טוד ס' ראונה
 אל נפולתן עד בן עשה את המנרה). ואם יום ח' נצנת קורין למטעיר ביום השמיני עד סוף הסדרה
 (ספולת קהלות עד בן עשה את המנרה).

סדר ארבע פרשיות וסימני ההפסקות.

פרשה שקלים לעולם נצנת אקודס ר"ח אוד או נר"ח עלנו חס חל נצנת.
 פרשה זכור לעולם נצנת אקודס מורים, אלא אלטעטיס ים הספוקה נצנת אלמנו ולמטעיס נצנת
 אלתורי ומטעיר נסטון.
 פרשה פרה ופרשה הודש לעולם תבוסים ומסומים הם ואין מיניהם הפסקה. וסימן ההפסקות
 מ"ו. ב"ו. ד"ד. ובי"ו. ופירושן, חס חל ר"ח אוד (ר"ל יום שני אל ר"ח אכזר ראון לחדש) נצנת או מספיקין
 מוס מ"ו לחדש, ואם חל ר"ח מוס ב' אל האטע מספיקין מוס ו' לחדש, ואם חל מוס ד' מספיקין מוס
 ד' לחדש, ואם חל מוס ו' או מוסין ב' הפסקות אצנת מוס ב' לחדש והננים מוס י"ו לחדש, ושוד הקריחה
 לחדש מראית כחוז למעלה כסדר קה"ת לנצנת דף 225.

בידי טהור: הקד גבר על שנת אב ורשע הוסיף הטא על
 הטאיו: טמן בלבו מהשבות ערומו ויתמכר לעשות רעה:
 ידו שלח בקרושי אל פספו נתן להכרית זכרם: פראור
 מרדכי בריצא קצף ודתי הקמן נהגו בשושן. לבש שק וקשר
 מספר וגור צום וישב על האפר: מי זה יעמוד לכפר שגגה
 ולמחול הטאת. עון אבותינו: גץ פרח מלולב הן הדסה עמדה
 לעזרר ישנים: קריסה הבהילו להמן להשקותו יין חסה
 תנינים: עמד בעשרו ונפל ברשעו עשה לו עץ ונתלה עליו:
 פיהם פתחו כליושבי תבל כי פור הקמן נהפך לפורנו: צדיק
 נחלץ מיד רשע אויב נתן תחת נפשו: קימו עליהם לעשות
 פורים ולשמות בכל שנה ושנה: ראיה אתה הפלרו מרדכי
 ואסתר. הקמן ובניו על העץ הלית:

מקורנו שירי נקד האל המשיע חיער הנגמלחטטטט.

שושנת יעקב צהלה ושמחה בראותם יחד הבלת מרדכי:
 השועתם הייתה לגצח ותקותם בקלהור ודור. ל. להודיע
 שבל קויד לא יבשו ולא יקלמו לגצח בלהחוסים בק: ארד
 הקמן אשר בקש לאבדי. ברוך מרדכי היהודי. ארוחה ורש
 אשת משהודי. ברוכה אסתר מננה בעדי. וגם תרסנה
 זכור לטוב:

והח' לומרים אחת קרוש וכו', קדיש שלם בלא מחקבל (והח'
 לומרים ויהי נועם, וא"ק, קדיש, ויהן לך, וטכילין) עלינו.

אם מרדכי, ומסמן הדור ונלכד הסן הטעם בידי מרדכי הטבור. חסר של מרדכי אגטל את חסרנו
 על כל מה אגג אהל לחיסם, אכל המן הרע הוא חוסף חטא על חטאת חטתיו. וחמכר, וכן נהיה
 רח' ול' טעמה הוא על' חמכר לעשות הרע (מ"א ב"א ב"ב); וכס"א ויתגבר. להכרית זכרם, ציר
 לאנד זכרם. ג' פרה, מל' טלחה נלכ (בראשית ט', י'), וחמך כן על אס הדסה היא אסתר. לעוד
 ישנים, לעזרר זכרם חטת חכמים יסוף ויטק. חסר חנינים, ל' דברים ל"ג, ל"ג. נהפך לפורנו, שו
 אטוב נלחמך ט', ב"ד. וכ"ו. נחלץ, ניטל, כמו מכלי י"א, ח'. שושנת יעקב, עש"ס כזאנה בין החיים
 (סד ל' ב'), וכן לטנח על אטנים (פסלים ט"ט) מרש רח"ו על ישראל. ותכז כחן סמיטן כלחן ו' נח
 כרשו טה ג"כ על העיר שישן אטלה ובמתה נרואתם את מרדכי לטט נחלח וחור (אסתר ח', ט').
 להודיע וכו' חרו זה אינם נבי', חטנם הנוות טיטות טוכידו וכן הוא נב"י אחר. ארור המן, טקה
 נחלחטי טגלה סוף מרן ג' וכו' רחש ט' ט"ט ועמ' סופרים ט' י"ד הלכה ו', וחלש טרדס שטול. ויהי
 גם נגמל' נגלי טגלה דף ו', ט"ז ורלה אט נחלח' ותוספות. ומסחתט טולה טכילה הנהות טיטתי לטלח
 פגלה מרן ח' חות וי"ו. אישה טפחדי, אטת הסן, אטיה טפחיד חותי. קדיש בעדי, כן כעמיד חו"כ ו'
 וכו', וכות טיטוי נקטה אל הטעל טל' ינן ס' טנד יובט יחלחט (זכרים י"ב, ח').

בשחרית פורים נכנסים לכהכ"ג בהכנסה ונתפללים בסדר של חול ואומרים בתפלה על הגסים
 נבדלה קודם ועל כולם, ואחר שחזר הא"ן התפלה אומר חצי קריש, ואין אומרים תחנון ולא אל ארץ
 אים, וטילאין ס"ת וקורין ג' חכאי' נפ' ויבא עמלק שבסוף סדר נבלת (ויז כופלין פסוק אחרון לפי
 ארץ נבדלה כי אם ע' פסוקים) ואחר הקריאה ח"ק, יהללו, ותחזירין ס"ת להיכל, וקורין נבלת אחר
 גרמתייה תחלה וטוף, וטדלגין אשר רגיא ואומרים שושנת יעקב וכו' (אכן במקומות אין אומרים
 מימים נבדלה אומרים אחר הכיח גם ביום), אשרי וכא לציון, קריש תתקבל, עלינו, ואי של יום (ויז
 קבלת אומרים עומד כ"כ למנצח על אילת השחר). ואם יש טילה נכהכ"ג מלין קודם קריאת העגלה,
 וק"ק טפ"ד מלין אחר קריאת העגלה.

טובה לשמח נפוליס ולעשות סעודה נכר ויין כל אחד כפי אחר תאיג ידו, וטכגיס לעשותה אחר
 חמ חום, ורוב הסעודה לריכה להיות ביום, ואם עשה כולה כלילה לא ילא. וטכל טקום גם כלילה
 ק אלפי טריס כן אל אחריו ישמח וירנה בסעודה קלת. ובטתל פורים נערב ענת יעשה סעודתו באחרית
 טאס נטר ענת; וטי עחלה לעשותה תמיד באחרית הרעות נידו. וטוב שיטקוק טעע נעודה קודם
 איתחיל הסעודה וטמך לדבר ליהודים היתה אורה וטטה, ואורה זו תורה. ויש טוכגיס לומר את וטר
 זה נטעדת פורים:

וְאֶת־מִרְדְּכַי מְאָרַע הַיְהוּדִים.	אֲנִי קָם לְאֶבֶד יְרֵדִים,
שָׁתוּ וְשָׁכְרוּ הַיְהוּדִים:	בְּפָרִים עִמְדָנְרָדִים
הַיּוֹת מִסְתוֹר לְמִסְפֹּר בְּעַמּוּם.	בְּרוּשׁ וְהֵדֵם, חֻקְלָם בְּנַעֲיָמִים,
כַּפָּרִים עִם וְכו':	וְחָאָה נְשָׂאָה חֵן בְּעֵינָיו,
כַּפָּרִים עִם וְכו':	חֻקְרָל־אֱלֹהֵי יַפְעֵל
כַּפָּרִים עִם וְכו':	מִדְּכַי וְאַסְתֵּר הַמְלֻכָּה
כַּפָּרִים עִם וְכו':	

חייב כל אחד נפוליס לשלוח לרעהו לפחות שמי טנות טעניו טאכל או עטתה או טיני טרקחת,
 וכל הטנה לשלוח לרעים הרי זה טאונת. ואם אין לו טה לזוטר טחליף עם חנרו זה שלח לזה סעודתו
 זה שלח לזה סעודתו. גם הטכל טחויב לשלוח טנות אטילו תוך ז', ואחרים אין אולחיס לו כל י"ב
 טדג, ואם אין טעיר אלת הוא עם הטכל חייב לשלוח כדי לקיים טשלוח טנות ולא יאלת לו
 טנחקיס ולא כל דער אל עטתה. וחייב כל אחד לתת טתנות לעניים ויתן לפחות ג' טתנות לכ' עניים,
 ויש לשלוח טתנות וכן טענות ביום ולא כלילה. וטוטכ להרעות נטתנות אכיוניס טלהרעות נטעודה, ארין
 עתה גחלה וטטפארס אלת לשמות לב עניים ויתוטיס ואלטנות, שהטטח לב הטטללים דוטה לכחינה.

למנחה נפוליס אומרים על הגסים בתפלה, אכל לא לערנית ט"ו אהא זאן פורים.
 גם באזן פורים נוכגין עתה ואין אומרים תחנון ולא לענות.
 ענת העטר עושים פורים קטן נחד אדר ראשון נארענה עבר וטחטכה עבר ט וטכגיס גם
 טט קלת עתה ואין אומרים נהם תחנון ולא לטנח ולא אל ארץ אפים. אכן סדר הפרשיות ופורים
 גדול עשים לעולם נאדר שני הסטוך לניסן.

אנני וכו', רחמי תרחי הוטר אברדום. אנני, הטן. ירדים, יאלל. כפרים, ל' אר ד', י"ג. ומה טעמו
 על יימת טכטטיס וטוטיס. שחג, אס ה', א'. ברוש ווריס, תולרים למרדכי ואסתר (טגלה דף י', ט"ז). רואה,
 לפתוח ערה את אסתר וע"פ אסתר ה', נ'. הן כל, ל' איז ל"ג, כ"ט. סדר ל' יעני ט', י"ב. ואם
 כתיב ב"ש"י טן הנפדר א"ל, אך נטלה ג"כ ששלים (ט"ט כ' י') והוא נטרדו שש"ל וטקל זה טכג הכיטן.

סדר תשעה באב

חשעה באב לא יחול לעולם כ"ח בחדר טיטי חנה"ז, חלף אהם חל כצנת נדחה ליום ח'
 צצנת אלפני ט' נחב או צצנת ע' נחב קורין ס' דצריס, ומפטיורין חוין ישעי' (אשר ע"כ עם הצנת
 שבת חוין), והגדול אצטור עולה למפטיור, אע"ס אכר עלה בצליסי או בצאי.
 צצנת ט' נחב טוהגיס לחכול צצנות היום או קודם מצחה סעודה קצועה ולהצרות נה קצת מצכלים,
 אכל סעודה הטפסקת אין דעתו לחכול עוד אחריה אוכלים אחר חלות. וכוהגיס צצעודה הטפסקת לצ
 על גבי קרקע כחבל, אכל אין לריך לחלון טנעלוס עד הלילה, גם מותר לחזור וליצב על הספסל אחר
 סעודה טפסקת אם עדיין יום, ולריך ליוהר אלא יצנו אצנה יחד על אולחן אחד אלא יתחייבו צצנת
 לזיוטון; אלא יצב כל אחד לצדו, אפילו צצדר אחד, ויצרך כל אחד לעצמו. אין נפילת אפיס צצנת,
 וצצנת אין אומרים דקתך, ונהגו צצדיונות אלו אין אומרים גם פרקי אבות. אם חל ט' נחב צצנת או
 צצחד צצנת אוכל צצר וצחה יין צצעודה טפסקת ומעלה על אולחנו אפילו צצעודת אצמה צצנת טלכות,
 אלא אצריך להפסיק טנעוד יום, ולא יצנה נה צצחה. אע"ס אכל סעודה טפסקת. מותר לחזור ולחכול, אלא
 א"כ קבל עליו צצירוס אלא לחכול עוד היום. וצין אצמעות אסור צצכילה וצכל דבר האסור צצט' נחב, לצן צצול
 לריך להצלין טנעלים קודם אהולכים לנהב"ג, אכל צצנת אין חולצין אלא לחצר צצכו, מפני צצוד צצנת.
 בערביות לע' נחב הולכים לנהב"ג ומפטיורין הפרוצות ואין מדליקין רק צצ אחד לפני אצניה ועד
 צצ אחד אהם יצנה ידליקוהו טנעט, ומפטיורין צצקול דעטה ודרך צצבי כצכלים, ואין אומרים נחם ולא ענה,
 ואם חל צצולאי צצנת אומרים הצלה צצונן דעת. ואחר תפלת לחש אומר אצ קדיש אצם צצלת חתקבל
 (ויס קבלו קדיש חתקבל, ויס קבלו חלי קדיש), ויוצב לחצן וקורח טנעלת איכה צצלת צצכה, וצכל איכה
 צצציה קילו יותר צצצני ויללה, וצצצניע לפסוק השיצבו אומרים אותו הקהל צצקול רם ואח"כ מטייס חתון
 וחוזרים הם לחצרו טעם צצנית וצן האצן אחריהם, ואח"כ אומרים פיוטי הקינות וצצצלומס יקום האצן
 ויעטוד לפני העטוד ואומרים ואתה קדוש, קדיש שלם צצלי חתקבל, עליצו. וצצצל צצולאי צצנת אין אומרים
 ויס טעם ולא ויתן לך, והאצן אחד צצסיס תפלת לחש ואמר קדיש פוצט ידיו לחור הצר וצצרך צצור
 סאורי דאש, וצן היחיד, אכל אין טצרכים על הצצמיס, גם נוהגים אלא לצצך הצנים, ואז צצולאי ס' נחב
 טצדילין על הצום צצה"ג והצנדיל, אכל אין טצרכים לא על הצר ולא על הצצמיס. אכל חוך צצנה יס
 אצנתו מותר לו לילך לנהב"ג לצצוע הקינות.
 בשחריות ט' נחב טצכמיין לנהב"ג ומפטיורין הצרכות ופרציות הקצננות כצדרן צכל יום, רק צצנתללים
 הצל צקול דעטה צצרך הצכלים. ואין טצעעפסיס צצולית גדול ואין טצניחסיס תצילין (לצן גם צצנת עוסר
 יצרתל צצפתרה אין לחצרה צצצריח כי אם צצנחה, ויס טן המדקדקים אצם אין אומרים צצצנת אע"פ ב'
 כל צצבי) וקורין ק"ג צצצכותיה ועומדים להצפלה תפלת אצנה עצרה צצלת ואין אומרים עננו ולא נחם,
 והאצן חור הצפלה ואומר עננו צצן גואל לחפח צצכה צצני עלמה, (וטן הדין רצוי לוטר גם נחם צצצרת
 אלא צצצוב הצפלות נהגו להצתין טלצצרו עד תפלת טנחה, ויס קהלות אצם עננו איצו לוטר צצצרת
 ואינו לוטר צצצנת צצנים, וטנחה רוב הקהלות להופיץ פיוטי קצכות צצין צצכות י"ת, וצצסיס הצפלה חור
 האצן ח"ק, ואין איערים חצטון, ואומרים אל חרך אפיס (וכצצ פולין אין אומרים) ומוליצין ס"ת וקורין ט'
 ג' חצבי צצצדר ואחצון צצצ' כי חוליד צצנים, כהן עד וצכל נפצך, לוי עד סלצרו, יצרתל והוא הצפטיור
 עד סוף ספק, ואין אומרים טי אצרך לעולים לחורה, ואחר פיוס הקציה חור האצן חלי קדיש (ועצנה
 קדיש זה אצוצר אותו אחר אקרא הצכסי המפטיור טפני אהוא טמנין הקצותים ואי אצצר להפסיק צצניסם),
 וגולצין ס"ת ומפטיורין אפף אפפסם צצניון צצבי ומצרכים לחצריה ג' צצכות עד טנן דוד, ומחזירין ס"ת
 להיכל, ויוצגים על הצרך ואומרים הקינות, וצצצנת הקינות אצמר לצצצר ולצלת חוך לנהב"ג כדי אלא יפסיק לו טן
 הצצנות, וחחמיס הקינות צצפוקי צצצנה כצו צצצנית, ואח"כ אומרים אשרי (ואין אומרים למצלת) וצצצג, ומדלגים
 אצ פסוק וצצני וצצת צצית וצצחילים ואתה קדוש וגו' ואומרים קדיש שלם צצלת חתקבל, ואח"כ קוראים
 צצצני ל"ד קצבו צצנים וכו' עד וצבו יצן וצצצרה, ואומרים עליצו, ואין אומרים צצרים ומצוריס. צצם טילה חין
 אחר צצצרת הקינות לחצר אכר חצרו פסוקי צצצנה, ואצני הצן וצצול ומצדק מוצרים ללצום צצדי צצנת.
 לצצצרה צצט' נחב טצעעפסיס צצולית ועניחסיס תצילין ומצרכים עליהם (ואז יס לוטר ג"כ צצצנת שצד
 יצרתל אצו מדלגים צצצרת) גם מצלימיס טה אצצרו לוטר צצצרת טן תהלים צצרים ומצוריס, ואצצצם
 ס' הצמיד, אשרי, ח"ק, ומוליצין ס"ת וקורין ס' ויחול לחצון ג' אעצו לחורה צצצד כדי ליתן להם ס'
 שצרך, וגולצין ס"ת ומפטיורין דרשו ומצרכין לחצריה כצו צצצרת, ומצניעין ס"ת, והאצן חור ח"ק ומפטיורין
 להצפלה י"ת צצלת ואומרים נחם צצצנה ידועלים, ועננו צצצט קולנו, ואומרים רצוק אצ תענית צצלתי צצצר,
 והאצן חור הצפלה חור קדיש חתקבל. ואין אומרים חצטון. ואומרים עליצו, ומפטיורין לנצחיהם. ועדיין כל
 דיני ט' נחב טוהגיס עד סלילה.
 למולאי ט' נחב ממצפלים עצצית מצצנה. ואם חל ט' נחב צצנים אחד צצנת טצדילין על הצום
 צצניחטי ט' נחב צצה"ג והצנדיל, אכל לא על הצר ולא על הצצמיס. ומקדצין הצצנה צצולאי ס' נחב
 צצנת אחר ט' נחב קורין לעולם סדר ואחצונן, ומפטיורין צצצני טנן ס' נחבו צצריס ע"ס גו'
 ועל עם זה קרא שבת נחמו. ומצנת ו' וצילך ממצדיין צכל צצנת הפצרה אחת אצ נחחחח עד צצנת אלפני ר"ה.

סדר פרשיות

למנחה בשבת ולשני וחמישי לתעניות ולחה"מ וחנוכה ופורים.

בשבת במנחה עולות ס"ח וקוראים ג' חכמים בסדר אל שנת הנאה, וכן בשני וחמישי. וכתענית
ג' שנה ומנחה קורין ג' גברי כפ' ויהל, חזן טן ט' נחב שחית שקורין כי הוליד בניס. וכתענית
קורין ג' כפ' חנוכה בסדר כח. ובר"ח בחול קורין ד' גברי בסדר פינתם טן וידבר אל ס' התמיד על סוף
ס' ל"ח. וכתע"ט בחול קורין ד' גברי בענינו של המועד. וכל חלה חזן פוחתין טכין וזין טוסיפין עליסן.

בפרשת

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ: וְהָאָרֶץ הָיְתָה תְּהוֹמוֹת
וּבְהוֹ יַחַשְׁדָּן עַל־פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל־פְּנֵי הַמַּיִם: וַיֹּאמֶר
אֱלֹהִים יְהִי אֹר וַיְהִי־אֹר: וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת־הָאֹר כִּרְטוֹב וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים בֵּין
הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ: וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ לַיְלָה וַיְהִי־עֶרֶב
וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם אֶחָד: לוי
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רָקיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם וַיְהִי
מִבְדִּיל בֵּין מַיִם לַמַּיִם: וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־הַרְקִיעַ וַיְבָרֶךְ בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר
מִתַּחַת לַרְקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לַרְקִיעַ וַיְהִי־כֵן: וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַרְקִיעַ
שָׁמַיִם וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי: ישראל
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקּוּ הַמַּיִם
מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל־מְקוֹם אֶחָד וְתִרְאֶה הַיַּבְשָׁה וַיְהִי־כֵן: וַיִּקְרָא אֱלֹהִים
לַיַּבְשָׁה אֶרֶץ וּלְמִקְוֵה הַמַּיִם קָרָא יַמִּים וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּרְטוֹב: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
תִּדְשֵׂא הָאָרֶץ דָּשָׂא עֹשֶׂב מִזֵּרִיעַ זֶרַע עֵץ פְּרִי עֹשֶׂה פְּרִי לְמִינֵהוּ אֲשֶׁר זֶרַע
בָּן עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי־כֵן: וַתֵּצֵא הָאָרֶץ דָּשָׂא עֹשֶׂב מִזֵּרִיעַ זֶרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ
אֲשֶׁר זֶרַעוֹ זֶרַע לְמִינֵהוּ וַיֵּרָא אֱלֹהִים כִּרְטוֹב: וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי
בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי:

אֵלֶּה הַתּוֹלְדוֹת גֵּן גֵּן אִישׁ צִדִּיק תְּמִים הָיָה בְּדוֹתָיו אֶת־הָאֱלֹהִים
הַתּוֹלְדוֹתֵיהֶם: וַיֻּלְד גֵּן שְׁלֹשָׁה בְנִים אֶת־שֵׁם אֲתָחָם וְאֶת־יִשְׁפָת: וַתִּשְׁתַּחֲוֶה
הָאָרֶץ לִפְנֵי הָאֱלֹהִים וַתִּמְלֹא הָאָרֶץ חֵמָם: וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת־הָאָרֶץ וַהֲגִה
נִשְׁתַּחֲוֶה כִּיהִשְׁחִית כָּל־בָּשָׂר אֶת־דַּרְכָּהּ עַל־הָאָרֶץ: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְגֵן
כָּל־בָּשָׂר בָּא לִפְנֵי כִּרְמִלָאֵהּ הָאָרֶץ חֵמָם מִפְּגִידָהּ וַהֲגִי מִשְׁחִיתָהּ
אֶת־הָאָרֶץ: עֲשֵׂה לְךָ תֵּבַת עֲצֵי־גֹפֶר קָנִים תַּעֲשֶׂה אֶת־תֵּבָתְךָ וּבְפִתָּהּ אֶתֶּה
מִבֹּת וּמִזֵּין בְּבִפְרִי: וְזֶה אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה אֶתֶּה שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אַמָּה אַרְבֵּי הַמִּטָּה
חֲמִשִּׁים אַמָּה רֹחְבָהּ וּשְׁלֹשִׁים אַמָּה קוֹמָתָהּ: צִדֵּי תַעֲשֶׂה לַתֵּבָה וְאֵל
אַמָּה תְּבַלְלֶנָה מִלְמַעְלָה וּפִתְחָהּ תִּתֵּן בַּצֶּדֶה תִּשִׂים תְּהִתִּים שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים
תַעֲשֶׂה: לוי
וְאֲנִי הֲגִי מִבֵּיא אֶת־הַמִּבּוֹל מַיִם עַל־הָאָרֶץ לְשַׁחַת כָּל־
בָּשָׂר אֲשֶׁר־בָּן רֵחַ חַיִּים מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם כָּל־אֲשֶׁר בָּאֶרֶץ יַעֲנֶה: וַיִּקְבְּצֵי
אֶת־בְּרִיתִי אִתְּךָ וּבֵאת אֶל־תֵּבָתְךָ אֶתֶּה וּבְנֶיךָ וְאִשְׁתְּךָ וּבְנֵי־בְנֶיךָ אִתְּךָ:
וַיִּבְרָךְ לְהוֹי מִכָּל־בָּשָׂר שְׁנַיִם מִכָּל תֵּבָה אֶל־תֵּבָתְךָ לְהַחֲיוֹת אִתְּךָ זָכָר וּנְקֵבָה

יהוה: ישראל. מהעוף למיניהו ומן הבהמה למיניה מכל רמש הארץ
למיניה שנים מכל יבאו אליך להחיות: ואתה קח לך מכל מאכל אשר
יאכל ואספת אלה ויהי לך ולתם לאכלה: ויעש גח ככל אשר צוה
אתו אלהים בן עשה:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל אַבְרָם לֵךְ לָךְ מֵאֶרֶץ וּמִקְדֹּלֶתָהּ וּמִבְּרִית אַבְרָם אֶל
הָאֲרֶז אֲשֶׁר אֲרָאָה: וַאֲעִשֶׂךָ לְגֹי גֵחֹל וְאַבְרָכָה וְאַגְדִּלָּה שְׂמֶךָ וְיִהְיֶה בְרִיתִי:
וְאַבְרָהָהּ מִבְּרִיתִי וּמְקַלְלָהּ אֲדָר וּנְבָרְכֶנּוּ בָךְ כָּל מִשְׁפַּחַת הָאָרֶץ: *
וַיֵּלֶךְ אַבְרָם בְּאִשְׁר הַיָּבֵר אֵלָיו יְהוָה וַיֵּלֶךְ אִתּוֹ לוֹט וְאַבְרָם בְּדֹמֶשׁ שָׁנִים
וְשִׁבְעִים שָׁנָה בְּצֵאתוֹ מִחָרָן: וַיִּקַּח אַבְרָם אֶת שָׂרִי אִשְׁתּוֹ וְאֶת לוֹט בְּרֵאִיו
וְאֶת בְּנֵי רְכֻשָׁם אֲשֶׁר רָכְשׁוּ וְאֶת הַנַּפְשׁ אֲשֶׁר עָשׂוּ בְּחָרָן וַיָּצֵאוּ לְלֶחֶם
אֲרָצָה כְּנָעַן וַיָּבֹאוּ אֶרֶץ כְּנָעַן: וַיַּעֲבֹר אַבְרָם בְּאֶרֶץ עַד מְקוֹם שְׂכָם עַד
אֵלֶּן מִרְדָּי וַחֲבֻנְעָנִי אִו בְּאֶרֶץ: וַיֵּרָא יְהוָה אֶל אַבְרָם וַיֹּאמֶר לְרַעְיָה אֵת
אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת וּבֶן שָׁם מִזֶּבֶח לַיהוָה הַנִּרְאָה אֵלָיו: וַיַּעֲתֵק מִשָּׁם הַיְהוּדָה
מִקְדָּם לְבֵיתֵאל וַיֵּט אֶתֵּלָה בֵּיתֵאל מִיָּם וְהָעִי מִקְדָּם וַיִּבְרָשֶׁם מִזֶּבֶח לַיהוָה
וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה: וַיִּסַּע אַבְרָם הַלֹּךְ וַיָּגִסֶע הַנְּגָבָה: ישראל. וְיִהְיֶה רֵעֵב
בְּאֶרֶץ חֵד אַבְרָם מִעֲרֹמָה לְגֹר שָׁם כִּי רָבַד הָרָעַב בְּאֶרֶץ: וַיְהִי כַּאֲשֶׁר
הִקְרִיב לָבֹא מִעֲרֹמָה וַיֹּאמֶר אֶל שָׂרִי אִשְׁתּוֹ הַזֹּהֲנָה יָדַעְתִּי כִּי אִשָּׁה יָפֵה
מֵרָאָה אֵת: וְהִנֵּה כִּי רָאִיו אֶתְךָ הַפְּעֻרִים וְאָמְרוּ אִשְׁתּוֹ וְאֵת וְהִרְעוּ אֹתִי וְאָמְרוּ
יְהוָה: אִמְרִינָא אֲדָתִי אֵת לְמַעַן יִיטְבְּלִי בְּעַבְדְּךָ וְהִיחַתָּה גַּפְשִׁי בְּגִלְגָּלָה:
ישראל.

וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה בְּאֵלָיו מִמְּרָא וְהוּא יָשֵׁב פְּתוּחַ הָאֵהָל בְּחַם הַיּוֹם: וַיֵּצֵא
עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה אַנְשִׁים נֹכְדִים עֵלָיו וַיֵּרָא וַיֵּרֶץ לִקְרֹאתָם מִפְּתַח
הָאֵהָל וַיִּשְׁתַּחוּ אֶרֶץ: וַיֹּאמֶר אֲדָנָי אִם נָא כַּעֲשֵׂתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲלֵנָא תַעֲשֵׂה
מַעַל עִבְדֶּךָ: יִשְׁדָּנָא מַעֲטָרִים וְחֻצֵי רַגְלֵיכֶם וְהִשְׁעֵנִי תַחַת הַעֵץ: וְאֶתְּיָה
פַּחֲלָתָם וְסַעְדוּ לְבָבְכֶם אֶתְךָ תַעֲבֹדוּ כִּי עַל בֶּן עַבְדְּכֶם עַל עִבְדְּכֶם וַיֹּאמְרוּ בֶן
תַעֲשֵׂה כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ: * וַיִּמְדָּר אַבְרָם הָאֵהָלָה אֶל שָׂרָה וַיֹּאמֶר
מֵתָהּ שְׁלֹשׁ סָאִים קָמָה סֵלֶת לֹאֲשִׁי תַעֲשֵׂי עֲנֹת: וְאֶל הַבְּקָר רִצָּן אַבְרָם וַיִּשָּׂא
בְּדָבָר בָּךְ וְשׁוֹב חֲמוֹן אֶל תַּנְשֵׁר וַיִּמְדָּר לַעֲשׂוֹת אִתּוֹ: וַיִּקַּח חֲמָאָה וְהִלְבִּיבָךְ
בְּקָר אֲשֶׁר עָשִׂה חֲמוֹן לְסַגִּיתָם וְהוּא עַמֵּד עֲלֵיכֶם תַּחַת הַעֵץ וַיֹּאבְלוּ: *
וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אַתָּה שָׂרָה אִשְׁתְּךָ וַיֹּאמֶר הִנֵּה בְּאֵהָל: וַיֹּאמֶר שׁוֹב אֲשׁוּב אֵלֶיךָ *
בְּשַׁת תֵּה וְהַשְׁבִּיבֵן לְשָׂרָה אִשְׁתְּךָ וְשָׂרָה שָׁמַעַת פְּרִיָה הָאֵהָל וְהוּא אַבְרָם: *
וְאַבְרָם וְשָׂרָה וְקַיִם בָּאִים בְּיָמֵם תֵּלֵל לְחַיֵּית לְשָׂרָה אִתָּה בְּנָשִׁים: וְהַשְׁבִּיבֵן

שָׁרָה בְּקִרְבָּהּ לֵאמֹר אַחֲרַי בָּלְתִי הַיְתַדְהִלִּי עַד־נָתַתְּ וְאֵדְנִי וְקוֹן: וַיֹּאמֶר יְהוָה
 אֲלֵאבְרָהָם לִמְרָה זֶה צְחָקָה שָׂרָה לֵאמֹר הֲאֵף אֲמַנָּם אֵלֶּךָ וְאֲנִי וְקִנְיָתִי:
 וְהִשְׁלֵא מִיְהוָה דְּבַר לְמוֹעֵד אֲשׁוּב אֵלֶיךָ בְּעֵת חַיָּה וְלִשְׂרָה בֵּן:

וַיְהִי חַיֵּי שָׂרָה מֵאָה שָׁנָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וְשִׁבְעֵי שָׁנִים שְׁנַיִם חַיֵּי שָׂרָה: ^{חיי שרה}
 וְתָמַת שָׂרָה בְּקִרְיַת אַרְבַּע הוּא חֶבְרוֹן בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיָּבֵא אַבְרָהָם לִסְפֹּד
 לְשָׂרָה וּלְבִקְתָּהּ: וַיָּקָם אַבְרָהָם מֵעַל פְּנֵי מֵתָהּ וַיְדַבֵּר אֶל־בְּנֵי חַת לֵאמֹר: גֵּר
 וְחֹשֶׁב אֲנִי עִמָּכֶם הָנֹה לִי אַחֲזֹתֶקְבֹּר עִמָּכֶם וְאַקְבְּרָה מִתִּי מִלְּפָנֶיךָ: וַיַּעֲנוּ
 בְּרִיחַת אֶת־אַבְרָהָם לֵאמֹר לוֹ: שְׁמַעְנוּ אֲדֹנָי גִּישׁוּ אֱלֹהִים אֶתָּה בְּתוֹכֵנוּ
 בְּמִטְרֵי קְבֻרֵינוּ קְבֹר אֶת־מֵתְךָ אִישׁ מִמֶּנּוּ אֶת־קְבֻרָו לְאִיזְכְּלָהּ מִמָּוָה מִקְבֹּר
 מִתָּךְ: וַיָּקָם אַבְרָהָם וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לְעַם־הָאָרֶץ לְבְנֵי־חַת: ^ל וַיְדַבֵּר אִתָּם
 לֵאמֹר אֲסִיֵּשׁ אֶת־נַפְשְׁכֶם לְקַבֵּר אֶת־מִתִּי מִלְּפָנֶיךָ שְׁמַעְנוּנִי וּפְנֵעַרְלִי בְּעַסְרוֹן
 קְדוֹשׁ: וַיִּסְרְלִי אֶת־מַעְרַת הַמַּכְפֵּלָה אֲשֶׁר־לוֹ אֲשֶׁר בְּקִצְעָה שְׂדֵרָה בְּכַסְף
 מֵלֹא יְהֻנְנָה לִי בְּתוֹכְכֶם לְאַחֲזֹתֶקְבֹּר: וַעֲסְרוֹן יָשָׁב בְּתוֹךְ בְּנֵי־חַת וַיַּעַן עַסְרוֹן
 חֲדָשִׁי אֶת־אַבְרָהָם בְּאָזְנֵי בְנֵי־חַת לְכֹל בָּאֵי שְׁעַר־עִיר לֵאמֹר: לֹא־אֲדֹנָי
 שְׁמַעְנֵי הַשְּׂדֵה נְתַתִּי לָךְ וְהַמַּעְרָה אֲשֶׁר־בָּהּ לָךְ נְתַתִּיהָ לְעֵינֵי בְנֵי־עַמִּי נְתַתִּיהָ
 לְךָ קְבֹר מִתָּךְ: וַיִּשְׁתַּחֲוֶה אַבְרָהָם לְפָנָי עַם־הָאָרֶץ: ^{ישראל} וַיְדַבֵּר אֵל
 עַסְרוֹן בְּאָזְנֵי עַם־הָאָרֶץ לֵאמֹר אֵף אִם־אֵתָּה לוֹ שְׁמַעְנֵי נְתַתִּי כַּסֵּף הַשְּׂדֵה
 שֶׁחִמְצִי וְאַקְבְּרָה אֶת־מִתִּי שָׁמָּה: וַיַּעַן עַסְרוֹן אֶת־אַבְרָהָם לֵאמֹר לוֹ: אֲדֹנָי
 שְׁמַעְנֵי אֶרֶץ אַרְבַּע מֵאוֹת שֶׁקֶל־כַּסֵּף בֵּינִי וּבֵינֶךָ מִיְהוָה וְאֶת־מִתְךָ קְבֹר:
 וַיִּשְׁמַע אַבְרָהָם אֶל־עַסְרוֹן וַיִּשְׁקַל אַבְרָהָם לְעַסְרוֹן אֶת־כַּסֵּף אֲשֶׁר דִּבֶּר
 בְּאָזְנֵי בְנֵי־חַת אַרְבַּע מֵאוֹת שֶׁקֶל כַּסֵּף עֶבֶר לְסוֹף:

וְאַלֶּה תוֹלְדֹת יִצְחָק בְּרַאבְרָהָם אַבְרָהָם הוֹלִיד אֶת־יִצְחָק: וַיְהִי יִצְחָק
 בְּרַאבְרָעִים שָׁנָה בְּקִרְיַתוֹ אֶת־רִבְקָה בַּת־בְּתוּאֵל הָאֲרָמִי מִשְׁבֵּן אֲדָם אִתּוֹת
 לְבֵן הָאֲרָמִי לוֹ לְאִשְׁתּוֹ: וַיַּעֲמֵר יִצְחָק לַיהוָה לְנִכְחַ אִשְׁתּוֹ כִּי עֲקָרָה הוּא
 וַיַּעֲמֵר לוֹ יְהוָה וַתֵּבֵר רִבְקָה אִשְׁתּוֹ: וַיִּתְרַצְצוּ תְּבָנִים בְּקִרְיַתוֹ וַיִּתְאָמֵר אִסְכֵּן
 לְמֵתָה זֶה אֲנִי וְתִלְךָ לְדָרֶשׁ אֶת־יְהוָה: ^ל וַיֹּאמֶר יְהוָה לָהּ שְׁנֵי גִּילִים
 בְּבִטְנָהּ וּשְׁנֵי לְאֻמִּים מִמֶּנּוּ יִסְרָדוּ וְלֹאִם מִלֹּאִם יִאֲמְרוּ וְהָבָה יַעֲקֹב עֲשִׂיר:
 וְיִסְלָא יִסְרָאֵל לְלֵדָת וְהָיָה חוֹמָם בְּבִטְנָהּ: וַיָּצֵא הָרִאשׁוֹן אֲדָמִי בֵּלָל בְּאֶבְרַת
 שְׁעַר הַקְּרָאָ שְׁמוֹ עֲשָׂו: וְאַחֲרָיו יָצָא אִתּוֹ וַיְהִי אִתּוֹת בְּעֵקֶב עֲשָׂו וַיִּקְרָא
 שְׁמוֹ עֵקֶב וַיִּצְחָק בְּרַשְׁשִׁים שָׁנָה בְּלֵדָת אִתָּם: ^{ישראל} וַיְהִי־לֵהּ תְּבָנִים
 וַיְהִי עֲשָׂו אִישׁ יָדַע צֵד אִישׁ שָׂרָה וַעֲקֵב אִישׁ תָּם יָשָׁב אֱלֹהִים: וַיִּבְרָךְ

יצחק את עשו כי ציד בפיו ורבקה אהבת את יעקב: ויגיד יעקב נזיד ויטא
 עשו מן השדה והוא עיף: ויאמר עשו אל יעקב הלעיטני נא מדהאדם
 האדם יהיה פי עיף אנכי עלבן קראשמו אדום: ויאמר יעקב מכה
 כיום את בכרתך לי: ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות ולמה זה לי
 בכרה: ויאמר יעקב השבעה לי כיום וישבע לו וימכר את בכרתו ליעקב:
 ויעקב נתן לעשו לחם ונזיד עדשים ויאכל וישת ויגם וילך ויבו עשו את
 הבכרה: ויהי רעב בארץ מלכוד הרעב הראשון אשר היה בימי אברהם וילך
 יצחק אל אבי מלך מלך פלשתים גרהה: וירא אליו יהוה ויאמר אל תח
 מערימה שכן בארץ אשר אמר אליך: גור בארץ הזאת ואהיה עמך
 ואברכה בירלך ולורעה אתן את כל הארצת האל והקמתי את השבעה
 אשר נשבעתי לאברהם אביך: והרביתי את זרעך ככוכבי השמים ונתתי
 לזרעך את כל הארצת האל והתברכו בזרעך כל גוי הארץ: עקב אשר
 שמע אברהם בקלי וישמר משמרתו מצותי חקותי ותורתיו:

ויצא

ויצא יעקב מבאר שבע וילך הרנה: ויסגע במקום וילן שם ביום
 השמש ויקח מאבני המקום וישם מראשתיו וישכב במקום ההוא: ויחלם
 והנה סלם מעב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי אלהים עלים
 וירדים בו: והנה יהוה נצב עליו ויאמר אני יהוה אלהי אברהם
 אביך ואלו יצחק הארץ אשר אתה שכב עליה לך אתנגפה ולזרעה: והנה
 זרעה בעשר הארץ ופרצת יפיה וקרמה ועפנה ונגבה ונברכו כל כל
 משפחת האדמה וברעה: והנה אנכי עמך ושמרתך בכל אשר תלך
 והשבתך אל האדמה הזאת כי לא אעזבך עד אשר אסעשתי את
 אשר רבתי לו: וימקן יעקב משנתו ויאמר אכן יש יהוה במקום הזה
 ואנכי לא ידעתי: וירא ויאמר מה עזרא המקום הזה אין זה בי אסבות
 אלהים וזה שער השמים: וישבם יעקב בבקר ויקח את האבן
 אשר שם מראשתיו וישם אתה מצבה ויצק שמן על ראשה: ויקרא את
 שם המקום ההוא ביתאל ואילם לו שם העיר לראשנה: ויגד יעקב עד
 לאמר אסיהה אלהים עמדי ושמרני בדרך הנה אשר אנכי הולך ונתן
 לי לחם לאכל וסוד ללבוש: ושכתי בשלום אל בית אבי והנה יהוה לי
 לאלהים: ותאמן הוא את אשר שמתי מצבה והנה בית אלהים וכל
 אשר תתלך עשר אעשרנו לך:

וישלח

וישלח יעקב סלאכים לפניו אל עשו אחיו ארצה שעיר שדה אדום:

ועו אתם לאמר כה תאמרוּן לאדני לעשו כה אמר עבדך יעקב עם לבן
 נתי ואמר עדעתה: ויהי לי שור וחמור צאן ועבד ושפחה ואשלחה לתניד
 לאדני למצאחן בעיניך: ^ל וישבו הפלאכים אלי יעקב לאמר באנו
 אליהך אלעשו וגם הלך לקראתך וארבע מאות איש עמו: וירא יעקב
 מאד וצר לו ויחץ אתהעם אשר אתו ואתהצאן ואתהבקר והגמלים לשני
 מנות: ויאמר אסיבא עשו אליהמחנה האחרת והקחו והנה המחנה
 הנשאד לפליטה: ^{ישראל} ויאמר יעקב אלהי אבי אברהם ואלהי אבי
 עשו והנה האמר אלי שוב לארצה ולמולדתך ואיטיבה עפוך: קמנתי מבול
 תסדים ומכל האמות אשר עשית את עבדך כי במקלי עברתי אתהיערבן
 הנה ועתה הייתי לשני מחנות: הצילני נא מיד אחי מיד עשו קריבא אנכי
 אתו פריבא והפני אם על בנים: ואתה אמרת היטב איטיב עפוך ושקמתי
 אתהעך כחול הים אשר לא יספר מרב:

וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ פנעו: אלהי תלדות יעקב יוסף ^כ
 ברשבע עשרה שנה היה רעה את אחיו בצאן והוא גער את בני בלחה
 ואת בני זלפה גשי אביו ויבא יוסף את דבתם רעה אל אביהם: וישראל
 אהב את יוסף מבול בניו קרבוקנים הוא לו ועשה לו כתנת פסים: ^ל
 וירא אחיו קראתו אהב אביהם מבול אחיו וישנאו אתו ולא יכלו דברו
 לשלם: ויחלם יוסף חלום ויגד לאחיו ויוספו עוד שנא אתו: ויאמר אליהם
 שמענא החלום הזה אשר חלמתי: והנה אנחנו מאלמים אלמים בתוך
 השדה והנה קמה אלמתי וגם נצובה והנה תסבינה אלפתיכם ותשתחונו
 לאלמתי: ^{ישראל} ויאמרו לו אחיו המלך תמלך עלינו אם משול תקמשל
 בנו ויוספו עוד שנא אתו על חלמתי ועל דבריו: ויחלם עוד חלום אחר
 ויספר אתו לאחיו ויאמר הנה חלמתי חלום עוד והנה השמש והירח ואחד
 עשר כוכבים משתחוים לי: ויספר אל אביו ואל אחיו ויגערבו אביו ויאמר
 לו כה חלום הזה אשר חלמתי תבוא נבוא אני ואפך ואחך להשתחוית לה
 ארצה: ויקנאו אחיו ואביו שמד אתהדבר:

ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם והנה עמד עלהיאר: והנה מדרג
 האר עלת שבע פרות יפות מראה ובראת בשור ותרעינה באי: והנה
 שבע פרות אחרות עלות אחריון מרהוא רעות מראה ודקות בשור
 ותעמדנה אצל הפרות על שפת היא: והאכלנה הפרות רעות הפראה
 ונתת תבשר את שבע הפרות יפות הפראה ונתת את ויחץ פרעה: ^ל

וַיִּשֶׁן וַיַּחֲלֹם שְׁנֵית וַהֲנֵהוּ שִׁבְעַ שְׁבָלִים עֹלֹת בְּקִנְיָה אֶחָד בְּרִיאֹת וּמְכוֹת:
 וַהֲנֵה שִׁבְעַ שְׁבָלִים דִּקּוֹת וּשְׁרוּפֹת קָדִים צְמֹחוֹת אַחֲרֵיהֶן: וַתִּבְלַעְנָה הַשְּׁבָלִים
 הַדִּקּוֹת אֶת שִׁבְעַ הַשְּׁבָלִים הַבְּרִיאֹת וְהַמְלֵאוֹת וַיִּיקֶץ פֶּרְעֹה וַהֲנֵה חֲלוֹם:
 יִסְרָאֵל. וַיְדַוּ בַּבֶּקֶר וַתִּפְעַם רֹחוֹ וַיִּשְׁלַח וַיִּקְרָא אֶת־כָּל־חֲרָטְמָיו מִצֹּרִים וְאֵת
 כָּל־חֲכָמָיָה וַיִּסְפֹּר פֶּרְעֹה לָהֶם אֶת־חֲלֹמוֹ וַאֲיֵךְ־פִּיתָר אֹתָם לִפְרֹעֹה: וַיְדַוּ
 שׁוֹר הַמִּשְׁקִים אֶת־פֶּרְעֹה לֵאמֹר אֶת־חֲטָאִי אֲנִי מִזְכִּיר הַיּוֹם: פֶּרְעֹה קָצַף
 עַל־עַבְדָּיו וַיַּחֲן אֹתִי בְּמִשְׁמֵר בַּיִת שׁוֹר הַטְּבָחִים אֹתִי וְאֵת שׁוֹר הָאֲפִים:
 וַנְּחַלְמָה חֲלוֹם בְּלִילָה אֶחָד אֲנִי וְהוּא אִישׁ בְּפִתְרוֹן חֲלֹמוֹ חֲלָמְנִי: וְשֵׁם אֹתִי
 גִּשְׁר עַבְדִּי עֶבֶד לְשׁוֹר הַטְּבָחִים וְנִסְפָּר־לִי וַיִּפְתְּרֵלֵנִי אֶת־חֲלֹמְתַי וְאִישׁ
 כְּחֹלְמוֹ פִּתְרָה: וַיְדַוּ כַּאֲשֶׁר פִּתְרֵלֵנִי בֶן־הַיָּה אֹתִי הִשְׁיִב עַל־כַּפֵּי וְאֹתִי תָלָה:
 וַיִּשְׁלַח פֶּרְעֹה וַיִּקְרָא אֶת־יוֹסֵף וַיְרִיעֵהוּ מִן־הַבּוֹר וַיַּגְלֵה וַיַּחֲלֶף שְׂמֹלְתֹו וַיִּבֵּא
 אֶל־פֶּרְעֹה:

ויגש

וַיִּגַּשׁ אֵלָיו וַיִּדְבַּח וַיֹּאמֶר בִּי אָדֹנָי יְדַבְּרָנָא עַבְדְּךָ דָּכָר בְּאֲזֵנֵי אָדֹנָי
 וְאֶל־דָּבָר אַפְּךָ בְּעַבְדְּךָ בִּי כְּמִוֶּךְ בְּפִרְעֹה: אָדֹנָי שְׂאֵל אֶת־עַבְדְּךָ לֵאמֹר הֲיִשְׁתַּ
 לְכֶם אֵב אֲדִיָּאָת: וַנֹּאמֶר אֶל־אָדֹנָי יִשְׁלַנּוּ אֵיב וְזֶן וְזֶן וְזֶן וְזֶן וְזֶן וְזֶן וְזֶן וְזֶן
 מִת וַיִּחַדֵּר הוּא לְבָדוֹ לְאִפּוֹ וְאָבִיו אָדָּבָו: וַתֹּאמֶר אֶל־עַבְדְּךָ
 הַיְהִי־דָוֹ אֵלַי וְאֲשִׁימָה עֵינַי עָלָיו: וַנֹּאמֶר אֶל־אָדֹנָי לֹא־יִכְבַּל הַנֶּשֶׁךְ לַעֲבֹד
 אֶת־אָבִיו וְעֹבֵב אֶת־אָבִיו וּמִת: וַתֹּאמֶר אֶל־עַבְדְּךָ אִם־לֹא יִבַּד אֶתְכֶם
 הַקָּטָן אֶתְכֶם לֹא תִסְפֹּן לִרְאוֹת פָּנָי: וַיְדַוּ בִּי עַל־יַד אֶל־עַבְדְּךָ אָבִי וַנְּפָרֵסֵהוּ
 אֶת דְּבַר אָדֹנָי: יִסְרָאֵל. וַיֹּאמֶר אָבִינוּ שְׂבוּ שְׂבוּ לְבָדוֹ לֵנִי מִעַם־אֲבֹל:
 וַנֹּאמֶר לֹא נִכְבַּל לְבַדְתָּ אִם־יִשׁ אֲחִינוּ הַקָּטָן אֲחִינוּ וַיְהִי־נֵנוּ כִּי־לֹא נִכְבַּל
 לִרְאוֹת פָּנָי הָאִישׁ וְאֲחִינוּ הַקָּטָן אֵינְנוּ אֲחֵנוּ: וַיֹּאמֶר עַבְדְּךָ אָבִי אֵלַי אֲתֶם
 יִדְעֶתֶם בִּי שְׁנַיִם יְלָדֵהֶלִי אִשְׁתִּי: וַיֵּצֵא הָאֶחָד מֵאֹתִי וַאֲמַר אֶךְ סָדֵף סָדֵף
 וְלֹא רִאִיתִי עַד־דְּנָה: וְלִקְחֶתֶם נִסְאֲתוֹהָ מִעֵם פָּנָי וְקִרְדֵּה אִסֹּן וְהַיְהִי־דָכָם
 אֶת־שְׂיִבְתִּי בְּרֵעָה שְׂאֵלָה: וְעַתָּה כִּבְאוֹ אֶל־עַבְדְּךָ אָבִי וְהַנֶּשֶׁךְ אֵינְנוּ אֲתֵנוּ
 וְנִפְשׁוֹ קִשְׁתָּהּ בְּנִפְשׁוֹ:

ויגש

וַיְדַוּ יַעֲקֹב בְּאָרְצוֹ מִצֹּרִים שִׁבְעַ עֶשְׂרֵה שָׁנָה וַיְהִי יְמֵי־יַעֲקֹב שְׁנַי תַּיִם
 שִׁבְעַ שָׁנִים וְאַרְבָּעִים וּמֵאֵת שָׁנָה: וַיִּקְרָבוּ יְמֵי־שְׂרָאֵל לְמֹת וַיִּקְרָא לְבָנוֹ
 לְיוֹסֵף וַיֹּאמֶר לוֹ אִם־נָא מְצֹאתִי חַן בְּעֵינֶיךָ שׂוֹי־נָא יָדְךָ תַּחַת יְדַי וְעֲשֵׂה־תָּה
 עִמָּדִי חֶסֶד וְאֵמֶת אֲלֵנָא תִקְבְּרֵנִי בְּמִצְרָיִם: וְשִׁכַבְתִּי עִם־אֲבוֹתַי וְנִשְׂאֲתֵנִי
 מִמִּצְרָיִם וְקִבְרֵתֵנִי בְּקִבְרֹתֶם וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אַעֲשֶׂה כְּדַבְּרְךָ: וַיֹּאמֶר הַשְׂכֵּבָה

לִי וישָׁבַע לוֹ וישַׁתַּחֲוֶה יִשְׂרָאֵל עַל־רֹאשׁ הַמִּסְפָּה: לוֹ: וַיְהִי אֶתְדֵי הַדְּבָרִים
 הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר לְיוֹסֵף הִנֵּה אָבִיךָ חָלָה וַיִּקַּח אֶת־שֵׁנֵי בְנָיו עִמּוֹ אֶת־מְנַשֶּׁשֶׁה
 וְאֶת־אֶפְרַיִם: וַיַּגֵּד לְיַעֲקֹב וַיֹּאמֶר הִנֵּה בְנֶךָ יוֹסֵף בָּא אֵלַיךָ וַיִּתְחַנֵּק יִשְׂרָאֵל
 וַיֵּשֶׁב עַל־הַמִּסְפָּה: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־יוֹסֵף אֵל שְׁבִי נִרְאֶה־אֵלַי בְּלֹא בְּאֵרֶץ
 כְּנָעַן וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ: יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר אֵלַי הִנְנִי מִסְרָךְ וְהִרְבִּיתִךָ וַנְּתַתִּיךָ
 לְקֹהֵל עַמִּים וְנִרְוֵתִי אֶת־דְּאָרְצָךְ הַזֹּאת לְוַרְעָךָ אַחֲרֶיךָ אַחֲזֵת עִוְלָם: וַעֲתָה
 שְׁגִרְבְּנֶיךָ הַטּוֹלְדִים לָךְ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם עַד־בָּאִי אֵלַיךָ מִצְרַיִמָה לִידֵם אֶפְרַיִם
 וּמְנַשֶּׁה בְּרֹאשׁוֹן וְשָׁמְעוֹן יְהוּדָה לִי: וּמִוֹלְדֹתֶיךָ אֲשֶׁר־הוֹלִדְתָּ אַחֲרַיִתָם לָךְ יִהְיוּ
 עַל שֵׁם אֲחֵיהֶם יִקְרָאוּ בְּנַחֲלָתָם: וְאֲנִי וּבָבְאִי מִפְּדֵן מִתָּה עָלַי רַחֵם בְּאֶרֶץ
 כְּנָעַן בְּדֶרֶךְ בְּעוֹד כְּבֵרֶת־אֶרֶץ לְבָא אֶפְרַתָּה וְאַקְבְּרָהּ שֵׁם בְּדֶרֶךְ אֶפְרַת
 הִיא בֵּית לָחֶם: וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת־בְּנָי יוֹסֵף וַיֹּאמֶר מִדְּאֵלֶּה: וַיֹּאמֶר יוֹסֵף
 אֶל־אָבִיו בְּנֵי הֵם אֲשֶׁר־נָתַתְּ לִי אֱלֹהִים בָּוֶה וַיֹּאמֶר קָח־נָא אֵלַי וְאֶבְרָכֶם:
 וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרַיִמָה אֶת־יַעֲקֹב אִישׁ וּבֵיתוֹ בָּאוּ:
 רֹאשֵׁן שָׁמְעוֹן לֵוִי וַיְהוּדָה: יִשָּׁשׁוּבֵר זְבוּלֹן וּבְנֵי־מֶן: בֶּן וְנַפְתָּלִי גַד וְאֲשֶׁר:
 יְהוּדָה בֶּן־נַפְתָּלִי יִצְחָר יַעֲקֹב שִׁבְעִים נַפְשׁ וַיֹּסֵף הִנֵּה בְּמִצְרַיִם: וַיָּמָת יוֹסֵף
 וְכָל־אֶחָיו וְכָל־הַדּוֹר הַהוּא: וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל פָּרוּ וַיִּשְׂרְצוּ וַיִּרְבּוּ וַיַּעֲצִמוּ בְּמֵאֵד
 מְאֹד וַתִּמְלֵא הָאֶרֶץ אֹתָם: לוֹ: וַיָּקָם מֶלֶךְ־חָדָשׁ עַל־מִצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא
 יָדַע אֶת־יוֹסֵף: וַיֹּאמֶר אֶל־עַמּוֹ הִנֵּה עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רַב וַעֲצוּם מִמֶּנִּי: הִבֵּה
 נְחֻמְכֶם לֹא פָרִידֶכֶּה וְהָיָה כִּירַת־קִרְאָנָה מִלְחָמָה וְטוֹסֵף נִסְחָה עַל־שְׂנָאִיט
 וְנִלְחַם בְּנֵי וְעָלָה מִן־הָאֶרֶץ: וַיִּשְׁיִמוּ עָלָיו שָׂרֵי מִסִּים לְמַעַן עַנְתּוֹ בְּסִבְלָתָם
 וַיִּבְנוּ עִבֵי מִסְכְּנוֹת לְפָרְעֹה אֶת־פֶּתָם וְאֶת־דַּעַמְסִם: וְכַאֲשֶׁר יָעַשׂ אֵתוֹ בֶּן
 יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְצֹוּ מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל: יִשְׂרָאֵל: וַיַּעֲבְדוּ מִצְרַיִם אֶת־
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּפָרָה: וַיִּמְרְדוּ אֶת־חַיִּיהֶם בְּעַבְדָּה קָשָׁה כְּחֹמֶר וּבְכָל־בְּנִים
 וּבְכָל־עַבְדָּה בְּשָׂדֵה אֶת כָּל־עַבְדָּתָם אֲשֶׁר־עָבְדוּ כָּתָם בְּפָרָה: וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ
 מִצְרַיִם לְמִוֹלְדֵי הַעִבְרִית אֲשֶׁר שֵׁם הָאֵתֶת שְׁפָרָה וְשֵׁם הַשְּׂפִיגִת פִּיטֵה:
 וַיֹּאמֶר בְּיַלְדֵיכֶן אֶת־הַעִבְרִית וַרְאִיתֶן עַל־הָאֲבָנִים אֲסִיבֶן הוּא וְהִמְטִין אֵתוֹ
 וְאֲסִיבֶת הוּא וְהָיָה: וְהִירְאֵן הַמִּוֹלְדֵי אֶת־הָאֱלֹהִים וְלֹא עָשׂוּ כַאֲשֶׁר דִּבֶּר
 אֲלֵיכֶם מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַתִּחְזַן אֶת־הַיְלָדִים:

שמות

וַדַּבֵּר אֱלֹהִים אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי יְהוָה: וְאֵלֹא אֶל־אֶבְרָהָם אֵל־אֲבִי
 יִצְחָק וְאֶל־יַעֲקֹב בָּאֵל שְׁבִי וְשָׁמִי יְהוָה לֹא טַדַּעַתִּי לָהֶם: וְגַם הִקְמֵתִי אֶת־
 דְּרֹתֵי אֹתָם לָתֵת לָהֶם אֶת־אֶרֶץ כְּנָעַן אֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר־דִּבֶּר־יְהוָה

וגם אני שמעתי את נאקת בני ישראל אשר מצרים מעבדים אתם ואמר
 את דבריהי: לכן אמר לבני ישראל אני יהוה והוצאתי אתכם
 מתחת סבלת מצרים והצילתי אתכם מעבודתם וגאלתי אתכם בידע נסיה
 ובשפטים גדלים: ולקחתי אתכם לי לעם והייתי לכם לאלהים וידעתם
 כי אני יהוה אלהיכם המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים: והבאתי אתכם
 אל הארץ אשר נשאתי את ידי לתת אתה לאברהם ליצחק וליעקב ונחתי
 אתה לכם מורשה אני יהוה: וידבר משה בן אל בני ישראל ולא שמעו
 אל משה מקצור רוח ומעבודה קשה: ישראל וידבר יהוה אל משה
 לאמר: בא דבר אל פרעה מלך מצרים וישלח את בני ישראל מארץ
 מצרים: וידבר משה לפני יהוה לאמר הן בני ישראל לא שמעו אלי ואיך ישמעו
 פרעה ואני עבד שפתיים: וידבר יהוה אל משה ואל אהרן ויצוהם אל בני
 ישראל ואל פרעה מלך מצרים להוציא את בני ישראל מארץ מצרים:

ס
 ויאמר יהוה אל משה בא אל פרעה כי אני הכבדתי ארדלפי ואת
 לב עבדיו למען שתי אתי אלה בקרבני: ולמען תספר באזני בני יד
 בניך את אשר התעללתי במצרים ואת אתתי אשר שמתי בם וידעתם כי
 אני יהוה: ויבא משה ואהרן אל פרעה ויאמרו אליו כה אמר יהוה אלה
 העברים ערמתי מאנת לענת מפני שלח עמי ויעבדני: ל כי אם
 מאן אתה לשלח את עמי הנני מביא מחר ארפה בגבלך: וכסה את עין
 הארץ ולא יכל לראת את הארץ ואכל את הארץ ואכל את הארץ והנשארת לכם
 מן הדבדב ואת כל העץ תצמח לכם מן השדה: ומלאו בתיך ואת כל
 עבדיך ואת כל מצרים אשר לא ראו אבותי ואבות אבותי מיום היותם
 על האדמה עד היום הנה ויפן ויצא מעם פרעה: ישראל ויאמר
 עבדי פרעה אליו ערמתי יהוה יהי לנו למקש שלח את האנשים ויעבדו
 את יהוה אלהיכם במדבר פדע כי אבדה מצרים: ויושב את משה ואת
 אהרן אל פרעה ויאמר אלהים לנו עבדו את יהוה אלהיכם מי וס
 והבדלנו גלך כי תגידה לנו: ויאמר אלהים יהי בן יהוה עמכם באלה
 אשר שלח אתכם ואת ספכם ראו כי רעה גר פניכם: לא בן לסינא תבדלו
 ועבדו את יהוה כי אתה אתם מבקשים ויגרש אתם מאת פני פרעה:
 ויהי בשלח פרעה אתהעם ולא נתם אלהים גלך ארץ פלשתים כי
 קרוב הוא כי יאמר אלהים פרוצתם העם בראתם מלחמה ושבנו מצרים:

ויסב אלהים את דעתם בדרך המדבר יססוף וחמשים עליו בגר ישראל
 מארץ מצרים: ויקח משה את עצמות יוסף עמו כי השבע השביע את
 בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעליתם את עצמותי מזה
 אתכם: ויסעו מסכת ויחנו באתם בקצה המדבר: ויהיה הלך לפניהם
 זמם בעמוד ענן לנהתם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת יזמם
 ולילה: לאימוש עמוד הענן יזמם ועמוד האש לילה לפני העם: לוי
 וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל וישבו ויחנו לפני פי
 הקודש בין מעדל ובין הים לפני בעל צפון נכחו תחנו עליהם: ואמר
 שעה לבני ישראל נבכים הם בארץ סגר עליהם המדבר: והזקתי את
 לבפרעה ורדף אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו וידעו מצרים כי
 אני יהוה ויעשרבון: ישראל. ויגד למלך מצרים כי ברח העם ויחפץ
 רכב פרעה ועבדיו אלה העם ויאמרו מה זאת עשינו כישלחנו את ישראל
 מעבדנו: ויאמר את דבבו ואת עמו לקח עמו: ויקח שש מאות רכב כחור
 וכל רכב מצרים ושלשם על כלו: ויחזק יהוה את לב פרעה מלך מצרים
 וידף אחרי בני ישראל ובני ישראל יצאים ביד רמה:

וישמע יתרו כהן מדין חתן משה את כל אשר עשה אלהים למשה
 לישראל עמו כיהוציא יהוה את ישראל ממצרים: ויקח יתרו חתן משה
 את צפורה אשת משה אתר שלחיה: ואת שני בניה אשר שם האדו
 גרשם כי אמר גר הייתי בארץ נכרחה: ושם האחד אליעזר בראלו אבי
 געור ויצלני מתרב פרעה: לוי ויבא יתרו חתן משה ובניו ואשתו
 אל משה אל המדבר אשר הוא תנה שם תר האלהים: ויאמר אל משה
 אני התנה ותרז בא אליך ואשתך ושני בניה עמה: ויצא משה לקבא
 חתנו וישתחו וישקלו וישאלו איש לרעהו לשלום ויבאו האלה: ויספר
 משה לחתנו את כל אשר עשה יהוה לפרעה ולמצרים על אדת ישראל
 את כל התלאה אשר מעאתם בדרך ויצלם יהוה: ישראל ויחך יתרו
 על כל הישוכה אשר עשה יהוה לישראל אשר הצילו מיד מצרים: ויאמר
 יתרו ברוך יהוה אשר הציל אתכם מיד מצרים ומיד פרעה אשר הציל
 את העם מתחת יד מצרים: עתה העתי ברנול יהוה מכל האלהים כי
 דבר אשר ידו עליהם: ויקח יתרו חתן משה עלה ויבאים לאלהים ויבא
 יתרו וכל וקני ישראל לאכל לחם עסדתו משה לפני האלהים:
 ואלה המשפטים אשר תשים לפניך: כי תקנה עבד עברי שש

שנים יעבד ובשבעת יצא להפשי הנם: אסבגפו יבא בגפו יצא אסבגל
 אשה הוא וצאה אשתו עמו: אסאדניו יתקלו אשה וילדה לו בנים או
 בנות האשה וילדיה תהיה לאדניה והוא יצא בגפו: ואסאמר יאמר העבד
 ארובתי ארדאדני אתאשתי ואתבני לא אצא הפשי: והגישו אדניו אל
 האלהים והגישו אל התלת או אל המזונה ורצע אדניו אתאזנו בפניו
 ועבד לעלם: ^{לוי} וקרומכד איש אתבתו לאמה לא תצא כצאה
 העבדים: אסדעה בעיני אדניה אשר לא יעדה והפדה לעם נכרי לא
 ימשל למכרה כבגדרכה: ואסלבנו ייעדנה כמשפט הבנות עשה לה:
 אסאתרת יקדלו שארה בסותה וענתה לא יגרע: ואסשלאלה לא
 עשה לה וצאה הנם אין כסף: ^{ישראל} מכה איש ומת מות יומת:
 ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו ושמתי לה מקום אשר יטם שפתי:
 וקרוד איש עלבעהו להרעו בערמה מעם מוצחו תקחני למות: ומכה
 אביו ואמו מות יומת: וגנב איש ומכרו ונמצא בידו מות יומת: ומקל
 אביו ואמו מות יומת: וקרודיבן אנשים והכה איש אתהשה באבן או
 באגרף ולא ימות ונפל למשקב: אסדיקום והתהלך בדין על משענתו ונקה
 הפופה רק שבתו והן ורפא ורפא:

תריסר

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ויקדלו תחזיה
 מאת פל איש אשר ידבנו לפי תקוה אתהרומתי: וזאת התרומה אשר
 תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת: והבלת וארנמן ותולעת שני ושש ועזים:
 וערת אילים מאדמים וערת תחשים ועצי שפים: ^{לוי} שמן לפא
 בשמים לשמן המשחה ולקטרת הפמים: אבגלשהם ואבני מלאים לאסו
 ולחשן: ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם: ככל אשר אני מראה אותך את
 חבגית המשכן ואת חבגית פלבליו וכן תעשו: ^{ישראל} ועשו ארון עצי
 שפים אפודים ותצי ארפו ואפיה ותצי רחפו ואפיה ותצי קבתו: ועפית את
 זהב סהוד מכות ומחין הצפנו תעשית עליו ור זהב סביב: ויצקת לו ארבע
 סבעת זהב ונתתה על ארבע פעמתיו ושתי סבעת על צלעו האלה ושת
 סבעת על צלעו השנית: ועשית כפי עצי שפים ועפית אתם זהב: והבאת
 את הכפים בסבעת על צלעת הארון לשאת אתהארן בהם: בסבעת הארן
 יהיו הכפים לא יסרו מפעו: ונתת אל הארון את העדת אשר אלה:
^{ישראל} ואפיה תעדי אתבני ישראל ויקרו אליך שמן עת ור פתיה לפא
 להעלת ער תמיד: באהל מעד מחין לפיכת אשר עלהשית שך את

אֶהְיֶה וְבָנָיו מִעֶרְבַּ עַד-בְּקֶרֶד לִפְנֵי יְהוָה חֲקַת עוֹלָם לְדוֹרֹתָם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
 וְאַתָּה תִּקְרַב אֵלַיךְ אֶרְדְּאֶהְרֹן אֹהֶיךָ וְאֶת-בָּנָיו אִתּוֹ מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 לְטַהַר לִי אֶהְרֹן נָדָב וְאִבִּיהוּא אֶלְעָזָר וְאִיתָמָר בְּנֵי אֶהְרֹן: וְעָשִׂיתָ בְּגֵד־קֹדֶשׁ
 לְאַהֲרֹן אַחֲדָה לְכָבוֹד וּלְתִפְאַרְתּוֹ: וְאַתָּה תְּדַבֵּר אֶל-כָּל-חֲכָמֶיךָ אֲשֶׁר
 מִלְּאֲחֵיו רִיחַ חֲכָמָה וַעֲשׂוּ אֶת-בְּגָדֵי אֶהְרֹן לְקֹדְשׁוֹ לְכַהֲנָדְלִי: וְאַלֶּה הַבְּגָדִים
 אֲשֶׁר יַעֲשׂוּ חֹשֶׁן וְאַפֹּדֶר וּמַעֲלִיל וּכְתֻמֶּת תִּשְׁבִּץ מַעֲנֶנֶת וְאַכְנֶט וַעֲשׂוּ בְּגַד־
 קֹדֶשׁ לְאַהֲרֹן אַחֲדָה וּלְבָנָיו לְכַהֲנָדְלִי: וְהֵם יִקְדְּוּ אֶת-הַזֹּהֵב וְאֶת-הַתְּכֵלֶת
 וְאֶת-הָאַרְגָּמָן וְאֶת-תּוֹלַעַת הַשָּׁנִי וְאֶת-הַשֵּׁשׁ: ^{לוי} וַעֲשׂוּ אֶרְדְּאֶפֶד
 זָהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן תּוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מְשֹׁר מַעֲשֵׂה חֹשֶׁב: שְׁתֵּי כְתֻמֹּת
 חֲסִית יְהוָה לִי אֶל-שָׁנֵי קְצוֹתָיו יְהָבֶר: וְחֹשֶׁב אֶסְדָּתוֹ אֲשֶׁר עָלָיו כְּמַעֲשֵׂהוּ
 מִמַּעַן יִהְיֶה זֶהֱב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מְשֹׁר: וְלִקְחֹת אֶת-שְׁתֵּי
 אַכְנִישֵׁימָם וּפְתִיחֹת עֲלֵיהֶם שְׂמֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: ^{ישראל} שֵׁשֶׁה מִשְׁמֹתָם
 עַל הָאֵבֶן הָאֵתֶת וְאֶת-שְׂמֹת הַשֹּׁשֶׁה הַנּוֹתָרִים עַל-הָאֵבֶן הַשְּׁנִיִּת כְּהוֹלְדָתָם:
 מַעֲשֵׂה חֹשֶׁב אֵבֶן פְּתִיחֵי דָתָם תִּפְתַּח אֶת-שְׁתֵּי הָאֵבֶנִים עַל-שְׂמֹת בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל מִסִּפַּת מִשְׁבְּעוֹת זָהָב תַּעֲשֶׂה אֹתָם: וְשְׂמֹת אֶת-שְׁתֵּי הָאֵבֶנִים עַל
 כְּתֻמֹּת הָאֶפֶד אֶבְנֵי זָהָב וּזְכָרוֹן לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל וְנִשְׂא אֶהְרֹן אֶת-שְׂמֹתָם לִפְנֵי יְהוָה
 עַל-שְׁתֵּי כְתֻמֵּי לְזָכְרוֹן:

^כוּדְבַר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: כִּי תִשָּׂא אֶת-דְּרֹאשׁ בְּגֵד־יִשְׂרָאֵל לְפָקְדֵיהֶם
 וְנָתַט אִישׁ כְּפָר נַפְשׁוֹ לַיהוָה בְּפָקֶד אֹתָם וְלֹא יִהְיֶה כֹהֵם נֶגֶף בְּפָקֶד
 אֹתָם: וְהוּ יִתְּנוּ כָּל-הָעֵבֶר עַל-הַפָּקְדִים מִתְּעִיִּת הַשֶּׁקֶל בַּשֶּׁקֶל הַקֹּדֶשׁ עֶשְׂרִים
 גֵּרָה הַשֶּׁקֶל מִתְּעִיִּת הַשֶּׁקֶל תְּרוּמָה לַיהוָה: ^{לוי} כָּל הָעֵבֶר עַל-הַפָּקְדִים
 כֶּסֶף עֶשְׂרִים שֵׁנָה וּמַעֲלָה יִתֵּן תְּרוּמַת יְהוָה: הַעֲשִׂיר לְאַחֲרֵיכֶם וְהַיֵּל לֹא
 יַעֲשִׂיט מִמִּתְּעִיִּת הַשֶּׁקֶל לַתּוֹת אֶרְדְּתְרוּמַת יְהוָה לְכַפֵּר עַל-נַפְשׁוֹתֵיכֶם:
 וְלָדָתָם אֶת-כֹּסֶף הַכְּפָרִים מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנָתַתָּ אֹתוֹ עַל-עֲבֹרַת אֹהֶל
 מוֹעֵד וְהָיָה לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל לְזָכְרוֹן לִפְנֵי יְהוָה לְכַפֵּר עַל-נַפְשׁוֹתֵיכֶם: ^{ישראל}
 וְדַבַּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: וְעָשִׂיתָ כִּיֹּד נְחֹשֶׁת וְכַעַן נְחֹשֶׁת לְהַעֲשֶׂה
 וְנָתַתָּ אֹתוֹ בֵּין-אָזְנוֹ מוֹעֵד וּבֵין הַמְּזִמָּה וְנָתַתָּ שָׁמָּה כַּסִּים: וְהִנֵּשׂוּ אֶהְרֹן וּבָנָיו
 מִמַּעַן אֶת-יְדֵיהֶם וְאֶת-דְּגָלֵיהֶם: כִּבְאִם אֶל-אֹהֶל מוֹעֵד וְהִשְׂרִיטִים וְלֹא
 יָסִיזוּ אִם כִּנְשָׁתָם אֶל-הַמְּזִמָּה לְשָׂרֹת לְהַקְטִיר אִשָּׁה לַיהוָה: וְהִנֵּשׂוּ יְדֵיהֶם
 וְתִלְגְּמוּ וְלֹא יָמָתוּ וְהָיְתָה לָהֶם חֲקֵעוּלָם לִי וְלָדָעוּ לְדוֹתָם:
 וַיַּקְהֵל מֹשֶׁה אֶת-כָּל-עַמֵּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַדְּבָרִים

אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת אִתְּכֶם: שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלֶאכֶה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
 יִהְיֶה לָּכֶם קֹדֶשׁ שַׁבַּת שַׁבְּתוֹן לַיהוָה כֹּל הַעֲשֶׂה בּוֹ מְלֶאכֶה יוֹמָת: לֹא
 תַבְעִרוּ אִישׁ בְּכַל מַשְׁבְּתֵיכֶם בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת: ^{לוי} וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־כָּל
 עַדֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר: קְרוּ מֵאֲתֶיכֶם
 תְּרוֹמָה לַיהוָה כֹּל גְּדִיב לָבוֹ יִבְיָאֶה אֶת תְּרוֹמַת יְהוָה זָהָב וְכֶסֶף וְנַחֲשֶׁת:
 וְתִבְלַת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעֻזִּים: וְעוֹת אֵילִם מֵאֲדָמִים וְעוֹת
 תְּחָשִׁים וְעֻצֵי שִׁטִּים: וְשֶׁמֶן לַמָּאֹר וּבִשְׁמִים לְשֶׁמֶן הַמִּזְשָׁה וְלִקְטֹרֶת
 הַסְּפִיִם: וְאֹבְנֵי־שֹׁהַם וְאֹבְנֵי מִלְּאִים לְאֹפֹד וְלַחֹשֶׁן: וְכָל־חֲכֵם־לֵב בְּכֶם
 יָבֹאוּ וַעֲשׂוּ אֶת כָּל־אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה: ^{ישראל} אֶת־הַמִּזְשָׁן אֶת־הָאֹפֹד
 וְאֶת־מִכְסֵּהוּ אֶת־קַרְסֵוֹ וְאֶת־קַרְשֵׁוֹ אֶת־דְּבָרֵי־וֹ אֶת־עֲמֻדָּיו וְאֶת־אֲדָנָיו: אֶת־
 הָאֵרֹן וְאֶת־בְּדָיו אֶת־הַפְּפֹדֹת וְאֶת פְּרֻכַת הַמִּסְךָ: אֶת־הַשְּׁלֵטָן וְאֶת־בְּדָיו
 וְאֶת־כָּל־כְּלָיו וְאֶת לֶחֶם הַפָּנִים: וְאֶת־מִנְיַת הַמָּאֹר וְאֶת־כְּלָיָהּ וְאֶת־גִּדְתֶיהָ
 וְאֶת שֶׁמֶן הַמָּאֹר: וְאֶת־מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת וְאֶת־בְּדָיו וְאֶת שֶׁמֶן הַמִּזְשָׁה וְאֶת
 קְטֹרֶת הַסְּפִיִם וְאֶת־מִסְךְ הַפֶּתַח לַפֶּתַח הַמִּזְשָׁן: אֶת־מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֶת
 מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר־לוֹ אֶת־בְּדָיו וְאֶת־כָּל־כְּלָיו אֶת־דַּבְּקֵי וְאֶת־כְּנָו: אֶת־
 קַלְעֵי הַתֵּצֵר אֶת־עֲמֻדָּיו וְאֶת־אֲדָנֶיהָ וְאֶת מִסְךְ שַׁעַר הַתֵּצֵר: אֶת־יְרֵדֹת
 הַמִּזְשָׁן וְאֶת־יְרֵדֹת הַתֵּצֵר וְאֶת־מִיתְרֵיהֶם: אֶת־בְּגָדֵי הַשָּׂרֵד לְשַׁרְת בְּקֹדֶשׁ
 אֶת־בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְאֶת־בְּגָדֵי בָנָיו לְכַהֵן: וַיֵּצְאוּ כָּל־עַדֹת בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל מִלִּפְנֵי מֹשֶׁה:

^{פרק} אֵלֶּה פְּקֻדֵי הַמִּזְשָׁן מִשְׁכַּן הָעֵדוּת אֲשֶׁר פָּקַד עַל־פִּי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ
 הַלְוִיִּם בְּיַד אִיתָמָר בְּרַאשִׁית הַכֹּהֵן: וּבַעֲלֵאֵל בְּרֵאשִׁית בְּרֵחַוֹר לְמֹשֶׁה יְהוָה
 עֲשָׂה אֶת כָּל־אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: וְאֵיטוֹ אֶהְיֶה אֲלֵיכֶם בְּרֵאשִׁית־סֶמֶךְ לְמֹשֶׁה
 בְּזֶה הַדָּבָר וְחֹשֶׁב וְרוֹקֵם בְּתִבְלַת וּבְאַרְגָּמָן וּבְתוֹלַעַת הַשָּׁנִי וּבְשֵׁשׁ: ^מ כֹּל
 הַזָּהָב הַעֲשׂוּי לְמֶלֶאכֶה בְּכָל מְלֶאכֶת הַקֹּדֶשׁ וַיְהִי זָהָב הַתְּנוּפָה תִשַׁע
 וְעֶשְׂרִים כֶּפֶר וְשִׁבְעֵי מֵאוֹת וְשָׁלֹשִׁים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ: וְכֶסֶף פְּקֻדֵי
 הָעֵדוּת מֵאֹת כֶּפֶר וְאַלְפֵי וְשִׁבְעֵי מֵאוֹת תְּחִמָּשָׁה וְשִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ:
 בָּקָע לְגִלְגָּלֹת כְּחֻצֵי הַשֶּׁקֶל הַקֹּדֶשׁ לְכָל הָעֵבֶר עַל־הַפְּקֻדִים מִן
 עֲשָׂרִים שָׁנָה וְמוֹעֵלָה לְשֵׁשׁ־מֵאוֹת אֲלָף וְשָׁלֹשׁ אֲלָפִים תְּחִמָּשׁ מֵאוֹת
 תְּחִמָּשִׁים: וַיְהִי מֵאֹת כֶּפֶר הַכֶּסֶף לְעֹקֶת אֶת אֲדָנֵי הַקֹּדֶשׁ וְאֶת אֲדָנֵי הַפְּרֻכָה
 מֵאֹת אֲדָנִים לְמֵאֹת הַכֶּסֶף כֶּפֶר לְאֲדָן: ^{ישראל} וְאֶת־הָאֲלָף וְשִׁבְעֵי
 הַמֵּאוֹת תְּחִמָּשָׁה וְשִׁבְעִים עֲשָׂה וַיִּים לְעֹפֹתֵיהֶם וְצִפָּה רֵאשִׁיתָם וְחֹשֶׁב אִתְּכֶם:

וְנָחֲשֶׁת הַתְּנוּפָה שִׁבְעִים כֶּכֶר וְאַלְפִים וְאַרְבַּע־מֵאוֹת שֶׁקֶל: וַיַּעַשׂ כֹּה אֶת־
 אֲדֹנָי פָּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְאֵת מִזְבֵּחַ הַנְּחֹשֶׁת וְאֵת־מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר־לוֹ וְאֵת
 כָּל־כְּלֵי הַמִּזְבֵּחַ: וְאֵת־אֲדֹנָי הַחֹצֵר סָבִיב וְאֵת־אֲדֹנָי שַׁעַר הַחֹצֵר וְאֵת כָּל־
 יְהִדֹת הַמִּשְׁכָּן וְאֵת־כָּל־יְהִדֹת הַחֹצֵר סָבִיב: וּמִן־הַתְּכֵלֶת וְהָאֲרָגָמָן וְחֹלְעַת
 הַשָּׁנִי עָשׂוּ בְגָדֵי־שָׂרָד לְשָׂרֵת בַּקֹּדֶשׁ וַיַּעֲשׂוּ אֶת־בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר לְאַהֲרֹן
 בְּאֶשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה:

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר יְהוָה אֵלָיו מֵאֹהֶל מוֹעֵד לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי־
 יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֲדָם כִּי־יִקְרִיב מִכֶּם קָרְבָן לַיהוָה מִן־הַבְּהֵמָה מִן־
 הַבָּקָר וּמִן־הַצֹּאן תִּקְרִיבוּ אֶת־קָרְבַּנְכֶם: אִם־עֹלָה קָרְבָנוּ מִן־הַבָּקָר זָכָר תָּמִים
 יִקְרִיבוּ אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד יִקְרִיב אֹתוֹ לְרֹצְנוֹ לִפְנֵי יְהוָה: וְסַמְדָּהּ עַל
 רֹאשׁ הָעֹלָה וּנְרֻצָּה לֹא לְכַפֵּר עָלָיו: ^{לוי} וְשַׁחַט אֶת־זָבָן הַבָּקָר לִפְנֵי יְהוָה
 וְהָרִיט בְּגֵי אֹהֶל הַבְּהֵמִים אֶת־הַדָּם וְחָרְקוּ אֶת־הַדָּם עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב
 אֲשֶׁר־פָּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: וְהַפְּשִׁיט אֶת־הָעֹלָה וְנָתַח אֹתָהּ לַנְּתֻחִיהָ: וְנָתַטּוּ
 בְּגֵי אֹהֶל הַבְּהֵמָה אֵשׁ עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְעָרְכוּ עֵצִים עַל־הָאֵשׁ: וְעָרְכוּ בְּגֵי אֹהֶל
 הַבְּהֵמִים אֶת הַנְּתֻחִים אֶת־הָרֹאשׁ וְאֶת־הַפָּדָר עַל־הָעֵצִים אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ
 אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ: וְקָרַפּ וּכְרַעְיוּ יָרֵחַן בַּפִּימִים וְהִקְטִיר הַבֶּהֱמָן אֶת־הַכֹּל
 הַמִּזְבֵּחַה עֹלָה אִשָּׁה רִיחַ־נִיחֹחַ לַיהוָה: ^{ישראל} וְאִם־מִן־הַצֹּאן קָרְבָנוּ
 מִן־הַבְּשָׂבִים אוֹ מִן־הָעִוִּים לְעֹלָה זָכָר תָּמִים יִקְרִיבוּ: וְשַׁחַט אֹתוֹ עַל־יַד
 הַמִּזְבֵּחַ צִפְנָה לִפְנֵי יְהוָה וְחָרְקוּ בְּגֵי אֹהֶל הַבְּהֵמִים אֶת־דָּמוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ
 סָבִיב: וְנָתַח אֹתוֹ לַנְּתֻחֹתָיו וְאֶת־פָּדָרוֹ וְעַבְדָּ הַבֶּהֱמָן אֹתָם עַל־
 הָעֵצִים אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ: וְהִקְרַב וְהִקְרַעְתִּים יָרֵחַן בַּפִּימִים
 וְהָרִיט הַבֶּהֱמָן אֶת־הַכֹּל וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַה עֹלָה הִיא אִשָּׁה רִיחַ־נִיחֹחַ לַיהוָה:
 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: צוּ אֶת־אַהֲרֹן וְאֶת־בְּנָיו לֵאמֹר וְאֵת תְּהִלַּת
 הָעֹלָה הִיא הָעֹלָה עַל־^{לוי} סִקְרֵיהָ עַל־הַמִּזְבֵּחַ כָּל־דֹּלֵקְתָּהּ עַל־הַבָּקָר וְאֵשׁ
 הַמִּזְבֵּחַ תִּקְרָד בּוֹ: וְלָבַשׁ הַכֹּהֵן מְדוּ בֹד וּמִכְנֶסֶת־בֹד יִלְבַּשׁ עַל־בְּשׂוֹת הַתְּרִים
 אֶת־הַדֶּשֶׁן אֲשֶׁר תֹּאכַל הָאֵשׁ אֶת־הָעֹלָה עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְשֹׁמוֹ אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ:
 וְשֹׁשֶׁט אֶת־בְּגָדָיו וְלָבַשׁ בְּגָדִים אֲחֵרִים וְהוֹצִיא אֶת־הַדֶּשֶׁן אֶל־מִדְּוַן
 לַעֲזָרָה אֶל־מָקוֹם טְהוֹר: וְהָאֵשׁ עַל־הַמִּזְבֵּחַ תִּקְרָד בּוֹ לֹא תִכְבֶּה וּבַעַר עָלֶיהָ
 הַבֶּהֱמָן עֵצִים בַּבָּקָר וְעַבְדָּ עָלֶיהָ הָעֹלָה וְהִקְטִיר עָלֶיהָ חֲלָבֵי הַשֶּׁלֶמֶם:
 אֵשׁ טְהוֹר תִּקְרָד עַל־הַמִּזְבֵּחַ לֹא תִכְבֶּה: ^{ישראל} וְאֵת תְּהִלַּת הַמִּזְבֵּחַה
 הִקְרַב אֹתָהּ בְּגֵי־אֹהֶל לִפְנֵי יְהוָה אֶל־פְּנֵי הַמִּזְבֵּחַ: וְהָרִיט מִפְּנֵי בַקְבָעוֹ

מסלת המנחה ומשמנה ואת כל הלבנה אשר על המנחה והקטיר המזבח
 בית גיחה אוברתה ליהוה: והשתרת ממנה יאכלו אהרן ובניו מעות האכל
 במקום קדש בתצר אהל מועד יאכלוה: לא תאפה חמץ חלקם ויהי
 אתה מאשי קדש קדשים הוא בתפאת וכאשם: כל זכר בבני אהרן
 יאכלנה חקעולם לדתיתכם מאשי יהוה כל אשר יגע בהם יקדש:

אע"פ

ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל: ואמר
 אל אהרן קח לך עגל בדבקר לתפאת ואיל לעלה תמימם ותקרב לפני
 יהוה: ואלבני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר עזים לתפאת ועגל ובש
 בגרשנה תמימם לעלה: ושור ואיל לשלמים לזבח לפני יהוה ומנחה
 בלילה בשמן כי היום יהוה גראה אליכם: ויקחו את אשר צוה משה אל
 פני אהל מועד ותקרבו פלדענה ויעמדו לפני יהוה: ויאמר משה לה
 דבר אשר צוה יהוה תעשו וירא אליכם בכוד יהוה: ^ל ויאמר
 משה אל אהרן קרב אל המזבח ועשה את התפאת ואת עלתה ובשר בשנה
 ובעד העם ועשה את קרבן העם ובשר בעדם כאשר צוה יהוה: ויקרב
 אהרן אל המזבח וישחט ארבעה התפאת אשר לו: ויקרבו בני אהרן
 את ידם אליו ויטבל אצבעו בדם ויתן על קרנות המזבח ואת ידם יטב
 אל יסוד המזבח: ואת החלב ואת הבליח ואת היתרת מן הדבקר מן התפאת
 הקטיר המזבחה כאשר צוה יהוה ארז משה: ^{ישראל} ואת הבשר
 ואת העור שרף באש מחוץ למחנה: וישחט את העלה ויטבאו בני אהרן
 אליו את ידם ויזרקו על המזבח סביב: ואת העלה המעווא אליו לטבחה
 ואת הראש ויקטר על המזבח: ויחזן את הדבקר ואת הכבעים ויקטר על
 העלה המזבחה: ויקרב את קרבן העם ויטח את שעיר התפאת אל
 לעם וישחטו ויחטאו פראשון: ויקרב את העלה ויעשה כמשפטם:

אע"פ

ידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אלבני ישראל לאמר אשרה כי
 סוריע הלדה ובר וטמאה שבעת ימים כימי גרת היתה תטמא: ויום
 השמיני ימול בשר ערלתו: ושלושים יום ושלושת ימים תשב בדם טהרה
 בכל קדש לא תגע ואל תפוקדש לא תבא עד מלאת ימי טהרה:
 ואם נקבה תלד וטמאה שבעים פגרתה וששים יום ושלושת ימים תשב
 על ימי טהרה: ובמלאת ימי טהרה לבן או לבת תביא בקש בדשנה
 לעלה וקר יונה: אהרן לתפאת אהל מועד אל יטבחו: והקטיר
 לפני יהוה ובשר עליה וטהרה כמקור המים ואת היתרת הילדה לזכר

לנקה: ואם לא תמצא ידה די שיה ולקחה שתרתרים או שני בני יונה
 אחד לעלה ואחד לתפארת וכפר עליה הכהן וטהרה: ^{ישרל} וידבר
 יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: אדם כיהיה בעור בשרו שאת אוספתת
 או ברת והיה בעור בשרו לנגע צרעת והובא אל אהרן הכהן או אל אחד
 מבני הכהנים: וראה הכהן את הנגע בעור הבשר ושער בנגע הפך ולבו
 וטראה הנגע עמק מעור בשרו נגע צרעת הוא וראהו הכהן וממא אתו:
 ואם ברת לבנה הוא בעור בשרו ועמק איך מראה מן העור ושערה לא
 הפך לבן והסגיר הכהן את הנגע שבעת ימים: וראהו הכהן ביום
 השביעי והנה הנגע עמד בעינו לאפשה בנגע בעור והסגירו הכהן
 שבעת ימים שנית:

וידבר יהוה אל משה לאמר: זאת תהיה תורת המצרע ביום סתרתו ^{מצרע}
 והבא אל הכהן: ויצא הכהן אל מחוץ למחנה וראה הכהן והנה נרפא
 געשער מן הצרוע: וצוה הכהן ולקח למטהר שתי צפרים חיה
 טהור ועץ ארו ושני תולעת ואוב: וצוה הכהן ושחט את הצפור האחת
 אל בליתרש על מים חיים: ^{לד} את הצפור הטהור יקח אהו ואת עץ
 הארז ואת שני התולעת ואת האוב ומבל אותם ואת הצפור הטהור בדם
 הצפור השחט על המים החיים: והיה על המטהר מן הצרעת שבע
 פעמים וטהרו ושלה את הצפור הטהור על פני השדה: וכבם המטהר את
 בגדיו ונגלה את כל שערו ורחץ במים וטהרו ואחר יבוא אל המחנה וישב
 מחוץ לאהל שבעת ימים: והנה ביום השביעי יגלה את כל שערו את
 ראשו ואת זקנו ואת גבת עינו ואת כל שערו יגלה וכבם את בגדיו ורחץ
 את בשרו במים וטהרו: ^{ישראל} וביום השמיני יקח שני כבשים
 תמימים וכבשה אחת בת שנתה תמימה ושלושה עשרנים טלת מנחה
 בלילה בשמן ולג אחד שמן: והעמיד הכהן המטהר את האיש המטהר
 ואתם לפני יהוה פתח אהל מועד: ולקח הכהן את הכבש האחד והקריב
 אתו לאשם ואת לג השמן והניף אתם תנופה לפני יהוה:

וידבר יהוה אל משה אחרי מות שני בני אהרן כקדבתם לפגיהוה ^{אחרי}
 ויאמר יהוה אל משה דבר אל אהרן ואליבא בכלעת אל
 הקדש מבית לפרכת אלפני הכפדת אשר על הארון ולא ימות כי בעני
 אראה על הכפדת: בואת יבא אהרן אל הקדש בפר בדבגר לתפארת ואל
 זעלה: בתנת בד קדש ילכש ומכנס בד יהיו על בשרו וכאנגט בד יתש

וּבְמַעֲנַפְתָּ בְּדַעַן בְּגֵד־קֹדֶשׁ הֵם וְרַחֵץ בַּמַּיִם אֶת־בְּשׂוּרוֹ וּלְבָשָׁם: וּמֵאֵת
 עֵדֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִקַּח שְׁנֵי־שְׁעִירֵי עִזִּים לַחֲטָאתָ וְאֵיל אֶחָד לְעֹלֹת: וְהִקְרִיב
 אֶהְרֹן אֶת־פֶּר הַחֲטָאתָ אֲשֶׁר־לוֹ וּכְפַר בְּעֵדוֹ וּבְעֵד בֵּיתוֹ: ^{לו} וְלָקַח
 אֶת־שְׁנֵי הַשְּׁעִירִים וְהִעֲמִיד אֹתָם לִפְנֵי יְהוָה פָּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: וְנָתַן אֶהְרֹן
 עַל־שְׁנֵי הַשְּׁעִירִים גִּדְלוֹת גֹּזֵרֶל אֶחָד לַיהוָה וּגֹזֵרֶל אֶחָד לְעֹזֹאוֹל: וְהִקְרִיב
 אֶהְרֹן אֶת־הַשְּׁעִיר אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגֹּזֵרֶל לַיהוָה וַעֲשֵׂהוּ חֲטָאתָ: וְהִשְׁעֵד
 אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגֹּזֵרֶל לְעֹזֹאוֹל יַעֲמֵד־חַי לִפְנֵי יְהוָה לְכַפֵּר עָלָיו לְשִׁלַּח אֹתוֹ
 לְעֹזֹאוֹל הַמִּדְבָּרָה: וְהִקְרִיב אֶהְרֹן אֶת־פֶּר הַחֲטָאתָ אֲשֶׁר־לוֹ וּכְפַר בְּעֵדוֹ
 וּבְעֵד בֵּיתוֹ וּשְׁחַט אֶת־פֶּר הַחֲטָאתָ אֲשֶׁר־לוֹ: ^{ישראל} וְלָקַח מִלֵּאֲחֵי־הַחֲטָאתָ
 גִּזְרֵי־אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ מִלִּפְנֵי יְהוָה וּמִלֵּא חֲפִנָיו קָמַרְתָּ סָפִים בְּקַח וּתְבִיא
 מִבַּיִת לַפְּרִכֶּת: וְנָתַן אֶת־הַקָּמַרְתָּ עַל־הָאֵשׁ לִפְנֵי יְהוָה וּכְסָה יַעֲנֵן הַקָּמַרְתָּ
 אֶת־הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל־הָעֵדוּת וְלֹא יָמוּת: וְלָקַח מִדָּם הַפֶּר וְהִזְרִחַ בְּאֵזְבֵּעוֹ
 עַל־פְּנֵי הַכַּפֹּרֶת קִדְמָה וּלְפָנֵי הַכַּפֹּרֶת יִהְיֶה שֶׁבַע־פְּעֻמִּים מִדָּהָדָם בְּאֵזְבֵּעוֹ:
 וְשָׁחַט אֶת־שְׁעִיר הַחֲטָאתָ אֲשֶׁר לָעָם וְהִבִּיא אֶת־דָּמּוֹ אֶל־מִבַּיִת לַפְּרִכֶּת
 וַעֲשֵׂה אֶת־דָּמּוֹ כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לְדָם הַפֶּר וְהִזְרִחַ אֹתוֹ עַל־הַכַּפֹּרֶת וּלְפָנֵי הַכַּפֹּרֶת:
 וּכְפַר עַל־בְּגָדֶיךָ מִטְּמֵאתָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִפְּשָׁעֵיהֶם לְכֹל־חֲטָאתָם וְכֹן עָשָׂה
 לְאֹהֶל מוֹעֵד הַשֹּׁכֵן אִתְּם בְּתוֹךְ טְמֵאתָם: וְכֹל־אָדָם לֹא־יִדְוָהוּ בְּאֹהֶל מוֹעֵד
 כִּבְאוֹ לְכַפֵּר בְּקֹדֶשׁ עֲרִיצָאתוֹ וּכְפַר בְּעֵדוֹ וּבְעֵד בֵּיתוֹ וּבְעֵד בְּלִקְחֵי יִשְׂרָאֵל:
 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל־כָּל־עַבְדְּתָ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
 אֲלֵהֶם קְדָשִׁים תְּהִיוּ כִּי קֹדֶשׁ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: אִישׁ אִמּוֹ וְאָבִיו תִּירָא
 וְאֶת־שִׁבְתּוֹ תִּשְׁמְרוּ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: אֶל־תִּפְגּוּ אֶל־הָאֱלִילִים וְאֵלֶי
 מִסִּבָּה לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: ^{לו} וְכִי תִזְבְּחוּ זִבְחַ שְׁלָמִים
 לַיהוָה לְרִצְוֹנְכֶם תִּזְבְּחוּ: בָּיִם וּבְחֻכְכֶם יֹאכַל וּמִמַּחְרַת וְהַנּוֹחֵר עֲרִיזִים
 הַשְּׁלִישִׁי כַּאֲשֶׁר יִשְׁרֹף: וְאִם הָאֵכֶל יֹאכַל בָּיִם הַשְּׁלִישִׁי פָּגוּל הוּא לֹא יִדְוָה:
 וְאֵכֶלֶי עֹזֵנֵי יִשָּׂא כִּי־אֶת־קֹדֶשׁ יְהוָה חָלַל וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מֵעַמְּתָה:
 וּבְקִצְרֹכֶם אֶת־קִצְרֵי אֶרְצְכֶם לֹא תִכְלֶה פֶּאת שַׂדֶּה לְקִצֹר וּלְקִט קִצְדָה לֹא
 תִלְקֹט: וּבְרִמָּה לֹא תַעֲלִל וּפְרִט בְּרִמָּה לֹא תִלְקֹט לְעֵנִי וּלְגֹר תַעֲבֹב אִתְּם
 אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: ^{ישראל} לֹא תִגְנְבוּ וְלֹא־תִכְבְּשׁוּ וְלֹא־תִשְׁקְרוּ אִישׁ
 בְּעֵמִיתוֹ: וְלֹא־תִשְׁבְּעוּ בִשְׁמִי לְשָׁקֵר וְחָלַלְתָּ אֶת־שֵׁם אֱלֹהֶיךָ אֲנִי יְהוָה: לֹא
 תַעֲשֶׂה אֶת־דַּעַקָה וְלֹא תִטֹּל לֹא־תִלְוֶן פְּעֻלַת שְׂכִיר אִתְּךָ עַד־בִּקּוֹר: לֹא־תִקַּח
 חֵרֶשׁ וּלְפָנֶי עֵד לֹא תִפֹּן מִקִּשְׁלֹ וְנִדְאָתָ מִאֱלֹהֶיךָ אֲנִי יְהוָה:

דברים

ויאמר יהוה אל משה אמר אל הכהנים בני אהרן ואמרת אליהם לנפש
 לא יטמא בעמיו: כי אם לשאר הקרוב אליו ולאביו ולאמו ולבנתו
 ולאחיו ולאחותו הבתולה הקרובה אליו אשר לא היתה לאיש לה יטמא:
 לא יטמא בעל בעמיו להחלו: לא יקרחה קרחה בראשם ופאת זקנם לא
 יגלחו ובבשרם לא ישרטו שרשט: קדשים יהיו לאלהיהם ולא יחללו שם
 אלהיהם כי את איש יהוה לחם אלהיהם הם מקריבם והיו קדש: ^{לוי}
 אשה ונה וחללה לא יקחו ואשה גרושה מאישה לא יקחו ביקדש הוא
 לאלהיו: וקדשתו בראת לחם אלהיה הוא מקריב קדש יהיה לך כי קדוש
 אני יהוה מקדשכם: ובת איש כהן כי תחל לזנות את אביה היא מחללת
 באש תשרף: והכהן הגדול מאחיו אשר יוצק על ראשו שמן המשחה
 יטלא את ידו ללבש את הבגדים את ראשו לא יפרע ובגדיו לא יפרם:
 על בליגפשת מת לא יבא לאביו ולאמו לא יטמא: ומן המקדש לא יצא
 ולא יחלל את מקדש אלהיו כי גור שמן משחת אלהיו עליו אני יהוה: ^{לוי}
 יהוה אשה בבתוליה יקה: אלמנה וגרושה וחללה ונה את אלה לא יקה כי
 אספתולח מעמיו יקה אשה: ולא יחלל זרעו בעמיו כי אני יהוה מקדשו:

וידבר יהוה אל משה בהר סיני לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת ^{לך}
 אליהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם ושבתה הארץ שבת ליהוה:
 שש שנים תזרע שדה ושש שנים תזמר ברמק ואספת את תבואתה: ^{לוי}
 ובשנה השביעית שבת שבתון יהיה לארץ שבת ליהוה שדה לא תזרע
 ורמק לא תזמר: את ספית קצירך לא תקצור ואת ענבי גינתך לא תבצר
 שנת שבתון יהיה לארץ: והיתה שבת הארץ לכם לאכלה לה ולעבדך
 ולאמתך ולשכירך ולתושבך הנגרים עמך: ולכהנתך ולנהיה אשר בארצך
 תזיה כל תבואתה לאכל: ישראל וקפרת לה שבע שבתות שנים שבע
 שנים שבע פעמים והיו לה ימי שבע שבתות השנים השע וארבעים שנה:
 ותעברת שופר תרועה בחודש השבעי בעשור לחדש ביום הכפרים תעבירו
 שופר בכל ארצכם: וקדשתם את שנת החמשים שנה וקראתם דרוז
 בארץ לכל יושביה זבל הוא תהיה לכם ושבתם איש אל אחותו ואיש
 אל משפחתו תשבנו: זבל הוא שנת החמשים שנה תזיה לכם לא
 תזיעו ולא תקצרו את ספיתיה ולא תבצרו את גינתיה: כי זבל הוא
 קדש תזיה לכם מן השדה תאכלו את תבואתה: בשנת הזבל תזיה
 תשבנו איש אל אחותו:

גמל

אסבֹּחַקְתִּי תִלְכוּ וְאֶת־מִצְוֹתַי תִּשְׁמְרוּ וְעֲשִׂיתֶם אֹתָם: וְנָתַתִּי גִשְׁמֵיכֶם
בְּעֵתָם וְנָתַנָּה הָאָרֶץ יְבוּלָה וְעֵץ הַשָּׂדֶה וְתַן פְּרִיָו: וְהַשִּׁיג לְכֶם ה' אֱלֹהֵי אֶרֶץ
כְּצִיר וּכְצִיר יִשְׁיג אֶת־זֹרְעוֹ וְאָכְלֹתֶם לְהִמְכֶם לְשִׁבְעֵי וְיִשְׁבַּתֶם לְבִטָּח
בְּאֶרְצְכֶם: וְנָתַתִּי שְׁלוֹם בְּאֶרֶץ וְיִשְׁכַּבְתֶּם וְאִין מִחֲרִיד וְהִשְׁבַּתִּי
יְדֵי יְשֵׁה מִן־הָאָרֶץ וְחָרַב לֹא־תֵעָבֵד בְּאֶרְצְכֶם: וְרִדְפֹתֶם אֶת־אֲבוֹיֶיכֶם וְנִפְלוּ
לְפָנֶיכֶם לְחָרַב: וְרִדְפוּ מִפֶּנֶם הַמִּשָּׁה מֵאָה וּמֵאָה מִכֶּם רִבְכָה יִרְדְּפוּ וְנִפְלוּ
אֲבוֹיֶיכֶם לְפָנֶיכֶם לְחָרַב: וּפְנִיתִי אֵלֵיכֶם וְהִפְרִיתִי אֶתְכֶם וְהִרְבִּיתִי אֶתְכֶם
וְהִקִּימְתִי אֶת־בְּרִיתִי אִתְּכֶם: וְאָכְלֹתֶם יִשָּׁן נוֹשָׁן וְיִשָּׁן מִפְּנֵי
חֵדָשׁ תּוֹצִיאוּ: וְנָתַתִּי מִשְׁכָּנִי בְּתוֹכְכֶם וְלֹא־תִגְעַל גִּשְׁשִׁי אֶתְכֶם: וְהִתְחַלַּכְתִּי
בְּתוֹכְכֶם וְהִצִּיתִי לְכֶם לְאֱלֹהִים וְאִתְּם תְּהִיֶדְלִי לְעַם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִהַיִּת לְהֵם עֲבָדִים וְאֲשַׁבֵּד מִטָּח
עֲלֵיכֶם וְאוֹלַדְךָ אֶתְכֶם קוֹמְמִית:

גמל

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּמִדְבַר סִינַי בְּאַחַד מוֹעֲד בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי
בַּשָּׁנָה הַשְּׁנִית לְצֵאתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵאמֹר: שֹׂאוּ אֶת־רֹאשׁ כָּל־עֵדֹת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁפַּחְתֶּם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת כָּל־זָכָר לְגִלְגָּלְתֶּם: מִבֶּן
עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה כָּל־יָצֵא צְבָא בְּיִשְׂרָאֵל תִּפְקְדוּ אֹתָם לְצַבְאֹתֶם אִתְּהוּ
וְאִדְרֹן: וְאִתְּכֶם יְדִוּ אִישׁ אִישׁ לְמִטָּה אִישׁ רֹאשׁ לְבֵית־אֲבֹתָיו הוּא:
וְאֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר יַעֲמְדוּ אִתְּכֶם לְרֹאשֵׁי בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל:
לְשִׁמְעוֹן שְׁלֹמִיאֵל בֶּן־צֹרִישַׁדַּי: לִיהוּדָה נַחֲשֹׁן בֶּן־עַמִּינָדָב: לִישִׁשַׁבֵּד נְתַנָּאֵל
בֶּן־זִוְעָד: לְרִבְכָּן אֱלִיאָב בֶּן־חֵלּוֹן: לְבִנְיָמִן יוֹסֵף לְאֶסְרָיִם אֱלִישָׁמַע בֶּן־עִמְסָדָה
לְמִנְשֵׁה נְמַלְיָאֵל בֶּן־פְּדָה־צֹר: לְלֵוִי אֲחִיעֶזֶר: לְדָן אֲחִיעֶזֶר בֶּן־
עִמְיָשַׁדַּי: לְאֲשֶׁר פְּגַעִיָאֵל בֶּן־עֲכָרָן: לְגַד אֶלְסָף בֶּן־עֹזַאֵל: לְנַפְתָּלִי אֲחִיעֶזֶר
בֶּן־עִיגֹן: אֵלֶּה קְרִיאֵי הַעֲדָה גִּשְׁשִׁי מִפְּנֵי אֲבוֹתָם רֹאשֵׁי אֲלֵפֵי יִשְׂרָאֵל
הֵם: וַיִּקַּח מֹשֶׁה וְאִתְּרֹן אֶת הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר נִקְּבוּ בְּשֵׁמוֹת:
וְאֵת כָּל־הַעֲדָה הִקְהִילוּ בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי וַיִּתְּלָדוּ עַל־מִשְׁפַּחְתֶּם לְבֵית
אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שְׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה לְגִלְגָּלְתֶּם: בְּאֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וַיִּפְקְדֵם בְּמִדְבַר סִינַי:

גמל

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: גִּשְׁשִׁי אֶת־דָּאֵשׁ בְּנֵי טְרָשׁוֹן נִסְתֵּם לְבֵית
אֲבֹתָם לְמִשְׁפַּחְתֶּם: מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּמַעְלָה עַד בְּנֵי־חֲמִשִּׁים שָׁנָה תִּפְקְדוּ
אֹתָם כָּל־הַבָּא לְצַבָּא צְבָא לְעִבְדַּי עֲבָדָה בְּאַחַד מוֹעֵד: וְאֵת עֲבָדַי מִשְׁפַּחַת
טְרָשָׁן לְעִבְדֵי וְלִמְשָׂא: וְגִשְׁשִׁי אֶת־יְדֵי־עַת הַמִּשְׁבֵּן וְאֶת־אֶחָל מוֹעֵד

מכסה ומכסה התחש אשר עליו מלמעלה ואת מסך פתח אהל מועד:
 ואת קלעי החצר ואת מסך פתחי שער החצר אשר על המשכן ועל המזבח
 סביב ואת מיתריהם ואת כלי כלי עבדתם ואת כל אשר יעשה להם ועבדו:
 על פי אהרן ובניו תהיה כל עבדת בני הנרשני לכל משאם ולכל עבדתם
 ופקדתם עליהם במשמרת את כל משאם: ואת עבדת משפחת בני הנרשני
 באהל מועד ומשמרתם ביד איתמר בן אהרן הכהן: ^{ישראל} בני
 מררי למשפחתם לבית אבתם תפקד אתם: מן שלשים שנה ומעלה ועד
 בן חמשים שנה תפקדם כל הבא לצבא לעבד את עבדת אהל מועד:
 ואת משמרת משאם לכל עבדתם באהל מועד קרשי המשכן ובריחי
 ועמודיו ואדניו: ועמודי החצר סביב ואדניהם ויתרתם ומיתריהם לכל
 קליהם ולכל עבדתם וכשמת תפקדו את כלי משמרת משאם: ואת עבדת
 משפחת בני מררי לכל עבדתם באהל מועד ביד איתמר בן אהרן הכהן:

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל אהרן ואמרת אליו בהעלתך ^{ההרים}
 את הערות אל מול פני המעונה יאדו שכעת הנרות: ועש בן אהרן אל
 מול פני המעונה העלה גרתיה כאשר צוה יהוה את משה: וזה מעשה
 המענה מקשה והב עד זרקה עד פרחה מקשה הוא כמראה אשר הראה
 יהוה את משה בן עשרה את המענה: ^{לי} וידבר יהוה אל משה
 לאמר: קח את הלויים מתוך בני ישראל וטהרת אתם: וכיהתעשה להם
 לשערים היה עליהם מי חטאת והעבירו תער על כל בשרם וכבסו בגדיהם
 וטהרו: ולקחו פר בקר ונגח וסלת בלולה בשמן ופירשני בדבקר
 תקח לתשאת: והקרב את הלויים לפני אהל מועד והקבלת את כל ענת
 בני ישראל: ^{ישראל} והקרב את הלויים לפני יהוה וסמכו בגדי ישראל
 אדניהם על הלויים: ותניף אהרן את הלויים תניפה לפני יהוה מאת בני
 ישראל והיו לעבד את עבדת יהוה: והלויים וסמכו את ידיהם על ראש
 תפלים ועשה את האהרן חטאת ואת האהרן עליה ליהוה לכפר על הלויים:
 ובעמדת את הלויים לפני אהרן ולפני בניו והעפת אתם תניפה ליהוה:
 וסלת את הלויים מתוך בני ישראל והיו לי הלויים:

וידבר יהוה אל משה לאמר: שלח לה אנשים ויתרו את ארץ כנען
 אשר אני נחן לבני ישראל איש אחד איש אחד למטה אבותי השלח כל
 איש בראש: ושלח אתם משה ממדבר פארן על פי יהוה כלם אנשים
 ראשי בני ישראל המות: ^{לי} ואלה שמותם למטה ראובן שמעי בן

זכור: למטה שמעון שפט בן חזרי: למטה יהודה פלב בן יפנה: למטה
 יששכר יגאל בן יוסף: למטה אפרים הושע בן נון: למטה בנימין פלטי
 בן רפוא: למטה זבולן גדיאל בן סודי: למטה יוסף למטה מעשה גדי בן
 סוסי: למטה דן עמיאל בן גמלי: למטה אשר סתור בן מיכאל: למטה
 גפתלי גחבי בן ופסי: למטה גד נאואל בן מכי: אלה שמות האנשים
 אשר שלח משה לתור את הארץ ויקרא משה להושע בן נון יהושע: וישא
 ושלח אתם משה לתור את ארץ כנען ויאמר אלהים עליו זה בנגב ועליכם
 את ההר: וראיתם את הארץ מה הוא ואת העם הישב עליה החזק הוא
 הרפה המעט הוא אסרוב: ומה הארץ אשר הוא יושב בה חטובה היא
 אסרעה ומה הערים אשר הוא יושב בהנה הבמחנים אם במבצרים: ומה
 הארץ השמנה הוא אסרעה חושבה עץ אסרעון והתחוקתם ולקחתם
 מפרי הארץ והימים ימי בכורי ענבים:

וַיִּקַּח קָרַח בְּרֵצֵהוּ בְּדָקָהּ בְּיָדָיו וַיִּדְחוּ וַאֲבִירִים בְּנֵי אֱלִיָּאב וְאִין בֶּן
 פֹּלֵת בְּנֵי רְאוּבֵן: וַיִּקְמוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה וְאֲנָשִׁים מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל חֲמִשִּׁים וּמְאַתָּים
 נְשִׂאֵי עֵדָה קְרָאִי מוֹעֵד אֲנָשֵׁי שֵׁם: וַיִּקְהֲלוּ עַל מֹשֶׁה וְעַל אֶהֱרֹן וַאֲמָרוּ
 אֱלֹהִים רַבְלְכֶם כִּי כָל־הַעֲדָה כָּלָם קְדָשִׁים וּכְתוּבָם יְהוָה וּמִדַּע תִּתְנַשֵּׂא
 עַל־קֶהֱל יְהוָה: וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה וַיִּפֹּל עַל־פָּנָיו: וַיִּדְבֹר אֶל־עֵדָה וְאָל
 כָּל־עֲדַתוֹ לֵאמֹר בִּקֶּר וַיְדַע יְהוָה אֶת־אֲשֶׁר־לֹו וְאֶת־הַקְדוּשׁ וְהַקְרִיב אֵלָיו
 וְאֵת אֲשֶׁר יִבְחָרֶנּוּ וְקָרִיב אֵלָיו: וְאֵת עֲשׂו קְהוּלְכֶם מִחֲתוֹת קָדַח וְכָל־
 עֲדָתוֹ: וְהִתְדַבְּקוּ אֵלַי וְשִׁמּוּ עֲלֵיהֶן קִטְרֹת לִפְנֵי יְהוָה מִחֵר וְהָיָה הָאִשׁ
 אֲשֶׁר־יִבְתֵּר יְהוָה הוּא הַקְדוּשׁ רַבְלְכֶם בְּנֵי לֵוִי: וַיִּשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
 אֶל־עֵדָה שְׁמַעְנָא בְּנֵי לֵוִי: הַמַּעַט מִכֶּם כִּי־הִבְדִּיל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶתְכֶם
 מֵעַד יִשְׂרָאֵל לְהַקְרִיב אֶתְכֶם אֵלָיו לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדַת מִשְׁכַּן יְהוָה וְלַעֲשׂו
 לִפְנֵי הָעֲדָה לְשִׁרְתָּם: וַיִּקְרַב אֹתָהּ וְאֶת־כָּל־אֲחֵיהָ בְּנֵי־לֵוִי אֹתָהּ וּבְקִשְׁתָּם
 גַּם־שִׁפְתָּהּ: לָכֵן אֹתָהּ וְכָל־עֲדָתָהּ תִּנְעָדִים עַל־יְהוָה וְאַהֲרֹן מִהֲהוּא כִּי
 תִּלְוֵנוּ עֲלֵיהֶן: וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה לִקְרֹא לְדָתָן וְלָאֲבִירִים בְּנֵי אֱלִיָּאב וַיֹּאמְרוּ לֹו
 גַּעֲלֵה: הַמַּעַט כִּי הִעֲלִיתָנוּ מֵאֶרֶץ זְבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ לְחַמִּיתָנוּ בַּמִּדְבָּר כִּי
 תִּשְׁתַּדֵּר עֲלֵינוּ גַּם־הַשְׁתַּדֵּר:

וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר: וְאֵת חֲקַת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר־עָנָה
 יְהוָה לְאֹמֶר בְּכֵר וְאֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְחוּ אֵלֵיהֶּן פָּרָה אֲדָמָה הַמִּיטָה אֲשֶׁר
 אֲדָבָה מִים אֲשֶׁר לֹא־עָלָה עֲלֵיהֶּן עַל: וַיַּתְּתֶם אֹתָהּ אֶל־אֲלֵעֵז וְכָהֵן

והוציא אתה אל מחוץ למחנה ושחט אתה לפניו ולקח אלעזר הכהן
 מדמה באצבעו והזה אל גבח פני אהל מועד מדמה שבע פעמים: ושרף
 את הפרה לעיניו את ערה ואת בשרה ואת דמה על פרשה ושרף: ולקח
 הכהן עץ ארו ואזוב ושני תולעת והשליך אל תוך שרפת הפרה: לו.
 וכבס בגדיו הכהן ורחץ בשרו במים ואחר יבא אל המחנה וטמא הכהן
 עד הערב: והשרף אתה וכבס בגדיו במים ורחץ בשרו במים וטמא עד
 הערב: ואסף איש מחור את אפר הפרה והניח מחוץ למחנה במקום
 מדור והיתה לעדת בני ישראל למשמרת למי גדה חטאת הוא: ישראל.
 וכבס האסף את אפר הפרה ארבע בגדיו וטמא עד הערב והיתה לבני
 ישראל ולער הגר בתוכם לחקת עולם: חננע במת לכל נפש אדם וטמא
 שבעת ימים: הוא יתחטאו בו ביום השלישי וביום השביעי יטהר ואם
 לא יתחטא ביום השלישי וביום השביעי לא יטהר: כל הנגע במת בנפש
 האדם אשר ימות ולא יתחטא את משכן יהוה טמא ונכרתה הנפש החיה
 מן ישראל כי מי גדה לאזק עליו טמא יהיה עוד טמאתו בו: ואר
 החורה אדם ברמות באהל כל חבא אל חאהל וכל אשר באהל יטמא
 שבעת ימים: וכל כלי פתוח אשר אינן צמיד פתול עליו טמא הוא:
 וכל אשר יגע על פני חשודה בחלל חרב או במת או בעצם אדם או
 בקבר וטמא שבעת ימים: ולקחו לשמא מעפר שרפת החטאת ונתן עליו
 טם חיים אל כלי:

וירא בלק ברצפור ארז כל אשר עשדה ישראל לאמרי: ויגר מואב
 מפני העם מאד כי רב הוא ויקץ מואב מפני בני ישראל: ויאמר מואב
 אלזקני מדון עתה ילחכו הקהל את כל סביבותינו כלחך השור את דק
 השדה ובלק ברצפור מלך למואב בעת ההוא: לו. וישלח מלאכים
 אל בלעם ברבעור פתורה אשר על חנה ארץ בגרעמו לקראלו לאמר
 הלא עם יצא ממערות הנה כסה את עין הארץ והוא ישב ממלי: ועתה
 לך הלא אלהי אתחעם חזה ברעצום הוא ממני אולי אוכל נכדו
 ואני שני מן הארץ כי ידעתי את אשר תברך מכבוד ואשר תאר יאמר:
 ולכו וקנו מואב וזקני מדון וקסמים בידם הבאו אל בלעם וידברו אליו
 דבר בלק: ישראל. ויאמר אליהם לכו מה חלילה ורשבותי אתכם
 דבר כאשר דבר יהוה אל וישבו שר מואב עם בלעם: ויבא אלחם אל
 בלעם ויאמר מי האנשים האלה עמך: ויאמר בלעם אל האלהים בלק בך

צַפֹּר מֶלֶךְ מוֹאָב שֶׁלַח אֵלָי: הִנֵּה הָעַם הִצִּיא מִמִּצְרַיִם וַיִּבְסֵם אֶתְעֵין הָאָרֶץ
עִתָּה לְכֹהֵן קִבְּהִלִי אֹתוֹ אוֹכֵל לֶחֶם בֵּן וְגִרְשָׁתָיו: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
אֶל־בִּלְעָם לֹא תִלְךָ עִמָּהֶם לֹא תֹאֵר אֶת־הָעַם כִּי פָרִיד הוּא:

פרק ט

ויבן

והיה

ביום

מפני

אשר

אסרה

אסרה

אסרה

אסרה

אסרה

אסרה

אסרה

וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: פִּינֹחַס בֶּן־אֶלְעָזָר בֶּן־אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן הַשֵּׁנִי
אֶת־חַמְתִּי מֵעַל בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּקִנְאוֹ אֶת־קִנְאָתִי בְּתוֹבָם וְלֹא־כִלִּיתִי אֶת־בְּנֵי־
יִשְׂרָאֵל בְּקִנְאָתִי: לָכֵן אֹמַר הַגִּנִּי גִתָּן לוֹ אֶת־בְּרִיתִי שְׁלוֹם: וְהָיְתָה
לוֹ וְלִירְעוֹ אַחֲרָיו בְּרִית פְּדֻת עוֹלָם תַּחַת אֲשֶׁר קִנְאָ לֵאלֹהֵיו וַיִּכְפַּר עַל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל: וְשֵׁם אִישׁ יִשְׂרָאֵל הַמִּכָּה אֲשֶׁר הִכָּה אֶת־הַמְּדִינִית וְזָמְרוּ בְּדַסְלוֹ
נְשִׂיא בֵית־אָב לִשְׁמֹעַנִי: וְשֵׁם הָאִשָּׁה הַמִּכָּה הַמְּדִינִית כּוֹזֵבִי בְּתִצּוֹר רֹאשׁ
אִמּוֹת בֵּית־אָב בְּמִדְיָן הוּא: יִשְׂרָאֵל. וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: צִוּוּ
אֶת־הַמְּדִינִים וְהַכֹּיִתִים אוֹתָם: כִּי־צָרְרִים הֵם לָכֶם בְּגַכְלֵיהֶם אֲשֶׁר־נִכְלוּ
לָכֶם עַל־דְּבַר פְּעוֹר וְעַל־דְּבַר כּוֹזֵבִי בְּתִנְשִׂיא מִדְיָן אַחֲתָם הַמִּכָּה בְיוֹם
הַמִּגִּפָּה עַל־דְּבַר פְּעוֹר: וַיְהִי אַחֲרָי הַמִּגִּפָּה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאַל
אֶלְעָזָר בֶּן־אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן לֵאמֹר: שְׂאוּ אֶת־רֹאשֵׁי כָל־עַדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִבֶּן
עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה לְבֵית אֲבֹתָם כָּל־זָכָא בְּיִשְׂרָאֵל: וַיִּדְבֹר מֹשֶׁה
וְאַלְעָזָר הַכֹּהֵן אֹתָם בְּעֶרְבַת מוֹאָב עַל־יְדֵבֹן יְרֵחוֹ לֵאמֹר: מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה
וּמַעְלָה כָּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִצִּיאִים מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם:
וַיִּדְבֹר מֹשֶׁה אֶל־דָּאשׁ הַמַּטּוֹת לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֶה הַדְּבַר אֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה: אִישׁ־כְּרִידוֹ נָדָר לַיהוָה אִוְהַשְׁבַּע שְׁבַעַה לְאָסֵר אָסֵר עַל־
גִּשְׁשׁוֹ לֹא יִחַל דְּבָרוֹ כְּכֹל־דְּרָצָא מִפִּי יַעֲשֶׂה: וְהָיְתָה כִּי־תָדוּ נָדָר לַיהוָה
וְאָסְרָה אָסֵר בְּבֵית אֲבִיהַ בְּנַעֲרִיהַ: וְשָׁמַע אֲבִיהַ אֶרְדְּנָרְהַ וְהָאָסְרָה אָסֵר
אָסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ וְהַחֲרִישׁ לָהּ אֲבִיהַ וְקָמוּ כָל־נְדָרֵיהַ וְכָל־אָסֵר אֲשֶׁר־אָסְרָה
עַל־נַפְשָׁהּ יָקוּם: וְאִם־דָּעִיָא אֲבִיהַ אֹתָהּ בְיוֹם שָׁמְעוּ כָל־נְדָרֵיהַ וְהָאָסְרָה אֲשֶׁר־
אָסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ לֹא יָקוּם וַיְהִי וַיִּסְלַח־לָהּ כִּי־רָעִיָא אֲבִיהַ אֹתָהּ: וְאִם־דָּעִיָא
תְּהִיָה לְאִישׁ וְנְדָרֵיהַ עֲלֶיהָ אוֹ מִכְּטָא שְׁפָתֶיהָ אֲשֶׁר אָסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ: וְשָׁמַע
אִישָׁהּ בְיוֹם שָׁמְעוּ וְהַחֲרִישׁ לָהּ וְקָמוּ נְדָרֵיהַ וְהָאָסְרָה אֲשֶׁר־אָסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ
יָקָמוּ: וְאִם בְיוֹם שָׁמַע אִישָׁהּ יָנִיא אוֹתָהּ וְהִפְסֵר אֶת־נְדָרֶיהָ אֲשֶׁר עֲלֶיהָ וְהָיְתָה
מִכְּטָא שְׁפָתֶיהָ אֲשֶׁר אָסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ וַיְהִי וַיִּסְלַח־לָהּ: וְעַד
אֶלְכָּנָה וְגִרְשָׁה כָּל אֲשֶׁר־אָסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ יָקוּם עֲלֶיהָ: וְאִם־דָּעִיָת אִישָׁהּ
נְדָרָה יֹאֲסְרָה אָסֵר עַל־נַפְשָׁהּ כְּשַׁבְעָהּ: וְשָׁמַע אִישָׁהּ וְהַחֲרִישׁ לָהּ לֹא
דָּעִיָא אֹתָהּ וְקָמוּ כָל־נְדָרֵיהַ וְכָל־אָסֵר אֲשֶׁר־אָסְרָה עַל־נַפְשָׁהּ יָקוּם: וְאִם־

הפ' יפר אתם אישה ביום שמעו כל מוצא שפתיה לנדריה ולאפר
 נפשה לא יקום אישה הפךם ויהיה יסלקה לה: ^{ישראל} כל עדר וכל
 שבעת אפר לענת נפש אישה יקימנו ואישה יפרנו: ואם החרש יחליש לה
 אישה מיום אל יום והקים את כל נדריה או את כל אסריה אשר עליה
 תקים אתם ביהחרש לה ביום שמעו: ואם החרש יפר אותם אחרי שמעו
 ושם את שונה: אלה התקיים אשר צוה יהוה את משה בן איש לאשתו
 בדאב לבתו בנעריה בית אביה:

^{מסעי} אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים לצבאתם ביד משה
 ואהרן: וכתב משה את מוצאייהם למסעיהם על פי יהוה ואלה מסעיהם
 למוצאייהם: ויסעו מרעמסס בחדש הראשון בחמשה עשר יום לחדש
 הראשון מפתחת הפסח יצאו בני ישראל ביד רמה לעיני כל מצרים: ^ל
 ומצרים מקברים את אשר הכה יהוה בהם כל בכור ובאלהיהם עשה
 יהוה שפטים: ויסעו בני ישראל מרעמסס ויחנו בסבת: ויסעו מסבת ויחנו
 באתם אשר בקצה המדבר: ^{ישראל} ויסעו מאתם וישב על פי החורת
 אשר על פני בעל צפון ויחנו לפני מגדל: ויסעו מפני החורת ויעברו
 בתוך הים המדברה וילכו בדרך שלשת ימים במדבר אתם ויחנו במרה:
 ויסעו ממרה ויבאו אילמה ובאילם שתים עשרה עינת מים ושבעים
 תמרים ויחנרשם: ויסעו מאילם ויחנו על ים סוף:

אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל בעבר הנהר במדבר
 בערבה מול סוף בידפאון ובקדשתל ולכן ויחצרת ודי ודי: אחד עשר יום
 מדב בדרך נרשעיר עד קדש ברנע: ויהי בארבעים שנה בעשתי עשר
 חמש באחד לחדש דבר משה אל בני ישראל ככל אשר צוה יהוה אתו
 אלהם: ^{לז} אחרי חבתו ארז סחן מלך האמורי אשר יושב בחשבון
 ואת עג מלך הפשן אשר יושב בעשתרת בארבעי: בעבר הנהר בארץ
 מצב הואיל משה באר אתהיתורה הזאת לאמר: יהוה אלהי דבר אלינו
 מדב לאמר רב לכם שבת בחר הוה: פנו וסעו לכם ובאו עד האמורי
 ואל כל שבניו בערבה בחר ובשפלה ובנגב ובחוף הים ארץ הנגעני
 ותלבטן עד הנער הגדל נהר פרת: ^{ישראל} ראה נתתי לפניכם את
 הארץ בא ורשו את הארץ אשר נשבע יהוה לאבותיכם לאמר לא יצחק
 אבישקב לתת להם ולרעם את ידיהם: ואמר אלכם בעת ההוא לאמר לא
 אכל לבני שאר אתכם: יהוה אלהיכם ורצה אתכם והקנם היום

בְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לָרֹב: יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵכֶם יִסַּף עֲלֵיכֶם כָּכֶם אֵלֶּי פְעָמִים
וַיְדַבֵּר אֲתָכֶם בְּאִשׁ דְּבַר לָכֶם:

וְאַתְחַנֵּן אֶל יְהוָה בְּעַת הַהוּא לֵאמֹר: אֲדַגֵּי יְהוָה אִתְּךָ הַחֲלוּת לְהִרְאוֹת
אֶת עֲבֹדֶיךָ אֶת צִדְדֶיךָ וְאֶת צִדְדֵי הַחַוְקָה אֲשֶׁר מִרְאֵל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ אֲשֶׁר
יַעֲשֶׂה כְּמַעֲשֵׂיךָ וּכְגִבּוֹרֹתֶיךָ: אֶעֱבֹר־הִנֵּה וְאֶרְאֶה אֶת הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר
בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן הַיָּרֵךְ הַטּוֹב הַזֶּה וְהַלְכֵנּוּ: ^{לוי} וַיַּתְעִבֵר יְהוָה בִּי לְמַעַנְכֶם
וְלֹא שָׁמַע אֵלַי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי רַב־לֵךְ אֶל־תּוֹסֵף דְּבַר אֵלַי עוֹד בְּדַבַּר תְּהִי:
עֲלֵה רֹאשׁ הַפְּסָגָה וְשֵׂא עֵינֶיךָ יָמָה וְצַפְנָה וְתִימְנָה וּמִזְרָחָה וּרְאֵה בְּעֵינֶיךָ
כִּי לֹא תַעֲבֹר אֶת־הַיַּרְדֵּן הַזֶּה: וְעוֹ אֶרֶץ־הַיּוֹשֵׁעַ וְחֻזְקוֹ וְאִמְצָתוֹ כִּי הוּא
יַעֲבֹר לִפְנֵי הָעַם הַזֶּה וְהוּא יִנְחִיל אֹתָם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּרְאֶה: וְגִשְׁבַּן
בְּנֵי מוֹל בַּיִת פְּעוֹר: וְעַתָּה יִשְׂרָאֵל שְׁמַע אֶל־הַחֻקִּים וְאֶל־הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר
אֲנִי מְלַמֵּד אֲתָכֶם לַעֲשׂוֹת לְמַעַן תִּחְיוּ וּבִאתֶם וּירְשֶׁתֶם אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם נָתַן לָכֶם: לֹא הִסְפוּ עַל־הַדְּבַר אֲשֶׁר אֲנִי מְעַדָּה
אֲתָכֶם וְלֹא תִגְדְּעוּ מִמֶּנּוּ לְשׂוֹר אֶת־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר אֲנִי מְעַדָּה
אֲתָכֶם: עֵינֵיכֶם הִרְאוֹת אֶת אֲשֶׁר־עָשָׂה יְהוָה בְּבַעַל פְּעוֹר כִּי כָל־הָאִישׁ אֲשֶׁר
הִלֵּךְ אַחֲרַי בְּעַל־פְּעוֹר הַשָּׁמַיִם יְהוָה אֱלֹהֵיךָ מִן־רִבְּבָה: וְאַתֶּם הַיִּדְבָקִים
בַּיְהוָה אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים בְּלָכֶם הַיּוֹם: ^{ישאל} רְאֵה לִפְדוֹתֵי אֲתָכֶם חֻקִּים
וּמִשְׁפָּטִים כְּאֲשֶׁר צִוִּי יְהוָה אֱלֹהֵי לַעֲשׂוֹת כִּי בְּקִרְבֵי הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם בָּאִים
שָׁמַר לְרִשְׁקָה: וְשָׁמַרְתֶּם וַעֲשִׂיתֶם כִּי הוּא חֻקְמַתְכֶם וּבִינְתְּכֶם לַעֲשׂוֹת
הַעֲפִיּוֹם אֲשֶׁר יִשְׁמַעֵן אֶת כָּל־הַחֻקִּים הָאֵלֶּה וְאָמְרוּ רַק עִסְחָכֶם וְנָטַן תְּהִי
הַגְּדוֹל הַזֶּה: כִּי מִרְגֵּי גְדוֹל אֲשֶׁר־לוֹ אֱלֹהִים קְרִבִים אֵלָיו כִּי תִהְיֶה אֱלֹהֵי
בְּכָל־קְרָאָנוּ אֵלָיו: וּמִי גֵזֵי גְדוֹל אֲשֶׁר־לוֹ חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים צְדִיקִים כָּבֵד
הַתּוֹבָה הוּאֹת אֲשֶׁר אֲנִי נָתַן לִפְנֵיכֶם הַיּוֹם:

וְהִנֵּה עַקֵּב תִּשְׁמַעֵן אֶת הַמִּשְׁפָּטִים הָאֵלֶּה וְשָׁמַרְתֶּם וַעֲשִׂיתֶם אִתְּכֶם
וְשָׁמַר יְהוָה אֱלֹהֵיךָ לְךָ אֶת־הַתְּפִירָה וְאֶת־הַחֹסֶד אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם:
וְאַתְּכֶם וּבְרָכָה וְהִרְבָּה וּבְרַךְ פְּרִי־בִטְנָה וּפְרִי־אֲדָמָה דְגָנָה וְתִירֹשֶׁת וְיִצְהָר
שֶׁטֶר־אֲלֵפִיךָ וְעִשְׂתִּירַת צֹאנֶיךָ עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לְתַת לְךָ:
כִּי הָיִיתָ מִכָּל־הָעַפְיּוֹם לֹא־יִהְיֶה בְּךָ עֶקֶר וְעִקְרָה וּבְכָה־מִתְּךָ: וְהָסִיד יְהוָה
מִפְּנֵי כָל־חֲלוֹ וְכָל־מִדּוֹ מַעֲרִיִם הַרְעִים אֲשֶׁר יִדְעַת לֹא יִשְׁיָמֶם בְּךָ וְעַתָּה
בְּכָל־שְׁנָאֶיךָ: וְאַכְלַת אֶת־כָּל־הָעַפְיּוֹם אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵיךָ נָתַן לְךָ לֹא־תִתֶּם
עֵינֶיךָ עֲלֵיכֶם וְלֹא תַעֲבֹר אֶת־אֱלֹהֵיכֶם כִּי־מִקֵּשׁ הוּא לְךָ: כִּי תֹאמַר בְּלִבִּי

ואתחנן

עקב

תנים תגזים האלה מפני איכה אוכל להורישם: לא תירא מהם זכר תזכר
 את אשר עשה יהוה אליהם לפרעה ולכל מצרים: המפסת הגדלת אשר
 לא עיניך והארת והמפתיים והיד החזקה והזרע הנטויה אשר הוצאת
 יהוה אליהם בן עשה יהוה אליהם לכל העמים אשר אתה ירא מפניהם:
 גם את הצרעה ישלח יהוה אליהם גם עד אבד הנשאים והנסתרים
 מפניהם: לא תערץ מפניהם כי יהוה אליהם בקרבך אל גדול ונורא: לו
 ושל יהוה אליהם את הגזים האל מפניהם מעט מעט לא תוכל בלתי מהר
 שתרצה עליה חית השדה: ונתנם יהוה אליהם לפניהם והמם מהומה
 גדלה עד השמים: ונתן מלכיהם בידך והאבדת את שמים מתחת השמים
 לא תצב איש בפניה עד השמדה אחם: פסילי אליהם תשרפון באש
 לא תחמד כסף וזהב עליהם ולקחת לך פן תגוש בו כי תועבת יהוה
 אלצה הוא: ולא תביא תועבה אל ביתך והיית חרם כמדי שקץ ותשקצו
 ותעב ותתעבבו כירחם הוא: כל המעוה אשר אנכי מצוה היום תשמרון
 לעשות למען תחיון ורבייתם ובאתם וירשיתם את הארץ אשר גשבע יהוה
 לאבותיכם: וזכרת את כל הדרך אשר הוליכה יהוה אליהם זה ארבעים
 שנה במדבר למען ענתה לגסתה לדעת את אשר בלבבה התשמר מצותי
 אמלא: ויענה וירעבה ויאכלה את הפחם אשר לא ידעת ולא ידעו אבותיה
 למען הודיעה כי לא על תלחם לבדו יהוה האדם כי על כל מוצא פריהוה
 יהוה האדם: ישראל. שמלתה לא בלתי מעליה ורגלה לא בצקה זה
 ארבעים שנה: וידעת עם לבבה כי באשר יסר איש את לבו יהוה אליהם
 מסדה: ושמרת את מצות יהוה אליהם ללכת בדרכיו וליראה אתו: כי
 יהוה אליהם מביאה אל ארץ טובה ארץ גתלי מים עינת ותחמת יצאים
 בקצה ובהר: ארץ חטה ושערה וגפן ותאנה ורפין ארץ עית שמן ודבש:
 ארץ אשר לא במסבגת תאכלנה להם לא תהפך כל בה ארץ אשר
 אכנת ברזל ומתברכה תתעב נחשת: ואכלת ושבעת וברכת את יהוה
 אליהם על הארץ הטובה אשר נתת לה:

ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה: את הברכה אשר תשמעו
 אל מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם היום: והקללה אמלא
 תשמעו אל מצות יהוה אלהיכם וסרתם מן הדרך אשר אנכי מצוה אתכם
 היום ללכת אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם: ויהי כי יביא יהוה
 אליהם אל הארץ אשר באשמה לרשתה ונתתה את הברכה על

תר נדחים ואתה קללה על הר עיבל: הלא יהמה בעבר הירדן אתר גור
 מבוא השמש בארץ הפנעני הישב בערבה מול הגלגל אצל אלוגי מה:
 כי אתם עברים את הירדן לבא לרשת את הארץ אשר יהיה אלהיכם
 נתן לכם וירשתם אתה וישבתם בה: ^ל ושמרתם לעשות את כל
 החקים ואת המשפטים אשר אנכי נתן לפניכם היום: אלה החקים
 והמשפטים אשר תשמרון לעשות בארץ אשר נתן יהוה אלהי אבותי
 לה לרשתה כל הימים אשר אתם חיים על האדמה: אבד האבדון את כל
 המקומות אשר עבדו רשם הגוים אשר אתם יושבים אתם את אלהיהם על
 ההרים הרמים ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן: ונתצתם את מזבחותם
 ושברתם את מצבתם ואשרייתם תשרפון באש ופסילי אלהיהם תגדשן
 ואבדתם את שמם מן המקום ההוא: לא תעשון כן ליהוה אלהיכם: כי
 אסא אלהי מקום אשר יבחר יהוה אלהיכם מקל שבטיכם לשום את שם
 שם לשבנו תדרשו ובאת שפירה: ^{ישראל} והבאתם שפיה עלתיכם
 וזבחיכם ואת מעשרתיכם ואת תרומת ידכם ונדריכם ונדבתיכם ובכרת
 בקרבם וצאנכם: ואכלתם לשם לפני יהוה אלהיכם ושמתם בכל משלח
 ידכם אתם ובתיכם אשר ברכה יהוה אלהיך: לא תעשון ככל אשר אנט
 עשים פה היום איש בלתי אשר בעיניו: כי לאבאתם עד עתה אלהי פגועה
 ואלה פגועה אשר יהוה אלהיך נתן לך: ועברתם את הירדן וישבתם בארץ
 אשר יהוה אלהיכם מנהיל ארצכם והגיה לכם מקל איביכם מסביב
 וישבתם בה:

שפטים

שפטים ושבטים תתקלה בכל שעריה אשר יהוה אלהיך נתן לה
 לשבטך ושפטו את העם משפט צדק: לא תפודה משפט לא תביר פנים
 ולא תקח שחד כי תפודה יעור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקים: צדק
 צדק תרדף למען קחנה וירשת את הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך:
 לא תפגע לה אשה בלעין אצל מזבח יהוה אלהיך אשר תעשה לך:
 ולא תקים לה מצבה אשר שגא יהוה אלהיך: לא תזבח ליהוה אלהיך שד
 ושה אשר יהיה בו מים כל דבר נע כי תועבת יהוה אלהיך הוא: כי
 יפגא בקרבך באחד שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך איש או אשה
 אשר עשה אתה בע בעיני יהוה אלהיך לעבד ברותו: וילך ויעבד אלהים
 אחרים וישתדו להם ולשמשו או ליהו או לכל צבא השמים אשר לא
 צויה: והארלה ושמעת וירשת היטב והגיה אמת נכון הדין בעשיתך

וישבת בה: ולקחת מראשית וכל פרי האדמה אשר תביא מארצה אשר
 יהיה אלהיך נתן לך ושמת בטנא והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה
 אלהיך לשבן שמו שם: ובאת אל הכהן אשר יהיה בימים ההם ואמרת
 אליו הנדתי היום ליהוה אלהיך כרבאתי אל הארץ אשר נשבע יהוה
 לאבותינו לתת לנו: ^{לוי} ולקח הכהן הטנא מידך והגידו לפני מזה
 יהוה אלהיך: וענית ואמרת לפני יהוה אלהיך ארפוי אבד אבי ויחד
 מצרימה ויגר שם במתי מעט ויהי שם לפני גדול עצום ורב: וידעו אתנו
 הפעורים ויענונו ויהנו עלינו עבדה קשה: ונצעק אליהו אלהי אבותינו
 וישמע יהוה את קלנו וירא את ענינו ואת עמלנו ואת לחצנו: ויזאנו
 יהוה מפעורים ביד חזקה וכורע נמויה ובמרא גדל ובאותות ובמפתים:
 ויבאנו אל המקום הזה ויחד לנו את הארץ הזאת ארץ זבת חלב ודבש:
 ועתה הנה הבאתי את ראשית פרי האדמה אשר נתתה לי יהוה והנחתה
 לפני יהוה אלהיך והשתחוית לפני יהוה אלהיך: ושמתה בכל הטוב אשר
 נבדלה יהוה אלהיך ולביתך אפה ותלוי ותגר אשר בקרבך: ^{ישראל}
 כי תבילה לעשר את כל מעשר תבואתך בשנה השלישית שנת המעשר
 ונתתה ללוי לגר ליתום ולאלמנה ואכלו בשעריך ושבעו: ואמרת לפני
 יהוה אלהיך בערתי הקדש מרדפית וגם נתתיו ללוי ולגר ליתום ולאלמנה
 ככל מצותך אשר צויתני לא עברתי מפעויותי ולא שכחתי: לא אכלתי
 באני מפנו ולא בערתי מפנו בטמא ולא נתתי מפנו למת שמעתי בקול
 יהוה אלהי עשיתי ככל אשר צויתני: השקיפה מפעון קדשך מרדשמים
 וברך את עמך את ישראל ואת האדמה אשר נתתה לנו כאשר נשבעת
 לאבותינו ארץ זבת חלב ודבש:

נצבים

אתם נצבים היום בלכם לפני יהוה אלהיכם ראשיכם שבטיכם
 וקהנים ושטרנים כל איש ישראל: טפכם נשיכם ונדה אשר בקרב
 מחנה מדוב עצה עד שאב מימיה: לעברה בברית יהוה אלהיך ובאלת
 אשר יהיה אלהיך ברת עסק היום: ^{לוי} למען תקים אתך היום ולו
 לעם ויהי יהוה לך לאלהים באשר דבר לך וכאשר נשבע לאבותיך
 לאמרם לישק ולעקב: ולא אתכם לבדכם אנכי ברת את הברית הזאת
 ואת האלהי הנאת: כי את אשר ישנו פה עמנו עמד היום לפני יהוה
 אלהינו ואת אשר איננו פה עמנו היום: ^{ישראל} בראתם דעתם את
 אשר ישבו בארץ מצרים ואת אשר עברנו בקרב הנוים אשר עברתם:

תִּירָא וְלֹא תַחַת: וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת־הַתּוֹרָה הַזֹּאת וַיְתַנְּהָ אֶל־הַכֹּהֲנִים בְּנֵי לֵוִי הַנְּשָׂאִים אֶת־אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה וְאֶל־כָּל־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיַּעַן מֹשֶׁה אֹתָם לֵאמֹר מִקֵּץ שִׁבְעֵי שָׁנַיִם בְּמַעַד בְּמַעַד שָׁנַת הַשְּׂמֹטָה בְּחַג הַסִּבּוֹת: בָּסֹא כָל יִשְׂרָאֵל לִרְאוֹת אֶת־פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמּוֹקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר תִּקְרָא אֶת־הַתּוֹרָה הַזֹּאת נֶגֶד כָּל־יִשְׂרָאֵל בְּאָזְנֵיהֶם: * הִקְהֵל אֶת־הָעָם הָאֲנָשִׁים וְהַנְּשִׁים וְהַיְתָף וַגִּדָה אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ לְמַעַן יִשְׁמְעוּ וּלְמַעַן יִלְמְדוּ וַיִּרְאוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְשִׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־דְּבַר הַתּוֹרָה הַזֹּאת: וּבְגֵיהֶם אֲשֶׁר לֹא־יִדְעוּ יִשְׁמְעוּ וּלְמַדּוֹ לִירְאוֹת אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם כָּל־הַיָּמִים אֲשֶׁר אַתֶּם חַיִּים עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן שָׂמָּה לְרִשְׁתָּהּ:

האזינו

הָאֲזִינוּ הַשָּׁמַיִם וְאֲדַבְּרָה וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ אֲמַרְרִסִּי: יַעֲרַף בַּמַּטֵּר לֶקַח תֵּוֹל בַּטָּל אֲמַרְתִּי פִּשְׁעֵיכֶם עַל־דָּשָׁא וְכַרְבִּיבִים עַל־עֵשׂוֹב: כִּי שָׁם יְהוָה אֶקְרָא הֵבוּ גִדְל לְאֱלֹהֵינוּ: לִי תַעֲזֹר תִּמְכִּים פָּעִלוֹ כִּי כָל־דְּרָכָיו מִשְׁפָּט אֵל אֲמוּנָה וְאֵין עַל צְדִיק וַיִּשָּׁר הוּא: שְׂתַת לוֹ לֹא בָנִיו מִיָּמָם נִזְרַע עֵקֶשׁ וּסְתַלְתָּל: הֲלִיהוּדָה תַגְמַל־זֹאֵר עִם נָבֵל וְלֹא חָכָם הִלּוּא־הוּא אֲבִיךָ קִנְיָה הוּא עֲשֵׂה וַיִּכְבְּדָהּ: יִשְׂרָאֵל זְכֹר יְמֹת עוֹלָם בֵּינוּ שְׁנֹת דִּוְדָד שְׂאֵל אֲבִיךָ וַיַּגִּד וְקִנְיָה וַיֹּאמְרוּ לָךְ: כְּתַחַל עַלְיוֹן טָיִם כְּהַפְרִיחוּ בְנֵי אָדָם יַעֲבֹב נְבִלֹת עַמִּים לְמַסְפָּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: כִּי חִלַּק יְהוָה עִמּוֹ יַעֲקֹב תְּכַל גַּחְלָתוֹ: יִמְעָאֵהוּ בְּאָרֶץ מִדְבָּר וּכְתוּב יִלַּל יִשְׁמֹן יִסְבְּכְנֵהוּ יִכְבְּעֵהוּ יַעֲטֵהוּ בְּאִישׁוֹן עֵינָיו: כְּגִשְׁר יַעֲיֵד קַטַּף עַל־זוּלָתוֹ יִרְחַף יִפְרֹשׁ כְּנָפָיו יִקְבֵּהוּ יִשְׁאֵף עַל־אֲבָרָתוֹ: יְהוָה בְּרַד יִנְחֵנוּ וְאֵין עִמּוֹ אֵל גֹּבֵר:

וזה תורת

וְזֹאת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר בִּרְךָ מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְמַעַן מוֹתוֹ: וַיֹּאמֶר יְהוָה מִסִּיגֵי בֹא וְנִדַח מִשְׁעִיר לְמוֹ הוֹפִיעַ מִתֵּד פֶּאֶרְן וְאַתָּה מִרְבַּבַת קֹדֶשׁ מִיָּמִינֵי אֲשֶׁרֶת לְמוֹ: אֵף חֲבַב עַמִּים כָּל־קֹדְשֵׁי בֵּיתְךָ וְהֵם תָּבוּ לְרַגְלֶךָ יִשָּׂא מִדְּבַר־חֵדָּה: הַתּוֹרָה צִוְּהִלְנוּ מֹשֶׁה מַעֲרָשָׁה קְהֵלֶת יַעֲקֹב: וַיְהִי בִּישְׂרָאֵל מִלֵּךְ כְּהֵנָּה אֲסָף רֵאשִׁי עִם יַד שְׁבַט־יִשְׂרָאֵל: יְהִי רֵאשִׁי וְאֵל יִמֵּת וַיְהִי מִתִּיז מִסְפָּר: וְזֹאת לִיהוּדָה וַיֹּאמֶר שָׁמַע יְהוָה קוֹל יְהוָה וְאֵל עַמּוֹ תִּבְיָאֵנוּ יְדִיו רַב לוֹ וַעֲזַר מַעֲרָיו תִּהְיֶה: לִי וְלִלְוֵי אָמַר הַסִּדָּה וְאַחֲרֶיהָ לְאִישׁ חֲסִידָה אֲשֶׁר גִּסְרֵהוּ כְּמֹסֶה תִּרְיַבְרָה עַל־מִי מְרִיבָה: הָאֲמַר לְאֲבִיו וְלְאִמּוֹ לֹא רֵאשִׁיתִי וְאַתָּה אֲחִיו לֹא הִבִּיר וְאַתָּה בְּנֵנוּ לֹא יָדַע כִּי שְׂמִי אֲמַרְתֶּךָ וּבְרִיתְךָ יִנְעוּד: יְהִי מִשְׁפָּטֶיךָ לְיַעֲקֹב וְהַתּוֹרָה לְיִשְׂרָאֵל יְשִׁיבוּ קְסִינָה כְּאִשָּׁה וְקָלִיל עַל־מִסְבָּתָהּ: בְּרַד יְהוָה חִילוֹ וּפָעַל יְדֵיו תִּהְיֶה מִתִּזן מְרַגְמִים

ב ספר שמות

ב ספר שמות

ב ספר שמות

ב ספר שמות

קמיו ומשנאיו מדיקומיו: לבנימן אמר ידו יהיה ישבן לבטח עליו חפף
 עליו בלהיותם ובין כתפיו שבן: ישראל. וליוסף אמר מברכת יהוה
 ארצו ממנו שמים משל ומתהום רבצת תהיה: וממנו תבואת שמש
 וממנו גרש ירחים: ומראש הרריקדם וממנו גבעות עולם: וממנו ארץ
 ומלאה ורעון שבני סנה תבואתה לראש יוסף ולקרדן נזיר אחיו: בסור
 שור הדר לו וקרני ראם קרניו בהם עפים ינגח יחיו אפסיראין והם
 רבנות אפרים והם אלפי מנשה:

סדר הקריאה לחנוכה.

כיום א' על חנוכה קורין כמדור נשוא טן ויהי כיום כלוח משה וכו', ויש מתחילין לקחול טן מדת כהנים.
 וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה
 תברכו את בני ישראל אמור להם: יברכה יהוה וישמרך: יאר יהוה פניו
 אליך ויחנה: ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום: ושמי את שמך על
 בני ישראל ואני אברכם:

ויהי כיום כלוח משה לתקים את המשכן וימשח אותו ויקבש אתו
 ואת כל בליו ואת המזבח ואת כל בליו וימשחם ויקבש אתם: ויקריבו
 נשיאי ישראל ראשי בית אבותם הם נשיאי המזבח הם העמדים על
 הפקדים: ויביאו את קרבנם לפני יהוה שש עגלות צב ושגור עשר בקר
 עגלה על שני הנשאים ושור לאחד ויקריבו אותם לפני המשכן: ויהי
 ויאמר יהוה אל משה לאמר: קח מאתם והיו לעבד את עבדת אהל מועד
 ועמדה אותם אל הלוים איש כפי עבודתו: ויקח משה את העגלות ואת
 הבקר ויתן אותם אל הלוים: את שתי העגלות ואת ארבעת הבקר נתן
 לבני גרשון כפי עבודתם: ואת ארבע העגלות ואת שבעת הבקר
 נתן לבני מררי כפי עבודתם ביד איתמר בראיהו הכהן: ולבני
 קהת לא נתן כרעבנות הקדש עליהם כסתף ישא: ויקריבו הנשאים
 את תעבת המזבח כיום המשח אותו ויקריבו הנשאים את קרבנם
 לפני המזבח: ויאמר יהוה אל משה נשיא אלה ליום נשיא אלה
 ליום יקריבו את קרבנם לתעבת המזבח: ישראל. ויהי הפקדים כיום
 הראשון את קרבנו נחשון בורעמינגב למשנה יהודה: וקרבתו קעבה

כסף אחת שלשים ומאה משקלה מורק אחד כסף שבעים שקל
 בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף
 אחת עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בן בקר איל אחד כבש
 אחד בן שנה לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת: ולזבח השלמים
 בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה
 זרי קרבן בחשון בן עמי נדרב:

כיום נ' קוראים לכהן ביום השני עד מלאה קטרת, ללוו עד נתנאל בן צוער, לישראל ביום
 השלישי עד סוף פסקת; ח"ק. כיום נ' קוראים לכהן ביום השלישי עד מלאה קטרת, ללוו עד אלאב
 בן חלו, לישראל ביום הרביעי עד סוף פסקת. וכן בכל יום קוראים לכהן בסוד כיום עד מלאה קטרת
 וללוו עד סוף פסקת, ולישראל ביום שלאחריו עד סוף פסקת. וזכריו ח"ק.

ביום השני הקריב נתנאל בן צוער נשיא יששכר: הקרב את קרבנו קטרת
 כסף אחת שלשים ומאה משקלה מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
 שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת:
 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנה לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת:
 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה
 זרי קרבן נתנאל בן צוער:

ביום השלישי נשיא לבג זבולו אליאב בן חלון: קרבנו קטרת
 כסף אחת שלשים ומאה משקלה מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
 שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת:
 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנה לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת:
 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה
 זרי קרבן אליאב בן חלון:

ביום הרביעי נשיא לבג ראובן אליעזר בן שדיאור: קרבנו קטרת
 כסף אחת שלשים ומאה משקלה מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
 שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת:
 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנה לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת:
 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה
 זרי קרבן אליעזר בן שדיאור:

ביום החמישי נשיא לבג שמעון שלמיהל בן צורישדי: קרבנו קטרת
 כסף אחת שלשים ומאה משקלה מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
 שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת:
 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנה לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת:
 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה
 זרי קרבן שלמיהל בן צורישדי:

ביום השלישי נשיא לבגי נד אליסף בן דעמיאל: קרבנו קערת
 כסף אחד שלשים ומאה משקלה מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
 שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחד עשרה והב מלאה קטרת:
 פי אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחמאת:
 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה ערודים חמשה כבשים בני שנה חמשה
וזה קרבן אליסף בן דעמיאל:

יום השני של חנוכה הוא לעולם ר"ח ולומרים קדיש חתקבל אחר ההלל, ופולאים כ' ס"ח נחשון
 קוראים ס' התמיד (נענכר כ"ח), כסן עד רביעה הרג, לוי עד ונסכה, ישראל ס' ר"ח בולה, רביעי
 קוראים נס"ח בני ביום הששי, ואתרו חלי קדיש.
 יום ז' של חנוכה קוראים ביום השביעי וביום השמיני. ואם הוא ר"ח קוראים נס"ח א'
 נחשון, ולרביעי קוראים נס"ח ב' ביום השביעי, ואתרו ח"ק

ביום השביעי נשיא לבגי אפרים אלישמע בן עמיהוד: קרבנו קערת
 כסף אחד שלשים ומאה משקלה מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
 שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחד עשרה והב מלאה קטרת:
 פי אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחמאת:
 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתרים חמשה כבשים בני שנה חמשה
וזה קרבן אלישמע בן עמיהוד:

יום ח' רחוקה קוראים לכהן ביום השמיני עד מלאה קטרת, ללוי עד בן פדהצור, לישראל
 ביום השביעי עד סוף הסדרה ולומרים אתרו ח"ק. ויש שקורין לכהן עד בן עמישרי, ללוי עד בן עינו,
 לישראל עד סוף הסדרה. ויש מוספים עוד מלאה ס' נהעלתך עד עשה אח המנחה.

ביום השמיני נשיא לבגי מנשה גמליאל בן פדהצור: קרבנו קערת
 כסף אחד שלשים ומאה משקלה מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
 שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחד עשרה והב מלאה קטרת:
 פי אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחמאת:
 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה ערודים חמשה כבשים בני שנה חמשה
וזה קרבן גמליאל בן פדהצור:

ביום התשיעי נשיא לבגי בנימן אביהו בן דעני: קרבנו קערת
 כסף אחד שלשים ומאה משקלה מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
 שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחד עשרה והב מלאה קטרת:
 פי אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחמאת:
 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה ערודים חמשה כבשים בני שנה חמשה
וזה קרבן אביהו בן דעני:

ביום העשירי נשיא לבגי הן אחיעזר בן עמישהו: קרבנו קערת
 כסף אחד שלשים ומאה משקלה מורק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
 שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: כף אחד עשרה והב מלאה קטרת:
 פי אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחמאת:
 ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה ערודים חמשה כבשים בני שנה חמשה
וזה קרבן אחיעזר בן עמישהו:

ביום עשתי עשר יום נשיא לבני אשר פגעיהל בן עכרון: קרבנו קערת
 כסף אחד שלשים ומאה מסקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
 שניהם מלאים סלח בלולה בשטן למנחה: כף אחד עשרה זהב מלאה קטרה:
 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים אחד לחטאת:
 ולזבח השלטים כקר שנים ואילם חמשה עתרים חמשה כבשים בני שנה חמשה
 ידה קרבן פגעיהל בן עכרון:

ביום שנים עשר יום נשיא לבני נפתלי אחירע בן עיגון: קרבנו קערת
 כסף אחד שלשים ומאה מסקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש
 שניהם מלאים סלח בלולה בשטן למנחה: כף אחד עשרה זהב מלאה קטרה:
 פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה: שעיר עזים לחטאת:
 ולזבח השלטים כקר שנים ואילם חמשה עתרים חמשה כבשים בני שנה חמשה
 ידה קרבן אחירע בן עיגון:

זאת חנכת המזבח ביום המשח אתו מאת נשיאי ישראל קערת כסף
 שתים עשרה מזרק כסף שנים עשר בפות זהב שתים עשרה: שלשים
 ומאה הקערה האחת כסף ושבעים המזרק האחד כל כסף הכלים אלפים
 וארבע מאות בשקל הקדש: בפות זהב שתים עשרה מלאה קטרת עשרה
 עשרה חבף בשקל הקדש כל זהב הפות עשרים ומאה: כל הבקר לעלה
 שנים עשר פרים אילם שנים עשר כבשים בגרשנה שנים עשר ומנחתם
 ושעירי עזים שנים עשר לחטאת: וכל בקר יזבח השלמים עשרים וארבעה
 פרים אילם ששים עתרים ששים כבשים בגרשנה ששים זאת חנכת
 המזבח אחרי המשח אתו: וכבא משה אל אהל מועד לדבר אתו ולשמע
 את הקול מדבר אליו מעל הכפרת אשר על ארון העדות מבין שני
 הכרובים וידבר אליו: כן מסיים נפשו וכוונתו.

ס קבלת מוספים עוד זה ס' בהעלתך.

וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל אהרן ואמרת אליו בהעלתך
 ארבעה אלמול פני המנחה יארו שבעת הנרות: ויעש פן אהרן
 אלמול פני המנחה העלה גרתי כאשר צוה יהוה את משה: ויהי
 מעשה המנחה מקשה ונב עד ירבה עד פרתה מקשה הוא בפסוק
 אשר הראה יהוה את משה בן עשה את המנחה:

סדר הקריאה לפורים.

כפורים קורין ג' חנאים נסוף סדר בשלח.

וַיָּבֹא עִמְלֶק וַיִּלָּחֶם עִם־יִשְׂרָאֵל בְּרַפְסִידִם: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה
 בְּהַרְלֵנוּ אֲנָשִׁים וַעֲזַב הַלָּתִים בְּעִמְלֶק מִחֹר אֲנֹכִי נִצַּב עַל־רֹאשׁ הַגְּבָעָה
 וַיַּשֵּׁה הָאֱלֹהִים בְּיָדִי: וַיַּעַשׂ יְהוָה כַּאֲשֶׁר אָמַרְלוּ מֹשֶׁה לְהִלָּחֵם בְּעִמְלֶק
 וּמֹשֶׁה אֶהְרֹן וְחֹזֵר עָלוּ רֹאשׁ הַגְּבָעָה: לוי. וְהָיָה כַּאֲשֶׁר יָרִים מֹשֶׁה יָדוֹ
 וַגֵּבַר יִשְׂרָאֵל וּכְאֲשֶׁר יִגִּיעַ יָדוֹ וַגֵּבַר עִמְלֶק: וַיְהִי מֹשֶׁה כְּבָדִים וַיִּקְרָא אֲבֹן
 וַיִּשְׁמֹו תַּחְתָּיו וַיֵּשֶׁב עָלֶיהָ וַאֲהֲרֹן וְחֹזֵר תָּמְכוּ בְּיָדָיו מִזֶּרֶה אֶחָד וּמִזֶּרֶה
 אֶחָד וַיְהִי יָדָיו אֲמוּנָה עַד־כָּא הַשָּׁמַיִשׁ: וַיַּחַלֵּשׁ יְהוָה אֶת־עִמְלֶק וְאֶת־עַפְסוֹ
 לַפִּי־חֶרֶב: יִשְׂרָאֵל. וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כָּתֹב זֹאת וְקִרְוֵן בְּסֵפֶר יוֹשִׁים
 בְּאֶזְנֵי יְהוָה כִּי־מָתָה אֲמַתְּהָ אֶת־זִכְרֵךְ עִמְלֶק מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם: וַיִּבֶן מֹשֶׁה
 מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יְהוָה נֶסִי: וַיֹּאמֶר כִּי־יָד עַל־כֶּסֶם יְהִי מִלְחָמָה לַיהוָה
 בְּעִמְלֶק מִיַּד דָּד: וַיִּסַּח בְּסֵפֶר הַסֵּפֶר לַחֲרוֹן.

סדר הקריאה לזה"מ של פסח.

ליום ראשון רחל הסוער (י"ז ניסן). טוליתין נ' ס"ח וקורין נס"ח א' נסדר בא ס' קדש לי ומחלק לנ'
 גמי. (ולס סוף סדר קורין נסדר כי חשא ס' ראה אתה אמר אלי תמטל לקטן ליום ג' רחול הסוער.)
 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: קַדְשִׁילִי כָּל־בְּכוֹר פֶּסַח כָּל־יְהוּדָם בְּבָנֵי
 יִשְׂרָאֵל בְּאֲדָמָם וּבַבְּהֵמָה לִי הוּא: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם זָכוֹר אֲרֻדְתֶּימוֹם
 הַיּוֹם אֲשֶׁר יֵצְאתֶם מִמִּצְרַיִם מִבְּיַת עַבְדִּים בְּיַד הָעֶזְרָא יְהוָה אֲתֹכֶם
 מִיָּד וְלֹא יֵאָכֵל חֶמֶץ: הַיּוֹם אֲתֹכֶם יֵצְאִים בְּחֹדֶשׁ הָאָבִיב: לוי. וְהָיָה כִּי־
 יֵצֵאת יְהוָה אֶל־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי וְהִחַתִּי וְהִאֲמַרְי וְהִחַתִּי וְהִיבֹסִי אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
 לְאַבְרָהָם לֵאמֹר לְךָ אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ וְעַבְדְּתָה אֶת־הַכְּנַעֲנִי הַזֹּאת בְּחֹדֶשׁ
 הַזֶּה: שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל מֵצֵת וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תֵּץ לַיהוָה: מַעֲוֹת יֵאָכֵל אֶת
 שִׁבְעַת הַיָּמִים וְלֹא־יִרְאָה לְךָ חֶמֶץ וְלֹא־יִרְאָה לְךָ שֵׂאֵף בְּכֶל־נֶבֶלְךָ: וְהָיָה
 לְבָנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר בְּעִבּוֹר זֶה עָשָׂה יְהוָה לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם: וְהָיָה
 לְךָ לְאֹת עַל־יָדֶךָ וְלִזְכוֹרֹן בֵּין עֵינֶיךָ לְמַעַן תִּהְיֶה תּוֹרַת יְהוָה בְּפִיךָ בְּיַד
 חֻמְקָה הַזֵּצֵאת יְהוָה מִמִּצְרַיִם: וְשָׁמַרְתָּ אֶת־הַחֻמְקָה הַזֹּאת לְמַעַן מִיִּסִּים
 יִסִּימָה: יִשְׂרָאֵל. וְהָיָה כִּי־יִבְאֶה יְהוָה אֶל־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְךָ
 וְלְאַבְרָהָם וְנִתְּנָה לְךָ: וְהַעֲבַרְתָּ כָּל־פֶּסַח יְהוּדָה וְכָל־פֶּסַח שֹׁנֵי חֻמְקָה
 אֲשֶׁר יִהְיֶה לְךָ הַזְּכוֹרִים לַיהוָה: וְכָל־פֶּסַח חָמוֹר תִּסְבְּחָה בְּשֹׁה וְאִם־לֹא תִסְבְּחָה
 תִּעֲרַפְתָּ וְכָל־בְּכוֹר אֲבָם בְּבָנֶיךָ תִּסְבְּחָה: וְהָיָה כִּי־שָׁאַלְתָּ בְּנֶה מִיָּד לֵאמֹר

מהזאת ואמרת אליו בחוק יד הוציאנו יהוה ממצרים מבית עבדים: ויהי
 כיהקשה פרעה לשלחנו ויהרג יהוה כל בכור בארץ מצרים מבכר אתם
 ועד בכור בהמה עלבן אני זבח ליהוה כל פטר רחם הזכרים וכל
 בכור בני אפודה: והיה לאור עליבכה ולמוטפות בין עיניך כי בחוק יד
 הוציאנו יהוה ממצרים:

בס"ח שני קוראים בכל יום לרביעי והקרבתם נמדר פינחס.

והקרבתם אישה עלה ליהוה פרים בני בכור שנים ואיל אחד ושבעה
 בכשים בני שנה תמימם יהיו לכם: ומנחתם סלת בלולה בשמן שלשה
 עשרה לפר ושני עשרה לאיל תעשו: עשרון עשרון תעשה לכבש האחד
 לשבעת הכבשים: ושעיר חטאת אחד לכפר עליכם: מלכוד עלה תבקר
 אשר לעלת התמיד תעשו את אלה: כאלה תעשו ליום שבעת ימים לחם
 אישה ריחניח ליהוה על עולת התמיד יעשה ונסכו: וביום השביעי מקרא
 קדש יהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו: חצי קריש.

ליום שני דה"ס (י"ח ניסן). קורין בס"ח ח' נמדר מששטים פ' אם כמך חללה. (וחס יום ב'
 חס"ט נראהו כמנח קורין פ' קריש לו של יום חלון.)

אם בסקר תלוגה את עמי את העני עמך לא תהיה לו כנשה לא
 תשימון עליו גשף: אם תכל תחבל שלמת העף ערבא השמש תשיבנו
 לו: כי הוא כסותה לבנה הוא שמלתו לעוז בפה ישכב והיה קרישעון
 אלו ושמעתי קרישעון אני: לו. אלהים לא תקלל ונשיא בעמך לא
 תאד: מלאכה ודמעה לא תאחד בכור בנה תהרלי: בדתעשה לשה
 לצאנה שבעה ימים יהיה עם אמו ביום השמיני תתגרלי: ואנשי קדש
 תהיון לי וכשר בשדה סרפה לא תאכלו לכלב תשלטן אתו: לא תשא
 שבע שוא אלתשת דה עם דשע להיות עד הקום: לא תהיה אנדרוים
 לדעת ולא תענה עלוב לגמח אתי רבים להסת: ודל לא תהדר בדים:
 כי השגע שור איבה לא תמיד תענה השב תשיבנו לו: קריאה תמיד
 שגאה רבין תחת משאו ונדלה מעוב לו עוב תעוב עמי: יחל לא
 ספה משפט אבינה ברים: סדר שער תרחק ונקי וצדיק אל תהרג כי לא
 אצדיק רשע: ושוה לא תסת כי השוד יעור פקחים ויסלף דברי צדיקים:
 ועל לא תלמו ואתם ידעתם את גפוש הבר קריגים הייתם בארץ מצרים:
 ועש שנים תורע את ארצה ואספת ארדתבואתה: והשביעת השמש

ונמשחתה ואכלו אביני עמך ויתרם תאכל חית השדה ברתעשה לברמך
 לזותה: שלשת ימים תעשה מעשיך וביום השביעי תשפת למען ינתח
 שוקך תכורף וינפש בראמתה ותגר: ובכל אשר אמרת אליכם תשמרו
 ושם אלהים אתרים לא תזכירו לא ישמע על פיך: שלש רגלים תחג לי
 בשנה: אתדג המצות תשמר שבעה ימים תאכל מצות כאשר צויתך
 למען תדש האביב ברכו יצאת ממצרים ולא יראו פני ריגס: ותג תקציר
 בטרך מעשיך אשר תזרע בשדה ותג האסף בצאת השנה באסף את
 מעשיך מן השדה: שלש פעמים בשנה יראה בל זכורף אל פני האדון
 וזה: לא תזבח על תמץ דם זבחי ולא ילך חלב חגי עד בקר: ראשית בטרך
 יצאתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו:

כ"ח כ' קוראים ודקרבתם כמדת פינתם כמו כיום ה' דס"ב.

כיום ג' דעה"ם (י"ט ניסן) אם הוא שבת עתחלים לקחול כס' כי חשאו טן ואמר טשה אל ה' ראה
 איה אמר אל ה' וטחלק לכעסה נגדי, ואם הוא כתיבי לו כתיבי ככח עתחלים לקחן ואמר ה' אל
 טשה ספל לך וטחלק לכעסה נגדי, ואם הוא כתיבי ככח קורח ט' אם כסף תלוה אל יום כ'.

ויאמר משה אל יהוה ראה אתה אמר אלי העל את העם הזה ואסה
 לא הדעתני את אשר תשליח עמי ואתה אמרת ידעתך בשם וגם בעצאת
 חן בעיני: ועתה אסנא בעצאתי חן בעיניך הדעני נא את דרכך ואנעה
 למען אקעאדחן בעיניך וראה כי עמך הצי הזה: ויאמר פני ילכו ובעתתי
 לך: ויאמר אל ה' אס אין פניך יהלכים אל תעלנו מזה: וכפה יתע אפוא
 בראשית חן בעיניך יאני ועמך הלא בלכתך עפנו ונפל ינו יאני ועמך
 סבל העם אשר על פני האדמה: ויאמר יהוה אל משה גם
 את דברי הזה אשר דברת אעשה בראשית חן בעיני ואנעה בשם:
 ויאמר הראני נא את כבודך: ויאמר אני אעביר בל סובי על פניך וקראתי
 בשם יהוה לפניה ותעתי ארד אשר אחן ותקסתי את אשר אנכם:
 ויאמר לא תוכל לראת את פני כי לא יראני האדם וחי: ויאמר יהוה העה
 מקום אתי ונעבת על השיר: והיה כעטר פכו ושמתך בנגרה השיר
 ושתי כפי עליך עד עברי: והסרתי את פפי וראית את אדני וסג
 לא ירא:

כחל עתחלים כחן

ויאמר יהוה אל משה פסל לך שני לוח אבנים כראשנים וכתבמו
 על הלוח את הדברים אשר דברתי אל משה אשר שברת: והיה
 וכן לגר ועלית בבקר אל הר סיני ונעבת ל שם על ראש הר: ואיש

לא יעלה עִפְוֹד וְגַם אִישׁ אֶל־יָרֵא בְּכָל־הַיָּדָד גַּם־הַצֹּאן וְהַבָּקָר אֶל־יָרֵעוּ אֶל־
מֹול הַיָּדָד הַזֶּה: ^{כס"ח ה} וַיִּפְסַל שְׁנֵי־לֹחֹת אַבְנִים פְּרָאשִׁים וַיִּשְׁבֹּם
מֹשה בַּבָּקָר וַיַּעַל אֶל־הַר סִינַי בְּאִשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ שְׁנֵי לֹחֹת
אַבְנִים: וַיַּרְדּוּ יְהוָה בְּעָנָן וַיִּתְעַבֵּב עִפְוֹ שֵׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה: וַיַּעַסֵּב יְהוָה
עַל־פָּנָיו וַיִּקְרָא יְהוָה וַיְרַחֵם אֶל רַחוּם וַתֵּנוּן אֶבֶד אֲפִים וַרְבִּיחֶסֶד וְאַמֶּת:
נָצַר חֶסֶד לְאֲלֹפִים נִשְׂאָ עֵז וּפְשַׁע וַחֲטָאָה וּנְקָה לֹא יִנְקָה פֶסַד וְשֵׁן
אַבֹּת עַל־בָּנִים וְעַל־בָּנֵי בָנִים עַל־שְׁלֹשִׁים וְעַל־רַבְעִים: וַיִּמְהַר מֹשה וַיִּקַּח
אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחֲוֶה: וַיֹּאמֶר אִם־נָא מַעֲלַתִּי חַן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָי יִלְדָּנָא אֲדַע
בְּקִרְבִּי כִי עַם־קָשָׁה עֲרַף הוּא וְסִלַּחֲתָ לַעֲוֹנָיו וְלַחֲטָאתָם וּנְחַלְתָּנִי: וַיֹּאמֶר
הָיָה אֲנִי כְּרִית בְּרִית עִבְדְּךָ בְּלִעֲמֻקָּה אֲעִשֶׂה נִפְלְאוֹת אֲשֶׁר לֹא־נִבְרָא בְּכָל
הָאָרֶץ וּבְכָל־הַצֹּמִים וְרָאָה כָּל־הָעַם אֲשֶׁר־אַתָּה בְּקִרְבֹּךָ אֶת־מַעֲשֵׂה יְהוָה כִּי
נִבְרָא הוּא אֲשֶׁר אָנֹכִי עֹשֶׂה עִפְוֹ: ^{לוי (כס"ח ו)} שְׁמֹר־לָךְ אֶת אֲשֶׁר אָנֹכִי
מַעֲשֶׂה הַיּוֹם הַזֶּה גִּדְּשׁ מִפְּנֵיךָ אֶת־הָאָמֹר וְהַכְּנִיעֵנִי וְהַחֲתִי וְהַפְּרִי וְהַחֲזִי
וְהַחֲסִי: הַשְׁמֹר לָךְ פְּרִת־בְּרִית בְּרִית לִיֹּשְׁבֵי הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה נָא עֲלִיָּה
פְּרִיָּה לְמִקְשׁ בְּקִרְבֶּךָ: כִּי אֶרְדְּמוּפְרִיתֶם תִּתְעַזּוּ וְאַתְּ מַעֲשֵׂתֶם תִּשְׁכַּח
וְאַתְּ־אֲשֶׁר־יִתְּרֵן תִּקְרָחוּ: כִּי לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאַל אֲחֵר כִּי יְהוָה קָנָה שֵׁם
אֶל קָנָה הוּא: פְּרִת־בְּרִית בְּרִית לִיֹּשְׁבֵי הָאָרֶץ וְתֵנוּ אֲחֵרֵי אֱלֹהֵיכֶם תִּתֵּן
לְאֱלֹהֵיכֶם וְקִרָא לָךְ וְאַכְלַת מִזְבְּחֵךָ: וְלִקְרַת מִבְּנֵיךָ לְבָנֶיךָ וְתֵנוּ בְּנֵיךָ אֶת־
אֵלֵיךָ וְהִיט אֶת־בְּנֵיךָ אֶת־בְּנֵי אֱלֹהֵיכֶן: אֱלֹהֵי מִסְכָּה לֹא תַעֲשֶׂה־לָּךְ:
^{ישראל (כס"ח ו)} אֶרְדָּג הַפְּעוֹת תִּשְׁמֹד שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל מַעֲוֹת אֲשֶׁר
צִוִּיתֶךָ לְמַעַד חֲדָשׁ הָאָבִיב כִּי כְּחֹדֶשׁ הָאָבִיב יֵצְאֶה מִמִּצְרָיִם: כָּל־פֶּסַח
יִחַם לִי וְכָל־מִקְנֶה תֹּזְכֵר פֶּסַח שׁוֹר וְשֶׂה: וּפֶסַח חֲמֹר תִּסְפְּדָה בְּשֶׂה וְאִם
לֹא תִסְפְּדָה וְעֲרַפְתוּ כָּל בְּסוֹר בְּנֵיךָ תִּסְפְּדָה וְלֹא־יִרְאֶה פָּנָי רִיקִים: שֵׁשַׁת יָמִים
תַּעֲבֹד וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תִשְׁבֹּת בַּחֲדָשׁ וּבִקְצֵיר תִּשְׁבֹּת: וְתֵג שָׁבְעַת תַּעֲשֶׂה
לָךְ בְּסוֹרֵי קִצְרֵי הַיָּם וְתֵג הָאֲסִיף תִּקּוּפַת הַשָּׁנָה: שְׁלֹשׁ פְּעֻמִּים בַּשָּׁנָה
יִרְאֶה כָּל־זְכוּרָה אֶת־פָּנָי הָאֵלֹהִים וְיִרְאֶה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: כִּי־אֲוִרִישׁ גּוֹיִם מִפְּנֵיךָ
וְהַחֲבִיתִי אֶת־גְּבֻלְךָ וְלֹא־יִחַדְּךָ אִישׁ אֶת־אֶרְצְךָ בְּעֵלְתֶךָ לְרֹאוֹת אֶת־פָּנָי יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ שְׁלֹשׁ פְּעֻמִּים בַּשָּׁנָה: לֹא־תִשְׁחַט עַל־חֶמֶץ וְעַל־חֶמֶץ וְלֹא־יִלֵּן לְבַשׁ
זָבַח תֵּג הַפֶּסַח: רֵאשִׁית בְּסוֹרֵי אֶרְצְךָ תִּבְיֵא בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְאֶת־בְּשֵׁל
נְדִי בְחֹלֶב אֲמֹר:

כס"ח ו' קריאת הקריאתם בקול פניחם כס"ח כס"ח ו' רח"מ

יום ד' חמ"ט (כ' ניסן) תורין נס"ח ח' נסדר כהעלתך ס' וידבר ה' אל משה במדבר סיני.

וידבר יהוה אל משה במדבר סיני בשנה השנית לצאתם מארץ
 מצרים בחודש תראשון לאמר: ויעשו בני ישראל את הפסח במעו:
 בארבעה עשר יום בחודש הזה בין הערבים תעשו אותו במעו בכל חקתי
 וקבל משפטיו תעשו אותו: וידבר משה אל בני ישראל לעשות הפסח:
 ויעשו את הפסח בראשון בארבעה עשר יום לחודש בין הערבים במדבר
 סיני ככל אשר צוה יהוה את משה בן עשו בני ישראל: ^ל ויהי
 אנשים אשר היו טמאים לגפוש אדם ולא יכלו לעשות הפסח ביום ההוא
 יקרט לפני משת ולפני אהרן ביום ההוא: ויאמרו האנשים ההמה
 אליו אנהנו טמאים לגפוש אדם למה נגדע לבלתי הקריב את קרבן יהוה
 במעו בתוך בני ישראל: ויאמר אליהם משה עמדו ואשמעה מה יצוה
 יהוה לכם: ^{ישראל} וידבר יהוה אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל
 לאמר איש איש ביחידה טמא לגפוש או כהרף רחקה לכם או לדתיתכם
 תעשה פסח ליהוה: בחודש השני בארבעה עשר יום בין הערבים יעשו אותו
 על מצות ומרדים יאכלו: לא ישאירו ממנו עד בקר ועצם לא ישברו
 בכל חקת הפסח יעשו אותו: והאיש אשר הוא טהור וכהרף לא יתה ויכל
 לעשות הפסח ונקרתה הנפש שהוא מעמיה כי יקרבו יהוה לא הקריב
 במעו חטא ישא האיש ההוא: וקרינו אתכם נר ועשור פסח ליהוה
 חקת הפסח וכמשפט בן יעשה חקת את יהוה לכם ולגר ולאורה הארץ:

נס"ח נ' קוראים והקרבנם כמל סינחם כנו יום ח' חמ"ט.

סדר הקריאה לחרמ של סוכות.

בה"ס של סוכות טולדין ס"ח ח' חמ"ט סוכות ס"ח ח' חמ"ט. כנס
 סוכות חמ"ט קוראים לבסן ביום השני, ללו ביום השלישי, לישראל ביום הרביעי, לתישי סוכות
 לתישי קוראים ביום השני וביום השלישי סס סתיקא רועת, וכן כל סכ"ס קוראים לתישי סתיקא
 חמ"ט ח"ק.

וביום השני פרים בני בקר שנים עשר אילים שנים בבשים בגרשנה
 ארבעה עשר המימם: ומנתתם וגם רם לפרים לאילם ולבבשים במספרם
 במשפט: ושעיר עזים אחד הפאת מלכד עלת התמיד ומנתתה וגם ביהם:
 וביום השלישי פרים עשרתי עשר אילים שנים בבשים בגרשנה
 ארבעה עשר המימם: ומנתתם ונסביתם לפרים לאילם ולבבשים במספרם
 במשפט: ושעיר הפאת אחד מלכד עלת התמיד ומנתתה וגם ביהם:

וביום הרביעי פרים עשרה אילים שנים פבששים בגישנה ארבעה
 עשר תמימים: מנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולפבששים במספרם
 במשפט: ושעיר עזים אחד חטאת מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכה:

וביום החמישי פרים תשעה אילים שנים פבששים בגישנה ארבעה
 עשר תמימים: ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולפבששים במספרם
 במשפט: ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד ומנחתה ונסכה:

וביום הששי פרים שמנה אילים שנים פבששים בגישנה ארבעה עשר
 תמימים: ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולפבששים במספרם במשפט:
 ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכיה:

וביום השביעי פרים שבעה אילים שנים פבששים בגישנה ארבעה
 עשר תמימים: ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולפבששים במספרם
 במשפט: ושעיר חטאת אחד מלבד עלת התמיד מנחתה ונסכה:

ברושענא רבא קורחיס לכבן וביום החמישי, לנוו וביום הששי, לישראל ראון וביום השביעי,
 ולשראל בני וביום הששי וביום השביעי.

סדר הקריאה לתשעה באב.

בהשעה באב אחרת קורחיס ג' חכמים נמדד ואחרתן פ' כי תוליד, וסגליטי הוא ספסיר.

קירחוליד בנים ובני בנים ונאשנתם בארץ והשתחתם ועשיתם פסל
 תמונת כל ועשיתם הרע בעיני יהוה אלהיך לדבועיסו: העידתי בכם היום
 את השמים ואת הארץ קיראבד תאבדון מיד מעל הארץ אשר אתם
 עבדים את דמבון שמה לרשתה לא תאריבון ימים עליה כי השמדת השמים:
 והקין יהוה אתכם בעמים ונשאתם מתי מספר בגוים אשר ינה יהוה
 אתכם שמה: ועבדתם שם אלהים מעשה ידי אדם עץ ואבן אשר לא
 יראון ולא ישמעון ולא יאכלון ולא יריחון: ובקשיתם משם את יהוה אלהיך
 וכצאת כי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך: ^{לוי} בצער לך וכצאת כל
 הדברים האלה באחרית הימים ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת בקול: כי
 אל רחום יהוה אלהיך לא ירפה ולא ישחיתך ולא ישבח את ברית אבותיך
 אשר נשבע לך: כי שאלנא לימים ראשנים אשר יהוה לפניך למודותיו

אשר פרא אלהים אדם על הארץ ולמקצה השמים וערקצה השמים
 ונתנה פדבר הגדול הנה או הגשמע במוהו: השמע עם קול אלהים מדבר
 מתוך האש באשר שמעת אתה ויחי: או הגסה אלהים לבוא לקחת לו
 טי מסרב גוי במסת באתת ובמופתיים ובמלחמה וכיד חזקה וכוחה נטויה
 ובמראים גדלים פכל אשר עשה לכם יהוה אלהיכם במצרים לעיניך:
 אפה הראת לדעת כי יהוה הוא האלהים אין עוד מלבדו: ישראל מך
 השמים השמיעה את קלו ליסרה ועל הארץ הראה את אשו הגדולה ודבריו
 שמעת מתוך האש: ותחת כי אהב את אבותיה ויבדד בורעו אתו ויצאה
 בפינו בבוה תגדל מפערים: להוריש גוים גדלים ועצמים מפנה מפנה
 להביאה לתת לה את ארצם נתלה ביום הזה: וידעת היום והשבת אל
 לבדך כי יהוה הוא האלהים בשמים מפעל ועל הארץ מתחת אין עוד:
 ושמרת את חקיך ואת מצותיו אשר אנכי מצוה היום אשר יסב לה ולבנה
 אברהם ולמען תאריך ימים על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לה פלה ימים:

חצי קריש

הפטרה לתשעה באב.

דעה 100 ח'

אשר אספם נאסיהוה אין ענבים בנפן ואין תאנים בתאנה והעלה
 גבל ואתן להם יעבורם: על מדה אנתנו יושבים האספו ונבוא אל ער
 הפסד ונדמה שם פי יהוה אלהינו הדפנו וישקנו מיראש פי המאנו
 ליהוה: קנה לשלום ואין טוב לעת מרפה והנה בעתה: מדין נשמע גתרת
 ספר מקול מצהלות אביריו רעשה פלה ארץ ויבואו ויאקלו ארץ ומלואה
 שיר וישבי בה: פי הגני משלח פכם נחשים צפענים אשר אוד להם לחש
 וישבו אתכם נאסיהוה: מבלתי יתי עלי יען עלי לבי רוי: הגה קול שועת
 מדעפי מארץ מרחקים היהוה אין בציון אסד מלכה אין פה מדיע הכעסני
 בסגלדס בתכלי נכר: עבר קציר פלה קיץ ואנתנו לוא נישענו: על שבר
 מדעפי השברתי קנרתי שפה החוקתני: תצרי אין בגלעד אסדפא אין
 שם כי מדיע לא עלתה ארבת בתעמי: קריתו ראשי מים ועיני מקוד
 דמעה ואכפה יומם ולילה את חללי בתעמי: מריתני במדבר מלון אלהים
 ואענקה את עמי ואלכה מאתם כי כלם מנאפים עשרת בנדים: תדרטי
 את לשונם קשתם שבר ולא לאמונה נברו בארץ פי מדעה אלהי יצאו

ואתי לא ידע נאם יהוה: איש מרעוהו השמרו ועל פלאח אלתבטחו כי
 כל אח עקוב ועקב ובלדע רכיל יחלד: ואיש ברעוהו יתלו ונאמח לא
 ידבר למדו לשונם דבר שקר תענה גלוי: שבתך בתוך מרמח במרמח
 מאנו רעת אותי נאם יהוה: לכן בזה אמר יהוה צבאות הנני צורפם
 וכתנתים בראד אעשה מפני בדתעמי: תן שוחט לשונם מרמח ובר
 בפיו שלום אתרעהו דבר ובקרבו ישים ארבו: העל אלה לא אפקדכם
 נאם יהוה אם פני אשד בזה לא תתנקם נפשי: על התרים אשא בני
 ונהי ועל נאות מדבר קינה כי נצחו מבלי איש עבר ולא שמעי קל מתנה
 מעוף השמים ועד פהמה גדרו תלכו: ותתדי את ירושלם לגלים מען תגם
 ואתער יהוה אתן שממה מבלי ישוב: מיה איש תהכם וכן אתוואת
 ואשר דבר פרייהו אליו ונגדה על כה אברה הארץ נצתה במדבר סבל
 עבר: ויאמר יהוה על עונכם אתה תירתי אשר נתתי לפניהם ולא שמעו
 בקולי ולא דגלו בה: וילכו אתי שררות לבם ואחרי הבעלים אשר למדום
 אטתם: לכן כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל הנני מאכילם אתהעם
 הזה לענה והשקיתים מראש: ותפיצותים בגוים אשר לא ידעו המה
 ואבותם ושלחתי אתהים אתהתרב עד פלותי אותם: בזה אמר יהוה
 צבאות התבוננו וקראו למקוננות ותנאיינה ואלה החכמות שלחו ותבואנה:
 ותמהרנה ותענה עלנו נחי ותברנה עינינו דמעה ועפעפינו ילדמים: כי
 קל נהי נשמע מציון אדך שדדנו בשנו מאד כרעוננו ארץ כי השלכו
 משבנותינו: כרשמענה נשים דבר יהוה ותקח אונכם דבר פיו ולפדנה
 בנותיכם נהי ואשה רעונה קינה: כרעלה מות בחלונינו בא בארמנותינו
 לתכרית שלל כרען פדורים מרחבות: דבר בזה נאם יהוה ונגלה נבלה
 האדם כרען על פני השנה ובעמיד מאתדי הקוצר ואין מאסר: כהואמר
 יהוה אל תהלל חכם טבמות ואל תהלל הנכוד בנבואתו אל תהלל
 עשיר בעשרו: כי אסבואת יתהלל במתהלל השכל ידע אתי כי אפי
 יהוה עשה חסד משפט ודקה בארץ כרעלה חספתי נאם יהוה:

במעשה צבור קוראים ג' פסוקים בסדר כי חשאו וקוללים לכהן טן ויחל משה עד סוף ספקו לעשות
לעם, ומלנים עד ט' פסל לך וקוללים לכו ויאמר ה' אל משה פסל לך עד הנה הוזה, ולישראל אכזו
בטור קדושים ופסל שני לחת עד עשה עמך.

ויחל משה את פני יהוה אלהיו ויאמר למה יחזה יחרה אפך בעמך
אשר הוצאת מארץ מצרים בכח גדול וביד חזקה: למה יאמרו מצרים
לאמר ברעה הוציאם להרג אתם בחרים ולכלותם מעל פני האדמה שוב
סרו אפך ותנחם על הרעה לעמך: זכר לאברהם לאצחק ולישראל
עבדי אשר נשבעת להם בד' והדבר אלהם ארפה את חותעכם בסככי
השמים וכל הארץ הוצאת אשר אמרתי אתן לרעכם ונחלו לעלם: וינחם
יהוה על הרעה אשר דבר לעשות לעמו: ויאמר יהוה אל משה
פסל לך שני לחת אבנים פראשנים וכתבתי על הלוח את הדברים אשר
היו על הלוח הראשנים אשר שפרת: והנה נכון לבקר ועלית בבקר אל
הר סיני ונצבת לי שם על ראש ההר: ואיש לא יעלה עמך וגם איש אל
ידא בכל ההר גם הוצאן והבקר אל ידעו אל סוף ההר ההוא: ישראל
תסל שני לחת אבנים פראשנים וישפם משה בבקר ועל אל תר סיני
כאשר צוה יהוה אתו ויקח בידו שני לחת אבנים: ויבד יהוה בענן ויתעב
עמו שם ויקרא בשם יהוה: ויעבר יהוה על פניו ויקרא יהוה יהוה אל
יהם ותען אך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופסע
ותפאה ונקרה לא ינקרה פקד ועון אבות על בנים ועל בני בנים על שלשים
ועל רבעים: וימטר משה ויקד ארצה וישתחו: ויאמר אסנא כעצתי הן
בשניד אדני יקדנא אדני בקרבנני בי עם קשה ערף הוא וסלחת לשוננו
ולשאתנו ונקח תגנו: ויאמר הנה אנכי ברת ברית נגד כל עמך אעשה
ככלאת אשר לא נכראו בכל הארץ ובכל העמים וראת כל העם אשר אקרא
בסרם את מעשה יהוה כי נרא הוא אשר אני עשה עמך:

הפסורה לתענית צבור.

ספרות ספר ג' י"ח

דרשו יהוה בהפעא קראתי כהיותי קרוב: עוב רשע בדתו ואיש און
מחשבתו וישב אל יהוה ויתחמוה ואל אלתינו כיתרבה לסלוח: פי לא
מחשבתו מחשבתים ולא תרביכם דדכי נאם יהוה: כיתרבה שמים מארץ
בן גברי דדכי מדרביכם ומחשבתו ממה שמותיכם: פי כאשר יד תנשם
והשולג מן השמים ושפה לא ישוב בי אם יתורה ארד הארץ והלילה
והעמיתה ונחון ורע לרע ולחם לאבלי: בן יהוה דברי אשר יצא מפי לא

ישוב אלי ריקם כי אסעשה את אשר חפצתי והצליח אשר שלחתי: כי
 בשמחה תצאו ובשלוש תוכלון תהרים והנבעות יפצחו לפניכם רנה וכל
 עצי השדה ימחארכו: תחת הנעצוץ יעלה ברזש תחת הסרפד יעלה
 הרם והיה ליהוה לשם לאות שלם לא יברת: כה אמר יהוה שמה משפט
 ועשו צדקה בקרובה ישועתי לבוא ועדקתי להנלות: אשרי אנש עשה
 זאת וקראדם יחזיק כה שמר שבת מחללו ושמר ידו מעשות בלדע: ואל
 יאמר בן העבר הנלוגה אליהוה לאמר חבבל יבדילנו יהוה מעל עמו ואל
 יאמר הסרים הן אני עץ יבש: פרכה יאמר יהוה לסריסים אשר ישמו
 את שבתותי וכתרו באשר חפצתי ומחזיקים בכריתתי: ונתתי להם בבית
 ובחומתי יד ושם טוב מבנים ומבנות שם שלם אהלו אשר לא יברת:
 ובני העבר העלויים עליהוה לשבתו ולא תבה את שם יהוה להיוה לו
 לעבדים כל שמר שבת מחללו ומחזיקים בכריתתי: והביאותים אליה קדשי
 ושמחתים בבית תפילתי עלתיהם ונחיתיהם לרצון על מזבחי כי בית
 בית תפלה יקרא לבל העמים: נאם אדני יהוה מקבץ גדות ישראל עד
 אקבץ עלי לנקבציו:

פסוקי התורה

סאוסרים הנערים אצל ילד זכר קודם שיקראו לו את שמו החול (חול קריש).

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ: ויכלו השמים והארץ
 וכל צבאם: תפלאך תצאל אתי מפלדע יברך את הנערים ויקרא בהם
 שמי ושם אבתי אברהם וישחק וידע לרב בקרב הארץ: ואלה שמות בני
 ישראל הבאים מצרימה את יעקב איש וביתו באו: ויקרא אל משה וידבר
 אליו מאהל מועד לאמר: וידבר אל משה במועד סיני באהל מועד
 באור לחדש השני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים לאמר: אלה
 הדברים אשר דבר משה אל בל ישראל בעבר הירדן במדבר בערבה מל
 סף גרסאנו ובדתפל ולגן ותצרת ידי וקב: ונאת תברכה אשר בך
 משה איש האלהים אהבני ישראל לפני מותו: ולכל הני תחוקה ולכל
 תפלא תחול אשר עשה משה לעיני בל ישראל:

תורה (דברים ל"ב)

הַאֲזִינִי הַשָּׁמַיִם וְאֲדַבְּרָה וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ אֲמַרְרֵפִי: יִשְׂרָאֵל כַּמְּטֵר לֵקַח
 תּוֹל כִּפְטָל אֲמַרְתִּי בְּשַׁעֲרֵם עַל־דָּשָׁא וְכַרְבִּיבִים עַל־עֵשֶׂב: כִּי שֵׁם
 אֶקְרָא רַחוּם גְּדוֹל לֹאֲלוֹהֵינוּ: הַצֹּדֵר תָּמִים פָּעֵלוּ כִּי כָל־דְּרָכָו מִשְׁפָּט אֵל
 אֲמוּנָה וְאֵין עֵזֶל צְדִיק וְיִשָּׁר הוּא: שְׁחַח לוֹ לֹא בְּנֵי־מוֹמָם הִיר עֵשֶׂת
 וּפְתִלְתֵּל: ה' לִינֹחַ תִּגְמְלוּ זֹאת עִם גָּבֹל: וְלֹא תִחַם הַלֹּאֲהוּא אֲבִיךָ קִנְיָ
 הוּא עֵשֶׂף וְכִנְיָךְ:

משנה (פרק ראשון מסכת חט"ו)

בְּשִׁלְשָׁה מְקוֹמוֹת הַכֹּהֲנִים שׁוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ, בְּבֵית אֲבִינָם
 וּבְבֵית תְּעִיצוֹן וּבְבֵית הַמּוֹקֵד - בֵּית אֲבִינָם וּבֵית תְּעִיצוֹן הֵיוּ עֲלִיּוֹת, וְהַרְחִיב
 שׁוֹמְרִים שֵׁם - בֵּית הַמּוֹקֵד כִּפְטָל וּבֵית גְּדוֹל הָיָה מְקוֹף-הַזְּכָרִים שֶׁל־אֲבִין.
 וְחֻקֵּי בֵּית אֲבִי הָיוּ יְשָׁנִים שֵׁם וּמִפְתִּיחַ הַעֲזָרָה בְּיָדָם, וּפְרִדֵי יָדָה אִישׁ
 בְּסִתּוֹ בְּאָרֶץ - לֹא הָיוּ יְשָׁנִים בְּבִגְדֵי קֹדֶשׁ, אֲלֵא פוֹשְׁשִׁים וּמְקַפְּלִים וּמְנִיחִים
 אוֹתָם תַּחַת הָאֲשִׁיחִם, וּמִתְכַּסִּים בְּכִסּוֹת עֲצָמוֹם - אֵרֶע קָרִי לְאֶחָד מֵהֶם יִשָּׂא
 וְהוֹלֵךְ לוֹ בְּמִסְבָּה הַדּוֹלְקֵת תַּחַת הַבִּירָה, וְהַגִּירוֹת הַזְּלִקוֹת מִפָּנָי וּמִפָּנָי עַד
 שֶׁהוּא בְּעֵי לְבָיִם הַפּוֹבִילָה. וּמִגִּירוֹת הַקִּיטָה שֵׁם נְבִית כִּסָּא שֶׁל־כְּסֵד, וְהָיָה
 תַּרְדֵּי בְּכֹדוֹ, מִצָּא גַעֲזֵר בְּיָדָה שֶׁיִּשְׁלֹשׁ אָדָם: פְּתוּחַת בִּידָה שֶׁאִי שֵׁם
 אָדָם - עֵד וְשָׁבֵל עֵלָה וּנְקִמָּה וְנִחְרָמָם כְּגַגֵּר הַפְּדוּרָה, בְּאֲנַעֲשֵׁב לוֹ אֲעֵל
 אֲחִיו הַכֹּהֲנִים עַד שֶׁהִשְׁעָרוּם גִּפְתָּתָם, וְיִצְאָה הַזְּלִקָה לוֹ: מִי שֶׁנִּצָּח הַזֶּה
 לְהַרְחִיב אֶת־הַמּוֹקֵד מִשְׁכִּיבִים וְשָׁבֵל עַד שֶׁלֹּא יָבֵא הַקְּלָמָם: וְכִי בָּאָחוֹ שֶׁעָה
 הַמּוֹקֵד כֹּא - לֹא קְלָהֲעִתִּים שְׁוֹת - פְּעָמִים שֶׁהוּא בֹא מִקְּבִיאַת הַגִּבֹר אוֹ
 מִמִּידָה לוֹ מִלְּפָנָיו אוֹ מִקְּבִיאָיו: הַמּוֹקֵד בֹּא וְנִסְפַק עֲלֵיהֶם וְהֵם פּוֹתְחִים לוֹ,
 אִם לָהֶם מִי שֶׁשָּׁבֵל יָבֵא וְיִפִּים - הַקִּיסָה וְכֵה מִי שֶׁזָּכָה: נִמְלֵ אֲתֵם־הַמּוֹקֵדִים
 וּפְתוּחַ אֶת־הַפְּשָׁשׁ וּנְכַנְסוּ מִבֵּית הַמּוֹקֵד לְעֲזָרָה. וּנְכַנְסוּ הַכֹּהֲנִים אֶת־יָדָה
 וְשֵׁנֵי אֲבִקוֹת שֶׁל־אֹד בְּיָדָם. וְנִחְלְקוּ לְשֵׁנֵי כְתוּת. אֵלֶּי מִהַלְכִים בְּאֲבִקוֹתָהּ
 בְּיָד הַמּוֹקֵד, וְאֵלֶּי מִהַלְכִים בְּאֲבִקוֹתָהּ בְּיָד הַמּוֹקֵד. וְהָיוּ פוֹדְקִים וְהוֹלְכִים
 עַד שֶׁפְּגִיעִים לְמָקוֹם עוֹשֵׂי חֲבָתִים. תִּיעֵה אֵלֶּי וְאֵלֶּי אֲמַדוּ שְׁלוֹם הַכֹּל
 שְׁלוֹם - הַעֲמִידוּ אֶת־עוֹשֵׂי חֲבָתִים לַעֲשׂוֹת חֲבָתִים: מִי שֶׁזָּכָה לְהַרְחִיב אֶת־
 הַמּוֹקֵד הוּא יִתְחַם אֶת־הַמּוֹקֵד. וְהֵם אֲוִמְרִים לוֹ, תַּרְדֵּי וְהִיר שֶׁלֹּא תַעֲזֵב
 כְּגַלִּי עַד שֶׁתִּקְדָּשׁ יְבִיךָ וְיִחְלְקֶךָ מִן־הַבִּירָה וְהָיָה בְּפִתְחָהּ גְּתוּקָה בְּמִקְשָׁה
 בֵּין הַקִּבְשׁ לְמִקְשָׁה בְּמִקְשָׁה שֶׁל־קִבְשׁ. אֵין אָדָם נִכְנָס עִפְנֵי, וְלֹא עַד קִידוֹ,
 אֲלֵא מִתְּלַף לְאֹד הַמּוֹקֵד. לֹא הָיוּ הַזֵּם אוֹתוֹ וְלֹא שׁוֹמְעִים אֶת־קוֹלֵהּ

עד ששומעים קול העץ שעשה בקמטין מוכני לבחור: והם אומרים. הגיע
עת קדש ידיו ומגליו מן הבחור. גטל מחמת הבקסר ועלה לראש המזבח.
וסנה את הנחלים היבד והילד. וחתה מן המאכלות הפנימיות וירד. הגיע
לדפסה הפך פניו לצפון הלבד למזרחו של לבבש בעשר אמות: צבר את
הנחלים על גב הרצפה רחוק מן הבקבש שלשה מפרחים. מקום שנותנים
בראת העוף ודשון מזבח הפנימי והמזורה:

ורעים (ברכות דף כ"ח)

רבי נחמיה בקר הקנה היה מתפלל בקניסתו לבית המדרש וביציאתו
תפלה קצרה: אמרו לו מה מקום לתפלה זו. אמר להם. בקניסתו אני
מתפלל שלא תארע תקלה עלי. וביציאתי אני נתן הודאה על חלקי:

נבוא (ברכות דף ג')

תניא אמר רבי יוסי. פעם אתה הייתי מהלך בבבד. ונקנסתי לתרבה
אתה מתרבות ירושלים להתפלל. וכא אליה זכור לטוב ושמר לי על
הפתח (והמתין לי) עד שסימתי תפילתי. לאחר שסימתי תפילתי אמר לי.
שלום עליך רבי. אמרתי לו. שלום עליך רבי ומורי. אמר לי בני מסני
מה נכנסת לתרבה זו. אמרתי לו להתפלל. אמר לי הנה לך להתפלל
בבבד. אמרתי לו מתנרא הייתי שפא יפסיקוני שברי דרכים. אמר לי
נדה לך להתפלל תפלה קצרה: באותה שעה למדתי מסנן שלשה
דברים. למדתי שאין נכנסים לתרבה. ולמדתי שמתפללים בבבד. ולמדתי
שמתפלל בבבד מתפלל תפלה קצרה: אמר לי בני מה קול שמעתי
בתרבה זו. אמרתי לו שמעתי בת קול שפנתהמת ליונה ואמרת. ואי לי
שפנתה את ביתי ושקפתי ארצהיכלי והגליתי את בני לבין האמות.
אמר לי בני תהיה יתני ראשך. לא שעה זו בלבד אמרת כך. אלא בכל
יום יום שלש פעמים אמרת כך. ולא זו בלבד. אלא שבשעה שישקראל
נכנסים לבתי כנסיות ולבתי מדרשות ועונים והא שמה תגדול מבבד.
תקדוש ברך הוא מענגע ראשו ואמר. אשרי המלך שמקלסים אותו בביתו
כך. מה לו לאב שהגלה את בני לבין האמות. ואי להם לבנים שהלו
מעל שלחן אביהם:

משנה (ברכות דף כ"ח)

והיה באשר ירים משה ידו ונבר ישראל ובאשר יגיה ידו ונבר
עמלק: וכי ידיו של משה עושות מלחמה או שוכחות מלחמה. אלא לומר
לך בלזמן שהיו ישראל מסתקלים בלפי מעלה. ומשעבדן את לבם

לאביהם שבשמים היו מתגברים, ואם לאו היו נופלים. כיוצא בדבר, אתה
אומר ויאמר יי אל-מושה עשה לך שרף ושנים אתו על גם והיה כל-הנשק
וראה אתו וחי. וכי נחש ממית או נחש מחיה. אלא בזמן שישוראל
מסתכלים כלפי מעלה ומשעבדים את-לכם לאביהם שבשמים היו
מתרפאים, ואם לאו, היו נמוקים:

גמרא (סנייל דף כ"ח)

תניא, שאלו תלמידיו את-רבי נחוניא בן-הקנה בפנה הארכת ימים.
אמר להם מימי לא נתפברתי בקלון חברי ולא עלתה על משתי קללה
חברי, והרן בקמוני תייתי:

קדושין (כס"ו)

רבי מאיר אומר, לעולם ילמד אדם את-בנו אפגור נקיה וקלה
ויבקש רחמים למו שהעשר והנכסים שלו. שאין עניית מן האפגור ולא
עשירות מן האפגור אלא ממוי שהעשר שלו, שנאמר לי הכסף ולי התב
נאם יי צבאות: רבי שמעון בן-אלעזר אומר ראית מימיה היה ושרף שיש
להם אפגור. והם מתפרנסים שלא בצער. והלא לא נבראו אלא לשמשני.
ואני נבראתי לשמש ארדקוני אינו דין שאתפרנס שלא בצער. אלא
שהרעתי את-מעשי וקפחתי את-פרנסתי. שנאמר עונותיכם הפו אלה
וחסאותיכם מגעו הפו מכם: תניא רבי נהורי אומר, מביח אני כל-אפגור
שבשמים ואני מלמד את-בני אלא תורה. שקל-אפגור שבשמים אין
שקדות לו לאדם אלא בימי ילדותו. אבל בימי זקנתו הרי הוא מפול ברעב.
אבל תורה אינה בן. עומדת לו לאדם בעת ילדותו ונתנת לו אהיה
ותקנה בעת זקנתו. בעת ילדותו מה הוא אומר וקני יי יחליפו כח עול
אבד בגשרים ירצו ולא ייגעו ילכו ולא ייעפו. בזקנתו מה הוא אומר. עוד
יטובן בשיבה השנים ורעננים יהיו:

משנה (מנחות דף צ')

כל-ישראל יש להם חלק לשלם הבא. שנאמר ועמד כלם צדיקים
לשולם יודשו ארץ גזר מטעי מעשה ידי להתפאר:

גמרא (מנחות דף ל"ג)

תנו רבנן העוסקים במקרא מדה ואינה מדה. במשנה מדה ונוטלים עליה
שקר. וקרא אין לה מדה גדולה מזו. ולעולם יהיה רץ למשנה יותר מן מקרא:

משנה ופירוש תלמוד

לא יפול אדם עם על הבנים, אפילו לטהר את-המערע. ומה אם

מעוה קלה שהיא כאיטר אמרה תורה למען ייטב לך והארבת ימים קל
וקמר על מעוה חמורות שבתורה:

גמרא (סוף חולין)

תניא רבי יעקב אומר אין לך כל מעוה ומעוה שבתורה שפיתן שכרה
בגדה שאין תחית המתים תלויה בה. בכבוד אב ואם כתיב למען יאריכון
ימיה ולמען ייטב לך ובשלוה תקן נמי כתיב למען ייטב לך והארבת ימים.
דרי שאמר לו אביו עלה לבירה והבא לי גזלות ועלה לשלח את האם
ולקח את הבנים וברדתו גפול ומת. היבן אריכות ימיו שלוח והיבן טובתו
שלוח. אלא למען יאריכון ימיה לעולם שכלו ארוך. ולמען ייטב לך
לעולם שכלו טוב:

טשנה (יום סוכה ג')

כל כתבי הקדש מטמאים את הידים. שיר השירים וקהלת מטמאים
את הידים. רבי יהודה אומר שיר השירים מטמא את הידים וקהלת
מקלקת. רבי יוסי אומר קהלת אינו מטמא את הידים, ושיר השירים
מקלקת. רבי שמעון אומר קהלת מקלי בית שמי ומחמרי בית הלל:
אמר רבי שמעון בורעוי מקבל אני מפי שבעים ושנים זקן ביום שהושבו
את בני אלעזר בן עזריה בשיבה. ששיר השירים וקהלת מטמאים את
הידיים. אומר רבי עקיבה חס ושלום לא נחלק אדם מישראל על שיר
השירים שלא תטמא את הידיים שאין כל העולם כולו כרי ביום שנתן בו
שיר השירים לישראל, שכל הכתובים קדש ושיר השירים קדש קדשים.
ואם נחלקו לא נחלקו אלא על קהלת. אומר רבי יוחנן בריהו אשע בורחמיו
של רבי עקיבה בדרבי בורעוי בן נחלקו וכן גמרו:

גמרא (סוף יום ט')

חדש רבי שמלי, למה הולך הזמה במקעי אפוי, לפנקס מקפול, ומנח
שתי ידיו על שתי צדעיו, שתי אציליו על שתי ארבעותיו, ושתי עקביו על
שתי עגבותיו, וראשו מנח לו בין ברכיו, ופיו סתום, וטבורו פתוח, ואוכל
מפה שאפוי אוכלת ושותה מפה שאפוי שותה, ואינו מוציא רעי, שמא
יזוג את אפוי. וכן שניצא לאור העולם נפתח הסתום ונסתם הפתוח.
שאלמלא בן אינו יכול לחיות אפילו שעה אחת. ונר דלוק לו על ראשו
ועפה ומביט מסוף העולם ועד סופו, שנאמר בהלו נח עלי ראשי לאור
אלך חשך. ואל תתמה, שהרי אדם ישן בן ורואה חלום באספמא. ואין
לו ימים שאדם שרוי בטובה יותר מאותן הימים, שנאמר מי ותגני כרתי

קדם בימי אלוהים ישמרני, ואיזה הן הימים שיש בהם ירחים ואין בהם
שנים, הנה אומר אלו ירחי לכה. ומלמדים אותנו כל התורה בלה. שנאמר
ויבני ויאמר לי יתמוך דברי לכה שמר מצותי והיה. ואמר בסוד אלוה
עלי אהלי. מאי ואמר, וכי תימא נביא הוא דקאמר, תא שמוע בסוד אלוה
עלי אהלי: וכן שיצא לאר העולם בא מלאך וספרו על פיו ומשכוהו כל
התורה בלה. שנאמר לפתח חטאת רבין. ואינו יוצא משם עד שמשבעים
אותו. שנאמר כי לי תכרע כל ברך תשבע כל לשון. כי לי תכרע כל
ברך זה יום המיתה. שנאמר לפניו יכרעו כל יורדי עפר. תשבע כל לשון
זה יום הגדה. שנאמר נקי כפים ובר לבב אשר לא נשוא לשוא נפשי ולא
נשבע למרמה. ומה היא השבעה שמשבעים אותנו, אומרים לו תהי צדיק
ואל תהי רשע, ואפילו כל העולם כולו אומרים לך צדיק אתה, הנה בעיניך
ברשע. והנה יודע שהקדוש ברוך הוא מהור ומשרתיו מהורים ונשמה שנתן
בה מהורה. אם אתה משמרה במהרה מוטב, ואם לאו הרי היא נוסלה ממך:

וככל יום ויום חזר כל טעמו וטעמו ילמד מלכת עקרה ופי' הסן ועשרת הדברות (נחמו לפעול
דף 167). ולח"כ יתחיל מה.
(בסודו ב"ה)

וידבר יי אל משה לאמר: פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן השבי
את חמתי מעל בני ישראל בקנאו את קנאתי בתוכם ולא כליתי את בני
ישראל בקנאתי: לכן אמר הנני נתן לו את דברתי שלום:

אידקדוש ביי בראין בלקה ואין צור באלהינו: ביי מי אלוה מבלעדי
יי ומי צור וזלתי אלהינו: אין באלהינו אין באדוננו אין במלכנו אין
במושיענו: מי באלהינו מי באדוננו מי במלכנו מי במושיענו: נודה
לאלהינו נודה לאדוננו נודה למלכנו נודה למושיענו: ברוך אלהינו ברוך
אדוננו ברוך מלכנו ברוך מושיענו: אתה הוא אלהינו אתה הוא אדוננו
אתה הוא מלכנו אתה הוא מושיענו: אתה הוא מושיענו אתה תקום תתם
ציון כי עת לתגה ביי בא מועד:

רבונו של עולם בזמן שבית המקדש נהיה קים הנה אדם חוטא מביא
קרבן ואתה קבפר לו. ועכשו בשנותינו אין לנו מקדש ולא מזבח ולא
קרבן ולא סגן שיכפר בשבנו. אלא זכרון דברים תהי כפרתנו ונשלקה
שית שפתותינו תחת קרבנותינו:

אתה הוא יי אלהינו שהקפיד אבותינו לפגוק את קמדת הספים
בזמן שבית המקדש קים באשר צית אתם עלידי משה נביאך בפתח

בְּחֹרֶתָהּ וַיֹּאמֶר יי אֵל־מֹשֶׁה קַח לָךְ סָמִים נָטָף וְשִׂחָלֶת וְחִלְבֵּנָה סָמִים
 וְלִבְנֵה וְכֹה בַד בְּבַד יִהְיֶה: וַעֲשִׂיתָ אֹתָהּ קְטֹרֶת רִיחַ מְעֻשָׂה רִיחַ מְמֻלָּח
 סִיד קָדֹשׁ: וְשִׁחֲקֹת מִמֶּנָּה הֲדַק וְנִתְתָּה מִמֶּנָּה לִפְנֵי הָעֵדֻת בְּאוֹהֶל מוֹעֵד
 אֲשֶׁר אָנֹכִי לָךְ שָׁמָּה קָדֹשׁ קָדָשִׁים תִּהְיֶה לָכֶם: וַיֹּאמֶר וַהֲקָטִיר עֲלָיו
 אֲנִי קְטֹרֶת סָמִים בְּבִקְרָר בְּבִקְרָר בְּהִיטִיבוֹ אֶת־הַעֲרֹת יִקְטִירָנָה: וּבַהֲעֵלֹת
 אֲנִי אֶת־הַעֲרֹת בֵּין הָעֲרֻבִים יִקְטִירָנָה קְטֹרֶת תָּמִיד לִפְנֵי יי לְדֹרֹתֵיכֶם:

(ספרות י"ד ר)

תָּנוּ רַבָּנֵי, קְטֹרֶת הִיְתָה גְעֻשָׂה שְׁלֹשׁ מְאוֹת וְשִׁשִּׁים וְשִׁמְנֵה מִנֶּה. שְׁלֹשׁ
 מְאוֹת וְשִׁשִּׁים וְחִמְשָׁה כְּמִנְיֵן יְמוֹת הַחֲפֹזָה, וְשִׁלְשָׁה שְׁהִיָּה מוֹסִיף כִּהֵן פְּדוּל
 בְּעַרְבֵי יוֹם הַבְּפֹרִים וּמִחֻזְרֵם לְמִכְתָּשֶׁת וְנוֹטֵל מִמֶּנָּה מְלֵא תַפְגִּיז כְּדִי לְקַיֵּם
 מִצְוַת דְּבָרָה מִן תְּדַבְּרָה. וְאֵתֵד עֲשׂוֹר סְפֻגִים הָיוּ בָּהּ וְאֵלֶּי הֵן הַצְּרִי וְהַצְּפֹרָן
 וְהַלְבָּנָה וְהַלְבָּנָה מוֹשְׁקֵל שִׁבְעִים שִׁבְעִים מִנֶּה. מִר וְקָצִיעָה שִׁבְלֵת גִּרְדָּה
 וְכִרְסֵם מוֹשְׁקֵל שְׁשָׁה עֲשׂוֹר שְׁשָׁה עֲשׂוֹר מִנֶּה. הַקֶּשֶׁט שְׁנַיִם עֲשׂוֹר, וְקִלּוּפֵה
 שְׁלֹשָׁה וְקִנְמֵן תִּשְׁעָה, בְּרִית בְּרִשִׁינָה תִשְׁעָה קִבִּין, יֵין קְפָרִיסִין סְאִין תִּלְתָּה
 קִבִּין תִּלְתָּה, וְאִם לֹא מִצָּא יֵין קְפָרִיסִין מִכִּיָּא תָּמִיד תִּהְיֶה עֲתִיק. מְלַח
 קְדוּמִית רְבַע, מְעֵלָה עֲשׂוֹן כָּל־שְׁהוּא, רַבִּי נֶתָן אָמַר אֵף כִּפְתַת כְּמִרְבָּן כָּל־
 שְׁהוּא. אִם נֶתָן בָּהּ דְּבִשׁ פְּסֻלָּה, וְאִם חֶסֶד אֶתֵת מִכָּל־סְפֻגִיָּה חַיִּב מוֹתָה:
 רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּרַבִּי מְלִיאֵל אָמַר, הַצְּרִי אֵינִי אֵלָּא שְׁרָף הַנוֹטֵף מִעֲצֵי הַקֶּשֶׁף.
 בְּרִית בְּרִשִׁינָה שְׁשִׁסִּין בָּהּ אֶת־הַצְּפֹרָן כְּדִי שְׁהִתָּה נְאֻה, יֵין קְפָרִיסִין שְׁשׂוּרִין
 בִּי אֶת־הַצְּפֹרָן כְּדִי שְׁהִתָּה עוֹה. וְהֵלֵא מִי רַגְלִים יִפִּין לָהּ, אֵלָּא שְׁאִין
 מִכְּגִיסִין מִי רַגְלִים בְּעֻזָּה מִסְּגִי הַקְּבוֹד:

תָּנִיא, רַבִּי נֶתָן אָמַר כְּשִׁחֻזָּא שׁוֹחֵק אָמַר תְּדַק הַיִּטֵּב הַיִּטֵּב תְּדַק
 סְפִי שְׁהִקוּל יִפָּה לְבִשְׁמִים. פְּסֻמָּה לְתַצְּאִין כְּשִׁרָה. לְשִׁלִּישׁ וְלְרַבִּיעַ לֹא
 שְׁקֻעֵט: אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, זֶה הַבְּלָל, אִם בְּמִדְתָּהּ כְּשִׁרָה לְתַצְּאִין, וְאִם חֶסֶד
 אֶתֵת מִכָּל־סְפֻגִיָּה חַיִּב מוֹתָה:

תָּנִי בִּר קְפָרָא אֶתֵת לְשִׁשִּׁים אוֹ לְשִׁבְעִים שְׁנֵה הִיְתָה בְּאֵה
 לְשִׁשִּׁים לְתַצְּאִין. וְעוֹד תָּנִי בִּר קְפָרָא אֵלֶּוּ הָיָה נֶתָן בָּהּ קוֹרְטוּב שֶׁל
 דְּבִשׁ אֵין אָדָם יָכוֹל לְעַמּוֹד מִסְּגִי רִיחָה, וְלָמָּה אֵין מְעַרְבִין בָּהּ דְּבִשׁ, מִסְּגִי
 שְׁהִתָּה אִמְרָה כִּי כָּל־שְׁאֵר וְכָל־דְּבִשׁ לֹא תִקְטִיר מִמֶּנָּה אִשָּׁה לֵי:

כ"ט ח"ו ט"ז ס"ט ס"ט ס"ט ס"ט ס"ט

רַבִּי הַעֲלִיסִים גְּלוּי לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדָה אֲשֶׁר מוֹת הָרִיז סְתוּמָה עֲלֵיטָה קְצוּתָהּ. וְכִאֲנִי
 לְחֵלֶת אֶת־צִנְיָה שְׁתַּעֲזוֹר הַמְּנַפֵּה וְהַפְּשִׁחִית מִעֲלֵיטָה, וְלֹא תִפֵּן הַשְּׁפִחִית לְבֹא אֶל־קִטֵּיט וְתִסֵּם

עלינו ועל טפנו ועל עוללינו ועל כל ישראל עמה וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו כמו
 שנאמר תבון תפילתי קטרת לפניך טשאת כפי טנתת ערב. וכן ששבלת קטרת חפשים
 שהקטיר לפניך אהרן הבחן באשר החל הנגף בעם שנאמר ויעמד בין המים ובין החיים
 ותעצר המגפה. וכן שנאמר בפיתחם ויעמד פינתחם ויסלל ותעצר המגפה. וכן גדוד וכן שם
 הוד טובח ליהודה ויעל עלות ושלמים ויעתר :: לארץ ותעצר המגפה מעל ישראל: כי אתה
 אבינו וזה תלויזות עינינו. רפאנו :: ותרפא הושיענו ונצשעה כי תהלכתנו אתה. שכן כתוב
 בתורתך והסיר :: טפה בלחלי וכל סדוי מצרים הרעים אשר ירשת לא ישיסם בה ותתנם
 בכל שונאיה: לוי הישועה על עמה ברכתך פלה: :: צבאות עמנו מסגב לנו אלהי יעקב
 סלה: :: צבאות אשרי אדם בוטח בה: :: הושיעה הטלה יעגנו ביום קראנו:

(סוף סנהדרין)

פתיב ובכל מקום מקמר כמש לשמי. בכל מקום סלקא דעתך אמר
 רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן אלו תלמידי חכמים העושקים
 בתורה בכל מקום מעלה אני עליהם כאלו מקטירים ומבישים לשמי:

(יבמות דף כ"ב)

תגיא מי שזכה בתרומת הדשן יזכה בסדור מערכה ובשני גזרי עצים:

(יבמות דף ל"ג)

אביי הוה מסדר מערכה משמא דגמרא ואלבא דאבא שאול. מערכה
 גדולה קודמת למערכה שניה של קטרת. ומערכה שניה של קטרת
 קודמת לסדור שני גזרי עצים. וסדור שני גזרי עצים קודם לדשן מנחת
 הפנימי. ודשן מנחת הפנימי קודם להטבת חמש גרות. והטבת חמש גרות
 קודמת לדם התמיד. ודם התמיד קודם להטבת שתי גרות. והטבת שתי
 גרות קודמת לקטרת. וקטרת קודמת לאברים. ואברים קודמים למנחה.
 ומנחה קודמת לחבתים. וחבתים קודמים לנסכים. ונסכים קודמים
 למוספים. ומוספים קודמים לבזיכים. ובזיכים קודמים לתמיד שלבן
 הערב. שנאמר ועד עליה העלה והקטיר עליה חלבי השלמים
 עליה השלם כל התקרבנות בלן:

(סוכות דף ג"ט)

תנו רבנן אין לה דבר שקודם לתמיד של שחר אלא קטרת בלדי.
 שנאמר בבקר בבקר. ואין לה דבר שמתעכב אחר התמיד של בין
 הערבים אלא קטרת וגרות ופסח ומחוסר כפודים בערב פסח ששיל
 שנית ואוכל את פסחו לערב. רבי ישמעאל פנו של רבי יוחנן בדרבנקה
 אומר אף מחוסר כפודים כשאר ימות הישנה ששיל ואוכל בקדשים לערב:
 תנו רבנן תמיד של בין הערבים קודם לגרות: וגרות קודמת לקטרת.
 שנאמר והקטיר עליו אהרן קטרת סמים בבקר בבקר כהיטיבו את הדגות

וְקָטִיְרָה: וּבְהֵעֵלַת אֹהֶרֶן אֶת־הַנֵּרֹת בֵּין הָעֲרֻבִים יִקְטִירָנָה קֹמֶדַת תָּמִיד
לִפְנֵי יי לְדֹרֹתֵיכֶם:

(ויקרא כ"ט)

וְזֶה אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה עַל־הַמִּזְבֵּחַ כְּבָשִׂים בְּגֵי־שָׁנָה שְׁנָיִם לְיוֹם תָּמִיד: אֶת
הַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֶּקֶר וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרֻבִים: וְעִשְׂרוֹן
סֶלֶת בָּלוּל בְּשֶׁמֶן כֶּתִיב רַבֵּעַ הַזֶּה וְגַם רְבִיעִית הַזֶּה יִין לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד:
וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרֻבִים כַּמִּנְחַת הַבֶּקֶר וּבְגִסְכָּה תַעֲשֶׂה־לָּהּ
לְרִיחַ נִיחֹחַ אִשָּׁה לַיי: עֲלֵת תָּמִיד לְדֹרֹתֵיכֶם פָּתַח אֱהִל־מוֹעֵד לִפְנֵי יי אֲשֶׁר
אָמַר לָכֶם שָׁמָּה לְדַבֵּר אֵלַיךְ שָׁם: וְנִוְעַדְתִּי שָׁמָּה לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל וְנִקְדַּשׁ
בְּכַבְדִּי: וְקִדְשֹׁתַי אֶת־אֱהִל מוֹעֵד וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־אֹהֶרֶן וְאֶת־בָּנָיו אֶקְדֹּשׁ
לְכַהֵן לִי: וְשִׁכְנָתִי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיִיתִי לָהֶם לֵאלֹהִים: וְיָדַעוּ כִּי אֲנִי
יי אֱלֹהֵיהֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְשִׁכְנֵי בְּתוֹכָם אֲנִי יי
אֱלֹהֵיכֶם:

(ויקרא מ')

וְאִם־מִן־הַצֹּאן קָרְבַּנְךָ מִן־הַכֹּשְׁבִים אוֹ מִן־הָעִזִּים לְעֹלָה זָכַר תָּמִיד
וְקָרְבָנוֹ: וְשַׁחַט אֹתוֹ עַל יַד הַמִּזְבֵּחַ צִפְנָה לִפְנֵי יי וְזָרְקוּ בְּנֵי אֹהֶרֶן הַכֹּהֲנִים
אֶת־דָּמּוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב: וְנָתַח אֹתוֹ לְנִתְחָיו וְאֶת־פָּרָו וְעַד
הַבֶּהֱן אֹתָם עַל־הָעֵצִים אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ: וְהִקְרַב וְהִקְרַעְתֶּם יָרֵחַן בְּמַיִם
וְהִקְרַב הַבֶּהֱן אֶת־הַבָּל וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ עֲלֶיהָ הִיא אִשָּׁה רִיחַ נִיחֹחַ לַיי:

(ויקרא י')

וְיַדְבֵּר יי אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: צוּ אֶת־אֹהֶרֶן וְאֶת־בָּנָיו לֵאמֹר זֹאת תֹּרַת
הָעֹלָה הִיא הָעֹלָה עַל מִזְבֵּחַ עַל־הַמִּזְבֵּחַ כָּל־הַלֵּילָה עַד־הַבֶּקֶר וְאִשׁ הַמִּזְבֵּחַ
תִּשְׂקַד בּוֹ: וְלֶבֶשׂ הַבֶּהֱן מִדָּו בַד וּמִכְנָסֵי־בַד יִלְבַּשׁ עַל־בְּשׂוֹ וְהָרִים אֶת
הַדָּשָׁן אֲשֶׁר תֹּאכַל הָאִשׁ אֶת־הָעֹלָה עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְשִׁמּוֹ אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ: וְשִׁשֶׁת
אֶת־בָּנָיו וְלֶבֶשׂ בְּגָדִים אֲחֵרִים וְהוֹצִיא אֶת־הַדָּשָׁן אֶל־מִחוּץ לַמִּזְבֵּחַ אֶל־
מָקוֹם סוּדָר: וְהָאִשׁ עַל־הַמִּזְבֵּחַ תִּשְׂקַד בּוֹ לֹא תִכְבֶּה וְכַעַד עֲלִיָּה הַבֶּהֱן עֲצִים
בְּבֶקֶר בְּבֶקֶר וְעַד עֲלִיָּה הָעֹלָה וְהִקְטִיר עֲלִיָּה תְּלָבִי הַשְּׁלֵמִים: אִשׁ תָּמִיד
תִּשְׂקַד עַל־הַמִּזְבֵּחַ לֹא תִכְבֶּה:

זֹאת תֹּרַת הַמִּנְחָה הַקָּרֵב אֹתָהּ בְּגֵי־אֹהֶרֶן לִפְנֵי יי אֶל־פְּנֵי הַמִּזְבֵּחַ:
וְהָרִים מִפְּנֵי בְּקִמְצוֹ מִסֶּלֶת הַמִּנְחָה וּמִשְׁקָנָהּ וְאֶת כָּל־הַלְּבָנָה אֲשֶׁר עַל
הַמִּנְחָה וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ רִיחַ נִיחֹחַ אִשָּׁה לַיי: וְהַנֹּחֲרֶת מִמִּנְחָה יֹאכְלוּ
אֹהֶרֶן וּבָנָיו מִצֹּאת תֹּאכַל בְּמָקוֹם קֹדֶשׁ בְּיָדְךָ אֱהִל־מוֹעֵד יֹאכְלוּ: לֹא

תאפה חמץ חלקם נתתי אתה מאשי קדש קדשים הוא פחשאת וכאשם:
 כל זכר בבני אהרן יאבלנה חק עולם לדתיתכם מאשי יי כל אשר יגע
 בהם יקדש:

וידבר יי אל משה לאמר: זה קרבן אהרן ובניו אשר יקריבו ליי ביום
 הפושח אתו עשירת האפה סלת מנחה תמיד מתציתה בבקר ומתציתה
 בערב: על מחבת בשמן תעשה מרבבת תביאנה הפיני מנחת פחים
 תקריב ריחניהם ליי: והכהן המשיח תחתיו מבניו יעשה אתה חק עולם
 ליי כליל חקשר: וכל מנחת פהן כליל תהיה לא תאכל:

וידבר יי אל משה לאמר: דבר אל אהרן ואל בניו לאמר זאת תורה
 החטאת במקום אשר תשחט העלה תשחט החטאת לפני יי קדש קדשים
 הוא: הפהן המחטא אתה יאבלנה במקום קדש תאכל בתער אהל מועד:
 כל אשר יגע בבשרה יקדש ואשר יזה מדמה עלהבנד אשר יזה עליה
 תכבס במקום קדש: וכלי חרש אשר תבשלבו ישבר ואם בקלי נחשת
 בשלה ומדק ושטף בפנים: כל זכר בפחגים יאכל אתה קדש קדשים
 הוא: וכל חטאת אשר יזבא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא
 תאכל באש תשרף:

וזאת תורה האשם קדש קדשים הוא: במקום אשר ישחטו את
 העלה ישחטו את האשם ואת דמו יזרק על המזבח סביב: ואת כל דגל
 יקריב ספגו את האלה ואת החלב המכסה את הקרב: ואת שתי הקלות
 ואת החלב אשר עליהן אשר על החסלים ואת דהיתרת על הכבד על
 הקלות יסירנה: והקטור אתם הפהן המזבחת אשה ליי אשם הוא: כל
 זכר בפחגים יאבלנו במקום קדש יאכל קדש קדשים הוא: פחשאת
 באשם תורה אחת להם הפהן אשר יכפרבו לו יהיה: והפהן הפקריב את
 עלת איש עור העלה אשר הקריב לפהן לו יהיה: וכל מנחה אשר תאפה
 פחנור וכל געשה בפח נחשת ועל מחבת לפהן הפקריב אתה לו תהיה: וכל
 מנחה כלולה בשמן תרבה לכל בני אהרן תהיה איש באחיו:

וזאת תורה זבח השלמים אשר יקריב ליהיה: אם על תודה יקריבו
 והקריב על זבח תודה חלות כעזת כלולת בשמן ודקיץ כעזת משחם
 בשמן וסלת מרבבת חלות כלולת בשמן: על חלות להם חמץ יקריב קרבנו
 על זבס חדות שלמים: והקריב מפש אתו מכל קרבן תרומה ליהיה לפהן

הזק אתדם השלמים לו יהיה: וכישר זבח תודת שלמח ביום קרבנו
 יאכל לאיניה ממנו עד בקר: ואם נדר או נדבה זבח קרבנו ביום הקריבו
 אזכחו יאכל וממחרת והנותר ממנו יאכל:

(לעבור ט"ז א')

ודבר יי אל משה לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם פי
 תבאו אל ארץ מושבותיכם אשר אני נתן לכם: ועשיתם אשה ליי עלה
 אזכח לפלא נדר או בנדבה או במעדיכם לעשות ריח גיחה ליי מק
 דבקר או מן הצאן: והקריב המקריב קרבנו ליי מנחה סלה עשרון
 כלול ברבעית ההין שמן: ויין לגסד רביעית ההין תעשה עלהעלה או
 זבח לכבש האחד: או לאיל תעשה מנחה סלת שני עשרנים כלולה
 בשמן שלשית ההין: ויין לגסד שלשית ההין תקריב ריח גיחה ליי:
 ויתעשה בדבקר עלה אזכח לפלא נדר או שלמים ליי: והקריב על
 בדבקר מנחה סלת שלשה עשרנים כלול בשמן חצי ההין: ויין תקריב
 לגסד חצי ההין אשה ריח גיחה ליי: ככה יעשה לשור האחד או לאיל
 האחד או לשה בכבשים או בעזים: כמספר אשר תעשו ככה תעשו לאחד
 כמספרם: כלהאזרח יעשה ככה את אלה להקריב אשה ריח גיחה ליי:
 וכינור אתכם גר או אשר בתוככם לדותיכם ועשה אשה ריח גיחה
 ליי כאשר תעשו בן עשה: תקהל תקח אתה לכם ולגר נגר חקת
 עולם לדותיכם ככם פטר יהיה לפני יי: תודה אחת ומשפט אחד יהיה
 לכם ולגר נגר אתכם:

(לעבור ט"ז ב')

וערבה ליי מנחת יהודה וירושלם. בימי עולם וכשנים קדמניות:
 כל אלה בהיות ההיכל על יסודו ומזבח על מזבחו והיינו מלאים כל
 שוב: ועכשו חרב בית המקדש ובטלה עבודה ואין לנו בעונותינו לא אשים
 ולא אשם. לא בדים ולא כלולה. לא גחלי אש ולא גזרות. לא דבד ולא דקה.
 לא היכל ולא תורה. לא ועד ולא ודוי. לא זבח ולא זריקה. לא חטאת ולא
 חלבים. לא טהרה ולא טבילה. לא ירושלים ולא ער הקבנון. לא כפרת
 ולא טרובים. לא לבנה ולא לחם הפנים. לא מזבח ולא מנחה. לא נתיים
 ולא נסכים. לא סלת ולא סמים. לא ערב ולא עולה. לא פדחת ולא פד
 חטאת. לא ציון ולא ציון גור הקדש. לא קדה ולא קנמן. לא דקה ולא
 ריח גיחה. לא שי ולא שלמים. לא תודה ולא תמידים: כי בעונותינו

ועונות אבותינו חרב נוגו ושמים מקדשנו ונטל כבוד מבית חינו מקום
שהללו בו אבותינו ואין אנחנו יכולים להקריב קרבן ואין לנו כח
שיכפר בעדנו אלא שיח שפתותינו פחת קרבנותינו ותפלתנו פחת
בפרתנו:

יום שלש חומרים תחנן חין חומרים זכ:

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתסלח לנו על כל
חטאתינו ותמחל לנו על כל פשעינו ותכנה בית המקדש במהרה כנסנו
ותכפר לנו על כל עונותינו חרונותינו שהטאנו לפניה בין באנס בין ברצון
בין בשוגג בין במזיד בין ברבור בין במחשבה הכל תעביר ותסלח אשר
נואלנו ואשר חטאנו:

ספוקים טאל תיסת.

ומשמע ודומה ומשא: וישב יצחק בגרר: והרעב כבד בארץ: וכן
דן חשים: לישועתך קרתי יי: יששכר זבולן ובנימן: מבשפה לא תחיה:
ועשית משבצות זהב: ולצרעת הבגד ולבית: ולשאת ולספחת ולבחרת:
יברכה יי וישמרה: ויהי אחרי המנפה: וכן פלוא אליאב: ברוד סנא
ומשארתה:*) והחוט המשלש לא במהרה ינתק: יי צבאות עמנו משגב
לנו אלהי עקב סלה: יי צבאות אשרי אדם בוטה כף: יי הושעתה המלך
שענו ביום קראנו: יי עו לעמו יתן: יי ויברך את עמו בשלום: יהי לדון
אמרי פי והגיון לבי לפניה יי צורי וגאלי:

יה ספוקים אתחלתם ט' וסופם ט'.

נגע צרעת פי תהיה באדם וחובא אלהיכהן: נחנו בעבוד חלוצים לפני
יי ארץ בגשן ואתנו אחות נחלתנו מעבר לירדן: נביא מקרבך מאחך
קמני יקים לך יי אלהיך אליו תשמעון: נהר פלגיו ישמחו עיר אלהים
קדש משכני עליון: נחית בצאן עמך בגד משה ואהרן: נגד אבותם עשה
פלא בארץ מצרים שרה צען: גפתי משכבי מד אהלים וקנמון: נר יי
נשמת אדם הפש כל חררי בטון: גפת תטפנה שפתותיך כלה דבש וחלב
סחת לשוגד ידים שלמתוך ברים לבטון: גרו מתוך בבל ומארץ כשדים
צאו והיו בעתודים לפני צאן: גשקי קשת מימינים ומשמאלים באבנים
ובהצים בקשת מאחי שאול מבנימן:

(*) ה"ב סמרת טיח יר פכוקן נחודס טן ג' ג' סלין ישנתה נחוכם חרוד טנחך וטחוקן
(דמים ל"ה י"ו) וסכר טעמדות סמיט סמין זכ בענור ל' סתללה ואם נטקושו ויכי חרדי טעמב
(כסודר כ"ו ח"ה) חף כי סופ נחטת חינו טן ג' סלין ע"כ סמסרת נכיתו דכוק עם ויפטר ה' אל טע
ט"ז בעטר טז סיקת חרדי טעז טו לטלפות טנין ס"ד.

עצם פסוקים טכניסטיים ז"ל.

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ: וְלִכְל הַיָּד הַחֹקֶה
 וְלִכְל הַמִּזְרָא הַגָּדוֹל אֲשֶׁר עָשָׂה מוֹשֶׁה לְעֵינַי כָּל־יִשְׂרָאֵל: וַיַּעֲקֹב הַלֵּךְ לְבָרְכּוֹ
 וַיִּתְּנֵנוּ בּוֹ מִלְּאֲכֵי אֱלֹהִים: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב בְּאֲשֶׁר רָאִם מַחְנֵה אֱלֹהִים זֶה
 וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא מַחְנֵי־נִים: הַאֲזִינוּ הַשָּׁמַיִם וְאֲבַבְרָה וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ
 אֲמַרְי פִּי: יַעֲרֹף בְּמַטֵּר לִקְחֵי תוֹל כִּפְטַל אֲמַרְתִּי בְּשַׁעֲרֵי־עַלְי דְּשָׁמַיָא
 וְכִרְבִּיבִים עַלְי עֵשֶׁב: וַיְהִי כִּנְסַע דְּהָאָרֶץ וַיֹּאמֶר מוֹשֶׁה קוּמָה יְיָ וַיִּפְצֹו אֲיִבְרָךְ
 וַיִּנְסֹו מִשְׁנֵאֵיךְ מִפְּנֵיךְ: וּבְגִיחָה יֹאמֶר שׁוּבָה יְיָ רַבְּבוֹת אֶלְפֵי יִשְׂרָאֵל: וַעֲבָאוּ
 וַיִּקְרְאוּ־יָהִם חֲמוֹשָׁה וְשְׁלֹשִׁים אֱלֹהִים וְאַרְבַּע מְאוֹת: כָּל־חֲפָקָדִים לְמַחְנֵה אִפְרָיִם
 מֵאֵת אֱלֹהִים וְשִׁמְנַת אֱלֹפִים וּמְאָח לְעַבְאָתָם וְשְׁלֹשִׁים יִסְעוּ:

עצם פסוקים טכניסטיים ז"ל.

אֶתְּחַ סְתֵר לִי מִצָּר תִּצְרְנֵי רַגְלִי פִּלְטֵי הַסּוֹבְבֵנִי סִלְהֵי: בְּטַחוּ בְּיָ עֲדֵי
 עַד כִּי בִיחַ יְיָ צוּר עוֹלָמִים: יְיָ עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ וַיִּבְרַךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

כִּי תַעֲבֹד בְּמִים אֶתְּךָ אֲנִי וּבְגִדְרוֹת לֹא יִשְׁטַפּוּךָ כִּי תִלְךָ בְּמֹז אִישׁ לֹא
 תִּפְּוֶה וְלֹהֲבָה לֹא תִבְעֵר בָּךְ: כִּי עִם בְּצִיּוֹן יֵשֶׁב בּוֹרְאֵי־שָׁלֹם בָּכֹו לֹא תִבְכֶּה
 תַּעֲזֹב וְתִחַךְ לְקוֹל וַעֲקֹף בְּשִׁמְעֵתוֹ עֲנֶה: כִּי אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיךָ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל
 מִשְׁשַׁעֲךָ נִתְּחִי כְּפִיךָ מִצָּרִים כּוֹשׁ וּסְבֹא פִּתְחֵיךָ: כִּי אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיךָ מַחְזִיק
 יְמִינֶךָ חֹאמֵר לֶךְ אֵל תִּירָא אֲנִי עוֹרֵתֶיךָ: כִּי לֹא יִשְׁאוֹל תוֹדֶךָ מוֹת יִתְלַלְּךָ
 לֹא יִשְׁבְּרוּ יוֹרְדֵי בּוֹר אֶל־אֲמַתְּךָ: כִּי אֶצְק־מִים עַל צִמָּא וְגוֹזְלִים עַל יְבִשָׁה
 אֶצְק רֹחִי עַל יַרְעֶךָ וּכְרַכְתִּי עַל צִאֲצֵאֵיךָ: כִּי אֶתְּחַ אֲבִינוּ כִּי אֲבַרְחָם לֹא
 יִדְעֵנִי וְיִשְׂרָאֵל לֹא יִכִּירֵנִי אֶתְּךָ יְיָ אֲבִינוּ נִאֲלֹט מֵעוֹלָם שְׁמֶךָ:

וּבְרַכָּה יְיָ וַיִּשְׁמְרֶךָ: יֵאָר יְיָ פְּנֵי אֱלֹהֵי וַיִּחַנֶּךָ: יִשְׂאֵל יְיָ פְּנֵי אֱלֹהֵי
 וַיִּשְׁם לֶךְ שָׁלוֹם:

(תהלים ס"א)

שִׁיר לְמַעֲלוֹת אֲשָׁא עֵינַי אֶל־הַרְּבָדִים מֵאֵין יָבֹא עוֹרֵי: עוֹרֵי מַעַם יְיָ
 עָשָׂה שָׁמַיִם וְאָרֶץ: אֶל־יִתֵּן לְמוֹט רַגְלֶךָ אֶל־יְטֹם שְׁמֶרְךָ: חֲנֵה לֹא יָנוּם
 וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: יְיָ שְׁמֶרְךָ יְיָ צִלְּךָ עַל־יַד יְמִינֶךָ: יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ
 לֹא יַכְּכָה וַיְרַח בַּלַּיְלָח: יְיָ שְׁמֶרְךָ מִכָּל־דָּע וַיִּשְׁמֵר אֶת־נַפְשֶׁךָ: יְיָ שְׁמֵר
 אֶתְּךָ וּבִזְאֵךְ מַעֲתַח וְעַד־עוֹלָם:

(פגודה זרה דף י"ט)

אמר רבי תנחום בר הנזילי לעולם ישלש אדם שנותיו שליש במקרא
 שליש במשנה שליש בתלמוד: אמר רבי יהושע בן לוי דבר זה כתוב
 בתורה ושנוי בנביאים ומשלש בכתובים בלהעושק בתורה נכסו מצליחים
 לו. כתוב בתורה דירכתיב ושמרתם את דברי הכרית חזאת ועשיתם אותם
 למען תשכילו את פלא אשר תעשון: שנוי בנביאים דירכתיב לא ימוש ספי
 התורה הנה מפיק והגית בו זמם ולילה למען תשמר לעשות בכל החכונ
 בו כי אז תצליח את דרכיך ואז תשכיל: משלש בכתובים דירכתיב בו אם
 בתורת יי חפצו ובתורתו יהנה יזמם ולילה: והנה בעץ שתול על פלגי מים
 אשר פרו יתן בעתו ועלהו לא יבול וכל אשר עשה יצליח:

(סוף נוח)

תנא דירבי אליהו בלחשונה חלכות בקל-זום מבטח לו שהוא בן
 העולם הבא שנאמר הליכות עולם לו אל-תקרא חליכות אלא חלכות:

(סוף כרית)

אמר רבי ארעור אמר רבי הנזילי תלמידו חכמים מרבים שלום
 בעולם. שנאמר וכל בנגד לטוידו יי זרכ שלום בנגד. אל תקרא בנגד אלא
 בנגד: שלום רב לאתבי תידתך ואין למו מכשול: יהי שלום בחילך שלום
 בארמנותיך: למען אחי ורעי אברהם שלום בך: למען בית יי אליהו
 אבקשה טוב לך: יי עז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום:

בקשה ליום ראשון ימים אלן חוסרים תחנן חין למסרכ.

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלה אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק
 ואלהי יעקב לחוס עלי ברחמיך הרבים ולחשיבני בתשובתך שלמה לפניה:
 להתנתי תקשב אנני ותפתח לבי בתורתך ותשע ברעיוני יראתך ותגוד
 גורות שבות עלי ועל כל בני ביתי ותבטל כל גזרות קשות ורעות מעלי
 ומעל כל בני ביתי: לדי נסיון נא אלהי אבי ומכל פנעים רעים תצילני
 ועד יעבור היות בעלך מסתדני יהיה עם פי והגיוני ושמוד דרבי מסמא
 בלשוני וקרני ברצון עסקי פקדני בישועתך לראור במטבת בחדיך
 להתהלל עם גחלתך לשמחת בשמחת בגן עידך וכפתון חיסל קדשך
 חכני לשחר את פניך שם בדכיר ביתך: ארני שמערה ארני סלחה
 ארני הקשיבה עשה אל האמר למענה אלהי כי שמך נקרא על
 עידך ועל עמך: יי שמעת בקולי תהינה אנני קשבות לקול התעני:
 ואני תפילי לך יי עת רצון אלהים ברב חסדה ענני באמת ישעך: ענני

יִעֲנֵנִי בְּעַת וּבְעוֹנָהּ הַזֹּאת וְרַחֵם עָלַי וְעַל כָּל־נַפְשׁוֹת בֵּיתִי וְתִיַחַד לִבִּי לְאַהֲבָה וְלִדְאָה אֶת־שִׁמְךָ וְחַבְשֵׁרְנִי בְּשׂוֹרֹת מְזוֹרָה מִמְּעוֹנֶךָ וְחַרְפְּאֵנִי רְפוּאָה שְׁלֵמָה רְפוּאָה הַנֶּפֶשׁ וְרְפוּאָת הַנּוֹף וְחַנּוּנֵי הַעֵה בִּינָה וְהַשְׁבֵּל לַדַּעַת אֶת־שִׁמְךָ: יְהִי לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְחַגִּיזוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צַדִּיק וְנֹאֲלִי כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל־פֶּה בְּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

מקצת סמיכה מעין יכירה סיום.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית אֲשֶׁר הִמְצִיאת אֶת־עוֹלָמְךָ בְּרָצוֹנְךָ בַּיּוֹם הַזֶּה וְנִתְיַחֵד בְּעוֹלָמְךָ וְחִלִּית בּוֹ עַל־יוֹגִים וְתַחֲתוֹנִים בְּמֵאֲמָרְךָ וְאִין שְׁנֵי עֵמָךְ וְאִין מִלְּבָבְךָ וְגִלְיָה רְזוּ עַל־יוֹגִים וְתַחֲתוֹנִים לְכְרוּאֵיךָ בֵּן בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים תִּיַחַד לְבָבְנוּ וּלְבַב עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְאַהֲבָה וְלִדְאָה אֶת־שִׁמְךָ וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּמֵאוֹר תּוֹרָתְךָ כִּי עַמְּךָ מְקוֹר חַיִּים בְּאוֹרְךָ נִרְאָה אוֹר וְזָכְנוּ לְאוֹר כְּאוֹרְךָ תְּצַפּוֹן לְצַדִּיקִים לְעַתִּיד לְבוֹא: מִהַכְּמִתָּה תִּכְמַנֵּנוּ וּמִבִּינְתָּךְ הִבִּינְנוּ וְסוֹד שְׁמוֹתֶיךָ הוֹרֵעֵנוּ וְהוֹר תּוֹרָתְךָ הִרְאֵנוּ וּבִקְרַשְׁתָּךְ קִדְשָׁנוּ וּבְצֵל כְּנֶסֶףךָ תִּסְתַּוְרְנוּ וּמִשׁוֹבְךָ תִּשְׁבִּיעֵנוּ וּמִזִּיז בְּבוּדְךָ תִּתֵּן עָלֵינוּ וּפְנֵי מִשְׁחָךְ חִרְאֵנוּ וּבִטּוֹב לִבִּב שְׁמִתְנוּ שְׁנוֹכַל לְעַבְדְּךָ בְּאֵמַת אֲנַתְנוּ וּבְל־עַמְּךָ בֵּירַח יִשְׂרָאֵל כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל־פֶּה בְּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

מעמר ליום שני

תורה

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רָקִיעַ בְּחוֹף הַמַּיִם וְהָיָה מִבְּדִיל בֵּין מַיִם לַמַּיִם: וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־הַרָקִיעַ וַיְבָרַל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת לַרָקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לַרָקִיעַ וַיַּחֲרִיבוּ: וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַרָקִיעַ שָׁמַיִם וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי:

נביאים וישיבה ס"ג

שִׁירוֹ לִי שִׁיר חֲדָשׁ תְּהַלְתּוּ מִקְצֵרָה הָאָרֶץ יוֹרְדֵי הַיָּם וּמִלֵּאוֹ אֵיִם וַיִּשְׁבְּתוּם: יִשְׂאוּ מִדְּבַר וְעָרְיוּ חֲצֵרִים תִּשָּׁב קִדְר יִרְטוּ יִשְׁבִּי סִלַּע מִרְאשׁ הַרִים יִצְחוּ: יִשְׁימוּ לִי כְבוֹד וְתִהְלֶתוּ בְּאֵיִם יִגְדוּ: יְיָ כְּנֹבֵד יֵצֵא בְּאִישׁ מִלְּחָמוֹת יַעִיר קִנְיָאָה יִרְעֵ אֵף יִצְרִיחַ עַל אִיבּוֹ יִתְנַבֵּר: הַחֲשִׁיתִי מֵעוֹלָם אֶתְחַדֵּשׁ אֶתְאַפֵּק בְּחִלְדָּה אֶפְעֵה אֵשׁ וְאֶשְׂאֵף יָהֵר: אֶמְרִיב הַרִים וְגִבְעוֹת וְקַל־אֶשְׁבֵּם אִוְכִישׁ וְשִׁמְתִי נְהִרוֹת לְאֵיִם וְאֲנַמִּים אוֹכִישׁ: וְהִלַּכְתִּי עוֹרִים לְבָרֶךְ

לא ידעו בנתיבות לא ידעו אדריכם אשים מחשף לפניהם לאור ומעקשים
למישור אלה הדברים עשיתים ולא עזבתים:

כתובים (חלום ט"ח)

שיר מזמור לבני־קרח: גדול יי ומחלל מאד בעיר אלהינו תִּרְקָדְשׁוּ:
יפה נוף משוש כל־הארץ הרציון יִרְכָּתִי צִפּוֹן קִרְיַת מֶלֶךְ רֵב: אֱלֹהִים
בְּאַרְמְנֹתֶיהָ נֹדַע לְמִשְׁגָּב: פִּרְהֵנָה הַמְּלָכִים נֹעְדוּ עָבְרוּ יַחְדָּו: חֲמָה רָאוּ
בֶן תִּמְרֵי גִבְהָלוּ גַחֲפִיו: רַעְדָה אַחֲזָתָם שֵׁם חוֹל בַּיּוֹלָדָה: בְּרוּם קָדוֹם
תִּשְׁבֵּר אֲנִיזַת תְּרִשִׁישׁ: בְּאֲשֶׁר שָׁמְעֵנוּ בֶן רֵאִינוּ בְּעִיר יִי־צִבְאֹת בְּעִיר
אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהִים יִכְוֶנְנָה עַד־עוֹלָם סֵלָר: דְּמִינוּ אֱלֹחִים חֲסִדָּה בְּקֶרֶב הַיְבֻלָּה:
כְּשִׁמָּה אֱלֹחִים בֶּן תְּהַלְתֶּה עַל־קְצוֹי־אֶרֶץ צֶדֶק מְלֹאָה יִמְנָה: יִשְׂמַח הַר
צִיּוֹן תִּגְלָנָה בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיהָ: סִבּוּ צִיּוֹן וְהִקְיִפוּהָ סִפְרוּ מִגְדָּלֶיהָ:
שִׁיתוּ לְבַבְכֶם לְחִילָהּ פִּסְגוּ אֲרְמְנֹתֶיהָ לְמַעַן תִּסְפְּרוּ לְדוֹר אַחֲרוֹן: כִּי יֵה
אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם וְעַד הוּא יִנְהַגְנוּ עַל־מוֹת:

תורה (דברים ל"ב)

זכר ימות עולם בינו שנות הרודד שאל אביה ונגדה וקניף ויאמר
לך: בהנחל עליזן גוים בהפרידו בני אדם יצב נבלת עמים למספר בני
ישראל: כי חלק יי עמו מעקב חבל נחלתו: ומצאהו בארץ מדבר וכתה
לל ישמן יסובבנהו יבוננהו יצרנהו באישון עינו: כגשר יעיר קנו עלנולו
ידחה יפרש כגפיז יקחהו ישאחו עלאכרתו: יי בדר ינחנו ואין עמו אל נכר:

משנח (סכת חכיו פרק שני)

ראוהו אחיו שירד והם רצו וכאן מהרו וקדשו ידיהם ורגליהם מן
חכיר. נטלו את־חמגרות ואת־הצנורות ועלו לראש חמזבת. האכרים
והפדרים שלא נתאכלו מפערב סוגקים אותם לצדדי חמזבת. ואם אין
תצדדים מחזיקים סודרים אותם כסוכב על הכבש: החלו מעלים באפר על
גבי התפות. ותפות חיה באמצע חמזבת. פעמים עליו פשרש מאות בור.
וכרגלים לא היו מרשנים אותו מפני שהוא נוי לחמזבת. מימיו לא נתעצל
חכהן מלהוציא את־הדשן: החלו מעלים בגזרים לסדר את־חמזבת. וכי
כל־העצים בשרים למערכת. חן כל־העצים בשרים למערכת חוץ משל
זית ושל־גפן. אכל באלו היו רגלים במרביות של־תאנה ושל־אנז ושל־עץ
שמן: סדר חמזבת גדולה מזרחה וחזיתה מזרחה וראשי הגזרים הפנימים
היו נוגעים בתפות. וזית היה בין הגזרים שהיו מציתים את־האליתא
משם: בדרו משם עצי תאנה יפים לסדר חמזבת שניה לקמרת מכנד

עָרַן מְעַרְבִית דְּרוּמִית מוֹשֵׁיךְ מִן הַקָּרָן כְּלָפִי צָפוֹן אַרְבַּע אַמּוֹת. בְּעֶמֶד
חָמֵשׁ סָאִין גְּהָלִים וּבִשְׁבֶּת בְּעֶמֶד שְׁמֹנֶה סָאִין גְּהָלִים. שְׁשָׁם חָיו נֹחָנִים
שְׁנֵי בְּזִיבֵי לְבָנָה שְׁלֹלֶחֶם הַפָּנִים. הָאֲבָרִים וְחִפְרָרִים שְׁלֹא נִתְאַכְלוּ
מִבְּעֶרְב מַחֲוִירִים אוֹתָם לְמַעַרְכָּה. הַעֲוִתוּ שְׁתֵּי הַמְּעַרְכוֹת בְּאֵשׁ וַיִּרְדּוּ וּבָאוּ
לָהֶם לְלִשְׁבֶּת הַנְּזוּת:

(ברכות דף ג'ר)

חַיֵּב אָדָם לְבָרֵךְ עַל הַרְעָה כְּשֵׁם שֶׁמְבָרֵךְ עַל הַטּוֹבָה שֶׁנֶּאֱמַר וְאַהֲבַת
אֵת יי אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לִבְּךָ וּבְכָל־גַּפְּשֶׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ. בְּכָל־לִבְּךָ בְּשֵׁנֵי
הָעֵינַיִךְ בְּיֶצֶר הַטּוֹב וּבְיֶצֶר הָרָע. וּבְכָל־גַּפְּשֶׁךָ אֲפִילוּ נֹטַל אֶת־גַּפְּשֶׁךָ. וּבְכָל־
מְאֹדֶךָ בְּכָל־מְמוֹנֶךָ. דָּבָר אַחֵר, וּבְכָל־מְאֹדֶךָ בְּכָל־מְדָה וּמְדָה שֶׁהוּא מוֹדֵד
לְךָ תוֹרָה מוֹדָה לוֹ:

נשא (ברכות ס"א)

תָּנוּ רַבָּנֵינוּ, פָּעַם אָחַת גְּזֵרָה מַלְכוּת שְׁלֹא יַעֲשִׂקוּ יִשְׂרָאֵל בַּתּוֹרָה. בָּא
פְּסוּם בְּנֵי־הַיְהוּדָה וּמִצְאוּ לְרַבִּי עֲקִיבָה שֶׁהָיָה מְקַהֵל קְהֵלוֹת בְּרַבִּים וְעוֹשֵׂק
בַּתּוֹרָה. אָמַר לוֹ, עֲקִיבָה אֵי אַתָּה מוֹתֵרָא מִפְּנֵי אִמָּה זוּ. אָמַר לוֹ, אֲמַשׁוּל
לְךָ מִשָּׁל לְמָה הַדְּבָר הַזֶּה, לְשׁוֹעַל שְׁחִיחָה מִהַלְךָ עַל שִׁפְתַי הַנְּהַר וְרָאָה
דְּגִים שֶׁהָיוּ רָצִים לְבֵן וּלְבֵן. אָמַר לָהֶם מִפְּנֵי מָה אַתֶּם רָצִים. אָמְרוּ לוֹ, מִפְּנֵי
הַרְשָׁאוֹת שֶׁמְבִיאִים עֲלֵינוּ בְּנֵי אָדָם. אָמַר לָהֶם, רְצוֹנְכֶם שֶׁתַּעֲלוּ לִבְשָׁה
וַיִּרְדּוּ אָנִי וְאַתֶּם כְּשֵׁם שֶׁדָּרְדוּ אֲבוֹתַי עִם אֲבוֹתֵיכֶם. אָמְרוּ לוֹ, אַתָּה הוּא
שֶׁאֲמַרִים עֲלֶיךָ פִּקְחַ שְׁבַחֲוֹת, לֹא פִקְחַ אַתָּה אֱלֹא טַפְשׁ אַתָּה. וּמָה בְּמִקּוֹם
נִיחָנוּ אָנִי מוֹתֵרָאִים, בְּמִקּוֹם מִיתָתְנוּ עַל אַחַת בְּמָה וּבְמָה: אַף אֲנִי
עֲבָשׁוּ שֶׁאֲנִי עוֹשֵׂקִים בַּתּוֹרָה שֶׁכְּתוּב בָּהּ כִּי הָיָה חֲזָק וְאֵרֶךְ יָמֶיךָ כִּד אֲנִי
מוֹתֵרָאִים, אִם אֲנִי הוֹלְכִים וּמְבַטְלִים מִמֶּנָּה. עַל אַחַת בְּמָה וּבְמָה: לֹא
הָיוּ יָמִים מְעַשִׂים עַד שֶׁתַּפְּשׁוּ לְרַבִּי עֲקִיבָה וְחִבְשׁוּהוּ בְּבֵית הָאֲסוּרִים וְתַפְּשׁוּ
לְפָסוּם בְּנֵי־הַיְהוּדָה וְחִבְשׁוּהוּ אֲעָלוּ. אָמַר לוֹ, פְּסוּם מִי הִבִּיאָךְ לְבֵן. אָמַר לוֹ,
אֲשֶׁרֶךְ רַבִּי עֲקִיבָה שֶׁנִּתְפַּשְׁתָּ עַל דְּבָרֵי תוֹרָה וְאֵי לוֹ לְפָסוּם שֶׁנִּתְפַּשְׁשׁ עַל
דְּבָרִים בְּטָלִים: אָמְרוּ, בְּשָׁעָה שֶׁהוֹצִיאוּ לְרַבִּי עֲקִיבָה לְדִרְיָה וּמִן קְרִיאַת
שְׁמַע הָיָה, וְהָיוּ סוֹרְקִים אֶת־בְּשָׂרוֹ בְּמַסְרָקוֹת שֶׁל בְּרָזֶל, וְהָיָה מְקַבֵּל עֲלָיו
עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם בְּאַהֲבָה. אָמְרוּ לוֹ תְּלִמִּידָיו, רַבִּינֵנוּ עַד בֵּן. אָמַר לָהֶם כָּל־
יְמֵי הַיָּתִי מִצְמַעַר עַל פְּסוּק זֶה וּבְכָל־גַּפְּשֶׁךָ אֲפִילוּ הוּא נֹטַל אֶת־גַּפְּשֶׁךָ.
אָמְרוּ מִתִּי וְבֵא לְיָדִי וְאֲקַיְמֵנָה וְעַכְשָׁנוּ שָׂבָא לְיָדִי לֹא אֲקַיְמֵנָה. הָיָה מְאֹרֶךְ

בְּאֶחָד עַד שִׁצְתָהּ גִּשְׁמָתוֹ בְּאֶחָד. יִצְתָהּ בְּתִקּוּל וְאָמְרָהּ אֲשֶׁרֶף רַבִּי
עֲקִיבָה שִׁצְתָהּ גִּשְׁמָתָהּ בְּאֶחָד. אָמְרוּ מִלֵּאבֵי הַיְשָׁרָת לִפְנֵי הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא. רַבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם זֶה תוֹרָה וְזוֹ שְׂכָרָהּ מִמַּתִּים יִרְדֶּה יְיָ מִמַּתִּים מַחְלָה.
אָמַר לָהֶם חֵלְקֵם בְּחַיִּים. יִצְתָהּ בְּתִקּוּל וְאָמְרָהּ אֲשֶׁרֶף רַבִּי עֲקִיבָה שִׁצְתָהּ
מִזְמָן לַחַיִּי הָעוֹלָם הַבֹּא:

משנה (סנהדרין ס"א)

בָּא לוֹ אֶצֶל פְּרוֹ שְׂנֵי וְסוּמָךְ שְׁתֵּי יָדָיו עָלָיו וּמִתּוֹדָה. וְכֵן הָיָה אוֹמֵר
אָנָּה הַשֵּׁם. עֵוִיתִי פִּשְׁעֵתִי חָטָאתִי לִפְנֵיךָ אֲנִי וּבֵיתִי וּבְנֵי אֶבְרָן עִם קְדוֹשֶׁךָ.
אָנָּה הַשֵּׁם. בְּפִרְיָא לְעוֹנוֹת וְלִפְשָׁעִים וְלִחְטָאִים שְׁעוֹתִי וְשִׁפְשָׁעֵתִי וְשִׁחְטָאתִי
לִפְנֵיךָ אֲנִי וּבֵיתִי וּבְנֵי אֶבְרָן עִם קְדוֹשֶׁךָ. כִּפְתוּב בְּתוֹרַת מוֹשֶׁה עֲבָדְךָ כִּי
בַיּוֹם הַזֶּה יִכְפַּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכָּל חַטָּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תַטְהִירוּ:
וְהֵם עוֹנִים אַחֲרָיו. בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

גמרא (סנהדרין ס"א)

תָּגוּ רַבָּנֵינוּ בְּשִׁלְשָׁה דְבָרִים גְּדוּלָה גְּמִילוּת חֲסָדִים יוֹתֵר מִן הַצְּדָקָה.
צְדָקָה בְּמִמוֹנֵנוּ. גְּמִילוּת חֲסָדִים בֵּין בְּנוֹפֵי בֵּין בְּמִמוֹנֵנוּ. צְדָקָה לְעַנְיִים
גְּמִילוּת חֲסָדִים בֵּין לְעַנְיִים בֵּין לְעַשְׂרִים. צְדָקָה לַחַיִּים גְּמִילוּת חֲסָדִים
בֵּין לַחַיִּים בֵּין לַמַּתִּים:

משנה (קדושין סוף סוף א')

כָּל הָעוֹשֶׂה מִצְוָה אַחַת מִטִּיבִים לוֹ וּמֵאֲרִיבִים לוֹ יָמָיו וְנִחַל אֶת הָאָרֶץ.
וְכָל־שְׂאִינֵי עוֹשֶׂה מִצְוָה אַחַת אֵין מִטִּיבִים לוֹ וְאֵין מֵאֲרִיבִים לוֹ יָמָיו וְאֵינוֹ
נִחַל אֶת הָאָרֶץ: כָּל שִׁשְׁנֵנוּ בְּמִקְרָא וּבְמִשְׁנָה וּבְדִרְדָּךְ אָרֶץ לֹא בְּמִתְרָה הִיא
חֹטֵא. שְׂנֵאמַר וְהַחֹטֵא הַמְּשַׁלֵּשׁ לֹא בְּמִתְרָה יִצְתָק. וְכָל־שְׂאִינֵי לֹא בְּמִקְרָא
וְלֹא בְּמִשְׁנָה וְלֹא בְּדִרְדָּךְ אָרֶץ אֵינוֹ מִן הַיָּשׁוּב:

גמרא (כתובות דף ה')

חָנָא דִּרְבֵּי רַבִּי יִשְׁמַעְאֵל. מִפְּנֵי מַה אָנוּן כְּלָה קוֹשָׁה וְאַלְיָה שְׁלָה רַבִּי
מִפְּנֵי שָׂאֵם יִשְׁמַע אָדָם דְּבַר שְׂאִינֵי הַגֵּן יִכַּף אֱלֹהִים לְתוֹכָהּ:
תָּגוּ רַבָּנֵינוּ אֵלֵי־שְׁמִיעַ אָדָם לְאֵנְיוֹ דְּסָרִים בְּמַלִּים מִפְּנֵי שְׂדֵאָנוּן גְּבוּיָה
תַחֲלָה לְאֶבְרִים:

משנה (סנהדרין ס"א)

רַבִּי יִשְׁמַעְיֵן בַּר רַבִּי אִימֵר. בְּרִי הוּא אוֹמֵר רַק תּוֹק לְכַלְתִּי אֲבָל תְּהֵם
כִּי תְהֵם הוּא בְּנַפְשִׁי. וְאוֹמֵר לֹא תֵאבְּלֵנוּ לְמַעַן יִטַּב לָךְ וּלְכַנְיָךְ אַחֲרֶיךָ כִּי
תַעֲשֶׂה הַיָּשָׁר בְּעֵינֵי יְיָ. וְכִּי אִם תְּהֵם שְׂנַפְשׁוֹ שֶׁל אָדָם קָשָׁה מִמֶּנּוּ הַפּוֹדֵשׁ

מקננו מקבל שוכר. גזל ועריות שנכפשו של אדם מתאנה להם ומחפדתן
הפולש מהם על אחת בפמה ובמה שיזכה לו ולדרתיו ולדרות הדתיו עד
סוף כל הדורות:

גמרא (בבא בתרא דף י')

תניא רבי יהודה אומר, גדולה צדקה שמקרבת את הנאלה, שנאמר
בה אמר יי שמרו משפט ועשו צדקה כי קרובה ישועתי לבוא וצדקתי
להגלות: הוא היה אומר, עשרה דברים קשים נכראו בעולם. דבר קשה
ברזל מתתכו, ברזל קשה איש מפעפעו, איש קשה מיום מכבים אותו, מים
קשים עבים סובלים אותם, עבים קשים רוח מפונתם, רוח קשה גוף
סובלה, גוף קשה פחד שוכרו, פחד קשה יין מפיגו, יין קשה שנה מפכדתו,
ומיתה קשה מבלם, וצדקה מצלת מן הפיחה שנאמר וצדקה תציל ממוות:

משנה (סוף סנהדרין)

נאמר בעולת הבהמה אישה ריח ניהוח ובעולת העוף אישה ריח ניהוח
ובעולה אישה ריח ניהוח. ללמד שאחד המרבה ואחד המכוער ובלבד
שיבון אדם את דעתו לשמים:

גמרא (סו)

תניא אמר רבי שמעון בן עזאי, בוא וראה מה פתיב בפרשת קרבנות,
שלא נאמר בהן לא אל ולא אלהים אלא לי' שלא לתן פתרון פה לבעל
הדין לחלוק:

אמר רבי יצחק, מאי דכתיב זאת תורת החטאת, וזאת תורת האשם.
כל העושה בתורת חטאת באלו הקריב חטאת וכל העושה בתורת אשם
באלו הקריב אשם:

משנה (אבות סוף סוף מ')

האברים אין להם שיעור. אפילו פחות מבינת מן הפת ופחות מבינות
מן הגבלה ופחות מבערשה מן השרץ מטמאים מטמאתם: מאקים
וארבעים ושמונה אברים באדם. שלשים בפסת הרגל ששה בכל אצבע,
עשרה בקרסל, שנים בשוק, חמשה בארבעה, אחד בגיד, שלשה בקסלית,
ואחד עשר צלעות, שלשים בפסת היד ששה בכל אצבע, שנים בקנה,
ושנים במרפק, אחד בזרוע, וארבעה בכתף, מאה ואחד מזה ומאה ואחד
מזה. ושמונה עשרה חוליות שבשדרה. תשעה בראש, ושמונה בצוואר,
ששה במפתח של לב, וחמשה בגקביו. כל אחד ואחד מטמא במגע

(*) נוספת נכח דף ק"ד פ"ג טבול יד זכרים וע"ג.

וּבְמִשְׁאֵל וּבְאַהֲלֵי אֵימָתִי בְּזִמְנֵי שְׁשֵׁי עָלֵיהֶם בְּשָׂר בְּרֵאיוֹי וְאִם אֵין עֲלֵיהֶם
בְּשָׂר בְּרֵאיוֹי מִטְּמֵאִים בְּמִנְעַע וּבְמִשְׁאֵל וְאִינָם מִטְּמֵאִים בְּאַהֲלֵי:

גמרא (נהו דף כ"ה)

רִישׁ לְקִישׁ מִשָּׁם רַבִּי שְׁמֵעוֹן בְּדַמְנַסְיָא אָמַר וַיְבִין יי אֱלֹהִים אֵת
תְּצַלַע אֲשֶׁר לָקַח מִן הָאָדָם לְאִשָּׁה וַיְבִיֶּאֱהָ אֶל הָאָדָם מִלְּמַד שְׁקִלְעָה תְּקֻדַּת
בְּרוּךְ הוּא לְתוֹרָה וְהַבִּיֶּאֱהָ אֶעֱלֵ אָדָם הָרֵאשׁוֹן שָׁבֵן בְּכַרְבִּי הַיּוֹם קֹרֵן
לְקַלְעָתָא בְּנִיתָא:

ולומר מרשע עקדה ופרטת הטן ועצרת הדכרות ופ' קטולת וגומר, כמו טכוס טסולד כמעמד יום ראשון
(דף 500 והלכה) עד הכנסה ליום ראשון, ובמקומה יאמר נקצה זו.

(בקשה ליום שני)

ובזמין לוטרים תחנן לין לאטרה:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתְּכַפֵּר לִי עַל כָּל פְּשָׁעַי
וְתִמְחַל לִי עַל כָּל עֲוֹנוֹתַי כִּי רַבּוּ מִשׁוֹבוֹתַי לָךְ הַטְּאֵתִי עֵוִיתִי וּפְשָׁעֵתִי
כִּדְדַתִּי וְקִשִּׁיתִי עֲרַף סַרְתִּי מִפְּעוּתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבוֹתִים וְלֹא שָׁוָה לִי
אָנָּה יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי קִבְּלֵנִי בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ וַעֲשֵׂה לְמַעַנְךָ
אִם לֹא לְמַעַנִי וְדַעַה תְּשׁוּבָתִי וְנִקְנִי מִשְׁגִּיאוֹת וּמִבְּסִתְרוֹת וְאַהֲרֶה מִן
הַשְּׁבִיִּים אֲלֶיךָ בְּכָל לֵבָבִי אֲשֶׁר הַטְּאֵתָם לֹא תִזְכּוּר עוֹד: וַיְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ
יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתְּצִלֵּנִי מִיַּצַּר הַרַע וּמִכָּל צָרָה וְצָרָה וְתִבְנוֹן
מַעֲשֵׂה יְדֵי וְתִרְפָּא אֶת־מִכּוֹתַי וְאֶת־מִכְּאוּבֵי וְלֹא יִשְׁמַע בְּכִי וְיַעֲקֹב בְּבֵיתִי
וְלֹא שׂוֹד וְשֹׁבֵר בְּגִבּוּלִי וְאַהֲרֶה מִן יִרְאֵיךָ וּבְמַעֲשֵׂי רְצוֹנְךָ וְתִשְׁכַּח לִּי שָׂבֵל
טוֹב מִלְּפָנֶיךָ לְמַעַן אֲשַׁכֵּל כָּכֵל אֲשֶׁר אַעֲשֶׂה וּבְכֵל אֲשֶׁר אֲפָנָה שֵׁם עַד
הַיּוֹם אֲשֶׁר תֵּאֱסָפְנִי אֲלֶיךָ וְתוֹצִיאֵנִי מִשְׁלֹחַם אֶל־שְׁלוֹם וְאַמְצָא תָן וְתִסַּד
בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָּל־רֹאִי: אֲדַנִּי וְשָׁמַעַה אֲדַנִּי וְסָלְחָה אֲדַנִּי הַקְּשִׁיבָה וַעֲשֵׂה
אֵל תֵּאֲמַר לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי כִּי שָׁמַךְ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמְּךָ: יי שְׁמַעַה
בְּקוֹלִי תִהְיֶינָה אֲזִנֶּיךָ קֹשְׁבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנֵי וְשָׁמַע תְּפִלָּתִי כִּי אֲתָה שׁוֹמֵעַ
תְּפִלַּת כָּל־שָׂה בְּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

נקצה אחרת טעין ילילת היום

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי אֲדוֹן הַכֵּל וְשְׁלִיט בְּעוֹלָמְךָ
אֲשֶׁר הַכְּבִלְתָּ לְכַסְאֶךָ הַעֲלִיזִים בְּיוֹם הַתּוֹרָה בֵּן בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיִּים תְּבַדִּילֵנוּ
מִכָּל חַטָּא וְשָׁן וְאַשְׁמַה וְרַשָּׁע וְתִבְדִּילֵנוּ מִן הַחַטְּעִים וְתִתְּקַן לָנוּ מִהַלְכִים
בֵּין הַשְּׁמַדִּים לְפָנֶיךָ וְתִצְלֵנוּ מִדִּינָה שְׁלֵג־הַגֵּם וּבְרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיִּים תִּצְלֵנוּ

ואת כל עמך ישראל מושטפת מים. * והולכי ימים ועוברי גהרות תצילם
 מנחשול שלים ומשבלת מים, כמו שכתוב כי תעבור במים אתה אני
 ונהרות לא ישטפוה כי חלקך כמו אש לא תבנה ולהכה לא תבשר בך.
 ותצילני ואת כל עמך בית ישראל מכל פגע רע ומכל חזק בין בים ובין
 ביבשה. ואני וכל עמך ישראל בכלל הרחמים, כי אתה שומע תפלת
 קרְבָה. ברחך אתה שומע תפלה:

מעמד ליום שלישי.

תורה

ויאמר אלהים יקוו הפנים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה
 תבשלה והירבון: ויקרא אלהים לבשלה ארץ ולמקוה הפנים קרא ימים
 וירא אלהים כר טוב: ויאמר אלהים תרשא הארץ השא עשב מזריע זרע
 עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו על הארץ והירבון: ותוצא הארץ
 השא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה פרי אשר זרעו למינהו וירא
 אלהים כר טוב: והירבון והירבון יום שלישי:

נביאים (ויאל כ')

ויקרא יי לארצו וחמל על עמו: ויען יי ויאמר לעמו הנני שלח לכם
 את נביאי ונתירוש והיצהר ושבעתם אתו ולא אתן אתכם עוד תדשה
 בגוים: ואת הצפוני ארחיק מעליכם והבהתיו אל ארץ ציה ושקמה את
 פניו אלהים הקדמני וסופו אלהים האחרון ועלה באשו ותעל צתעתו כי
 הגדיל לעשות: אל תיראי אדמה גילי ושקחי ביהגדיל יי לעשות: אל
 תיראו בהמות שדי כי רשאו נאות כדבר כירעץ נשא סריו האנה וגפון
 נתנו חילם: ובני ציון גילו ושקחו ביי אלהיכם בירנתן לכם את המורה
 לדקה ויחד לכם גשם מורה ומלקוש בראשון: ומלאו תגרנות בר והשיקו
 התקבים תירוש ויצהר: ושלמתי לכם את השנים אשר אכל הארצה חלק
 והחיל והגום חילי הגדול אשר שלחתי בקם: ואבלתם אכול ושבע
 והאלתם את שם יי אלהיכם אשר עשה עמכם להפליא ולא יבשו עמי
 לעולם: וידעתם כי בקרב ישראל אני ואני יי אלהיכם ואין עוד ולא
 יבשו עמי לעולם:

* עם שנוצר הולכי ימים נקרא וי, והולכי מדנות נקרא יום שלישי ואמרה כיום ל' יולדת
 כיום ה', יסודו כחמית כ"ז פ"ב, אבני טעמד טחכנסון טבה"כ ויחבין ד' חמיות, כמי כמנה כבליה מתישי
 טחטרא, כמי על יורדי הים כבליה על הולכי מדנות כתיבי על אמרה אל תחול על חמיטקות כתיבי
 על טעדות ושיניקות טב"ל והנה טקזות הללו לקוחות טט' טטרי טון אך כלא עם טלאן טעסה לטוד
 התחתין על טעמן לטי טוכן וטעדות טטליטה.

כתובים (תהלים ס"ב)

מִזְמֹר לְאַסַּף אֱלֹהִים נֹצֵב בְּעֵדֹת אֵל בְּקִרְבֵּי אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט: עֲרִסְתָּ
 תִּשְׁפֹּט עוֹל וּפְנֵי רָשָׁעִים תִּשְׁאוּר־סֵלָה: שִׁמְרֵדָל וַיְתוֹם עָנִי וְרֵשׁ תִּצְדִּיקוּ:
 פִּלְטֵדָל וְאַבְיוֹן מִיַּד רָשָׁעִים הִצִּילוּ: לֹא יָדְעוּ וְלֹא יִבְיִנוּ בְּחִשְׁבָּה יִתְחַלְּבוּ
 יִנְסוּ כָּל־מוֹסְדֵי אֶרֶץ: אֲנִי אִמַּרְתִּי אֱלֹהִים אַתֶּם וּבְגִי עֲלִיזֵן פִּלְכֶם: אֲבֹן
 כְּאָדָם תָּמוּתוּן וּכְאֶחָד הַשָּׂרִים תִּפְלוּ: קוֹמֵה אֱלֹהִים שִׁפְטָה הָאָרֶץ כִּי
 אַתָּה תִּנְחַל בְּכָל־הַגּוֹיִם:

תורה (דברים ל"ב)

יִרְבְּבוּ עַל־בְּמֹתַי אֶרֶץ וַיֹּאכַל הַגּוֹבֹת שָׂדֵי וַיִּגְקְרוּ דָבֶשׁ מִסַּלַּע וַשְּׁמֹן
 מִחִלְמִישׁ צוּר: חֲמַאת בֶּקֶר וַחֲלָב צֹאן עִם־חֲלָב כָּרִים וְאֵילִים בְּגִירָקֶשׁן
 וְעֵהוּדִים עִם־חֲלָב כְּלִיֹּת חֲפָה וְדָם־עֵגֶב תִּשְׁתֶּה־חֶמֶד: וַיִּשְׁמֹן יִשְׂרָאֵל וַיִּבְעַט
 שְׂמֵנָה עֲבִית בְּשִׂית וַיִּפֹּשׂ אֱלֹהֵי עֲשׂוּהוּ וַיִּגְבַּל צוּר יִשְׁעָתוֹ: יִקְנֹאוּהוּ בָּוְרִים
 בַּחוּעֲבֹת יִכְעִיֶסְרוּ: יִזְבְּחוּ לַשָּׂרִים לֹא אֱלֹהֵי אֱלֹהִים לֹא יִדְעוּם חֲדָשִׁים מִקֶּרֶב
 כִּי לֹא שְׁעָרוּם אֲבֹתֵיכֶם: צוּר יִלְדֶה תִּשִׁי וְתִשְׁבַּח אֵל מִחֲלָלָה:

משנה (מסכת תמיד פרק שלישי)

אָמַר לָהֶם הַמְּמַנֶּה בָּאוּ וְהִפְסִיחוּ מִי שׁוֹחֵט מִי זוֹרֵק מִי מִדְּשֵׁן מִנֶּחֱס
 הַפְּגִימֵי מִי מִדְּשֵׁן אֶת־הַמְּנֹרָה מִי מַעֲלָה אֲבָרִים לִבְבֹּשׁ. הָרֹאשׁ. הַתְּהַלֵּל.
 שְׁתֵּי תַעֲבִיבִים. הַעֲקֹץ וְהַתְּהַלֵּל. הַחֹה וְהַתְּעַדָּה. וְשְׁתֵּי הַדְּפֻטוֹת. הַקֶּרְבִּים.
 וְהַסֻּלָּת. וְהַחֲבֹתִים. וְהַנִּיץ. הַפִּיסָה וְכֹה מִי שֹׁזְכָה: אָמַר לָהֶם הַמְּמַנֶּה צֹא
 וְדָאוּ אִם הִגִּיעַ זְמַן הַשְּׁחִיטָה. אִם הִגִּיעַ הַרְוָאָה אוֹמֵר בְּרָקִי. מִתְחַלֵּא בְּדֹ
 שְׂמֵיאל אוֹמֵר. הֵאֵד פְּנֵי כָּל־הַמְּנֹרָה עַד שֶׁהוּא בְּחִבְרוֹן. וְהוּא אוֹמֵר הֵן:
 אָמַר לָהֶם צֹא וְהִבִּיאוּ לִי טָלָה מִלְּשַׁכַּת הַשְּׁלָאִים, וְהָרִי לְשַׁכַּת הַשְּׁלָאִים
 הֵיחָה בְּמִקְצָע צְפוֹנֵיהָ מִעֲרֵבִית. וְאַרְבַּע לְשָׁבוֹת הָיוּ שָׁם. אַחַת לְשַׁכַּת
 הַשְּׁלָאִים וְאַחַת לְשַׁכַּת הַחֹתְמוֹת וְאַחַת לְשַׁכַּת בֵּית הַפּוֹקֵד וְאַחַת לְשַׁכַּת
 שְׁהִיזוּ עוֹשִׂים בָּהּ לָהֶם הַפְּגִימִים: גִּבְנָסוּ לְלְשַׁכַּת הַבָּלִים וְהִזְצִיאוּ מִשָּׁם תִּשְׁעִים
 וְשָׁלֹשָׁה כָּלִי כֶסֶף וְכָלִי זָהָב. הִשְׁקוּ אֶת־הַתְּמִיד בְּכֹסִם שֶׁל־זָהָב, אֵף עַל פִּי
 שֶׁהוּא מְבַקֵּר מִבְּעֵרֶב מִבְּקָרִים אוֹתוֹ לְאוֹר הָאֲבָקוֹת: מִי שֹׁזְכָה בְּתַסֻּד
 מִשְׁבֵּי וְהוֹלֵךְ לְבֵית הַמִּטְבָּחִים. וּמִי שֹׁזְכָה בְּאֲבָרִים הוֹלְכִים אֶתְדֵּי. בֵּית
 הַמִּטְבָּחִים הָיָה לְצֹפֹט שֶׁל־מִזְבֵּחַ וְעֲלִיו שְׂמוֹנָה עֶפְסֵי גִבְסִין וְרַבְעִים שֶׁל־
 אֵדָה עַל גְּבִיהֶם. וְאִנְקִלִיֹּת שֶׁל־בְּרָגֵל הָיוּ קְבוּעִים בָּהֶם. וְשָׁלֹשָׁה סָדְרִים הָיוּ
 לְכָל־אֵדָה וְאֵדָה. שְׂבָתָן הוֹלִיץ. וּמִקְשִׁימִין עַל שְׁלֹתְנוֹת שֶׁל־שִׁישׁ שֶׁבֶן
 הַעֲפִמִדִים: מִי שֹׁזְכָה בְּדֵשֶׁן מִזְבֵּחַ הַפְּגִימֵי וְהַמְּנֹרָה הָיוּ מְקַדְּיָמִים. וְאַרְבָּעָה

בלים בידם, הפני והכוח והשני מפתחות: הפני הזמה לתרוב גדול של זקב
 מחזיק קנים וחצי. והכוח הזמה לקרן גדול של זקב. ושני מפתחות זה
 אחד יורד לאמרת השחי ואחד פותח ביון: בא לו למשפש העפוני ושני
 משפשין היו לו לשער הגדול אחד בצפון ואחד בדרום. שבהרום לא נכנס
 בו אדם מעולם, ועליו הוא מפרש על ידי יחזקאל ויאמר אלי יי השער
 הזה סגור יהיה לא יפתח ואיש לא יבא בו כי יי אלהי ישראל בא בו והיה
 סגור. נטל ארזה המפתח ופתח ארזה הפשפש, נכנס לתא ומן התא אל
 החיל עד שהוא מגיע לשער הגדול. הגיע לשער הגדול העביר את הפתח
 ואת הפותחות ופתחו. לא היה שוחט השוחט עד ששומע קול שער הגדול
 שנפתח: מירחו היו שומעים קול שער הגדול שנפתח, מירחו היו שומעים
 קול הפגרה, מירחו היו שומעים קול העץ שעשה בקטין מוכני לבנה,
 מירחו היו שומעים קול גביני פרוז, מירחו היו שומעים קול החליל, מירחו
 היו שומעים קול הצלצל, מירחו היו שומעים קול השיר, מירחו היו שומעים
 קול השופר. ויש אומרים את קול של בון גדול בשעה שהוא מוזיר את
 השם ביום הקפרים. מירחו היו מרחים ריח פטום הקטרת. אמר רבי
 אלעזר (נ"ח ר' י"ט) בן דגלי, עזים היו לבית אבא בהר מכר והיו מתעששות
 מריח פטום הקטרת: מי שזכה בדשון מזבח הפנימי נכנס ונטל את הפני
 והיה לפניו והיה חופן ונתן לתוכו. וכאחרונה כפר את השאר לתוך
 והיה ויצא: מי שזכה בדשון המנורה נכנס ומצא שתי גרות מנורות
 דולקים, מדשן את השאר ומנחת את אלו דולקים במקומם. מצאם שקבו
 מדשנם ומדולקים מן הדולקים ואחר כך מדשן את השאר. ואכן היה לפני
 הפגרה ובה שלש מעלות שעליה הבחן עומד ומיטיב ארזה הערות.
 והיה את הכוח על מעלה שניה ויצא:

בלחותמי ברכות שבמקדש היו אומרים עד העולם. משקלקלו
 בנינים ואמרו אין עלם אלא אחד, התקינו שהיה אומרים מן העולם ועד
 העולם: והתקינו שהיה אדם שואל את שלום חברו בשם שנאמר והיה
 דעו בא מבית לחם ויאמר לקושרים יי עמכם ויאמר לו וברכה
 יי ויאמר יי עמך גבור תהיה. ויאמר ואל תבט כי יקרה אפקי. ויאמר
 שת לעשות ליי הפח תורה. רבי גמן אמר הפח תורה משום שת
 לעשות ליי:

נמרא (ברכות זף ס"ג)

תנניא הלל תזקן אומר, בשעת המכניסין פזר בשעת המפורזין פגם.
אם ראית דזר שרתורה חביבה עליו, פזר, שנאמר יש מפזר ונוסף עוד,
ואם ראית דזר שאין התורה חביבה עליו, פגם, שנאמר עת לעשות לוי
הקדו תורה:

משנה (יומא פרק ו')

בא לו אצל שעיר המשתלח וסמך שתי ידיו עליו ומתעדה. וקדו היה
אומר אנה השם הטאו עזו פשעו לפניך עמך בית ישראל. אנה בשם
בפרגא לחטאים ולעונות ולפשעים שחטאו ופשעו ולפניך עמך
בית ישראל, בכתוב בתורת משה עבדך כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר
אתכם מכל חטאתיכם לפני יי תטהרו: והכתנים והעם העומדים בעדה
בשהיו שומעים שם המפרש שהוא יוצא מפי כהן גדול, היו כורעים
ומשתחיים ונופלים על פניהם ואומרים ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

נמרא (סוף סגולה)

תנו רבנן, משה תקן להם לישראל שיהיו שואלין ודורשין בעניני
שליזום, הלכות פסח בפסח הלכות עצרת בעצרת הלכות תג בתג:

משנה (יבמות סוף פרק ו')

האיש מצוה על פריה ורביה אבל לא האשה. רבי יוחנן בדרבנקה
אומר על שניהם הוא אומר ויברך אתם אלהים ויאמר להם פרו ורבו:

נמרא (שם זף ס"ג)

תנו רבנן, ובגדה יאמר שובה יי רבבות אלפי ישראל, מלמד שאין
השכינה שורה על פחות משני אלפים ושתי רבבות מישראל: הרי שהיו
ישראל שני אלפים ושתי רבבות חסר אחד וזה לא עשק בפריה ורביה
נכשא שיה נזרם לשכינה שתסתלק מישראל. אבא תגן אומר משם רבי
אליעזר, חיב מיתה שנאמר וקנים לא היו להם, הוא אם היו להם בנים
לא מתו. אחרים אומרים, נזרם לשכינה שתסתלק מישראל שנאמר להיות
לה לאלהים ולרעה אתרה, בזמן שרעה אתרה שכינה שורה עליכם.
אין רעה אתרה, על מי שורה על העצים ועל האבנים:

משנה (סוף סוכה)

רבי תנניא ברעקשיא אומר, רעה הקדוש ברוך הוא לזכות את ישראל
לפיכך הרבה להם תורה ומצוות, שנאמר יי חפץ למען צדקו יגדיל
תורה ויאריר:

נבוא (נבוא דף י"א)

תבוא אומר עליו על בנימין הצדיק שהיה ממונה על קפה של צדקה.
 פעם אחת באת אשה לפניו בשני בצרת אמרה לו רבי פרנסני אומר לה
 תעבדה שאין בקפה של צדקה כלום. אמרה לו רבי אם אין אתה
 מפרנסני הרי אשה ושבעה בניה מתים, עמד ופרנסה משלו: לימים חלה
 בנימין הצדיק ונטה למות. אומר מלאכי השרת לפני הקדוש ברוך הוא
 רבנו של עולם אתה אמרת כל המקום נפש אתה מישראל כאלו קיים
 שלם מלא ובנימין הצדיק שהיה אשה ושבעה בניה ימות בשנים מעטות
 חללו. מיד קרעו לו גזר דינו. תבוא, הוסיפו לו עשרים ושנים שנה
 על שנתיו:

משנה (סוף פנים)

רבי שמעון בן עקיבא אומר, וקני עם הארץ בלזמן שפזקינים דעתם
 משרפת עליהם, שנאמר מסיר שפה לנאמנים וטעם וקנים יקח. אבל
 וקני תודה אינם בן, אלא בלזמן שפזקינים דעתם מתישבת עליהם, שנאמר
 ביושבים חכמה וארך ימים תבונה:

נבוא (חליו דף ס"ט)

אמר רבי אלעזר, אין העולם מתקיים אלא בשביל מי שבולם את
 עצמו בשעת מריבה, שנאמר תלה ארץ על בלימה:

משנה (נשים סוף פרק שני)

כל הונגעים אדם הוא חוץ מנגעי עצמו, רבי מאיר אומר אף לא
 נגעי קרוביו: כל הנדרים אדם מתיר חוץ מנדרי עצמו, רבי יהודה אומר
 אף לא נדרי אשתו שבינה לבין אחרים: כל הנכסות אדם הוא
 חוץ מנכסות עצמו:

נבוא (נדה דף ל"א)

תנו רבנן, שלשה חדשים הראשנים הולד נד בפרוד המתהוין.
 אקצעים הולד נד בפרוד האקצעי. אחרונים הולד נד בפרוד העליון.
 וכן שהגיע זמנו לצאת מתהפך ויורד, ויהי חבלי אשה:

והוה פדאט טקס ומכא כען ועלמא כדנחת וט' הקטנות ונוסב, כמו טבול טבול כמעט יום לחן
 (דף 500 והלכה) עד ספקה, ולו ילד נקט ז'.

(בקשה ליום שלישי)

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי. לטהר מחשבות לבי
 ולטבן מענה לשוני. והיה עם פי בעת השישי ועם לבי בעת מחשבי ועם
 ידי בעת מעבדי. ואל אומר לפניך דבר שאינו רצון ושלא כרצונך. ועדני
 על דבר כבוד שמך: רבן העולם מים גלוי יודיע לטהר אשר רצוני

לעשות רצונה. אלא שהשאור שבעסה מערב: ויהי רצון מלפניך יי
 אלהי ואלהי אבותי. שתכניע ורחסיר יצר הרע ממני ורחמיך
 מפאתי. ואת רבועי ושמונה אברי. ואל יבשלני מדרבקה השוטים: וכן
 בלבי יצר הרע הפושט לשמור חמיקה ובלעשות רצונה ולעבדה בלבב שלם:
 אנא שמעה תפלתי יי וישועתי. האזינה אל דמעותי אל תחרש פי עי
 אנכי עפק תושב בקל-אבותי: ואני תפלתי לך יי. עת רצון אלהים קרב
 חסדך ענני באמת ישעך: כי אתה שומע תפלת כל-פה. ברוך אתה
 שומע תפלה:

בקטח חמרת טעין ילחת היום.

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו. מלך רחמן עתך שלח
 לבריותיו. אשר גלית ארץ ביזם הזה ומלאת פני תבל תנוכה לתת חיים
 לעם עליה ומזון להולכים בה. שתמציא ברחמיה הרבים מזונותינו לנו
 ולכל עמך בית ישראל. ותזמין פרנסתנו שלמה ועל הרך תכבוד. כדי
 שנוכל לעבדה בלבב שלם. ותצל כל-הולכי הרבים ומדפרות מחוזת
 רעות ומפליטנעים דעים ומפל-שמן ומכף כל-אויב ואורב בדרך פפתונ
 כי מלאכיו יצוה לך לשמרה בכל-דרבקה: על פנים ישאונה פך-תנוף באבן
 רגלה: ואנחנו וכל-עמך בית ישראל בכלל תרחמים. כי אתה שומע תפלה
 כל-פה. ברוך אתה שומע תפלה:

טעמה ליום רביעי

תורה

ויאמר אלהים יהי מאבת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין
 הלילה והיו לאות ולמזעדים ולימים ושנים: והיו למאודת ברקיע השמים
 להאיר על הארץ והירקון: ויעש אלהים את-שני המאורות הגדלים את
 המאור הגדל לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ואת
 המזכרים: והסן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ: ולמשל
 ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החושך וירא אלהים ברישבו: ויהי
 ערב והירקון יום רביעי:

נביאים (וישם ראו)

בה אמר יי נתן שמש לאור ימים חקת יום וכוונתים לאור לילה
 רגע היום ונהמה גליו יי בראית שמו: אס'משו חקנים האלה מלפני נאם

" גם זרע ישראל ישבתו מהיות גוי לפני בלתימים: כה אמר יי אם
 יפדו שמים מלמעלה ויחקרו מוסרי ארץ למטה גם אני אמאם בכל זרע
 ישראל על כל אשר עשו נאסיו: הנה ימים באים נאסיו ונבנתה העיר
 ליי מפגדל חננאל עד שער הפנה: ויצא עוד קו הפודה נגדו על גבעת נרב
 ונסב געתת: וכל העמק הפגרים וההשן וכל השבמות עד נחל קדרון עד
 פת שער הסוסים מורתה קדש ליי לא ינתש ולא יתרים עוד לשלם:

טובים (תהלים צ"ד)

אל נקמות יי אל נקמות הופיע: הנשוא שפט הארץ השב נמול על
 נאום: עד מתי רשעים יי עד מתי רשעים יעלו: יבישו ידברו עתק
 ותאמרו בלפעלי און: עמק יי ידבאו ונחלתה יענו: אלמנה וגר ידרנו
 ותומים ירצחו: ויאמרו לא יראוהיה ולא יבין אלהי יעקב: בינו ביערים
 בעם וקסלים מתי תשקילו: הנשע און הלא ישמע אסיוצור עק הלא
 יבוס: היסר גוים הלא יזכית המלמד אדם העת: יי ידע מהשבות אדם
 כי הפה הקל: אשרי הגבר אשר תינסרנו יה ומתורתה תלמדנו: להשקוט
 לו מימי רע עד יפרה לרשע שנתת: כי לא ימש יי עמו ונחלתו לא יעזב:
 כי שר צדק ישוב משפט ואחריו כל ישרי לב: מייקום לי עם מרעים מר
 יתצב לי עם פעלי און: לולי יי עונתה לי כמעט שכנה דומה נפשי:
 אסאמתי מסרה רגלי חסדה יי יסעדני: ברב שרעפי בקרבי פתחוקה
 ישעשע נפשי: היתברך כסא הוות יצר עמל עלרחק: יגדו על נפש צדיק
 ודם גקי ירשענו: יהי יי לי למשגב ואלהי לצור מחסי: וישב עליהם את
 אונם וקרעתם יצמיתם יצמיתם יי אלהינו:

תודה (יזכיר ל"ב)

ורא יי וינאץ מבועם בגיו וננתיו: ויאמר אסתירה פני מתי אראה
 מה אחריתם כי דור תהפכת הפה בגים לאראמן עם: הם קנאוני בלא
 אל בעסני ברבליהם ואני אקניאם בלארעם בגיו נבל אקעיסם: כראש
 עתה באפי ותיקד עד שאל תחמית ותאכל ארץ ויבלה ותלהט מוסרי
 נדם: אספה עלימו רעות חצי אכלה עם: מני רעב ולחמי רשף וקטב
 מרדי ושן בתמת אשלה עם עסחמת וכל עפר: מחין השקל חרב
 ופגדוים אימה גם פתור גם פתולה יזק עם איש שיקרה: אסרתי
 אסאידם אשקיתה מאמיש ונכרם: לולי בעם אויב אגור פון נכרו ערבי פון
 אסיו ידנו רמה ולא יי פעל כל זאת: ביינו אבד ענות הפה ואון בדם תבונה:

לא היו כופתים אתהשלה אלא היו מעקדים אותו. מי שזכו כאכרם
אוחזים בו: וכך היתה עקדתו, ראשו לדרום ופניו למערב. והשוחט עמד
במזרח ופניו למערב. שלשחר היה נשחט על קרן צפונית מערבית על
טבעת שניה. שלבין הערבים היה נשחט על קרן מזרחית צפונית על
טבעת שניה: שחט השוחט וקבל המקבל. בא לו לקרן מזרחית צפונית
ונתן מזוהה צפונה, מערבית דרומית ונתן מערבה דרומה. שגרי הדם
היה שופך על יסוד הרומי: לא היה שובר בו אתהרגל אלא נוקט מחך
ערבבו ותולה בו. היה מפשיט ויורד עד שהוא מגיע לחוה. הגיע לחוה
חתך אתהראש ונתנו למי שזכה בו. חתך אתהכרעים ונתנם למי שזכה
בהם. מרק אתההפשט. קרע אתהלב והוציא אתדמו. חתך אתהחיים
ונתנם למי שזכה בהם. עלה לרגל הימנית חתכה ונתנה למי שזכה בה.
ושתי ביצים עמה. קרעו ונמצא כלו גלוי לפניו. גטל אתהפדר ונתנו על
בית שחיטת הראש מלמעלה. גטל אתהקרבים ונתנם למי שזכה בהם
להריתם. והקדם מדיחים אותה בבית המדיחים כל צרכה, והקרבים מדיחים
אותם שלש פעמים במעוטה על שלחנות של שיש שבין העמודים: גטל
אתהסבין והפריש אתהראה מן הכבד ואצבע הכבד מן הכבד ולא תה
מוצה ממקומה. נקב אתהחזה ונתנו למי שזכה בו. עלה לדופן הימנית
היה חתך ויורד על השדרה, ולא תה נוגע בשדרה, עד שהוא מגיע לבן
שתי צלעות רבות. חתכה ונתנה למי שזכה בה. והכבד תלוי בה. בא
לו לגרה. והגיה בה שתי צלעות מכן ושתי צלעות מכן חתכה ונתנה למי
שזכה בה. והקנה והלב והראה תלויים בה: בא לו לדופן השמאלית והגיה
בה שתי צלעות רבות מלמעלן ושתי צלעות רבות מלמסן וכך היה מקנה
בתכרתה. נמצאת מקנה בשתייהן שתיים שתיים מלמעלן ושתיים שתיים
מלמסן. חתכה ונתנה למי שזכה בה. והשדרה עמה והפחול תלוי בה.
והיא היתה גדולה. אלא של ימין קורין גדולה מפני שהכבד תלוי בה.
בא לו לעקץ חותכו ונתנו למי שזכה בו, והאליה ואצבע הכבד ושתי
הקליזת עמו. גטל הרגל השמאלית ונתנה למי שזכה בה: נמצא כלם
עומדים בשורה והאכרים בידם. הראשון בראש וברגל הראש בימית
והשני ברגל ימית ורועו. וקרניו בין אצבעותיה, ובית שחיטתו מלמעלן והפדר
נתן עליה. הרגל של ימין בשמאלו ובית עורו לחיץ. השני בשתי ידיו
של ימין בימית ושל שמאל בשמאלו ובית עורו לחיץ. השלישי בעקץ

והרגל העקץ בימינו והאלה מדלדלת בין שתי אצבעותיו, ואצבע הקבר
 ושתי הקליות עמו. והרגל של שמאל בשמאלו ובית עורו לחוץ. הרביעי
 פתוח ובגרה. החזה בימינו והגרה בשמאלו וצלעותיו בין שתי אצבעותיו.
 החמישי בשתי דפנות, של ימין בימינו ושל שמאל בשמאלו ובית עורו
 לחוץ. הששי בקרבים הנתונים בפוך, וקרעים על גביהם מלמעלה.
 השביעי בסלת. השמיני פתחים. התשיעי ביון. הלכו ונתנום מתצי הקבש
 למטה במערבו, ומלחים. וירדו ובאו להם ללשפת תצוית לקרות
 את שמע:

כא (סוף סוף שמיני)

מי שישלו חמשים וזו והוא נושא ונותן בהם הרי זה לא יטול: וכל
 מי שאינו צריך לטול ונוטל, אינו נפטר מן העולם עד שיצטרף לבריות.
 וכל מי שהיה צריך לטול ואינו נוטל, אינו מת מן הזקנה עד שיפרגם
 אחרים מוטלו, ועליו הפתוב אומר פרוך הנבר אשר יבטח בני והיה
 מכתחו:

גמרא (ברכות דף ב"ח)

תנו רבנן, בשחלה רבי אליעזר נכנסו תלמידיו לבקרו. אמרו לו,
 רבינו, למדת ארהות תיים ונוקה כהן לחי העולם הבא. אמר להם הנה
 בקבד חבריכם ומנעו בגיכם מן ההציון והושיבוים בין ברבי תלמידי
 תבנים וכשאתם מתפללים דעו לפני מי אתם עומדים. שבשכיל קר
 תוכי לחי העולם הבא: וכשחלה רבן יוחנן בר זבדי נכנסו תלמידיו לבקרו.
 בן שראה אותם התחיל לבכות. אמרו לו תלמידי, רבינו גר ישראל
 עמד הימני פטוש החוק מפני מה אתה בוכה. אמר להם אלו היו
 מוליכים אותי לפני מלך בשר ודם שהיוס בן וקטר בקבר, שאם פועם
 עלי אין בעסו בעסו עולם, ואם אוסרני אין אסורו אסור עולם, ואם מסיקני
 אין מיסתי מיתת עולם. ואני יכול לפיסו בדברים ולשחרו בקמחן. ואף
 על פי בן הייתי בוכה. קל והמר עקשו שמוליכים אותי לפני מלך מלכי
 המלכים הקדוש פרוך הוא שהוא חי וקים לעולם ולעולמי עולמים. שאם
 פועם עלי בעסו בעסו עולם, ואם אוסרני אסורו אסור עולם, ואם מסיקני
 מיסתי מיתת עולם, ואני יכול לפיסו בדברים ולשחרו בקמחן. ולא עוד
 אלא שיש לפני שני דרכים אחד לגידעם ואחד לגרען ואני יודע באיזה
 דרך מוליכים אותי. ולא אבכה: אמרו לו, רבינו ברבני. אמר להם, הרי

רצון שיהא מורא שממים עליכם כמורא בשר ודם: אמרדלו תלמידיו עד
בן. אמר להם ולוי. תדעו כשאדם עובר עברה אומר שלא יראני אדם:

מסנה (סוף יומא)

האומר אחטא ואשוב אחטא ואשוב. אין מספיקים ביה לעשות
תשובה. אחטא ויום הכפרים מכפר. אין יום הכפרים מכפר: עברות
שבין אדם למקום. יום הכפרים מכפר. עברות שבין אדם לחביו. אין
יום הכפרים מכפר עד שירצה את חברו: אתרו הרש רבי אלעזר בן
עזריה מכל הטאתיכם לפני יי תטהרו. עברות שבין אדם למקום יום
הכפרים מכפר. עברות שבין אדם לחביו אין יום הכפרים מכפר עד
שירצה את חברו:

נמרא (מגלה דף כ"ח)

שאל רבי עקיבה את רבי נחוניא הגדול אמר לו בפה הארכת ימים.
אתו גזי וקאמרו לה. סלק יתב ארישא דדקלא אמר לו. רבי אם נאמר
בבש לפה נאמר אחד. אמר להם צרכא מרבנן הוא שבקוהי. אמר לו
אחד מיהד שבוערו. אמר לו מימי לא קבלתי מתנור ולא עמדתי על
מדותי ותרו בממוני הייתי: לא קבלתי מתנית. פי היא הרבי אלעזר כי
הו משדרי לה מתנות מבי נשיאה לא הוה שקל. פי הו מופגני לה לא
הוה אול. אמר להו לא ניתא לכו דאחיה דכתיב ושונא מתנת ידעה: רבי
ידא כי הו משדרי לה מבי נשיאה לא הוה שקל. פי הו מופגני לה אול
אמר אתיקורי המתיקרי בי: ולא עמדתי על מדותי. האמר רבא כל
הפעביר על מדותיו מעבירין ממנו כל פשעיו. שאמר נשא עון ועבר על
פשע. למי נשא עון. למי שעובר על פשע: ותרו בממוני הייתי. האמר
מר. איוב ותרו בממונה הוה שהיה מעיה פרוטה לחנוני ממומונה:

מסנה (סוף כוזבות)

הכל מעלים לארץ ישראל ואין הכל מוציאום:

נמרא (סוף דף ק"ו)

תנו רבנן. לשלם ידור אדם בארץ ישראל ואפילו בעיר שרבה נבחרים
ואל ידור בהעשה לארץ ואפילו בעיר שרבה ישראל. שכל תדר בארץ
ישראל דומה כמו שישלו אלה. וכל תדר בהעשה לארץ דומה כמו שאין
לו אלה. שנאמר לתת לכם את ארץ כנען להיות לכם לאלהים. ובי כל
שאנו דר בארץ ישראל אין לו אלה. אלא לומר לך כל תדר בהעשה

לארץ כאלו עובר עבודה זרה. וכן ברוד הוא אומר כי גרשוני היום מהסתפח בגחלת יי לאמר לך עבוד אלהים אחרים. וכי מי אמר לו לרוד לך עבוד אלהים אחרים. אלא לומר לך כל תדר בתוצה לארץ כאלו עובר עבודה זרה:

אמר רבי אלעזר, כל תדר בארץ ישראל שרוי בלא עין, שנאמר וכל יאמר שכן חליתי העם הישב בה נשא עון:

סנה (סוף ערות)

אמר רבי יהושע, מקבל אני מרבן יוחנן ברזבי ששמע מרבו ורבו מרבו הלכה למשה מסיני, שאין אלהי בא לטמא ולטהר לרחק ולקרב אלא לרחק המקרבים בורוע ולקרב המרחקים בורוע. משפחת בית צדיפה היתה בעבר הירדן, ורחקיה בני ציון בורוע. ועוד אחרת היתה שם, וקרבה בני ציון בורוע. כגון אלו אלהי בא לטמא ולטהר לרחק ולקרב. רבי יהודה אומר לקרב אבל לא לרחק. רבי שמעון אומר להשוות את המרחקת. וחכמים אומרים לא לרחק ולא לקרב אלא לעשות שלום בעולם, שנאמר הנה אנכי שלח לכם את אלה הנביא לפני בוא יום יי גדול והפרא והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם:

(סוף טקסין)

אמר רבי שמעון בן הלפתא, לא מצא הקדוש ברך הוא כלי מחזיק ברכה לישראל אלא השלום, שנאמר, יי עז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום:

(סוף תמיד)

בא ועמדו אצל ברארזא אחד מימינו ואחד משמאלו. שחה לנסך, והגוף הסגן בסודרים והקיש ברארזא בצלצל ודברו הלזים בשיר. הגישו לפרק תקעו והשתחוו העם. על כל פרק תקיעה ועל כל תקיעה השתחוה. זה הוא סדר התמיד לעבודת בית אלהינו יהו רצון שיבנה במקנה בימינו אמן:

נפרא וסודות דף ס"ג

תנו רבנן, תביבין ישראל שסבבן הקדוש ברך הוא במעוה. תפלין בראשיתן, ותפלין בירושליתן, וציצת בבגדיהן, ומזוזה בפתחיהן, ועליהן אמר הוד שבע ביום הללתיך על משפמי צדקך. ובשעה שונבנס הוד לבית המרחץ וראה ארבע צמנו עומד ערם אמר אי לי שאני עומד ערם בלא מעודה, וכן שגזבר במילה שבקשוה נתלשכה דעתו. לאחד שיצא אחר עליה שירה, שנאמר למענות על השמיניה מזמור לדוד, על מילה

שנתנה בשמיני: רבי אליעזר בן יעקב אומר, כל שישראלו תפלין בראשו ותפלין בזרועו וציצת בבגדו ומוזרה בפתחו, הכל בחזק שלא יחטא שנאמר והחוט המשלש לא במהרה ינתק, ואומר חנה מלאך יי סנינ ליראיו ויחלצם:

משנה (סנה ס"ג)

לא מצאו מלשבע, עושים מלשש מחמש מארבע משלש משתים ומאחת. ומי עשאן. הראשונה עשה משה, והשניה עשה עזרא, והמש מעזרא ואילך, דברי רבי מאיר. וחקמים אומרים שבע מעזרא ואילך. ומי עשאן. שמעון הצדיק ויחנן בן גדול עשו שתים שתים, אליעזר בן הקוף ותנמאל המצרי וישמעאל בן פאבי עשו אחת אחת:

נכרא ונה דה לא

הריש רבי יוסי הגלילי, מאי דכתיב אודה על פי נוראות נפלותי נפלאים מעשיך ונפשי ידעת מאד, בוא וראה שלא כמדת הקדוש ברוך הוא מדת בשר ודם. מדת בשר ודם אדם נוהג זרעונים בערוגה בלא אחד ואחד עולה במינו, ואלו הקדוש ברוך הוא צר את העבר במעי אשה וכלן עולין למזו אחד: דבר אחר, צבע נוהג סמנין ליונה וכלן עולין לצבע אחד. ואלו הקדוש ברוך הוא צר את העבר במעי אשה בלא אחד ואחד עולה למינו:

והוסיף מרש טקס ומרש סטן וי' הדבחת וס' הקטורת ונוטר כסו שכולו מסודר בטעמד יום חשון (דף 500 וכלפה) עד הנקטה, ולו יחטר נקטה זו.

(במסע ליום רביעי)

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי, שתשים חלקי עם יושבי בית המדרש ולא תשים חלקי מיושבי קרנות. ותצילני בל'ימי מלכות בעצת רשעים ומשבת במושב לצים. ותן לבי גשבר ונדבה לפני כל בני אדם. ולמקללי נפשי תדום. ושמרה לפי מחסום שלא אחטא בלשוני ולא יאשיב הדפי דבר: ואתה צדי הנה מען בעדי שלא ראוכל ברדה להזיקני: וחד לבי לאתכה וליראה את שמך עד אשר יהיו דרכי מתקנים נגד פניך. ונתני באדה מישור, ונל עיני ואביטה נפלאות מהודתך: וחד שער הדב סמני, והעבר עיני מראות שוא, וכף את יצרי להשתעבוד לו ולעשות רצונך בל'ימי חיי. ויהיה עם לבי לעשות חקיקה, כי עמך תוצאות חיים, וברדה רחמי ונשמת לנפשות לבי לרצונה: יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי, שיקבשו רחמך את פעק מעלינו, ויגלו רחמך על

מחזיקי, ותתנהג עמי במידת חסד ובמידת רחמים, וחוּסָה נָא עָלַי וְחַבְנֵי
 לְרֹאשׁוֹ בְּאֹר תְּחַיִּים וְלִלְמוּד וְלִלְמוּד וְלִשְׁמוֹר וְלַעֲשׂוֹת וְלִקְוֹם אֶת־כָּל חֲקֵי
 רְצוֹנְךָ וְלִהְדָּבֵק עִם־יְרֵאֵי שְׁמֹךְ. וְקַבֵּל־נָא הַחַנּוּתִי וְעֲשֵׂה בְּבִקְשׁוֹתַי וּמְחַה
 וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵי מַגְנֵד עֵינֶיךָ, בְּאִמּוֹר אֲנֹכִי אֲנֹכִי הוּא מְחַה פְּשָׁעֶיךָ לְמַעַנִי
 וְחַטְאוֹתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר. חַבְנֵי וְשִׁמְעֵ תְּפִלָּתִי כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל־פֶּה.
 בְּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

בַּקָּבָה אַחֲרַת טַעֲוִין יְלִידַת הַיּוֹם.

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יוֹצֵר הַכֹּל, אֶתְּךָ יְחִיד
 וּמְחַד בְּפִי כֹל, תוֹלֵד עוֹלָמוֹ בְּרוּרָעוֹ כְּאֲשֶׁר־בּוֹל, חַפֵּץ וְיָכוֹל, שְׂתַצִּיל עַמְּךָ
 יִשְׂרָאֵל מִשְׁכּוֹל. וְאִסְכְּרָה שְׂתִלִּית בְּיוֹם זֶה הַשְּׁמוֹר מִמְּנַחֵה תִּינּוֹקוֹת שְׁלֵעַפְּךָ
 בֵּית יִשְׂרָאֵל שְׁלֹא תַפּוֹל עֲלֵיהֶם. וְתַגְדָּלֵם לְחַזְרָתְךָ, וְתַגֵּן עֲלֵיהֶם בְּרַחֲמֶיךָ.
 כְּבָהוּב וְחַנּוּתִי אֶת־אֲשֶׁר אַחַן וְרַחֲמֹתַי אֶת־אֲשֶׁר אֲבָהֶם, כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ
 תְּפִלַּת כָּל־פֶּה, בְּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

מעמד ליום חמישי

תורה

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְשָׂרְצוֹ הַפְּמִים שְׂרָץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל־הָאָרֶץ
 עַל־פְּנֵי רִקִּיעַ הַשָּׁמַיִם: וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־הַתַּיִמִּים הַגְּדֹלִים וְאֵת כָּל־נֶפֶשׁ
 הַחַיָּה הַרְמֻשֹׁת אֲשֶׁר שָׂרְצוֹ הַפְּמִים לְמִינֵיהֶם וְאֵת כָּל־עוֹף כְּנָף לְמִינֵיהֶם וַיִּבְרָא
 אֱלֹהִים בְּרִטּוֹב: וַיִּבְרַךְ אֹתָם אֱלֹהִים לֵאמֹר פְּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת־הַפְּמִים
 הַבָּשִׂים וְהַעוֹף יִרְבַּב בְּאָרֶץ: וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם חַמִּישִׁי:

נביאים (יחזקאל ל"ד)

וְקִבַּרְתִּי לָהֶם קְבֵרֹת שְׁלוֹם וְהִשְׁבַּתִּי תְהַדְדֵשָׁה מִן־הָאָרֶץ וְיָשְׁבוּ בְּפִדְיָם
 לְבָשָׂה וְיִשְׁנּוּ בְּיַעֲרֵים: וְנָתַתִּי אוֹתָם וּסְבִיבוֹת גְּבֻעָתִי בְּרִבְחָ וְהִוַּדְתִּי הַגְּשָׁם
 בְּעֵתוֹ גְּשָׁמִי בְּרִבְחָ יְהוּ: וְנָתַן עֵץ הַשִּׁדְחָ אֶת־פְּרִיֹו וְהָאָרֶץ תִּתֵּן יִטְלָה וְהָיוּ
 עַל־אֲדָמָתָם לְבָשָׂה וְיָדְעוּ בִּירְאֵי יי בְּשִׁבְרִי אֶת־מַטּוֹת עֵלָם וְהַצִּלְתִּים מִיַּד
 הַעַבְדִּים בָּהֶם: וְלֹא־יְהִי עוֹד בּוֹ לַעֲוִים וְחַיַּת הָאָרֶץ לֹא תֹאכְלֵם וְיָשְׁבוּ
 לְבָשָׂה וְאִין מִחֲרִיד: וְהִקְמַתִי לָהֶם מִטַּעַל לָשֵׁם וְלֹא־יְהִי עוֹד אֶסְפִּי רֶעִב
 בְּאָרֶץ וְלֹא־יִשְׁאוּ עוֹד כְּלַפַּת תַּעֲוִים: וְיָדְעוּ בִּירְאֵי יי אֱלֹהֵיהֶם אֵתֵם וְהָפִי
 עַמִּי בֵּית יִשְׂרָאֵל נָאִם אֲדַנִּי אֱלֹהִים: וְאִתֵּן זָאִי עֲמֵן מְרַעֲיֹתִי אֲנִים אֲתָם
 אֲנִי אֱלֹהֵיכֶם נָאִם אֲדַנִּי אֱלֹהִים:

כתובים (תהלים פ"א)

לְמַנְעַח עַל־דַּגְתֵי־הַיָּם לְאִסְרָף: הֲרַגִּינוּ לַאלֹהִים עֲוֹנֵנוּ הֲרִיעוּ לַאלֹהֵי יַעֲקֹב:
 שְׂאֵרֵי־מִדְּבַר וְתִגְרַתְּךָ כַּנּוֹר נָעִים עִסְדֵּנִי: תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶף לַיּוֹם
 הַזֶּה: כִּי חָק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לַאלֹהֵי יַעֲקֹב: עֲדוֹת בֵּיהוֹסֵף שְׁמוֹ בָּצְאוּ
 עַל־אֶרֶץ כְּעֲרִיִם שִׁפְתֵי לֹא־יִדְעֵתִי אֲשַׁמְעֵ: הִסִּירֹתִי מִסִּבְלִי שְׁכַמִּי כִּפְיוֹ
 מִדָּוִד תִּעֲבֹרְנָה: בַּצָּרָה קָרָאתִי וְאַתְּלָצְךָ אֶעֱנֶךָ בְּסִתְרֵי רַעַם אֲבַתְּנֶךָ עֲלֵי
 מִרְיָבָה סִלְהֵ: שָׁמַע עַמִּי וְאַעֲדָה בְּךָ יִשְׂרָאֵל אִם־תִּשְׁמַע־לִי: לֹא־יִהְיֶה־כֶּ
 אֵל זָר וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל גֵּכָר: אֲנִכִּי יי אֱלֹהֶיךָ הַפּוֹעֵלָה מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 הַרְחִיב־פִּיךָ וְאַמְלֵא־הוּ: וְלֹא־שָׁמַע עַמִּי לְקוֹלִי וְיִשְׂרָאֵל לֹא־אָבָה לִי: וְאַשְׁלַח־הוּ
 בְּשִׂרְיֹת לִבָּם יִלְכוּ בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם: לוֹ עַמִּי שָׁמַע לִי יִשְׂרָאֵל בְּדַרְבֵּי יְהִלָּם:
 כִּמְעַט אוֹיְבֵיהֶם אֲבַגְיַע וְעַל־צָרֵיהֶם אֲשִׁיב יָדַי: מִשְׁנֵאֵי יי יִכַחֲשׂוּ־לוֹ וְיִחַ
 עִתָּם לְעוֹלָם: וְיִאֲכִילֵהוּ מִחֶלֶב חֶסֶה וּמִצֹּר דָּבַשׁ אֲשַׁבֵּיעֶךָ:

תורה (ויקרא ל"ב)

לוֹ חֲבֹמוֹ יִשְׁכִּילוּ וְזֹאת יִבְיֵנוּ לְאַחֲרֵיהֶם: אֵיכָה יִרְדֶּךָ אֶחָד אֶלֶף וּשְׁנָיִם
 יִגִּיסוּ רִבְבָה אִם־לֹא בִירְצוֹתָם מִקָּרָם וְיִי הַסְּגִירָם: כִּי לֹא כְצוּרְנוּ צוּרִים
 וְאַבְיָנוּ פְּלִילִים: בִּירְמִיָּהוּן סִדָּם נִפְנָם וּמִשְׁדָּמֹת עֵמִידָה עֲנַבְמוֹ עֲנַבְרוֹת
 אֲשַׁכֵּלֹת מִדֶּרֶת לָמוֹ: תָּמַת פְּנִינָם יִנָּם וְרֹאשׁ פְּתָנִים אֲכָדָ: הֲלֹא הוּא
 כְּמוֹס עַמְּדֵי תַחִים פְּאַצְרֵתִי: לִי נָקָם וְשָׁלָם לְעַת הַמוֹס רַגְלָם כִּי קָרַב
 יוֹם אֲדָם וְהָשׁ עֲתֹדֶת לָמוֹ:

משנה (מסכת חגיגה פרק ה' ט"ז)

אָמַר לָהֶם הַמְּנַגֵּה בְּרָכוֹ בְּרָכָה אֶתְּךָ וְהֵם בְּרָכוּ. קָרָא עֲשֵׂרֶת
 הַדְּבָרִים, שָׁמַע, וְהִירָה אִם שָׁמַע, וַיֹּאמֶר. בְּרָכוֹ אֶת־הָעָם שְׁלֹשׁ בְּרֹטוֹת.
 אֶמֶת וַיְצִיב, וְעִבְדָּה, וּבְרַבֵּת פְּתָנִים. וּבְשִׁפְתֵי מוֹסִיפִים בְּרָכָה אֶתְּךָ לְמוֹשֶׁה
 הַיּוֹצֵא: אָמַר לָהֶם, תְּדַשִּׁים לְקַטְרֵת בָּאוּ וְהַפִּיסוּ. הַפִּיסוּ וְקָרָה מִי שְׂוָבָה.
 אָמַר לָהֶם תְּדַשִּׁים עִם יְשָׁנִים בָּאוּ וְהַפִּיסוּ, מִי מַעֲלָה אֲבָרִים מִן הַבָּשָׂה
 לְמוֹזָבָה. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בְּרִיעֵיךָ אָמַר הַפּוֹעֵלָה אֲבָרִים לְבָבָשׁ הוּא מַעֲלָה
 אוֹתָם עַל גְּבֵי הַמוֹזָבָה: מִסְרֹס לְחֹנָיִם הוּוּ מִפְּשִׁיטִים אוֹתָם אֶת־בְּגָדֵיהֶם
 וְלֹא הוּוּ מַעֲדִים עֲלֵיהֶם אֶלֶּא מִכְּנָסִים בְּלָבָד. וְהַלּוֹנוֹת הוּוּ שֵׁם וְקָתָב
 עֲלֵיהֶם תְּשִׁימוּשֵׁי הַפְּלִים: מִי שְׂוָבָה בְּקַטְרֵת הָיָה נוֹטֵל אֶת־הַקָּף, וְהָפָךְ
 הוֹקָה לְמִרְקָב גָּדוֹל שְׁלֹזָבֵב מִחֻזֵּיק שְׁלֹשָׁה קַבִּין, וְהַבְּזָה הָיָה בְּתוֹכוֹ מִלֹּא
 וְנִדְּוֵשׁ קַטְרֵת, וְכִסּוּי הָיָה לוֹ וּבְמִין מַטְטֵלֶת הָיְתָה עֲלָיו מִלְּמַעְלָן: מִי שְׂוָבָה
 בְּפִתְחָה נִטֵּל מִחִסְרֵי הַבָּסָף, וְעֵלָה לְרֹאשׁ הַמוֹזָבָה וּפְנָה אֶת־הַפְּתָלִים הַיָּדָיִם

והילך ונתתה. ירד וערן לתוך של־זהב, נתפור מפניו בקב גחלים והיה
מכבדן לאמה, ובשבת היה כוסה עליהן פסכתר. ופסכתר היתה כלי
גחל מחוקת לתך ושתי שרשרות היו בה, אהת שהוא מושך בה ויורד
ואהת שהוא אוהו בה מלמעלן בשביל שלא תתגלגל. ושלשה דברים
היתה משמשת בוים אותה על גבי גחלים, ועל השרץ בשבת, ומורידים
בה את הדשן מעל גבי המזבחת: הגיעו בין האולם ולמזבחת, נטל אחד את
הפגרה וזרקוה בין האולם ולמזבחת. אין אדם שומע קול חברו בירושלים
מקול הפגרה. ושלשה דברים היתה משמשת, בהן ששומע את קולה
ידע שאחיו הבהנים נכנסים להשתחוות והוא רץ וקא, וכן לוי שהוא שומע
את קולה ידע שאחיו הלויים נכנסים לדבר בשיר והוא רץ וקא וראש
המעמד היה מעמיד את הטמאים בשער המזרח:

מא (סוף סוף ח')

ברמי שאינו לא תגר ולא סמא ולא פסח ועושה עצמו כאחד מהם
אינו מת מן הזקנה עד שנעשה כאחד מהם. שנאמר ודרש רעה תבואנו:
והלויין שלוקח שחד ומטה ארדהדין, אינו מת מן הזקנה עד שעניו
פירות. שנאמר ושחד לא תקח כי השחד יעור פקחים ויסלף דברי
דיקים:

מרא (בכות דף ר"ב)

תנו רבנן, מעשה בחסיד אחד שהיה מתפלל בברך, וקא תגמון אחד
ועתה לו שלום, ולא החזיר לו שלום. המתין לו עד שסיים תפלתו. לאחר
שסיים תפלתו אמר לו ריקא והלא פתוב בתורתכם רק השמר לה ושמו
נמשך מאד וכתוב ונשמרתם מאד לגפשתים, בשנתתי לה שלום למה
לא תחזרת לי שלום, אם הנית חותך ראשך בסוף מי הרה תובע את
דקה מעדי. אמר לו המתן עד שאפיקך בדברים אמר לו אלו הנית שומד
לפני מלך בשר ודם וקא תברך ונתן לה שלום הנית מחזיר לו שלום.
אמר לו לא. ואם הנית מחזיר לו מה היו עושים לה. אמר לו היו חותכים
את ראשי בסוף. אמר לו והלא דברים קל וקמר ומה אמת שהנית שומד
לפני מלך בשר ודם שהיום פן ומת בקברי, כך. אני שהנית שומד לפני
מלך מלכי המלכים הקדוש ברך הוא שהוא חי וקים לעד ולעלמי
עלמים, על אחר פטה וקטה. מיד נתפס אותו תגמון, ונפטר אורו
חסד לביתו לשלום:

משנה (שקלים ס"ג)

אין התורם נכנס לא בפרגוד חפות ולא במנעל ולא בסנדל ולא בתפלה ולא בקמיע. שמיא יעני ויאמרו מעון הלשכה העני או שפא יעשיר ויאמרו מהרובת הלשכה העשיר. לפי שאדם צריך לצאת ידי הבריות בדרך שצריך לצאת ידי המקום, שנאמר והייתם נקים מן ומישראל. ואומר ומצא הן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם:

נמרא (שבת דף ל"ב)

תנו רבנן מי שחלה ונטה למות אומרים לו התודה, שכן הדין כל המומתין מתודין: אדם יוצא לשוק יהי דומה בעיניו כמי שנמסר לסרדיים חש בראשו יהי דומה בעיניו כמי שנתנהו בקולר, עלה למטה ונפל למשכב יהי דומה בעיניו כמי שהעלוהו לגרדום להין. אם יש לו פרקלטין גדולים נצול, ואם לאו אינו נצול. ואלו הן פרקלטין של אדם תשובה ומעשים טובים. ואפילו תשע מאות ותשעים מלמדים עליו חובה ואחד מלמד עליו זכות, נצול, שנאמר אם יש עליו מלאך מליין אחד מני אלף להגיד לאדם ישרו: ויחננו ויאמר פדעו מדרת שחת מצאתי בסרי רבי אליעזר בנו של רבי יוסי הגלילי אומר, אפילו תשע מאות ותשעים ותשעה באותו מלאך לחובה ואחד לזכות, נצול, שנאמר מלאך מליין אחד מני אלף:

משנה (סוטה ס"ד)

אל ייך לבבכם אל תיראו ואל תחפזו ואל תערצו מפניהם: כי יי אלהיכם יהלך עמכם להלחם לכם עם איביכם להושיע אתכם: אל ייך לבבכם מפני צהלת סוסים וצחצוח חרבות. אל תיראו מפני הנפה התריסים ושפעת הקלגסים. ואל תחפזו מפני קול הקרנות. ואל תערצו מפני קול הצחחות. כי יי אלהיכם יהלך עמכם, הם באים בנצחוננו של קשר ידם, ואתם באים בנצחוננו של מקום. פלשתים באו בנצחוננו של גלית, מה תהי סופו, לסוף נפל בתרב ונפלו עמו. בני עמון באו בנצחוננו של שובד, מה תהי סופו, לסוף נפל בתרב ונפלו עמו. ואתם אי אתם כן, כי יי אלהיכם יהלך עמכם להלחם לכם עם איביכם להושיע אתכם: זה מתנה הארון:

נמרא (סוטה דף ס"ד)

תנו רבנן אשר בנה אשר נטע אשר ארשו, לפודה תודה הדין ארז שובד אדם בית וישע ברם ואחר כך ישא אשה. ואף שלמה אמר

תתקנתו. הָבֵן בַּחוּץ מִלְאֲכָתֶךָ וְעֵתְדָה בַּשָּׂדֶה לָךְ אַחַר וּבְגִית בֵּיתְךָ. הָבֵן
 בַּחוּץ מִלְאֲכָתֶךָ זֶה בֵּיתִי. וְעֵתְדָה בַּשָּׂדֶה לָךְ זֶה כְּרָם־יְהוָה אַחַר וּבְגִית בֵּיתְךָ זֶה
 אִשָּׁה: דָּבָר אַחַר הָבֵן בַּחוּץ מִלְאֲכָתֶךָ זֶה מִקְרָא. וְעֵתְדָה בַּשָּׂדֶה לָךְ זֶה
 מִשְׁנֵה אַחַר וּבְגִית בֵּיתְךָ. זֶה תִּלְמוּד: דָּבָר אַחַר הָבֵן בַּחוּץ מִלְאֲכָתֶךָ זֶה
 מִקְרָא וּמִשְׁנֵה. וְעֵתְדָה בַּשָּׂדֶה לָךְ זֶה תִּלְמוּד. אַחַר וּבְגִית בֵּיתְךָ אֱלוֹ
 מַעֲשִׂים טוֹבִים: רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בְּנֵי שְׁלִיחָא בְּנֵי יוֹסֵי הַגָּלִילִי אוֹמֵר. הָבֵן בַּחוּץ
 מִלְאֲכָתֶךָ זֶה מִקְרָא וּמִשְׁנֵה וְתִלְמוּד. וְעֵתְדָה בַּשָּׂדֶה לָךְ אֱלוֹ מַעֲשִׂים טוֹבִים.
 אַחַר וּבְגִית בֵּיתְךָ. דְּרוֹשׁ וְקַבֵּל שְׂכָר:

מסנה (מכות פרק שני)

רַבִּי טַרְפוֹן אוֹמֵר. הַיּוֹם קָצַר וְהַמְּלָאכָה מְרֻבָּה וְהַפְּעֻלִים עֲצֻלִים
 וְהַשְּׂכָר הַרְבֵּה וּבָעַל הַבֵּית הַזֶּה הַזֶּה הוּא הָיָה אוֹמֵר. לֹא עָלֶיךָ הַמְּלָאכָה
 לְתוֹמָר וְלֹא אִתָּה בְּךְ הַזֶּה לְהַבְטִיל מִמֶּנָּה. אִם לְמִדַּת הַתּוֹרָה הַרְבֵּה נוֹתְנִים
 לָךְ שְׂכָר הַרְבֵּה. וְנִאֶמְרוּ הוּא בָּעַל מִלְאֲכָתֶךָ שִׁישְׁלָם לָךְ שְׂכָר פְּעֻלָּתְךָ.
 וְדַע שְׂמִתָּן שְׂכָרְךָ שֶׁל צְדִיקִים לְעֵתִיד לָבוֹא:

נפרא (מסדרין דף צ"ב)

תָּנָא דִּרְבִי אֱלִיָּהוּ צְדִיקִים שְׁעֵתִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַחְיוֹתָם אִינָם
 הַזֶּה לְעַפְרָם. שְׁנֵאמַר וְהָיָה הַנְּשֹׂאֵר בְּצִיּוֹן וְהַנּוֹתָר בִּירוּשָׁלַם קְדוֹשׁ יֵאמָר
 לֹא כָל הַכְּתוּב לַחַיִּים בִּירוּשָׁלַם. מַה קְדוֹשׁ לְעוֹלָם קָיָם. אִף הֵם לְעוֹלָם
 קָיָם: וְאִם תֵּאמַר אוֹתָן אֵלֶיךָ שְׁנַיִם שְׁעֵתִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְחַיֵּשׁ בָּהֶם
 אֶתְעוֹלָמוֹ. שְׁנֵאמַר וְנִשְׁנַב יי לְבַדּוֹ בַּיּוֹם הַהוּא. צְדִיקִים מֵהֵם עוֹשִׂים.
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה לָהֶם בְּנִפְיִים בְּנִפְיִים וְשִׁשִּׁים עַל פְּנֵי הַפָּנִים.
 שְׁנֵאמַר עַל בֶּן לֹא גִירָא בְּהַמִּיד אֶרֶץ וּבְמוֹט הָרִים בְּלֵב יַפְיִים. וְשָׂמָא
 תֵּאמַר יֵשׁ לָהֶם צֶעַר. תִּלְמוּד לֹאמַר וְקָיָ יי יַחְלִיפוּ כַח יַעֲלֹ אֶבֶר בְּנִפְיִים
 יְרוּשָׁה וְלֹא יִנְעוּ יִלְכוּ וְלֹא יִעֲפוּ:

מסנה (מכות פרק ג')

בְּאוֹנָם וּמִפְתָּה לְהַקֵּל וּלְהַחְמִיר. בַּיּוֹם. אֶתְדַּ שְׁאֵנָם וּפְתָה אֶתְהַחְזִלָה
 שְׂבִיבָתָה וְאֶתְהַחְמִירָה שְׂבִיבָתָה. נוֹתָן חַמְשִׁים סְלָעִים. וְהַבְּשֵׁת וְהַפָּנִים
 הַכֹּל לְפִי הַמְּבִישׁ וְהַמְּתַבְּיֵשׁ: בְּמוֹצָא שֵׁם רַע לְהַקֵּל וּלְהַחְמִיר. בַּיּוֹם. אֶתְדַ
 שְׂבִיבָתָה שֵׁם רַע עַל גְּדוּלָה שְׂבִיבָתָה. וְעַל קְטָנָה שְׂבִיבָתָה. נוֹתָן מֵאָרָה
 סְלָעִים. גְּמֵצָא הָאֹמֵר בְּפִי הַחִמּוֹר מִן הַעוֹשֶׂה מַעֲשֶׂה. שְׂבִיבָתָה שְׂבִיבָתָה שְׂבִיבָתָה

נחתם גור דין על אבותינו במדבר אלא על לשון הרע, שנאמר ויגסו אתו זה עשר פעמים ולא שמועו בקולי:

נמרא (ערכין דף ס"ו)

תנא ריבוי רבי ישמעאל, על מה הקטרת מכפרת, על לשון הרע. אמר הקדוש ברוך הוא יבא דבר שפחשי ויכפר על דבר שפחשי:

טשנה (יזים סוף ראשון)

מי רביעית גוהגים לידים לאחד, אף לשנים. מחצית לוג, לשלשה או לארבעה. מלוג, לחמשה ולעשרה ולמאה. רבי יוסי אומר ובלבד שלא יפחזר לאחרון שבהם מרביעית. מוסיפים על השנים ואין מוסיפים על הראשונים:

נמרא (גיח דף ס"א)

תנו רבנן, בגד שאבד בו כלאים הרי זה לא ימכרנו לגוי ולא יעשה ממונו מרהערת לחמור. אבל עושה ממונו תכריכין למת. דכתיב במתים חפשי, בון שאדם מת געשה חפשי מן המצות:

ולומר מראת עקדה ופרשת הטן ועשרת הדברות ופרשת הקטורת וגומר כטסודר כטעמד יום ראשון (דף 500 זבלאח) עד הכקקה ולו יחטל:

ב ק ש ה ל י ו מ ח מ י ש י

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי, שתתגנהג עמי במדת חסד ורחמים כל ימי חילי. ועד זקנה ושיבה אריתעובני. ותתן חלקי עם יבאיד ויודעי שמך העושים רצונך בלבב שלם. עמהם יהי חלקי וכוסי. ואתה תומך גורלי: אנא יי אלהי ואלהי אבותי. אל תפן אל רשעי ואל חשאתי ולפעשים הרעים שעשיתי. ועשה עמי צדקה למען שמך ולמען בריתך עם אבותי ויצחק וישראל עבדיך ורחם עלי כי רחם אתה. ומבלעדיך אין לי מי שירחמני ויראה בעניי. כי אתה יי אלהי: ששמעתי תפילתי וישעתי אליך תבא. והאזינה אל תחנוני. ובאמונתך ענני. כי אתה שומע תפלת כל פה: ברוך אתה שומע תפלה:

בקשה לחרת טעין יללת סיום.

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותינו, מבין תבל בכלך ומקצתם שלם בתורתך, אשר בבאת בריות חיים פתחתונים ביום הזה לתראות תפארת גדלתך ונתת בהם בנה לפרות ולרבות ולהפליא לעשות איש איש על עבודתו. אנא יי אלהי בתחמך הרבים רחם על מעשה ידך לכל

תפיל אשה מפרי בטנה. ואלה המעיקות תשפיע שלא יחסר חלב כוונתה. למען יגדלו בניהן לעבודתך בפתוב מפי עוללים ויונקים יסדת עז. וגובה כלני לראות בנהמת ציון ולהתענג בכהודה. בפתוב למען תינקו ושבעתם משד תנהמיה למען תמצו והתענגתם מזיו כבודה. כי אתה שומע תפלת בלשה ברוד אתה שומע תפלת:

מעמד ליום ששי.

תורה

ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה כהמה ורמש וחית הארץ למינה ויהי כן: ויעש אלהים את חיות הארץ למינה ואת כל רמש האדמה למינה וירא אלהים כי טוב: ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו בדמותנו ויירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ: ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם: ויברך אתם אלהים ואמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וקבשה וחדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת על הארץ: ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב ורע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ ורע ורע לכם יהיה לאכלה: ולכל חיות הארץ ולכל עוף השמים ולכל רמש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי כן: וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר יום הששי:

באיס (ישנה מה)

בראשית י"ג קדוש ישראל ויזערו האתות שאלנו על פני ועל שפיל די העני: אנכי עשיתי ארץ ואדם עליה בראתי אני די נסו שמים וכל עמאם צנתי: אנכי העירתי בעדק וכל דרכיו אשר הוא יקטה עירי ועלתי שלח לא בטהיר ולא בשוד אמר: עבאית: מה אמר: יגיע דעקים וסתר בוש וסבאים אנשי מדה עליו עברו ולו יהי אפודו ילכו בוקים עברו ואליו ישתחו אליו תפללו יאך בך אל ואין עוד אפס אלהים: אכן אתה אל מסתתר אלו ישראל מושיע: בושו תם ונקלמו כלם יחדו תלכו בכלפת תרשי צירים: ישראל נושע בני השועת עולמים לא תבשו ולא תבלמו שר עלמו עד:

כתובים (תהלים צ"ג)

יִי מִלֶּךְ גְּאוּרָה לְבַשׁ לְבַשׁ יִי עַז הַתְּאוּרָה אֶרְתְּבוֹן תִּבְלֵל בְּלִתְמוֹט:
נְכוֹן כְּסֹאֵךְ מֵאֵז מַעֲוֹלָם אֶתָּה: נִשְׂאוּ נְהַרֹּת יִי נִשְׂאוּ נְהַרֹּת קוֹלָם יִשְׂאוּ
נְהַרֹּת דְּבָקִים: מִקְלוֹת מַיִם רַבִּים אֲדִירִים מִשְׁבְּרִירִים אֲדִיר בְּמִרוֹם יִי:
עֲדִיתִךְ נֶאֱמְנוּ מְאוֹד לְבֵיתְךָ נֶאֱוָה קִדְשׁ יִי לְאַרְךָ יָמִים:

תורה (דברים ל"ב)

כִּי־יִדְרֹךְ יִי עַמּוֹ וְעַל־עַבְדֵי יְהוָה כִּי יִרְאֶה כִּי־אֵוֹלַת יָד וְאָפֶס עָצוֹר
וְעֹזֹב: וְאָמַר אֵי אֱלֹהֵימוֹ צוּר הַסּוּי בּוֹ: אֲשֶׁר חִלַּב וְכַחֲמוֹ יֹאכְלוּ יִשְׁתּוּ יִי
נִסִּיכָם יִקּוּמוּ וַיַּעֲזֹרְכֶם יְהוָה עֲלֵיכֶם סִתְּרָה: רְאוּ עֵתָה כִּי אָנֹכִי אֲנִי הוּא וְאֵין
אֱלֹהִים עִמּוֹדֵי אָנֹכִי אֲמִית וְאֶתְּיָה מִתְּצַתִּי וְאָנֹכִי אֶרְפָּא וְאֵין מִנְדִי מִצִּיל: כִּי
אִשָּׂא אֶל־שָׁמַיִם יָדֵי וְאָמַרְתִּי הִי אֲנֹכִי לְעֵלָם: אִם־שָׁנֹתֵי כָרֶךְ תִּבְנִי
וְתֹאחֲזוּ בְּמִשְׁפַּט יָדֵי אֲשׁוּב נָקָם לְצָרֵי וְלִמְשַׁנְּאֵי אֲשֵׁלֵם: אֲשֻׁבִיר תְּצִי מִדָּם
וְחִרְבֵי תֹאכַל בְּשׂוֹר מִדָּם חָלָל וְשִׁבְיָה מִרֹאשׁ פְּרַעוֹת אוֹיֵב: הִרְגִינוּ גוֹיִם
עַמּוֹ כִּי רַם־עַבְדֵי יְהוָה וְנָקָם יִשׁוּב לְצָרֵי וְכִפָּר אֲדַמְתוּ עַמּוֹ:

משנה (מסכת תמיד פרק ה')

הַחֲלוּ עוֹלָיִם בְּמַעֲלוֹת הָאוֹלָם. מִי שָׁכַח בְּדַשׁוֹן מִזְבֵּחַ הַפְּנִימִי וְהַמְּנֹרָה
הָיָה מְקַדְּמֵימָם לַפְּנִיָּהִם. מִי שָׁכַח בְּדַשׁוֹן מִזְבֵּחַ הַפְּנִימִי נִכְנַס וְנִטַּל אֶת
הַטָּנִי וְהִשְׁתַּחֲוָה וַיֵּצֵא. מִי שָׁכַח בְּדַשׁוֹן הַמְּנֹרָה נִכְנַס וְכִמְצָא שְׁנֵי גִרֹת
מִזְרָחַיִם דּוֹלָקִים. כִּדְשָׁן אֶת־הַמְּנֹרָה וּמָנִיחַ אֶת־הַפְּעֵרֵי דּוֹלָקֵי שְׁמִמְט
הָיָה מְדַלֵּק אֶת־הַמְּנֹרָה בֵּין הָעֲרֻפִּים. מִצָּאוֹ שִׁבְבָה מִדְּשָׁנָה וּמְדַלֵּק
מִמִּזְבֵּחַ הָעוֹלָה. נִטַּל אֶת־הַבּוֹן מִמַּעַלָּה שְׁנֵי וְהִשְׁתַּחֲוָה וַיֵּצֵא: מִי שָׁכַח
בַּמִּדְבָּר צִבּוֹר אֶת־הַעֲחָלִים עַל גַּבֵּי הַמִּזְבֵּחַ וְרִדְדוֹן בְּשׁוּלֵי הַפּוֹתֶה וְהִשְׁתַּחֲוָה
וַיֵּצֵא: מִי שָׁכַח בְּקִטְרֵת הָיָה נֹטֵל הַבֶּקֶד מִתּוֹךְ הַכַּף וְנֹתְנוֹ לְאוֹהֶם אוֹ
לְקָרוֹבוֹ. נִתְפָּוֵר מִמֶּנּוּ לְחֹבוֹ, נֹתְנוֹ לוֹ בְּחִפְזוֹ. וּמִלְּפָדִים אוֹתוֹ הָיָה הָיָה
שָׂמָּה תְּחִיל לְפָנֶיךָ שְׁלֵא תִבְּהֵ. הַתְּחִיל מְרִיד וַיֵּצֵא. לֹא הָיָה הַמְּקַטֵּד
מְקַטֵּד עַד שֶׁתִּמְכַּנֶּה אוֹמֵר לוֹ הַקָּטֵר. אִם הָיָה בִּתְּנָן גְּדוֹל, הַמְּכַנֶּה אוֹמֵר
אִישִׁי בִּתְּנָן גְּדוֹל הַקָּטֵר. פָּרְשׁוּ הָעַם וְהַקָּטֵר וְהִשְׁתַּחֲוָה וַיֵּצֵא:

מעשר שני (פרק חשי"ו)

הַשְּׁקִיפָה מִמַּעַן קִדְשֶׁךָ מִן־הַשָּׁמַיִם, עֲשִׂינוּ מִדָּה שְׁנוֹרֶת עֲלֵינוּ, אֵף
אֶתָּה עֲשֵׂה מִדָּה שְׁנוֹרֶתֵנוּ. הַשְּׁקִיפָה מִמַּעַן קִדְשֶׁךָ מִן־הַשָּׁמַיִם וּכְבֹּד אֶת
עַמְּךָ אֶת־יִשְׂרָאֵל בְּבָנִים וּבָנוֹת. וְאֵת הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה לָּנוּ בְּטַל וּבְכֶסֶד
וּבְגִלְדוֹת בְּהִמָּה. בְּאֲשֶׁר גִּשְׁבַּעְתָּ לְאַבְתָּיִנוּ אֶרֶץ זֶבֶת חֶלֶב וְדָבָשׁ, כִּדְּרֵי שְׁתַּמְּנוּ
טַעַם בְּפִרְיָתָה:

(נראה (סוכת דף ג"ח)

בְּרִזְזוּמָא רָאָה אוֹכְלוּסָא עַל גַּב מַעְלָה בְּהַר הַבַּיִת אָמַר בְּרוּךְ הַכֶּסֶם
 הַזֶּה וּבְרוּךְ שֶׁבָרָא כָּל־אֱלוֹ לְשִׁמּוֹשָׁנִי: הוּא הָיָה אָמַר כִּפְּוּה יְגִיעוֹת יַגַּע
 אָדָם הָרֵאשׁוֹן עַד שִׁמְצָא פֶת לְאֹכוֹל, חָרַשׁ חֲרַע וְקָצַר וְעָמַר וְדָשׁ וְחָרַד
 וּבָרַד וְסָחַן וְרָקַד וְלָשׁ וְאָפְרָה וְאַחַר כֵּן אָכַל. וְאֲנִי מוֹשְׁבִים וּמוֹצֵא כָּל־אֱלוֹ
 מִתְקַנִּים לְפָנָי. וְכַפְּוּה יְגִיעוֹת יַגַּע אָדָם הָרֵאשׁוֹן עַד שִׁמְצָא כְּגַד לְלְבוּשׁוֹ
 עַל וְלָבֵן וְנִפְּזָן וְסֻדָּה וְאַרְגַּ וְעָבַע וְתִפְּרָה וְאַחַר כֵּן לְבָשׁוֹ, וְאֲנִי מוֹשְׁבִים וּמוֹצֵא
 כָּל־אֱלוֹ מִתְקַנִּים לְפָנָי:

(תענית פרק ב')

לֹא נֹאמַר בְּאֲנָשֵׁי נִינְוָה וַיֵּרָא הָאֱלֹהִים אֶת־שַׁקֵּם וְאֶת־תַּעֲנִיתָם, אֵלָּא
 וַיֵּרָא הָאֱלֹהִים אֶת־מַעֲשֵׂיהֶם כִּי־שָׁבוּ מִדֶּרֶכָם הַרְעָה. וּבִקְבֻלָּה הוּא אָמַר
 וְקָרַע לְבַבְכֶם וְאֶל־בְּגָדֵיכֶם וְשׁוּבוּ אֵלָיִי אֱלֹהֵיכֶם:

(נראה (סוכת דף ט"ח)

אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, מִיָּמַי לֹא עֲבַרְתִּי עַל דְּבַרֵּי חֲבֵרֵי, יוֹדַע אֲנִי בְּעַצְמִי
 שְׂאִינִי כֵּהֵן וְאִם אוֹמְרִים לִי חֲבֵרֵי עָלָה לְדוֹכָן אֲנִי עוֹלָה: וְאָמַר רַבִּי יוֹסֵי,
 מִיָּמַי לֹא־אָמַרְתִּי דְּבַר וְחֲזַרְתִּי לְאַחֲרָי:

(נראה (דף ל"ב)

תַּנְיָא רַבִּי אוֹמַר גְּדוּלָּה מִיְלָה שְׂאִין לָךְ מִי שֶׁנִּתְעַסַּק בְּמַעֲוֹת בְּאַבְרָהָם
 אָבִינוּ וְלֹא נִקְרָא תָמִים אֵלָּא עַל שֵׁם הַמִּיְלָה, שֶׁנֶּאֱמַר הִתְחַלֵּךְ לְפָנָי וְהָיָה
 תָּמִים: וְאֶתְנָה בְּרִיתִי בֵּינִי וּבֵינֶיךָ: דְּבַר אַחַר, גְּדוּלָּה מִיְלָה שֶׁשִּׁקוּלָּה כְּגַד
 כָּל־הַמַּעֲוֹת שֶׁבְּתוֹרָה, שֶׁנֶּאֱמַר כִּי עַל־פִּי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּרַתִּי אֶתְּךָ בְּרִית
 וְאֶת־יִשְׂרָאֵל: דְּבַר אַחַר, גְּדוּלָּה מִיְלָה שֶׁאֵלְמֹלָא מִיְלָה לֹא נִתְקַיְּמוּ שְׂמִים
 וְאַרְצֵי, שֶׁנֶּאֱמַר אִם לֹא בְּרִיתִי יוֹמָם וְלַיְלָה חֲסוּת שְׂמִים וְאַרְצֵי לֹא שָׁמַתִּי:

(מסכתין דף ל"ז)

לְפִיכָךְ נִבְרָא אָדָם יְחִידִי, לְלַמְּדֵךְ שֶׁכָּל־הַמַּאֲבָד נִפְּשׁ אֶתָּה מִיִּשְׂרָאֵל
 מַעְלָה עָלָיו הַכְּתוּב כְּאֵלּוֹ אָבָד עוֹלָם מְלֵא, וְכָל־הַמַּקוּמִים נִפְּשׁ אֶתָּה מִיִּשְׂרָאֵל
 מַעְלָה עָלָיו הַכְּתוּב כְּאֵלּוֹ קִיָּם עוֹלָם מְלֵא. וּמִפְּנֵי שְׁלוֹם הַבְּרִיּוֹת שֶׁלֹּא
 יֵאמַר אָדָם לְחֲבֵרוֹ אָבָא גְּדוּל מַאֲבִיךָ. וְשֶׁלֹּא יִהְיֶה הַמִּינִיָּים אוֹמְרִים הֲרֵבָה
 רַשְׁיוֹת בְּשָׂמִים. וְלִתְּפִיד גְּדֻלָּתוֹ שֶׁל־הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁאָדָם טוֹבֵעַ כִּפְּוּה
 כְּשֶׁבַעוֹת בְּחוֹתָם אַחַד בְּלָם הוֹמִים וְהָ לְוָה, וּמִלְּךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא טוֹבֵעַ כְּלֵאָדָם בְּחוֹתָמוֹ שֶׁל־אָדָם הָרֵאשׁוֹן וְאִין אֶתָּה מִתָּם
 דוֹקָה לְחֲבֵרוֹ:

נמרא (מנחות ל"ח)

תנו רבנן. אדם גברא בערב שבת ומפני מרה. שלא יהיו המינים
אומרים שתף הנה לו להקרוש ברוך הוא במעשה בראשית. דבר אחד.
שאם תזוז דעתו עליו אומרים לו ותוש קדמך במעשה בראשית. דבר
אחר. כדי שיבגס למצוה מיד. דבר אחר. כדי שיבגס לסעודה מיד:

משנה (סוף סוטה)

לשבת הגדולת שם היתה סנהדרין גדולה של ישראל יושבת. ודעה
את הכרעה: וכהן שנמצא בו פסול לובש שחורים ומתעטף שחורים ויוצא
והולך לו. ושלא נמצא בו פסול לובש לבנים ומתעטף לבנים נכנס
ומשמש עם אחיו הכהנים. ויום טוב היו עושים שלא נמצא פסול בידו
של אהרן: וברוך הוא שבתר באהרן ובבניו. לעמוד לשבת לפני יי בבה
קדשי קדשים:

נמרא (מנחות י"ז סוטה)

תניא. אמר רבי נתן. אין לה מצוה קלה שכתובה בתורה שאין סוף
שבתה בעולם הנה ולעולם הבא. אבל איני יודע בפה. צא ולמד ממענות
ציצת: מעשה באדם אחד שהיה זהיר במצוות ציצת. שמע שיש זונה
בקרבי תים שנסתלת ארבע מאות זהובים בשבתה. שגר לה ארבע מאות
זהובים וקבעה לו זמן. כשהגיע זמנו בא וישב על הפתח. נכנסה שפתחה
ואמרה לה אותו אדם ששגר לה ארבע מאות זהובים בא וישב על הפתח.
אמרה לה יבגס. נכנס. העיפה לו שבע מטות שש של כסף ועליונה של
זהב ובין כל אחת ואחת סלם של כסף ועליונה של זהב. עלתה וישבה
על גבי עליונה כשהיא ערפה. ואף היא עלה לישב ערם כנגדה. בא
ארבע ציציותיו וספרו לו על פניו. נשמת וישב לו על גבי קרקע. אף הוא
נשמתה וישבה על גבי קרקע. אמרה לו גפה של רומי שאיני מפתחך
עד שתאמר לי מה פנים ראית בי. אמר לה העבודה שלא ראית אשה
יפה כמותך. אלא מצוה אחת צונו אלהינו וציצת שמה וכתוב בה אני יי
אלהיכם שמי פעמים אני הוא שעתיד לפרע ואני הוא שעתיד לשלם
שקר. ועקשיו נדמו עלי בארבעה עדים. אמרה איני מפתחך עד שתאמר
לי מה שמך ומה שם עירך ומה שם רבך ומה שם מדרשך שאתה למד
בו תורה. פתב ונתן בידה. עמדה ותלקה כל גבסיה שליש לפלסות
ושליש לעגים ושליש נטלה בידה. חזן מאותן מעשות ובאת לבית מדרשו
של דבי תיא (כ"ד סוטה). אמרה לו רבי צוה עלי ויעשוני עברית. אמר לה

בתי שפוא עיניך נחת באחד מן התלמידים. הוציאה כתב מידה ותנהגה לו. אמר לה לבי זכי במקחך. אותן מצעות שהציעה לו באסור הציעה לו בתר. זה מתן שכרו בעולם הזה, ולעולם הבא איני יודע פסוה:

משנה (יום טרק ראשון)

הפנים שנפסלו משתית תבחמה, בכלים פסולים ובקרקעות פשרים. נפל לתוכן היו קומום וקנקנתום ונשתנו מראיהן, פסולים. עשה בהן מלאכה או ששרה בהן פתו, פסולים. שמעון חתימני אומר, אפילו נתבון לשרות בזה ונפל לשני פשרים:

גמרא (גיה דה לא)

דרש רבי חנינא בר פפא, מאי דכתיב עשה גדלות עראין הקר ונפלאות עראין מספר, בא וראה שלא במדת תקדוש ברוך הוא מדת בשר ודם. מדת בשר ודם, נותן חפץ בחמת צרורה ופיה למעלה ספק משתמר ספק אינו משתמר. ואלו תקדוש ברוך הוא צר את העבר במעי אישה פתחה ופיה למטה ומשתמר: דבר אחר, אדם נותן חפציו בכף מאוננים בלזמן שפוכביד יחד למטה. ואלו תקדוש ברוך הוא בלזמן שפוכביד תולד עלה למעלה:

אומר מדת טקדה ומדת הטן ועשרת הדברות וס' קטורת ונטר כמו טבול טסודל כטסוד יום ראשון (דף 500 וסלח) עד כנקה ליום ראשון, וננקוטם יאמר טקסה ו.

בקשה ליום ששי

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי. שתתן לי לב טוב ותלק טוב וחסר טוב. ואלתהי אחריתי ותקנותי למפח נפש. ואלתצריבני לדי משנת בשר ודם שמתנתם מעומה ותדפתם מרבה. אלא לך המלאה ותדקבה ותפתורה. ותן חלקי בתורתך עם עושי רצונך בלבב שלם: מחר עגגי ופגני מבלגרות קשות ורעות. והושיעני ברחמיך הרבים. פי אשה שומע תפלת כלשה. ברוך אתה שומע תפלת:

טקסה ספרת טעין ילדת סיום.

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי. באשר בראתנו לקבדך מן ברחמיך הרבים תתקננו לעבדתך אותנו וכלעמך בית ישראל. ותעבד לקבנו לעבדך בלבב שלם ותחזירנו בתשובה שלמה לפניה. ותמלא בנו ממשבתך ביצירת האדם שיצרת ביום הזה לעמוד לפניך לשבתך ולבדך בשמחה: יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתשגנו לפניה ותקרב שנת ואלתנו.

וּתְבַנֶּה עִירָךְ בְּמִהְרָה בְּיָמֵינוּ. וְתִכְוֶנֶן בַּיִת קֹדְשֵׁנוּ וְתִפְאָרְתֵנוּ. וְתִשְׁרַח
 שְׂבִינְתֶךָ בְּיָמֵינוּ. וְנִזְכָּה אַנְחָנוּ וְכָל־עַמְּךָ בַּיִת יִשְׂרָאֵל לְאֹדַר בְּאֹדַר פְּנִיָּךְ. כִּי
 בְּאֹדַר פְּנִיָּךְ נָחִים לָנוּ. וְתִבְשָׁרְנוּ כִּי רָצִיתָנוּ. כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל
 פֶּה. בְּרַחֵךְ אֶתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

מעמד ליום השבת.

תורה

וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ
 אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבַּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים
 אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בּוֹ שָׁבַת מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר־בָּרָא
 אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

(שמות לא)

וַיֹּאמֶר יי אֱלֹהֵי מֹשֶׁה לֵאמֹר: וְאַתָּה דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אַךְ אֵת
 שַׁבְּתֹתַי תִּשְׁמְרוּ כִּי אֹתָהּ הוּא בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם לִדְעוֹת כִּי אֲנִי יי
 מְקַדְּשֶׁכֶם: וְשָׁמַרְתֶּם אֶת־הַשַּׁבָּת כִּי קֹדֶשׁ הוּא לָכֶם מִחַלְּלֶיהָ מוֹת יוּמָת
 כִּי כָל־הָעֹשֶׂה כִּהּ מְלָאכָה וְנִבְרָתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִקְרֵב עִמּוּיָהּ: שֵׁשֶׁת יָמִים
 עָשָׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת שַׁבְּתוֹן קֹדֶשׁ לַיי כָּל־הָעֹשֶׂה מְלָאכָה
 בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת מוֹת יוּמָת: וְשָׁמַרְוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת־הַשַּׁבָּת
 לְדֹרֹתָם כְּרִית עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֹתָהּ הוּא לְעֹלָם כִּי־שֵׁשֶׁת יָמִים
 עָשָׂה יי אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנְפָשׁ:

(שמות לה)

וַיְקַח מֹשֶׁה אֶת־כָּל־עֲבַד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֱלֹהֵי הַדְּבָרִים
 אֲשֶׁר־עָשָׂה יי לַעֲשׂוֹת אִתְּכֶם: שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִהְיֶה
 לָכֶם קֹדֶשׁ שַׁבָּת שַׁבְּתוֹן לַיי כָּל־הָעֹשֶׂה בּוֹ מְלָאכָה יוּמָת: לֹא־תַבְעוּ אִישׁ
 כְּבֹל מִשְׁבֹּתֵיכֶם בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת:

(במדבר כח)

וּבַיּוֹם הַשַּׁבָּת שְׁגִיר־בָּשִׂים בְּגֵר־שֵׁנָה תְּמִימִם וְשִׁגִי עֲשׂוּרָיִם סֵלָה
 מִצֵּהָ בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן וְנִסְבּוּ: עֵלַת שַׁבָּת בְּשֵׁבִתוֹ עַל־עֵלַת הַתָּמִיד וְנִסְבּוּ:

(ויקרא כז)

וְלִשְׁתֵּי סֵלָה וְאִפִּית אֶתָּה שְׁתִּים עֲשׂוּרָה הַלּוֹת שִׁגִי עֲשׂוּרָיִם יִהְיֶה
 תַּחֲלוֹת הַתָּמִיד: וְשִׁמְתָה אִתְּכֶם שְׁתִּים מִפְּעֻכּוֹת שֵׁשׁ הַמְּעַרְבָּת עַל־הַשֵּׁלֶמֶת

השיר לפני יי: ונתת עליהם עֲרֵבֶת לְבִנְיָה זָכָה וְהִיְתָה לְלֶחֶם לְאֻמְרָה
אֲשֶׁה לִי: בְּיוֹם הַשַּׁבָּת בְּיוֹם הַשַּׁבָּת יַעֲרֹכְנוּ לִפְנֵי יי תְּמִיד מֵאֵת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: וְהִיְתָה לְאֶהֱרֹן וּלְבָנָיו וְאֶכְלֶהוּ בְּמִקוֹם קָדֹשׁ כִּי קָדֹשׁ
קָדָשִׁים הוּא לוֹ מֵאֲשֵׁי יי חֶקֶד עוֹלָם:

(ישעיה נ"ו)

כֹּה אָמַר יי שְׁמְרוּ מִשְׁפָּט וַעֲשׂוּ צְדָקָה כִּי־קָרְבָה יִשׁוּעָתִי לְכוּ
וְצַדִּיקְתִּי לְהַגְלוֹת: אֲשֶׁר־יִאֲנֹשׁ יַעֲשֶׂה־זֹאת וּכְרָאֲדָם יַחֲזִיק כֹּה שְׁמֹר שַׁבָּת
מִחֲלָלוֹ וְשֹׁמֵר יְהִי מַעֲשׂוֹת כָּל־דָּע: וְאֵל־יֹאמֶר כִּי־הִנֵּכֶר הַגְּלוּהָ אֵלַי לֵאמֹר
הַכֵּל יִבְדִּילֵנִי יי מֵעַל עַמּוֹ וְאֵל־יֹאמֶר הַסְּרִים הֵן אֲנִי עֵץ יִבֹשׁ: כִּי־כֹה
אָמַר יי לְסַרְיָסִים אֲשֶׁר יִשְׁמְרוּ אֶת־שַׁבְּתוֹתַי וּבָחֲרוּ בְּאֲשֶׁר חִפְצָתִי וּמַחֲזִיקִים
בְּבְרִיתִי: וְנָתַתִּי לָהֶם בְּבֵיתִי וּבְחוֹמֹתַי יָד וְשֵׁם שׁוֹב מִבְּנִים וּמִבְּנוֹת שֵׁם
עוֹלָם אֶתְּחִלּוּ אֲשֶׁר לֹא יִכְרַת: וּבְנֵי הַנֵּכֶר הַגְּלוּיִם עֲלֵי לְשַׁרְתוֹ וּלְאֶתְרָהּ
אֵת־שֵׁם יי לְהִיּוֹת לוֹ לְעַבְדִּים כָּל־שְׁמֹר שַׁבָּת מִחֲלָלוֹ וּמַחֲזִיקִים בְּבְרִיתִי:
וְהִבִּיאֹתִים אֶל־דֶּבַר קָדְשִׁי וְשִׁמְחָתִים בְּבֵית הַסֵּלֶתִי עוֹלְתֵיהֶם וּבְחִירָם
לְדַעַן עַל־מוֹבְדֵי כִי בֵיתִי בֵּית־הַסֵּלֶה יִקְרָא לְכָל־הַעַמִּים: נָאִם אֲדַבֵּר אֱלֹהִים
מִקֶּבֶץ גִּדְּוֵי יִשְׂרָאֵל עוֹד אֶקְבֹּץ עֲלֵי לְגִקְבְּצוֹ:

(ישעיה נ"ז)

אִן תִּקְרָא וְיִי יַעֲנֶה תִּשְׁוֶע וְיֹאמֶר הַנְּגִי אִם־תִּסִּיר מִתּוֹכָהּ מוֹטֶה שְׁלַח
אֲעִבֶה וְדַבַּר־אֲנִי: וְתִסַּק לְרַעַב גִּפְשָׁה וְנִפְשָׁה תִשְׁקִיעַ וְזָרַח בְּחֻשָׁה אִוְרָה
וְאֶסְלַתָּה כְּצַדִּיקִים: וְנָתַתָּה יי תְּמִיד וְהַשְׁקִיעַ בְּצַחְצְחוֹת גִּפְשָׁה וְעֲצֻמְתִּיהָ
יִדְלֹץ וְהִיְתָה כְּגֹן רֹחַ וְכִמְצָא מַיִם אֲשֶׁר לֹא־יִכְבּוּ מִיָּמָיו: וְכֵן מִקְּדָה
תִּדְבַח עוֹלָם מוֹסְרֵי דוֹר־וְדוֹר תִּקְוָם וְקָרָא לָהּ גִּדְרַן מְשׁוֹבֵב נְתִיבֹת
לְשַׁבָּת: אִם־תִּשְׁיֵב מִשַּׁבָּת רַגְלָהּ עֲשׂוֹת חֲפָצָה בְּיוֹם קָדְשִׁי וְקִבַּאת לְשַׁבָּת
עַגְגָּ לְקָדוֹשׁ יי מִכְבֵּד וְכִבְדָתוֹ מַעֲשׂוֹת וְרַבִּיָּה מִפְּעוּלָה חֲפָצָה וְדַבַּר דִּבְרֵי:
אִן תִּתְעַנֵּג עֲלֵי וְהִרְבַּבְתִּיהָ עַל־בְּמֵתִי אֶרֶץ וְהִאֲבִלְתִּיהָ נְהַלַת יַעֲקֹב אֲבִיהָ
כִּי־פִי יי דִּבְרֵי:

(ישעיה נ"ח)

כֹּה אָמַר יי הַשְׁמִרוּ בְּנַפְשׁוֹתֵיכֶם וְאֵל־תִּשְׂאוּ מִשְׂאֵ-בְּיוֹם הַשַּׁבָּת
וְתִבְאֹתֶם בְּשַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלָּם: וְלֹא־תוֹצִיאוּ מִשְׂאֵ מִבְּתֵיכֶם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת וְכֹל
מִלֶּאכָה לֹא תַעֲשׂוּ וְקִדְשַׁתֶּם אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת כְּאֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶת־אֲבוֹתֵיכֶם:
וְלֹא שָׁמְעוּ וְלֹא הִפְּסוּ אֶת־אָזְנֵם וַיִּקְשׂוּ אֶת־עַרְפֵּם לְכַלְתִּי שְׁמוֹעַ וּלְכַלְתִּי

קָנַת מוֹסֵר: וְהָיָה אִם־שָׁמַע תִּשְׁמָעוּן אֵלַי נְאֻם־יְיָ לְבַלְתִּי הָבִיא מִשָּׂא
 בְּשַׁעְרֵי הָעִיר הַזֹּאת בְּיוֹם הַשַּׁבָּת וּלְקַדֵּשׁ אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת לְבַלְתִּי עֲשׂוּתֶנּוּ
 כָּל־מְלָאכָה: וּבָאוּ בְּשַׁעְרֵי הָעִיר הַזֹּאת מְלָכִים וְשָׂרִים יוֹשְׁבִים עַל־כִּסֵּא דָוָד
 וְכָבִים בְּרֶכֶב וּבִסּוּסִים הַמָּוָה וְשָׂרֵיהֶם אִישׁ יְהוּדָה וְיֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם וְיֹשְׁבֵי
 הָעִיר הַזֹּאת לְעוֹלָם: וּבָאוּ מִעַרְי־יְהוּדָה וּמִסְבִּיבוֹת יְרוּשָׁלַם וּמֵאֶרֶץ בְּנֵי־מִן
 וּמִן־הַשְּׂפֵלָה וּמִן־הַדֶּרֶךְ וּמִן־הַגֶּבֶגְבִּי מִבְּאֵי־עַלְה וְנֹכַח וּמִנְחָה וּלְבוֹנָה וּמִבְּאֵר
 תּוֹדָה בֵּית יְיָ:

כתובים (תחלים צ"ב)

מְזִמֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת: טוֹב לְהַדּוּרָה לִי וּלְזִמְרָה לְשִׁמְךָ עֲלֵיָ: לְהַגִּיד
 בְּבִקְרַת הַסֵּדֶק וְאִמְוַנְתָּהּ בְּלִילוֹת: עֲלֵי־עֲשׂוֹר וְעֲלֵי־גִבְלָה עֲלֵי הַגִּיזָן בְּבִנְיָה: פִּי
 שִׁמְחָתִנִּי: יְיָ בְּפַעֲלֶךָ בְּמַעֲשֵׂי יְדֶיךָ אֲרַגֵּן: מִדֶּגְדָלוֹ בְּמַעֲשֵׂיךָ יְיָ מְאֹד עֲמָק
 מִחֻשְׁבְּתֶיךָ: אִישׁ בְּעַר לֹא יָדַע וּכְסִיל לֹא־יָבִין אֶת־זוֹאת: בְּפִרְחֵי רִשְׁעִים
 בְּמִרְעָשׁ וּבִצְרוֹת כָּל־פְּעֻלֵי אָוֶן לְהִשְׁמָדָם עֲדִיר־עַד: וְאַתָּה מְרוֹם לְעֵלָם יְיָ:
 כִּי הִנֵּה אֵיבִיךָ יְיָ בִּירְהוּתָהּ אֵיבִיךָ יִאבְדוּ יִתְפָּרְדוּ כָּל־פְּעֻלֵי אָוֶן: וְתִרְם בְּרָאִים
 קִרְנֵי בִלְתִי בְּשִׁמְךָ רַעְיוֹן: וְתַבַּט עֵינַי בְּשׂוֹרֵי בְּקַמִּים עֲלֵי מִרְעִים תִּשְׁמַעְנָה
 אֹזְנֵי: צְדִיק בְּתִמְרֵי יִפְרַח כְּאֶרֶז בְּלִבְנוֹן יִשְׁגָּה: שְׁתוּלִים בְּבֵית יְיָ בְּתַעֲרוֹת
 אֱלֹהֵינוּ יִפְרִיחוּ: עוֹד יִנּוּכִן בְּשִׁיבָה הַשָּׁנִים וְרַעְנָנִים יִהְיוּ: לְהַגִּיד בְּרִישׁוֹ
 יְיָ צִדִּי וְלֹא־עֲוֹלָתָהּ בּוֹ:

(תחלים י"ג)

וַיְהִי בְּאֲשֶׁר צָלְלוּ שַׁעְרֵי יְרוּשָׁלַם לִפְנֵי הַשַּׁבָּת וְאִמְרָה וַיִּסְגְּרוּ הַדְּלָתוֹת
 וְאִמְרָה אֲשֶׁר לֹא יִפְתְּחוּם עַד אַחַר הַשַּׁבָּת וּמִנְעַרֵי הַעֲמֻדוֹתַי עַל־הַשַּׁעְרִים
 לֹא־יָבֹא מִשָּׂא בְּיוֹם הַשַּׁבָּת: וַיְלִינוּ הַרְבָּלִים וּמִכְרֵי כָּל־מִמְכָר מִדָּוָן
 לִירוּשָׁלַם פָּעַם וּשְׂתֵי־פָעַם: וְאֶעֱיֶדָה בָּהֶם וְאִמְרָה אֱלֹהִים מִדְּוַע אַתֶּם לַגִּים עַד
 הַחֹמָה אִסְתַּשְׁנוּ יָד אֲשַׁלַּח בְּכֶם מִדְּהַעַת הַזֵּה לֹא בָאוּ בַשַּׁבָּת: וְאִמְרָה
 לְלוּם אֲשֶׁר יִהְיוּ מִשְׁתַּרְרִים וּבָאִים שִׁמְרִים הַשַּׁעְרִים לְקַדֵּשׁ אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת
 בְּסִזְאוֹת וּבְרִהוּלֵי אֱלֹהֵי וְהוֹסֶה עֲלֵי כָרֵב הַסֵּדֶק:

תורה (תחלים ה')

שְׁמוֹר אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֱלֹהֶיךָ: שֵׁשֶׁת יָמִים
 תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל־מְלָאכָתְךָ: וְיוֹם הַשַּׁבְּעִי שַׁבָּת לִי אֱלֹהֶיךָ לֹא־תַעֲשֶׂה
 כָּל־מְלָאכָה אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתְּךָ וְעַבְדְּךָ וְאִמְתְּךָ וְשׂוֹרְךָ וְתַמְסֶדְךָ וְכָל־בְּהֵמָתְךָ
 וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּשַׁעְרֶיךָ לְמַעַן יָנַח עַבְדְּךָ וְאִמְתְּךָ בְּמִוָּה: וְחִבְרַת פִּירְעָבֵד תִּהְיֶה

בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיֵּצֵאֲךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ מִשָּׁם בְּיַד חֲזָקָה וּבְזֹרֶעַ נְטוּיָה עַל־כֵּן צִוְּךָ יְיָ
אֱלֹהֶיךָ לַעֲשׂוֹת אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת:

משנה (סוכת חמ"ד פרק שביעי)

בְּזֶמַן שֶׁפִּזְחָן גָּדוֹל נִכְנָס לְחֻשְׁתַּחוּת שְׁלֹשָׁה אֲחֻזִּים בּוֹ, אֶחָד בִּימֵינוּ
וְאֶחָד בְּשִׁמְאֵלוֹ וְאֶחָד בְּאַבְנֵים טוֹבוֹת. וְכֵן שִׁשְׁמַע הַמְּמַנָּה אֶת־קוֹל רִגְלָיו
שֶׁל־פִּזְחָן גָּדוֹל שֶׁהוּא יוֹצֵא הַגְּבִיחַ לוֹ אֶת־הַפְּרָכֶת. נִכְנָס וְהִשְׁתַּחֲוָה וַיֵּצֵא.
וְנִכְנְסוּ אֲחֵיו הַבְּהֵנִים וְהִשְׁתַּחֲוּוּ וַיֵּצְאוּ. בָּאוּ וְעָמְדוּ עַל־מַעְלוֹת הָאוֹלָם.
עָמְדוּ תְּרַאשְׁנִים לְדָרוֹם אֲחֵיהֶם חֲבַתְנָם וְחִמּוּשָׁה כְּלִים בְּיָדָם. הַפְּנֵי בְּיַד
אֶחָד, וְהַפּוֹז בְּיַד אֶחָד, וְהַמְּחִתָּה בְּיַד אֶחָד, וְהַבְּזוּךְ בְּיַד אֶחָד, וְכַף וְכַסְיָה
בְּיַד אֶחָד. וּבִרְכוּ אֶת־הָעַם בְּרֻכָּה אֶחָת. אֵלָּא שֶׁבְּמִדְיָנָה אוֹמְרִים אוֹתָהּ
שְׁלֹשׁ בְּרֻכוֹת, וּבְמִקְדָּשׁ בְּרֻכָּה אֶחָת. בְּמִקְדָּשׁ הָיוּ אוֹמְרִים אֶת־חֲשֵׁם
בְּקִתְבוֹ, וּבְמִדְיָנָה בְּכַנּוּיָו. בְּמִדְיָנָה הַבְּהֵנִים נוֹשְׂאִים אֶת־יְדֵיהֶם כְּנֶגֶד
קַתְפוֹתֵיהֶם, וּבְמִקְדָּשׁ עַל גְּבֵי רְאִישֵׁיהֶם, הוֹיץ מִכֹּחַן גָּדוֹל שֶׁאֵינוֹ מְגַבִּיחַ
אֶת־יְדָיו לְמַעְלָה מִן־הַצִּיץ, רַבִּי יְחֻדָּה אוֹמֵר אִף כֹּחַן גָּדוֹל מְגַבִּיחַ אֶת־יְדָיו
לְמַעְלָה מִן־הַצִּיץ שֶׁנֶּאֱמַר וַיֵּשֶׂא אֶבְרָן אֶת־יְדָיו אֶל־הָעַם וַיְבָרְכֵם: בְּזֶמַן
שֶׁכַּחַן גָּדוֹל הוֹצֵה לְהַקְטִיר תֵּיהָ עוֹלָה בְּכַבֵּשׁ וְחֲסָגָן בִּימֵינוּ. הַגִּיעַ לְמַתְעִיַת
הַכַּבֵּשׁ אֲחֻז הַסָּגָן בִּימֵינוּ וְהַעֲלָהוּ. הוֹשִׁיט לוֹ תְּרַאשׁוֹן תְּרַאשׁ וְתַרְגֵּל וְסַמָּךְ
עֲלֵיהֶם וְזָרְקָם. הוֹשִׁיט הַשְּׁנִי לְרֵאשׁוֹן שְׁתֵּי הַיָּדַיִם וְנִתְּנָן לְכַחַן גָּדוֹל וְסַמָּךְ
עֲלֵיהֶן וְזָרְקָן. נִשְׁכַּט הַשְּׁנִי וְהִלֵּךְ לוֹ. וְכַף הָיוּ מוֹשִׁיטִים לוֹ שְׂאֵר כָּל
תַּאבְרִים וְהוּא סוּמָךְ עֲלֵיהֶם וְזָרְקָם, וּבְזֶמַן שֶׁהוּא הוֹצֵה הוּא סוּמָךְ וְאַתְרִים
וְזָרְקִים. בָּא לוֹ לְהַקִּיף אֶת־הַמּוֹזֵבָה. מִהִיכָן הוּא מִתְחַלֵּל. מִקְּרָן הַרוֹמִית
מִנְדֻחִית, מִנְדֻחִית צְפוֹנִית, צְפוֹנִית מְעַרְבִית, מְעַרְבִית הַרוֹמִית. נִתְּנָה לוֹ מִן
לְנֶסֶךְ. הַסָּגָן עוֹמֵד עַל־הַקְּרָן וְהַסְּוֵדִים בְּיָדוֹ. וְשְׁנֵי כֹהֲנִים עוֹמְדִים עַל
שְׁלֹשׁ תְּחִלָּבִים וְשְׁתֵּי תַעֲזָרוֹת בְּיָדָם. סָקְעוּ וְהִרְיעוּ וְתַקְעוּ. בָּאוּ וְעָמְדוּ אֶעֱלֵ
בְּרֵאשִׁית אֶחָד מִימֵינוּ וְאֶחָד מִשִּׁמְאֵלוֹ. שָׁחָה לְנֶסֶךְ. וְהִגִּיף הַסָּגָן בְּסוּדָרִים
וְהִגִּישׁ בְּרֵאשִׁית בְּצִלְצֵל וְדָבָר חֲלוּם בְּשִׁיר. הִגִּישׁ לְפָרֶק סָקְעָה וְהִשְׁתַּחֲוּוּ
הָעַם. עַל כָּל־פָּרֶק תִּקְיֶשׁה, וְעַל כָּל־תִּקְיֶשׁה הִשְׁתַּחֲוִיָּה. זֶה הוּא סֵדֵר הַתְּמִיד
לְעֹבְדֵת בֵּית אֱלֹהֵינוּ. יְהִי רָצוֹן שְׂיִבְנֶה בְּמַנְהֵגָה בִּימֵינוּ אָמֵן:

(סוכת חמ"ד פרק א')

אֵלֶּי דְּבָרִים שְׂאִין לֶחֶם שְׂעוּד, חֲפָאָה וְהַבְּסוּדִים וְהַרְאִיִן וְנִמְלִיחַת
תְּמִידִים וְנִמְלִיחַת הַתּוֹרָה: אֵלֶּי דְּבָרִים שְׂאֵדָם אוֹכֵל פְּרוֹתֵיהֶם בְּשֵׁלֶם תְּהִי

והקנן קיימת לו לעולם הבא כבוד אב ואם וגמילות חסדים והבאת שלום
בין אדם לחברו, ותלמוד תורה כנגד בלם:

גמרא (ברכות דף י"ז)

מרגלא בפומיה דרבי מאיר, גמור בכל לבבך ובכל גפושך לדעת את
דרכי ולשקוד על דלתי תורתך, גמור תורתך בכלבבך ונגד עיניך תורה
יראתי, שמור פיה מבלחטא וטהר וקדש עצמך מכל אשמה ושן, ואני
אדויה עמך בכל מקום:

משנה (סוף יומא)

אמר רבי עקיבה, אשריכם ישראל לפני מי אתם מטהרים וסי
מטהר אתכם, אביכם שבשמים. שנאמר וזרקתי עליכם מים טהורים
ומטהרתם, מכל טמאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם: ואומר מקנה
ישראל יי. מה המקנה מטהר את הטמאים אף תקדוש ברוך הוא מטהר
את ישראל:

גמרא (ביצה דף ט"ו)

תגיא, אמרו עליו על שמי חזקן בלימיו היה אוכל לכבוד שבת.
ביצה, מצא בהמה נאה אומר זו לשבת. מצא אהרת נאה הימנה מניח
את השניה ואכל את הראשונה: אבל הלל חזקן מדה אהרת היתה לו.
שכל מעשיו היו לשם שמים שאמר ברוך אדני יום יום:

(שבת דף ט"ח)

תנו רבנן, בפה סעודות חייב אדם לאכול בשבת, שלש. רבי חזקא
אמר ארבע. אמר רבי יוחנן ושניהם מקרא אחד דרשו, ויאמר משה
אבלך היום כי שבת היום ליי היום לא תמצאנהו בשורה. רבי חזקא סבר
הכי תלתא היום לבר מדארתא, ורבנן סברי בהדיה דארתא: אמר רבי
שמעון ברפי אמר רבי יהושע קדלוי משם בר קפרא, כל המקום שלש
סעודות בשבת גזול מושלש פרעניות, מתקלו של משיות ומדינה של גיהנם
ומפלקמת גזג ומגוג. מתקלו של משיות, פתיב הקא יום ופתיב התם הש
אנכי שלח לכם את אליה הגביא לפני בוא יום יי הצדול והצורא. מדינה
של גיהנם, פתיב הקא יום ופתיב התם יום עברה היום תהוא. מפלקמת
גזג ומגוג, פתיב הקא יום ופתיב התם ביום בא גזג על אדמת ישראל:
אמר רבי יוחנן משם רבי יוסי (כו יומא), כל המענג את השבת טהנים לו
גולה בלי קשרים שנאמר או תתענג על יי והרפכתך על גמתי ארז
והאבלתך גלות יעקב אביה. לא כאברהם שפתיב בו קום התענג

בארץ לארצה ולרחה, ולא כיעזק שבתוב בו פי לה ולרעה אתן את כל הארצה האל, אלא כיעקב שבתוב בו ופרצת ימה וקדמה ועפונה ונגבה: רב נחמן בר יצחק אומר, גצול משעבוד מלכיות. פתיב הקא והרפכותיק על בתי ארץ. וכתוב התם ואמה על בנותימו תדרוך: אמר רב יהודה אמר רב, כל המענג את השבת נותנים לו משאלות לבו, שנאמר והתענג על יי וימן לה משאלות לבך. ענג זה איני יודע מהו, כשהוא אומר והנאת לשבת ענג הוה אומר זה ענג שבת:

(עט דף י')

אמר רבא בר מחסיה אמר רב חמא בר גוריא אמר רב, הנותן מתנה לחברו צריך להודיעו שנאמר לדעת פי אני יי מקדשכם. הניא גמי הקא לדעת פי אני יי מקדשכם, אמר לו תקדוש צריך הוא למשה, מתנה טובה יש לי בבית גנזי ושבת שמה ואני מבקש לתנה למשאל לך והודיעם, מכן אמר רבן שמעון בר גמליאל, הנותן פת לתינוק צריך להודיע לאמו:

(עט דף יב')

תני רבנן, תעבד לביקר את החולה בשבת אומר, שבת היא מלושק ורפואה קרובה לבא. ורבי מאיר אומר, יכולה היא שתעדים. רבי יהודה אומר, המקום ירחם עליך ועל חולי ישראל. רבי יוסי אומר, המקום ירחם עליך בתוך חולי ישראל. שבגא איש ירושלים בבניסתו אומר, שלום, וכיציאתו אומר, שבת היא מלושק ורפואה קרובה לבא ורחמי מרבים ושבתו בשלום:

(ספנה נדדים סוף פרק ג')

רבי אלעזר בן עזריה אומר, מאוסה היא הערלה שנתנגו בה הרשעים, שנאמר פי כל העושים ערלים: רבי ישמעאל אומר, גדולה מילה שנקרת עליה שלש עשרה בריתות: רבי יוסי אומר, גדולה מילה שדווקא את השבת תחמורה: רבי יהושע בן לריה אומר, גדולה מילה שלא נתלה לו למשה תצדיק עליה מלא ששה:

(ספנה דף כ"א)

יש זכות תולה שלש שנים. זכות דמאי, אילימא זכות התורה. תא אינה מעשה ועושה היא. אלא זכות דמעשה, זכות דמעשה כי מעשה גלי פי. וקא תניא, אתיוו ברש רבי מנחם בר רבי יוסי כי גר מעשה ותורה אד. תלה הפתוב את המעשה בגר ואת התורה באד. אידהמעשה בגר לומר לך, מה גר אינה מענה אלא לפי ששה אין מענה אינה מענה אלא

לפי שעה. ואת התורה באור לומר לה. מזה אור מצין לעולם את תורה
 מגנה לעולם. ואומר בדת חלקה תנחה אתה בשכבה תשמור עליה ותקצות
 היא תשיחה. בהתחלקה תנחה אותה זה העולם הזה. בשכבה תשמור
 עליה זו מיתה. ותקצות היא תשיחה לעתיד לבוא: משל לאדם שחיה
 מחלה בדרך באישון לילה ואפלה ומתירא מן הקוצים ומן הפתחים ומן
 הפרקנים ומחיה רעה ומלסטים ואינו יודע באיזה דרך מחלה. גודמנה לו
 אבקה של אור נצול מן הקוצים ומן הפתחים ומן הפרקנים. ועדין מתירא
 מחיה רעה ומלסטים ואינו יודע באיזה דרך מחלה. בן שעלה עמוד
 חשוד נצול מחיה רעה ומלסטים ועדין אינו יודע באיזה דרך מחלה.
 הגיע לפרשת דרכים נצול מכלם: דבר אחר. עברה מכבה מצורה ואין
 עברה מכבה תורה. שנאמר מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה
 ונחרות לא ישטפה אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה בן יבחו לו:
 אמר רב יוסף. מצוה בעדנא דעסק בה מצנה ומצלה. בעדנא דלא עסק
 בה אנגי מצנה אצולי לא מצלה. תורה בין בעדנא דעסק בה בין בעדנא
 דלא עסק בה מצנה ומצלה:

משנה (אבות סוף שני)

רבי יוסי אומר. יהי ממון חברה חביב עליה בשלך. ונתקן עמך
 ללמוד תורה שאינה ירשה לה. וכל מעשיך יהיו לשם שמים:

גמרא (סנהדרין דף ט')

תניא. רבי מאיר אומר. במדה שאדם מודד מודדין לו. שנאמר
 בסאסאה בשלחה תריבנה. אמר לו רבי יהודה וכי אפשר לומר בן אדם
 נתן מלא עמסו לעני בעולם הזה והקדוש ברוך הוא נותן לו מלא עמסו
 לעולם הבא. והא כתיב ושמים בנות תבן. אמר לו ואתה אי אתה אומר בן
 איזו היא מדה מרבה. מדת טובה מרבה או מדת פרענות מרבה. תורה
 אומר מדת טובה מרבה מפרדת פרענות. במדת טובה הוא אומר ויש
 שהקים מפעל ודלתי שמים פתח וימטר עליהם מן לאכל ודגן שמים נתן
 למי. ובמדת פרענות הוא אומר וארבת השמים נפקתי. ואומר ויצא
 וראו בפגרי האנשים הפשעים בי פי תולעתם לא תמות ואיש לא תכבה
 והיו הראין לכל בשר. והלא אדם מושיט אצבעו באור בעולם הזה מיד
 נכיה. אלא בשם שתקדוש ברוך הוא נותן קח פרשעים כדי לקבל
 פרענותם. כך נתן קח בצדיקים לקבל טובתם:

(תמיד פרק ז')

השיר שחללים היו אומרים בבית המקדש. ביום הראשון היו אומרים ליי הארץ ומלואה תכל וישבי בת: בשני היו אומרים גדול יי ומהלל מאד בעיר אלהינו תרקרשו: בשלישי היו אומרים אלהים נצב בענת אל בקרב אלהים ישפט: ברביעי היו אומרים אל נקמת יי אל נקמת הזמיע: בתמישי היו אומרים הרנינו לאלהים עזנו הריעו לאלהי יעקב: בששי היו אומרים יי מלך גאון לבש לבש יי עז התאזר אף תכון תכל בל-תמוט: בשבת היו אומרים מןמור שיר ליום השבת. מןמור שיר לעתיד לבוא ליום שכלו שבת ומנוחה לתמי העלמים:

נבוא (סוחר דף ס"ג)

תניא תיה רבי מאיר אומר תיב אדם לקרב מאה ברכות בכליום שנאמר ועתה ישראל מה יי אלהיך שואל מעמך כי אם ליראה (אל תקרא מה אלא מאד): רבי תניא ברה הרב איא בשבתא וכיומי סבי טח ומלי להו באספרמקי ומברי:

תשנה (סוף שמינית)

בנות דברים רבי אליעזר אומר תרי תיא בקרקע וכותבים עליה פרזובל ואיטה מקבלת טמאה במקומה והרודה מפנה בשבת תיב תפואת. תבמים אומרים אינה בקרקע ואין כותבים עליה פרזובל ומקבלת טמאה במקומה והרודה מפנה בשבת פסור:

נבוא (טה דף ל"א)

תנו רבנן שלשה שתפין יש באדם תקדוש ברוך הוא ואביו ואמו: אביו מזרע תלבן שפמנו עצמות ונידון ועפרנים וקוח שבראש ולבן שבעינים. אמו מזרעת אדם שפמנו עור וכשר נדם ושערות ושחר שבעינים. ותקדוש ברוך הוא נתן בו רוח ונשמה וקלסתר פנים וראות תעין ושמישת האון ודבור פה והלוק רגלים ודעה ובינה והשכל: וכן שפמנו ונפנו להפסד מן השלם תקדוש ברוך הוא נוטל חלקו וחלק אביו ואמו קנת לפניהם:

תשנה (סוף סופית)

אמר רבי יהושע ברלוי עתיד תקדוש ברוך הוא לתחיל לקלסתרין ודיק שלש מאות ועשר עלמות. שנאמר לתחיל אביו יש ואשרמיתם אמלי:

בקשה ליום השבת.

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק
ואלהי יעקב. שתקשיב לתפילתי ותתנגי לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעני
כל רואי. ותספיק על ידי לעשות מצות וצדקות בישראל וללמד וללמד
את תורתך הטהורה והקדושה. ותתברני עם יראיך ועושי רצונך ותתן
לבבי לאהבה וליראה את שמך. ותגזור עלי גזרות טובות ותשמרני מכל
רע. כי אתה מושענתי. שמור צאתי ובאי להיות גורלי עם הצדיקים בתי
העולם הזה והעולם הבא: ממועך ענגי חנגי והקימני. וקרבי לדתך
והאירה עיני בדרכי תורתך. ושימני לברכה ולתהלה. ותדלי חן וחסד
שפתו רוח הבריות נוטה הימני. ותהי שאריתי לפליטה והיטיבה לי בכל
דרכי. בכתוב יי סלעי ומצודתי ומפלטי אלי צורי אהסה בו מגני וקח
ישעי משגבי: יי עז ומגני בו בטח לבי ונעזרתי ויעלו לבי ומשירי אהדתי:
יי עז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום: יהי לרצון אמרי פי והגיון לבי
לפניך יי צורי וגואלי. אמן:

בקשה ליום השבת

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו. שתנחילנו שבת קדשה
באהבה וברצון ולא תהיה דאגה ולא צרה ולא יגון ביום מנוחתנו. כי
אתה יי אלהינו בלית מלאכתך בששת ימים וביום השביעי שבת ונתת
וברכתו וקדשתו וקבעת אותו יום מנוחה וענג לעמך ישראל לדוחם ברית
עולם. כן יי אלהינו תזכה אותנו ואת כל עמך בית ישראל לנתן במנוחה
שאין לה קץ ותכלית לעולם הבא שכלו טוב וכלו ארץ וכלו שבת.
ותזמין לנו ולכל עמך בית ישראל פרנסתנו כל ששת ימי המעשה בנחת
ולא בצער ותמלא ידנו מברכותיך ומעשר מתנת ידך. כדי שיהיה לנו
עשר וקבוד לענג שבתותיך בבגדים יקרים ובמאכלים ערבים ובמשקים
מתוקים לכבוד פהם יום שבת קדשה משאר הימים. בכתוב אמר השם
משבת רגלך עשות הפצה ביום קדשי וקראת לשבת ענג לקדוש יי מבור
וכבודו מעשורת דרכך מפצא הפצה ודבר דבר: או תתענג עלי
והרפתך על גמתי ארץ והאבלתיך נחלת יעקב אביך כי פי יי דבר:
יהי לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. אמן:

פ ר ק ש י ר ה •

רנים נוהגים לוטר פרק זירה נכל יום.

שָׁמַיִם מָה הֵם אוֹמְרִים, הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל וּמַעֲשֵׂה יְדֵיו מַעֲדֵי הַרְקִיעַ:

אָרֶץ מָה הִיא אוֹמְרֵת, לִי הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תִּבְל וַיִּשְׁבֵי בָהּ: מִבְּנֵי הָאָרֶץ זְמֵרֵת שְׁמַעְנֵנוּ צְבִי לְצַדִּיק וְאָמַר רְזִילִי רְזִילִי אוֹי לִי בְּגָדִים בְּגָדוֹ וּבְגָד בּוֹגְדִים בְּגָדוֹ: ⁽¹⁾

יוֹם מָה הוּא אוֹמֵר, יוֹם לְיוֹם יִבְיַע אָמַר וּלְיֵלָה לְלֵילָה יִחַהֵה הַעֵת: מָה הוּא אוֹמֵר, לְהַגִּיד בְּבִקְרַח חֲסִדָּה וְאִמּוּנָתָהּ בְּלֵילוֹת:

לַיְלָה מָה הוּא אוֹמֵר, שְׁמֹשׁ יָרַח עָמַד וּבִלָּה לְאוֹר תַּעֲרֶה יִהְיֶה לְגִנָּה בְּרַק חֲגִיתָהּ: קוֹמִי אוֹרִי כִּי בָּא אֲרֶךְ וּכְבוֹד יְיָ עֲלֶיךָ זָרַח:

שָׁמֶשׁ מָה הוּא אוֹמֵר, עֲשֵׂה יָרַח לְמוֹעֲדִים שְׁמֹשׁ יָדַע מְבוֹאֵי: מָה הֵם אוֹמְרִים, וְהַמְשַׁכְּלִים יִזְהָרוּ בְּזֵהֵר הַרְקִיעַ וּמַעֲדֵיקֵי הַרְבִּים בְּכּוֹכְבִים לְעוֹלָם וָעֶד: אַתָּה הוּא יְיָ לְבִדָּה אַתָּה עֲשִׂיתָ אֶת־

יָרַח הַשָּׁמַיִם שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וּכְלֹצְבָאֵם הָאָרֶץ וּכְלֹאֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיּוֹפִים וּכְלֹאֲשֶׁר בָּהֶם וְאַתָּה מְחַיֶּה אֶת־כֻּלָּם וְצָבָא הַשָּׁמַיִם לָהּ מִשְׁתַּחֲוִיִּים:

כּוֹכָבִים עֲנֵנִי כְבוֹד מָה הֵם אוֹמְרִים, אַף בְּרִי יִטְרַח עָב יִפִּיץ עֲנַן אוֹר:

עֲנָנִים מָה הֵם אוֹמְרִים, לְקוֹל תִּתֵּן הַמִּזֵּן מַיִם בַּשָּׁמַיִם וַיַּעֲלֶה גִשְׁמִים מִקְצֵה הָאָרֶץ בְּרַקִּים לְמֹטֵר עֲשֵׂה וַיִּזְצַא רוּחַ מֵאֲצֻרֹתָיו:

עֲבָיִם מָה הֵם אוֹמְרִים, יִשְׁרֵה חֲשָׁךְ סִתְרוֹ סְבִיבוֹתָיו סְבִרֵי חֲשֶׁבֶת מַיִם עָבֵי שְׁחָקִים:

בְּרַקִּים מָה הֵם אוֹמְרִים, הַאִירֵה בְּרַקְיוֹ תִּבְל רְאֵתָהּ וּתְחַל הָאָרֶץ:

(1) ראה סנהדרין ל"ד.

פרק זירה אשר נכללו לו נוסחאות זכות ומצוות נספחים מסודר מה ע"ס ספרים קדמונים וע"ס פירוש ר"י טעם רסחל מנוסחא בדרוק משנת תנ"ג. והנה ר' טעם תקו הסתקווסם על שחנר יציר היחוד, והסתי על הצגתו למעלה דף 139, הוא החלוקה גם על פרק זירה ובחז' ז"ל, י"ס ספרים זוישו סתיים להצות את העולם כמו פרק זירה ובחז' נכוסו כל עי שהגה זו תמיד זוכה לכך וכך ופלוני ופלוני שתיים עכ"ל, ואף כי קצת חמת י"ס בחלונתו, כי הסאטרים תניא ר' אליעזר הגדול לוטר כל השופק נסרק זירה נע"ז זוכה לאטרו לעה"כ וכו' חטר רני השופק נסרק זירה נכל יום טעיד חני עליי שהו כן עה"כ וכו' ר' יצ"ו חלמידו של ר' חנינא בן דוסא התענה ס"ס מעניות וכו' הכתובים נספחים למעלה נסרק זירה לבח בהם את סרק זה ולהעלותו, באמת לא נכלל אותם באוס מקום נחלמוד ובמדעים, ואז ע"כ הכעשי הסאטרים כאלה. אך נכל זאת פרק זירה נעלטו חיינו להטעות העולם ואין זו דבר מינות כלל, אבל הכונה זו להודיע שלמות הנריחה וסכל הנספחים נגדול סגדולים ועד קטן אבקטמים י"ס לכל אחד חבלינו ועדנו כתייחדת עד שחס היה להם מה לדבר היו טעמים וסהללים את סדלום על זאת, ועוד כיו שמשדר האדם על כל מדה ומדה י"ס לכל הנגדל וילמוד טקן גם הוא לעבודת סדלו וכמו אשורו ח"ל נעחנין דף ק', כ' אלטלל לא כיתנה חזרה היינו לטדין כניעות סחחול ונל ננטלל ועדות סיינה חרן סחרנגול. והנה עוד נהריטנ"ל לע"ז דף י"א, וסס' טקדים סאטר נ' ס' ח'.

מה הוא אומר, עשה ארץ בכוח מכין תבל בהכמתו וכתבנתו
נפח שקמים: אמר לצפון תגי ולתימן אל תכלאי תביאי בני
מרחוק ובנותי מקצת הארץ:

מה הוא אומר, אהיה כטל לישראל יפרח בשושנה ויך שרשיו בלבנון:
מה הם אומרים, גשם גדכות תניף אלהים נחלתך ונלאה אהה כוננתה
מה הם אומרים, לקול תתו המון מים בשמים ויעל גשאים
מקצת ארץ:

מה הם אומרים, ושרים כחללים כל מעיני פך:
מה הם אומרים, נהרות ימתארכף יחד הרים ירננו.
מה הם אומרים, מקלות מים רבים אדירים משבררים אדי
פפורם יי:

מה הוא אומר, הודו ליי כי טוב כי לעולם חסדו:
מה הם אומרים, הללו אתי מן הארץ תנינים וכל תהמות:
מה הם אומרים, קול יי על המים י הכבוד הרעים יי על מים רבים:
מה הוא אומר, עורי צפון ובואי תימן הפיחי גני ילוי בשמיו
יבא דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו:

מה הוא אומר, כי השביע גפוש שוקקה ונפש רעבה מלא טוב:
מה הוא אומר, יששום מדבר וצייה ותגל ערבה ותפרח בתבולת:
מה הם אומרים, יי בהכמה יסד ארץ פוגן שמים בתבונה:

שיר לירקות ועצים.

ירקות שבשדה מה הם אומרים, תלמיה רזה נחת גרונה פרבים
תמנגפה צמחה תברך:

שבולת חטים מה היא אומרת, שיר הפועלות ממעמקים קראתיך יי:
שבולת שעורים מה היא אומרת, תפלה לעני כי יעטף ולפני יי ישפך שחו:
שבולת שאר דגן מה היא אומרת, לבשו כרים הצאן ועמקים יעטפו
בר יתרועעו אף ישירו: (1)

עצי השדה מה הם אומרים, או ירננו עצי היער מלפני יי כי נא
לשפוט את הארץ: (2)

(1) דאם לים דף ח'
(2) דאם תגבס דף י"ד, ב' נוסח הסתיק בעל פין יטקב.

מה הוא אומר, כח אומר יי באשר ימצא התירוש באשכול
ואמר אל תשהיתו כי ברכה בו כן אעשה למען עבדי לבלתי
השחית הכל:

גפן

מה היא אומרת, נצר תאנה יאכל פריה ושמר אדניו יכבד:
מה היא אומר, בפלח תרמוז רפתך סבעד לצמתך:
מה היא אומר, צדיק פתח יפוח בארו בלבגון ישנת:
מה היא אומר, פתפת בעצי היער כן דודי בין תבנים בעלו
חמדתי נישבתהי ופריו מתוק לחבי:

תאנה

רמוז

תמר

תפוח

שיר לשרצים.

שרצים מה הם אומרים, יהי כבוד יי לעולם ישמח יי במעשיו:
אילים שבשרצים מה הם אומרים, ישמח ישראל בעשיו בני ציון יגילו במלכם:
צפרדע מה היא אומרת, ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:
גחש מה הוא אומר, סוכך יי לכל הנפלים וזקף לכל תפופים:
עקרב מה הוא אומר, טוב יי לכל ורחמי על כל מעשיו:
חלדה מה היא אומרת, כל העשמה תהלל יי הללחה:
תול מה הוא אומר, אם תגביה בגשר ואם בין פוכבים שים קנה
משם אורידך נאם יי:

שרצים

אילים שבשרצים

צפרדע

גחש

עקרב

חלדה

תול

מה הוא אומר, ארומקה יי כי דליתני ולא שופחת איבי לי:
מה הוא אומר, כמו שבלול תמם יהלך גפל אישת בלחוו שמש:
מה הוא אומר בשעה שאין ישראל עושקים בתורת, קול אומר
קרא ואמר מה אקרא כל הבשר תציר וכל חסדו כציון תשנה:
יבש תציר גבל ציון ודבר אלתינו יקום לעולם: בורא גיב
שפתים שלום שלום לרחוק ולקרוב אומר יי ורפאתיו:

עקרב

חמט

זבוב

מה היא אומרת, הללחה בצלצלי שמע תללחה בצלצלי תרועה:
מה היא אומרת, נתן להם לכל בשר כי לעולם תסדו:
מה היא אומר, יי אליהי אמה ארומקה אודה שמך כי עשית
פלא עצות מרחק אמונה אמן:

שמיטת

גמלה

חסיל

צפרת ברמים¹ מה היא אומרת, שיר למעלות אשא עיני אל ההרים
מאין ובא עזרי:

¹ בין ארבע, שנת דף ל', ט"ב וחולין דף ס"ב.

שיר לעופות.

תרנגול

מה הוא אומר. בשעה שבא הקרוש ברוך הוא אצל הצדיקים
בגן עדן זולפים כל־אילני גן־עדן בשמים ומרגנים ומשכחים.
ואז גם־הוא מתעורר ומשבח ואומר בקול ראשון, שאו שערים
ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד: מי זה מלך
הכבוד יהוה עוז וגבור יהוה גבור מלחמה:

בקול שני אומר, שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא
מלך הכבוד: מי הוא זה מלך הכבוד יי צבאור הוא מלך
הכבוד סלה:

בקול שלישי אומר, עמדו צדיקים ועשקו בתורה שיהיה שברכם
בפול לעולם הבא:

בקול רביעי אומר, לישועתך קויתי יי:

בקול חמישי אומר, עד מתי עצל תשבב מתי תקום משנתך:

בקול ששי אומר, אל תאבה שנה פן תורש פקה עיניך שבע לחם:

בקול שביעי אומר, עת לעשות ליי הפרו תורתך:

תרנגולת

מה היא אומרת, נתן להם לכל־בשר כי לעולם חסדו:

ינה

מה היא אומרת, ינתי בתנוי הסלע בסרר הפדרנה הראני

את־מראך השמיעני את־קולך כי קולך ערב ומראך נאה:

ואומרת, בסוס עגור בן אצפצף אדגה בינה דלו עיני לפרום

אדני עשקה לי ערבני:

אז תבית מה הוא אומר, שירי לו זמרו לו שירי בכל־גפלאותיו:

אז תביר

מה הוא אומר, בשחאה ישראל עושקים בתורה אומר, קול

קורא בפדבר פנו דרך יי ישרו בערבה מסלה לאלהינו: ועל

קעיואות מזוטתיו אומר, ברוך הגבר אשר יבטח ביי והיה יי מבטחו:

גשר

מה הוא אומר, ואתה יי אלהים צבאות אלהי ישראל תקדשה

לפקד בל־תנאים אל־תחן בל־בגדי יאן סלה:

חסידה

מה היא אומרת, דבח על־לב ירושלים וקראו אליה כי מלאה

צבאה כי גרצה עניה כי לקחה מיד יי בפלים בכל־חטאיה:

(*) לדעת יבולין אין כאן הכונה על הסקה של תרנגול הכחיל כי לא מצינו כאן שום כוונה
הנחשת כי קן ככלל הכורים אלא היא תרנגולת דוגמת הכוכבה בחולין ס"ב, ע"כ ונדע דף ל'
וסתין קרוי קן כמו אכנס עם החוסמות.

דַבָּרָה מָה הִיא אוֹמֶרֶת, אֲשֶׁר־קָה לָהֶם וְאֶקְבָּצֶם כִּי פְדִיתִים וְרַבּוֹ כְּמוֹ רַבּוֹ (1):
 עֹרֵב מָה הוּא אוֹמֵר, מִי יִכִּין לְעֹרֵב צִידוֹ כִּי יִלְדִי אֶל־אֵל יִשְׁעוּ יִתְעוּ
 לְבָלִי אֶבֶל: גִּיתָן לְבִהְמָה לְחֶמְהָ לְבָנֵי עֹרֵב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ:
 וְדוֹרִי (2) מָה הוּא אוֹמֵר, וְנִדְעַע בְּגוֹיִם זֶרְעִם וְצִאֲצִאֵיהֶם בְּתוֹךְ הָעַמִּים כָּל־
 רְאִיָּהֶם יִכְיָרוּם כִּי הֵם זֶרַע בְּרַךְ יי:
 עֲנֻרִי (3) מָה הוּא אוֹמֵר, הוֹדוּ לִי בְּכִנּוֹר בְּגִבֹּל עֲשׂוֹר וְפִרְוֵה לוֹ:
 סְנוּנִיתִי (4) מָה הִיא אוֹמֶרֶת, לְמַעַן יִזְכָּרְךָ כְּבוֹד וְלֹא יֵדַע יי אֱלֹהֵי
 לְעוֹלָם אֲדָךְ:
 צְפוּרִי (5) מָה הִיא אוֹמֶרֶת, גַּם צְפוּר מְצִאָה בֵּית דָּרוֹר קָן וְלֵה אֲשֶׁר שָׁתָה
 אֶפְרָחֶיהָ אֶת־מוֹבְחֹתֶיךָ יי צְבָאוֹת מַלְכֵי וְאֱלֹהֵי:
 צִידִי (6) מָה הִיא אוֹמֶרֶת, אֹרֶז זֶרַע לְצַדִּיק וְלִישְׂרֵי לֵב שׁוֹמְחָה:
 צִפִּי (7) מָה הוּא אוֹמֵר, בְּטַחוֹ בְּיַי עֲדֵי עַד כִּי בָּיָה יי צוֹר עוֹלָמִים:
 טְסוּתִי (8) מָה הִיא אוֹמֶרֶת, עֲזָרֵי בַעַם יי עֲשֵׂה שָׁמַיִם וְאָרֶץ:
 שְׂרָגִיזוֹתִי (9) מָה הֵן אוֹמְרוֹת, יִדְוֶךָ יי כָּל־מַלְכֵי אָרֶץ כִּי שָׁמְעוּ אֶמְרֵי סִיף:

שיר לבהמות וחיות.

דַבָּרָה דַבָּרָה מָה הִיא אוֹמֶרֶת, מִי כְּמִבְרָה בְּאֵלֶם יי מִי כְּמִבְרָה
 נֶאֱדָר בְּקִנְדֹשׁ נוֹרָא תְהִלַּת עֲשֵׂה פִלָּא:
 דַבָּרָה גַסָה מָה הִיא אוֹמֶרֶת, תִּרְנְנֵנוּ לֵאלֹהִים עוֹנֵנוּ תִרְעוּ
 לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב:
 דַבָּרָה דַבָּרָה מָה הִיא אוֹמֶרֶת, הַיִּסְיָבָה יי לְשׁוֹבִים וְלִישְׂרִים
 בְּלִבּוֹתָם:
 דַבָּרָה גַסָה מָה הִיא אוֹמֶרֶת, יִגִיעַ בְּפִיךָ כִּי תֹאבֵל אֲשֶׁר־יָךְ
 וְטוֹב לָךְ:

(1) חנה חולין דף ס"ג.
 (2) דין ערב, חולין ס"ב וס"ה. כל"ה שטמטרי.
 (3) דין סמלמנף ככאן כמי חדם כמטמטרים אותו, כל"ה טמטמטרי.
 (4) כל"ה שואבוע, רש"י בחולין ס"ב.
 (5) דין טף טבך שמו, כל"ה טמטמטרי.
 (6) דין זבן בטקום חרטה.
 (7) כל"ה חלטה לרשות (תנקות נ') ר"ל טוף חלטה לטמטום טרטה.
 (8) דין טמטום בטמטום טל"י יטוש טלי חוכל (טויב ט', כ"ז), וכן וירד טמטום ידושלמי וכד טמטום
 טמטום (טמטום ט"ו י"ח).
 (9) דין טמטום טמטום, טמטום טמטום דף כ"ד, ט"ב. כל"ה חמטמטום טמטום, קיטויין, וכן חמטמטום כל' טמטום טמטום.

שזר מה הוא אומר, או ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת לי
 ויאמרו לאמר אשירה ליי כי גאה בארץ סוס ורכב רמה בים:
 צבי מה הוא אומר, ואני אשיר עוף וארנן לבקר חסדה כי חיות
 מסוג לי ומגוס בים צר לי:
 סוס מה הוא אומר, הנה בעיני עבדים אל יד אדוניהם בעיני שפתח
 אל יד גברתה כן עינינו אל יי אלהינו עד שיהגנו:
 חמור מה הוא אומר, לך יי הגדלה והגבורה והתפארת והנצח ותחוד
 כי כל בשמים ובארץ לך יי הממלכה והמתנשא לכול לראש:
 פרד מה הוא אומר, יודוק יי כל מלכי ארץ כי שמעו אמרי קוק:
 נמל מה הוא אומר, יי מקורם ישאג ומפוען קרשו יתן קולו שאג
 ישאג על גוהו הודה בדרכים יענה אל כל ישרי הארץ:
 חיות שבעשרה מה הם אומרים, טוב אתח ומטיב למדני חסדה:
 פיל מה הוא אומר, מה גדלו מעשיך יי מאד עמקו מחשבתך:
 אריה מה הוא אומר, יי כנבוד יצא באיש מלחמות יעיר קנאת ידוע
 אף יצריח על איביו והגבר:
 דב מה הוא אומר, ישאו מדבר ועריו תצרים תשב קדר ידו ישרי
 קלע מראש הרים יצוהו:
 זאב מה הוא אומר, על כל דבר פשע על שור על חמור על שיה על
 שלמה על כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה עד האלהים יבא
 דבר שניהם אשר ירשיעו אלהים ישלם שנים להערה:
 שועל מה הוא אומר, הוי בנה ביתו בלא צדק ועליותיו בלא משפט
 ברעה עבד הגם ופעלו לא יתקלו:
 זרזיר⁽¹⁾ מה הוא אומר, רגנו צדיקים בני לישרים נאנה תהלה:
 קלבים מה הם אומרים, באו נשתחוה ונכרעה נכרכח לפני יי עשנו:

וישגל חס"כ סלו כסמקים:

ברך יי לעולם אמן וואמן: ברך יי מציון שכן ירושלם תלודה:
 ברך יי אלהים אלהי ישראל עשה נפלאות לבח: וברך שם כבוד
 לעולם ויפלא כבוד את כל הארץ אמן וואמן:

(1) סוס זהו שחם (סו ל', ל"א) סין פיה קנה כנלית.

סדר סעודה וברכותיה.

קודם הסעודה נוטלין ידיהם כדון וכבעה המנוח מברכין על נטילת ידיהם. ואחרי הלחם בנתי ידיו
 מ' הלכות ושכר העוליה, ונולע הפת במקום שנאפה היטב, והטמטין יכונו לטובע הכרבה ויענו חטן,
 ואחר להטמיק בין כרבה לנביעה ולא בין נביעה לאכילה. הגדול שנטמטין טובע, ואם בעל הבית עמיהם
 סוף טובע; וחתן כיום חתונתו טובע הוא חט"פ יש גדול מטנו כסעודה. והנולע אחר שכל פרוסתו יתן
 גם לכל המטמטין פרוסה לפני כל אחד ואחד. ויזכר שיהא אולחנו נקי וטבוסה כמפה יפה ככל עת שיצא
 לאכל, כי השלחן חוטא למזבח, ומאוס הכי מזה ג"כ להביא על השלחן טלח מאוס שנאמר על כל קרבנך
 תקריב טלח, וטובגין לטובל פרוסת המוליה בטלח. ואחר אכילת פרוסת המוליה יתפלל על הנדירות ויאמר:

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתהי אכילתי ואת להברות
 אדעופי ואהיה כריא ואולם לעבודתך, ותצו את הברכה במאכלי ובמשקי
 והסי כל מחלה מקרבי כמו שנאמר וברך את לחמך ואת מימך והסרת
 טהרה מקרבך: אמן: ויש אומרים עוד מוטור כ"ג ה' רעוי לא אחסר וכו'.

נרבת היין אלפני הסחון קודם נרבת המוליה פוטר את היין שמתוך הסחון, ואם לא שיה לפני
 הסחון וזה לו יין מתוך הסחון מברך עליו טורח פרי הגפן וחיט פוטר את שלחן הסחון, וכל אחד ואחד מברך
 לעצמו. כל מה שזמה תוך הסעודה די לו כנרבה אחת חט"כ הוא בטלך, ויין פוטר כל מיני טמקין. כל
 מה שזמה מתוך הסחון חייב לריך נרבה אחתונה כי נרבת הסחון פוטרתו. וכסעודתו יזכור תמיד שהוא טובל
 טבוח לא לטלחות ברכו ולא להנחת גושו רק כדי שיהיה חזק ונרתי לקיים טרות חלסיו, וע"כ יתרחק טבל
 הסחונות חסילו הם ערנים ומתוקים לחיך ומזיקים לו לאחר זמן, וזה ככלל נדיק חובל לאוכע כפשו וככלל
 וכסעודתם טלח לנפשותיכם. ויזכר ליתן טעל שלחנו לעניים כי כזה כותן חלק לנבזה טעל שלחנו הדומה
 למזבח וזה מזבח, חכמי טעמד היו לוטדים עם כמורה חף כחן לריך לדבר דברי תורה על שלחנו כל אחד כפי
 המה לנו עם טעע עם הדעה, וכבר אמרו כמשה אלזה שלחנו על שלחן אחד ולא אמרו עליו דברי תורה
 מ' וטמין קן תקנו לומר קודם כהמ"ו מוטור אל תהלים ויולח כזה מי שלא יוכל ללמוד כלל.

אחר הסעודה כיום חול אומרים מוטור זה קודם נרבת הסחון:

על נהרות ככל שם ישבנו גם בבקינו בזכרנו את ציון: על ערבים בתוכה
 הלנו כנרתינו: כי שם שאלנו שובינו דברי שיר ותוללנו שמחה שיר
 לנו משיר ציון: איך נשיר את שיר יי על אדמת נכר: אם אשכחך ירושלים
 השפחה ימיני: תדבק לשוני לחבי אמלא אפוקי אמלא אעלה את
 ירושלים על ראש שמחתי: זכר יי לבני אדום את יום ירושלים האמרים
 ערו ערו עד היסוד בה: בת דבבל השדודה אשרי שישלם לך את גמולך
 ששלת לנו: אשרי שיאחזו וגפין את עלליך אלהסלע: ויא ג"כ יר אל יום.

כמת ויום טוב וימים שלחן אומרים כהם תחטון אומרים במקום על נהרות ככל את מוטור זה:

שיר הפעלות. בשוב יי את שובת ציון היינו כחלקים: אז יפלא שחך
 קיט וקשוננו רנה אז יאמרו כגוים הגדיל יי לעשות עם אלה: הגדיל יי לעשות
 עמנו היינו שמחים: שובה יי את שובתנו כאפיקים כנגב: הודעים כדמעה כרנה
 קשה: הולך ילך ויבטה נשוא משך הודע באיבא כרנה נשוא אלפתי:

כמת כמ"ו על הכוס נוטל את הכוס כימינו קודם שיכרך ויאמר מים ישועות אשוא וקשם יי אהבא.
 יחד תנו טובן ומחטון לקיים הספיה שיענו כוראנו לכרך על הסחון, כסו שכחוב ואכלת ושבעת וברכת
 מ' ה' אלהיך. ויכר כהמ"ו, וכאיכרך לריך להגניה הכוס טעל השלחן טמח, ומריך ללחח הכוס על כן
 י' יום כדי שיהי ראוי לטעמו וקופות לטעלה ולא ילחחו טלכנות סניכ הכוס. וכיינו דווקא כמטמטין
 מוחן ג' חבל עם טכך כיתוד יעמיד את הכוס על השלחן לפניו. וחייב כל אחד מהמטמטין לומר טלח
 עם טמטין כל טלה רק יקדשו לסיים הכרבה קודם הטכך כדי שיענו חטן על כל נרבה ונרבה.

ועל הכל יי אלהינו אנחנו מודים לך ומברכים אותך
 ותברך שמך בפי כלנו המיד לעולם ועד: ככתוב, ואכלת
 ושבעת וברכת את יי אלהיך על הארץ הטובה אשר נתת
 לך. ברוך אתה יי, על הארץ ועל המזון:

רחם יי אלהינו על ישראל עמך ועל ירושלים עירך ועל
 ציון משכן כבודך ועל מלכות בית דוד משיחך ועל הדבות
 הנדול והקדוש שנקרא שמך עליו: אלהינו אבינו רענו זוגנו
 פרנסנו וכלכלנו והרויחנו והרוחלנו יי אלהינו מהרה מקל
 צרותינו: ונא אלהינו לא לידי מתנת קשר
 ודם ולא לידי הלואתם כי אם לידך המלאה הפתוחה
 הקדושה והרחבה שלא נבוש ולא נכלם לעולם ועד:

כי כגון הולדת שני על חלק אחד ע"ג חלקי היום עד ונקר ונכדים, כל"א טהגענלייט, והולדת שני הוא ע"ג
 ח"ל על חלק אחד עכ"ל חלקים אל יום אלם, ויחמד ג"כ סדרה טקומות על הסעך זמן קטן וקצר למד בש
 חן לך אדם אין לו שעה, יפה שעה אחת בתאונה (אבות פ' ד') ונמקום רגע כל' הכתוב, וכן רגע אחד פתוח
 שעה חדש (שמות ל"ג, ה') כי רגע נאמן פתוחו טעול דאמתח רונזה (תהלים ל"א ו'), ודעה גם נט"ס
 ס' ע"א, בפי ק"חוי כ"ף כל ל"ל רפה נחק יח"א דוגמת בפי בלעם (במדבר כ"ג, כ') נפי כסילים (בב"ב
 כ"ו, ו'), וכבר שטור לטענה דף 37 כי הסמיכות פ' תטעם גם על יחיד גם על רבים וכמו שכתב הרמב"ע במתח
 לנראית ט"ה, י"ב כבשרב דברים ח', י'. על הארץ ועל המזון, על הארץ הטוביאה את המזון (ברכות ט"ז).
 רחם הוא ברכה אליהם שנקראת בונה ירושלים ע"ג חתימתה, ואתרו בברכות ט"ט שרץ להבד
 בה טלבות בית דוד, וכתיב עליו חן ירחי טלחתי במדרש אבישי ירבעם כן יבטע טלחו ישראל ע"ג דברים
 בטלבות בית דוד ונבין הבית ונטלבות שמים, שנאמר ראה ביתך דוד (מ"א י"ב ט"ז) זה שטחו להם טלבות
 בית דוד ונבין הבית, חים להלכה ישראל (דב"ב י', ט"ז) אל תקרי להלכה אלא להלכה שטחו להם
 טלבות שמים, ואין נגאלין עד אינקא אלפתן אג' ונקא את ס' אלהיהם ואת דויד טלכס וסחח אל ס'
 ואל עוטו באחרית הימים (האע ג' ח'), על כן גרף לוטר טבונה ירושלים אלפתן בין טולס בין בבית עב"ל
 וסנה הספרדים אומרים רחם ס' אלהינו עלינו ועל ישראל וכו' וכן גורם בעל התניא גם אטודתם, אטום
 כסחחמו רחם ס' אלהינו על ישראל וכו' ואין אומרים עלינו, והוא בגרסת הגמרא בברכות ט"ט וכן גורם
 גם ר"י וכן כוסחח לרע"ס ולחבן ירחי ולטרדכי ולטור. אלהינו אבינו, וכן גורם חן ירחי, רש"י רש"י
 איתנו, טל' רעה ענך בשנתך (טיבה ז', י"ד), וכן גרסת חבן ירחי טלבות אנת ס' ט"ה וע"ו וכן כותב
 האחרונים, ראה מט"ט ס' אב"ד וענ"א ס' קט"ח חות ג'. והספרדים אומרים רשעו ואף הוא יתבן אלו ס'
 פולר הוא וענ"ה ס' רשעו לא חסר (תהלים כ"ג, ח') רשעו ישראל (פ', כ') וטוסב אל הסס כשו אלהינו
 אבינו, וכמו אומרים גם בברכה רביעית חטנו רועה ישראל, וזגג, כל"ל ל' טווי טארט זון טענין מזון כשו
 שיבגו (תהלים ס"ד, ה') טארט אב, וכמו שפירש הרמב"ע לקבלת ס', ח'. ונוכרת כוסחח כירחלמי אנת
 פ' ט"ז וייקול רנה פ' ל"ד חסור לחדם לחטוע לרכיו בשנת, ל' ועירל טעל קטייה דל' חייט ער אנת חלף
 דאטרין רוענו זגגו פרנסנו בשנת טובו, חמד ליה טוסס ברכות כך הוא עב"ל. והרויחגו, חן לנו הטובות
 בשע ייחזן, ול' חכמים הוא, והרוח לנו, טענין רוח וסכלה יעמוד ליהודים (אסתר ד' י"ד), לא ליד
 סחחח בשאר דים, כי סחחחם טעוטה וחרפתם טרונה, הלואותם, סס דבר טל' חס בסף תלוה (שמות כ"ג,
 כ"ד) כל"א רפילייאנו, וכו' ענקל נהגו סרנה כל' עאנה, בטו הנדלה סטורה הננה הדלקה הוכרה סכונה
 כ"ד) סקרה סכיסם (יט"ז ג', ע') טן הקרה, שלא נבוש ולא נכלם ענ"ה יטעיה ט"ה, י"ג, וחמד אלו
 טענן נגד סהלוה, ולא נכלם נגד סחחח, כי בליטה היא גדולה טן סכונה, והספרדים סחחחים אלו טענ
 טעלם סה ולא נכלם לטולם סח, חך לא ירשעי חך יחזיר כחן הטולם סחח טם ספרנסה.

ברכת המזון

בניח האכל יאמר זה:

וּבְנֵה יְרוּשָׁלַם עִיר הַקֹּדֶשׁ
 בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יי
 בְּנֵה בְרַחֲמֵי יְרוּשָׁלַם. אָמֵן:
 בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
 הָעוֹלָם, (הָאֵל) אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ
 אֲדִירָנוּ בּוֹרְאָנוּ נֹאֲלָנוּ יוֹצְרָנוּ
 קְדוֹשָׁנוּ קְדוֹשׁ יַעֲקֹב רוֹעֵנוּ
 רוֹעֵה יִשְׂרָאֵל הַמֶּלֶךְ הַטּוֹב
 וְהַמְּטִיב לְכָל שְׂבָכָלְיוֹם וַיּוֹם
 הוּא הַמְּטִיב הוּא מְטִיב הוּא
 יִטִּיב לָנוּ: הוּא גְמַלְנוּ הוּא

נַחֵם יי אֲדִירָנוּ אֶת־אֲבְלֵי יְרוּשָׁלַם וְאֶת
 הָאֲבָלִים הַמִּתְאַבְּלִים בְּאָכֵל הַזֶּה, נַחֲמֵם
 מֵאֲבָלָם וְשִׁמְתֵם מִיגוֹנָם, כְּאָמֹר כְּאִישׁ
 אֲשֶׁר אָמַר תִּנְחַמְנוּ כֵּן אֲנִי אֲנַחֲמֵכֶם
 וּבִירוּשָׁלַם תִּנְחַמּוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יי, מְנַחֵם
 צִיּוֹן בְּבָנֶיךָ יְרוּשָׁלַם:
 בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הַשָּׁלוֹם
 הָאֵל אָבִינוּ מֶלְכֵנוּ, בּוֹרְאָנוּ נֹאֲלָנוּ
 קְדוֹשָׁנוּ קְדוֹשׁ יַעֲקֹב, הַמֶּלֶךְ הַיָּדוּם הַשָּׁנֵן
 וְהַמְּטִיב, אֵל אֲמִתּוֹ, בֵּין אֲמִתּוֹ, שֶׁשֶׁפֶט צַדִּיק
 (וְלִקְחָה נְפֻשׁוֹת בְּמִשְׁפָּט), וְשָׁלִיט בְּעוֹלָמוֹ
 לַעֲשׂוֹת בּוֹ כְּרָצוֹנוֹ, כִּי כָל־דְּרָכָיו מִשְׁפָּט.

ירושלים עיר הקודש, ישעיה נ"ב, ח'. נחמיה י"ח, ח'. בנה הנו"ן בסגול ככל ל' בונה שנקרא
 שהוא בסגול חן מן אחד שהוא נלרי ע"מ העמדת בנה ירושלים ה' (תהלים קט"ז), והנה חס היינו חתמים
 בונה ירושלים חסן ובגמרת הנגרות, לו היה הנכון בנה נלרי, עכשו שמהגים לוטר בונה נרחמיו
 חן עוד טוקס נלרי ולרך לקרות בסגול. ומה שחומטים בגנה ברחמיו הטעם כדי לחתום כל' רחמים נח
 שפותחים הנרטה כל' רחמים ודלה נטמ"ט ס' ט"ה ועמדת זקנים סמן קט"ח אות ח'. ירשקם, הל"ז
 נקטן כמטמנו בהסקה, כי עלת אמן כלתי נחמת דוגמת נחוככי ירושלים הללויה (תהלים קט"ז). אמן,
 אומרים אמן אחד הנרטה (נרכות ט"ה ע"ג) כדי להכיל צין ג' נרכות לאזמות שהן מן התורה לטהר
 הנביעות שהיא מדרבנן.

נחם ה' וכו' שמוסיפים בנית האכל בשבעת ימי חגנו בנרטה שליטת מונח נס' רח טעם הנח
 ס' ס"ח וכל טו ס' קט"ו ולתודעה הלכות נרכות וט"ע י"ד ס' טע"ט. ולשון הנוסחא לקוחה מהסוד נחם
 לט' בלב. כאיש אשר, ישעיה ס"ג, י"ג. נחם ציון בבנין ירושלים, הנוסחאות מתחלפות בתחילת הנרטה,
 ונרמנו הוא כ"ד ס' טע"ט.

האל אבינו וכו', נרטה זו טעה הטוב ומטיב, ואיננה מדרוריתא חלא מדרבנן (נרכות ט"ז) ומתקנה
 כמד הרזני ביתר, כמו אטרו חו"ל נגמרת נרכות ט"ח ע"כ וסוף תענית, ומטואר יותר נירושלמי תענית
 מרק ד' גם נליכה רנה דף ע"ח וו"ל כדס גדול היה לו להדריאנוס י"ח ט"ל על י"ח ט"ל כסן טעיה
 לניטורה, והקיסו גדר מהרזני ביתר ולח גור עליהם שיקברו, עד שעמד טלך אחד גור עליהם וקתנה
 רבי הונא אשר טום שיתנו הרזני ביתר לקטרה נקנשה הטוב והטטיב, הטוב עלה הסריתו, והמטיב אטשו
 לקטרה עכ"ל ואטרו נרכות דף ט"ע שררך להוכיר נרכות זו ג' טלכיות (טלך העולם, טלכנו, הטלך
 הטוב), אחת ללורך הנרטה, ואחת נבביל רחם ס' ואחת נבביל נודה לך אשר חסר נהם הזכרת טלכות
 שטיס. ותקנו עוד להוכיר נה ג' הטטות ג' נטולות (הטיב טטיב יטיב, נטלנו נוטלנו ינטלנו) והוא ט"ב
 הנדרס כמו שכתב הר"ש נרכות מרק ז' סוף סמן כ"ב חו"ל אטרינן נמדדש דלורך לוטר נה עלה טעיה
 ואלה נטולות, ואטילו הכי אינה תוחמת נכרוך דחשינא נטנע קנרה דטטיקרת לא תקט חלא טעיה
 והטטיב, ולנסיף הטיטו נה דנרים הללו עכ"ל. האל אבינו, וכן מסת הרענ"ס והטור וכן גם נרטה
 הספרדים, אטנם לתודעה כחג חן לוטר האל דהא אטרינן חלה ינו וכן כתב רח עטרס נרכות חלאר
 השגלה עכ"ל ודלה שס, ונאטת נרטה כן גם סגמרת רט"ז ואף התניא נסמן כ"ז נרטה נ"ח
 ח"ט"ס חטיב טלכנו חדיטו וכו' ודלה ט"ז סוף סמן קט"ט. יוצרנו, איננו נטוסת הספרדים, גם ר"ח
 ורענ"ס וטורדי לא נרשו לו, וכן איננו נטוסת נרכה לחכל. קדוש יעקב, עט"ס ישעיה כ"ט, כ"ג דעה
 ישראל, תהלים ס', כ'. הטוב והמטיב, עט"ס תהלים קי"ט, ס"ח. שבכל יום ויום, כן העמיד הנסחא
 ס"ו נסמן קט"ט. וכל"ס דף ס"ב כתב שס לוטר דקל"יים ויום ולח שככל, ונרטה ולח נאטת יחד מכות
 נטלית סכאן. הוא חטיב הוא מטיב הוא יטיב לנו, הוא נטלנו הוא נוטלנו הוא ינטלנו, כן טרו
 הלטה, וכן כתב הטור כסס חנו כדל"ג, תחלה הלשון נעבר וחל"כ נהיה וחל"כ נעמיד, והספרדים
 אטריס, הוא מטיב לנו הוא היטיב לנו הוא ייטיב לנו, הוא נוטלנו הוא נטלנו הוא ינטלנו

- בכח הַרְחֵמֵנוּ, הוא יִנְחִילֵנוּ יוֹם שְׂבָלוֹ שֶׁבֶת וּמְנוּחָה לַחַיֵּי הָעוֹלָמִים:
- בכח הַרְחֵמֵנוּ, הוא יַחְדֵּשׁ עָלֵינוּ אֶת־הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וּלְבִרְכָה:
- בכח הַרְחֵמֵנוּ, הוא יִנְחִילֵנוּ יוֹם שְׂבָלוֹ טוֹב:
- בכח הַרְחֵמֵנוּ, הוא יַחְדֵּשׁ עָלֵינוּ אֶת־הַשָּׁנָה הַזֹּאת לְטוֹבָה וּלְבִרְכָה:
- בכח הַרְחֵמֵנוּ, הוא יָקִים לָנוּ אֶת־סֵבֶת דָּוִד הַנִּפְלֵת:

*) הַרְחֵמֵנוּ, הוא יִזְכְּנוּ לִיְמוֹרֵי הַמְּשִׁיחַ וּלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבֹּא.
 מְגִדָּל (נר"ח ובשנת וי"ט חוטרים מְגִדָּל) יִשְׁוֹעוֹת מַלְכוּוֹ וְעֵשָׂה חֶסֶד לְמִשְׁיחוֹ

(*) אם שבת לוטר על הגמים לוטר כחן נוסחה זו:

הַרְחֵמֵנוּ, הוא יַעֲשֶׂה־לָנוּ גַּמִּים וְנִפְלְאוֹת כְּמוֹ שֶׁעֲשָׂה לְאַבְרָהָם בְּיָמָיו הַהֵם בְּזֶמַן הַזֶּה. בְּיָמָיו יִשְׂרָאֵל
 אם שבת לוטר רצה נשכח וכבר התחיל ברכת הטוב, אם הוא נכשלה ראשונה ואניח לריך לחזור לראש,
 נכשלה שניית אינו לריך; אבל אם נזכר קודם להתחיל ברכת הטוב לוטר אם נוסחה זו:
 בְּרַחֲמֵי אֱתָהּ יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מַלְכֵּנוּ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר נָתַן שַׁבָּתוֹת לְסִנְיָהּ לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה
 לְאֻמּוֹת וּלְבָרִית (ואם הוא ר"ח ובשנת ג"ט יעלה ויכח מוסף וְרֵאשִׁי הַיְּמִין לְזִכְרוֹן). בְּרַחֲמֵי אֱתָהּ
 יְיָ, מְקַדֵּשׁ הַשָּׁבֶת (ונר"ח מסיים וְיִשְׂרָאֵל וְרֵאשִׁי הַיְּמִין):

אם שבת לוטר יעלה ויבא נראש חדש ונזכר חזר להתחיל ברכת הטוב אינו לריך לחזור, אבל אם נזכר קודם
 שמתח ברכת הטוב לוטר אם נוסחה זו:

בְּרַחֲמֵי אֱתָהּ יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מַלְכֵּנוּ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר נָתַן רֵאשִׁי הַיְּמִין לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְזִכְרוֹן:

אם שבת לוטר יעלה ויבא נ"ט (אבל לא נח"ט) וכבר התחיל ברכת הטוב חזר לראש, אבל אם נזכר
 קודם להתחיל ברכת הטוב לוטר אם נוסחה זו:

בְּרַחֲמֵי אֱתָהּ יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מַלְכֵּנוּ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר נָתַן יָמִים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְשִׁשּׁוֹן
 וְלִשְׁמִירָה אֶתְיוֹם תַּג (מלכות) הַזֶּה. בְּרַחֲמֵי אֱתָהּ יְיָ, מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְהַיְּמִין:
 ואם חל וי"ט בשבת ובשנת ר"ח ויעלה ויכח כולל כל שבת וי"ט נידח ולוטר:

בְּרַחֲמֵי אֱתָהּ יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מַלְכֵּנוּ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר נָתַן שַׁבָּתוֹת לְסִנְיָהּ לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה
 לְאֻמּוֹת וּלְבָרִית וְיָמִים טוֹבִים לְשִׁשּׁוֹן וְלִשְׁמִירָה. אֶתְיוֹם תַּג סג"י הַזֶּה. בְּרַחֲמֵי אֱתָהּ יְיָ, מְקַדֵּשׁ
 יִשְׂרָאֵל וְהַיְּמִין:

אם שבת יעלה ויבא נר"ח וכבר התחיל ברכת הטוב אינו חזור, ואם עוד לא התחיל הטוב לוטר נוסחה זו:
 בְּרַחֲמֵי אֱתָהּ יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מַלְכֵּנוּ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר נָתַן יָמִים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל אֶתְיוֹם הַזִּכְרוֹן הַזֶּה:
 ובשנת ר"ח בשבת ובשנת ר"ח ויעלה ויכח לוטר:

בְּרַחֲמֵי אֱתָהּ יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מַלְכֵּנוּ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר נָתַן שַׁבָּתוֹת לְסִנְיָהּ לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה
 לְאֻמּוֹת וּלְבָרִית וְיָמִים טוֹבִים לְיִשְׂרָאֵל, אֶתְיוֹם הַזִּכְרוֹן הַזֶּה. בְּרַחֲמֵי אֱתָהּ יְיָ, מְקַדֵּשׁ הַשָּׁבֶת
 וְיִשְׂרָאֵל וְהַיְּמִין:

יש שכלו שבת, מנחם לטעלה דף 246, והנכון מה לוטר י"ט, ולא ליום כמו שהוא נהנה סודרים,
 כי הכל נחיל יקצר לחזו דבר הנחלה ביתם הנאות. יקים לנו את שבת, ע"פ הכתוב עמוס ט' י"ח, וע"כ
 הנה חזו מלך י"ד. וים שעוד מוסיפים, וכל חזו עור מושפלת" והוא לקוח מפרושות הקליר ליום נ' דסכות.
 הוא יבנו וס' זה הרחמן מניחו גם הרענ"ס, והספרדים חוטרים אותו כללן טורחנת. לימות המשיח, איטח
 משה מיניו. ולחיי העולם הבא, לעמיד. ומה שחוטמים את נהמ"ו נמסית כתח הדוקח נס' אל"ו לסי
 שנת ניה מך חזק חבוים אצביע לחס, וכתיב לחזו אם חלטיח קרן לדוד ערכתי נד למשיח. שק"י
 שעת מוק מתהלים י"ח, נ"ח. ונר"ח ובשנת וי"ט חוטרים מתחיי שק"י יאוסות שהוא מסוק נס"כ ב"ב,
 לא והסם מסוט על חלוק הלכון בשבת וי"ט כנר כתחתי נס' תולדות חיים דף קכ"ד שהוא כי מסדרי
 המלה ער מלכו מה נ' מסוקים חוטרים לא לנו לתת יחרון לחזד על חזרו וע"כ נחרו במינים ונתנו

לְדוֹד וּלְזָרְעוֹ עַד-עוֹלָם: עֲשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹזְמֵיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם
עֲלֵינוּ וְעַל כָּל-יִשְׂרָאֵל. וְאָמְרוּ אָמֵן:

יְרֵאוּ אֶת-יְיָ קֹדֶשׁוֹ כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירְאָיו: בְּפִירִים רָשׁוּ וּרְעֵבָה וְהָדִישׁ
יְיָ לֹא-יִחָסֵד כָּל-טוֹב: הוֹדוּ לַיְיָ כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ: פוֹתַח אֶת-יְדֵי
וּמִשְׁבֵּיעַ לְכָל-חַי רֵעוֹן: כְּרֹדֵף הַנְּגַבֵּר אֲשֶׁר יִכְטַח בְּיָי וְהָיָה יְיָ מִבְּטַחוֹ:
גֵּשֶׁר הָיִיתִי גַם וְקִנְיָתִי וְלֹא רֵאִיתִי צָרִיק גְּעוֹב וְזָרְעוֹ מִבְּקֵשׁ לֶחֶם:
יְיָ עַז לְעַמּוֹ יִהְיֶה יְיָ יִכְרֹד אֶרְצֵ-עַמּוֹ בְּשְׁלוֹם:

ברכת המזון בקצרה.

הספחות והנשים מעלאתן בתכיל
החבנו דמו ספוטטקנדריגע טיסגעבעט איט געהקריגער פתח
לם לערריכשען, מקגען דקציר דמן היער פכגעקירלטע ספרילען:

כְּרֹדֵף אֶתְּהָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הֵן אֶת-הָעוֹלָם כֻּלּוֹ בְּטוֹבוֹ בְּחַן
בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים הוּא נָתַן לָחֶם לְכָל-בְּשָׂר, כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ: וּבְטוֹבוֹ תְּפִיל
תַּמִּיד לֹא-יִחָסֵד לָנוּ וְאֵל-יִחָסֵד לָנוּ מִזֶּן לְעוֹלָם וָעֶד: בְּעֶבְרַת שְׁמוֹ הַגָּדוֹל כִּי
הוּא זָן וּמְפָרְגֵם לְכָל וּמַטִּיב לְכָל וּמַכִּיךְ מִזֶּן לְכָל-בְּרִיָּה אֲשֶׁר בָּרָא. כְּרֹדֵף
אֶתְּהָ יְיָ הֵן אֶת-דָּבָל: נוֹדֶה לָּךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ לְאַבּוֹתֵינוּ אֶרֶץ
חֶמְדָּה שְׂמֵרָה וְיִתְקָה וְנִתְתָּ לָנוּ בְּרִית וְתוֹרָה וְחַיִּים וּמִזֶּן. כְּרֹדֵף אֶתְּהָ יְיָ עַל
הָאָרֶץ וְעַל הַמִּזֶּן: רַחֵם יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ וְעַל
מְלָכּוֹת בְּיַת דָּד מְשִׁיחֶךָ וְהַגְּדִיל מִהֵרָה כְּבוֹד הַבַּיִת וְהַנְּחַמְנוּ בְּכַפְלָיִם. כְּרֹדֵף
אֶתְּהָ יְיָ בְּנֵחַ בְּרַחֲמֵי יְרוּשָׁלַם, אָמֵן: כְּרֹדֵף אֶתְּהָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
הַמְּלַךְ הַטּוֹב וְהַמַּטִּיב לָנוּ הוּא הַטִּיב הוּא מַטִּיב הוּא יַטִּיב לָנוּ הוּא גִמְלָט
הוּא גִמְלָט הוּא יְגַמְלָט לְעַד זָן וְחֶסֶד וּרְחֻמִּים וְיִזְכְּנוּ לִיבוֹת הַפְּשִׁיט: עֲשֵׂה
שְׁלוֹם בְּמִרוֹזְמֵיו הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל-יִשְׂרָאֵל. וְאָמְרוּ אָמֵן:

לום טקוטו לטיו סחול ולום טקוטו ליטו אנת ח"ט, וכלשון סגדיל הססכטת כיותר למלינת הססכטת
קטטת למדיל, וכלשון סגדיל ללינת חדיל, עושית שלום, טענות גם נמדורי ססרדים אינו, חלל טענות
ססוס כודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו, וסוס ססרדים וס' טוול לעטו יתן וס' אטת
לכודסט טוכיר טוכ סלום נטחטו וכן הול גם כוכר חרוטת דף ע"ה סוף עטוד דל"ת, חס כן ט
סוס סס"ו וקטטטת סלום ע"פ טכ סכחונ ונתתי גטטטכט נטתס וס' וכחונ סחרו ונתתי סלום סחן,
יכרס נט"כ וטנת נטחטו רט"ו סטל סלסח סרי סלכל סרי טטת סס חין סלום חין סלום ס"ל סוד
כל וסל ונתתי סלום סחן, סכחן ססלום סקול כנגד סכל, וסל להטוד טוד כי סיטוד ססחן סס"ו
לל יסוד וסכרו חין חלל ססן סלנד, סטטס סכחטו לסטלה כדף 106.
יראו את ה' כשירים, תכלים ל"ד, י', ו"ח. והטנג כוטר ססוקים חלה כלתס והטנג סלס ט
עני כטחטין סלל יטניס כסלומרים כסיריס דט וס', וסוד כטכוד סכנד סחטו כטוכה סלום לכ ססרס
חלל ססוקים כלתס להטוד סלינס טוד סטטטט סס"ו, רחיו לה', תכלים ק"ת, ח', פוטת, סס קב"ה
ק"ו, כרד דכבר, יטטס י"ו ו'. גער ריטו, תכלים ל"ג, כ"ה, חלף זכ ססוק סרנס סוטרים סוטו וכן סל
גם נמדורי ססרדים גם נטוד סל יטנ"ן ה' ע, סס כ"ט, י'.

ברכת המזון לסעודת נשואין.

המזון נהג' על סעודת נשואין טעונים לו כ' כוסות, ויקח הטענד' הכוס הא' בידו ויאמר בקול וכו'.

דְּוֵי הָסֵר וְגַם חֲרוֹן. וְיֵאָמֵר אֱלֹהִים בְּשִׁיר יִרְן.
נָחֵנוּ מִעַגְלֵי צָדֵק. שְׁעָה בְרַבֵּת בְּנֵי צִיּוֹן (ישׁרוֹן):

בְּרִשׁוֹת מִרְגָּן וּרְבִנָן וּרְבוֹתֵי. נִבְרָךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהִשְׁמַחָה
בְּמַעֲוֹנוֹ. וְשִׁאֲבָלְנוּ מִשְׁלֹ: ^{ועוֹמִים} בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהִשְׁמַחָה בְּמַעֲוֹנוֹ.
וְשִׁאֲבָלְנוּ מִשְׁלֹ וּבְטוֹבוֹ חַיֵּינוּ: ^{וחוֹרר הַטַּעֲנָד וְאוֹרֵר} בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ
שֶׁהִשְׁמַחָה בְּמַעֲוֹנוֹ. וְשִׁאֲבָלְנוּ מִשְׁלֹ וּבְטוֹבוֹ חַיֵּינוּ: בְּרוּךְ הוּא
וּבְרוּךְ שְׁמוֹ: ^{וגו' וְטַעֲנָד נִהַג' עַד סוֹפוֹ.}

וכסמים יניח הכוס הראשון מינו, ויקח הכוס הב' ויסיף לנדך אלה הנרמזת:

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. שְׂחַכַל בְּרָא לְכַבוֹדוֹ:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. יוֹצֵר הָאָדָם:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר יוֹצֵר אֶת־הָאָדָם
בְּצִלְמוֹ. בְּצִלְמֵ דְמִוְת הַבְּנִיחוֹ. וְהִתְקִין לוֹ מִמֶּנּוּ בְּגִין עֲדֵי עַד.
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ יוֹצֵר הָאָדָם:

דְּוֵי הָסֵר, מִיּוֹט קָטָן חָמוֹס כּוּ דוֹכַס הוּא רֹנֵשׁ בֶּן לְכַרֵּם מַחֲבֵר אֶל אֵיךְ דְּדוֹר יִקְרָא אֲלוֹמֵרִים כּוֹטִירֹת
עַל יַם הַסֵּת, וְכִסִּיד הַהוּא כֵּן נִחַרְו גַּם הוֹעֵר הוּא בְּטַעֲקֵל יַמֵּד וְכ' חַנוּשִׁית רַק אֲנִיךְ תִּקְוֵן כִּסְתֵי חַנוּת
אֲקַלְקְלוּ נֵם טַפְרִים וּמַדְפִּיסִים. דְּוֵי, ל' לַעֲר כְּשׁוּ מַדוּה וּמַעֲמִין כָּל הַיּוֹם דוּה, וְלִבֵּי דְוֵי (אִיכָה א', י"ג.
ל"ג) אֵלֶם בְּשִׁיר יִרְוֹן עַשׂ"ה יַשְׁעִיה ל"ה, ו'. נַחֲנוּ מִעַגְלֵי צָדֵק עַשׂ"ה תַּהֲלִים כ"ג, ג'. וְל' מִעַגְלֵי בְּלַתִּי
מִ"ה בְּרַחֵם נַעֲדוֹת הַטַּעֲקֵל וְכֵן הוּא נִסְמַדֵּר בְּרַבּוֹת דְּפִסוֹס וּיְכִינִיָּת, וְהַסּוֹפְרִים בְּרַחוּמֵם הַפְּסוּק תַּהֲלִים כ"ג תַּשְׁנו
לִתְקֵן וְלַמְּנוֹן כְּמַעֲגְלֵי וְכַבּוֹ. שְׁעָה, פְּנֵה, מַל' וְחַל מַנְחַתוֹ לֹא שְׁעָה (בְּרַחֲמֵיךְ ד' ה'). בְּרַכַּת בְּנֵי אַהֲרֹן,
קַ תְּבִיָּה נַעַל א"ת טַפְסַרְה, וְיִשָּׁר דַּבֵּר, כִּי בִלְמַת כֵּן הַטַּפְסַחָה כְּבִי' גַם נִסְמַדֵּר בְּרַבּוֹת דְּפִסוֹס וּיְכִינִיָּת, וְהַטַּה
מַחֲבֵר הַבַּיִת מִיּוֹן בְּלִשׁוֹן הוּא עַל עַלְמֹו בִּי הוּא הִיָּה לוֹ, וְהַסּוֹפְרִים אֲחִיבֵי אִיטוּ וְכַתֵּב תַּחַת בְּנֵי אַהֲרֹן בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל כִּדִּי לַעֲבֹד הַלֵּאָן טַכּוֹנוֹת יִסֵּה לְכָל אִישׁ יִשְׂרָאֵל וְאִף לַאֲיִטוּ מַזְרַע אַהֲרֹן, אִךְ הַשְׁחִיתוּ נַחֲקוֹנֵם
אֶת טַעֲקֵל הַסִּיד. וְע"כ אֵם נַחֲלִיף לִשׁוֹן הַמַּחֲבֵר נַחֲמֵר שְׁעָה בְּרַכַּת בְּנֵי אִיִּיזוּ וְכִהֵה הַטַּעֲקֵל עַל טַכּוֹנוֹ,
וְהַטַּה בְּנֵי צִיּוֹן ע"ד הַטַּפְסַרְה בְּעַקּוֹס בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְכַשׁוּ בְּנֵי מִיּוֹן יִגִּילוּ בְּעַלְמֵם (תַּהֲלִים קט"ט), וְהַטַּה
שְׁעָה הַחֲרוֹן, תִּקְוֵן נַח אֶל בְּרַכַּת הַטַּעֲוֹן אֲמַרְכִּים בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. שֶׁהַשְׁמַחָה בְּמַעֲוֹנוֹ, כַּחֲבוֹת דָּף ח', וְכַתֵּב
אֶת דְּוֵי ה' ל' קַלְמֵי טַרְכוּתִי בְּנִרְשַׁת אֲלֵךְ נַהֲגוּ לוֹמֵר אֶהְשַׁמָּה כְּמַעֲוֹנוֹ וְלֹא כּוֹטְלוֹ אוֹ כְּמַטְוֵי אוֹ בְּלִשׁוֹן
אֲחֵר, לִפִּי אֲשִׁיטוּ כַּחֲגִיעָה פ' אִין דוֹרְשִׁין (דָּף י"ג, ב') אֲנַעֵם רַקִּיעִין כֵּן, וְיִלְכוּ רַקִּיעֵי שְׁמַיִם טַעֲוֹן
מִיּוֹן וְעַל טַרְכוּת, טַעֲוֹן אִינוּ עַל־אִישׁ הַסֵּת אֲלוֹמֵרִים אִיְהוָה, הוּי אֲלוֹמֵר אֶהְשַׁמָּה כְּמַעֲוֹנוֹ עַב"ל. וְהַטַּה עוֹד
נֵם טַפְרִים טַעֲוֵר ב' מִדָּף ט"ו.

שְׂחַכַל בְּרָא, בְּרַכַּת אֵלֹו אֲטֵן בְּרַכַּת חַתֻּנִּים וְנִקְרְאוּ גַם אַנְעֵ בְּרַכּוֹת ע"ג טַפְסַרְן כְּלָרוֹף בְּרַכַּת מִיּוֹן
אִיְהוָה בְּרַחֵם טַם' כִּלְהֵ טַרְכִין לְבַרְכַּת חַתֻּנִּים טֵן הַתּוֹרָה, אֲנַחֲמֵר וּיְכַרְכוּ אֶת רַבֵּה. וְהַטַּפְסַחָה טַלְהֵ בְּטַם'
בְּרַחֵם דָּף ח' וְטוֹחֵה בְּרַטְנִים הַלְכוֹת בְּרַכּוֹת מִדָּף ב' וְהַלְכוֹת אִיְהוָה מִדָּף י' וְכַתֵּב עַלִּין ט"ה. שְׂחַכַל
בְּרַחֵם לְבַבְרוֹ עַשׂ"ה יַשְׁעִיה ט"ג, ו'. וְהוֹדֵאָה הִיָּה עַל בְּרִיָּת הַטַּעֲוֵם כְּכִלְהֵ.
יִשָּׁר הָאָדָם עַשׂ"ה בְּרַחֲמֵיךְ ב', ו'. וְהוֹדֵאָה הִיָּה עַל יִלְדֵת הַאָדָם כְּמַרְע.

יִשָּׁר יוֹצֵר אֶת הָאָדָם, זוּ הִיָּה הוֹדֵאָה עַל יִלְדֵת הוֹוֹג אֶל זַכֵּר וְנִקְבָּה וְכַלְמוֹת טֵין הַאֲנָשִׁי
בְּמַעֲוֹנוֹ וְכִלְהֵ. בְּצִלְמֵ, כְּשׁוּ אַחַתוֹ בְּרַחֲמֵיךְ ח' כ"ו. בְּצִלְמֵ דְּפִסוֹת חַבְנִיָּתוֹ, מִיְדוּשׁ, דְּפִסוֹת תְּכִינֵתוֹ אֶל
אִישׁ גַּם הִיָּה בְּלִמֵם אֲנִיָּסִים בְּנִרְשַׁת, וְהַטַּפְסַרְה עַל יִלְדֵת חוֹה אֲנִיָּה הַקַּב"ה בְּדַעֲוֹת אִדֵם הַרְלִאָן וְגַם
הִיָּה לִמֵם אֲנִיָּסִים, כֵּן בְּרַחֵם הַנְּבוֹן בְּפִירֹשׁ טַעֲוֵר זֶה אֲחַר נַחֲקָו ס רַבִּים, וְהֵן בְּמַדְהֵה גַרְמֵ יִבְצִלֵם
דְּפִסוֹת חַבְנִיָּתוֹ, וְהַטַּה בְּרַחֲמֵיךְ הַרְלִיָּה לְהַר' אֲלוֹל הַטַּעֲוֵן דָּף י"ג גַּם טַהֲלִיכּוֹת קִדֵם דָּף ט"ג, וְהַחֲקִין
לוֹ לְאָדָם. מַטְוֵי ר"ל טַלְלִשׁוֹתֵי. בְּנִין עֲדֵי עַד, אֶת חוֹה, וְקוֹחַל אֲוַתָּה נִמֵן עַשׂ"ה וְיָקֵן ה'

שׁוֹשׁ הַשִּׁישׁ וְתַגְל הַעֲקָרָה בְּקַבּוּץ בְּנֵיהָ לְתוֹכָהּ בְּשִׂמְחָה.
 בְּרוּךְ אַתָּה יי' מְשַׂמֵּחַ צִיּוֹן בְּבִנְיָהּ:

שִׂמְחַת הַשִּׂמְחָה הַרְעִים הָאֲהוּבִים בְּשִׂמְחָה יִצְיִרְךָ בְּגִדְעָה
 מִקֶּדֶם. בְּרוּךְ אַתָּה יי' מְשַׂמֵּחַ הַחַן וְכִלְיָהּ:

בְּרוּךְ אַתָּה יי' אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּרָא שֵׁשׁ
 וְשִׂמְחָה חֶתָן וְכִלְיָהּ גִּילָה רָגָה דִּיצָה וְחִדְוָה אֲהָבָה וְאַחֲוָה
 וְשָׁלוֹם וְרַעוּת. מִהֲרָה יי' אֱלֹהֵינוּ יִשְׁמַע בְּעָרֵי יְהוּדָה וּבְחֻצוֹת
 יְרוּשָׁלַם קוֹל שִׁשׁוֹן וְקוֹל שִׂמְחָה קוֹל חֶתָן וְקוֹל כִּלְיָהּ קוֹל
 מִצְדָּה לֹדוֹת חֲתָנִים מִחֻפְתָּם וּגְעָרִים מִמִּשְׁתָּהוּ נְגִיפְתָּם. בְּרוּךְ
 אַתָּה יי' מְשַׂמֵּחַ הַחַן עִסְתְּכִילָהּ:

וחזר ונטל הכוס הראשון ויברך בורא פרי הגפן ויכתב טב' הכוסות ויתן לחתן ולכלה ולכל המשתתף.

אלהים את הנלע (בראשית כ' כ"ג), ופירושו ערי עד, נוהג לדורות, והטעם ש"י שניהם מתקיים מין אחד
 והד"ה כתובותיו לשאל הכהן גורם, "בנין ש"ר עדי עד", ולא מלאתי כן בספר זולמו.

שׁוֹשׁ הַשִּׁישׁ, נרבה זו נתקנה כנגד שמחת ירושלים | העמידה שנמשלה לשמחת זוג חתן וכלה
 ככתוב ושם חתן על כלה ימים עליך אלהיך (ישעיה ס"ג, ה'). והקדומו נרבה זו לנרבה זוג חתונה
 לפי חיינים להעלות את ירושלים על ראש שמחתו וכמו שכתוב תדבק לאוני לחכי אם לא אזכרכי ות'
 (תהלים קל"ז). ות' נרבות אלו טעובות הן לנרבה שליטת וע"כ אינן פותחות כנרוך. העקרה, ירושלים
 ע"ה ר"י עקרה (ישעיה נ"ד, ח').

הרעים האהובים, הם החתן והכלה שנתקשרו יחד כשהנחתם להיות רעים זה לזה. וכוסה נמשח
 הוא רעים האהובים, הראשון נלי ה"ה, ונעל וי"ל תקן הרעים כדי להאזות השתולר לתולר ונכון, וי"ל כי
 נמלח יום השני (בראשית ח' ל"ח) פרות הטובות (מ"ח, כ"ז) נור הגדול (ש"א י"ט, כ"ג) וחללים אור
 השתולר נלתי ידועה, הם נדונים לזולמים מן הכלל. והספרדים חוטרים רעים אהובים שניהם נלי ה"ה
 וכן נסדור רב טעום ובאטוריהט, גם זה יתכן. ובשאלות דרכ אחתי גאון סטן י"ו ונרענ"ם הלכות נרות
 ס' כ' נרעם רעים אהובים. כששודך יצירך, כמו ששמחת את אדם הראשון שהיך את חוה לפניו. שמחת
 חתן וכלה, ואין חותמים טעמת החתן עם הכלה כמו נרבה האחרונה, והטעם טעמי כי נרבה שח
 שמחת היא דרך נקשה לנרעם רעים על חתן וכלה שהיו שניהם נהלחה כל ימיהם לסייך חותמים טעמן
 חתן וכלה, ר"ל את שניהם, ואם היו חותמים החתן עם הכלה לא היה נמשעם אלא שמחת לחתן נלד
 שימח נכלה ולא נכלה אשמח נחתן. אבל הנרבה האחרונה היא שח והודאה להקנ"ה שברא חתונה
 דיטק איך נלעט ע"י שמחת וחדוה זה חותמים טעמת החתן עם הכלה, שהוא לאון שמחת ח"ס נלעטו.

אשר ברא ששון וכו' היא נרבה נללח כל ענינים הקודמים נריות השמחה ולידת כותח חתן
 ירושלים. דיעה, גם הוא ל' אגון ושמחת נל' חו"ל ונרבת ולפניו חרוץ דלחה (איוכ ט"ה, י"ד) וכן
 שבו חתם טעם חרובו דוד עמם דין (ישעיה ס"ו י') חגילה שיטעמך חרובו חרוץ נמרוקן (תהלים
 ט' ט"ו). ורעות, השמחה, מענין למען אחי ורעי לדברה נל' שלום (תהלים קכ"ג, ח'). והנה נוספתם
 היא נרבת הנמרח וכו"ף האשנ"ם וסמ"ג. אבל הספרדים גורסים, "אשר נרע אגון ושמחת חתן וכלה
 חתנה חתנה גילה דלח שלום ורעות", ופסחים כ' תבות רגה וחרוה, וכן חסרים כ' תבות חלה גם כן
 הנסיד טוהט כואר נרליות דף ל"ה גם כואר חרובה דף ע"ה נמור ע' גם כואר חרע עולה רוח דף כ"ה
 והוא כדי יסיו כהן י' לאטת נגד י' מלמרות אהן נרע העולם. בערי יהודה, ל' ירמיה ל"ג, י' ח"ה
 נעורלות, עליות, מל' סלוי ורע' (ישעיה י"ג, ו'). ונערים, פירוש, וקול טעלות נערים. והספרדים גם כן
 נוספתם טעום נרבת הנמרח, הם חוטרים, קול טעלות חתונה טעמתה ונערים טענתם, גם כן
 טעמה נחיו עם הכלה, כן העקר החתן נה"ה ידועה כמנר הכלה, וכן נרעם חתן ידועה נללח טעם

ברכת אירוסין.

העורך לוקח בום אל יין כידו ומנך.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, בורא פרי הגפן:
 ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו
 במצותיו וצונו על העריות. ואסר לנו ארזארושור
 והסיר לנו את הנשואות לנו על ידי הפה וקדושין.
 ברוך אתה יי מקדש עמו ישראל על ידי הפה
 וקדושין:

וזאת החתן והכלה. ואחרי כן החתן טקדש לו את הכלה בטענת קידושין ואומר:

הרי את מקדשת לי בטבעת זו בדת משה וישראל:

וקיים הכתובה. ואחרי כן טנככים על כום שט בורא פרי הגפן ואומרים ו' הנרות שהכל ברא לכבודו וגו' הסדורים למעלה כהנה"ל לכאזין (דף 563).

ס' ק"ח והתיב נס' ל"ח וכן הוא כמדד נרכות דפוס ויניכיל וכן הוא כמחזור חוטל. ויס לדעת כי כמחזור
 חוטל כעל קודם חתימת נכסה זו עוד תוספת בעין פיוט וע"ס ח"כ ח"ל: אשא חפלה, בעד חתן
 וכלה, גגס רב עלילה, זרשם לשם ולחהלה, העץ פרי לגולה, והגפן תה חילה, ויחיס סביבות
 לשחלה, הציטים עלי שור גסלה, טכוכי כבוד תורה וגרולה, יסין ושסאל לפרוץ באריות נחלה, כח
 חי נכור אשפתם חקלא, לא ויצעו לריק ולא יילדו לכהלה, ססות עז ושכטי סמסלה, נאותי סחמר
 לרסס כהללים לסגלה, שריגי ענף פרוח חפרה בגילה, צמחי קסוחם רכבות לכפלה, שיש
 השיש בה' עליהם חוק גם הוא ישיש כמשיש חתן על כלה, ככתוב כי יכעל בחור וגו', ונאמר
 ויהי כעץ שתול על סים וגו', ונאמר והיה כעץ שתול על פלגי וגו' ונאמר שיר המעלות אשרי
 כל ירא ומ' (כל הסעוד), ונאמר כי תשיתו ברכות וגו' ונאמר יהי סקודך ברוך וגו' בא"י סססה
 והתן עם הכלה.

בא"י וכו', נרכת אירוסין הלל היא כמדדה בגמר' כתובות דף ו', ע"כ. וענינה כרמנים נהלכות
 איות סרן ג'. וצונו על העריות כן כוסח הנמלה, ופירש אבודלס ר"ל טוט על הרחקת העריות או כוט
 למזג כן העריות, וזוטה לו וענינם לכס פסל חטונת כל אר טוך ה' חלהיך (דברים ד' כ"ג) כלוער טוך
 אל לבבות, ועלמתי כתובות אלה להדענ"ס שהוא גורם והבדילנו מן העריות עכ"ל, ונאמת כן גם נרסת
 המנ"ס סבלות איות פ' י' וכתב עליה בעל מגיד טענה איה כן הנכונה. השניית, הקטן מן ארזיה
 כח (טיכס ח', י"ח) כפלם קרשה קרשות, ואמר לנו את הארוכות, פירש רש"י מדרגן הוא אגורו על
 היחד אל מנוח והף ארוסה לך התיך עד אתיכנס לחוסה וכנכסה עכ"ל והע"פ איסור זה מדרגן כוכל
 לנך עליו וכמו סנככים על נה חנוכה וטקדח טגלה. הגשואות לנו, כן בגיה רנו תס, וד"ל כינו
 הכאלות לנו ע"י חוסה. על ידי חפה וקדושין, פירוש ע"י נרכת חוסה איה נטרדת חח הקדושין. ובעל
 השוד חלק ח' אער ה' כתב סטסמכר לוטר על ידי חסה קדושין כני"ת ומטות וקדושין כחוסה ע"י
 רימן סבת אוח וי"ו וחות ני"ת*). וכן בש"ע ח"ט ס' ל"ד קדושין כני"ת, גם כס' חסת חתנים (ליורנדל
 אה תק"ר) הדפסו כן. אטנס בעל כחלת אצעה (דף ל"ג, ח') ייסב הנרטה וקדושין כו"ו. ועוד לדעת כי
 כאלמות דוד אחי גלון סטן י"ו הכוסחח על ידי קדושין וחפה. וקדושין, טקקל תלמודי הוא וענינו ל'
 הסנה וככנה, ועל' וקדשתם היום, ויקדש את העם (סמות י"ט, י"ו וי"ד) התקדשו לטחד (כטנר י"ח,
 י"ח) וחמיסם הסתורנמים כל' הוטנה. מקדש עמו ישראל וכו' תנת עמו איננה כגמלה ולא כאלמות
 דוד אחי ולא כס' דב טמדם, וארמנ"ס חותם נלכד סקדש ישראל, וכן בש"ע ח"ט ס' ל"ד. ומכחתי
 סבלה ככוסה כייסוני, וליסה טוד על אודות הכנכה כהל"ג לכתובות דף ו' גם כאלמדהס.
 הרי את סקדשות לי, קדושין דף ה', ע"כ.

(*) סוף פסוק דעה לוס דלס לשבלה דף 268.

זתה יין ואכל מפירות הארץ טנדן:

על הגפן ועל פרי הגפן ועל העץ ועל פרי העץ וימים על הארץ ועל הגפן ועל הפירות. ברוך אתה יי' על הארץ ועל הגפן ועל הפירות:

אכל טן ה' טיני דגן וגם מפירות הארץ טנדן:

על המתיקה ועל הזבלקלה ועל העץ ועל פרי העץ וימים על הארץ ועל המתיקה ועל הפירות. ברוך אתה יי' על הארץ ועל המתיקה ועל הפירות:

אכל טן ה' טיני דגן וגם מפירות הארץ וזתה יין כולל אגוזים יחד נכרכה ולומר:

על המתיקה ועל הזבלקלה ועל הגפן ועל פרי הגפן ועל העץ וימים על הארץ ועל המתיקה ועל הפירות. ברוך אתה יי' על הארץ ועל המתיקה ועל הגפן ועל הפירות:

על שתיים טיים ועל שכר: חיבער והפסער חנוך והמטיב געטרקקע (חויסער זיין):

ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם, ששהכל נהיה בדברך:

על פרי העץ: ביי"ט גענוסט פון בוואפריכטען:

ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם, בורא פרי העץ:

על פרי הארץ: ביי"ט גענוסט פון ערדפריכטען:

ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם, בורא פרי האדמה:

וזארי שתיים טיים אזו אכילת פרי טנדן: נמך דעם גענוסט פון דעם ריזענער:

ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם, בורא נפשות רבות והסרוגן על כל מה שבראת להחיות (בהם) נפש בלתי, ברוך הי' העולמים:

דף ל"ה ע"ב אינו טעם ועל תכונת המדה כי אם על ה' טיני דגן וכן הוא בכל ט, וזוהי טור ח"ת ס' ר"ח. והגמלה לאפרימי, אנוצדקס גורם והנחלת א"ה אטמינו, וכן נרענ"ס. לאכול ספריה ולשבת סטובה, אינו נרענ"ס ולא כאל"ה גם הספרדים חין אומרים אותו גם נמדור יש"ן אינו, אטנס הנמרת פיל, וכן גורמים רב עטרים והאל"ה והטור והרוקח וכל זו ואנוצדקס. ונעלל טליגל לטן זו גם כמטה דף י"ד. ושמתו כבניגה, וכן נרענ"ס. והאל"ה גורם ושמתו בה והוא נרמט הנמרת. ונאכל ספריה נשבע סטובה, אינו נרענ"ס ולא נמ' רב עטרים ולא נרענ"ס גם הספרדים חין אומרים אותו, אכל טור טעילו גם נעל הלכות גדולות, וכן כאל"ה. ונברך עליה בקרשה ובטרידה, גם זה אינו נמרת וט' ר' עטרים, אכל הרענ"ס טעילו. וזכרנו לטובה ביום ראש הרשע הזה, בן הנוסחא וכמו שהיה נמרת ואל"ה וכן הוא נמדור אל ר' עורילל גם אל ר' זלטן לונדן. כי אחת ה' טוב וטוב לכל וכן נמ' ר' טעם, ונרמט אנוצדקס ה"ה, כי אל טוב וטובי אמה", וכן הוא בכל זו וכן נמרת ופדת פרק י'. על הארץ ועל הפירות, ר"ל על הארץ המולידה את הפירות, נרכות דף ט"ד וע"ע. ואם אכל מירח פון יארל בן גל"י בן נת"ל חותם על הארץ ועל פריה.

שהכל נהיה ברבתי, משנה נרכות דף ט', ע"ב. והיה היו"ד כמגול והוא בינוני כמעל מברא ה"ה וכן כל נרכות המהנין אמתות כל' בינוני כמו טרל, הטוליה, הנותן, עושה, כי טורים אמתנו על אהק"ס מעל פטירי עכל עם הטעות לנו והאמתות תמיד על טעם הכרחה אלא תסור טוף ענהנה אשר טוב אותה לטון נה, חו"כ ג"כ אלאמר במפלה הטחד נמוטו ככל יום תמיד טענה כרלית, בורא פרי העץ, משנה נרכות ל"ה, בורא פרי הארמה, גם, בורא נפשות וכו' מקודם נרכות דף ל"ז. ומ"ד. אך לא כלה גם המסחא בלשונה והתוספות טעילים אותה כוה"ל, כאל"ה חמ"ה טרל נפשות רבות ותחונס ועל כל מה אכל להחיות נכס נכס כל חי טנדן חי העולמים", ויטרו והסרוגם כמו לתם ופיס אלו אבאר כלה הם, על כל מה שברא, כלומר על כל מה שנעלם גם אם לא נראים יכולים העולם לחיות כלה הם, אלא נראים כי אם לתענוט כמו תפוחים וכיוצא בהם עכ"ל אטנס גדול הדוחק נפיהם ה"ה, ונראה הנכון כי טן טנדן עד ותסוק הוא טן הקרחה אל המט כלומר נרוך אמה ה' אשר אמה הוא טרל נפשות רבות ותסרוגן, אלו"ב יאמר על מה יסיה נרוך, על כל מה אטרו וגו' על זאת הוא נרוך. ובה טליגל לטן טודנת וזין גם קטי ככל, וחטרו"ק ננו"ן בן הוא כמנסה נרכות ט"ד ובמרת (נרכות ל"ז וערונין י"ה, ב') ואנוצדקס וכן כמג טל אור חדש וכל"ל כי נמך על נפשות אה"ל נקנה. ויטרו אטרו כל מה אטרו לנפשות לחיות, ר"ל ממי סוקן וכל"ל חירטנו בע-חיד. שברמח בן המסחא נערונין דף י"ה, ט"כ גם נמילתם כלה ט' ה' וכן יהיה טעל טג"ל טטן ר"ג. ונרכות דף ל"ו המסחא שברא כל' נמרת, וכן נרמט ר"י אם חל

על ריח עשן: חיבער וקהלריעלענדע קרייעער:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, בורא עשבות בשמים:

על ריח פרי: חיבער וקהלריעלענדע פרילעטע:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, הנותן הריח טוב בפרות:

על ריח בשמים: חיבער געווירלע:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, בורא מיני בשמים:

על ריח עץ נזעם: חיבער וקהלריעלענדע וקהל:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, בורא עצי בשמים:

על טען אחרטון: חיבער וקהלריעלענדע קהל:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, בורא שמן ערב:

הזוהה נדקים, ובוכנים הטעופמים, ומדבריות, ויהים רעים, וכן הזוהה החטה נראית אמת טחור הנזול נתקומת ניסן נבוקר יום ד', טנדק: בירגע, גרףטער וויזטען, ספרילט אהן:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, עושה מעשה בראשית:

דף ס"ה, וכן באגדה, והנה העור כמטן ר"ז מביא נחלה הנוסחא אגדה וחס"כ טבוח הנוסחא אגדה ולא הכריע, אמנם בעל גיד וטובה דף ט' כתב בפירוט נריך אחת על כל טה אגדה וכל הנוסחא הזאת שיותר משיבת בלבן, וכן היא בכל כו"ס' כ"ד גם כו"ס' ר"ג, וכן היא נסחרי ר"ה יעב"ץ ור"ס: לרצות בהם, נסחור ספרדים לא נכללה תנת בהם, ומסתנה: ברוך חי העולמים, חתימה זו איננה נגמלה אלנו, אבל היא ע"פ גמלה ירושלמי ברכות סדק ו' טענה רשונה אס נוסח הכמה ק הול, אחר נרא נפשות רבות להחיות בהן נפש כל חי ברוך אתה ה' חי העולמים" ובאלמות דת אחי גלון ס' יתרו טען כ"ה הנוסחא, נורא נפשות רבות ומסרוזן על כל טה אגדה ברוך חי העולמים" והרע"ס נפירוט לטענה ברכות ס"ד גורם, נורא נפשות רבות ומסרוזן על כל טה אגדה, ברוך אל חי העולמים". גם נספרו פאר הדור ס' ק"ה (והוא ס' ל"ח נתאכזו דתם אהנה קע"ס. חי העולמים, חי נלרי בן נקוד הסמיכות טן השם התולד חי [לא טן חיים נה אכתב נטעות כ"ל ארקולטי טוכה נמוספות י"ט סוף ס"ס' תמיד גם בעל וי"ל ס' קל"ה, כי טן חיים אהה אס התורה, נוסל על פנים החיות וכל"ה רתו לעבען, יאמר נסמיכות ס"י, והוא חיה טנחי לט"ד ה"ה ונפלים די אהוא נסמיכות די (ויקרא ס' ז'. ישיה ס', ט"ז), וכן הוא נסקרל מניחל י"ג, ז' ויאנע קחי העולם והוא תולד טעון ומרגשו, כייח דעק לעבענדיגען דער ופ"ס" או "כייח דעק לעבענדיגען דער עויגקייט" כפי איזן תנת העולם על הנחיות או על העולם הנגלה, אס היה נקוד ב"י העולם היה נאטע טענו ב"י אחר הוא העולם כל"ה ביי"ק לעבענדיגען, ריה ופ"ס ויהי זה טעון גדול נהנה, אף כהן האושר חי העולמים נאטע עזבריו החי והעולמים ויהי הכימות נטעטת, וע"כ תפרו גדול טן חי נגרי יחי נפתח וכל"ה חי העולמים נאטע עזבריו החי והעולמים ויהי הכימות נטעטת, אבל כהן נאטר עולמים או עולם בני ה"ה ידעה או ישה יתכן ג"כ לנקד חי עולמים חי עולם נפתח אלו נסעטתו כמו חי לעולמים חי לעולם וכן נטלה נמיוט האדרת והאמונה לחי עולמים נכל חרו וחרו, ויהי אכתב אגדהם נאס בעל הטלמד ח"ל וטה טוכ לוטר חי העולמים כל' הכמות ויאנע ב"י העולם, לרשו על העולמות כי הוא חייס וקלמס, ואס נספך לוטר אהיה חי וקים באני עולמות העולם הזה והעולם הנגל, טוב הוא עב"ל, ורטנו אס תחי בזונתך אהיה חי לעולמי עד או תוכל לנקד חי אן גרוך אהמר או חי עולמים, והוא נרוך ודלה עד כס' אור חדש דף ל"ג, כ', גם כס' הכימים לנקמה לכחיות ג', ב"ג בורא עשבות בשמים, ברכות ס"ג, ע"כ. ואס גורם עשבי, אן נמקרא רתי אל טב הוא נפשות (סאני כ"ג, כ"ה) ולי הטקלה טעולה אהוא סטורד לנו ונקוד עאני איננו טטורד (ונט"ז לח"ה ס' רט"ז אהי י"ג ים טענת). רגוזן ריה, ברכות ס"ג, כ'. בורא מיני, אס ט"ג, ט"ה. בורא עצי, אס בורא שם, אס עושה מעשה בראשית, ברכות ל"ה. ונ"ט. וכן נרטה סרל"ג והטור ס"ה ע' רב"ז וספ"ק ס'

על רעם וסערה ורעם: בייח דהנכער, סטוראוועטטער קרער ערדבעבן:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, שכחו וגבורתו מלא עולם:

הדואה לת הקפת בעננים: ביי'ק הנבויקקע רעו רעגענבעגעט:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, וזכר הברית ונאמן בבריתו וקים במאמרו:

הדואה חילנות בעת פריחת כלנס: ביי'ק ערוטען הנבויקקע באיהעטער
נדע מיסן טנדך גדליה הדאזונה: ביי'ק מיסן מיסן מיסן מיסן:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, שלא חסר בעולמו דבר וברא בו בריות
טובות ואילנות טובים להנות בהם בני אדם:

הדואה חילנות טובות: ביי'ק ערבויקקען פארליגליכער געווענע
ובריות נאות טנדך: קרער חויגעלייכעט טקער געספעלטע:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, משנה הבריות:
הדואה חדס טאונה: ביי'ק ערבויקקען חיינעו לאערנעו קרער ריעעו:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה:
נכה לו קנה בית לו: ביי'ק הנקוד חיינעו חוינעו, קרער נייען קליידעו ח. ד. ג. ו.
כלים ומלמדים טנדך: וקויות ביי'ק גענוס חיינער יערען נייען ספיווע ספריכט אמן:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, מלביש ערמים:
הדואה טלנעו חדס: ביי'ק הנליעהען חיינעו נייען קליידעו ספריכט אמן:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, הפזיב והמטיב:
על שמועות טובות לו ולחברים: ביי'ק עאפפענג חיינער גויקקליכעו בהשפעלט:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, בין האמות:
על שמועות רעות וכן הקודע על שמו לו הדואה בתי כנסיות כדרכן: ביי'ק עאפפענג חיינער פלייאטען נקלריכט:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, רחמנא מלפא דיעלקא די יתבד לן ולא יתבד לעפרא:
הדואה לת תנרו שנתרמח: ביי'ק וויטערנעטען ווינעו פרייטעו דער פון חיינער
טחלוו טנדך: סווערען קרענקחייט גענעטען ספריכט אמן:

ק"ת. אך הרי"ף והרמב"ם והטור והש"ס עושה בראשית, ונאור הלשון ראה לטעלה דף 58.
שבו גבורתו, נרכות כ"ד. וזכר הברית, אס דף כ"ט וראה בתוספות אס ונהכות מיטוני הלכות
טבת ט' י' אות ל' ויוסיף לזמן ס' ע"ו. וזכר הברית, כמו שכתוב וזכרתי את בריתי (בראשית
ט', ט"ו). נאמן בבריתו, אלא יעברנו אף בארעו טראכטים. וקים בסאמרי, פירזאז אפילו לא היה
ברית שאתר שצטיית ולא יהיה עוד טכול טרוד הוא זיקיים טאטרו. שלא חסר בעולמו, נרכות
ה"ל. ל' י"ה דף י"א. ואילנות טובים, אילן ל' זכר הוא אף כי יתרה נטיו נקטה, כמו אבות לוחות
הטובים, וע"כ ל"ל טובים וכן הוא נכס"ק ס' קט"ח. לפיכך בהם כן טי"ל זכרון, והוא טקור טיעל
הנה הגה דגמח לפנות (אופטיים י"א, ט') מן תנה, ור"ל השם הוא טהנה טאלנות הטובים את
ט' אדם, ועלה תלמודית היא וטעמה ל' תועלת, והטעם לא יועילו תרגומו והנחה לא יתכן (ירמיה
כ"ג, ל"א). ונכס"ג עשין כ"ו וקט"ק ס' קט"ח ולרשות חיים הלכות נרכות ס' ט"ה טוספול לקניה פקש
אף סוף תתן ולא פירזאז בני אדם יהיו נהנים מן טאלנות. שכבה לו, נרכות כ"ח, כ', ותנחומא
ל' טבת. טשנה הבריות, אס. שהחיינו, נרכות כ"ד. וראה לטעלה דף 366. מלביש, נרכות דף
ג' וראה אס טאל"ג ס' ט"ו. הטוב והמטיב, נרכות כ"ד. דין האמות, אס ופסקים כ"ל. והטוספול טאמיה
כ"ל טלנעו טענה וטעלה וכל הטוסקים ולכן ל"ל דא סו"ד נפתח כי הטלה טטובה. בריך רחמנא,

הכזאה את חכמי החכמי ווער זיינען געוועכטען פריינד נאך זיינען יתרוע
לו אחר י"ב חדשים: ויעדער ערבאיקקט, ספריכט:

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, מחיה מתים:

הכזאה נמי כנסיות שתיכנו טחננן יאטר:
וען אמן ויעדערערשטענדענע גהטטעוויינער זיעהט:

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, מצייב גבול אלמנה:

הכזאה חכם נחכמת התורה: זיעהט אמן חיינען וויינען חיו דער תורה, זק ספריכט אמן:

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, שחלק מחכמתו ליראיו:

הכזאה חכם נחכמת העולם: זיעהט אמן חיינען זקנוטיגען וועלטוויינען, זק ספריכט אמן:

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, שנתן מחכמתו לבשר ודם:

הכזאה טלן וחיליו: זיעהט אמן חיינען רעגענטען חווגעבען אמן
זיינען גרעסען, זק ספריכט אמן:

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, שנתן מכבודו לבשר ודם:

הכזאה מקום שנו ביי'ם ויעדערעוועהטן חיינען קרטען, זק אמן חיינער
נעשה לו כס סנדך: גרעסען געפיהר ענטגהגען חיוט, ספריכט אמן:

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, שעשה לי גם במקום הזה:

ואם הוא מקום שנעשה גם לחיותינו, אומר שעשה גם לאבותינו במקום הזה. ואם נעשה גם נם לחיותינו,
אומר לאבותי, ואם לרבו אומר לרבי.

הכזאה ים לוקיכום: זק אמן דתו וועלטאנער זיעהט:

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, שעשה את הים הגדול:

הקובע פוזה סנדך: ביי'ם חכסוהגען דער טוזה:

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו בכבודו וצונו לקבוע סוזה:

הכזאה טעקה לנגו או כותל וגדר וען אמן חיינע חייכלייכונג חוק דען ברונגען קדער
סנדך לטרו להסיר הטכאל ינדך: חיו געלפטרער חוק דתו פוהטטע דתך אהלבט:

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו בכבודו וצונו לעשות מעקה:

הכזאה כרם רכמי סנדך: ווער זיינען וויינבערג חייק פיערשען יתרוע חיוהקשט:

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו בכבודו וצונו על סדיון

ברם רבעי:

ברכות כ"ד, כ"ה, ואלה נכדל'ט אט, נם נלנט'ט ס' רי"ט. מחיה מחיים, אט נ"ח, כ"ה, ספיכ צבל,
אט, ויהא עש"ט סגלי ט"ו, כ"ה. שחלק מחכמתו, שנתן מחכמתו, שנתן סכבודו, נרבות דף נ"ח
ודלה טאטר ר' יוחנן נטגל'ט ס"ג. שעשה לי נם, נרכות כ"ד. ששפה את הים הגדול, אט, זק
נרבת כר"ף ורעב'ט ורל"ט וספ"ג וספ"ן וזוקה וזרחות חיים וכל טו ולטנדעס זקן הוא נטחיה
הספרדים זקן נטחיה נרכות דפוס ויניליא זקן הודע נעל טג"ח נם' רכ"ח. לקבוע סוזה, ידאלפי נרבת
ס' ט' ואלמות דר' אחי גלון ס' קט"ה ורעב'ט הלכות תפלין ס' ה' הלכה ז' וספ"ג טאן כ"ה זכ"ה
לעשות מעקה, זקן נרבת לטנדעס זקן הוא נרעב'ט הלכות נרכות ס' י"ח ונכט"ג טאן כ"ה ונכט"ג
אלמות דר' אחי ס' קט"ה הוא על המעקה. כרם רע"ה, זקן הדפים חו"ה וכל"ל, ולא רביעי טעו אט
לטנדעס, וטעמו כרם זקן ד' אגיס זכטו אמלרת הטכנה נרל'ט טם' מרה, זקן נרכות דף ל"ה ופלה ס'
ו' וטעמ' אפי' ס' ה' וספרי' ס' נאח כרם רע"ה, נטע רע"ה, בזקן כלל יוד' אחי ט"ח כר' אקדלו כר"ה

ועון אמן חיינען ברכדייג פון חסד
געפן דריי פלונד מעל מיט
וועסער קענעטעט, ון העט און חיו
סטיקקען דעלען פלונדעלען (סלח)
חונד דעבייט פלונדערע ברכה לז ומגען:

עס טקט אל ה' מיני דגן הכלוזה במים וכלילתה ענה לאפות ממנה פת
וז מה לפחות העור של מ"ג ביצים וחוטם בינה לריך להפריש ממנה חלה
ולתך על הפרחה. והמזוה הואת היא על האפה, ואם אין לו אפה
המטה על האים, וכן כשאתו יולדת או חולה יקיים הוא את המטה ולא
ימנה ע"י אפה אחרת. והחלה העופרת לריך לשרפה. וזאת הנכרה:

**ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וצונו להפריש
חלה מן העפה:**

כלים אל זכוכית או של ווען אמן מעטלאנג פדער גלופערע
מתבת כשישילם יכרך: געפנטע פונל חיוט ספריכט אמן:

**ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וצונו על טבילת
כלי (ואם הם רכים יאמר בליים):**

האפה הטובלת טבילת טובה, וכן ווען אמן חיון געועטליך פארנעטרייבענעו
סג שנתגיר וטובל, לריך לברך: רייניגונגבחד ניוואט, ספריכט אמן:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וצונו על הטבילה:

ע ר ו ב ת ח ו ט י ן

מי שיש לו לילך לדבר טובה מן לחתום בשבת או כ"ט יערב צערב שבת או צע"ט ערוכי חוטיין.
ובימי יעשה, יקח עוון לשתי סעודות ויניחהו בתוך האלפים אמה מחון לעירו ויקבע שם שבתו ויאמר
הנכרה, וזו אע"פ אחר ולן שבתו יחשב לו כאילו שבת בטקום שהיית שם שתי הסעודות, וטוחר לו לטחר
למחרת עסקים שהיית שם הערוכ עוד אלפים אמה. ויקח לערוכ דבר עוון שלא יזאת במדה כגון ככל
הזה. ואם הוא מערל לאחרים יאמר בדין ערובא ידא שרא לפלוני או לבני סקום פלוני וכו' וסריך
לחייבם, און מערנין לו לאדם אלא לדעתו. וקודם שמיית הערוכ עברך:

**ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וצונו על מצות ערוכ:
בן שרובא יהא שרא לגא למאול מאתרא הון תרין אלפין אפין:**

קמן, ואע"פ אלא נעלה במקרא שלש רשע, נסמוך על קבלת בעלי העשנה שהם קבלו הקריאה הנכונה
למשיבם בעלי הלאין האמתיים. וראה ארטי ד"ק ערך יטן גם צנחור הנחת המקרא לרז"ה צנחחית ט"ו,
ט. ונחחית נסמ"ק ט' רע"ח וז"ל לכרס רעני כיכד יעשה, ילקט מד' רוחות הכרס ומעוה נידו ועמד כאטלע
כרס וזוטר צ"י אע"ה חקנ"ו על פדיוס הכרס, (וכן הנוסח בשאלות דד' אחאי גאון פ' ק' ונה"ג
לכות עולה), וזוטר בזמן שנית המקדש קיים היו פירות. רעני להקדש ועבאו יהי רזון איהו העוהת האלו
למקדש והשיות חולין, ומעוה אחקס או ארפס. נעתק מסדר ברכות דד' סעדיה עכ"ל, וראה נס' כל
ט' ט' ל"ג להפריש חלה מן העסר, חלוקי דעות ננוסח הנכרה שיש מן הסומקים אומרים להפריש
חיוט, ויש אומרים להפריש חלה, ויש אומרים להפריש חרוטה חלה, ואר"ש בפירושו לחלה ב', ג'
ג' להפריש חלה מן העסר, וכן העמיד יעב"ץ בסודו וכתב עליה אכן הוא הנוסח הנכון, ועל פיהו
המים גם חו"ה. והנה עולה הנוסחא הוא המסוק ראשית עריכותיכם חלה תריטו חרוטה (נעדר ט"ו, ב'),
ג' הענה יאמר ל' עסה בטקום ל' עריסה ול' הפרשה בטקום ל' הרעה, בעו העפריש חלתו, העסה
שמה חייבת נחלה (חלה ב', ה') כיכד מפרישין חלה (פסחים ט"ו), וע"כ הנוסח להפריש חלה מן העסה
הוא ב' הכתוב להרים חלה מן העריסה. ומחת סלח ארטה חלל ונעסקל פליה מן כלל ששה מן אעס, ומירש
היל"ט בפירושו הכתוב והקבלה אהא על' אר נטע כרס ולא חללו (דברים ב', ו') ונקרא כך החלק המומר
מן העסה חלה ע"ג אעוה את העסה חולין, כי קודם הפרחת החלה הייתה העסה חסודה טבילה והחלה
אליה חוה טאסורה להיות חולין. והנה אין הוראת חלה בטקום הוא כאלר חלה צנטקרא אר טעק ענה,
זה אעטל לחונקלוס אחרגם כל חלה צנטקרא גריחתו ורק נפסוק ראשית עריכותיכם היית שם סל"ה כשו
נעמד ולא פתגמו. על טבילת כלי, יד' ס' ק"ב. על הטבילה, נרסת כ"ה פסחים דף ו' ע"ב.
ברן ערובא וכו' כן מכילו בעל ויר"ב כל' ארטי ובנוסחאות אר טרויט אגם הם כל' ארטי, וכן
שאלו גם לטודרסם כל' ארטי. וברטנ"ם הלכות ערוכין סוף פ' ו' ונארחות חיים וכל טו ונעוד ח"ה
ל' ח"ד נח טל' עברי, וכן סדרה יעב"ץ. ודקדוק הלאין טוחר לטעלה דף 345.

סדר קריאת שמע על המטה.

יט שמונים תחנה ודחי קודם שיקראו ק"ג על המטה.
חיינוג ספרעלען פֿר קריאה שמע ערום פֿלוגעטרע תחנה חוסי דחי.

רבונו של עולם, הרי אני מוחל לכל מי שהקבצים אותי או שחמא בנגדי
בין בגופי בין במקומוני בין בכבודי בין בכל אשר לי בין באנסי בין ברצון בין
שונג בין מזיד בין במחשבה בין בדבור בין במעשה, ולא יעגש אדם בגללי:
ויהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שלא אחמא עוד ולא אעשה הרע
בעיניך, ומה שחמאתי לפניך מרק ברחמיך הרבים אבל לא על ידי יסורים
ותלים רעים: יהי רצון אמרי פי ותגיון לבי לפניך, יי צורי וגאלי. אמן:

**הרי אני מוסר נפשי ורוחי ונשמתי על
קדשתי השם יתברך, ברוך הוא וברוך שמו:**

רבונו של עולם, הנני באתי להפיל תחנותי לפניך ולבקש תחנים
מלפני כסא כבודך, אשר אס'בא עת פקדתי לשול את נשמתתי שלא ישלח
בי יצר הרע להעבירני על אחת מקל מצותיך הן מצות עשה הן מצות
לא תעשה אבל תרבי כח שתצא נשמתתי בקדושה ובטהרה ותבא אל
נשמות צדיקי ותסודי ישראל ואל נשמות אברהם יצחק ויעקב אל מקום
קפצו. ותמיד יהי לי בר לבב עד יום מותי להאמין בשמך הגדול עד לתע
האחרון של חיי שאאתה אמת ומשה עבדך אמת ותורתו אמת ואתה יחד
ומיחד ואין יחידות במדך בשום פנים, הנה הנה ויהיה יי מלך יי מלך יי יסוד
לעלם ועד, כי אין במדך באלהים ואין בלתיך בשמים מופעל ועל הארץ מותנת
אין עוד. ברך הוא וברך שמו לעד. ברך שם כבוד מלכותו לעלם ועד:

יחוס ויסוד אשמוטו וכו' וילכה לסתודות על סתולים יחוסים לו נמחנה ונקס כפי כחו.

אלהינו ואלהי אבותינו. תבוא לפניך תפלתנו ואלהתעלם מתתנתנו.
שאין אנתנו עו. פנים וקשי ערף לומר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
צדיקים אנתנו ולא תמאנו. אבל אנתנו תמאנו:

אשבענו. בנגנו. גולנו. הברנו דפי. העוינו. והרשענו. ודנו. תמכנו.
סבלנו שקר. תענו רע. פובנו. לצנו. מרדנו. גאפנו. סרדנו. עוינו.
פושענו. צרדנו. קשינו ערף. רשענו. שתתנו. תעבנו. תעינו. תשתענו.
סרנו מפשותיך ומפושפושך תשכים ולא שנה לנו: ואתה צדיק על פלהבא עלינו.
כי אמת עשית, ואנתנו הרשענו: מה נאמר לפניך יושב מרום, ומה נספר לפניך
שוכן שחקים. הלא כל העשרת ותנגלת אתה ידע: אתה ידענו עלם, ותעלומת
סתרי קלתי: אתה חפש כל תדרי במן ובתון בליות ולב: אין פלהבא נעלם מפני.
ואין נסתר מעני עיניך: ודבן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו. שתסלה
לנו על פלהבא תינו, ותבטל לנו על פלהבא תינו ותכפר לנו על פלהבא תינו:

הנכנס לטן יתך המפיל ויקח ק"ג.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המפיל חבלי שגרה
על עיני ורגלנומה על עפעפי: ויהי רצון מלפניך יי אלהי
ואלהי אבותי שתשכיבני לשלום ותעמידני לשלום ואל
ינגחני רעיוני וחלומות רעים ויהרהורים רעים ותהי מטתי
שלמה לפניך ותהאר עיני פן אישן המות כי אתה המאיר
לאישון בתעין: ברוך אתה יי המאיר לעולם בלוי בכבודו:

אל מלך נאמן.

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה י אחד:

בלתי ברוך שם פבוד מלכותו לעולם ועד:

ואתבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך:
ויהי הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום על לבבך: ושננתם
לגויך ודברת בם בשבתך בבירתיך ובלקחתך בדרך ובשבתך
בקומך: וקשרתם לאורי עליך ויהיו למטפת בין עיניך:
ותתבתם על מצות ביהך ובשעריך:

ויש מוסמים גם ס' ויהיה ופ' עשית.

המפיל חבלי, מניחה הנמלה נרכות דף ס' ע"ג, והנוסחתה גם נוסחתנו, גם נמחרת
שם גם נמנ"ס הלכות חסלה רחם פרק ו' הנוסחתה נשונה, וכן נמנ"ג עין כ"ו ונמנ"ק ב' קמ"ט,
החף ס' ט"ה, ולחיות חיים דין ק"ג. והנוסחה שלנו היא כמעט ע"מ נוסחת הר"ל נרכות פרק
ס' ס' כ"ג, והמנ"ס ח"ח ס' רל"ט. ור"ח גם נמנ"ט אס, ונמנ"ט רחם להלכות חסלה פ' ו'. וק"ג
שנה י' מנמ"ס מענין חבלי טן (חסמ"ט, ו'). ר"ל כי ע"י מיתרים העינים פגוהת וקפוחת כבינה,
כ"ח יח כמנעון דעו סוף, וי"ט ל' חלק כמו תכלי מנשה (יהושע י"ג, ה') ולב' המנמ"ס היה
דיו לנסקד סקלי נמחח וחינו כן באוס סדור, גם חין טעם למיחזים הללג, והעקר אכוח טל' חבלי
ינה (כמעט י"ג, י"ג) כי העד יותר מדאי יאחווהו לדיס וחבליס עד שיסן, כי הכינה הנומנ"ט נבל
נמ"ס חיים לנסקד גדול והמנע יכריחם חליה. על ע"ג וכו' נבחר למעלה דף 42. ובהלוגי רעיוני,
ג' וניחל ד' ס' ו' ויהרהורים, מחשבות, והכ"ט נמחח כמו דניחל ד', כ'. וחרה מטרוי שלמה לפניך,
אל יהא מטול נרעיו, ועיין רש"י לבראשית ע"ג, ל"ח. והאר עיני פן אישן המות, ל' תכליס י"ג, ד'.
לשון בה עין, ל' תכליס י"ג, ח'. ותרגם אס הארעי גלגול די במליעות מינה.

שמע נרכות דף ד' ע"ג אשר ר' יהושע בן לוי, אע"פ שקרא אדם ק"ג נמנ"ג טובה לקחתו על
שמו, אשר ר' יובי טלי קרא, רגו ואל תחמלו אמרו כלככס על מנמנ"ס ודעו סלה, ואמר רב כחטן,
אם תלמיד חכם הוא חין לדין, אשר חבוי חף ת"ח מינני ליה לטיטר חד פסוקא דרשמי כגון כידך חסיד
חד נב"ל ואס דף ס' ע"ג הנכנס לטן על מטויו אומר מטע ישראל עד ויהי אס מטע עב"ל ור"ח אס
סוף, ונמנ"ט תכליס מנמנ"ד הקודח מטע נמנ"ג אחרית יולח ידי חובתו, ערנית לא יולח חל"כ חור נביתו
ל' חס"ט, מה טעם, כדי להכריח את המנמ"ק. ותיחח נמנ"ט ויכלו (העתיקו הרקח), באנח אחד מישראל
למן, וחינו יסן עד שמעליך להקנ"ה, לא יככ עד יאכל טרף אומר ה' חלכינו ה' אחד, והמנמ"ק אומטן
אמר אס ב' הקנ"ה וחומלים עליו ועלחשים אחריו נרוך אס כבוד מלכותו ונרדחן, וכוח נמנ"ק כזה, ובקד
נמ"ד ניה וומר אחד אטע כידך חסיד, והאומרים כלילה חומרין אותו לכושרי היום, אג' נמני לה' מנמ"ס
לדך אומרים לנסקד עב"ל ונמנ"ט ג"כ נמנ"ט ח"ס' ס' חלק. וכחח אטרהחם, יס חנשים כמקורין ק"ג חלמני
ממס מנמ"ק חז"י חמ"ס חק"ג לקבל עלינו עול מלכות אשים ולהמליכו בלבב שלם, ושעות הוא חידס ממני
ק"ג אומרים נמנ"ג מיך חו אינה חלח רבות עב"ל ויהי נוסחת לראש נרכות ולחולין דף ק"ה.

ויהי געם אדני אלהינו עלינו ומעשה
ידינו פוגגה עלינו ומעשה ידינו פוגגהו:

ישב בקרור עליון בצל שדי יתלונן: אמר לוי מדס
ומצודתי אלהי אבטחדבו: כי הויה יצילך מפח יקוש מדבר
הזות: באברתו יסך לך ותחרה בנפיו תחסה צנה וסחרה
אמתו: לאתירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם: מדבר באפל
יחלך מקטב ישוד צהרים: יפל מצדה אלה ורכבה מימינה.
אלה לא יגש: רק בעיניך תביט ושלמת רשעים תראה: כי
אתה יי מחסי עליון שמת מעונה: לאתאנה אליה רעה
וגע לא יקרב באהלה: כי מלאכיו יצוה לך לשמרה בכל
דרכיה: על פנים ישאונה פדתנה באבן רגלה: על שחל
וסתן הדרך תרמם כפיר ותנין: כי כי חשק ואפלטוהו אשגבו
כידע שמי: יקר אגני ואענהו עמו אנכי בצרה אחלצו
ואכבדהו: אך ימים אשביעהו ואראהו בישועתי: אד ימים וס'.

יי מהדבו צרי רבים קמים עלי: רבים אמרים לנפש
אין ישועתה לו באלהים סלה: ואתה יי מגן בעדי בבודי
ומרים ראשי: קולי אליי אקרא ויענני מהר קדשו סלה:
אגני שכבתי ואישנה הקיצותי כי יי יסמכני: לא אודא
מרבבות עם אשר סביב שתו עלי: קומה יי הושיעני אלה
כידבית את כל איבי לחי שני רשעים שכרת: לוי הושועה
על עמך ברסהך סלה:

השביבנו יי אלהינו לשלום ותעמידנו מלבנו לחיים ופרוש
עלינו ספת שלומך ותקננו בעצה טובה מלפניך והושיענו

יהי געם יושב בסתר וכו' הוא אד על פניו ונתקן לאמר מ'ס אטעות דף ט"ו ט"ז ל
יבא נ טי פטר לכו לכו קחוי תחמי.
ה' מה רבו גם הוא טכיל אל פניו בלמוד כפידו כדלכמי אנת מוק ו' איתו אד אל פניו
ס' מה רבו וכל סטור יושב בסתר עליון עד כי חתה ס' סתמי עליון אנת טטוק.
השביבנו ברך ה' ביום וכו' טוחה נטור ס' רל"ט, גם בלמודהו ובארות חיים. וחזרים לוח
כל חזית בנה נטור כי חזיתו חיה אלת למידה בעלמא (טע"ט ס' אל"צ).

הנה לא יגום ולא יישן שומר ישראל: ג

לישועתך קויתי יי: לישועתך יי קויתי: קויתי יי לישועתך:
 קויתי לישועתך יי: לישועתך קויתי: יי קויתי לישועתך:
 בשם יי אלהי ישראל. מימיני מיכאל. ומשמאלי נבריאאל.
 ומלפני אוריאאל. ומאחורי רפאל. ועל ראשי שקינת אל: ג
 שור המעלות. אשרי כל ירא יי החלק בדרכיו: יגיע כסף
 כי תאכל אשריך וטוב לך: אשריך כגפן פריה בירכתי ביה
 כגוף כשתלי זיתים סביב לשלחנה: הנה כרכן יברך נבר ירא
 יי: יברך יי מציון וראה בטוב ירושלם כל ימי חייה: וראה
 כנים לבנה שלום על ישראל:

רגוז ואלהם מאו. אמרו בלבבכם על משכבכם ודמו סלה: ג

ארחן עולם אשר מלך	בטרם כל יציר נברא:
לעת נעשה בחפצו כל	אזי מלך שמו נקרא:
ואתחרי בקלורו הכל	לכדו ימרוך נורא:
והוא הנה והוא הנה	והוא יהיה בתפארה:
והוא אחד ואין שני	להמשיל לו להחבירה:
כל ראשית כלי תכלית	ולו ריעו ותמשרה:
והוא אלי ותי נאלי	וצור חבלי בעת צרה:
והוא נפי ומגום לי	מנת כוסי ביום אקרא:
בדו אפקד רחמי	בערת אישן ואעירה:
ועס רחי גיירתי	יי לי וליא אינא:

סקנ'ס סכר ט וכו'. רצה לא יגום תהלים קכ"א, ד'. וד"ל חף כי עת הצינה הית אעת הסכנה סנה סה
 אומר ישראל לא יגום ולא יישן וע"כ לא מילא ולא נסחך כי הוה יאמרנו טבל רע ועין האצתו תמיד מליט.
 ודעה גם כן אנו יכונה דף ל"ט (דפוס חדש). לישועתך, נרחשית ט"ט, י"ח. ויש לתמוך בזה פנים ט"ט
 א"ס דף קכ"ג, כ'. וט"ט טען א"ט והלחה וכן הוה בסודו יענ"ן גם בסוד מרכות דפוס ויניסוף. בשם
 ה', מוכיחו טבל ט' כ"ט, ויסוד התבונה או נבמדנר רנה ט' כ' דף ר"א בשם אברהם הקב"ה ד' רוח
 ובגן ד' דגלים חף כן סינע לכסאו ד' מלחמים טיכאל נבריאאל תוריאאל רשאל, טיכאל סימיט וכו' ומתקין
 ד"ס ט' ד' לרנע בתות אל מלככי סדרת תקליטין לפני הקב"ה, טחנה רלכונה אל טיכאל סימיט, טחנה
 כ' אל נבריאאל טמאלו, טחנה ג' אל תוריאאל טלכני, טחנה ד' אל רפאל מלחמיו ומכינוו אל הקב"ה
 כאלטל וכו' עב"ל ודעה גם נחרטוס חייב כ"ה, כ'. אוריאאל, סי"ו כוודק כנקודו כנקודת (דכ"ח ו', ט'. ט'.
 ס'. דכ"ח י"ג, כ'). רנע, תהלים ד', כ'. ארחן עולם לומרים סינע זה כאלחונה כעבור סינעו כדו אפקד
 רחי וכו', ודעה סה אצנתוי על תודותיו כדעה סמלת הסדר.

יז מוסמים עוד לומר ד' מוטורים רחוקים אל תהלים.
חינוך ספרעכען חוץ ספאגענדע ליער קפטיטעל חוץ תהלים, ח. ז. ו.

אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים ובדרך חסאים לא עמד
במשב לצים לא ישב: כי אסבתורת יי חפצו ובתורתו יהנה יזמם
וללה: ותה קעץ שתול על פלגי מים אשר פרו יתן בעתו ועלהו לא
יבל וכל אשר יעשה יצליח: לא יכזן הרשעים כי אסבמוץ אשר התדפנו
ות: על פן לא יקמו רשעים במושפט וחסאים בעדת צדיקים: פרידע
" בדרך צדיקים ודרך רשעים תאבד:

לפה רגשו גוים ולאמוים יהגדריק: יתוצבו מלכי ארץ ורוזנים נוסדר
יד עלי ועל משיחו: ננתקה את מוסרותימו ונשליקה מפני עבתימו:
ישב בשמים ישחק אדני ילעג למו: או ידבר אלימו באפו ובחרונו
יבגמו: ואני נסבתי מלכי על ציון הרקדשי: אספדה אלהק. " אמר
אל בני אתה אני היום ילדתיך: שאל מפני ואתנה גוים בחלקה ואחזקה
אסרארץ: תרעם בשבט ברזל ככלי יוצר תגפצם: ועתה מלכים השקילו
הסו שפטי ארץ: עברו אתי ביראה וגילו ברעה: נשקדבר סך
אני ותאבדו דרך פריכער כמעט אפו אשרי בלהוסי בו:

מוסר לדוד בקרו מפני אבשלום בנו: " מרהדפו צרי רבים
קסים עלי: רבים אמרים לגפשי אין ישעתי לו באלהים סלה: ואתה
" מן בעד כבדי ומרים ראשי: קולי אלי אקרא ויעני מדי
קשו סלה: אני שכבתי ואישנה הקיצותי כי " יסמכני: לא אידא
מדבנת עם אשר סביב שתי עלי: קומה " הושיעני אלה ביהפיה
אתלאבי לחי שני רשעים שברתי: ליי הושושה על עמקה ברכחה סלה:
למנצח בנינות מוסר לדוד: בקרא ענגי אלה צדקי בצר הדיבת
לי תעני ושמע תפלתי: בגראיש ערמה כבדי לקלפה תאחובן ריק
תבקש גוב סלה: דעו ביהסלה " חסיד לו " ישמע בקראי אלי:
תני ואל תחטא אמרו בלבבכם על משבבכם ודמו סלה: וקרו וקריצק
בסו אלי: רבים אמרים מיראנו טוב. נסה עלינו אור סגיד " י:
נתנה שמחה בלבי מעת הנגם ותירושם רבו: בשלום יתנו אשכבה ואישן
בראה " לבד לבטח הושיבני:

שיתי " לנגדי חסיד כי מימיני בלאמוט:

שמרני אל ברחקותי קד:

ויסים ידו על מצות הסתח ויאמר:

חיערוץ געמע אמן לור טהירע אעגע דים תמנד חוץ דים מצוה חוכר ספרעלע:

י' שמרי י' צלי על ידי מיני: י' ישמרצאתי ובואי לחיים
ולשלום מעתה ועד עולם: שדי ישמרני מצר הרע: שדי
ישמרני מכל חלים רעים ומחלומות רעים וממקרה לילה:

בכל דרכיך דעה יהוה וישר ארחתך: ג'.

אתה תקום תרחם ציון פריעת לחננה כירבא מועד: בידך אפקוד
רחמי פדיתה אותי י' אל אמת: אם תשוב לא תפקד ושכבת וערבה שנתך:
שמרני באישון בתעין בצל בנפיקה תסתירני: בשוב אלן אקין ברחמים:
אתה סתר לי מצר תצדני רני פלט תסובבני סלה:
סלה תסובבני פלט רני תצדני מצר לי סתר אתה: ג'.

תודיעני איה חיים שבע שמחות את פניך נעמות בימיך נצח:
י' צבאות עמנו משגבלנו אלהי יעקב סלה: ג'.

י' צבאות אשרי אדם במח בך: ג'.

י' הושיעה. המלך יעגנו ביום קראנו: ג'.

ואח"כ מלך שלחם יחד ולומר אותם ג' פעמים.

סדר הטבת הלום.

כדזה הלום ונסא עומה עליו ייטיבו בפני שלחם האוסכים אותו (ברכות כ"ה, כ'), והטבתו מהם
באשרית וחבור הלום נטחכטו כעת הטבתו. וזה לך הסדר.

הלום יחד בפני חוכיו ו' פעמים: הלמא טבא חואי:

ושנים חוכיו ו' פעמים: הלמא טבא חוית. רחמנא לשויה לטב. שבע ומין
לגור עלה מן שמיא דיר להוא טבא. ויהוא טבא. טבא הוא וטבא להוא:

ואמר הלום: הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי ותאמרני שמחה:

ושנים חוכיו: אז תשמח בתולה במחול ובתרים חקנים יהיו ותפכת

אבלם לששון ונתמחים ושמחתים מיוגנם: ולא אבה י' אלהיך לשמע אל
בלעם ויהפך י' אלהיך לה את הקללה לברכה כי אהבך י' אלהיך:

ואמר הלום: פדה בשלום גפשי מקרבלי כירבבים יהי עשדי:

הלמא טבא כל סדר נחכות דף כ"ה ע"כ ואזיל נטור ס' ר"כ וכל טו סמן ל'. הפכת, הלום
ל'. י"ג אז השבת, ירשים ל"ה, י"ג ולא אבה, דעים כ"ג, ו'. פדה בשלום, הלום ל"ה, י"ג.

ושנים לוחכיו: ופרווי יי ישכון ובאו ציון ברנה ושמהת עולם על ראשם
 ששון ושמהת ישנינו ונסו יגן ואנחה: ויאמר העם אל שאול היונתן וימות
 אשר עשה הישועה הגדולה הזאת בישראל הלילה היוי אסופל משערת
 ראשו ארצה פירעם אלהים עשה היום הזה ויפדו העם אתיונתן ולאמת:
 וילמד החולם: בוראניב שפתים שלום ושלום לרחוק ולקרוב אמר יי ורפאתיו:
 ושנים לוחכיו: ורחק לבשה אתעמשי ראש השלישים לה רייד ועמך כך
 ישי שלום ושלום לה ושלום לעזרה פי עזרה אלהיה ויקבלם רייד ויתגם
 בראשי הגדוד: ואמרתם כה לחי ואתה שלום וביתך שלום וכל אשר לה
 שלום: יי עז לעמו יתן. יי ויברך אתעמו בשלום:

וילמד החולם ג' פעמים: יי שמעתי שמעה יראתי.

ושנים לוחכיו: יי פעלה בקרב שנים חיהו בקרב שנים תודיע ברנה רחם תופור:
 וילמד החולם ג' פעמים: אשא עיני אלההרים מאין יבא עזרי: עזרי מעם
 יי עשה שמים וארץ:

ושנים לוחכיו: אליהן למוט רגלה אלינום שמרה: הגה לא ינום ולא
 יישן שומר ישראל: יי שמרה יי צלה עליד ימינה: יזכם השמש לאיבקה
 ורח בלילה: יי ושמרה מכל דרע ישמר אתגפשה: יי ושמר צאתה ובואה
 משתה ועד עולם:

וילמד החולם: וידבר יי אל משה לאמר: דבר אל אהרן ואל בניו לאמר
 זה תברכו את בני ישראל אמור להם:

ושנים לוחכיו: וברכה יי וישמרה: יאר יי ופניו אליה ויהנה: ישא יי ופניו
 אליה וישם לה שלום:

וילמד החולם ג' פעמים: הודיעני אנה חיים.

ושנים לוחכיו: שבע שמחות אתפניה געמות בימינה נצח: וילמד ילמד לו:
 לה אכל לחמה בשמחה ושתה בלב טוב יינה פי כפר רצה האלהים אתמעשיה:
 וימן החולם דבר מה לנדקה, ולוחכיו לומרם לו: התשובה ותפלה ועדקה מעבירים
 אתדוע הגזרה. ושלום עליה ועלינו ועל כל ישראל, אמן:

פרוי, ימיה ליה, ויאמר העם א"ל יד ע"ה. בוראניב ימיה כ"ו, י"ט. ורח דס"א י"ב, י"ח.
 וסודם א"ל כ"ה, ו' ה עז תהלים כ"ט, י' ה שבעה, חנקת ג', כ' אשא עיני, סוכר קב"ל.
 ודבר, נעמד ו', כ"ב חודיעני, תהלים ע"ו, י"ח. לך אכל קהלת ט', ז' חלח שמקדישים תבה לחסך
 לתם במחה ט"ט סד"ט טוחא בכל טו. וטעל א"ח סדד לך בשמחה אכול לחמה, והמטיה על יעב"ץ שהלך
 לחי, כי הוא אלא בדעת הסופקים. חשוכה, לקוח טמיע ונתנה תוקף, והוא ע"ט יחזקלני תענית סדק
 ל' ותפוחה פ' נח וכל פ' ט"ד וקהלת רבה דף כ"ו.

שי יס לו ללכת לדרך יתפלל תפלת הדרך. ומחוייב לאמרה אפילו אינו חולה ללכת כי אם משם
אחת (הוא כשעור מהלך שעה ורביעית). ואם שכח לאמרה קודם לאתו יאמרנה כל זמן שהוא בדרך ותמיד
אלא כגיע סמוך לעיר גדולה ללון בה, ומאס ואילך יאמר אותה בלא חמיטת ברוך, וכן אם דחס אינה
גדולה כשעור פרסה ואינה מקום סכנה לא יחמוס תפלתו בברוך, אבל במקום סכנה יחמוס בדרך אפילו
במחוז מפרסה. ואם חפצר לו יתפללנה מעומד. כל המתפלל קודם לאתו לדרך הקצרה שעה לו חפצו,
ועוד לתת ברכה לפני לאתו אג' ברוך לפני יס לדרך פנעיו. אין לרוך לומר תפלת הדרך אלא
פעם אחת בכל יום אהלך, חו כנוסחא.

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתולוכנו לשלום ותציענו
לשלום ותסמכנו לשלום ותנהגנו אל מחוז הפצנו לחיים ולשמחה ולשלום.
(ותחזירנו לביתנו לשלום.) ותצילנו מבף בלא אייב ואורב בדרך ומכל מיני
פרעניות הפתורגשות לבוא לעולם. ותשלח ברכה במעשה ידינו. ותתנו
לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואינו. ותשמע קול תחנונינו. כי
אל שומע תפלה ותתנון אהה. ברוך אתה יי. שומע תפלה:

והוא נ"ס ויעקב הלך לדרך ויספערבו מלאכי אלהים: ויאמר יעקב
באשר ראם מתנה אלהים זה ויקרא שם המקום הווא מתנים:

והוא נ"ס ויסעו יהי חרת אלהים על הערים
אשר סביבותיהם ולא ידפו אתי בני יעקב:

והוא נ"ס הפולאך הנאל אתי מבלדע יברך את הערים ויקרא
בהם שמי ושם אבתי אברהם ויצחק וידעו לרב בקרב הארץ:

לישועתך קויתי יי: קויתי יי לישועתך: יי לישועתך קויתי:

נ"ס הגה אנכי שלח מלאך לפניך לשמרה
בדרך ולבביאך אל המקום אשר הבנתני:

והוא נ"ס יברכה יי וישמרה: יאר יי לפני אלהיך
וידעך: ישא יי לפני אלהיך וישם לה שלום:
והוא נ"ס יהי נגס וי' יושב בסתר עליון וכו' כל הנוסחא.

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתולוכנו לשלום ותציענו לשלום ותסמכנו לשלום ותנהגנו אל מחוז הפצנו לחיים ולשמחה ולשלום. (ותחזירנו לביתנו לשלום.) ותצילנו מבף בלא אייב ואורב בדרך ומכל מיני פרעניות הפתורגשות לבוא לעולם. ותשלח ברכה במעשה ידינו. ותתנו לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואינו. ותשמע קול תחנונינו. כי אל שומע תפלה ותתנון אהה. ברוך אתה יי. שומע תפלה: והוא נ"ס ויעקב הלך לדרך ויספערבו מלאכי אלהים: ויאמר יעקב באשר ראם מתנה אלהים זה ויקרא שם המקום הווא מתנים: והוא נ"ס הפולאך הנאל אתי מבלדע יברך את הערים ויקרא בהם שמי ושם אבתי אברהם ויצחק וידעו לרב בקרב הארץ: לישועתך קויתי יי: קויתי יי לישועתך: יי לישועתך קויתי: נ"ס הגה אנכי שלח מלאך לפניך לשמרה בדרך ולבביאך אל המקום אשר הבנתני: והוא נ"ס יברכה יי וישמרה: יאר יי לפני אלהיך וידעך: ישא יי לפני אלהיך וישם לה שלום: והוא נ"ס יהי נגס וי' יושב בסתר עליון וכו' כל הנוסחא.

וְחַסֵּד אֶתְּהָה סִתְּרָ לִי מִצַּד הַתְּצַרְנִי, רְגִי פִלֵּט הַסּוֹבְבֵנִי סִלְהָ: בְּטוֹחַ בְּיָ
 עֲרִיעַד בִּי בְיֵהָ יְיָ צַד עוֹלָמִים: יְיָ עֵז לְעַמּוֹ יִתֵּן, יְיָ וַיְבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:
 יְיָ צְבָאוֹת עֲמֹנָה, מִשְׁגַּב־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סִלְהָ: יְיָ צְבָאוֹת, אֲשֶׁר־י אָדָם בְּמִסַּח
 דָּב: יְיָ הוֹשִׁיעָה, הַפּוֹלֵךְ יַעֲגֵנוּ בַיּוֹם קָרְאָנוּ:

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת. אֲשׁוּבָ עֵינַי אֶל־הַהָרִים מֵאֵין יָבֵא עֲוֹרֵי: עֲוֹרֵי מַעַם יְיָ
 עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: אֶל־יִתֵּן לַמּוֹט רִגְלֶךָ אֲלֵי־נוֹם שְׁמֶרְךָ: הַגֵּרָה לֹא יָנוּם
 וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: יְיָ שְׁמֶרְךָ יְיָ צִלְּךָ עַל־יַד יְמִינֶךָ: יוֹכֵם הַשָּׁמַשׁ לֹא־
 יִקְרַח וַיִּחַח בַּלַּיְלָהָ: יְיָ יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל־דָּעַ יִשְׁמֹר אֶת־נַפְשֶׁךָ: יְיָ יִשְׁמֹר־צִאֲרֶךָ
 וּסְאָף מִעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:

מְגִדְלֵעוּ שֵׁם יְיָ בּוֹ יְרוּץ צַדִּיק וְנִשְׁגָב: בְּשֵׁם יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִימֵינִי
 מִבְּאֵל וּמִשְׁמַאֲלֵי גְבֻרֵי־אֵל וּמִלִּפְנֵי אֹרֵי־אֵל וּמֵאֲחֹרֵי רַפְאֵל וְעַל רֵאשֵׁי
 שְׁקִינַת אֵל:

תכלתו טמחת העיר יאמר:

בֵּית יַעֲקֹב לָכוּ וְגִלְתֶּה בְּאוֹר יְיָ: בִּי כָל־הָעַמִּים יִלְכוּ אִישׁ בְּשֵׁם אֱלֹהָיו
 וְאֶתְנוּ גִלְךָ בְּשֵׁם־יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְעוֹלָם וָעַד: וַיֵּן לְחִכּוֹ לְשֹׁמֵר.

הנכנס למך קודם שיכנס יאמר:

יְהִי רַצּוֹן מִלִּפְנֵיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתְּכַנִּיֶּסְנִי לַפְּרָךְ הַהָה לְשָׁלוֹם:
 וּבְנוֹת בְּלוֹם יֵאמֶר מוֹדֵה אָנֹכִי לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁהִכְבִּסְתֵּנִי לַפְּרָךְ הַהָה לְשָׁלוֹם:
 וְכָל לְנֶפֶשׁ יֵאמֶר יְהִי רַצּוֹן מִלִּפְנֵיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁהוֹצִיאָנִי מִן־הַפְּרָךְ הַהָה לְשָׁלוֹם:
 וְכָל בְּלוֹם יֵאמֶר מוֹדֵה אָנֹכִי לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁהוֹצִיאָנִי מִן־הַפְּרָךְ
 הַהָה לְשָׁלוֹם. וְכִמוֹ שֶׁהוֹצִיאָנִי לְשָׁלוֹם בֶּן הַזִּלְכֵּנִי לְשָׁלוֹם וְתִסְמְכֵנִי לְשָׁלוֹם
 וְתַעֲזִרְנִי לְשָׁלוֹם וְתַצִּילְנִי מִכָּף כָּל־אוֹיֵב וְאוֹרֵב בְּפָרְךָ:

אזה סדר תהלים ל"ב, ו' וזוהו נקשר גדול להרע חידו' סוף ס' כ"ד. כנראה, ישנה כ"ו,
 ד' ה' ע' תלים כ"ט, י' ה' צבאות, סס ס"ז, ח' ס"ד, י"ג וכו', י' וטעם אטעית מסוקים חלק כתב
 לכן ידע סוף ע"פ ידעלתי נרכות פרק ה', ר' חזקיה כס' ר' יעקב כ' חזק כס' ר' חסי כס' ר' יחזק
 שיר, לשלם אל יסא מסוק זה זו טפוך ה' כנאות עטט טאב גו' ר' יסא כרני טן כס' ר' חסא כס'
 ר' יחזק חסר, ותכניה ה' כנאות חסרי חס' גו'. שיר למעלות, מוסור קכ"א. מגיל עו טאלי י"ח, י'.
 כס' ה' מוסור למעלה דף 576 ומכיליו אטודתס לוסר חותו לטס אטירה טי אילת כלילה. ומסודר ר'
 שרס כטלח מוסחל טיוחדת וז"ל כאיולת חס' כלילה כלח אטה (פר' חאטטאחנהגו־כעו פסאטיס) חוסר,
 פסטי אל, ומטטאלי עחיאל, ומלפני גבוואל, ומאחורי שעשועאל, שכיעה אל על ראשי. הצילתי
 ה' סמוע רע ומשטן רע עכ"ל, ונסמרים חסרים כטלחו טוד כוסחלות כטלחות כטלחיס כגון יודק
 חסרני יודק יצילתי יודק יעורני וכדומה, וכבר כטב ר"י חסידים כס' חסידים ס' ר"ס אסין לוסר כטנחות
 כטלחיס כטלח חלח יתכלל לפני הקנ"ה ככל כרניו. ביח יעקב ישעיה כ', ו'. כי כל העמים טיכה ד', ה'.
 יוד רשון, כרכות דף ס'.

סדר ברית מילה.

מלות עצה לאח למול את בנו ביום ח' ללדתו, וגדולה מלוח זו עד שאמרו עליה נאמ' אה (קל"ז, ב') אלמלא דם ברית לא כתקייטו שמים וחרץ, וע"כ באמיתים החינוך לכהכ"כ או לאחד שנתן אותו אם חייבים כל הקהל לקום מטניו וגם באעה שמוסקים במלות הברית יעמדו ובנה אג' ויעמד כל הסם ברית, ונבואו יאמרו כלם בקול רם:

ברוך הבא:

ויאמר האב בשמחה:

הגני טובן ומזון לקים סצורה עשה שצוננו הפורא יחברך למול את בני כפתוב בתורה ובקשמת ימים יפול לקם כל זכר לדתיכם: אמ"כ יקח העוהל את החינוך מן סכיתכו ויסיק אותו על הכסא, אשר הכין לתליה ויאמר:

זה הכסא של אלהיו זכור לטוב!

לישועתך קויתי יי: שברתי לישועתך יי. וכצותך עשיתי: אלהי מלאך הברית הגה שלך לפניה. עמוד עלימיני וסמכני: שברתי לישועתך יי: שש אנכי על אמרתך, במוצא שלל רב: שלום רב לאהבי תורתך ואין כמו מכשול: אשרי תבחר ותקרב ישבן תצדיק. והקבל עמי: בשבעה במוב ביתך קדש היכלך:

ויקח העוהל את החינוך מכסא אל אליה ויניחנו על נרבי הסנדק, וינך:

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וצונו על המילה: ותוסס את העלה בין אלמנותיו ויטהר לחתוך הערלה. ומיד באגטר העוהל את החתוך ונך אתי הכן את נרבה ו (ואם נפטר אתי הכן יאמרה הסנדק):

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו

במצותיו וצונו להכניסו בבריתו של אברהם אבינו:

וכשעדים יענו: בשם שנקנס לברית, בין יקנס לתורה ולחפה ולמעשים טובים: ויטהר העוהל לעשות המדיעה כראוי. ויטול את"כ את הכוס טרו וינך:

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, בורא פרי הגפן:

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, אשר קדש ידיו מבטן, וחק בשאריו שם, וצאצאיו תתם באות ברית קדש. עלבן בשכר ואת אל ח

ברוך הבא, מנה קריאה זו למד הילד מוכיחים חן ירחי והתניח גם אסדרהס ומבט הטעם כלומר המיטול לשמחה ימים בטון הבא. זה הכסא, נמקוי דר"ח סוף פ' ב"ט, עמד אליכו ונרש מלחן ירלל ומבלט, גלה עליו הקב"ה ויאמר לו מה לך פה אליכו, אשר לו קנת קנאתי, אשר לו הקב"ה לעולם אתה סקאל, קנאת בשמים על גלוי עריות אג' כינחם בן אלמטר ובחן אחי סקאל, חייך אפין ירלל עוזק ברית טילה עד אחת רוחה בעיניך, טבאן התקייטו חכמים איהו עמים טובכ כבוד למלחך הברית אג' ועלחך הברית אהר חתם חכמים הנה נח עב"ל. לישועתך, נרלאת ט"ט, י"ח. שברתי תהלים קי"ט, קס"ו. שש אנכי אה קי"ט, קס"ב ונדעס נבכת דף ק"ל על הטילה. שלום רב, אה קי"ט, קס"ה. אשרי חברך אה ט"ה ה' ולטירתו ט"ס הויאר ט' לך לך דף ט"ד, ודלה ט"ו ל"ד ט' רט"ה אות י"ג. על הטילה. להבניסו וט"ו. כשם כשנכנס וכו'. אשר קדש וכו'. אמת דף קל"ו, ט"ב. ותוספתו נרבות ט' ו'. אשר קדש ידיו מבטן, ידיו זה ילחך על אה חכמו וסיה סקודס טעמן סקודס אמולד נתקדס חנרהס בעילה, בן לפי רז"י נבטן קל"ג, ב'. חכל סוסמכות אה ונמכות דף ב"ג, ב' סידעו ידיו על חנרהס. והערוך סידס נכס רב ברית ידיו על ישבן אבינו. וחק, חוק אל טילה. בשאריו, נבשה, וצאצאיו, נכיו. חתם חתם אותם הקב"ה. באוח ברית קדש, הוא הטילה אכתוב טה וסיה לאות ברית (נרלאת י"ג, י"ח) ונקדחת ברית קדש עט"ה ובאר קדש יענה סגלך (דעיה י"ח, ט"ו) אשר נדעס על הטילה בטמחות ב"ג, ט"ב בשכר ואת, באכר הטילה. אל ח

חֲלַקְנוּ צוּרְנוּ צוּהָ לְהַצִּיל יְדִידוֹת שְׂאֲרֵנוּ מִשְׁחַת לְמַעַן בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר שָׂם
בְּשָׂרְנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יי, בּוֹרֵת הַבְּרִית:

(*) אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, קִים אֶת־הַיְלָד הַזֶּה לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ (כַּסֵּחַז סוּח)
הַטּוֹב יֹאמֵר קִים אֶת־בְּנֵי הַיְלָד הַזֶּה לִי וּלְאִמּוֹ) וַיִּקְרָא שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל פְּלוּנִי.

כַּסֵּחַז סוּחַ הַטּוֹבֵל יֹאמֵר:

אֲשֻׁמָּח בְּיוֹצֵא הַלְּצִי וְתַגְּל וְגו'

כַּסֵּמְטֵרֶה סַסֵּס יֹאמֵר:

וְתַגְּל אִמּוֹ בְּגֵן עֵדֶן בְּפָרִי בְטָנָה

יִשְׁמַח הָאָב בְּיוֹצֵא

הַלְּצִי וְרַגְל

אִמּוֹ בְּפָרִי בְטָנָה.

בְּתוֹב. יִשְׁמַח־אָבִיךָ וְאִמְךָ וְתַגְּל יוֹלְדֶךָ: וְנֹאמֵר וְאָעֵבֵר עֲלֶיךָ וְאִרְאֶךָ
מִתַּחֲסוּסֵת בְּדַמְיֶךָ. וְאִמֵּר לְךָ בְּדַמְיֶךָ חַיִּי: וְאִמֵּר לְךָ בְּדַמְיֶךָ חַיִּי: (וְנוֹתֵן כֹּאֲנֵנוּ טַחִיין
גַּם הַטּוֹמֵק.) וְנֹאמֵר זָכֵר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דְּבָר צוּהָ לְאֱלֹהֵי דוֹר: אֲשֶׁר כָּרַת אֶת
אֲבֹתָם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִשְׁחָק: וַיַּעֲמִידָהּ לְיַעֲקֹב לְחַק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: וְנֹאמֵר
וַיִּקַּל אֲבֹתָם אֶת־יַצְחָק בְּנוֹ בְּרִשְׁמֵנֵת יָמָיו כַּאֲשֶׁר צוּהָ אֹתוֹ אֱלֹהִים: הוֹדוּ
לַיְי בְּרִשׁוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ: הוֹדוּ לַיְי בְּרִשׁוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ: פְּלוּנִי זֶה הַקָּטָן
גְּדוֹל הַיְהוָה, בְּשֵׁם שְׁנַכְנֵם לְבְרִית כֵּן יִבְנֵם לְהוֹרָה וּלְחֻפָּה וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים. אָמֵן:
זֵין לַמְדוּק לַחֲתוּת וְגַם לַנְּעִרִים הַטּוֹמֵדִים אַס, גַּם יֵתֵן טַעַט טֵן חַיִּין כַּמִּי תִינּוֹק הַטּוֹבֵל, וַיִּסְלַח גַּם לְיוֹלֵדֹת
אֲטַטַעוֹס גַּם הִיֵּל טַכּוֹס אַל כַּרְכַּה:

(*) וְכִסֵּם סַסֵּס לְפָרִים כּוֹסֵסֵת זֹלֵת: אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ גַּם אֶת־הַיְלָד הַזֶּה לְאִמּוֹ וּלְקַדוּשֵׁי וְלִקְלֵ סַסֵּשֶׁהִתוּ גַּמְרָא
שְׁמוֹ פְּלוּנִי שֵׁם מְקַיֵּי. אֲמַנָּה יי אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵי כָל־שְׂעוֹר מְקַיֵּי יְהוּסִים תַּהֲרִיחַ לוֹ לְשֵׁב וְחַוּא יַהֲרִיחַ לֵךְ לְפָנָי. יַהֲרִי כַּנִּישְׁתוֹ
לְדוֹת כַּמְרָה לְאִמּוֹ וּלְקַדוּשֵׁי קַיֵּי. הַתַּחֲסוּג גַּמְרָא שֵׁם בְּנוֹ אֶדְנוּ בְּיוֹצֵא הַלְּצִי וְהָאֵם כַּטּוֹלֵם הַזֶּה תַּגְּל בְּפָרִי בְטָנָה, וַיַּחֲסוּם
גַּם הַטּוֹמֵק וְנֹאמֵר עֲלֶיךָ וְנֹאמֵר וְגו'

וְכִסֵּם סַסֵּס לֵין לוֹ אַב וְכִסֵּם סַסֵּס לְפָרִים כּוֹסֵסֵת זֹלֵת אֲטַטַעוֹס:

הַשְׁתַּלְחָה אֲטַטַעוֹס כַּמִּי וְנִתְּנִים סוֹדֵסֵם סַרָא שְׁטַטָא לְאִסְטַה יַד־רַבִּינָא הַבְּנֵן וְהַתַּקְרָא שְׁטַטָא פְּלוּנִי וְהָטַס קַמְהָ דִּי אִתְקַסִּי סַטָא דִּי
הַזֶּה עַל־דִּי טַטַח בְּסוֹדֵקָא וְקַטְסָא דִּירִיחוֹ עַל־דִּי אֱלִישֶׁט, כּוֹ יַתְסָא בַּעֲלָמָא וְדָסֵסוּ עַרְיָב, כַּסֵּמְטֵרֶה גַּמְרָא עֲלֶיךָ וְנֹאמֵר וְגו'

חֲלַקְנוּ צוּרְנוּ, אֲטַטַעוֹס אֵלֵנוּ הַכַּנּוּיִים עַשׂ'ה לְכִי וְכַסֵּר יִרְכַּנוּ אַל אַל חַי (תַּלְסִים פִּי'ד, ג') כַּלֵּה אַחֲרֵי וְלַכְּנֵי צוּר לַכְּנֵי
חֲלַקְנוּ לְטוֹלֵם (אֵס עִ'ג, כִּז') אֲטַטַעוֹס אֵלֵה הַכַּנּוּיִים אֵלֵל כַּד וְכַסֵּר, וְטַיִלָה עַנְדַּת הַכַּסֵּר הִיֵּל. וְכַסֵּר הַטּוֹסֵסֵת
אֵל חַי הִיֵּל חֲלַקְנוּ לְהַלִּיל יְדִידוֹת וְכו'. אֲמַנָּה כֵּן כַּקּוּדוֹ כַּלּוּוֹ וְכו'. כַּקַּסָה הִיֵּל (עִ'ךְ נִי'ד ס' רַס'ה חוֹת ס'). יְדִידוֹת
שְׂעוֹר, זֹרֵת יִרְאֵל הַסַּהוֹב לְהַקְבָּה, וְכו' יְדִידוֹת כַּסֵּו נַחֲמֵי אֵת יְדִידוֹת נַמְסֵי (יִרְמִיָה י'ג, ו'). וְכֵן כּוֹסֵת כַּמְרָח וְהַרִיף
הַזֶּה אֲדוֹר עַמְרָס וְכַסֵּר סַסֵּלֵכּוֹת מַיִלָה פ' ג'. אַךְ אֲכֵן יִרְחִי גוֹרֵם, לְהַצִּיל זֹרַע קַדִּשׁ יְדִידוֹת שְׂאֲרֵנוּ מִשְׁחַת וְכֵן כּוֹסֵת
הַכַּמְרָדִים. וְכַסִּי אֲחֵד מַלְתַּמִּי לְהַצִּיל שְׂאֲרִית גַּמְשֵׁנוּ מִשְׁחַת. וְכַסֵּר כַּסֵּר סוֹדֵר הַזֶּה ס' קַל'ד (כַּמְסוֹתַמִּי דַסוֹס חַדֵּ
ס' קִ'ג) מַנִּיחַ כּוֹסֵת אֲחֵרַת וְהִיֵּל, עַל כֵּן כַּסֵּר זֹלֵת אֵל חַי חֲלַקְנוּ לַעַד כֹּרְטוֹ כּוֹס כַּנּוּיִם לְקַדוּסִים לְהַלִּיל יְדִידוֹת אַחֲרֵנוּ
כַּמְרָח וְכַסֵּר אֵס כַּסֵּר זֹלֵת הַטּוֹבֵה הִיֵּל חַי חֲלַקְנוּ לַעַד, כַּסֵּו אַכְתּוֹב אֵלֵל הַמַּיִלָה וְהַקִּיטוֹתֵי אֵת כַּרְמֵי כִימֵי וְכִימֵךְ
לְחַת לֵךְ לְאִהִים וְלוֹרַעַךְ אֲחֵרִיךְ (כַּרְלִשִׁית י'ז, ז') וְכַסֵּר אֲטַטַעוֹס אֵתֵת הַכַּסֵּו וְאֲטַטַעוֹס אֵתֵת כֹּרְטוֹ טוֹה לְהַלִּיל יְדִידוֹת אַחֲרֵנוּ
כַּמְרָח כַּסֵּר כִּיֵּת לְקַדוּסִים, וְכַסֵּר יְדִידוֹת הַרְטוֹן טוֹה עַל הַכַּסֵּו אֵתֵת חַכִּיכָה טֵן הַכַּל. כּוֹרַח הַבְּרִית, עַשׂ'ה כַּמְרָח ט', ח'.
קַסֵּם אֵת הַיְלָד וְכו' מַנִּיחַו אֲכֵן יִרְחִי כַסֵּ' הַטַּנְהִיב וְהַטּוֹר י'ר ס' רַס'ה וְכַל כּוֹ ס' עִ'ג וְכַמִּיחַ ס'
לִי וְכַסֵּר אֵס וְכַסֵּר טַטַח עוֹד כַּסֵּר רַב עַמְרָס וְכִימֵי סַעֲדִים כּוֹסֵת אֲחֵרִית הַטַּחֲלַת תַּכְתּוֹלַת אֲסוֹתֵת דַּחִי
חַיֵּי לְטַר עַל תִּינּוֹק יַתוֹם. יִשְׁמַח אֲבִיךָ, מַסִּלֵי כִ'ג, כִּהֵ. וְאָעֵבֵר, יַחֲזַקֵּל ט', ו'. זָכֵר לְעוֹלָם
הַכִּסִּים קִ'ב, ח'. ט'. י'. וַיִּסְלַח כַּרְלִשִׁית כִּהֵ, ד'. הוֹדוּ לַה', הַסִּלִּים קִ'ת, א'. וְכַתֵּב אֲכֵן יִרְחִי טַטַח כַּל
יַחֲזַל כַּמְרָח מַכּוֹס דַּחֲטַרִינֵן כַּסֵּטְקַתֵּל (סוֹטָה י'כ ע"ה) וְתַרַח חוֹתוֹ כִּי טוֹב הוֹת, אַנְוֵלֵד טַטַח, וְכַסֵּר הוֹד לַכֵּ'
ס' טַטַח ס' כַּסֵּר זָכֵה לְטַיִלָה וְהִיֵּל לְהַכְּנִיסוֹ לְטַחֲוֹת עַכ"ל.

סדר פדיון הבן

ידעל אטלד לוי בן זכר וזאל צבור לאטו, אע"פ אזיט צבור לאטו, עו חיות ספליכט רען פֿלשער, זייב לפדותו. וזכר וזאל פֿטור מפדיון בנו, וכן אס האט היא בהכח או לוי פֿטור מפדיון בנו. הנא אור הנפל זילא לאזו חי או אחר בן תשעה חדשים זילא לאזו וטת אין לרך פדיון. אין הנכר לאזו לפדיון עד אענה עליו זלשים יום, וכיום זלשים וזאד יפדט מיד זלל יסע הטובה, ואם חל יום ל"א להיות צצנת או צ"ט ימתין על יום זלפדיון. והטובב לעשות פטולה כפדיון והיא פטולת טובה, ואחר צצנת הטולא מדין. וזילד מדין? האז יקח זעכע פלשים (הם ג' ברבבבב טער טאנאער לעכנג פֿפֿר"ם או ה' טאנאער אפרייטעו או ה' זילבער רבעו ארוספֿטד כפי תקנת ר"א וזילנא ז"ל) וזיטעס לכפי הכתן, או זיט לפניו כל דבר האזו ה' פלשים, חוץ טקלקעות ועבדים וזפדות ואם פדוה סעס איט מדוי. אחר זכ יקח את בנו ויתן אותו לכסן וזאמר:

אֲשֶׁתִּי יִלְדָה לִּי בֶן זָכָר וְהוּא פֶּטֶר יְהוָה:

וזאל אותו ככסן: דער כסן פֿרעגט היערזיל רען פֿלשער:

אִיזָה תִרְצֶה יוֹתֵר, בְּנֵה כְּבוֹדָהּ וְהוּא תְּמַלֵּא סְלָעִים לְשָׁנֵת תְּחִיבָתָּה בְּפִדְיוֹנָהּ?

ויקח האז את כסף המדיון כדו ויענה: דער פֿלשער ניאאט דען אָקטעגעאר חין דיה האנד חזר פֿכאן פֿרעשט:

אֲתֵּבְנִי בְּכֹרֵי אֲנִי רֹצֶה יוֹתֵר, וְהוּא לָהּ תְּמַלֵּא סְלָעִים בְּפִדְיוֹנָהּ:

וזער האז את הכרוב: דען ספריכט דער פֿלשער פֿאָנגענדע צרכות:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, יְיָ אֱשֶׁר

קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל פְּדִיּוֹן הַבֵּן:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם

שֶׁיִּבְדָּנוּ וְקִיַּמְנוּ וְיִצְעָנוּ לְאִמֵּן תְּהִי:

וימן לכסן את הכסף ויקח: פֿאָדען זיבט ער רעטן כסן דען געזל, חזב
את בנו. והכסן יאמר: ניאאט זיין קיט, דער כסן ספריכט:

בְּנֵה פְּדִי, בְּנֵה פְּדִי, בְּנֵה פְּדִי:

איה תרצה וכו' אלה ה' ומזכות מביאה בן אטורחט כל' הקדש, והדע"ל ט"ד ט' א"כ פולין כל' פדוי, ואין קידוש כי יזכר לאמרה בכל לבן שמעין.

על פדיון הבן, שיהיה, במהרה סוף פסחים. והנה הדל"ג נפ' ראשון דקדושין סמן מ"א גם הדל"ג במאסאזי סמן ר' וסמן הא"פ מביאים סוד באם האלוניס ניסת צרכה ארובה אצרכנה ככה, וזכרית אותה גם הכל ט' וזמרתם וזאל כפתר וזרת סוף פ' ט"ז וזו טוסחתה, כ"א ט"י א"ט ט"ה א"ז קדש פונד כעמי אטו ולארבעים יום חלק את אנריו מאלמים וארכעס וזמנה אנריוס ואחר כך ניסת בו כשספ בכחונ וישת בלפיו נאמת חיים, טור וכזר הלכישו וכעלמות ונידוים סכבו ככחונ טור וכזר תלכישני וכעלמות ונידוים תסוככי, ולזה לו זאלכל וזאמת דנא וחלב להכחונג בו, וזמן לו אנו מלכישם לשפרו בתוך טפי אטו וזכר לו אמירה כעמי אטו ככחונ חיים וזאד טאית פסדי ופקדפן אטרה רוחי, אטו אומרת זס בני צבורי אנו עפת הקדוש כרוך דלתי כעמי אכיו אומר זה בני צבורי הוא זלכיו טוזסר לפדותו אנאמר וכל צבור אדם ככניך חסדה, יכי רלון מלכניך ה' אלהינו זכאס אזכית את אכיו לפדותו כן מזכרו להכניסו למורה ולחפה ולפעמים טובים, כל"י ט' קדש, צבורי יארפל לפדיונס', וזמנית הדל"ג על מצה ה' וזתב אין לאמרה, וכן גם סמנה מדיחחיתו דין פֿלשער

יא מוהגים שהכהן נוטל הכסף וטוליכו בידו על ראש הבן ואומר:
 וְהָיְתָה זָרָה זָרָה חֲלוּףָּ זָרָה מְחוּלָּ עַל-זָרָה.
 יָצָא זָרָה לְכַוֵּן. וְנִקְבְּנָם זָרָה הַבֵּן לְחַיִּים לְהַזְרִיחַ
 וְלִירְאֵת שָׁמַיִם: יְהִי רְצוֹן שְׁבָשֵׁם שְׁנִקְבְּנָם לְפִדְיוֹן
 בֵּן יִקְבְּנָם לְהַזְרִיחַ וְלִהְפֹּה וְלַמַּעֲשִׂים מֵאֲבִיָּם:

וכותן הבהן את ידו על ראש הבן וערכו:

יִשְׁמַךְ אֱלֹהִים בְּאַפְרָיִם וּבְמִנְשֵׁי: יִבְרַךְ
 יי וְיִשְׁמְרֵךְ: יִבְרַךְ יי פְּנֵי אֱלֹהֵי וַיְחַנְּךְ: יִשְׁמַךְ יי פְּנֵי
 אֱלֹהֵי וַיִּשְׁמַךְ לְךָ שְׁלוֹם: יי שְׁמְרֵךְ יי צִלְךָ עַל-
 יד יְמִינֵךְ: כִּי-אֶרְךְ יָמִים וְשָׁנֹת חַיִּים וְשְׁלוֹם
 וְקִסְפוֹ לְךָ: יי וְיִשְׁמְרֵךְ מִכָּל-דָּעַ וְשָׁמַד אֲרִי-נִפְשָׁךְ.
 אֱמֵן:

ואח"כ אוכלים ואותים ואפתים, והסעודה היא סעודת מצוה.

לחצי שקל הכהן החטטה שלשים אס על חצי הכהן להחזירם לחצי הכהן, הראות בידו; אכל לרץ שיגמור
הוא בלתי בטעם איתכם, איתכם בטעמה גמורה ולא יהי בדעתו איחזירם לו הכהן.

מת הבן בחור שלשים ואפילו ביום שלשים, אין אביו חייב בפדיונו, ואם מת לאחר שלשים חייב האב
לפדותו ולתוך על הפדיון אכל לא יתן שהחיינו.

ק פטר רחם שלא פדאו אביו או שמת אביו קודם ל', מחויב הבן לפדות את עלמו כשיגדל, ואז הוא
ממנו יתן כח"ה חט"ה חקצ"ו על פדיון הבכור, וגם שרצונו; ומוהגים ט"פ שהדיל"ל לתלות בנולדו ט"פ
בקר בחור עליו בן בכור, לטען לא יבא לפדות את עלמו.

בבד שגדלו לו שלשים יום ועדיין לא יוכלו למולו מחמת דבר מעבב הטילה, אין לאחר כשכל זה
חייב, אלא לפדותו כענו, כי טילה ופדיון כל אחת עונה בפני עצמה היא ואין זו תלויה בו.

זה חתה זה זכו, יברכה ה' זכו' שזוכר עוד הראש"ל וכל כו' ואבודתם מוהגים שיאמר אותה הכהן
על הבן הסודי; וכעל התניא בס' ל"ו טניא נוסחא אחרת מתחלת, "זה הבן בכור הוא והקנ"ה
במת לפדותו שנאמר ופדויו טען חדש תפדה בערכך כסף חטטה שקלים כשקל הקדש
טענים גרם הוא, כשהיית כטעי אטך היית בראות אביך שנאטים וכראות אביך ואטך
ועבאו אמה בראותי אחי כהן, ואביך ואטך טנקאים לפדותך אמה בכור מקודש,
אכן כפונ וידבר ה' אל עשה לאמר קדש לי כל בכור פטר כל רחם בכני ישראל
באדם וככהטה לי הוא, והרי החטפים הללו יבנסו תחתיד לפדיונך" וכו', והיא נפקלה
בפדיון הספדים.

יששך אלהים, בראשית ט"ח, כ'. יברכה, בעמנו ו', כ"ד. ה' שומרך, תהלים קכ"א, ה'. כי אריך,
טל"ו נ', כ"ה. ה' שומרך, תהלים קכ"א, ז'.

צדוק הדין.

מי שחז לבית עלמין ולא היה עם תוך שלשים יום ווער חין 30 טעגען ניכט חוץ דעם בית חיים יאמר ברכה זו כבואו אנה קרוב ד' אטוה לקברים. ווער יאגט ביי'ק חיינאריטט דיעוע ברכה.

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, אשר יצר אתכם בדין, וזן וכלכל אתכם בדין, והמית אתכם בדין, ויודע מספר בלכם (בדין), ועתיד להחזיר ולהחיות אתכם בדין: ברוך אתה יי, מחיה המתים:

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע. מכלכל חיים בחדר מחיה מתים ברחמים רבים סומך נוסלים ורחפא חולים ומחיר אסורים ומקיים אמונתו לישני עפר. מי כמדך בעל גבורות ומי רומה לך מלך, ממית ומחיה ומצמיח ישועה. ונאמן אתה להחיות מתים:

ויש אהן אומרים אתה גבור עד לאחר הקבורה.

כזכרו עם הכות לבית הקברות אומרים כדוק הדין, וככל ימים אהן אומרים החזן אהן אומרים אותו, ע"כ גם כע' בלש אהן אומרים אותו. וכן כערכ בית וערב י"ט אחר תלאת אהן אומרים אותו. ויש שגם אהן אומרים אותו בקדחת ילד בלש אהן אומרים עמו: געפגט ווירד, ווירד עו ניכט געטאמקלען.

הצור המים פעלו כי בלדרכיו משפט, אל אמונה ואין עול, צדיק וישר הוא:

הצור המים בכל פעל, מריאמר לו מהתפעל, תשלים במשה ובמעל, ממית ומחיה, מוריד שאול ויעל:

הצור המים בקל מעשה, מי יאמר לו מהתעשה, האומר ועשה, חסד חנם לנו תעשה, ובזכות תנעקד בשה תקשיבה ועשה:

ברוך אתה, דלה כמ' תולדות חיים דף ס"א. אשר יצר אתכם, ברכה זו הלא היה כעס' ברכה דף ג"ב והוכיחה סרי"ף עם, וסר"ג, ורע עמדם במדור, והסמ"ג עה"ן כ"ו, וברעכ"ס הלכות ברכה סדף י', וסמ"ק ס' קע"ח, ועוד ח"ס ס' רכ"ג, ודוקח ס' אע"ג, וסכל בו סמ"ן ס"ו, ולטורח"ס הלכות ברכה אע"ה, הלא אלוים טעמיים נמדד הלשון וכל אחד יא לו תוסס טיודת אע"כ גם הסדורים אינם אים במסכתה, יראה גם כיוסף אהן קטן סמ"ס. ויסוד הכרכה הוא עולטר הטענה בלכות סוף ס' ד' על כרחן אתה נולד ועל כרחן אתה חי ועל כרחן אתה מת ועל כרחן אתה מתד לתן דין ומסנן וכו'. וידע מספר כלכם בדין, כן נאמרה"ס אהן קסה חסד טלת כרחן לטורח"ס ונאמרה"ס דבריהם דבריהם סוף ו' וסרי"ף אהן עמס לוקחה טוסחה ואת לא נאמרה עם טלת כרחן וק גם סכל ט לט גרם לב גם נמדד ברכות דמים וינלית חסד טלת כרחן. הצור חסיה, וכו' תכלה זו אהן לטונה סוף סמוקי הטקילה אנה צדוק הדין, כי מלחיקים נה אה דמו אל הקנ"ה, וכבר נאמר טעמיהם נגמלה ע"ו דף י"ח וספרי ס' הלוינו ומעמד רבה ס' ח' דף דכ"ו, וכבר תכלה זו גם סוף טעמיהם כפי הטעמים האונים וראה כמ' תולדות חיים סוף ס"ג והלכה הצור חסיה, דברים ל"ג, ד'. ובמעל, ונאמרה"ס משה וספרי ס"א כ"ו, ו' מי יאמר לו מה העשה, קבלת ח', ד'. האומר ועשה, כמ"ו נאמר ועשה, הנעקד כשה, ילחק חנינו, הקשיבה, דניאל י"ב, י"ב.

צדיק בכל דרכיו הצור תמים, ארך אפים ומלא רחמים.
תמלנא וחוסנא על אבות ובנים, כי לה ארון הסליחות
והרחמים:

צדיק אתה יי להמית ולהחיות, אשר בידך פקדון כל
רוחות, הלילה לה זכרוננו למחות, ויהיונא עיניך ברחמים
עלינו פקוחות, כי לה ארון הרחמים והסליחות:

אדם אם ברשנה יהודי, או אלה שנים יהיה, מה יתרון
לו, בלא הנה יהיה. ברוך ה' האמת, ממות ומחיה:

ברוך הוה, כי אמת דינו, ומשוטט הכל בעינו, ומשלם
לאדם חשבונו ודינו, והכל לשמו הודיהו יתנו (כ"ה וכל אשר
ישקם בו, הודאה יתנו לך במקונו):

ידענו יי כי צדק משפטך, תצדק בדברך, ותזכה בשפטך,
ואין להרהר אחר מדת שפטך, צדיק אתה יי וישר משפטך:
ה' אמת, שופט צדק ואמת, ברוך ה' האמת, שכל
משפטו צדק ואמת:

נפש פלחי בידך, צדק מלאך ימינה וידיך, רחם על
פליטה צאן ידיך, ותאמר למלאך הרה ידיך:

גדל העצה ורב העלילה אשר עיניך פקוחות על כל
ידי בני אדם, לתת לאיש כדרכיו וכפרי מעלליו:
לתיד ברישר יי, צורי ולא עולתה בו:

יי נתן ויי לקח, יהי שם יי מברך:

והוא רחום וכפר עון ולא ישחית, והרבה להשיב אפו, ולא
יעיר בלחמתו:

כדן פקדון כל רוחות, ע"ה תהלים ל"א, ו' וקו"ף פקדון רמה בטור הסמיכות, דונמת ידליו מינים
(תמים ב"ח, ס"ה) מן קליו (טעיה י', כ"ב) ובתקוהו לנב (תמים ב"ח, כ"ח) מן השחית (זכיה י"ב, ד').
משוטט הכל בעינו, ע"ה זכיה ד', י' ודה"צ ס"ז, ס"ו. והכל לשמו הודיה יתנו, במקום לאן זו יס
במחלות אצרות, וכל אשר כמותו הודאה יתנו לך בטעונו" וכו' יתכן יותר לשון סחורו. תצדק בדברך,
ל' תהלים ב"ח, ו' צדיק אתה, סס קי"ט, קל"ז. וע"כ משפטך מלח י"ד. נפש כל רח בידך, ע"ה
ל' י"ב, י' צדק מלאך, תהלים ט"ח, י"ח. ותאמר למלאך, ע"ה א"צ ב"ד, ס"ז. גדל העצה, יטוה
ל' י"ב. לתיד כו, תהלים ל"ב, ס"ז. ה' נתן, ח"ו א' ב"ח. ותיו' ק"ה כמות ככל ס"י, ומה שמקמת
הטעם אחרונים מדעם וק"ו ומטוק עליו, "קטן כו"ק" ח"ו חלח טעות, ולוחו אכילו קטן הוא טיחוקת
ל' ס"ו טעות עט"ק וטבלול דף ס', ור"ח תולדות חיים דף ס"ד. והוא רחום, סס ע"ח ל"ח.

קריש לאחר הקבורה.

אחר קבורת המת מרחיקים ד' אמות מבית הקברות והיתומים אומרים קריש זה, והקהל אומרים עשהם עד ויקרה. וכימים אפן אומרים תחנן אפן אומרים אותו.

ותגדל ויתקדש שמה רבא בעלמא די הוא עתה לאתחדתא ולאחיארו מתיא ולאסקא יתהון לחיי עלמא ולמבנא קרתא דירושלם ולשכללא היכלה בניה ולמעקר פלחנא נברארו מדארעא ולאתבנא פלחנא דרשמיה לאתרה. וימליך קדשא ברין הוא במלכותה ויקרה בתיכון וביומיון ובתי דיכלבית ישראל בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמן. **יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיה.**

יתברך וישתבח ויתפאר ויתרמם ויתגשא ויתחדר ויתעלה ויתהלל שמה דירקדשא. ברין הוא לעלא מן פלברכתא ושירתא תשבתתא ונחמתא דיראמירן בעלמא. ואמרו אמן: **ח' יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם: יהא שלמא רבא מדשמיה וחיים עלינו ועל כל ישראל, ואמרו אמן:**

ח' עזרי מעם יי עשה שמים וארץ: עשה שלום במקומי הוא ברחמי עשה שלום עלינו ועל כל ישראל, ואמרו אמן: **ח"כ תולין עשבים וחוקין לאחוריהם ואומרים ויצו.** וכאפן אומרים תחנן אפן תולין עשבים.

ויעצו מעיר בעשב הארץ: (תייגע ומגעו) **זכור ברעפר אנחנו:** אחרי שכלו מבית הקברות יחלו יריסם וילטרו: **דמן ונקטט ממן ויד ריח הקרע חונד ומגט:**

בלע המות לנצח ומחה אדני יהוה דמעה מעל פלפנים ותרפת עמו יסיר מעל פל הארץ כי יי דבר: ויזכירם ג' פעמים ואומרים ויהי נתנם וכו'. **ושלח לנחם חכלים ולדבר על לבם דברי נחומים.** וכאפטר מן החבל יאמר: **המקום ינחם אותך (ולרבים אתכם) בתוך שאר אבלי ציון וירושלם:**

יתגדל, סבת קדים זה מניחו הדמנ"ס לאמרן אחד הלמוד נעדרת ונחגדה וכן הוא גם לפי טמ' סוסדים סוף פ' י"ט, אטנם הסנהג אפן לאמה אל אחד קטרת המת, והספרדי' אומרי' אותו גם כ"כ. בעלמא די הוא עתיד לאתחדתא, מן ספרדי' חכמו וכן גרסת הלגט ני"ד ס' ע"ו. וטמ' רב עמרם גורם בעלמא דהוא עתיד לחדתא. והדמנ"ס גורם דעמיד לחדתא עלמא, וכן סנהג הספרדי; וההנדל כי לכוסחאות החזרות הסעל נסיעל למתא ומוסב על הקב"ה סוף עמיד יחד את העולם, ולנוסח סלנו הסעל בהתפעל ומוסב על העולם, שעמיד יחד העולם. ולאחיארו, ולהחיות וכו' למוקד הסעל אל ארמית וכן גרסת ר' עמרם ופסודרה' והלגט. ולאסקא יתהון, ולהעלות אותם, וכן הוא כבי' ושיק' קרתא, העיר. ולשכללא מן כבי' וכן כמ' רב עמר' וטרמנ"ס ולסודרה' וכלגט וספרדי' הספרדי' וכו' למוקד כשו נעדרת ה', ג' ט'. בגור, כחובה, ר"ל בעיר ירושלים. וכבי' אפן טלת בגור גם כלגט איננה, גם הספרדיים אפן אומרים אותה אפן הם אומרים ולשכללא חילא, וכן הוא כמ' רב עמרם, והדמנ"ס גורם ולשכללא היכלת קדישא. פלחנא נברארו, עבודה זרה וכו' שבתוך ואת רוח הטומאה לעביר מן הארץ (יכריח י"ג, כ'). ולאחבא, ולהשיב. לאתרה למוקטט. והספרדיים אומרים להודיע חיים ויקרה. ויצו, תהלים ע"ב, ט"ז. זכור כי, ט"ז, י"ד. בלע המות לנצח, כן דבר ה' ע"י נבילוי ישיה (כ"ה ח') וכאפטר מן יעבה כחובה כייטו אפן.

הסליחות

לתענית שני וחמישי ושני.

הטעם להתענות כיום כ' זה' וכ' אחרי סוכות ואחרי פסח ולומר סליחות נחזרת שנה עברה. וכתב
הר"ל שמתענים במרחצון כ' ה' כ' בסוף החודש קודם ר"ח כסלו, ובא"ר בחגגת החדש קודם ל"ג בעומר.
כן מנהג לשכנו לקבוע תעניות הללו שני האחרון במרחצון קודם ר"ח כסלו, וכי האחרון בא"ר
קודם ל"ג בעומר. ובמדינות פולין הטענה להתענות במרחצון כ' ה' כ' הראשונים שלאחר אמת ראונה אחרת.

סליחות לתענית שני.

ה'ן חור אמנה עברה עד מחל לנו סלכנו כי פשענו, ואמ"כ נמחילים כחן.
דו חן וישערהקלם דמו שסנה עשרה ביו מחל לנו סלכנו כי פשענו, דמו ויידר היער מיט סלח לנו הנגעלם:גען.
קדלנו אקינו כי ברב אולתנו שגינו. בחל לנו מלכנו כי רבו עונינו:
אל ארך אפים אלה. ובעל הרחמים נקראת. ודרך תשובה הורית:
עלת רחמך וחסדיך. תזכר היום ובכל יום. לזרע ידיך: תפן אלנו
ברחמים. כי אלה הוא בעל הרחמים: בתחנון ובתפלה פנה נקדם.
בידעת לענו מקדם: מדרון אפה שוב. כמו בתורתך פתוב: ובצל כנפיך
נחיה ונתלונן. כיום וידך בבעני: חיו תעבר על פשע ותקחה אשם.
כיום ותתעב עמו שם. תאזין שועתנו ותקשיב כמנו מאמר. כיום ויקרא
לשם יי: ושם נאמר

הטעם להתענות כ' ה' כ' אחרי סוכות ומסח, והטעם בעומר כי ימי פסופד הש ימי עמנה וסמחה
ה' לחם אלא שחן הסמחה היתה נלו ליד עמנה ומתענים לכפר עליהם, וספן לזה נכתוב ויהי כי הקיסו
יהי הסמחה וגו' והעלה שולת סמפר כלס כי אמר חיוכ אולי פמלו בני (אח"כ א' ה'). ובכונות אלו
אלה כ' ימים חין לחוב לעברה גם נחמכה חין לחוב כי חו בני חדם חונס סנויים סמלחכתם (חוסמות
קדמן ס' א' ועוד א"ח ס' תכ"ח). ועוד טעם אחר, שבכיל אחר פוכות ומסח האור סמחה גומו של
חם נחלכ בעבור כי לא הודל עדין נאותו אור, ע"כ מתענים ומתפללים אחרת הקנ"ה חת גופו
(טעם טעם ס' תמ"ו). ועוד טעם אחר כס' תמידים (ס' רכ"ו) ומכילו גם הסדוכי לתענית ס' תתק"ע)
ה' חלו סמעות בכיל הנשאים הן ומתענים במרחצון בעבור חרה אורה על הודעים לעברה, ובא"ר אל
גלף הסמחה בדמון וזיקון. וטה אמתענים ככ' וס' דוקח הטעם בעבור אהס ימי רטון, כי כש"ה טעה
נקב לחות אחרות עלה כיום ה' וידר כיום כ' (טור א"ח ס' קל"ד). ונמלא בעדש לר ס' י"ז ויהי
הטעם הכבול לפליטה, אחר ר' הושע, אע"פ שנאלר לפליטה סתמנלים היו עלינו כמי ומתענים. ובסוף
גלת תענית, עוד גזרו רבותינו איהו מתענין ככ' ונה' טמני ג' דמרים על חרפן הכית ועל החורה סמרת
על חלל הכס, ולעמיד לכוז עמיד הקנ"ה להסכס לבזון ולסמחה.

לרע ידיך, לרע אברהם, נקרא ידך, וכמו אדרס חול' פה לידך נבית (ירמיה י"א, ט"ז) על
אברהם פניו (מנחות כ"ג ע"ג). כהרעה, כמו סהדעת, וחלה למעלה דף 216. וכן נאמט כמי כ"ז
הטעם קמו שדורעת, וכאלר היא גם נאל סלך יוסב לענו, למטה רכיו, אחר הודיע לו סקנ"ה סוד
סמחה סתמלנו יראל ויסלחו עחילה טחח סקנ"ה ובחזית' בעד' ר"ה דף י"ז, כ"ו. כמו בחורוץ בחוב.
אח כ"ג, י"ה. ותקשיב פדני: הן ככ"ו ונכו. ויקרא, סמות ל"ד, ה'. ו' ז' ט'.

ויעבר יהוה : על פניו ויקרא .

י"י אל רחום ותנון ארך אפים ורבה חסד ואמת: נצור חסד לאלפים
נשוא עון ופושע וחטאיה ונגרה . וסלחת לעוננו ורחמא רבנו ונתחלתנו:

סלח לנו אבינו כי חטאנו . מחל לנו מלכנו כי
פשענו: כראתה יי טוב וסלח ורבה חסד לכל קראיך:

הושיעה יי ברגמר חסיד כירפסו אמונים מבני אדם: לולי יי
שהיה לנו בקום עלינו אדם: אזוי חיים בלעונו בחרות אפם בנו:

ברחם אב עלבנים תרחם יי עלינו: ליי הושועה על עמך ברכתך
סלה: יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם
בוטח בך: יי הושיעה המלך יעגנו כיום קראנו: סלחנא לעון העם הזה
כגדל חסדך ובאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה: ושם נאמר .
ויאמר יי סלחתי בדברך: תטה אלתי ואזנה ושמע פקח עיניך וראה
שממתינו ותעיר אשר נקרא שמך עליה . כי לא על צדקתינו אנטנו
מפילים תחננונו לפניך כי על רחמיה תרבים: אדני ושמועה אדני סלה
אדני הקשבה ועשור אל תאחר . למענה אלהי כי שמך נקרא
על עירך ועל עמך:

חלצי כחחיים יצחק הקטן ברבי שאיר חוק ואמץ . ואנו קלת חרוים עפני דרכי גלות .
אלתינו נאלתי אבותינו .

ישראל עמך תהנה עורכים . שהם מצרים ולהושע צריכים . צוריהם
עליהם על מאריכים . כלזואת הגיעתם ושמן מברכים: חל ומבאוב
להבתב לא נמסר . עלובים מפער ותיתם מהם לא הוסר . קחש בידך
לפתח מסר . באפנותה הנקיה ולא באפנות בשור: הלובש צדקה וזו
במעיל עטירה . וממברה עצמה מתקן רטייה . קומם ערתך מנסילתה
המטויה . בבדך הגדל ובדקעה הנטויה: טועים האומרים נחלתך לתבל .

הושיעה ה' תחלים י"ג . ב' . לולי ה' קב"ה . ב' . ג' . כרחם אב . ל' תחלים ק"ג . י"ג . לה' הושועה
סס ג' . ה' צבאות . סס ט"ו . ח' . ס"ד . י"ג . כ' . י' . סלח נא . נטדנר י"ד . י"ט . וב' . הטה אלהי
דניאל ט' . י"ח . י"ט .

שהם סערים . אר לבס . טל' אזה עמיה (יעוים ט"ח . י"ח) . כל זאת הגיעתם וכו' . עד"ס כל זאת
נלחתי ולא אכחשך ולא שקרתי כדחתך (תחלים ט"ד . י"ח) . להבטב לא נמסר . כלוער החלי והטובות הם
גדולים כל קד מ' כי לא יוכלו לכתוב אותם כולם על ספר . וזוהם סהם וכו' . בן עב"י . ופירוש עלובים
הם סנערתם וכל ימי חייכם לא תומר העלמן והטוין עהס . באפנותך . ר"ל כמדתך . עטויה . ל' לניסה
כמו טויה אור בלילה (תחלים ק"ד . כ') . רטייה . טויר והתנחל כל' עאכס כמו פתוירן רטיה (בדק
ק"ג . ע"ג) כשטוח רטיה (סגט ט"ב . כ') . בבדך הגדול . זכרים ט' . כ"ט . טועים האומרים . כנ"ל לחבל .

בבדך להמיר ובתקבל להתחבל. גמורת מדרבך ותרו לקבל. ויראתך
 תקדושה לנשוש ולנבל: באהבתך ובחמלתך מנשא ומנטל. עצתם תסכל
 ומחשבתם תבטל. רוח הנרות מביניהם הטל. ומלאך אכזרי רחח וטלטל:
 בעבור כבוד שמך ושם קדושה חמהלל. גוראות הפלא לבל בגוים יתחלל.
 ועצי רעה תוליד שולל. ובהם תעולל באשר כי נתעולל: מקים מעפר
 דל ואביון מאשפיה. בגסתך אל תתן לבלה ולחרפה. אם בפקודיך
 מתעצלה ומרפה. על כל פשעיה אהבתך תרו מחפה: יתרה חבתם
 לפניה אדוני האדונים. בין כך ובין כך קרואים לך בגנים. רחמיה יקדמוני
 אלהי עליונים ותחתונים. טרם ישטפונו הפנים הידונים: מן חפצי קרבתיך
 על בלהבאות. החישה לנו ישועות הנבאות. קדוש עשה עמכם לטובה
 אות. חזק ואמין גואלם יי עבאות:

אל מלך. יושב על כסא רחמים. מתנהג בחסידות מוחל עונות עמו.
 מעביר ראשון ראשון. מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים. עושה
 צדקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם תגמול להם: אל שחוריתנו לומר
 (מדות) שלש עשרה. וקרלנו היום ברית שלש עשרה. כמו שתודעת
 לענו מקדם. וכן פתוב, וירד יי בענו ויתעב עמו שם ויקרא בשם יי.
 (שם נאמר)

ויעכר יי ער פניו ויקרא

אל רחום ותנון ארך אפים ורחימך ואמרת: נצר חסד לאלפים
 נשא עון ופשע וחסארה ונקרה: וסלחת לעוננו ולחטארתנו ונתת לנו:
 סלח לנו אבינו כי חטאנו. מחל לנו מלבנו כי פשענו:
 בראתה אדני טוב וסלח ורחימך לבל קראך:

לכסות. מנשא ומנטל, עש"ה יטעיה ס"ג, ט'. תגרות, מריסה, טל' חז"ל אתי מערה בניתי (כ"ט כ"ט), וכן
 עתה מלון תרענו טגרי תגרה (טעלי ע"ו, י"ח). יעצי רעה, עש"ה חיוט י"ב, י"ו. מקים מעפר, תכלים
 ק"ג, ו'. בוסתך, עמתך. מרפה, טכסה, ול' טעלי י', י"ב. יתרה חבתם, ט"פ טעסה חטת ג', י"ח. בין
 מ ובין כך, כלומר כן חס עשים לטובך כן חס עוברים אותו ט"ט טיך חס. תמים הידונים, תכלים
 ק"ג, ט'. ובני לגרות הגדולות. חפצי קרבתיך, נכל הסלחות הנלות עליכם נכל חלכ קרתך יחטבו.
 יושב על כסא רחמים, ל' גמרה ט"ו דף ג', ע"ב. מתנהג, כחוקי ובר חדש דף כ"ג גרם ושתנות.
 מחל עונות עמו, כחרי טעור כ' ס' ט"ג גולם בוהל לשינות עמו ישראל. מעביר ראשון ראשון, ל' גמרה
 ר"ב דף י"ו. למפזים הלמד בשב"ל וחי"ת נפתח וחי"ת דגוסה וכולה כרנו טן ספ"א טהא עם חולד לטוסה
 חל, כמו דעים ותמלים (נראשית י"ג, י"ג) חנשים תמלים (נמדנד ל"ב, י"ד); ונמחר יסן טלחתי לחיפאים.
 תבול לרם, כן הוא כבי"ו ומדויק, וטיקד. ונמחרי ספרד הטוסחל, ל"א כרעתם להס גוטל, גם סוף נכון.
 אל שחוריתנו, כן כבי"ו וכל"ל, וגם נמדורי ספרד הכוסחל תוריתנו, וכן הוא נמדור רב עמרים. וטה אנסדורי
 חטבו אנסתם תורית לנו לא טוב הוא טהכלוכי הלשון. וכו סתנו, כן הכוסחל נכל ס"י וכ"י גם נמדור רב
 טתם ונב"ל. שם נאמר ויעבר וכו' כן נכל כ"י ארזיתי גם נמדורי ספרדים וכן הככון וכוה פולח הסירים
 ע"ה ל"ג נמסוק וירד ה' עם מאמר ויעבר ה' וגו'. כי אחרה, תכלים ס"ג, ס'.

נְשָׂא לְבַבְנוּ אֶל־כַּפָּיִם אֶל־אֵל בְּשָׁמַיִם: תְּבוֹא לְפָנֶיךָ אֲנִיכָת אֲסִיר בְּגִדֵל
וְרַעַף הַחֵטְר בְּגִי הַמּוֹתָה: לְאֲדָנִי אֶלְהִינֵנו הַרְחֵמֵם וְהַסְלִיחוֹת כִּי מִרְדְּנוּ בוֹ:
כרחם אב וכו' עד על עירך ועל עמך (דף 590).

ע"פ א"ב, וכל נחיו כעלי ד' חכמים.

אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל גְּדוּל נִוְדַעְתָּ. אַתָּה יי אָבִינוּ אַתָּה: בְּכָל־קְרָאֵנוּ
אֲלֶיךָ קָבַבְנוּ. רַם וְנִשְׂא אִמָּה בְּקִרְבָּנוּ: גְּמַלְתָּנוּ טוֹבוֹת גַּם בְּחֻבֵינוּ. לֹא
בְצַדִּיקוֹתֵינוּ וּבִישָׁר לְבַבְנוּ: הִוְדָנוּ גַם כִּי זָנַחְנוּ. גְּאֲלָנוּ כִּי עַבְדִּים אָנַחְנוּ:
הָנֵנוּ בְּשׁוּגֵינוּ עַד דָּבָא. וְהִתְקַצַר גַּפְשׁ לָךְ מִחֶבְהָ: וְאַיִה חֲסִדֶיךָ הַרְאֵנוּ
עַמָּנוּ. מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם נֶאֱמָנוּ: זַעַף נִשְׂא וְתַשׁ בְּחָנוּ. יי אֶל־בְּאִפְקָה
תּוֹכִיחֵנוּ: חֲלַחְלוֹת רַבּוֹת כְּלוּ בְּשִׁרְנוּ. נָא אֶל־בְּחִמָּתְךָ תִּיִסְרְנוּ: טוֹחַ
הַפְּרוֹת אֵין לְהִסְפֵּר. אִיִּה שִׁקֵּל אִיִּה סִפֵּר: יִדְעֵנו צוּרְנוּ כִּי פִשְׁעֵנוּ. אֲמַת
עֲשׂוֹת וְאַנְחָנוּ הִרְשַׁעְנוּ: בְּעַם יוֹסֵפַר וְהִרְזוֹן יִחַדֵּל. כִּי קִטּוֹן יַעֲקֹב וְדָל: לְחֵץ
יוֹסֵב וְעַל יִחַבֵּל. כִּי כָשֵׁל בַּח הַסָּבֵל: מִנְתָּ מִדְּתָנוּ לֹא תִגְבֶּה. כִּי נִשְׂאֲנוּ
מֵעַט מִהִרְבֵּה: גַּתֵם עַל הַרְעָה לְאִי־פִתְחָךְ. מִטָּה כְּלָפִי חֲסֵד אֲמַעֲוֹתְךָ: סִלְחָנוּ
אִם־שׁוּגֵינוּ עָנוּ כְּנוּ. עֲזָרְנוּ כִּי עָלֶיךָ נִשְׁעָנוּ: עֲרַפְנוּ כִּי לָךְ לְהַשְׁתַּעֲבֵד.
לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אִתְּךָ וּלְכַבֵּד: פּוֹקֵדֶיךָ קִדְּשׁוּ צוּם לְקַבּוּעַ. וְדַעְתֵּם קִצְרָה
צַרְבָם לְחַבְּעַ: צָקוֹן לְחַשֵּׁם לְפָנֶיךָ תִּסְא. לְחַתֵּל לְאִישׁ גִּנְעוּ וּמִכְּאוֹבוֹ:
קוֹל יַעֲקֹב נוֹתֵם מִתְּהוֹמֹתֶיךָ. תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם מִכּוֹן שְׁבַתְךָ: רִוְדָה רִוְדָךְ
בְּאֵף תִּבְלָה. שְׁנַת שְׁלוֹמִים לְרִיב צִיּוֹן תִּגְלָה: שְׂרֵת וְהִדָּת מִנְעַר קִנּוּתָנוּ.
אֵל תִּשְׁלִיכֵנוּ לְעַת וּקְנִתָנוּ: תַּעֲזֵנוּ לְשׁוֹמְאֵל יִמִּינְךָ תִּתְקַרְבְּנוּ. כְּכִלּוֹת כִּחְנוּ

נשוא לבבנו, חובבינו, נ' מ"א. תבוא לפניך, תכלים ע"מ, י"א. לאדני, דמשל מ', מ'.

אלהים בישראל גדול נודעת, מ"ה תכלים ע"ו, ב'. רודנו, סק"ב, ע"ה שר מ', י'. עד רמא
נחנו נשחיתנו עד דבא וסמלות חת, וחקצר נפש, יראל הטחכה לך נכסה קמרה, ועף, ועם וקף כח
עלינו, וחש כחנו, נחלש כחנו, מל' טמח כחו אל חס (ססדדדן כ"ו, ב') תגז כחו (סס ל'). פנחח
כ"מ, כ'. תפחה מ"ו) טחיס כח אל טעלה (ספרי חלוינו ל"ג, י"ח.) ה' אל באסף, תכלים ו', כ'. נא
אל באסף, ס. איה שוקל, יטעס ל"ג, י"ח. אכח עשית, נחטיס מ', ל"ג. כו קטן יעקב, ע"ה טטוס ו', נא
ה'. לחץ יוסר ועול יחבל כן כב"י, ופירוש יחבל, טונה. כי כשל, נחטיס ד', י'. לא תגבה, אל תחנע משנו
כטח חטאינו, תגה, מל' גביח טחוב, כנלחן טחודין מדי (לכות מ' ג'), וכן ועכא לוחו טחנתם ועמך
טחיס (דעיס כ"ג, י"ט). כי נשארנו, ידעיס מ"ג, כ'. לאיסתך, תולד לישראל ע"ה שר ו', ד'. אמנחך,
דדן כן סוף להטות טחלונים לנגד סחמד טחוי סחמד נטרם, וע"פ נטרם ל"ה דף י"ו ודן חמד טטה
כלפי חמד. לאהבה ויראה אוחך ולכבוד, כן כב"י. פוקדך, חוכרים לוח טך. קדשו צום, ל' וכן כח
יחל כ', מ'. דעחם קשרה, ל' נטרם נכוח כ"ט, כ'. וד"ל חיס ידעיס מה טוח לסס ועס יקף,
לכן חסל לפניך חמלתם ולתם חדע לתם לכל חיס כנרבו. צקו לחשום, טחיסת לנטס כחטלחם, וד' ספיה
כ"ג, מ". לחחל, לחטוב טחמן וכחחל לת חחחל (יחוקל מ"ג, ד'). חשטע, מ"א ח', מ"ג. ענח שלוסים,
יטעס ל"ד, מ'. שרת, מל' חלרט וכל קחח (כחטער כ"ג, מ'). ורדח כחו ידח, ועירוזו כחנח עליס
ידח נקטת לוחס לך לנטס כחטרינו וח"כ כי כנע יראל וחוכנס (כוכט י"ח, ח'). וכב"י חיס סחב
אחלכ שיק וסחחחח סעגיס וסוקן אד ודח. אל חשלוכנו, מל' תכליס ע"ה, ט'. ככלוח כחנו, א.

סליחות לתענית שני

ידתם כבושי פנים. השומעים תרפתם ולא משיבים ועונים. נצח מקיים
 לישעו ונשענים. כי לא כלו רחמי בכליון: אולי יחוס עם עני ואביון. אולי ירחם:
 אולי ירחם יחלץ עני בעגיו. הבושו יתיר מארץ שביו. יגהה מזורו ויחבש
 חליו. צעקתו ישמע ויחיש יום פדיון. אולי יחוס עם עני ואביון. אולי ירחם:
 אל סלך יושב וכו' עד לכל קראך.

זכר רחמיה יי וחסדיה כי מעולם היתה: זכרנו יי ברצון עמך
 שקדנו בישועתך: זכר עדהך קניית קדם נאלת שבט נחלתך הר
 ציון זה שכנת בו: זכר יי חבת ירושלים אהבת ציון אהשכח לנצח:
 אהה תקום הרהם ציון ביעת להננה כירבא מועד: זכר יי לבנו
 אדום את יום ירושלים האמרים ערו וערו עד היסוד פה: זכר
 לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם בקד ותדבר
 אלהם ארבה את זרעכם ככוכבי השמים. וכל הארץ הזאת אשר
 אמרתי אמן לזרעכם ונחלו לעלם: זכר לעבדיך לאברהם ליצחק
 וליעקב. אלהפן אל קשי העם הנה ואל רשעו ואל חטאתו:

כאם מילה כחזק טן הימים אלוטרים סליחות ווען חיינע בריח מילה חיוט, וויר
 פוטרים כחן פוטון זה קודם זכר לנו בריח אבות. חיער דיטוער פוטון חייגעטפאלטעט.

טעקלו ג' ג' תנועות, וסס מחזרו יצחק חמוט כחרון הרלחון.

יה איום, זכור היום, ברית לשבעת תמימיה, ציר אורח אשר ארת
 חפת דת נאמה. קדוש יעקב. חיש לנקוב, שמותינו ברחמיה. זכרנו יי
 ברצון עמך: ברית נפקד, אשר נפקד, להעלות לפניה. בשה נאפרי, וגם
 נמסר, עשות הטוב בעיניה. רצה ורעו, ודון גועה, בעת פואם פדינה. ואם
 חובם, ענה כם, עשה נא למען שמך: זכרנו יי ברצון עמך, לפודה, וגם חודה.
 ישראל לך מקרא. אשר חלם, יהו סלם, בפרום לו הורה. אל אחד, הלא

ידתם עם כבושי פנים, ודל'ק. כבושי פנים, שבוים פניכם נקרקע טפמי הנטה, ול' חכמים הם
 (סנהדרין י"ג, ע"ג). השומעים תרפתם ולא משיבים ועונים, תפס כל' הגמול שנת פ"ח ע"ג וזה
 מקיים לישעו ונשענים, כן כו"ו וכסון, ור"ל תמיד מקיים לישועתו וכשענים עליו. כי לא כלו רחמי
 חובה ג', כ"ב, וטה אומר בכליון, ר"ל לעולמים לא יכלו רחמי טעמו, ואף אם זכות חנות תטה, ט"ג
 רחמי מרחים ולא כלו. יחלץ, יולת ויולת את העני, טל' למען יחלצון ידידיך (תהלים ס', ו'). חבושה,
 אפורה, טל' חן החנוט טחל את עטמו טחית האפורים (ברכות דף ה', ע"ג). יגהה מזורו, ידען טחית,
 ול' כווש ט', י"ג, חבושה, טל' ולא חכה (ישעיה פ', ו'). ויחיש, יחיש חיש טחית יום טחית טן
 טחית. וטל' עת פדיון.

זכור רחמך, תהלים כ"ה, ו'. זכרנו ה', אס ק"ו, ד'. זכר עדהך, ט"ד, כ'. זכר ה' חבת
 חן זה טחית טעקת. אחת חקום, תהלים ק"ג, י"ד. זכר ה' לבני, אס קל"ג, ו'. זכר לאברהם, טחית
 כ"ג, י"ג. זכר לעבדיך, זכרים ט', כ"ו.
 שבעת תמימיה, אטחם יחוק יעקב טחית חדה ואליה, וכטסוד וכולך טחיתו פיוט. ארת,
 אטחם פטנו וטח' ט"פ ה', י"פ אר מדט על אטחם טחית. ארת, הלך, נפקד, יחוק טחית. לטוד.

פחד, ויאמר מה גזרא. זכור צדקו, ואת־נאקו, לשארית גשארה. אשר
 נשאה, וגם גלאה, זה כפה אימיה: זכרנו יי ברצון עפה: שני אחים, אורחים,
 משלחים לשביה. קדשתם, ושלחתם, לשר עגלה יפחפיה. איש ענו,
 בענינו, חוריד דת פלילה. והנרצה, אשר מצא, רצנה רב עלילה.
 בריחם זכור, ואל תעבור, עם גשואי רחומיה: זכרנו יי ברצון עפה: זכור סגן,
 אשר נגן. עלי כנור וגם נבל. בשירותיו, ומירותיו, יהודין לה בכלתבל.
 לה נמשח, ונגדה שח, גשוא לה על וגם סבל. פרה נכאה, מקראה, לה
 נחלה וגם חבל. להושיעה, להרגיעה, צא נא ממקומיה: זכרנו יי ברצון עפה:
 בריח גביא, שמו תשבי, הואל־נא וזכרה אל. לחמציא פרות, מעבדות,
 לחציא עם בק שזאל. דל שפחה, וחיש צמח, מושיע וגם גואל. וזר
 תשמד, וגם תעמיד, המלאך מיכאל. ונפלאות, למשואות, הרימה
 פעמיה. זכרנו יי ברצון עפה: זכר לנו בריח אמת זכו.

לם סלדים הקטנים נחלו נתחלואים בר טנן אז ביח חייביגנן קרמקוויטו־טולטון דער קיני
 פוסקים כלן סליחה זו קודם זכר לנו בריח אבות: דער וזיר היער דיעע סליחה בעומט:

אל נא רפא נא תחלואי פריה. באשה והפרה ואמלל פריה. גאלגה
 כשחת ומפכה טריה. ענגו בשענית לאברהם אבינו בחד המריה: דגלי
 עם פרוי ברוע חשוף. תצל מאנה ואל יחיו לשסוף. ותענה קריאתנו
 ולמעשה ידך תכסף. ענגו בשענית לאבותינו על ים סוף: זכור צור
 העבנו היום לנו תגל. חשכנו מאנה ונחנו בישר מעגל. טחר טמאתנו
 ולמאר תורתך עינינו תגל. ענגו בשענית ליהושע בגלגל: יה ראה דשן
 עקוד והצמח תרופה. בלה שוד ושבר סער וסופה. לפדנו והכמנו אמרתך
 תרופה. ענגו בשענית לשמואל במצפה: מתמם מרחם שרשיו נא אל

עק חטנו, אלמד תורה פלחלי עם ועבר. ואח נאקו, וזה תפלתו. וכמ"ל וגם חוקו. אשר נשאה, עמ"כ
 סלי חשין (תהלים ס"ח, ע"ז). שני אחים, מה וחסדן. משלחים לשביה, לנני יראל סכונים
 נשנים. עגלה יפחפיה, תולד לעמרים עמ"כ ירטיה ע"ז, ב"ל איש ענו. מהס (נמדנד י"ב, ג').
 הרצה, חסד הכסן, עמ"כ ומעל ידיו תרנס (נדרים ל"ג, י"ח). סגו, חוד סלך. סגן ל' אר כנו פחות
 ועמ"כ (יחזקאל כ"ג, ו'). נביא, חליה הנניח המצני (ס"ח י"ז, ח'). דל שפחה, אמח חח יראל הדל.
 סת, עמ"כ (ירמיה כ"ג, ס'). ול"ג, ע"ז. וחכיה ו' י"ג). המלאך מיכאל, להלין מונה נעד יראל, כי
 סתל חח סניגור על יראל כדאיתא ביוטת דף ע"ז. למשאות הריסה פעמיד, פירוש, הריסה פעמיד
 למשח נמלות נחלתך איה לאיה ולעמ, ועמ"כ תהלים ע"ז, ג'. ורמס עם נמיחז הדלע"ע. זכרו
 ה, עמ"כ ע"ז, ד'

פריה, יראל אנטל לגסן פריה (תהלים ס', ס', ע"ז. ירטיה ל"ג, י"ב). ומסכה טריה, ירטיה
 ע"ז. חשוף, גליה, מל' ירטיה כ"ג, י'. לשסוף, לכריתה, כמו ויסף שמואל חח חג (ע"ז ע"ז ל"ג).
 ומעשה ידך תכסף, סיוט י"ד, ע"ז. צור ורעבנו כן כביו וכל"ל ועמ"כ ירטיה כ"ח, ח' הכישו חל
 מד חננים, יהח חרבים חניט. תגל, תגלה לנו חוכות. מאנה, טלף וקלף. עינינו תגל, כסוד לישח
 ענינו גל ומסכר ע"פ תהלים קי"ט, י"ח. עקוד, יחוק חכמו. תרופה, רפואה כמו ועלכו לתרופה
 (יחזקאל ע"ז, י"ב). וסופה, רוח הדעם (עומם ח' י"ד). מחסם מרחם, יעקב חניט ח' חס אמלד טהול

וְכִרְלָנוּ בְּרִית רֵאשִׁימִים בְּאֲשֶׁר-אָמַרְתָּ. וְחִבְרָתִי לָהֶם בְּרִית רֵאשִׁימִים
 אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי-אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לְהִיּוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי
 יי עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּמוֹ שֶׁחִבַּשְׁתָּנוּ. וְאֶף-גַּם זֹאת בְּהִיּוֹתָם בְּאֶרֶץ אֲבֹתֵיהֶם לֹא
 מֵאֲסִתִּים וְלֹא תַעֲלֵתִים לְכַלֹּתָם לְהַפִּיר בְּרִיתִי אִתָּם כִּי אֲנִי יי אֱלֹהֵיהֶם: הַשֵּׁב
 שְׁבוּתֵנו וְרַחֲמֵנוּ כְּמוֹ שְׁפָתוֹב. וְשֵׁב יי אֱלֹהֵיךָ אֶת-שְׁבוּתֶךָ וְרַחֲמֶךָ. וְשֵׁב
 וְהִבָּדֵךְ מִכָּל-הָעַמִּים אֲשֶׁר הִפִּיצָךָ יי אֱלֹהֵיךָ שְׁמוּחָ: קִבֵּץ נִדְחֵינוּ כְּמוֹ שְׁפָתוֹב.
 אִם יִהְיֶה נִדְחֶךָ בְּקֶצֶה הַשָּׁמַיִם מוֹשֵׁם יִקְבָּצֶךָ יי אֱלֹהֵיךָ וּמוֹשֵׁם יִקְחֶךָ: מִהֵא
 פִּשְׁעֵינוּ בָּעֵב וּבְעֵגוֹן כְּמוֹ שְׁפָתוֹב. מִחִיתִי בְּעֵב פִּשְׁעֵיךָ וּבְעֵגוֹן חַטָּאתֶיךָ שׁוֹבָה
 אֵלַי כִּי גֵאלְתֶיךָ: מִחָה פִּשְׁעֵינוּ לְמַעַנְךָ בְּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. אֲנֹכִי אֲנֹכִי הוּא מִחָה
 פִּשְׁעֵיךָ לְמַעַנִי וְחַטָּאתֶיךָ לֹא אֲנֹכִי: הִלְבֵּן חַטָּאֵינוּ פִּשְׁלֵג וּכְצֹמֵר כְּמוֹ שְׁפָתוֹב.
 לִטוּ נָא וְנִסְתָּה יֹאמֵר יי אִם יִהְיֶה חַטָּאֵיכֶם פִּשְׁגִים פִּשְׁלֵג יִלְכִינוּ. אִם יֹאדִימוּ
 כְּחֹלֵעַ בְּצֹמֵר יִהְיֶה: זְרוֹק עֲלֵינוּ מַיִם טְהוֹרִים וְטַהֲרֵנוּ כְּמוֹ שְׁפָתוֹב. וְזַרְקֵתִי
 עֲלֵיכֶם מַיִם טְהוֹרִים וְטַהֲרֶתֶם: מִכָּל טְמֵאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל-גְּלוּלֵיכֶם אֲטַהֵר
 אֶתְכֶם: רַחֵם עָלֵינוּ וְאֵל תִּשְׁחִיתֵנוּ כְּמוֹ שְׁפָתוֹב. כִּי אֵל רַחוּם יי אֱלֹהֵיךָ
 לֹא יִדְפֶךָ וְלֹא יִשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁכַּח אֶת-בְּרִית אֲבֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם:
 מִל אֶת-לִבְכֶּנּוּ לְאַהֲבָה אֶת-שְׁמֶךָ כְּמוֹ שְׁפָתוֹב. וּמִל יי אֱלֹהֵיךָ אֶת-לִבְכֶּךָ
 וְאֶת-לִבֵּב זְרַעֶךָ לְאַהֲבָה אֶת-יי אֱלֹהֵיךָ בְּכָל-לִבְכֶּךָ וּבְכָל-נַפְשֶׁךָ לְמַעַן הִיָּיֶה:
 חֲסֵא לָנוּ בְּבִקְשֵׁתֵנוּ כְּמוֹ שְׁפָתוֹב. וּבְקִשְׁתֶּם מוֹשֵׁם אֶת-יי אֱלֹהֵיךָ וּמַעֲזֵאת
 כִּי תִדְרָשְׁנוּ בְּכָל-לִבְכֶּךָ וּבְכָל-נַפְשֶׁךָ: הִבִּיאֵנוּ אֱלֹהֵי קְדֻשָּׁה וְשִׁמְחָנוּ בְּבֵית
 הַשְּׁלֵחַ כְּמוֹ שְׁפָתוֹב. וְהִבִּיאֹתִים אֱלֹהֵי קְדֻשָּׁה וְשִׁמְחָתִים בְּבֵית תְּפִלָּתִי
 שְׁלֵחֵיכֶם וְחִבְיֵיכֶם לְרַצוֹן עַל-מוֹפְתֵי כִי בֵיתִי בֵית-תְּפִלָּה יִקְרָא לְכָל-הָעַמִּים:
 שְׁמַע קוֹלָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ וּקְבַל בְּרַחֲמִים וּבְרַצוֹן אֶת-
 תְּפִלָּתֵנוּ: תִּשְׁיבֵנוּ יי אֱלֹהֵי וּנְשׁוּבָה חֲדָשׁ יִמֵּינוּ כְּקִדְּם: אֲמַרְנוּ תִּצְוֶנָה יי
 כִּינָה תִּצְוֶנָה: יִהְיֶה לְרַצוֹן אֲמַרְי פִּינוּ וְהִגִּיחַ לִבְנוּ לְפָנֶיךָ יי צוּרֵנוּ וְנִגְלָנוּ:
 אֵל-תִּשְׁלִיכֵנוּ מִלְּפָנֶיךָ וְרַחֵם קְדֻשָּׁה אֵל-תִּתֵּן מוֹמֵנוּ: אֵל-תִּשְׁלִיכֵנוּ לַעַת וּקְנָה
 קְבוּלָת בְּחַנוּ אֵל-תַּעֲזֹבֵנוּ: אֵל-תַּעֲזֹבֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֵל-תִּרְחַק מוֹמֵנוּ: עֲשֵׂה
 עִמָּנוּ אֹת לְשׁוּבָה וְיִרְאוּ שׁוֹנְאֵינוּ וְיִבְשׁוּ בִירְאָתָה יי עוֹרֵתֵנוּ וְנִחַמְתָּנוּ: כִּי
 לֵךְ יי הִתְקַלְנוּ אִתָּה תַעֲנֶה אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ:

חִבְרָתִי לָהֶם, וּיְקַלֵּל כִּי, ט"ו. וְאֶף גַּם זֹאת, אֵם כִּי, ט"ו. וְשֵׁב ה', דְּרִישׁ ל', ג'. אֵם יִהְיֶה, אֵם ל', ד'.
 מִהֵא כֵּן, יִשְׁעֵי ט"ו, כ"ג. אֲנֹכִי, אֵם ט"ו, כ"ה. לִטוּ נָא, אֵם ט"ו, כ"ה. יִתְּ, חֲרִיקָה, יִחְזַק ל', כ"ה. כִּי א רַחֵם,
 חִיבֵי ד', ל"ח. וְסֵל ה' אֵלֶיךָ, אֵם ל', ו'. וּבְקִשְׁתֶּם מוֹשֵׁם, אֵם ד', כ"ט. וְהִבִּיאֹתִים, יִשְׁעֵי ל', ו'. הַשִּׁיבֵנוּ ה',
 טוּ דִשָׁה, אֲמַרְנוּ, תְּפִלָּה ס', כ'. יִהְיֶה לְרַצוֹן אֵם יִתְּ, ט"ו. א תִּשְׁלִיכֵנוּ מִלְּפָנֶיךָ, אֵם ל' י"ג. א תִּשְׁלִיכֵנוּ
 לַעַת אֵם ט"ו, אֵל תַּעֲזֹבֵנוּ, ל"ח, כ"ג. עֲשֵׂה עִמָּנוּ, אֵם ט"ו, י"ג. כִּי לֵךְ ה', אֵם ל"ח, ט"ו.

אלהינו ואלהי אבותינו.

תבוא לפניך הפלתנו ואלתתעלם מתחנתנו. שאין אנתנו
 עוי פנים וקשי ערף לומר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו
 צדיקים ואנחנו ורלא הטאנו. אכל אנחנו חטאנו:
 אשמנו. בנדרנו. גזלנו. דברנו רפי. דעונונו. והרשענו.
 זדנו. חמסנו. טפלנו שקר. יעצנו רע. כזבנו. לצנו. מרדנו.
 נאצנו. סררנו. עוינו. פשענו. צררנו. קשינו ערף. רשענו.
 שחתנו. העבנו. העינו. העתענו.

סרט ממצותיך וממושפטיך הטובים ולא שורה לנו: ואתה
 צדיק על כל הבא עלינו. כי אמת עשית. ואנחנו הרשענו:

הרשענו ופשענו. לכן לא נושענו. ותן בלבנו לעזוב דרך רשע. וחיש
 לנו ישע. בפתוב עליך נביאה. יעזוב רשע דרפו ואיש און מחשבתיו וישב
 אליי וירחמו ואלא להינו כי ירבה לסלות:

משיח צדקך אמר לפניך. שגיאות מי יבין מנסתרות גנני: גפט יי
 אלהינו מכל פשעינו וטהרנו מכל טמאותינו וירוק עלינו מים טהורים
 וטהרנו. בפתוב עליך נביאה ודרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם
 מכל טמאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם: עפה ונחלתך. רעבי טקה.
 צמאי חסדה. תאבי ישעה. יפירו וידעו כי לאדני אלהינו הרחמים
 והסלות:

ואלעבב הטא ועון אתה הפלתנו. מחל וסלה לכל השאתינו.
 כי אל טוב וסלה אטה. ברך אטה יי תען המרבה לסלות:

ראוי בעינו וכו', ענו, רטאנו וכו' ונוטר טטה טטה. ותור טטה טטה לומר א רחם שיה.
 אל רחום שמה: אל תען שמה: בני גקרא שמה: יי עשה למען
 שמה: עשה למען אמתך: עשה למען בריתך: עשה למען גדלה ותסארקך:
 עשה למען דתך: עשה למען הדיך: עשה למען ועירך: עשה למען וקרך:

יעזוב רשעו יאמיס ג'ט, ו' משיח צדקך, דוד המלך. שניאח, תסלים יט, יג. חרקה, יחזקאל
 ג', כ'ט. רעבי טטה, הדענים לעיניך ברענ ללחם והכמזים לחמון כלמח לסיס. תאבי ישעה, ט'ט
 סתלים ק'ט, קנ'ג. טי אל טוב וסלה, רחם למעלה ד' 91.
 ועירך, ל' יחזק וסוף, רל טה איעדת והכמחח למ. וט טמראים סל' וטעמחי לך טט רל ט'ט.

עשה למען חסדך: עשה למען טובך: עשה למען יחודך: עשה למען
 כבודך: עשה למען לפודך: עשה למען מלכותך: עשה למען נצחך: עשה
 למען סודך: עשה למען עוזך: עשה למען פאריך: עשה למען צדקתך:
 עשה למען קדשך: עשה למען רחמיך הרבים: עשה למען שכינתך:
 עשה למען תהלתך: עשה למען אוהבך שוכני עפר: עשה למען אברהם
 יצחק ויעקב: עשה למען משה ואהרן: עשה למען דוד ושלמה: עשה למען
 ירושלים עיר קדשך: עשה למען ציון משכן כבודך: עשה למען שממות
 הברכה: עשה למען הריסות מזבחתך: עשה למען דם עבדיך השפוך: עשה
 למען הרמים על שם קדשך: עשה למען טבוחים על יחודך: עשה למען
 בא באש ובמים על קדוש שמך: עשה למען תינוקות של בית רבן: עשה
 למען יגקי שדים שלא תסאוי: עשה למען גמולי חלב שלא פשעו: עשה
 למען יתומים ואלמנות: עשה למענך אם לא למעננו: עשה למענך
 והישענו:

עננו יי, עננו: עננו אלהינו, עננו: עננו אבינו, עננו: עננו בוראנו,
 עננו: עננו גואלנו, עננו: עננו דורשנו, עננו: עננו הא הנאמן, עננו: עננו
 ותיק וחסיד, עננו: עננו יי וישר, עננו: עננו חי וקים, עננו: עננו טוב
 ומשבי, עננו: עננו ידע יצור, עננו: עננו פושע בעסים, עננו: עננו לובש
 צדקות, עננו: עננו מלך מלכי המלכים, עננו: עננו נורא ונשגב, עננו:
 עננו סלח ומחל, עננו: עננו עונה בעת רצון, עננו: עננו פודה ומציל, עננו:
 עננו צדיק וישר, עננו: עננו קרוב לקוראיו, עננו: עננו רחום וחנון, עננו:
 עננו שומע אל אביונים, עננו: עננו תומך תמימים, עננו: עננו אלהי אבותינו,
 עננו: עננו אלהי אברהם, עננו: עננו פחד יצחק, עננו: עננו אביד יעקב,
 עננו: עננו משגב אפוחות, עננו: עננו עורת השכמים, עננו: עננו קשה
 לבעים, עננו: עננו רך לרצות, עננו: עננו עונה בעת צרה, עננו: עננו אבי
 יתומים, עננו: עננו רין אלמנות, עננו:

סוד, כל זכר רב טובך עינו (תהלים קע"ט). לסודך, חרותך, נצחך, אטך התיים לנחם נחמים, סודך,
 חן, למען הרונים, מנחמים, באי באש, תחיים חלה כלים גם כחמלת חינו טלכנו. עשה למענך
 והישענו, ע"ס תהלים ק"ו, ח'
 ענו ה' ענו, מנתה כנר כמזלך כל' מ' ל"ח, גם כהנהגות ירושלמי למגלת חסדך ד', ס"ו מנחמה.
 חן, גם וחמים, מל' ומיקון סיו נטמין (נרכות ט', כ') ומיקון סיו מלטיין (ר"ה ל"ג). ידע יצר אל
 מ' לר' טובש בעסים, אהול חן חמים. לובש צדקות, ע"ה ימנים כ"ס, י"ו. העונה בעת רצון, ע"ה
 מל"ס ט"ג, י"ד. פוד יצחק, מל"ס ל"א ט"ב. אביד יעקב, אס ט"ס, כ"ד. קשה לבעים, אלו כחם
 נשמת רך לרצות, כן כבי' ועקב. אבי יתומים, רין אלמנות, תהלים מ"ח, ו'.

מי שְׁעָנָה לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּהַר הַמִּזְרִיחַ.
 מי שְׁעָנָה לְיִצְחָק בְּנוֹ כְּשֶׁנֶּעְקַד עַל־צַב הַמִּזְבֵּחַ.
 מי שְׁעָנָה לְיַעֲקֹב בְּבֵית־אֵל.
 מי שְׁעָנָה לְיוֹסֵף בְּבֵית הָאֲסוּרִים.
 מי שְׁעָנָה לְאַבְרָהָם עַל יַם־סוּף.
 מי שְׁעָנָה לְמֹשֶׁה בְּחֹרֵב.
 מי שְׁעָנָה לְאַהֲרֹן בְּמַתְתָּה.
 מי שְׁעָנָה לְפִינְחָס בְּקוֹמוֹ מִתּוֹךְ הָעֵדָה.
 מי שְׁעָנָה לְיְהוֹשֻׁעַ בְּגִלְגָל.
 מי שְׁעָנָה לְשִׁמְשׂוֹן בְּמַצְפָּה.
 מי שְׁעָנָה לְדָוִד וְשִׁלְמֹה בְּנוֹ בִּירוּשָׁלַיִם.
 מי שְׁעָנָה לְאַלְיָהוּ בְּהַר הַכְּרִמָּה.
 מי שְׁעָנָה לְאַלְיָשֶׁע בִּירוּחוֹ.
 מי שְׁעָנָה לְיוֹנָה בְּמַעַי הַדָּגָה.
 מי שְׁעָנָה לְחֻזְקִיָּהוּ בְּחַלְיוֹ.
 מי שְׁעָנָה לְחַנְנִיָּה מִיִּשְׂרָאֵל וְעֲזַרְיָה בְּתוֹךְ כְּבִשָּׁן הָאֵשׁ.
 מי שְׁעָנָה לְדָנְיָאֵל בְּנֵב הָאֲרֵי־וֹת.
 מי שְׁעָנָה לְמַרְדֵּכַי וְאַסְתֵּר בְּשׁוֹשַׁן הַבִּיָּרָה.
 מי שְׁעָנָה לְעֹזְרָא בְּגֹזְלָהּ.
 מי שְׁעָנָה לְכָל־הַצְּדִיקִים וְהַחֲסִידִים וְהַתְּמִימִים וְהַיִּשְׁרָיִם.
 הוּא יַעֲנֵנוּ:

רַחֲמֵנָּה דִּיעֲנֵנָּה לְעַנְיֵי עֲנִיָּא. רַחֲמֵנָּה דִּיעֲנֵנָּה לְמַכְרֵי רַחֲמֵנָּה עֲנִיָּא.
 רַחֲמֵנָּה דִּיעֲנֵנָּה לְתַבִּירֵי לִבָּא. עֲנִיָּא: רַחֲמֵנָּה עֲנִיָּא. רַחֲמֵנָּה חַסֵּם. רַחֲמֵנָּה
 פְּרִק. רַחֲמֵנָּה שִׁיב. רַחֲמֵנָּה רַחֵם עָלֵינוּ הַשְׁתַּמְנָה בְּעַגְלָא. וּבְזִמְן קָרִיב:
 אָבִינוּ מְלַכְנוּ וְכוּ'.

מי שְׁעָנָה, יסוד הכותב סוף נטענה חטיות ברוך נל. ליעקב בביתאל. נקטת דה נל.
 למשה בחורב, סוף יו. לאהרן במחנה, נטענה יו. לפינחס בקומה, סס. ליהושע בגלגל, יסוס יו.
 לשמאל במצפה, ס"ח יו. לדוד ושלמה, ס"ג יו. וע"ה, ע"ה. בהר הכרמל, ע"ח יח. לאלישע בירחו,
 ע"ג נל. במעי הדג, ענב ג. לחזקיה בחליו, יששכ"ל. בתוך כבשן האש, דנואל ת. לדנואל, עס
 ג. בעזרא בגולה, ערז ע.
 רחמנא די ענה לעני, זה סוף דק חנק קטן טענת חרץ נטענה נכ. וזכ פתחתו, רחמנא דעני
 לעני ענין, דעני לתנידי לנח ענין, דעני לטביכי רוחא ענין, דעני לשלמי דעתא ענין, דעני למידי
 ולטעלמלי ענין, דעני ליתמי ולחדשתי ענין, דעני לתקרי על ערמיותו ענין, דעני לאילתא נטענה
 ענין, דעני לילתא נטענה טולדותו ענין, דעני לתיתא על טעמיותו ענין וכו'. שייב כלל חו"ד חזק
 לוי"ן כי עקד אראו סוף יז ובנואל לטענה דף 229. השתא וכו' ערס נטענה וסמן קרוב.

לתענית חמישי

ה"ן חזר כמפלה עד מחל לנו מלכנו כי פשענו, וחל"כ מוחלים סלח לנו, אל ארך אפים וכו' (דף 589) עד ורב חסד לכל קוראיך, וחל"כ חומרים פסוקים חלו.

אין יתנו סלח לנו ח'ו"ו (קבעו וייטע 589) ביו ורב חסד לכל קוראיך חוטי פתגמי דתו חיער מו:
הַאֲזִינָה יי הַפְּלִתָנוּ וְהַקְּשִׁיבָה בְּקוֹל תַּחֲנוּנוֹתֵינוּ: הַקְּשִׁיבָה לְקוֹל שׁוֹעֲנֵנוּ
מִלִּבְנוּ וְאֱלֹהֵינוּ כִּי אֱלִיךָ נִתְפַּלֵּל: שְׁמַע יי וְחַנּוּנוּ יי הִיָּה עוֹר לָנוּ:

פָּרַחם אָב עַל־בָּנִים תִּרְחַם יי עֲלֵינוּ: לֵי הַיְשׁוּעָה עַל־עַמְּךָ בְּדַבְּרֶךָ
סָלַח: יי צָבֹאוֹת עִמָּנוּ מִשְׁגַּב־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סָלַח: יי צָבֹאוֹת אֲשֶׁר־יְאָדָם
בְּטַח בָּךְ: יי הַיְשִׁיעָה הַמְּלִיךָ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם־מָוֶה: סִלַּח־נָא לְעוֹן חַטָּאת הַחַי
בְּגוֹל חֲסִדֶּךָ וּבְאֲשֶׁר נִשְׁאַתָּה לְעַם הַיּוֹה מִמְּצָרִים וְעַד־הַיּוֹה: וְשֵׁם נֶאֱמַר.
וַיֹּאמֶר יי סִלַּח־תִּי בְּדַבְּרֶךָ: הַטִּיר אֱלֹהֵי אֲזִנֶּךָ וְשָׁמַע, פָּקַח עֵינֶיךָ וְרָאֵה
שְׁמֹכְתֵנוּ וְהַעִיר אֲשֶׁר־נִקְרָא שְׁמֶךָ עָלֵינוּ. כִּי לֹא עַל צְדָקָתֵנוּ אֲנִיחָנוּ
מִפְּסִילִים תַּחֲנוּנוֹתֵנוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל־רַחֲמֶיךָ הַרְבִּים: אֲדַנִּי וְשָׁמַעַת אֲדַנִּי סִלַּח־תָּה
אֲדַנִּי הַקְּשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֶת־אֲחֵר. לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי בִירְשִׁמְךָ נִקְרָא עַל־עִירְךָ וְעַל־עַמְּךָ:

ע"ס חשר"ק ותחום נסוף מאיר הצעיר חזק בחורה ובמעשים טובים.
אלהינו ואלהי אבותינו.

תענית צבור קבעו תקוע צרכים. שוב עדיך הפש חקור דרכים. בך
לרצות בשלש עשרה ערכים. קשה לבעוס תת לאפים ארכים: צדדיך
מקשמים עדים בלי תפשיט. פאר תרחמים והסליחות הוד תפשיט. עמרת

האזינה ה' תהלים פ"ו, ו' הקשיבה, אס ה' נ' שמע ה' ל' י"ח.
קבעו בני ישראל. חבוע, פרוש ולכנס לרביעס, חטפ ל' ורצה למלמד וכתובים כמו מלכנו חנו
חט (כח ל"ה, כ') מלכנו ענדו לדיקיע הוד חטע (ח' דברים ל"ג, ט"ג), שוב עדיך, ולשג חליך ולחטס
לחקור דרכים, ועצ"ס חכמה ג' ט' רך לרצות, חתס חוט רך לרצות נהזכרנו למנוך-י"ג טחוד- ערכים,
חטת חת לאפיה או כים, שתחריך חטון. צדדיך, טקשטום, ח"ל חקב"ם, טקשט. ומכחל נפדות הרשעים

(*) נקמת קבלות חומרים חס סליחה ו.
ע"ס חשר"ק קהל זכוף חתום שלמה הקטן.
אלהינו ואלהי אבותינו

תבוא לפניך שועת הבון. תהי נא אֲזִנֶּךָ קִשְׁבַת תַּחֲנוּן. שְׁמַע־תָּה צְדָק־הַקְּשִׁיבָה
רַחֵם. שֶׁר מִיִּשְׂרָאֵל וּמַעֲלִים מִדְּרוֹם: רֹאשׁ לְהַרִים גְּבֻלָּמֵנוּ בְּשָׁנוּ. רִיחַ גִּרְהָנוּ כִּי
הַבְּאֲשֶׁט. קִלְקַלְנוּ יִשְׂרָאֵל וְהַטְּרוֹת שְׁבַשְׁנוּ. קִרְקַע פְּגִינוּ בְּכֵן בְּבִשְׁנוּ: צַר וּמְצוּק
מְלַצַּר. צָאן גִּרְהָהּ מֵאֵין מַצַּד. פָּנֵה לְיָמִין וַיִּגְדַּר מַעַצֵּד. פָּחַד מִשְׁמֹאל וְצִיד הַצֵּד:
עֵינֶיךָ רוֹאוֹת תִּהְיֶינָה פְּקוּחוֹת. עֵבִי וְעַנּוּי צְרוּת הַמְּתוּחוֹת. סִפֵּר לְרַגְלֵךָ הַלְרַצוּי

חטו, חטס. הקשיבה רנו, רננת כמתפללים. ומעלים טרנו, משלים חטו ממשע דנה רעה וקטונו. רנו
כמו אחרו זה כוח על' טרנוין אחריו כל' גמול, וכן ודנת טס תרגמו ודנת טסא (יחזקאל ל"ג, ג'). ריח
נרנו, ל' צד ח' י"ב קרקע פנינו בכך ככשנו, ל' גמול, הוד לכוחות על סנוס כמו כבו פניהם מקרית
(מחזקין י"ט, כ'). מצד, טכנר ומטרה (דכ"א י"א, ו'). סעפר, נחן (יזניה ט"ז, י"ב). ולרצוי, ולדכו

בְּלִילַת קָלוּם וּפְלוּל תִּקְשִׁיט. סָדֵר חַחֲיִים וּפְרָנְסָה לִיצוּרִים תוֹשִׁיט: גִּסְתָּמָה
הַבִּירָה וּגְתוּרָקוֹן טָהֵר הַשְּׁלֶחֶן. מִזִּין בְּזִיחַ סָתֵר מַעֲבֹדַת פְּלֶחֶן. לְשִׁפְיֹת
הַנְּפִישׁ חָשׁוּב כְּבִשִׁית וְלֶחֶן. כְּמַעֲטָר וּמִשְׁבִּיעַ גּוֹאֵל רוּפֵא וְסֶלְחָן: יֵאָזֵר לָךְ
יַעַן מִמְּנִתְךָ גִּשְׁנָסֶת. טוֹב רוּחֶךָ הַיּוֹת גְּזֻנָת וּמִתְפָּרְנָסֶת. חֲלָה לָךְ גִּשְׁאֵלַת
קוֹבֵלַת וּמִתְנַסֶּסֶת. וְכִי דִאֲגַתִּיהָ לְפָנֶיךָ מִשְׁחָת וּמִכְנָסֶת: וְאַלְיָהּ הִיא גִשְׁוִיָּה
וּבָהּ חִסְיָה. הַחֲתִיָּה הַעֲבֵר מִי כְּמוֹךָ חֲסִין יִיָּהּ. בְּרַךְ אֲמִנּוּתְךָ בְּחֶלְקֶךָ לְלִינְיָךְ

והחסד, ומתפלל השייטן שלא ישיט מעליו את עדי ותפלת המדות האלה. קלוס ופלול, תהלה ומשלה.
חקשים, קשט עלטוך. קשט ל' סדר וימיו נתלטוד כמו קשט עלמך ואחר כך קשט אחרים (סנהדרין י"ט).
ר"ל תהלותי ותפלותי יהיו לך לתפלת, ורצה גם באופנות חגיגה י"ג, כ'. קלוס, ל' שנה כמו במלים יתקלם
(תנחומים י"א) לעלה ולקלם (בשנה מסחים קט"ו, כ'). ופלול מל' ויעמד פיכתם ופלול (תהלים ק"ו, כ').
חשים, מל' רוצה העלך (אסתר ה', כ'). נסחמה הבירה, נחמנה יושלים ונה"ט. ותרוקן, נעה ריק
טהר השלחן, הסלתן הטהר אנה"ט. מוין מוית, כנוי למזבח שהיה פרוסה לעולם והיה מסיד ומכסר בשמים.
מוין מל' מוין, ומוית מענין ולא יוח האמן (שמות כ"ח כ"ח). סזר, נהרס, מענין וניתח דנה פתרה (בראש
ה', י"ג) מנחותיהם תתנו ת"י תגוריהן תסתרון (דברים ו', ה'). פלחן, גם הוא ל' עבודה נאמנית, ו"ל
מלעבוד עליו עבודה. לשפיותה רפפת, כנוי לתפלה. כבשית ולחן, כנסכים שהיו יורדים לאיתן אל מזבח (שנה
ס"ט וטעילה י"א). ולחן, ל' נזילה נאמנית, כמו נחלת טן אחרת די טודלת (תרגום חזון כ"ח, ד').
כמעט ומשביע, ר"ל חזק תפלתו כאלו מעטרים אהבו ומשביעים את העובת ואת הסלתן טקדנות, יחז
לך וכו', ראוי לך לקבל תפלת ירחל כי קבלה גם את תורחך. סאנחך, ל' מתנה, והכוונה על טפלת
המורה, נשנסת, נאורה ונחננה נחורה מל' ויאם אליהו (ט"ו י"ח, ט"ו). טוב רוחך, נרוחך סנסנה.
חלף, וכו' אחרי כי שאלת טעך ועמתננה אליך ונשמת כן. קובלת, לוועקת טחך נרתה, מל' קובלים הם
עליכם (ד"ס מ' ד') אם טעך ינעך חלי טעע אטעע לעקמו תרנוטו אם מקבל יקטול קדשי קבלת חזק
קבליהם (שמות כ"ב, כ"ב) ותעל שעתם תרנוטו וסלקת קבליהו (אם כ', כ"ג). וסתנוססת, כסה חלק,
מל' תהלים ס', ו'. משורת, חוסרת, ל' אציה ואתמה (תהלים כ"ה, י"ח). גשויה, נזאלת טיטח חלק.
החזית, נחתי, מל' על יעבוד הוא (תהלים כ"ו, כ'). חסין, תקיף (תהלים ס"ט ט'). אטנוחך, טדחך כן
היא לחלק לנרוחך טוונותיהם וע"כ גטול חסוך גם על ירא שהם נכלטים ונחשנים כורים. ללנינך, ללנחך.

תוֹכְחוֹת. סְבֹת וְהַפִּיף בְּדִרְכֶיךָ הַנְּכֹחוֹת: נְתַנּוּ בְּעוֹנֵינוּ לְשָׁבִי וּלְבֹהֶה. נְתַנּוּ מְלַבֵּינוּ
כְּעֵינֵינוּ לְבוֹהֶה. מִרוֹם נְבִדְרוֹת וְאַהֲבָה עֲוִה. מַעֲרַת לְאַרְץ לְשִׁפְיָה וּלְעֵינָה: לֹא חֲלִינוּ
פְּנֵיךָ לְהַקְדִים תְּחֵנָה. לְדוֹשְׁכִיל בְּאַמְתְּךָ מַעֲלוֹת צַחְנָה. בְּלִינוּ בְּסִרּוֹם בְּשִׁפְלֵי קַל
הַפְּתָנָה. כְּמַעַט רַנַּע לֹוִלִי תְחֵנָה: יִתֵּר הַפְּלִטָה לְהַשְׁאִיר חֶסֶד. יִתֵּר וְגֵרֵר תְּחֵנָה
וּכְנִסְתָּהּ. טָלְטְלֵנוּ כְּגֵנֵר שֶׁלֶשׁ מֵאָסֶת. טִירַת כְּסָף בְּגִלְלֵנוּ רְמִסְתָּ: תְּכַל תְּבַלֵּנוּ
מַעַל לְמַעוֹל. תְּבַלְנוּ מַעַל אֶעֱל. וְכֹד צִוְיָת בְּלִי לְגַעוֹל. וְרוּחִים לְקַבֵּץ וְבָם לְבַעוֹל:
וְאַתָּה אֲדַבְרִי קֶלֶחָבָא. וְדִי תַפְדִּיק וְלֵנֵנוּ הַדְּבָה. הַיּוֹם כְּמֵאֹז בְּלִי סְבָה. הִנֵּנוּ לְפָנֶיךָ
בְּאַשְׁמָה רַבָּה: דַּלַּת עִם לְקַלֵּם וְחִרוּף. וְרוּפִים סְרוּפִים נְתוּנִים לְטָרוּף. גְּלוּת

סגרת לארץ, ל' תהלים ס"ט, ט"ס. ולעיה, ללנב ולקלם מל' מוכית לנו בל' חול (קט"ו ל'). סעלות
צונה, ל' חול כ', כ'. בשפל קיל הסחנה, ל' קהלת י"ב, ד'. וטאל הוא על כטול תלמוד תורה, כדלית'
נעזרה קהלת דף קט"ו וטוטל נטיוח דש"י. כמעט רנע, ל' טורח ט', ח'. יתד וגרד תקח ונכסף. כנל
ס"א נשפיק בנשים, וטוטל על הסליטה, ר"ל הסליטה כפת תוחה וכנסת תוחה לטוקוס טיווד ותנודה.
שלש סוסת, ג' נעזרת הנשפטים נטיוח ס', ט"ז תכלו טריות וספיות דטיס כדלית' ניוטל דף ט', ט"ז
טירח כסף, ס"ב. וחזו כל' איר ח', ט'. קפלינו ל' חכל ולטובה, בלי לגעול, אטנעת לל סאשפס
ולל נשפטים (ויקרא כ"ו, ס"ד). ובם לבעול, לביית להם לנעלם, ול' ירשיה ג', י"ד. בלי סבה, כלי תאונה.
סופים, טענין נסחך אכדין (ירמיה ט"ו, ט"ו). לטרוף, טענין טרוף יסוף (נחמיה ל"ז, ג').

אֲסַנְיָא. גַּמּוּל חֶסֶד לְעֹלֵיבָה הִלְוִי אֲבָסְנִיָּא: בְּקִיָּאִים וּמִיֹּשְׁבִים לְרַצוֹתְךָ
 בְּדַבְרִים עֲרֵבִים. אָפְסוּ פָּסוּ בְּכַחֵם קִטְנִי מְעַרְבָּבִים. מֵאֲהָבִי לְאָבִי
 שְׁלֵשׁ מִיָּמִים זְרִיזִים מְעַרְבָּבִים. יִרְאִיו גְּדָבְרֵי דְתוֹ שְׁחַר וְעַרְבִים: הִקְדָּשְׁנוּ צוּם
 עוֹלָלִים וְזִקְנֵי אֶסְפוֹת. יִשְׁרְנוּ רִנָּה וּתְפִלָּה שְׁקַדְנוּ סְפוֹת. חִשְׁדָּה לְמִטָּה מִעוֹן
 וְשִׁלְמֵנוּ תְשׁוּבוֹת. זְקוּף דֵּל מְעַפֵּר וְאֶבְיוֹן מֵאֲשָׁפוֹת: חִי בְּתוֹר הַפְּעֻלָּה וּבְמַדּוֹת
 תְּנוּנוֹת תְּרוּמוֹת. עֲרַבְתָּנוּ שֵׁים טוֹב יוֹשֵׁב מְרוּמוֹת. וּבְמִקְוֵה טָהוֹר תְּדִיחַ
 קְלוֹת וְרִמּוֹת. מִצּוֹא תְּפִלְתָּנוּ חֶסֶד לְאֲדָרְךָ רוּמְמוֹת:

אֵל מֶלֶךְ. יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים. מִתְנַהֵג בְּחִסְדוֹת מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ.
 מְעַבֵּיר רֵאשִׁין רֵאשִׁין. מְרַבֵּה מְחִילָה לְחַטָּאִים וּסְלִיחָה לְפוֹשְׁעִים. עוֹשֶׂה
 בְּדִקְוֹת עִסְבֵּי לְבָשָׂר וְרוּחַ. לֹא כִרְעַתְם תִּגְמוּל לָהֶם: אֵל שְׁהוֹרִיתָנוּ לִזְמַר (מִדּוֹת)
 שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. זְכַרְלָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. כְּמוֹ שְׁהוֹרֵתָ לָעָנִי מִקֶּדֶם.
 וְכֵן בְּתוֹב וַיְרַד יי' בְּעֵנָן וַיִּתְעַב עַמּוֹ שֵׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יי'. (וַשֵּׁם נֶאֱמַר)
 וַיַּעֲבֹר יי' עַל-פְּנֵיו וַיִּקְרָא

יי' אֵל רַחֵם וַתֵּנוּן אֲדָרְךָ אֲפִים וְרִבְחָסְד וְאַמְרָת: נַעַר חֶסֶד לְאֵלְפִים
 נִשְׂא עֵן וּפְשַׁע וְחַטָּאָה וְנִקְרָה: וְסִלַּחְתָּ לְעוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאוֹתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ:
 סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ. מְחַלְלָנוּ מִלְּכָנוּ כִּי פָשַׁעְנוּ:
 בְּרִאשֵׁיהָ אֲדָרְךָ טוֹב וְסִלַּח וְרִבְחָסְד לְכָל-קְרִיאָיְךָ:

אֲסַנְיָא, עַד כִּיִּתֵּן לְחֵיל הַנְּבִיא, כִּשּׁוּ כִּדִּי לִיתָן אֲסַנְיָא (כְּנִהֲדִין כ"א, כ'). אֲסַנְיָא, חוֹדֵשׁ כ"ג גַּמּוּל. כִּקְשִׁים.
 הַמְנוּחַ וְל' תְּלִשׁוּד הוּא כִּשּׁוּ כִּדִּי נִכְרֻמוֹת (נִכְרֻמוֹת ל"ח, כ') כִּדִּי נִכְרֻמוֹת (עֲרוּכִין ט"ט, כ') טַל סִי כִּקְשִׁים (וַיִּתֵּן
 ל'ג) וְכִזְבוּנָה סָה עַל הַכְּדוּקִים אֲדָר נִכְחַת הַמְלַחֵם הַעֲרֵנָה יִכְלוּ לְטַרְנֵב וְלִשְׁחַק אֶת כָּל הַמַּטְשִׁינִים עֲלֵינוּ. סֵאֲרָבִי,
 הַמְנוּחַ אֲחֵכֶם כִּיִּי לְכֵן אֲנִי שְׂכָאִים. זְרִיזִים, ר"ל אֵסִיו זְרִיזִים וְחֲדָדִים לְזֹאת. מְעַרְבָּבִים, נִכְוִים וְנִכְוִים הַס
 יוֹשֵׁם יִסְלִים עוֹד לְסַמְלָל כְּעָדִי. יִרְאִיו גְּדָבְרֵי, עֲשֵׂה טַלְחִי ג' ט"ז. חֻקֵּי אֶסְפוֹת, וְקִטְנֵי הַקְּהֵלָה. יִשְׁרְנוּ, מִדְּרֹנוּ.
 שְׁקִיט סְפוֹת, כִּשּׁוּ לְשִׁקּוּד עַל דְּלִתּוֹתֵי (מַעֲלֵי ח', ל"ד), וְסְפוֹת הוּא ל' מַעֲקוֹף וְלִמְקוֹסָה, וְר"ל אֲזִקִּים אֲחֵכֶם עַל
 הַקְּשִׁים נִית תְּפִלָּה. הַשּׁוֹךְ לְסִטָּה סַעֲתָ. עֲשֵׂה עוֹרָה ט', י"ג. תְּשׁוּבוֹת, תְּשִׁיבָה. זְקוּף דֵּל מְעַפֵּר, טַל' תְּהִלִּים קי"ג,
 ו' כִּשּׁוּר הַמְּעֻלָּה, כְּזוֹדָה עֲלִימוֹת אֵל הַחַטָּאִים וְיִקְרִים נִמְעֻלוֹת וְכִמְדוֹת. הַבְּנוּנוֹת, יִסְחָת וְל' חֲכָמִים הוּא כִּשּׁוּ כִּי
 אֵלֶם מְסַנְיָן (כ"ר ס' מ"ח) ת"ח הַגּוֹן (תְּעֻנִית ו'). תוֹר ל' אֲזִרָה וְסִדְר כִּשּׁוּ דֵּה"א י"ג, י"ז. תְּרוּמוֹת, גִּבּוֹת
 וְשִׁלְמוֹת. עֲרַבְתָּנוּ, חֻלְקָט, טַל' עֲרוּךְ עֲבִיר לְטוֹב (תְּהִלִּים קי"ט, קכ"ב). תְּדִיחַ, תְּרִיחַ תְּרִיחַ וְתַמְהָר. קְלוֹת וְרִמּוֹת,
 נִכְוִים קְלוֹת וְתַמְהָר. לְאֲדָרְךָ רִוּסְמוֹת, לְהַלְלֵךְ בְּנִכְוִוֹת. רוּמְמוֹת אֵס דְּכִר הוּא כִּשּׁוּ רִוּסְמוֹת אֵל (תְּהִלִּים קט"ט, ו').

וַשְׁעֵבֵד בְּנִסְיָן וְצִרוּף. גַּלְגַּל בְּחֶסֶד לְסְלִיחָה וְתִירוּף: בְּרַחֲמֵיךָ עוֹד בְּרִבּוֹת עֲתִים.
 כִּד נִשְׂעָה קָנִים וְהוֹשְׁעִיתִים. אֵלֶּה מְרַחֵק יִבְאֵה כְּתִים. אֵלֶּה מְעַפֵּן וּמְצִים וְכְתִים:
 אֵלֶּה דֵם עֲבָרְךָ וְעַמְךָ. לִבְבִּי כִּיִּי קָדִם גְּעִימְךָ. כְּמִשְׁכְּנוֹ אֲחֵרְךָ שִׁימְנוּ כְּרַשְׁמְךָ.
 תְּכַל חֲפָצִים לִירְאָה אֶת-שְׁמֵךָ: חִיו הַקְּטָן לְאֵלְךָ גְּדוֹל רְחִימְנוּ. וְהַצְעִיר לָנוּ לְהַעֲצִים
 בְּחִימְנוּ. יַחַד כְּכָל-צְדִקְתֵיךָ לְרַחֲמֵנוּ. יוֹשֵׁב אֲפָךָ וְתִגְחֵמְנוּ: אֵל סִלֵּךְ יוֹשֵׁב וְכו'.

תְּרִיחַ, מְעַנֵּן וְיִכָּן מְעַנֵּן (טַלְחִי ג', ג'). וְחֲרוּף, וְחֲרוּפָה. קִים וְהוֹשְׁעִיתִים (הַכֵּס ח', ו'). אֵלֶּה מְרַחֵק, ל' יִשְׁעִים
 ט"ג, י"ג לִבְבִּי, ל' אֲחֵכֶם וְחֵכֶה. מְשַׁכְּנוּ, אֵל ח', ד'. כְּרַשְׁמְךָ, כִּשּׁוּ אֲרֻמָּה וְכִתְמוֹת. הַקְּטָן לְאֵלְךָ, יִשְׁעִים ט', כ"ב
 וְחֵכֶה, מִיִּלֵּךְ לְהַקְּרִיט טַל' אֲרֻחְךָ ח' (תְּהִלִּים י"ח, כ'). יוֹשֵׁב אֲפָךָ וְתִגְחֵמְנוּ, כֵּן כִּיִּי וְעַד ע"ס יִשְׁעִים י"ג, ח'.

הַיְשִׁיעָה יי כִּרְגֵמֹד חֲסִיד כִּי פָסוּ אֲמוּנִים מִכְּנֵי אָדָם: כִּי אָדָם אֵין
 צְדִיק בְּאָרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא יַחֲטֵא: הַיְשִׁיעַ יי אֶת־עַמְּךָ אֶת שְׂאֵרֵי
 יִשְׂרָאֵל: יִשְׂרָאֵל נוֹשַׁע בְּיַי הַיְשׁוּעָה עוֹלָמִים: כִּרְחֵם אֲנִי וְכו' עַד וְעַל עַמְךָ
 נִסְ א' ב' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ:

אֲנִשֵּׁי אֲמוּנָה אֶבְדוּ- בָּאִים בְּכַח מַעֲשֵׂיהֶם: גְּבוּרִים לְעַמּוּד בְּפָרֶץ-
 הַיָּחִים אֶת־תְּגוּרֹת: הָיוּ לָנוּ לְחֹמַת- וּלְמַחֲסֵה בַיּוֹם זַעַם: זֹעֲכִים אָף
 בְּלַחֲשָׁם- חֲמָה עוֹצְרִים בְּשׁוֹעַם: טָרָם קָרְאוּךָ עֲנִיתָם- יוֹדְעִים לְעַתּוֹד
 וּלְרֻצְתָּךְ: בָּאֵב רַחֲמֵי לְמַעַנָם- לֹא הִשְׁבֹּת פְּגִיעֵתָם רִיקָם: מִרַב עֲוֹנוֹת
 אֶבְדוּם- נֶאֱסַפּוּ מִמְּנוֹ בְּחֲטָאֵינוּ: סָעוּ הַקָּמָה לְמִנְחֹת- עֲזְבוּ אוֹתָנוּ לְאַנְחוֹת:
 פָּסוּ גוֹדְרֵי גְדָר- צָמְתוּ מוֹשִׁיבֵי חֲמָה: קָמִים בְּפָרֶץ אֵין- רְאוּיִם לְרֻצְתָּךְ
 (בְּעֵתֶךָ) אֶפְסוּ: י' שׁוֹטְטָנוּ בְּאַרְבַּע פְּנוֹת- תִּרְוַפָּה לֹא מְצָאנוּ: שָׁבְנוּ אֵלֶיךָ
 בְּבִשְׁת פְּגִינוּ- לְשַׁחֲרָךְ אֵל בְּעֵת צְרוּתֵנוּ: אֵל סֶלֶךְ יוֹשֵׁב וְכו' עַד לְכָל קוֹרְאֶיךָ
 פּוֹמֵן.

תלמי סליחות שפטיה

יִשְׂרָאֵל נוֹשַׁע בְּיַי הַיְשׁוּעָה עוֹלָמִים- גַּם הַיּוֹם יוֹשְׁעוּ מִפִּיךָ שׁוֹבֵן
 מִרְחֻמִּים- כִּי אַתָּה רַב סְלִיחוֹת וּבַעַל תְּרַחֲמִים: שְׁעָרֶיךָ חָם הַדּוֹפְקִים בְּעֲנִיִּים
 וְדָלִים- צָקוֹן לַחֲשָׁם קָשׁוּב יֵה שׁוֹבֵן מְעֻלִּים: פְּחוּרִים הֵם מִכָּל־צָרוֹת
 מִמַּחְרְפֵיהֶם וּמְלוֹחֲצֵיהֶם- נָא אֲלִתְעֹזְבֶם יי אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיהֶם: מוֹבֹתֶיךָ
 יִקְרְמוּ לָהֶם בַּיּוֹם הַיּוֹכֵחָה- וּמִתוֹךְ צָרָה הַמְצִיאֵם פְּרוֹת וְרוֹדֵה: יוֹשְׁעוּ
 לְעֵין כָּל וְאֲלֵי־מִשְׁלוֹ בָּם רַשְׁעִים- כִּלְהוּ שְׁעִבְדוּ מִלְּבִיּוֹת וַיַּעֲלוּ לְצִיּוֹן
 מוֹשִׁיעִים: הַקְּשִׁיבָה אָזְנוֹן לְקוֹל שׁוֹעֲתָם- וּלְמִכּוֹן שְׁכֵנְךָ הַשָּׁמַיִם תַּעֲלֶה
 תְּפִלָּתָם- כִּי אַתָּה רַב סְלִיחוֹת וּבַעַל תְּרַחֲמִים: יִשְׂרָאֵל נוֹשַׁע עַד הַרְחִסִּים

אל סלך יושב וכו' עד לכל קוראיך 803. ותח"כ תועתם זכור רחמך וכו' (דף 594) עד סוף

והשיעה, תהלים י"ב, י"ב כי אדם, קבלת ו', כ', הושע ה', ישיה ל"א, ו'. ישראל נשע, ישעיה ט"ב, י"ח.
 אנשי אמונה, כמ"י רחום על הסליחה הולת רחומה ונחה עם לכל תענית ותענית, והוא עוז
 כל יקרת הסליחה הולת חזר הים חמת טביות, לחות נלאן, וענינה להסלחן על חזק הנדיקים הטענים
 על חזק וסמללים עליו ענת נרה. לעמוד בפרץ, כיתוקאל כ"ב, ל', וחזק טהם חיס גדר גדר ושע
 נסך לפני בעד הדרך לכלתו חתה ולת עולתה, ועכ"ם, על ישי כועבו (חיונ י"ג, א') והוא כמו דועבים ל'
 כמ"י בלחשם, סמללת לתת, בשועם, בתפלה נקול, טרם קראוך, עש"ה ישעיה ס"ב, כ"ד. יודעים לעתוד
 על ישיעו יחזק (בראשית כ"ב, ס"א). יחזק סמללת כמ"י, ולרצותך כן כמ"י, אפדטם כן נקודה, סעו, כמו
 בשעו, היה לסגרות, לחו כל גמול מ"ק דף כ"ס נבו לחללים ולת לחנדס אביה למנוחה וחזו לחנה.
 עמנו, ל' כרמק וכלים טעמן בעת חרטו נלחנו (חיונ ו', י'). קמים בפרץ, כן כמ"י ונכון, ראויים
 לרצותך אפסו, כן נמדוד יסן גם נמדוד ספדה, ונמ"ל ראויים לרצותך קצת, והוא ל' עתידה ותפלה
 שישמעו, מולת, בעת צרותינו, נמ"י נספך עוד כהדון, שועתנו תעלה לטמי מרחמים, אל סלך יושב
 על כסא רחמים.

ישראל נושע בת', ישעיה ט"ב, י"ג. שפד, מ"י טפול פין, עקון לחשם, סמיכת תפלתם אצבעם
 בלחז לפניך, והוא של' ישעיה כ"ו, ט"ו. קשוב, הקיטה וסלחנה, מעולים, כמ"י לכמים העלונים, סחורים,
 ל' סח. הקציים סרות ורודה, כן כמ"י גם נמדוד ליטת, ויעלו לשון, עש"ה סוף עונדיה.

לתענית שני אחרון.

כאן חזר התפלה עד סחל לנו מלכנו כי פשענו, וזאת כ טתחילים סלח לנו, אל ארך אפים וכו' (דף 589) עד ורב חסר לכל קוראין, וזאת כ לומר פסוקים חלו:

אין וקצו סלח לנו ח' ז' ו (קבעו ויטע 589) ביו ורב חסר לכל קוראין. חזר לפתגם דמן היער שו:
**אֱתְקַצְפָּהּ יי עַד־מָאוֹד וְאֶל־לַעַד תִּזְכָּר עֵוֹן הַן הַבְּטָנָא עִמָּךְ בְּלִגְנֵי: הָעֵלִי
 אֱלֹהֵי תְתַאֲפֵק יי תְּחַשְׁבֵה וְתַעֲנֵנִי עַד־מָאוֹד: שׁוּבָה יי עַד־מָתִי וְהַנְחֵם עַל־עֲבֻרַיךָ:
 בְּרַחֵם אָב עַל־בָּנִים הַעֲרֵם יי עֲלֵינוּ: לִי הִישׁוּעָה עַל־עַמְּךָ בְּרַבְתָּךְ
 סָלַח: יי צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׁגַּב־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סָלַח: יי צְבָאוֹת אֲשֶׁר־אָדָם
 בִּטָּח בְּךָ: יי הוֹשִׁיעָה הַמְּלִיךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם־קְרָאֵנוּ: סָלַח־נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה
 כְּגֹדֶל חַסְדְּךָ וּכְבֹאֲשֶׁר גִּשְׁאֲתָהּ לָעָם הַזֶּה מִמַּעֲרִים וְעַד־הַנְּהָ: וְשֵׁם נֹאמַר.
 וְאָמַר יי סָלַחְתִּי כְּדַבְּרֶךָ: הַטֵּה אֱלֹהֵי אֲזִנְךָ וּשְׁמַע, פָּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה
 שְׂמֹמְתֵינוּ, וְהַעִיר אֲשֶׁר־נִקְרָא שְׁמֶךָ עָלֵינוּ. כִּי לֹא עֲלִצְדָקְתֵינוּ אֲנִינֵנוּ מִפִּילִים
 תִּתְעַנֵּינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל־רַחֲמֶיךָ תִּרְבִּים: אֲדָנִי, שְׁמַעֵה אֲדָנִי, סָלַח־הוּ אֲדָנִי
 תִּקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֶל־תְּאֵחֶר. לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵי, כִּי־שְׁמֶךָ נִקְרָא עַל־עִירְךָ וְעַל־עַמְּךָ:**

ע"פ א"ב כפול ונסוף חתום אסחי.
 אלהינו ואלהי אבותינו.

**אֶפְסוּנוּ מִיָּם עַד־נַפְשׁ. בָּאֵנוּ בְּעַמְּךָ מְצוּלָה. גְּלִי יָם עָבְרוּ עָלֵינוּ.
 דְּבִית תְּרוֹם כְּסָתְנוּ: הוֹדְנוּ בְּהַפֵּךְ לְמוֹשָׁחִית. וְעוֹד לֹא־עֲצַרְנוּ כַח, וְלַעֲפָנוּ
 עַל הַטְּאֲתֵינוּ. חֲלַחְלָנוּ עַל־רַב פְּשָׁעֵינוּ: טַבְּכֵנוּ עֲשֵׂה מַה לַעֲשׂוֹת. יוֹעֵץ
 דְּקִרְבֵּנוּ אֵין. כּוֹנֵן בְּלֵב מַחְשְׁבוֹת. לְמַרְחֹק שְׂאֵרֵי דַעַה: מִסְּדֵרֵי בְּיָדֵינוּ
 מֵאֲבוֹתֵינוּ. נֶאֱקָה תְּשׁוּבָה וְצַדִּיקָה. סוֹתְרוֹת רֹעַ גְּזֻרוֹת. עוֹד מַעֲנוֹת עָם:
 פָּעַי בְּהַסְכְּמָה אַחַת. צוּם יִשְׁנֵי וְחַמִּישֵׁי וְשְׁנֵי. קְרוֹשׁ אֵילֵי יִשְׁקִיף. רַחֲמֵינוּ
 לְעוֹם לְדָנוּ: שְׂדֵי עֲשִׂינוּ אֶת־שִׁלְנוּ. תִּקְיָה עֲשֵׂה אֶת־שִׁלְךָ. אֶל־תֵּשֵׁב
 עֲמֵט בְּדִין. מְדַבֵּר וּמְחַרְבֵּב וּמְרַעֵב מִלְטָנוּ: ח' תִּיקַר נַפְשֵׁנוּ בְּעֵינֶיךָ. יְהִי סָלַח
 לָנוּ. מִחַל לָנוּ כִּפָּר לָנוּ. בְּיוֹם רִדְתְּךָ בְּעַנְנוּ:**

אל תקצר, טעיה ס"ד, ח'. העל אלה, אס ס"ד, י"א. שובה ה', תכלים כ', י"ג.
 אפסנו, סליחה זו טיוחת לתענית שני וחמישי ובני ונמלחה גם נסחור טמנו ליטל גם נסחור
 טמנו ודענו אפסנו טים. יונה ב', ו'. גלי ים, גם וזאל טל' יונה ב', ד'. רכיות, טל' יסלו נסחור
 וים (תכלים ל"ג, ג'). הודנו נהפך למשוחית, ע"ס דמיל י', ח'. ולעפנו טל' ולעשות רעב (ליכה ה',
 החלנו, ל' סחור ונכלה, טל' חלחלה. טכסנו, ערכנו. טכס ל' סדר ושך נלרטיט. לסרחוק, ע"ס
 ל' ל', ג'. וד' חזרי כי לא טכסנו יוען נקרכנו נכסנו חת דעתנו למרחוק חל טה אטרו קדמוניט.
 סחור נדיט טאבונינו, חחו כל' נגדח אטס ל'ד, ע"כ. טאבונינו, טכן אטרו נדחלטי תענית סרק כ'
 ל' פ' ט"ד וקסלת רבה דף ל"ו ותנפוטט פ' טה. בי טלטה דברים טכעלים נאות דעות וטלה סס טלטה
 יזקה וטענה, וטלחתן כטטרו כטסוק חמד ויכטטו עטי חזר נקדח טני טליסס ויחטללו ויטקו פני ויטו
 נדחיסס סרטיס, ויחטללו זו טלטה, ויטקו פני סרו לדקה בד"ח חני נגדק חחוס פניך, ויטו נדחכיסס
 סטיס זו חכיסה, וחח"כ וטמלח לתטחחס וזרשח חת חרנכס (זכ"כ ו', י"ד) עכ"ל. נאקרה, זו טמלטה.
 סחור, טכעלות, טל' טחח דנה סחריה (עזרה ה' י"ג). עוד מענות עם, טלח יטט עוד כנחוח חת טעס.
 טט, חטרו לטכות כן, טל' סליטי טה (אפטיס י"א, ל"ה). כרהסכמה אטרה, כדעה חחח, ל' סכטיס הקב"ה
 על י"ח (טנת ט"ו). חקר נפשונו בעיניך, ע"ס ט"ג ט"ו, י"ד. כיום רדתך בענו, טמות ל'ד, ה'.

אל מלך. יושב על פסא רחמים. מתנהג בחסידות מחל עונות עמו.
 מעביר ראשון ראשון. מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים. עושה
 צדקות עם כל בשר ורחם. לא כרעתם תגמול להם: אל שהוריתנו לומר
 (מדות) שלש עשרה. וקרלנו היום ברית שלש עשרה. כמו שהודעת
 לענו מקדם. וכן כתוב, וירד יי בענו ויתעבב עמו שם ויקרא בשם יי.
 (ושם נאמר)

ויעבר יי על פניו ויקרא

יי אל רחם ותנון ארך אפים ורחמים ורחמים: נצר חסד לאלפים
 נשא עון ופשע וחטאה ונקרה: וסליחת לעוננו ולחטאתנו ונתחלתנו:
 סלח לנו אבינו פי חסאנו. מחל לנו מלכנו פי פשענו:
 פראתה אדני טוב וסלה ורחמים ורחמים לקר קראיך:
 האזינה יי תפלתנו והקשיבה בקול התנונותינו: שמע יי קולנו
 נקרא ותנונו ועננו: שמעה יי צדק הקשיבה רנתנו האזינה תפלתנו בלא
 שפתי מרמה: טרחם אב על בניו תו' עד ועל עמר.

פ"ס א"ב כסול וכל הכתובים של ד' ד' חכמים.

אלהינו ואלהי אבותינו.

איון תנו והסבת עתירה. אף הפר ושכך עברה. באי לחלותך בנגיש
 מרה. בשמך הגדול ומצאו עזרה: געית נאנחים ענותם חיה. גהינת קמתם
 לא תבוה. הרוש עלבונם מצר בזה. הורך נת ונצחת יזה: הלא אתה הית
 והנה. היה תהיה בהדר גאונה. ונמת יפון זרע אמונה. והנם כלים מתגרת
 הרונה: זעמו בעוים ומפאזים נסחו. זרו באפסים ולא גרו. חבלה רחם
 ולעפר שחו. תלשו חרשים ומענית המתידו: טבעו בבץ ואין פועה.
 סורעתם שלו מקשה לקשה. יום יום לחמם מנצה. יד פורשים מלחון
 ליצא: פלו חיהם בגון ואטה. בשל רבה וערבה שמחה. ללשע חכים
 והנה צותה. לבסום קמים וקרו שחה: מערימים סוד מפקד להדיתם.
 מקבירים על להקשיל בדם. נאקים אליך בהתעטף רחם. גתת לקטוא

האזינה, תהלים פ"ו, ו'. שמע, ט"ז, ו'. שמעה ה', ט"ז, ו'. אל.
 איון תנו, סליח לתשובה. לחלוקה, לחלות את פניך. געית, נעקת. נחיתת, כפיסת, טנורת נתון.
 מרה, טנור סמכה לוחנו. נפחם, דמם, כמו ישיה ט"ז, ג'. תמת, אטרות. מתגרת, טענת
 חיה, כמו תהלים ל"ט, י"ח. ועמי בעוים, זממת עליהם נעמד עונם. ומפאזים נסחו, טכית מוקדם אז
 סל כל מלחם כרחוק טעם. זרו באפסים, כחו ונבלם בכל אפסי חרן. חרשו, טכ"ח תהלים קכ"ב,
 ג'. תשרי, טענת, בבץ, ל' ישיה ל"ח, כ"כ וטעמו רטט ופית. פועה, טלילי. שלו, ל' גלות. טענת
 פרו טענת, כשל, כטענת, לבסום, הכילות, טל' טענת ד', י"ד. נחקים, טענת, כרחוק רחם.

מִכְבֹּד טָרַחַם: שֵׁיחַ צוֹעֲקִים בְּמַעַמְד צָפוּף. סְלִיחָה מְבַקְשִׁים בְּקִרְקֹד בְּסוּף.
 עוֹשְׂקֵיהֶם יִקְנִיאוּם וּנְתָנוּם לְשִׁסּוּף. עוֹעִים יִמְסְכוּ וַיְהִיו לְסַפּוּף: פָּרָה דְבִקְקֹד
 מִתְרַץ וְכִלּוּי. פְּלִטָם מִצָּרָר וּתְגָם לְעִלּוּי. צִיָּה יִשׁוּעוֹת מִשְׁתַּרְרֵךְ בְּחִלּוּי. צוּר
 עוֹלָמִים הוֹשִׁיעֵנוּ בְּגִלּוּי: קְנוֹא וְנִקָּם קְנֹא לְשִׁמְךָ. קַצֵּץ סְמִלּוּגִים מִצָּרָר
 עֲפָקָה. רֵאֵה עֲמִלְנוּ וְשׁוּב מִזְעַמְךָ. רִיבָה רִיבְנוּ לְמַעַן חֲסִדְךָ: יִוֹשְׁכִינְתְּךָ
 חָשַׁב לְחִיק אֲרֻכּוֹנֵי. שְׁאֲנֹן הוֹשֵׁב לְוַי וְכִהְנִי. תַּטְּה אֲזוּנְךָ לְקוֹל תְּחִנּוּנֵי.
 תִּרְצָנִי בְּקִרְאֵי יי ו יי: אַל סִלַּךְ יִשָּׁב וכו'.

סמ"ח אמתי תמוס ערלזי החמוזים. פוסון.

יי יי אַל רַחוּם, וְחַנוּן, אֲרֻךְ-אַפַּיִם, וְרַב חֶסֶד, וְאַמֶּת. נִצֵּר חֶסֶד
 לְאַלְפִים, נִשְׂאָ עוֹן, וּפְשָׁע, וְחַטָּאָה, וְנִקְיָה. וְסִלְחָה לְעוֹנֵנוּ וְלַחַטָּאתָנוּ וְנַחֲלָתָנוּ:
 אֲזוּכְרָה אֱלֹהִים וְאַהֲבִימָה. בְּרֵאוֹתַי כָּל-עִיר עַל-תִּלְהָה בְּנִיחָה. וְעִיר הָאֱלֹהִים
 מִשְׁפֶּלֶת עַד שְׂאוֹל תִּתְהַיֶּה. וּבְכָל-זֹאת אָנוּ לְיָהּ וְעֵינֵינוּ לְיָהּ: מִדַּת הַרְחָמִים
 עֲלֵינוּ הִתְגַּלְגְּלִי. וְלִפְנֵי קִנְיָךְ הִתְחַנְּנוּ הַפִּילִי. וּבְעַד עֲפָקָה רַחֲמִים שְׁאַלִי. כִּי
 כָּל-לֵבבִי הָיָה וְכָל-רֵאשׁ לְחִלּוּי: תִּמְכֹּתַי יִתְדוֹתַי בְּשִׁלְשׁ עֶשְׂרֵה תִיבוֹת. וּבְשַׁעֲרֵי
 דְמִשׁוֹת כִּי לֹא נִשְׁלַבְתָּ. לָבֵן שְׁפָכְתִּי שֵׁיחַ פָּנֵי בוֹחֵן לְבוֹת. בְּמִשְׁחָ אָנִי בְּאַלְהָה
 וּבְזִכּוֹת שְׁלֹשֶׁת אָבוֹת: יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, שׁוֹמֵעַ קוֹל בְּבִיחָה. שְׁתַּשִּׁים
 דְמִשְׁתָּנוּ בְּנִאֲרָךְ לְהִיּוֹת. וְתַצִּילֵנוּ מִכָּל-גְּזֵרוֹת אֲבִירוֹת. כִּי לָךְ לְבַד עֵינֵינוּ
 תִּלְוִיחָה. וְסִלְחָה לְעוֹנֵנוּ וְלַחַטָּאתָנוּ וְנַחֲלָתָנוּ: " " וכו'.

אל סלך יתשב וכו' עד לכל קוראך דף 606, וחס"ח לועזים וסור רחסך וכו' (דף 604) עד סמו.

מ' תהלים קט"ג, ד'. שיה, ל' תמלה. צועקים, כן ככ"י וככוו. ונס"ח צנים וסוף ל' עמידה, סל' חנינה
 על עשן (נראית ל"ג, ע"ו) ולפיכך יש לפרש שיה כמו לציח. צפוף, לר ורחוק, סל' הטענה שוטחים כסופים
 (תחת ס' ה'). לשסוף, למיחה, טל' וישקף ששאל את חגג (ש"ח ט"ו, ל"ג). עועים ימסכו, ע"ס ימציח
 י"ג, ועושים ל' ערבות וטרוף דעת. לשסוף, לכליון, טל' סוף. מחרץ, ל' מדיחה, טענין כלה ונחלסה
 (טעיה י' ב"ג). כחלו, כתמלה, טגרות ויחל טעה. צור עולמים הושיענו בגלוי, כס"ח צרקס כרינג
 מסר גלוי, ובתי הנוסחאות שנויי אחרונים הן שזנו טפחת הטענה טכני דכ"י שלום. קנה ונוקם,
 כס"ח ל'. סמלנים, רלועות אל עול, כמו כצנת כ"ט בעל סלך אחר פטלויז. לסע חסד, ונס"ח
 לסען שסך, תם זה שנוי אחרונים, וכן שזנה גם החרח סלחתן טכני הסלום. לחיק ארסנו, לתוך
 כ"ט. בקראי ה' ה', בקראי את שלט עשה מדות.
 אונרה, ל' תהלים ע"ג, ד'. אנו ליה, ל' הטענה בטובה כ"ח, כ'. מרח הרחמים, רחם לטעלה
 דף 128, ולטעי קונך, לטדת הרעמים מדר. תחננו, כן הנוסחא כמחזור שלטוניק גם כמחור טכנף לטעל
 סלך ס"י וכן העקר. כי כל לכב, ישניה ס', ה'. תמכתי יחרחי, שוטך חני את עמני כעל יחד שטוקס
 סלחן על שלט עברה מדות סליכן חוזרת ריקם. נשלבות, כמגרות, וכדלית' ככרבות דף ל"ג, ל', שצ"י
 המות לא כנעלו. דכיות, כמקרא לא כנעלה חלל דד' כל' וכר על עסקל שצ"י, לכן ספק אם לנקד גם
 סוקה דד"ה ע"ע שצ"ה (דברים כ"ח, י"ח) והרבו דד"ה, או אם סוף דד"ה ע"ע שצ"ה (ישעיה כ"ב, כ')
 וסמי דד"ה, ובסווי החחו מה כראה כי סמיטן כיון אל נקוד דד"ה וכן גם סעל סקריחה. רשעתנו
 סאך, כס"ח תהלים כ"ו, ס'.

סליחות לעשרה בטבת.

הַיָּזְחָר הַתַּפִּלָּה עַד סָחַל לֵנוּ מַלְכֵנוּ כִּי פִשְׁעֵנוּ, וְחַחֲכֵי מַתְחִילִים סָלַח לָנוּ, אֵל אֶדְךָ אֲפִים וְטוֹ (דף 589) עַד וּרְבַּח חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ, וְחַחֲכֵי חוֹמֵרִים פְּקוּקִים חָלוּ.

אִמְרוּ יוֹגֵשׁ סָלַח לָנוּ חַיֵּנוּ (תָּבֵעַן וַיִּטַּע 589) בִּיז וּרְבַּח חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ חוֹנֵן פְּתוּחַ דַּחַן חֵינֵי מוֹ:

פִּרְעֵם־יְיָ הַחֶסֶד וְהַרְבֵּה עִמּוֹ פְּרוּת: פָּדָה אֱלֹהִים אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכַּל צָרוֹתָיו: וְהוּא יִפְדֶּה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכַּל עֲוֹנוֹתָיו: פָּדָה יְיָ גַּפְשׁ עַבְדּוֹ וְלֹא יֵאָשְׁמוּ כָּל־הַחַסִּים בּוֹ:

פָּדָה אָב עַל־בָּנִים תְּרַחֵם יְיָ עָלֵינוּ: לֵי יְהִישׁוּעָה עַל־עַמְּךָ בְּרַחֲמֶיךָ סֵלָה: יְיָ צַבָּאוֹת עִמָּנוּ מִשְׁנַבֵּר־לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה: יְיָ צַבָּאוֹת אֲשֶׁר־יְאָדָם בּוֹטַח בְּךָ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם־קְרָאֵנוּ: סֵלַח־נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה בְּגֹדֶל חַסְדְּךָ וּכְבֹּאֲשֶׁר גִּשְׁאַתָּה לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד־הַנְּהַה: וְשֵׁם נְאֻמֵּי יְיָ אֱמֹר יְיָ סִלַּח־תִּי בְּדַבְּרֶיךָ: הַטָּה אֱלֹהֵי אֲזוּבָה וְשִׁמְעֵ, פָקַח עֵינַיִךָ וּרְאֵה שְׂמֹמְתֵינוּ, וְהַעִיר אֲשֶׁר־נִקְרָא שְׁמֶךָ עָלֵינוּ. כִּי לֹא עֲלִצְדֵקֵינוּ אֲנַחְנוּ מִפְּסִילִים הַחַנּוּנֵינוּ לַסְּגִיָּה כִּי עַל־רַחֲמֶיךָ תִּרְבִּים: אֲדַנְיָ וְשִׁמְעָה אֲדַנְיָ סִלַּח־נָא אֲדַנְיָ הַקְּשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אֱלֹהֵי־אֶחָד. לְמַעַן אֱלֹהֵי כִּי־שִׁמְךָ נִקְרָא עַל־עִירְךָ וְעַל־עַמְּךָ:

ט"פ א"ב, ובסוף חתום יוסף. וכל סימני החרחים על לשון הכתוב. אלקינע נאלתי אבותינע.

אֲזוּבָה כְּעוֹק אֲשֶׁר קָרָאֵנִי. כְּשִׁלַּח מִכּוֹרֵת בַּחֲדָשׁ זֶה הַבְּנֵי. גִּדְעֵנִי הַנִּיאֵנִי הַבְּאֵנִי. אֶדְעָתָה הַלְּאֵנִי: דַּעֲבָנֵי כְּשִׁמּוֹנָה בּוֹ שְׂמֹאֲלִית וַיִּמְנִית. הֲלֹא שְׁלֹשָׁתָן קָבַעְתִּי תַעֲנִית. וּמֶלֶךְ יְיָ אֲנִסְכִּי לְכַתּוּב דַּת יְוֹנִית. עַל־נְבִי חֲדָשׁ הַדְּשִׁים הָאֲרִיכּוֹ מַעֲנִית: וְעַמְּתִי בְּתַשְׁעָה בּוֹ בְּכַלְפָּה וְחֶסֶר. חֲשֹׁךְ מַעֲלֵי מַעֲוִיל הוֹד וְצַפֵּר. טָרַף טָרַף בּוֹ הַנְּתָן אֲמָרֵי שִׁפְרֵי. הוּא עֲדָה

ס עם ה', תהלים ק"ל, ו'. פדה אלהים, אם כ"ה, כ"ב. והוא ישרה, אם ק"ל, ח'. פדה ה' אם ל"ז, כ"ג.
אמר קראנו, חזר סלחני, טל' טקחה, כמו פחד קדמי (ליוז ד' י"ד). בשלש סבות, כבי' נחם בארבע סבות וכן גם נסדוד טנה לישל, וי' הגרסאות יתכנו וכמסלול להלכה, דגיאני, בטלמי טל' חס כמיל חסיה (מסד' ל' ו'). וכבי' דגיעני כעין והוא ל' וימעם נמדד (אם ל"ב י"ג). הבאני, נשתי טל' הכאות לנ (יחזקאל י"ג, כ"ג). אך עשה הלאנו, חיוז ט"ז, ו'. דעכני, החשיכני, טל' ידען נח (טל' כ', ב'). בשמנה בו, ט"פ טגלת תענית סרק החחון, נח' נטנת נכתנה התורה יונת כמי פלה העלך והחושך טל לעולם שלש ימים, ונמס' טוסרים ט' ח' ס' זקנים אכתנו לתלמי העלך זה התורה ויהי ויהי סיוס קשה לישראל כיום אנעשה העגל, שלא היתה התורה יכולה להתרנס כל לרכה. שומאלית ויבית ר"ל טכל נד. לו אביון הסייען על התורה שנלמד נה תודך ימים כמיסה במטלה עזר וכבוד. שלשתן קבעו הענית, ג' ימים ההם שהיה תשן נח לעולם. וכן גם נמליחה תחרת לוי' נטנת העתחלת או בעזבי סקרא דח טעת אל עת נמלא החחו טעיהו אחרי גלולים וכל חבנית, יהורים הריקו עלי חרב דוגית, כלתה הקבלה א"ל שחוז סחו סיסודים עשו חטניות ותפלות והואפחו פניהם וכמו אעבו כיוו הן עב"ל ויהי אשר כי נלמט תלמי טלך סיון אשר טוס להעתיק לו חת התורה יונת סיטפ ליכודים כידוע. אגפני, כן טקד כבי' גם נסדוד לישל, וכו"ל אגפני כפיעל, והרשען יוזר נכון כי כן סין חונס (חסמד ח') נכון ק' על נבי, תהלים קכ"ט, ג'. העסתי כחשועה בו נכל בו טטן פ"ג, נחשעה נחסת טח טורח הכתן ונחשית כן חכלית. ופטר, ל' פאלרת טענין ולנפירות פאלרת (יטעיה כ"ח, ה'). והאמטס טלאון סעיל רוד ופטר, לרשח טח טורח הכתן אכתנו בו קרשתי חת כגרי וטעילי (טורח ט', ג' ס'). רנחן אמרי שופר, נחלזית ט"ט, כ"ח

הספר: יום עשירי צעה בקבוץ החיות. כתב לך בספר המצוה. לזכרון
 לעם נמס ונבזה. אתעצם היום הזה: מנין סדר חדשים בעשרה בו
 העיר. נהי ויליל במרפי אפער. סדר פרעניות בתוך לבבי יבעיר.
 קבא אלי הפליט לאמר הפתה העיר: על אלה על פני אבק זריתי. פצתי
 על ארבעתן לו חץ בלבי זריתי. צרות על אלה קבר לי כריתי. צדיק הוא
 יי ברכיהו זריתי: קראתי שמך מתנתם על רעתי. ראה עניי ושמע קול
 פניתי. שמע תחנתי חיש גא ישועתי. אל תעלם אנקה לרחתי לשועתי:
 יו ירה טבת מאוד לקיתי בו. ונשתנו עלי סדרי נתיבי. סדרתי פשעתי
 יגלה לי טובו. האמר לים עד פה תבוא:

אל מלך. יושב על פסא רחמים. מתנהג בחסדות מוחל עונות עמו.
 מעביר ראשון ראשון. מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים. עושה
 צדקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם תגמול להם: אל שהוריתנו לומר (מדות)
 שלש עשרה. זכר לנו היום ברית שלש עשרה. כמו שהודעת לענו מקדם:
 וכן כתוב, וירד יי בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי. (ושם נאמר)
 ויעבר יי י ער פניו ויקרא

יי יי אל רחום ותנון ארך אפים ורחמים ורחמים: נצר חסד לאלפים
 נשח עון ופשע ותשארה ונקרה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו:
 סלח לנו אבינו כי חטאנו. מחל לנו מלפניו כי פשענו:
 בראתה אדני טוב וסלח ורחמים לקר איה:
 אלהים באו גוים פנחלתך טמאו אתהיכל קדשך שמו אתהירושלם
 לעים: יאדים ידים קמו עלינו ועדת עריצים בקשו נפשנו ולא שקפה לנגדם:

כרחם אב וכו' עד ועל עסק, לעיל דף 608.

בו כתיב ודעה הנניא יחוקא (ח' ג'). כתב לך וכו' יחוקא כ"ד, ח' ג'. גמס, נשנו, טל' הטמו חת לכנו
 (תמי ח' כ"ח). מנין סדר חדשים בעשרה, כשנענה הלכות כסדרם לפי סדר החודשים ר"ל מניין, או נחזק טבת
 טבת ט הביר יחוקא הנניא נהי וקיינה על הנהגה הנאמרה לו נמסחה אשכנז לישראל כי נמסח וכיון א יחוקא כ"ד,
 ה. נהי קיינה וכבי, וכמסך א הקודם לו, ר"ל הנניא העיר נהי. ויליל בפניו סי וכו', זה נמסך לטמה, ר"ל חיליל
 חוקק כפי נכרי סדר פרעניות, וכיון כזה א סבוק יחוקא ל"ג. כ"ח. אכחוב אס חצר נמסחה לחדש טבת טל
 הכלים א יחוקא. וזה אומר סדר פרעניות ויסודו נמסח ר"ס דף י"ח, כ' תוספתא סוטה אס סלונחא חס
 סס העברי (וכריה ח' י"ט) מעטו על י' נמסח או על ה' נמסח וזהו גם רד"ק לייחוקא כ"ד, כ"ד. אפער, ל'
 משה כו סי כענתי (תהלים קי"ט, קל"ח). אבק ורחמי, רעו לחבלות וכענין וירקו עמר על ראשיהם (חיוב כ'
 יג) ארבעתן, ארבע הלכות הטמויות כסליחה הולת, הולת כמיסת החורה ליוטת וכו' סיפת טורח הסוכר וכו'
 מיסת טלך טבל על העיר וכו' נקיעת העיר אגיד הכלים לייחוקאל. ומהו לפי זה מראה עיקר נרסת כ"י
 גרם גם מראה הסליחה בארבע סכות בודיש זה הבני. ונרסת סמרינו אהיה בשלש סכות יס לומר עליה
 ס נרסת נקיעת העיר אטע הנניא לא נחשבה לכ כחון הלכות להיות אטועה זו רק כרה לייחוקאל ולא
 נבל יחול. צדיק הוא, איכה ח' י"ח. סחנחם, מתחרט. פניתי, תכלתי. אל תעלם, איכה ג', ג'.
 סדר טובו, סדר מדותיו. אלה לי טובו, בן נסדור אטמסרדס טכנת אע"ת וכן כבי' וכו' סעקר, ור"ל
 דף ס בטמתי הנני מתחכם על רעתי וע"כ השם יי' יעלה לי פוט, האומר לים וכו', טמ"ס חיוב ל"ה, י"ח.
 אלהים באו, תהלים ע"ט, ח'. אלהים ידים קמו עלינו, אס פ"ג, י"ד.

האלהים הביא יום רעה וכצור. צנה צרי סביבי, עוללי לבצור. יום הרך
 לקבי ואין קח לעצור. ודבר אל נביא. משול אל בית המרי: אבותי וכו'.
 מושבי שער, העביר אהרת. חמתו באש בער, והרים עמרת. ומלכנו
 ער, השליך הפארת. ורוח סעה וסער. תסמר שערת בשרי: אבותי וכו'.
 תפית גמשלת, ועפה קדורנית. בעון כי בשלת, ולבך אחורנית. ונבך
 ונשלת, ראשונה ושנית. והתל לא חתלת. מעט צרי: אבותי וכו'. צדיק
 הער תם, נשוא עון גלאה. מקרוב למפתן, לפנת נג ראה. מעון הנכתם,
 ועקתם באה. רבה רעתם. בעץ עשרה פרי: אבותי וכו'. חזק בלקמי, חזק
 העללות. כי מלאו ימי, ברוע מפעלות. ומבשת עלומי, שבתתי גמולות.
 נהן לחמי ומימי. פשתי ועמרי: אבותי וכו'. קמי פיהם פשרה, ועלתי בלעי.
 כאד עלי גברה, ודמי שתו ולעי. נכרים עלי צרה, ואת אחי הרעי. האמרים
 ערו ערו. בני שעיר החרי: אבותי. אמרו לנו נכלם, ונשקיתה זכרם. אל
 קמא גמלם, ישאו את שכרם. במעשיהם שלם, הבלשו משכרם.
 באיש האדם חולם. שלשה סלי חרי: אבותי וכו'. פצעו לא רבכה, ותפוחת
 תחי. ועיני תכרה, צופה לדודי צח. העוד לא שכתה, חמתו לגנח. על-
 מה עשה ככה. ומה חרי: אבותי וכו'. רחום זה אלי, אל לעד תנח. ארכו
 יש אבלי, ועוד לבי נאנח. שותקה אל לאהלי, מקומה אל תנח. שלם ימי
 אבלי. כי תבא על שכרי: אבותי וכו'. יי מנת חלקי, חישנה לי לעורה.
 וסרת שקי, שמחה לי לאורה. ותגיה את חשבי, באורה להאירה. את-
 גשף חשקי. כי אתה גירי: אבותי וכו'. כמנח ואנתה, פרה אל את נפשי,
 עשה לעמך הנחדה, מלכי וקדושי. תהסוף לרותה, את צום החמישי.
 לששון ולשמחה, צום הרביעי וצום העשירי: אבותי וכו'. אל סלך יסכנו' עד לכל קוראך.

והל"כ לומר זכור רחמך וכו' (דף 594) עד סופו.

ל"ג, י"ח. צנה צרי ט"ח חכה ח', י"ו. לבצור, ל' קטיטה, ומל' חס טלרים ט"ו לך לח יסלח סוללות (יחיה
 ט"ח, ט'). חדר א נביא יחוקא (כ"ד, ג'). מושבי שער, חס האפטיס והוקנים. חסותו כאש, כחומר טלחה
 ל' ד' סגן כחז חסותו. ומלכנו יער, כמיו לט"ח ט' ע"ה בית יער הלכנו (ט"ח ו', כ', י', י') ונדח טל כה"ס
 מער יסח דף ל"ט, כ'. ורוח סתרה, רוח תולג חילמת (תהלים כ"ב, ט'). חסטר, חית ד', ט"ו. קדורנית, ל'
 חיו ונחן. עבך וערשלת, טל' ויזב כן כל הסתלים אחרוך (דברים כ"ב, י"ח). ראשונה ושנית, טלחות טל
 טלחות חום. ודחל, ל' יחוקא ט"ח, ד'. ור"ל חף רשוחה קטנה לח נרשלת. נלאה, טל' כלחיתו כחז (יט"ח ח'
 י'). סכרוב לספתן וכו', יסודו נגמדה ר"ה דף ל"ח, טער טמטות נטטה טבנית (נכסתלקה טט"ח ט') טכמת
 לכות וכתוב לספתן ומטפתן לחצר ומחצר למונח ומנוח לנג וכו'. חוכו העלילות, חוקך כל הטעמים. נוחן
 חשו וכו', פח כל כוסע כ', ו'. האומרים ערו ערה, תהלים קל"ז, ו'. בני שעיר, נרשית ל"ז, כ'. כאיש
 חלם חולם, עד חלופים שחלה (נרשית ט', ט"ו). לא רכבה, טל' יטעה ח', ו'. צופה, טיני טטה א הקב"ה
 מקור דוד וזה כחיד ה', על מה עשה, דברים כ"ט, ב"ג. סקסד, ל' קהלת י', ד' ומה טכונה טל ט"ח.
 ט תבא מלחית ל', ל"ג. ה' מנת, תהלים ט"ח, ה'. ופתחה וכו', ל' תהלים ל', י"ב. חנה וכו' ט"ח ט"ח כ"ב,
 ל"ב. זה נסך חסוק, ל' יטעה כ"ח, ד'. צום החמישי, ט' טלח. צום הרביעי, י"ח טמחה.

דוד מפרדים. לשבות המן מפורת המן העץ קנדם. תחת הנעצוץ יעלה
 כחש ותחת הסרפר יעלה הדם: מקשיב דבר שקר כתב שמנה ועצב.
 נתעטף בבגדי שרד בטעה במנין קצב. סרר להשתמש בשנים כלי בית
 הפתעב. ויבוא גם השטן בתכם להתיצב: עם הנמצאים בשישן באכלם
 מזבח עזרים. פער פיו להשטינם ולהסגירם ביד נותן מוכרם. צור הסכים
 לכתוב אגרת לאבד שברם. אמרתי אפאיהם אשכיתה פאנאש זכרם:
 קדושים מלאכי שלום מר יבקיון בצעקה. רחום הבט לברית ואלתפר
 להדוקה. שמעה מורשה ותלבש בגדי אלמנות ומועקה. ותשם ידה על
 ראשה ותלך הלך וועקה: תשבי שם אזור שק במתניו תחבשת. מחר
 והדיע ישני מכפל אבות שלשת. נחץ לרועה מה לה נרדם להתעשת.
 קום קרא אל-אלהיך אולי יתעשת: חותם טיש אשר געשה לבלשן ספר.
 מעינה למדו לאתר גורה בעם להפר. בן-קיש הקיש דלתות בית הספר.
 ויבם שק וישב על האפר: רבץ תינוקות לפניו ימים שלשה צמאים
 ומבטנים. בקול קול יעקב לחלוש ידי עו פנים. ידיו אמונה לאל הצילגני
 נא מעלבונים. פן יבוא והבני אם על-בנים: מזה אלה ומזה אלה בני
 איתני ורבני. כלם צעקו ותעל שועתם אליי. יה לקול רנון פבוא שאל
 לפני. ומה קול הצאן הזה באוני: רועה השיבו הם קמני קדש ורע. יה
 תל לקחים לפשת מאיב הרע. תנון גכמרו רחמי ויבקש לבבות המאדע.
 יהו בקרוא מלך ישראל אתה הספר ויקרע: יהירים הזקיע בלב הארץ

טיף, והנבי סתור חסדיר (דברים ל"א י"ח), מרדכי טן התורה עניין, דכתיב מר דוד ומתרגמין טירא דכיה
 (שם ל' כ"ג). וטנגלה דף י' תחת הנעטון יעלה מרש וכו' (ישעיה כ"ב, י"ג) הנעטון טען סרע, מרש זה
 מרש אנקרח רשע לכל הכסטים כ"ו ולמה קח לך כסטים רשע מר דוד ומתרגמין מדי דכי, הסרע וסתי
 סרע, דם זו סתור הנדקת אנקרחת הדסה. ספרים, על' מרש. קנדם, טן חד טעמא (ערוזין ל"ד, ב')
 ל"ל גמלה. טקשיב דבר שקר, תחורה. כתב שמנה (טורח ד', ו' וטנגלה י"ח). בבגדי שרד, בגדי
 סטה, ויסח כנגלה י"ח, ע"כ כיון דחוי דמלו אנעין ולא חיסדקו חסד הסתא ודתי טו לא טיפדקו, חסיק
 חזי די טקדשא ולשטטט טכו, נח טען ורקר טיביסן. ומרדש חסתר רשע פ' ב', בגדי כחונה כרדש לתן
 וסא גם, חיוט ב'. פער פיו הטען, ויסודו כמורש חסתר דף קכ"ג, י"ח חלף וכו' טלות הלבו לנית הסתה של
 לחתה ולבלו וסחו וכסתכו וכתקלקלו, טיד טענ הטען וסלשין טליהס לפני הקנ"ה וכו'. אמרתי, דגים ל"ב,
 ל"ב סלאכי שלום, יאעיה ל"ג, ו' מורשה, תחורה. ומועקה, כער ולכל (תהלים ס"ג, י"ח). וחשם, ע"כ י"ג, י"ט.
 חשבי, חליס כנפיל. תחבשת, ל' תחורה, טענין סוף חטט לחשבי (יונה ב', ו'). לרועה, למטה דכינו. להעשת,
 טעין טענו טענו (ירמיה ס', כ"ח) ר"ל מה חיסן כנחת וכמטחה. קום, יונה ח', ו'. חוחם טים, כנורה ענר
 הק"ס על ירלל היתח חחוטק רן כחוחם של טיט, וחחר זהתפללו חליו כנרתם קרע חח כנורה, וע"ס
 מרש חסתר דף קכ"ט. לבלשן, למרדכי (כחזיו' ו'). בו קיש, מרדכי. הקיש, דפת. וע"ס טנגלה דף י"ב, כ'
 ק קס סקיס על עטרי חחמים וכמתחו לו. וככפנים, ל' רעט כטו ססר וככסן (חיוט ל', ג'), וכן כנרטיית כסן ל'
 רב ויבם שק, יונה ג', ו'. תן יבוא, כרלזית ל"ב, י"ב לפני, כנפים טחיכלו. ומה קול, ע"כ ט"ו, י"ד. ויהי כקרא,
 ל' ט"ו ס', ו'. יהירים הזקיע בלב הארץ, כן כוחס מדור ליטא ומסון, גם ככ"י נרדם כן
 רן אמקום הארץ נורם קמלה. חכל כוסחה כרלזונה עקר וכמטוחר כמסוך. וכנה פידוש יהירים כנאים ר"ל חח
 כסן ויגו חלכ חוחם על טן חלרו, חח כנפים כמטטה ולמטטה מהס חח חכיהס, וטה חלכר כלכ הארץ חח ט"ס
 פתח דרלמי לחסתר ו', ט'. פער חרוא וקופו יתיס להטן ראיטח ולכערל ככיו עלי על זקיסל די חתקין לככסיה.

למשה ואביהם למעלה. איש בשלש אמות והרביעית אייר מגלה. משנה
נקם חזה ושמה ושה תהלה. אתי השיב על בני ואנו תלה: י' ותכתב
אסתר תקף לקרות בבהלל מוהדים. מלמעלה קימו מה שקבלו מלמשה
דודים. גם ינוסם לפרסם פאו פלאו מסהידים. בעת הזאת רוח ותעלה
עמוד ליהודים:

אל מלך. יושב על כסא רחמים. מתנהג בחסידות מוחל עונות עמו.
מעביר ראשון ראשון. מרבה מחילה לחטאים וסליחה לפושעים. עושה
צדקות עם כל בשר ורוח. לא כרעתם תגמול להם: אל שהוריתנו לומר
(מהות) שלש עשרה. זכר לנו היום ברית שלש עשרה. כמו שהודעת
לענו מקדם. וכן פתוב. וירד יי בעגן ויתצב עמו שם ויקרא בשם יי.
(ושם נאמר)

ויעבר יי על פניו ויקרא

יי אל רחמים ותנון ארך אפים ורחמים ואמרת: נצור חסד לאלפים
בשעה עון ופשע ותשארה ונקרה: וסליחה לעוננו ולחטואהנו ונחלתנו:

סלח לנו אבינו כי חטאנו. מחל לנו מלכנו כי פשענו:
בראתה אדני טוב וסלח ורחמים לך קראיה:

ברעמך מקור חיים באורך נראה אור: בקראנו עננו אלהי צדקנו
בצר הרחבת לנו חננו ושמע תפלתנו: ועתה יגדלנא בך אדני באשר
דברנו לאמר: כרחם אב וכו' עד ועל עמך לשל דף 612.

ע"ס א"כ וחליו חמוס שמעון בר יצחק חוק ואמץ.
אלתינו נאלתי אבותינו.

אתה האל עושה פלאות. בעמים הודעת עז נראות. נאלת ברוח
עמך מתלאות. דבירת צדיקים במלתי תחלואות: האויב בקומו לעורר
מדגים. ודמה להכרית פרחי שושנים. זמם לשקול על גנאי אדונים. תלפי
מאת בכרי אדנים: טלאיה הודרת שקליהם להקדים. ידעת העתידות

איש בשלש אמות, כל אחד מהנחלים היה תלוי על ג' אמות וכן כל אחד ואחד סימך רוח אשה פחה
וכן יסוד התנוס ידועו לאסתר ע' יד. וטובל גם בתוספות לתניגה דף י"א. משנה, מדכי (אסתר י'
ג') ושה תהלה, גם זה ע"פ תנוס ידועו ע"ס. אורח השיב, כראשית ע"פ, י"ג. מהודים, וכן כ"י,
ודגשתו יסודו לפסכה (תנוס י"א, י"ו), ור"ל קריאת העגלה היא כאלו טודים פכתו סלל וע"פ עגלה יד
קריאתה זו סלילת. גם ינוסם ל' פסלים ע', ו' לפרסם, לנלות לעין כל. בעת הזאת אסתר ד', יד.
כי עמך סקור, תסלים ל', י'. בקראי, אס ד', ג'. ועתה יגדל, נמזכר יד, י'.
נאלת מרדכי, פסלים ע', ע"ו. האויב, הטן סכע. פרחי שושנים, כנוי לכני ישראל. וכס"ל מוז'
מדגים. על גנאי, ככ"י וכס"ל ע"פ אסתר ד', ז'. אדנים, אדני הטסקן (אמות ל"ת, כ"ו). טלאיה הודרת
ישודו בעגלה י"ג, ע"כ גלוי ודוע לפניו כי אשוד וסיה הטולם שעתיד הטן לשקול סקלים על יסודל לכיך

וְדַרְשָׁתָּ נִשְׁקָדִים. כְּבוֹי לְהַמְצִיא לְלִבְךָ יוֹקְדִים. לְקוֹחִים לַמְּוֵרָה לְתַחֵי
 נִשְׁקָדִים: מִסִּכָּה זָרָה בְּעֶבְדֶם לְפָנִים. נִמְסְרוּ לְהֵתוּ קְטוֹקְנוֹת וּגְפָנִים.
 סָבּוּם מוֹקְשִׁים בְּכָל־דְּפָנִים. עֵינֵיהֶם לֶךָ תוֹלִים וּבְסִתְרָךְ גִּצְפָּנִים: פֹּד
 נִהַפֵּךְ בְּאוֹיְבִים לְשָׁלוֹם. צְלוּב הוּכַן אֲנִי לְקָלוֹם. קוֹלְעַ וּבֹלְעַ פְּגֵי הַלֹּט
 הַלֹּט. רִיבֵי עִם בְּאִשְׁמֵנִים לְעֹלוֹם: שְׁלוֹם וְאַמֶּת גִּבְתְּךָ לְכָל־צַד. הִתְקַף יֵשַׁע
 סָלַע וּמְצַד. שׁוֹדֵד הַשֶּׁדֶד וּבְרִשְׁתּוֹ הוֹצַד. מְלֻשְׁנֵי גִסְחָף גִּצְמַת וְנִרְצַד: עֲשׂו
 שְׁמֵחוֹת וְלִדְרוֹת קִבְעוּם. וּמִקְרָאוֹת שְׁלֹשׁוּם וְלֹא רִבְעוּם. גִּסְכְּמוּ מִפְּעַל
 תַּעֲמִם טְבֻעוּם. בְּסִפְרֵךְ נִחַקְךָ עַל־מָה קִבְעוּם: רָמָה יָדְךָ לְסִלּוֹחַ לְפֹשְׁעִים.
 יְהוּדֵי וְהִדְפָּה הַקְּמֵת מוֹשִׁיעִים. צִדְקָתְךָ עוֹמֶדֶת לְעַד לְשַׁעֲשׂוּעִים. חֲקֹר
 כְּבוֹדְךָ לְהַזְכִּיר לְנִשְׁעִים: קָנֵא לְשִׁמְךָ נוֹרָא וּנְקֻדָּשׁ. חֲוָה כְּרָמְךָ גִּהְרִם
 וְנִדְשׁ. זְרוֹיְנוּ קִבְץ וְשִׁיר לֶךָ יְחַדְּשׁ. קִיָּמָם וְהַחַיִּים בְּבִגְדֵי בֵּית הַמִּקְדָּשׁ:
 וְיִבְעֲשׂוּתְךָ גָּסִים בְּאוֹתָן הַיָּמִים. אֲתָנוּ הַפְּלֵא תִשְׁתַּעַת עוֹלָמִים. כְּעוֹא לְפָנֶיךָ
 בְּפֶר וְתִנְחַוְמִים. אֵל מְלִיךְ, יֹשֵׁב עַל־כִּסֵּא רַחֲמִים:

אל כלך יושב וכו' עד לכל קוראך.

ע"ס חשר"ק ונסוף חתום משלם.

למחן.

בְּמַתִּי מִסִּפְרֵךְ חֲלִינֵי פְּנֵיךָ. לְשׁוּעַת גְּבֹאִים אֶל־תַּעֲלֵם אֲוֶנְךָ. הַקֹּשֶׁב
 הַתַּעֲתֵם מִשְׁמֵי מְעוֹנְךָ. בְּכִימֵי מֵד וְהִדָּם הַיִּשְׁעָה בְּנֵיךָ: הַתְּהַלּוֹת יִשְׂרָאֵל
 אֲתָה יוֹשֵׁב. שׁוּעַתְךָ תִּאֲזִין וְרַנְתָּם תִּקְשֹׁב. רַפְאוֹת לְמַחֲץ תִּקְדָּם וְהַחֲשִׁב.
 קַטִּיף לְהִיטִיב וְגוֹיְהֶם לְיֹשֵׁב: צַר וְאוֹיֵב הַלְטִישׁ עֵינָיו. פִּיהוּ פֶּעַר לְשִׁאֲף
 עֵינָיו. עֲשֵׂת בְּשִׁלּוֹ לְהַשְׁמִיד קֶהַל הַמּוֹנִיו. סָגַל לְאֶבֶד חֶרֶת בְּנִשְׁתַּוְנָיו: נוֹקֵם

הקדים לקליקן לזקליו. נשקדים, ל' שקודות. כבוי, טל' ולא תכנה את כר (ע"ז ב"א, י'). לקוחים למחן
 שאל שגור עליהם מיתה, והוא ל' טעלי כ"ד, י"א. מסכה זרה, ע"ז שנחו ניטי טוכדננר. לפנים, רק
 למחן העין, וכטטולר נסליחה תקודעת. להחן, להכחז. קטנות, ענינים שלא הכילו עוד כל מרבן, וכנח
 סז נכנים הקשנים, ר"ל נער וזקן. צלוב, הען שתולין בו. לקלוט, ליקח. קולע, ל' זריקה כמו הנני
 קלי את יוצי הארן (ירמיה י' י"ח). פני הלום, ל' יאטיה כ"ה, ז'. ריבי עם, לורר ישראל. שלום
 אמת, אמת ט', ל'. ונרצה, ל' תרדון (תהלים ס"ח י"ז). ומקראות שלשום, יסודו נמנלה דף
 ו' הלא כתנתי לך אליהם (טעלי כ"ב, כ') שלטים ולא רכנים ופירש רש"י נג' טקנות יט לנו לחבר
 מנחת עטלק נכ' ואלה אמות (י"ז, י"ח) וכטטטה תורה (כ"ה, י"ז) ונכ' אטולל (א' סמן ע"ז). ושש
 קצת כן ככ"י גם נמדוד ליעל ועקר, ור"ל טלעטלה הכבישו עם ישראל וקצנו עטסה את ימי
 החרב, ויסוד סס נמנלה דף ז' קייטו וקטלו, קייטו למעלה מה שקטלו לטטה. כספר, נמנלת
 אמת. לפושעים, לישראל שחטלו נטה אטטתחו לללס טוכדננר וכטטולר למעלה. יהודי, מרדכי.

במתי מספר, ר"ל חכים טענו מספר אנתנו. נכאים, ככרי לב מור וחרם, מרדכי ומטהר. תאווין,
 הקשב, חקרים, והחשב, כן ככ"י ונכון. וההלוח ישראל וכו', ע"כ תהלים כ"ב ד'. רפאות למחץ, רפואה למכה
 כמו אטת חול' נמנלה י"ג, ל' אין הקנ"ה טטה את ישראל אלא חס כן כרל להס רפואה תחלה. מחן, טטה
 מה וסחן טכחו ידאל (אטיה ל', כ"ו) טחן טתנים (זכריס ל"ג י"ח). קטויך, כמו לקטייך. הלטיש עיניו,
 הדיק עיני למד מרדכי, טל' איז ט"ז, ט'. שער, סתת. לשאף, לנלוט. עשת, ימן וחכ, טל' אכח טכחוטת
 (תהלים קע"ג ד') סגל, סגולת ר"ל את ישראל. בנשתנני, נלנחתני, טל' וכתב הכתוב (טולל ד', ו'). נוֹקֵם

לְצָרִים וְנוֹטֵר לְאוֹיְבִים. מְדַדְתָּ מִדַּתָּם כְּזֶרְוֹ לְאֹהֲבִים. לוחֶם וְנִינּוֹ נָחַל
 צְלוּבִים. כְּבַחֲרֹת דָּגִים חֲדָוּ תְּהוֹבִים: יוֹם אֲשֶׁר שִׁבְרוּ צִוְרִים. מִבְּחַ
 לְשִׁית בָּעַם נְצוּרִים. חֲלָפָה הִדַּת וְנִפְלוּ פְגָרִים. זָלַעְפוּ זַעֲמוּ מוֹבְסִים
 מְצָרִים: וּבָבֶן יִתְעַלֶּה שִׁמְךָ וְיִתְנַשֵּׂא. הַיְדָךְ שָׁמַי שָׁמַיִם כִּסֶּה. דָּבִים
 כְּרוֹמְמָךְ נְתוּנִים לְמִשְׁפָּה. גִּיא וְאַפְסִיָּה תְּהַלְתֶּךָ מְכַסֶּה: כִּינָה דַּגִּיגְנוּ וְרָאָה
 בְּצָר. הַשִּׁיבְנוּ לְמִנְחֹתֶיךָ כִּי יִדְךָ לֹא תִקְצָר. אֲדוֹן קְרֹאנֶיךָ מִן הַמַּצָּר. אָנָּה
 הוֹצִיאָנוּ לְרִוְיָה וְחִלְצָנוּ מִצָּר: כְּמֹד תִּרְבֶּה לָנוּ מְחִילָה. שְׁמַע תְּפִלָּה וְהַעֲבֵר
 תְּפִלָּה. לֹחֲצֵינוּ הַמַּעַד וּמְלֵאֵם חֲלָחְלָה. מִמָּנֹה רַחֲמֶיךָ לְעַד לֹא תִבְלָא:
 (כְּבִימֵי מֹד וְהִדָּם הוֹשַׁעְתָּ בְּגִיָּה:) בַּסֵּוֹ סַסְפֵּר וְכוּ'.

אֵל מִלֶּךְ. יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים. מִתְנַהֵג בְּחַסִּידוֹת מוֹחֵל עוֹנוֹת עַמּוֹ.
 מְעַבִּיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן. מְרַבֶּה מְחִילָה לְחַטָּאִים וְסִלִּיחָה לְפוֹשְׁעִים. עוֹשֶׂה
 צְדָקוֹת עִם־כָּל־בָּשָׂר וְרוּחַ. לֹא כָרַעְתָּם תִּגְמֹל לָהֶם: אֵל שְׁהוֹרִיתָנוּ לְזִמְרָה
 (מִדּוֹת) שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. וְכָרְלָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. כְּמוֹ שְׁהוֹרִיתָנוּ
 לְעַנּוּ מִקִּדְמָה. וְכֵן כְּתוּב, וַיֵּרֶד יי' בְּעֶגְוֹן וַיִּתְנַצַּב עַמּוֹ שֵׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יי'.
 (וְשֵׁם נֶאֱמַר)

וַיַּעֲבֹר יי' עַל־פָּנָיו וַיִּקְרָא

יי' אֵל רַחֵם יִתֵּן אֶדְךָ אֲפִים וְרִבְחָסֶד וַאֲמַרְתָּ: בְּצָר חָסֵד לְאֱלֹהִים
 בְּשָׂא עֵן וּפִשַׁע וְחַטָּאָה וְנִקְרָה: וְסִלַּחְתָּ לְעוֹנֵינוּ וּלְחַטָּאתֵינוּ וְנִחַלְתָּנוּ:

סִלַּחֲלָנוּ אָבִינוּ כִּי חַטָּאתֵנוּ. מְחַלְלָנוּ מוֹלָבְנוּ כִּי פָשַׁעְנוּ:
 כִּירְאָתְךָ אֲדָנִי טוֹב וְסִלַּח וְרִבְחָסֶד לְכָל־קְרֹאֲיֶיךָ:

וְאִתְּכִי לְעוֹנֵים זְכוֹר רַחֲמֶיךָ וְכוּ' (דף 594) עַד סוֹפֵה.

לְצָרִים וְכוּ' עַל־כֵּן נִחוּם אֵל נִי. מִדַּדְתָּ מִדַּתָּם, אֵלֶּם מִכֵּד מִדָּה. לוחֶם וְנִינּוֹ, הַסֵּן וְכוּ'.
 לוחֶם ל' מִלְחָמָה. צְלוּבִים, נֶס כּוֹחַ ל' מִלִּיכָה כֵּל מוֹל. כְּבַחֲרֹת דָּגִים, נִחְלוּ זֶה עַל זֶה בְּדָגִים מִמַּחֲזִים
 מִמַּחֲזִים. תְּהוֹבִים, ל' קָבִיעַ וְדוֹק כֵּל מוֹל. בָּעַם נְצוּרִים, אֲשֶׁר הֵם חַחַת שְׂמִידָה הַקִּיָּה. זָלַעְפוּ, מִל' רַח
 וּלְבַשְׁתָּ (מַחֲלִים יוֹא ו'). רִל כֹּרֵס וְנִחִיבֵנוּ עַל הַסֵּן מִחוּם הַזֶּעֵם. זַעֲמוּ, מִל' זַעַם וְקִלְפֵּי. מוֹבְסִים, מִדָּבִים
 מִל' יוֹם לְרִים (מַחֲלִים ס' יוֹד). מְצָרִים, מוֹשְׁלִים. הַיְדָךְ וְכוּ', עַל־כֵּן חֲנֻקוֹן נ' ג'. כְּרוֹמְמָךְ, כֹּחַ
 רַחֲמֵיךָ אֵת הַדָּבָר שֶׁהוּא מוֹנִים לְכָל־זֶה. גִּיא, הַלָּחֵץ. גִּיא כּוֹחַ אֲמֵד מַעֲשֵׂה שְׂמוֹת אֵל כֹּחֶךָ (מִדָּה
 מִלֵּי כ' ח'). הַמְּסִיחָה, וְקָבִיעַ. הוֹצִיאָנוּ לְרִוְיָה ל' מַחֲלִים ס' ו'. יי'. וְכֵן מוֹסֵף כִּי וְסוֹד לִישׁוֹ, וְכוּ'
 הוֹצִיאָנוּ לְרִוְיָה, וְכוּ' ל' מַחֲלִים יוֹא, כ'. הַחֲלָחְלָה, דָּבִר גְּרוֹעַ וְנִמְלֵאֵם כְּמוֹ כְּנִיחֵי אֲמֵדן רִשִׁי תִּפְלָה
 (דָּבִים כ' ג'). הַמַּעַד, הַכֹּהֵלֶם מִל' וְנִתְנִיחֵם תְּמִיד הַמַּעַד (מַחֲלִים ס' ט, כ'ד). הַחֲלָחְלָה, יִלָּה וְכוּ'

סליחות לשבעה עשר בתמוז.

בין חודר התולה עד סחל לנו מלכנו כי פשענו, וזח"כ מוחילים סלח לנו, אל ארך אפים וכו' (דף 589) עד ורב חסד לכל קוראך, וזח"כ מוטרים פסוקים חלו:

אין נגמט סלח לנו ח'ז'ו (תכטו ויישע 589) ביו ורב חסד לכל קוראך חונו למקנט דמן היער חו:
ואל-התנו דמי לו ער-יכונו וער-ישים את-ירושלם תהלה בארץ: פיר
עמך מקור חיים בארץ נראה-אור: אלהינו בשנו במעשינו ונכלמנו בעונינו:
פרהם אב על-בנים תרהם יי עלינו: ליי הישועה על-עמך ברכתך
סלה: יי צבאות עמנו משגב-לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם
במח פך: יי הישועה הפולך יעגנו כיום-קראנו: סלה נא לעון העם הזה
נגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממערים ועד-הנה: ושם נאמר.
ואמר יי סלחתי בך-בך: הטה אלהי ואונה ושמע, פקח עיניך וראה
שמחתינו, והעיר אשר-נקרא שמך עליה. כי לא על-צדקתינו אנתנו מפילים
סתנונו לפניה כי על-רחמיך הרבים: אדני ושמעה אדני וסלחה אדני
הקשיבה ועשה אלהי-אחר. למענה אלהי, פיר-שמך נקרא על-עירך ועל-עמך:
אלהינו ואלהי אבותינו.

אתאנו לה יוצר החיות. ברב עונינו פכדו אנהות. גזרות עצמו
ועריות. פי בשבעה עשר בתמוז נשתברו הלוחות: גלינו מבית הבחירה.
ותשך בעדנו אורה. היגנו נחתם ונגזרה גזרה. פי בשבעה עשר בתמוז
נשרפה התורה: הרסו אויבינו ההיכל. ובקרה שכינה מזוית היכל.
ונסדנו ביד ידים למאכל. פי בשבעה עשר בתמוז העמד צלם בהיכל:
ודע מעיר אל-עיר. ונלכד מפנו רב וצעיר. הרבה עירנו ואש פה הבעיר.
פי בשבעה עשר בתמוז הבקעה העיר: טפש במקדשנו צד המשמיד.
ונשל מתנו ובלה אצעה וצמיד. יען בעסנוך נתנו להשמיד. פי בשבעה
עשר בתמוז בטל התמיד: בלה מפנו בלהוד ושבת. תרבו שלף אויב
עלנו לאסח. להיות עוללים וזנקים מוכנים למסח. פי בשבעה עשר
בתמוז בטלו עולה וקבת: מרדנו לשוכן מעונות. לכן נתפורנו בקלפנות.
נדפד מדולגו לאבל וקינות. פי בשבעה עשר בתמוז בטלו קרבנות:
סדט לפניה מריב לשונות. לכן למדה לשוננו לומר קינות. שוננו רבו
מלהפנות. פי בשבעה עשר בתמוז נרמו לנו עונות: פורנו בלי כשוא

אל תתנו רטי, ישיב ס"ב, ו' כי עמד מקור, תהלים ל"ו, י' אלונו בשנו, ט"ז טולח ט' ו'
אחשו לך, נבליחה הולח ומסוכנה לה הולך ועונה הפייסן התמכה דמים אלשו לאבותינו
ט"ו טעח במליחה נטמ' מענית דף כ"ו. וצריחות, ולעקות, טל' חף ירית (ישיב ט"ב, י'). למאכל,
כ"א למאכל, העמד צלם, כזני כ"י הנוסחא העמיד אפוסטמוס צלם בהיכל. קס"ט כה טנה טענות.
וכן מקור בכל מודיעו, וגם כז"י היה נקוד כך טחולה ונה העניה ונקד דש"י. כלה מסנו, כז"י נקד
ק"ה ח"כ עוסב על האויב, לאבת, ל' הרנה טל' אחת חרב (יחזקאל כ"א, ב'). מריב לשונות, טחון

וְהָיָה לָבוֹן רִבְתָּהּ בָּנוּ אֲנָחָה. צוּר רָאָה בְּפִשְׁנֵינוּ כִּי לָשָׁחָה. וְשִׁבְעָה עָשָׂר
 בְּתַמּוּז הִפְדָּה לָנוּ לְשִׁשּׁוֹן וְלִשְׁמִיחָה: קִשְׁיֵנוּ עֲדָרָה וְרִבְתָּהּ בָּנוּ אֲסוּן. לָבוֹן
 נִתְּנָנוּ לְמִשְׁפָּה וְרִפְשׁוֹן. רָאָה יי וְחִלְצָנוּ מֵאֲסוּן. וְשִׁבְעָה עָשָׂר בְּתַמּוּז הִפְדָּה
 לָנוּ לִשְׁמִיחָה וְלִשְׁשׁוֹן: ח' שָׁעָה אֵלֵינוּ שׁוֹבֵן רוּכָה. וְקִבֵּץ נִפְעוּזוֹתֵינוּ מִקְּצוֹת
 אֲדָמָה. תֹּאמֶר לְצִיּוֹן קוּמִי וְנִקְוִימָה. וְשִׁבְעָה עָשָׂר בְּתַמּוּז הִפְדָּה לָנוּ לְיוֹם
 יְשׁוּעָה וְנִחְמָה:

אֵל מֶלֶךְ. יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים. מִתְּנַהֵג בְּחִסְדוֹת מוֹחֵל עוֹנֹת עֲפוּ.
 מְעַבֵּיר רֵאשׁוֹן רֵאשׁוֹן. מְדַבֵּר מְחִילָה לְחַטָּאִים וְסִלִּיחָה לְפֹשְׁעִים. עוֹשֶׂה
 צְדָקוֹת עִם כָּל בְּשׂוֹר וְרַחֵם. לֹא כִרְעַתֶּם תִּגְמוֹל לָהֶם: א' שְׁהוֹרִיתָנוּ לֵאמֹר (מִדּוֹת)
 שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. וְכִרְלָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. כָּמוֹ שְׁהוֹדַעְתָּ לָעָנּוּ מִקִּדְמָה.
 וְכֵן כְּתוּב, וַיֵּרֶד יי בְּעֵנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שֵׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יי. (וְשֵׁם נֹאמֶר)

וַיַּעֲבֵר יְהוָה יְעַלְּפֵנוּ וַיִּקְרָא

יי אֵל רַחֵם וְתַנּוּן אֶתְּךָ אֲפִים וְרִבְתָּהּ וְאֲמַת: נִצֵּר הָסֵד לְאֱלֹהִים
 נִשְׂאָה עֵז וְפִשַׁע וְחַטָּאָה וְנִקְרָה: וְסִלַּחְתָּ לְעוֹנֵינוּ וְלִחַטָּאוֹתֵינוּ וְנִחַלְתָּנוּ:

סִלַּח לָנוּ אֱמִינוּ כִּי חַטָּאוּנוּ. מְחַל לָנוּ מִלִּבְנוּ כִּי
 פִּשְׁעֵנוּ: כִּי אֲמַתָּה יי טוֹב וְסִלַּח וְרִבְתָּהּ לְכָל קוֹדְאֵיךָ:

אֱלֹהִים אֱלֹדְמִי לָךְ אֵל תִּתְחַדֵּשׁ וְלֹא תִשְׁקַט אֵל: כִּי הִנֵּה אֲוִיבְךָ יְהוֹמִין
 וּמִשְׁנֵאֶיךָ בְּשֵׁאוֹ רֵאשׁ: אֵל נִקְמוֹת יי אֵל נִקְמוֹת הוֹפִיעַ: כִּדָּם אֵב וכו'.

ע"ס א"ב וכוף תתוס חיים עד סלה.
 אֲלֵנוּ וְאֵלֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ.

אֲמַרר בְּבָכִי מִפְּנֵי יָד שְׁלַחְתָּהּ בְּעֵי. בְּנִאֲצִי בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ בְּבִגְדֵי וְקִבְעֵי.
 זָנוּ וְכָרָה וְגִסַּע עָשָׂר וְעָלָה לְשִׁבְעֵי. דִּפְנֵי הַצִּיּוֹקֵנוּ הַשְּׂיִקְנֵי בְּחֵדָשׁ הַרְבִּיעֵי:
 הַבִּיָּא מוֹעֵד בְּמִלְאָתוֹ לְשִׁבוֹר בְּחֵרֵי גִמּוּז. וְרָבָה בּוֹ פְּעֻמִּים בְּמִסְמָס

ר"ס לבנות, אדמונו לבן הרע. גלי להטות, בלי טמא, מל' טמא כבו קבלת ח', ע"ו. אסר, כתי
 לחטאים. ורשון, נס"ן ל' טמא תל, מל' נדלויס תרשון (יחוקל ל' ד', י"ח). טמא, טמקה רת
 תאמר לציון קוסה וקוסה, כן נכ"י. ונכ"ל הוסיף תוסף ידך שנית לקנות איזמר.
 אלוהים אל רסי לך, תכלים ס"ג, ב'. ונ'. אל נקמות, סס ב"ד, ח'.
 אסרר בבב, ל' יאטיס כ"ג, ד'. שלחה בעי, נדנו, מל' חיוס ל', כ"ד. ושתתס סס בלרטי נכ
 נדחל, כחך כוז אל הקנ"ה הול נכ"ס. בבגרי וקבעי, נטעלי וטקוי. וקנטי מל' חתס קונטיס חוטי (טלתי
 ג', ח'). גג, מל' כי גו חיס ונטוסי (תכלים ל' י'). וגסע עשיר, ע"ס ר"ה דף ל"ח עכר טמטוט נטוסי
 הכניסה, טמטוט לבחז וטמטוט לטמטן (תכלים ל' י'). ונטע עשיר, ע"ס ר"ה דף ל"ח עכר טמטוט נטוסי
 וטעיר לטכ הוטיס וטכר הוטיס לטמטן, וטעטער טלמס ויטכר טמטוט סג' חלך וטכונס חל טמטוי טכ"ל חס
 טכר וטלח לטכיעי ר"ל טלמס הכניסה לטטיס הטכיעי. רטעני, ל' בליס כטו דטוטי חטך (טכזע ד', ט').
 חטיקני, נכ"י, ל' טכזע חט, כטו חף יטוק וטכס לחס (יאטיס ט"ד, ט"ו) וטכ טכקס טטקס (תכלים
 ט"ח, כ"ח), וכל טכזע כליס טכטיקס (טכזע חט ג') וכל יטוק ט חטור וכליסי (טכזסיס כ"ח). נטס, ל'
 חט כטו נטוטיס חל טקזס (טכזסיס ל"ס, ט') ח"ל חטוסיס חטוסיס. בטכטוטס וטכוטס זניסס עניני חל"י

וּמִזְמֹנוּ וְבוֹלוֹ בְּשָׂר שְׂאֲנָנוֹת מְבִבּוֹת אֶת־הַתְּמוּזָה. הִיבְנִי וְאִיבְנִי אָזִי בִּירַח
 תְּמוּזָה: טָמְנוּ פָחִים הַמְּלֶשֶׁה בְּמִקְרָה תְּלָאוֹת מִשְׁלָחוֹת. יָכְלוּ לִי בְּשִׁבְעָה
 עֶשֶׂר בּוֹ בְּאַלְיָחוֹת. כִּי גִוַקְשָׁתִי כְּכֹלָה עֲלוּבָה בְּחַפְתִּי שְׁלֹוּה וְהַעֲלָחוֹת. לְרוּעֵי
 לֹא הִמְתַּנְּתִי שֵׁשׁ וְנִשְׁתַּבְּרוּ הַלְּחֹוֹת: מִדּוֹ עֲדִיתִי הָלִי כְּתָם וְאַעֲעֵדָה וְצָמִיד.
 נִגְרֹוֹת בְּיוֹם אָפּוּ כְּשִׁתְּתִי דְרָכֵי לְהַשְׁמִיד. סָדַר עֲבוֹדָתוֹ וְקִיץ מִזְבְּחוֹ קָצַתִּי
 לְהַעֲמִיד. עַל־כֵּן מִלְשָׁכַת הַטְּלָאִים בְּפֶלֶל הַתְּמִיד: פֹּר הַתְּפֹרָה וְנִתְפָּרָה
 סָעָה עֲגִידָה. צִי גִמְשָׁלָה מִבְּלֵי הוֹבֵל וְנִטְרָפָה כְּאַנְיָה. קַחְתָּהּ בְּחַטְאָתָהּ
 בְּרֹאשָׁה וּבְכַפָּל תִּאֲנִיָּה וְאַנְיָה. רִיבִיָּה צָרִיָּה כְּהַיּוֹם וְהִבְקָעָה הָעִיר בְּשִׁנְיָה:
 שְׁלָחָה בְּצָבִי מִדָּח מֵאִין הוֹרֵשׁ לְהַסְתִּירָה. שָׁנְנוּ לְשׁוֹנָם וְנִתְנָהּ כְּשׁוֹרָה
 צְמָדָה וְחִלְבָּה לְהַתִּירָה. תִּצְעַק עַל כָּלִי הַמְּדָה שָׁבוּ נִכְתָּרָה. תִּחַמּוּד עֵינֶיָּה
 גַּל כְּשִׁרְף אֲפֹסְטָמוֹס הַתּוֹרָה: הִרְף עֲשׂוּקִים וְרַצְעִים בְּעֵבֹר הַרְעִימָם
 קָל־יְרֻדִים בּוֹדִיָּה לְאָכַל וּכְהַסְתֵּר פָּנִים מִלְּהַסְתַּבֵּל. יָד הַשְּׁלִים מִכְּנָף
 שְׂקָצִים נֶאֱכַל. עַת צָרָה כְּהַתְּכָנֵם וְהַעֲמִיד צֶלֶם בְּהִיכָל: הַיּוֹם סְגוּפִים בָּנִים
 נִדְּדוּ מִקֶּדֶם רֵאשׁוּנִים. סְמוּכוֹת צְרוּתֵיהֶם זוֹ לְזוֹ בְּפֹה שָׁנִים. לֹוּקִים בְּאֲשֶׁר

פסוק ל' כפיסה ומזמנו ו' כדוד ועמיה והוא על' חולין דף ט"ה, ג' נתחטטס מסול נתחטטס כד',
 טמנו כל שמינו יכול לעמוד. וכולו כשר, כאשר ראה נסים יושנת נבית טקדו ועונות לחלול שנו
 תמו, כמות ביהוקאל ח', יד'. ואיבני, ל' חוב, היה כאויב ל'. פחים חמשה, חמשה דברים שארשו את
 פחיתו י' נתמת. בטקדה תלאות, בן נביאי וכלל, ר"ל החמשה דברים כאלתו עלי עם טקדה כמס
 הלוח. באליחות, על' יחדו כאלתו (תהלים יד, ד'). כי גוקשתי וכו' גוקשתי כפי האויב דוקא ב'ו' תמוז
 טבר כי ב'ו' פסחו לא הטמכתי על רופי טעה רבינו ועשיתי העגל. ככלה עלובה, אחו נל' הגמול שנת
 ח', מ'ג עלותה כלם עונה עתוך חמשה, הנאמר גם על מעשה עגל. לא המתנתו שש, ע"פ בגמרא גם
 דף ט"פ ודל העם כי טעם טעה, אל תקרא טעם אלל כלו גם וכו'. טרו, ל' מדו בד (ויקרא ו', ג').
 שירה, לבצאי, על' עדה כל גאון (איוב ט' י'). דל'י תבאיט כמו חלי כחם (שלי כ"ה, י"ג), ודחו כזה
 על ג' מתים שנכתרו כל אחד מישראל כעמן תורה כדליתם כצנת מ"ח. נגרות, טסלו טסט הכתרים
 חלה, ועל' איז כ', כ"ח. דרכי להשמיד, כאשר השעיתי את דרכי, ואל' להשמיד ע"פ ל' גמול שנת
 ג'ו' הורה כלה כלן וישראל טשוטדים, האמורה גם על מעשה עגל. ג'י"ץ סובאי, בן נקוד נביאי ונכון כי
 שכן ט"ח. וקין החכמה, הם הקרננות שהיו מקריבין על הכזבת חס לא היו עניו חמידין ונדדים וכדעת
 (קלס מק ד' וכתובת דף ק"ו, ג'). פלשונת הטלאים, לבשה נבאיט שהיו עם הטלאים לקדקן תמיד
 (שם פסיד פ' ג'). פור החפוררה, נמרללה, כמו יטעיה כ"ד, י"ט. סערה עניה, גם נ"ד, י"ח. י"י ספינה
 מה יטעיה ל"ג, כ"ח. וכן הוא נביאי, מבלי חובל, מבלי טנכיו הספינה. קדחה, לקחת אותה, ר"ל אחת
 אחת מלכה והכלככה למני האויבים. תאניה ואניה, איכס ב', ה', בשניה, טסן בית שני הכקעה הער
 ב'ו' טמנה, ודלס תענית דף כ"ח, ע"ג ותוספות לכה דף י"ח, ע"ג כצבי סודת, יטעיה י"ג, יד'. שנגו
 לשנם, האויבים. צמרה נקלדי להחירה בן נקוד נביאי ועיקר, כי הוא על' פכעיס החז גזס וחלג (כ"ו
 חיים י"ג, ט"ו), וען סלג יאמר דלדי דלדי דלדי. ג'לי טסל וכלל טל' ויכללו את טגרים (טמנה י"ג,
 ל') דרך סלעי הסבל. בעבור הרעיטם, כדי ללעגם, טל' ג'א פ', ו'. ירורים, ישראל אפר ידו טטה
 טטה. כדחה לאכל, רועו על דערים ל"ח י"ג. וי"ח יד השלים וכו', ע"ה דניאל ט', ב"ג. הכרס כמענים
 ב"ח, מ"ג על הללס אפר הועמד נביכל. ויאמר יד השלים, כי אחו נל' בגמול גם ואל כוף שקונים
 כחם אפר רחא חרי הוא ונסל חד על חכרה ותצריה לה לידיה וסאכחא דהוב כפיס אמת לטית לתחזי
 טחל י"דן פ'שליטת ליה. נאכל, נביאי נעכל נע"ן וסענין אחד כמו חברים וברדים אלס כמעכלו, עסלי
 טלה, מבלי קטרת (יוטט ט"ה). צרה כדחכנס, יטעיה כ"ח, כ'. וכדע על ללס טנכנס לביכל. רוזים
 פטופים, נעלבים ונערים. רוזים טל' דוס לכנו. כטופים, חתום פניו סנוף (איז ל"ג, ח'). וכן כספרי
 לחיים פ', כ"ז אי לכס רוזים אי לכס סגופים, ודלס גס כרע"י ללכניה כ', ח'. סטוכות צרוהיהם וכו'
 טע"ר תעשינה ויברורים וכו' יסוח כעמל' חגיגה דף ה' וכהי כי תמללן אחו רשות רשות ולכות, טל'י

תַּעֲשִׂינָהּ הַדְּבָרִים וְהַעֲקָרִים שׁוֹגִים. הַזְּגִים אָבֵר שְׁבָרָם וּבְמַל סַבְּתָם
 בְּאִישׁוּגִים: מ' אֵל קָנוֹא בְּהַתְּאַפֵּק בְּמִקְנֵי־אֵיךְ דְּשָׁגִים רְטוּבִים. מְחַכִּים תִּקִּים
 עוֹמְדִים לְעוֹלָמִים בְּנִטְוִיעִים מְחַשְׁבִּים בְּאַהֲבִים. הַתְּאֵמֶת וְהַשְׁלוֹם בְּצוֹמֹת
 הַטּוּבִים. גִּצַּח הַיּוֹתֵם לְשִׁשׁוֹן וְלְשִׁמְחָה וְלְמוֹעֲדִים טוּבִים: אֵל סֹלֵךְ יוֹשֵׁב וְכו'.

פזמון. רחמי החרחוים שלמה (גבירול), ואקול נטאקל שלג שלג תנועות.

שְׁעָה נֶאֱסָר, אֲשֶׁר גִּמְסָר, בְּיַד קָבֵל וְגַם שְׁעִיר: לָךְ יְהִימָה וְהַ
 בְּפִתָּה וְיִתְחַנֵּן בְּבֶן צְעִיר. יוֹם גָּבֵר הָאוֹיֵב וְהַתְּבַקֵּעַ הָעִיר: לְזוֹאת אֲבָרָה, וְאֶסְפֵּק
 בָּרָה בְּיוֹם חֲמֹשׁ פְּזוּרוֹנִי. וְעַל רֵגְלֵי הָעֵגֶל, הַלְחוֹרֶת יִצְאוּנִי. וְגַם הַשְּׂמִידָה
 הַתְּמִידָה, וּבִסְגֵר הַבִּיאָנִי. וְהַיִּשָּׁם אֵלֶיךָ, בְּהִיכַל כְּלִיל, וּבְמַעֲצָתוֹ כְּלִיאָנִי. וְהַמְּנַחֵה
 הַנְּחִיָּה, וְהַתֵּקֶה צֶדֶק בְּאֵשׁ הַבְּעִיר: יוֹם גָּבֵר הָאוֹיֵב. וְהַתְּבַקֵּעַ הָעִיר: מְאֹד אֶתְחַלֵּל
 וְאֶתְחַלְּחֵל, בְּיוֹם שְׂדֵי דְחַפְּנִי. מְאֹד חֲשָׁךְ, בְּצוֹל שִׁשְׁיָה, כְּמוֹ כְּרוֹר צְנָפְנִי.
 וְהַשְּׂפִיפוֹן, כְּצִפְפוֹן, בְּשִׁבְלֵת שְׂטָפְנִי. וְהַצְּעִד, שְׂלַח יָד, הַצְּפִיר וְהַשְּׁעִיר: יוֹם
 גָּבֵר הָאוֹיֵב. וְהַתְּבַקֵּעַ הָעִיר: הוֹד לְבִי, וּמְשַׁנְּבִי, הַלְעֵד אֶפְקֵי יַעֲשֵׂן. (הֲלֹא תִרְאֶה
 עִם גִּלְיָה, אֲשֶׁר הִשְׁתַּדֵּר כְּמוֹ כְּבִישׁוֹן.) גְּדוֹר פְּרָצִי, בְּכַךְ פְּרָצִי, וּמְחַדֵּק לְקוֹט
 שִׁשְׁיָה. בְּגֵה בֵּית זְבוּל, וְהַשֵּׁב גְּבוּל, הַכְּרִמֹּל וְהַבְּשִׁיחַ. וְעֵינַי פָּקְדָה, וְנִגְמָם קָתָה
 מֵאֲצֵר וּמִדִּישׁוֹן. שְׁפוֹט אֱלֹהִים. וְאִזּוּ יִשְׁלַם, הַפּוֹבְעָה וְהַמְּבַקֵּעַ: יוֹם גָּבֵר
 הָאוֹיֵב. וְהַתְּבַקֵּעַ הָעִיר: שְׁעָה נֶאֱסָר וְכו'. אֵל סֹלֵךְ יוֹשֵׁב וְכו'.

ואת"כ אומרים זכור רחמיך וכו' (קף 594) עד סופו.

רעות ומחזות רעות שנעשות לרוע זו לזו כגון זכור ונתקנת, ומירד רש"י דאטריקן כמס' ע"ז (קף כ"ח ב')
 חשיטי לעקרתה וקרי' לוטורא וחלופא סכנתא, הילכך היכא דנכתיב זיטורא ושקרתא נעשות לרוע זו לזו
 דלית ליה תקנתא לא נקרי' דקא לעקרת ולא נחשיבי דקא לזיטורא עכ"ל. אמר סברם, אחו על' נטור
 יוטל ע"כ, ומירד עם רש"י סכוס, מה שזנו סוסין וטופין לכן. והגים, חוסרים. באישונים, נחשבת לילה
 רטובים על' רעות הוא לפני שמש (איוב כ"ד, ח'). כגסיעים סחטבים, על' תהלים קס"ד, י"ב.
 שעה נאסר, זה הפזמון על כמדורי הספרדים כגמ"י נוסחה. שעה נאסר, תעשה ותפנה אל חנות
 האסיר. זה כמה, זה כמה ימים. כבן צעיר, כילד קטן, אשר תחננו באשעת יותר מאל גדול. אבך, חלן
 כמסכת ר"ג. חמש פזרוני, בן הנוסחה כבי"י וכ"ל בעדות אבי החרות, ור"ל ה' גורות שגברו כיום זה הם
 סורו אחי. וכמדורי ספרד הנוסחה קראנו. ועל רגל, כגמ"ל טעמה העגל. יצאונו, ילחו טעמי השפיר,
 חיל האויב. ובסגור הביאנו בן כבי"י גם שחזור שלומיק ויניכיל. ובעצתו כלאנו, מנעמי ודתיי הם טעמו
 ל"ל טיאוטנו. הגרע, טסקה. אחתל, ל' חולי על' להתחלות (ע"כ י"ג, ב'). ואחתלחל, ואפתח על' ותתחלל
 הטלמה (אסור ד'). בעל ששך, נקשת נבל, רעה רש"י פירטיה ב"ה, ב"ג. ונ"ל, ע"ל. כמו כרוך צנפני, ל'
 יאניס כ"ג, י"ת. ורעה עם כר"י. והשפישת, אם נחם וכמו לנכודנכר ע"ה ירטיה ח', י"ו. כשבלת, כסוף טיט
 הציר, טלכות אחים ע"ה טלחית ב"ה, ב"ג. והצפיר והשעיר, טלכות יין (דניאל ח', כ"א). הלא תראה
 זה החרות אינו כבי"י. כבן פרצי, ע"י הסחית קן דוד שחולדות פון (סוף רות). ובחדק, מתוך הקולות
 שושן, יחלל ע"ה אר' ג', ג'. בית זבול, טה"ט (ט"א ח', י"ג). והשב גבול הכרמל והכשן, בן כבי"י
 גם כמדור ליטל וכדמוס חשגדרס וכן הנכון. ור"ל סכנ גטלות אל הכרמל והכשן, ותואר הוא לסוף יחלל
 ע"ה ירטיה כ', י"ט. מאצור ובריחו, כנוי לחיים ע"ה טלחית ל"ז, כ"א. שפוט אלם, מדין טעסט יחלל
 סכס כולגים לא יחלו לדבר. המבעה והמבעיר, כנוי לחיטים טורשים טוקן, ומעט על' טעמה ר"ג ל"ף

יוצרות וזולתות וקרובות לשבתות.

יוצר לשבת וראש חדש.

ע"כ א"ב טרונט וס' הטחנל מאיר זתום אחר חות ב' גם נסוף.

אֵלֶּה הַשְּׁחָר־ אֹרְהָ בְרֵעָחֹר־ אֲרֻמָּם בְּכוֹשְׁחֹר־ אָמֶן מְבָחֹר־ בְּרֵאשִׁית
 קִנְיֹנוֹ־ בִּינֹתַי בְּגִינֹנוֹ־ בְּאֵר מְעַנְיֵנוֹ־ בְּחִבָּרֹת מְנִינֹנוֹ־ מְאֹמְרֵי יִרְצָה וְשִׁבְחֵי
 חֲלָף זְכוֹי־ קְדוֹשׁ־ גְּבוּרֹת שְׁדֵי גְּאֹ מְדֵי גְּדֻלָּתוֹ וְדֵי גְּמֹזֵר בְּכִדְי־ הֶרֶף
 שֵׁם הַדְּשָׁם מְבָשָׁם גְּדָעָה שָׁם הַדּוּמְיָה וּמְחָסָם הָאָמֶן מְדַעְתּוֹ־ הַכֵּל בְּעֵתוֹ
 הַשְּׁכִיל בְּדָתוֹ־ הַסְּכִימָה חֲמֵדָתוֹ־ וְטָרָם קִנְאוֹ וְעוֹלָם מְנָאוֹ וְעַד תְּנָאוֹ
 וְחֶסֶד בְּנָאוֹ־ זֶקֶק מְטִלָּתִי וְהֵר טְלִיתִי וְזֶה אֲעֻשְׁלִיתִי זְכָרוֹ מְבַטְלָתִי חֲשֵׁר
 לְבֹן הַבֵּר מְלָבֵן חֲמוּשׁ מְתִלְבֵּן חֲבוּי לָבֵן טָפָה הַגְּלִיד טַפְתָּחִים הַפְּלִיד
 טַק וְהַקְּלִיד טוּעֵן וּמוֹלִיד יַעֲרֵן בְּסוֹדָם יַחִיד יְסוֹדָם יִקְרוּ בְּסוֹדָם
 יַעֲקֵן יְסוֹדָם בְּבִירִים הַבּוּיָק בְּנָסָם בְּבוּיָק בְּהַחֲזִיק וְהַעֲזִיק בְּאֹזֶק מְחַזֵּק־

אלה השחר, ל' תהלים ב"ג, ונקראו כן עמוד השדרה ע"כ אלוה ממטלל לבחן ולבחן בקרני סליל
 שמשלל לבחן ולבחן (יוטח כ"ט), וירושלמי רחש נרכות לילת הסדר כטין תרתי קרני דנכורל סלקין
 שדנחא וסנסיין לעלמא, ונמרה סוף אסתר ל' חייא רבא ור' שמעון בן חלפתא כוז סחלבין נהדח
 קשתא דרעל וחון את לילת הסדר שנקשה את האורה בהצור, נורות ונכחיד, על' ומד נהד (יחזקאל
 ל', י"ח). בששחר, כחדיית, אסן סכור, הוא הקנ"ה, מנינו, נטמן ערה, גאו מדי, גדלו לחן חקר.
 נור בכדי, הוא דנוק עם חרוו הכל, ור"ל נטרות השם הן גדולות ועטוקות כל כך עד כי דורס
 מוטס חדיש ולמד כי סודך הנאה היא לחצות ולדום, גמור, ל' למור חרטה, כמו זיל גמר (שם ל"א)
 סנחם לננין ת"י וחגמנון לננין (דברים ו', ו'), ודורסם טנאס הוא זה העלך אשור לך חטיה תהנה
 (תהלים ט"ו, ב'), וק תרגום ונטיס ומידות יאחל ותקין למטני סודך טנאס (ש"ב ב"ג, ח'). בדחו, כתיבן
 סודו, וכוז אדרס ח"ל נדאש נחאית רנה היה הקנ"ה טניס סגורה ונול את העולם, ועד תנאו,
 מויל סנה סקל"ה עם טעה נחאית, ובחסד בנאו, ע"כ תהלים ט"ט, ג'. זקק מסלית, נדא את
 טניס הנאדים והאבים, זקק על' טוקק אמתים (תהלים י"ג, ו'), ומסלית היא טכסה על' חו"ל, וזה
 אשולית, נאן וז לשטים הסודים בטלה, אשולית, היא שמה על' ארטי, מנסלת, האים פנאדים זכר
 נטח אל הקנ"ה וכמתנו הטטים טפסרים כסוד אל (תהלים י"ט, ב'). חשר, קד, על' ארת טיס (ש"ב
 ל', י"ג) ורה סס נמרוז רד"ק, לבו, סלג, סלבו, כנוי לאדמה, חמוש סחלבן, סוד סמתו ה' פשטים
 מ' נחאית גנו לנדוקים לעמיד לטח, ורה רש"י לנחאית ח', ג'. רגלית, הקטיה, וקרה נלילה מ"ח
 נלילה (נחאית ל"א, ט'). טפוחים, טטים ע"כ ויעיני טמחה טטים (יטעיה ט"ח, י"ג). חפליד, על'
 למדי, ור"ל עשס נלפדי ח' ונרקיס, סרק, הסגיר, על' טרוקי נלי (נרכות כ"ח) דטרוקיה לנליה
 (מכודין ק"ג). וחקלית, על' וכלהו חקלית (ס' ק"י) חקלית דטמרת, חקלית דחחית סמחיס (ס'
 ק"ג), אששו טפחת, ור"ל סג נטמחת, טועו וסוליד, כנוי לנאטים, בסודם, סס סטלכיס, יקרו
 בסודם, סכונה על גיחנס, אר יארשו טו הרעטים מכרסת סוד, יצק יסודם, הנינסט סודך יסוכן
 סחיה, כבירים, טטים סודיים, הבויק, ל' סוד על' טוקק טלח (מדותן ק"ד), ר"ל חנה את טטים.
 בויק, מנד, והעזיק, ל' גדה, כמו ויטוקו (יטעיה ס', ב'), ר"ל עשה נדד טני לטיס, באויק, כמו

לִבְשָׁה פָּרָסִים. לְבָלָב וּבָסָם. לְעֵרוּגַת הַבָּשָׂם. לִירְאִיו אִפְסִים: מְאוּרֵי פָנֶיךָ.
 מִשְׁטָרִם הִגְנָם, מִצָּר נִכְנָם, מְאוּרֵי נִקְנָם: נִקְרָא בְּנִפְּוִסֵי. גְלוּהָ בְּדַמּוּסֵי.
 נִתְבַּפֵּר בְּאֶכְלָסוֹ, נָאָה לְקָלוּסֵי: סָבַב בְּתִקְפָתוֹ, סָדָר תִּקְוִפָתוֹ, סָהַר תִּכְיִפָתוֹ.
 סָהַר בְּפָתוֹ: עָשׂוּי לְמוֹעֲדִים. עָרְכִיו מְיוֹעֲדִים. עֲפֹרֵי מְוֹעֲדִים. עֵדָה וְעֵדִים:
 פִּיעַל מִפְּלֵא. פִּלְג מִלֵּא. פִּרְץ לְהַעֲלֵה. פִּוּחַ וְנִשְׁלָה: צָהַל נוּגִים. צָפַן
 לְתַעֲנוּגִים. צִידוֹ בְּקַנּוּגִים. צִלְצַל בְּחַנּוּגִים: קָיָם לְעַד. קִנְיָנוּ יַעַד. קָדָם
 וְעַד. קוֹרְאִיו לְמוֹסָעַד: רַבַּת עֶשְׂרֵי. רִמּוּשׁ וְחִכְשֵׁר. רִצִּי הַתְּשֵׁר, רֵאשִׁית
 אִישׁוֹר: שָׁר מְמוֹדוֹרוֹ. שְׁכָלֵל הַדְּרוֹ. שְׁלָחַן בְּסִדּוֹרוֹ. שְׁבָחוֹ בְּהַדּוֹרוֹ: תִּרְדּוֹ
 עֶפֶר. תִּקּוֹן קֶפֶר. תֵּרֶם וְשִׁפֵּר, תִּתְאָמוּ בְּשִׁפְפֵּר: מְצֹדָה בְּהַפְרִים. מוֹד
 מְעֵרִים. מוֹרְחֵי הַחֲרִים. מְנוּחַ בְּהַתְרִים: אֶרַח מוֹסָר. אוֹהֲבֵי מוֹסָר. אֶרְבָּעִים
 אֶסֶר. אַחַת הַסֵּר: יִתְרָה מְעַלָּה. יִפִּי פְעַלָּה. יִחִיד עֲלָה. יִתְרוֹמֵם בְּמַעֲלָה:
 ראש הַחֲדָשׁ. רִצּוֹף לְקִדְשׁ. רִנָּן יִתְחַדֵּשׁ. רָם יִתְקַדֵּשׁ: מְאֵמְרֵי יִרְעָה
 וְשִׁבְחֵי תִלְפָּה וְקִחֵי. קָדוֹשׁ: הַכֵּל יוֹרֵךְ וְכוּ'.

ככל, ל' אחד טלויקים (ירמיה ט' ח'). פחוק, שלא להזיק לעולם. פרסם, ענין גלוי כל' חכמים. לבלב,
 הוליד פחוס. ובסם, ל' טאם. לערוגת רבסם, כנוי לנן עין. פנס, כלי שנותנים ט הכר כל' א' אששית,
 וטעם מאורי פנס על טעם וידת. משטרים הגנס, סדר משמטת מתקון אזה לכניסה. הגנס, טל' נחטיל
 אהול ל' פאמחה. סצר נכנס, הירח נכנס בעלר ונתחום השמש, וע"כ נקנס ונעכס בטאורו שנתמעט חיה.
 נקרא כנסיכו, טעמה נקלה הירח טאור הקטן. כנסוסו, נחודתו וחקו. ברטוסו, נחילו, הס הכנסיים, וכל
 זה יסדה סג"ר ס' ו' וטוח גם בחולין ס' ע"כ את בני השמורות הגדולים, עתהר אהול קורח אומן גדוליש
 הול חור ופוגם אוחם את הטאור הגדול לטטטלת היום ואת הטאור הקטן לטטטלת הלילה, חטמה?
 פלת על ידי טכנס טחוטו אל חכרו. טל לטלך שהיו לו בני אפוטרופוסים אסד טולט בעיר וטוד אלט
 נטדינה, אטר הטלך הוטיל ועיעט טלטו זה להיות אולט בעיר גורר חני עליו בטעה אהול יונח טהול כל
 לכלוסיה יולאה טטו וכטעה איהל נכנס טהול טולי ודימום נכנסה טטו. אטר הקנ"ה הוטיל הלכנה היתה
 עיעט טלטת להיות אולטת כלילה גורר חני עליה בטעה איהל יולאה איהו הכוכבים עולחן טעה וס'.
 סבב כהקפתו, הקנ"ה נתן לטט טכטי להקף כמקופותיו כסדרן, והססר, הול הירח הול הלך פטיו
 חקף אטר הטט ונטתו נטטרה ר"ל לל נחלטה נטרן. עשוי הירח. עבורו, ר"ל לדעת טולד הלכנה
 טתועדים טדת סטהדין לכדוק את הטדים וכדליתח טר"ה ס' ב'. עת טולד הלכנה נקרות עטר הלכנה
 (ר"ה דף כ"ה), פלג מלא, הכוונה על הים. פרץ, אלים אירטו ויטרטו לרוב. פורת, עוף. ונשלה, תיש
 הנאלים טן הים. צהל, להטיל פני כטוגים למן הקנ"ה את לויתן להטעט טו הדיקים לע"ל. כקטנים,
 ל' ליד, יתיר. כחטנים, ל' טחול נטרטית, ונטטולות פ"ח ונחנגין (טעות ט"ו, כ'), והכוונה על הטנה
 אטחיל הקנ"ה לעטת טעדה לנדיקים טלויתן ומטורו ועט לכה סובה, (כ"כ דף ע"ה וטדנט ויקרח טנו
 פהלים ס"ה, י') כלוטד אטעיר הלחן טרנה ונרל טו הכל כהקוט קודם טנרל את החדם. רצוי, ל' וטן.
 החשר, טל' תטרה. אשר, תקן וייסך. חרש, כף כל' עטנה, אקטטט, ע"ל טטל כף אל עטר וטנה
 טטנו את החדם, ונקט כל' חרש ע"ט פ"ח ס' ל"ד כל הנופות כטטין כטטר הלחן עד אטיו טטפיר טן
 טוף אלת כטלת חרוד חקף. חקון כטר, אחקן את החדם טטקוס כטרתו טעכר הטנח טטחוקן לכטרה
 (כ"ד ס' י"ד). תרם, חרטו טן הלחן כחלה טן הטסה. חטטו בשפר, גם חלונתו אל אדם היל חוס טיה
 יטה טטוכו. כהפרים, ל' כרוכה, כלוטד אטנר על טבות הטס. טורד, הורד טלכיות עד אטר טן עוף.
 ערים הול טנד הנו, גרשטטיר, ונטטרה כל לרוב נאל"ף ארים אטנס הטרוך נרס גם הול טרים טר"ף.
 טורדי חררים, טעוד הטט ורחה נטורה טקן עליו הטנת. דטררים, על' חרס אהול הטטט (אופטים י"ד,
 י"ח וליט ט', ו'). טנח, הטנת יום טטוח. כהטררים, טל' כחרים טפני הטורטנות וע"ט כדק ר"ח ס' י"ט
 טל יום הטנת ונטטה טטעוד לפדס"ד וכו' וטכות יום הטנת פילול טדינה אל גיחנס. ארחה טוכר, חטי
 כטרה טטר הטס לטוכטיו. ארבעים אטר, וטכר להס כטנת ל"ט טלכיות. רצוף, כחונ'.

ע"ס א"כ וטסקלו ג' ג' תמועות, וחמוס טו אברהם.

אזן.

אָביר הַגְּבִיר . אֲשֶׁר הֵעֲבִיר . עָלֵי אֶרֶץ מִלְכָּרְתוֹ : בְּיָדוֹ אֵזֶן . וְכָל־נְאֻם .
 מַעֲדָה הוּא בְּעַז שְׁבִטוֹ : גְּדֹל־בָּח . פְּקַח קַח . מְשׁוֹמֵט כָּל בְּמַבְטוֹ : דְּבַר
 רִז . בְּיָד גְּעָרִץ . בְּסוּד קְדוּשִׁים מַעֲבָתוֹ : הֵלֵא עָרוּךְ , בְּפִי בְרוּךְ כְּבוֹד מַלְאָךְ
 בְּמַדְבָּתוֹ . מִדֵּי הַדָּשׁ בְּחֻדְשׁוֹ . וּמִדֵּי שֶׁבֶת בְּשִׁבְתוֹ : וּמִי יוֹרֵה , דְּרוֹשׁ אַחֲרֵי הַרְקֵב
 הַפְּחֻטָּה : זְכוֹר גְּלֹהֵט . אֲשֶׁר רָהֵט . דְּרוֹשׁ חֲשָׁמֶל וְהוּא מְקַנָּא : חֲשׂוֹק
 חֲשׂוֹק . אֲכוֹל מְתוֹק , כְּדִיף וְלֹא תַעֲנֶה : טָעוֹן מְלוּל . בְּלִי חֲלוּל . בְּמַדְבָּת
 הַמְשֻׁנָּה : יְבָרַךְ אֵל . וְיֵד לְאֵל . בְּכָל־מְקוֹמוֹת מְמַשְׁלֵתוֹ : סִי חֵט . כְּבוֹד
 אֱלֹהִים . בְּרוֹם גְּבוּהִים . שְׂבִילֵי אֵשׁ בְּמַעְלוֹתָיו : לְבַדוֹ דָּר . בְּעַז נְאֻדָּר .
 עֲרַפֵּל שֶׁת לְמַדְגְּלוֹתָיו : מְאֹד מְקַרִּין . מְקוֹם עִירִין , וּקְדִישִׁין בְּמַעְגְּלוֹתָיו :
 גֵּד גָּחַל , אֵשׁ יוֹחַל . וְשֵׁם הַדְּרִיף מְסֻלוֹתָיו : שְׂאֵי זְמֵרָה . לְאֵל נוֹרָא . בְּבֵם
 מְמַלְכַת שְׁבִתוֹ : סִי חֵט . עָלֵי כֶּסֶף . הוּא מְנַשְׂא . פְּגִי אֲרִיָּה לְמִוּל בְּקָן .
 פְּגִי הַשׁוֹר . בְּהוֹד מִישׁוֹר . כְּמוֹ בְּכֶתֶב הַגְּשָׁתוֹן : צְפִיר יְהִלּוּם . עֲשׂוֹת שְׁלוֹם .
 בְּאֵשׁ וּמִים אֲשֶׁר עָרְבָן : קְדוּשִׁים הֵם . לְאֶלְפֵיהֶם . יִשְׁמְשׁוּ רַבּוֹ רַבָּן : רְשׁוֹת
 אֵזֶן לְכָל־עֵין , רְאוּת רְמִיזוֹ דִּי־כְרִסְוֹן : שְׂמוֹ מְעַלָּה . וְהוּא פְּלֵא . שְׁעַר רְאוּשׁוֹ
 מְאֹד לְבָן : תְּהִלּוֹת כָּל . יִתְנֶוּ בְּקוֹל . וְרַמְתָּה תְּשׁוּבָתוֹ . מִדֵּי הַדָּשׁ בְּחֻדְשׁוֹ .
 וּמִדֵּי שֶׁבֶת בְּשִׁבְתוֹ : וְהַחִיּוֹת וכו' .

ע"ס א"כ ונסוף חמוס מאיר ברב יצחק וחק כוזרה ובטעמים טובים.

זולת.

אֲמוּנָתְךָ אֲמִתִּי רַבָּה בְּסוּד קְדוּשִׁים מְתַקְדָּשׁ . בְּתַצִּיבָה צִיּוֹן יִשְׁע
 גַּעֲמִיד הַשְּׁחָד הַמִּתְחַדָּשׁ . גְּאוּלִּים יִאֲמִירוּךְ וְיִאֲמְרוּ מִדֵּי שֶׁבֶת וְחֻדְשׁ .
 עֲרִיף נְאֻמָּנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נְאֻוֹה־קְדָשׁ : דְּרִךְ פְּרִי תֹאֵר תַּת כַּנֹּר לְמֵאוֹר .
 הַלֹּךְ הַשְּׂמֻשׁוֹת הַמְּאוֹרוֹת כָּבוֹ גְּבֹל לְתֵאוֹר . וְסִמּוֹן לְבָקֵר אֲשֶׁרְךָ וְאַצְפָּה

אביר הגביר, חנינו של יעקב חנינו ועשה כחשית ט"ט, כ"ד, וכ"ז, כ"ט. מלכודת, ראשו ללכוד
 זה לא שגרי דלמו. מעדה, ל' הסדה כמו טעדה נגד (פסלי כ"ה, כ'), ר"ל מסיל כל גלון טעם אכמו.
 נכבט, נחלייתו. מדי חרש, יטעיה ט"ו, כ"ג. הרבב והמחנה, טעשה מרכבה. מקנא, החשטל קנא טליו.
 מוחת כביטן על כן עולוי וסחול ינוקח שדרשו טחשטל וטחו (חגיגה י"ג ו"ד). טעון סלולי, ל' טענות
 וטעות, ר"ל חס מדג טעשה מרכבה חזי תואר אלא תנא לדי חלול חס. מקרין, מל' קק ער פניו
 (שם ל"ד, כ"ט). עירון וקדישין, שפות מלחכים (דניאל ד', י"ד). גחל, ל' גחלי חס, הוא סר די סר
 (שם י"ז, י"ג). לשול כיון, פני חריט מכון לשול פני השור. בכחב הנשחה, כמו אמתו נטקלת (יהושע
 ח', י"ג). צפיר, מוכתה. יהלם, גס חכן טונה. באש וסיס, יז טן הטלחכים אל חז וז טסס אל טיס
 וקנ"ה טסס שלום ניכוסם כחליחא כדברים רנה דף רכ"ו, ורלס כחגוס חיונ כ"ה, כ'. ישמשו רבו רבבן,
 חלל ו' י'. רטיו די כרסון, גס ז', ט'. מאר לבן, טס"ה אס. ורמחה חשוכה, ל' ט"ה ז', י"ז.
 וטחו פה חמוס ותאב כמינו תהלת חסם ככל חדש ונכל אית.
 סחקיש, כנ"ל להקדוש. יאמירוך, טל' חת ה' חלמרת חוס (דברים כ"ו י"ז). ויאמרו מדי, כנ"ל
 פה ויאמרו חגיגה. ערריך, תהלים ל"ג, ה'. דרך פרי תארונו, ר"ל דק וענין יחלל אהז מדי תואר
 חת ונכל לטחוחת, כי כמו אטחלוחות אחרי כי כמו אב חליוו טקק, כן גם יחלל יקוס איתא אחרי

לך נאור. כי עמך מקור חיים באורך נראוה אור: זהר מקום כבודך יראו
 לבחירך בפעלם. חלונות מקטינות ומרהיבות כזה וכזה לעלם. טעם חזק
 אמן צר ואור להתעלם. כי יי יהיה לך לאור עולם: יוף מכלל דבירך ישב
 יסד שתיות. גם לשם השלם מהשתפוש בשתי אותיות. לעבדך שם
 חדש בחדשים וחדשה אותיות. רנו שמים פיעשורה יי הריעו תהתיות:
 מראש אמנה ולפנים גליות משבים בתשחל. נקבה הסוכב גבר פרק
 שיר גחל. סוד גהג עלמות בעלמות תופפות אחר חיל. עיר עדלגו ישעה
 ישית הזמות וחל: פה פקידה בחגם העירה ברית ישגיגו. צמח צדיק קרב
 שנים החדש שגיגו. תהלך מורא במלך וארס נטיל שגיגו. אז יפלא
 רנה ושחק פיגו ולשונגו: ברביצת פוך וספיר חקה חזק עזרתו. פרש
 תדור ותאשור רהיטי ברותי תורתו. ובמען שיר מטיבים פאו בים גורתו.
 החזק מגן וצנה וקומה בעזרתו: עור

יוצר לשבת בראשית.

ע"ס א"ב טוחטע, וחמוס טו שלמה הקטן.

אל נשא. ארנן בדהעלסה. אמן עשה. אגיד בכגסה: בסוד ברה.
 בישר אתחברה. בראשית ברא. באר ולדברה: שיתולב לעבוד. מלך

ליל גלותם נקד אל הגאולה. כי עמך, תהלים ל"ז, יי יראה לבחירך, כנ"ל יראה ליראך. סקטת
 וברחובות, חלונות שקופים חמוטות של הכה"ט. כזה וכזה, ר"ל של זה"ע לחאן וגם זה"ע שני. לעלם, ל'
 עליו וסגולה. טעם חזק, כזאת וזעיה הכבית. צר ואור, לנכח וקטה, עיין רש"י ביאעוס ה', ל'. ב' ה'
 יהיה לך. כנ"ל וסוק חזק ביאעיה ס', כ'. שחיות, היסודות, טל' כי השמות (תהלים י"א, ג'). כל השם
 השלם, ט"ס העדרה מוכח כנ"ל לשמות יי, ע"ז כנצע הקב"ה שאין שם שלם ואין פסלו שלם עד שיש
 זכר עמלך כלו. שם הרש, ע"ס וקולת לך שם חדש (יטעיה ס"ג, כ'). כחרישים וחדשה אחיות, ע"ס
 ס' ס"ז, כ"ג. רנו שמים, שם ט"ד, כ"ג. מראש אמנה, שם הר כלפתן ארן ירחל, ועיין רש"י ביד ד'
 ח'. בהשחל, ל' הנמכה והולכה בחלעות, תרגום טימיתוהו שחלמה (שמות כ', י'); ונב"י אחד נדע
 דהשחל. נקבה הסוכב גבר, ל' ידעיה ל"א, כ"ג. ופה ענינו שהנקות סוככות האנשים ויחדו יחדו שרן
 עד בתולת. גחל, טל' אל הנחלות (תהלים כ'), פרק שיר גחל, ככ"ו אחד גורם דשירי וכן גם ככ"ו
 חזר הגיה קן המניה, ולמי זאת הרגה יש לפרש גחל טל' חמה הסלות. כעלמות חופפות, ל' תהלים
 ס"ח, כ"ג. ועיין שם רש"י עיר עו לנו, יטעיה כ"ג, ח'. ברעם, נמלרים (יטעיה ל', ד'). חריש, טנד
 עקום הגנים נקרא חריש כל' תו"ל. נטיל, נהבך, כמו חני ופתח וכן ישי נטייל בגן עדן (סנדרין ק"ג)
 וחת שמים יסבךך תרגומו ישיל (חית כ"ב, י"ד) אשר דרכו תרגומו די נטיילו (שם כ"ב, ט"ו). או יסלא
 תהלים קכ"ג, כ'. והסימן הכך הלכאן נעמד חמישה שטן ברביעה פוך, ע"ס יטעיה כ"ד, י"א. חקה,
 תיאר ותאזה, טל' טיאר על החחק (ט"א ו', ל"ה). עורחו, סנה הסטיכות טן, עערה שהוא חזר טל' ט'
 לא נמנע בטקרת, ולמי הדקדוק סיה למקד ענה ענתי חגמת ענלה, ענלתי וכן נוטה גם דעה נטל
 חוססת י"ט טדות ס' כ'. חטנם הקייסה הסותלת כיה, ענבת וכן נוקד גם ככ"ו, ונכדל כזה טן קוטה
 שיה ל' עז ויאושה, וכן לבנות חמדי שם לו סכרים במקרא כנראה נמכלול אקל קעלה חלה גם
 לטעלה דף 39. ברש, ל' יטעיה ט"ח, י"ט. רהיטי ברותי, טל' היטנו ברותים (סיר ח', י').
 ובמען, ובטענה. החזק טגן, תהלים ל"ה, ג.
 בבטרה, נקבל. בסוד ברה, סידור, חתמד טיאר לסוד הכרה לכאר ולדבר על מלחית כוח, ר"ל
 על טענה מלחית, ונ"ל דר"ה טכ"ח וכן הוא כנ"ו לישראל ע"ס ישה כלנכח כרה בחטה (א')

תת פפר. תאב עפר: שפרו להחילו. לעם נחילו. מן בהשחילו. השמעו
החילו: התענג להתנאות. קלום יציאות. טוען משאות. גוח מללאות:
שיתרלב לעבוד. מלך הכבוד. קדוש: הכל יודך.

אופן. תחום נו שלמה בר מרון.

שאלו שחקים ושיחו לאדמה. לכם יספרו כבוד ורוע רמה. מותח דק
וחלד ותולה על בלימה. הגוף טפח ונפח בו הנשמה. אשר בידו נפש בלדו
ורוח. יוצר הרים וברא רוח: לבדו הנה בטרם יומים. ועד לא עשה חג
שמים. ובאין מעינות נכבדי מים. בשום חשך על פני תהום ורוח: אשר בידו
מקום ממשלתו מעלה הציבו. ובדמות אבן ספיר חצבו. ורוח ועגן ואש
שם סביבו. גאור השם עבים רכובו. המהלך על פני רוח: אשר בידו. וכן
ברום מלאכי רוח. ויהי נושאת אופן ברוח. אלכל אשר יפנה שמה תרוח.
ושבים ורצים וטשים ברוח. לתקדוש ליוצרים בנחת רוח: אשר בידו וכו'. והחית

חולת. ע"ס א"כ ונסוף תחום שלמה הקטן יגדל כחורה חזק ואמץ סלה.

אחשבה לדעת עמל ודברים יגעים. לפנה כאבי נצה אנלש מופרנעיים.
ברית באים יסורים ונגעים נוגעים. ורשות רוקאים נתנה לפנעים פונעים:
גזו וגם נגזו מבשלי הפמנים. סרו אף הוקרו סרוו האמנים. ורבי
בנסתרה איד אצל מקעים. מחזרת שואלת מצוא תשובת מנים:
השאננים במח ובמל אנש אינמו. ועם אדם לא ינגעו אונימו. ובראים
במריאים יצא מחלב עינמו. יקיעו ידברו רע ומר ענינימו: זאת התערה
ומצתה לא בישן. לב לה לדעת רק תחת לשן. התול עם הידשם ונגע
ידשן. זה בפה שנים ישן נושן: מעותי אתריהם תיתם לא פוסקת. קפתם
לנהלים ועצים לאש נסקת. ודיעותיך שקני בשכונה לא נזקת. וספרי
רשימתך מה תיגע עושקת: כללי יפך במכה לא שולטת. בןן אם

כפר, הכנת העכבר כמטלר לעולה דף 622. עפר. כנוי לסתנה ע"ס זיר כ', ע'. נחילו, מללנו.
בהשחילו, כהילוף קלום, טעם וטלר לך טללח תון לתחום.
סוחה דוק חולר, טמים וחזן. יעל כלימה ל' פיוט כ', ו'. דגוף טפח, תקן נוף של פה'ו.
אשר בידו, פיוט י', י'. יוצר הרים עומס ר', י'. בטרם יומים, נטרם התחלת כוונים, חוג שמים,
רקיע כוונים וכו' פיוט כ', י'. ובאין מעינות, טעלי ח', כ'. וכדמות אבן ספיר, ט"ס יחוקלל א',
כ', נאור, סקל'ס. השם, תכלים ק', ג'. ויהי נושאת אופן, ט"ס יחוקלל א', כ'. וטשים, וטמים

אחשבה לדעת, ע"ס תכלים ע"ג, ט". למה כאבני, ע"ס ידשים ע"ג, י"ת. סרוו, מלכך נכחה
פכנתם (ידשים ט"ס, ו'). מינים, לכן וכל תוכו חים את עמינו, וכעמל, תכלים ע"ג, ה'. ו' זאת העיה
י', כן ידגו כוונים סוונים פחתו. ויהי לשן, טחודת לשונם, טעויה, חסכים להטעות לחי פלרית.

תבקשי השלוח מהלשט: לבת לבי אף כי קולטת. קרבתיך לי טוב חולטת
 פלטת: מה לי ולכם מתן הדגל. אף השנפת פגל ולא התגלגל. געים
 ושב מה מתוק מתרגל. מצוי לרצוי אב לבן יפרגל: ספירת החשבונות
 אף לסי בלתי. וארבת בת עמי לא עלתה. עגן חכה לו מצבת גלתה.
 תצח נפש חבת הוד לא הלתי: פתגם זה תרתי בלבי המצע. המבור
 אשר הביתי רב המרצע. צור מדות שונות מרם הקציע. כון מטלת מקציע
 ואספגית הציע: קשר קמיע ממחה ולחישות מעלות. דברו ברוך ומהימן
 כפה מעלות. רופא אמן לו נתכנו עלילות. אשר בידו נרתק רב תעלות:
 שקצתי חיי משבצת מרב בשת. מעונה פלמות ורק מני דבשת. תבוע
 אשית עד יבשת תחבשת. אחר המפה צדקה לך תלבשת: שפוט לטרף
 סרף עיניו תצפינה. לא לשחת בריותיו הרביו תרפינה. מתוך דין לרחם
 מדותיו תסבינה. הוא יכאיב ויחבש ימתן וידיו תרפינה: המפליא לעשות
 עם בריא ואמל. קרובים רחמיו ולא בתציר קמל. טריה לרטיה יגלגל בו
 שאמל. גם בתוך גם ינוסם חמל: יצאיו חובים להודות חסד גומל. גלי
 מ' יודים ונגננסים לגמל. הרך תועים יישר יער וכרמל. לבוטים ירפא
 יסוד תבוש ועמל: פין ושמראלה עם גבון ותכם. הר בגף מקאובם
 יקשר משכם. וינחם לבטח וים פסה פורכם. רגלם תפודרה וארבעים
 ספק צדכם: חזקו ויאמין לבבכם מוחלים לו הים. סלו לרכב בערבות
 מגלגל יתבים. הודו לוקר קדשו מוחץ יתבים. בעל זאת דצו ושבת
 יתבים: עורה וכו'.

חולה מחולטת עד כה דברי האויבים. קולטת, טקולת, ל' קולטת כחמת (טבות ט'). חולטת, ל' טחירת
 שכן ושלבו (ט"א ב', ל"ג). מתן הדגל, לחטת נדגלכם. יפרגל, ייסר, טל' חול' טה לך לוקה כמתול
 (יקח דה ט' ל"ג) אטעשו רצועה ללקות. חבת דוד, אסנת הקנ"ה. לא חלחה נבי' וכל"ל. מטלת, סד
 מותם טוכה. אפי' אפי' כן נקוד, ופירוש קטיע אל רופא טועה, ומלת קטיע סמוכה אל טחנה ונ"כ
 קרן בע"ל, ודרך השיטת אשר ל' הטענה שנת כ' ולא בקטיע כוונן אחיט טן הטועה. ולחישות, לתם
 לחלטה. מרסו, נאמן. נרחק, כן כל' ארטי כטו הכנסת כלים לנרתק אלתן (יוטא נ"ד) טוליס חטה
 שחוקה (מרים ח' ע"ג). תעלות, רפואות. מני רכשות, יותר טטה איכול לטעון הנמל. דבת סוף גג
 טל (ישיה ל' ו'). חבוע, נקטה. ואמל, חלב. מריה לרטיה יגלגל, מיתג, ט כלומל עלמו יגלגל
 חיה לרטיס וסוף כס מתוך כס, ויטודו בטעות רנה סוף ט' בעלת אשר הקנ"ה אין מוחי כמדת כור חס
 אף טטה כלומל וטרחה ברטיה, אכל אחי טטה אחי טכה ט אחי טרחה לבך נאמר ומנך אשר הכית ט
 לה סוף קח טוך עב"ל. ונטגלה י"ג, ט' אין הקנ"ה טכה חת ירחל אלת חס כן טרף להם רפואה תחלה.
 יצוי חבים להודות וכו', ט"ס טכות דף נ"ד ארבעה בריבים להודות ירדי הים וכו'. לנמל טלאן
 טונו חלענו. לבוטים, הטעונים נתחלוחים טלאן וחיל שמים ילכט (טאלי י' ח'). חביש, חסד.
 שרם, טלרים אשר טנדו טהם כמדך. מוחלים לו הים נבי' וכל"ל וחבת חיים רחי טן בניו יוד
 קח ל' חיה חסוד מוחלים לו. יתבים, טלאן כאלך על ט' יתכן (מהליס נ"ה ל"ג). דצו, לכך
 חס טחמה.

וְהָ פֹרֵט. וְשֵׁן הַזֵּרֶק: וְזָח יוֹרֵה חֵץ. לְכָבִי מוֹחֵץ. וְזָח לוחֵץ. וְאָבֵן זֵרֶק:
 וּבְנֵי זֶמְרָן. יַעֲצִים בְּחוּבְרָן. וַיִּתְרֶן וּבְרָן. זָח לָזָח שׁוֹרֶק: הַקִּילוּ מִשְׁאֵת.
 קָבַד וּשְׂאֵת. וַיַּעֲקְרוּ אֶת־מִטַּע שׁוֹרֶק: וּבְפִיָּהֶם בִּי בְּאִישׁוֹן חֲשׁוּבִי. יִהְיֶה
 רָדִי. וּבְמַחֲזֵי רֶק: אֵן נוֹרְאוֹת. יַד הַקְּנָאוֹת. וְלָשֶׁם וְלֵאוֹת. יָם
 יִדְרֹבֶת: וּבְכֹן קַח נֹא: לָמָּה תִישָׁן. וּבְנֵי דִישָׁן. וּגִינֵי יִקְשָׁן. רָדוּ רָדוּ: גִּפְשֵׁי
 נִקְשָׁה. מַעַל וּבְמִטָּה. כִּי בִי גִטָּה. אֶל־אֵל יָדוּ: בְּאִמּוֹר אוֹיְבִי. אֶךְ אֲנִי גָבִיא.
 וְרוּחַ אֵל בִּי. וְדָבַר סוּדוּ: וּבְקֶדְהָאָמָה. קָם עַל בְּמָה. וּבְיַד רָמָה. הִבִּיא
 שָׂדוּ: וְזָח אֵל מִקְבֵּא בְּאִשְׁר שָׁנֵא. כִּי שָׁם יַעֲנָה. עֲלִיו אִידוּ: לֹא יֵלֵא.
 מַתִּים כִּי יַגְעוּ. וְעֵינָיו יִרְאוּ. עַדִּי כִידוּ: וּבִוְשָׁה עֲדָה. הִיא לֹא עֲדָה. עַל
 רֶק בְּדָה. מִלֵּב גָּדוּ: וְאֶת־הָאֲהָבָה. עוֹרְדָה כִּי בֵא. מוֹעַד וְצָבֵא. אִשְׁר
 קִצְבָת: וּבְכֹן קוֹדֵנָא אֶת־בְּנֵי אֶת־יְחִידָה אִשְׁר אֲהָבָת: וּקְרַבְחָנָא.

יוצר לשבת ראשונה של חנוכה.

ע"ס א"ב כמול תשעה, וחמוס סו יוסף בר שלמה.

אִדָּךְ כִּי אֲנַפֶּת בִּי וְתִשָּׁב. אֲזַנְךָ הַפִּיֶת שׁוּעִי לְקָשׁוּב. אִיָּבִתִּי בְּקֶשׁ
 בְּשִׁלְעֵלָת לְנִשׁוּב: אֲבִינָה וְאֲזַכְרָה יָמֵי קָדֶם. אִשְׁר קָרְאוֹנִי בְּגִבְתָּם אָדָם.
 אוֹתוֹתֶם אֲנִידָה וְלֹא אֲרָדֶם: אֲשִׁיחָה צְרוֹת וְנִקְמַת אֲנַשׁוּיְכֶם. אֲבַח חֲסִידֵי
 וּמִשִּׁיחוּ נֶכֶם. אֲוִילִי עִמִּי כְּהַקְרִיעוֹנִי לְהִרְבֶּם: יַעַן וְעַד סוּסִי פְלִדוֹרִת. כְּמוֹ
 חֻבְבִים שְׁנוּסִי לְפִידוֹת. מוֹפֶת הַרְאוֹת בְּתוֹךְ עִיר גְּבָדוֹת. קְרוֹשׁ:
 בָּאוּ אָבֵן פְּרִיעִים לְלִישָׁן. בְּחָרִי אֶף הַפּוֹלֵךְ לְעִשָׁן. בְּעַד לְהַכְרִית שְׁרוּצֵי
 וְשָׁן: בְּעֶרְבָה חֲמָרוֹ וַיִּתָּא בְּפֶתַע. בְּלָה בְּשׁוּרֵי וַחֲזִיתִי שְׁתַּע. בְּיַעֲרִים הַבְּאֵתִי

מִשֵּׁן לִנְשׁוּ (וַיִּקְרָא י"ט, כ"ח). פֹּרֵט, טוֹרֵף ט"ל וּמִרְט כִּרְטָן (וַיִּקְרָא י"ט, י'). וּבְנֵי זֶמְרָן, מִלְּחֵמָה כ"ה,
 ל' כְּחוּבְרָן, מִלְּחֵמָה יִתְרֵן וּבְרָן, אֵם ל"ז, כ"ו. שׁוֹרֶק, קוֹרֵחַ, ט"ל וְזָרֶק לוֹ (יִשְׁעִיה ה', כ"ו).
 הַקִּילוּ מִשְׁאֵת, ט"ל מִשֵּׁן דָּבַר ה' (מִלְּחֵמָה ח') ר"ל הַטַּעַם אֲשֶׁר נִכְלָו הַכְּנִיּוּסִים עַל הַחֻזִּים לְפִדְעוֹתֶם הַקָּלוּ
 לְשׁוֹן וְסוּסִים. מִטַּע שׁוֹרֶק, יִשְׁרָאֵל עִמִּי יִרְמִים ג', ב"ח. וּבְנֵי דִישָׁן וּגִינֵי יִקְשָׁן מִלְּחֵמָה ל"ז, כ"ו. וְכִי, ג'
 וְשִׂמְחָה קָבַדִּי מִי, ל' חִיּוֹב י', ח'. נִמְסָה אֵל אֵל דִּי, עִשָׂה חִיּוֹב ט"ג, כ"ה. וּבִן הַמִּטָּה, יִשְׁמַעֲלֵל (מִלְּחֵמָה
 ג' י'). לֹא יֵלֵא, ל' תוֹלַבֵּת וְרִמְיִין. מַתִּים כִּי יַעֲנֵה, כִּי יַעֲנֵה הַקָּן עַל תַּחֲזִית הַמַּתִּים. כִּידֵי, אֲבִי
 (יִתְרֵן כ"ח, כ'). עֲדָה, כְּמוֹ לְחָדוֹם ע"ג אֲשֶׁר (מִלְּחֵמָה ל"ז, ג'). לֹא עֲדָה, לֹא תַעֲרֵד שׁוּ. עַל רֶק כִּדָה,
 עַל אֲרִיָּה לֹת בְּדָה, ר"ל לְחָדוֹם רִיקָה. וְצָבֵא, זֶמֶן.
 אִדָּךְ, עִינֵי פִיּוֹט זֶה יִטְלָחוּ ע"י חוֹסִיּוֹן מִפְּדֵי רִמְיִין, וְעִלְמַת חַנְשׁוּיְכֶם, וְעִלְמַת יִהְיֶה, גִּם
 חַח מִלְּחֵמָה מִפְּדֵי ח' מִרְק ח' וּמִפְּדֵי כ' מִרְק ו' וו'. כֶּקֶשׁ בְּשִׁלְעֵלָת כִּלְל וּבִן כִּב', וְעִלְמַת הוּא
 עִלְמַת (תַּלְמִים קִט' ט'), וּמִיָּדוֹת הַחֲרוֹן, נִכְסַת חַח חִיּוֹבִי כֹאֲשֶׁר יִכְאֹף לוח מִפְּדֵי חַח קָרְאוֹנִי,
 חֲזִינִי. מִכְּתוּבֵם אֲדָם, ר"ל כֹּאֲשֶׁר תַּעֲלִמִי. אוֹתִיָּסִם אֲנִידָה, בִּן כִּב' וְעִיָּקָה. אֲרָדֶם, חֲשֻׁבֵל. אֲבַח,
 חַח נִכְסַת חַח. כְּהַקְרִיעוֹנִי ט"ל חֲבֵלֵי קְרִיּוֹן (מִלְּחֵמָה ג', ח') ל' מִלְּחֵמָה. לְחָרְכֶם ט"ל מִכְּבִּי
 חַח (תַּלְמִים ל"ח, כ"ח); גִּם לְפִדְעוֹ עַל חֲרָכֶם כְּתוּבָה (מִלְּחֵמָה כ"ו) ל' חֲבֵלֵי שְׁנוּסִי, ט"ל
 חַח מִיָּדוֹ (כ"ח י"ט, ט"ו). עִיר נִכְבְּרוֹת, יִשְׁרָאֵל עִמִּי תַלְמִים ט"ג, ג'. שְׁתַּע ט"ל חַח (יִשְׁעִיה ט')

בְּהִמּוֹת לְהִתְעַ: בְּכִלּוֹתוֹ לְהַשְׁמִיד עִם וְלִרְפוּס. בְּאֵר לְשׁוֹר צָבָאוּ פִּילּוּסִים.
 כְּרִית לְהַעֲבִיר וּפְסָלוֹ לְתַפּוּשׁ: גִּזְר מִי בְּחִזּוֹר יִפְגַּל. גַּם מוֹשֶׁךְ עֶרְלָה לְעַל.
 גִּיתוֹ לְהַשְׁאִיר וְהַמְמָאן מִלְסַגְל: גֵּאלוֹ בְּפִתְחָבּוֹ וּבְאֵלִיל חִתָּה. גִּבְרוּ בְּתַמָּם
 שֶׁת לְשִׁאֵיהָ. גִּבְעֵ וּכְלָה גּוֹצְרֵי תוֹשִׁיָה: גִּבְיֹרֹת שְׁתֵּים בְּגִיָּהֵן מָלוּ. גִּלְל בֵּן
 בְּשִׁדְיָהֵן גִּתְלוּ. גִּזְרִים וְאִפּוֹתָם מִמְּגִדֵּל הַפִּילוּ: דָּמוֹ לְטַגְרָף בּוֹכְחֵיהֶם אֶלְעֹר.
 דָּתוֹ שְׁמֵר וְעוֹ נֶאֱזָר. דָּח וַיִּבּוֹ דְּבָרֵי הָאֶקְזָר: דָּבָב דְּאֶבְתֵּי עַל גְּפִשְׁקָה. דָּרוֹש
 אֶדְרוֹשׁ מִבְּשׁוֹר קֶדְשֶׁךָ. דָּם כָּמוֹ הַאֲמָנָתִי וְאֲנִי מִשְׁשֶׁךְ: דִּלְךָ בְּרִית־שְׁעִים שְׁנָה
 אֲנִי. דְּחוּל אֱלֹהֵי בְּמִרְמָה תִּמְלִיכֵי. דְּבִרְךָ כְּלָה וְנִחְתִּים מִלְּהַפְכֵי: דְּלֹחַ
 יֵאָחַז צְדִיק בְּרָבוֹ. הַבְּחֹר יוֹסִיף אֲמִיץ בְּרָבוֹ. הַלְשִׁישׁ בְּשֹׁרֹו גִּהְרַג בְּעֶרְפוֹ:
 הַעַל אֱלֹה לֹא תִפְקֹד. הַעֲפִיר וְהַשְׁעִיר בְּחִרוֹנָךְ לִיקוֹד. הַרְאֵשׁ וְהַרְגֵּל הַחֹן
 וְהַקְּדֹקֵד: הַבֵּט וְזִכּוֹר אֶת־כָּל־תְּהִלָּתָהּ. הַהֲשִׁיגָה עֵרַת צַלְעָה וְנִחְלָאָה.
 הַלְעוֹלָמִים תִּזְנַח לְרַבַּת הַלָּאָה: וְאֲבִיעָה עוֹד מְקַרְהָ שְׁבָעָה. וְתִיקִים אֲחִים
 הַמִּימֵי גְעָה. וְקָלָם בָּאֵשׁ בְּשׂוֹא גִתְעָה: וְעַל לֹא אָבְלוּ מִזְכָּחוֹ. וַיִּדְבְּקוּ בְּעִשָּׂה
 חֶבֶל בְּכֹחַ. וְשִׁפְסָם גָּבַל בְּאֶבְרִית רֹחוֹ: וּמִחֲבַת נְחֹשֶׁת בְּאֹר רִחַח.
 גִּפְשָׁח הַרְאֵשׁוֹן גִּתַּח גִּתַּח. וְעוֹר רֵאשׁוֹ חֲשָׁף בְּתוֹתַח: זָמַם לְהַרְגֵּן שְׁשָׁח
 אֲחִיו. וְדַיִר בְּעֶבְרַת טוֹחִיו. זָבָחַם בְּכַבֵּשׁ אֱלוֹף בְּחוֹחִיו: זָמַם אֲפִתָּה
 הַשְּׁבִיעֵי קַמְנָם. זָהָב אֲעִשִׂיךָ אֱלִיו גַּם. זְמַנְתִּיךָ לִי לְמִשְׁנֵה קֹנָם: זָח
 הַעֲלָם הַשִּׁיב לְבָתֵּר. זַעַק הַרְגָנִי גֵא לְפִה תֵאָחֵר. זְנִיחֵי לְהַשְׁתַּחֲוֹת לְאֵל
 אֲחֵר: הֵם וַיַּחַר מוֹשֵׁל רָשָׁע. חוֹק מִכּוֹתָיו בְּלִי פֶשַׁע. חֶסֶן הַיָּלֵד וְלִסְבָּלָם
 שְׁעִשָׁע: חֲוָתָה הוֹרְתָם מִשְׁפָּטֵי בְּגִיָּה. חֲקִמָּה גִפְשָׁח עַל גִּיגִיָּה. חֲלָפָה
 וְהַשִּׁב רֹחֵה לְקוֹנָה: חֲקִסֵי אִם גִּבְר לְעִבּוֹר. חֲסִידִים אֱלוֹ וְהַרְיָנָתָם זָטוֹ.
 חֲנַן בְּרִיִּי בְּלִתְךָ וְכֹר: טָפַשׁ עוֹד מְדוֹן מְעָרָה. טַפְּסוּפֵי אֲשֶׁר לֹא יִמְדָה.
 טַפְּסוּסֵי יוֹגֵי דָחֵי יִקְרָא: טַבָּם זֹכֵר שְׁמוֹ יְהוּדֵי. טַבָּח וְקָרוֹץ כָּמוֹ גְּדֵי. טָרָה

פ"א, ו' ותי' לה חתנה, ל' סדרה. וסמימן סדרים כתיב' סתנא וע"ט תפסו סנין קל, תע"ט אלן פ
 לדעת סטודיקים. לרוע, ל' חושה. שישן ערלה לאל בן סנוסחל כר' וכב' וסיתבו, לפסן פ
 סעלה על גני סערה כד' לאלא ולא חתי נלחת. ובאלר ספרים סערה סערה וס' לרוע
 לפסן עולה אלף סחא עולה סערה נלחת. סלסגל, טל' סעלה. גורים, בניס. דת, דחב. דבנ
 דיר, טלבן דחב סתי ימים (סד ו' ו'). דלף, טענין דלף טורד (טעלי כ"ו, ס"ו) וסע
 סכי נעשות, דחל, לבן ילדה סלחית. חסליכו, חיעלני, טלבן טלכי יסר טלן (דחל י'
 כ"ו) ובל' חו"ל טעלן טבדה. חשפר והשעיר, טלכות חן ע"ס דחיל ח' כ"א. וקלם, וסע
 באור, טל. וסערת, טקט וסדן, טל' דחכי טורד וסחחי (ליכס ג', י"ח). וכן וספן טעלה חעו
 ופח (טעלה ח' ט"ו, ל"ג). חשף, קלף טורד טעל לטכו. בחותת, חות כלי חן (ליכס פ"א כ"א)
 טורד, סחסחתי, טלבן חסלת כחיות (חסלים כ"א, ו'). בחוחי, לבן חחיס (ליכס ט', כ"ו). טע
 לטב. קעב, ל' חר וסערה כדתי חו"ל (נדדים י'). חם, נחטטס נחחן חמו. חסן, נחחוק, טלב
 וסן חול כחלטים (טעו כ', ט"ו) טע, סת. חושה דורחם, לחחט טעס. חסרה, לבן טע
 טלחית, וסכיס כחעות חעוט
 חטטן (ליכס ד', ד'). חלטה, ס"א חלטה. נערה, טלח

ונקצת להכביר בשלדי: טוהר טבילות מקוה מהם החדיל. טשו קרושים
 משהם להבדיל. טרתם סקרת גם להגדיל: יחיד ונשא שוכן שמים.
 יפן לבלם מקואות מים. יען חסדיו מחדיו פעמים: יסף ידו לתעב המון.
 ידות בית לאיש בזמון. ישכבנה או תחלה הנהגמון: יחד זאת נתקעה
 לעש. יחים ארבעים וארבעה חדש. יהודה הסעה כהן הקדש: כנתמלא
 סק ושדי חנו. כגם חשמני לבת יחנן. כנסים לחפה במשתח להתרונן:
 קרעה פתחה הפלה. כום מזנה לקראי הלולה. כבשו פניהם מהביט
 אלה: כבד שצף האח לעמה. כבירים קרואים פה להנעימה. כנגדם איד
 קדת בקדשה ערמה: למו השיכה גות יפהפיה. לי איד תנסדוני ברמה.
 לעל וטבא תשגילוני הלילה ערה: לבשה רח או יהודה. לבו מלאו
 יסדה ענדה. לחש ויקבא קנאה כבדה: לקט הדם ומיני בשמים. להבין
 כמו בגיל והנומים. להתעת על כחוק משלמים: מרחוק בשקפם מזמרים
 וקנאים. מלל אלה השורים המנהיגים. מעתה יכנסו בגפוס ערבים:
 קשרתיו ומתנהו הצעה הגים. מתתנהו ואחיו פנימה הכנים. מכפי יהודה
 גתה השנים: מאסת כלעץ הדקיר המזנה. מעכו לנמרים רדף הפתחה.
 קדם ובלם וחד לאליפדני: גסע ויאסף המזנו להקמיל. נח קרוב מציון
 סל. גע לבבי פייער וברמל: גרבו העם לשוב למחוללם. גאנחים בצום
 ודי בלם. נחמדים מסו העו בפלפלים: נבא למלך הנמוז אכזר. גריב
 יעץ רבם ואפיפוד. נצרו חקם ויציתוק בפזר: שומן בראון עליו הגעיר.
 שו לחקיש כבודו להכעיר. סמוך מבוא שער העיר: סתף סתד הקרה
 שאחיל. ספי בראש זה אתחיל. סגרון משנאי תמור השחיל: סכבתני

טוהר בלח וסור, טוהר הושע ג', ב'. טפשו, ר"ל חוסף עוד טפחות הדשע הוא אהיה טגרה טדון כחאל.
 טטשו, יטרי. טטוסי, מנהגים. חזוי יקרא, כל החי יקרא בטטוסי יוני, ר"ל כל חדם יעבכ בחוקי טוונים.
 טמ, ל' סקן, "טטרודנעו". וקרוק, ל' כריתה. ובקרת, טלקות, כטו ויקרא י"ט, ב'. בשלדי, טוף טל'
 אלו קיטת (ט"ק ב"ה). טשו, כלומר טרטו. סקרת, רחית. טרבוטון, אר וגדול כל' חול, וטקח טל' יונת,
 וד חוט נקרא כן רשע אל קמחקטו, "טטטטטו". לערש, בחוקו. יהודה חסיגה טרוט עד כי יהודה טהן
 מקד טטט לוחט טיוד וטקד לוחט. כנתמלא ססק, מלכר עון הדשע היה טלם ונתמלא טלח, והוא טל'
 אר ב' ב"ג. רעו, טיס טרשט על יחול. פוחזה הבלה. הטטיטה טעלים כל טדייה. עחוט ויחף ט' טחז
 חף (טטיט ב' ג'). הלולה, חתונה כל' חול כטו תגרה דט הלולי טלי (טרכות ו' ט"ג). עלת, תולד
 טה שיק, כטט טל' כאלף קנף (טטיטה ב"ד, ח'). לעטת, לעוטתה. כבירים, גדולים ונכחים, טח יחפיה,
 טוט יטטה. לבשה רחט, כחוט לכטה חת יהודה. ענדה, קטרה. לחש, כחיען. ורגוטים, טחזת חתונה טל'
 טחט כחטוט (כחוט ט"ו, ע"ג). בשקפם, טרלוחט. ס"ח בספקם, והוא ל' וטטוק חת כטו (נטנד כ"ד,
 ר"ל חז טטקיס כטיט טקודט. ומחנגים, חקדים וחוללים, כחמים וטחולות ח"ח טחפן וטחנגן (טחזת
 טל' ב'). בטוסי ל' חוק וטנה. טחטח כל עין, חחז וט פכילו רט' טפידוט יחוקל כ"ח, י"ח. טעכט לטמרים,
 אט חקטת. לאליוטני, אהיה אר טחז לטלך יחיס. לחקטיל, להכחית. טיער וכרטל, טל' יטר כרטלו
 (טל' י"ג, כ"ג). לטחוללם, לזחוט, טל' וטכח חל טחוללך (זכרים ל"ב י"ח). רכט, טנהיט כל' חטחוקב.
 טטטרה, חט. רעיר, נטר ט. לרבעיר, ל' כישוד וטחוט. כחחחיל, כחחחטנה וחחחנה נחלים. טיט,
 חח. טחחן, טלך. חמור השחיל, כטטל טחולט זכרים טחיס טל' אטלי לטלך נטוט. השחיל, טחיל,

בלילה היא יהודית - סודה ברוך ומעמה עדית - סודה לעמה ולקן לפדית:
 עיר וישביה בקשר בחזותה - עלצה ותלך עמה שפחה - על יי השליכה
 יהבתה: עמדה בראש מתנות האויב - עליצותיו להפג וחיליו לדיב - על
 ראשו גמולו לחיב: עדי יפיה הגידו למלך - עלמה שאין במזה בפלך:
 ערבה עליו ולהביאה הלך: פיץ מה דרכך השמיעני - פצתה ממשפחה
 גביאים אני - פותרים עליך מלכי וקציני: פתע פתאום בכא מחר - פנווך
 יתצו העיר בפחד - פסעתי לבשרך לכל תאחר: פורה בדרכך במו חמקה
 פקד חכר את אמתך - פרחי משפחתי ישרתוך בביתך: צפצף כל שאלתך
 אמלא - צביוני אם תעשו מלכלה צאצאי בית אביך אעלה: צדחה לו איני
 סודה - צו להעביר קול וגורה - צרו מהגיע בעלמה המשהרה: צהל בסוס
 מיון וכרכר - צבאיו במשהה שמנים השפר - צוארו לצוד שתה וישפר:
 קפתו או שנת תרדמה - קראו לו הנערה לפנמה - קדקדו השביב וקישן
 נדמה: קמו חיש ופנו לדרכם - קלו רגל מעל מלכם - קדמו ורצו לאהלי
 סבם: קדאה יראת יי ומשכלת - קצצה גלגלתו בראש שבכלת - קתו
 והביאתו להשיב תוחלת: ראווה ולא האמינו לה - רצו לאיש אשר בקצפו
 תלה - רחש הוא ראשו באלה: רמש הוא גדלו שמחות - רחקו ויגסו יטן
 ואנחות - רחף ומתנגם כהרף להפחות: רקדו וחדו כל הלילה - רגן
 הגעיסו לנדא עלילה - רחפם ופקדם בפסוח והמלה: שחר בהקרין ותבקר
 אור - שאגו בקול חזק ונאור - שמע ישראל יי לבאור: שודדים בשמעם
 המלת התמוז - שקדו להקיץ המלך ולכמוז - שזפחה מת משקב בארמון:
 שאונם נכבע ותברח ריחם - שחחו וחדרו בפחד אבהם - שזביהם רדסם
 והבום לפלחם: תמוז והרגום תלי תלים - תודות והליל סיגו סגולים - תקף

הכיתוב ת"ל. שחלמה (סודת ב' י'). עדית, כלה ועונה ומאונה, טל' לגנות לנוקין טן העדית (כ"ק ד' ו'). סודה, עונה כמו לנכ וסודה (תהלים ל"א, ד'). לפדית, טל' לפיד פס, להפג, נכסל, טל' ויפג לכו (בראשית ט"ז ב"ו) טענין טענין (לילה י"ד). לדיב, טל' דלכון נכס. בפלך, בעדיטה שפחה, חשד, פחדים, אטתי אהיו פותרים וטתנכחיים עליך כי טחר תפול ירוזלים טיך. פנווך, וטחי קבלו ת"י ופנווי (ישוקאל ב"ו, ט') כל"ח אויערברעטער, כפחר, כחרם, סודה בדרכך, אה ל' ימיס ס"ג, י'. פרוץ, בעדים כל' תול', כמו פרוץ כחונה (יוטל י"ט, כ') צביוני, לטני. מלכות לא חכמה את לחלחי טיך חנל חנל חתם. צדחה נכ"ח טחם, ונכיסס ל' לעקס כמו טו לחה (לפנים ח' י"ד) בריס יכוחו (ימיס ט"ז י"ח). צו, לוח. צורו, הצטרו לכס, וחח לעי משרט נה כסוס טיון, טל' ימיס ח', פ' וכרכר, וחק, כמו ודוד סברכר (ג"צ ו', י"ד). קפתו, גמס טל' לחיב תוחלת, לכסוי תוחלתן על יחלל אהיו טלמיס לחאטם, רחש הוא ראשו באלה, מרה, כחכ בעטת חלבה חס כח חלבו אל חליסוכני רטש, לילה כל' חרעית, רחפם, טל' ועל גזלה ריקן בהקרין, כסאיר, והבקר אור, כניס זמן ק"ג של אחרית, שקדו, טחוו, ולכמוז, ולסתור, שופחה, חלום כארמון, טלמיין אלג, אבהם, חרם, לפלחם, ענין נקיעה ונכירה, כמו יפלה חן כדו (פסלי ו' כ"ג) חסום, כסוס עד חוטם, ע"י סגולים כן ככ"י וסוח ל' חייג ונדד, חו סחוס טל' וכי אע לו (כ"א י"ח ב"ו) ל' דגד ועסק, חסום, ל' תשים, כלומר לגמור הלל כלס, ונכ"ח חחמו, וסוח ל' חחום טל'

תָּס קָבַעוּ מִשְׁפִּילִים: תִּמְמוּ הַלֵּל לְגִמּוּר שְׁמוֹנָה. תִּכְּן נְרוֹת לְהַעֲלוֹת
 בְּרֵגָה. תִּמְדוּ בְּכָל־שָׁנָה וְשָׁנָה: תִּאֲמַד הַאֵם שֶׁבַר (וְרֹאשׁ חֹדֶשׁ) וְחֲנֻכָּה.
 חֶפְצָא מֵעֵינֵיכֶם מֵעֲנֵה וְדַבֵּה. תַּעֲיִדְךָ בְּצַח כִּי לָךְ הַמְּלוּכָה: יִחַדְיִךָ וְיִדְיִךָ
 כָּלָה פְקֻדָּה. פֶּר נְדָמִית שְׁגָבְךָ לְפָדָה. מִשְׁבֵּי הַדְּרִימִם וְהַכֵּל יִדְךָ.
 קָדוֹשׁ: הַבֵּל יִדְךָ.

פ"ס א"ב

בְּבוֹדוֹ אֹד יִירִיתִי בְּמִקְבֵּשׁ קָדוֹשׁ. גִּיהַ נְרוֹת נְחֻתִי הַזְּלָקִים בְּקָדוֹשׁ.
 תִּשָּׁב פְּדָגִים לְמַחְלָקוֹתֶם, וְיִשְׁרֵתְךָ בְּקָדוֹשׁ. וְרִיבֵךָ יִקְבְּצוּ חֲזוֹרָה, חֲנֻכַּת
 סִקְדֵּשׁ קָדוֹשׁ. מִכֶּם מִצֻּוֹת נְרוֹת שְׁבָעָה, יַעֲרֹכוּ בְּקָדוֹשׁ. בְּחָגִים קְדוֹשִׁים,
 לְשִׁי בְנֵי קָדוֹשׁ. מְנֻרַת וְהַב כְּלָה, גְּרֵתִיהָ שְׁבָעָה בְּקָדוֹשׁ. שְׁרָד מְבַרְכָּלִים,
 עַת תִּשָּׁב בְּקָדוֹשׁ. פֶּאֶר מְנַבְעוֹת, צִיץ גִּזְרֵךְ הַקָּדוֹשׁ. קָרַב לְתַבּוּאָתִי, רֹאשִׁית
 קָדוֹשׁ. שׁוֹבָה בְּרַחֲמִים לְעִיר הַקָּדוֹשׁ. תַּתְּפָּאֵר וְתַתְּקָדֵשׁ בְּפִי שְׂרָפִי קָדוֹשׁ:
 וְהַחַיִּים יִשׁוּרְרוּ וְכו'.

מאודה. על טעקל ג' ג' תמועות, וחתום שלמה מלש החזוים.

שְׁנֵי זֵיתִים - נְכַרְתִּים - בְּגֵן גְּעוּל יַעֲהוּדוֹ: לְרֹאשׁ קִרְתִּים - וְאִקְרַתִּים.
 שְׁתֵּי עֲמֻדוֹת יִבְתְּהוּ: וְעַל מְנֻרָה - הַשְּׂהוּרָה - כְּמוֹ נְרוֹת יִוְהִיחַ - הֵן בַּשְּׂהוּרָה
 אֶל־מִל פְּנֵי הַמְּנֻרָה יִאִירוּ: לְבָר־אִקְרַת - צִיץ נְכַרְת - אֲשֶׁר תִּהְיֶה כְּצִיץ נוֹבֵל: לְבֵן
 הַמִּשְׁחָה - אֲשֶׁר הַיִּשָּׁח - כְּמוֹ אֲנִיָּה בְּלִי הַזְּכָל: וְכֹר מִרְאָח - אֲשֶׁר רָאָה -
 וְכִרְיָדוֹ בְּעִיר בְּבָל: כְּמוֹ וְכִרְתֶּם - וְהוֹשַׁעְתֶּם - אֲזִי עַל יַד וְרַבְבָּל: וְכֹר וְרַעַם.

קָבַעוּ לוֹ ח' יָמִים, תִּכְּן נְרוֹת, מִסְמַר הַסְּדוּת. תִּאֲמַד, נַחֲמֵנָה, ל' תַּלְמוּתִים, חֶפְצָא, אֶתֶּם הַקָּבִלֵס
 פְּעוּרֵי טַעֲמֵיכֶם אֶל שַׁבָּת וּפְנוּכֶם ע"י יִשְׂרָאֵל אֲנִימָר נַהֵם הַדָּבָה כִּן וְהַעֲמַם (וְנָרִים כ"ח, כ"ז). תַּעֲיִדְךָ,
 יִשְׂרָאֵל טַעֲמֵי כִן. שְׁקֻדָּךְ נִגְרַחֵם, כְּמוֹ אֲנִימָר נִגְרַחֵם (וַיַּעֲמֵם כ"ו, ע"ז). כֵּל גְּרִיסִית, חֵין חוֹסֵה
 לָךְ שְׁבָבֵךְ, חֲטוּפֵךְ. לְכַרְךָ, טַל לְנֵךְ, כ"ל יִשְׁלֵטוֹן אֶתֶּם לְנֵךְ וְחֵין זֹלַתְךָ. הַדְּרִימִם, ל' חוֹר וְחֶבֶא.
 בְּבוֹדוֹ, הַסִּימָן שֶׁתִּפְּלֵל שׁוֹקִיחַ הַשֵּׁם כ"ה אֶת כְּסוּדוֹ וַיֵּאדָה אֶת שְׁבִימָנוּ מִכ"ט, וְהוּ כֹמוֹ לְרִאשִׁית אֶד
 ו' נַחֵם הַסְּטֻלֵה. גִּיהַ, ל' טוֹנָה. חֲנֻכַּת סִקְדֵּשׁ קָדוֹשׁ, כִּד' תַּחַת מִקְדָּשׁ חֵינְנָה, כִּכֶם, הַקָּן וְסֻדָּה. נְרוֹת
 שְׁבָעָה, תַּחַת אֲנַפֵּה חֵינְנָה כִּד'. שִׁרְד מְבַרְכָּלִים, טַלּוּבֵאִים טַדוֹ כְּהוֹנָה. טַכְרַעֲלִים ל' סַפִּיטָה וְלִנְסָה כְּמוֹ
 וְה' ע"י, כ"ו. לְתַבּוּאָתִי רֹאשִׁית קָדוֹשׁ, עַפ"ס יִרְמִיָּה כ', ג'.

שְׁנֵי זֵיתִים, חֲטוּפֵךְ עַל הַמַּחֲמָה אֶחָד לְזוֹעַ אֶתֶּךָ טַעֲמֵיכֶם קִרְתִּים, וְעַל הַטְּלֻכּוֹת אֶחָד לְזוֹעַ חוֹד אֶתֶּם
 שְׁתֵּי לַחֵם הַנְּקֻחַח גַּם חֲסִרֵת, וְכֵסֵף אֲמַרְדָּ וְהַלֵּךְ נַפִּיטוּ, וְסוּפֵד עַל הַמְּסוּקִים בְּמִים זֵיתִים עֲלִים, וְהַלֵּה
 אִזְ נִי יִשְׂרָאֵל (זְכַר' ד', ג'. י"ז) כְּמוֹ אֲנִימָר נִגְרַחֵם רַבֵּךְ ע' י"ד דָּךְ רַע"ז וְסוּו אֲמִירָה גַם רַע"י נַסְסוֹן
 מִסִּית, בְּגֵן גְּעוּל, כְּמוֹ לְיִשְׂרָאֵל עַפ"ס אִזְ ד' יַעֲהוּרֵךְ. יִכּוּ לְסֻדָּח וְלַסִּיץ לְעֻשָׁת כִּד' יָמִים אֶחָד יִכּוּת
 חֶסֶם אֶן יֵאָ, וְסוּפֵךְ טַל' חֲוִירֵךְ וְיִהְיֶךָ (וְנָרִים' י"ג) כִּן אֲרַחֵם יִהְיֶיךָ (חֵינְנָה כ"ד, י"ח). שְׁתֵּי עֲמֻדוֹת,
 כְּמוֹ כְּהוֹסֵה וְכֹר טַלּוּכּוֹת, וְעַל מְנֻרָה הַשְּׂהוּרָה, אִז כְּנַסֵּחַ יִשְׂרָאֵל אֶחָד הַחֵיטָה הַעֲלִים כְּאֲטוּמָתֶם כְּטוּרָה.
 וְהַמְּסוּקֵיכֶם וְהַחֵיטָה מְנֻרָה וְכֵן טַטוּר, אִז כְּנַסֵּחַ יִשְׂרָאֵל, לִכְסֵה זְבוּרָתֵיכֶם, וְקַבֵּה עַם אֶת כֵּית דִּין, נַפִּיטָה אֶלוֹ
 מְסוּמִים, וְהַשְּׂהוּרִים אֶלוֹ הַמְּלִטָּיִים וְכו'. יַחֲדוּ, יֵאָדָה, טַל' וְהַמְּסוּקִים יִהְיֶיךָ כְּהוֹר סִקְדֵּשׁ (דְּנִיָּל י"ג, ג').
 הַן בְּשֻׁרָה יִשְׂרָאֵל. אֶל סוּל וְכו' נִמְדָר ח', כ'. צִיץ, כְּהוֹ, טַל' לִין כִּד הַקָּדָשׁ. כְּצִיץ נוֹבֵל, כְּהוֹר יִם
 חֶסֶם לְבֵן הַמִּשְׁחָה וְכו' כְּכִי אֶחָד נוֹרֵם, אֶחָד הַמִּשְׁחָה וְגַם הַחֵם קִאֲטִיהַ כְּלִי חוֹנֵל". לְבֵן הַמִּשְׁחָה,
 הַמִּשְׁחָה בְּטָן הַקָּדָשׁ וְכֵן כְּהוֹסֵים. הַחֵיטָה, טַל' אֶתֶּם לְעַמֵּר מְסוּם (תַּחֲלִים ט"ד, כ"ז). כְּמוֹ אֲנִיָּה, כְּסַפִּיטָה
 כִּי מִסִּית, אֲשֶׁר רֹאָה וְכִרְיָדוֹ, מְסוּפֵךְ עַל הַחֵיטָה (וְנָרִים טָן ד'). אֲזִי עַל יַד וְרַבְבָּל, וְכֹר וְרַעַם

לְהוֹשִׁיעֵם. וְגַם תִּקְרָא שְׁנַת יוֹבֵל: וְשִׁים אוֹתָם. מְקוֹם אַבוֹתָם. הַיּוֹחַ
 מוֹשְׁלִים בְּכָל־תְּבִל: וּמַעַל יָד. אִישׁ צִיד. טַבְעֵתָם יִסִּירוּ: הוּא כַסְתָּהּ. מְמַלְכָהּ.
 מְמַשְׁכָּהּ. לְעִיר צִיּוֹן תְּשִׁיבֶנָּה: וּבַת כְּבוֹדָהּ. בָּרַב עֲבָדָהּ. לְבֵית אִמּוֹהָ
 תְּבִיאֶנָּה: וְהַגְבִּירָהּ. וְהַצְפִּירָהּ. בְּרֹאשׁ הַיּוֹד תְּשִׁימֶנָּה: וּמַצְנַנְתָּהּ. מְעַלְפַתָּהּ.
 בְּרֹאשׁ אֶהְרֶן תִּקְיִמֶנָּה: וְהַתְּמִיד. אֲזִי תַעֲמִיד. וְהַפְּנִיחָה תִרְיִמֶנָּה: וְהַפְּרִקָהּ.
 אֲשֶׁר לָקַח. וְלֹא רֵאִיתִי עַד־הַנְּהִי: וְהַגְּרֹזֹת. בְּמַעֲרֹזֹת. בְּגִי אֶהְרֶן יִבְעִירוּ:
 הוּא כַסְתָּהּ. הַגְּבִיָּהּ. וְהַצְמִיאָהּ. אֲשֶׁר תִּמְיֵד לָךְ הַלַּיִל: סְמוּךְ יָדָהּ. בְּבֶךְ
 הַדָּהּ. הַבְּקָרָא שְׁמוֹ חֲכָלִיל: וְתַכְנִיָּם. לְגֶן בְּשָׂם. וְהַפְּתָם בְּהוֹד תַּכְלִיל:
 וְתוֹלִיבָם. וְתַמְלִיבָם. בְּהַר צִיּוֹן וְהַגְּלִיל: וְחֹק יִשְׂרָאֵל. אֲזִי יוֹשֵׁר. עָלֵי גִבְלֵי
 וְגַם תְּלִיל: וְעַם אוֹהָבֵי שְׁמֶךָ וְעוֹזְבֵי חוּזֹן שְׁקָר וְשׂוֹא וְאֶלִיל: וְאִם פְּרוֹכִים.
 יְהִי בְרוּכִים. כָּל־רוֹאֵיהֶם יִבְרִיחוּ: הֵן בְּמַחְנֶהּ. אֶל־מוֹל פְּגִי הַפְּנֹדָה
 יֵאָרֶה: אִיר חֹרֵשׁ.

זולת.

ע"ס א"ב, ובסוף חתום שלמה הקטן ברבי יהודה חוק.

אִין צוֹר הַלֵּף. תַּכְנִית פֶּל גוֹלָף. לְכוּשֵׁל חִיּוֹל חוֹלָף. לְמַכְשֵׁל חַת
 שׁוֹלָף: בְּעַר שְׁקֵד לְסִלָּף. עַם דָּת אֶלָּף. מְעַט פְּרִדוֹ הַלֵּף. גִּבְר מַרְב אֶלָּף:
 גַּמְעֵי שִׁיחֹת כָּר. שְׁלֹשׁ עֲשָׂרָה בְּרַבְר. רֵאוֹת בְּרִכּוֹת סָקֵר. בְּעַנּוֹי נַפְשׁ
 גָּקֵר: דְּבַר שֵׁם יִקָּר. כָּל־מְזִכֵּיר יִדְקָר. וְאִן לְרַב הַפְּקָר. מְרֹד כְּפֹדֵר בְּעַקָּר:
 הַעֲרִים סוֹד בְּלִיעֵל. לְהוֹגֵי חוֹן יַעֲל. מְסוּךְ סָף רַעֲל. חִיּוֹמוֹ הַמְּרֹד וְהַרְעֵל:

לדושיעם, כל זה חינוכו נכ"י אחד חלף עם הטומחה, כמו זכרתם והאשעתם וגם תקדש שנת יובל. כמו
 זכרתם לקח שנעים שנה אל גלות נבל, ורובבל, שהיה טעמו יהודה טרע הטלכות, איש ציד, טו.
 סטטכה נבלות, ובת כבודה, יחלל. ברב שקדית, ברוב קמיים, טל' וענדה רנה (ברחשית כ"ג, יד').
 והצבירה, ל' כח וזיה טלכות, והצפירה, העפדת, כמו ולטפית תחלטה (ישעיה כ"ח, ה'). בראש
 דוד השיטנה, נכ"י אחד גורם כחן הקיסנה, ונחזו טחל השיטנה, מעלפת, מעוטמת, והפיקה,
 טחן הטענה, ולא ראיחיו, נרחשית ט"ד, כ"ח. יבעירו, יליון, תיליל, תחפלב כלמנות, כבן חודה,
 סח טכשית, תכליל, דוד, ט"ג הכתוב ט"א ט"ז, י"ב, ותכניסם, כן נשני כ"י ועיקר, לגן כושם,
 כמו לחן יחלל, תחלה, טלחון כליל יסי, והכליל, כמי כ"י וזה גלילי, והיולח טח טח טח
 טח חלק חן יחלל הנקדט והיולח, חוק ישר, כמו שתיקן דוד עבות טאורי בית הטקדט טוח
 כן יצר לו לעתיד לטח, עלי נבל, נכ"י אחד, "עלי כנור", ועם אוהבי שמך ועוזבי חוון שקר
 ושחא חליל, חחו זה חינוכו נכ"י אחד, ונכ"י אחד גורם, "אדם טחני טחך וטחני טחך טח וטלל".
 ואם, נכ"י אחד ועם פרוכים, לחוליס ודחוקים, טלחון ענדו טחם כמרך (טנות ט', יד'). כל רואיהם
 יברו כי הם ורע טחן ט' (ישעיה ט"א, ט').

אין צור, סיחא, חין כוד תחת טי גולף כל תכנית, ולכן הנקוד כל כחולס ח"ל תכנית
 אל טל, יגלה נכ"י לטח פושל, וזח לטח חקיקה טארעית, לכושיל חיוול חולף, טט"ה וככלום חוח
 טל (טחול ט' כ' ד'), וחטר חולף טט"ה וקחי ט' יחליפו כח (ישעיה ט', ל"א) וחיוול טח טח
 דקשיל, טגורם כטון לוולפו, והכוונה פה על חנטייטם, חיה שולף, חולץ נטאו וחיתו, טעם פרחי
 חלף, טעם פרחי כוכני בית הטקדט, טחם חטמונלי וכניו, חלף, בית הטקדט ועט"ה כמו לטלפית
 (טד ד' ד') הנדה על בית הטקדט, אפי' טרות כמו חומר גוטן (קהלת י', ח'). שלש עשרה
 בירר, י"ג מלכות מרט יומים טחטל (טדות מרן כ'). נקר, טיזר חת טיכוו, לרוב הפקר, טחם
 הטקדט ענטם וכטחו טענות טחול לטחן טחטלי טיונים, חן יעל, כמו לתורה טט"ה טט"ה ט' ט'
 י"ג. מסוך סף רעל, לטחון לטח טחם טחטעט, ודערעל, לטחן טחם טחטעלה (ישעיה כ"א, יז').

ועוד הוסיף מעל - לאל מוֹדֵד שְׁעַל - בְּטַל עוֹד מִהַעֲלֵ - קֶרְבֵּן תָּמִיד מוֹעֵל:
 וְדַע קֹדֶשׁ הַחֲרִץ - חֲבָמוֹ קִלֵּי מֶרֶץ - גִּזוֹר אֶצְבַּע קֶרֶץ - כּוֹתֵב כְּתָבֵת פֶּרֶץ:
 חֲבֹל טְמֵאת שְׁרֵץ - גֵּן גְּעוֹל הַשְּׁרֵץ - שְׁתוֹק אֶסוֹף הַפֶּרֶץ - זְמַה סִפֵּק אֶרֶץ:
 מִשּׁוֹ חֲרָגוּלֵי יֵלֶק - וְמוֹרֵי הַבְּקַק וְהַבְּלַק - כְּגִזְעַל עַל צְפוֹר הוֹלֶק - גּוֹזְלֵי בַתֵּר
 וְהַמְלַק: יְקוֹדוֹ כְּתִבְהִבֵי עֶלֶק - חֲרָחֵר רִיב וְחֶלֶק - עֶקוֹד מִתֵּן חֶלֶק - חַג וּמְנֹרָה
 הוֹלֶק: כְּגוֹיִים שְׁפִנֵי סָלַע - הוֹמְרוֹ לְתַנְיָנֵי בָלַע - לְבָאֵי שֵׁן וּמִתְלַע - תְּבוֹאֵת
 קֹדֶשׁ יָלַע: לְאִיד הִקִּינוֹ צָלַע - בְּטוֹשׁ מְדַנֵּי גָלַע - בְּיֶשֶׁר קֹדֶשׁ קָלַע - מַעַם
 מִשּׁוֹל הוֹלַע: כְּזֹדֵת חָמֶם גְּמָלוֹ - בֵּן גְּמוֹל הַגְּמָלוֹ - בְּסוֹף יְאוֹד קָמְלוֹ - בְּרֹאשׁ
 שְׁבֻלַת גְּמָלוֹ: גְּטוּיֹן רְעוֹת גְּבָלוֹ - בֵּל יוֹבְלוֹ שְׁבָלוֹ - בְּקֶשׁ יִבֹּשׁ אֶבְלוֹ - בְּלוֹ
 בְּעֶשֶׂן בְּלוֹ: סוֹד שֵׁם לְחֶלֶל - תְּמוֹר רָשָׁע מִתְחוֹלֵל - יוֹמֶם הַפֶּךָ לְלִיל - בְּבֵן
 יְגִמֵר הֶלֶל: עוֹ בְּבֵן יִתְמַלֵּל - מִפִּי יוֹנֵק וְעוֹלֵל - לְמִשְׁבִּית צוֹר וּמִתְעוֹלֵל - כֹּל
 הַשְּׂמֹחַ תְּהִלֵּל: פִּלְגוֹ לְשִׁבְעָה חֲלוּצִים - וְקִבְעוֹ שְׂמוֹנָה מְלִיצִים - נִגְדֵי שְׁקוּדַת
 גָּצִים - וְתִקְוֵת שְׁנַת קִצִּים: צָעֵרוֹ בְּעַקְרֵבֵי עֵקָצִים - וְצָעֵרוֹ בְּגַמְלֵי שְׁקָצִים -
 לְטוֹ בְּעֵצֵי קִצְצִים - דְּעֵכוֹ בְּאִשׁ קוֹצִים: קֶהְלִים נוֹסְדוֹ מְדַנֵּי - בְּשִׁגִּים עֶשֶׂר
 עֲדָנֵי רֵב רִיבֵם יֵי - עַל חוֹשְׁבֵי אֶבְדָּנֵי: שְׁפוּט בֵּן דִּינֵי - אֵין עוֹד וּדְלָתְהָ אֲדָנֵי -
 הַאֲבָד בֵּן יוֹדוֹנֵי - כְּלֵאִיִּבְיָהּ יֵי: שְׁמוֹר לְפִי מְלִים - הֵט תְּקַשֵּׁב קוֹבְלִים -
 מִדָּד נָף בְּהוֹלִים - יְחִיל רוֹזְנֵי בְּעֵלִים: יְצִיאַת יוֹם הַלְלוּלִים - וְקִרַע דִּין
 הוֹלְלוּלִים - חֲזוֹת קְרוֹא בְּמַהֲלָלִים - מִי כְּמִכָּה בְּאַלֶם: עוֹרַת וִסִי.

סדר שעל, ע"ה ישיבה ט' י"ב מהעל, מהעלות. החרץ להחריטם ולהכריחם. קלי סרן, היונים.
 פ"ץ, כנוי לישראל ע"ה והיה ניתן כנית סרן (סוף חת). שתוק אסוף, טל' המצנה קדושן ראש
 סרן ד', וכמונה מה שלטו היונים להרסו זטה חנות סרן. חרנולי ילק, אס מין חרסו ויקרסו
 י"ח, כ"ב יחל ח' ד'. ופסו הוא כנוי ליונים. הבקק והבלק, ענין כליון טלשן נחוס כ' י"ח.
 והבלק, טלשן ומלק חת ראשו (ויקרא ח' ע"ו). כהרבי עלק, כחש תגיחנס וע"ה לטלוקה
 אש גנת (משלי ל' ע') ע"ה פדחש רש"י גם בערונין דף י"ט כד"ה והא איכא פמחה. חולק,
 טלוקת. עקור מתן חלק, לעקור חג הסכות ומניני עמרת אכר היו מרנים ט מוח לטפת
 נח השלכה, וחחו כל' מתן חלק ע"ה תן חלק לשנעה וגם לשנעה (קהלת י"ח) הנדחש בערונין
 דף ט' על חג הסכות. כנוים שפני סלע, ר"ל אותם העוכים שפני סלע הימח וכו' וחשו
 לחוס אנקרוו שפניס כתחוטת סוף פ' שטיני. לבאי, חרזת. ילע, ל' גליעה (משלי כ' כ"ה).
 לאד הכינו טל' חיוכ י"ח, י"ב גלע, ל' גלוי (משלי י"ז, י"ד). בשר קרש, רשו למילה ע"ה
 דמח י"ח, ע"ו. קלע, העביר. משול חולע, ישיבה ע"ה, י"ד. גמלו היונים לישראל. קסלו, נכחו.
 נשון, ע"ה כי נשו עליך רעה וכו' (תהלים כ"ח י"ג). כלו בעשו, תהלים ל"ג, כ' פלגו, החשמונאים
 יתקן לו' טחנות. שמנה, ח' ימי חנוכה. מליצים, כנוי לחשמונים. שקודח נעים, סמורה היו טה ו'
 קים ובגדס ו' הטחנות. וחג הסכות נתקומת הזנה הוא ח' ימים ובגדס ח' ימי חנוכה. חשך שקודח
 חס טל' טקדים כפתוריה ומחיה (שמות כ"ה, ל"ד) וכן הוא מרת. אשתי. היונים הביאו לשר ולרה על
 החל. וצדו. הוטף עליהם לער. רעבו, כרפו. ול' פסוק בתהלים קי"ח, י"ב מדני, חוסי האספו
 עוד הסעס נחש אנים עשר, כמתוך צם' הטוקנאים עש' כ' סרן י"ד וע"ו גם בעלת חמחה סרן
 י"ב ודני כנ"ל כשו העיס היוזוכים. לפי מלים, שמוד העלים של פי. הם חונק. קובלים, הסועקים
 פלך, והוא טל' קובלני כל' חו"ל. רוזני בעלים, אחזי הנעל, ר"ל עבדי ע"ו. יציאת יום הלולים,
 יציאת מרים. טי כמכה באלם, כן הללו הנחו החשמונאים בגדס על חוסייהם, וגם היה כחונ סרן
 ט טל תגליהם.

יוצר לשבת שניה של חנוכה.

ע"ס א"ב כפול וכל חרון פטיס"כ"ל' הכתוב ונמקף חמוס מנחם כרכי סכיר היה חוק.

אודך כי עניתני. וחיייתני ולא בלייתני. אייבי לא שמחת לי. משאל העלייתני. ארוממך יי כי דליתני: בגנת מרחוק לחק חק דבר מכן. בטרם תבואנה חדשות הודעת אמת בון. ועוררתני בגיף ציון על בגיף יון: גאלתני מראש מהמר ולבנת פיבסת ואון. גם בן מיון מצולה פועלי און. סבור שאון משיט תיון: מנורה תג וחק ושם מנעו לשמור. גתתני חלק שקעה השמנה הלל לגמור. למנצח על השמינית מומור. קדוש:

דברת מלכות שלישית חלם חמדות בקרושים. דמות נמר ולו ארבע בנפים להרשים. ומשם יפרד ויהיה לארבעה ראשים: הראה שנית צמיד גדל ועצם להתאימה. הקרן הגדלה נשברה וארבע תחתיה להתקיימה. צפנה ונגפה וקדמה ויפמה: וזה החלם לעשות במושול בעלי מדני. ויצו חקוק בקרן השור ובקריה אפדני. אין לכם חלק בני: וד מלך עו פנים משישק וששך. והר למשנה גזרתיו על עמי משך. ויכם אתעין כל הארץ והחשך: חשב להפר החדש ושבת ודתי דיני. חק ויעבר קול גם במקרב רשם מוקדני. ואמר הם כי לא להזכיר בשם יי: טכסיסי חסה וקריית געד יתגרה קוסטגר. מהורים גוסרו בהתאסף עם בשנוס להסתגר. קול רחום ואור גר: יעצו לבטל טכילות עם בזוו ומשסה. יזמו לעשות

אודך, ע"ס תכלית ק"ח, כ"ל. ארוממך, אס ל', כ'. כנת מרחוק וכו', מוטן רחוק כנר חקוק וכתנת הסדמות טלס טלנת נכמות זכרים (ט', י"ג) שנית ועוררתני בניך ציון וכו' זכוח נלחון החשמונאים על סוניהם. פיבסת ואון, טלנים ע"ס יחוקל ל', י"ז. מיון מצולה, זה ככל. סבור שאך, תכלית ס' ג'. וזוט לטלכות יון. סטורה, הדלקת הנחת סטורה. דג, יטי קאנים, חוק, כנון טילה וסת וסל דברים אסם חק ליאחל. חסם, הברית אס טיסי. נחצני, כנגד טיה שהיונים תכנו לטוטע טעני חתה נחת לי חלק טננה ואננה, וכוח ע"ס קהלת י"ח, כ' הנדרש על הכנת והטילה ואננת ינו טסח ואננת ינו סכות. למנצח, פטלים י"ג. דברת יכו', על חודות. טלכות יון אהיה טלכות הכליית כנר חלם דחיל חיס חסדות נעוהם וזה אחרי כנער (דחיל ו' ו'). וטסיס, כחלשית ג', י'. צפיר, נס זה נדחיל ס', ה'. ויצו חקוק בקרן השור וכו', ע"פ כ"ר פ' כ' וס' ט"ד חסכה זו יון שהחשיכה טיחיס אל טרלל טנחתיס אטיחה חופרת ליאחל קצו על קרן האור שאין לכם חלק בללחי יאחל עב"ל וחיחה גם נחמוטט סוף חוריש וטות רכס ע' ט"ו, גם כננלת חענית סוף סרק כ' כתוב וז"ל ניטי טלכות יון סיו טטליס טעדות אל חרד ותולין חותן על סתחי ע"ז אלסס ועל סתחי חטויות ועל סתחי כחלחת וזרן כיר נע"ז וכחתיין על טלחו אל אד ועל טלחו אל חטוד שאין לטעליהן חלק בללחי יאחל וכו' וכנננה יד בני חטמונאי נטלוטו ויום אנטלוכו טאלוכו יום טור. עו פנים, טלך חנניוכס. משישק, טלך טלנים (ט"ח י"ח, ט'). וששך, ככל (דטיס כ"ה, כ"ז. כ"ל, מ"ח). ויכם, אטות י', ט"ז. חשב להפר וכו' כבי' חוד סתרו זה כס לאוט, חודס וכנת חסכ להסר חופט וחסם, חק ויעבר קול גם נטכתנ רסם, וחלד סס כי לת להוכיר כס". ואמר הם, טטוס ו', י'. קוסטגר, סוט הטעמיס וטייכר חת סטוחיניס (Quaestor ייאשו). בשנוס להסתגר, כחוד טוח נחתיסס, טל' ויאכס סתחי (ט"ח י"ח, ט"ז). להסתגר, ל סלסס סתננת טטינר (את כ"ג, כ') סחוס ל' חוד ותנורס. קול רחום, דטיס כ"ה, י'. וככ"י חוד חרו זה טו טלכן: טכטיסי חסס ונדיח טעד יאנכו. קוסטינר, טטוריס כוסרו להחאספ קרודי סל וקצרי. קול רחום חוד כ"י, וט"ס סוסחל חולת נרסס לטביס כירולטי כחוטות סרק ח' טננס ה' כננרת, קול טינרת בענר (לח בעיר) טננה אס, חוד סנר כננור חיל אטע סקן אטע סקן" ונטלח טלסר זה גם כנכ"י סנהדרין ל"כ כ' חק אטוקוס אכירולטי בעיר יס כנכ"י כורני, וכן גם כננלת חענית פ' ו', ולטדס טוח אשך בענר כירולטי וחס כורני כנכ"י. וכס' סתניל נעמיני נרית טילה טוכל גם אס חרוז חוטס לזה כסס הקלדי ח"ל כסו איער הקלדי ט"ח אל חנוכה, נלוד סנר כננור חיל חוטס נרית טנננת" וטלח אזה הקלכות אל הקלדי

נבילה ארושה במרים תנשוא. לשכב את־בת יעקב וכן לא יעשה: בגם
אלעזר חנה בת סגנים וחורים. בגם אנשי המקום למשתה שמענים
סגורים. פי בן יעשו הפחורים: לעיני הקרואים יעלת חן ראשה פרעה.
לינה מסכה בדמעה על אודות הרעה. וכתנת הפסים אשר עליה קרעה:
מלל יהודה אחיה חנה למה תבכי. מה לך אפוא כשכרה תשתוהחי
ותשתפכי. ותאמר לא אדני אשה קשת רח אנכי: גבל פרותי על לבי
ביום הפתי. נמצאתי מחלגלת את־אבי ומוצאת לשרפתי. ואני אנה אוליך
את־דרפתי: שית מרת נפש בבכי וכתהנוגים ובוועקה. שם אחיה ללבו
והדר תרדה מועקה. ויבר יהודה ויאמר צדקה: עצה הבו לכם בקנאת
עשה נראים. עמדו השורים משהו מגן חטא יראים. והדרו ויקמו כל
הקרואים: פצו חזק ונתחזק בעד עמנו ומשפחותינו. פרתחללנה בנותינו
ותעבנו בנו משחיתינו. ויאמרו הכוונה יעשה את־אחותנו: צבאו פתח
ארסון הגמון מעדן וכלי. צהל לקראתם ואמר בואו לברכה אלי. ויקרא
הקרא כל איש מעלי: קפץ יהודה ואחיו במרמה בבאים לחתונו. קרב
ולקח אשה העומדת לפניו לשטנו. ויתקעה בבטנו: ראשו ברת אלעזר
וישך העצה להדוף. ראו עבדיו כי מת ארוניהם ויגשו להדוף. ויקח את
אחיו עמו וירדף: שדרום ויפום ויפתום ומתניהם החרידו והרגיוו. שלטו
הדחים בשנאיהם אשר אותם בוו. באו על־החללים ויבאו: תקף הפולך
ודב סילו הפוש והמבור. תשועת חץ ירה בשרירו ויקב חר. וישל רכבו
אחור: קמה ונשבר עצמות ברה ויצא יצא. מהרו עבדיו ולאפרכי ים

לפניה לא שוכרו כנסות מיטווי הלכות חטובה מרק ד' סגן ח' ולא נמלא חתנו. לשכב, נראית ל'ר,
ו' בגם אלעזר, כל ענין זה יסודו כמגלת הענית מרק ו'. כי כן, שופטים י'ר, י'. וכחנת, שפול
ל' י'ר, י'ט. ותאמר לאו, ג'ל ח', ט'ו. פן יתעולל בי, ככ"ו סן יתפלל מ'. וסוצאח לשרפתי, כדון
פום מ' סגן אימתה. ואני אנה, ג'ל ח', ט'ו. ויבר, נראית ל'ח, כ"ו. עמדו השורים וכו' ע"ה
הינה כ"ל, ח'. ויהדו, פ"ח ח', ט'ט. ויאמרו, נראית ל'ד, ל"א. צבאו, החלפסו. רבסון, אלסון. וכלי,
דחיו וחורם רע, כמו ולכילי לא יאמר שוע (יסטי ל"ב, ה'). צהל, כאל קול להנה. ויקרא, נראית מ"ה,
כ"ו ובכ"ו אחד כה מוסח חרוז זה, "לכחו פתח ארסון הנטון מעוזן בעליו, טהל ויכילום מיטת ויאמר
הם לטילי, וילאו טעליו כל העומדים עליו". קרב ולקח אשרה, ככ"ו אחד גורם, קרב ולקח חטונת קפץ
הטונת לפסט". ויתקעה, שופטים ג', כ"ח. ויקח את, נראית ל"ח, כ"ו. באו על, גס ל"ד, כ"ו.
תקי המלך, הסלך לנשיובם אחרי אטעו מה נעשה לטענה ולכר נכחו החחוק טחד. ירה הסס יתברך.
בשרירו אל מיל לאר רכב עליו הסלך, ויחסיסון ס' כ' מרק ב' יוספר הטענה טח"ל, ויטלף לנשיובם
הם ויתקי ועדף וכו' וילך עם חילו חיל גדול טחד ועשו סיליס רכיס ידשו טלחטה ויחנה כנד טחד,
הי נדך ויעטר סדכט טטול מיל וילעקן הפיל וירגו הסוסים וילגו ויקטנו ויהסם את סדכט וישל
לנשיובם טעליו ותזכרטה כל טלחטחו וכו'. וישול, נראית ט"ט, ט"ו. ולאפרכי ים, ולמדינות הים.

ת שלו. מצבא המלחמה שבו בפעשרים וחמשה לכסלו. וילכו לאהליהם
 שמחים ומזבי לב: כל אבני המזבח אשר שקצו יונים. פנסים וגנזים
 גמולות צפוניות לשבת תונים. ולקחו אבנים אחרות והביאו אל תחת
 האבנים: יחד ליום נאספו לשורר ולהודות ולשבת. ישירים משרתי קדש
 יצאו להקריב ולזבח. את קרבנם לחנפת המזבח: רצוי הגדול מאתו מוחץ
 קצו בגליון. רצה בפעל מלאו ידיו כדת גליון. לחם ויין והוא כהן לאל
 גליון: חיל פריצים בנא לחלל בית היער. חל סורג הנה גבה עשרה
 במשער. פרצו ויעברו שער: ידידים כחוקו שלש עשרה ברקן בגדש. יען
 בן תקנו למספרם השתחיות לחדש. והשתחו ליי בהר הקדש: האויב
 גדול אחרי אשר מחה גמחה. הרצים יצאו לבשר בגבולים ישועה צמחה.
 לביאם לירושלם לעשות חנכה ושמחה: הנכו וכברו היכל להעלות גר
 באמן. חפשו ומצאו בשיתין פך שיש בטמן. כי אם אסוף שמן: והח
 קצא בגם לימים שמונה לשקדני. קבעו לבן הימים האלה לדורות עבדי.
 ולחזיר ולהודות ולהלל ליי: מבתניק לבשו צדק בתציתך שמיר ושירת.
 נחת חסדיך ורגנו ביהדליקם שמן זית. מזמור שיר חנפת הבית קדוש:

הכל יחדך וכו'.

הנה זהו היום לכר בגבולים ישועה מצחה, להניחם לירושלים לעשות חנכה בשמחה. יען כי באו זרים
 ויבאו ממזרח, עוד פסאוי כל קודש ולמורות וטמורות, גם הסירו דלתות האולם גיבוי את הנחות. לכן
 הנה אמה סמוי גדול להלטיד. נחום צפום חסום נכדיל וקנטום להעמיד, למחור להעלות נר חטיד.
 אבנים טי פגלו שקנים נלכנ הזמן, נמלא בשיהים פד שיש נחמם בפסן, כי אם אסוף שמן. נמלא
 למות ימים ויהי לנכ להסדני. חכן מלא והלחה וקגם. לדורות עבדי, ולהזכיר ולהודות לה'. קטבו נחור
 ל יחד לכו נכום, להיות עשים הימים החלה כחוק מעם, קיטו וקנלו היסודים עליהם ועל ארעם.
 נהנין לבנו לרן נהליתך אמיר וסית, נצחת חסדיך ורננו כהדליקם שמן זית, מזמור אר חנכת הבית,
 קודש ט"ב ולפי המסחה הזאת חתום בפיוע, "מנחם נרני טכיר יגדל כמורה חוק נמלות וכמעשים טובים
 היה פמן סלה נמחם". ונראה כי המחבר עשה מפיטו אמים מהדורות וחזו הסופרים קלמס מהדורה
 הזאת וקלמס מהדורה האחרת, אך נביאי משנת ס"ז גם המסחה כנמפרינו שנדום. כל אבני המזבח אשר
 קצו ונ' בדאיתם נמס' מרות מדק ח' לשבת מורחית למכות זה נמו בני חמנוחי את חכמי המזבח
 אקום טלמי יין, וככה יסופר גם נמפר חאזון אל מוקנאים מדק ד'. ולקחו, ויקרא י"ה, ט"ב את
 שרבו, נמדע ו' י"ח. רצוי וכו' עשה דברים ל"ג, י"ח. כ"ד. והמעם על יהודה מוקנאי. כדת גליון,
 חתם הנגלה ר"ל כנשפט הכתוב כמות כ"ט. לחם ויהי, כראשית י"ד, י"ח. ובין פה כל' לחם ויין על
 הקדשת, לחם, ע"ג קדשני לחמי, ויין, ויין הנמכים. בית היער, שה"ע שנקרא בית יער הלגטן (ט"ח
 ו' ל' ויחל ל"ט, ע"כ). חיל סורג, יסוד ע"י מס' מדות מדק נ'. במשער, ענין יסוד וחומר. פרצו,
 ע"כ ל' י"ג. ידידים, כהני בית חמנוחי. ברקן, טל' לחוק את חוק הבית (ט"ז כ"ב, ה'). בגרש,
 מןן יחזון. טל' כל מדות שנקדש היו נגדות (מנחות ל'). והשתחו, ישיבה, כ"ג, י"ג. להביאם,
 חתום י"ג. ב"ז. קצו וקבדו וכן ככ"י נכישל ועיקר חך שס נורם, "קצו וקבדו היכל": וקדשות
 בית מאן". והסירה, וקבדו טל', מכנדון את הבית (מכות כ' ח' טענה ח') ר"ל טיהר את היכל
 חתום חתום נהעלות נר. באמן, ל' קיום כמו מיטיו נאמנים (טעיה ל"ג, ט"ז), ר"ל נר חטיד אלף
 חתום נמקח ככל הבנה. חפשו, כמסופר נמס' שנת דף כ"ח, נ'. בשיתין, טקום החלול אחת המזבח
 נ"ג. לחדש לחם כיון והמים אל קדמות הנמכים (סוכה ט"ט). בטמו, נמטן ולמן. כי אם אסוף, ט"ז
 וחזיר, לה' ח' ס"ו, ד'. שמיר ושירת, מיני קוליס (ישעיה ט', י'), ובני הוא לחיכים. נצחת חסדיך,
 חתם כמטן לחסדיך. מזמור שיר, מהלים ל'.

אופן.

לפי החזו"ס אברהם.

אָמְרוּ בְּתוֹפֵף. בְּשִׁתִּים יְעוֹפֵף. רֵאשׁוּ כּוֹפֵף. וְתָאָרוּ חוֹפֵף. אוֹמֵר
 בְּרֹדֶף כְּבוֹדוֹ מִמְקוֹמוֹ: בְּחִיּוֹת בְּפֶא. גִּשְׁא מְנִשְׁא. וְהוּא נִשְׂא. מִשְׂאֵר
 בְּפֶא. יי צְבָאוֹת מְלֵא כְּלֵהָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: רֹחֵשׁ חֲשָׁמַל. אֲשֶׁר חָשׁ וְקַל.
 שָׁבַח לְמַל. וּמַעְצוֹמוֹ יֶאֱמַל. אוֹמֵר בְּרֹדֶף כְּבוֹדוֹ מִמְקוֹמוֹ: הַמּוֹן גְּרוּדִים.
 סְבִיבֵי מִתְגַּדְּדִים. תְּהַלְתוּ מַעֲדִים. וְקִדְשְׁתוּ מִיַּחֲדִים. יי צְבָאוֹת מְלֵא
 כְּלֵהָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: מִתְנַוֵּרָה צְבָא. לְיֹשֵׁב מְרַבְּרָה. מְשׁוֹרְרִים בְּאַהֲבָה.
 שִׁידָה עֲרָבָה. אוֹמֵר בְּרֹדֶף כְּבוֹדוֹ מִמְקוֹמוֹ: וְהַחִיּוֹת יִשׁוּרוּ וְכוּ'.

מאודה. לשבת שניה של חנוכה גם לפ' בהעלתך.

פ"ס א"ב ותטקל ג' ג' תטטט, ותתוס ט אפרים ברכי יצחק.

אֲשֶׁר יָעַר. אֹד יָעַר. וְגַר עוֹרְכִים לָהּ לִפְנֵי: בְּגֵי יָעָר. לָהּ צָרִי.
 הֲלֵא מִמְקָף מְאוֹד עֵינָי: גְּבוֹל שְׁמֹשׁ. לָהּ יִשְׁמֹשׁ. וּכְמָה יָפוּ לָהּ שְׁמֵנֵי:
 דְּרָרָף אֹד. וּכְמָה מְאוֹד. אֲשֶׁר עָרְבוּ לָהּ בְּרַבֵּי: הֲלֵא תְהַלְקֵי. בְּגֵי מְלָךְ.

אמרו, כמו ונטרתו אל הקנ"ה. בחופף, באטניד וסערין הטלחך את אטנו אל הקנ"ה ואת
 על איר אל טלחכים נתופף שהו טל' תוף כמו עלמות תופפות (תהלים ס"ח, ב"ו) ט"ט אטריטוס
 הטלחכים נכנסים בהרעת התוף. דש טפריס אמרו בחופף, אטנו וחוקו אל הטלחך הוה נכנסו,
 חיו נראה. בשתיים יעופף, עש"ה יטיה ו', כ'. ראשו כופף, טפני יראה ופחד. והארז חופף, מבסס
 את סניו. אומר ברך כבודו מסקומו, ע"פ פדקי ר"א פ' ד', שנים ארשים עומדים אחד מיטט אל
 הקנ"ס ואחד נשטתלו אל הקנ"ה וטענילים וטקדיסים את שמו הגדול זה עונה זה קורא ולומדים קדו
 קדו קדו ה' נשאות טלוט כל הלחן בטרו, והחיות עושחת אלל כטרו וליכן ידשות מקום כטרו,
 שנות ולוסרות, ככל מקום כטרו שם כרוך כטרו ה' מסקומו. כסא נטא שנטשא, כסא אל הקנ"ה שהו
 רס וכא נראה כלינו החיות נשאות חותו, וכאטת הוה הקנ"ה הוה טאט את החיות עם הכסא, וכטו
 אטרו גם הקליר נפיוטו לקדושת עופף ר"ה כרלות נוסאות והס נשאות עם כסא, ורזה
 כפירז הרג נחיי לשנות כ"ה, י'. רודש, טסמר, טענין רתש לבי (תהלים ט"ה, כ'). חשטל,
 יחוקאל ה' ד'. וכ"ג, וז', כ'. חש וסל, יסוח נתנינה י"ג טחי חטל אטרו רב יחדה חיות את
 מטללות, נטתימח תנח עמים חות עמים טטללות, כטעה שהטרו יולח טפי הקנ"ה חות (ר"ל אוחקת)
 וכטעה אהין הטרו יולח טפי הקנ"ה טטללות. לטל, לטלל ולטמר שכו אל הקנ"ה. ומעושו אטל,
 טחעטוטת עח הקנ"ה יחטל החטל, והוה ל' חולשה, פגרת אטלל חני (תהלים ו', ג') טה אטולה
 לכתך (יחוקאל ט"ז, ל'). גרודים, טחנות אל טלחכים. טחגדדים, טחאטפים. צבא, לנח הטלחכים.
 טרכבה, טטרו כ"י ד' חיות טחאות כסא הס קדו חותו ח"ל טרכבה, כמו חוה ולגטרו טטעה
 טרכבה (תנינה י"ג). וטעטם זה כקדו גם טמן ח' אל ס' יחוקאל טרכבת, וכטו אטמה אהן טטטקין
 נטרטנה (טללכ כ"כ) אהן דודאין נטרטנה טיחד (תנינה י"ח ע"ג), וכן גם נחלים ס"ח, י"ח רב
 אלהים רשמים אטלי טנאן.

אור צר, טטט ידח ועט"ה כר ואת תהן נעריפיה (יטיה ה', ל') ונקדח הדיח כר טטט
 נחטטט חור, ואת הוה חטטה. לפני, לפנים טן הסיכל. בני יעורר, הכהנים הטכונים כהן
 הטכחה, ולומר בני יסר עש"ה וביה ד', י". והטמרז בני יעורר על יסר כן קחת חטטה, כ"ה
 הו לים ולח בהנים. צור, חור ונד טענין כטד חטטה לתנה. ר"ל הכהנים טדליקים כר לפתך.
 ורזא סכך באור עיני וכו' כל ואת יסרו נטטטט רנה פ' ט"ז, אטרו יסרלל לפני הקנ"ה רכ"ע לט
 חות חוטט טנאלי לפתך חות הוה חורו אל עולם ואחורה דרה אללך דכתיב ונכורח עטה דר, ואת
 חוטט אל טול פני טטטטה יחיו טטט טכרות? אטרו לטס הקנ"ה, לט אטני כרוך לכס, אלא אטרו
 ל' כרוך אטרו לט, לפה, לעלות אטכס כטבי חוטטת אהיו חוטטט רחו אהין יסרלל טטטט

בְּעֹמֵד הָאֵשׁ לְפָנָי: וּמִי יֵאָדָר • לָךְ מֵאִיר • וְאֶתָּה גֵרִי יי: וְכֹל מִקִּדְשׁ • אֲשֶׁר
 יִקְדָּשׁ • וּמִמֶּנּוּ אֹרֶךְ יְקָרוֹת: חֲזוֹת אֲשַׁנֵּב • וְחִלּוּנָיו • שְׁקָפִים פְּנֵי הַמְּאֹרֹת:
 טָרַר טָרַר • וְהִזְהַר • לָךְ בְּחֻשְׁבָּה אֹרְחוֹת: יָקָר חֲסִדְךָ • לְאִישׁ חֲסִדְךָ •
 בְּלֹאֲתָיו לָךְ מֵאִירֹת: בְּאַהֲבַתְךָ • וְתִבְתָּךְ • תִּצְוֶה לְעִרְוֶךָ גֵרֹת: לָךְ אֲיוֹם •
 בְּאִישׁוֹן יוֹם • שְׁמֹשׁ וּמִגֵּן יי: וְעַי יֵאָדָר • לָךְ מֵאִיר • וְאֶתָּה גֵרִי יי: מְלוֹן שְׂרֵי • בֵּין
 שְׂרֵי • וְהִזָּה לְעַד גֵּר מֵעֶרֶב: גֹּת בַּיִת • כְּאֹרֶז וְיָת • לְגַר אֱלֹהִים מֶלֶךְ רַב:
 סִסְוֹת חֲלָק • בְּגַר הוֹלֵק • וְלֹא יִכְבֶּה בְּכָל־חֲבָרָיו: עֲרִיבְתוּ • בְּמִדְתוֹ • תְּעִי רַבֵּעַ
 בְּמִשְׁרָיו: פְּגוֹר עֶרֶב • הֲלֹא יִקְרַב • לְהִדְלִיק בּוֹ בְּכָל־עֲבָרָיו: צְבֹאֲתָיו •

למי שחש שאיר לכל העולם. משל לטה הדבר חוטה, לפתח וסוטה שהיו מהלכין מדק, אשר הפתח
 למטה טח ואני סועך והיה הסוטה מהלך, בין שנכנסו לבית אשר הפתח למטה לא והדליק לי את
 הנר הזה והאיר לי, אשר לו הסוטה נטונתך כשהייתי מדק אתה היית מסמכני עד שנכנסו לתוך
 בית אתה היית טלווה אחי, ועכא אתה אומר הדלק לי את הנר הזה והאיר לי, אשר לו הפתח
 אל ביתי מחזיק לי טובה שהייתי טלוון מדק לבך אמרתי לך האיר לי. כך הפתח זה הקנ"ה שנ'
 היה ה' הטח טלווטים בכל הארץ, והסוטה שלו ישראל שנ' נגעה בעמים קירי ובחין עינים נגעה
 בלגו נגעים כסף, והיה הקנ"ה טהנין וטאיר להם שנ' וה' האלך לפניהם יוטם בעטור ענן לכחותם
 הדק ולילה בעטור אש, בין שעמד הטאכן קרא הקנ"ה למטה ואמר לו תאיר לי שנ' שהעלותך את
 המזח, בשביל להעלות אתכם. ותיקרא רנה פ' ל"א, אשר הקנ"ה הגלגל הוא אל תטה אחד טמטי הוא
 ובטה זילאה לשולם אין כל בריה יכולה לחון שינוי טמטה, ולתורך אני גרין, אלה ה' חסן לטען
 לדק. ובטות רנה פ' ל"ו, אשר הקנ"ה למטה ויקחו אליך שון ויתן לך אתני גרין להם אלה תאיר
 לי בשם הארמי לבס כדי להעלות אתכם כפני כל האויות. ונענות פ"ו ע"ב חס תאמר לאורה
 אי גרין, והלה כל ארבעים שנה שהלכו ישראל בעדנר לא הלכו אלה לאורי, אלה עדות הוא לבל
 לא שלם שהכינה אורה בישראל. ותהלך, תולין את בני עלך ר"ל את ישראל. וכול מקדש, טה"פ
 נקרא וכול (ט"ח ח', י"ג). אשר ירש, נמרה טייטו. אור יקרות, אור טח וטאיר, כשו זכריה
 י"ד, ו' ויסחו ותיקרא רנה פ' ל"א, אשר ר' נרכיה בשם ר"י טטקוס טה"פ טמס אורה ילה
 לטמס, טה"ד והנה כנד אלהי ישראל נח מדק הקדים וקולו בקול עיס רנים והארץ האירה טכטודו,
 וכן טטודו אלה טה"פ כטה דלת אשר כסח כנד טרום טרשאן טקוס טקדטו. חווח אטונב, טלחה
 הטון. אטונב טטטו חלקו כשו נעד אטני נטקטתי (טבלי ו', ו'). וחלגתי שקופים, טה"פ וטט לבית
 חלני טקופים אטוטים (ט"ח ו', ד') ופירש רש"י, רכותיו פירשו (נענות פ"ו ע"ב) טקופים לטון רחיים
 וטחיה והטקה, טתופים טנחון וטוטים טנכנים, קגרים טנכנים, אלה מדק חלונות אחרות טעויות
 למזר, להרעות אטניו גרין לאורה עב"ל. ותיקרא רנה פ' ל"א, טלך זיכנה לו טרקלן עוטה חלונותיו
 טקטיט טנחון וטרתיט טנכנים כדי להכנס אורה לחבו, אכל חלונות אל טה"פ לא היו כן אלה
 טקטיט טנכנים וטרתיט טנחון כדי להוליא אורה גדולה. טרר טרר ודוהר, כטי להקנ"ה הן טכל
 הכים טהר, ל' ון וטאיר כשו וכעלם הטטים לטטר (טטות כ"ד, י'). לך כחשבה אורות, טה"פ תהלים
 קל"ט, י"ב לאיש חסידך, לטהרן הכהן (זכרים ל"ג, ח'). בלאחתי, פתילחתי שהיו טאים טנגדים
 טכלים אל הכהנים, כדחיתח נטוכה נ"ח טכלתי טכטני טכטנים וטהטייניכן טהן היו טטקטיין וטכן היו
 מדליקין. איום, הנורח. שטוש וטגו, תהלים ט"ד, י"ב בין שרי, בין שני כדי הארון וט"ה שיר ח', י"ג.
 וטו אטמו ח"ל בטנה פ"ח, ב', ונענות ל"ח, ב', שני כדי הארון היו דוחקין וטלטין נטרכה ודוטין
 טהן אזי דדי אטה. גר טערב, נר הטערי טנמנודה אלה כנה הוא לעדות שהכינה אורה על ישראל
 ודחיתח טנכות פ"ו, ב' טלי עדותה אשר רנה זה נר טערי טטתין טה טהן כמד טנרותי וטמטה
 טה מדליק ונה טיה טטיים. וטנחוטח פ' מלוה, אשר ר' חנינח טגן הכהנים, חני הייתי טטמ טכט"ט
 וטטה נטים טיה טטמרה, טטטיו מדליקין אותה נרעש הטנה לא היתה טתבנה עד טנה אחרת. טמס אחת
 לא טו החים טהן, התחילו הכהנים לנטות, ואמר ר' חנינח טגן הכהנים, חני הייתי טכט"ט וטלחתי
 טטה דליקס יחד טטה שהיתה דליקה כל ימות הטנה. נוח ביה ל' תהלים ט"ח, י"ג. והטונה כהן על
 עזתי בית הטקד. טלך רב, הקנ"ה (תהלים ט"ח, ג'). טפות, לטון עולותיכם טשו על זכתיכם
 (דט"ח ו', כ"ח) למפות עוד (נענדנר ל"ג, י"ד), שהיו טתנים חלק הטון אל נר טערי כשו חלק אר
 טנות ולא יחד. חצי רובע אל הקב, הוא חצי לוג שהיו טדות הטון לכל נר ונר, כי הקב ד' לוגין.
 טטטרי, כעקל וטטורה. יקרב, הטון. להדליק בו, טן טנר טטטרי טה טיה מדליק אר טטרות.
 טכל עברי, טכל נדדו וט"ט והאיר על עבר טניה (טטות ט"ה, ל"ו). צבאחתי, חתם ישראל לטכות

וּנְסַלְאוּתֵינוּ. לָבוּ וּנְלַכְהָ בְּאוֹרַיִךְ יְיָ: וְגַם יְאִיר. לֵךְ טָאִיר. וְאִתָּה נְרִי יְיָ: קָנָה מִקְשָׁה.
 פְּגִי שִׁשָּׁה. לְמַל פּוֹנָה לְמַעְרָבוֹ: רֵאשׁוֹן הוּא בְּאוֹרְהוּ. וְאַחֲרוֹן הוּא בְּהִישִׁיבוֹ:
 שְׁבִיעֵי עַד. בְּבֵית מוֹעֵד. לְיִשְׂרָאֵל עִם קְרוֹבוֹ: תִּתְקַדֶּה לְכָל. וְלֹא יִסַּל.
 מְאוֹד גָּנָה בְּשִׁלְהֵבוֹ: אֲשֶׁר בָּרְכוּ. לְפִי עָרְבוּ. לְהַעֲלוֹת נֵר בְּלֵהֲבוֹ: פְּלֹאוֹתָיו.
 וְעֲדוּתָיו. לָבֵן נִבְחַר לוֹ בְּטוֹבוֹ: רֵצוֹן שׁוֹכֵן. בְּבֶרֶסוֹכֵן. אֲשֶׁר אָבִיו לֹא
 עָצָבוֹ: יָדִיד מְשַׁעֲשַׁע. בְּךָ נִוְשַׁע. כִּי־נִגַּק וְאָבִיו אָהָבוֹ: מְשׁוֹךְ אֱלֹהֵי. חֲסִדְךָ
 עָלָיו. בְּאוֹר פְּנִיקָה יְיָ: וְגַם יְאִיר. לֵךְ טָאִיר. וְאִתָּה נְרִי יְיָ: בְּנִגְהָ אֲרִיאֵל. וְחִישׁ
 גּוֹאֵל. שְׁלַח אֱלֹהֵי מִמֶּךָ פְּדוּת: רָצוֹה וְהִי־צֵא לְעִמְקֵי פְּעוּה. פְּדוּה מִן יְדֵי
 עֲבָדוֹת: רְבוֹת חֲסִדוֹ. לָבֵן יְדִידוֹ. לְנִתְגָהוּ מִבְּבִדּוּרָה: יְחַלְצֵהוּ. וְיִפְצָהוּ.
 יְרִיצָהוּ מִבּוֹר וְדוּרָה: יִצֵּו אֹהֶל. לָבֵן בְּכוֹרוֹ. חֲמוֹשׁ מְזוּרוֹ. בְּכָל־מְרִדוּת:
 חֲסִדִים גְּמוּל. בְּמוֹ מִתְחַמֵּל. בְּמִשְׁכַּנּוֹתֶיךָ יְדִידוּרָה: קָנִי מְנֹרְהָ. אֲשֶׁר
 לְאוֹרְהָ. עוֹד תִּתְּהֶה לִי לְעֲדוּת: אָנֹכִי מִקְדָּשׁ. לְאוֹר חֲדָשׁ. וְעָלִי יוֹרָה יְיָ: וְגַם
 יְאִיר. לֵךְ מְאִיר. וְאִתָּה נְרִי יְיָ: אִיר חֲדָשׁ וְכוּ'.

זולת. פ"ס א"כ וכל נתיב פעליג' חכמים וסופי חזונים על לה"כ. וכסף חתום מנחם כרבי סכר חוק.

אין מושיע וגואל זולתך אלהים אל. הפליא פלאות האל. על אודות
 ישראל: ברב עלילותיו אשר עשה. עולל ביון הרשעה. ואל' שועתי שעה.
 יהי לי לישועה: גוי נבל וכילים. נשתרגו בכפל בפלים. ששן וצעירות
 רגלים. צבאו על ירושלים: דמו לטרף בנהימה. שלח שן במחוקה.

אל האם ית' לבו ורחו הנמלחות נאור ה' אהוא נר הענוהה. לבו ונלכה, יטעיה נ', ה'. פני ששת
 עה קני הענוהה סא מניס לטול נר הענוהה. שביעי, הוא הנר הענוהה. בבית מועד, ננה"ט. עם
 קרובו (חכמים קט"ח, י"ד). ולא יכל, לא כלל סטנו וחורו. אשר ברכו, האם ית' נתן נו ענה.
 רצון שוכו, רעון הקב"ה הזוכה ננה"ט הוא על ישראל כמו על בן סוכו, כלומר על כן חשב הענוה
 והענוה. שכן מל' וחסי לו סוכות (פ"ח ח', נ'). אשר אביו לא עצבו, על' ט"ח ח', ו'. חסד
 עלי, ס"ח נסה עליו וסוף ע"ה תהלים ר', ז'. אריאל, ירושלים, ע"ה יטעיה כ"ט, ח'. וכסף
 עם' סודות נקרא הסיכל אריאל על אס עדושה לארי, טה ארי נר טחוריו ורחב טלפניו אף הסיכל
 נר טחוריו ורחב טלפניו, ודיש, סנח נטהה. פעה, כלל. לנרגז טכבדות, להוליכו טן בעלות הננה.
 ויפצה, וילכו, חיות, גם הוא ל' נר ונאר כמו התוקט לפון הכור או לפון הדות (ר"ה כ"ו ע"ג).
 וזה כל' ירעה סכור ע"ה וירלוהו טן הכור (נרלזית פ"ח, י"ד). לבן בכורו, ע"ה אטות ד',
 כ"ב סוורי, סוף הענה לפי אהור אותה טוה. סרדות, מל' טכת סרדות, ר"ל הסלעים סכים אר
 סכמו סלועים. במשכנותיך ידיות, ל' תהלים פ"ד, כ'. ור"ל גטול אותנו סמד כאשר גטלם לנו כד
 טאן ענה"ט סיה קיים, וזה כהענה סנית עור תביס לי נר טעני לטעות סכמינך סרוה ניסלל.
 סקדש, טען. ועלי יורה ה', ע"ה יטעיה ס', פ'.

על אודות ישראל. אמת ית' ס'. אשר, חתומה נהס וחדני טהס, כמו וחסעה נחקק סמד
 (תהלים ק"ט, ק"ו). עולל, אר פעל. שעת, סנה. ויהי לי, אטות ס"ו, נ'. וכילים, ל' ולכילי לא
 יסור (יטעיה ל"ב, ס'). ר"ל אביו מדנה. נשתרגו, נחמנה למגדי. ששן, ססי למלכות מדי. וצעירות
 רגלים, ר"ל סלרנטה הוא כסי למלכי יון ע"ס טדרס ויקרא רנה סוף ס' אמימי. צבאו, זכריה י"ד, י"ב
 דט, כחיבו חסטי, סו פתוי דטו לכהו (אטעיים כ', ס'). בגרמיה, כהגה קול גדול. שלח שן
 לטרף אותנו בניהם כמו אטעים חית רעות, סל' וכן נהגות אלת סס (דברים ל"ב, כ"ד).

וְלָחֶם סַמְּנֵי בְהֶמְדָּה. מַעֲלֵה גֵרָה הַפְּסָה: הַעֲמִידוּ יוֹן וְתַרְשִׁישִׁים. עֲקֵרִים
 נִשְׁדָּךְ יִשְׁלִישִׁים. וְשָׂרְצוּ וּפְרָצוּ אֲשׁוּשִׁים בְּלִנְפֹשׁ שִׁשִּׁים: וְהָצוּ דְבָרֵי
 רִיבֹת. אָצוּ פְתוּחַ תְּרִבּוֹת. וְהִמְצִיאוּ צְרוֹת רַבּוֹת. וְהִשְׁבּוּ הַרְאוֹת בְּאַרְבּוֹת:
 וְהוּ אֲנָשֵׁי מִרְמָה. וְעִרְפוּ מִמָּאָה בְּרִמָּה. וְהִבְיִאוּ אֶרְדֵּדָמָה. אֶל־הַקֶּדֶשׁ
 פְּנִימָה: חֲשִׁבוּ לְהַגִּיֵּא תוֹרָתִי. וְלִטְמָאוֹת אֶת־טְהַדְּתִי. נָתַגּוּ גַעֲלֵי בְּכַרְהִי.
 הִפְרוּ אֶת־בְּרִיתִי: מָפַשׁ מוֹשֵׁל מוֹקְדוֹן. בְּזוֹדוֹן הַחַיִּיק בִּידוֹן. וְאָמַר מִי אָדוֹן.
 וַיְהִי אִישׁ מְדוֹן: יִשָּׁךְ בְּשֵׁךְ שְׁפִיפּוֹן. חֲבָלוֹ טָמֵן לְסַפּוֹן. גּוֹפֵף יָדוֹ לְאַפֵּן.
 יַד צִיּוֹן יִרְפָּתִי צַפּוֹן: כְּלָלִי לַחֵם הַעִיר. לְאָבֵד רַב וְצַעִיר. לְבַלַּע פִּיחוֹ הַסְּעִיר.
 וַיִּסְבּוּ אֶת־הַעִיר: לָצוּ חֲלָצוֹ לְדַפְסָה. אָמַרוּ יִשׁוּעָתָה אֶפְסָה. גַּעֲלָה וּגְבַקִּיעָה
 לְרִמְסָה. לְהַלְחֵם עֲלֶיהָ לְתַפְשָׁה: מוֹנִים חֲשִׁבִים לְהַעֲלִילוֹ. טָסְרוּ יָהּ
 לְמֹלוֹ. הִתְקִינוּ עֲלִילוֹת מַעֲלָלוֹ. הִקָּה נְתַחֲכָמָה לוֹ: גַּעֲצוּ לֵב לְמַלְלָה.
 בְּגַד עֲצָה וּפְלִילָה. לְנֶאֱמָן שָׁמַיָּא וְלַחֲלָלָה. הַשְׁחִיתוּ הַתְּעִיבוּ עֲלִילָה: שְׁפָה
 אֶת מוֹפְתָם. לְרַפּוֹב פִּילִים בְּכַהֲמָתָם. וְלִסְדֵּךְ בְּרַם וְהִמְתָּם. וְדַמְתָּ
 סִסִּים וְרַמְתָּם: עָרוֹב וְחִיָּה לְשַׁבְּרָנוּ. וּבּוֹכְבִים וּמְלֹאֵךְ לְיִסְרָנוּ. וְלֹא יַגִּידָה
 לְצַעֲרָנוּ. כִּי לֹא יִרְאֵנוּ: פּוֹעֵל אוֹתוֹת וּמִסּוֹת. שֹׁחֵק עֲלֵיהֶם לְנַסּוֹת. אֵיךְ
 נְבַלְיָהֶם לְהַמְסוֹת. כֹּל אֲשֶׁר יִזְכּוּ לַעֲשׂוֹת: צֹאֵר רַבֵּשׁ וְאוֹפֵן. מִגְּנֹעַ שַׁרְף

מַעֲלֵה גֵרָה, דְּנָרִים י"ד, ו'. וַיִּסְדוּ הַחֲרוֹן נִם הוּא בְּיִקְרָה רַבֵּשׁ ס' שְׁמִינֵי שְׁנֵדָא שֶׁם הַכְּסוּת סְטַטוּת
 עַל חוֹסוֹת טוֹרֵי יִשְׂרָאֵל וְכַדְרָה וְאֵת הַחֲזִיר אוֹ מִרְס, מִטָּה חֲזִיר בַּעֲנֵה שְׂכוֹל חֲזֵן מוֹלִיף טַלְפִּין וְחֹסֵר רַחוּ
 אֲזִי טוֹר, כִּךְ טַלְבוֹת פִּרְס מִתְנַלְסָה וְרוֹעֵמֶת וְנִזְלַת וּמְרִאִית כַּלִּילוֹ מִלְּנֵת בִּיטָה וְכו', אֵת הַנְּטוֹל אוֹ בַּכֵּל,
 כִּי מַעֲלָת גֵּרָה הוּא שְׁמַקְלֶמֶת לְהַקְבִּי וְכו', וְאֵת הַסַּפֵּן אוֹ עֵדִי, כִּי טַעֲמַת גֵּרָה הוּא שְׁמַקְלֶמֶת לְהַקְבִּי וְכו',
 אֵת הַתְּרַבֵּת אוֹ יוֹן, כִּי טַעֲמַת גֵּרָה הוּא שְׁמַקְלֶמֶת לְהַקְבִּי וְכו'. וְתַרְשִׁישִׁים, אֶחָד סַכְנֵי יוֹן חֲרָשִׁים שְׁמוֹ
 (נְרַשִׁית י', ד'). יִשְׁלִישִׁים, וְקִנִּים. וְכַסֵּף קִשִּׁיף נִזְשִׁים. אֲשִׁישִׁים, הַחֻזְקִים טַל וְהַחֲלוּשִׁים (יִשְׁעִים
 מ', ח'). כֹּל נִפְשׁ נְרַשִׁית ט"ו, כ"ו, וְחֲרוֹן וְכוּ כֵּן ע"פ הַשְּׁדָחֵם אֵם טִיקְרָה רַבֵּשׁ, הַמְּלִיכֵךְ נַעֲדַכְר
 מְחַל וְהַנְּחִיל נַחֵ אֶרֶץ וְעַקְרָה, כַּחֵז וְכוּ בַּכֵּל, אֶרֶץ וְכוּ מֵדִי, עַקְרָה וְכוּ יוֹן, מִטָּה עַקְרָה וְכוּ מַעֲלָה אֵסִים
 אֵסִים כִּךְ הִיחָה מַלְכוּת יוֹן מַעֲמַת אֵסִים אֵסִים, אֲצוּ, מַהֲרוּ וְהִקְוּ. פִּתַח חֲרִיבוֹת, כַּסֵּף חֲרֵב מִתְּחוֹ
 רַשִׁים (תְּחִלִּים ל"ז, י"ד). וְחֲשִׁבוּ, קַהֲלַת י"ב, ו'. בְּרַחֲמֵהּ מִמָּאָה, חֲנִיּוּכָם מִלֵּן יוֹן אֲחַם חֲזִיר עַל טוֹבָה
 נִחֵם כְּמוֹ אִיסוּר נַסְפֵּרֵי הַמְּקַנְהִים. אֵל הַקֶּדֶשׁ פְּנִימָה, וְיִקְרָה י', י"ח, לְהַגִּיֵּא, לְהַסְפֵּר. גַּעֲלֵי בְּכַרְהִי,
 הַכְּלָלוֹת מַלְלִים טַעֲמִים וְשִׁמְרָקִים. הִפְרוּ אֶת בְּרִיתִי, ל' יִרְמִיָּהוּ, ל"ח, וְהַסְּוֹנֵה מִה שְׁחֹלְוִים
 מִחוּ מַעֲנֵי אֵת טְרִית טִילָה, וְכַסְּפוֹרֵי גִם הוּא נַסְפֵּרֵי הַמְּקַנְהִים וְשִׁמְרָת פְּנִיּוּכָם, שִׁשְׁלֵי מוֹקְדוֹן, הוּא
 חֲנִיּוּכָם, וְיָדֵי אִישׁ, א"ב כ"ח, כ"ב, כֶּשֶׁף, כְּמוֹ יִסוּר בִּשָּׁן יִקְוִים (יִשְׁעִיה ס', כ"ה) וְהוּא ל' טַעֲךְ
 לְחַת רַחֵי, חֲבָלוֹ טַמֵּן לְסַפּוֹן, טַמֵּן כַּמְתָּר אֵת רַחֵוֹ לְלִבּוֹ, עַל טַעֲוֹן נֶאֱחָר חֲכָלוֹ (פִּינֵי י"ח, י').
 לְסַפּוֹן, ל' קַתֵּר, לְאַפִּיו, לְכַנּוֹת אֵת עַלְמוֹ. הַר צִיּוֹן, תְּחִלִּים ט"ח, ג'. כַּמֹּלִי לַחֵם חַעִיר, הַכִּיָּא
 אֲחוּ כֹל מַסְפִּי מַלְחָמָה. וְכַסֵּף כֹּל לְרוֹם חַעִירֵי הַסְּעִיר, מִתְּחוֹ. וְיִסְבּוּ, יִהְיֶה ו', י"ג, לְשֵׁן
 ל' לְנִטָּה, לְרַפְסָה, לְרַטוֹס וְרוֹזִלִים. וּגְבַקִּיעָה, כַּסְּוֹנָה, כְּמוֹ יִשְׁעִיה ו'. לְהַלְחֵם, דְּנָרִים כ"ב, י"ח.
 מַעֲנִים, הַכְּרִים. לְהַעֲלִילוֹ, לְהַתְּעוֹלֵל עֲלִילוֹת לְנַגַּד הַקְּבִיָּה. לְמֹלוֹ, לְמֹלוֹ הַקְּבִיָּה. דְּחַבְרָה, מַסָּה וְסַחֲרוֹ
 חֲזִיר טַעֲנֵי כַּסֵּ. הַבְּרָה, אֵסוֹת ח', י'. לְמַלְלָה, לְדַכֵּר כַּנְּגַד הַסֵּס י"ח שְׂכוֹל גְּדוֹל מִלְּנֵה וּפְלִילָה. וּפְלִילָה
 הוּא ל' טַעֲפֵה. הַשְׁחִיתוּ, תְּחִלִּים י"ד. הַיִּסְחָם, מִתְּחַנְתָּם וְעַלְמָם. לְרַכּוֹב פִּילִים, כֹּל תַּקְסוֹ-עַל פִּיל
 חֲנִיּוּכָם הִיב כַּפִּילִים שְׂכִיָּא אֲחוּ. וְרַמְתָּ יִתְקַחֵל כ"ב, כ"ב, עָרוֹב וְכו', כֵּן חֲמַרוּ הַחֻזְקִים אֵם יִשְׁלַת הַסֵּס
 מִחַב וְחִיָּת אֲחוּ מוֹכְבִים וְשִׁמְרָקִים לְסַלְחָם אֲחוּ לֵא יוֹכֵל לֵא. וְלֹא יַגִּידָה לְצַעֲרָנוּ, לֵא יוֹכֵל לְהַתְּנַחֵת
 גַּב וְלֵא יוֹכֵל לְכַעַר חוֹמָה. כִּי לֹא, הוֹשַׁע י', י"ג. פּוֹעֵל אוֹתוֹת, הַקְּבִיָּה. לְהַטְּסוֹת, לְהַסְפֵּר אֵת נַכְלִיָּהֶם

וְאוֹפֵן. תִּתֶם לְשׂוֹד וְלִכְפֹּן. וַיָּשָׁב עֲלֵיהֶם אוֹפֵן: קִשְׂרָם הַתִּיר לְפָרוֹם.
 לְגַמְלָם הַעֲרִים עָרוֹם. כְּפֹת שָׂרֵיהֶם בְּמַגְרוֹם. צָבָא הַמָּרוֹם בְּמָרוֹם:
 רַעְצָם בְּמַחְבֵּט אִישׁוֹ. וּפְקָדָם גִּפְשׁוֹ בְּגִפְשׁוֹ. כָּל־אֶחָד לְהֶאֱשִׁישׁוֹ. וַיְכַוּ אִישׁ
 אִישׁוֹ: שׂוֹדֵי עִם בְּקָרְבָם. בְּכָלִי מִשְׁחִירַת קָרְבָם. חֲצָם שָׁם בְּקָרְבָם.
 חֲרָבָם תָּבוֹא בְּלָבָם: תִּלְשָׁם גִּמְשָׁם בְּעוֹלָלוֹת. גִּמְסָב טָפְסָם בְּמִלְלוֹת.
 צוּפָה צְפוּנוֹת וְעוֹלָלוֹת. וְלֹא נִתְכַּנְּנוּ עַלְלוֹת: מוֹתֵר גִּמְסוֹ גִּמְסָר. אִיָּה שׂוֹקֵל
 וְסוֹפֵר. חֲקוּקִים בְּמַעֲלַת סִפְרֵי. הֶעֱתָן אִמְרֵי שְׁפָר: מוֹפְתֵי בַת מְרָרִי. לְמַשָּׁה
 רֵאוּבֵן הַבְּכוֹרִי. יְהוֹסֵה לְשִׁבְחָה בְּאֵרִי. יְהוּדִית בַּת בְּאֵרִי: בְּרוּכָה בְּמַעֲנֵה רַךְ.
 בְּיַעַל בְּכָל־מַעֲרָךְ. בְּיָדָה צוּרֵר גִּמְרָךְ. מַנְשִׁים בְּאֶהֱל תְּבַרְךְ: מְבִיבֵי רַחֵם
 תְּבַרְוֵי. חוֹזֹתֶם יִשַׁע בְּמַרְוֵי. קְדוֹשָׁנִי אֵין בְּמַרְוֵי. עוֹרָם וְכַעֲנָם הוּא:

עורח אבותינו וכו'.

וטחנותם, טל' וחם הטעם ונטעם (שמות ט"ז, כ"ח). כל אשר, נראית י"ח, ו'. צאת, ל' ויחיה, כלומר
 רוכני הרב עם רוכני העגלות כולם כמו טחני ישראל. טנוע, שהיו אוערים שלא יוכל ליגע טחן לא
 טלחך ולא כוכב ועמה היו לנוט, שרף ואופן, שטות טלחכים. ויהום, חייבם. לשוד ולכפון, ל' חייב ה'
 כ"ב וישב, טל' כ', כ"ז. לפרום, ל' קריעה כמו ונדדו יהיו פרוצים (ויקרא י"ג, ט"ה). לנבלם, לנלם
 להם. שרידום, אריסם אל טעלה. במגרום, ל' הסלה על' וכמלו לחך מנרתה (תהלים ט"ט, ט"ה)
 וע"ם הדרך אין הקנ"ה נסרע טלוטה חתלה עד איסרע טסרה אל טעלה (אטול רנה פ' י"ח). צבא
 המרום, יטעה כ"ד, כ"ח. רעצם, טל' תרען חייב (שמות ט"ז, ו'). במחבט, נאט. ופקרם, טה על
 ארס אל טעלה אשר יכה כל אר את חייב אל טטה, וחס לא יט"י בן יחי נטטו תחת נטטו. לראשישו,
 שטחטט ויטעט. ויכו, ט"ח כ', כ'. הרבם, תהלים ל"ז, ט"ו. ונטדרם, קטת גטרים תחיס וט'
 אשר ר' ינחן בר נחמן, חלו ארס רטח חלף גייסות אטלו עם קטלגם טרעע לטעות טלחטה טלחום
 טטה טחח קטלגם וטטר לטרחל אטיס אטשלם, יש לכס י"ב חיס אטוטין טלחטה עם חיל אטין כו אטור
 אטח חטטור חלחכס טולח טליו כוככיס טטטטותם כדרך טעה עם סיטרת, לו אטח חטטור טטל
 יטח טליו ככר נאט אטיט טחח טטול לטולם, וחס חטטור גטריחל יטלוט ככו ויטחף חוטט כדרך
 טעה לחיל טנחריב, הרי חט טכין חוטטו וחס טרכטטיטו כדס חור וטכטת זרע וטין טלחכיס נטטיס
 כט, וחס חטטור נחיס חוטט עגרה ככו כדרך אגרה נכותיס, הרי חטו רוככיס על הטילים אטין
 טחלחטות אל חיות נטטות טחם. טחוטת טעה יטחל כטחו עיטיס לטעלה וטטור רכ"ע גלוי ויחוע לטחך
 אל טטטו טלח טטחך הנחול אלח יטכוס נטיס והלטו חוטטריס אכל טלחטה אטעה נחחכטה לו, חס
 חין חטה טעה לו נטיס וטטלכטו כדס עככו יטטה זכ חין לו טטה חטרת, וכחיס כך גדול הטטה חר
 טטלכטי. אשר לטס הקנ"ה, כני חייכט אטחטטותי גדולי טטחטטותם וכדכר אטטנו להכותכט ט חני טכט
 חוטט. טחוטת טעה לקח הקנ"ה אריס אל חוטט העולס וחיילותיהס וככח חוטט ורעע חוטט טכריב
 אל חט וטטר לטס כל חטח וטחח טכט יטרו חט חלו, וחס יטוס חטח טחס נטככט חחח נטטו, כר"ח
 יטקור ה' על טטח טטרוס נטרוס וכו'. טיד ירדו לחך וכל חטח אטיס טחן חן כקטת לוחק על יטחל
 חיס הטלחך טחח חוטט וטחח חוטטו ללטו עכ' קטת גטרים חחיס וכיון אטלף חיס חרט לטכט חט
 יטחל חיס הטלחך טחח חוטט וטחח חוטטו ללטו עכ' חרט חטח כלככט, וטיו כית חטטוכח חחיס חט ט'
 נטטיס אטיס טעה לטס הקנ"ה וטטרו ה' יחס לכס וכו'. ועל טדרז זה דכרי טפיוט נטיס. חלשם
 נטטום, אטיס ל' טקרה. נטטום, ליקט חטריס, טענין חיוטי עוללת כל אטין לה כחף ולח נחף
 (טחח ט' ו'). צוטה אטטות כעלילות, הקנ"ה חרוטה חט הנכחרות והנגלות. כעלילות טל' כעליל לחך
 (תהלים י"ג, ו') כין אטרוטה כעליל (חטס הכט כ"ח, ט"ב). ולא נחכני, א"ח כ', ג'. איה שוקל, ל' יטטיס
 ל"ג, י"ח. רעחן, נראית ט"ט, כ"ח. והטונה טחן על ספר דכרי חטיס אל יוסף הכסן הנקרח עיטיס
 טטטור כל עיטי טלחטת הטקטחיס עם חטטחט. בת מררי, חיס יטודית כח מררי אכר טעטה חט אט
 יטטר טנגלת יטודית, יטודית כח כארי, נראית כ"ו, ל"ד. כרוכה יטודית, כיעל. חטח חני חקי
 (אטטיס ח', כ"ד). ככל טערך, ככל ענין. נטרך, נאט, אטחכט חט חטטו. ישע כטרו, חטטטה אכר חט
 יטחל כטטיס וטחכיס לט. עורם, תהלים קט"ו.

גאולה לפרשת בשלח

ואזערים אותה גם כשנת שיז בריח מילה.

תפוס נו יהודה הלוי.

גאולה.

יום לִיבְשָׁה. נְהַפְּכוּ מַצּוּלִים. שִׁירָה חֲדָשָׁה. שְׁבַחְו גְּאוּלִים: הַמְּבַעֵת
 בְּחַרְמִית. רָגְלֵי עֲנֻמִּית. וּפְעָמֵי שׁוּלְמִית. יָפוּ בְּנַעֲלִים. שִׁירָה חֲדָשָׁה. שְׁבַחְו
 גְּאוּלִים: וְכָל־רֹאֵי יִשְׁרָוֶן. בְּבֵית הַזֹּדֵי יִשְׁרָוֶן. אֵין כָּאֵל יִשְׁרָוֶן. וְאִי־בִינו
 קָלִילִים. שִׁירָה חֲדָשָׁה. שְׁבַחְו גְּאוּלִים: דְּגָלֵי בֶן־תָּרִים. עַל הַנְּשָׂאָרִים. וְתִלְקַט
 נְקוּרִים. כְּמִלְקַט שִׁבְלִים. שִׁירָה חֲדָשָׁה. שְׁבַחְו גְּאוּלִים: הַבָּאִים עִמָּךְ. בְּבֵרִית
 הַחֶמֶךְ. וּמִבְּטָן לְשִׁמְךָ. הִקְמוּ גְּמוּלִים. שִׁירָה חֲדָשָׁה. שְׁבַחְו גְּאוּלִים: הַרְאֵה
 אוֹתוֹתֶם. לְכָל־רֹאֵי אוֹתֶם. וְעַל־בְּנֵי כְּסוּתֶם. יַעֲשׂוּ גְּדִילִים. שִׁירָה חֲדָשָׁה.
 שְׁבַחְו גְּאוּלִים: לְמִי זֹאת גְּרַשְׁמֶת. הַכְּרָנָא דְכַר אַמֶּת. לְמִי הַחֶמֶךְ. וּלְמִי
 הַתְּהִילִים. שִׁירָה חֲדָשָׁה. שְׁבַחְו גְּאוּלִים: וְשׁוּב שְׁנִית לְקַדְשָׁה. וְאֵל־הַזֹּסִיף
 לְעֲרֶשָׁה. וְהַעֲלֵה אוֹר שְׁמֹשָׁה. וְגַסּוֹ הַצִּלְלִים. שִׁירָה חֲדָשָׁה. שְׁבַחְו גְּאוּלִים: יְדִידִים
 וְחֶמֶךְ. בְּשִׁירָה קַדְמוּךָ. מִי כְּמִכָּה יִי בְּאֵלֶם: שִׁירָה חֲדָשָׁה שְׁבַחְו גְּאוּלִים:

בְּגִלְל אֲבוֹת תּוֹשִׁיעַ בָּנִים, וְתָבִיא גְּאוּלָּה
 לְבָנֵי בְּנֵיהֶם. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, גְּאוּל יִשְׂרָאֵל:

מאורה לפרשת יתרו.

מאורה.

לפ' יתרו וכל פעם שקוראים אנכי.

נשאל תנועה ויחד ו' תנועה ויחד ותנועה, ותמוס נראה החזקים יהודה (כלו).
 אמרות האל טהורות, מפגינים הם יקרות. בלקבות הם צהורות
 בקפשות הם קשורות: יגעו כל־הדברים, מדלוק אתר שבתיו. מה לקך

יום ליבשה וכו', בלוחו היום שהעביר הקנ"ה את ישראל בתוך הים ויסם את הים לחתמה ומסכו
 ונשאל כל מלכות הים בלוחו היום שבו ישראל הגאולים ושרו לו שירה חדשה. בחרטית, נשי הים
 סבוב ונקט ל' תרטיית ע"ה וכרות חסין נערטו מים ותרנס חונקלום חביטו מיל (שמות ט"ו, ח')
 סדור ילקוט שנות רטו רע"ח וכרות חסין נערטו מים, נעדה סדרו הסלמים נה סודת להם, הם
 אה סנה נחמטה לו, חף אתה נתת ערמונית נעים והיו העים כלחטים סהם נכל טיני פרעניות.
 תלי ענבית, בן כב"י, ונס"ח רגלי בת ענבית, וענבית הוא מולד לטורים ע"ה נרשית י', י"ג.
 שלשת הים ישראל ע"ה אזי הזולמית (אד ו' ח'). יפו בצעלים, הלכו מהלך יסם טיס נכבה,
 יקט ל' אד ו' כ' מה יפו פעיך ננעלים. בבית הדדי, נבית חסלתי, אין כאל ישראל, דברים ל'ג,
 ל'ג ול'ג, ל'ח. ותלקט, ישראל הנפאים בין האזעות חלקט אותם כמלקט אנלים הטורות אהת סנה
 אהת קנה. הראה אוחותם, אהת התפלין. גרילים, ללית (דברים כ"ג, י"ג). למי אהת נרשית, לשי
 אה הים ישראל אהת עליה טי זאת שולח טן הסודר (אד ג' ו' ח'). החחסת, בריח מילה.
 והפילים טנות לילית, בן לטי כל אלה, זאת פרשיה לכל האזעות. וזהו נל' נרשית ל'ח, כ"ה.
 יקדשה, טעין קדוהין וכאין. הצללים, לל האלות (אד ד' ו').

אמרות האל, זה הפיוט מיוסד בלוחת אד ובקול על תנועה ויחד ו' תנועה ויחד ותנועה,
 ומה כי טענה הוא ספייטן העמוד ר' יהודה בר שמואל הלוי הסודר. אמרות האל, ע"ה תהלים
 י"ג ט"ו מפגינים הם יקרות, ע"ה טעלי ג', ט"ו. צהורות, קשורות ומסעות, מל' מרות כמלכותם
 (שמות י"ג, ל"ד). בנפשות הם קשורות, הוא ככל עמון נמלן אמות. יגעו כל הדברים, כל נעלי חרש
 ע"ה ויטע מדוק אהת אהת הים ית' כי לא יוכלו לגמור סחיו. מדלוק, ל' רחיס כשו כי חלקת אהת

ימים ספורים, אחרי נצח נצחיו. בשחקים מעפרים, גברו מנו ארחיו: מה לדעות התפרות. ותבונת הקצרות, לאחוז דרכי גבורות, הגבוהות הקצרות: הם לפניו כל מדבר בו ואבד רעיונו. אך במפעליו יחבר קול ורחיב את גרונו. וקדברי שיר יגבר פיו ויארץ את לשונו: הלשונות מאמירות. מעריצות מעטירות. הנשמות מאדירות. בין להבין ולהודות: וקמה אפה אקדם, ואבד ליי. בית אלהים שם ארדם, בעגלים קרבני. משאול יאמר ואפדם. אהיה פאב לבני: הן ארצות כל לזרות. מבלי הקריב טהורות. תבנה ראשית עירות. תחפץ שי בעורות: דללו חבמו ותרכו. מלכב כלכל ודרדע. כל אשר יזמי ותשכב לא פמו השב וידע. מעשיו עצמו ורבו. מחקור הקמה ומדע: נפלאותיו לא ספירות, יום ליום רבות ופרות. ותנו תמיד ומירות לו ולא ידעו ספורות: תא לך ערים פרוקים. מלאו כל הר וגבע. פי בכל צורות יצורים, ישלאל חותם ומבע. ודרי כל המאורים. ודרי שבע לשבע: באשר שבע מאורות. בן לשבע המנורות. שם לעינים מאורות. לחות את המאורות:

אור הרש וכו'.

(בראית ל"א, ל"ו). ימים ספורים, בן חדם אשר ימיו ספורים הם ומעטים אך יעיו פניו להגיע אנה חם ית' אשר הוא קים לעד ולנצח נצחים. מעפרים, מן החושה, ר"ל כגובה השמים מן הארץ בן גטו דמי חם מן החום אשר הוא חסר דעה וקלד נינה. ארחיו, דרכיו. הם לפניו וכו', ישמוק לדבר נטיות ועלמות הטלת כי אם יענה בן דין יחבר את מתאמתיו, אך לדבר טעמי חם ועגנותיו זה עוזר לבן חדם ועל זה יוכל לתגר גנות ואקים ולהרחיב טהם לאוטו. מאמירות, טגדילות, טל' את ה' האנרת (דברים כ"ו, י"ז). מעריצות, עזרעמות, טל' ואת חלבי ישראל יעריצו (ישעיה כ"ט, כ"ג). מעטירות, טל' עטרה וכתה. בין לרבין, להבין נינה. ובסה אכף וכו', עט' טיכה ו', ו'. בית אלהים שם ארדם בעגלים קרבני, כלל ומידות, טען שעוד בית אלהים טה"ט היה קיים הייתי טביא אם את העגלים לקדנות, והקנ"ה היה טכטר וסודה טענה, חכל טנה חין לי טטה לקדם את חם ית'. ותחו הטיטן כל' תכלים ט"ג, ה' חדום עד בית אלהים וטל' טענה טת קב"ח, ט"כ טרדין עגלים, וחטר טיטן יחד טחחו. ועינן דפוסים בית אלהים אפס ונחטב טוטקל. יאמר ואפרם, וחטרם טשול בן יחטר חם, וטל' חטע י"ג, יד'. לזרות, וחת טן כל חלרות טלהקריב טם קרבנות. ראשית עירות, יחאלים. שי בעורות, חרטה טה וקרבנות אוקרבו חו חטר טה"ט. דללו, ל' ישיה י"ט, ו'. וד"ל כל טה שיתחטבו טחכטים חו כל חין למי חם. כלכל ודרדע, טתה ל' חכטים טטפורים טיטי אלטה טולך (מ"ח ה' י"ח), וחול' פידעו כלכל על יסקף ודרדע על חור טטטר (טחטר דטה ט' י"ט), לא טמו חטב וידע, כל טה טחטו וידעו חם חם ית' לט חטב וידע בן. לא ספירות, חין טכטר לנטלחותיו. ומירות לו, להקנ"ה. ולא ידעו ספורות, עט' חכלים ע"א, ט"ו. ופירות, חטיד חטט ומידות להקנ"ה, חף כי כל הומיות לח יוכלו למטר כל נטלחותיו. וטכע, גס חו ל' חותם ט' חול', טמו חדם טוטט טטה טענות טחחם חחד טולן חטין וי לזה וטמ"ה הקנ"ה טטע כל חדם טחחטו כל חדם טחחטן וחין חחד טחן חוטט (טנהדרין ל"ו). ודרי שבע לשבע, חוכר חו אל חט טוכטי לבח טנגד חטר חו אל טענה הטלחטים טחחחו מתחלה לזרות לפניו טן חטגוד (מ"ח ט' ד') חו טחחחנה טל חור אל ו' יטי נרלחית טמנו לעמיד לטת. כאשר שבע מאורות בן לשבע וכו', ר"ל חר אל טע טחחחית וחור אל טע טרות טטמרה הקנ"ה אם חחחם וטטרם טיחיר למחיד לטת לטרי טכלחט לרלחט.

אל מתנשא לכל לראש. בחר באם דלת ראש. כבכורה בתאנה
 בראש: ביטה ואותה דרוש. מכלאם לפרוש. לנשאה על פלראש:
 גועלה תשית למנוד ראש. והיא תרים ראש. בכסא כבוד מראש: כבודי
 ומרים ראשי. עתה יעבור בראשי. וידרשי ויבקשי. קרוש:

דבר בזה ספר. וקים באמרי שפר. למשולי עפר ואפר. היוותם
 נותנים בפר. בלי דפי וחרפר. בער עונם לכפר: וצדקתם תכתוב בספר.
 בזרין הספר. למנותם עם גם אנכי עפר ואפר: זה אלי גם לאבי חוזה.
 והראוי במין מטבע אש בפחוחה. וגם הכל יתנו כזה: הסדרם יושבת בזה.
 ואד מהם אל יתבזה. וצורדם ירזה: טובות יוטבו על זה. ושכינה יזכו
 לחזה. וגוי לגוים רבים יזה: יחיד שוכן חזמה. התנה בתורה תמימה.
 לזנה שהיא תמה. פל־העבר ביקמה. ישקלו שקל בלי מהומה. בתחצית
 השקל תרומה: לטובתם בלי לעלמה. ותהיה לה בחומה. תלה ארץ על
 בלמה: מן־עשרים שנה. יתגדבו בתנינה. פני שוכן מעונה: גשיאים
 ודבים במשענה. בלם ישו בנתינה. בלי עוד להתמתנה: סלה יסביר
 תחנה. בכל־עת ובכל־עונה. ויתקמו ברננה: על גפשותיהם יכפרו.
 ותפאתיהם יופרו. ובחלק טוב יספרו: פארם הכל יספרו. ושבה יתנו
 ונמרו. והודיה לצור ישוררו: צריהם ימעטו ויחסרו. ועל צואריהם יגברו.

אל מתנשא לכל לראש, ע"ה דה"ל כ"ט, י"ח. באום דלת ראש, נכ"י אחד דלת ראש, ובענין אחד, ופירושו נאוטה ישראל שהיא דלת טמרה. דלת, מל' דלות, וראש ל' כי תשא את ראש, וכן חזו גם הכיטון כחמדיה י"ב כפיוט אמרו לחללים כחרוז י"ט, וע"כ יש לחתמו, דער חיינעל פון לחול פראע קסיון יד ערוקטלעטע". כבכורה בתאנה בראש, ע"ה הכתוב הוצע ט', ח'. ביטה, פניטה, למרוש, לכסיל וע"ה ולנדיל לתכס מן העמים להיות לי (ויקרא ב', כ"ו). גועלה, הטכוס את ישראל. למנוד ראש, לשטה ולשכינה, כמו תהלים ע"ד, ע"ו. והיא, כנסת ישראל. בכסא כבוד, נכה"ט וע"ה ידעיה ט"ו, י"ב כבודי ומרים ראשי, תהלים ג', ד'. יעבור בראשי, לנחלת.

בזה ספר, נספר התורה. וי"ט בזה ספר, נספר ולזה שנות, וקים נאמרי שפר, כנגלת אסתר. למשולי עפר ואפר, לישראל ע"ה נראשית ה"ח, י"ד. כמדבר ב"ג, י'. בלי דפי וחרפר, נלמי גנאי וחרפה. דפי כמו טון למן תחן דפי (תהלים ג', כ'), וחפר מל' ופניסה אל יזמרו (כ"ד, ו'). הכתוב בספר, נספר הזכרון. עם גם, עם אשר אשר אנכי עמר ואשר (נראשית י"ח, כ"ו). גם לאבי חוזה, אשר לשטה ותנו שהיה את לבבאים וחוזים. והראוי כמין מטבע אש, ע"ה מנחוטת פ' כי תשא, זה יתנו, אשר ר' מלך כעין מטבע של אש הוליה הקב"ה טמחת כסא הכבוד והדלסו לשטה ולמר לו זה יתנו, כזה יתנו ע"ל, ולזה גם נקרוכות פ' המדג במיסקת אנו כל חוזה פל טו. ירדה, יסה כחז, לחזה, לחזות, ונ"י לעים רבים יזה, גוי ישראל יזה לגוים רבים, וכזה ע"ה יטעו ב"ג, ע"ו. התנה, עשה תנאי. לזנה, ישראל ע"ה ע"ד ו', ע'. כל העובר ביטה, בירושלמי שקלים פ' ח' הלכה ו', כל העובר על הסקודים, ר' יהודה ר' נחמיה, חד אשר כל דעבר על פקודה יתן, וחד אשר כל דעבר על יטא יתן, בלי מרסות, בלי מרד ועבוב, בלי לעלמה, שלח תהי בעלמה טהם טונתם. חולה ארץ, חיונ כ"ו, ז'. שוכן מעונה, שוכן סמיים. אחד מן' שנות של שנים הוא טפון (חגיגה י"ג, ב'). גשיאים, עשירים. ודבים במשענה, סמיים הכועסים על אחרים, בלי עוד להחמירה, בלי להמתין עוד. סלה, תמיד וכמסודר לטעלב פ' 81, יסבית, יטעו. יספרו, כן נכ"י וכבן, ר"ל יהו פפורים ונטיים וביעדים לסיח להס חלק מן פוקס רבל יספרו, פירוש, הכל יספרו ח"ך מלך והכתיר הקדוש כדן הוא את ישראל ששל להס מן גחל כדבר טועט על טמנת הזקל. יחגו, עיזו, כמו יתנו לזקות ה' (אופעים ה', י"ח). ונמרו,

יצר לפרשת שקלים

וּבְשִׁבְעַת שָׁמֹחַת יִחַבְרוּ: קִהְלֹם לְהִתְחַזֵּק בְּתַעֲוֵדָהּ. בְּלִי עוֹד לְמַעֲרָה.
בְּהִקְרִיבֶם זֶה לְעִבּוּדָהּ: רָם עַפְמִם הַיְעֲרָה. בְּאַהֲבָהּ וּבְחֶמְדָּהּ. בְּיִשִּׁיבָה
וּבְעִמּוּדָהּ: שָׁמִם בְּחַיִּים הַתְּמִידָה. בְּכָל כְּלוּל חֶמְדָּהּ. לְזֶר בְּלִי לְעִבּוּדָהּ:
תְּמִיד תִּהְיֶה לְזֶרֶן. לְחִבְצֻלַת הַשְּׂרוּן. בְּכַפּוֹר וְתָרוּן. לְפָנַי מְרוֹם קְדוֹשׁ:
הַכֵּל יוֹדוּךְ וְכוּ'.

אִתּוֹן. כְּבוֹדוֹ יִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא. בְּגוֹי אֲשֶׁר לְפָנָיו מִתְמַיִדִים וְהוּא לָהֶם מַחֲסֵה.
יַעַל פְּשָׁעֵיהֶם אֲהַבָה מְכַסֶּה. וְהַכֵּל יִרְוֶמְכֹוּהוּ בְּסוֹבְבִים כְּפֶסֶא: וְהַחַיּוֹת.

וּלְת. ע"ס א"ב.

אֲתֵה אֲהַבָה עֲמָךְ. בְּעִבּוּרִם הִדָּת מְמוֹרֹמָךְ. גְּזֵרָת לָהֶם יִמָּךְ. רִבְקָתָם
בְּאַהֲבָה לְשִׁמָּךְ. הֵם גְּהַלְתָּךְ וְעֲמָךְ. וּמִתְמַיִדִים לְרוֹמְמָךְ. זְכוֹר בְּרִית נְאֻמָּךְ.
חֲמוּל וְקָרֵב לָהֶם יוֹמָךְ: טוֹב נִמְתָּ לְאֲדִירִים. יִשְׁקִלוּ כְּסָף בְּפָרִים. כְּפָר
עוֹן מְכַפְּרִים. לְעַד יְהִי מוֹשְׁפָרִים: מִגֵּן מַעוֹת עֲשָׂרִים. גְּתִינָה עֲנִיִּים
תַּעֲשִׂירִים. סְמִיכַת כָּל־הַנְּסָפָרִים. עוֹלָצִים בְּכָל־עֲבָרִים: פְּקַדְיָהֶם וְשִׁמּוֹתָם.
צְבָאִם וְרִבְבוֹתָם. קוֹמֵם בְּמַחְנוֹתָם. רָם הַשּׁוֹבֵן אֲתָם. שְׁבִטֵי שְׂאֲרֵיהֶם.
תְּהִי תִקְוָה לְאַחֲרֵיהֶם. תִּפְּזוֹן לְבָרְכָתָם. בְּקַרְיַעַת יָם סוּף וּבְמַכַּת בְּנוֹרִים
שׁוֹנְאֵיהֶם לְהַפּוֹתָם: עוֹרָת.

קְרוֹבוֹת. כֹּחַן חוֹר הַחֲפֵלָה עַד סֹלֶךְ עוֹרֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמִגֵּן, וְלֹחֲמֵי סַחֲחִיל כֹּחֵן.
מִן סַפּוֹד תִּקְטָטִים תְּבִנְיָתִים. וְנִלְמַד דְּהַעַת סְבִינִים. אֲפָתָתָה מִי
ע"ס א"ב. פְּשִׁיר דְּרַנְיִים. לְהַזְחִחַ וְלִהְלֵל פָּנַי שׁוֹבֵן סְעוּנִים:

אִן מֵאֵן וּפְאוֹת בְּכָל־פְּעֵל. בְּמִסְפָּר בְּמִשְׁקָל כֵּל לָךְ לְהַעֲל. גְּדַת בָּבוֹן
לְקִשְׁוִי מִמִּי שְׁעַל. דְּהַעַת מִפְּקֵד, יִפִּי פְּעַמִּי גְּעַל: הַעֲל הַקִּיּוֹרֵי כְּבוֹד תְּ

יִחַתִּיה, לְטַבִּי סְכֻלוֹל תַּנּוּס חִמְתָּן לְטַבִּי נַפֵּר (יִחְזַקֵּל ב'ג' י"ג) חוֹכֵלִיק נְטַכְלוֹלִים ת"י תַּנּוּךְ טַבֵּר
(עס ב'ג, כ"ד). בְּתַעֲוֵדָתָה, טַעֲוֵה שְׁנַקְרוֹת תַּעֲוֵה (יִטְיִה ט', ט"ו). לְטַעֲוֵדָה, לְהַכְסֵל וּלְטַע וּלְטַע, מִלֵּךְ
וְלֹא טַעֲוֵד קַרְסֵלִי (תַּהֲלוֹס י"ח, ל"ו). בְּהִקְרִיבֶם זֶה, טַחֲלִית הַכֵּל. רָם, קְרִיחַה לְהַקְדָּם טַחֵן הַלֵּל
כִּישִׁיבָה וּבַעֲסִידָה, ר'ל כֵּל לֹאִפְטִי עֲנִיבִיסָם. כְּלוּל, ל' כֵּלֵל. לְחִבְצֻלַת הַשְּׂרוּן, יִחַלֵּל טַחֲלֵל עַד כ'ג, ט"ו.
כְּכַפּוֹר וְתָרוּן, מִיַּחְזוֹן סְכֻמָּה.

דַּחַת, יִדְחַת דְּכַסְתָּם כְּאוֹרֵב לְשִׁמּוֹךְ, שֵׁן הַדְּכַתִּי אֵלֵי אַח כֵּל מִיַּת יִחַלֵּל (יִטְיִה י"ג, י"ח).
הֵם נְחַלְתָּךְ וְעַמָּךְ, דַּחִיס ט' כ"ט. וְקָרִיב לְרַם חוֹסֵד, יוֹס הַנְּחֻלָּה. טוֹב נַמַּח לְאֲדִירִים, אִתָּם הַקְדָּם
טַחֵן הַלֵּל טַחֵן וְהַטְיִיב אִתָּם דַּחַת לְיִשְׂרָאֵל שְׁנַקְרוֹת אֲדִירִים. טַעֲוֹת עֲשָׂרִים, טַעֲרִים נַחַת ת"ל כֵּלֵךְ הַקְדָּם
(טַחֲוֹת ל', י"ג) וְהַטָּה נַחַת אֵם הַעֲנָרִי וְטַעֲוֵה אֵם הַחֲרָטִי, וּלְטַעֲוֵה כְּכֻלוֹק טַחֲלֵל הַפִּיּוּסֵן כֵּל חֲלִיקֵי הַקְדָּם
לְטִי אֲמוֹתִיקֵן וְעַנְבִּיבִיקֵן. סְטִיכַת, מַחֲמַת טַחֲלִית הַכֵּל תַּחִי טַעֲוִיסָה וְעַד לְיִשְׂרָאֵל. חֶקְוָה לְאַחֲרֵיהֶם, ט"ו
טַחֲוֹת יִטְיִה כ"ט, י"ח.

סַפּוֹד חֲכֻסִּים, זֶה הַלֵּל רַחוּת אֲחַר מַנְקָה אִתּוֹה סַחֵן הַטַּפּוֹדֵר הַקְדָּרוֹתָה, וְלֹאִנֵּךְ אַטְדֵר קַחֲטָה זֶה
אֲטַפּוֹד לֹא טַחֲמַת עֲלֵנוּ טַפּוֹדוֹ חֵלֵל ט"ס סַפּוֹד אִיסֵדוֹ הַחֲכֻסִּים ז'ל.

זֶה סַחֵן, זֶה טַעֲוֵה אֲנַחֲלַת אִתָּה הַטַּחֲלֵם. זַמְנַת, לְהַעֲלֵל, לְהַכְסֵלוֹת. גְּדַחַת, כַּחַח. לְטַעֲוִי טַחֵן
שְׁעַל, לְטַעֲוֵה רַחֵב אִיסָה טַחֵן טַחִיסִים. וְהַכֵּל טַחֵן אֵטֵל טַחֵן טִי טַחֵן בַּעֲטֵלוֹ טִיס (יִטְיִה ט' י"ג). רַחֲמַת
לְטַחֵן. יִפִּי פְּעַמִּי גְּעַל, יִחַלֵּל טַחֲלֵל עַד ז', כ'ל. כְּכַפּוֹר רַעַ, כְּטַד הַטָּס ית' אֲנַחֲסֵד ט זֶה דַּחִי חוֹס רַחֵ

בבעל. וזה ללא זה פצחו בבעל. ונחו בחרון אף לנגף וגעל. כל בעדם
 חבר והצרי תעל: מדה משאם הגד לו שאות. ישרם להליץ הלוי ראש
 לשאת. מ' כפרם פין תת לאמים משאת. לנטלם לנשאם בכי תשא את:
 ראשי על כל ראש נשאית. גוי על גפי מרמי קרת התנשאית.
 ואתה על כל פושע בסית. בגין צל ימינה לגונגי התנשאית: ברוד
 אתה יי קען אברהם:

אתה נבור וכו' עד להחיות טחים.

מעתיק פלוסיום צר ובורא רוח. ממידד ומשקל גול עם רוח. נגף
 לכל זיק לנדבאי רוח. נובכתם תת פדיון לכל רוח: שריג יד שעיר טרם
 עמד. סקרת פי למוקש ולצנין יעמד. עצת זה לזה ששמע במעמד. עתה
 שקלים מראש חדש ללמד: פרשה זאת להגות בקין זה. פלסיה להקדים
 לפלם צר ובזה. מ' צורת מטבע פחו אבי חזה. צה צור לציר בן תת
 מתן זה:

שמו משתף בעם לו עמותים. ועליו פלהיום הם מוכתים. מ' יעיר

(אד ה' ט"ז). כבעל, בעל. וזה ללא זה פצחו, אטרו זה חלהיך (כתמים ט', יח) לעל זה לא
 זה ר' ל' דבר. ונחו, נעשו. בחרון אף אל הקנה. ובעל, כיון, טל' ולא בעלתי (ויקרא כ"ז, ט"ד).
 חל, המפלל, מל' ויחל טסה, חבר, אחד משמותיו של עשה רבנו, ע"פ טבלה דף י"ג. והצרי תעל,
 אהם ל' רשעה, כמו עלי גלעד וקחי לרי, הרבית רפואות מעלה חין לך (דמיוס ט"ו, י"ח), והטעם,
 עשה רבו נתפלתו הניח לרי ורפואה למחלתם. שאות, איסטול את מרחם ונשאם. ישראל להליץ חלוי
 רוח לשאת, פירוש, יהיה להם לטלן יוצר בדי איסטול להם הקנה את מוכס ונכנס אצל כוז
 פליח רש, כי מוכס ט"ז טלחנו שהוא התלייה כמו בעון מעור והוקע חותם (סוף ס' טלך). וטלת
 לטל מעין מושא עון. פין, אטר הקנה. בכי תשא את, פרה שקלים בשמות ל' י"ב

גוי על 24 פפי טרוסי קרת התנשאית, בן הוא כב"י ועיקר טפ"ה טפ"ה ט', ג'. אהבה על כל
 שיע בסית. טפ"ה טפ"ה י', י"ב בגין, כגיל ונעטר כל' חז"ל, והכוונה נעטר האטת היוצאים בכל
 שיק המבאח לגון נעדי ולהגילני טן הרעה.

מעתיק פלוסיום, מעתיק הדים, ויקראו פלוסיום ט"ג וקל כפלים הדים (יטעיה פ' י"ז) שהם שקלים
 ופחונים. צר, יולר. גול, טיס. נובכתם, דעת להם, טל' כיט אפמים (יטעיה כ"ז, י"ט). לכל רוח,
 לכל נש. שריג יד שעיר, זה הין זילת מעטלק בנו של עשו היוצב נהר אעיה. סקרת, ראיה, כמו
 בן נסקרין כסקיה אחת (ראש השנה דף י"ח) וכן עין אפמו תרנושו טינח סקרתה (פירוש כ"ו, ט').
 והצנין, לקח טכאיה. עצת, יעלת. זה רוח שמע בסעמד. ר"ל כוית טלות האקלים נטעמד כל קהל
 ישראל. יט"ח עצת בכך לזה שמע בסעמד. עתה, ל' הבנה. בקק, כוסן. פלסיה, שקלי ישראל. לשלם
 יד ובה, לשקלי כסף הין הרצע, וט"פ טבלה י"ג, ט"ז גלוי וידוע לפני מי אטטר והיה העולם
 אטיר הין לשקול שקלים על ישראל למיבך הקדים שקליטן לשקליה. לציר, לשלית, הוא טטה.

שמו משתף, גם בקרובות נ' של מכות נפישו ארזון ננקיון אטר הקליר, אטך מטחף בטטו", וכן
 אד כטיטן נסליחה המתחלת אל כאפך אלוטרים בני אטכנו בער"ה, תגדיל אטך הטחף בטטו", גם נכטילה
 יח כמר יד כטיטן, י"ה אטך בנו יערנ", והוא ע"פ המדרש נעמד רנה ס' כ' כין ארטה נלעט הדיך
 טטורים ישראל הטכות הקלות אטר מי יוכל לקלל את חלה אטטורים טלחיו וטטו טאוחף כהן א'
 כ' אלוטו טטו עכ"ל, ונעמד תנחומה ס' קדושים, ישראל נקראו בטטו אל הקנה כל זס תכז אהי
 למקום כרך הוא טהס קלח את ישראל וכו', ונעמד רנה ס' ה' לטטן אטי ארזון אטי אלו ישראל
 איד הקדוש כרך הוא טטו עליהם וט"ח טטו כטטס, ישראל עכ"ל, ויהיה גם פירוש ר"י נעמד
 כ"ו, ה'. עמותים, טחוכרים ומחוכקים, מענין איה נעמיתו (ויקרא י"ח, י"ח). הם טטוחים, טפ"ה

וַיִּחְשׁוּף וַיִּרְעַע וַיֵּד מִמֹּתָיִם. בְּזוֹל גָּטְפִי לָקַשׁ לְהַחֲזִית מֹתָיִם: בְּרוּךְ אַתָּה יי
מִתְחַה חַמְטָיִם:

קְצוּבָה הִיא זֹאת לְשׁוּעִים וְקָלִים. קְצִינִים וְרָשִׁים יַחַד בָּהּ שְׁקוּלִים.
קְצִין לְבַל יַעַז מִל מִקְהָלִים. קָרָא לְזֹמֵר הוֹנִי פְרַעְנֵי מַעֲקוּלִים: רַב עִם
אֲשֶׁר לֹא יִסְפֵּר. רַב עִם צַעִיר מַעֲשָׂרִים לְהַסְפֵּר. רֵאיוּם לְעֵנֶשׁ וְזָהָר בְּסֵדֶר
לְהַתְפִּיר. רָשַׁע וְכָל־פֶּשַׁע לְכַפֵּר וּלְהַפִּיר: שְׁעוּרִים בָּזָה שְׁעוּר בְּמִסְקָד לְהַגְבִּיר.
שְׁתִּילְמוּ לְגִשְׁיָאֵת רֵאשׁ אֹתָם לְהַגְבִּיר: ח' שְׁקָלֵי כֶסֶף בְּפִוְרִים כְּפָרֶם לְהַדְבִּיר.
שְׁמִוּרִים לְזָבְרוֹן תַּת כָּל־חַעֲבֵר:

תִּמְדוּ מֵאוּ כְּלֵיעֵבֶת קְדוּשִׁים. תִּרוּם בְּשִׁלְשָׁה פְרָקִים תְּרוּמַת קְדוּשִׁים.
ח' תְּכֻנָּה לְבִדָּק תְּבִית וְכָל־אֲשׁוּם. תַּח בְּיַד הַכֹּהֲנִים בְּכֶסֶף הַקְּדוּשִׁים:
תִּסָּן כְּאֵין פִּיד טִיט רַפְשִׁט. תַּכִּיט בְּרַכְיֵנוּ וְעוֹד בְּל־תְּכַפִּישֵׁנוּ.
ח' תִּקְרָא דְרוֹר כְּמֵאוּ בּוּ לְהַתְפִּישֵׁנוּ. תַּח הַמִּזֵּן לְאִפּוּים תַּחַת גַּפְשֵׁנוּ:
תִּזְבֹּר לְהַעֲלוֹת גִּשְׁוֵאֵי רַחֵם מְדַכְּיִם. תִּמּוּכִים נְזוּרִים בְּחוּד טוֹב עֲדָיִם:
ח' תִּקְרָא עוֹ אֲדָרָקָה עַל יָם. תִּזְבֹּר לְעַם מִסְפָּרֶם כְּחוּל תִּיָּם:

יְמִלְךָ יי לְעוֹלָם אֱלֹהֶיךָ צִיּוֹן לְדוֹד וְדוֹד הַקְּלִיָּה:
וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהַלְלוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל נָא:

מִי יוֹכַל לְשַׁעַר כְּל־הַפְּקוּדִים. אֲשֶׁר בְּחֶבֶל וּבְחֶלְשׁ לֹא גַפְקוּדִים. בְּרִית
בְּרוּתָהּ לְמֵו מֵאוּ בְּפִקּוּדִים. לְבַל יִחַסֵּר הַמִּזְוֵג מִחֶמֶשׁ פְּקוּדִים. וְאִם בְּתֵקָה
יִכְנַס יִשְׁרְדוּ קִפְקוּדִים. לֹא יִמְעַטוּ מִשְׁעֵשִׁים רַבּוֹא מִנְּקוּדִים. וְאִם לְנִגְיָה

תְּהִלִּים מִי, כִּי. וַיִּד מִסְתִּים, עֲשֵׂה אֵם יִז, יִד, כּוֹל, כְּמִיּוֹת, מִל' מֵו כִּד כּוֹלִים. לְקַשׁ, ל' מִלְקוֹת.
לְשׁוּעִים וְקָלִים, לְעִזִּים וְעִנִּים. לְאִוְטִים ל' לֹחַ נִבְר שׁוֹע לְפָנֵי דֹל (אִיוֹב לִד, י"ט). רַעֲיִי מִתְּנִי
נִטִּין כִּלְל עֲשֵׂה אִיוֹב לִג, כִּד. מַעֲקוּלִים, מִמְכּוּבֹל. אֲשֶׁר לֹא יוֹסֵפֵר, הַאֲעֵ ב', ח'. וְזָהָר, ל' מִזְהָרָה.
סוֹ וְזִדְרָה, נִלְשָׁן חֲכָמוֹ מִתְּנִי. לְהַתְפִּיר, לְהַתְפִּיר. נִסְדֵּר הַמִּתְנִים מִחֲלִית הַסֶּקֶל, מַעֲנִין וַיִּתְחַד מִלֵּט
תַּחַת (נִלְשָׁתָה נ', ו'). בְּמִסְקָד לְרַעֲבֵר, הַזְעֵתָה לֵהֵם אֲעִנָּה וַיִּגְדְּלוּ הַגַּם כְּנִיָּהם יוֹחֲכוּ עוֹד עִטֵּם לְהַבִּיחַ
רַחֵם מִתְנִים הַסֶּקֶל. יוֹדְבֵר, לְכִנִּיָּה לְהַם כְּמִדָּה.

חֲסוּר, מִלְשׁוֹן חֲסִיד. תִּרוּם כְּשִׁלְשָׁה פְרָקִים, עֲבוּלָה כְּפִיוֹע לְהַפְסִיקָה שְׁנִיָּה.
כֹּאֵן, נַעֲמֵל. פִּיד, ל' אֲבַ כֵּשׁ אִיוֹב ל', כִּד. חַכְמִישֵׁנוּ, מִל' הַכְּפִישֵׁנוּ נִלְמַר (אִיוֹב ג', ט"ז).
חַח הַסָּן לְאִיָּטִים, עֲשֵׂה סְעִיָּה סִג, ד'.

נִשְׁוֵאֵי רַחֵם, כִּדְלֵל עֲשֵׂה יַעֲבִיב מִי, ג'. נְזוּרִים, ל' נִזַּר וְכַתֵּר. חֶקֶף עוֹ, רִל אִירָה מִסְלָה.
אֲדָרָקָה, מִחֻן, מִל' נִלְדִי נַבֵּן.

יִסְלַךְ ח', תְּהִלִּים קְטִיָּה, י'. מִאוֹת קְדוּשָׁה, אֵם כִּב, ד'.
כְּחֹבֵל, מִדָּה. וּבְחֶלְשׁ, מִגֵּל מִל' חוֹלַשׁ עַל גַּחַם (סְמִיָּה יִד, י"ב). וְכִלְקוּט אֲעִיָּת רַחֵם רַחֵם
לְרַעֲבֵי אֲעִיָּת נִקְרָאוּ לְגַבֵּל, חֶלֶשׁ מִיךְ גִּבֵּל חֶבֶל. בְּפִקּוּדִים, כְּתוּבָה. לְבַל יִחַסֵּר רַחֲמוֹ, ל' אִד, ו', ג'.
וְזֵה כְּמִטֵּם, ח' יוֹסֵפֵר סִרְלֵל עֲטִמְדִים אֲעִנָּה נִמְדָּה. מִחֶמֶשׁ פְּקוּדִים, סִפֵּר רַעֲיִי אֵל תּוֹרָה נִקְרָא
כִּי מִל אֵם תַּחֲלֵתוּ מַעֲנִין הַמְּקוּדִים כִּיחַע. חֵם כְּחֻרֹן וְכַנַּס, עֲשֵׂה מִכְּמוּכֵי סְעִיָּה ל', י'. וְאִם יִסְתְּרֵם
מִכְּמוּכֵים, מִלְשׁוֹן תְּחִיָּה, רִל נִקְרָאת הַמִּטִּין אֵל אִיָּם רַחֵם לֹחַ מַטְטֵט חֵלֵל תְּסִיד כְּמִסְפָּר מִזְבוֹן נִמְכָּלָה.

קרובות לפרשת שקלים

י' אל נא. לעולם תערץ. ולעולם תקדש. ולעולמי עולמים. תמלך
ותתנשא. האל מלך. נורא מרום וקדוש. כי אתה הוא מלך מלכי
המלכים. מלכותו נצח. נוראותיו שידו. ספרו עוז. פארוהו צבאו.
קדשו רוממוהו. רן שיר ושבח. תקף תהלות תפארתו:

יוז עד אשא ראש. כמו מראש. להקדיש לקדוש:

יוז עד במאזני צדק. יכריעני לצדק. נורא וקדוש:

אלה אברה ארת אשר נעשה. בהיותי במח ושקט בנכח ונשא.
געלתי בעבר שקלי איד אשא: די שקלי עד לא שקלתי. הגם למס עב
היום שקלתי. ובחטא עול שקל לרשע נשקלתי: וזו ללא תתי לשבני
בגילה. תבתי לתשלום דרכמון לעולי גולה. טבעו גם הם והערמתי
בעלה: ישר שלש קפות משלשות סאים. כנוסות למקח שי מראים
ושיים. לקדו ואין עד בצעי נשאים: מדת שופרות תקלין תדתיקן ושתיקן.
נדבות אשר גם היו מעתיקן. סרו בפיה מני והדברים שתיקן: עצם המן
היג ושומף בנהר. פור ונותרתי בתוך בראש הדר. צדק מלוגי שער
בתל הר: קן צפור קרא למרום הרים. ראש נשואיה במאזני הדרים.
שקעה ושמנה עליהם לראש הרים:

אל נא לעולם תערץ וכו', זה הוא כעין קדושת כעריבך ונקדישך וגו', כי טעמי שאלתיכם
בקרבת ולא נשים עוד לומר הקדושה לכן שאלתיכם בזה אל נא לשלם וגו' בטקוטה, וע"כ ים לעמוד
במזרח המון אל תה. פארוהו כג"ל ס"א נקטן כל' טו.

עד אשא, הוא דטק עם סוף סיוט הקדוש, ר"ל אנה תפלתנו באלו פרים עד שתגלנו ונא
לרום את ראשו כמו טקדס ומכל להקדישן ע"י הקרבתו, ועד כי תכריענו לזכות בטלוגי נדק, ועל דרך
זה ספר טעם כלמי חמד.

בבון תשא, נה"ט ע"ה ישיה כ', ב'. געלתי בעבר, ר"ל כשורתי בגלות ככל עברי החר.
וי סמכתי, חזנתי טענות אעברתי. די שקלי, אשור שקלי בעבר שלל שקלתי אותם כדפי נתיב
כדלתי בעבר זאת לך אני היסם למחע שקלים למס. עול שקל, אעשיתי עול נטדה ומטקל, וזו,
טענות השקל. לשבני בגילה, כאשר אכנתי ויחנתי בטחתי. לעולי גולה, ראה נורת ב', ס"ב. וס"ב.
טבעו גם הם, גם הדלעטוים כלו וחטו, שנתרע בית אני. ונשורתי כן נקד הטגיה בכ"י ובג"ל. וסחא,
כאלתי טעום ועדיה ומגולה. ישר שלש קפות, שקלים מרק ג' טאנה ב'. חוטא דף ס"ב. ונבלה דף
ב"א ע"ב. וראה לקטן כפיוט הספקס רלואנה. למקח שי מראים ושיים, לקחת ולקחת מהם קרננת
פריס ובכנים. בעעי, אינם טכפדים עוד על עון נלע ישראל. מרת שופרות וכו', שקלים מרק ו' טאנה
ס' חוטא נ"ס ע"ב. בעתיקת, על' הון עתק (משלי ח', י"ח). סרו כמה סני, כמה אגיס ענה אה
טעמי ונבלו האופרות ונדטתם. והעברים עתיקת, סירוז, דבר יחע הוא זה אלון לי עוד דעדים הללג
ואפו ספייסן כל' זכ"א ד', ב"ב. עצם רמון חונג, לאון א העתיקת ר"י כפיתא לתהלים ס"ב
ס' קרי. ככ"י סנה קריס'י. כחרו, כנס (ישעיה ל' י'). צדק מלוגי, נה"ט. שערר, פרה, ב'
אנה ובערות (ישעיה ס', ל'). קן צפור קרא, קדל את ישראל אנטאל לכסור נודד לאון לקט. למס
הרים, לטב"ב. שבעה ושבעה וכו' חטו על טיבה ס', ד' והקטנו עליה שבעה רושים ושבעה נתי
לדס. וננו כפוכה כ"ב, ב'. ואלה הן אכנה רושים, דוד טלמטג, חרם זה טענלח כייטי, אעדיס עק
עצם טענלג, וטאנה כפוכי חרם הן יי ואלול ומאלל עמוס למניה חוקיס טכית חלוב. וסיק גם
כערוס אני אל אחר ח', ב' אעניא עוד ז' חסידי טולס ח' חטת הטולס.

ס ל ו ק .

ו' וּבָבֶן לָךְ תַּעֲלֶה קִדְשָׁה כִּי אַתָּה קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וּמוֹשִׁיעַ:

אז ראיה וספרת והבנת וחקרת. ומדרת ושקלת ובלת ואמדת
ועברת. ופקדת וחשבת וסבמת ומנחת וספרת. וקצבת ותרצת וגזרת
וטפת ושערת. והפטת והבנת והשבלת ושרת וסקרת. וכתבת ותרמת
ותקת וצינת ורתת. ולמדת והודעת וחיתת והזרת וגזרת. וצינת וקראת
ועזרת ודברת ואמרת. כל מנין ומפקד וחשבון ומספריו. כל משקל וקלס
וכיס וגזריו. כל ביל לח ויבש ומשוריו. כל קו וקצב ומדר ושעוריו: היך
לדקדק חשבון לכל דבר. לבל יגלם חשבון וישטף ויעבר: מתחיל במדידה
בחמש מאות שנה. עד שהוא מבקו באצבע הקמנה: היך יום הוא
בעשר פרסה. וארבעת מיל היא כל פרסה: ומדת המיל שבקעה וקמנה
רם. ובשלושים קנים הוא קצב הרים: ושעור הקנה שש אמות הרת.
וקראמה מודדת שליש בורת. והורת מותחת עד שנים בסיט. וארבע
אצבעות הוא המספח והסיט: וכמו נתנה מדה למדידת הארץ. בן נתן ביל
לתלות הארץ: מתחיל ממאה וששים ושש שנה. עד שהוא מבקו
בשנות אצבע קמנה: זה הים הגדול בשליש יושב. במאה וששים ושש
תוד מתחשב. ועמקו בעשרים וארבעה למתח סוף. וסוף בשבעים ושנים
לעגל גידון. וגידון מכפיל ששים במדת פרת. והפרת תקפו כנגד שני
הגדות. ושני הגדות מעדיפים בארך הירדן. והירדן מרחיב המשה

אז ראיה וספרת מן נקוד כד"י ומל"ל כי הוא עשה חיוכ ב"ת, כ"ז או חלה ויפגרה הכינה גם מקרה,
הוא גם נפיה רז"י. וכלת ל' עדה, כמו וכל בשליש עמר הדרך (יטוים ט', י"ג). ואמרת, ל' שיעור ולויד
התן וסבמת, ל' תסטן ותוכן, ותוכן לננים ת"ל וסבוס (טעות ח', י"ח). וקצבת, ערכת, טל' עדה לתת וקצב
לד' (ט"ו ו', כ"ב). ותרצת, ל' נידוד כמו ט"ו ב', ט'. ושרת וסקרת, שניסס ל' חלית. ותרצת, טל' תחת
ב' טעות (טעות ל"ב ע"ז). וכיס, ר"ל חכמי הטקל אשר נתונים בים. וגזריו, חלקי הטקל. כיל, טדס.
כום, טל' יס כנולס. וישטף ויעבר, טל' וטל בול וטף ושבר (דניאל י"א, י') ה"ל טל' יחסר
טעות גם לל' יעדף. מתחיל במדידה, טפ' חלים נחלק הנקרת גטרות ס' כתב ח"ל טלס סס טעות
טתי יחולל, אצבע הוא רוחב הגדול ר"ל טלנבע הגדול טכיד, טפת הוא טעור ד' טלנעות מיתנס, טר
הל טט טני טפחים, אמה כטותה טיל טלס ארות ר"ל טט טפחים, קנה טעור טט טעות ורת, ריס
לסט טלסט קיס, טיל טדתו טטטה וטחנה ריס, פרסה טעור ד' טלן, דרך יום הוא טהלך חוט
טטט ר"ל טטר טרסות עב"ל. טחטש טיאות טנת, טטודס כוון ט' טדת טעולס, טטו דטקן יטוט טל
טלס טהלך ט"ק טנה, טלסט יס טלסט נידטר טלסט יטוט, וטטה טלסטו קט"ו טנה ט' טדטים. הוא קטב
הרים, טיין טיחז רז"י ליוטט דף ט"ו, ע"ל גם טערוך טרך הים. עד שנים בסיט, טיט הוא טטט, טפוטט,
טיין טיין טיך טט וטוטטט טרונין כ"ל, ט' נד"ה טחד טטלט. זה הים הגדול בשליש יושב, טדתו
טטט ריב טעולס טטוט טלסט אשר הוא קט"ו טנה וט' חדטים, וזה טטטר טטטה וטטים וטט טעור, ר"ל
הד ט' חדטים. וחרזו דוטטה לו טכילים הטוטטות לתניטה י"ג טתוך יולד טיטר טד' כניטן ח"ל, זה טיס
טלס טלבו טטטה וטטים וטט ועוד טיטוט". בשבעים ושנים לעגל גידון, טב"י נולס בעטרים ושנים
טעגל גיטון. והפרת תקפו כנגד שני הגדות, טיטון וחקל. וטיין טוטטות כטרות ל"ב, ט'.

כלוק לפרשת שקלים

ביום הובול. ויום הובול באה וְחַמְשִׁים מִקְוֹאוֹת. וּמִדַּת הַמִּקְוָה כְּשֵׁנֵי חֲמֵרִים
 בְּיָבֶשׁ. וְשַׁעַר כָּל־חֶמֶר כְּשֵׁנֵי לְתָכִים. וְכָל־לֶתֶךְ יָכִיל חֲמֵשׁ אִיפוֹת. וְכָל־
 אִיפָה עוֹשֶׂה עֶשְׂרֵה עֶמְרִים. וְכָל־עֶמֶר שִׁבְעַת רִבְעֵי וְכֹלָה. וְהַכֹּלָה אֶחָד
 מִמֵּאָה וְעוֹד בְּסֵאֵה. וּסְאֵת יָבֵשׁ חֲסֵרָה שְׁלִישׁ בָּלַח. וּסְאֵת הַלֹּחַ אֶחָד
 מִשְׁלֹשָׁה בִּבֵּת. וְכֹל־בֵּת מִחֻזְקַת שְׁשֶׁה בְּהִין. וְהַהִין כָּלוּ שְׁנַיִם עֶשְׂרֵי לוֹ
 וְעוֹד. הַלֵּג מִתְחַלֵּק לְאַרְבַּעַת רִבְעִים. וְרִבְעֵי מִיָּכֵן לְרִבְעֵי כּוֹס יִשְׁעוֹת.
 וְהַכּוֹס סוֹבֵב אֶצְבָּעִים עַל אֶצְבָּעִים. וְעַל גְּבֵה חֲסֵר שְׁתוֹת מֵאֶצְבָּעִים: וְכִמוֹ
 גִּתָּן כֵּיל לְהַלְדוֹת הָאָרֶץ. בֵּן גִּתָּן קָז לִיְמֵי הָאָרֶץ: מִתְחִיל לְמִנּוֹת מִשְׁשַׁת
 אֶלְפֵי עָרֶץ. עַד שֶׁהוּא מְכַלָּה בְּרַגְעֵי אָרֶץ: כִּי הָעוֹלָם כָּלוּ שְׁשַׁת אֲלָפִים.
 עוֹשִׂים הַמִּלְשָׁה וְשֵׁנֵי יָדַיִם מִתְחַזְזוֹת. וּמִבְּנֵי הַפְּחֻזוֹר בְּעֹשְׂרִים וְשְׁנַיִם יִבְלוֹת.
 וְשִׁנְרַת הַיּוֹבֵל שִׁבְעֵי שְׁבַתוֹת שְׁנַיִם. וְשְׁבַתוֹת הַשְּׁנַיִם בְּעֹשְׂרִים וְשִׁמְנֵה
 תְּקוּפוֹת. וְיָמוֹת הַתְּקוּפָה תִּשְׁעִים וְאַחַד יוֹם וְשְׁלִישׁ. וְעוֹנוֹת הַיּוֹם חֲמֵשׁ
 מֵאוֹת וְשִׁבְעִים וְשִׁשׁ. וְרַגְעֵי הָעוֹנָה בְּעוֹנוֹת כָּל־הַיּוֹם. וְהַמְרַקֵּב מִחֶלֶק
 הָרַגַע לְכַפֵּה רִבְעִים: וְכִמוֹ גִּתָּן חֲשֹׁבֹן עַל כָּל. בֵּן גִּתָּן מִשְׁקָל וְפָלֶס לְכָל.
 מִתְחִיל מִכְּבֵר עַד פְּרוּמָה קְסוּמָה: כִּכָּר הַגָּדוֹל כְּגֹדֶל שְׁנֵי מָנֵה. וְהַפְּעֵה
 עוֹלָה עַד שְׁשִׁים שֶׁקֶל. וְהַשֶּׁקֶל מִתְחַשֵּׁב בְּעֹשְׂרִים וְחֲמֵשׁ סָלַע. וְהַסָּלַע
 תִּצִּיז בְּקַע וְרִבְעֵי זֶה. וְהַזֹּה מִתְחַלֵּק לְפָלֵג וְחֲמֵשׁ מָעָה. נִמְצָא הַזֹּה חֲמֵשׁ
 מָעוֹת בְּכֶסֶף. וְהַפְּעֵה שְׁתֵּי פוּנְדִיּוֹנוֹת בְּאֶסֶר דָּת. וְהָאֶסֶר עוֹלָה עַד שְׁמֵנֵה

יום הובול, כיש שבעה אלטה הסלך (ט"ז ז' ב"ג). חסר, כוזה כוה, וחלוי כוזה כוזה לתך, ודלס כוזהקל טח
 ט"ז. וכל עומר, טין טרוך טוך ככר וערך קב. והרין כלו שנים עשר לוג ועוד, רלכ טכחות פ"ט, ט"ז.
 לרבע כוס ישועות, ללרבע כוסות כלל פסת טסטמדיס עליהם יאושות הכס ית', ועיין חוספה טסחיס
 ק"ט, ט"ז כ"כ רביעית של טוכ. טטטוח אלשי ערין, טטח חלפוס טנה הוי עלמל (טנהדין כ"ז).
 שבע שבתות שנים, טנע טעמיס טנע טניס. בעשורים וטטנה תקופות, כו ככל טנע ד' תקופות.
 ועונות היום חמס מאות וטכעיס וטש, הוה ע"ט הווספתח רלש טס' טככות, טוכה חחת טן כ"ד לטכ.
 וטנח חחת טן כ"ד לטנכ, וטנע חחת טן כ"ד טטח טכ"ל ולפי זכ טוכות היום כן תקע"ז [וטנע חחת
 טטט' ט"ז ד' ט"ז וטככות ד' ו' ט"ז וטככות חככ ד' ע"ד טטטוק לטק לטכ, וכטנה רנכ חחת טטח
 רלח וכו' ככר טניסו ר"ח טס' טכר ט' חל"ג חל"ל חחד מרטח וטלשח חלפוס וטטנה טלח וטטח
 חלחנ]. חטנכ טווספתח טוככות טתגדות לטס' ט"ז ד' ע"ה ט"ז כטכ כוזה טוכה חטל ר' חתך ח
 יום חו לילה, וטטלח כו טוכנה חוה י"כ טעות וע"ב, וטלניו לר"ל טככות טקוטות חקלח טעה לטלך
 חחד טן כ"ד חלקי חוס וטלילה טחלקס חוס כלחף חלילה לכ"ד חלקיס וטננו לחוס י"כ טעות, חטן חטח
 טככות חטלס טוכוד ר' כו טלח יטכ חס טוכיס שלשיס וטש טעות, וטלח טוכ טככות לטכ טח
 חלקס חטכות חזר לטס חוס וטלילה יחד חטנ טוכיס חלח י"כ טעות, וכן טנכ טככלייס לטלך חוס
 וטלילה יחד ל"כ טעות ועוד חוס קודחיס חטכח לטלך י"כ טן כ"ד טעות חוס טעה ככלית. וטך
 ט"ח חטנ' חלק ח' טטן ק"ג חלק ג' ט' רט"ז נס טטטרו יטין טטטנה טטלטר חטן ח"ז ד' כ"ג.
 ע"ב ער פרוטה קטנה, טלחנה חוה טקטנה טכל טרני טטטעות, טיין קודחין ד' י"ג ח' וטטעה טח
 פוטריטוח וכו', כו לטטן דט' חטטון יטכ טה טך טטטטעות כטו טכיו טככות כוין כט ח' לט
 טטח חטך טטך ככר וערך קב ט"ט חווספתח דנכח טכח, וכן חלכ: פרטכ, חטכ, פונדיון, טטח
 דטכ [וטקלס נכ חו], חקל [וטקלס נכ סלע], טכח [וטקלס נכ לטלח], ככר, וטכח ח' פרוטה טס ח' לט

פחותה. נמצא הבקע בארבע מאות פרוטות. והם בכתב תרומות. ובקפה
 מפרטות: ועד מקום שאנש יכול למנות. גמסר לו למדוד וגם למנות:
 לפי כוח ולפי מעוט חילו. הקצב לו מעוט הין שקלו: ולפי שקלו בן יהי
 הללו. גדול ארזגינו ורב בנח חילו. על בן אחיל לו: פי מדתו ושקלו לפי
 גדלו. בלאוצרות שלג ורחת פלם במשקלו. ומי בראשית מדד בשעלו.
 ושמי חם תקן זרתו מלא. וכלהררי קדם באצבעו שקלו. ובקעות עלם
 המד ברוד אגדלו. גיא וכלשפרה בצרדה הקילו. לחלל תגין מופנה
 תקן לו: נמצאת כלמדת יצירת עולמו. במקלוא פסת יד היא רשומי.
 וקמיע גד גבור בנרוע חותמו. ואין לקצוב רב מחקרי תעצומו. אשר
 מדד וקצב ושער במקומו. על כלמדת בקסאו והדומו: מדת פת מלך בבל
 שעלה. בארך ברחב בעמק בגבה מתעלה. פי יש קץ לכלתקלה. ואמרה
 ותבה לעד לא קלה: מדת עולם במקלא פסת יד. ומדתה נתונה בימין
 ורוע יד: מדת עולם במחרת ועד אגדל. ומדתה בקו אשר מאד גדל:
 מדת עולם נמדדת בשליש אמה. ומדתה עולה ונוסבת באלפים אמה.
 במראה המדה אשר ציד ראה. מעלה עשרים על עשר אמה. עשה
 ארבעים על עשרים ושמונה מאות אמה^א. וכלהעולם כלו בשליש אמה:
 נמצאת דת במדותיה רחבה וארכה. אלפים וארבע מאות בעולם מאריכה:
 והיא נחנה לעולם מרפא וארוכה. ובימונה קוצבת כל ימי ארכה.

^א י"ג עשה ארבעים על עשרים אמה. ארבעים טעמים ששקלים שמונה מאות אמה.

זהו כ' חסרון סט סוכרין אחד, כ' סוכריות סן טעה אחת, ו' טעות סן דינר אחד, ד' חסרון סט
 קל אחד סוכרין גם סלע, כ"ב שקלים הס טעה או ליטרא אחת (litra, mina) ואסס טעה סן כמד
 אחד. סן כמד של קודש סיה בפול נעשה עד אחי שקל של קודש סיה ערכו כשקל שלם של חולין. וסנה
 מתיין אחד כמד הגדול מונשו ג"כ על כמד של הקדש חן סוף הבדיל הסלע סן כשקל וע"כ סינו
 סמסס עם דעת ספרון רק סן סלע ולטטה וסן סלע ולטטה חילק ערכן של טענות כחוק אחד
 אחד כ' כשקל י"ט כ"ב סלעים וסנה ס' שקלים וככמד כ' סנה, וכל זה פס סן כמד
 ס טעה סן סלע וסן שקל כ' מינים סמדיים, וספרון טעה סן חן טענה אחת ככני סטות וככו סטות
 סטות סוכון ט"ב סתנוס אחתם שקל סלע וס"ב סלע סוף סס חרשית של שקל. ורביע סן, ר"ל רביע
 של סלע סוף סן. כסטר דת, פירוש גם כסטר כן דת, ר"ל ככו סהטעה כ' סוכריות כן סוכרין כ'
 ספרון סארבע סטות, ר"ל קרנ לחרנע סטות ולפו חוקף כ' נקט סוף סט"ד סרשות. גדול ארזגינו,
 סלס קט"ו, כ'. מדד בשעלו וכו', טע"ה ישייה ס', י"ב גיא וכל עשרה, טיין תוססת סריון כ"א,
 ס' וסוף י"ב, כ'. וסנחות ל"ב, כ'. לחולל תגין, לטכות סת סרעה. סדה כח סלך, ר"ל סדה
 סדה סנקלות סנו של סקנ"כ סיה סעולה על סכל וסיה סרחה סני חרן וסנה סני יס (סיה י"א,
 ס' וכו' סלע דוד לכל סכלה רחתי קן רחנה סלסון סלך (תלים קי"ט). וסוכסת, סקיפה. סיר
 ס. בסרחה רחבה וסרכה, ככ"י גורם ססרחה רחבה וסרקה. וטיין תוססת סס סריון.
 ססטה קצבה כל יס ארבה, עכ"ס חוק יסיס מיטינה כסעלנה עכר וככר (סל"י ג', ס"ו).

סלוק לפרשת שקלים

ובשומאלה שוקלת עשר וכבוד וברכה: והיא הוריעה את כל חביון סתורות.
 והיא קצבה כל מדות ספורות. והיא פתחה את כל סגורות. והיא שקלה
 ואצרה את כל אצרות: והיא חקרה המון מפקד תהתונים. והיא נתנה
 מספר גדתי עליונים. והיא שערה קומת אלפי שנאנים. אשר זה מזה
 בקומתם משגים: יש במדת הים הגדול קומתם. ויש בחללו של עולם
 הקמתם. ויש במלא כל עולם תקומתם: יש לשתי מישות משים עולם.
 ויש למישה אחת עפים עולם. וכל אחד ואחד במהגרו געלים. ובמהצתו
 צג וחס ודומם ונאלם. עד יתן רשות מלך עולם. וחשים עד ימליכוהו
 עם עולם. ואז יפצחו לפאר אלהי עולם: ומשהם מפארים עוד לא שונים.
 כי בנהר הירגור שחים ונתנים. ועוד מנו גחצבים ומתחדשים בראשונים.
 שבה והלל ורן לאל משגנים. וכפי קשת עם כגף רגנים. זמר ושיר ועו
 ורגן מרגנים. ושרפים המעלים על כל שנאנים. שיש שיש בנפים בננים
 תנונים. ממעל ליושב ערבות בים נתונים. וליושב על כסא בחילה מנגנים.
 כצוא חן בנגונם מתנגנים. וקדם לכל צבא מעל עונים. ושלוש קדשה
 לדם ונשא נותנים. פורעים ומשתחיים המונים המונים. לנערץ בסוד
 המון גדתי עליונים. ונקדש באלפי רבבות תהתונים:

י. ככתוב על יד נביאך וקרא זה אל זה ואמר: קדוש קדוש קדוש יי צבאות
 מלא כל הארץ כבודו: י. אז בקול רעש גדול אדיר וחזק משמיעים קול מתנשאים לעטת
 שרפים לעטתם ברוך יאמרו: קדוש ברוך כבוד יי ממקומו: י. ממקומך מלכנו תופיע ותמלך
 עלינו. כי מחכים אנחנו לך: מתי תמלך בציון. בקדוה בימינו לעולם ועד תשכון: תתגדל
 ותתקדש בתוך ירושלים עירך לדר ודר ולנצח נצחים: ועינינו תראינה מלכותך כדבר האמור
 בשירי עזך על ידי דוד משיח צדקך: קדוש יי מלך יי לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה:
 י. לדר ודר נגיד גדלך ולנצח נצחים קדשתך נקדיש ושבתך אלהינו מפינו לא יבש
 לעולם ועד כי אל מלך גדול וקדוש אתה: ברוך אתה יי האל הקדוש:

ישמח משה יכו.

שנאנים, מלכבי כרת טל' רכז חלטים רעותים חלפי אנחן (תהלים ס"ח, י"ח). יש כמדת הים, פ"ט חלוק
 ל"ט ע"ב, בחי' טיה במלחך ונחיש כמדת תמידי דמרי' תרי חלפי פרסי הוו. כמלוא כל העולם כחלפי
 אל עולם עם עוני הדקיע, כדחיה' בתנויה י"ג ע"ב, מלחך אחד זכור שומד נחרן ורלשו מניע חלל החיות
 וכו'. ויש לשחי מישות, ט"ט טרבות סוף דף ד', טיכחל טחח נגריחל בטתים חליוו כארבע וכו'. וחשים,
 מתקים. עם עולם, ירשל. ופ"ט כ"ד פ' ס"ה בטעם שירחל חומרים טמע ירשל הטלחכים מתקים, וחל'ב
 תרטינה בנסיסס וחומרים נרוך כבוד ה' עטקומו וכו'. ותחלין ל"ט ע"ב חין מלכבי כרת חומרים אלה למעלה
 עד ילמדו ירשל לטעם, אל נרו יחד כובני נקד, והדר וירישו כל בני חלטים. ומשרהם משארים וכו'.
 פ"ט כ"ד פ' ט"ח ותנועה דף י"ד כל יחט ויחט נרחין מלכבי כרת עונסר דימור וחמרי אדה ותמלי, טחח'ב
 חדים לנקיים רנה חמונתך. שיש שיש כנפים, יטעה ו', ב'. בננים, ננופס. ממעל ליושב ערבות בים
 נחמים, טחח'ב אדטים שומדים טעל לו (טס). בחילה, טחח'ב. לנערץ בסוד, תהלים ס"ט, ח'.

מוסף לפרשת שקלים.

האן חוזר החפלה עד סוף עזר ומושיע ומגן, ולומר:

אֲשׁוּבֵל אֲדוּי תַּאֲוֹת בְּלִגְנֵשׁ - בְּצִלּוֹ חַמּוּדֵי שִׁבְתִּי מִצֵּא נֶפֶשׁ - בְּקִשְׁתִּי
 וְלֹא מִצֵּאתִי וּפְצֵתִי בְּמִפְשׁ - חֶמֶק עֵבֶר מִלְּהַדְרִיר לִי הַפֶּשׁ - גְּזִלְתִּי שִׁקְלִי
 מִתַּח בְּפֶר נֶפֶשׁ - טַבַּעְתִּי בְּמִי צוּל בְּטִיט וְרֶפֶשׁ: מ' אֹד פְּנִיָה עֲלֵינוּ אֲדוּן
 גְּסָה - וְשִׁקְלִי אִשָּׁא בְּבֵית גִּבּוֹן וְנִשָּׂא - וּבְצִדְקַת הַגָּה עֲרָךְ כִּי תִשָּׂא - גִּבְנֵנוּ
 בְּמִגֵּן אֵל רָם וְנִשָּׂא: בְּרוּךְ אַתָּה יי' מִגֵּן אֲבֹרָהּם:
 אַתָּה גִבּוֹר לְעוֹלָם וְכוּ' עַד לְהַחֲיוֹת מֵתִים.

הַבֶּפֶר דָּעוּ דְרָשׁוּ מֵעַל סִפְר - כְּמוֹ הוּא תְרוּת בְּאִמְרֵי שִׁפְר - הַתְּשִׁירָה
 בַּ פְּנֵי גְדֻמָּה לְעִפְר - וְיִזְכּוֹר לָהֶם זְכוּת עִפְר וְאִפְר - וְלֹא יִהְיֶה בְכֶם גְּגָה
 וְחֶפֶר - בְּתַתְּכֶם מִתֵּן זֶה לְשֵׁם בְּפֶר: מ' אֹד פְּנִיָה עֲלֵינוּ אֲדוּן גְּסָה - וְשִׁקְלִי
 אִשָּׁא בְּבֵית גִּבּוֹן וְנִשָּׂא - וּבְצִדְקַת הַגָּה עֲרָךְ כִּי תִשָּׂא - הַחֲיִינוּ בְּנִשְׁם אֵל רָם
 וְנִשָּׂא: בְּרוּךְ אַתָּה יי' מְחַיֶּה הַמֵּתִים: נַעֲרִיץ וְכוּ' עַד וְקִדַּשׁ אַתָּה.

דוּדֵי זְכָרִי לִי שִׁקְלִי עִפְרוֹן - אֲשֶׁר שִׁקְלִי אֵב בְּמִכְפַּל חֶבְרוֹן - חֶקֶר שִׁקְלִי
 יָטַם מִשְׁבִּיתֵי חֶרוֹן - וְזָכְרָה לִי עוֹד לְדוֹר אַחֲרוֹן - מַעַם חֶזֶן אֲשֶׁר אִקְרָא
 בְּרוֹן - שִׁעָה בְּמִי אֵל בְּשׁוּבֵי לְבַצְרוֹן: מ' אֹד פְּנִיָה עֲלֵינוּ אֲדוּן גְּסָה - וְשִׁקְלִי
 אִשָּׁא בְּבֵית גִּבּוֹן וְנִשָּׂא - וּבְצִדְקַת הַגָּה עֲרָךְ כִּי תִשָּׂא - וְנִקְדִּישָׁה קְדוֹשׁ אֵל רָם
 וְנִשָּׂא: בְּרוּךְ אַתָּה יי' הָאֵל הַקְּדוֹשׁ: תַּכְנֵחַ שִׁבְתִּי מִדְּמִי שִׁמְךָ וְכוּ' אַתָּה יִצְרָח מִדְּקַעַת.

לִי יִשָּׂא עַל אֲבֹרָת גִּשְׁר - כִּי יַגִּיד מַלְיָן עָלַי שִׁיחַ יִשְׂר - בְּפֶר מִשְׁעֵל
 אֲשֶׁר לִי תִשְׂר - כִּי מִלְּפָנָיו חוֹן וְכָבוֹד וְעִשְׂר - לְהַצְדִּיק אֲנִישׁ וּלְהַמְצִיא לוֹ
 בְּשֶׁר - שֶׁתִּלּוּ פְדִיוֹן לְמַצּוֹא אֲשֶׁר: מ' אֹד פְּנִיָה עֲלֵינוּ אֲדוּן גְּסָה - וְשִׁקְלִי

אשכול, תולד לאל יתכרך ע"ה ע"ה ח' י"ד אשכול הכומר דודי לי וכו' אחר על סוף הכתוב
 תנו סיוט סוף מלחמי תרווי, ולמדו תול' כצנה מ"ח, כ' אשכול הכומר וגו' מי אהב לו מכפר לי על
 מן גזר, ולפי זאת יש לתרגמו, רעד אלוהים אשכול, מלמד דודי, ל' חזר אהב ל' תחת, וכן חפשי ל'
 תחת מל' תבוי. אור פניך ע"ה תהלים ד', ו'. ובצדק רעה, יתכן למדו תחת ונלדק מוסבת למעלה,
 ל' מ' אשכול האל נלדק ותבטט לפי ההנהגה של מלך כי תחת דמיט לפי הטלחה האלה עליו
 מוסבת כי תחת. ערך הוא סדר מל' ערכתי טמטט (חיות י"ג י"ח). גם יש למדו ובצדק רעה
 מוסבת קריאת מוסבת כי תחת, כי כן השתמשו הפייטנים בתחת נלדק במקום מוסבת כמו טקדוסת
 תלמים נלדק למדת הגדול, ובצדק נפקד לתמע ותשעים, וכן במקום קדושת לב' דמוכות, קדושת כ'
 מוסבת בצדק ג' אבות, וכן במקום מוסבת הנשם, בצדק גם מלחו ארבעה בדי טים, וכן מוסבת אשכול דעי
 למקום י"ב, נלדק מוסבת לרועעני, גם מוסבת כעילה, גונננו נלדק יוצא כפוס סיום.
 החשירו, מל' תאודה (ע"ה ע', ו') והבטיח הפייטן ח"ו אל תאודה וכנה מעל מוסבת חף כי סוף
 ח"ו האל כמו ח"ו תקוטה [ועשה דוגמת מוסבת כעלי הטמטה מן תחלה מעל התחיל], וכן
 מוסבת מל' תאודה כזה עוד אם דער ולמד חשיר לקטן תחתו לי יתא. וחפר, מל' ותאודה הטמטה
 (תהלים ל"ד), ר"ל מוסבת וכלטה. לשם כפר, לכיית כפרת.
 חפר שקלי יבום, ארונה היטטי (ע"ה כ"ד, י"ח), שעתה קבל טמטי את זירי מן כללנו.
 מוסבת, לרועעני (וכריה ע', י"ב).
 שוח ישר, שיחה היטטי ר"ל הקריאה אל ע' האקלים סוף תחי לי למלך נעדר.

אִשָּׁא בְּבֵית נָכוֹן וְנִשְׂאָה. וּבְצִדְקַת הַגָּה עֶרְךָ כִּי תִשָּׂא. עֲנַגְנוּ בְּנִפְשָׁשׁ אֶל רָם
וְנִשְׂאָה: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְקַדְּשׁ הַשָּׁבֶת (וישראל וראשי תרשימים):

רצה עד כשוכך לציון ברחמים.

בְּכַרְמֵי מְלֹחַן בֵּין שְׁנֵי שָׂדֵי. אַרְבַּע מְאוֹת וַתֵּשֶׁר הַלִּיבוֹתַי שְׂדֵי. נָח
בְּשִׁכְנֵם וְגַם יֵשׁ דֵּי. וּבְכֶם וְהִדּוּם לֹא גַם שְׂדֵי. סָע וְעָרָה בְּבָצַע שְׁקָלֵי חֲשָׁדֵי.
וְנִשְׂאוּ אֶת־רִדְדֵי מֵעָלַי שׁוֹדְדֵי: ח' אֹר פְּנִיקָה עָלֵינוּ אֲדוֹן גָּסָה. וְשִׁקְלֵ אִשָּׁא
בְּבֵית נָכוֹן וְנִשְׂאָה. וּבְצִדְקַת הַגָּה עֶרְךָ כִּי תִשָּׂא. רָצַנוּ כְּשֵׁי אֶל רָם וְנִשְׂאָה:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַפּוֹחֵזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן: מוֹדִים וְגו' עַד הָאֵל יִשׁוּעַתָּנוּ וְעוֹרַתָּנוּ סִלְה:

עֵין עֵצִים הַמּוֹזֵן מִסְפָּר עֶפְרַיִם. מִי מְנַה וּפְקִיד בְּחֻלְשׁ וּפְוִרִים.
פְּקִידֵם פּוֹקֵד בְּחַמּוּשׁ סְפָרִים. וְגַם עוֹד חֲמֹשׁ בְּכָל־הַסְפָּרִים. צְחוֹת נִיב
שְׁפִתֵינוּ יִשְׁלַם פָּרִים. כִּי אִפֶּס בְּסָף שְׁקָלֵי כְּפָרִים: ח' אֹר פְּנִיקָה עָלֵינוּ אֲדוֹן
גָּסָה. וְשִׁקְלֵ אִשָּׁא בְּבֵית נָכוֹן וְנִשְׂאָה. וּבְצִדְקַת הַגָּה עֶרְךָ כִּי תִשָּׂא. וְתִיטִיב
לָנוּ בְּסוּבָה אֶל רָם וְנִשְׂאָה: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַטּוֹב שְׂמָךְ וְלָךְ נָאֵה לְהוֹחֹת:
אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וְגו' עַד כֹּכַל עַת וּבְכַל שְׁעָה בְּשִׁלּוּסָךְ:

גְּדֵי קֶשֶׁר יָדַיִם בְּרִכּוֹת לִשְׂאָה. בְּאַהֲבָה עוֹד גְּדֵי שְׁכִינָה נִתְעַלְסָה.
רָשָׁה גְּדִיּוֹתַי עַל אֶבֶן מַעֲמֹסָה. צֹאנֵנוּ עַל שִׁבְם וְחֻצָן נַעֲמֹסָה. שְׁחוֹחַ בְּנֵי
מַעֲנִיָה בְּאֵף מַעֲשָׂה. תִּלְבַּשְׁתָּ הוֹד עֲדֵי עֲדִים טְבוּסָה: ח' אֹר פְּנִיקָה עָלֵינוּ
אֲדוֹן גָּסָה. וְשִׁקְלֵ אִשָּׁא בְּבֵית נָכוֹן וְנִשְׂאָה. וּבְצִדְקַת הַגָּה עֶרְךָ כִּי תִשָּׂא.
בְּרַבְנוּ בְּשָׁלוֹם אֶל רָם וְנִשְׂאָה: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמְּבַרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשָׁלוֹם:

בכרמי מלוחן, נכה"ט. בין שני שדי, בין שני כרמי הארון עם הסדה הקנה"ה שכינתו ת"י שנה
כי בית הילאון עמד ת"י שנה בידוע. הלינותי, נתחי טלון לשכינה נכה"ט שכינתו. סע ועף, נסע
טעם וסתלק שכינתו. ונשאו את רדידי, ל' שד ה' ו'.

גדי קשור ידים, חסו על יעקב שהיו נקשרים על ידיו שורות גדיי עוים נלקחו את הכנה.
כאהב עוד גדיי וכו' אשר הארון נתעלסה לנתנו גדיי אל יעקב. ערך באהב השכינה, וסידה,
הכנה שבה יעקב טלניו היה הסנה אשר לנתנו אשר לל איש נתעלסה כאהבת הקנה"ה
ונקם סמיטן כבאן גדיי גדייתו כדי להפיל הארון על לבן גדיי. וכנהה ספרים נדפס עוד גדיי גדיי
ועשות. רעה גדייתו, עש"ט שד ה' ח'. אבן מעמסה, ידעלים (אכיה יב, ג'). וחצון, וחוה, ול' יעשה
ט"ט, כ"ב. שרחה, ל' יעשה ט', י"ד. מעשה, ל' כניסה כמו וסע עשו (יחזקאל כ"ג, ג') ועשותם רעוים
(טלחי ג', כ"ט). טבוסה, ספוקט וקאטה.

וְשָׁנָה. מִרְשִׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרֵית שָׁנָה: גִּמְסַר בְּיָדָם לְמַלְאֹת וְלַחֲסֵד
 שְׁעָמִים. לְקַבֹּעַ וְלִקְרֹחַת וְלִפְשׁוֹט וְלִעֲבֹר מִשְׁעָמִים. כִּי הִיא חֻקְמַתְכֶם
 וּבִינְתְּכֶם לְעֵינֵי הָעַמִּים: סִדְר יִסֹּד עוֹלָם לְבָרָדָה וּלְלִבְנָה. מוֹנִים אֲמוּנִים
 יוֹדְעֵי לְעֵתִים בִּינָה. תְּקוּפֹת מְנִיֶּסֶן לַחֲמָה וְשָׁנִים מִתְּשָׁרֵי לְלִבְנָה: עֶד
 פְּרָשִׁיּוֹת הוֹרֵי יְשִׁישֵׁי עֶקְרִים. שְׁתֵּים לִפְנֵי מַגְלָה וְשִׁתָּיִם לְאַחֲרֵיהֶן קוֹרִים.
 לְעֹלֹת זְבִירָתָן בְּעֵשֶׂיתָן לְעַם יְקָרִים: פּוֹתְחִים שֶׁבֶת רֵאשׁוֹנָה בְּשָׁקְלִים.
 וּבִשְׁנֵיהֶם זְכוֹר מִחַיִּת מְקַלְקָלִים. לְהַקְדִּים וּלְהַכְרִיעַ בְּקַע לְמֵאָה זוּזִים קָלִים:
 צוּי פָּרָה בְּשִׁלְיִשִׁית לְהִתְרַגֵּל. וּבְרַבִּיעֵית הַחֲדָשׁ לְהִתְחַבֵּר עִם סָגֵל. בְּרוּחַ
 קִדְשָׁה וְשִׁדְרָה לְהַגֵּל: קַבֹּעַ אֲדָר הַסְּמוּךְ לְגִיסָן. זְבִיר סָפֵן מְזֻמָּן וּמְחָסֵן.
 לְסִמּוּךְ גֵּאֲלָה לְגֵאֲלָה בְּמִצְוֹת יִתְחַסֵּן: רְאוּי לְבֹא בְּשִׁבְתָּהּ רֵאשׁ מְנִינָה.
 (וְקוֹרִים גִּיּוֹטוֹ) וּבְשִׁמּוֹנָה בּוּ בְּפִרְשֵׁת עֵגְוִנוֹ. וּמִפְּסִיקִים אַחֵר מַגְלָה יֵשׁ סָפֵנוֹ:
 שְׁנֵי הָל בּוּ מְקַדִּימִים לְשָׁעֵבֶר. וּמִפְּסִיקִים לְשִׁבְתָּהּ הַבְּאָה וְסָפֵן בּוּ יִדְבֵר.
 וְהַשְּׁלֵשׁ בְּשִׁלְשׁ רְצוּפֹת עֵגְוִנוֹ יַחֲבֵר: הָר לְבֹא בְּרַבִּיעֵי מְקַדִּימִים. וּמִפְּסִיקִים
 לְשִׁבְתָּהּ הַבְּאָה מִסֵּרֶת יָד מְסִימִים. וְהַשְּׁלֵשׁ מְשֻׁלְבוֹת זוֹ אַחֵר זוֹ מְשֻׁלְיִמִים:
 כִּדְּי בּוֹא בְּשִׁישִׁי שְׁתֵּי הַפְּסָקוֹת יִהְיוּ. לְמַחֲרָה וּלְאַחֵר פּוֹרִים בְּצִיּוֹן יִבִּי.
 וְהַשְּׁנִיּוֹת לְבֹד בְּמִשְׁפָּטָן לְחֵבֶר יִבְעִיו: גְּדִיבִים מְשֻׁמְיָעִים עַל הַשָּׁקְלִים
 מִרֵּאשׁ חֲדָשׁ. חֲדָשִׁים וְגַם יִשְׁנִים לְתָרוֹם רֵאשׁוֹן בְּהִתְחַדָּשׁ. מִצְוָה לְהִבְיֹא
 קִרְבָּן מִתְרוּמָה חֲדָשָׁה בְּקִדְשׁ: בְּרִית עוֹלָם לְעַמּוֹ יִשְׁמְרָנָה וַיִּגְבִּירָנָה. בְּעֵתָהּ
 חֲדָשׁ בְּלִמּוּטָה יִנְתַּק וַיִּשְׁבְּרָנָה. יִיטִיב צִיּוֹן וַיִּחְזֹר שְׁלָם בְּרָנָה: סִדְר
 לְהִתְרַאֲוֹת פָּנִים בְּקִדְשׁ יִקְהָלוּ. כִּימֵי עוֹלָם מִנְּתָתָם יוֹבִילוּ וַיִּנְהָלוּ. רָטוּ
 שְׁמִתָּה לְעֵקֶב וַעֲהָלוּ: רַחֵם צוֹפּוֹרֵת עֵינֵי לְמוֹעֲדֵי עֲדָנֵי. יָמִים עַל יָמִים
 אֲחֵכֶה בְּסוֹד סוֹדְנֵי. רָטוּ שְׁמָתָם כִּי עֲשׂוּה יִי: מִנְּחִיל חֻמְדַּת יוֹם מִיָּמִים.
 בְּרִית שָׁם בְּיָנוּ לְבָדוּלֵי מַעֲמִים. מִי כְמוֹךָ יִרְוֹא חַי הַעוֹלָמִים. קִדְשׁ: הַבֵּל יִחַדּוּ וְיִי!

חֲדָשִׁים טַעֲמִים טַעֲמִים כַּמְבַרְרִין י"ח, עַל ג' דְּמִים טַעֲבִין אַחַד הַשָּׁנָה עַל הַלְּבָב וְעַל מִרְחַת הַלֵּב וְעַל
 הַתְּקוּפָה, וְעַד טַעֲמִים אַחֲרֵים הַמְּנַחֲלִים אִם נִגְמַרְתָּ. מִחַיִּת סְקַלְקָלִים, כִּן כִּבִּי וְדִי. בְּקַע לְמֵאָה זוּזִים קָלִים,
 יִסֹּדוּ טַעֲנָה י"ג, ל' גִּלְיָ וַיַּחַד לְמִנֵּי מִי אֲמַר וְהִיא הַעוֹלָם אַעֲתִיד הַטֵּן לְאִקְוֹל סְקָלִים עַל יִסְרָא לְפִיֶּךָ הַקּוֹס
 אִקְלִיֶּךָ לְאִקְלִיֶּךָ עֲבָל וְכֵסֶה הַטֵּן נִחַן י' אֲלֵמִים כִּכֵּר כַּסֵּף לְגַבּוֹ הַטֵּבֵךְ וְהַקְלִי יִסְרָאֵל לֹא הִיוּ אֲלֵלָה מֵלֵט מִדְּרִים
 כַּמְבַרְרִים ט"ו קִדְרֵי ל"ח, ב"ח, וְהִלֵּךְ הַכְרִיעַ אִקְל אַחַד אֵל יִסְרָא לְמַחַה אִקְלִים אֵל הַטֵּן, מִי הֵן כְּכִרִים כִּסְטוֹ וְהִיא
 אִקְלִים (150000) י' אֲלֵמִים כְּכִרִים הֵם ע"ז טַלּוֹת רַעוּתוֹת אִקְלִים (15000000), וְהִיא כּוֹנֵת הַלְּבָן טַק
 לְמַחַה חוּס קָלִים, ר"ל אִקְל אַחַד אֵל יִסְרָא הַכְרִיעַ לְמַחַה אֵל הַטֵּן, אִם נִחַשׁוֹת הַקֵּל לְאִזִּים קָלִים, מִי אִקְל
 הַקֵּל מִסּוֹל הִים כְּמִטְוֶלֶת לְמַעֲלָה נִסְמָלוֹק מ' אִקְלִים, וְהִיא גַם תּוֹסַפּוֹת טַעֲנָה דף ט"ז, רַבִּי אֲדָר, כִּן טַקוּה מִי
 כִּי וְכִן דְּרִי וְכִנְלִי, וְהִיא אֵם דְּרִי, וְע"ז סָטְנוֹ וְכו', נִם זֶה מִרְחַו לְמַעֲלָה דף 445. חֵר לְבֹא בְּרַבִּיעֵי
 חֵר מִל' חֵר אִסְתֵּי (אֲשֶׁר כ', י"ג) ר"ל בְּעֵינֵי תוֹר הַחֵדֶשׁ לְמַחַה טְרַבִּיעֵי כַּטְעַע, יִבְעִי, ר"ל יִסְטַע, כִּסְד
 סוֹדְנֵי, מִלְּשִׁיחַי תְּכַמִּים אֵלֵי, כִּסְו סוֹדְנֵי לֹא דַעֲמִיִּת בְּלִמִּים (כֵּס י"ג). מִי הַעוֹלָמִים, מִי גִלְיָ כִי הִיא מִסְךְ
 אֵל הַטַּלְמִים, אִךְ כִּי כִי כִי וְדִי הַטַּלְמִים מִי עוֹלָמִים, מִי נִמְתָּה וְטַלְמִים עוֹלָמִים כִּלִּי ה' אֵל מִלֵּא גַם זֶה עֵקֶב

חזום נראהי מחזוים מנחם ברבי מכיר חרנעה פעמים.

אופן.

מלאכי צבאות בעלצון, מן שגאן גרודיק. מאורי זיקות חלצון, מראה
 זקן בידודיק. נגדי פנים וחיצון, נצח עז ידידיק. נועדים לשער קיצון, געם
 שיר סודיק. ואני תפלתירלך יי עת רצון, אלהים ברכחסקה: חלים ונעים
 קלם, תרדים מבלי עקוב. חילים מויעים בחולם, חלוצים חושים מלעקוב.
 מחשים וממללים בקולם, מבקיעים רקיעים לקוב. מוכירים תם בסלסלם,
 מקרבים בשמו לנקוב. ואני אניד לעלם, אומרה לאלהי יעקב: ברוך זכרך
 אמתי, ברוך דברך וחזתמך. רבבות המוני וכתי, רצוא ושוב במעמך.
 בגמרה ולא בשתי, באים להקדיש שמך. יחד בלעתי, יצפור ירוע
 לחמך. ואני אליך יי שועתי, ובבקר תפלתי תקדמך: מרצים כדורח
 מביא מרגנים מחנגים בקולם. מבסים פנים להחביא, מפחדך מסתתר
 ונעלם. כמו חזה נביא, כבוד גלגלים ואראלם. ברוב גשר ולביא, כבך אדם
 למלם. ואני בהמי תמכת בי, ותציבני לפניך לעולם: ירון בני עליתי,
 ידיו חיל משבתך. ידמו למו תהלתתי, יחלו אלי קדשהך. רועשים אז
 לעמתי, רחמים דרוש וחקמלתך, רויי רבוי רנתי, רצון היית לקראתך. ואני
 בחסדך בטחתי, יגל לבי בישועתך: וחזיות ישוררו וכו'.

ג' א"ב וסוף חזום מנחם ברבי מכיר חזק ואמץ אמן סלה. וכל מחזוים כעלי ג' חזמים, וסאנר על ל' הכחז
 וזולת.

אידך וקדם צרת. ארחי ורבעי גרית. בלעתי במעט בצרתה. לולי יי
 עזרתה: גאלתני מראש ממוסתוללי. גרעת שבט מושתוללי. דבית תגין
 סתלי. היית עזרתה לי: הציר הגברתו בארית. הודעתו עתה אהיה.

בעלצון, כמחה, על' סלן לני (ג' א' כ' ח'). סדון, מנחה. שגאן, מלאכי חלפי שגאן (תהלים
 ג' י"ח). מאורי זיקות, יספיה כ', י"א. חלצון, ל' לטט ענכין מחלכות (וכרי ג' ד'). בוק, זקן.
 נידוד, נמוי אז, כמו ביחודי אז (פיוט ט"א, י"א). נגדי פנים וחיצון, הטלחים הפנימיים והחיצוניים.
 קצו, בער הקיטונה מתאספים. ואני תפלתירלך, תהלים ס"ט, י"ד, מבלי עקוב, מבלי עכוב, מויעים, ל'
 ויהי מחשים וממללים, ע"פ תגינה י"ג עמים חזות טחיס מטללות. לקוב, כאלו עושים נקב נרקיע
 נקוב, חם, ישקן חכינו. במלסולם, כמחום. ואני אניד, תהלים ט"ה, י'. המוני וכתי, הטומים וכמות.
 בשוק, בטחך. כל עתי, כל אחד ואחד כעתו. יצפור, הסכס כנקו, על' למרל בלרטיית, ותמקח
 יחש סא נלעד (אסטיים ז' ג'). ואני אליך תהלים ס"ח, י"ד. כדורח, כמנחה, געטענב, להחביא,
 למחל וע"ד נחמים יכסה פניו (ישעיה ו' ב'). מסתתר ונעלם, כול תולד להסס. נביא, יחזקאל. ואני
 בחסד, תהלים ט"א, י"ג. ידתי, ל' כדודס כמו תהלים ס"ח, י"ג. ידמו, יסחקו. ואני בחסדך,
 תהלים י"ג, ו'.

חזר, ע"ס תהלים קל"ט, ס' ד'. לולי ה', סס ג'ד, י"ג. סמסחוללי, משרעה (סמות ע', י"ז).
 משחוללי, ל' אגמון. מרחלוי, הלועג עלי, על' חל יוסף מרעה כחל (סס ח', כ"ס). היית עזרתה, תהלים
 ג' י"ח. הציר, הסלית, זה טעה רכינו. עתה אהיה, ע"ס נטרל מכות דף ע', ע"ג ומכא מד"י לטעות

וְכִשְׁעָבֹד מִלְּכֵי־זָרִים אֶהְיֶה. וְעָזָר בְּמִצְרַיִם הִתְהַיְתָה: זוֹלָתְךָ בְּעֵלְוֵנִי אֲדַנִּי. יָדִים
 עֲזָרְנִי מִעַדְנִי. חֲזִיר בָּרָסָם מִעַדְנִי. עֲזָרִי מִעַם יִי: טוֹב לְכָל־יִצְחָרְיָהּ. טוֹב
 וּמִטִּיב לְמֵאֲמִירְיָהּ. יַעֲרַף טוֹבָהּ בְּאֶמְרָהּ. פִּירְבִּי בְּעֶזְרָהּ: פֹּרְתִי בְּרִיתָהּ בְּגִזְרֵהּ.
 בְּאֲזָזֵר לְמִתְנַגֵּים אֲזִיר. לָךְ הִדְבַּקְתָּם מִלְּהַנְזֹר. הִנֵּה אֱלֹהִים עֹזֵר: מְרִימֵי
 עַל לְיִסְרָם. מְשׁוֹבֵי בַחְכָּלִים לְאֶסְרָם. גְּרַתְקִים בְּעֵבְתוֹת שְׁזוּרָם. בְּמַחֵי בְּיִ
 עֹזָרָם: סוֹקֵר בְּעֵינָו לִיצִירָו. סֹב בְּצָבִי בַחֲזָרוֹ. עַר וַיִּשָּׁן מִנְצָרוֹ. שְׁאֵל יַעֲקֹב
 בְּעֹזְרוֹ: פּוֹנֶה לְדָל לְרֵאוֹתָו. פִּלְל בְּהַכִּינֵו לְקָרְאוֹתָו. צַעֲקָתוֹ יִשְׁמַע בְּקִרְיָאוֹתָו.
 מִלֶּךְ עֹזֵר אֲתוֹ: קָמִים בְּאֶפְרַיִם פִּיר. קְדוֹשִׁים הֶעֱגֵד בְּגִזְרֵהּ. רַבְדָּם בְּשִׁלְשֵׁ
 זָר. יִי הִיָּה עֹזֵר: שׁוֹקֵקָה גַפְשֵׁי תוֹהִי. שׁוֹאֲלִים בַּחֲסִדָּהּ מִשְׁתַּחֲוִי. תִּקְוֵן
 לְפָנוֹת מְבֹלְהִי. עֲזָרְנִי יִי אֱלֹהֵי: מְרִידִים בְּעוֹשֵׁי בְעַט. נְהַרְתָּ סוֹסִים וְשַׁעַט.
 מְתַלְעוֹת בְּפִידִים וְלַעַט. יַעֲדֵה עֹזֵר מְעַט: בְּרִיתְךָ עֲדִינָה כַחֲשָׁה. בְּקִשָּׁה
 קִשָּׁה בְּנִחְשָׁה. יִקְוֵד לְהִבָּה הַבְּחִישָׁה. אֵילוֹתֵי לְעֹזְרֵתִי הוֹשִׁיעָה: מִיָּד יִשְׁעָה
 תְּבַשְׂרֵנִי. כְּתָם הָתָם מִבְּסַרְנִי. יְרוּשָׁלַיִם גִּזְרֵהּ הַחֲזִירְנִי. תְּהִי יָדְךָ לְעֹזְרֵנִי:
 חֲזִיוֹן צוֹפִיָה שְׁחַרְתִּיָהּ. קָרְאוֹתֶיךָ בְּשֵׁם כְּתָרְתֶיךָ. וְכִימִינִי תִמְכָּתֶיךָ אֲזַרְתֶיךָ.
 אֲפַעֲתֶיךָ אֶף־עֹזְרֵתֶיךָ: אֲמִנֵּנָת בְּרִית הַנְּבָרְתָהּ. שָׁנֵב בְּעֶזֶךָ בְּנִתְרֵתָהּ.
 לְהָשִׁיב מִבְּשָׁן וּמִפְרֵתָהּ. הִבָּה לָנוּ עֹזְרֵתָהּ:

עזרת וכו'.

ג' י'ד. תעור. דברים ל"ג, ו'. וזלחה, ע"ה ישיה כ"ו, י"ג. עוזני, סכומי לשללובי מן עדי, כמו רשעים
 שחזני (מהלים ק"ט, ס"ח). כרסם, ל' מהלים פ', י"ד, ונדוד כויתרל דנה פ' י"ג על אדום. עזר,
 מהלים קכ"א, כ' כי בני, הוא י"ג, ט'. בגור, נגרות מילה. כאזור לסתנים וכו' ע"ה ישיה י"ג, י"ח.
 סלדגור, אלף לפתח סהס. הגז, מהלים כ"ד, ו'. טריסי על, ע"ה הוא י"ח, ד'. ופירשו כאן ירחל
 אסדים הקנ"ה את עלם טהס עבאו מיוסרים הם ולא טכס נעבותות הלהנה עכאו נלסדים. נרחקים
 בקרים כמו חתקו בוקים (חום ג', י'). שחרם, כפול ושכופל, טל' סזור. כטרו, מהלים קט"ו, סקר,
 לופה. ליציר, לישראל (ישיה ט"ג, כ"א. מ"ד, ג'. וכ"א). סב כצבי, ע"ה אד כ', י"ג. בחזר, חך ג'
 כבורח הסך סצו מעיד כנגד רודפו חף הקנ"ה אע"פ אסלק אכינו מיראל אב לשמוע תפלתם. שאל
 יעקב, מהלים קט"ו, ס'. שלל, תפלה. סלך עזר, ע"ה כ', ט"ו. הענר, ל' קאירה, כמו ענדס טל
 גתרוחין (טל"ו, ו', כ"א). רבם, ל' הודור ותבטיט טענין רניד הוהב (בראשית ט"א, ט"ב) רדתי עדי
 (טל"ו, ו', ט"ו). בשלוש זר, במר תרה כתר כהונה וכמר טלכות. ה' היה עזר, מהלים ל', י"ח. חדה,
 החוסיס וטתפטיס על חוך גלותם. משחרר, סאסיס נגלות. וי"ט כמו טאחלי נל"ף ול' תטיס כמו
 והליס טאחלה (בראשית כ"ד, כ"א). לשנות, להחיות. עזרני, מהלים ק"ט, כ"ו. בעוסי בעס, סכויס
 נביון, טל' לטה תנעמו סכוי (ט"א כ', כ"ט). ושעם, דריסת רגל סכוס. טחלעוח כפידים ולעם,
 סכויס ט"ו יחי אריות, לעם, טל' הלעיטני כל (בראשית כ"ה, ל'). יעזר, דניאל י"ח, ל"ד. ערית,
 בניו לנבל ע"ה ישיה ט"ו, י'. בקשה בן נבי"ו ונכוו, ופירשו את עדינה אר סיה קסה כנחוסה טק
 ונקום מענה את סעה אעמה לישראל. הבחישת, תכניס אותה וחכערנה כיקוד להכות אה. אילוח,
 מהלים כ"ג, כ'. סכס, אל הסעל. מבסרני, החטח אר עמי טנזיה ונטלס. דבר פ' כז טרנוטי טענול
 דה' נטר (נחמד ט"ו, ל"ח). תרה, מהלים ק"ט, קע"ג. שחרתיך, אטקאן לקיים חיון לטיך אנטו כטן
 קראחך בשם וכו', ישיה ט"ח, ט'. וי' שגב, טנין חווק ורומטות. כנחורר, כנחוב, טל' תיה
 על הלכות (טעות ל"ב, ט"ו). הבת, מהלים ס', י"ג.

יוצר לפרשת זכור.

ע"ס א"ב חלל שנולד כל חרוז יקדים לו תנח זכור.

זכור את אשר עשה. ויהי לבו ולמשסה. וגועו יעקר בקעיסה. ביטה
אל תטאו אל תשא. כי קהלך עשה. בקלצרה ודריסה. גם כף לא תסה.
ובעות הדליל עמוסה. בתוך אבן מעמסה: אתה זכור גשבתים. זכור
אם לך משבתים. וקדשה לך מפציתים. קדוש:

זכור דבר עתק בקלצרה. על חמוקי ירך. לדורי מפרך. הקדים
ויא בדרך. לונב כל ברך. לדוש בגאות ולתדרך. ובכודך צץ מחרך.
קלדחב וארך. ועמך בטובה לתארך: זכור זמורה שהשליך למעלה.
ואיבך אץ לחלה. עשותם במעי מפלה. חוק לשיתם כלה. אותם
לפילה. בהנגעה ובהשפלה. טוב שומע תפלה. הפלתו בבקלה. ואחריתו
למלקלה: זכור יהיר רשע. כי למאוד פשע. והציק בן משעשע. כבר
חטא ורשע. ואנני הכבד ועניני השע. וליראתך לא שע. למענה צדיק
ועשע. חיש לנשעים ישע. עבר על פשע: זכור מלולו למולך. וכאם
בפעלך. לחרוי קהלך. גא זכור יום זבולך. וישלם לו משלך. גמול רע
מולך. סערהו בשעף עלך. וכלפה יחלך. על פלא מפעלך: זכור עמך
ועלתך. אשר הם אהבתך. ומקיים לישועתך. פנה בתהלתך. ורחם על
עתך. הדוגים בשעשוע דתך. צהלים ביראתך. ותפשעם בקריתך. ושם
תצמחם שכינתך: זכור קרית תנה. ועדת מי מנה. המפורת בקלפנה.
חמקה בתענה. כי געה עונה. ועת לתענה. שפח שם עדינה. מקלצד
ומקלפנה. ותמלכות לבעליה השבנא: תפקוד עתה ברחמים. ותוקיע
מפורמים. להושיע מעומי עמים. קדוש: הכל יחד וכו'.

אופן

קבדו יתרומים בקפי כל דגשמה. וישמיע למקדילשו הפוקדילים שמו
בנעימה. ויתפאר להתרוממה. במעלה ובמטה שובן חממה: והחית.

לבו ולמשסה, ע"ס ס"ג כ"א י"ד. ומדום וי"י כ"ד א"ס. ודלל, כמיל והחלם, ס"ל דללו
וחט (ישיב י"ט, ו'). עוססה, יחלל העושים מני כען, אבן מעססה, כמו ליחללים ע"ס זכרים י"ג,
ג. חסוקי ירך, יחלל ע"ס ז' ו' כ'. לונב כל בוד, כל שנולו על הסכים טעיות וכדכתיב
חוב פן כל הנחלים (זכרים כ"ה, י"ח). לחאריך, לרמזות, ס"ל והרחבת מראה פלטה (ישיב כ"ג,
ס'). זכור זמורה שהשליך וכו', רחם נמדנו רנה פ' י"ג וף רנ"א, וחיסה רחמי כמפוק פשיב לסס
דף כ"ג, גם ערוך ערך זמר הכיטי, כמעט מפלה, ל' ישיב י"ג, ח' והציק, כמיל ליחלל שמקרא
ל' אבושים (ישיב ל"א, כ'). ואנני הכבד, ישיב ו' ג' פנה כחלחך, מרובו פנה ליחלל
עם החלמן ועולמן. וכמדוי יכן מלחמי פנה כחלחך, כז"ל, חף הוא על יחלל ידוע שבות חלח
ולחמי חלח ס'. קרית חנה, יחללים (ישיב כ"ט, ח'). מי כנה, כעוד כ"ג, י'. כי געה וכו'
ע"ס כ' פה לחנה כי כל מנד (פסלים ק"ג, י"ד).

זולת.

ע"ס א"ב.

אתה מלא רחמים. ברחמיך שפוח עגומים. גאלם כי הם יתומים.
 דתך בהגיון נואמים. הם מכבדלים מעפמים. ואותך בדתמוד מרוממים.
 זכור שלשת קרומים. חפוף בבגוי כמו רמים: טוב זכור ידידיה. יחד
 שמחת ברב חסדיה. פי הם עבדיה. למודים לעבדה. מהרה קומם
 נגידיה. נחלם בחזק ידה. סמכם בשם יחודה. ענדם במקודה: פרה
 תפדה מוקידיה. צועקים בכל לב לשחרה. קיים עלימו דבריה. רבצם
 בבית בחודה. שובכם לתרה. שפגם בעירה. השתבח בתרה. תפרם
 בבקריעת פלג עדריה: עורה וכו'.

קרובות.

ע"ן חור-החפלה עד סוף עור ומשיע ומג, וח"כ מתחיל כחן.
 י"ו. מסוד חכמים ונבונים. וטלמוד השת סבינים. אפתחה
 פי בשיר ורנגים. לתורות ולהלל פני שובן סעונים:

ע"ס א"ב.

אזכיר סלה זכרון מעשים. בימים האלה גזברים ונעשים. גחון נח
 מבין עכסים. הדאזנו להזכיר לרקב כעסים: החוח הגץ מגלגל ודוד.
 ומדוד לדוד גלגל ודוד. זכר עון אבותיו הקדר. חטאת אפוז בלי להעדר:
 סרף אף וישות רדם. יחומתו מקלוט בהריון יתם. בהפקד לשלישו הטא
 נתם. לבט להלהם בלוחמי לחם: מהלך ארבע מאות פרסה. גע וגד
 מבמדת לפרשה. סע משעיר והכמון פרוסה. עיף ויגע מבוששו לסרסה:
 פעל שטימת בכודה לעכור. צמיתות צאן קדשים למבור. קלונו החרט
 בעט לזבור. ראשית גוים לגלע בוכור: שדי זכר לילה חלק. שרש וענף
 בתלקלק לתחלק. ס' תמוד כי חשליט המלק. תבע להזכר מעש עמלק:

עגומים, הנעלבים, שלשת קרומים, ג' הלכות, בבגוי כמו רמים, ע"ס וכן כמו רמים מוקדו
 (תהלים ע"ח, ס"ט), ושלש חפוף של חופף עליו כל היום (דברים ל"ג, י"ג), ר"ל תכונ נב"ס, אף
 כי לא יתנה דקדוק הלכון, לומר תפיה מן חופף. מהרה קומם, ע"ס והקטנו עליו שבעה רמים (סנה
 ס' ד'). נגידיה, ל' למות פותי נגיד (ע"ג ו', כ"ח). ענדם, עטרם. פלג, ל' סלגי טים. ר"ל פי יס סף.
 גחון נח, כ"ר ס' ס"ו הם הנחף הכני גיחון, זו טדי אהעטייה את העון אסף וטיסה את יחול
 כחה ע"ס של גחון. ע"ל ופירש שם רמ"י הוון הדעע שהיה פארע עמלק אף טעה כחה אמתה
 עם חסודת לפורענותן של ישראל, וכהו נקדו גיחון ע"ס על גחון תלך, ועל זה יסד הפייט גחון נח
 פנין טכסים ע"ל, דראנו, חרפתו, כמו ודיו דראון לכל כד (סוף יאעיה). פנלצל חודר, אניהם שן
 קוים, כמו ופנלצל לפני טוטה (יאעיה י"ג, י"ג). זכור עון אבותיו ונו' סרף אף וישחה ונו' כל זה
 ע"ס טדה חול טלקוט סוף ס' כי חלה ע"ס. לשלישו חפא נחם ככ"י ה"י וכל"ל ופירשו חטא של עו
 אהנתם טיחה יחון לעו הוסקד לשליטו ר"ל לעמלק וכו נסקד חטא זה כי חטא לבט בעלמטה
 עתהם עם ישראל לוחמי פלחמטה של חרטה. ר"ס ל' טכה כמו ילכט (הזע ד', י"ד) שטטטו וק"ס.
 ארבע מאות פרסה, ע"ס הטדה ילקוט בלח סוף רמו רס"ב והכסוף, טטן. לגלע, לגלות, פל'
 ולפני העלצ (כ"ל י"ג, י"ד). לילד חולק, חרטה חניט ע"ס כדלית י"ג, ע"ו. חשליט המלק, פל'
 על סטלית חודר, ויהו כמו נעלטים ל' חולמות. חמלק, על' ומלק את ראו (ויקרא ח', ס"ו).

יִקַּשׁ לֵץ לְדַרְךָ צְבָאוֹת. נְהַתְּוֹמֵי בְּרִית בְּצָבָא וְאוֹת. וְהִפְקֵד מִקְדָּה
בְּמִקְדָּה לְתוֹצְאוֹת. מ' הַעֵת כִּי לָעֵת הַמְּעִיאוֹת. הוּא יִפְקֵד בְּשֵׁם יי צְבָאוֹת:

יִמְלֹךְ יי לְעוֹלָם אֲרִיֶּכֶד צִיּוֹן לְדוֹד וְדוֹד הַלְלֵיָהּ:

וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהַלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל נָא:

בְּלִשׁוֹן אֲשֶׁר הִזְכַּרְתָּ לְזוֹכְרֶיךָ זְכוֹר. בּו בְּלִשׁוֹן הַזְּכוּרִיךָ נָא אַתָּה זְכוֹר.

וְאִם הִפְסֵה בְּאָדָם עֲבַר בְּרִית מְלֻזְכוֹר. אַתָּה אֵל וְלֹא אִישׁ לְמַה לֹּא תוֹפּוֹר:

בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי יִשְׁלַךְ לְזָכוֹר. אֲבָל תִּשְׁחַח עָלַי נַפְשִׁי עַד זְכוֹר תוֹפּוֹר. קָה

כּוֹז כִּי אֵיחָד לְקַץ זְכוֹר. וּמִה קָצִי כִּי אֲאָרִיךָ נַפְשִׁי עַד שְׁתוֹפּוֹר: אִם לֹא

לְמַעַנִי תוֹפּוֹר. לְמַעַנְךָ וּלְמַעַן יְהִי שְׁלֵיָם זְכוֹר. חֵק כִּי לֹא תִשְׁכַּח עֲדוֹת

זְכוֹר. וְאָמַר אִם אֲשַׁכַּח עֲתָה לָהּ זְכוֹר. וְתִפְקֹד וְתוֹפּוֹר. כָּאֵב צָר לְעֹבֹר.

פִּיחַ לְסֹבֹר. לְנוֹעַ בְּשֹׁבֹר. וְעוֹד בְּרַל תִּמְכּוֹר. נִקְוֵי בֶן בְּכוֹר: מ' נְכוּרֵי

כְּלֶחֶד זְכוֹר. וּפְאָרְךָ אֲזוֹכֹר. וְאַרְצְךָ לְזָכוֹר. בְּפִרְשַׁת זְכוֹר.

חֵי וְקִיָּם נִרְאָה וּמְרוֹם וְקָרוֹשׁ:

חמום נחלשי מחזזים אלעור כרובי קליר.

אִין קִיָּץ בְּרִקְוֹצִין. קְצוֹצֵי לְקַצֵּץ. בְּדַבָּר מְפֻצֵּץ. רְצוֹצֵי לְרַצֵּץ: לֹא

בָּבֹא לְלוֹצֵץ. פְּלִץ וּנְתַלּוֹצֵץ. קְעֵץ מְחַצֵּצִים לְחַצֵּץ. כְּגֵץ עַל צְפוֹר לְנַצֵּץ:

עַב בְּקַע כְּרֹאשׁ. יְחִידִים כְּמֵו גְּרוֹשׁ. חַל חֲלָךְ וְיִפְרֹשׁ. וַיִּשָּׁב עַל גְּבֵי חֲרוֹשׁ:

זִפְן וְהִנָּקַב לְרֹאשׁ. רֹאשִׁית גִּזְיָם לְרַע לְדְרוֹשׁ. הַיּוֹת לְכַלְבוֹנָרִים רֹאשׁ.

וְצַעַשׁ תְּלֹחַת בְּמִכְתֵּר בְּרוֹשׁ: רֵץ וְהִקְרָה בְּהֵרֵף. עֵינֵי מְרַחֲוֹת הֵרֵף. וְסָץ לֹא

וּ הֵרֵף. תַּעַשׂ בְּפִתְּכָר בִּישִׁימוֹן הֵרֵף: בְּנִחֹשׁ עָלַי הֵרֵף. שְׁלַח יָד בְּתַשְׁתֵּץ

הֵרֵף. וְעַל כְּלִדְרֹאשׁ הֵרֵף. וְנָבַב כְּלִעְבְּרֵי הֵרֵף: יַעַף וְעָף וְחָשׁ. וּמִבְּחַד פְּתוֹן

רֹחַשׁ. וְנִדְעַע כִּי רֹחַשׁ. מִשְׁרֵשׁ נְחָשׁ: רְנִישׁ וְלִחֹשׁ. וְעַר לְדַחַח נְחָשׁ.

שטרף, ע"ש שמום ח', י"ח. יקש לץ וכו' נחלשי כמי חרוז זה חמום ידודה, וכמו ר"ז פנדלית סקדו
סחור קיץ סחור כס הרלנן כ"י שהים חל לר' חלעור סקלירי וסנו ידודה והקליר סחלסנו חל חל
וכר חומו סנון סיסויו. בואת ידעתי כי וכו' חרוז זה סכילו רש"י כפירושו חכמה ג' כמסוק זכר חוסר.
סה כדו, חומו ו', י"ח. ויפיר אם אשכחך, כל"ל ויפיר אם זכר, ר"ל סחלסיה חס סכחך וכו' וכר לט
טח. ככורי בלוד זכר, ע"ש סוסע ג', ל'. וכן חרו גם כסוסענח חל כח חעיוט, דף 376, חלח סכ
אין, סיסר. קוצץ בו קוצץ, כסכילחח ס' יתרו סוף ס' ו', רכע ק רכע קיזן ק קיזן, וסלוקס
חסור רטו חסרנ"ס יתלה קיזן קן קיזן כל הקיז, וסכיוטו סווח כן סווח סל' קיזן חרדה, קוצץ, חלח
ליסדלל סס סחלוים, חו סחל חומו לטי סקקן וסמלט סן סעקן. ספוצק, סל' יסוקן סלע (ידיים כ"ה,
כ"ס). סלוק, סל' חסכמי סלסח (סחלים כ"ה, ס'). כעק, כחכר יעקן. סחוצפים, כשו סוסים ס', יח
לחשק, ל' חטי ר"ל לחלק לסכריו חוים. לנצק, חוה ססעל סל' כן ר"ל לרוחם ככך. חעקב לחשק
סל' סרד חלח וסעט. חפסעו, ח סקן ססעל לסעט וסכ. כסכור כרוש, כחלס כחרו כססור לסעט
דף 620. חוקרד, סל' חכר קיזן סקקן (ידיים כ"ה, י"ס). פנחש עלי חרד, חכט קן ססכל לסעט
כסכט יעקן חכט, וסכט חו זכר ססלק כחלחח כסרד ילוקט סוף כ' חלח. רחש, יסלח ססס חר

וּבְשָׁפוֹ הַכַּחַשׁ. וּבְחֻלְשׁ גְּחֻלְשׁ וְלֹא חַשׁ: בְּבִשְׁפוֹ הַלְלוּ. וּבְקִסְמוֹ הַלְלוּ.
 אִם תַּעֲמִיד וְהָלַל. שְׁמַשׁ הַדְּמִים וְהָלַל: יַגַּע וְלֹא הוֹנַח לוֹ. וְלִחְרָפוֹת גְּחֻלּוֹ.
 עַד נֵא הַשְׁמַשׁ הַחֲדִילוּ. לְהַפְחוֹת הוּא וְכָל־חִילוֹ: קָט וְשֵׁן תֵּרַק. וְגִאָצוֹת
 זָרָק. וּמְוָה בְּאִפּוֹ הֵרַק. וְתֵרְבוּ הַבְּרַק: לְמִוְלָה פֵּרַק. וּבְלִפֵּי מַעֲלָה זָרַק.
 וְלִשְׁם שְׁמֹן תּוֹרַק. בְּעִוּוֹת יִרְזַק יֵרַק: יֵה אֲשַׁבֵּל חֲכָפָר. צֹו אֶל־מִשׁוֹל עֶפְרָר.
 זָרָן מִשְׁלֵי אֶפְרָר. כָּתַב זֹאת וּזְכָרוֹן בְּסִפְרָר: רָשָׁם בְּזוֹה סִפְרָר. בְּתוֹרָה וּבְנִבְיָאִים
 וּבְתוֹבִים לְהַתְּפָרָר. לְהַפְחוֹת מִסִּפְרָר. וְלֹא יִכְתַּב עִם כָּל־הַכְּתוּב לַחַיִּים בְּסִפְרָר:
 י' אֵל גַּא. לְעוֹלָם תְּעַרְרֵן. וְלְעוֹלָם תִּקְדָּשׁ. וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים. תִּמְלֹךְ
 וְיִדְעֶשׂא. תֵּאֵל מְלֹךְ. נִוְרָא מְרוֹם וְקָדוֹשׁ. כִּי אַתָּה הוּא מְלֹךְ מְלָכֵי
 הַמַּלְכוּתִים. מְלִכּוֹרָו גְּצָח. נִוְרָאוֹרָיו שְׁיָחוּ. סִפְרוּ עִוּוֹ. פְּאָרְדּוּ צְבָאוֹ.
 קְדָשׁוֹ הַמְּמַדּוּ. רֵן שִׁיר וְשִׁבְחָ. תִּקְרָה תְּהִלּוֹת תִּפְאָרְתּוֹ:

י' זכבן זכור את אשר עשה לך עמלק:

י' חזומה שמו חכרו. ונפחה זכורו. מלהזקירו. בזכרון קדוש:
 י' חישן אשר לא זבר. ונחשב בגבר. מלהזכר. בזכרון קדוש:

למ אבנ בנד ערה

זכור איש אשר הגניע אב ללא עתו. ברצוה ונגוב תאוף בעתו. גרע
 חסד שנים כמפחיתו: זכור בזה על גמילות חסד. גועל אח עש לזקנו
 חסד. חזקה למס מרערו חסד: זכור גלה ערות מעוואת שדה. דם שפך
 בבוא מן השדה. הפך לב אב ישח בשדה: זכור דהי באון הערלה.

וְזֶה יִתְחַן טֵיט רַחַם. וּבְחֻלְשׁ נַחֲלָה. ט"ס סַמְסִיקָתָא טוּחָא סִילְקוּט רַעוּ רַמ"כ ד' אַמּוֹת כִּקְדָשׁוֹ
 לְחַל טַחַס מִדַּר גַּחַל חֲנַל וּבְכוּלָן לִקּוּ כִּי עֵשׂוּ, כַּחֲלָה לִקַּס עַמְלָק וּבֹו. וְלֹא חַשׁ, לֹא כַּאֲדַר לוֹ חַוּס
 תַּח בְּכַשְׁפוֹ הַלְלוּ זִכְרֹו בְּתַחֲמוֹתָא פ' כַּלֵּת, הִיוּ סַחֲסִין אַח הַטְּעוֹת כַּחֲסַחֲלוֹגִין, סַח עַכָּה טַחַס,
 טַחַר גַּחַל חַטָּה וְלַכְנֵה וְעִירַב שְׁעוֹתֵיהֶן טַח"ל וְחִיתָה גַם כַּמִּרְ"א מִדַּק כ"ב רַחֲדִיל, הוֹרִידוּ וְכַטִּילוּ לְבַחַס
 אֶל סַחֲטָה, טַח"ל חֲזַמְלֵי טַחַר. קַט, תִּקְרָף טַח"ל חֲקוּט כַּדוֹד (פַּהֲלִיס ל"ה, י'). פֵּרַק, טַח"ל מִדַּק חַטִּי הוֹסַב
 (אֲחַז ל"ב, ב') רַל אַחַדְן כַּטִּילוֹת אֶל הַטַּחֲסִילִים. וְלַשֵּׁם, טַחוּ אֶל הַקָּרִיב אֲחַר הוּא כַּטֵּן חוֹרֵק חוֹתוֹ כַּלָּן
 גַּחַר. אֵל מִשׁוֹל עוֹפָר, אֵל טַחַס רַעוּ וְעַמ"ס אִיר ו' ד', סַחֲרַס טַח"ל טַחַס וְאִהֲרָן. זִכְרוֹן מִשְׁלֵי אִפְרָר,
 זִכְרֹו אֶל עַמְלָק יֵה חוֹסַס לְחַמֵּר, וְהוּא טַח"ל אִיבֵן י"ג, י"ב כַּחֲבֵן חַטָּה, אַמּוֹת י"ג י"ד. כַּחֲדוּדָה, טַחֲחִית
 טַחֲלָק (אַמּוֹת י"ג, י"ד וְזַכְרִיס כ"ס י"ג) וּבְנִבְיָאִים, סִקְדָּשׁוֹ אַח אַחַר טַחַס עַמְלָק (ט"ז ט"ו) וּבְנִבְיָאִים,
 מִלִּית טַחֵן (טַנְגַּלַּת חַחֲרָד), וְע"ס מַנְלֵה דָף ו', חַחֲבֵן וְחַחֵן כַּסְפֵּר, כַּחֲבֵן וְחַחֵן טַחַס כַּחֲבֵן כַּלָּן וּכְטַחֲסַס
 מִדַּק, וְחַחֵן טַחַס אַחֲמוֹב כְּנִבְיָאִים, כַּסְפֵּר טַחַס אַחֲמוֹב כְּנִבְיָאִים, לַחֲחַפֵּר, אִיִּה לַחֲחַסָה. עִם כָּל חַבְחֻבִים לַחֲחִים,
 ל' יִסְכִּי ד', ג'. מַלְחַמְכִּירָו בּוֹכִירָן קָדוֹשׁ, י' לְהוֹכֵר טַחֲד לַחֲחֵר חַטָּה מַכְדָּן טַחַס חַטָּה קָדוֹשׁ כְּנִבְיָאִים
 אַחַח אַחֲחַסָה וּ לְלוּ, כִּי טַחֵ אַחֲחַרְקֵן חַטָּה זִכְרוֹן וְטַחֲחִירָה טַחֵן קָדוֹשׁ טַחֵר וְזֶה טַחֲחַף כַּלְפֵי טַחֲלָה.
 זִכְרֹו אִישׁ אִישׁוֹר, הַחֲחֻסְסוֹת לְרִיס דָף ג' ט"ס קוֹרָחִים לַחֲחֵס וְזֶה פּוֹסֵק, רַחֲחֵע אֵב, כַּחֲחַפֵּר חוֹל'
 (מִלְקוּט סוֹף פ' כ' כִּי חַלָּה) אַחֲחַסָס טַחַס ה' אַחֵה לַמַּחֵי וְטַחֵ כִּי אַחֵה יִלְחַס טַחֵן וְיִלְחַל לַחֲחַסָה רַעוּ.
 מַחֲחַחֵן, טַחֲחִיס אַחֵה, כַּחֲחֵן טַחֲחֵס טַחֵע (מַחֲחֵס ט', ח') וְחִירָה אַחֵה רַמ"י חֲחִיס טוֹפְסִים, לַחֲחֵס מִרְעוּדָה חַחֲרָד,
 ל' חִיב ו', י"ד. זִכְרוֹן גַּלְהָ עִירָת וְכִי ט"ס חַחֲדַס חוֹל כַּחֲחֵס רַעוּ ט' א' גַם יִלְקוּט חוֹלָחַת סוֹף רַעוּ
 ק', ס' טַחֲחַת טַחֵר חוֹתוֹ רַעוּ כַּחֲחֵס יִס וְגו'. אֵב שַׁח בְּשַׁחַד, יִלְחַק טַח"ס וְיִלְחַל יִלְחַק לַחֲחֵס כַּחֲחֵס

הבוזה בכורה ביום התרעה. ופרק מנו על ומשך לו ערלה: זכור הפסוק
 הרך אש ור. והכה מאור אב בעשן עבודת זר. ומם בלב היות לאח
 לאכור: זכור ונתעולל לרבע באשה. ודון לבו השיאו באשה. חתו גבוריו
 להיות בלב אשה: זכור ורע מרעים נתעב ונאלח. חלק להשחית וראמר
 האח. טמנו גאים פח לחבל אח: זכור חנט מנו עמלקי. טש בילק לאבד
 חלקי. ירע בבירים לעין כל ללוקקי: זכור טפש מהערימה. ירד וכתח
 עמי עד חרמה. כמו בן חיב להחרימה: זכור ישב הנגב בלי על בערד.
 בסות ולשון שנה היות מלך ערד. לשבת שבי מרד וחרד: זכור פסיל
 שונה באלתו. לתערובת מדין בעלותו. מהר ירבשת וגלה נבלותו: זכור
 לקעקע בצחו משרש. מלעובדו ענה וגם שרש. נענש קישי בי השאיר
 לו שרש: זכור מעשה אנג מערבת. נשים בשקלה הרבו לענות. סרם
 שארו לשסוף יענות: זכור נגיד לחמלו הסכים. סר ממלוכה מבין נסיכים.
 עולל הנותר עמד לשכים: זכור סבב צקלג ונגב. עמלק יושב בארץ
 הנגב. פגרו טוב ראי מנשא בעגב: זכור עריץ בעמונים נחבא. פרוץ
 ברמי עין נדי כחובא. צרבו איש באחיו בחרב להוכה: זכור פלטים אשר
 באף הסעיר. צבאי בלכתם אל הר שעיר. קנא לנקום עירות שעיר: זכור
 צד בפרק להסגיד שרדי. קם בראש הרבים לסעוד אתהודי. רדף ומסר

(נחלית כ"ד, ס"ג), ומשך לו ערלה, נמחקי ר"ח ס' כ"ס עמו טחם נטילה כסם שטחם את הכורה,
 ונכ' חלית רנה טרק כ"ד ורשו אל עמו כל זמן שילחק קיים קיימו נרית טילה, כיון שמה ילחק
 נטלו נרית טילה. הפסוק ל' טעלי כ"א, ח'. ונתעולל, כנוי לטמב זכור. השיאו באשה, הסית
 חתו לענות טעמים טוקולקים ומטחאים. חלק להשחית, ל' חלק לכס (הושע י', כ'); ויה מוקדים
 טלפ וז"כ טוסט על יעקב עש"ה וחכמי חס חלק ויחיה מירושו להסחית את יעקב. טם טילק טף
 כאלנה. ירע בבירים, חיוט ל"ד, כ"ד. טפש מהערימה, ננער טחכטה. עד חרמה, נמדנד י"ד,
 ט"ה. ישב הנגב, עש"ה טעלק יוסנ כארן הננג (נמדנד י"ג, כ"ט). בלי עול כערד, נחלש הסנס
 דף ג' ויסטע הכנטי טלך ערד יוסנ הננג, מה שטעה שטע, שטע שטת חסרן וגו' תלנת סוח
 סיתן סוח ערד סוח כנען ולטה קרס סמו ערד סחיס כלי עול כערד עכ"ל. כסות ולשון שינה,
 ט"ס מרדס ילקוט חקת רשו חס"ג לכוט כנטי לכז ולעד שיתח כנטיים ויהי מרד כנזנס
 אל יכיר חתו ירלל. כסיל שונה באלתו, ל' טעלי כ"ו י"א. לחערובת מדין, שנתער טס
 מדין ללחון ירלל (אופטים ו', ג'. ל"ג). מהר ירבשת, סוח גדעון (שופט כ' י"א, כ"א).
 גלה נבלותו, עש"ה סוט כ', י"ב קישי, חלל. זכור מעשה אנג וגו' סרם שארו וגו', עש"ה
 וילך אנג טעדות וכו' ויסקף שופט את אנג (שופט ח' ט"ו, ל"ג) וחסרו טחכה רנה דף ט"ו
 כחלל שחקן טכחו חחכות חחכות ועלכיל למעטיות, ר"י חוסר כניח ד' קונדסין וסתחו עליהם, ר"י
 חוסר סרס, לפי סחיס טוטל את הטילות חרקן כלמי טעלה, על דא נטרע טטנו, הס"ד וחסר
 שופט כאר סכלס כוים חרקן כן חסכל טכסס חסן, ויסקף, טלעד שחכו ד' חחכות עכ"ל,
 וכל סנטיים סחלה חסן ספייטן יחד. נגיד, חלל. עולל דגותר, כשו טללל ויוסק (חוכה כ', י"א)
 וסחטה טל סתן. פגרו, סחחית חיוטו דוד, וקט לאן ו ט"ג טלת פגרו סחלה סס טענן סחח
 כ"א סתן ל'. מנשא כעגב, דוד טל עלי כנאף כסחיס טחעלם טחכיס ונכחנס סס חוכלים אשוס
 וחויס. טנג, טל' וסענג על טחכיס (יחוקלל כ"ג ס'). עריץ בעטותים, רלח כסירוס סחיותם לר"י
 כה"כ כ', ח'. קנא לנקום, מרדס, סחחטיים קנלו קנלח חחיסם סחו טקדס לטם טנד ליסחל.

סלוק לפרשת זכור

ואתה בפרת ענן נממו. אתנו לחשולי עב דמו. ואתה עלות על במת עב
 דמו. אתנו חוץ ממוחצה קמו. ואתה לפני ולפנים קדמו. אתנו ברחוק
 מקום אשמו. ואתה בקרב מקומה שמו. אתנו חוץ מלשיבתנו דמו.
 ואתה במכון שבתך דמו. אתנו אות ברית משאר הרימו. ואתה עשרת
 אברי ברית החרמו. אתנו ברום ידי ענו החרמו. ואתה תלות יד למלה
 הרימו. אתנו נתיעצו וסוד הערימו. ואתה פרובי סודך לחרפות הרימו:
 ואתה יי לעלם תשוב. והוא נגדך במטה יושב. תפוש מדבר וכלה ישוב.
 אני ואפסי עוד בלב מתחשב. אם לא עתה תקום ותקשב. בשלש עשרה
 קימות נקמות לחשב. בפקד ופחת ופה לפקד על היושב. ואם אין בנר
 החשב: וכלהמונה וסופר וחושב. קץ הפלאות להבין ולחשב. נשתה
 גבורתו ממוחשב. ולא ימצא מענה לחשב. ויחשה דומיה מהקשב. ובאמונה
 בסליו יושב. וזאת על לבו יושב. ויאמר עד ישקיף וירא ויקשב: ונחשבת
 בעד זומם. בלהיום מדמם. ונפשי גבהלה מאד ומשתומם. ואת יי עד
 מתי רואה ודומם. זכור בית מקדשה השמם. כלעובר עליו משתומם.
 מתי התגשאו ותתרום. וזכר אכור פיה קומם. בשלש עתות עמלק להמם.
 בשלש מיתות זכרם להדמם. בשלשת ימי אפלה נגדם להעמם. בשבעה
 ימי עברה להרשימם. בעשרת מיני שמד להאשימם: וכמו מעשרה

טלך יעזב חלקו ופירש רמז על חיל וז"ל הכנת דה הוא לכבו וכן לקחו הפייטן, אך דר"ק ופיטש
 פירש הכ"ף טן הכרז ופירשו עני ומדוכה. נממו ל' כדחתה, כמו חילן שגמטם (שביעית ח' טכנה ח') בית
 אשוי לומר ינמם (אם ד' טכנה ד'), והכוונה על עיטום אנדר את המרוכת (כ"ר פ' י' תסין ל"ג
 כ'), וזה אשר כמות ענן, ר"ל ענן הכמות הוא הפרכת שהיה סוככת לכמות כענן. ואתה עלות
 ל' ישיה י"ד, י"ד. עשרת אברי ברית, י' החגי טלכות. ברום ידי ענו, הוחרשו כהנים טכנה תנו
 את ידיו (אמות י"ג, י"ג), וכן הטפת דמיו וכ"י. ואתה כרובי סודך וגו' יסודו כפתיחת חוכה רנה, כמנו
 משמים ומלאכים לבית קדשי קדשים ומלאו אם אני כרובים נעלו לותן וכו', גם נקיינה תסתיר לשלם
 לערנית פ' נאז תרו הפייטן טם עמוני ומלאני והולילו הכרובים. ומדע זה קאה כי ננית אני לא הו
 עוד כרובים וגם נחרק בית חזאן לא היו עוד אם כיוולא שגטרע יוסא כ"א ותעדר רנה פ' ט"ז. וז"ל
 אך נטלום סלויים? ונעל יפה ענף עתון ע"ס רמז ליתוקאל כ"ה, ה' ולגטרע יוסא כ"ד, כ' אל
 היו הכרובים של הכפרת אלף טרת הכרובים פאר לר אלטה על קד הסיכל, חמנם מדני הפייטן
 מלה נעלל אכונתו על כרובי הכפרת טלמו כרובי סודך וכן מלה גם עמדה אחר נהיה אכונתו
 לבית קדשי קדשים וע"כ ל"ג. אך לדעת כי כ"י אחד כזן הגירסה דריי סודך. ואתה ה' תהלים
 ק"ג, י"ג. בשלש עשרה קיסות נקסות לחשב, בן הטפת דמיו, ופירשו כי י"ג פעמים טאה ל' קיסה
 חלל הכס פאר יסולל לו לכפרת טכחיה התורה וכן חלטה, טענר י', ל"ה. ירעיה כ', כ"ז. תהלים ג'
 ס' וו', ו'. ופ' כ' וי', י"ג. וי"ג, י"ג. וי"ג, י"ג. וי"ג, י"ג. וי"ג, י"ג. וי"ג, י"ג. וי"ג, י"ג.
 וק"ג, ס'. כפרת תורה ותר, ישיה כ"ד, י"ג. ונחשבוה כעד חוסם, ר"ל הלוטות לומרם אכונתו מים
 ופטיס נהיה אכונת אכונת לבית הכסית והס לומרם אלף יוסא. ונפשי נבהלה, תהלים ו' ד'
 בשלש עשרה, יסודו על כסוק ישיה ל"ג, י' אר נטלם ט' פעמים תנת זקה. בשלש סיות, חת
 ודע רמב. ונ"י אחד מסף קודם סודו כאלו סיותו עוד הלגן בשלש עשרה קיסות אודם להרשימם,
 וסוד קיסות, נקסות. בשבעה ימי עברה, נגמיה ח', פ"ו נפסוק יום טנדס וגו' עד יום אשר וברום
 נטלם ט' תנת יום ו' פעמים. בעשרת מיני השמד, תהלים נב' קרט גוים (סטיה ל"ד). מעשרה

דברים עֲבָדוּ עִם מַעֲנֹת. וּמִשְׁבַּע כְּצֹת הַמִּיּוֹשָׁנוֹת. בֵּן בְּעֶשֶׂר וְשִׁבְעֵי יוֹשְׁבֵי
 לְעֹנֹת. וּבְתַקּוֹל תִּצְאָה מִמְּעֹנֹת. וּתְפֹאֶצֶץ בְּכָל־הַמַּחְנֹת. זְכוֹרֹן דְּבָרִים
 לְהִגִּיד וְלַעֲנֹת. אֶל־תִּזְכְּרוּ רֵאשִׁינֹת. בֵּינוּ גַּא יִשׁוּעוֹת אֲחֵרוֹנֹת. וְהִזְכִּירוּ
 זְכַר רְגֵנוֹת. עִמְלֶק אֲשֶׁר בָּא וְעֵוֹת מַחְנֹת. וְהִקְרֵ אֶתְכֶם בְּפָנֵי בָנוֹת. וְיִצְאָה
 לִשְׁם בְּכָל־הַמְּדִינֹת. רְאוּ עֵתָה זֹאת לְתַנּוֹת. אִיךְ גְּמַחָה בְּחֶתֶף בְּכָל־
 פְּנוֹת. וְצָבָא הַפְּרוֹם אֲשֶׁר בְּמַעֲנֹת. אֲשֶׁר הִסְמַךְ עֲלֵיהֶם בְּמִשְׁעֵנוֹת. יִפְקֹד
 עֲלֵיהֶם אֶת־הָעֲנֹת. לְרַב יָמִים לְהַמְנֹת. לְחָשׁוֹב לָהֶם חֲשֻׁבוֹנֹת. לְהַפִּילָם
 לְחֶסֶת דְּרֵאוֹנֹת. וְהַמּוֹן לְאֲמִים וְכָל־הַלְּשׁוֹנֹת. עַל עוֹזֵר וְעוֹזֵר יִשְׂאֵר קִינֹת.
 וְכִשֶׁל עוֹזֵר וְנִפְלַע עוֹזֵר מְקוֹנֵנוֹת: וַיִּדַע בְּלִפְעַל כִּי לֹא שִׁבְחָתָהּ. וַיִּבִין כָּל־יִצְוֹר
 בִּי שְׁמֵם שִׁבְחָתָהּ. וְשַׁעִיר וְשָׁרִיו אִזּוּ וּבְחָתָהּ. וְעַמְלֶק וְטַפְסָרִיו הוֹכְחָתָהּ. וְאַתֶּם
 בְּמִשְׁפַּט גְּתוּבָחָתָהּ: וַיִּזְכְּרוּ עִם אֲשֶׁר זָכְרָתָהּ. כִּי לְמוֹכָה אַתֶּם הַזְּכָרָתָהּ. וּבְזִכְרוֹן
 טוֹב אַתֶּם גְּזָכְרָתָהּ: י' וְהַמּוֹזְכִּירִים אֶת־י'. יֹאמְרוּ תָמִיד יִגְדַל י'. וַיֹּאמְרוּ
 נֶאֱדָל י'. בֵּן יֹאבְדוּ כָּל־אוֹיְבֵיהֶם י'. וְהַעֲמִידִים בְּבֵית י'. וְהַבְּטָחִים בְּי'.
 וְהַשְׁתַּחֲלִים בְּבֵית י'. יַחֲזוּ בְּנֵעָם י'. וַיִּגִּידוּ כִּי אֵין קָדוֹשׁ בְּי': כִּי אֵל רַחוּם
 י'. אֲשֶׁרִי כָּל־יָדָא י'. טוֹב לְהַדוֹרֹת לְי'. טוֹב לְחַסוֹת בְּי'. רְגֵנוּ צַדִּיקִים בְּי'.
 קָל אֲמָרִים הוֹדוּ אֶת־י'. כִּי הֵם זָרַע בְּרַךְ י'. וְהַ הַיּוֹם עֲשֵׂה י'. כִּי אֵל
 נָחַל י'. בְּרַךְ תִּבְּא בְּשֵׁם י'. שׁוֹשׁ אֲשִׁישׁ בְּי': ט"ב. וְאַם כָּל־הַמוֹעֲרִים
 הָיוּ בְּטָלִים. יָמֵי הַפְּרוֹרִים לֹא גְבָטָלִים. וְזָכְרָם לֹא יִסוּף מִנְּטָלִים. וַיִּזְכְּרוּ
 לַשׁ נֶאֱדָלִים. לְשִׁשׁוֹן וְלְשִׁמְחַת גִּילִים. מִפְּעֵלוֹת אֱלֹהִים כְּעֵלִים. וְעוֹז
 טְרֵאוֹתֵינוּ כְּגֵדִילִים. וְשָׁרִים כְּחֵלְלִים. בְּעֶשְׂרֵת מִיָּגִי עֶשֶׂר מְסַלְסָלִים.

דברים, מנחת הדעות, מענות, טלענות להם, ר"ל מלצטור אותם. ומשבע מצוח אל בני נח. כן בעשר
 חבב, מלך ל' סנחם בני חלבו, נפסוק כי כוס ניד ה' (מהליל ע"ה, ע') יס ט י"ז חטת. ובה קול,
 שאל למעלה דף 290. סמענות, טן השמים. אל תזכור ראשונות, יעשה ט"ג, י"ח. וחדש נברכות י"ג
 על אשור סבלות. והקר אחכם, ל' קור וטבה, ויסודו על טה אשורו חול' (ילקוט כי תלול) חזר קדן
 הדן, רתן חטרי הקדן לפני אוטות העולם, טבל לאטנמי חתחת גלת היפה טריה יכולה לידד לחובה
 ט"ק מליש חזר וקטן לחובה חף על פי שכבוש הקירה נפני חטרי, כך כיון זילאו סרשל טטטריס
 חנה לשתן על כל אוטות העולם, טכ' אז נכהלו חלופי חדום וט' חטול עליסס חישתה וט', וכיון טכ' חז
 חותת וחדות להס חף על פי טטל חת טלו טתחת ידיסס הקירן טטני אוטות העולם טטל, כחתף,
 חותט טטו טטירס רט' טטטלי כ"ג, כ"ח. וצבא הטרומ, טט"ה יטטיה כ"ד, ב"ח. לרב יסיס לחטנות,
 חת רט' טטטיה כ"ד, כ"ג, וכטל עזר, יטטיה ל"ג, ג'. והטוכיריס וט', הס כולס פטוקי חנ"ך
 חטת ט"ג, ו'. וטהליל ט', י'. וקט', כ'. וטטטיס ה', ל"ח. וטהליל קל"ד, ט'. וקב"ה, ט'. ח'
 חטת י'. וטטל ט' ב', כ'. ודטריס ד', ל"ח. וטהליל קכ"ח ט'. וט"ג, כ'. וק"ח, ט'. וט"ג, ט'. ח'
 חטת ל"ג, י"ח. וטטיה ט"ח, ט'. וטהליל קי"ח, כ"ד. וט"ה, ג'. וק"ח, כ"ו. וטטיה ט"ח, י'.
 חט טל וטטיריס, וכו' כדחיתח נטדרט טטלי נטטוק טטחה טטחה טטטה (ט', כ'), וטחה טטטט' ח'
 חטת ל"ג וקט' ט' טטטל, וכוט ט"ט טכחוב וינטלס ויכטטס (יטטיה ט"ג, ט'). טפעלוט אלדטס
 חטת טכחוב, אקורחילס טיטיס חלכ חת טטטלה חזר טלו טה טטטלוט ה', טטל חת טטו ט"י
 חטת טד טטן טטט. וטריס כחוללילס, חטלילס ט"ז, ז'. בעטרת טיני עטור, טלקוט חטלילס טטו
 חט' טכד ט' טוקט חט טל טכט טיטין, וטל יטת טטטיס טטונה, וטל טחיד לטט טכד טכ' טלי טכד.

בְּבִנְיָוֹת וּבְנִבְלִים . בְּעִשְׂוֹת מִיַּי הַלֵּל מְהֻלָּלִים . בְּעִשְׂוֹת לְשׁוֹנוֹת שְׁמֹתָה
צְהֻלִים . וְשִׁרְפֵי הַקֶּדֶשׁ הַמְעֻלִים . כְּתִלְמִיד לָרֵב יִהְיוּ לָמוֹ שְׁאֵלִים . מִה
פָּעַל אֵל אֱלִים : כִּי אֱלֹהֵי יְהוּ מִבְּפָנִים . וְאֱלֹהֵי מִלְפָּנֵיהֶם מִפָּנִים . וְאֱלֹהֵי
הַחַיָּה לָמוֹ פָּנִים . וְאֱלֹהֵי לִפְנֵי וְלִפְנֵים . בְּצֵל שְׂרֵי מִתְלוֹנְגִים . וּבַחֲמֻשָּׁה
קִלּוֹת הַצְּפוּנִים . קוֹל רְגָה וְיִשְׁעָה מִצְּפִינִים . בְּאַהֲלֵי צְדִיקִים צְפוּנִים .
חַוָּנִים בְּיַקְרָה מִפְּנֵינִים . וְקִדְמוֹ שְׂרֵים אַחֵר נִגְנִים . לְדַעַת אֵיךְ הֵם מְנַגְנִים .
בְּנִאֻת אֲמִיקֵי מְנַגִּים . בְּצֵלֶם הַיּוֹת גְּנֻגִים . וּבְאַקְרָתָם מִתְגֻּנְגִים . וְעַל
חֻמּוֹתָם מִתְמַנִּים . לְשִׁעְרֵים וְלִשְׁוֹמְרֵים מְמַנִּים . כָּל־הַיָּם וְכָל־הַלֵּילָה
מְזַמְנִים . לְהַזְכִּיר קִדְשָׁת נֹצֵר אֲמוּנִים . לְהַעֲרִיץ זְכִירַת גּוֹי שְׁמֵר אֲמֻנִים .
וּבְשֵׁם יִשְׂרָאֵל מִתְבְּנִים . וּבְשִׁלְשׁ קִדְשָׁה לְקִדּוֹשׁ מִתְבְּנִים . שְׁתֵּים בְּרֵאשׁ
בְּנִים מִשְׁבִּינִים . וְאַחַת בְּרֵאשׁ מִלְכָּם מִתְקִינִים . וּבְשִׁלְשָׁתָם הֵם נְכוּנִים .
כִּסּוּא שְׁלֵם וְשֵׁם שְׁלֵם בָּם מְכִינִים . וּבְשִׁלְשׁ קִדְשָׁה עֲנוֹת כָּאֵז מִוְכְּנִים .
קִרְאָה אֱלֹהֵי מְכִינִים . וּבְכַבּוֹי שֵׁם קִדּוֹשׁ קוֹרְאִים וּמְכִינִים :

י"י בכתוב על יד נביאך וקרא וזה אל זה ואמר: י"י קדוש קדוש קדוש יי צבאות
טלא כל הארץ כבודו: י"י. אז בקול רעש גדול ארזי וחוק משמיעים קול מתנשאים לעטת
שרפים לעטתם ברוך יאטרו: י"י ברוך כבוד יי טטקוטו: י"י טטקוטך טלכנו תופיע ותטלך
עלינו. כי טחכים אנהנו לך: מתי תטלך בציון. בקרוב בימינו לעולם ועד תשכון: תתגול
ותתקדש בתוך ירושלים עירך לוד ווד ולנצח נצחים: ועינינו תראינה טלכותך בדבר האמור
בשרי עך על ידי ווד טשיח צדקך: י"י יטלך יי לעולם אלהיך ציון לוד ווד חללויח:
י"י לוד ווד נגיד גדלך ולנצח נצחים קדשתך נקדיש ושכחך אלהינו טפינו לא יטוס
לעולם ועד כי אל טלך גדול וקדוש אתה: ברוך אתה יי האל הקדוש:
ישמח משה י"י.

בעשרת מיני הלל, על שם הלל ומדע מניס רטן תרעה גדול דומט טרכה. וט פטריס על יי טלעחה
אל שם טלמט טק מ' תטליס טטלח טטטן טטטטל טטטטור טאי טטטרי טתטלה טתטלה טתטלה טתטלה
(טטטח קי'י). בעשרת לשונות שטחת, גילה רנה וילה חחט טתח טתן עלט עלן טהל. כחלטוד
לרב יהו לטו שואליט, יטח טטטטט רנה טרה ב' טת יטטר ליעקב וליטראל טט טעל אל, טרל
יטטן לטפי טקט'ה כחלטוד לטפי רט לטתוד לטט וטחלק טתטו טל טרה וטרה לטט טתטנה, וטלחטי
טרה חולין חולין וטחלין חולין טט טרה לטן טקט'ה לטפי טחלין לטכנס טחילתן טכ'ל וטתריס
רנה דף רט'ו טטר ר' טתל לטתוד לטט טחילתן טל כדיקויס לטחוט לטכניס טטלחטי טתרת, וטט טחליס
לטט טט טלכות טרה טקט'ה חוט טכ'ל. וטחטטה קולוח טטטוק ירעה ל'ג, י'ט טל טלח קל ט'
טתטט, וטטר חטטטח ר'ל לטטוט טן טקולוח טלו טד טטולכה וטו יטטח טתן טקט'ה טת טת. כטרה
טתטטט, טתרה, וקדטו שרטיס טט יטראל טקודטטי כטריס וטט'כ יטלו טטלחטי לטט כטו טן לטקט'ה
כדלחח כטטח רנה טרה כ'ג דף ק'ט. וטרה גט לטעלה דף 656, בטוחח אטפיקי טתניס וט', וטט
טטלחטי לטטטוק טתטטח חחן יטראל. ועל חטטחח וט' ט'פ יטטיס ט'כ, ו' וטרהו ח'ל טל
טטלחטי. שחטי בראש כניס, ט'פ ויקרל רנה ט' כ'ד טל לטני טדינה טטטו ג' טתרות לטלך וט'
כן טל יט חוט טטלויטי טתטריס לטקט'ה ג' קחוט, טט טקט'ה טוח, טתן כרלחו חחח, וטריס
טחלן אל יטראל וט' טכ'ל.

מאורה לפורים.

שקלו ד' ד' תנועות, ונחשזי הכרוזים תמוס שמואל,

שיר אל נעלם. ליום אות עולם. ויהי שם למנשא לכל ראש:
 יהללו יחדו. יום יום מעידיו. כי בלעדיו. אין מי לדרוש: עורי משמי
 מדוכי. בפנה יהיה בימי אחשורוש: בקום רע חרש. גרש יגרש. פרה שרש.
 לענה ורוש: נצד ראשית. גוי אשר השית. רוח חרישית. לעקור ולשרוש:
 אורי וישעי. אמן ורועי. יאיר לעברה. שמש ורחה: יחממו ירדים. כי
 ליהדים. היתה אורה. ששון ושמחה: מקוה ישראל בעת צרה. הלביש
 נבדה. בראפתי: לנקום נקם א. בני ישראל. בלץ המגל. איש חרפתי:
 בא ודון קלון. עד קץ מלון. פליטי וילון. לקרות בריתי: וכו' להברית: שמו
 עד אחרית. מצות עברית. היתה אתי: ואתמונג. מאשר שנג. חמול על אנג.
 ראש מלכותי: לולי אור לי. יי חילי. מצד עזרה. המציא רוחה: יחממו
 ירדים. כי ליהדים. היתה אורה. ששון ושמחה: ויצא רענן פרה רע. הקן הרע.
 קדמדתא: ומם באפו. להקביר אכפו. עד אין רפוא. להשית פתה: כי
 חקם על כל מפעל. כום הרעל. כרי לשחיתה: נקלה בנקבד. במדדי
 לבד. בו ותכבד. כפי כסיל מחתה: אלהי מחסי. הפכה לשוסי. בלי תת
 לחסדיו חמיתה: האיר דרפי. אחרי מלפי. בבא לו צרה. לצד ואנחה: יחממו
 ירדים. כי ליהדים. היתה אורה. ששון ושמחה: אלהי צדי. שקמתי שקרי בו כי
 בעדי. קשתו יודד: השיב פשע. גמול יד רשע. צדיק וגושע. קרוא לו
 אבד: פרי מעשהו. להאבילו. להשביעה. ימים אוד: זה לי בפנה. לקרי
 חוסה. שני מנורי מעבודת פרה: זרע לחיזור. אברוח שיות. אבקש
 לחיות. במות דודד: ובאורה אור. נראה באור. ובגם פורה. הנבחה:
 יחממו ירדים. כי ליהדים. היתה אורה. ששון ושמחה: אור חדש ימי.

שיר אל נעלם, כוונת שיר לכל נעלם כיום הזה שנת עולם. והיה שם, באר הזה ימי לבס
 לחסות לסתתא לכל לראש מעידיו יחלל. סרוסי, כמו מרוסי, רע חורש, כן סתם רע לנגח את
 סתם פורה שרש, ל' דברים כ"ט, י"ו. נצר ראשית, יחלל, ע"ס ידעיה ב', ג'. רוח חרישית, רוח שנה
 (י"ט ד' ח') וטעמו מה על מחצנת הסן שחזב לעקור ולחנד את יחלל. יאיר לעברה, הום האיר אורו
 לחסד יחלל סעכחה. לקברה. סס דבר על טקל חשכה (מיכה ג' ו') על מנדחם חוסי (נחשית ל"ד, ל').
 ס ליהדים, ל' חסתר ח', ס"ג. מקוה ישראל, ידעיה י"ד, ח'. בן אפרזי, יחזקע שנת טעט אסיס (מנדח
 ל' ח'). בלץ המגל, נעמלק. עד קץ מלון, עד חתיות מחנה יחלל. פליטי וילון, כל מי שסעק סלפח
 לבד חום סעלק. וילון, ל' ידעיה, כי סעקן היה כמו ידעיה סניכ סעכחה. לכרוח בריח, עמלק היה חותק
 סלפחן ודוקן כלפי סעלה. מצות עברית, טווח ליסרלל היה להכרית זכר סעלק. ואחסונג, סל' סטלו כל
 ימי כנען (סמות ס"ו). ראש מלכותי, הוא שאלו ארץ טעל על חנג טלך סעלק (ש"א ס"ו, ס'). ויצא רענן,
 פה סלף טעמיו טרס רע, כי סעקן מרע חנג. אכפתי, ידו סעכדה, סל' חיות ל"ג, ו'. כחה. לסעטה זמלון
 (שש"ס, ו'). כי חקם הסן על כל השרים, כדי שיסטה חח"כ מום סמרעולה. נקלה, סען. כנכבד, נסרדסי
 סמר סחור, נקלה בו כנכבד כטרכי לבד, וחכנד מחתה סני כסיל. הפכה, הקב"ה סען סעכחה ודיוחה. ל'
 סען אסי חוסטו. אורי סלכי, חתוי שולו אכבול סליר הום חח דרכי ע"י מרדכי. לצר, להסן. קשתו רוד,
 נחלס מלחחתי. צדיק וגושע, זה מרדכי. אברך, סל' וקדל לפני ככה יעכה וכו' (חסתר ו', י"ח). להשביע
 ס' סלס ל"ס, ס"ג. שיות, ככאים. אבקש, חתכיל. ובאורה, חתלים ל"ג, י'. וצום, קבן.

קדוּבוֹת לַפּוּרִים.

כֹּהֵן תּוֹרַת הַחֹמֶלֶה וּבִשְׁעֵי אֵל מִלֶּךְ עֲזָרָה וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן לְחַיִּים קְדוּבוֹת וַיֵּאָהֵב.

ע"ס א"ב טחומם חללם סקדים לכל חות תכנה אחת טפסוק ויאהב המלך וגו'. ונלחם סיומי סחרוזים חחום
סס סטחנר אלעור בירבי קליר חוק חללם סקדים להם תכנה אחת טפסוק וסרדכי יצא סלפני וגו'.

וַיֵּאָהֵב אוֹמֵן יְתוּמַת הַגֵּן. אֲמָנָה שְׁבָעִים וְחַמֵּשׁ בְּעֵדָה לְהַגֵּן. אִזּוּ מֵאִזּוּ
בְּחֹזֵי יוֹדֵעַ גֵּן. אֲרִיָּה בְּרֹאֵב לְיִשְׁעֵי הַגֵּן. אִיץ לְהַזְכִּיר אוֹתוֹ מִגֵּן. וַיִּזְדַּבְּרֵי
אֲמִין בְּאַלְף הַפְּעוּן: בְּרוּךְ אַתָּה יי, מִגֵּן אֲבָרְתָם:

אחה גבור וכו' עד להציוח סחים.

הַמֶּלֶךְ בְּכֶסֶם יֵה חַק לְזָרַע פֹּה יִהְיֶה. בְּקָמִים פְּלִנְשָׁם לֹא תִחָדָה.
בְּרִבְסוֹת תֵּל דְּבַר אֲהִיָּה. בְּקוֹץ אֲשֶׁר גִּבְמַר וַיִּחָדָה. בְּבִן צָפְעוּ צִץ לְצָדִים
שְׂיִחָדָה. יֵצֵא לְמַרְדּוֹ מִדְּבַר בְּנִשְׁמִים מִחָדָה: בְּרוּךְ אַתָּה יי, מִחָדָה הַמַּתִּים:

נקדש וכו' עד וקדוש אחה.

אֲחֵדֶאֱסֵתָר גַּל מִמְסִתִּיר לְגוֹאֵל. גּוֹי בְּנוֹאֵשׁ מְלֹהֲגָאֵל. גּוֹזֵר אִם אִין
לְאִישׁ גּוֹאֵל. גְּלָף מִיִּשְׁפָּה תִבְגִּית הַגּוֹאֵל. גֵּשׁ פְּאָח לְצָרָה לְעִתְעָה

ויאהב אומן, מרדכי (חסתר כ', ו'). יחוסת רגון, חסתר שהיתה יתומה הגונה וכסרה. אמנה
וכו', האמונה שהאמין חסרהם חנינו נה' נלכמו טחלו וכול היה לו בן ע"ה שנה (נרלשית י"ג, ד') אותה
לשונה הנינה על חסתר להגיע לטלכות כשהיתה נה ע"ה שנה. הדסה בנימט' ע"ד, וי"ג חדשים היתה
נחנר ניה הכאים סרי ע"ה, וכדליתת נב"ר ס' ל"ס ותרגום חסתר נ' ו'. כחג, כלאר רלסה. יודע גגן, דוד
הטלך. אריה בן זאב, כתי למרדכי, שהיה חניו טבניטן זלח יטרף (נרלשית ע"ט, כ"ז) ולשו טיכודה
גור חריה (סס ע"ט, ט'). אץ, סהר, ור"ל כשקק חניו להחג את שטעי לת הניחו דוד (ע"ג י"ט,
כ"ג). לפי שחם נחח הקדש שעתיד ללחח טטט טרדכי שהיה הגון להושיע את ישראל, וכל זה יסודו
עסרדח עגלה דף י"ג כ'. אסוק, נחלסן ונחחוק נחורח ה' שהיה טניסה לכל השוסקים נה. אלקי,
על' וחלסן חכמה (חיוכ ל"ג, ל"ג). ויש טפסרס סללף העגן על חלף חים טבניטן שהיה שטעי חחו
כאיד לקרלח דוד לטק על נפשו (ע"ג י"ט, י"ח). ויש טפסרס על נכין יית הטקדש שני ועג"ה אד
ד', ד' הנדרס על טה"ט.

הסלך, סקנ"כ. בכס יד, שעות י"ז, ע"ו. חק, חקק וכו'. בה יחיה, ישראל, סכ"ה נרלשית
ע"ו, ה'. בקסום, בעטלך הזוחל. גשם. כטטה. בן בכורת, שחול הטלך (שחולל א' ט', א'). חל,
חלל את דוד ה'. בקוק, הוא חג אחר נכסרו עליו רחמי שחול והחייח חיותו. צפעו, אדשו אל חג
הסין לך וחנע להיות ללדים וללגינים לישראל. נפשו, על' החללחים והלמיעות (ישעיה כ"ב, כ"ד), או
שהיה סל' טסרס חח ילח נפשו (סס י"ד, כ"ט) והכוונה על הסן טורע חגג. לסרדח טר, טרדכי
סנקדח טר דודר (לפי עגלה דף י' ע"ג) ילח לסרד חח הסן, ונחורח ה' שהיה נגשטס טחיה
חח טחיותו.

גל, גילה והולח את חסתר טנית שחול שהיה טסחיר חח דוד הטלובה (שחולל א' י', ט"ז)
ויסודו כעגלה י"ג, כ' באדר נניעות שהיתה ט בחול וכה וילחח טטטו חסתר. כנואשו, כלאר טחילחו
ישראל סן הנחולה. גזר, סקנ"ה שגור נחורחו חח חין גחול ללחיס הנטכר לפנדר וילח בנחח הכול.
נלף, ל' טחיות, פרגום ופחחח ותגלוף (שעות כ"ח, ט'). טיששת, פירוש, חקק להולח את טרדכי
החולל טכנע בניטן אחר חכנו טלחני חחוכן היתה יספה, ויסודו נעדרח חסתר דף קפ"ה רחל חסטה
סלך חחיקה, בניטן ננה חח טכח בחחיקה, חדע חלחטו שהיתה נחוכן היתה יספה לוטר יודע היה נעכרח
יסק וסחוק, יספה י ספ וסחוק, שחול סן ננה ולח חח הטלובה לת כגיד, חסתר חין חסתר טנדח
טנדחה חח טטט. גש, טג טרדכי. לטחורח, לטכר. רגחול, חח סל' לחס טגחול (עלחכי א', ו')

ותואל. סלגני עיר וקדיש להקדיש אאל. ברוך אתה יי, האל הקדוש:
אחה חונן וכו' עד כינה והשכל.

מכל דוח פן להתבונן. בעת מאירה חמא צג צר שונן. דברת אב
קבר אונן. דלתי צור קנסה דפק וחנן. דגלים לשלש תען ולחנן. הפס:
ועקם בן דעה חונן: ברוך אתה יי, חונן הדעת:
השיבנו וכו' עד בחשובה שלמה לפניך.

הנשים ההגונות לבם ישיבה. הכארו וסערה בם נשבה. הדסה זאת
בגע לה תור ומחשבה. הללה לכלרואיה ועוד לו שיה. הדר ימיני לשובב
שובה. גלביש רצות רוצה תשובה: ברוך אתה יי, הרוצה בתשובה:
סלח עד וסולח אתה.

ותשא ותבא באלהי. ולא ידעה כי זאת עשתה יד אלהי. ויבער חנף
הגלגל לשלוח. ובהגיע תור בגין לעלות. וברת אביחיל לבשה צלוח.
סלח פה רבה מרבה לסלוח: ברוך אתה יי, חונן המרבה לסלוח:
ראה בענינו עד נוואל חוק אתה.

חן ובריה מבררי אל. זכותה עמכם ביד בראביאל. זאת בבואה הלום
גשאה עין לאל. וקרהנא לי צדקת הררי אל. זה הבינה לאות לתקון
אריאל. תבלת ידה עשות לגאולי אל: ברוך אתה יי, נוואל ישראל:
רפאנו וכו' עד ורחמן אתה.

ותסד הסדה חסד המחוללי. חור וכרפם וכתם וחלי. חילה רזץ

החן על עין ישראל שבהו מסעודת התעורר. עיר וקדיש, שנות מלאכים. אאל, אתחיל, על' סגס נח
סלגני (נרצחית יח ב'ו) והכוונה קודם שיקדישו העלמכים את הקב"ה אתחיל חנכי לוטר הקדושה. וע"פ
שאר חול' אהין מלאכי הזרת חוסרים אלה למעלה עד שישערו ישראל למטה (חולין ז"א, כ').
פ, מנס מרדכי להתחנן ולדעת הסעס אחר נכמתו עמד הסן הגד להיות זוכן לאונו כנגד ישראל.
דברת אב ענין אלו שהיה את חנן. אונן, החלבל. דלתי צור כנסה, דלתי סת הכנסת שנתמללים סס
לחד ישראל. ויותר נראה ש"ל ציר על' הדלת חסות על גירס (טעמי כ"ו, י"ד) ור"ל דפק על לדי סה"ב.
תלים לשלש, חס לתגלי ישרא לגוס ג' ימים רטופים ולהחזקן אל הקב"ה. חעו, ל' תענית. הסלק, הקב"ה.
הכארו, מתולו, על' לכעו כחור (כ"ק דף ק', ג') והוא כעו ל' כעור בחלוק אה"ע. כגע, ונכניע
יד אחר (אחר ג', ט"ו). תעור לו שורה, העלן התעורר זה אומה להיות לעד לו. יסני, מרדכי.
לשוב שובה, לכניס ישראל סהיו אוננים נחמסם. בלבוש רשות, נלגוס שק לרעות את רובו נחמסה.
באלה, בעור אהיס. כי זאת עשתה וכו', ל' חיוג י"ג, ט'. ויבער, על' יבער ויכסלו (ירמיה י', ח'),
ל' במל סיס התעורר נטה אסה שיכילו חליו כל נערה כפולה, כי כל טאן דהוס ליה מרתא אישערהו טניה
(עלה י"ג ע"ג). חנף, התעורר (מדרש אסתר דף קי"ו). בניו, בנין נה"ט. צלות, הללחת העלכות.
ובדה, נתן לה למתנה, ל' זכני חלבים (נרצחית ל', כ'). מורררי אל, טן העליונים. עסעם,
מוררר חן וסוסי עס הכנות אהיתה לה ניד מרדכי. עסעם, על' ים. בן אביאל, מרדכי אהיס עורע
דף ק החלבל (ע"ל ט', ח'). צדיקה הררי אל, זכות חלסות. וה, הקב"ה ע"ס זה חלי וחננו (אמות
ע"ל ג'). לאות, אילת עסעס ק שיכנה טה"ט והוא דרוס. אריאל, טה"ט. חכלת וכו', ידה עשתה את
מחמט לט"ט. ח"ט חכלת ל' מכלית, ר"ל דרוס מלה גמס את בנין הכית שהתחיל מרש לכנתו מנ.
חסר, הקב"ה אהוא חסיד נבל טעמי ומחלל כל סוז קטע את אסתר חסד, וע"פ ענלה י"ג
לער דקדוקת סתם וחוע אל חסד טאוך עליה. וכתם וחלי, טיח מכתע (טעמי כ"ה, י"ג). חילה,

ראש פתון מנחלי. חרץ בו לשלח עוד מלאכלי. חלת פני אלהים יי
חילי. וחזר רב התלי רופא חלי: ברוך אתה יי, רופא חולי עמו ישראל:

ברך עלינו וכו' על כשנים הטובות.

לפניו טבע הוד אברך. טובע היה ומוכן להארך. טמנה וסתרה
מפרוע ירך. טמא כהגל גפנה להברך. טוב פץ לה קומי אורי כי כא
אורך. ועשרת בשנת טובתך בגשם אברך: ברוך אתה יי, מברך השנים:

חקע בשופר וכו' עד כנפות הארץ.

מכל יודעי דת שפתי מרבץ. יקר ימיגי בדת ימין רבץ. יפי ערי
עדים משבץ. יצא מלפז על יד קובץ. ירש מתן שאלות יעבץ. והב
ימן לאסוף נדחים מקבץ: ברוך אתה יי, מקבץ נדחי עמו ישראל:

השיבה וכו' עד ושרקו בטשפת.

הבתולות בהקבץ שנית במאהב. כבדיה בתמלך השליכה ירב.
כי צדיק יי צדקות אהב. כמס רב רשפי להב מלהיב ללהב. כרה שוח
לעד לחומו להבהב. גולה קפץ בדין משפט אהב: ברוך אתה יי, מלך
אהב צדקה ומשפט: למלשנים וכו' עד במהרה בימינו.

הקנה סון לה חיל וכח לרוץ חזק סתן, ר"ל את סתן. מנחלי, הטבעיר עלי גחלים. וזו נורמים קנחלי
וטכאים אלה ירשני גחלי רמזי. עוד מלאכלי, אלה יחלכני עוד. חלת, התפללה, על' וחל טכה.
חזר, ל' חרות. חתלי ל' חנינת טככה כמו לעוס החול לתכזה (יחזקאל ל' כ"ח).

לפני, ימים רבים לפני פודכי. טבע, חקק הקנה ואס הוד על יוסף הנקרא אברך ע"ה בראשית
ט"ח, ט"ג טבות, ר"ל זה הסוד אל יוסף היה טושט ושמור וטוכן גם למרדכי כדי שתעלה כזה תרומה
לישראל. להארך, להעלות לחכה ורפואה. וטענה אסתר דף קפ"ו בניה אל רחל נמן אזה גדולתן אזה
וכו' יוסף כפיס ויקראו לפניו אנה, וטענה ויקרא לפניו ככה יעשה לחיט וכו'. טסנה, טרדכי טטן
וססמר את אסתר ד' שנים, כדחפא טענה ילקוט וטענה יחזלמי לאסתר ב', ח'. ספרוע ירך, ל' גלר,
אלה רתה לגלות ידכה להכא לעל וטטא. כהגל, כהא נפל גולה להכא לאחזרה. להברך, ל'
סדיכ ורע, טענין טענין את הנמן (כלאים ט' ז'). קומי אורי, ל' יעיה ס', ח'. ועסרת, תשורה
ישראל. בשנה טובתך, ר"ל כיני עלכותך, ותש זנ' תהלים ס"ה, י"ג. בגשם, בגשמי טככה והכללה.

שפתי מרבץ, על' חזק טן הטעמים (בראשית ט"ט, י"ד) אה דדש על בני יסכר יודעי טינה
לעמים. י"ד כן טעויות נפיעל, וסירדו הוקיר הקנה את טרדכי סיטיני יומר טכל יודעי ולוטי תודה,
טטור אהי חזק טמיד ועוסק כזה אנתכה טיטין הקנה וע"ה סיטינו אה דת לטו (דברים ל"ג, ב').
טשבץ, ל' טענה זכ (שמות כ"ח, י"ח). על יד קובץ, ל' טעלי י"ג, י"ח. והכונה פה על טרדכי אהי
קבץ כל הטרה טדו. שאלות יעבץ, הוד עתמל כן קנו שאל עולת האס לכרבו טענה ולכרעת אהי
גטלו טעלידיס (טענה דף ט"ז). וכו', הקנה אהוד טקן נדחיס זמן והכין זכר ר' לטרדכי לטעף.
ימן ל' הטענה טענין וימן ה' (וינה ב', ח') אף כי אינו טענהו.

בטארב, כהא אחזרה טהטכו את אסתר טוכ להקק אנית כתולות כדי אטגיד לו את טעה חת
טולדות. ככרה בה סלך, אסתר, ול' תהלים ט"ה, י"ד. השליכה ירב. בטטה כה' ולא טגיד את טעה, ול'
תהלים ל"ה, וכו' וסוד טחחו טענה י"ג עניד טחחיל ולא גלית ליה דלח כרנה ולא גלית ליה וכו'. ט'
דרי, תהלים י"ח, ז'. בטס, הקנה טככים והטטין טלב אחזרה אהי פדכי וטטל לחז (דניאל ז', ט')
אח רשעי לנג טחכה כדי ללהב ולטעף את טטן אהי טלטיט ומטעיר אינה על ישראל. כרה טטן שוח
לישראל. לעד לחומו להבהב, כהא כהרף לנגח. לחומו, כהא כמו לטניה ח' י"ג. להבהב, ל' טענה טע'
וכדי טכחי (טענה ח' י"ג) וטענה אקטלה ולא טחכה. גולה קפץ, הקנה אהוד טכטע אהב טגד טדו
כענה טרדכיס הגדולה. קפץ ל' כנידה טענה ולא חתפון את ירך (דברים ט"ז, ז').

אלים. בצדק בני אלים: מדרו לאלוש. וכל בצק מלוש. ורגנו בפלוש.
 עדי דק חלוש: גפו פעמים. בתקון ימים. בדגן שמים. ובצית מים:
 קעו לרפידים. ברפיון לפידים. ועודם שם רפודים. חלו בצר קפודים:
 עד הגם בתם. אין להאליחם. ובסוף האהם. ופה בחשף גלהם: פסע
 פרסאות. ארבע מאות. לזנב צבאות. נצי צבאות: צג במלחמות. ראשית
 עלמות. ופן במהלמות. והולשת לכלמות: קציץ אשלים. בחיק נחשלים.
 וקלם מושלים. בהטא גשולים: רדף שלשה. ובשהו שלשה. ועדתו חלשה.
 ביד און חלושה: מושדי חק בקם. קרבו לרבים. וקרן לברכס. מהדום
 ומקם: תחר עם איבה. במשול הבה. ושפורה לו איבה. קבו ובגאונה:

ע"ס חשר"ק

תמימים פרשו ארץ. והקצינו שר בערץ. פקד לרין במרץ. לבלותו
 בתרץ: שדי שובן עד. צו ללועט עד. אחריו לצעד. לטאמא עדי עד:
 רחן עמעם. ואכור רעם. ומאז ועם. ממולך עלי עם: קצין מכמר. גין
 צור קמר. וישפך וישמר. ולא רבעה זמר: צפע מנו חש. מושרש נחש.
 בגיחו בחש. לחין עם נחש: פיו שלח קרע. פלילת יפי לגרע. בקבת עין

אלים, נקלחו גמדים גדולים, טל' חילי טואנ (שמות ט"ו, ט"ז). בצדק בני אלים, נוכח
 האבות. לאלוש, נעדר ל"ג, י"ג. מלוש, כל הנזק שהוליו טעמים בלה ולא היה להם עד
 מה ללוא. בפלוש, כשהסוף וגלוי, טל' טני טסולג (פרוכין ו'). עדי דוק חלוש, עד הטעם
 מתחלבו. דוק, בניו לשטים עש"ה ישיה ט', כ"ג. נטו, הקנ"ה נטה לוחם ולא עמדו ננסיין.
 בחקון ימיים, בחקון הטן לנ' ימיים אומר הקנ"ה אל תלחו והם ילחו, אל תותירו והם התירו.
 ובצית טים, אומר מה נשמה. ונלית, ל' יוכב. סעו, נסעו. ברשוון לפידים, אנרפו ידיהם טן החורה
 שיתנה בקולות ולמידים. רפודים, רטלים וחונים. חלו, נחלבו. בער, ע"י הלורד עמלק. קפודים, ל'
 כילה וכריתה, טל' קדתי כחודת חיי (ישעיה ל"ח, י"ג). עד רגם בחם, נעודם בטלמים. אין להאליחם,
 מהר עמלק להתענות, טל' יחדו נחלחו (תהלים י"ד, ג'). ובסוף, ניס סוף. האחם, קדח עליהם החו
 הלת, כי תצא שימלו ביד טלמים. ונהה הפייטן פעל עמלת הלת. ופה, ברפידים. בחשף, נגלה, טל'
 מתאף הלכן (בראשית ל', ל"ז). צג, נכב. ראשית עלמות, עמלק עש"ה נעדר כ"ד, כ'. ופן, מנה לנזם.
 כשהלמות, נטכות אהובת ע"י יסאע. אשלים הכני טן אשיל נמלג אקר, אקרים. והכוונה על זרע אברהם
 ג' זו ויטע חבל, בחיק, בחוף, וקלם, חרף ולעב בישראל הנקראים עושלים. נשולים, אצו דן שפלטם
 הען ונמלו ביד עמלק. כאלים טל' כי יאל ויתך (דברים כ"ח, ט'). שלשת, ח' בעלמים וח' ניס ח'
 נרפידים והכוונה. לפעולה. שלשה, טחית עמלק כחוכה ג' פעמים בשמות י"ז, י"ד. זגרים ב"ה, י'
 וט' ט"ז, ב'. און חלושה, בניו ליהוה ועש"ה שמות ל"ג י"ז. וי"ח. בכס, שמות י"ז, ט"ו. קרבו לרכס,
 לחצר לעלמטה בנגד עמלק. לרכס טל' וירכסו את החזן (שמות כ"ח, כ"ח). לרכסם, להשעיד, טל' נמול
 נני לרכסו נקי (שנה ע"ז, כ'). מרדום וסכס, ר"ל טלמטה וטלעלה. תחרות, תחרות. במשול, בעמלק
 אהים לפעל ולשמינה. בבז ובגאונה, כשיל כויק ולרה שעה נגלותו לישראל.

כרשו, כחזר ידו. והקצינו, והטלכו את אהל לקלן ולא עליוהם. בערץ, ל' ערילים. בסרץ, נשחלה.
 כתרץ, ל' בלה וסחלה (ישע' י', ב"ג). ללועט עד, הוא אהל עשנב כריתן אכאטר עליו נכק יחבל עד
 (בראשית ט"ב, כ"ז). אחריו, אחרי עמלק. רדן עסעם, קין חיליו. רחן למי עמינו ל' חיל, ולא ידעו
 סוף. ועמעם ל' חזר וקטן טל' גם כמו לשעלה וכותה טעום. ואכור רעם, רחם על חגג. רחם כמו
 רחם נחלוף להט"ע. ועם, נטחם אהל. קצין סוכמר, חגג שנכטרו רחמי אהל עליו. נין חוף, שיהל
 סנביל (ט"ח ט', ח'). כמר, הניח טכטורת ורת טל חגג. וישמר, טל' שמיר ויית. זמר, ל' נדיתה סננין
 ובדך לא תומר (ויקרא ב"ה, ד') ויסרו בעדרה השעידו על ארבעה קונדיסין וסתחו עליהן. צפע, סנן
 בידה, נלחו מרחם חנו. לחין עם נחש, הלך לקדחת נחשים כשעילו גרלות טיחם ליתם ללחון עם ה'.

הַרְעָה. גִּמּוּל אָב לַפָּרֶע: עֵץ פְּתַרְמִית תָּעַר. לְהַשְׁגִּיא אִישׁ בְּעַר. וְרָפָא יְדֵי
 נַעַר. מִמְּלֶאכֶת יַעַר: שְׁמֹנֶה חֳרֵת. לְעַרְעַר יִקְרַת. וַיַּעַר עֶרְת. מִגִּזְעֵ בְּכוֹרֹת:
 נִשָּׂא כָרֵב וַזָּאב. וַנִּקְסָה בְּבִקְרֹזָאב. וְבוֹ גַּעְפֵּר בְּאָב. בְּעוֹרֵב וּבְזָאב: מִסְכָּה
 גַּעְשָׁה. לְעַבְדוֹ בַּל עָסָה. וּכְאֶפֶר עָשָׂה. בְּיַד מֵאֶמֶר עָשָׂה: לַעֲנָה וְרוּשׁ.
 גִּזְעַן לְפָרוּשׁ. לְסִמּוּךְ לְכָרוּשׁ. בְּשֵׁם אַחֲשׁוּרוּשׁ: כַּחַשׁ סְלוּפִים. וְהִתְעָה
 אֱלֹפִים. לְהַכְחִיד עֲלוּפִים. בְּפִלָּם אֱלֹפִים: יִקְרָאוּ סוּפְרִים. וּכְתָבוּ סְפָרִים.
 וְשִׁלְחוּ צִירִים. בְּדַבַּר הַפְּלִיךְ מִהַיּוֹדִים: שְׁשִׁים בְּהַלִּיכָה. לְעֵין בַּל מִמְּלָכָה.
 וְהִדַּת נִמְלָכָה. וְהָעִיר שׁוֹשֵׁן גְּבוּכָה: חֵלֹם יְהוּדֵי חָלָם. וְהִבִּין בְּסִלָּם.
 סִדְיֹן קָרַע לְהַכְשִׁילָם. וַנִּפְרַע לָמוֹ גִּמּוּלָם: זַעַק בְּמַר גִּנְפֵשׁ. בְּאֶפֶר לְהִתְכַפֵּשׁ.
 בָּצוּם וּבְטִיט וְרָפָשׁ. יָשָׁב בְּעֶצֶר טַפֵּשׁ: וּמִתְלִיל שְׁפִלוֹת. בָּחוּ עֲבוֹדוֹת
 בְּפִלוֹת. הִקְשִׁיב הַתְּפִלוֹת. וְהִגִּיחַ אֶפְלוֹת: הִסְכִּית שׁוֹעָה. מֵאֲמוּלֹת שְׁבָעָה.
 וְזָא אֵל שְׁעָה. וְאַיִל יִשׁוּעָה: דְּפִי בְּרִקְיֵשׁ. הִבִּין גִּיּוֹן קִישׁ. וְתַחַן הַלְקִישׁ.
 עַד לִדְק הַקִּישׁ: גַּל לְאַיִלֹת אֶהָב. לְבִטָּא אֶל־רֵהַב. לְהִדְעִיד יְקוֹד
 לְהַב. מַגִּיז רֵהַב: בְּבִינָה עֲשׂוּתָה. בְּגוֹחָה חֶסְתָּה. שְׁלוּשׁ צוּם פְּצָתָה.
 וְדִי פִלְץ בְּסִתָּה: מִיוֹאֲרָתָה שׁוֹנָא. בְּדַת אֵל עוֹנָה. בְּלִי מַצּוּא מַעֲנָה.
 מִהַ יַעֲנָה:

גמול אב לפרע, למרע טרדכי על שספק שמואל את חג חמו. עץ, יען. בתרומת חער, בתרומת
 לטט השלושה בתער, ועש"ה לאונך כחער מלמט עשה רעיה (מהלים כ"ב, ד'). להשגיא, להתעות, טל'
 שנה עד (דברים כ"ג, י"ח). איש בער, את החמור. נער, ישראל עש"ה חושע י"א, ח'. יער, כח
 מקדו יער כלכונן. חרת, חקק. לערער יקרת, להכרית יסאל. ויער ערת, הולח הקנ"ה
 חער מגוע שול וכול טרדכי. ויער ערת, ל' גדול ולמיחה טל' ומתערה בחורח (מהלים ל"ו,
 ל"ב) ערת טל יחור (ישעיה י"ט, ו'). גשא, התכחח הטן. ונסה, נעלב, והנס וועטים חרנוס לונקלם
 וזה חסין כסיסין (בראשית ט', ו'). בבו חאב, טרדכי. ובו, כהנן. כעורב ובזאב, טלבי מדין
 (שטים ו', כ"ב. מהלים ט"ג, י"ב). מסכה געשה, הטן עשה את עלמו ע"ז כדליתא כמרקי'
 ל"א פ' ל' תמדרח חסתר. עסה, הכריח את הכל לעבדו. עסה טל' ועסותם רשעים (טלחי ג',
 ל"א). מאמר עשה, חסתר עש"ה חסתר כ', כ'. לענה ורדש, ר"ל גזרת קאות. לפרוש, לגזר
 לחתך, כמו למרע להס (ויקרא כ"ד, י"ב). לסמוך, לתלות. לברוש, את טרדכי המקרא כרוש.
 שש סלופים, עד דמי כחז ועול. סלופים, טל' וסלף טגדים (טלי י"א, ג'). עלופים, יסאל
 עט כעני רח, טל' בנין עלמו (ישעיה כ"א, כ'). בפלם, נעשקל עשרת אלפים כדוי כסף חסתר
 נשקל אל גנוי העלך. צירים, שלוחים. נסלכה, נועטה ונערת, טל' טלבי יסטר (דניאל ד', כ"ד).
 יחור חלם, טרדכי היחודי חלם חלוס טענת הטן, והחלוס סותח נמדרח חסתר ד', ו'. כסלם, כסחון
 טן חסתר אנחו ככילוחם. להחכפש, טל' הכפיטי חסתר (איכה ג' ט"ו). בעצת, כעגור ענת. טפוש,
 טל' יסאל, הקדוש טרוך הוא הטגניה שטלים. טליל, ל' גטה ותלול (יחזקאל י"ו, כ"ב). הסכית,
 ג' סמסולת, הטיוסרה כעה פעמים. חטולת, טל' סה חטולה לטתן (יחזקאל ט"ו, ל'). חיל,
 חקק, רשי, כחון שול. גן קיש, טרדכי. וחזון, תחנה הלקיש, אדה בגאס טלוקט. לרוק, שטים.
 מ' רוב, דמק כחלחו. גל, גילה. לאלות ארוב, חסתר. ידוב, חתורח. לודיעוד, לכסות את כעסו.
 מ' רוב, טיאלל שערז וגזו היס. א' של יס רוב שח (כנא כתרז ע"ד, ג'). כנחור, כנחור,
 כ' ס' חנה גוזי טטתן (מהלים כ"ב, י'). וצר, את הטן. פלך, חיל ורעדה כמו וכספה לוחם מלכות
 (יחזקאל ו', י"ח). ארדור, ומנה את הטן למסדתו, טל' וחחחו חרות תמיד (סוף מלכים). ענה
 כח מ' ר"ל כמו שכתוב טעלי כ"ה, כ"א. בלי מצוא, לא טלח הטן טענה טה יענה לפני העלך.

לחצי הכתובים אלעזר בירבו קלי.

אֹתוֹ מְבַהֵלֶת. הַתּוֹת לוֹ גַּחֲלֶת. בְּמִנּוֹת הַזּוֹחֶלֶת. מָנוּ מִתְחַלֶּלֶת: לְאוֹנֵדוֹ
 הַבְּאִיר. אֵת אֲשֶׁר הִתְאִיר. וְלָעֵב בְּיָאִיר. מִזּוֹגוֹ הַבְּאִיר: עֲבָרָה גְמֻלָּא.
 וְצָרָה הַמְלָא. וּבִרְכִיו בְּשִׁמְלָה. זְמוּדוֹ מְלָה: זִם וְהִכִּין עֵץ. הַתְּקוּעַ הַגַּחֲלֶת
 עֵץ. תְּרַעְלוֹת פְּהִיעֵץ. וְתִשׁוּעָה בָּרַב יוֹעֵץ: רַק בְּנִהְשָׁב בְּמִר. וְהִשָּׁב לוֹ
 בְּיַמֵּר. וְאַל־מִנִּיף עִמָּר. שָׁב וְחַפֵּן אָמַר: בְּרִשְׁמֵי בִשָּׁר. וְרָכַב לוֹ אָסֵר.
 כִּי הִכְרִיעַ אָסֵר. מִהוֹן מְעֻשָׁר: יָחַד בְּהַל שְׁנִית. לְסַעַד תְּכַנִּית. וְעֻלְתָּהּ
 תַעֲנִית. וְתִקְצֵץ תַּנִּית: רַעַל מִר הַמְרִירוֹ. וְחִרְבוֹן הַאֲרִירוֹ. וְהַדָּם הַעֲרִירוֹ.
 וְלִשְׁתֵּת גְּרָרוֹ: בְּרִישׁ נֶעֶר. גַּעְצִיץ גְּנֵעֵר. וְכִלְמִתִּיו עֲרֵעֵר. וְפִן לְשׁוֹעַ עֲרֵעֵר:
 יְדוּמִים מֵאָה. אֲשֶׁר יִחְמָה מְמָאָה. סַעֲרוֹ לְקַמְעָה. סָפוֹת רָוָה וְצִמְאָה:
 קוֹעוֹ וְנִשְׁחָתוֹ. וְעַם יוֹלְדוֹ נֶאֱחָתוֹ. וּבָאֵעַ חַד נִחָתוֹ. וְכִלְמִצְרִים חָתוֹ: לְרַם
 גְּנָנוּ זוֹ. בְּאֲשֶׁר חָזוּ. וְעֻלְצוֹ וְעֻלְזוֹ. וּבִז לֹא בָזוּ: יַעַן בְּמִיר סְפָרִים. הַצּוֹ
 עֲפָרִים. בְּסֻלְבֵי כְּפָרִים. בְּמִשׁוֹשׁ פּוֹרִים: יִחַרְגֵּן וְגֵאֲלָה. רָוָה וְהַצְלָה. רַגְנָה
 סְגָלָה. בְּקִרְיָאֵר מְעָלָה:

אוחז, לת סטן. בסנות, כמחנות. הזחלות, חסור הטימלה לה'. מנו מוחללת, טחטן סתם
 מחוללת לתת לו עמדת הסעודה קודם לחסורו כדי לקבל לו הטלך, כדליתחא נטדעס חסור.
 לאתרו, לחסורו נטר וסמך לת חסר גדלו הטלך. התאיר, טל' תולר מכיו. ולעב, טל' וסיו
 טלטיס (וה' ל', ט' ז'), ר'ל גם סמך להס טה אשדע לו עם טרדכי סהלטיג טו. סחוגו הבאר,
 אהם טרדכי טע'ל אל סטן. סחוגו, כנוי לע'ל עמ'ס יטעיס ט'ד, י'ג. הבאר, ל' כטור וטלסם כדנר
 ח'ל טחוק חסד'ע. ובוכיו כשסלה, חוסם אכדע ונרסו טרכיסם לפניו כטו לפני ע'ל אסיה
 ענזין כסמלתו. וסודו סלה, יעטוסו לתלות חת טרדכי. מרנוס אל זמה, עמל חטחין. זמ, זמס.
 חקוע, לקטע ולתלות עליו חת טרדכי סהנה כדת ען חיים. וחשועה ברב יעק, זה חקב'ה
 וסוק חס נטל' י'ח, י'ד. רק, סטן. כטר, טל' והסכית חת הסעדים (ט'כ כ'ג, כ'ה) ר'ל אכס
 חת טלעו ט'ג. כטר, כחסר חסור כלטבו לעשות לטרדכי, טל' חתיטרו (יטעיס ס'ח, ו'). סעק
 עטר, זה טרדכי אטד לתלטידיו סלכות קטימל העוטד כחסר חס סטן עם כלטע והסוס, כדליתחא
 נטדעס חסור. עען, טק חסחנה עטרדכי לרכוב על הסוס. הבריע אטר, אטור העוטד אטק ט
 טרדכי אכס רק כחסר הכריע עשות אלפיס ככר כסף אל סטן. בהל שניות, לטוח חל טחנה חסור.
 לסער, לסעודה סחוקנת. חבנית, ל' תקן. חצוח אל הדע. רעל סור, טרדכי סנקדח סור סטור
 להטן כוס אל מרעלה. וטרבון, חס חרטוכס. הארירו, קללו. ורס, חסמל. הערירו, עמחה חוסו
 טרדי, אנטלה עם גני. ברזש, טרדכי. נער, חסחדש ופרס כנעל. נעצוק, סטן. ננער, כסור
 ען סטלס, כסו ונערו רטפיס (חיוכ ל'ח, י'ג). ערער, חקדוס סרך חוס חוכר חת כל חכבי
 טחט, טל' טרער חטעדער (דטעיס כ'ח, כ'ח). וסן, ופנה חקב'ה חל חסלת יסרלל, ועמ'ס חסלס
 ק'ג, י'ח. ידוסיס, נמיס, טל' יחטמי חטי (חסלס כ'ח). סאה, ע'פ טרדס חסלת דך ל'פ
 חס יולד חס טחל, זה סטן, וחסל לטעלה דך 669. טסאה, ורס. סערו, ככדו, טל' יסער סרך
 (סכט י'ג, ג') לקסער, טעע כל' חו'ל כסו טוחן סרנה וטוליל קטעל (גיטן ס'ג, ע'ח), ר'ל סטן
 טוטס. ספוח, טל' אסוסיסו חוסת וסגנת, וע'פ חרנוס חונקלום דנריס כ'ט, י'ח. קועו, סחלו, טל'
 חקק חוסם (כדנר כ'ה, ד'). נאחזו, ל' חסות, נחלחזו ונחטכו עם חניסם. ובאע רי, נח
 חד כסרו וכסחו. כוחו ל' טחנה טענין יח חסריס (יטעיס ז', ח'). וטה אטער וכחט חד
 יסרו כסר'ח ס' ל' חלס ו'ל כדטה כחרטוכל חד טסריסי סטלך וחסר לו יס ען כניטו אל סטן
 סחית קדאי קדאיס נכס ל' חטה, סיד סיה סטלך לתלותו עליו לקייס טה אכטער יחנסח חס ען
 חטה (טורל ו', י'ח). ספריס, חרדי יסרלל. לרס, להקב'ה. ו, יסרלל אנקדחו עם ו (כטוח ט'ג, י'ג)
 ט'ג. יטעיס ט'ג, כ'ח). וכו לא כזו, נכס ל' חטו חת ידס. כסיר ספריס, אכוטרו ונחלטו חנרות סטן.
 עפריס, יסרלל עמ'ס חד ד', ח'. כחלבי כפריס, ככל סלך וכסר.

ע"ס א"ב

אספדה אלחוק. פלאות לחוק. אשא דעי למרחוק. כבוא צר לדחוק:
 בקום עלי צפע. משורש אפע. הוץ פלם בשפע. והוקע בעץ משפע: גש
 והפיל פור. מיום ליום ספור. ויצא חפור. בהביעו ספור: דדש ימי שבת.
 לשוט יום קבוע. באיזה החדש טבוע. קוב ספר רבוע: הן יום ראשון.
 תגיב לחשון. ומי זה בא לחשון. גצודי כאישון: וגיא ודק בי גבראו. ועל
 שקם גקראו. ואם יפדו וידחקרו. אז אלה יעקרו: וע יום שני. להצדיק
 שפת שני. ואלם מלשני. מלהלשני: חי בי הרקיע. והבדיל רקיע. ומי
 זה בא להשקיע. וזה הרקיע: טש יום שלישי. והמיל חלשי. במקעו פלשי.
 ודלי ושלשי: ישר עץ ודגן. בי גשעו בגן. ואם כדברי נרגן. לפיה גבראת
 גן: בהפיל מרעי. פור עלי רביעי. מיל פגי רעי. אמצה ורועי: למולות
 דקם. בכור שור בשקם. וער מה זמם. לאבדם ולהקם: מדר חמישי.
 גסרו להמשי. והגיה אמישי. בהעריב שמשי: נוצה ויו ונשר. בי עפפו
 גשר. מי יוביל תשר. אם עפו נשואי גשר: סגר לרוששי. צר בפור
 ששי. ועלה ואששי. בהעורר עששי: ערך בהמות. מוכן לנחמות. שאג
 גדי הומות. ושקב חמות: פאר שיר שבת. חל פגי משיבת. ואם זו

לחוק, לכתוב על ספר. אשא, חיוכ ל"ז ג'. לדחוק, ללחוק את ישראל. צפע ואפע, שנים
 אלו שני נחשים רעים (ספיה י"ד, כ"ט. ול', ו'). פלם בשפע, הכנה לשקול כסף. והוקע,
 מלה בעץ משפע, נען חד כי לפי מדרש חסתר מלה על עץ אל קין. גש והפיל פור,
 כל העץ הזה יסדו כעדרה חסתר דף קפ"ו ותרגום אני לחסתר ג' ו'. חפור, נכלם. בהביעו
 פור, באסיד לו בגול על כל יום זכותו אל ישראל. לשוט, לאוטם ולטוטה. טבוע, גם הוא
 י קימה כל חול' קב ספר רבוע, לקלל ישראל אשר נאמר עליו ומספר את חנו ישראל
 (שנה כ"ו, י'). ספר ל' טפפר כמו הספר אשר ספרם (ד"כ כ', ע"ז). ונמ"ל לקטקט דגלי
 חת רעב לחשח, הוכיח הכנה. הניב מל' כי יטכ (תהלים ס"ב, י"ח) ניב שמים (ספיה
 כ"ה, י"ט). לחשון, מל' חין להס לחח (ירמיה ח', י"ז) עלי יתלחח (תהלים ע"א, ח'). ללשת,
 ללכך. עא דק, חרן ושמם גקרא, ועל שמם גקרא, כמו אדנא חול', נחשית, ככיל ישראל אקרא
 חשית. חם יסרו, ירמיה ל"א, ל"ז, וע, החנועע וקם. שפת שני, ישראל עש"ה אד ד', ג'.
 חמיק, חי, הקנה. וזה הרקיע, ישראל עש"ה דמיל י"ב, ג'. וחמיל חלשי, הכלק
 חלג, נרל כל' טסנה כמו טמילין חלשין (סנת קט"ח כ') ויכעיה י"ד, י"ז חולג פל גיט.
 חלשי, ג' גלי ומרסום, ר"ל גלה את מעשי הטובים. וחילי, חלמי. ושלשי, עמי כמו הטובל
 פז לא נערה ינתק. עץ, ען החיים. ודגן, ען הדעת, וכמון דלמר חטה חמה (פנהדן ע', כ').
 חן מן דגן, נרגן, הטן הטריב. סרעי, הטוד לי. דקם דטה חותם. בכור שור, יוסף עש"ה דגריס ל"ג,
 חסר וכהם הכסם וקיה וכו'. סור הטן ניום חמישי. לחששי, להחיל, על' ען הטיס משיחיו.
 חיה אששי, האיר חשבי, מל' חמש אזהה (חיוכ ל', ג'). נוצה, חס כלל לשמות. וי, נתהלים
 ל' יד זה אדו וסוף סוף היות גדול ע"ס ויקרא רנה ס' כ"ב חשר, תארה ומנחה מקרק
 חמת עשו, ל' חולסה כמו מרס ויטף (זמטיים ד' כ"א) טעף טקם (ספיה ח', כ"ג). גשוח
 חר, ע"ה שמת י"ט, ד'. לרוששי, לעאותי רח ועני. ועלה יום הכא. חוששי, חוקי מל'
 חולשו (ספיה ע"ו, ח'). בהצודר עששי, טאלר נרי. טהביל, מל' טהר חנשה לתנה. עשז,
 ח' טבית אטינה דולקת (כרכות דף כ"ג) הוא הכלי שטביטים בו הכר. בהמות, כהמות טהרי
 חן (תהלים כ', י') אהיה חיים היות גדולה (ויקרא רנה ס' י"ג, וב"ג). לנחמות, לנחם הכרוקים.
 חסות, קולת ובעקות. פאר שיר שבת, הכנה שהוא לפחד ולכיר, ועש"ה אד ליום הכנה (תהלים
 כ"ג) זה פני משיבת, חילכה את פני החורה אהיה טאינה נפם (סס י"ט, ח'). ה, ישראל עם זו.

השבת. מי כי ישבת: צפה עלי חדשים. והמיל חלשים. ומזלות הרשים.
 להכהיד קדשים: קדם ועלה. ראש חדשים למעלה. טלה חלב העלה.
 פסוח במי זאת עלה: רץ שני באמן. ובדוד זכות מן. ורץ אל שור מזמן.
 ויתלו את המן: מן שלישי שמר. מתן דת במשמר. וכתאמי תמר. הדם
 ומר תמר: תפוז חן לשמים. בלי קום צרה פעמים. וסרשן גדל בפנים.
 העיר צדק משיי מפנים:

חצי החזיון אלעור בירבי קליר.

אמל ורבה. חמישי בהנבה. די בי סוכה. ארירה מסכה: לעשור
 בהמה. ששי המה. ומבתולה הזמה. שבה חמה: עלצו עלות בסגל. רע
 וכפור ורגל. ונוסף מעט הגל. למרבעי הגל: זכות סר מרע. במאזני צדק
 הכרע. והזכר להפרע. מהמן הרע: ראיה בירח בול. פי טו רד מפול.
 ולא ידע פי קין ובל. באבו סבל: בו תר לקרב. לעורר פיוס קרב. ויזשב
 על עקרב. עקצו בעקרב: יסוד היבל קדש. הנוף מנורת קדש. תשיעי
 החדש. הזכר לאנשי קדש: רע פרש רשתו. ונהיתה לבשתו. פי באיתן
 קשתו. גשברה קשתו: בחדש אשר בל סמך. תר היות מסכה. ובשבת

חשבת, חסבל. צפה, כאשר חזה המן אלה נפל לו גודל כימים האליך הגורל על הארצות, חלשים
 גדלות, ראש חדשים, ניסן. טלה חלב, טול ניסן הוא טלה, ואמר טלה חלב לרמז על שחל
 העלה טלה חלב (שחל ח' ו' ע') והוא אסף את חגג פסח, המול העלה את קרבן פסח לזמה
 ירחל הנקרה טי זאת עולה (אד ו' ה'). שני, חייך החדש השני, טו, שניתן להם נחש השני, ורץ
 אל שור, טול חייך שור והוא ג"כ הזכיר זכות אברהם אך אל הנקר לעשות פעודה למלאכים שלישי,
 סיון שטר לישראל זכות מתן תורה. וכתאמי חמר, טול תחזיט אל סיון חמו על טעה ואתה הנקראים
 תחזיט לביה כדחיתא נמדה רבה על אד ד' ה'. וטלת תטר ע"כ לריון כתטר ימרח. הרס ומר,
 חמר ומרדכי. חמר, עלו למעלה, מטנין בחימות עין (אד ג' ו'). חן, המתקן בלי קום צרח
 פעמים, שטר חרע ט טרה שהנקטה העיר לבן לא תאזכ להחז ט טרה שנית. וסרשן, טול תפוז. משי
 מטיס, טעה רמז.

אמל, לוועלל המן, ורבה, נמוס לט, טל' מורכבת תבחינה (ויקרא ו' יד). כהנבה, כאשר נשח
 נדך ע"י חודש החמישי אשר די לגרה ארבע טי ט"י נכודנדר שטלה על ירושלים כאשר מסכבו (ירמיה
 ד' ו'). סוכה ל' שסוך מטנין נחתו נמך (נחצית כ"ג יג). ששי, נחמד נחלול ר"ה למעשר נחטה
 (טכנה חזר ר"ה). המה, המאוס טל' ומטי הטו עליו (אד ה' ד'). וסבתולה הוסה, סבתולה ירחל
 איתה כוטיס ונחמה. וט"א וסבתולה חוסה נחית ונס הוא ככוי לישראל ע"ה אד ח', י'. וסוך לגרסה
 ו נמדה אסתר שחביר ג"כ חוסה לחלול, טלה נחלול זכות השלמת החוסה אל ירושלים שט נשמה וט'
 בסגל, נחש המסוגל והנחמד הוא חרש תצרי, רע, ר"ה יום תרועה. וכפור, יס"ב, ורגל, סוכה. טנח רגל,
 הוא שטיני עגרת, סר מרע, חיוב (חיוח ח' ח'), ובעלן דאטר חיוב טעולי הנולה היה (נ"ג דף פ"א).
 במאמי צדק הברע, כמו אמר יתלמי נטחזי נדך (חיוח ל"א ו'). ותצרי טולו טחזיט. וחמר זכות
 חיוב בול, טחזון. קן ובל, השלמת בנין נה"ט (ט"ז ו' ל"ח). באבו, הוא כמי לחדש חזק
 וט"ס חרעס יונתן אחרם סירח טל נדע טימף חנניה. סבול, ל' ביאה כמו חיס אכחו לפטל
 (נחצית ט"ט, ט"ו). חר, חב, לעורר חנה. ביחם קרב, ניוס טלחטה. ויושב על עקרב, ביה
 יחוקל הנטל כאשר לו חל עקרנים חנה יוב (יחוקל כ' ו'). ונקרע הוא טול חזק
 יסד היכל קיש, חני כ', י"ת. חנוך סעודה קיש, ט"י החסמונאים רע, חנוך. באיתן קשתו, חבוה
 ימף (נחצית ט"ט, כ"ד) כננה קשית טחצנת חנוך אשר בל סמך, חזר סוף ט טוכדנב: ט
 יחצנים, הוא חרש טנת (ט"ג ב"ה, ח'. יחוקל כ"ד, ג') ונקרה נכודנדר בל ט"ג אליה שטר

רדומים עלות ממכפלה. שעיר ושרידי לשתת הפילה. סגורי קלא הפן
מאפלה. ותעיר רן בפלה לשומע תפלה: ברוך אתה יי, שומע תפלה:

רצה וכו' עד לציון ברחמים.

וימליכה עוזר לאם מוראה. עצורה היתה לכן מעת גבראה. עמיתה
הפגיע בעדה קריאה. עד שת בא דברו אשר ראה. ענותם לחזים שדי
הראה. שישו חזים לעברו בראה: ברוך אתה יי, הפחזיר שכינתו לציון:

סודים, על הגסים, ועל כלם וכו' עד סלת.

תחת פלפול יגיע לקח טוב. פעלת צדיק פעלם לשוב. פאר אפר
אשר הוא טוב. פור הפך למשתה ויום טוב. פדות תחיש להקר הפוב.
עלה זכרה להודות לא טוב: ברוך אתה יי, הפוב שמך וקך נאה להודות:

אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בכרכה, שים שלום וכו' עד בשלוטך.

ושהי צאנה למערכות. קצינות בהכתרה ממלכות. רגלי אילת במות
הזרכות. שבעים ימי צר עלות לה ארוכות. תקפדה עם דוד לעיניה
ברכות. ושמה קול גשמע מתרפות. ודובר שלום ממשון הברכות: ברוך
אתה יי, המברך את עמו ישראל בשלום:

הצי קדיש.

רדומים, הלאות הימים נשמת המכפלה תפלתם נעד ישראל עלתה לשמים. סגורי כלא, ספורים נתי
כלאים והכונה על כ"ז אלף תיטקות אהי הפן פוסר פותם כלללות כדי להדגם לפחד ובדחיתת נעדה
לפסגר ה', י"ג, הפן, הפנה והאילת פותם.

וימליכה הקב"ה את אסתר כדי לעזור על ידה לישראל אנקלה אום טרואה ע"ס נפיה ג' א'
טנור אעלם בין הלוטות. עצורה היתה לכן, היתה אסתר שנותנת לעלכות. עסיוהר, טרדי המעלה
נעדה, אשר ראה, נחלוש אהלם בדחיתת נעדה. ענותם. טל' ולת אקן טנות עני (תהלים כ"ג
ב"ט). לחיים לנכילים, טעו אמתו ומלוחו רעות רעות וכו' (דברים ל"א, י"ז). שושן חודים, ירחל
ע"ס אד כ', נ'.

תחת פלפול, אהי טעלים אשר על רחם וענש הורה הנקרות לקח טוב. וע"ס פרגוס אבי
לפסגר ד', א' תשיקו ית ארונת לתרעי אשן זאשיקו עלוי ספרל דלזרייתל כד טנך ומעלמל נקטטל
והיין קדין ניש נלך לך זמללון וכו'. צדיק, טרדי. פאר אסר, הטיטה העשולדה אל תפלת טרדי.
לדור חטוב, ט"פ.

צאנה למערכות, הלאה לפני מערכות העומע ונעדר לה מדה כנגד מדה, כי היל היתה טכילה
נות ישראל ערמות לפנות סכן מלכה באת, כך היל הנהא ערמה אל הדין (מגלה י"ג, ב'). צאנה
כדו סאנה נט"ך עגין קל מרע סלן על' כל סלון טולן טרע (יט"ס ט' ד') אפיראכו סול' ל'
טח נפיה נפוט דף ע'. ואמר טוד סול' הכרית את הטיטן לבנות צאנה כחלוף ס"ן ודגמת ספן
לפן, עלם טלך, תעם ספן. קצינות, ארות אל ואי. כהסודר, סאז נפסקה טענה, ל' סר לי ועד
(ת"כ ל"ג, ב') ארעו הפסק לי דנך. ו"ט כנגד טה אהיה טחלמ טכורה נקניטת יתר טאל
טלכות ק היתה טנה נאלסה. אילת, תופר לפסגר. שבעים וכו', בין אגרות ארעוה כרלכות לפתרות
הי ע' יום ולפגר הטלמ ארובה ותחשה לע' ימים טללו. הקפדה, תוקס ולחנה. עם דוד, טרדי. לעינה
ברכות, פולד לישראל ע"ס אד ו', ו'. סן החרכות, טן האטים. דובר שלום, קול טשיטע אלוט.

פ"ס א"ב וכל סוסי פרחים על לה"ב. וסמ"ח סשה בן חכוב פתוס נאעלע ונסף.

אתפני מלך אתיצבה בועד מקהלות. ועזו נראותיו לספר במערכי
תהלות. אלהים עד מרום אשר עשית גדלות: אז בטרם נמתחו ואבני
מנחה יסרה. גם ישיבתך עלה במחשבת חשבת. נכון בסאף מאז מעולם
אתה: פנים תביבים בחכה יתרה וגדעת. עלו במחשבה להשכילם עצה
מדעת. אטנת עתיד חסן ישועת חכמת ודעת: משמיע שלום השמיע
הטוב ורביכם. בני חסו בצלי נוכו במקחכם. כי לקח טוב נתתי לכם.
קדוש: גמילות חסד תמיד אבישר ואובירה. אלהי וברני בלקח טוב
והפארה. תפיץ למען צדקו גדיל תורה: מרפא ושקוי עצם למחויקיהם
ומטיניהם. חיי נצח הגחיל יש למצאיהם. יעשה אתם האדם וחי בהם:
הריו נחמדים מפיו ומדבש מתוקים. לויח חן ועטרת לגרון מעניקים.
אשר לו חקים ומשפטים צדיקים: הורנו ישישי לכת גתיבו. זו ההרד לכו
יה עם קרובנו. השער ליי צדיקים יבאו בו: והתבוננו קבוע שנים ולתקנם
מתוך. אלהיכם המשכילכם לחסד ולעבר בתרץ. ראה נתתי לפניכם
אידאראץ: התחזקו והזהרו במנע אבתיכם בידיכם. לרחות ולקבוע
במקרת מסורה לכם. הדבקים בני אלהיכם חיים בלכם: וזהו לרחות
פסח משה ומאז ראש השנה. לקבוע פסח באנחי ובגותו כסה לתקנה.
בתכם וכזמנם בכל שנה ושנה: ימים יצרו והבחרו ופיו ספניהם. אדר
הסוד לגיסן קבוע בהם. לקים אתימי הפרים האלה בזמניהם: חבמי
לבב חבמי קבוע ולתקנה. ארבע פרשיות המיד לקרות ברננה. לשתיים
קבועים שנה בשנה: טהורים באחד באדר משמיעים על השקלים ברנה.

אח פני מלך, תוכן ענין שיעור זה הוא כולו כענין שיעור של הספקה הלאזונה וע"כ אין טעם
לספרן כאלו נעשה סכנו טעור אמ. אח פני מלך, לפני טלך טלמי סמלבים. הקב"ה במערכי
תהלות, נחלות נערכות וסדורות, אלהים עד מרום, תהלים פ"א, י"ט. נמתחו, הסוסי, ואבני
מנחה, סוסי חן, ועב"ה חיון ל"ח, ו'. נסן, תהלים ל"ג, ב'. ויסודו נפתחים ל"ד ומדק ד"ח פ' ג'
(וב מלח ל"ד), אע"פ דברים נכדלו קודם אנגלם השולם תורה ותזונה וג'ע וגינסס וכסל הכסוד וס"ח
היו אל משיח. בני חביבים, ישראל, ומפני ל' הטענה חטות פדק ג', חביבים ישראל אנקדלו בניס
לשקם חט יורה מדעת להס וכו'. עצה מדעת, היל החורה ע"ה טעלי ב"ג, ב'. אטנת, יאטי
ל"ג, ו'. ומה של חמס אנעל פה נכנת דף ל"א. משמיע שלום, הקב"ה. הבנו דרכיכם, טל' הסן
לקרות פלסך (פסוק ל', י"ב). במקחכם נחורה, כי לקח, טעלי ד', ב'. חפץ, יאטי ט"ג, כ"א. מרפא
ושי' בו, ע"ה טעלי ג', ח'. ט"ג י"ח, ד', כ"ב ח', כ"א. הנחיל יש, ע"ה הטענה סוף שוקלן
ל"ג י' יאטי ט' לוי טחיד הקב"ה להנחיל לכל מתיק וזיק ע"י שלטות, א' להנחיל לוהבי יס
לחשיית פלסל. יעשה, ויקחל י"ח, כ'. נחמדים, תהלים י"ט, י"ח. לויח חן, טעלי פ', ט'. אשר לו
חיי נחמדים י"ח, ח'. ישישי, וקני. השער, תהלים קי"ח, ב'. בסרף, סריוות. בתרץ, טוטר ובלדק,
היו נחמדים ח"ה סתמין תרילין (פסוק כ"ג, ח'). ראה, דברים א', ח'. והודרו כמנהג אבותיכם,
פסוק ח"ה ח' ד', כ' האתל דיועין סקניעל דירחל מלי טעטל טנדוק תרי חטי, טעום דאליו טעום
סכנו טענה לטחובס נדיכס וכו'. ורביכם, אס ד', ד'. והרו, כוהנו, כסה, חלס סזנס, ככתבם,
פסוק ט', כ"ג. והבחרו, לכיות נכס חלס חזס חזר. לקים, אס ט', ל"ח. לעתים, נחטיכ י', ל"ה.

בגיסן להביא קרבן מתרומה חדשה בתקונה. ראשון הוא לכם לתדשי
 השנה: מתקיימים אחריה מחית שומן להשמיעה. שקלינו להקדים גאון
 קמינו להבנישה. אמר עם הספר ישוב מחשבתו הרעה: ישמיעו בשלישי
 על טהרת הרגל בקריאתם. להזהר בהזיות ובטבילות שיהרתם. והזרתם
 את בני ישראל משמאתם: כבוד הרגל להשמיע לדרוש ולשאול. הלכות
 הקותיו בשמחה ומחול. ואת עמי יזר בין קדש לחל: ברביעית עגון תהיש
 לבאר בעתה. גפי נפלאותיו להגיד אתי נהרים. תזכר אתיום צאתך
 מארץ מצרים: למדו פעמים להקדים ופעמים להפסיק קריאתם. ושו
 יד ידיו נתיבתם. תקמים יגידו ולא כחדו מאבותם: מדי חל אדר בקשר
 מצוה. קוראים פרשת שקלים בשבתו באחזה. את ספר תורת משה אשר
 צוה: בשמנה בו פרשת זכור להשמיעה ולהזכירה. להשמיענו ששון
 ושמחה גילה ואורה. ואנני כל העם אל ספר התורה: גמנים ומפסיקים
 בתמשה עשר בו מקראיהם. ופרה והחדש בשתי שבתות יצרפו קוראיהם.
 חבת אשה אל אחותה בנפיהם: ספירוהו בהקבע בשני מפי ראשי.
 נקדים קריאתנו לפניו ולא נחשה. ביום שהוא נקרא בספר משה: בששה
 בו מפסיקים פרשת זכירותיהם. לסמוך נאלה לנאלה ימי מחמדיהם. אשר
 נהו בהם היהודים מאביהם: עבר יום פור קוראים כל אתת בשבתה.
 פרה והחדש אתת אחת בקריאתה. חבת אשה אל אחותה: פור בגפול
 לקבעו ברביעי בתקמה והשכל. קריאת שקלינו בו נקדים ברוח נדיבה
 ושכל. בתורת האלהים מפרש ושום שכל: בארבעה בו מפסיקים מחית
 שומניהם. לצרף יחד נאלתם ולהשמיעם גפי אלהיהם. התורה הזאת נגד
 כל ישראל באונייהם: צרף פרה והחדש השמיעו בקריאתכם. סגרה
 הרגל והדות יי היא מעוזכם. ובני ציון גילו ושמחו ביי אלהיכם: קבעו
 קהל בששי מפי תקמים נרמוזת. להקדים קריאת שקלים בהדרה ובעליות.

ראשית, שנת י"ג. ל' מתקיימים, ל' תבין וטיה, ר"ל תבין אתר מ' שקלים תנול מ' זכר. שנת
 שנת. שקלנו להקדים גאון קמינו, מ"ט פגלה דף י"ג, ל' אתר ריש לקיס גלוי ודוע לפני ה'
 אחר וסיס העולם שחיד הכן לבקל שקלים על ישראל למיכך הקדים שקלים לבקלה וסינו דמן
 סוף סוף עמיטון על השקלים. ולזה למעלה דף 660 אמר, אומר, אומר מ' כ"ב. והזרתם, וקרא
 מ', ל' את עמי, יתקבל מ"ד, כ"ג. אחרי נהרים, יחלל, אענה את הים ואת הדרן. תוסבר, תניס
 מ', ג' חכמים, חיוט מ"ו, י"ח. בבשר מצוה, ר"ל כונת באחזה, ר"ל מ' שקלים ופ' רחש חלו יד
 בני חיים. את ספר, נחטיס מ', פ'. חמני, אס ח' ג'. נסנים, טועדים כענין וקבל טמ, ו' משה
 סוף כשו נטנו ונמחו (דיס מוק ד'). תוכרות, יתקבל מ', מ'. מפני ראשי, מפי רחשי סנהדרין. ולא
 נחשה, לא כמות, ביום והוא, נחטיס י"ג, מ'. אשר נהו, אומר מ', כ"ב פור, מניס, תוכרות
 שנת כ"ב, ג' פור, חס יסול נולו אל חדר לסימ נחטיס ככונת, בתורת, נחטיס מ', פ'. והזרת
 הזאת, תניס ל' י"ג. לצרף, צרף, ל' סמיכה וסור כל' תלמוד. ובני ציה, יחלל ל' כ"ב.

שמור תשמרון את כל המצוה הזאת: שתי הפסקות קבעו גבנים ותמימים.
 את בשני בו ואחת בששה עשר מתאימים. כי היא חכמתכם ובינתכם
 לעני העמים: רעים סבבו לטהרת הרגל לקרבהו. וענין החדש ביום
 קדש לזכרהו. וקדש את ראשו ביום ההוא: שוינוהו יי אלהינו תמיד
 לנגדנו. עברהה לעבוד במבטא שפתינו והניזנונו. אמרינו האזינה יי בינה
 תנינו: צמאה נפשנו להסתופף בכתלי ביתה. חדשיה לקדש בועד וקנין
 וקשרתיה. יי צבאות מה ידירות משכנותיה: תמימה לבושים בערי
 עדים נגהים. מקבלים עדות החדש הזמים במלאכים תמזים. מתי
 אבא ואראה פני אלהים: משגב שם הגדול צדקתו פהרי אל. חסד
 וינת קדושו אמן לישרי אל. שובה יי רבבות אלפי ישראל. קדוש:

הכל יודך וכו'.

רשמי החרוזים שלום. והוא מיוסד ע"פ ג' נ' תנועות.

שמן. שמך לעד. בפני מועד. ואקוד לך אפים: וגם אדרוש. לך אפרוש.
 געת שירי מעלפנים: וראש אחרית. והיא חברית. פרוחה לשפתים:
 געת חסדך. ורב הודך. תצלינה אזנים: ואכן כל. בפני הכל. מקדש
 הוא במתנים: יהללו יה. בהבטיה. ובזרא גיב שפתים: לבית מעלות.
 פתולות. וגלגלי כרוב תנה: והאופן. לצד נאפן. והחיות רבעינה: וכן
 גראות כמו נשואות. מקום כפא ותחתנה: והאמנם. הלא ישנם. בכוח
 וב והרעינה: קצות תבל. והוא סובל. ובזרוע העופינה: ועת צופי.
 בפצופי. אזי ישאו לך רנה: ואז יענו. וירנו. בכנפיהן תרפינה: המשים
 הם. בגיבהם. והששה ומאתים. יהללו יה. בהבטיה. ובזרא גיב שפתים: והוא

שמר, דגים י"ל כ"ב כי היא חכמתכם, אם ד', ו'. וכדע בשנת דף ע"ה על טלות חסות תקופות
 ושלום רעים, הם החכמים אפי טנו ומלרו כן עניני ההפסקות כדי לקרב פ' פרה שחיה פשוטה לסתח
 תנועה פ' החדש סעוך לחדש ניסן. וקדש, כמדבר ו', י"א. שוינוך, ע"ה תהלים ט"ז, ח'. אמרינו, אם
 ה', ל'. להסתופף, לגור, כמו תהלים פ"ד, י"א. מה ידירות, אם פ"ד, ל'. גודים, נאים ונהלים.
 תמזים, נמלטים. מתי, תהלים ט"ב, ג'. שובה ה', כמדבר י', ל"ו.
 מועד, מוטון. ור"ל שנה זה הוא מוטון ומוכן תמיד בני אפי אפי לעד ולכלל נחיים. אפרוש,
 י' טעם ומטרה. רגוח ל' דטר. מעלטים, אם כלי איר. וראש אחרית, רשע דברי ופתרית דברי להגות
 נחמן. תצלינה אזנים טרוט הרטה קול דברי תהלתך. ואכן, ל' חמת וקיום הדבר. ור"ל חמת הוא
 לפר סק"ה טקדש בכל טקוס ונפי כל בחליו. בהבטיה, כדבר פה. לבית מעלות, הם השמים. נאפן,
 תגלגל. והאמנם, ר"ל כדע כמו שהחיות יהיו כאלות את הכסף, חבל נאפח הם כאלות ע"י כמו אל
 סק"ה חלה למענה דף 640. והרעינה, דרך טאל כחילו הם חושט על ידיו. קצות, שעה, והוא סובל
 קצת חבל. העופינה חיות. ועת צופי, בעת שחזו טופים בתפלתנו אל השם ית'. בצפופי, ל' למסך
 קל, ר"ל בתכלותיו. אזי ישאו, הטלחבים, וע"פ כ"ר פ' ס"ה, נעשים מרטינה פמיהן (יחזקאל א' כ"ד)
 מה נעשים, דא גם דם. כענה אירחל. חוטרים שטע אירחל הטלחבים אחרתן זלתי מרטינה כנפיהן,
 והן הן חוטרין, נדך כדור פ' סטקוטו ונדך אם כדור טלכותו. ונחולין ל"א ע"ה, חין טלחבי סבת
 חוטרים אירע למעלה עד אירחל אירחל למטה אנ' נין יחד כוכבי טקד, והדר וירישו כל בני אלהים.
 ונשים הם וכו', ארבע החיות ים להן רנ"ו כנפיים, פ"ד כנפיים לכל חיה, וכטולר נחתיים חונת

נשאה. לְכַל־מַעֲשֵׂי. יְמֵי רֵאשִׁית אֲשֶׁר בָּרָא; וְהוּא נֹמֵר. לְכַל־אֲמֵר.
 מְעִיט שֵׁם בְּתוֹךְ סִתְרָה: וּבְעַרְפֶּל. מְקוֹם אֶפֶל. הֲלֹא יִכְפֹּל לְהֵאֲדָה:
 וּבְסִינֹ. בְּתוֹךְ רְכוּבוֹ. יִקָּר נִגְהָ לְהִצְהִירָה: יְגוּרְדוֹ. בְּמִתְגַּדוֹ. מְכֹן צֶדֶק
 לְהִתְאַוְרָה: וְהִרְקִיעַ. וְהִבְקִיעַ. פָּלַג מִיּוֹת לְהִשְׁבָּדָה: וּמִתְצִיִּתָם. בְּדִקְיָתָם.
 יֵאָדְרוּ שֵׁם בְּתַפְאֲרָה: וּבְמִדְמוֹ. מִמְקוֹמוֹ. בְּקוֹל יַעֲנֵנו בְּנֵי זְמֵרָה: יְהִי
 בְרוּךְ. בְּשִׁיר עֲרוּךְ. לְשׁוֹכֵן בְּרַמְתָּיִם: יִחַלְלוּ יְהִי. בְּהַבְטָה. וּבִזְרָא גִיב שְׁפָתָיִם:
 כִּי יִדְמָה לָךְ וּבְמִה גָקָדָם אֲתַדְפְּנִי אֵימָתָן: וּמִבְלִי כָל. וְאִין אֲשָׁבֵל.
 בְּרֵאשׁ נֹפִי זְמִרָתָן: וְנִפְוֶרְתִּי. וְנִתְרָתִי. כְּמוֹ תָרֵן בְּתַר אֵיתָן: וְאִין קָרָן.
 וְהִקְדָּן. מָאד נָבַר לְדִבְרֵיתָן: וְרַק לָהּ זֹאת. בְּעֲלִיּוֹת. וְהִיא בָאָה לְתַחֲלָתָן:
 אֲשֶׁר דָּרְשׁוּ. וְסוּד פְּרִשׁוּ. הַיּוֹת קוֹרְאִין בְּתוֹדָתָן: וְסוּד שְׁקָל. מִתַּח עֵקֶל.
 וְגַם פָּרָה לְשִׁתְרָתָן: וְאַחֲרוּנָה. בְּתוֹדָתָהּ. סְמוּכָה לְגֵאֲלָתָן: הָאֵם פְּסוֹ. וְגַם
 אֶפְסוֹ. לְגִיחוּחִים בְּתַמְרָתָן: וְשִׁית סְפוֹד. מְקוֹם כְּפוֹד. וְתַרְצָה בְּרַעְתָּן:
 וְתַגְפִּישִׁם. וְתַחֲפִישִׁם. וְתִמְיִיבָה לְאַחֲרֵיתָן: אֲזִי אֶקוֹד. בְּעַת אֶפְקוֹד. וְאֶכְרַע
 לָךְ בְּרַבִּים: יִחַלְלוּ יְהִי. בְּהַבְטָה. וּבִזְרָא גִיב שְׁפָתָיִם: וְתַחֲיוֹת יִשׁוּרוּ וְכוּ'.

זולת. ע"ס א ב וסס סטטנר טשה חוק תחוס נכוין.

וְאֵלֹהִים צְבָאוֹת אַתָּה הַחֲלֹת. הַרְאֹת בְּתֶךָ וַחֲסִדֶיךָ לְעַם זוֹ יִצְרָתִי.
 בִּימֵינִי יֵשַׁע וּגְבוּרָה בְּעֵקֶף נְתִיאֲרָתִי. הוֹשַׁעְתָּנוּ מִצָּרֵינוּ וּמִשְׁנֵאֵינוּ הַבִּישׁוֹת:
 גֵּאֲלָתִי בְּרוּעַ עֵקֶף וְלִתְצִיִּתָם הַבָּיִת. שְׁפַתֶיךָ בְּרוּךְ מִלְּלוֹ בְּחוּץ דְּבַרְתִּי.
 דְּבָרְךָ הַשּׁוֹב לֹא נָפַל כְּמֵאֵז הַבְּטָהְתִּי. וְהֵם עִמָּךְ וְנַחֲלָתְךָ אֲשֶׁר פָּרִיתִי:
 הַבְּאֲרָנוּ בְּמַצְוֵה גְתוּנִים בְּיַד אֲוִיבֵי. וַיִּגְרַם בְּתַעֲזֵן לְשָׁנֵי לְהַעֲבִיד בְּלִטְוֵי.

ליחוקל פ' ו' תמידה רז' אס, ח"ל רז' כפי גרסת כ"י וארבעה פנים לאחת, כל חס וחיה
 שחננה היא פנים אחת מוצח טעול לפון ודחם, וכל רוח ים זה ארבעה פנים טעם, וארבע כנפיים
 לאחת לכס, לכל אחד סלרננה פנים אחרת א ים לו ארבע כנפיים לאחת, טעמלת אחת אחר
 כל חס ים זה י' פנים וז"ל כנפיים, והוא אפי' טלפון וחספון וביה גפון פכ"ל. להצהירה, על
 בידי הנחה לנחה (סלרננה ו' ס'ו). יעורר, האור יגור עם סקוזה סרוך סוף. פלג סוף, סקויע סעיס
 לזני חלקים חלים למעלה וחלים למטה. יאדירו סעיס שם אל סקנ"ה, זע"ס כ"ד פ' ס' ס' סעיס סו
 פועים חלו לחלו סלך ונעשה קילוסין להקנ"ה סו"ד נשאו נסחות ס' ונשאו נסחות קולט. בני וסרה
 סלרננים, לשוכן ברסחיים, טעחיים. ונב"י גורם על ארץ וטעמים. איסחון, סלרננים. וסנרל, והוא ל'
 פועי סו רחילס וליסחתי (רחילס ו' ו'). וסכלו כל, פון לי אום טנחה לקדם פו פת סני כסס פו
 כי לא נאלר חף אסכל אחד טעמלת גפון יסלל. פוורררז כסו חרף, עז"ס טעמי ל', י"ג ויקדו
 כן נקוד נב"י וסון והוא סניטני פד"ס עם סכני, וסלרננו חן. לי קרנן זלון לי סון סקויע
 פו סקננות, סאר נבר סלופ, ורק לה זאה בעליונות, פלרז, רק זפת סוה ל"ס לטעמלת יסלל
 לטעמלת ולפועלפוט סו פוכל לקחול טעמלת, וכסו זלרנו וסרנו לכ סכעיס סוד סום, וסוד שקל
 סרנא סקלים, סודה עקל, פ' וסר. כווררננה, ס' סלרננו, כווררננה, פסן רוח כווררננו אל סקננות
 ופיה ספור, אים ססור סדנרים טעקוס כסוד סקננות. וצפישום, טל' כסס, ר"ל סוים פועום סדה
 וצפישום, ל' סכ"ו.

ה' אלוים זכו', טל' ונרס נ, כ"ד. לעום זו יצרת, יטעיס פ"ג, כ"ז. ורשעננו, תכליס ט"ז, ח'
 נאלח כורנ, אס פ"ו, פ"ו. כחון דברת, תכליס פ"פ, כ"י. עסקי, זעיס פ', כ"ז. חנרם, פועה ג', פ"ז.

וטרי יום ביום מהרסי ומחריבי. וילחם בישראל וישב ממנו שבי: ורע
 מדעים ועם לא בינות: ערו יסודותיה וחרסו כל פנות. חרשו ועקרו
 טוהיה ונבעו מצפונות. גם כסף וזהב וסגלת מלכים והמדינות: טבעה
 נא בעולם לתכחיד כל צורה שואן קמה תהומם לגער כל צורה.
 אם בשנה ושנת גאולים גלה לכהיה. שלמה אחיה בעמיה על עדי
 חנה: כביר פדה יקרה מיד מעבדו. זה כמה שנים לוחצו ומרעידו.
 לו תשובה נשיב כי יראו עיניו כידו. הן הראנו יי אלהינו את כבודו:
 סגור הכרזל ידיה החישה לנחמם. רפי פלט הסובב לנהלם ולהחמם.
 נשדם בגיהם ובנתיהם לשמחם ולרוממם. מלכותם הקם ונדל את
 שמים: שבר החלתנו הראנו ארד פניה געימורת. ציון היטיבה כראנה
 תרים נשמות. עבדה רצו אבניה ומפיקים לה רוממות. תחלק הארץ
 בגולה במספר שמות: פדה והצל לקהיה ורנו פלאיה. יפלו ולא יקומו
 בנהיה ומקניאיה. צפתם והעמיתם ורבה עליהם צבאיה. כי הענה אויביה
 דמיון ומשנאיה: קנא אל לשמה הגדול קוסה והחל רש. אויביה היתה
 ידרינו ומענה נהרש. רעה יירשו גתלהך יחד עיר ומגרש. הוריש יי
 אלהינו מפנינו אותו גירש: שמה וקדש בעולמה מושיע ונואל. מסרש
 שם נקבד צדקתך כהרה אל. הכן זכירת קדשהך חקירו ושרי אל.
 יי המושיע את ישראל:

ערת אבותיו וכו

ולחם נחמד כ"ח ט' נחמד ל' נח נס ל' חס' והוא סת כסודה ונבעו נחמד ונחמד ס'
 סוטים כל האורות הסמוכות, והוא טל' עונדים ו'. גם כסף, קהלת ל', ח' טבעו, גדולת סך
 מנחתו יחזו טעולם טעוק, כל' תלטוד שונות. האם (יו), כמו גזיון אול קיים ולא יחז טעוק
 טעום (טעלה י"ג, ג' ט') לגעב, כמו וינער ה' את מלרים (טעות י"ד, כ"ז). שלמד ידה, איר
 י' יקרה, יחלל, עש' ירמיה ל'ח, כ'. כידו, שבו (איש כ"ח, ל'). הן הראנו, נחמם ה'
 ל' רני מלם, רננה הנלה (תהלים ל"ב, ז'). שר' בנין, ל' מקום כמו שבו של ס'. (תהלים
 ק"ו ס'). ציון היטיבה, ל' תהלים כ"ח, כ'. עבדיך, אס ק"ב ס"ג. תפיקים, ומחללים. תחלק
 הארץ, נחמד כ"ו, כ"ג. לקוחך, יחלל עש' טעות ו'. צפתם והעמיתם, ל' כרחה. כי
 חק, תהלים ס"ג, ג'. רש, ל' רעך, יחלל הוריש, אטטים י"א, כ"ז. חוסך, ל' חזק גדולה.
 ח' ה', א"ח י"ד, ל"ט.

יוצר לפרשת פרה.

ע"ס א"ב.

אם אשר בקך דבוקה. חפצת ורצית לצדקה. להנחילה מדבש מתוקה: באור ארבה ועמקה. בהם באהב לחשקה. ברביד לצואר לחבקה: גם היא במאד מחזקה. בתקף ובתני נחקקה. מעמו בלי לסלקה: אשר מי זאת. בהתחזקם בתורה זאת. בפתחי מזוזות קדוש:

דרש בעד נטרה. וגם להביא פרה. בעדם עבור לכפרה: הלא בתואו בכר פרה. תרת עליהם גורה. והנם באמירה סדרה: וזה המקבל עתירה. חשף מהם עברה. וכלצוקה וערה: זכרון פרה אדמה. בפי יונה תפה. לער בלי לעלמה: חסד דת תמימה. יעשו בה להתרוממה. לפני יוצר נשמה: טעמיה בטוב געימה. בלי היות לשמה. בהושיבך הארץ הנשמה: ואת חקת התודה. ערוכה בכל אשמורה. בה להקדיש לגורא. קדוש: יקרה והרבה תמימה. ומכל מום שלמה. ובנקיות ובטהרה מסימה: כתב חקק רשומה. לשמה נפש ענומה. למעלה לזקוף ולחממה: לטהר חטא ואשמה. ולמחול עון ועומה. עוד בלי להאשימה: מטהרת גוי אחד. לרצות לשם המיחד. אשר בכל פה מתיחד: נפשם תחשף מפחד. ודגיונם כל יתפחד. בהתפללם בלב אחד: שונאיהם יהיו פאחד. בפתח ופח ופחד. בעבדם לצור שקם אחד: עליד ביהן נתינתה. לכבודו מתנתה. דקדק בכל פנתה: פעלתה והקרבתה. הוא יקריב אותה. והוא יוציא אותה: צופים הפל בטובתה. ומתנים את פרקתה. בלקהל רעיתה: קדושה ולא פסולה. בלי מים ועולה. בקרבן בליל ועולה: רם אותה עלה. בחפץ ולא בגעילה. קהל בה להועילה: שומריה ינצרו מחלחלה. ומכל נגע ומחלה. בשורדם שיר ותהלה: תקן בכלם ברורים. אשר שמך מזבירים. וזרק עלימו מים טהורים. קדוש: הכל יחד.

אופן קבדו יתחמם ויתחדר. והוא בערכות דר. עמו
הד והדר. והבל יגדלוהו בתמיד ובתדר: והחיות.

מרכש מחזקה התורה ע"ה מהלים י"ט, י"א. בחקף ובתני, א"כ' והיה אם שמוע תשמע, והיה אם לא תשמע (דברים כ"ח). בלי לסלקה, לא תעבור התורה מישראל. סלק ל' העתקה והסרה, ואנכי הסור אסחך ה"א סלקת אסלק (דברים ל"א, י"ח). מי זאת, ישראל ע"ה שיר ג', ו'. וזה, הקב"ה ע"ה שמוע ע"ה ענומה כפי (לוי ל' כ"ה). בעבדם, טענות ישראל. שכם אחד, כלל אחד. לכבודו, ר"ל זה היה מוח אל כהן גדול שהכל נעשה על ידו. בכל פנתה, בכל לדי טעות משלתה. ומתנים, ועדברים. טהורים, פטר טהור נק. רם אותה עליון רם את המרה; אלה כמו אלה כל קצויות. הוא הקב"ה. בנעילה, ע"ה ולא נעלמים (ויקרא כ"ו, ט"ז). ברורים, רחם נדף 78. ובתדר, גם הוא ל' תמיד נמרטי.

ע"ס א"ב

זולת

אשרי כל־חֹסֵי בָךְ • בָּאֵהֶב יֵאָהֲבֶךָ • גֹּי אֲשֶׁר אֵהָבֶךָ • דִּבְקָתָם בָּךְ •
 הֲלֹא אַתָּה תִּרְיֵב רִיבֶךָ • וּתְיַסֵּד אֶת־גֹּךְ • וְזָכַר בְּנֶךְ וְאֶהוּבֶךָ • חֲתוּמֵי עַל
 לֶךְ: שְׁהֵרָם מִכָּל־טְמֵאוֹתָם • יֵה כִּפֹּר אֲשֶׁמֶתָם • כְּשֶׁר תְּהִי אַחֲרֵיתָם • לְעַר
 יִחַצִּים שְׁמוֹתָם • כִּמְהַר עֲתָה תִּשְׁוַעְתָּם • גָּאוֹר כִּי אַתָּה תִּקְוֶתָם • שְׁמֵחָם
 בְּשִׁבְעֵי שְׁמֵחָתָם • עֲזָה תִּפְאֵר אוֹתָם: פָּנָה אוֹתָם לְעִדְקָם • צָמְחֵי צִמְחָה
 לְחִבְקָם • קְדוּשׁ מִכָּל־עֶזְוֹן גִּבְקָם • רָם בְּטֹיֵב חֲזִיקָם • שְׁמֵרָם וּבְצִלָּה דְבִקָּם •
 שְׁבָגָם וּבְאֹזֹר תִּדְבִּיקָם • תֵּאמֶר בְּדַתְךָ לְהִמְתִּיקָם • בְּקָרִיעַת יַם סוּף וּבְמִבֵּית
 בְּטָרִים שׁוֹנְאֵיהֶם לְהִבְקִיקָם: עוֹרָה וְכו'.

קדמות. כִּי חוֹר הַתְּפִלָּה עַד מִלֵּךְ עוֹר וְטוֹשִׁיעַ וּמִגֹּ, וְחֲחִיכֵי כֹאן.

י. טָסוֹד תְּבָטִים וּגְבוּנִים. וּמִלְמַד הָעַת סְבִינִים. אֶשְׁתַּתָּה

פִּי בְשִׁיר וּרְנָנִים. לְהַזְרוֹת וּלְהַלֵּל פְּנֵי שׁוֹכֵן טַעוּנִים:

אֶשְׁלַח אֶמֶן בְּצִרוּף וְקוֹקָה • בְּנִבְכִיָּה זֹאת בְּלֹט פְּקוֹקָה • גְּלוּמָה עֲלוּמָה
 וְקוֹקָה • דְּבֹרָה עַל אֶפֶן חֲקוֹקָה • הַמְּסַקְלָה וְהַמְּעוֹקָה • וְדִשְׁנָה דִשְׁוֹן
 לְשִׁמְרֵי חֲקָה • יַד שְׁבַעֲתִים מְזַקָּה • חֶק טְהוֹר מִטְמֵא מְחֻזָּקָה • טְבִיעֵה
 בְּלֹא חֲזוּקָה וְהִיא רְחוּקָה • יְחֻסָּה אֲמִידָה וְדַחֲזָקָה • מ' פְּתִמַּת חַפְזוֹקָה בְּהַ
 מְדַקָּה • לְטַהֲרַת חֲשׂוֹקָה • נִחְקָקָה זֹאת חֲקָה:

מְקוֹמָה יִגְלָה • מְעַמְקִיָּה יִדְלָה • מ' לַעַת יִגְלָה • גְּנוּנֵי יַעֲלָה: בְּרַךְ
 אֵתָה יי מִגֵּן אֶבְרָהָם: אֵתָה גְבוּר וְכו' עַד לְהַחֲיוֹת טַחִים.

מִפְּנֵי חֲקָה גְּזוֹר • מַעֲבָנִין אֶמְרָה גְּזוֹר • גֵּאֶמֶן לְאוֹנָה נְתָאוֹר • נֶעַח עֲבִי
 בִּן גְּזוֹרָה גְּזוֹר • סְלוּל צְפוּנִיָּה חֲלֵץ אוֹר • שֶׁקֶר בְּאֵבִיָּה וְנִחַשְׁבֵי לְמַסּוֹר • עֲרַךְ
 בְּהַ חֶק לַעַם מְסוֹר • עֲבוֹר מִלְּפִתַּל עֲקֵשׁ כְּמִין חוֹר • פֶּאֶר בְּקוֹרִיָּה בְּאֶגֶר
 מְשׁוֹר • פְּעֻלָּתָה בְּסִגְוֹן בְּעֲדֵי מְשׁוֹר • מ' צְפוּנָה לְטַהֲרַת עִם אֵל עוֹר • צִהָה
 עַד לְעִיר צוֹר צְרוּרָה לְאַלְעוֹר:

חֲחֹסֵי עַל לִבֵּךְ, עֲשֵׂה שִׁיר ט', ו'. כִּשְׁר, עִינֵן יוֹא וּנְכוּן. גָּאוֹר, הַקְּבִיָּה. צְמַחֵי צִמְחָה, זֶה טַעֲמֵי, עֲשֵׂה
 מִטָּה ו', י' לְהִבְקִיקָם, טַל וְיִטְקוּן אֵת אֶרֶצְהָ (יִרְמִיָּה נ"א, כ') טוֹקָה וְטַטְקָה (כְּחוּס כ' י"א) ל' חֲבוֹד וּבְכַחֲמָה.
 אֶשְׁלַח אֶמֶן, כְּטוֹי לְחֹרֶה עֲשֵׂה וְחֵסֵה אֶלְלוֹ חֲמוֹן (טַעֲמֵי ח', ל'). בְּנִבְכִיָּה, נַעֲטָקִים, וְאֵת, זֹאת חֲקָה חֲתוּרָה
 ל' טַח לְחֹרֶה. כֹּלֵט פְּקוֹקָה גְּלוּמָה עֲלוּמָה וְנִקְוָה, כּוֹלֵן ל' הַסְּתוֹר וְהַטְּלָמָה. פְּקוֹקָה, טַל טַעֲמֵה טַקֵּק חֲתוּלֹן,
 מִחֻזָּן (אֵת קָבִיָּה כ'), גְּלוּמָה טַל וְיִגְלוּס (מ"כ כ', כ'), וְנִקְוָה טַל וְנִבְנִיקֵי הַטְּלָעִים (יִשְׁעִי ז', י"א). דְּבֹרָה עַל
 שִׁשׁ, עֲשֵׂה דַע דְּבוֹר עַל אֶפֶן עֲלִים וְלֹא רְחוּקָה הִיא (י"א). הַמְּסַקְלָה וְהַמְּעוֹקָה, עֲשֵׂה יִשְׁעִי ה' כ'. טְבִיעֵה בְּלֹא רְחוּקָה,
 פְּקוֹקָה טַעֲמֵה חֲתוּרָה חֶק כֹּאמֶר עֲלִים וְלֹא רְחוּקָה הִיא (י"א). יְחֻסָּה, מִיִּדָה, מִיִּחֻסָּה הִיא חֲתוּלֵי טַלִּים אֵל
 מִבֵּית מְשׁוֹרָה, מְעוֹרָה כְּטוֹ וְחֵל תִּלְמֵר עֲלֵי (חֲתוּלִים ט"ט, ט"ו). כְּחֻסָּה חֲשִׁינָה כִּהַ פְּחֻקָה כֵּן לְנִקְדֵי וּמִיִּדָה,
 מִבֵּית ל' יִחֻלֵּל הַנִּקְרָאֵת חֲטוּקָה עֲשֵׂה שִׁיר ז' כ' כּוֹס נַחֲתָן וְנַטְחָה בְּאֶמֶר הַטְּרִים. מַבְנֵה, טַהַר מִיִּבֵי וְעֲשֵׂה חֲתוּלִים
 ל' ט', גָּאוֹן, טַחֵה רַכְנוֹ. חֲלֵץ אוֹר, חוֹר חֲתוּלֵי. שֶׁקֶר בְּאֵבִיָּה, רַחֵם נַעֲבִינִיָּה. לְמַסּוֹר, כְּטוֹ חוֹר חֲשִׁינָה (חֲתוּלִים
 ט"ט, ט'). עֲרַךְ הַקְּבִיָּה, עֲבוֹר מִלְּפִתַּל, רַחֵם מִיִּדָה רַחֵם מ' חוּקָה י"ט, כ', כֹּאמֶר מְשׁוֹר, אֵלֶּף חֲשִׁינָה טַח חֲחֵי
 אֵתָה חֲחֻחֵת לֹא לְכַחַט אֲגוּדוֹת גְּבוּטָה חֲחֵת. פְּעֻלָּתָה בְּסִגְוֹן, הִיאֵה נַעֲבִיָּה ע"י אֲלַעֲוֹר חֲחֵי טַגֵּן חֲחֵטִים. עוֹר
 חֲחֵה, רַל קָדוֹר כֹּל טַעֲמֵי וְחוּקוֹתֵיהֶם וְטַסוֹר אֵתָם לְאַלְעוֹר.

עולם ומלואו שלך. חפצת להצדיק קהלך. ח' על בן אוהיל לך.
 לדגשים תחי אמומי פעלך: ברוך אתה יי, מחיה המתים:
 קפאון חק אלפת היקר. לוטה באור יקר. חשוף לעם מיקר. לעמוד
 על עקר: רעבים לפענח דתיה. פענח מהותיה. צמאים גמות תדוהיה.
 גלה להם עדותיה: שומן דגלים טהור. מצרף ומטהר. הרב לכנסם
 תמור. מעוים אותם לטהר: תקרא כהן. בתשאף באזב מתפתן. טהורים
 ירחק במכתן. תמור דם מקח אלעזר הכהן:

ימלך יי לעולם אלהיך ציון לדר ודר דגל דתיה:
 ואתה קדוש יושב תהלות ישראל אל נא:

אמרת אהבמה והיא רחוקה. שח אתיאל עדי זאת חקה. בלא
 נפלאות היא ולא רחוקה. זאת פליאה היא ומרחקה. מלפניה משפט וחקה.
 ומאחריה תודר וחקה. ברחות חקוקה. וכלות לב מחקה. מדיק תלולה
 ומשאול עמקה. ומדידי ארקא. מסלתה חמוקה: בכן אין לעמוד בסודה.
 ואין להגיע יסודה. ואין לחקור חקה. ואין להחליש חלקה. ואין לידע
 ערפה. ואין לתבין דרכה. אלהים חבין דרכה.

חי וקים נורא ומרחם וקדוש

תלמי תחזן אלעזר בירבי קליר.

אעורה ומפרשה. עעורה ולא מפרשה. זאת חקת הפרשה. בקר
 שנה מהפרשה: לבעלי אספות. תדוקיה משופות. וכל צדפות בסופות.
 דקדוקיה ספות: ערוכה לשמורה. קצובת וגמורה. הרחשה ואמורה. בקלה
 ותמורה: זנה לענו. בפניני מעוני. והנה עניו. בפין מעניו: רעד
 בהספית טעם תחלת משנתה. פרה בת שפנים עגלת בת שנתה. סעד
 ציד תון בקושב שמועתה. נא מני יפרה מורה הלכה לשעתה: ידע בה
 הליכות. לשנון הלכות. אלה בפערבות. ואלה תמותה לכות: דאיתה איד
 לחות. דכה איד לחות. באורה מלחכות. לחות למי זאת: בדבור אמר

אמרי. כבודים נקנה. אלה היסר. טל' אגל פלמין. ר'ל פרה חקרה. לשענת, לנלות. טל' נפת טעם
 פז תנוטו די טמון גלן לה (נרצית טל' ט'ס). גמות, לעטום. טל' כמילוינו נל. (נרצית ב'ל, י'י).
 פתח כהן. בן נקוד כ'י ח'י ושיק, וזרובו תחיה שמה נעלמן לט לכחן ונ'. איתואל, אבנה סמון
 ט'ס טל' ל'. ט'ל' חזאלים, ל' גרל. לבעלי אספות, לחלעדי פטעים, ול' קהלת י'ג, י'ל חשופות,
 גלות, שרדות, כמי לנשות, ט'ס טל' כ'ס ב'פ. פסופית, מתפנות. ספות, טענין סמון טרה (דעים
 כ'ס, י'ח). כפון טענת, טל' יסול טענותן (טל' ס', ט'י). רעד בהסכית, ענין זה יסול ט'י תנוטו
 חטם ונקט ט' חקת וטרה קהלת דף ק'ל, ל' כפון ססוק עי כסחכס. פרה בת שחיים, כן תתלב טמון
 ט'ל פרה. כפר ציד רחן, טס רניט סלד כנלמן נלר וסחין נתחנס ונ'. כעטולר סס נרצית, לטי זאת

מין פיעוטן קהלות שירד דתו פתוונטרע ניכט גענוגט, ופטרערן גלייך וככו לך העלה פגעטל:געטן.
מ"ז זאת הקשה מאד בעיניהם. איך לטהר בית מעזניהם. מהור וקדוש האיר עיניהם. קדוש:

לחצי מחווי אלעזר בירבי קיליר.

אצילי עם עולי גולה. כחש בוא קץ גאלה. עלו בנות בית בגילה: לחצי זכריה וטלאכי
נגלה. ולקם אל פטחיה גלה. קץ זמן פרה ועגלה: ערוך טול גרן עגלה. זאת עשות כחך
טגלה. לטהר טמאת סודה וגלה: זממו בנות בתי חצרים. על צחית סלע מכצרים. ספני טמאת
תחום מאצרים: רגלו בם טלאות עברים. בתוכם נולדים ושם פרים. עד יגדלו בכח בגבורים:
בעת יפרחו כבעלי דברים. יגישו למז איתני שורים. מרפינים להחזיק ילדים גבורים: ירכיבו
על גבם דלתות. כאיש על הגלו באמת. על הרה שקוח לאתות: רגל טלהוציא וצין טדלתות.
כלי להאהל בטמאת סיתות. הקהוק טהרות שטור ברתות: פגדס בוטות אקו למלאת. טים
קדשים בם לדלות. טי נדה לקצם להעלות: יעלו משם לבית עזרה. זכים משניאות הרהור
נה. להוציא רשן השטור לעזרה: קנקן החבי שם בחפירה. טלא טאו אקר פרה. לתשע
טאות וששים לתפאנה: יביאו איל מקרו בטמרה. בראשו חבל ושוט טהרה. לטהרת זאת
כרטים נטרה: לקחי טעפר אשר בגלי. וטהרו וקדשו וזר חקלי. טפי געת יז חבליל: יתעו
כח נצות חילי. רחצו והוצו כל קהלי. וחגלו חקש עצב טחלי: רגל מהיר עוד לאילי. וקה
שנה גשו וחילי. וקחש הנה ארזי חילי:

סלוק.

ו' ובכו לך תעלה קדשה כי אהיה קדוש ישראל ומושיע:

אין לשותף עצם נפלאותיה. אין להגיד חקר דתותיה. אין להבין
הקר מופעלותיה. אין לפענח עמק פלאותיה. אין לעמוד על ספן מדותיה.
אין לחקור חקר חידותיה. אין להשקיע פלתיחותיה. אין לגלות סוד
עדותיה: המפרשות סתומות. העליוות עלומות. המבארות התומות.
המשגגות עצומות. החקיקות רשומות. החסרות מיהרות. האסורות
מתרות. השחורות צהורות. החשופות אמורות. הפרומות אצורות.
הבלולות עצורות. הקלות המורות. מוציא מזלות יקרות. מתיר באסורות
מתרות. נותן משמאות טהורות: מן החלב. שמן הלב: ומן הדם. טהור
זכר הדם: ומקשר בחלב. פחל החלב: מבלאי בגדים. תבילת בשרין:

אצילי עם, מוט זה יטור כולו ע"ס סרוק ג' דמרה. בנות, לבנות את ט"ט. גרן עגלה, טי
למנהדרין. סודה עולה, יטעיה ט"ט, כ"א. רגלו כם, כחילו אמה כאיס טעונות. מרפינים, האורים סו
דמות מן על גביהם ליש עליהם הילדים. על דרך שלוח, כוח טעין אחת לפני יחזלים ונקרות נם
שלה (נחמיה ג', ט"ז) ונקרות ג"כ נחון ע"ס תהום ויארדמם חוטו אל גיחון, ומחמון יתה לבנות נם
(ט"א ט', ג'). טי גדה לקצם, כ"י. "קסי כדס קנס". להשע טאות וששים, טיחית סלרים טד
אנש סגלות טול עגה חתק"ס אנס. יביאו איל וכו', רחם טרוח חוקוני טעדט י"ט, כ"א. בטמרה, אסי
כאר לבן. ששים, טקל. לטהרת זאת, כ"י. גורם לפטר זאת. כרטים נטרה, יחלל ע"ה אר ט', ו'
יז חבליל, כ"י. לטהר. נצוח נחילי, ל' לטכנת אל סחילות, ר"ל חקעו ובריעו סחילים ומטרות.
רגל טהיר, כוח טהור טול טחיל.
אין להבין חקי ספעלוחד, כ"י. חזר נוסף טוד, "איו לפרטר אשר שיתדי". החסרות
סחורות, כחט מראות טעולט אנהלס כחלו חסר טכן דטר, וטלעת קן טללות סלכות חלי פלים. מוציא
עולות יקרות, כ"ס. חולית יקר טולל (דעיה ט', י"ט). שמן חלב, חולין דף ק"ט, כ' ודלס סחוסטת
עס כ"ס חט טס סכר. טחול זכר, חרם, כ"י. לט גרם חט זכר, וחף סחוסטת טחולין ק"ט, כ' לט

ע"ס א"ב

אות זה החדש. אצת מכל לקדש. ובו ישע לחדש: בחריק הובעים
אותך לקדש. ואתה אותם מקדש. אל נערץ בקדש: גאלתם עתה החדש.
ושנאיק פתאם להדש. וכלפה ירומם ויקדש: החדש הזה לכם. בכל
משבתים. גחלה בכלקהלכם. קדוש:

דדשתו מכלחדשים. והגחלתו לקדושים. היות בו מקדשים: הזמנתו
לשלישים. לאפרתים מעלשים. למנות בו עד שלשים: ובו תפיל קדשים.
ותחמול על צאן קדשים. בבית קדש הקדשים: זכרון שבועת ברוכים.
התלה למבדכים. להושיעם מיד מפריכים: חונן דלים ודכים. חמלת על
גמדים. אשר אחריה משוכים: טוב טעם מאריכים. ולפניך לב שופכים.
בראש ירח ממליכים: יקבצו עתה מקהלים. ביפי האר מכלולים. ושם
השמע פלולים: כבוד שמך מעלים. בשיר ובתחן מתפללים. בחשבון
ראש רגלים: לפניך יהי מסגלים. כלגועי רגלים. משוררים ומחללים:
מה גדלו מעשים. לעשה נפלאות ונסים. לבגים ארוכים ועמוסים: גאלו
מד פתרוסים. אשר אותם מעשים. והעמתו היות ששים: שונאיהם בגים
דוסים. ובנת ראשימו רופסים. כי בגוהם היו חוסים: עלציו בשמחה
תישו ברב תעלות. ויתמלטו מכלאנחות: פודה אלהי הרחות. המעלה
הלשחות. יפה און לשחות: צוריהם יפיל בשחות. ונפשותם תהינה
שחות. בכלדע מוכחות: קדוש יקבץ עדרים. ויזכור ברית אבירים. אשר
לציו היו ברורים: רצה בגים מבחרים. בכלצד ועברים. לפניו היות
משמרים: שקד עליהם בליל שמורים. וקטל למענם בכורים. והוציאם
בשחת מדברים: תפן באני ישינה. ותצילנה מעדינה. בראשון לחדש
ושנת. קדוש: הכל יחד.

אופן

בבדו משבחים בכלהעולם. והוא מעין כל געלים. ובאי בפתחי
אלם. ותבל ירומקוהו באופנים לעולם: החחת.

זה החדש, מדע ניסן. לאסרחים מוגלשים, מלחמי טקונטריס ין שפיר על אלוא טר גלעד
(א"ל, ב') ח"ל אלוא, סנדו טר גלעד אותם מנהעי העדרים מכל העוים טעם הם סנילים עוים
סאם ומגדים מכל, והסיטן ר' אלעזר הקליר מוכיח איסר חסרתים טוגלעים שילוח סטודים
כל, ואלים לפנתו רוח גענתהטון חוגי שרעונו. עד שלשים, ניסן חסיד מלא הוא אל אלעים חס.
סרבים סמריים סעניווי סיראלל בסך. מסגלים, חנינים. סחרוסים, טגרים, סעשים, עיט אותם.
הטעם, סוחגה. בגוהם, מולרם. היו חוסים יראלל, אבירים, חסות. והציואם, סוליל חת כחול לנדוד
סוחגה. סאי ישינה, כטי ליסראלל עש"ה צד ה', ב'.

ע"ס א"ב.

זולת.

אל עשה נפלאות. בעבורם עשית נוראות. גלית ברבבי צבאות.
 דגלמי להוציא מתלאות. הם בנשרים נשואות. ומשארותם נושאות.
 זכר טוב מלאות. חסד בעיניהם הואות: טוב בנים בללם. ידע פרי
 מעללם. כל הדרך נהלם. לפני כל התלילם. מלא כל משאלם. נאמי
 רעתם הפילם. שבע מן האכילם. על בלאם עלם: פצו פה בשירה. צדקו
 לאזים ונדא. קול תודה וזמרה. רננו לשורה. שם הנכבד והנורא.
 שכחו להעיר במורא. תקפו בלם להתארה. תנות קריעת ים סוף ומפת
 בכורים לתגבירה: עורח אבותיו וכו'.

קרובות. האץ חזר התפלה עד סוף עור ומושיע ומגן, ורח"כ מתחיל כאן.
 י"ו. מסוד תקמים גבונים. וטלמד קצת מבינים. אפתחה
 פי בשיר ורננים. להודות ולהלל פני שוכן מעונים:

אתית עת יודים בגשה. באתת ועשר פוט בגעה. גישת צקון מכפל
 בפגעה. דלג פעם וזאת רגעה: השגיח עפר מחרד ארבות. והתל ארך
 בתבס תערוכות. זמן קפץ עשות רבות. חדשים וגם ישנים להרבות: טש
 ודא ועדן שנה. יקץ בישן וער במשנה. י' בסף ודפק בפתחי ישינה.
 לחפשה בראשון לחדשי השנה:

לי עוד תגנון. בפסוח ונגון. י' בגונגך לבנון. בקמנת ינון: פרוך
 אתה יי. כגון אכרדם: אתה גבור עד להחיות מתים.

קרימי על עגלה להלאות. מפאב הגתה להראות אות. נאקה החישה
 קין הפלאות. נתצו למאתים (משור) ארבע מאות: שזה המסבך לעקר צור.
 סים זכר בפקר נצור. עמוסים באתיו לעת בצור. עדימו לשי יהי עצור:
 פלא עשות נגד אבות. פץ מבקעשר לאסרו בעבות. י' צליחת ירדן בו
 להתחזות. צפית שיה לבית אבות:

טוב, הקב"ה החליט, הנניסם שכחו להעיר במורא, ככ"י גורם שכחו קריעה. חנוח קריעה
 וכו', ככ"י גורם חנוח קריעה וסכה להצבירה.
 בעת, כלאר תמינה. באחת ועשר, ני' טכות ולחת מהן היו טכות נכורות חסונה כנגד כולן. פוט,
 טורים, כי כוש חת טורים (מלכות י', ו'). צקון סכסל, תכלת האבות יאני מערת טכסלה. דלי פעם, רלג
 גיטל בן הוא בכל ב"י וד', והפירוש, כענין פע"ם הוא ק"ג שנה דלג הקב"ה על הגורם של ד' מלוח
 שנה והחפירט על ר"י שנה. ומקט כל דלג עש"ה טלג על הכדים (אר ב', ח') וכמרגשו. עופר, הקב"ה
 עש"ה אר ב', ט'. ארך, ארוכה ומשלה. בתבם הערובות, טל' טחוססת כדטיך (יחזקאל ט"ו, ו') חזר
 דרש חז"ל על פערבות דס פסח וטיילה חזר טוכתם מאלו. והנה כשו אנטר טן כלל קפ"י טו,
 בן כנה טן כסם קפ"י. לבנון, ככ"ט. ינון, העשית. עגלה, יאחזל (הושע י', י"א). סכאב רנורה, ל' כנה,
 ל"ל כלאב שיה להם דרת למטה לטחלות אות ולחוליסם. נרצו, כטסרו וכתקלרו. סים, הוסם, בצור,
 כרה. לשי יהי עצור, ר"ל אצחו קקן אז קודם ללחם טטורים. צליחת ירדן כקיעת הירדן איהם גם

לך עוד נקשיבה. ממועיני הלשועה נשאבה. מ' ששון ישעך השיבה. ונתחית גשם נחשבה: ברוך אתה יי, מחיה המתים:

קחת עליה עקר. היא נצבה בפקר. תויבת בתרי שקר. רשפי לוד לשד: החש ישנים בערב. דם תבוסה בערב. קץ חש וקרב. לעורר תנין קרב: שמע מכסת פסחים. אשר פסו פסחים. היא צמחה בסלוחים. להציתם בקוצים פסחים: תרפים בדי למעט. מנויי מתי מעט. מ' תקף תדרת מלך מלהמעט. הרשם להפנת בואם ימעט:

החדש הזה לכם לשמור. בסכם אסופי הר מר. מ' ואתם אל יגמור. שלשת אותות בו לשמור: חדש זה חדש בחדשו. לאור ולמפת קדשו. מ' ידי עם קדשו. הושיעה לו ימינו ורוע קדשו: הדם אשר מצר והודש. כהיום הזה יחדש בנגוש. מ' ונביל שי בקדש. בראשון באחד לחדש: ימלך יי לעולם אלהיך ציון לוד ודר הגלגליה: ואתה קדוש יושב תהלות ישראל אל נא:

רבות עשית וחשבת וספרת. מפעלוהיך פעול בסקר ספרת. לאחת ולמערים חבלו שפרת. לתקופות ומחזורות קצו צפרת. לאלפים וארבע מאות וארבעים ושמנה ומנו בארת. ובתשע מאות עבירים עדיו עפרת. והיום חזית לעם אשר בחרת. לכן על בלחדש חדשו הגברת. ספרו צרת. קצבו תקרת. גולו בקרת. פלאו סקרת. מועדו יקרת. וכו' צרת ותריתקרת.

חי וקים נורא ומרום וקדוש:

הוא מוצ' ניוסן (יבוע ד' י"ט). קחת עליה עקר, עקרת יחוק. תויבת בתרי שקר, נברית בין ספרים לז' ספר דם לנרסם את ספרים בתוך. לוד, ספרים וכן בסלוחים (נרשית י', י"ג). כסו פסחים, ל' פסח על סכ (שמות י"ב, ד). תרפים, חלילי ספרים סהם ענדו את סה. בואם יסעם, שעות י"ב, ד'. אשוי הר שור, סר ספורים, וכנוי לנכ"ט אשר יסו סם סנהדרין בגדול. שלשת אותות, כטלוד מ"ל סנהדרין י"א, על ג' דברים מעברין את הסנה, על סלניב ועל סירות סלילן ועל סתקוסה. היום אשר חי החדש. כהיום הזה וכו' כן היא סנרסה סנכונה. כגוש, כלטופו. בסרה, כלכנס. צפרת, סלרת. לאלפים וארבע מאות וארבעים ושמנה, סוף סנת יליח ספרים. כחש סאות עבורים, כמתחזק סספורים על כ' אלפים וחמ"ס סנה סמלל קב"ח ספורים וע"ו סנה וסכס מ' סלוח וסלח ספרים, קב"ח ספורים סס 896 ספרים, ועוד ע"ו סנה י"ס סכן כ' ספרים, וססיסן סכס סכס סלוח נקס סך סעל. גולו הקרת, גשמי ססלוקס נניסן.

לחצי החזיון אלעזר בירכי קליר.

אָבִי כְּלִחוּזָה. חַל בּוּ בְּמִתְחַזֶּה. בְּנִאמְרוּ לוֹ חֲזוּה. תְּבַנִּית הַחֹדֶשׁ הַזֶּה:
 לְהִבִּין קָצֵב מוֹלְדָתוֹ. מִתְחַלְתּוֹ. וְאַרְךְ מוֹלָאָתוֹ. עַד תְּכַלִּיתוֹ: עֲמַתּוֹ לְהִרְאֶהוּ.
 וְלֹא הִבִּיר מִרְאֵהוּ. עַד בְּאֶצְבַּע הִרְאֵהוּ. אִזּוּ בֶן וְרֵאָהוּ: זֶהר לְשִׁעוֹת שֵׁשׁ.
 תִּאָרוּ לְהִתְאַשֵּׁשׁ. פְּחוֹת מִשֵּׁשׁ. כְּלֵעִין יַעֲשֵׂשׁ: רוֹאִיו לְבַקֵּר. עֲדִיו לְחַקֵּר.
 מִמִּירְיוֹ לְבַקֵּר. מִמִּירְיוֹ לְעַקֵּר: כְּמִדְד רֹז שֶׁעַר. עָבִיו אֵיךְ לְשַׁעַר. עַד
 שְׁסִיפֵת שֶׁעַר. יִקְבְּלוּ יִשְׁבִּי שֶׁעַר: יִדְעוּ תְּבוּנָה. לְחַוּוֹת לְאִם נְכוּנָה. לְהוֹרוֹת
 לְיַדְעֵי בִינָה. עֶרְךָ לְבִנָּה: רִגְלִים לְיֹשֵׁב. זְמַנִּים לְחֹשֵׁב. בְּעֵבוֹר אֵיךְ לְיֹשֵׁב.
 וְסוֹד מִה לְהִקְשֵׁב: בְּפָנָיו צָנּוּ אֵילֵי קֹדֶשׁ. לְהַעִיד עֲדוֹת חֹדֶשׁ. וְאֵל נִתְעַטֵּף
 בְּקֹדֶשׁ. כְּמִקְדָּשֵׁי חֹדֶשׁ: יֵה בְּדָקָם לְעֵינוֹ. וְעֲדוֹתָם דְּקָדָק בְּמַעֲנוֹ. וְהַבֵּל
 צִוָּה בְּמַעֲנוֹ. מִקֹּדֶשׁ הַחֹדֶשׁ בְּזִמְנוֹ: קֵץ מוֹלְדוֹ חַל לְהִקְצוֹת. בְּיֹם רַבִּיעִי
 בְּתַעֲזוֹת. וְעַד שְׁלֹשִׁים מְרֻצוֹת. לֹא גִבֵר בְּתַעֲזוֹת: לְאֶה צִיר וּפְחָד. וְתָר מַעַת
 לַעַת סְפוֹר אֶחָד. וְצוּר פָּץ לוֹ וַיִּחַד. מִעֲרַב עַד עֲרַב מְנוֹת אֶחָד: יִלְדוֹת חֲרָם
 וְסִבֵּר בּוֹ בְיֹם הַשְּׁבוּעוֹן מַצּוֹ. וְכִתְחַלֵּת בְּרִיאָתָם בְּחִלּוֹן אֶחָד גְּמַצְאוֹ. רַעִים
 כְּנִתָּן לְבוֹ מוֹסֵרֵת אֶמְצוֹ. לְחֹשֵׁב לְעֵבֵר וְלִקְדֵשׁ סְפוֹרוֹת כְּמַצְאוֹ:

י' אֵל גָּא. לְשׁוֹלֵם תְּעַרְץ. וְלְשׁוֹלֵם תִּקְדֵּשׁ. וְלְשׁוֹלֵם עוֹלָמִים. תִּמְלֹךְ
 וְתִתְנַשֵּׂא. הָאֵל מְלֹךְ. נִרְאָה מְרוֹם וְקָדוֹשׁ. כִּי אַתָּה הוּא מְלֹךְ מַלְכֵי
 הַמַּלְכִּים. מְלִכְרֹזוֹ גִּצְחָה. נִרְאֵהוּ שִׁיחוֹ. סְפָרוֹ עֹזוֹ. סְפָרְהוֹ צְבָאוֹ.
 קִדְשֵׁהוּ חֲמִמְהוֹ. רֵן שִׁיר וְשִׁבְחָה. תִּקְרָה תְּהִלּוֹת תִּפְאַרְתּוֹ:

י"ק רֵאשׁוֹן הוּא לְכֶם. לְפָסַח עֲלֵיכֶם. לְהִתְקַדֵּשׁ בְּתוֹכְכֶם. קְדוֹשׁ:
 י"י לְכֶם הוּא רֵאשׁוֹן. גְּצוּרֵי כְּאִישׁוֹן. לְהַעֲרִיץ לְאֵל אֲחֵרוֹן וְרֵאשׁוֹן. קְדוֹשׁ:

פ"ט א"ב

אֲרוֹן מִקְדָּשׁ תִּבְנֶה רֵאשׁוֹן. בְּיַט רֵאשׁוֹן גַּל בְּסִפְרֵי תוֹלְדוֹת רֵאשׁוֹן. גְּלָדָה
 תְּחַלֶּה לְכֶם לְדוֹשׁ: דְּרֵשׁ לְחִשּׁוֹת בּוֹ גִּיהַ וְאִישׁוֹן. הַפְּלֵא מִקְלָעִים וְלִשׁוֹן.

אביו כל חזקה טעם ריבוי. חל בו, הלי"ח את פני סני סני' להורותו דרכי מולדו הלכנה, ויסוד
 נבילתה מ' החדש הזה, ל' טקילה לומר זה אחד ענ' דברים שנתקנה טעם נהן והאלהי הקב"ה לטעם
 סלן סלנט. ונבטות רנה כוף מ' ט' וזה אחד ענ' דברים שאלהי הקב"ה לטעם נאצט לפי אהיה
 שנתקנה נהן ענ' ט"ג, אהנם נטמאות כ"ט איתת כשיטת הנבילתה תנא דני ר' יאטעאל שלש דברים היו
 קפין לו לטעם עד אהלה לו הקב"ה נאצט ואלו הן מנורה וזלזל חדש ואלים וכו' וזלזל המוסמות הם
 גם מולדן ט"ז ד"ה זאת הדין. לשעוה שיש, אחד המולד. להתאשש, להתחוק. יעשה, ל' תהן מנו
 טעם מנעם טיני (תכלים ו', ח'). אילי קדש, הסלחנים. קץ מולדו, אל איתו חדש ניסן אל ילדת
 מנרים, לתקנות, ל' קנה ותכלית, ותר, תאנ נלכו אם לא יסיה לטכות טן תלות אל יום ד' אט היה מולד
 סלנטה עד תלות יום ט' יום אחד, מרצות, אמת, יודר טל' ויחד יתרו, ר"ל סיה טעם סדוהם בלזר
 אשר לו הסוד מנעט עד טרז וכו'. טעו, כלו חטונם, ר"ל מולד החמה ומולד סלנטה היו אהיהם כוהם נרע
 אחד, כחלון אשר, נמול אחד נמול אפוי, רעים, יאכל, וי"ט על טעם וחסוק, כאישון, כחלון נה טין.
 חכנו, תהן את חדש ניסן, בינו, סננו. בספר תולדות ראש, נספר כחלית, גיה ואישון, יום

ולא המסר לאדם הראשון: זמן עדנה בו בשורה. חנוט לקצו עקוד
 למסרה. טפיה כבן בו בשורו בשורה: ירח אשר לא פענח לראשונים.
 כמים לצפון חדשים וגם ישנים. לראש השם לארבעה ראשי שנים:
 מעדים מזמין לגדגלים. נועדים בו עינימו צירי רוגלים. ספור הוא
 למלכים ולרגלים: עבור מעברים לשמרו כמזערו. פרח ואביב תקופה כם
 לעזו. ציון שלשתם יצרפו לסערו: קדש בראשו ושלישו וחציו ורבו
 לשמו. לקדש לקחת לחג לקצור יגמור. רשם בכל דוד שמור הוא לרב
 על חמור: שמירת שלישו בירדן עמדה. שלהבת חציו שאון פל
 השמידה. תשועת קצירו ימיני העמידה:

י' ובכן לה תעלה קדשה כי אתה קדוש ישראל ומושיע:

סלוק.

הוא נקרא ראש וראשון. ונאמו נקרא ראש וראשון. ומזערו נקרא
 ראש וראשון. ואודיו נקרא ראש וראשון. ונחליו נקרא ראש וראשון.
 ואיבם נקרא ראש וראשון. ואודהבם נקרא ראש וראשון. וגאלם נקרא
 ראש וראשון: הנה העת יבא בראש וראשון. בקץ אשר הוא ראש וראשון.
 לעבור בראש וראשון. לכוונן נכון בראש וראשון. ואתו נוצר ברחו ראש
 וראשון. לקעקע שרידי ארמת ראש וראשון. לעורר צהדים תחצובים
 מראש וראשון. לפעול חדשות בראש וראשון. לרצות חרוש תשורת
 ראש וראשון. להוביל בו שני לראש וראשון: ועוד בליזכרו ראשונים. כי
 ודשו חדשים וגם ישנים. פלאים מפלאים משנים. ויקצו כל ישנים.

ולא המסר לאדם הראשון, כי סוד ובהקפה אחר למיה יבא ניסן כעת איום ולילה איום לת מסר
 לחסר, יחג סוד העבור ודתי אנטקן מן פירש רבנו טעלם. בשורה, מתכנה אלה, לצפון חרשים
 עם ישנים, לעבות זו נמים חדשים וגם ישנים, לעגלים, לישראל, ע"ה חיוטה ככדגלות (צד ו' י').
 עיטו, עיני העדה הם הסנהדרין. ציירי רוגלים, לכדוק את השלוחים היוצאים לרחות טולד הלכנה.
 למלכים ולרגלים (ראש ר"ה). קדש בחושבו, ר"ת. ושלישו, נעזר לחדש שלקחו את זה לפסת, וחצית,
 מחילת חכמת. ורב, הכאת הענטק נמ"ו בו ושמירת אחר ימי חג. לקדש, הוא המיחז של הקודם
 ל. לרוב על חסור, לטעית (זכריה ט' ט'). בירדן עמדה, שנתקע להם הירדן מ' ניסן (יחזע ד'
 י"ג). שאון פול, לגיוני סנחריב שהוט נע"ו ניסן ט"ט הקבלה. ימיני, מרדכי אחר על ידו נתלה הטן
 מ"ו ניסן.

הוא נקרא ראש וכו' בולו מנאר כלקוט מ' תולדות מסוק וילא הרשון חרטוני סוכות ראשון
 ל' מלכ לבס ראשון וכו' ונאמות רבכ ק' ט"ו ראשון הוא לבס, כניכול הקב"ה נקרא ראשון וכו'.
 שחלו נקרא ראש וראשון חוויבם נקרא ראש וראשון, כל זה חינוכו נב"י. לעבור בראש וראשון
 ע"ה חנוט מלכס לפיכס וכו' נרשק (פיכס כ', י"ג). נבון, נה"ט (יטעיה כ' ב'). ואתו נוצר ברוח
 ראש וראשון מ' עם הקב"ה יבוא טעית אחר מוכר גדלית גדליתא נעודת ורח חלכסס מרמסת,
 וכו' חס על טעית. צורים, סחטות. לרצות חרוש וכו', אג' נראשון נאחד לחדש תקת וכו' (ישוקאל ע"ה,

מְהַלְלִים וּמְשַׁבְּרִים שִׁירִים מְשֻׁנְנִים: וְלֹא יֹאמְרוּ עוֹד הִי יי אֲשֶׁר
הֵעֲלָה בְּנְבִיאָה. כִּי אִם הִי יי אֲשֶׁר הֵעֲלָה וְאֲשֶׁר הִבִּיאָה. וְאִזּוֹ אֵל יִשְׂאָב
בְּלִבָּיָהּ. לְעֶרְוֹךְ קִרְבִּי. תְּדַשׁוּת לְהִבִּיאָה. בְּיַד אִישׁ נְבִיאָה. מִשְׁבֶּט לִי.
לְהָשִׁיב לִבִּי. לְחֹדֶשׁ קִרְבִּי: וַיִּצְמִיחַ צִמְחָה נְקִיב שְׁבָעָה. וְאִתּוֹ יְהוֹ רֹעִים
שְׁבָעָה. וַיְחַדְּשׁוּ לְאֵם דְּבָרִים שְׁבָעָה. וַיִּתְבַּסֶּה מִהֶם שְׁבָעִים שְׁבָעָה: וַיָּשׁוּב
וַיִּגְלֶה לְעַם קְדוּשִׁים. אֲשֶׁר עִמּוֹ יְהוֹ מְקַדְּשִׁים. וְלֹא לְעַדְרֵי צֶאֱן קְדוּשִׁים.
עַד קִץ שְׁשֵׁה הַדְּשִׁים. עַד בּוֹ רֵאשׁוֹן לְרֵאשֵׁי הַדְּשִׁים. וְאִזּוֹ יִרְאֶה לְעֵדֶת
קְדוּשִׁים. תְּנַשְׂאָרִים מֵעַל קְדוּשִׁים. וַיִּרְאֶה לָמוֹ אוֹתוֹת הַדְּשִׁים. לְחֹדֶשׁ
שָׁמַיִם הַתְּדוּשִׁים. לְמִשְׁוֹחַ קְדוּשׁ קְדוּשִׁים. לְפִתּוֹחַ דָּלֶת לְקְדוּשִׁים. בְּשִׁבְתוֹת
וּבְתְדוּשִׁים: וְאִזּוֹ יִצְוֶה חֹדֶשׁ עֲבוֹדַת הַדְּשׁ. מִה לְהֵעֲלוֹת בְּרֵאשׁ בְּלַחֲדוּשׁ.
וְעֲבוֹדַת רֵאשׁוֹן בְּלַחֲדוּשׁ. הִיא תִקְרִים תְּחִלָּה לְבְּלַחֲדוּשׁ. כִּי כִמוֹ הָיָה
רֵאשׁ לְבְּלַחֲדוּשׁ. בֵּן יִהְיֶה רֵאשׁ לְבְּלַחֲדוּשׁ: וְתַעֲשֶׂה בּוֹ הַדְּשָׁה. לְבִרְאֵת
אֶרֶץ הַדְּשָׁה. לְהַשְׁתַּחֲוֹת בְּתַת הַדְּשָׁה. לְבָרוּחַת בְּרִית הַדְּשָׁה. לְהַבְּרֹאוֹת בְּרִיאָה
הַדְּשָׁה. לְהַתְּחַדְּשׁ רֹחַ הַדְּשָׁה. לְהַזְכִּיל בּוֹ שִׁי מְנַחֶה הַדְּשָׁה: וְהַפְּסֶה וּלְבָרָח
הַתְּחַדְּשׁ. וְאוֹרֵם שְׁבָעֵתִים יְחַדְּשׁ. שְׁתִּים בְּשָׁנָה יִתְחַדְּשׁ. וַיִּצְמַצֵּם שְׁבִינְתוֹ
בְּתוֹךְ שַׁעַר הַתְּדוּשׁ. וַיִּקְרָא לוֹ שֵׁם הַדְּשׁ. בְּשֵׁם הָעִיר מִיּוֹם הַמְּקַדְּשׁ. וַיִּנְתֵּן
לְעַם לֵב הַדְּשׁ. לְשׁוֹרֵר בְּפִיָּהֶם שִׁיר הַדְּשׁ. שִׁיר מִפְּאָר וּמִחֹדֶשׁ. עַל כָּל
שִׁיר מְהַלְּלֵי וּמְקַדְּשֵׁי: כִּי שִׁירֵי אֱרָאֵלִים. אֲשֶׁר שִׁיר וְתִשְׁבְּחוּת מְהַלְּלִים.
לְפָנַי שִׁיר זֶה לֹא חָלִים: וְנִצְוָה אֱלִים. אֲשֶׁר קוֹל הַמְּלָאָה צוֹהֲלִים. לְפָנַי שִׁיר

י"ח. ולא יאמרו עוד חי ה' ל' ישיה ב"ג, ו'. לערוך קרבי, ל' מלחמה, כמו הטלעד י"ד לקר
(מהללים קט"ד). איש נביא, אליה הנחיל וסוף טכט לוי, כמו שטחז חולל סינחם הוא אליה (לקוט
רמ"ט סינחם). לחדש קרבי, ל' קרב ובני טעים, ויצמיה צמח נקוב שבעה, העשית י' לו ו' שנת,
ינון, שנת, סלת, יטן, אל גבור, חני עד, אר שלום, כדליתא נס' טעשה תורה. רועים שבעה,
חם את טחולת חנחם יעקב טכ טכ חוד, כדליתא נס' טוכה נ"ג, כ'. ורחה לטעלה דף 652. רברים
שבעה, חרן וחס אל טטלה ובכינה ורחה הקדש ולודים וממים ומסרה וסמן הטעשה, ככה לשי כחלוד
מלחרי נטדנר רנה ס' ט"ו ומדע חזית דף ל"ח תטרול כלי יוסל כ"א, ג' וירחלטי מענית סרן
ל' סלבה ח' וקלים סרן ס' טכט ח'. ויחכסה טרם שבעים שבעה, רחה ר"י כסוף דניאל.
ולא לעררי צאן וכו', ר"ל לקדוה עם יתגלה כרחש חדש תשרי, חכל לשאר העם לל יתגלה עד כי טבח
טד ו' חדשים דהיינו כרחש חדש ניסן, הנשוארים מעול קרשים, כ"א, "אשר טחלם מרשים".
לרנתן רח ורשה רחה כפוח לטעלה דף 244. לכרוח ברוח ורשה, ע"ס חוה נ', כ'.
שבעתים ירש, ע"ס ישיה ל', כ"ו. כשם העיר טיום הטקדש, פירוש, שם הסער יהיה כשם
העיר טיום הסוף, שם מוקדש, ר"ל שם יהיה, "ס' טמה" כמפורש בסוף יחוקלל. לכ ורש, יחוקלל
ל', כ"ו. על כל שיר סהלל וסקרש, גם על איר הטלחכים, וע"ס טרדש מהללים סחור
ל' טעלחכים סרנתן וכן הוא חוטר הלכוסו כל מלחיו, ווע"ס סהכל סרנתן לפניו, רתן אל
כדקים וכל ימים כחה טן סכל כ' וכו'. ארואלים, עתה מוכר י' שנות אל כחות הטלחכים והם,
ארואלים חלים נלגלים כרנים חופנים נחודים עידן קדיסן טלחכים ארבים, וסכה גם הרענ"ס כס'
ל' טעלכות יסודי סחורה ונפאטר היחוד אלו סוכה י' שנות לטלחכים חן חינו ססכיות עם שנות
סוקלר, חלים, טחחילים, ונצוח אלים, רחה מרנוס מהללים כ"ט, ח'. קול הסלה, יחוקלל ח', כ"ד.

זה לא ממללים: והבך גלגלים. אשר אם הרשו כל גלגלים. לפני שיר
 זה לא כוללים: ואימת כרובים. אשר הם צגים כמו רובים. לפני שיר
 זה לא מרבים: והדרת אופנים. אשר הם מרבעי פנים. לפני שיר זה
 לא ספנים: והמון גדודים. אשר הם הוד אל מגידים. לפני שיר זה לא
 נאגרים: וסוד עירין. אשר כעין קלל בוערים. לפני שיר זה לא מפארים:
 והש קדישין. אשר לבקרים מתחדשים. לפני שיר זה לא מקדישים:
 ועם שנאנים. אשר מעפם לא משנים. לפני שיר זה לא משננים: ופחד
 שרשים. אשר ברגע כל שורפים. לפני שיר זה לא רופפים: כי כל מחנות
 משתים קדושים. משרתיו יהו מקדישים. וגם המון צבא מלאכים.
 מעימו יהו ממליכים: ומרוצות חיל זקים. כהם יהו מחזקים. וזיו משלה
 בקים. פניהם יהו מקריקים. והוצה לכו הוים. מתעלסים באהבים: ועד
 קדושתם לא באים. באשם גלהבים. ובגהלתם נכויים. ובפארם הם
 נאלמים: ועת כי יתחילו יחישו. ועת כי יתקילו יחילו. ועת כי יגמרו
 ערצו. ועת כי יחשו יקדישו. ועת כי ישקו ישלשו קדשה משלשת:

ככתוב על יד נביאך וקרא זה אל זה ואמר: קדוש קדוש קדוש יי צבאות
 מלא כל הארץ כבודו: יי. אז בקול רעש גדול אדיר וחוק משטיעים קול מתגשאים לעמט
 שמים לעמטם ברוך יאמרו: קי"ה. ברוך כבוד יי טמקומו: יי. טמקומך טלכנו תופיע ותמלוך
 עלינו. כי מתבים אנחנו לך: סתי תמלוך בציון. בקרוב ביטינו לעולם ועד תשכון: תתגדל
 ותקדש בתוך ירושלים עירך לדר ודר ולנצח נצחים: ועינינו תראינה מלכותך כדבר האמור
 בסודי עוך על ידי דוד משיח צדקך: קי"ה. ימלוך יי לעולם אלהיך ציון לדר ודר חללויה:
 יי. לדר ודר נגיד גדלך ולנצח נצחים קדשתך נקדיש ושבתך אלהינו טפינו לא יטוש
 לשלם ועד כי אל מלך גדול וקדוש אתה: ברוך אתה יי האל הקדוש:
 ישמח משה יי.

וכן, ככתוב וכן נאמרה רנתי דף ס"ג קול מרובות היום (לפי גרסת הערוך) שפירשו קול הסולת
 סמטה. תמ"ח ורנן. אם קרשו. אם יותן להם ראות. כל גלגלים, כל גלגלים, סוללים, סוללים, סוללים.
 א אאל ל' כליל ותפלת. רובים, נערים. לא סופנים, ל' תאיסת וכבה, טל' וסייתי מסון נפניו
 (מזה טע דף קל"ז) טלון חשיט טלון סכין (ט"ק דף כ"ח) יס תורה וחינו סופנה (ירושלמי פנהדון
 ס' י"ח טל' א') דיוטנטול יטנה אהין אדם סופנה (ספרי ותחנן מסוק והיו הדברים האלה). קלל,
 טע קלל (ירושל' י', ו'). לבקרים מתחדשים, נכ"ר ס' ט"ח וחיכה רנה דף ס"ז גם נחגיגה דף
 י' טל' הם וים טרל הקנ"ה כה של מלחכים חדשים וחוטרים איה תדעה וסולכים להם טל'
 חוסי לטקרים רנה אטונתך. טעמם, איתום. משרתיו, ישראל. וקים, מלחכי אש, טל' הורה וקים
 (טל' כ"ו, י"ח). הנים, חרסי טן כינוי הנה. ועד מרוצתם לא באים, מנולד למעלה דף 672.
 כי יחילו ישראל לומר איה, יחישו הטלחכים, יחישו, כשו יחיש ל' אחיקה, וכן יחילו כשו יחישו
 ל' ספנתה, ומנולד חו"י ספרו טנה את טאקלם. יחילו טל' תכלה וקן, ר"ל באנטוה ישראל או
 חו"י ספנתה לומר. ורעה למעלה דף 656.

מוסף לפרשת החדש.

הי' חוזר החפלה עד סוף עזר ומושיע ומגן, ולומר:

ע"ס א"ב כפול, חלל אלה בראש כל ספק תיבה אחת טפסוק ראשון לציון וגו' (ישיב ט"ח, כ"ו).
ראשון אמצת לפרח שושנים. אמוץ לעזר מרדם ישנים. בוקר
ברית ראשנים. בצפון חדשים גם ישנים. גלותו בדת שנונים. גזר ראש
לארבעה ראשי שנים: ח' ארבעה ראשי שנים במחזרה. בארת זרה מזה
לחזה. באשר שמענו בן עוד נחזה. אנגנו במגן בחדש הזה: ברוך אתה
י' מגן ארדם:

אחה נבור וגו' עד להחיות מתים.

לציון דוד חשת בו קפות. דבר אור יקרות לקפות. החדש אשר
ישעות בו מקיפות. החוסים בו מתקיפות. ומנו מתחילות ותוקפות. ועד
ראש לארבע תקופות: ח' ארבע תקופות בשנה. החדש ארם בבראשנה.
באשר שמענו בן עוד חיש נא. החינו בגשם בראשון לחדשי השנה:
ברוך אתה י' מתיה המתים:

נעריץ וגו' עד וקדוש אתה.

הנה זה בא לפרקים. ומן לגאול רצוצי ארקים. החדש אשר רביבים
בו מריקים. חשרת מים למלאת ריקים. טיעות לרות וירקים. טלאים בו
להקים בארבעה פרקים: ח' ארבעה פרקים בבפחזה. בארת זה מזה
לחזה. באשר שמענו בן עוד נחזה. ונקדשך קדוש בחדש הזה: ברוך
אתה י' האל הקדוש:

חבנה שבת עד סקדי שסך. ונל' אחה יצרת עד קבעת.

הגם ימים המברכים. יורה ומלקוש באכם פורכים. ברתת באביבים
רבים. ברמל להקליא אביב פרוכים. לשגן מפעלות מעיץ מתרבים.
לפניו קוראים עגן ארבעה ערכים. ח' ארבעה ערכים אשנה. ספור מסות
פרחי שושנה. באשר שמענו בן עוד חיש נא. ענגנו בגשם בראשון
לחדשי השנה: ברוך אתה י' מקדש השבת (נל' וישראל וראשי החדשים):

רזה וגו' עד בשוכן לציון ברחמים.

לעזר מרדם, תחית טומים בניסן תחיה. בצפון, ר"ל אלו תלמון ותטמן שנות חדשים וסנים
נחזו, גלות הודעת את הדג בניסן טוב. שנונים, מל' ונחנתם לנגיד. זה מזה, ר"ל הקנה הנקח
זה (אשט ט"ז, ב') נלר הטמן לפנה תורה אמת זה ועזה הט מתונים (אשט ל"ב, ט"ז). קפות,
לכגיל, מל' חן טקיפין אפי תמות (גילה ל"ב, ב'). אור יקרות, זכיה יד, ו'. הנה זה, הטת
לפרקים, לוסט. רצוצי ארקים, הטללים נלרות. וכן גרסת כ"ז חד'. רטובים, נטוים. ריקים, טרת.
סיעות, ניעות. טלאים, יחול. בארבעה פרקים, חזנו על הטנה ר"ה דף ט"ז נלרנבה טרקים השולם
הד, נפסח וס'. פורכים, מל' נמרת נלמון והטעם על כול הפדות. לחקלא, ליב, מל' וקלי וכתל
(ויקרת כ"ג, יד). ארבעה ערכים, ד' מדעות. מסות, מחנות, מל' מסת מדת ידך (דברים ט"ז, י')

ולירושלם מופת הוחק בו פסות. מעין פלחי להיתפסות. נקמורת
 אשר בלב מקפסות. נתקנו במועד זה היות מביסות. שזה לבית אבת מנות
 נמכסת. סבות עליו עסים ארבעה כוסות: י' ארבעה כוסות בבפחזה.
 בארת זה מזה לחוזה. באשר שמענו בן עוד נחזה. רצנו פשי בחדש
 זה: ברך אתה יי. הפחזיר שבינתו לציון:

סודים עד האל ישועתנו ועורחנו סלה.

מבשר עם זכירת. עצורים להעלות מצול דכיות. פרוים חזה
 במשכיות. פצוח שירים תמור בכיות. צבאות פלהמדת שכיות. צאת
 לפתח מלחץ ארבע מלכיות: י' ארבע מלכיות נראה נא. במדותך פעלתם
 בראשונה. באשר שמענו בן עוד חיש נא. ותיטב לנו פטובך בראשון
 לחדשי השנה: ברך אתה יי. הטוב שמך ולך נאה להודות:

אלהינו ואלהי אבותינו וגו' עד בכל עת ובכל שעה בשלום.

אתן קול בשוררו ראשים. קרוא בגרון בני החרשים. ראשי תגינים
 אשר על גבי חרשים. ראותם בזה חדש מגרשים. שיר חדש והנה
 מדרשים. תרנגלה שפתי בשורי ארבעה חרשים: י' ארבעה חרשים
 בבפחזה. בארת זה מזה לחוזה. באשר שמענו בן עוד נחזה. ברבנו
 בשלום בחדש הזה: ברך אתה יי. המברך את עמי ישראל בשלום:

כסת לטנות מסכות, עתוקנות, בסכמות, שעות יב, ג'. ד'. סבות, על' הכינה, טסוקין, עסים,
 ין חוק. ארבעה כוסות, ד' כוסות אל יאונה עתיד הקנה להסקות את ישראל כדליתא בר' ס' ס"ח
 חזה ס. מבשר, הטיות, במשכיות, נכחיות, דכיות, טטה שחרו פה הכיין כמות עם נטשיות שכיות
 חזה טה כי כיון אל הנקוד דכיות שהוא הרטוי טן דכיה על טקל שקיה (יטעיה נב, נ') וכן נקד
 גם הכיין חטתי נר שפטיה נמליחתו ה' ה' אל רחום (לטעלה דף 607 ורזה סס). חסרת שכיות,
 יטעיה נ' ס"ו. צאת למרחב, נספרים יט כאלן טסתלות קצות לאמין וכנכון כעמדת, ראשים,
 חתי טעם נקרישת ים סוף. בני החרשים, נחטיה יא, ל"א. והכוונה על חרן יחזל וזלח נל' חרשים
 מלב סודו והטמגר דהיינו הסנהדרין בבית המקדש. ראשי תגינים, כמי לאויבים. ארבעה חרשים,
 טטיה נ', ו' ולמדו נסוכה נ"כ טלון ניטכו ארבעה חרשים, טטית ק דה, וטטית ק יוסף, ולטיה, וכן
 חוק טל' וכן הוא גם טחנאל דני אליה ס' י"א. וטמטגר רטה דף רנ"ו טונה את אליה וטטית ק יוסף
 וטטית ק דוד וטטות טלחטה. חטנם נמלדט חזית דף י"ו טוכה אליהו וטלך חריות וטלכי חוק וטטות טלחטה.

(*) כהנה קהלות חוטרים ליוצר אתי מלבנון כלה, הכתוב לעשה נעמוד.

ע"ס א"ב לר' יוסף בר שמואל טוב עלם, וכל החזונים עמימים על ל' הכתוב.

אָמַר מִסְתַּתֵּר בְּמַעוֹן חֶבְיִן. אֶעֱרָכָה פְּלֹאֲתָיו זֶה לְזֶה בְּהַגְיִין. אֹמְרָה
שֵׁם יי עֲלִיִּין: בְּאֹר פְּלֹאֲיוֹ אֲפִיף בְּמַעַן. בְּעִשׂוֹתָיו נִרְאֹת לְרוּי לַעַן. בְּאַרְץ
מִצְרַיִם שָׁדָה צָעַן: גָּאָה הִרְאָה נִרְאֹתָיו. וְלַעֲתִיד בֵּן יִרְאָה מִפְּעֻלֹתָיו.
זָכַר עֲשֵׂה לְנַפְלֹאֲתָיו: יוֹם וְהִרְאָה גְבוּרֹת מְעוֹ. סִדָּר פְּלֹאֲיוֹ זֶה לְעַמַּת זֶה.
בִּימֵינוּ וּבְקִרְוֵעַ עֵז. קְדוּשׁ: הִלָּה פְּרֹאֲשׁוֹן זְרוּעַ מִחֻצְבַּת. גְּמֻוֹת יִרְעוּתָיו
בְּעִלָּה בְּמִחְשָׁבַת. וַיִּמְתַּחַם כְּאֵהֶל לְשַׁבַּת: הַדּוּרִים בְּצִאתָם מֵעַם מִסְכָּסָךְ.
מִחֲסָה מֵעֲלֵיהֶם לֹא נִחְשָׁף. פָּרַשׁ עֲנַן לְמִסְךְ: וְלַעֲתִיד בְּהַשְׁמַע קוֹל הַתּוֹר.
קְנֹת פְּזוּרָיו מִפְּלִשְׁת וּבְפִתוֹר. בְּסִפָּה יִסְבְּכֶם לְמִחְסָה וּלְמִסְתוֹר: זֶךְ בְּשֵׁנֵי
הַצָּה מְצוּלֹתָיו. הַצָּיִם בְּתֵהוֹם וְהַצָּיִם בְּמַעֲלֹתָיו. הַמְּקָרָה בְּפִיִּים עֲלִיזֹתָיו:
חַמְשִׁים בְּעֻלֹתָם בְּיוֹם קָרַב. בְּקַע יָם וַיַּעֲבִירָם בְּעֵז חָרַב. וַיִּגְעַר בְּיַם־סוּף

אמיר, ל' שנת טענין את ה' כהנה (דברים כ"ו י"ז). אומר, תהלים ז', י"ח. אסף, חסד
טל' ולת' חטיף (טעום ו' ט"ו). בסען, נטענה לזון. לרווי לען, כחתי כוס לענה והוא ירמל. והוא טל'
חיסה ג' ט"ו. בארץ מצרים, תהלים ע"ח, י"ב. זכר עשה, שם קי"ח, ד'. יום, חכב. ביטניו, יטעיה ס"ב,
ח'. דלה, הנטיה, מחצבת, ל' ימרה כטעם הכינוי אל טור חננתם (טעיה נ"א, ח'). ירעויות, השטם.
וסתחם, יטעיה ט', כ"ב. הדורים, ירמל הנכודים. מסכסך, טנלכל, טל' וסכסכתי עלרים (יטעיה י"ט,
ב'). פרש ענן, תהלים ק"ה, ל"ט. קול התור, קול הנואל, וע"פ איד כ', י"ב. הטמורנס קל רוח דוקדשא
דמוקנא. בסכה יסוככם, ע"ה יטעיה ד', ו'. וד, הקב"ה. ומקרה, תהלים ק"ד, ג'. חמושים, חלונים
(גמ' י"ג י"ח). ביום קרב, כוס סקרינו הטלרים להלחם עמכם. חרב, כחנה. ויגער, תהלים ק"ז,

ע"ס א"ב, וחדר פות כ' וכתוב חתום בניסן כן זרת חוק.

(*) אתי מלכנון בלה מראש אכנה תשורי. בטהר עדיי לובש התפנה
והתפארי. בלשם רקת התבשמו מר ולכונה התקשרי. כי בא עת והגישה
ששה אשר למלך תשורי: י' בין שדי ילן אשבל הכפר. מצפצפת נואמת
בלה באמרי שפר. בגי מבן זכילו רחשים בלי חפר. חק זכר קדשרו
גשרין ונספר. במעלה יתקדש ובמשה יסתלסל תמיד ליל וצפר. קדוש:
גן געל קראגי חדי. חמק עבר ושמרים גשאו רדידי. דלפה עיני
וערסה בזכר עגיי ומרדי. דדי אהבת תשק תאות דודי: הן בלא לב ולב
ונפש תפעה. הן מתנדב ובלה רועה. ועל מה זה מתאחר דיין העליצה.
שלהים הריצו לזה וליו במרוצה: זכר ביה ברית ושבועת אלה. אשר

אתי מלבנון כלה, ע"ס איד ד', ח'. וכנסת ירמל היא שנקדחת כלב כדליתא נעדרה איד דף
כ"ו. ג' נס דברים רנה סוף ופתחן, נענה טקטות נקדשו ירמל כלב, ו' נאיר בעלים וד' ננבילים
וס'. כן שרי, איד ח', י"ג. רחשים, חוטרים. יסחלסל, יחללה, טענין סלו לחוב (תהלים ס"ח, ה').
גן נעלה, איד ד', י"ב. חמק, שם ה', ו'. וד, נערה, נאנה כשו תהלים קי"ט, כ'. רדי, אנדה
טעני חסמ סא. בלא לב ולב, ר"ל כלל תמים. דיין, שחם. שלוחים, טכ וסאן. ודיטה טטיין את

והרב: ולעתיד טרופים בהיותם פדויים. באסוף גדחימו מכל איים. ביום
 הוא יצאו מים חיים: יה בשלישי הטריח ברי. הרשיא דשאים והפריא.
 עץ פרי עשה פרי: במהים בבוא עתם עת דודים. העיץ לבונה ופרי
 קדרים. פפרים עם נדרים: ולעתיד להנאל כל יוכל. בצאת נחל ממפתן
 הנל. גולה על שפתו מזה ומזה פלעץ מאכל: מרום ברביעי הוקיח
 משלים. לאור יום ולילה ברום זבולים. את שני המארת הנדרים: נאור
 דמותם לעם זו התאיר. וינחם יזמם בענן מבעיר. ולילה בעמוד אש להאיר:
 ולעתיד סגלים בהנאל בימי עולם. קומי אורי ישמיעם גאלם. והיה לך יי
 לאור עולם: עלין בחמישי השריץ במרץ. דגת הים משריצי שרץ. ועף
 יעופף על הארץ: פדויים עת התאוו במאווים. ויתן שאלתם אל חי וקיים.
 ויגו שלום מרהים: ולעתיד צאת הנחל יפרוץ. בדגת הים יפרוץ במרוץ.

ט' טרופים, ישראל הנערמים והנלחלים בגלות. ביום ההוא, זכריה י"ד, ח'. הטריח ברי, כל' חף כרי
 יצא עב (ליוז ל"ז י"ח) וסירט רש"י שם וכתבתי דף ז' ע"ז כי המלך המטונס על עננים חף כרי שבו.
 וק חוץ גם הקליר נרצח פיוטו לתפלת הנגס, חף כרי תומת שם ער טער". והפריא, ל' פרי. עץ פרי,
 נחלית ח'. כסחים, החלנים ליאונה. עת דודים, עת האהבה ר"ל עת הגולה. העיץ, הכיל לנים
 ומים. ופרי סגרים וכו', סיר ל', י"ג. כל יוכל, ע"י הקנ"ה אשר הוא כל יוכל. בצאת נחל, ע"ס
 יתקל ט"ז, ח'. יעלה, שם ט"ז, י"ג טרום, הקנ"ה. ברום זבולים, ברום האמים. את שני, נחלית ח'.
 נאור, הקנ"ה. דמותם כדמות אור שם וירט התקין הקנ"ה גם לישראל אור להאיר להם את הדרך.
 לעם זו, בני ישראל ע"ס שמות ט"ז, י"ג. יאעיה ט"ז, כ"ח. החשיר, ל' תולד. וינחם וכו', שנות
 י"ג כ"ח. בגלים, ישראל עם סגולה. קומי אורי, יאעיה ט"ז, ח'. והיה לך, שם ט"ז, י"ט. במרץ נחלית
 עוף, נחלית ח'. עת התאוו, כטוסטר נמדבר י"ח. ויגו, שם י"ח, ל"ח. במרוץ, תים חללים נמדובה.

בשעת ארדשיה פרתו למהללה. חפצי ודצוני לקנם בבהלה. השיב חרן
 לשלתי בלה: טענה סגלה אף היא ישר אמרים. נכונה אני ומקימת בהן
 ק הדברים. יגמול רק עמי הסד ויזכר אהבת געורים. וימיר לפדותי
 מן המורים: בצירי מרפא ושלתי אמונים. נתמצעו תאומים בוחג
 חתנים. לדבר על לב פלה דברים תענים. ולהבעיר לב נתן בקנאות
 מננים: מלוכה בהתפשורה בלה בתמרוקיה מאד השביתה. רפוגיה הנצו
 וסדרה שתתה. נכנו שדיה ושערה צמחה. והתננה לפתור ולפולכור
 האליה: סוא מסריקה בראותה תמרה בעיניה. הלא זאת הנמקרה
 והקלה השיבה לסגניה. על זאת שלחה וקראה לאצמגניניה. עליה

במה ישראל לכלס המטונת לחסה, וזת כסס נ"ה לחתן וזת טסס ולסרן לזכמים וכדן שנטל כר
 חלים טענה ל' טענת דברים. סגלה, כנסת ישראל עם סגולה. סכין חסורים, סן הסגרים. נחשעו
 חוסים, טסס ולסרן, חלס רש"י לכיר ד', ח'. רפוגיה הנצו, ע"ס ח' ל' נכנו שדיה, ע"ס
 יתקל ט"ז, ח'. סוא, סגרים ע"ס ט"ז י"ג, ד'. לאצמגניניה, לחווי מוכנים סחי יוטלי סרטה. עליה

וְהָיָה כָּל־גִּפְשׁ חַיָּה אֲשֶׁר יִשְׂרָץ: קְדוֹשׁ בְּשֵׁשׁי הַשָּׁלִים בְּחָרָץ. וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ. בְּהִמָּה וּרְמַשׁ וְחַיְתוֹ אָרֶץ: רָקַם יַעִיר בָּעוֹ נֶאֱמַו.
 וְהִבְדִּילוּ מִכָּל־בְּרוּאֵי עוֹלָמוֹ. וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם בְּצַלְמוֹ: שְׂדֵי בֶן
 מִשְׁבָּעִים עֶמְמִים. חָשַׁק וְהִבְדִּיל מֵעֲשֵׂי עַמִּים. בָּנָם וְאֶבְדֵּל אֶתְכֶם מִן
 הָעַמִּים: תִּקְיָף כָּחַשׁ הַנּוֹפֶת יִמְנִית. קָטוֹת פְּזוּרָיו מִפְּמֹאֲרֵיכִי מַעֲנִית. בֶּן
 יוֹסֵף אֲדָנִי יְדוֹ שְׁנִית: תְּמִימֵי לֵב הַמִּזְחָלִים לְגִדְלוֹ. בָּרְנָה יִנְהַלֵּם לְמַעַן
 הַיְכָלוֹ. שֵׁם יַעֲבֹדוּהוּ כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּלֹה: תְרוּם יָד מִסְּלֶאָה. לְשֹׁמֵחַ אִם
 נִהְלָאָה. בִּירוּשָׁלַיִם לְשָׁנָה הַבֹּאֶה: קוֹמְדָה יִי וְחַדֵּשׁ גְּבוּרָתָה מִפְּעֻלָּהּ.
 הַמְּזוּרָהּ נְגוּדוֹת וְרַבּוֹ תַעֲלֶיהָ. הַמֵּאִיר לְאָרֶץ וְלַדָּרִים עֲלֶיהָ. קְדוֹשׁ:

הכל יחד וכו'.

והיה כל, יתקח ט"ו, פ'. בתרץ, כוזר. דברי לדיקים חתום חונקלוס פתגמי תריזין (שנת כ"ג, ט'). ויאמר, נרצית ט'. רקם, נולד, טל' רוקטתי נוחתיות חרץ (תהלים קל"ט, ט"ו). יעיר, חלום נקרא נמשך ילד אל הקב"ה על כי הוא רוצה לבל היולדים וכולם נבראו נעבורו, וכן נאמר גם נבראת כאלוין כשנתן יליך נגן עין טקדום. בעו נאמו, נברות טל'הו. ויברא, נרצית ט'. מעטי עמים, כדלל ט"ה לא טרנסם טכל העמים חשק ה' נכס ויחד נכס כי חתם הטעם טכל העמים (דברים ו' ו'). ואבדיל, ויקח כ', כ"ו. חקיק, הקב"ה החוק ונכסר. כחש, כחש טיחד להניף יד ימים טל טגרים. סמאריכי מענית, טטגריים שטעברו חותם. והוא טל' תהלים קכ"ט, ג'. בו יוסף, ט"ה טמים י"א, י"א. שם יעבורו, ט"ה יתקאל כ', פ'. נהלאה, כעו והנהלאה לגוי טלוס (טיכד ד', ו') ונתנס חנתן וטכרית. טפעליה, טפעלותיך נרושלים. נגורות, ל' נוגה. העליה, תרופוטיה, כעו רשעות טעלה (דפיס ל', י"ג).

ח'שבת וְחִרְקָת שְׁנִיָּה: פְּרִיץ חַיֹּת נוֹהֵם וְלִבּוֹ מִכְבֵּד. כֹּלָה לְעֵנֹת בְּקִשִּׁי
 לְשַׁעֲבֵד. צַעֲרָה בְּפִרְךָ וּבַעַל כְּבֵד. אֵילִי הַתְּעַנְנָה וְתַהֲיֶיהָ כִּכְלִי אֶבֶד: קָרָא
 עֲלָיו מוֹעֵד בְּחַרְיוֹ לְשֹׁבֵד. צַפְרִיקַע תְּקַמַּל וּכְנִים חֲמָרִים חֲמָרִים לְעֹבֵד.
 חָשָׁף וְדָבָר וּבָרָד לְפָנָיו לְעֹבֵד. וְרֵאשִׁית כָּל־אוֹנִים בְּאֶהְלִי חָם לְקַבֵּד:
 שְׁלֵחָה פְּרִיכָה בְּעַל כְּרַח מִסְתוֹלֵל. וְהַצָּאן כָּל־הַנְּשִׁים אֶתְרִיָּה בְּתַף לְחַלֵּל.
 תַּנּוֹת לֹאֵל זָמַר וְהַדִּיּוֹת וְשִׁבַח וְהַלֵּל. שְׁכַבְהָ אֶתוֹת בְּדִים מִפֶּר וּקְסָמִים
 יְהוֹלֵל: ס' בֵּין שְׂדֵי יֵלֵן אֲשַׁכַּל הַכֶּסֶף. כְּעַפְצָפֶת נֹאמֶת כֹּלָה בְּאִמְרֵי שְׁסֵר.
 בְּנֵי מִבֶּן זִכְרוֹ רֹחֲשִׁים בְּלִי חֶסֶד. חֶק זָכַר קִדְשָׁתוֹ גְּעֵרִיץ וּגְסָפֶר. בְּמַעֲלָה
 יְתַקְדֵּשׁ וּבְמַסָּה יִסְתַּלְסַל תְּמִיד לִיל וְעֹפֶר. קְדוֹשׁ:

הכל יחד וכו'.

חשבת, ר"ל ליען עמית להרע ליצול. פריץ חיות, מרעב. קרא עלי טועד, ל' איכה ט', ט"ו. חיהו טועד, טועד סמרטוט. וראשית כל אונים, ל' תהלים ט"ז, כ"א. בעל כרח סכחולל, מרעב אסר טסחולל נחולל סיה טריך לאלתם טעל מרעו. וחצאן, ל' שמת ט"ו, כ"ו. תנות, טל' יתם נחוקם (שמיים ט', י"א). אותות ברים, סוכן נכטיה ט"ז, כ"ב.

לחצי החלוצים בניסון (בר זרח נעל ס).

1018.

בלולי אש ומימות. גבורי עיר מרומות. נצבים בחומות. ברתתים
 ואימות. מרבים תעצומות. לאל יוסד הדומות. ואני אם מאמות. בחד
 וערן רוממות: גוהם מיכאל. וגועה גבריאל. זועק אוריאל. וגועש רפאל.
 ומעדר הדרניאל. הוד ליה אבתריאל. ואני בנגסת ישראל. מעידה כי אין
 כאל: ירצצו בקרקים. חיל זועות וזקים. לפידים הזלקים. וכבוק בזקים.
 תשפחה מפיקים. ושער רן מדקדקים. ואני שושנת העמקים. עשוקה
 בקעות וחקים: מאה ואלפי רבבות. מרבבות אש ושלחבות. מקיפות
 וסבבות. עלוי כס ערבות. שלש קדשות הובבות. וקול דממה מקשיבות.
 ואני בתשלשת אבות. תמיד תפלותי ערבות: נהרי אימה וחילה. וער
 חיות מגדילה. ועל ארבעתן מלמעלה. חיה חמישית גדולה. לסלסל היא
 מתחילה. ואחריה פמליא כלה. ואני בבית התפלה. תבענה שפתי תהלה:

והדעות ישוררו וכו'.

ע"ס א"ב ונסוף חתום יוסף בן שמואל.

וולת.

אז פארשת בתולה במזר וקדושים. בארץ פתרום הנרדה בין
 קדשים. בתגיע זמן חפה בראשון לחדשים. בערה שתה שדכנים ישרים
 וקדושים: גשו אי בפתור בהפקרו ידידים. גם הרצו דברים למסתולל
 ורדים. דעו כי עלמה בבתיכם שודדים. הרודה לנשואין ועתה עת
 דים: המלך הקדוש כמו קדשה בחתונה. תרבה סבלונות שגור לה

בלולי אש וסימות, הם הטלחים, וכן נחרתו יושלטי לחיוב כ"ה, כ', מיכאל מן ימינא והוא
 דלחא גבריאל עמאלל והוא דמיא ונרייתא קדימתא סתבין אחא וטיא. אטנס סתחוטא מ' ויגא חיות,
 הטל וסד עמו הטל זה מיכאל וסד זה גבריאל, מיכאל מן הטיס וגבריאל מן האז והן שומדין לפני
 הכינה וזיק עזיקן זה את זה, הוי חומר עוזה שלום נמדוטי. וכן כסיר רנה דף כ"ג גם נמדנר רנה
 דף ר"ח ודברים רנה דף ר"ז מיכאל בולו סלג וגבריאל בולו אז ולח זה סכנה זה ולח זה עזיק זה, וכן גם
 נזמן לסת חתן הסתחיל כבודו אסד להנחא חרו השייטן, הטל וסד עמו עוזה נמדוטי שלום מיכאל סלג
 גבריאל אז נמדנרת שלום". ורלה כפי' מתנות כסונה כ"ר מ' י"ב דף ע"ו. נוהם, שולג. ונעה, גם הוא ל'
 סלג. הרניאל, גם מלחך נוכר נפסיקתא רתי מ' ב'. אבתריאל, חיקט גילוי אז כמו סלג כ"ו, י"ח. וכבוק,
 סבבות דף ו'. וכי"י הנוסחא חודי ליה אבתריאל וסמנר. חקים גילוי אז כמו סלג כ"ו, י"ח. וכבוק,
 מן כמו יחוקלל ח' י"ד. וכי"י הנוסחא והחיות בזקים. שושנת העמקים ע"ה ע"ד כ' ח'. סאה
 מלשו רבבות, כן כפי' ונכון. שלש קדשות, כפי' "עלוי כס ערבות סשו לשל סרפוח שלום קדשות"
 וכו'. ועת היות מגדילה, כמדקי ר"ח סדק ר' גם סתנעה י"ג, ע"ג, מן דעת פני החיות נכר סדק ומלח
 לפניו כ' סד די טר נגד ונמק קדוהי (דניאל ז', י'). חיה חמישית, היא נחיה חזר ע"ה י"ר ח' ל'
 ונמח סלעט הקייע וחומרת נקול רס כרכו חת ה' הסנדך וכל נחדי סטלה סובין אחריה וכו' כדלוחא
 נסוף מדת כונן. לסלסל, לחוטם. פסליא כלה, כל סחטת הטלחים. פמליא, חגודת סמסחה, פמליא,
 סו סתנעה י"ג, כ' פמליא סל מעלה, ונפנהדיון ל"ט, כ' פמליא סל מעלה ונכסלית סל סטה.

בחולה, ירלל נענרים סדמה השייטן לנחולה, וסעה וסדקן לכני דכניס אחר סלו לחרזה להקנ"ה
 אסיה לנעלה. פתרום, פלרים. הררה, נעסבה ונעלעלה, סל' כל סכליס חין נגדיון, נוד חדס סטה
 (סלג כ"ו, ע"ג), חס לל יסחכוס מרגוטו חס לל ערדון (ירמיה ע"ט, כ'). שתה, סטת. שדכנים, סטה
 חסדן. אי כפתור כני לנערים, כי כפתורים הם עטורים (מלשיית י', י"ד). הרצו דברים, סדו
 וסדו ונריהם, ח' חכמים הוא כיו ר' יסדע סדטה ונרים לפני ר' יוחנן מן וכלי (תנינה י"ד ע"ג).
 לססתולל, סרעה (סמות ט' י'). ונרורים, ענדי סרעה. עת דרים, יחוקלל ט"ו, ח'. שגור, סלת.

במתנה. ונשבע לה להבניסה בשתעמד באיתנה. ומאז ועד עתה לדודה
המתונה: ורוץ לבכם השיאכם המלכה לכבוש. ומנה להעביר ולעבקה
עד בוש. חישו נא והחלצו מכתה לחבוש. חתן פריעבור נקם יעט ללבוש:
סף אויל והשיב דברי מרמה. טובת חן שאמרתם מצאתיה ערומה. יהודה
עד עפר פרושה פרומה. ידיה אסורות אבל חקמה בערמה: בגסתיה
בהיקלי בעין פרתמים ופחה. כלכלתיה ברעבון פוןנפשה נפתה. רשת
חזותי כי גדלה משפתה. לקחתיה בעד כספי היות לי לשפתה: מהינקת
לבך תאנים בהשיבך. מות קראתכם בכלות כלתנובך. נצלתם בחקמתה
וקיד ענה בך. גדרת ברצונה להורישיה בלשובך: ספר מתנה הפרע לה
בנחצה. סב היצא בלה מארצה חוצה. עמלה תשלם אם תשמע לעצה.
עד לא תתחבל בכלה ונחרצה: פשפשתי בבית נגני פנקסים וספרים.
פראמצא היתן שאתם מספרים. צבא הילש לו ועירים וכפרים. צפיתי
ואין שעו לכם עפרים: קצפת בנגרות פה וקלונה נתגלה. קדושנו רב
חילו ומפאר בעגלה. ריב בהתגלע נדע למי הסגלה. רדתך לסוף בעצמך
להשתחות לרגלה: שרש נחש בשמעו מאמר פרושם. שב והתעבר וצוה
חוצה לנרשם. תכבד העבודה עלי בלה בהרשם. תאמים ספרו מעשה
להולך בראשם: ירד והתאיר חגית מסע ושריה. וישלח חציו להפוך עיר
וקריה. סבבים עשרה עדים במכה מריה. פשו צאי בלה עגפה ופריה:
במחול משחקים או יצתה אהובה. נהגת לרקמות עם כספה וזהבה.
שדדים שחזותם בערה גם להבה. מחרו לרדוף כי שבתה מדהבה: ויגער
ביום סוף וידרכו בנעלם. אויבים המביע והקציאם כפי פעלם. לבן שוררו
ידיים למלך נעלם. עזר אבותינו אתה הוא מעולם:

עזר אבותינו וכו'.

ורו לבכם השיאכם, ל' טוכים ג'. סף, דבר. אויל, פרעה. מה יקח וכו', כן אסרו טסה וזהו
האנים דברי התגלות, טל' כי תחנה הוא טוכ (אפטים י' ד, ד'). קראחכם, טל' טוכה, לל
כלא סייסם טמים ככנע אני הרעב חס לל סיס טליל חתכם יוסף נחשתו. הפרע לה, יולס לה
ט'פ ספר טתנה זכנת לה. בנחצה, סכר, טל' דבר העלך נתון (שאלל א' כ' ט, ט'). משפחה,
כחפי ומסחי. והוא טלטר פרעה, פנקסים, לוחות. פו אמצא וכו', ענין זה יסודו בטנות דנה ט' ה'.
עפרים, טכ'כ בני חדך ככני עפרים (סד ד' ה') הנדנז על טסה וחסרן, קצפת וכו', הס דברי
טסה וחסרן אל פרעה, בעגלה, נבל סכיות שלמו. בעגלה, ל' פגול וסני, קרייס. מרחגלע, חס
יתפל לרע עסק, וטל' טללי י', י'ד. הבגלה, ירלל. שרש נחש, מרעה. האוטים, טסה וחסרן.
לחרך בראשם, סול הקכ'כ. מרואיר, טל' חולר ר'ל לכ, כלי פלחטה עד ארלס כחז טלחטה.
חנית, ל' חנב ט'ל, י'ט. סני, לו סתו העלריים חק סיסם לחטר חלו. ענפה, טל' יחוקלל י'ט, י'
לרסות, טכ'כ טלס. שודדים, טעלריים. כי שבתה מדהבה, חסו כל' יסיס י', ג'. ועטנה פס
על ירלל אטעה טוכ רע ונחה על סיס. יכנ כל' חרטי יסנ יסנו טחטבה. ובער סקכ'כ בים
סק, ודרכו יאלל בעלם כחך חיס נחטה.

כָּרַם חֲמֹד גָּטַע שְׁעֵשׂוּעִים. בְּלוּסָה וּמְכַסְכֶּסֶת שְׁנֵי רִשְׁעִים. וּגְנֻלִית
 לְחַלְצָה מִבֵּין פּוֹשְׁעִים. בְּחִיל אֲלָפִים רַבּוֹת תִּשְׁעִים. וּבְצַדִּיק גִּפְקֹד לְתַשֵּׁעַ
 וְתִשְׁעִים. הַעֲמִסָּה מוֹשָׂא פְרָדִים תִּשְׁעִים. פְּנִית לְפָנֶיהָ מְלָכִים וְשׁוֹעִים.
 שְׁלָחָה קְצִירֶיהָ וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים. וְלַחֲלָקָה נְטֻלָּה שִׁבְעָה מוֹשְׁבָעִים. שְׁעֵשׂוֹר
 נְכֻסִים לְבָנוֹת קְבוּעִים. וּבִישִׁימוֹן הֶרֶדֶד הִלְכוּ אַרְבָּעִים. מַעֲדָנֵי מֶלֶךְ אוֹכְלִים
 וְשׁוֹבְעִים. קִדְשָׁתוֹ מִתְנַיִם וְרָגֵן מִבִּיעִים.

חַי וְקַיִם נוֹרָא וּמְרוֹם וְקָדוֹשׁ:

לחסי החוזים יוסף בר שמואל חזק.

יִרְדֶּת לְהַצִּיל עַמּוֹךְ. לְהוֹדִיעַם אֶרֶח גַּעְמֹךְ. לְמִשְׁאֹת הַרִים פְּעֻמֶיךָ.
 לְהַכְנִיעַ רוּדִים בְּזַעְמֶךָ: וּכְהִתָּם הַמִּזֵּן שׁוֹרְדִים. כָּלוּ שָׁרִים וּגְרוּדִים.
 וְהִגִּישָׁה עֵת הַיּוֹדִים. צְמַחָה יְשׁוּעָה לַיְדִידִים: סוֹד כִּיָּצֵא בְהַגְוִיָּה. צֵאת
 עֲגוּמִים לְדוּוּיָה. נַחֲצוּ צִירִים לְשִׁבְיָה. שְׁנֵי תְאֻמֵי צְבִיָּה: פָּרוֹם כֶּרֶה שֶׁל־
 מֶלֶךְ. אֶרְעוּהוּ לְשֵׁר פֶּלֶךְ. כָּל־הַבָּא לְמֶלֶךְ. אֲשֶׁכֶר לְפָנָיו מִהַלֶּךְ: בְּשֵׁעַר
 בַּת בְּסֻלִּיחַ. גִּצְבִים מִלְּאֲבֵי שְׁלֹחַ. גִּסְתַּכְלוּ קִטְפֵי מִלֻּחַ. בְּאֵין קִמְצָן וְקִלְחָה:
 רִתֵּב לִכְבֵּ גָּה־. לְלִגְיוֹנָיו קַפִּץ וּמִנָּה. יִכְנֶס הַבָּא בְמַנְדָּה. וְאֵלֶּה לְבַד
 בְּאַחֲרוֹנָה: שְׁאֵל פֶּתֶן הַרֶשׁ. מִי נִדְרָשׁ וְהַדּוֹרֶשׁ. הַשְׁיִיבֹהוּ הַפֶּךְ מִשְׁרָשׁ.
 כָּלָה גֶרֶשׁ יִגְרָשׁ: מִדֵּד יוֹד בְּעִקּוּלוֹ. מַה לִּי וְלִקּוּלוֹ. וְלֹא הִרְצֵנִי בְשִׁקְלוֹ.
 בְּגִשְׁעוֹן עַל מִקְלוֹ: וְאִזּוּ צָפָה בְּאֵלִילִים. הַיֵּשׁ יָדָיו גְּלִילִים. צָנּוּ עָלָיו בְּפִלִּילִים.
 אֵין פְּנוֹת בְּתַלְלִים: אֲוִיל מוֹכֵן לְעִבְרוֹת. מַה לְכַוֵּן בְּקַבְרוֹת. הֲלֹא בְתַקֵּל

כרם חמר וכר, כנו לחרול ע"ה יעניה ה' ז' בלוסדה, טל' וכולם שקטים (טטוס ז', י"ד).
 ומכסכסת, נטרסה ונחכלת, טל' כס פלפלת כס זנגילת, הכוסס את החסה (נרכות ל"ו, כ' ול"ז). אלשים
 רבבות חשעים, לת ידעתי מוקרה. ובצדק, טובת חכמהם חניכו (נרמזית י"ו, ח'). פנית, ניערת, כשו
 תהלים ט', י'. שלחה קציריה, ע"ה אס ט' י"ב. נטלה שבעה ששבעים, נטל ישראל טבעים חסות
 את חלק אל אצו חסות אהס כנעני חתי חמורי מרוי חוי יסמי ונגנאי, ודלה רש"י לדברים ל"ג,
 ח'. שעשור נכסים לבנות קבועים, דין נהלכות נחלה איתמרנמו הכנות נעישור נכסים וע"פ כחוסת
 דף ס"ח, והשמש כו הטיטן על ישראל שנקרא ג"כ בת, שטעי בת דלתי, כבודה בת מלך (תהלים ט"ה,
 י"ח. י"ד) בת נדיב (סד ז', ב').

למשאות ע"ה תהלים ע"ד, ג'. בהצויה, ל' נחה. נחצו, מהרו. צירום, טסה וזהו שדרשו אל
 תאמי צביה (איר ז', ד'). פרום וכר, ארשו לכר הטמין מוכות למעדות הטלך, כל"ח קקד. כל הבא לטלך,
 כן חטר הכר הסוף לטסה וזהו, כי כל אר יטול אל הטלך גרף שיכיל מנחה חמו לכבוד נה את
 הטלך. וכל הענין הוא ע"פ שפוט רנה ט' ה'. בסלוח, מלרים (נרמזית י', י"ד). קוטפי סלוח, טל'
 חיוז ל', ד'. והשאל מה על ענדי פדעה אהיו טקגלים את הטנות הטובות למרעה והניטו על טסה
 וזהו נטור אלף נידס טמנה כלל. קסך, מנחת דבר הנקטן כיד כמו ענות וכדוטה. וקלות, ל'
 נילב ר"ל מנחת דבר הטול כמו יין וכדוטה. ואלה, טסה וחסך הם יכנסו לתחרונה. צנו עלי,
 טסה וחסך טעמו למדח לדין טעו וחסרו לת תמנה לפללים ופגרים טפים ר"ל לע"ז אמה חיל אר
 מוכן אמה להטוב נענות הסס. מה לכהן בקברות, ר"ל כמו שאי חסדר איטול כהן נבית הקברות
 ק יי חסדר איטול טעו אל הקג"ס נלות אל ט"ז טלך. נחכל, נחכלית, ר"ל נעשות מה שנטר טלך.

תְּדַבְּרוּת. נִדְעָ בְּעַל גְּבוּרֹת: לֹבֵשׁ צִדֵּק נְאֻזָּר. לְחָשִׁיב גְּמוּל לְאִכְזָר. הַפֶּךְ
דָּרָךְ אִישׁ וְזָר. עֲמָלוֹ בְּרֵאשׁוֹ חֲזָר: תִּנְמַל בְּרֵד וְרִשְׁפִּים. זִלְעָף בְּעַלֵּי כְּשָׁפִים.
קָרַסוּ בְּרַעוּ כְּשׁוֹפִים. עֵפֶר אֶרֶץ שׁוֹאֲפִים:

יֵאל נָא. לְעוֹלָם תִּעַרְץ. וְלְעוֹלָם תִּקְדָּשׁ. וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים. תִּמְלֹךְ
וְתִתְנַשֵּׂא. הָאֵל מְלֹךְ. נוֹרָא מְרוֹם וְקָדוֹשׁ. כִּי אַתָּה הוּא מְלֹךְ מַלְכֵי
תְּמֻלְכִים. מַלְכוּתוֹ גְּצָח. נוֹרְאוֹתָיו שִׁיחוּ. סִפְרוּ עֵזוֹ. פְּאֻרְהוּ צְבָאוֹ.
קִדְשׁוֹ רִמְמוֹהוּ. רֵן שִׁיר וְשִׁבְחָה. תִּקְרָה הַגְּדוּלָּה תִּפְאֶרְתוֹ:

נלחז חתום יוסף וחס' כ ע"ס א"ב ונסוף חתום טוב עלם.

ח' י' וצאי הפזון. ספקם מזון. לשבע ולא לרזון. קדוש:

אֲמַנָּה גְּדוּלָּה הִיְתָה בָּעַם. בְּלֵי לְהִתְלוֹנֵן זֹאת הַפְּעַם. גִּזְעָה לֵאמֹר מַה נִּמְעַם:
בְּרַךְ שְׁלֹשָׁה גִלְדָּךְ בַּמִּדְבָּר. הַגִּיד מֵאֵז מִנְהִיג וּדְבָר. וְלֹא כִתֵּד מִדָּם דְּבָר:
זְרוּיִם חָשׂוּ לְהִקְדִּישׁ קְרוֹאֵיו. חָסוּ בְּמִטְרֵיךָ כָּל־בְּרוּאֵיו. טוֹב אֵין מִחֲסוֹד
לִירְאָיו: יַחֲדֵי שְׁמֵרָה לְמִדְּהָ שְׁרוּעָה. כָּל־לִתְיָךְ אֶזְכֹּר חֶסֶד לְפִרְעָה.
לְבַסֵּף אֲחֵרֵי בַּמִּדְבָּר בְּאֶרֶץ לֹא זְרוּעָה: מְקוֹם צְפֻעוֹנִים נָחַשׁ שָׂרָף
וְשִׁקְרָב. גָּסְעוּ קְדוֹשִׁים לְשִׁמְשׁ וְשָׂרָב. שָׁב וְעוֹלָל וּמִקְנֵה רָב: עֲרֵדִים
הַשְׁבִּירוּ מִדְּעַ לְהַחֲכִימָם. פִּסְתָּ מִשְׁאֲרוֹת נְשֹׂאֵי בְּהַשְׁכִּימָם. צָרָת
בְּשִׁמְלָתָם עַל שִׁכְמָם: קִטּוֹף הָעֵסָה בְּחֲרָה קְמוּצָה. רְצוּפָה בְּרֵאשִׁיָּהֶם
שָׁלָא חֲמֻצָה. שִׁמְשׁ שׁוֹפְתָה וְאֶכְלָה מַעֲהָ: תִּפְיָנִי שְׁשִׁים וְאַחַת בְּמִשְׁטָר.
עֲעַמְוֹ וְאַרְחוּ בְּשִׁיר הַמִּנְשָׁר. עַד לָהֶם מִשְׁמִים הַמְּטָר: יִצְאֵי חֲפוּן וּב'.

ובכן יהי בתצי הלילה:

ג'ס א"ב

בלילה:

הלילה:

אז רב גסים הפלאות

בראש אשבורת זה

תפך דרך, ע"ה טעלי כ"ה, ת' זלעף, ארץ. קרסו, הוכנשו (יטעיה ט"ו, כ'). כשופים, הכ"ף לטעם, ומיחשו
בנפשות ומכובים, וחכות אותו טחון ת"ח ושפית יתה (דברים ט' כ"ח). עפר ארץ שואפים, ל' עטום כ', ו'.
ספקס, נתן להם די סמוקס ולרכס. גועה, טלת בלי טוסנת נס אליו, בלי גועה, אלף נעקה לטמר.
וזר נס הוא ל' מנסיג בלרטיה, כמו דבר אחד לזר ואין שני דברים לזר (מנהגין ת'). למדה שרועה,
לפני גדולת יתרה. טל' או חרום או ארוע (ויקרא כ"ה, י"ח). כלולותיך אוכור וכו', ל' ירטיה כ', כ'. קטוף
העבר, טל' הנמלה את שלשן טו טוקטטין טו (מסחים ל"ו). קטופה, ל' וקטן טעס (ויקרא כ', כ'). ששים
ואחת, ט"ח טעדות אכלו טן הנצק שהוליתו טטטרים טן ט"ו ניסן עד ט"ו חייך, ורחה רט"ו לטעות ט"ו, ח'.
ובכן יהי בתצי הלילה, בחגי ליל ט"ו ניסן (טעות י"ב, כ"ט). ובנה כל הדברים הנטנים
ביום זה בלם חידשו כליל ט"ו בניסן, קלת מהס נכפטים בטוקרל נפיהו, וקלת מהן ע"פ הקבלה וקלת
מן גוטה איה. וליחא בטעות רנה סוף פ' י"ח מה רחה לוטר ליל סטודים, שני טעה גדולות
לנדיקיס כס טעס לישראל בטטרים, וכו הגיל לחוקיה וכו הגיל לדימאל טענו החריות וכו טעיה
חליתו בטעליון א' חטר אוטר אחא בקר וגם לילה טב"ל ונעטדנר רנה ט' כ' כל הנסים טעטו
לישראל ורנה להם טן כרענים כלילה היה וכו'. בראש אשבורות, הלילה נחלק לג' אשבורות
או בטעות, בראשונה נקראה רחא אשבורות (חייטה כ' י"ט) והשניה אשבורות סחיכונס (אוסטים ו',

גַּר צֶדֶק נִצְחָתוֹ בְּנִחְלָק לוֹ לַיְלָה:

וַיְהִי בַּתְּעֵי הַלַּיְלָה:

הִנֵּה מִלֶּךְ גָּרָר בְּחֵלֶם הַלַּיְלָה:

הַסְתַּדֵּת אֲרָמִי בְּאֶמֶשׁ לַיְלָה:

וַיִּשְׂרָאֵל יִשָּׁר לֵאל וַיִּזְכֵּל לוֹ לַיְלָה:

וַיְהִי בַּתְּעֵי הַלַּיְלָה:

זָרַע בְּכוֹרֵי פִתְרוֹס מִחֻצַּת בַּתְּעֵי הַלַּיְלָה:

חֵילֶם לֹא מָצְאוּ בְּקוֹמָם בַּלַּיְלָה:

מִיִּשֵׁת נָגִיד חֲרָשֶׁת סִלִּית בְּכוֹכְבֵי לַיְלָה:

וַיְהִי בַּתְּעֵי הַלַּיְלָה:

יַעֲזֵן מִחֲרָף לְנוֹפֵף אוֹוֵי הַבְּשָׁתָה סָגְרִיו בַּלַּיְלָה:

בָּרַע בָּל וּמַעֲבֹ בְּאִישׁוֹן לַיְלָה:

לְאִישׁ חֲמֻדוֹת נִגְלָה רָו חֻזוֹת לַיְלָה:

וַיְהִי בַּתְּעֵי הַלַּיְלָה:

מִשְׁתַּבֵּר בְּקִלֵי קֹדֶשׁ נִהְרַג בּוֹ בַּלַּיְלָה:

נִשְׁע מִסֹּד אֲרִיזוֹת פּוֹתֵר בְּעִתּוֹתַי לַיְלָה:

י"ט) והלכות האמורות הנקד (אבות י"ד, כ"ד). ונערכות דף ג' אלא טעמות היו הלילה וכו'. גר צדק, חנניס חנינו. נצחיתו, אהיה סגולה את ד' העלבים בחלוק הלילה אג' ויחלק עליהם לילה (נרצחית י"ד, ט"ו) וליפת נרצחית רעה ס' ט"ג ר' בנימן אשר הלילה נחלקה מחליו, ורצון אשרי יוצרו חלקו, אשר הקנה' עליהם פעל עמי נחמי הלילה חף חני טעל עם נמו נחמי הלילה, וליפתו, נעמרים. וזה גם פירוש רש"י על הפסוק. סלך גרר, חניעלך (אס ב', ו'). ארסי, לכן (אס ל"א, כ"ט). באמש, סל' חנע אזה ומאזה (חייב ל', ג'). וישראל, יעקב חנינו. ישר לאל, נלחם עם סלך (נרצחית ל"ב, כ"ה), והלשון ע"ה הוא י"ה, ה'. פתרוס, טמרים ע"ה נרצחית י' י"ד. מחצת, התח. חילם, כחם. שישה, ל' התעופפות נכנסים טל' יסוד עלי חזבל (חייב ט', כ"ו), וע"כ הסבון שישה כפ"י. ועליו אנקלחו חכמי המלחמה כנף נעבור אהם נכנסים לעלך ככתוב והיו טעמות כנפיו (יטעם ח', ח') לכן סאל סלן ל' טיעה טל חיל אל נגיד חדש והוא סיפרא אר ננח אל עין והוא יט נרצחית (זוטטים ד', כ'. ט"ו). סלית, נכזת טל' סלה כל חנידי (חייב ט', ט"ו). בכוכבי לילה, אהמים ה', כ'. סודך, פנחריב (ס"ג סמן י"ח, י"ט, ט"ו, כ"ג). לנוסף חת יד טל אוו חוה ידעלים ות"ט, ועל' יטעם י', ל"ג והלית קל"ג, י"ג. הובשח פגריה ט"ג י"ט, ל"ה. הובשח ל' חרטה טעו הובח היס חת פני כל ענדך (א"ג י"ט, ו'). גם הוא ל' יט כמו הובח נהרות חיון (חללים ט"ד, ט"ו) ר"ל טחו כדנר ומחייבו כען. כרע כל ומעבג, כל הוא חליל אל עגל (יטעם ט"ו, ח'). ומעו הוא נקיש אהיה טועד עליו, ומשחח שניהם כלילה. והטעמה הוא אל אגרת חליל עגל ל' טעלח נפידים נעקרח חנל יסוד נכמרי חוקרישח נחלק חזר טעו הכל סגל וסתנן עגל, ונבר גם נרצחית רעה ס' ס"ח וז"ל היה לו חנין אחד לנכוכדנר והיה טלע כל טע אהו עגליכין לטרי, אשר נכוכדנר לנחל כעה כמו גדול אטלע כל טע עגליכין לפניו, אשר לו דניאל חן לי רות ותי סחיו, חנן לו רות, טע עזה כול חנן והטעין לחובו טסטריום והלך לפניו ונקם טסטריום חת בני טעיו סה"ד ומקדתי על כל עגל והולחתי חת עלעו טעיו (ירטים כ"ח, ט"ד) עג"ל גם נחדח אר דף ל"ו חיתא אהפילה כחז חת כל ללס אל עגל. לאיש חמדות, לנחל (דניאל י', י"ח). נגלה ר', אל חלוס נכוכדנר (אס כ', י"ט). משחבר, נכאלר (אס ה', כ'. ל'). חייחיי. כמו קשיח [וכן גם כ"י קשיח] ר"ל נחמי הלילה אשר הוא חולק כטעות, וטעמות חללו טעט סטער דניאל סטר סוריות (אס סמן ל'). ודליתי יט טמראים נעפומי טל' נעטה ר"ל סוד

שְׁנָאָה נָטַר אָנֹכִי וְכָתַב סְפָרִים

בַּלַּיְלָה:

וַיְהִי בַתְּצֵי הַלַּיְלָה:

עוֹרֶרֶת נִצְחָה עָלָיו בְּגֵרָד שְׁנַת

לַיְלָה:

פֹּרָה תִּדְרֹךְ לְשֹׁמֵר מָה

מַלְיָה:

צָרַח בְּשֹׁמֵר וְשָׁח אֶתְּא בְּקָר וְגַם

לַיְלָה:

וַיְהִי בַתְּצֵי הַלַּיְלָה:

קָרַב יוֹם אֲשֶׁר הוּא לֹא יוֹם וְלֹא

לַיְלָה:

רָם הוֹדַע כִּי לָהּ יוֹם אֵף לָהּ

לַיְלָה:

שְׁמֹרִים הַפְּקִיד לְעִירָה כָּל־הַיּוֹם וְכָל־

הַלַּיְלָה:

תְּאִיר כְּאֹר יוֹם חֻשְׁבַּת

לַיְלָה:

וַיְהִי בַתְּצֵי הַלַּיְלָה:

וּבְבֹן כָּל־מַחְמַצַּת לֹא תֹאכְלוּ:

ג' א"ב. ובסוף תתום יוסף הקטן בר שמואל חזק.

סיד. אבא בחיל להתיצבה. במעמד פני תבה. גשתי לרומם ולשנבה.
משות דגול מרבכה: הלול קוני אקשיבה. ובחקר דתו אתישבה. זאת
לשת אחשבה. מפעם חכמי ישיבה: טען עולם אמליקה. יהבי עליו
אשליקה. ברש לפניו אתהלקה. לפתוח ברבר הלכה: מלת פי גדושה. נאצר
חסד אקדישה. סלסל בדת חדשה. מרשות עדה הקדושה: פני ושדים
חבר. צחצוח אמרים אנבר. קבמתי לפול בסבר. רשות מרב וחבר:
שדי. חלי תאמין. תעדיף קט וקמין. לבאר בלי שמין. הלכות בעור תמין:

סלסלת הטענותיו וטעמילין האנשים כלילה, ופירוט זה טענות הוא כי אם היה כך היה לו לכתוב
שדי לילה ועד טלכד זה יוכיח לפי פירוט בזה סעקר חסד כי נכל החזונים כחן מלת לילה
סעק על ליל ספת דוקא, וע"כ כנכון כמו שמרתי ותי"ת נעשותי הוא ני"ת המושג, והעד הנאמן
הוא סחור חזקה לו נפיוט ולמדתם וזה ספת ליום ג' אל ספת טפגרת פוגרת גשתי ספת
הוא חלי ל' עת. ודקדוק נעמותי דומה לדקדוק ובמחשתי לתם (יחוקל י"ג, י"ט) אסוף כמו יקשיות
ק גשתי כמו גשתי. אגני, הסן. בעד שנת לילה, שדדס הכינה טן אחארה (חסר ו', א').
חיה טלקוט חסר רעו תחרג"ח ארבע פעמים בחיב כלילה הוא ולרענתם היו כליל ספת, אהים כיד
גיה אל רחל ובתים כיד נכיה אל ללה, טבת נבחרת וטמלת מנחריב כיד נכיה אל ללה, וטמלת גדשן
וסן כיד נכיה אל רחל, כמנחריב בחיב וילא טלחן ה' ויך נעמנה אזור, הכין רבקה על החוטה וטע
זה קדשים את הכלל ולטר למנחריב חודד לחחורין כי נשים יעשו להם כו הלילה, וזהו היה מנהג על
מנחריב דכתיב יוסף ידו כר נח ליון. דער חסר זה לילה אל סיפרא דכתיב הכוכבים טמללות. לשומר
זה סלילה, ע"פ יעקב ב"א, י"א. י"ב. צרח כשומר, נכ"י חסד, "לרח אומר". קרב יום וגו', הוא
יום שאלה סעמיה וט"ס וכדיה י"ד, ו'. רם, קריאה אל הקב"ה, אמה הקב"ה תודיע. כי לך יום,
מלים ט"ד, ט"ו. שומרים הפקר, יעקב ט"ג, ו'. חשבת לילה, כתי לגלות.

כל מחשבת, שנות י"ב, כ'. אבא בחיל, נפיוט זה טעיה כל הלכות ספת טכדיקת חסן וכנעלה
מלש ועד הכינה ודכחוס וטבל בקוצר לאון, וטעמם אמתחיל למדקן טוטל רשות. דגול טרבכה, הקב"ה טב"ה
א"כ, י'. אמליקה, ל' עשה, ר"ל אשאל טלה טטנו. גרושה, מללה. קט וקוסין, כטעט בקוטן יד תגדילנה.

אלוהי הרחוקת לכל־בשר. חק לעמו מסר. והזהירם בכתב מוסר.
 לבדוק חמץ אור לארבעה עשר: בשעה שאין בני אדם מצויים בשוקא.
 אור הנר יפה לבדיקה. אין בודקים לא לאור החמה ולא לאור הלבנה ולא
 לאור האבקה. וצריך לבדוק על בעור חמץ בקהקה: גמר מנטרה עד
 דבתרא. ומיד צריך לבטל השאר באמירה. ולימא הכי פלחמירא דאבא
 בתרא דירא. ולא חמתה ודלא בערתה לבטיל ולהוא כעפרא: דירא
 משתבח לאתר אותה שעה. אינו חייב בבלי יראה ובבלי ימצא לפשעה.
 והוצעה אחר בדיקתו לאכול חמץ ולשבעה. מה שמושיר יניחנו בצנעה:
 היבא דבדק בחורי ביתא. והגיה ארבע או חמש רפתא. ואשכח דחרא
 מעיהו פתא. לבדוק מרישא שפא חלדה לקתתה: וכן תנו רבנן בפרקין.
 דחורי ביתא ונקיקין. עלאי ותתאי איגן נבדקין. ואמצעים זקיקין: והרו
 נג תציע ונג מגדלין. ורפת בקר ומתבן ולולין. ואצרות יין ושמן חנעולין.
 לבדוק חמץ בלי עליון: הור שפין אדם לחברו. זה וזה בודק עד שפגיע
 ומבטל שארו. וכן בין יהודי וארמי חייב לבערו. פלימו מקל שפא יאמר
 תני קשפו ותכרו: טענו המפרש והוצא בשירא. דעתו קדם פסח לחורה.
 תוך שלשים יום בעי לבער חמירא. לפני שלשים יום אין זקוק לבערה: ישראל
 דחמץ אתפקיד לה. וליתה למרה למשקלה. נטרה עד ארבע דחוי לאכלה.
 שלים ארבע ולא אתא לגוים מזבן לה: כשנפלה מפלת על חמץ בערבי
 פסחים. וכלב אין יכול לחפש אתרו במזחים. הרי הוא במבער לדעים פקחים.
 וכפה חפישת הכלב שלשה טפחים: למדו בי מלחי ובי קירי נקובים.
 ובי תמרים ועיבים. לבדוק אותם חובים. ותצר פטורה מפני העורבים:
 מצא חמץ בפסח בתוך ביתו. פופה עליו בלי בלי ראותו. ואם שלדהקדש
 הוא אין צריך לבסותו. לפי שבדלין מאותו: גפי ופטילי ויורה. האשתמש
 ברו חמין חמירא. צריך לגעלטה ויגיה בגו רבא ועירא. ולרבא לעבר
 גנפא ולרתתה בנרא: סביגי האשתמש ברו חמירא לארחין. אם אפשר
 לעשותן תדשים הם משפחין. ואי לא מגעילן ברותחין ובכלי ראשון הם
 כעדתחין. ועץ פרור מגעילין ברותחין: עגרו אגני וקציעי דקוניא ופירא.

גמר, לבדוק, פלימו, אם חכם (פסחים ח' ט'). וחברו, ל' וחונר חנר (דברים י"ח, י"ח). דעתו קדם פסח
 לחורה, הוא כבישת חיי טפחים ו'. לסרה, בעל החזן. במזחים, אם טפחים זלין יכול הכלל לחסד אחריו.
 בי מלחי, לולות טלת. ובי קירי, לולות אשכ. ועיבים, מימי במים (פסחים ח'). ופטילי, כלי לתת
 ט נרעוה וכחשה כנו ככלים ט' ט' טכסה ט', פורטט. גנפא, אפה לפיו, קפרי. סביגי, פסחים ל', ט"ז
 לארחין, נטעוה, טל' לוחת תמיד (כף מלכים). עגרו, סודו החכמים. וקציעי דקוניא, כלים אשונים.

אף על גב דמפליט להו שפיר לאשתמושי בהו אסורא. ואף על גב
 דחזקו ואבא למימר השליט בהו אסורא. אפילו הכי קיימא אסורא: פתח
 קרות אין צריך לפלחא. אבל משהי לה עד פתח פסתא. וקערות מתרות
 כי שקל מדדא עליהו לאנתא. ובדמי דגללא שרין בתדהה: צעי דמשהי
 בה חמירא בשאר יומי. בבית שאור שחמוצו קשה דמי. ואי אקרי
 אחובה ולא אשתהי עמה. לאשתמושי בהו שפיר דמי: קטוף ביין ושמן
 גדין. מלמילש בהו לילי קפאי קפרין. ואמתן דלא טבילין ועבדין. דלא
 למילש בהו הוא הדין: ריקני מצות עושין זכר לעגון. ולשמון צריך לשמן
 מחפץ כהנן. וחדש שופטה וקמן אין לשין דילמא ישגון. אף על גב
 דאפה ישראל בר דעה לא ינתגון: שני שאין לשין בבית אחר למעלה
 מתמשת רבעים קמח וכן לחלה. והן ביצים כמגן חלה והעמר מוכח לה.
 והאשה לא תלש אלא במקום שלנו הלילה: תמימים שנו במשנה
 דמילה. מי תשמישו של נחתם ישפכו מפני שפחמדיין סלה. ואמרין
 ליה במקום מידרן דלא ליתי בהו לדי תקלה: תמו הלכות בעור
 ותעלה: יין כי יתאדם. למצוה הוא מקדם. לצאתו פו חזרת ידי אדם.
 אם אין קנדיטון ומבשל נגדם: וארבעה כוסות הללו צריך שיהא כדי
 רבעית בלי יקילו. אחד אנשים ואחד נשים אלו כאלו. ומחלקין לתינוקות
 קלות ואנשים כדי שישאלו: סרו שתנשים צריכות לאפעה. בכל מלי
 דסתא בלי שמעה. אף על גב דמצות עשה שהזמן גרמם בם לא נקבא.
 שקל שישנו בכל תאכל חמץ ישנו בקום אטל מצה: פרשו בשפה גדיבה.
 שיה יין צריך הסבה. מרוד אין פו פו חזקה. ומבועי לה לכסבוס טובא:
 הסבת ימין הסבה אינה. ולא עוד אלא שפא יקדים קנה לחשם ויבא
 לדי סנהה. פרקדן לא מן חשבנא. ואשה אינה צריכה ואם חשובה היא
 נחשה: קפי אב מסב תבן בדיעה. תלמוד בפני רבו אינו ראוי לפרעה.
 אכל בשליא דנגרי צריך להסב במרעה. והשמש שאכל בנות מצה
 נשוא מסב יצא: מענו לחטוף מצה בלילי פסחים. כדי שלא ישנו
 תפחים. ותנים ברנל להיות שמחים. במקדש בקשר והשתא ביין
 וימים: נשים חזרות לשמחה ולהרגון. בקבל בבגדי צבעונין. בארין

ויחיד (מסחים ל' ע"כ). פתח קרות, חלה מוסמות ט"ז דף ט"ד, כ'. לפלחא, לשמר. ובדמי דגללא, כלים
 מסחים אל איה, ודלם רי"ף פרק כ' דמסחים מוכח חסן אל נמדי, צעי, ספלים, ספאע. לענות, לצענו. חרש
 שמה קבא, חלה א"מ רב"ל ס' כ"ו ותקל"ג. כמגן חלה, מ"ג כלים. במשנה המהללה, מסחים ס' ט"ז
 סה, פתח ח"ל. בשוליא דנגרא, תלמיד אל ננה, וטחוייט (מסחים ק"ס). טענו, כהו ח"ל. בין רשחים,

ישראל בבגדי פשתן המלבנין. והאנשים ביין מתעדנים: בערב הפסח
 סמוך למנחת ראשון. לא יאכל אדם עד האישון. ויבואו מבית החשון.
 מוזגים לו פוס ראשון: ראשון מברך על היין. ואחר כך קדוש וזמן ואינו
 אומר גם עדין. שצריך לאמרו באגדה וראו לבפלו אין. ושתי ומשי ידה
 ומברך על גטילת ידים: שקל גרגירא או ברפסא או בסברתא או חסא.
 ויטבל בחרסת ויברך בורא פרי האדמה. וכד אכל יחצה אחת משלש
 מצות ואין ברכה עמה. מחצה בקערה ומחצה בשלחן להשימה: מושך
 מהקערה שני תבשילי. דאנון בשורא וכורא צלילי. אי נמי גרמא ובשלי.
 ומגביה קערה ולימא הא לחמא עניא קליה: ומוזגים לו פוס שני מארבעת
 חאל. וכן הבן מאביו שואל. מה גשתנה מלילות זה ליל. וגומר האגדה
 עד גאל ישראל: אחר השתי משי ידה. ומברך על גטילת ידים לחודה.
 ושני המוציא על השלמה העלוי תרתי ידיה. ולא אכל מנה אפתי מדי:
 לזקח פרוסה ומברך לאכול מצה במלל. ובתדי דההיא דהמוציא אכל
 וכולל. ומברך בתורת לאכול מרור ושבל וכולל. והדר אכל מצה ומרור
 בלא ברכה וכורכן בבת אחת בהלל: חלף לבמה בתי ועבר כי הי
 גנא עד הכא. ואחר כך עושים סעודתן כל צרכה. ובית מצה
 באחרונה צריכין לברכה. וגטלין ולא מברכין שפנים אחרונים חובה
 ואין מעגים ברכה: וזכר בשלישי ברפת מזונו. ולשאר הבתים תחלה
 וטעם הבוס עד משלו אינו. וברביעי הלל מערי לתנו. כל יטעום
 בלום באישונו: קמעא לשתות מים יכנס. אם חולה הוא או אסמגס.
 ובעי למשתי חמרא משום אנס. ואמר בתמישי הלל הגדול ישתנס:
 חסל סדור פסח בהלקרתו. בכל משפטו וחקרתו. באשר זקינו לסדר
 אותו. בן נזקה לעשותו: אך שוכן מעונה. קומם קהל מי מנה. בקרחב
 גהל גמעי בנה. פרויים לציון ברנה:

פסחים דף ק"ט. למנחת ראשון. ר"ל מנחת גדולה, כסוד מצה שעות ולמשלה. עד האישון, עד הלילה.
 מבית החשון, מנחת חלה, כל רחם בני (תהלים ט"ו, ב'). גם, נמי מלחים. גרגירא, ועל. ברפסא,
 פשוטילי. בסברתא, קריית-שבע. חסא, ומשך. בחרסת, ומשורג. וכורא צלילי, דג ללוי. מארבעת
 חאל, כל כמות חלה אחת. עדין, כמלל. ר"ל כקול. כהלל, פסחים קט"ו. וטעם הבוס עד משלו
 אינו, ר"ל אינו טעם כבוס כל נכרת הטון כאלו מים עד כי יסוף אל אולתנו וטעמו וזו טעם כבוס.
 לתנו, כזו למנות ר"ל לאדל. קמעא טעם. אסמגס, פחלויג. ובעי למשתי, התוספות במסדים ק"ז ע"ג
 גורסין וזו נמי נכחית. הלל הגדול, סוד עמוד קל"ו. ישתנס, יודת, ל' ויסנס מתניו (ט"א, י"א, ט"א).
 חסל, מנה. חסל ל' סוף גמר כדרכו, כמו כל סוף ס' ע"א חסל למחל, וכיזי רנה דף ג' ונדרן
 פסל ליה וזמין דלח מחל ליה, וכתננס דזלנטי מלחית כ', י"ט חסלת כסא. טי מנה, סרל
 (כדעז כ"ג, י'). גמעי בנה, ט"ס תהלים ט', ט"ז.

וְיִבְבֵּן לָהּ תַעֲלֶה קְדֻשָּׁה בִּי אֶתָּה קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וּמוֹשִׁיעַ:
 אֵין עֲרִיף אֶלֶיךָ לְהַגִּיד וּלְדַבֵּר. חֶקֶר פְּלִאֵי גִסְיָה לְהִבִּין וּלְסַפֵּר. מִרָה
 יֵד חֲסִידָה מִכִּין מִצְעָדֵי גִבֵּר. מֵאֵד עִמָּקוֹ מִחֲשׁוֹבוֹתֶיךָ נוֹתֵן תַּעֲצָמוֹת וְעוֹ
 לְהַתְּפִיר. וּבְגֵי אָדָם בְּצִלָּהּ יִחְסִיֹּן אַרְךָ הָאָבֶר. הַרְבִּיתִּי הַגּוֹי וְהִגְדַּלְתִּי שְׁמִיעָה
 לְבִי עֲבֵר. בְּמִשׁוֹל רָשָׁע עַל עַם דָּל לִישׁוּעָתָךָ שׁוֹבֵר. וְנִתְאַוְרַת פְּחִינְוֹתֶיךָ
 מִסָּדֵר וּמִסִּדֵּר לְכַנֵּס וּלְחַבֵּר. וְעוֹרְרַת אֶהְבֵּת יִשְׁגִי חֶבְרוֹן שׁוֹבְגֵי קָבֵר. וְדִנְתִי
 רֵעֵי קִנְסוֹת וְחִבְלוֹת עַל חוֹבְרֵי חֶבֶר. וְהִכְנַעְתֶּם בְּדָם וְצַפְרֵדָעִים וְכַנֵּסִים
 וְשׂוֹבֵי דְבָר. וְשִׁבְרַת רֹאשׁ תַּגִּין עַל רִיב לֹא לוֹ מִתְּעַבֵּר. כִּי לִפְנֵי כִשְׁלוֹן
 יָדָה וְעֵאָז לִפְנֵי שִׁבְרֵי. וּמִה יַעֲזוּ צִיץ הַשְׁקָה וְיִמְיוּ כְּצֹל עוֹבֵר. לְגִבְהָ מֵעַל
 יָדָה מִפְּרֵק הָרִים וּמִשְׁבֵּר. וְהוּא בְּעַל גְּקָמוֹת אֱלֹהֵי הַמִּשְׁפָּט מִיִּשְׁרָאֵל דּוֹבֵר.
 וְעֲמִידָה יֵשַׁע לְקִיּוֹ וְעַמּוּיִם תַּחְתִּיָּהֶם יְדַבֵּר: וְעֲלִינוּ הַפְּלִיא חֲסִדָּיו וְנִשְׂא גַם.
 וְנִסֵּם נִקְמַתְנוּ מִכָּל־בְּעַלֵי אֲנָס. וְהִכְבִּיעַ בְּזַעַם וְצָרָה בַּחֲזִירֵי אֲנָן וְהַגַּם. וּמְלוֹשׁ
 חֶקֶק עַד חֲמִצְתּוֹ דָּגָם בְּאוֹגִים לְהַקְנֵם. וְאִזּוֹר חֲלָצִיו חוֹק וְאִמִּץ לְהִשְׁתַּנֵּם.
 גִּקְעִים וְיַעֲבִירֵם וְכִבֵּד נוֹזְלִים פְּנֵם. וּבְאַרְצָן לֹא זְרוּעָה אוֹתָם בְּלִלְבַל וּפְרָגָם.
 לָבוֹ לַעֲוֹנוֹת עַל כָּל־גַּם וְגַם: לְפָנָה פִּסַּח מִן הַצֵּאן. שִׁפְסַח וְחִמַּל עַל
 חֲזִירֵי צֵאן. וּכְרוּעָה מְקַבֵּץ מְלֵאִים מְשֻׁבָּם תְּנַאֲלֵם מִבְּעַלֵי לְצוֹן: וְלִפְנֵי
 לְחִיתוֹ קָדָם לְשִׁחִיטָתוֹ יָמִים אַרְבָּעָה. וְנִתֵּן לְמֹאִלִים. וְלַעֲרֵלִים גִּפְסַל בְּהִיא
 וְשִׁעָה. כְּדֵי שִׁירֵהוּ בְּיָדָם מְצוֹת מְצוֹיוֹת לְהִשְׁתַּעֲשֻׁעָה. שִׁבְבֵר בָּא עַת הַדִּים
 וְיָדָה שִׁמְעָה. וְהִיוּ מִתְּבוֹסְסִים בְּשִׁגִי דְמִים שְׁתַּצְמִיחַ יִשׁוּעָה: וְלִפְנֵי גְתִיבַת
 וְעַל הַפִּשְׁקוֹף וְשִׁתֵּי הַמּוֹזוֹת. שִׁהֵן שְׁלֵשׁ מִזְבְּחוֹת בְּמִקּוֹם רוֹאִים אוֹתָם
 מְדוֹת. וְזָכַר שְׁלֵשׁ מִזְבְּחוֹת שְׁלֵשׁ הַמּוֹזָן גְּרָמּוֹזוֹת. שִׁבְדָן וּבִיתְאֵל וְאַלֵן מוֹדָה
 מְדוֹת: וְלִמָּה אֲכִילַת חֶמֶץ לְשֵׁשׁ שְׁעוֹת. וְזָכַר לְחֶפְזוֹן שְׁכִיבָה לְהַעֲבִיר
 גְּזִיזוֹת רַעוֹת. מְדַלֵּג עַל־הַהָרִים מְקַפֵּץ עַל־הַבְּעוֹת: וְלִמָּה אֲכִילַת מַעֲהָ
 לֶחֶם עֲגִי. שְׁלֹא הַסְפִיק בְּצֵק לְהַחֲמִיץ עַד שִׁנְאֵלֵם מַעֲגִי: וְלִפְנֵי בְּסִדּוֹר
 וְהִתְלָהוּ יָד וְסוּפוֹ קִשָּׁה. שִׁנְמָרְרוּ הַתְּחֵלָה בְּפֵה יָד וְלִבְסוּף בְּעַל קִשָּׁה:

אֵד רֹאבֵר, ל' יחזקאל י"ג, ג'. וכוון סוף תולד להקנ"ה. שובני קבר, פ"ב אמת רנה סוף פ'
 ו' ק' כ' פ' אעבו תכונה לח יכלו טכס אלמלא זכות אמת. ראש תנין, תולד למטה. כי לפני כשלות, ל'
 ס' פ' י"ח. און ורנס, כניו לטלרים, כי און ורנס ערי טלרים הם (ישעיה ל', ד'. יחזקאל ל', י"א). וסלח בעק
 ו' חפצו, ר"ל כמן קלד טלד, ול' כוועו' ד' ורלה אט ת"י. באונים, טבארים, טל' רלצית לזבים (פסלים פ"ח,
 ר"ל) חקבם, לטוב. קרואי צאן, יחזקאל ל"ד. בשני דמים, דם פסח ודם טילה, ורלה ר"י ביחזקאל ט"ז, ו'. שלש
 מנחת של אב חסון גרמוזת, ככ"ר סוף פ' ל"ט, ג' פונחות כנה לזבים לזכו אחד לכבודת און ישרא וחד לקנינה
 און שלל יטלו בניו טכ"ל ומירבו אחד לכבודת א' י"ט, כנו כבוד לזעך און חת סלדן כולת ויכן אט טוכת (מלצית י"ג,
 ו' אחד לקנינה כנו אמת קום כההלך בלדן וכו' ויכן אט טוכת (י"ג, י"ח) וחד שלל יטלו בניו וימתק טכס הכנה
 קחה למחול זים חלה ביתא מים וסעי טקדס ויכן אט טוכת (י"ג, ח'). און טה אמת סמיטן שובר, לח ירעתי זים
 און גב טוכת מן ורלה כי סוף פעות ממתקים וכלדך לכיז שכתברון. מרלג, זר כ', פ'. שחחלתו רך וכו',

וּלְפָנָה טְבוּלוֹ בַחֲרֹסֶת. וְזָכַר לְטוֹט שְׂאֵלֶשָׁה וּבְעֵלָה הַזְרָסֶת: וּלְפָנָה תִּבְלִין
 בְּחוּבוֹ מִעֲבָלִים כְּמוֹ מִלְּבָן. וְזָכַר לְגִפּוּץ עִם לְקִשְׁשׁ קֶשׁ לְתַבּוֹן: וּלְפָנָה שְׁנֵי
 מִיָּנֵי בָשָׂר בְּצַד עוֹגָה. אֶחָד זָכַר לְפִסְחָה וְאֶחָד זָכַר לְחַגִּיגָה: וּלְפָנָה מִגְּבִיחִים
 קִעְרָה קָדָם זְמַנָּה. כִּדְרֵי שְׂיִדְרָאָה תִּינּוֹק וְיִשְׁאֵל מֵה נִשְׁתַּנְּגָה: וּלְפָנָה שְׂאֵר
 יִדְקוֹת בָּאִים תְּחַלֶּה. לְפִטוֹר חֲזוֹרֶת שֶׁל מִצְוֵה בְּרָכָה רְאוּיָה לָהּ. וְשִׁאִין לִזְמוֹד
 שְׁתֵּי בְּרָכוֹת בְּאַחַת שְׁתֵּיהֶם אוֹ אֶכִּילָהּ. וְאִי אֶפְשֶׁר לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת בְּאַחַת
 בְּשֶׁבֶר כְּרִסוֹ מִלְּאֵי. וְכֵן בְּשְׁתֵּי כַּעֲוֹת פּוֹטְרִין חֲלָה מִחֲלָה. עַל כֵּי אֵין
 לְשִׁנּוֹת בְּשְׁתֵּי בְּרָכוֹת. מְבָרֵךְ עַל זֶה וְעַל זֶה וְאֵינִי אוֹכֵל עַד שְׁיִגְמוֹד שְׁתֵּי
 בְּרָכוֹת: וּלְמָה אַרְבַּעַה כּוֹסוֹת מִצְוֹתָן בְּזֶה הַלֵּילָהּ. וְזָכַר לְאַרְבַּע גְּאֻלוֹת
 שְׁנֵת בְּשָׂרוֹ כְּהֵם עִם סִגְלָהּ. יִצִּיאָה וְהִצְלָה לְקִיחָה וּגְאֻלָּהּ. וְלִהְיוֹת פְּדוּם
 וְלִתֵּן בָּם תְּהִלָּהּ. לְחֻבֵּט אַרְבַּעַה כּוֹסוֹת שֶׁל יְפֵה־פִיָּה עֲגָלָה. וְכִדְרֵי לְשֶׁבֶר
 אֲפוֹת עֲמֻמוֹת מְשַׁקְצוֹת בְּגֵעִילָהּ. בְּאַרְבַּעַה כּוֹסוֹת הַכְּתוּבִים בָּם שֶׁהֵן כּוֹס
 הַתְּרַעְלָה. וּכְנִגְגָדָם לְהַשְׁקוֹתָנוּ אַרְבַּעַה כּוֹסוֹת שֶׁל חֲמֻלָּה: וּלְפָנָה מְסֻבִּין
 בְּמִטָּה בְּבִדָּה וּכְלוּלָהּ. וְזָכַר לְחֲרוֹת וְרַבּוּץ עֲנְגֵי כְבוֹד בְּחֲתָלָהּ. שֶׁכֵּן הָרַךְ
 כְּגֵי מְלָכִים לְנֶהֱג כְבוֹד וְלִסְלִסְלָהּ. שְׁעִטְרָנוּ קְדוּשׁ יַעֲקֹב עֲטֹרֶת מְלוּכָה
 וְתִהְלָהּ. וְיִבְרַךְ לְהוֹדִיעַ עִם מְרַעִיתוֹ לְהִיּוֹת לוֹ לְעַם גְּנֻלָּהּ. כִּי לְאַחִים מְגִי
 אֶרֶץ מְאֹד גֵּעְלָהּ: גֵּעְלָהּ בְּקִדְשָׁתוֹ מְרוֹם וְקְדוּשָׁה. כִּי אֱלֹהִים קְדוּשִׁים הֵיא
 בְּכָל מִיָּנֵי קְדוּשָׁה. דְּרָבּוּ בְּקְדוּשָׁה. וְהִלּוּכוּ בְּקְדוּשָׁה. דְּבוּרוֹ בְּקְדוּשָׁה. יִשִּׁיבְתוּ
 בְּקְדוּשָׁה. חֲשִׁיפֹת זֹרְעוּ בְּקְדוּשָׁה. נִאֶה וְאֵדִיר בְּקְדוּשָׁה. הֵיא קְדוּשׁ וְעַפּוֹ
 קְדוּשׁ וְכָל מְשֻׁרְתָיו קְדוּשִׁים. אֵין בְּקְדוּשָׁתוֹ. וְאֵין הַזְמָנָה לוֹ. מְקַדֵּשׁ בְּקְדוּבּוֹ
 וְנוֹרָא עַל כָּל סְבִיבָיו. וְנִעְרָץ בְּסוֹד קְדוּשִׁים. גִּשְׁנֵב בְּרַבְבוֹת אֲרָאִים. אֵילֵי
 קְדוּשׁ. מְשׁוֹרְרִים וּמְהַלְלִים בְּשִׁיר קְדוּשׁ. עִירִין וְקַדִּישִׁין. רַעֲשִׁים וּמְרַעֲשִׁים.
 בְּקְדוּשׁ הַקְּדוּשִׁים. עֲתִים חֲשִׁים וְעֲתִים מְמַלְלִים. וְלִבְקָרִים מִתְּחַדְּשִׁים.
 מְקִיפִים בָּם הַמְּרַבֵּבָה וְקְדוּשַׁת הַשֵּׁם מְפַרְשִׁים. וְשִׁלּוּשׁ קְדוּשָׁה לְקְדוּשׁ
 וְנוֹרָא מְקַדִּישִׁים: כְּתוּב עַל יַד נְבִיאָךְ וְקִרָא זֶה אֵל זֶה וְכוּ'.

פסחים ל"ט. סלבן, טיט לסלן. ולמה שאר ידקות, על תרוז זה טעמו התוספות למסמים קט"ו. יציאה וכו',
 והכלתי והכלתי וגלתי ולקחתי (סמות ו', ו' ו'). לחובט וכו', שהסיר ד' סגורות שגור פלטה וחס עטות סך
 והשבת הסודים לילוד ואחישת הילדים לרחוק פלטה דומם וטניעת התנן מהעם (עמנות כהונה לשמות רבב פ' ו').
 ישראלה עגלה, תולד לטלרים (דעיה ט"ו, כ'). שהן כוס התרעלה, וחלה הם בוסות התרעלה, ברשיה ב"ה
 ט"ו. ל"א. ו' תהלי' י"א ו'. וע"ה, ט'. ארבעה בוסות של חמלה, הם כההלים ט"ו, ה'. כ"ג, ה'. ואנים נקט"ו.
 י"א. כי אם כוס יוסות נ"ל. ננים וטעום ננים אנים, וכל זאת ט"פ סדרה תהלים עומור פ"ה ולקוט תהלים רטו
 חס"ג. כי לאחדים, תהלים ט"ו, י'. אראלים, אילים, עירין וקדישה, כלם שמות כמות אל טלחבים. עחים
 חשים ועחים מסללים, פ"ס תענה י"ג, ט"ג. ולבקרם סחורשים, גם הוא פ"פ תגינה דף י"ד כל יוסה
 יוסה מנלין טלחי כמות סנבר די סר וחמרי אדם ובעלי, אג' חדשים לנתיים רבב אטונתך (תיכס ג' כ"ג).

יוצר לשבת ראשונה אחר פסח.

וְשֵׁם אֲבִי אֶחָד מִיָּמֵינוּ רַ"פ הַיְהוּדָה וְכָל תַּחֲוֵי טַמְיִים כְּלֵיכֹד בְּד' מִיָּמֵינוּ, וְחַמּוּס טו סְאִיר בְּרַבִּי יַעֲקֹב.
 וְיֹשֵׁעַ, אֶחָד יִשְׂרָאֵל אֵימָתוֹ מִיַּד בּוֹכְשִׁים. מְבֹרַךְ הַפְּרָקֶל שְׁמִמָּה
 סְאִירִים קָשִׁים. בְּצַפּוֹד גְּמֻלָּה מִפֶּח יוֹקָשִׁים: בְּעֵבֶר זֹאת רָאָתָה עֲלוֹף
 בְּקֶשֶׁה. אֲמָנָה מִהַקָּטִין וְהַזֵּרִי זֶהָב חֲבֻשָׁה. וְתִרְא אֵיבָתִי וְתִכְפֶּה בְּיָשָׁה:
 וְדָא יִשְׂרָאֵל, גְּדֻלַּת גְּלִילִים מְאֹתִים וְחֲמֻשִׁים נִמְנִים. יִקָּר רַחֵם הַקָּדֹשׁ
 הַלְבָּשׁוֹ בְּחַיִּינִים. גַּי צְדִיק שְׂמֹר אֲמָנִים: מֵרֹאשׁ אֲמָנָה יִרְשׁ יֵשׁ גְּהֻלָּתוֹ.
 בְּדִבְרֵי צִיָּאֵצְאִי תְתַמּוּ קְדוּשׁ מַעֲלָתוֹ. וַיֵּאמְרוּ בְּדִבְרֵי יִשְׁרָאֵל תְּהִלָּתוֹ. קְדוּשׁ:
 אֵן יִשְׁרָאֵל, דְּגִמְתָּ הַחַי וְעַל הַשְּׁמִינִית הַזֹּהֶרֶת. רְאִיזֹת לְנֶאֱמָה וּמִשְׁבַּח
 קְדוּתוֹ חֲמֻדוֹת. בְּמִשְׁלַל פִּי אֲבִיעָה חִידוֹת: הַדּוֹר גָּאֲנִי וְגִאֲתִיו שְׁבַח
 גְּדֻף. בְּמִתְנָאִים נִתְנָאָה וְעֵתִיד שְׁרָם גְּהֻדָּה. וְהַאֲלֹהִים יִבְקֹשׁ אֶת־גְּדֻדָּה:
 עֵי חֲמֻדָּת יֵה הַאֲמֻרָתִיו מְלֻכּוֹת וְתַפְאֲרַת מְרָבָה. יִקְרָתִיו וְהַבְּרָתִיו בְּסוֹד
 קְדוּשִׁים רְבָה. דִּדְרֵי צַח וְאֲדוּם דְּגוֹל מְרָבָה: מִדַּת שְׁבַח שְׁוִיתִיו בְּמַצּוֹתִיו
 גִּיחִיו. אֵיִרְשִׁנִּי כְּבֵת מְלָכִים גְּהוֹדוּ לְוִיתִיו. וְלֹא אֲרַפְּנִי עַד שֶׁהִבִּיאֲתִיו. קְדוּשׁ:
 יי וְיֵן עֲטָה בְּנֶאֱמָה גִיחֻתֵן גְּהוֹדוּ. לֹא שְׁצַרְיָךְ כְּתוּב תְּשׁוּבָתוֹ בְּצֵדוֹ. כִּי
 גְּשֻׁב שְׁמוֹ לְכַדוֹ: חֲבֵרַת יִשְׂרָאֵל גְּרָמָה עֲנִין הַדְּמִיוֹת. וְהַשֵּׁם מִלְּכִית
 מְלֻדְרֵר בְּשֵׁתִי רְשִׁית. מְשׁוּכְמֵי עִם עוֹלָם וְאֲתִיזֹת: טַכְסִיסי גְּבֹרָתִיו נֶצַח
 בְּמִדּוֹת נְאֻת. בְּמִלְחָמָה כְּאֻת מוֹזֵן וּמְסַפִּיק אֶפְסִנְיָאוֹת. שֵׁם שֵׁם יי צְבָאוֹת:
 כִּי יִמְלַל גְּבֹרָתוֹ אֵל שְׁדֵי. אֵין הָעוֹלָם וּמְלֹאָו לְאֱלֹהוֹתוֹ בְּרִי. בְּרָבָה עַד
 בְּרִי רִי. קְדוּשׁ:

כְּפֹר, תְּהִלִּים קַבְ"ד, ו'. עֲלוֹף כּוֹבֶשֶׁת, נְמִילַת טַמְיִים אֵהִי כּוֹבֵים אֵת יִשְׂרָאֵל. אֲמָנָה מִהַקָּטִין,
 לֹא הָיָה עַד יִשְׂרָאֵל טַמְיִי אֲמָנָה. חֲבֻשָׁה, מְלֻכּוֹת נְחֻרֵי וְהַזֵּרִי וְהַזֵּרִי אֵי. יֵה. רַ"ל הָיָה טַמְיִים אֵת
 הַקָּדֹשׁ מִיָּמֵינוּ יֵס טוֹף. וְהַרְא, טִיכָה ו', י'. גְּדֻלַּת גְּלִילִים, גְּדוּלַת יְדוֹ אֵל הַקָּבָה וְהַזֵּרִי יֵדוּ גְּלִילֵי וְהַזֵּרִי (אֵי
 ה', י'). סְאִירִים וְחֲמֻשִׁים נִמְנִים, סְמוּס הַטְּבוֹת זֶלְקוֹ הַטְּמִיִים וְכַסּוֹ אֲשֶׁר טַבְּלַת לִיל סַמָּה. גַּי צְדִיק,
 שֵׁשׁ בְּ, ב'. מֵרֹאשׁ אֲמָנָה, אֲנַרְכּוֹס אֲחִינוּ אֵהִי רַחֵם הַטַּמְיִים וְהַזֵּרִי לֹו יִרְאֵת אֲשֶׁר, וְהִיאֵת בְּמַחְסוֹת
 כּוֹד אֲמָנָה יֵדוּ אֲנַרְכּוֹס אֲחִינוּ הַעוֹלָם אֵהִי וְהַעוֹלָם הַכּוֹד אֵן וְהַטְּמִיִים נֵה', וְהַזֵּרִי אֲשֶׁר יֵשׁ גְּהֻלָּתוֹ רַ"ל אֵי
 מְלֻכּוֹת. בְּרִבּוּתוֹ, ל' רַטִּי, רַ"ל כֹּל אֲשֶׁר־לֹו אֲשֶׁר גְּהֻלָּתוֹ עַל נְרִיָּה טַמְיִים. וְאֲמָנָה,
 הַטְּמִיִים קוֹ, יי אֵן אֵן יִשְׁרָאֵל רַבְּנָה חַדִּי, נְמִילַת דִּין לֹא עֵבֶר אֵד לֹא אֲשֶׁר אֲלֵף יֵאֵר טַבְּלַת לְחַיִּים הַטְּמִיִים
 טַן סְעוּדָה. וְעַל הַשְּׁמִינִית הַזֹּהֶרֶת, כִּילְקוּט רַטִּי לְמַה כּוֹן, אֲלֵף אֶחָד וְיֵן אֲנַרְכּוֹס הַזֵּרִי אֲמָנָה, אֲשֶׁר
 עַם טְבוֹת הַטְּמִיִים אֲנַרְכּוֹס לְמַטָּה נְקַרְעֵת הַיָּם, כּוֹן מְקַלֵּם. כְּמִשְׁלַל, תְּהִלִּים עֵת, ב'. הַדּוֹר גָּאֲנִי וְגִאֲתִיו וְכֹו
 גַּיִם מְחַסְּוֵת פ' בַּלַּת, כִּי גַּחֵה גַּחֵה, גַּיִחֻי וְגִיחֻתֵי, גַּיִחֻי כְּמִלְּרִים אֵף אֵי גַּיִחֻי וְכַמְלִים, גַּיִחֻי עַל
 הַטְּמִיִים אֵי גַּיִחֻי עַל הַיָּם, וְעֵתִיד לְחַתּוּת וְכֹו מְתַנָּה הַזֵּרִי עַל כֹּל הַטְּמִיִים וְכֹו. שְׁרָם, אֵד אֵל הַטְּמִיִים.
 וְהַאֲמָנָה, קַבְּלַת ג', טוֹ. הַאֲמָנָה, אֵף כְּבִיִּי כְּתוּב כֹּן, אֵף כְּגִלְקֵן טַמְיִים עַלִּי הַאֲמָנָה. דְּרִי, אֵד ה',
 י. גְּהוֹ לִיחֻי, עַל יְלוֹה אֵיחֻי (כְּרַמְיִים בְּט, ל'ד) רַ"ל אֲחַתְּרַע עַמּוֹ, וְעֵפֶס הַטְּמִיִים אֲשֶׁר וְחַטָּה כְּסוֹ
 אֲלֹהִים. וְלֹא אֲרַפְּנִי, אֵד ג', ו'. זִין, כְּלִי טַמְיִים. גִּיחֻי, מְרַעַת. לֹא שְׁצַרְיָךְ הַקָּבָה לְכִלֵּי טַמְיִים אֲשֶׁר כְּתוּב
 חֲמֻדוֹ בְּדַת, כ' אֲמָנָה, אֲכַמְנָה לְכֹדוֹ הַכְּמִיעַ וְעַם אֵת הַזֵּרִי. כִּי נִשְׁבַּח, תְּהִלִּים קַטָּת, יי גְּרַמְדָה, טַבְּלָה.
 טַן חֲמֻדוֹת, אֲגַלְכֵה הַקָּבָה כִּים כְּמֹר אֵים טַמְיִים וְכַמְיִי כּוֹן עַלִּי חֲמֻסִים. וְהַשֵּׁם טְבוֹת, אֲשֶׁר ה' אֲמָנָה,
 אֲמָנָה ה' אֲלֵסִיךְ, וְהַשֵּׁם מִדּוֹ רַטִּי לְמַטָּה טוֹ, ג'. וְכֹו, ב'. מְשׁוּכְמֵי, יֵעִישׁ עֵד, ו'. טַכְסִיסי, דְּרִי. כְּמִלְחָמָה
 אֲמָנָה טוֹן וְכֹו, כֹּן עַדֵת הַקָּבָה אֲשֶׁר נְעַדֵת הַדִּין לְהַלְחֵם כְּנַגְדֵי אֲוִיבֵי וְכַל זֹאת טוֹן וְכַמְיִים נְחֻלָּו נְעַדֵת
 חַמְיִי, וְכַסּוֹ אֲשֶׁר לְגוֹר יֵס טוֹף לְגַרִים וְכַמְיִים נְעַדֵת טוֹן לְחַס לְכֹל כַּר, וְכַמְיִים כְּמִלְחָמָה. אֲמָנָה, אֲמָנָה,
 מְלֻכּוֹת לְכִי טִיל הַטְּמִיִים, כְּסוֹ כְּדִי לְמֵן אֲמָנָה (טַמְיִים בְּ, כ'). שֵׁם, אֵד ו' ב'. בְּרַבְּנָה, טַמְיִים ג' י'.

מִרְכַּבְתָּ, יִקָּשׁ מוֹטוֹת וּמִשְׁתַּמְטוֹת מְלֶהֱב מְרוֹץ, סִגְנוֹיֹת עֲרֵבֵב בְּשֶׁרֶבֶב
 טְעוּנוֹת לְרוֹץ, וְהוּן אָדָם יִקָּר הָרוֹץ: תְּהוֹמָת, כְּפֹו כְּנִכְנָכוּ טַרְקָת כְּוִי גְלִיָּה.
 יִרִית חֵץ בְּגִץ הַחֹזֵר גְּלַגְלִיָּה. צְנוּרִיָּה כָּל מִשְׁבְּרִיָּה וְגְלִיָּה: יְמִינָה, לְבֹאֵי עוֹלָם
 פְּשׁוּטָה בְּחִסְרֵי אוֹפְנִיָּה. אֲרֻכָּה תַת עֲשׂוֹת רִצּוֹנָה צְפוּנִיָּה. יְמִינָה וְרוֹעָה
 וְאוֹר פְּנִיָּה: לְבָשִׁי עוֹ זֹרַע מְחֻלְלָת תַּגִּין בְּקַצָּח. הָאוֹיֵב תִּדְעֵץ וְתַעֲטֹר אֲדִיר
 בְּפִצָּח. הַגְּדֵלָה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפֹאֶרֶת וְהַנְּעֻצָּה. לְקָרוֹשׁ:

וּכְרַב גְּאוּנָה, מִשְׁנֵאֵיָּה תִהְרָס מוֹל בְּנִיָּה מִתְּנַבְּרִים. כְּאֵלֹו לְנִגְדָּה
 כְּבִיכַל לְעוֹרְתָם מִתְּחַבְּרִים כְּאוֹ לְעוֹרֹת יֵי בְּגָבוּרִים: גְּמִשְׁלוֹ בְּאֲרָזִים כְּהֵאֵת
 יַעַר עוֹלָיִם. יִהְרָסוּ בְּבֹא מִהַבְּנוֹת כְּקֶשׁ בְּעֵלְעוֹלָיִם. יְדֵי חֶרֶב מְנַת שְׁעָלָיִם:
 וּבְרִיתָ, סוּף הִרְתִּיתָ מְעֵלְפִים עֲרֻמוּמִית גְּלַקְחָה. וְלַעֲדַת קְרוֹשִׁים לְרִיתֵנִי
 בְּשָׁמַיִם גְּפִקְחָה. מְצוּלָה יָם יִשִׁים בְּמִרְקָחָה: לְבָרִים בְּלֵב הָאֶבֶן עֲשׂוּה.
 מְלַבֵּב תוֹכֵן לֵב בְּגֵאֲלָתָם יְהַנְשֵׂא. רְנוֹ שְׁמַיִם כִּי עֲשׂוּה. קָרוֹשׁ:

אָמַר אוֹיֵב, עוֹמֵד אֲחֵרֵי פִלְטִין נֶאֱצוֹת לְהִרְבּוֹת. בְּרַהֲמִלְךָ לְתַפּוֹשׁ
 לְהַמִּיתוֹ בְּקִרְבּוֹת. הִנֵּה יִבְעִיעוֹן בְּפִיָּהֶם חֲרָבוֹת: פְּוִו לְכָרוֹ בְּשִׁפְתָיו כְּסִיל
 וְנֵאֲלָם. עֲשָׂרוֹ וּכְבוֹדוֹ לְהוֹרִישׁ עִמָּךְ בָּלָם. וְרוֹחֶךָ הַטּוֹבָה גְּתַת לְהַשְׁכִּילָם:
 גְּשִׁפְתֵי. צִדֵּר בְּגֵאֹץ וְתוֹרֵן מִיְמִינֵי לְנִקְשָׁה. מִהַמֶּשׁ חֲמֵשׁ בְּסֵאֲמָה בְּשִׁלְחָה

סרכבות יוקש, טרכנות האויב שהיה טכין רחב לישראל, ל' טפת זקאים (תהלים קכ"ד, ו'). ומשחמטות,
 נאטשו ונתקלקלו. סלהב טרדק, טחוק האש. סגנויות, סטני דגלים אל מלריים. מל' סגנון שטענו חות וספן
 (signum). כשרכב טענות, שהיו נשכות הסרכנות לרחן מהר, מל' אשתרנוני אשתרנו (כילה י"ח).
 והון אדם, סאלי י"ג, כ"ו. וכל זאת ע"פ תנחומי ס' נאלח וזיר רכה דף י', ויהס, הטטס וטרטנן כעל סגנויות
 אלסן ולס היו יודטין מה הן טזין, ויסר לת אופן טרכטיו, טחעת אז אל טעלה נארטו גלגליו אל
 טטה והיו טוטות וטרכנות רכות ונכנסות כים כעל כרסן, שהיו אל כסף וזהב ולכנים טוטות וטרנליות
 כדי אטלו ישראל לת כזוה עב"ל. טרקח כו גלד, סגרת ארזות טערי טיטין, מל' גגרו דטרקיה לגלים
 (סנהדרין קי"ג). כו, ל' חלון ולרובה. בגן, אס טוף דורס, וכטו למלריים, ויסודו כמדדט איר דף י"ג, כ',
 כשט איללו ישראל טטלרים לטה היו דוטין, ליונה אגרה טפני הכן ונכנסה לנקיק הסלע וטלה אס
 נח טקן ולס היתה יכולה להכנס, מחזור לחחורה לת פהי יכולה אהן טוסד כחן, מה עאתה היתה
 התחילה לוחט וטטטתה כלגפיה כדי אטטע לה כעל האוכן ויטח וילילה, כן היו ישראל דוטים על הס
 וכו'. דחור גלגלד, אף גלגלי הטטים נלחטו כמלריים. צנורד, תהלים ט"ג, ח'. בחסרי אוטניד, כעל
 לוסני ודכי חסדן. ארבה, אריכת וטן לתוכה, ול' ארטי הוט כטו ולרכה כחיון (דניאל ו', י"ג). צנתד,
 כדי איוו לת עט הלפון. יטינד, תהלים ט"ד, ד'. לבשי עו וכו', ל' יטעה ל"ח, ט'. כקצח, טין
 ודטוים (טעים כ"ח, כ"ו). כשפת, ל' סלחו ורנט (תהלים ל"ח, ד'). הגדלה, דה"ח כ"ט, י"ח. סאלו
 לעוד וכו', כמכילתא תהום קטין, תהום קטינו טין כתיב אלס קטין, אכל מי אקס על ישראל כאלו
 קס על הקנ"ב, ודחט כד"י לכמות ט"ו, ו' כמדדט ל"ח, ג'. וטופטים ה', כ"ג. בבא, לעמיד לכות.
 בעלעולים, כרות טערה, רחט לטעלה דף 829. ידי חרב, תהלים ט"ג, י"ח. מעלפים, על הסגריים
 אטללו כים, מל' ויטעלף (יכה ד' ח'). ערסוטית גלקרה, טרטתם ודטתם כלקחה מהם אלס היו יודטים
 מה לככות. ולעדה קדושים, לישראל נטתה הים לכל מיני כטטים. וע"פ הטכילתא, הסגריים היו טטולטים
 מרית הים א' ידחט כסד טטלה, וישראל נטטה להס הים לכל מיני כטטים אכ' יס כטרקחה
 (ליוט ט"ח, כ"ג). מלכב חוכן לכ, הקנ"ב. רט, יטעה ט"ד, כ"ג. אויב, פרעה. פלטין, היכל הטלן.
 רעה יכיעה, תהלים ל"ט, ח'. ורודק, כחטיה ט', כ'. טיטניות, יועליו. כוחטש חוטש, ע"פ הטכילתא
 חוטש דטים הים כדעה טוסד וטנלן, ארדוף, אטי, אטלוק אלל, מאלטשו ככטי, אריוק חדכי תודישטו
 יד', וככין כטיט אופו דחט הקדש ולוטרת ככט כחון וכו'. כסאסאה, כמדט כנגד כדס, ול' יטעה

לְעֹשֶׂה. תְּרִיבָנָה הַגָּה בְּרוּחוֹ הַקָּשָׁה: מְלֶךְ אֲדִיר לְאֲדִירוֹ נִגְלָה מְסִים.
 יְהִי אֲדִירִים רַמָּה בְּצוּל דְּכִים. רַבִּים אֲדִירִים מְשַׁבְּרֵי יָם. קְדוּשׁ:
 מִי כְמוֹתָ, קְרוֹבִיךָ קְלִסִיךָ רַחֲקִיךָ כְּפָרוֹ בְּהַבְלָם. וְלַעֲתִיד בְּרֹאוֹתֶךָ
 בְּעֶלְבוֹן בְּגִיךָ מִהַתְּעֵלָם. אֱלֹהִים יִדְוֶךָ עַמִּים כְּלָם: רַב מְחוֹלָל כֹּל בְּמִהוֹת
 טְרָאוֹת. רַבּוֹת עֲשִׂיתָ לְאִבוֹת וְלִבְנִים לְמִלְאוֹת. מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאנוּ
 נִפְלְאוֹת: גְּסִיתָ, שְׁבִיל דִּין מְשַׁמֵּם אֶרֶץ יִרְאָה. פְּרוּעַ לְחַיִּים שֹׁכֵר שִׁיחָה
 נָאָה. קִצְוֵי אֶרֶץ צֶדֶק מְלֹאָה: מִגְּעֵרַת אֱלֹהֵי יַעֲקֹב חַיִּל וְעִזּוֹ. רֶכֶב וְסוּס
 נִדְדָם אָגְדָם מְלוֹזוֹ. מְלֶךְ הַכְּבוֹד יְיָ עִזּוֹ. קְדוּשׁ:
 גְּחִיתָ, תְּמַכֶּת עוֹלָמְךָ בְּחֶסֶד וְעַז מְלֹאָה. עַל הָעֲבוּדָה מְתִי יִתְבַּסֵּם
 בְּשׁוּהוֹ. עֵינֶיךָ תִּרְאֶינָה יְרוּשָׁלַם גְּוָה: שְׁמָעוּ, מְלָכִים הַגְּבִהַת קֶרֶן עִמְךָ
 וְנִרְעָמִים. וּבְרוּמְמֶךָ קִרְנוֹת צַדִּיקִים לְעַד גְּזַעְמִים. יְיָ מְלֶךְ יִרְגֹז עַמִּים: אִזּוֹ
 אֲחִים רִפְתָּה אֲחֻזָּתָה בְּהַל וְחַתִּית. בְּתִית בְּנִשְׁבָּרַת כְּתִית הַשִּׁירָה עֲתִית.
 לְמַנְצָה מִזְמוֹר עַל־הַגְּתִית: מִפְּנֵי אֲגִינוֹת לוֹמֵי וְלִטְוֵי גִמְעַד. יֵאֲחֻזְבוּ רָעַד
 וְנִמְסָה עִמָּנוּ בְּגִתְוַעַד. רָם וְנִשְׂאָ שֶׁכֶן עַד. קְדוּשׁ:
 תִּפְלֵ, יִרְאָה וּפְחָד בְּחַ צָרִים לְהַעֲדִיר. בְּרַנָּה חֲסִידִים שֶׁבְּחָךְ לְהַסְדִּיר.
 יְיָ אֲדַגִּינוּ מָה אֲדִיר: תְּבִאָמוּ וְתִשְׁעָמוּ, מִפְּאֵת יָם וּקְדָמָה כְּשׁוֹרוֹת כְּרָמִים.
 וְלֹא יִנְטָשׁוּ עוֹד מִיָּהָר גְּחִלַת מְרוֹמִים. לֶךְ מִכּוֹן לְשַׁבְּתֶךָ עוֹלָמִים: חֲבַת
 יְדִדוֹת זְכוֹר יְדִיד לִידִידֶךָ. קוֹל מֵהֵיכַל יִקְטֹרֵג מִתְרִיבֵי מוֹדֵדֶךָ. מִקְדָּשׁ
 אֲדִנִי כּוֹנֵן יְדִיד: מֵאֲחַת יְסוֹד עוֹלָם נִקְבַע בְּמֶרְץ. הוֹמָם מִקְדָּשׁ בְּתַסְפַּת
 שְׁעִית לְתַרְץ. מְלֶךְ עַל כָּל־הָאָרֶץ. קְדוּשׁ:

כ"ו, ח' ססוס, מכר נאותותו, טל' וסיסו אותן (כ"ר ט' א') אתהו מסיסין (דברים רב ט' ו') ל' סיסין.
 רבים אדירים, תהלים ל"ג, ד'. ויבוד החרון נטנחות כ"ג יטח אדיר ויטרע לאדירים טחאדירם טחאדירם
 וי'. כפרו בהבלם, ע"ס הטכילתח לח יראל כלנד חטח זלח אף חוטות העולם כיון צטטו אצד
 מרע כמרו טלן טאהטן אלסן וחטרו מי כטכח וגו' חטח טוולח שעתידין חוטות העולם לכסור טאהטן אלסן וכו'.
 אלהים, תהלים ס"ו, ד'. רב מחולל כל, ל' טעלי כ"ו, י'. ומה הוא תוחד להקנ"ה טדח הכל. טארץ, טיכח
 ו', ט"ו. שביל דין, חורח דיון. משמים, תהלי' ע"ו ע'. שוכר שיחה נאה, כמד חטטרו הטנריים ה' הלדוק מיתן
 לטס טקוס קטורה, כדחיתח טכילתח וטכח טרז'י לטמות ט"ו, י"ב. קצו ארץ, תהלים ט"ח, י"א. טעערת וכו',
 ט"ח תהלים ע"ו, ו'. אגרום טלווח, נקטרו יחדו טוס ורכב ורוכנס ולח יכלו לזוז זה טיה כח טכלט טיס כולס יחד.
 טלך חכבוד, טס כ"ד, ח'. חטכח וכו', יסודו נטטיקתח הוכח טילקוט רטו רכ"ח טנין על ג' דגריס העולם
 טטח על חטורח וכו' רב הוכח טס ר' חטח חוטרו עוכרי טיס טירטו חותן, כחית כחטך זו נטילוח חטדיס טטלח
 טען וו חורח, ועדין טיה העולם טטאוטט, וחוטתי כחנטק כטכחו ל טוח קדך. נחכסס, ל' טטיכח, כטו חרטוטו
 טטיח (טטוח ל' י"ח). עינדך, יטעיס ל"ג, כ'. ה' טלך, תהלים ל"ט. כהל, כטלה. וחחית, טחחח וטחח. קטית,
 חטיס. כחית, ל' רטינה וטחיקה. עחית, ל' עט, כחה עט לטורר טירה. למנצח, תהלים ח'. אגינוח, חטלות.
 חטי, טען וטחכ כני לוט. ולטו, הוא כנטן ט"ח חור כנטן, ותרטוטו ליט כנטן. תטטו, כני לוט וכנטן
 נטטו כחכ כטועד טטטו רטס וטח. להעדיר, להטיר כחט. ה' ארטנו, תהלים ח'. לך טכח, ט"ח ח', י"ג.
 ידית, חטכח הקנ"ס לטח"ט טנ' טו טח ידיות טטכטטיך (תהלים ט"ד). ידיר, הקנ"ה עט"ח יטעיס כ', ח'.
 קל טריכל, טס ט"ו, ו'. טקדש, טמות ט"ו. טאחת, יסודו נטכילתח, חככ טח"ט לפני הקנ"ה, טכטרוח חח
 טלנו לח טדחו חלח טדח חחט טנ' חף י"ד יטחה חרן (יטעיס ט"ח י"ג) וכטרוח טח"ט ככיל כחטי ידיו טנ'
 טקס ה' כוכט י"ד, וחטיתי חכטו כחטי ידך, כחטטנוך לנדך לעולם ועד. כטרך, כטרוח. לחרך, לחתן.

י ימלך. בהיכלך פשטה בידים התפשט. במלא גזיות שם תשב
 ותחפש. אבירים בעגלי עמים מתרפס: אז מלכות שמים בכבודך תועד.
 יצדקו ויתהללו בך מיהלילך להעד. יי ימלך לעלם ועד: רחמם במלכותך
 זרע אברהם נאמנה. בני יצחק יחידך ויעקב מאמינה. וכנה אשר נטעה
 ימינה: מפדש יחוד רז שמך לבאור. הפזוב והמטיב יתחד אדיר ונאור.
 חיים באורה נראה אור. קדוש: הכל יודך וכו'.

כרוב הקלות חוטרים אופן זה, ויש קלות חוטרים אראלים העמד לטטה.

ט"ס א"ב עד לוח פ', ונטקל ג' ג' תמועות.

אופן.

ארוני עז, בקול מעוז. לנערץ בצבא המלה. בוטים רן, בחיך וגרון.
 לך יי הגרלה: גזרי אש, אזורי אש. עטויי עז ותהלה: דמיונם, וחיונם.
 כוהר סוכי חילה: הגות באימה, ובנעימה. בקול ערב וקול מלה:
 ויעידון, ויעידון. ויעידון אמתה. אין קדוש ביי פראין בלתה: זברי עי.

סלך, טל' זכריס יד, ט'. בידים תחפש, ל' טעלי ל', י"ח. ונדרש על טלכות חזם שהחריכו היכל אל טלך
 טלתי הטלסם, בטלא גזיות, ל' תהלים ק"י, ז'. ונדרש נטרה שטובל הקב"ה פורסיון שלו דטס כל נפש ונש
 טהרוני ירלל וכשינוע יזס הדין ויזש כביטה לחון לובש לוחו מורפדון וכו'. ותחפש כרין לוח טון אבירים
 חצר רוססים על עגלי עמים. חזרים, כנוי לחזירים, ועגלי עמים כנוי לישראל, ול' תהלים ס"ח, ל"ח. ועד,
 מחזקן, ידקו, ל' יעזיב ט"ה, כ"ה. ה' יסלך, טעות ט"ו. וכנה, תהלים ס', ט"ו. מפרש וכו', סוד טס
 הטפולט אכוח טס הפיפוד להקב"ה יפולר לכו לו חזר הייב, חיים, תהלים ל"ו, י'.

כצבא הסלה, טנבל הטלחיים הטנחיים תקול גדול ככתוב כחוקלל ח', כ"ד. בוטים, חוטרים טל'
 טנולט טמייט גזרי, תטנים, טפ"י ט, כן טפ"י ונכון, וחיונם, מרליהם, סוכבי חילה, הט סחיות
 כטננות לוח כפול הכסוד, חילה, ל' ילה, וכי"י הנוסחל כוהר כוכבי לילה, ויענידון, ל' קאידה כטו
 עזום על נתרחתק (טעלי ו', כ"ח). אין קדוש כה', ט"ח כ', ל'. זברי עי, אשר כל טפס חסר, ט, טף

בפיהם ובברונא והנוסגים טנהגס חוטרים אופן זה.

ט"ס א"ב, ונטקל ג' ג' תמועות, וחמוס בו יוסף.

אופן.

אראלים, והשמלים, יתנו שיר לשם האל: במשוב הגיון, לצור עליון.
 הפודה והצואל: וכן יחד, גזי אדה, ברב שבה וברב הליל: יקדישון.
 ישלשון, קרשתך ביום וליל: ואתה קדוש יושב תהלות ישראל: גרדי
 חם, יקתיחם, לך זכר ותפארה: דמות פניהם, ומראיהם, כמראה אש
 בערה: המון קלם, בטלסלם, לך נאור בגבורה: ושיר פועזים, וליך
 שותפים, ואומרים כי אין כאל: ואתה קדוש יושב תהלות ישראל: זברי אור,
 בעין מאור, פני גשר לארבעתם: הצובי אש, יצוקי אש, וסוסי אש
 מדבבותם: שמך יברכון, בעת ילכון, לא יסבו בלקתם: סוד מבקשים,
 בעת החשים, איה מקום כבוד האל: ואתה קדוש יושב תהלות ישראל: טבוכי
 חז, לך קיוד יסודון אתה צורם: יהודקה, ויודקה, במהללם וטוב שירם:

אראלים וחטסלים, טחח אל כמות טלחיים, גזי אוד, ירלל, ואתה קדוש, תהלים כ"ב, ד'. יכתיח, ל'
 כח, שותפים, טל' כנכב ידך חסיה (תהלים קט"ג, ה'). פני נשר, ט"ס יחוקל ח', י'. יצוקי, טל' יסוקס
 טטקט (ט"ח ו', כ"ד). לא יסבו, יחוקל ח', י"ב רחשים, ל' רחש לני (תהלים ט"ה, כ'). טכוכי, לנטנ

מחין וגו'. יקודי להבי רשפים: תקוקי הוד, בלב ומאד. תהלתך מפזים:
 מוטפי שיר, לו להשיר. בשחרים ובגשפים: ירהטין, ילהטין. לכן בקראו
 שרפים: טפפים ראש, בחיל לדרוש. ראות הוד לא זוקפים: לבל יליון, ולא
 יחון. כבודך בלכתך. אידרוש בני כי אין בלתי: מלאכים, גערכים. להודות
 לה נצבים: נאורים, ונגזרים. מנחל נחצבים: הלסולם, וצלצולם. עגות שירות
 נקצבים: ענדי חן, ולוית חן. שמחים ולא געצבים: פאר פוצחים, ומנצחים.
 סביב מוכן לשבתך: אין קדוש בני כראין בלתיך: והחיות ישוררו וכו'.

מזו וכו' לנו חסד לנ (טעמי י' יג). מחין וגו', טחון וטכנים של נפש הכל זוכר הוא. וזה וכו' חן כמו טן
 ו ירא (ליו ב' ל' ה'). רשפים, רמי אש. תקוקי הוד, רעמים ומוכתרים טהו. בלב ומאד, נכל לנכס וכל טחום.
 מוטפי, מוכרים. שיר, כתרם של שרים. טוטפי ל' פאר וכו', כמו ולא כזוטמת (אנת נ''). בשחרים
 בגשפים, נחקר ונערה. בחיל נאימה. לא זוקפים, אינם זוקפים את ראשם לא כופפים אותו אלא יראו הוד הכינה.
 לבל יליון, אלא יסורו ממוקומם, טל' אל ילחו מטינין (טעמי ג' כ' א'). מנחל, מנכר אל אש הוא סוד די סוד (תנינב
 י''). סלסולם וצלצולם, שניכס ל' סרמת קול. נקצבים, איש וטן קטת להס לומר שירה. ומנצחים, טל' למנלת.

בבריאלי, קדוש האל, וסנדלפון מפקרם: פאר קושר, בתם וישר, עם
 השיר מוכאר: ואתה קדוש יושב תחלות ישראל: לה יחד, גוי אחר, תהלתך
 שרצון: מחנותם, ארבעתם, למול בסאה יתחצצון: גוראים, וגשואים, באין
 קלל יתנצצון: זה יעריץ, וזה ימריץ, וזה יתלל וזה יסלסל: ואתה קדוש יושב
 תחלות ישראל: סגלתך, ונחלתך, לה תמיד ישוררו: עבדיך, מעידיך, כבוד
 וזך, זמרו: והשרפים בשש עפים, ברום ערץ יפארו: בקול הדר, לצד
 גארה, אשר אילות יחולל: ואתה קדוש יושב תחלות ישראל: פתוכי אש, טשים
 בשש כנפים ברום וכולך: צהלתם, ורנתם, עורכים תדיר למולך: ועם
 נשע, שב פשע, יקדישו כבוד גדלך: ארון הבל, כל יכול, גבורתך מי
 ימלל: ואתה קדוש יושב תחלות ישראל: קדושים פתריששים, קרואים מלאכי
 האל: הן רוחשים, בעת רוגשים, ואומרים יה אכתריאל: ועם גרבות, בני
 אמת, קראי שמע ישראל: רצה ניבם, מחל חובם, מעביר יום ומביא
 ליל: ואתה קדוש יושב תחלות ישראל: שגאנים, ואופנים, סובבים פס מרבתך:
 תהלתך, ותלתך, מעריצים תפארתך: וגו' קדוש, לה שלש. ישלשך אות
 קדשך: הכוניה, ובניה, נצבים כדל שואל: ואתה קדוש יושב תחלות ישראל:

והחיות ישוררו וכו'.

בבריאלי קדוש האל, ככתוב עליו ואשטטה אחד קדוש מדבר (דניא ח' יג). ובנדלפון, מלתך הקוסר בתר להקנ' ה מתמלתן
 אל ירא (תני' י' ב' ב'). והשר מוכא (דניא י' ב' ח'). יהחצצון, ל' כרך מטינין חלנין יהלכות (תכלי' ב' י' ח'). כעין
 סלל, ט' י' יחוקא ח' ו'. יסריץ, טל' נטרלו פטרי פאר (ליו ו' ב' א'). אילות יחולל, תכלי' ב' ט, ט'. פתוכי אש, נלולי
 לה, מללות כוסן ת' י' מתיכון כטטח (אמות כ' ט). חריר, תמיד. שב פשע, ט' א' יעיה נ' ט, כ'. כתרשישים, יחוקא
 ח' ט', י' ט'. דניא י' ו'. אכתריא, אס טטמות הקנ' ה (מכות דף ו'). ועם גרבות, מרל ט' א' תהלים קי', ג'.
 ניבם, דטרס. שגאנים, טללכים אלפי טנאן (תהלים כ' ח' י' ח'). והלחך, אהרן, טל' טהלו נדו (ליו ב' ט, ג').

זולת.

ע"פ א"ב וכסוף חתום יצחק ברכי שלום חוק.

אין כְּמוֹד בְּאֵלֵינוּ. דוּמָם וְשׁוֹתֵק לְמַעֲגֵימִים. צָרִינוּ רַבִּים קָמִים:
 בְּהוֹסֵדִים יַחַד לְגַדְפָּנוּ. אֵיךְ מִלְכֶכֶם חֲרָפוֹנוּ. לֹא שָׁבַתְנוּ וְלֹא שִׁקְרָנוּ. אֶל־
 דָּמִי לָךְ: גְּרוּשִׁים מִן גּוֹ גָּאוּ. וְעַמְּךָ בְּכַרְדָּךְ דָּבָאוּ. מִשְׁנֵאִיךָ רֹאשׁ נִשְׂאוּ:
 דוֹרְשֵׁי אוֹבוֹת וְאֵלִילִים. יֹאמְרוּ אִיבֵינוּ פְּלִילִים. מָה הִיהוּדִים הָאֵמֶלְלִים.
 אֶלְדִּסִּי לְדִ: הִבּוּ לָכֶם עֵצָה. פְּרַתְהוּ לְשִׁמְצָה. חֵן לְרִיב וּמְצָה: וְאִם תִּהְיוּ
 כְּמֵנוּ. וְאֶל־מוֹרָאֵנוּ תִפְנוּ. לָעַם אֶחָד וְהִיָּינוּ. אֶלְדִּסִּי לְדִ: זַעְקוּ לִוְקִים וַיַּעֲנוּ.
 לֹא נָשׁוּב וְלֹא נַעֲבֹדְנוּ. יי הוּא מִלְכֶנוּ: חַי וְקַיִם גְּאֻלָּנוּ. אוֹתוֹ בְּעִבּוֹד
 וּבְחַטְבָּנוּ. בְּעַת צָרָה יִשׁוּעַתְנוּ. אֶלְדִּסִּי לְדִ: טָבוֹחַ יְלָדִים הִקִּינוּ. בְּרַפָּת
 הַיָּבֵחַ בָּנוּ. שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד וּבְיַחְדָּנוּ. וְעַל קִדּוּשׁ שְׁמוֹ
 הִרְגָנוּ. לְנַפֵּל בַּחֲרֵב נִשְׁיָנוּ וְטַפָּנוּ. אֶלְדִּסִּי לְדִ: בְּהַגִּים לְזָבַח עוֹלָתָם. עֶקְדוּ
 יְלָדִים וְאִמּוֹתָם. וְשָׂרְפוּ בְּאֵשׁ אֶת־עֲרֹתָם: לְזֹחֵק דָּמִי אֲחִיזֹת וְאֲחִים.
 וְלִקְשָׁר אֲמוֹרֵי גִיחוּחִים. אֶת־הָרֹאשׁ וְאֶת־הַנְּתָחִים. אֶלְדִּסִּי לְדִ: מְעַרְבָה
 גְּדוּשָׁה שְׁזוּפָה. בְּכִירָה לֹא קְטוּמָה וּגְרוּפָה. וְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל יִבְכוּ אֶת
 הַשְּׂרָפָה: נוֹפְלִים לְרִשְׁפֵי שְׁלֵהֲבַתְיָה. נוֹעֲדִים לְמַחֲיֶצֶת בְּגִי עֲלֵיָה. חֲנַנְיָה
 מִיִּשְׂרָאֵל וְעוֹרְיָה. אֶלְדִּסִּי לְדִ: סָחִי שְׁמוֹ תוֹרַת מִשְׁרָה. וְתִלְמֹד רַבִּינָא וְרַב
 אִשִּׁי. הַעֲלֵאֲלֵה תִתְאַפֵּק וְתִחַשְׁשָׁה: עַמּוּדִים וּגְוִילִים לְאַבְחוֹת. וְאוֹתִיזֹת
 קִדּוּשׁוֹת פּוֹרְחוֹת. מִכְּתָב אֱלֹהִים תְּרוֹת עַל הַקְּחוֹת. אֶלְדִּסִּי לְדִ: פָּסַע אוֹיֵב
 בְּזִין. וְאֶבֶד טוֹבֵי וְשֵׁם לְאִין. וַיִּדְרַג כָּל מַחְמֵדֵי־עֵין: צִיּוֹן לְפָרֵט וְאֲוִלְשֵׁת.
 צָדָה אֶל־אַחוּתָהּ נִגְשֶׁת. הִקִּינוּ לְפַעְמֵי רִשָּׁת. אֶלְדִּסִּי לְדִ: קִץ קִדּוּשׁ נִחְשׁוֹן.
 נִגַע צַד בְּאִישׁוֹן. בְּעִשְׂרִים לַחֲדָשׁ הַרְאִישׁוֹן: רַשְׁשׁוּ דוֹרְשֵׁי חֲמוּרוֹת. וְקָלוֹת

בא"ב, ע"פ גמין כ"ו, כ"י, מי כטמה טאים ה', מי כטוך טאמים, אמתה שוטע נלוכו וגחוסו אל רעע ושותק.
 לטעמיים, למכתיבים, טל' ענטה נפסי (חיוכ ל', ב"ה). אל דמי לך, תהלוים פ"ג, כ'. מן גו, טל' חיוכ ל', ה'.
 ר"ל חלויים הנחשים טתוך טחילתך. מה היהודים, נחטיה ג' ל"ד. הבו לכם וכו', כך חוטרים חלויים חליו.
 זה לריב, ל' ישיה כ"ח ד'. ואם חריו, ל' נחלית ל"ד, ט"ו. ט"ז. לוקים, יראל הטוכים. ונחטבנו, ונחטב חוטו,
 ח"ה חטרת ח"ה טענתה (דברים כ"ז, י"ז). כונו, הנחטיים חטח נכרת החטיטה נכוונה, ר"ל שקדו ח"ה חט.
 לפל, ל' נעדר י"ד, ג'. ושרפו, ויקרל ט"ז, כ"ו. אוה הראש, טס ח', כ'. מערכה גרושה שוופה, הפגרים
 הכרטיים היו טערכה טלח ונכורה. שופה, ל' ארפה, מענין שופתני השטח (שיר ח', ו'). לא קטובה וגרופה,
 פזר לח טעל טענה חטן, וטל' הטענה עד שערף או עד שיתן ח"ה חט (שנה ל"ז, ט"ב). וכל בית, ויקרל י',
 ו'. שלחבחה, אלהט גדולה (שיר ח', ו'). נועדים, טיעודים הקדושים הללו לטח חלל נדיקי טעלה ט"ע. חנניה
 טישל ועוריה, שקדו כטו כן ח"ה חט כשהולכו לכבן חלל (דניל ג'). סחוי, כטו סחי וטחוס (חייכה ג', ט"ה).
 טטו חלויים. העל אלה, ישיה ט"ז, י"ח. עמודים, טטודי ס"ח. ונחלים, חילישות של ס"ח, טל' על הקלף ועל
 חטל (שנה ט"ט, כ'). לאבחות, לחת, ר"ל שחטבו חותן חלויים נחרטתם. טכתב, שטח ל"ב, ט"ז. בזין,
 נכלי טלחטט. וידרג, חייכה כ', ד'. וארשות, ננטטריל חתק"ו. ח"ה שנה ד' חלפיים חתק"ו חזר לו חיתח חלרה
 טנחלה סח"ה על יראל. צרה ל' אחוחה נגשת, ר"ל כטטט טענה חלרה טכטלו יראל כטת חתב"ו ונטטה לה
 ח"ה ח טחט. חכינו, ל' תהלוים כ"ו, ו'. קץ קדוש נחשון, טתה טחול טחיוכ חדט וככטט טחלד חיתח חלרה,
 חחלד כקן חחטט שקיח טכטיל נחטון ח"ה חטקדט נחרטנו, ור"ל כטוף חדט חיסן (שפוח ט', י"ז. נטודר ו', י"ב).
 באישון, נכטט עין, וכוה יראל טכ"ה זכריה כ', י"ב. דורשי חטורות וקלות וכו', ר"ל חכטיים וטעדי חטורה.

וְשׁוֹת גְּזוּרוֹת. הַחֲקִים וְחַמְשָׁשְׁמֵטִים וְהַתְּהוֹדוֹת. אֶל־דָּסִי לֹה: שְׂרֵי קָנָא לְתוֹרְתָךְ.
 לְכַשׁ נִקְמַתְךָ וְקִנְיַתְךָ. וְעוֹרְרָה אֶת־גְּבוּרְתְּךָ: הַגֵּעַר בְּאֵי־כִים וְקָמִים.
 יִתְרַפְּקוּ בְּאֵתְךָ לְאִפִּים. כָּל־דְּבָרִים עַפְמִים. אֶל־דָּסִי לֹה: יְמִינְךָ רַחֵב מִתְּחַבֵּת.
 מְחוֹלְלַת תַּנִּין בְּמִקְבֵּת. זֹאת עֲרִינָה הַיְשֻׁבֶת: צַח וְאֶדוֹם דוּדֵי. אֱלֹי גּוֹאֲלִי
 וּפּוּדֵי. וְכַרְעֵנִי וּמְרֻדֵי. אֶל־דָּסִי לֹה: קָנָה שְׁנִית שְׂרִידֵנוּ. כְּרָבִים גְּסִיף
 תִּרְאֵנוּ. שְׁלֹם תִּשְׁפֹּת לָנוּ: תִּמְלֹל זְרוּיָךְ קְדוֹשְׁנוּ. וְרוּחַ גְּרִיבָה תִּסְמְכֵנוּ.
 קוּמָה עֲזָרְתָה לָנוּ וּפְדָנוּ. אֶל־דָּסִי לֹה: עוֹרַח אֲבוֹתֵינוּ וּמ'.

גאולה. רחמי המרוויים שלמת.

שְׁבִיחַ עֲגִידָה בְּאֶרֶץ גְּבֻרָה. לְקוֹחָה לְאִמָּה. לְאִמָּה מְצֻרָיָה. מִיּוֹם עֲזָבְתָהּ.
 לָךְ הִיא צוֹפִיָה. הַשֵּׁב שְׁבוּתָה רַב הַעֲלִילָיָה. וְאִם עֲשִׂירָיָה. תְּהִי שְׁלִישִׁיָה. וְחִישׁ
 קַל מְהֵרָה וּבִשְׂרָה בְּאֵלֶיָה: רַגְנֵי בְּתַדְצִיזוֹן הִגֵּה מְשִׁיחֵנוּ. לְפָנֶיךָ לְנִצָּחַת תִּשְׁכַּחְנוּ.
 ייִ הַגֵּנוּ לָךְ קוּיָנוּ. ייִ מְלַכְנוּ הוּא יוֹשִׁיעֵנוּ: לְכָל תַּכְלָה יִשְׁקֹץ וְאִין קִץ לְפָרְצֵי. כָּל
 שְׁבוּתֵי וְאִין מְתוּם לְמַחְצֵי. שְׁכַבְתִּי בְּגִלּוֹת טְבוּעָה בְּבִצֵי. וְאִין הוֹפֵשׁ מְשׁוּמֵ אֲנִיָה
 לְהוֹצִיא. עַד אָנֹכָה ייִ תִּאֲרִיךְ קִצֵי. מְתֵי קוֹל הַהוֹר יִשְׁמַע בְּאֶרְצֵי. שְׁמֶךָ עָלֵינוּ
 גְּקָרָא אֲתִגְהָנוּ: לְסַה לְנַצַּח וּמ'. מְחַוְצִים לְחַוְצִים סוּבְלֵי מְעַמָּם. בְּזוּזִים גְּזוּזִים נְהוּזִים
 לְמִדְרָמָם. עַד אָנֹכָה יְהוּה אֲזַעַק חֲמוּם. וְלִבִּי בְּקֶרְבֵי הַפֶּמֶס יִפֹּם. וְהַ כְּפֹה שְׁנִים
 עוֹבְדִים לְמָם. יִשְׁמַעֲךָ בְּאֶרְיָה וּפְרָם כְּתַחֲמוּם. וְהַ יִגְיָהנוּ וְהַ יִקְהָנוּ: לְסַה לְנַצַּח וּמ'.
 הַקּוֹלֶךָ וְהַ הַקּוֹל גּוֹלַת אֲרִיָּאל. עַמְדֵי וְצִהְלֵי בְּתוֹלַת יִשְׂרָאֵל. לְעַת הַרְשׁוּם בְּסִפְרֵי
 דְנִיָּאל. וּבַעַת הַדְּוָא יַעֲמֹד מִכְּאֵל. וְיִקְרָא עַל הַהוֹר וּכְאֵל לְצִיזוֹן גּוֹאֲלֵי. אָמֵן וְאָמֵן
 בֶּן־יִשְׁשׁוּרָה ייִ הָאֵל. בְּיַמּוֹת עֲגִיבְנוּ בֶּן תִּשְׁמַחְנוּ: לְסַה לְנַצַּח וּמ'.

בְּגִלְלֵי אֲבוֹת תוֹשִׁיעַ בָּנִים וְתִבְיָא גְּאֻלָּה לְבָנֵי בְנֵיהֶם. כְּדוּחַ אֲתַח ייִ. גּוֹאֲלֵ יִשְׂרָאֵל:

יִתְרַפְּקוּ יִתְקוּ כְּלוּסָה זֶה לֹוֹם, ל' מְחַמְסַחַת עַל דּוּדָה (אִיר ת', ס'), רַחֵב, טַלְרִים (סְעִיָה ל'א, ט').
 כְּמִקְבֵּת, כְּמִטָּה. זֹאת עֲרִינָה, כָּל (אֵם ס'א, ת'). צַח חֲאֶדוֹם, אִיר כ', י'. זֹכֵר, חִיכָה ג', י'פ. שְׁלֹם,
 יִשְׁמֵה כ', י'ב. קְדוּשָׁה, אֵתָה קְדוּשַׁת יִשְׂרָאֵל. וְרוּחַ טְבוּעָה, ל' תְּהַלִּים ל'א, י'ד. קוּמָה, אֵם ס'ד, כ'ג.
 לְאִמָּה מְצֻרָיָה, לִיִּשְׂרָאֵל (כְּלֻמָּת ס'ג, ג'). עוֹפִידָה, טַמְסָה וְטַמְסָה לָךְ. עֲשִׂירָיָה, כִּדְוָל ס'ה.
 (יִשְׁמֵה ו', י'ג). שְׁלִישִׁיָה, לִיִּשְׂרָאֵל, ט' וְלִיִּשְׂרָאֵל עַל כָּלֵי (אֲבוֹת י'ד, ז'). וְחִישׁ, טַמְסָה. וּבִשְׂרָה, מְחִישׁ לֹה
 כְּאֶרֶץ טוֹבָה עִי אֵלֶיָה סְבִיבָה, רַגְנֵי, כְּמִטָּה ג', י'ד. לְסַה, חִיכָה כ', כ'. ה' חַנּוּג, יִשְׁמֵה ל'ג, כ'.
 ה' מְלַכְנוּ, אֵם ל'ג, כ'ב. לְפָרְצֵי, לְאֶרֶץ. וְאִין מְתוּם לְמַחְצֵי, לֹה יִשְׁמֵה טַמְסָה. כְּבִצֵי, ל' רַעַם וְעִיָה,
 סַה סְטַטוּ כָּן רַגְלָךְ (יִשְׁמֵה ל'א, כ'ג). קוֹל הַהוֹר, קוֹל הַגּוֹלָל, עִיָּה אִיר כ', י'כ וְתַרְנוּשׁוּ קוֹל רַח
 דְּקוּדָשׁ דְּמִדְרָגָתָה. וְכַמְסִיקְתָּה ס' עִי קוֹל הַהוֹר כְּמִטָּה כְּלֻמָּת, קוֹל הַיָּר טַב כְּמִטָּה כְּלֻמָּת, זֶה סִלְךָ
 סְעִיָה, שְׁמֶךָ, יִשְׁמֵה י'ד, ט'. מְחַוְצִים לְחַוְצִים, טוּבִים וְחַוְצִים, סְעַמָּס, טַחָה, בּוּזִים, ל' טַח וְזוֹל.
 גּוֹזִים, ל' לְנַחַח אֵת לֹוֹנוּ (כְּלֻמָּת ל'א, י'ט). אֲזַעַק חֲמוּם, סִלְ תִּתְקוֹן ח', כ'. הַמֶּס יוֹסֵם, זִמּוֹ
 וְשׁוֹ, כְּחַמְסָה, אֵם טוֹף טַטָה, וְנִקְטַס כ' תַּחֲסַם אֲחֵל ל' חַמְסָה. הַקּוֹלֶךָ, חַמְסָה י'ת אֲחֵל כָךְ. גּוֹלַת אֲרִיָּאל
 יִשְׂרָאֵל אֲבֵלָה מְחִישׁ. אֲרִיָּאל, כְּמִי לְדוּלְסָם עִיָּה יִשְׁמֵה כ'ט, ח'. הַרְשׁוּם, הַכְּתוּב. כְּסִפְרֵי דְנִיָּאל
 (י'ב, י'ג). וּבַעַת הַדְּוָא, אֵם י'ב, ח'. וּכְאֵל לְצִיזוֹן גּוֹאֲלֵ, יִשְׁמֵה כ'ט, כ'. כְּמִטָּה ל' תְּהַלִּים ל'ג, ט'ג.

ע"ס א"ב כמול וסופי החזוים על ל' הכתוב, והתום טו יסוף בר שמואל.

אָרְגוּן הַסִּדָּף לְבָקָר. אַמִּיץ בְּלִיּוֹת חֹקֵר. בְּכַל-קִצּוֹי אֶרֶץ מְשׁוּמֵט
 וְסִקֵּר. בְּרִבְרוֹ מְפָרֵק סְלָעִים וְעוֹקֵר. גְּבוּרֹתָיו אֲשַׁנֵּן בְּלִי שְׁפַרַּת שִׁקֵּר.
 יָבִי דֶק מְתַח וְרַקַּע תִּבֵּל לְהִתְיַקֵּר. עֲשֵׂה גְדֻלוֹת עַד-אֵין חֶקֶר: יִזְקֵר
 סַפְסִירוֹ בְּרִקִּים. שִׁכּוֹן מִשְׁכְּנוֹ אֲרָקִים. לְיָמִים שָׁם חֲקִים. גְּאוּתוֹ וְעֹזוֹ
 בְּשִׁחְקִים. קְדוּשׁ: דָּגוּל אֵל גְּעֻלָּם. דְּבָרוֹ נֶצֶב לְעוֹלָם. הוּא אֱלֹהִים חַיִּים
 וְיִמְלֹךְ עוֹלָם. הַכִּין וַיַּעַל יְסֻדֵי עוֹלָם. וְאַמִּץ וַחֲזַק בְּרִידָם וּמִגְעוֹלָם.
 וְהִקְרִישׁ מְצוּקִים בְּתַקּוֹן מִפְּעֻלָּם. וַחֲסֹד יְיָ מִעוֹלָם וְעַד-עוֹלָם: וּפִן מִשְׁדֵּרְתוֹ
 בְּמִדּוּמִים. זֶהר גְּנֵה בְּהַדּוּמִים. חֲשֻׁכָה וְגַם-אֹרֶה יִתְּחֶה מִתְּאֵמִים. חֲלָקָם
 לְמִשְׁמֹרֹתָם וּגְזֵרָה מִקְיָמִים. טָף אֶפֶל לְאֲשֻׁמְנִים וּגְבוּהוֹת לְיָמִים. טוֹב
 הַעֲפִין לְיִשְׂרָאֵל הוֹלְכֵי תָמִים. הַחֲשֵׁף יִבְסֵה-אֶרֶץ וְעַדְפֵּל לְאֵפִים: יָמִים
 הַקּוֹה בְּלָם. יִבְשֶׁה לְהִרְאוֹת הַשְּׂבִילָם. בִּין בְּשִׁעְלוֹ מִדַּת מִשְׁקָלָם. בְּגַם
 תְּעִים לְמַעַלָּה וְחֻצִּים שִׁקַּע בְּמַעְקוֹלָם. לְמָאד בָּבוּ תַחְמוּנִים לְיָהּ כִּי קָלָם.
 לִדָּן הַתְּחִלָּה הַתְּנֵה הַמּוֹדֵת קִלְקוּלָם. גְּשָׂאוֹ גְּהֻרֹת יְיָ גְּשָׂאוֹ גְּהֻרֹת קוֹלָם:
 מִלֶּךְ רַב מְנָה. מֵאֶרֶץ דְּשָׂאִים לְהַזְמִינָהּ. גְּצָנִים וְדְשָׂאִים הַעֲמִיחַ מִמְּנָה.
 גְּשָׂאוֹ קָל וְחֻמְרָם גַּם בְּתַגּוֹב לְמִנָּה. כִּמּוֹל בְּרִיָּה צֵאת בְּעַרְבוּבָא לֹא כָל-
 הַיְמָה. שׁוֹרֵק מִשְׁמֹר בְּעַנְבֵי צָר מֵהֶם לְהַזְמִינָהּ. בְּרִישׁ דְּבִרְיָ וְכָל-
 מַעֲשָׂיו בְּאִמְטָה: עַדךָ מְאוּדֵי מוֹפְתוֹ. עֲשֵׂשׂוֹת זֹחֲרוֹת בְּעַפְתּוֹ. פֶּסֶר
 דְּאֵדוּ לְרַגְלֵי בְּרַעוּ בְּשִׁפְתּוֹ. פִּעְלוֹ הוֹשֵׁב בְּרֵאשׁוֹ וְלֹא יַעֲנֶנָּה בְּכַתּוֹ. צֵאת

משומט וסוקר, חוקר וחזה. מפרק סלעים, על' ט"ח י"ט, י"ח. אשנן, ל' דטו. דק טחת, טו טים ורקע חסכה, ועט"ה יטעיה ט', כ"ב וט"ז ט'. עשה גדלות, חיוט ט' י'. יוקר ספסירו, כח חזו סס ספסירס ועט"ה דנרס ל"ב, ט"ח. ספסיר כוז חזו נל' חז"ל כמו שקל ספסירח למקטליה (כ"ז ל"ב) חפתיח דספסירח שכיון (סנהדרין ז'). ארסיס, בלך. גאוותו, תהלים ס"ח, ל"ה. הוא אלהים חיים, יעיש י', י'. והקרוש סזוקים, כמקי' הכעים נקדשו ומחוקו כיום שני כדחיתח עב"ד סוף פ' ד' ושנה נפידח רט"ו נחלשית ח', ו'. וחבר ה', תהלים ק"ג, י"ו. ספרותו, הטלחיס. דר עבר, ברוח החור. סדרסיס, בלך עט"ה והארן כוזס תלוי (יעייה ס"ו, ח'). טף ל' דנר, ר"ל שזח ללפל ולחך לכוה שזח ככלה ולפור לכיוה שמוזו סוזס. טוב, הוזר שנקרח סוז חוזו לכן לנדיקוס לע"ל וע"ס סטוזס פ"ד פ' י"ז ותענה י"ז וטוח נפידח רט"ו נחלשית ח', ד'. והחשך, יטעיה ס', כ'. כון בשעלו, עב' פי חזו כעלו טיס (יעייה ס', י"ז). בבעקולס, נעסוקי סיס הטעוקטיס. כו קלס, על שהקל נחס הקצ"ה חוזיס וע"ס סטוזס הטוזס הטוזס לטעלה דף 825. ונכ"ר פ' כ', חסר ר' כרביה לז מרזו הטיס כטחחוזיס כן סבלויסיס חלפ ככיה, הכ"ד טככי נכחות חרז. לרן תחלד, ע"ס כ"ר עס, סתחלח כריוויו אל עולס לז סיס קילוס אל הקצ"ה עולה חלפ טן כטיס, הכ"ד מקולות טיס רניס וכו'. סלך רב, הקצ"ה. סנה, וכן וכו'. לזכוינה, לסוליו. גס כהגוב, חסר הקצ"ה נען מרי ל' סיכו, ויסוזו נחולין דף ס' כוזו דחסיס ק' חסר כעלמן, חס רלונו אל הקצ"ה נפרטוכיוח לטה חסר לכיוסה סחילכות. ססל בריה, לורז שזס סיס. לז כל היתנה, ל' תלסור, כלוכר, חיוסה רלזוי לזחסיס ללחח כערטוכיוח. סיסר כענכוי, סוז סין סטוזסר כענכוי טזככ יטוי כחלשית לנדיקוס לע"ל כיוח טן סטוזסיס. צר, יז. לזכוינה, לנכח לנדיקוס. כו ישר, תהלים ל"ב, ד'. עששיווח וזרחח כעפרו, הכוזס סטפוליוח כחך. ככיווח, סס ככלי כעכיס ס סנה, חככערטע, ככו ככיווח זכיווח דולקח (כרכוח ל"ג). כעכחו, עכ' חרן עכחה (חיוט י' כ"ג) עקר, כחח חח ככיווח וזכור, הלכנה. לרזל כרע, כהלכין על חנה. ור"ל שקענכח הלכנה על כעכח וט"ס חולין דף ס' וטוח כרז"י כחלשית ח', ט"ג. ולא רעננה כטחח, ל' חיוט ס"ו, ל"ב וסכוכה

במין שופר גגור בו להרפותו. צדיקים גקראים בו וגם בחברו ליפותו.
 והוא פתתן יצא מחפתו: קנין ודגים ואנקה. קרץ והשריץ עלי ארקה.
 רמש ובהמה גסה ודקה. רובץ בהררי אלף המריפו חקה. שנת נחש
 ברה במעלה עמוקה. שמור עד יפקדנו מדבר בצדקה. בחרבו הקשה
 והגדולה והחזקה: תמונה גבל משבתה. תבגירת אנוש בספיתה: יצח
 בכפו היות דרבו צלחה. והמשיל ידו בכל מערכה ומזרחה. סח לאשוב
 היותו לבדו במקוה. פרח לו מצלעו גפן פורחה. לזאת יקרא אשה כי
 מאיש לקחה: בששה שכלל כל המגור. רם אין אתו אל זר. שם קדשו
 יבדד שבו גאור. מאומה מדברו אחר לא חור. זיום מנוחה הנחיל לעם
 מסור. אשר בו בצע אמרתו שגור. לבש יי עז התאור: יוקר ספסירו וס'.

הכל יודק וכו'.

אופן זה חומרים כפידם ובכרונא. לחצי חרוזו יעקב.

יחיד ערץ. יסד ארץ. ברב חכמה ותושיה: ענותו. וגדלתו.
 מסרסמת ונלוייה: נוראותיו. ונפלאותיו. יהודון דברי נשיה: מלאכים.
 גערכים. להקדישו ברום עליה: יי אלהי צבאות מרבמוה חסון ויה:
 עליזנים. ורחותונים. שמו לעד יזמרו: ואופנים. ברנגים. כבוד
 זכרו יסארו: ואי מענו. ותכיונו. בחיל זרה לזה ידברו: ובגעימות.
 ובתמימות. תהלתו יספרו: ואין בהם. גביניהם. לשון שקר ורמיה:
 יי אלהי צבאות מרבמוה חסון ויה:

קדושים. רן רחשים. עם כרוכים ושרפים: והם עומדים. ומסלדים.
 וכסא אל מקיפים: במרבנות. לרבות. למאות ולאלפים: ורגליהם.

אנחמנעם כזורם ואין לה עוד כסה אלמה חלף טוחה דומה לזרות אומר. להרפותו, להחליטו. ויס נחמס
 להרפותו. חס נחמס להרפותו ומהנרים חותו למטה, לרבותו ודיקים נקראים בו, ורל כדי לשיש
 אסר לו כקנ"ה לית נדיקים יקראו על אשן יטקן הקטן שמוא הקטן חוד הקטן וכדומה' אס טחולק ס', נ'.
 וגם בחברו ליפותו, טעות הטעות אס יסיח חור הלכנה כאור החטה (יסעיה ל', כ"ו). והוא כדחת, תהלים
 י"ב, ו'. קנה, ל' קן ר"ל טעות הדריס טקן. ואנקת, כנוי לשלטים. קרץ, חתך. ארקה, חרץ. רובץ בהררי
 אלק, הוא כבוד הכר הנקרא גם כהמות וחיתול טיקרל רנה ס' כ"כ ופרקי ר"א ס' ו' ופסיקרא ס' ס"ו
 אסוף חכן על חלף כריס וחלף חריס טגזלון לו טחבל ורזה חייב ס', ט"ו ותהלים נ', י' עם סחז
 רט'. נחש ברית, זה לוימן, ע"ס יעשה כ"ז, ח'. וחיתול טיקרל רנה ס' י"ג וכ"כ דף ע"ה אמתד חקנ"ס
 יענה טעות לנדיקים טבחו אל לוימן. חסונה, חסונה חלום. גבל, ל' ליסת העטה. בטוידות, ל' כל זמן
 אטטיחין (טעות כ"ה) סיה נה טקס טופח (כלים ס' ח') בעל-ישעון, ויסודו כנ"ר חלס ס' י"ד חלס
 חילקן סיה נטר חלתו אל טולם, חלד ר' יוסי קן קלרתה, כלשה חולת טהיל טוקקת טיטתה טעיס
 ומנחת חלה טעיתים, כן נחמנה וחד יעלה סן חלון וחל"ב וייר כ' חלבים חת חלום, חלה גם
 ר"י נחמיה נ', ו'. סת, חלד חקנ"ס. לא טוב, נחמיה נ'. י"ת. לזאת, אס נ', כ"ג שכלל, נטר
 וסיס, וכלו חסנים ח"ל וחטבלנו. כל חסוני, חת כל העולם חיסה. חסור ל' נזר וכמה. נאור,
 טוכר וטלוד טשו חקוד. בצע, ל' חלטה כשו חיסה נ', י"ג. לבש ה', תהלים ל"ג.
 יחיד ערץ, הנבחן לבדו. דרי נשיה, הדריס נארן, כשו ולדוקן נארן כויה (תהלים ס"ט, י"ג).
 וטיקרל רנה ס' כ"ט כויה חת טו' אמות אל חדטה. גערכים נטערכות וטחנות. ה' אלהי צבאות
 תהלים ס"ט, ט'. בחיל, טחלה ונחשה. רת, רנה. ומסלדים, ודחים טל' וחלדה (איוב ו', י'). ורגליהם

וְכָלוּ חֲשׁוֹבוֹנֵי. אִמְסוּ עֲחֹתַי וְגַם עֲבָדַי וּמְעֵי. וּכְצֹאן לְטֹבַח נִתְחִי בְיַד מְעֵנִי.
 הַעֲלֵ-אֵלֶּה תְחַאֲפֵק יי. אֵילֹתַי: אֵיפְתִי, וְעוֹד אֵיךְ אֲנִיחֶךָ תַּחַת יַד מוֹנֵי. כִּי
 עֲלֶיךָ הִשְׁתַּחֲוּ וְהִטְבְּעוּ אֲדָנֵי. פָּעַלְתִּי לְכַוְעֶנְךָ רַב טוֹב מְצַפּוֹנֵי. שְׂמַאֲל
 בְּגִלְוֹתֶיךָ אֲחֻזְתֶּיךָ בְּיָמֵי יְדַעְתֶּיךָ בְּצַר לְצַמְצָם שָׁם שְׂכִינֵי. בְּסִפְרֵי תִנְחֻמוֹךָ
 הַעֲיֹדוֹתֵי נְאֻמְנֵי. יוֹם נָקַם בְּלִבִּי בָּאָה שְׁנַת פְּדִיוֹנֵי. וְעֲלֶיךָ יוֹרַח יי. אֵיפְתִי:
 אֵילֹתַי, אֲמַנֵם יְדַעְתִּי כִּי חֲסִדְךָ גָּבַר. אֲבָן הָיִיתִי בַּזָּה בְּכָל-מַעֲבָר. וְאֵ-מוֹ
 אֲשֹׁה וְאוֹכֵל לְהִתְחַכֵּר. אִם לְקִנּוּי וְנִרְצַע דִּינָם נִגְדַע וְנִשְׁכָּר. כָּלוּ כַּמָּה
 שְׂמִמִּים וְעָלִי לֹא נִשְׁכָּר. הוֹדִיעֵנִי קִצֵּי מַתִּי אֶתְגַּבֵּר. קוֹם וַעֲשֵׂה כִּי עֲלֶיךָ
 הִדְבַּר. אֵילֹתַי: אֵיפְתִי, לְבָשִׂי עֵקֶד וְצִהְלִי פֶּאֶר רִקְמָה אֶחְבֹּשֶׁךָ. מִהֵרָ
 אֲשַׁמִּיעֶךָ שׁוֹבֵי שׁוֹבֵי לְנִפְשֶׁךָ. מִהֵרָה קַל יָבֹא מִבְּשָׂר טוֹב לְחַפְשֶׁךָ. מִשְׁמִיעַ
 שְׁלוֹם תִּשְׁוַעַר קְדוּשֶׁךָ. גּוֹאֲלֶךָ כִּי חֹק מְלוֹן בֵּית מִקְדָּשֶׁךָ. הַשְׁתַּחֲוִי
 לְבוֹרְאֶךָ בְּשִׁבְתֶּךָ וְהִרְשֶׁךָ. לֹא יָבֹא עוֹד שְׂמִשֶׁךָ. אֵיפְתִי: אֵילֹתַי, לַעֲזוֹרְתִי
 הַיִּשָּׁה וְגַלְהָ קִץ פְּדֵעֵי. עֲזָרָה בְּצָרוֹת נִמְצְאָתָ רֹעֵי. הִנֵּה הַעֵת יֵאָתֶה לְךָ
 לְהוֹשִׁיעֵי. אֵיבֵי תִרְפְּנֵי שׁוֹבֵי לְתַעֲתוּעֵי. בְּרִיתוֹת שְׁלוֹחֶךָ עוֹד בֵּל תִּשְׁשֵׁעֵי.
 לָהֶם אֲשִׁיב תְּשׁוּבַת מִדְּעֵי. וְנֹגֵי בְּיַי אֲעַפֶּה אוֹחִילָה לְאֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. אֵילֹתַי:
 אֵיפְתִי, כְּבֹסִים יוֹם בְּשָׂרָה צָרִיךְ לְהִרְעִילָם. בְּנְבוֹאוֹת כֹּהֲנֵי בַּחֲמָה לְהוֹבִילָם.
 הֵן שְׂבִיעָה לְנִגְדֵי עַל יָדֶךָ לְשִׁפְלָם. הַעֵת כִּי תָבֹא אֲשִׁיב לָהֶם גְּמוּלָם.
 גְּדִמְךָ אֲקַבֵּץ אוֹסִיף שְׁנִית לְגֵאֲלָם. נַר מוֹשִׁיחֵי יֵאִיר עַמּוּסֵי לְהַנְחִילָם.
 וְהִיא לְךָ יי לְאוֹר עוֹלָם. אֵיפְתִי: אִדּוּ חֲרָם וכו'.

חטו. וכלו חשבונֵי, כדליתו במנהדרין כ"ז ע"ז כלו כל הקלין וטון הדני חלוי חלל כחשוכה ונמסאים
 מתיים. העל אלה תחאפק ה', ישיש ס"ד, י"א. יד סוני, יד העומים סותך. השחחו, ל' יסוד. ארני,
 יסודות סוף סוסטמו בניל יצאל. רב טוב מצפוני, ע"ס תכלים ל"א, כ'. ידעתיך בער, על דרך עשו
 חכמי נגרה (תכלים ל"א ע"ז) והנודע מתחזקת סוף ע' אחרי טוח סניד ר' סניבו כל לרה סנאה לישראל
 היא אל הקנ"ה ס' עשו חכמי נגרה. לצמצום שם שסני, ברחימת נמגלה כ"ע טוח ונלס כטה חניסין ירא
 לסני הקנ"ה סבל סקוס סלו סביס סמסס וכו'. בספר ונחומיך, סני יסעיס נקרח ספר הקנחוסיס ע"ז
 ססנו ססנו סני וכו' וסר סנחוסת סמחוסס טו. יום נקס, יסעיס ס"ג, ד'. ועליך יורח ה', סס ס', ב'.
 ככל סעבר, ככל סברי וקלוי סלרן. אם לקנוי, לעבד סברי סקנוי ללז סניס וילס בסביעית. נרצע, או
 לעבד סללס סומו וילס כיוכל. נרצע ונשבר, ל"ל חף ססולס סעבדס יס ללס דין קטנ סיס קן וסוף לסעסרס
 ונכניע קוס נרצע ונכנר עול סעבדס. קוס ועשר, ערלס י', ד'. לבשי עוק, יסעיס נ"ג, ח'. פאר רקסה
 ארובך, סל' יחוקלל ס"ג, י'. סכשר טוב, טכר סנלולס (יסעיס נ"ג, ז'). לחפשך, לנלול סותך, סל'
 ססז. כסכרן ורררר, ע"ס יסעיס ס"ג, כ"ג. לא יכוא עור שסשך, סס ס', כ'. לעורתי וררר, סכליס
 ל"ח, כ"ג. פדעי, נלולתי, סל' סדעסו סרלס סחל (חיוס ל"ג, כ"ד) סכוס כסו סדכו. שוכו לחעוועי, קן
 סניד לי סלוי סססרן, לכס ולקכל ססניסו סל סעסו. כריתות שלוחך וכו', קן סוסר סלוי, חרר
 סכסו לן כסס ית' ססר סריתות וסלס סוסך סל לס מושי עוד לעולס. חשוכס סדעי, סכוסס סר
 סרע סחס כִּי סיס סלסל. וסס סיס סכוסס, וסני כה' וכו' (סיסס ז', ו'). ככוס, ננח, כסו סלס סול
 כסוס ססדי (וסיסס ל"ג, ל"ז). לחרעילס, להכיל סל סרררן ולסוסס, סל' כוס סררעלס (יסעי' כ"ח י"ז).
 כרני, יסעיס ויחוקלל ססו כסניס. הַעֵת, עת סנלולס. אשִׁיב לרם נסולס, ע"ס חיסכ ג', ס"ד. נרררן
 אקבך, ע"ס לסניס ג', י"ס. אוסיף שניס לנללס, ע"ס יסעיס י"א, י"א. עסוס, יסרלל סעסוסס סני
 ססן (יסעיס ס"ג, ג'). וררר לך, יסעיס ס', י"ס.

ע"ס א"ב, וכל כתיב בעלי ג' ג' חכמים. וכמוך חתום שמעון בר יצחק.

אל-אל חי ארגון. בלב ובשר את-תגן. שרי דעה חזן: בעמל יגני
 תבט. כי בקצח אחבט. הסר מעלי שבט. אלדמי לך: גברה עלי גלות.
 חסר כל ודלות. בראותי פרם זלת: הפאוגי ערב ובקר. זכרך מפי
 לער. בהיבקה בלי לבקר. אל גסי לה: הזוגני מזני בתלאה. ומגפוגני
 ברבת חלאה. ואמרו הגה מתלאה: ומה לכם להעלב. בחדודי תער גלב.
 נשמתם כמת מלב. אל גסי לה: ונחתי עדני תענוגם. משתיהם ופת-
 גום. וכל-מועדי תגם: חי עליך הרגנו. וככלי ריק הצגנו. נפש עליך
 ערגנו. אל גסי לה: טמנו פח ומזקש. ישור כשך יוקש. עבור מפק
 להעקש: יעזלו עלילות רשע. בלי עון ופשע. מפק גוחיל ישע.
 אל גסי לה: בלשמותה ערכה. אלי גיל בלי לקרבה. רעתנו כי רבה: לפה
 תביט בזדיה. תחריש כבלעם ידידיה. בהתאפק המון חסדיה. אל גסי לה:
 משת היכלי שמם. בדר ישבתי ודמם. בלהיום משתמם: גטלו זכרים
 ועליות. ובטל ענג היכלות. ועטרות התגים וכלות: אל גסי לה: סוד
 סגודי ערער. זקנים שבתו משער. מבית לבנון יער: ענג נהפך לעגן.
 וקטלו שירי גגן. מבית משתאות מנגן. אל גסי לה: פקד גפן בנתה. גורל
 חבל מנתה. ברם חמד גנתה: צור לישעה תמחרנה. גיה אודה תגחרנה.
 לילה ויום תגצרנה. אל גסי לה: קרית משושך בגה. גער חית קנה. שנית
 עמך תקנה: רבה בחול צבאייה. וקום חיון גביאייה. חפת כבוד במקראייה.
 אל גסי לה: שית פארה בחתן. להושיבה בגיה איתן. ברבי מור ומתן:
 תשיב מלובה לבעליה. צלה תפרוש עליה. ובבלה תעודה בליה.
 אל גסי לה: שלח מעמך פדות. ונשיר שיר ידידות. כאז בצאתי מעברות:
 בים רעיתך בגזות. יצאה חפשי בעליות. קדוש שבתה עלזאת. אלדמי לך:

עורת אבותינו וכו'.

אל אל חי ארגון, ע"ס תהלים ס"ד, ג'. כקצח אחבט, ע"ס ישעיה כ"ח, כ"ז. כיום זולת, ל'
 תהלים י"ב, ט'. ופירש רד"ק בשיתרוטמו הרשעים, כדוכלק, ע"ס תהלים כ"ז, ד'. ברבת חלאה, ל'
 יחזקאל כ"ד, י"ג. ובטי כחן לע"ז. טחלאה, ל' מלכתי ח', י"ג. ומה לכם וכו' כן לומרם האויבים
 סמנים את ישראל, למה תירצו אתם לעזות כמעטנו, ע"ז נס אתם בחוקותינו והטעמו מעל על זקנכם
 חת סמסריים וכדומה, ואם לא תעשו כן חוי תהיו נכחתי טעמו כעת. ופת בגם, כמו טעם ב' העלן
 חין עתיו (דניאל ח' ט'). וככלי ריק, טל' ירטה כ"ח, ל"ד. ישור כשך, ע"ס ז"ס ה', כ"ז. למה
 תביט ל' תנקה ח', י"ג. יקטל ע"ז היכלות, כן כשני כ"י וכל"ל. ועטרות חתנים וכלות, ע"ס טעם
 ע"ס כמלומם של חסמסינוס גזרו על עטרות חתנים, כמלומם של טיטוס גזרו על עטרות כלות. ערער,
 חתן. זקנים, חובה ה', י"ד. לבנון יער, כה"ט. לעגן, יגן. פקד גפן, ע"ס תהלים ס', ט"ז. תמחרנה,
 לא נשיית יצאל תמחר ותביא אותה אל יטען, גיה, י"ז. תמחרנה, סוף ג"כ ל' חור. גער, תהלים ס"ח,
 ל"ח. חפת כבוד, ע"ס ישעיה ד', ה'. וככלה, ז"ס ס"ח, י"ג. בגזות, כעטרם את חים, טל' גזרו וטען
 (חום ח', י"ג). בעליות, כמלומם טל' יעלוו חסידים (תהלים קט"ט).

נאולה. כלאי הסדומים תחוס שלמה (גניזול) חוק.

שְׁנוֹתַיִנוּ סָפוּ בְּדִלּוֹת וּבְקָלוֹת. לְאוֹר נִקְּהָה וְהִנֵּה בּוֹז וְשִׁפְלוֹת. מְשָׁלוּ
 כְּנֹו עֲבָדִים וְאַנְחָנוּ בְּגִלוֹת. הוֹשִׁיעָה יי כִּי בָּךְ אֵילֹוֹת. לְמַעַן שִׁמְךָ יי עֲשֵׂה
 לְטוֹבָה אוֹת. יי עַד־מָתִי קִץ הַפְּלָאוֹת: לְקַחֲנִי יוֹדִים לְנַחֲלַת אֲחֻזָּה. אֹולַת
 יְדֵי יוֹדֵם עוֹה. הֵייתִי לְבָחוֹת לְשִׁמְהָ וּלְמִזְהָ. נְאֻלְמָתִי כְּרַחֵל לִפְנֵי גִזְוֹהָ. עַד
 יִשְׁקִיף וְיִרְאֵה יי עֲבָאוֹת. יי עַד־מָתִי שִׁץ הַפְּלָאוֹת: מְשָׁל בִּי שִׁשְׁךָ עַד אֲשֶׁר
 קָרַם. לְכַדְנִי שְׁעִיר וַיּוֹן וּסְרַם. הִפְיֻעֹנִי בְּעֵילִם מְשָׁךְ וְתִירַם. וְגַם עוֹד
 יִשְׁמַעְאֵל הָרַם וְגָרַם. תְּרֵי שְׁשִׁים וְאַחַת וְאַרְבַּע מְאוֹת. יי עַד־מָתִי שִׁץ הַפְּלָאוֹת:
 הֵן כָּל־אֱלֹהִים אִם מְשָׁלוּ בִּי. מִמָּךְ אֱלֹהֵי לֹא נִוְאֵשׁ לְבִי. יַעַן כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי
 אָבִי. תִּשׁוּב תִּרְחַם וְתִרְפָּא כְּאָבִי. שִׁבְחֹנִי יִשׁוּעוֹת צָרוֹת הַבְּאוֹת. יי עַד
 סָתִי שִׁץ הַפְּלָאוֹת: תִּשְׁכַּח קִץ רֵאשׁוֹן לְאֵב הַמִּזֶּן נִבְתָּר. זְמַן קִץ שְׁנֵי לְיִרְמְיָהּ
 גִּפְתָּר. קִץ הַשְּׁלִישִׁי לְדַנְיָאֵל גְּעַטָּר. וְקִץ הָרְבִיעִי מִכְּלָעִין גִּסְתָּר. יִשׁוּמָט
 כְּל־דָוִד וְיִחְסֹם כְּל־תָּר. וְגַעְלָם הַחֹזֶן וְנַעֲדָרוּ הַמְּרָאוֹת. יי עַד
 מָתִי קִץ הַפְּלָאוֹת:

בְּגִלְל אֲבוֹת הַיְשִׁיעַ בָּנִים, וְתַבִּיחַ גְּאֻלָּה
 לְבָנֵי בְּנֵיהֶם. כָּרַךְ אֶתָּה יי, גְּאֻל יִשְׂרָאֵל:

ספו, ל' סוף כעו סעו סעו טן נלכות (תהלים ע"ג, י"ט). ובקלות, ל' כי קלות (תחום ח', י"ד).
 בת, כיוון. ששלו בנו עבדים, ל' חסכה כ', ח'. קץ הפלאות, קץ הגאולה הסתום ונחלל מטכו, ו'
 דניאל י"ג, ו'. אולת ידי, כתי לוקח טעמי, כעו כי חונת יד (דברים ל"ב, ל"ז). לשטה ולסוה, הן שמה
 בני טעו (מלכות ל"ז, י"ג). נאלסתי כרחל, ל' סעיה כ"ג, ו'. וכי"י גורם נאלעתי כרחל פסקתה ו'גוה.
 עד ישקף וירא, חסכה ג', ל'. ששך, ככל (ירמיה כ"ה, כ"ו). כ"ח, ט"ח). קרם, הכניעני תחתיו. קרם ל'
 מריטה כעו קודם נעו (סעיה ט"ז, ח'). ונקוד ככ"י קרם כסיעל ונכון. בעילם, שם מדינה (סעיה כ"ח, ל').
 דניאל ח' ג'). סשך וחירם, שמה גויס (מלכות י', ג'). וגרם, ל' שירה וכתיסה. ששים ואחת וארבע
 סאות, גימי ספייטן עטרה כנר טלכות יטעאל כל, כן שנים, ותחלת טלכות יטעאל היתה כענת ד'
 חלפים ג' טלות ונ"ד, וח"כ חי ספייטן כענת ד' חלפים תחט"ז, חע"פ מרסה כענת ר' שלמה חן גניחל
 כעל כנר טלכות שחי כוסן הכות. אם כשלו בי, חע"פ טעלו כי. לא נואש לבי, לת כתישתי מיטענת,
 כעו ונחל טעמי שול (ש"ח כ"ז, ח'). שברחני ישועות, ר"ל כעוך לרחם עלי חו ע"י הישועות חסכ כל
 החרת סכאות עלי. טענס ככ"י סטסחל שְׁבַחֲנִי ישועות, יצרות באות, ולפיכ חיטו טחוכר עם לטן
 סקודס חלל חור ליקון על סכרות. קץ ראשון, קץ אענד מלרים. לאב המון נכחר, כעלה ללכרס
 חניו (מלכות ט"ז, י"ג). כעחר, ל' כחר, שיה עוכחר טעכטה סיה. קץ שני, קץ גלות ככל. לירסיה
 גפתי (ירמיה כ"ה, י"ח). וי"ג כ"ט, י'). קץ השלישי, קץ אענד טלך חנטיוכס. לדניאל נעטר, טוכת
 ט דניאל ונגלה לו, כעחכ דניאל סטן ח' (ורסה שם נפידוס הרלכ"ט). נעטר, ל' עטרה. וקץ הרביעי,
 קן גלות סאחרן. וכי"י סטסחל טאכס וכה לאכס, וטן קן שני לירמיה כעחר, קן סכלי טעין כ'
 כעחר ישעט כל חרס" וכו'. ישיטם, יחסוס לחקוד הקן וע"ה יאטעו רניס (דניאל י"ג, ד'). וחסוס
 כל חר, יחסוס כל חוקר. ויחסוס, ל' סגירס וספייטה כעו לל תחסוס אור (דברים כ"ה, ד'). חר, ל'
 חקירס כעו לדרוס ולתור (קסלת ח' י"ג) חרתי כלכי (סם כ' ג'). ונעדרו, נסחרות וסחוטות, טל' ח"ס לל
 נעטר (סעיה ט', כ"ז).

ע"פ א"ב כפול וחמוס ט שלמה הקטן חוק.

אמץ דר חזקים. אבאר לפי ספוקים. בתוך קהל ועד שומרי חקים. גדול וזיע אביעה מעשיו החקוקים. גבוהים הרקיע ונטם ומראם תמיד נחמקים. גם ידו יסדרה יסודות ארקים. דלק וזרח אורה לישרים ולחזקים: שפר אמר יבטא. לעליונים בדיק גטה. מכין תבל בתקמה קטה. תאור בשלמה עטה. קדוש:

המים עולם מלמחות. חכין רקיע מתחזות. ובתוך שמוצי העצים במי חום להשחות. והעצים בים היוותם מלמחות. ורגנו וגשבע לבו לקבל מהם שחות. זמן געשים רוחות. בלקתם במשלחות. זרם מים מתחלפים בשרתם לאלהי הרוחות. חשש וקרה ערף למכשיו במפלחות: שכן גם אבד. ליסר עובדי זר. מיהליו שאול להחזר. היוותם חלקו גזר קדוש:

טוב בראות נסים. טביעות אדן מכסים. ישום בגער במעמקים ונגלם במכנסים. יהרו עולם להציפה וגבלם חול השים. כלל פני הארץ אילנות ופרדסים. כגן גן בעדן ומאכל עסיסים. להנהיל אותהיו יש לגיני אב עמוסים: שאנו בחול נגדרים. לנאמן עדותו מאדרים. משברי ים מהדרים. הפושקיה שאון אדירים. קדוש:

מאורות וכוכבי רננים. מזרות ונחית בנים. נפח ברות פיו והכניסם בעליונים. נסתר אין מחפתו ומחתל ענגים. סדרם ברקיע לאותות ולמעדים ושנים. סלה למשול ולהאיר ימים ואישונים. עליזן לבן משקיעם

דר חזקים, האוכן באמים, חזקים תואר לשמים עש"ה חיוג ל"ז, י"ח. לפי ספוקים, לפי כל יכלתי. סמון ל' יכלת כל' חו"ל. ועד, עדה. גבוהים, את האמים. נרחקים, מל' עשה הדיק (יחזקאל ו', ב"ג). ל' קטה, ר"ל קטורים ושועדים לעד נמלחותם. ארקים, חדטה. דלק, הדליק האור. שפר אוסר, האטרה מלח והטובה. יובטא, ל' דטר. סטה, הארץ. כשלמה עטה, עש"ה תהלים ק"ד, ב'. סלמחות, כדי שלא ישם נעים לבן מתח האקיע. להשחות, ל' יסרם האוחה לשחות (ישעיה ב"ה י"ג) סוויאטנו, ר"ל להטלות למעלה שקטחות, טלמטה נחמתית הים, והוא ל' תחת ורגנו וכו', טבואר למעלה דף 729. נעשים רוחות, הטלמים עש"ה תהלים ק"ד, ד'. במשלחות, בשליחותם. זרם סים סתחלפים, חולמים והולכים להם לנהר סים חזרי אצרו להאם יח', וע"ס חנינה י"ד כל יום נגדלים טלמתי הארת טנאר דינד וחומרים אדית חמלי. חשש, ל' חש להטה (ישעיה ס', ב"ג). וקרה טל' אז קדחה טלמי (דברים ל"ג ב"ג) והטובה על לו מניסנם. במשלחות, טענות חלילים. תרגום טבדה סלתן. כם, טעודי ניהנס. אבאר, טלמתי חנה. שאל לדוד, הטיחלים להאם אותם יחזיר הניהנס ולינס כדונים סם. חלקו, חלק אל הקב"ה. טוב הקב"ה נסים, הטיס הנסים. טבועות ארן, חדתי הארץ ויסודותיה. ישום, האיה את הטיס טעדותו ונגל חום נעקום טכוכם. יהרו, כתגלו. חול השים, סם הקב"ה את החול לנטלם, וע"ס תהלים ק"ד, ט'. דיהם ס', כ"ב כלל, טל' כלילת ימי (יחזקאל כ"ז, ג'). כגן, הכין. ומאכל עסיסים, טחה טחוקים. טל' טמים רטובי (סד ח', ב'). לתנהיל, טלמי ח', כ"א: אב, חנהס חנינו. עמוסים, ישעיה ט"ו, ג'. שאוננו, און חטים. סאדרים, סודרים, אניהס ל' אט. המטבדה, תהלים ס"ה, ז'. וכוכבי רננים, כוכבי טרד הארונים עש"ה כן יחד כוכבי כתר (חיוג ל"ח, ז'). סורות, מולות. נחית בניס, הם הכוכבים הטבוחים לטמים חזרים. וחטר ונחית עש"ה וע"ס על נביה תנחם (סם ל"ח, ל"ג). נסתר אין מחפתו, האטע (תהלים י"ט, ח'). ומרחל ענגים, הלכנס, אחרים חין לכול כאור האטע חלח טלמט נטבוסה טעונים. אישונים, וילות. לכן טשקיעם, טשקיע את כדית נים ואת האטע כלילה ולא טרף טאור אחד לסאיר

עבוד עושי כוונים: שמו להלל בראם. לבלם שמות קראם. מסדר מוצאם ומבואם. המוציא במספר צבאם. קדוש:

פקד מים להשריפה. פורשי אברה ונוצה. צפי ארחות ימים להרבות ולהפריצה. צור צד מהם ובהם לעתיד ריצה. קרוי זיו במעופפים לענג נרצה. קש חושב תותח ובמתניו שחיצה. רעים ברורת עליו וביניהם להתחצה: שאון גדל תנינים. לתוך פיו נתנים. מדורו בפנים התחתונים. הדין ליום התונים. קדוש:

שדי לגפש תאוה. שבן שחקים בגאוה. תבל עשה בכחו להוציא רמש צדה. שפע נפש חיה זמן ליום חדוה. לעת שוב לבצרון אסירי התקוה. מטיל ברזל נרמיו הפה והשנה. הוא ראשית דרכי אל הקתב והתעה: שמרו לעתיד לבא. לישראל עם קרובו. מרעהו אלף מסבו. העשו יגש הרבו. קדוש:

הבין קרוין מהמר. קדימה הכניסו לשומר. טובים עשר הפות סללו מעלה סמר. נאור צדה ועבר ונתחייב להגמר. חגן בערו שביעי למקום אקר. זמן מיד לאל שיר וומר. קדש לבן שבת להזכר ולהשמר: שמר שבת מחללו. לשנותיו מחול לו. מוטב וגוח לו. העולם הפא להנחילו קדוש: הכל יחד וכו'.

יום וגם כלילה, כדי אלה יעשו את הטעור לע"ז, וע"פ ד"ר פ' ו', לא נצחו להאיר אלה נלגל חטה נכבד, אם כן נפסח נצחית לננה, אף טלעד גמטה הקנה שעתידין אונות העולם לעשותן אלהות, אשר הקנה טה אם טעק אנים טכחיסין זה את זה אונות העולם טעין אותן אלהות, אילו היו אחד על אחת כטה וכטה. כונים, טין ע"ז לטעט (ירמיה ו', י"ח. ט"ד, י"ט). שמו להלל בראם, ככתוב הללוה טעט וירח וכו' (תהלים קט"ח, ג'). שטוח קראם, ע"פ יעשה ע', כ"ו. צפי, השטיס, הם הדגים. צד סדום, לד טן הדגים את נקטת הלוימן. ובהם לעתיד ריפת, והניה נהם את לוימן הוכר והוא רן נחוכס עד לעתיד לבוא, וכדליתא נגמר' כ"ז דף ע"ד, כ', ומנח טרש"י לנראשית א', כ"ח. זין, הוא הטוף הגדול טכל העשות ונקדח גם טד יוחנני בדליתא כ"ז דף ע"ג, ב' וסיקדח רנה פ' כ"ב. לענג נרצה, כן כב"י, וכפ"ל נמצא והענין אחד, כלומר טוכן ומחלה לענג הלדיקים לע"ל. קש חושב חוורת, ע"ה חיוט ט"ח, כ"ח. והוא הלוימן. שחיצה, ל' גלות וגבורה, כטו כני און (טס כ"ח, ח'. ט"ח, כ"ו). רעים, הלדיקים. כרות, ל' חכילה, וע"ה טס ט', ל'. להתחצה, ל' תני, ר"ל יתחלקו סיניהם טפעודת לוימן. שאון גדול תנינים וכו', ט"פ סדקי ר"ח ט' ג' כל התנינים הגדולים אנים טוונו אל לוימן, והוא טותח פיו והתנין הגדול טטח יוטו להחכל הוא כרות וגם וטכנס לתוך פיו אל לוימן. הדינו, הקנה הכין אותו. לנפש תאוה, הוא תלות נטטנו. שפע נפש חיה, טטע ל' רטי, ר"ל הגדול אנטפח חיה, הוא הנטעות ורלה לטעלה דף 730. שוב לבצרון, ל' ובריה ט', י"ב. מטיל ברזל וכו', חיוט ט', י"ח. י"ט. טטכו, ל' הטנת טעודה. העשו, טס ט', י"ט. קרוין סחטר, הודס וטל' חיוט ל"ג, ו'. קריסה, לנגן טין אצ נטע אותו טוקדס. טכוכס, ל' תקון. עשר חפוח טללו, ע"פ כ"ז דף ע"ה. טגלה טטר, הקנה הטגלה כל הנטחחת, וע"ה גלח רזין (דניאל כ' ט"ו), ישענכו ת"ל וטטה (טעות כ', י"ג). להצטר, להכות, עכו כלה ת"ל טטנד טטהון נטירח (נראשית י"ח כ"ח) כי החרס תחריטם ת"ל ארי נטרח טנטרטון (דברים כ' י"ז). שביעי, יום הטנת התחן אל הקנה ננד חדס טרלפון, וע"פ סדקי ר"ח ט' י"ט טח יום הטנת ונטעה טכעור לחדה"ר וכו' וטכות יום הטנת טטל טדינה אל ניהטם. וטו, חדה"ר כדלח כוח אל טנת טעד להלל ולומר להקנה, וכטטטלר לטעלה דף 213. שטר שבת טחללו, יעשה כ"ו, ו'. וכנדה כטקי ר"ח טוף פ' י"ח וטנת קי"ח אל תקדי טטללו אלה הטח ל'.

אופן. כל חרזיו מתחילים בלות ל' והלות אחרים היו לות אחת טעם הטחנר בנימן.

לְבַעַל הַתְּפֹאֲרוֹת. מִתְּכֵן רוּם בְּנֵרֶת. מְעַצִּימִים אֲדָרֶת. מְלֹאכֵי
הַשָּׂרֵת. נֹחִים לוֹ לְתִשְׁחֹרֶת. פְּהִלְכָה וּמִסְרֶת. וְאֲנִי שְׁחִרְחֹרֶת. תְּהִלָּה בְּפִי
סִדְרֶת: לְנִקְרָא רֵאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן. מְלֶךְ אֲדִירִירוֹן. מְבִיעִים סֶלֶד וְרֵן. בְּיִשָּׁר
וּבְכִשְׁרוֹן. וְאַתֶּם מִשְׁמֵרוֹן. פְּסִקוֹן אִמְמוֹן וְסִגְרוֹן. וְאֲנִי חֲבַצְלֶת הַשָּׁרוֹן.
מִשְׁתַּחֲוֶה פְּגִי אֲרוֹן: לִיָּה חוֹצֵב לְהִבָּה. גַּעְרָץ בְּסוֹד קְדוּשִׁים רַבָּה. וְעִירִי
מְרַבָּה. וְקִדְיָשִׁי שְׁלֵהֲבָה. מִתְּנַבְרִים לְהַקְשִׁיבָה. קְדֻשָּׁה כְּאַתֶּת חֲטִיבָה.
וְאֲנִי חוֹלֵת אֲהֲבָה. בְּקִשָּׁה כְּשִׁי עֲרָבָה: לְמִסְלִיא פְּלֹאוֹת. אֲדוֹן בְּלִדְהַנְּפִלְאוֹת.
בְּתִים וְחִילוֹת. בְּחִדְרֵי הַיְכָלוֹת. רֹעֵשִׁים בְּקוֹלוֹת. נֹעֲדִים בְּמִקְהֵלוֹת. וְאֲנִי
חֹמָה וְשָׂדֵי בְּמַגְדְּלוֹת. תִּשְׁבְּחוֹת וְתִהְלֹת: לְנֶאֱמָן בְּבְרִיתוֹ. וְקִים בְּשִׁבְעֵתוֹ.
חֲשַׁמְלִי שְׁרוֹתוֹ. מִתְּבַהֲלִים מִשְׁאֵתוֹ. מִתְּנַבְּטִים מֵאִימָתוֹ. מְעִידִים אֱלֹהוֹתוֹ.
וְאֲנִי לְדוּדֵי וְעֲלֵי תִשׁוּקָתוֹ. בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלִכּוֹתוֹ: וְהַיְחִוּת יִשׁוּרָו וּמ'.

אהבה. כל החרזים מסיימים על לה"כ, ונראים חתום משלם (בר נחן).

סְגֵלְתִי, מְלוֹכָה אֲוֶרְתִּיךְ. וְלִמְאוֹד לִבְבְּתִיךְ. רַחֵם רַחֲמֶיךָ. עַל־כֵּן
חֲקִיתִיךְ. מְבוֹר הַעֲלֵתִיךְ. וְאַחֲרֵי מִשְׁכְּתִיךְ. וְאַתְּבַת עוֹלָם אֲהַבְּתִיךְ. סְגֵלְתִי:
דוּדֵי, שְׁמֵךְ עוֹ בְּנֵי. וְחִכְרֶךְ אֲוֹר פְּגִי. וּמְלַחֵץ מוֹנֵי. לֵךְ רַב תְּחַנּוּגֵי. וְכָל־
יְמֵי וְשָׁנָי. לֵךְ אֲרַבָּה רְנָנִי. אֵלֶיךָ גִּשְׁאֵתִי אֲתַעֲנִי. דוּדֵי: סְגֵלְתִי, לְקַחְתִּיךְ
לִי בְּשִׁפְר. וְחִכְלֶךְ לִי שִׁפְר. וּמִחֲשָׁב צַר הוֹפֵר. אֲשֶׁר בְּשִׁמִּי בְּפֶר.
וְהוֹצֵאתִיךְ מִכְּפֶר. וְעִירִי לֵךְ סִפְר. הַתְּנַעֲרִי מִעִפְר. סְגֵלְתִי: דוּדֵי, מְנוֹסִי
בְּעַת צָרָה. לֵךְ אָנוּס לְעֹזְרָה. מְאוֹד גִּפְשִׁי קִצְרָה. בְּכָל־אֵם גִּפְוֶרָה.
וְקוֹרְאִים לִי מְרָה. אָנוּן וְעֹצְרָה. לֹא אוֹכֵל לְהַמְלֵט הַהֲרָה. דוּדֵי: סְגֵלְתִי,
בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים. בְּאַמֶּת וּבְתַמִּים. אֶקְבָּץ מִעַפּוּים. וְאֲשַׁבֵּר עַל קַמִּים.

פסוקי נב"ך ע"פ יצ"ח נח"מ י"ב נח"מ לו לחשחורת טל' חנות פ' ג' וכו' לתשחורת. ומה
טעם תשחורת טעמן אחר ודרש וקס. שהרחורת, כנוי לישראל ע"פ שיר א', ו'. וכן כל חרזי חגי
אש"מ כתיים הם לישראל ע"פ פסוקי שיר השירים. אדירירון, הקנה טל' אדיר. סלד, טל' ואסלדה
(חזק ו'). וקבשרון כן בני כ"י. סטטרון, אם טלחן שהוא רחש כל הטלחנים (סנהדרין ל"ח).
פסקון אטמון וסגרון, שכתם כתיים לטלחן נגדאל (סנהדרין ט"ד). הטיבה, שח טיחוד ועובלת,
כמו חתם עשיתוני חטיבה (תנינה ג') וכן תרנוס חת' ה' האסרת ית' ה' תענת (דברים כ"א). כתיים,
טחנות. נעודים בסקהלות ואני וכו', כן בני כ"י.

סגלות, השייך הזה תוכנו כעין פיוט איטלי שטחי אל טעלה דף 731, והוא גם כן טענת דברים
מן סק"ס לבנסת ישראל, וחרזי סגלותי הם דברי הסם וחרזי דודי הם דברי ישראל. לבכתיך, אסכתיך.
על כף חקתיך, יצ"ח ט"ט. ט"ל. סבור סגול של אטמון טלחים. ואחרי משכתיך, כן הנה נכ"י ונמן
ע"פ שיר א', ד'. וארבת, יצ"ח ל"ח. ג'. אליך גשאתי, תהלים קכ"ג, ח'. בשפר, לחלקי, טל' ואספר
אחד (ל"ב ו', י"ט). לי שפר, יתה לי טל' נחלת שמה עלי (תהלים ט"ז, ו'). צר, מרעה טלחן טלחים. כפר,
כח, טל' כמד נעקר. מכפר, טעמי טלחים. ועירי, גלותי טכח רנט. והנעירי, יצ"ח ל"ב. ל'. און תעצרה,
נכ"י הכנסת ופיהם בך טרה. לא אוכל, מלחית י"ט, י"ט. ומה הכוונה לא אוכל לטח אל הכ' סת.

ושוכים ועלמים. יודון לעולמים. לפני פלתימים. סגלתי: דודי, רצונך
תהדרלי. אלי וגם גואלי. ושובב אתקהלי. מהרה לגבולי. ושלמו ימי
אבלי בקד שמחת גילי. יי אור לי. דודי: סגלתי, הן אונני קשבת. תפלתך
הערבה. עד זקנה ושיבה. בנחת ובשובה. וכל מיני טובה. לשינתך
לרבכה. מים רבים לא יוכלו לכבות אתהאהבה. סגלתי: וקרבתנו וכו'.

זולת. ע"ס א"ב, וכמוך חתום יוסף בר שמואל טוב עלם.

אריזת נדיחו פורה. מבית לשכות ועורה. מאין אבקש עורה: באו
בלם במרית. נועצים לב להקרית. מבלי תת שארית. חוששה לעורתי:
גבר חטא ואשמה. אויב מקיף בגשמה. שם גפני לשמה: דבים ואריזת
נהמו. חפצי קרבתך המו. מעי בים יהמו. חוששה לעורתי: דרסו מרום
קרים. ארצי בואו נהרים. לשפךדם ממהרים: ותמיד בתוך לבאות.
תלתי לאלהי העבאות. הראותי לטובה אור. חוששה לעורתי: ודים מאד
הליצוני. בעצב גבוה הפיצוני. מה תחכה גאצוני: חלף זמן ועדן. גרע
עג ועדן. ארכו קצים ומועדן. חוששה לעורתי: טמנו פחים למשכה. גלות
מאד גמשכה. חנה אימה וחשכה: ידירות משכנותיה ירשו. בגים כשו
גרשו. על גבי חרשו. חוששה לעורתי: בוכרי בית מנחה. מקום זבח ומנחה.
מלאתי יען ואנחה: לאכל נהפך כנורי. כתי יצע בצנורי. ואתה תאיר
גרי. חוששה לעורתי: מלך עוף מפרש. דחק עני ורש. איכה תביט ותחרש:
נאץ שמך מתאגדים. ללא אלהים סוגדים. למרה תביט בוגדים.
חוששה לעורתי: סמר בשרי מפחד. הודי נהפך וקבחד. בהוסדם עלי יחד:
ערף מאד מקשים. להניא יודך מבקשים. יספרו לטמון מוקשים.
חוששה לעורתי: פרשו מכבוד מצרים. אויב לוחץ עצורים. ישוב במארב
חצרים: צור אלהי עולם. למרה תחשדה ותתעלם. תך להם בפעלם.
חוששה לעורתי: קבצו עלי עולים. במדירות אורתי מדעילים. אהלי טש

שבים ועלמים, וקרבים ומעדים, לפני כל הימים, ירטיה ל"א, ל"ו, ושובב, הכינה. ה' אור לי, טיבה ז', ח'.
הן אונני קשבת המפתך הערבת. מ"א הן תפלתך קשבת אונני הערבת, וגם הוא יתכן וטוסט הערבה אל תפלתך.
עד זקנה ושיבת, אעור, עד זקנה ושיבת לרנסה ננחת וכאזנה וכל מיני טובה. שים רבים, איר ט', י'.
אויב מקיף בגשמה, כנשטה טוסט על חויב ר"ל חויב חותי נכל לכטו מקיף חותי, וסוף עשה חויב נכטו
יקיט עני (תפלים י"ו, ט') ות"י עעלי דנני נרשית נכטון. מרום הרום, נה"ט, ארצי כואו, ל' יאעים י"א,
נ. ומהים כטי לגודי החויבים, ודים, תפלים קי"ט, כ"א. טמנו פחים, כן כנטי כ"י והוא ע"פ ירטיה י"א,
כ"ב טנג, סתק, כטו. חויב ל', ה'. חותי יצע בצנורי, מירח טחי יחוד הקנ"ה לכסון נעירה ירשלים, ו'
נכטרי ט"ג כל חפה יטסי וינע נכטו (ז"ב ה', ח') ות"י ויחרי למכנב כרנח. סלך, הקנ"ה אשר נלחתך וסון
טופרדים תלויים נכל העולם, סתאגרים, מ"א עתועדים, ללא אלהים סוגדים, כנטי כ"י לטל טן סוגדים,
והוא ע"ה יטסי ט"ז, י"ט. סמר, תפלים קי"ט, ק"ב. לרנחא, להכר ולכחש. יספרו, זט ט"ה, ו'. ישוב,
ט' י'. עולים, נערים, כשו תמכח אזה טולה (יטטיה ט"ט, ט"ו); אך כנטי כ"י געולים. מדעילים.

וְשָׁמַעְתָּ אֵלִים: רַחֲמֵי עַם דְּמוּמָה. מְקוֹה יִשְׁעֶךָ שׁוֹמְמָה. יִמִּין יְיָ רוֹמְמָה.
 וַיִּשַׁח לְעִנְיֹתַי: שִׁירֹת הַיְכָל גְּנוּזִים. פָּסוּ נְבוֹאִים וְחֹזִים. שִׁבְתָּ גְּאוֹן עֲלִיזִים:
 תָּמִיד גִּשְׁמָעָה צְוָחָה. גִּפְשֵׁי לְעַפְרֵי שְׁחָה. עֲרֵכָה כָּל־שִׁמְדָה. תִּישַׁח לְעִנְיֹתַי:
 יְרִיבֵי בּוֹסְסִים בְּפָרְךָ. וְרוּחֵי גְבָקָה מִפָּרְךָ. טַפְקָתִי עַל יַרְךָ: פְּוֹנָה לְצוּר
 מִבְּטָה. בְּשִׁבְטֵי אֲנֹשׁ גְּחִבְטָה: רָאָה יְיָ וְהִבִּיטָה. תִּישַׁח לְעִנְיֹתַי שׁוֹאֲגִים בְּקוֹל
 שְׁעָה. מְחַפִּים בְּרִית וְשִׁבּוּעָה. וְהָיָה רַק זְוָעָה: אֲנָא חֵישׁ עֲלֵיצוֹתֶם. לְתַאֲזִין
 חֵין מְלִיצוֹתֶם. כְּאֹז מִנְיָ בְּצִאתֶם. תִּישַׁח לְעִנְיֹתַי: טוֹב סוֹכֵךְ בְּאֶבְרָה. וְנוֹהֵן
 מְלוֹכָה וּמַעֲבִירָה. בְּיַדְךָ כָּח וּגְבוּרָה: עֲדַרְיָה חֹשֵׁב לְמַאֲוִים. לְמַעַנְךָ חֵי
 וְקִים. מוֹשֵׁל בְּגֵאוֹת הַיָּם. תִּישַׁח לְעִנְיֹתַי: עוֹרֵת אֲבוֹתֵינוּ וכו'.

גאולה.

חלשי החזונים שלמה.

שְׂדוּדִים גְּרוּדִים לְצִיּוֹן תִּתְקַבֵּץ. מְבוֹרִים בְּלֹא הוֹן תִּשׁוּבָב לְמִרְבֵּץ. הַשֵּׁב
 עֲבוֹדַת לְבוּשֵׁי תִשְׁבֵּץ. תִּרְעַת שְׂמַעַת מִשְׁפָּחוֹת יַעֲבֵץ. לְהִדּוֹת וּלְפַד לְשִׁמְךָ
 עֲלִיּוֹן. אֵתָה תִּקּוּם תִּרְחֵם צִיּוֹן. חֵישׁ קַל מְהֵרָה אֶת־פְּרוּתֵנוּ. לְפִתָּה לְנַעַח
 תִּשְׁבַּחְנוּ. יְיָ חֲנֵנוּ לְךָ קִיְנוּ. יְיָ מְלִבְנוּ הוּא יִשְׁיַעֲנוּ: לְנִיִּי הָאָרְצוֹת תַּחֲוֹשׁ
 שְׂאֵת גַּם. יַנּוּן הַגִּבּוֹר וּמְתַנֵּי תִשְׁנֵם. עֲדַרְיָה תְּאִסּוֹף וּפְוִצֵי תִכְבֵּם. תַּחֲדָשׁ
 גְּאֻלָּה בְּטֹאגִם וְחֵגִם. תִּישַׁח וְהִשֵּׁב אֶת־שְׁבוֹתֵנוּ: לִסָּה לַנֶּחַח וכו'. מְשִׁנְאֵי יְדָבָר
 עֲזוּת בְּפִנֵּי. מְבַקֵּשׁ לְאֶבֶד הַחֲלָלִת אֲמוּנֵי. יְרִיבֵנִי עַד אֵן הַזְּחִיל לְעֵינֵי.
 עֲגִיתִיו הֵן כְּתוּב בְּסִפְרֵי חֲזוֹנֵי. כִּי לֹא יִזְנַח לְעוֹלָם אֲדָנִי. יִשְׁבֵּב יְרַחֵם יִכְבַּשׁ
 שׁוֹנְתֵינוּ: לִסָּה לַנֶּחַח וכו'. הַשֵּׁב גְּרוּשָׁה לְגַחְלָה יְרִשָׁח. וּמִקּוֹד אֲנִישָׁה בְּיַד צַר
 עֲנִישָׁה. אֲכֹלָה בְּכָל־פֶּה נְתוּצָה וּגְטוּשָׁה. וְחֲדָשׁ צְדָקָת אֲבוֹת שְׁלִישָׁה.
 שְׂמִיָּם חֲדָשִׁים וְאַרְצֵי חֲדָשָׁה. וְאֹז גְּשׁוּרֵר בְּרִנּוֹתֵנוּ: לִסָּה לַנֶּחַח וכו'.

בְּגִלְלֵי אֲבוֹת הַיִּשְׁרָעִים וְתִבְיָא גְּאֻלָּה
 לְבָנֵי בְּנֵיהֶם. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ גְּאוֹל יִשְׂרָאֵל:

מל' בום התעלה. ערכה, נחכה (שמי' כ"ד, י"ח). כוססים, דורכים עלינו. נבקה, הלכה לה, כמו ישעיה
 י"ט, ג'. מסרך, עלימה. נחכמה, טוכה. והיה רק וועה כלל כל' הכתוב ישע' כ"ח, י"ט, וכן בום בני כ"י.
 חן, אטקריע, מליצתם, אירחם. סוכך באברה, ע"פ תהלים ל"א, ד'. למאויס, לט"ס. מושל, תהלים פ"ט, י'.
 חשובב למרבץ, הסיס לטכנותם. לכושי תשבץ, הכהנים אשר מלכזיכס טענה תאזן (אבות
 כ"א, ד'). תרעה וכו', דה"ל כ', כ"ה. וד"ל וחסנ גס עבודת טענות תרעה וטענת, אפי טכנדרין יאזי
 לטבת טגות, כדליתחל בטוטה י"ח וטכנדרין ק"ד. להדוח ולומר, ל' תהלים ל"ג, כ'. לטה לנעוה, ליכב
 ס', כ'. ה' חננו, ישעיה ל"ג, כ'. ה' מלכנו, אס ל"ג, כ"ב. לנני הארצות, לעיני נניי סלדכות. ינון,
 אפי כל טגית, ע"פ סכנדרין ל"ח, ע"ב. ופוצי, נכוני ישרלל, כמו עתרי כח טוני (נמניה ג' י'). בטאגם
 חנב, ר"ל כנולות טלרים, טלנס וחנב ערי טלרים הם, טלנס הוה ליען וחנב הוה תחטנתם כמו אפרנס
 יתן טעניה ל', ד'. יריבני, יריב עמדי וילטר. עד אן וכו'. כי לא יתה, ליכס ג', ל'. ישוב, סוף טיטה.
 אנושה, כנסת ישרלל הנחלטה. ענשוה, נעכסה ומיוסרה. שמים חרשים וארץ רדשה, יקוים לנו נכולת
 טעיה (ס"ה, י"ז) כי הנני טולל שמים חרשים וכו'.

יוצר לשבת רביעית אחר פסח.

ע"ס א"ב ותמוס כו אמתי.

אשיתרה בדברי נפלאותיה. אספרה כבוד מעשה אצבעותיה. בעמידה ארגן פני יושבי ביתך. בריאת עולם לבאר כי אין באמנותך גבלת אש ומים לכם שכינתך. גוש ושלג הקפית לרוח בריותיה. וליקת גר ערכת מהוד שלמתך: אובור זאת ואנהים. מי אל גדול באלהים. הומוך תקרת גבהים. יסד הדום וגהים. קדוש:

הקקשת מעזיבת בניגים. הכדל עליונים מתחתונים. ולא אבו ברציונים. לפיכך נקראו יודונים. ומפעל הורדו בבקרת עשנים. זמנת בו ביום עלום קנה רגנים. וריבת תפתה הכנת משנה דינים. חדשים שנים עשר הכות כלסרפנים: אמנם ערשם שא מים. מיחם שמו שמים. הוקף קולו על הפים. יחיד ומיוחד פעמים. קדוש:

טבם הול לרהבים. טרוד אותם ברביבים. יען אלולי הוא עולם מחריבים. ימן תדשא הארץ אילנות ועשבים. פון למיגרו קלי צאת מערבבים. כי טב פעמים בפרשה בתובים. להודיע כי נבראת גן לבני שלשת טובים: אל אפיץ ותמים, מקולו מים הזמים. תהלתו לעד נאמרים. יה אדיר במרומים. קדוש:

מנה חמה ולבנה. מראה אדם להנה. נתינתם ברביעי ובריתם מראש נתמנה. נמשל משל לבנה בית מיד מדליק בוצינא. סיום יהי

אשיתרה על' תהלים קט"ו, ה' וז' ד'. בעטורה, נתפלה, עז"ה ועמד סינחס ויפלל (תהלים ק"ג, ל'). פני יושבי ביתך, לפני הקהל. גבלת, ל' ליסה וערוך. גוש, חמיכת עפר, כמו חיוכ ו', ה', ואשר גוש ושלג עז"ה כי לשלג יאמר הוא חרן (חיוכ ל"ז, ו') ואטור עליו כסר"ח פ' ג' הארץ טלחה טקום נדחת טלג אחת כסח הכסוד, לקח וזרק הטום ונקפחו הטום ונעשה עפר חרן. מהוד שלמתך, ע"פ כ"ר ס' ג' ועודו בוקן, מתיכן ננחת האורה, שנחטף כח הקנ"ה כאלטה והנהיק זיו הדדו עסוף העולם ועד סמו. ואנחים, וחקלה. הדום, הארץ. וגהים, האעים. מעזיבת בנינים, תקרה אל בנין העולם הם האעים, וע"פ כ"ר ס' ד' אנקרא ונתחוקו האעים מום הזני. ברציונים, לא חט טים התחתונים למרות פן העלונים ברבון טה, וכסודר לטעלה דף 625. בבקרת עשנים, תקלף גדול ר"ל אקלף עליהם הקנ"ה. עון ל' חוק ועו כארעית וסורית, שגדל עו מתנונו מגדלת דעושנא (טעלי י"ח, י'). עלום כנה רגנים, תיאר לטלאכים אננרלו מום בני (חלש כ"ר), ועז"ה חיוכ ל"ט, י"ג. וריבת חפתה, חש בניסנס. חפתה כתי לניסנס (ישיה ל' ל"ג וערוכין י"ט וכ"ר ס' ד'), וריבת כמו אריפת מל' יורטו כנעטו (חיוכ ו', י'). משנה דינים, דין כסול אל אלג ואל חש. או ארעו לניסנס אל טעה שהוא לגוף ולניסנס אל טעלה שהוא לנסב. תרשים שנים עשר, טעמטו האעים בניסנס י"ג חדש (עדות סוף ס' כ', שנת דף ל"ג, ע"ג, ור"ה דף י'). הבווח ל' ארסה על' עבות חש (ויקרא י"ג, כ"ד) לא תבוה (ישעיה ט"ג, כ'). סרבנים, סודים. וישלן מ"ח ומרז (בראית ל"ט, ח'). שאו סים, ע"פ כ"ר פ' ד' וטובא כר"י בראית ח' ח'. הקני, הקנ"ה. קולו, תהלים כ"ט, ג'. פעמים בכל יום. טכס, תקן. לרהבים, לני הים. טרוד אותם ברביבים, גור אעלו פן הים החדים להיות טהס רביבי טטה. אלולי הוא, חלס לא סיס כן סיו מי הים טחריסס חת העולם. ימו, וען. כון למינרו, טטולר לטעלה דף 729. בפרשה, כמדת יום טלחי אל טעה בראית כחוב כי סיוכ כ' פעמים. גן, גן עדן. שלשת טובים, כפ"ח שלשת ארזים, והענין אחד והטעם על ג' הטות ארסס ילתק ויעקב. הויסם, חעשים. תהלתו לעד נאמרים, ע"פ כ"ר ס' ה', הויסם סיו חוטרסם חלו לאלו כנך ונעשה קילוסין להקנ"ה סה"ר כאלו נהרות ס' כאלו נהרות קולם, וחלס לטעלה דף 729. מראה אדם לרגה, נדחתה טוחס כנדות טני חלס. בוצינא, כו כל' חרשי, להעלות כו מ"ח לחדקת כניניח (טעות כ"ג, כ'). והטל הזה לקוח מכל

מארת למארת נשתנה. סדר מעמדות לפיכך מתענות בתחנה. על
אספרת תינוקות וגמולי שנה: אין זריו בשליחותם. מי ראה כמותם.
תדירים במלאכותם. יודעי מועדי ביאתם. קדוש:

פץ השרץ אדירים. פורחים שחים טמאים וטהורים. צפים התיר
בשנים בקשקשת וסנפירים. צפרים הקשיר בשלשה זפק וקרקבן ואצבע
מותרים. קום מאלה ומאלה לעתיד שמורים. קהל בסעודתם חכמת
חברים. רמו רמוז באיוב יברו עליו חברים: ארון אל שדי. מקדים לעולם
זי. תמך חלק לידידי. ירתית צול יח שדי. קדוש:

שמע עוד לאדמה. שרוץ חיה ובהמה. שפר און בשריריו. ונתיעץ
בהמה. תאר גלם ביקיו הכוח גלגל חמה. תרדמה הטפתו תבנית
מצלע לרקמה. תיום מעזה אחת לא יכלו לקימה. תחת פן גרמו ליום
חלשה ורפה: אדם בל ילין ביקר. מנן גדש והפקר. תמור כי מעקר.
ידע ונגב ושקר לקדוש:

אפץ יום מימים. אחד אותו לתמימים. מעין עולם הבא עגיני
מסימים. מכפל בלחמו ועגשו ואזהרתו ושיריו הנעימים: תבלו בתבל
משנה בכבוד מטעמים. תענות בלבוש קשי ומנוח לעגומים. יהי לנו
מדרשה לעולמי עולמים: אספר קצת פעלותיו. ארבע רשיותיו. שקים

חג פ' ג'. מארת למארת נשתנה, כתיב מארה חסד חסד פ"ב כשני בקוד נקרא 109, נעבר אנשעים
סלוחות לשלח וע"כ היו מתענין חכמי מעמד יום הרביעי כדליתח בתענית כ"ו, כ'. ובסיוח רא"י מלחית
ל', י"ב. פק, כזה הקנה אשר המים האדירים ישרו שופות והגים, צפים, קצים, בשנים, כאנים פטני
טהרה בשלשה, נ' סמני טהרה וכדליתח בחולין כ"ט, באיוב ט', ל'. מקדים לעולם די, אלמד די
לשלוש, כדליתח בחגיגה י"ב חני אל שדי חני הוא שאלמתי לעולם די, ירתיה צול, הוא ליתן וע"כ
חג פ"א, כ"ג. חזי שדי, תהלים נ', י"א. והוא טף אמור ג"כ לנדיקים לע"ל (ויקרא רבה פ' כ"ג,
והטקחה פ' ט"ז ומירוט הנחיי לשמות ט"ז, ד'). און בשריריו, הוא הנהמות ט"ה חזי ט', ט"ז. גלם, גוף
ל' חס"ר. בישוי הכרות גלגל חמה, כדליתח ככ"ט דף פ"ד וכ"ז דף נ"ח ויקרא רבה פ' כ', תפוח עקט
ל' חס"ר היה טכהה גלגל חמה וכו'. לרקסר, לננות חמה טלעו אל חס"ר, טל' קסמדי (תהלים
ק"ט, ט"ז). חיים, החלומים ר"ל חסד וחובה. בל ילין ביקר, ט"ה תהלים ט"ט, י"ג. ונדח על חס"ר
אלו כן כנודו עמו אל חן כבעה י"א ונטרד טנן עון כבעה י"ב כדליתח ככ"ר ג' י"א וכו"ל וסנהדרין דף
ל"ח, ג' ועדכ תהלים טומול כ"ג וחכות דר"ג פ' א'. והפקר, נעשה להפקר. מעקר ידע נגב ושקר.
קן ככ"י, ועדכו, כי ידע עקר הטטה וככל ותח ננכ טען הדעת-ואקר להקב"ה טלמח חלשה חסד נתח
עשוי חיל בחנה לי. גם לסרש מעקר ידע ונגב, ננכ דעת העקר ר"ל דעת הקב"ה, וע"פ סנהדרין ל"ח,
ג' חס"ד כוסר כטיקר היה. יום סימים, יום השבת ויחד אותו לישראל החטיטים, וע"פ כ"ר פ' י"א,
לשנת אה למי הקב"ה רכ"ע לבולן ים קן זע ולי חין קן זע, חסד לו הקב"ה כנסת ישראל הוא קן
זע, וזון אמדו ישראל לפני הר סיני חסד להם הקב"ה וכו' חסד אטרתי לשנת כנסת ישראל חסד קן
זע, סיני חסד וכו' חסד יום השבת לקדשו. מעין עולם הבא, השבת הוא טעין טה"כ (נרות נ"ג, ע"כ).
מסימים, מסינים, מכפל בלחמו וכו', ע"פ מדרש תהלים טומול כ"ג, חסד ר' יתחק בל עסקא דאפח
כ"ל, חסד כסול אני העמר לחוד, קרננה כסול וכיום השבת אני ככבים, עוכה כסול טחלליה חסד
יפת, אמה כסול וקולחת לשנת עונג לקדוש ה' כבוד, חזקחותי ככולות וכו' וכו', עומדו כסול
חומר עד ליום השבת, חבלו, ערכו. בחבר טשפר, טל' מבין חסול ל' כמים כל' חלמוד, וע"פ אה
ק"ט חסד לכ קיסר לר' יוסע קן חגיגות טעט טס חכיל אל אה ריח חדף, חסד לו, חכיל חסד י

שֶׁהֵן אַרְבַּע יְצִיאוֹתָיו. שְׁלֹשִׁים וְשֵׁשׁ אֲזוּהָרוֹתָיו. אַרְבָּעִים חֹסֵר אֶתְּ אֶתְּ אֲבוֹת
מִלְּאֲבוֹתָיו. לְהוֹדִיעַ לְכָל בְּרִיּוֹתָיו. שֶׁהוּא שְׁקוֹל בְּכָל מַהוֹתָיו. קְדוֹשׁ:
הַכֵּל יוֹדוּ וּמ'.

אופן. חלצי החזוים יעקב.

יְהוָה יְהוָה, שְׁנֵאֲנִי שְׁלֵהֶבֶת. עִם פְּתוּכִים, וְתוֹכִים, מִהַסֵּק צְרָבֶת.
קְרִינָהּ, וְזוֹ פְּגִיחָהּ, כְּזוֹ וִיקַת שְׁלֵהֶבֶת. יְקַדִּישוּן, וְיִשְׁלְשוּן, עִם אֹפְנֵי
מִרְבֶּבֶת. מִי בְּי אֱלֹהֵינוּ הַפְּגִיחֵי לְשֶׁבֶת: עֲמוּפִים, וְצִנּוּפִים, לְאַחַד שֵׁשׁ
כְּנָפִים. בָּם מְכַסִּים, וּבָם טְשִׁים, בְּפִסֵּעַ חוּג שְׁמַיִם. וְגוֹפּוֹתָם, וְגוֹפּוֹתָם, הֵם
מִלְּאוֹת עֵינַיִם. שָׁבַח אֲזוּרִים, לְצוּר צוּרִים, תֵּת תְּהַלֵּה מִחֲשָׁבֶת. מִי בְּי
אֱלֹהֵינוּ הַפְּגִיחֵי לְשֶׁבֶת: קְבִיעֶתָם, בְּמִשְׁמֶרֶתָם, תְּמִיד לִלְלָה וְיוֹמָם. לְכָל
יְלִיזוֹן, לְכָל יְזִיזוֹן, עֲדֵי עַד מִמְּקוֹמָם. בִּי צוּרָם, שֵׁם סִדְרָם, עַל מַעַמְדָם
קִימָם. מִיכָאֵל, וְגַבְרִיאֵל, סָבִיב בְּסֵאוֹ שֵׁם שְׁמָם. וְצַר חַיּוֹת, שֵׁם הַיּוֹת,
שְׂכִינָתוֹ מִסִּבָּת. מִי בְּי אֱלֹהֵינוּ הַפְּגִיחֵי לְשֶׁבֶת: בְּרַעֲיִשָׁה, וּבְגַעֲיִשָׁה,
כְּבוֹד זְכָרוֹ יִפְאָרוּ. וְעַבְדָּיו, בְּנֵי יְדִידָיו לְמִטָּה הֵם יִסְפְּרוּ. בְּקוֹל קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ
קְדוֹשׁ יְי צְבָאוֹת יִזְכָּרוּ. וְגַם יְהַגִּנוּ, בְּקוֹל הַגִּוֵּן, וּבְדַעַת מִי שְׁבֶת. מִי בְּי
אֱלֹהֵינוּ הַפְּגִיחֵי לְשֶׁבֶת: וַחֲחִיזוֹת יִשׁוּרוּ וּמ'.

אהבה.

סְגַלְתִּי אֵיפֹה נִשְׂאָתִי. וְעֵרִיָּה כְּסִיתִי. חֲדָרֵי הַבִּיאוֹתִי. לְבָנוֹן הַיִּשְׁבָּתִי.
וְאִשְׁבֵּל עֲשִׂיתִי. וְיִשְׁכְּבוּ הַמְּסִיתִי. וְעֵתוֹדֵתֵיהֶם שׁוֹשְׁתִּי. סְגַלְתִּי: הוֹדִי,
עֲזָבְתִּי גְּמִישָׁה. בְּאִשָּׁה מְעַרְשָׁה. חֲלֹשָׁה וְאַנּוּשָׁה. בְּיַד נֹגֵשׁ עֲנֻשָׁה. זְמַן
יִשְׁעֵי הַיִּשָּׁה. וְאַפְרָא דְרֹשָׁה. וְתֵרָא אִיבְתִּי וְתִבְסָה בַיִּשָּׁה. הוֹדִי: סְגַלְתִּי.

לנו כבת שמו אלנו טעילין לתוכו ורחונו מודק. ארבע רשויותיו, רשות היחיד ורשות סגנים וברעלות
ותקום פסח הטורטרים כעם שנת. שמים שהן ארבע יצאותיו, חלץ טע' שנת. שלשים ושש אחרותיו,
כ"י טרם ארבעים ושש, ול"ע. אבות מלאכותיו, ל"ט חטות מלאכות אסורות כבת ומנוחת כעם' שנת פ'
ו' שקול ככל מרחויו, הכנת הוא שקול לכל טעם טעלית.

ידודו, ימנחו ויטהו, ול' תהלים ס"ח, י"ג שנאני שלהבת, טלחני חס. פתחים, ל' ענה
כללות כסין מ"י פתיכן כעסח (שמות כ"ט כ"ג). וחוכים, טל' תוך. מהסך צרבת, שניהם ל' יקד
לש טל' חלץ כעקם (תהלים ע"ח, כ"ג) כחל נרנת (טעלי ע"ז, כ"ז). והספדו האנלנים עם אד
הטלחים אחר סולם כחל טערה, קרנודם, טל' כי קרן עור פניו (שמות ל"ד, כ"ט). ויקת, מיטק,
כחו טלחני ויקת (טעמי כ' י"ח). סי כה', תהלים קי"ג, ה'. בפסע, כפטיעה חתת. חוב שסיט,
סינוט הכמים, מלאח עינים, יחוקלל ח', י"ח. מחטבת, טעלרה. יליון, יסרה, טל' חל יליו
טענין (טעלי ג', כ"ח). חיות, חיות הקדש שכינתו מסבת, להיות סוגנים כסל סכסד. ברעישו
ובגעישו, טל' ותגם ותרגם חלקן (תהלים י"ח, ח'). ועברת, יחלל. בני ידידיו, בני הלנות כלהנים
לסקג"ה רבנו, כסין וסר.

עריה כסיה, עש"ס יחוקלל ס"ג, ח'. חדרי הביאותי, אד ח', ד'. לבנון, טע"ב. ואשכל
עשית, עש"ס ובטחין אדק (דעמי כ' כ"ח). וישכבו, אל ח'י והס ככנענים המסיתו חת לבנם (יחזק
ס, ח'). ועודוואדם שוכחי, ל' יטעמי י' י"ג. ואקרא דרדשה, עש"ס חס ס"ג, י"ב. ותרוא, טעב ו', י'.

האיתוך בבבליך . בצער עליך . פשוטה מעיליך . פרועה קדליך . ופעמוני
 דב עלי תלתליך . מעי כמו לך ואבא אליך . ואפרש בנפי עליך . סגלתי :
 חדי באתי במעודה . ברשת צר לכודה . ביד בקל פרועה . ביד פרום
 גודה . ביד יון שדודה . ביד צר גלמודה . שומגי כחותם בקרם מוסרה .
 ותגלתי בגות יהודה . חדי : סגלתי רתם ארדורו וגם וכו' אוקרה .
 חסתי על גערה . וראיתי מגרה . עוד אפאר תארה . אצהיד טאור ונהר .
 ונא לך צורה . ויחבוש את שברך . התפתחי ציון מוסרי צוארך . קומי
 אורי ברבא אורה . סגלתי : חדי , אכלוני שני רבים ואריוני . ושמו בית
 קדשי למעון פריץ חיות . מואב ועמלק קדר ונביות . תקרא שנת גאלה
 לשוית השביות . וקרבו לעבודתך כמער איש וליות . חדי : סגלתי .
 נחיתך בשביה . בבבל צר בלויה . נפוצה וזרחה . בארץ מאפליה . ונותי
 שביה . תשוב לעלפיה . כי יעקב בחר לו יה . סגלתי : וקרבנו לשם הגדול וכו' .

זולת ט"ס א"ב וזח"כ חמוס אפרים ברבי יצחק חוק . וכמתו קמת תחומים נעטר הכלום .

אלוהי בק אהבק . כטובע לגמל יאבק . אמר טוב לדבק : בשמך
 סמיד חתלתי . אף כי עליך נקטלתי . נפתולי אלהים נפתלתי . אל תרחק
 מפני : גרתי עם ממשך ותבל . נמשכתי ביד שזבל . בשורה לטבח יזבל :
 דבקתי מאד בעדותיך . הסתופף בקנה מדותיך . קציעות פל בגדותיך .
 אל תרחק מפני : הרחקתי גרוד מפה . ולבי קרוב לשמך . וראה כי עמך :
 זאן ידך גמוגה . ואחור לא נסונה . רעה את צאן הברגה . אל תרחק מפני :
 וכו' דת רב . עליך נפשי תקרב . ונפל מפני רב : חסדיך ומחדיך
 מקרב : בקר וצהרים וערב . עם שרידי חרב . אל תרחק מפני : סחי תפל

קדליך , מוסר טענה טחוס נגדים . תרוס טוף קדל . ופעמוני דב וכו' , תבת פרועה נמשכת גם
 טל , ל"ל וגם פרועה טעמוני וכו' . תלתליך , טל קוטותיו תלתלים (זיר ה' י"א) . ואפרש , יחוקל ט"ג ,
 ח' נסעודה , נרש כמו תהלים ס"ג , י"א . ברורה , ל' נדה . גלמודה , אטוטה ועוטה כמו ישיה ט"ט ,
 ל"א . שימני כחותם , זיר ח' , ו' . ותגלתי , תהלים ל"ג , ח' . מערה , טל' טגורי חנו , ר"ל ככל הטרטות
 שיות גר עם שדוחין . דחפחורי , ישיה נ"ב , ל' . קומי , עם ס' , ח' . פריץ חיות , חיות טורטות . קדר
 תבות , חוטות טכני יאטאל (נרשית ב"ה , י"ג) . כמער איש וליות , ל' ט"א ו' , ל"ו , ונאטר עם על
 כחוסם , וכו' ל' דנוק וחבור , ור"ל תקדננו ותדנקנו לעבודתך כמו הכחוסים שחיו מדוכקים יחד . כלויה ,
 ל' חסר כלת . בארץ מאפליה , טל' ירטיה ל' , ל"א . ונחוי , טל' ונות בית תחלק אלל (תהלים ס"ח , י"ג)
 ל"ל כמת יחול . כי יעקב , תהלים קל"ה , ד' .

אחבק , חדק . לנבל , כשל הוא שפת הים טחוס חסימת הסכיות . יאבק , טל' וחסק חים (נרשית
 ל"ג ב"ה) . כלוטר כחוסם אטל לטיס וטחטסוק בידו סכיוו כדי להחוקר לוכסה . אמר טוב לדבק , ל'
 חסיט ט"ח , ו' . דחלוצי , נחטטמני . ס"ח הוחלתי . נפחולי , נרשית ל' , ח' . אל תרחק מפני , תהלים
 ב"ג י"ב ספך וחובל , שמת אל חוטות טכני יפת (נרשית י' , ב' . יחוקל ל"ט , ח' . תהלים ק"ב , ה') .
 שובל , ק שטר (נרשית ל"ו , ב') . כשה , ישיה ב"ג , ו' . החטופת , להסתר . ונס"ח החטוכך , וכו' ל'
 חוסם כחוס' סכך . קציעות , תהלים ט"ה , ט' . וראה , שמת ל"ג , י"ג . רעה , זכריה י"א , ל' . ונפל , טל'
 שמת י"ט , כ"א . עם שרידי , ירטיה ל"א , ב' . סחי תפל , ל' יחוקל י"ג , י"א . וליכס ל' , י"ד . ור"ל

ומדוחים. אלי גיל השמחים. ובמשכנות מכמחים: יראיך נסקלים
 ונתנקים. ואלו הן הלוקים. ביי הדבקים. אלתרחק סגני: בורע לבל ויסגוד.
 יעצני בק לבגוד. לערב עמו באגוד: לא אצתי לרעות אחריו. נמתי יבשו
 כל חבריו. רע ירוע פי ערב. אלתרחק סגני: מחמת עפר זחל. לירחי
 שוא אני זחל. מהכוח פי אוחל: נפשי בק דבקה. ביוגק נכנס לרבקה.
 השביע נפש שקקה. אלתרחק סגני: שונאיך בלבורת ודחיים. לשונם
 מדברת גבוהים. שוא עבד אלהים: עמך בעצתם לא ישב. וכתוכם לא
 יתחשב. השמרים הבלי שוא. אלתרחק סגני: פליאה בעיני נשגבה.
 למדהקה הילש קצבה. הנה קמה וגם נצבה: צועקת הבא מדוד. אומרת
 לי מה לך גרוד. מה הודך מדוד. אלתרחק סגני: קומה לצאת בפעם
 בפעם. תרעם בשקט רעם. העם אשר ועם: חדר אתי בלב יחם.
 המיד פי מתגז ומתלחם. אכלי עמו אכלו לחם. אלתרחק סגני: שופך
 דמו לא בסה. נתן יעקב למשפחה. ואכליו עונו ישא: תועי רוח בלו
 תענהך בגלו ושבלו. והצתרה מפנה יאכלו. אלתרחק סגני: אלי גואלי
 דמו הורש. לא תעזוב נפשי למשרש. בלה גרש יגרש: פנה גא מופענה.
 אלפליטת צאן ידה. הוסה יי עלעמך. אלתרחק סגני: ראה את הרפתנו.
 הוציאה ממוסגר נפשונו. לפנה לגצח השבתנו: יען משכתני בעבודות.
 נשפסתי בקלמיני מרהות. תקצור קצרה ידה מפרות. אלתרחק סגני:
 מוני בעניי שקמת. ואני אלקה בוסה. מושכות בסיל תפתח: פרבים
 החקה שוב. לגשבה כמת מלב חשוב. אלאחות אכתיו ישוב. אלתרחק
 סגני: ידעתי פי לא לצמיהת. נמבר עמך לחלימות. ואיה ספר בריתות:
 צא וחשוב עם קונם. מה מפרם מה קנינם. בירלקח עמו חנם. אלתרחק

סדוקס בוא וסדר. ובמשכנות, יעני ל'כ, י'ח. ואלו הן הלוקים, ל' טעות רחם ס' ג' בה' ודבקים, ל'
 דמים ד' ד'. לבל, אם אליל אל העללים. לערוב עמו באגוד, להמתכר עמו ללגודת אחת. ותס' לטל טן
 לפת, וסוף סל' יעני ס'ד, י'פ. רע ירוע, טלבי י'ח, ס'ו. וטעמו מה נרעה יאמר הלויי אחר טרם את
 לטו למחות אחי. מחמת, טפני חרן הלויי סנטאל לנחש אוחל עשר. לירחי שוא, טל' חסנ ז', ג'. מה
 כח, אם ו', י'ח. כיתק, בעל הונק סוכנם אחי חטה. נכנס לרבקה, טל' נטרס פרה סוכניסה לרעק
 על טנת אחינק (ניסן כ'ג). רעק סוף טוקום טעיסת סכסות וכל' הכחוש טרסן וכן בעלי טרסן
 חרטנו בעלי רעק (ירמיה ט"ו, כ"ח). השכיע, תהלים ק"ז, ס'. חרדים, ל' גלותו כטו מטרס וסוסי
 הלג (סוסה ט"ו, ל'). שוא, טלבי ג', י'ד. השמרים, תהלים ל"ח, ו'. פליאות, ל' תהלים קל"ט, ו'.
 לחרבות, כתי לבעל טעיס י'ד, ד'. ונדה, כסנת דף ק"כ חוסה וז' אחרטה תמיד טרוד וסגל. הנה
 קשר, ל' מלחמת ל"ו, ו'. מה הודך, אד ה', ט'. קטרת, אחי כקנ'ה קיטה. הירועם, טל' תהלים כ',
 ס'. חנם, ל' טלבי ח', ד'. בלב יחם, נחמיסות לכנס ונחחונם, אכלי עסי, תהלים י"ד, ד'. השכלי,
 יקח י'ט, ח'. בלו, כלו אח רשותן. ודגוריה, ויקח ו', ט'. בלה, שנות י'ח, ס'. חוסה ה', יחל
 ג', י'ג. רועה, איכה ס', ח'. הוציאת, ל' תהלים קט"ב, ח'. לסה, איכה ס', כ'. הקצור, ל' סניה
 ל', ג'. מושכות, איז ל'ח, ל'ח. לחלימות, טעמו כטו לעסיותה כי כן פתנס לנפישות לחלוטין (יקח
 ל'ט, כ"ג). איה ספר בריתות, ענ'ה סניה כ' ח' עם קונם, טס הלויי אחר טעך נמכר לו. כי לקח

סַטְנֵי: הוֹסֶה אִימָתֶךָ מִלְהַסְעִיר. בְּרַבַּת אָב תַּעִיר. וְרַב יַעֲבֹד צְעִיר: קָרַן
 עִמָּךְ תָּרִים. תִּקְפֹּץ קַץ וְתַעֲרִים. מְדַלֵּג עַל הַדָּרִים. אֶל־תִּרְחַק סַטְנֵי:
 הַשְּׁבִתִי עֵדֶן עֲדָנִים. עֵינֵי כְלוֹת לְזַמְנִים. לְפִי רַב הַשָּׁנִים: זְכוּתִי לְקַץ זֶה
 אִין תִּקֵּר. אֵךְ לַעֲת עֲרַב יִהְיֶה בְקָר. נֶצַח יִשְׂרָאֵל לֹא יִשְׁקֵר. אֶל־תִּרְחַק סַטְנֵי:
 קִוִּיתִי לוֹ אֵצֶא בַיּוֹבֵל. וַיִּסֵּר שְׁכַמִּי מִסִּבְל. וְהִיָּתָה צִיצַת נֶבֶל: קָרַן גְּנֵה
 בְּאֹר עֲדָרִים. לְגִדְחֵי יְהוּדָה וְאֶפְרַיִם. וּכְיוֹם עֲלוֹתָהּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם.
 אֶל־תִּרְחַק מִמֶּנִּי: עוֹרַת וְגו' עַד שְׁמוֹ קְרוֹשׁ יִשְׂרָאֵל.

גאולה. (* חנל כשחוקקים בהר ובחוקתי חז חומרים יקוש בעניו השומד לטטה נטוה.
 על טקל ח' ח' תמועות, ונחשי המרוים חתום שלמה.

שְׁכוּלָה אֲכוּלָה, לָמָּה תִּכְבִּי. הַיְאֲשִׁי לִבְךָ, מֵאֲשֶׁר תִּחְבִּי. קֶצֶי נִמְשָׁךְ.
 וְאֵךְ הַשְּׁבִי: הוֹחִילִי עֲנִיָּה. עוֹד מְעַט כִּי אֲשַׁלַּח מִלְאָךְ, לְפָנֹת דְרָכֵי. וְעַל
 דֶּר צִיּוֹן, אֲסוּךְ מִלְכִי: יי מִלְכִי, יי מִלְכִי. אִמְרוּ לְצִיּוֹן, יי יִמְלֹךְ. הַגִּיד מִלְכֶּךָ
 יִבֹּא לָךְ: לֹאֵל אֵלֵי, כַּפֶּה אֵיחָל. וְעַד אֵן תִּמְשֹׁךְ, גִּלַּת הַחַל. וּבְנֵי רַחֵל,
 גְּזוּזִים בְּרַחֵל. וְאֲנִי בְּכָל־זֹאת תִּמְוֵד אֵיחָל: הוֹחִילִי עֲנִיָּה לְפוֹקֵד וּמִחָל. כִּי

סטיה נ"ב, ה'. אימתך מלהסעיר, על' סערה, שלח תבוא עוד רוח סערה אל ספרות על ישראל
 טק. אב, יחוק, ורב, נחשית ב"ה, כ"ג. הקפוז קץ, מדלג על הקן, אחיה את הנחלה חף
 חס עדין עתה לא הגיעה, וחערים, ל' מחנולה, מדלג, זר נ', ח'. ערו ערנים, טועדי קן
 הנחלה חסר נגלו לדניאל (ז', כ"ה, י"ג, ז'). לפי רב השנים, ויקרא ב"ה, ט"ז. וסוחי, טכתי.
 לעת ערב, ע"ה זכריה י"ד, ז'. נצח, טוחל ח' ט"ז, כ"ט. והיתה ציצת, יטיה כ"ח, ד'. קרן, ענין
 נגה חומר. וכיום עלותה, הושע נ' י"ז.

שכולה, כן חומר הקנ"ה לכנסת ישראל, חתה שכולה וחכולה בין האוטות לטה תנכי וכי נחיל
 לכן טלחות עוד, ועל זאת עונה כנסת ישראל כי תכנה על חסר קן הנחולה לטען סרה וחרכה
 טלח חסרת גלומה, והקנ"ה שז ועונה וחומר הוחילי עניה וכו', ועל הדק הזאת הולך כל הפיוט. אשלה
 מלאך, ע"ה טלחכי ג', ח'. אסוך מלכי, ל' תהלים כ', ו'. הגה מלכך, זכריה ט', ט'. גלות החל,

גאולה.

(* חס בהר ובחוקתי חלוקים חומרים זאת לנאולה.

חתום נחשי המרוים יחוק.

יִקְוֶה בְּעֲנִיָּה, וְלִכְוֹד בְּפִחַ חֲבָלוֹ. וְצָבִי עֲרִיף, הַיְיָד וְעֲגִילוֹ. וּפְאֹר חֲלִילִי,
 תִּפְשֵׁט וּמְעִילוֹ. וְנִתְפַּשׂ עַל כְּרִיף, וְנִשְׁבָּה עַל מְעִלוֹ. מִתִּי מִשְׁבִּי, תַּעֲלֶךְ
 עֲלַי. אֲחֲרֵי גִמְכָר גְּאֻלָּה תִּדְוֶה־לוֹ: צִוְּאֵר עֲבָדִים בְּפִרְךָ אִין פְּתוֹת. לְקֹנָם
 כִּי לֹא גִמְכָרוּ לְצַמִּיתוֹת. כִּי בְשִׁבְעִית יֵצְאוּ מִשְׁחִיתוֹת. אוּ בְשִׁנַּת יוֹבֵל
 תִּפְשֵׁי לְחַלִּישוֹת. תַּעֲרַת עִם קֹדֶשׁ לַעַר בְּחוּךְ עֲבָדוֹת. וּמְעוֹךְ וְכִרּוֹת וְנִתְחַק
 וְתִתּוֹר. אֶפְסוּ שְׁבִתִּיו וּבִטְרִל יוֹבֵלוֹ. אֲחֲרֵי נִסְטֵי גְאֻלָּה תִּתְעַד־לוֹ: חֹק שְׁמִתָּה

לא לעולם בך אני בוחל. עוד מעט והיית לי ואני לך. יי סלה. יי סלה. יי סלה.
 אמרו לציון. יי יסלה. הנה סלגה יבוא לה: מתי יקרב, ויגיע התור. סתום וחתום,
 מתי תפתור. ארמון זרים, מתי תסתור: הוחילי שגיה למחסרה ומסתור.
 כי עוד יש לך, מרפא ומעתור. ויפרח בפתר כיום אי בפתור. ויעיץ
 במצוקה ציץ אשר נשלה. יי סלה. יי סלה. אמרו לציון, יי יסלה. הנה סלגה יבוא לה:
 המוני לפנים, באתת נטבע. מנף ובקרל, בקרוב נתבע. היזרת אני עוד
 כבעיט נצבע. נקבצו עלי, בשלוח אצבע. ואכל בשורי, ועוד לא נשבע:
 הוחילי שגיה לצור אשר הוא נשבע. כי בא יבא דוד אשר הלך.
 יי מלך, יי מלך. אמרו לציון, יי ימלך. הנה מלכך יבוא לך:

בגלל אבות הושיע בנים, ותביא גאולה
 לבני בניהם. ברוך אתה יי, גאל ישראל:

שוכדיה כ'. בוחל, לא חתום כ'. סמל ל' טחום כמו נפסם בחלה כי (זכריה י"א, ח'). התור, הטון
 הטובל, כמו ונהיט תור חסתר (חסתר נ', ט"ו). ארמון זרים, ישעיה כ"ה, כ'. מרפא ומעתור, ע"ס
 ונעתר להם ורפאם (ס"ט, כ"ב). כפתור, סלת. כיום או כפתור, ע"ס א' אודד ה' את מלשמים אחרת
 אי כפתור (ירמיה ט"ו, ד'). והכוונה יפוח לישראל ישועה כמו ציוס שהיה שודד הקנ"ה את יושבי
 כפתור. ציץ, כתר. המוני, הטון ישראל. באחת נטבע, כי לזכות אחת נגלות טלריס וכן נגלות
 מל. מנף, טלריס. נטבע, מתנקזו טהורה נגלותם לשוב לארצם. כבעיט נצבע, כמו נתון
 שופות דורסים וע"ס ירמיה י"ב, ט'. בשלוח אצבע, העופות אולמים אלכננותם דורסים, וכמו לחיכי
 ישראל הרעים. אשר הוא נשבע, ישעיה כ"ד, ט'. ס"ב, ח'. דוד אשר הלך, ע"ס א' שיר ה', ו'. ו', א'.

למסבן בעגיו ומרודו. ותגנתו במקרו שרה אחות ילדו. גאולה תהיהדלו
 אם כשאה ידו. או ביכל ישוב לידו ועבדו. ואם לעקר נמכר באפס כל
 מאדו. או קרובו פודו דודו או בךדודו. וזה בפנה שנים לא רמה ידו.
 גמולשה ביד בוגדו. נחלתו ותכלו. אחרי נטבו גאולה תהיהדלו: קרובי אם אפסו
 הן אתה נותרת. גאולי אם פפו הן אתה נשארת. וכו' יחמול אם לא
 תמלת. אם לדון שרת וען שמרת. אי ברית פרט וחסד נשבעת. הלא
 מלך אתה. צור ישראל וגאולו. אחרי נמכר גאולה תהיהדלו:

בגלל אבות הושיע בנים, ותביא גאולה
 לבני בניהם. ברוך אתה יי, גאל ישראל:

ע"ס א"ב, וחתום טו אליה.

אגודה באהלה עולמים. אחסה בסתר בנפיקה לילות וימים: בחכמה
 יסדת הדומים ובתבונה פוננת מרומים. בנית רקמת אמצת שרשת יפית
 חמבת חשבת בקיומים. גמרת הכל בישש אותיות המסומים. גנותם
 ששתם במבעת אהיה תתומים. רדש אותם הדורש עלבן הם סתומים:
 אלו שש מדות. למעשה ידי אמן נמדדות.
 זען כי גועדות. התחיל בספר תעודות. קדוש:

הצבת גבולות אדמה. השרות שבינתך בהמה. ושמדהעיר מיום יי
 שמה. ואחר בן נתעלה וישב בחכמה. ורה אורה לישרים גנוז לתעלומה.
 זמן כפת רקיע הכדיל שלישי הפימה. חפצם להשתמש אלו לאלו במחומה:
 אהזן אין בלתי. לא יעברון אדירים גזרותיה.
 ינוסון כמערתה. במקרה בפנים עליותיה. קדוש:

טבע ערוך מקדמונים. טירתו מהלך אלפים ומאה שנים. יחסו שבע
 שמות ובתוכו חמשה בתי דינים. יחד בלם גגלו לבדאמוץ בחווינים. בון
 השעים ושנים אלף לארבעה מכונים. בנס למקום אחד בלמים
 נפתחונים. ליבשה קרא ארץ ולמים מקנה וידונים:

אתה מושל בהם. לדבאות בתלל רהביתם.
 יהמו יחמרו מימיהם. השבתה שאון גליהם. קדוש:

כניא הדשיא זרעונים. מטע נטעי געמנים. נטע פלעץ מאכל וכל
 מיני עדנים. גבראו לקומתם ומאליהם פרי טעונים. סדורים לקיץ שלהן
 לתגורת רבנים. שש בעל המלאכה בצאת הכל בענינים. עשות חפצו
 ויצונו בלם נכונים:

אגודה, ל' תהלים ס"ח, ה'. הדומים, החרן. טרוסום, הכמים. ולטר טכונה על החרן ופתונה
 על הכמים ע"כ עש"י ג' י"ט. בנית רקמת וכו', לחצי ו' מנת הללו הן סלת בראשית. בשש אותיות
 הכסמים, ר"ל כגז אותיות הרמזות כמנת בראשית כהן גדול ונמר הקב"ה את כל גדולי סמים וחרן.
 נגתם ששתם, סוד גז אותיות הללו נמו ופתום טכני הודם. כמבעת אה" חתומים, הכס חיה' בניסטר'
 ב"ה וכן גז אותיות הלכות אל ח"כ בגמטרי' ב"ה, ועוד גמטרי' אל מלחיות כמספר קטן הוא י"ג וכן
 גמטרי' אל חיה' כמספר קטן עם הכולל הוא י"ג. אלו שש מרות, עניני הכריחה שאכיר גדול, בנית
 רקמת חמלת וכו'. גועדות, טובנות לכני הנות. בספר תעודות, ספר התורה, וע"כ ישיה ח', ס"ו.
 וזם העיר, ל' סוף יחזקאל. גנוז לתעלומה, סודו של אה ימי מלחיות נמו לכדיקים לפ"ל. כפת רקיע,
 חם הכמים הימאטונוטונוטובע, כשו כסין על גני כסין כשה כנגד החוטם (פרס ס' ג') ג' מלכו ככפה
 (עלכ"ה). אלו לאלו במדומות, גלח רבו סמים להחלתה, וכמטולד למעלה דף 825. ינוסון, תהלים ק"ד.
 טבע, שקט. ערוך טקדמונים, כני לניסנס ע"כ ישיה ל' ג'. אלפיים ומאה שנה, כמדרש סוכן, נסון השולם
 גז ניסנס ושערו ג' חלמים וטלה אנים וזם נדונים האעים כו' מדר' ניסנס וכו'. יחמו, קדל לו' א' סמות וכן
 חלל, חזון, סלר שחת, טיט האון, דוטה (לו-עדי מוח לו טר חלון), כלמות, חרן מחתיה. כדליתא כמדרש סוכן
 כמחזין דף י"ט. ה' בתי רעים, ה' מיני חם ים בניהנס, כדלית' כנס' ניסנס. לכו אסוך, ישיה הכניל. ע"כ אף
 מלחמים. לארבעה, לר' החות אל כפת הסוד. וידונים, הטיס נקדלו וידונים על אלו ולא רלו ליד לטיטה.
 דב, ע"כ תהלים ט"ו, ד'. השבתה, ע"כ גס ס"ה, ו'. מניא, מן הודטה. לקיץ שלהן, מל' סודו נכמים

אל מלא רחמים. לפי מעשיו העצומים. יתהלל

בצדקו בתמים. המתקן מוזן לכל יקומים. קדוש:

פקד בשמי זבולים. פאר שני מאורות הגדולים. צו למשול ביום
בחלון כל זבולים. צוה אור בעריפים בגדודי חילים. קשט ממשלתו
מהות שקולים. קשקשת ומעופפים שרצו גזלים. רשש תנין ליום נחמה
לסעודת משכילים:

איך מי ימשל בו. לשום אליו ארבו.

יצוק בפלח לבו. העשו יגש הרבו. קדוש:

שכלל עוד במאמרות. שקצים ורמשים וחיות ובהמות טמאות
ומהורות. שלשה מיני בהמה לקרבן נבחרות. תכלית כלם ברא מושל
כל יצירות. תבן כל צבאיו על עבודתם סדורות. תלל מלאך בראש כלם
וגבריא אל בראש שורות. וכל שבהות בגרונם ובפייהם טעמי שירות:

איך ערבו ואין וולתו. לא ימצא ציר במותו.

יגיד עליו אפנותו. הכל עשה יפה בעתו. קדוש:

אפד אפריון אהלו. אבני יקרה מסכתו ועצי פרי זוליו. לבנון
ואלונים לחרות מאליו. לבד מעץ הדעת שלא הגריל בגורלו. יעדתו
השיאתו באהל בלי יצען ונתקו חבליו. יום מנוחה באה לצדה גולד וחשך
מרשת מעגליו. לבן שר לגח בו שבט רגליו:

יארק איום ונרא. לעמו חקק עגש ואזהרה.

ידד לקדשו בוקרה השמירה. היות תציו

לענג ותציו לשמירה. קדוש: הכל יודק וכו'.

לקח סגולה (קלים ס' ד') וסוף ענין קטח סעודה, נחמשים, צו, כזה לשמע. כל גבולים, להחיר כל
גבולות הארץ, או שפירשו כל גבולות החלונות וע"פ פירוש ר"א ס' ו' אהתנה יולדת ונכנסת נג' טולת
וס' חלונות, אור בעריפים, ע"ה ישעיה ס', ל'. זכני סוף ללכנה. בגדודי חילים, הם הכוכבים. סדורה
שקלים, אלא יסו אש וירח שקלים שניהם כאחד, וע"פ המדרש שנתמעטס הלכנה. קשקשת, דגים.
רשש, טל' כי תאמר לחום רששו (מלכו ח' ד') ר"ל החלים את חנין, וכמונה על לויתן אסרם הקנ"ה
את הוכר ואת הנקטס וסלחה לבדיקים לע"ל (כ"ב דף ע"ד, ב'). בו, גלויתן. יצוק כפלת, ע"ה חיה
מ"ח, ס"ו. העשו, אס' מ', י"ט. שלשה טעי בהסרה, אור וכנס ועו, חבלית כלם, נסוף כולם. מושל כל
שירות, הוה חלום. תלל, העמיד למעלה מהם, טל' גנה ותולל (יתחקל י"ג, כ"ג). וגבריא אל, נכ"ר ס'
ח' טיסאל ונגריל סס היו שגמיתין אל חזיה' ציר, יוכר, ונכנסות דף י' טול ורלה אלא טדה הקנ"ה
כטוח כר חם, טדה כר חם כל לורה על גמי הכותל וחינו יוכל להטיל נה רוח ונעטה קרניים זכני טעמים,
והקנ"ה חינו סן נר לורה סתוך לורה וטעיל נה רוח ונעטה קרניים זכני טעמים וחינו דלמדה חנה חן קדם
כה' וכן נלמד חן נר כאלהינו (ע"ה כ' ב') חן בייך כאלהינו. הבל עשה, קטלמ' ג' י"א. ואמר, חקן.
ארה"ו, אל חזיה' אבני יקרה, ע"ה יתחקל כ"ח, י"ג. וליתת נכ"ב דף ע"ה וסר"ח ס' י"ב עבר חסות ענה
הקנ"ה לחזיה' נכ"ע א' נעמן נן חלטים סיות כל חן יקרה טסוכתן וכו'. לברוח סאיו, ר"ל חזיה' יוכל לברוח
וליקח טבל חיי סגן יעודו, אטמו. באהל כל יצען, ע"ע חזר הוה פועל ליטב טו חסיד לולי סיה חסות,
וחס' טל' חסיה' ל"ג, כ'. באה לצדה, טל' טעלי י"ג, י"ו. וחשך טרישח טעגליו, אהסנת סגין טערו וכטעול
לשעלכ דף 622. לקישו, לקדש את הסנת. חציו לענג, כטו אטמו כטפחים ס' פ', כ' חניו לה' וחניו לכס.

העברת. לבל תמירני ולא אמירך גורת. פן תעשה באשר דברת. הודי:
 סגלתי. חקתיך על פה כנסת מי מנה. אני אסאשכך תשכח ממונה.
 חטיבה מול חטיבה גמלתך לי למנה. וארשתיך לי באמונה. סגלתי:
 הודי, מצאתי חנה היות אמתך. ומי אנכי למול עו אימתך. לשמך תן
 קבוד על חסדך על אמתך. ופרשת כנפך על אמתך. הודי: סגלתי
 חוקתיך בדבק ובאהבה בסוכן. ובדבור על לב ובחשק להסגן. ארבעת
 אלה וכאלה בתכן. ואהבת שלם אהבתיך על פן סגלתי:

וקרבנו לשמך הגדול וכו'.

זולת. ע"ס א"כ וחל"כ תמוס אפרים ברבי יצחק. וכחנו קנת תרזיס נטור הסלום.

אלהים לא אדע וולתך. מושיע אין בלתך. גאללך את גאלתך:
 ביתך קדש גאוד. הנה לאש ולתכה. הר האלהים חרבה. עד מתי יי:
 גם כי אזעק ואשוע. מיד נפשי קובע. ואני עני וגוע: דתך להעביר בקש.
 דור אנשיוך ועקש. זה לנו למוקש. עד מתי יי: היותי פנתק לרעה. פנוס
 לכפה לדחיה. היותי בארץ נכרדה: ואהי נגוע בתוכחות. מפני שקר
 טרות. חרות על הלחת. עד מתי יי: ידים בקשו נפשי. הפר מצות קדושי.
 תחלל שפתי וחדשי: חי רכב על עב קל. הבט אל עמל לא תוכל. לפנה
 זה אשבל. עד מתי יי: טפלי שקר בלם. הפרחיקים מעל גבולם. שם יי
 אל שלם: ירצו פל קדושים. לנפשם שלים לאשים. על גבי חרשו
 חרשים. עד מתי יי: פמה עלי יעבור. אהרג ולא אעבור. חק עולם ולא
 יעבור: לנפשי הגישו יודונים. ערכו עלי פידונים. בעלוננו וולתך אדנים.

הדומים (ירמיה ע"ג, ה'). עמדו ישראל וכיחו את עלמנו וסניחו חותן אני תריסין אנ' ליון נעמט חפדה
 וסניו נדוקס (ישעיה ט', כ"ד) חף הקנ"ה סניח את שלו אנ' כי סהרים יטושו וחמדי טוחך לא יטושו,
 אשר טוחך ס' (סס כ"ד, י') וכיון שניחו ישראל את שלהן והקנ"ה נותן את שלו חוטט סקנ"ה שלו
 חלו יטו עמדה ויחמו טוחך אל סרחל אנ' וחרתך לי לעולם וחרתך לי נדוק ונעמט ונחמד
 ונחמט (סוטט כ', כ"ח) עכ"ל. כן חעשה, גרלחית י"ח, ה'. חקתיך על כף, עט"ס ישעיה ע"ט, ט"ו.
 סי סנה, עט"ס נחמד כ"ג, י'. מי סנה, יטווי, ועט"ס תהלים קל"ז, ה'. חטיבת, חטיבות, וע"ס טכות
 דף ו' אשר להט סקנ"ה לישראל אתם עשיתו חטיבה חת טעולם וחני חעשה חתכם חטיבה חת טעולם.
 לשמך, תהלים קט"ו, ח'. ופרשת, חת ג', ט'. כסוכו, כחוטן, על' וחני לו סוכנת (ט"ח ח', ב').
 להסכו, להגיל טל' ההסכן הסכנתי (נחמד כ"ג, ל'). וככ"י גרם דשבו ופירחו לשכון סכנתי סחוככם.
 ארבעת אלה, לזק ונעמט וחמד ונחמט וכאלה עוד רנים. בתוכו, נמיון. ואהבת עולם, ירמיה ל"ח, ג'.
 גאל לך, טל' חת ד', ו'. ביתך, ל' תהלים ל"ג, ה'. הר, חטו ג', ח'. וחנת חרבה לקחה סה
 סייטן נעמט חרן, נפשי קובע, חלויט טעול חת נעמי, טל' וקנע חת קונעטתס נעט (טעלי כ"ג, כ"ג).
 ואני עני, ל' תהלים ס"ח, ט"ו. זה לנו, חטו י', ו'. כנהק לרעה, נהטת קרנן חטס חטו טעליה חו
 סלחנה וסחכמו חחר חין לה חקנה חלו חרטה עד חחמחח. כטס לכפה לדחיה, נהטת קרנן חטת
 סחמיון חותה לכיטה ונחה סס טעליה. ור"ל סכטו כן חלויכיס כחטס וכחטת וחיני טיחוט. הייתי,
 חטו י"ח, ג'. נגע בתוכחות, טל' תהלים ע"ג, י"ד. טרות, טחטת, סכליות נקרות טחוט (רס"י
 טחוט ל"ח, ל"ו). חרות, חטו ל"ג, ט"ו. רכב על עב, ישעיה י"ט, ח'. הבט אל עמל, חקתיך ח', י'.
 טפלי שטר, חיו י"ג, ד'. ירצו, ל' סניסה, לנפשם, טרלון נעמט שלים סס לחני ס' לחיות ככ"ל. על גבי,
 תהלים קכ"ט, ג'. ולא אעבור חת סעדה חחר חית חק עולם ולא יחנה. כידונים, חטת וחניית. בעלוננו,

עד סתי יי: משוליים תוריק ויוניק. בנניק בני בחוניק. שורק טבוח לעיניק:
 נא הבט ממועלוותיק. טבחה טבחה סגלתק. התניצב על עלתק. עד סתי יי:
 שנאתי מעשורה תעתעים. והדמים מודיעים. לבקרים לרגעים: עליק
 פרו נמלקים. קול דמיהם צועקים. והנה עבדיך מבים. עד סתי יי: פתח
 שער אנך. מוניק בלה בתרוני. מתקוממים בימינך: צרור את מחלליך.
 ועל כל תקמים עליך. שארני בליך. עד סתי יי: קנא בעריץ בער.
 מתערה ברענן יער. מדוע לא יבער: רודף פליטה הנשארת. השכם לו
 בבמהתרת. ועשית לו מסגרת. עד סתי יי: שלח ברשת רגליו. שלם
 ברע מעלליו. והמישתו יסף עליו: תבער מארצי קמים. ורשע מהרי
 בשמים. כי ארכרלו שם הימים. עד סתי יי: אהלי שחר אכלו. יגיע בפיו
 בלו. בנקליהם אשר נכלו: פערו לבלעני חנם. חרקו עלי שגם. תנהדעון
 על עונם. עד סתי יי: ראה תראה בעני. דלפה לך עיני. אך אסאתה לו
 שמעני: ימינך מחיקך בלה. ותגדיל לעשות עם אלה. אתה האל עשה
 פלא. עד סתי יי: כזה ארוך עלי פרך. בבשו עלי הרך. והלכו גוים לארך:
 בקול עלי גרך. הייתי תמיד נהדר. והאלהים יבקש את נדך. עד סתי
 יי: ראיתי קץ לכל תכלה. ואין קץ ליושבת בגולה. חפשה לא נתדלה:
 והמך מיום ליום צופה. למתי תעלה תרופה. עשה שחר עיפה. עד סתי
 יי: בידו לפדות עם קרובו. ועד מתי אצפה ליום שובו. ולא אץ לבוא:
 ערה מפורום רחוי. וירם קרן משיחו. השיב המלך את נדחו. עד סתי יי:
 ענה ישועות עמך. עורתי היתה מעמך. אין גואל קרוב מפק: הו גאלי
 חבתה. נפשי לך בלתה. כי גאל אתה: עד סתי יי: קים קול צופך. עוד
 תעברנה אלפיך. ופרשת עלי בנפיך: קרב שנת הנאלה. הסר מעלי בלי
 גלה. כי לך משפט הנאלה. ואתה יי: עורח וכו' עד שמו קדוש ישראל.

יטעו ב' יג. תוריק ויוניק, יאלל נטלמ לתור ויונה (תכלים ט"ד, י"ט. א"ל ב' י"ד). שורק, דמים
 ב"ח, ל"ח. החיצוב נמדנר ב"ג, ג'. לבקרים לרגעים, חיונ ו', י"ח. פרחי, בני, טל' מרחי כהונת. והנה,
 אמת ס', ט"ו. שער אנך, אמר חונתה, וע"פ כ"ט דף כ"ט כל הסערים נטלים חן משערי חונתה א"ל סנה
 כ' נכ טל חונת חק ונידו חק (פטום ו', ו'). שא נא, מלאת ב"ג, ג'. מתערה, ל' תכלים ל"ג, ל"ח.
 מרע, אמת ג', ג'. כבסחחרת, כנכ הנל נטחמת. ועשית, אמת ב"ה, ב"ה. וחטישתי, נמדנר ס', ו'.
 סררי בשמים, חרן יאלל, עב"ה סוף עד כהלים. כי ארכו, מלאת ב"ו, ח' בנכליהם, נמדנר ב"ה, י"ח.
 פרו חת מיסס, חנה עין, תכלים ס"ט, ב"ח. דלפה, תוריד דמעות, כנו חיונ ט"ו, כ"ו. אך אם אחת,
 מלאת ב"ג, י"ג. מחיקך בלה, חונתה מחיקך, וע"פ תכלים ט"ד, י"ח. אחת האכ, זס ע"ו, ט"ו. ככשו
 על, חרבים עלי נטלמות דכס. והלכו, חס כל יטעו ס', ג'. חן אסכ חנת לאיך אל לך' ל'
 חרבות ימים אטונלים ככא ס'. בקול עלי, ל' חקלל ב"ו, ל"ו. והאלהים, חקלל ג', ט"ו. חפשה,
 חר, חקלל י"ט, כ' עשה, טטום ו', י"ג. ולא אץ, יכאט י', י"ג. יערה, יסך עלינו, ל' יטעו ל"ג
 ט"ו חרם, ט"ח ב' י', השיב, א"ל י"ד, י"ג. כי גואל, חת ג', ט'. צופך, יטעו סנכיל אטנר טד
 חטונת סלחן על ידי טונת (יטעו ל"ג, י"ג). כי לך משפט הנאלה, יטעו ל"ג, ו'. וכן כבי'.

גאולה (* חס כתר ובחזתי חלוקים אז חוטרים שכולה אכולה העומד לטטה נעטור.

יקוּשׁ בְּעֵינָיו, וְלָכֹד בְּפֶחַ הַכֶּלֶוֹ. וְצָבִי עֲרִיז, הַיָּרֵד וְעֵגִילֹו. וּפְאֹר הַלֵּיז, הַפֶּשֶׁט וּמַעִילֹו. וְנִתְפֶּשׂ עַל מְרִיז, וְנִשְׁבָּה עַל מַעֲלֹו. מִתִּי מִשְׁבִּיז, תַּעֲלֶה עֲלֶה. אַחֲרֵי גַמְכָּר גְּאֵלָה תִּהְיֶה לֹו: צִוָּאָר עֲבָדִים בְּפִרְךָ אֵין פְּתוּת. לְקוֹנָם כִּי לֹא גַמְכָּרוּ לְצַמִּיתוּת. כִּי בְּשִׁבְעֵית יֵצְאוּ מִשְׁחִיתוּת. אוּ בְּשֵׁנֶת יוֹבֵל חֲפָשִׁי לְחִלְיִשׁוּת. וְעַדֶּת עִם קָדֵשׁ לְעַד בְּתוֹךְ עֲבָדוּת. וּמַעֲוֶךְ וְכָרוּת וְנִתּוּק וְכִתוּר. אֶפְסוּ שִׁבְתִּיו וּבְטָל יוֹבֵלוֹ. אַתְּבִי נִסְבֵּר גְּאֵלָה תִּהְיֶה לֹו: חֶק שְׁמֵת לְמַסְבֵּן בְּעֵינָיו וּמְרָדוֹ. וְחִנְנֵתוֹ בְּמִכְרוֹ שְׂדֵה אֲחֻזַּת יוֹלְדוֹ. גְּאֵלָה תִּהְיֶה לֹו אִם מַצָּאָה יָדוֹ. אוּ בִּיזְבֵּל יָשׁוּב לְיָדוֹ וְעָבְדוֹ. וְאִם לְעֶקֶר גַּמְכָּר בְּאֶפְסוּ כָּל מְאֹדוֹ. אוּ קָרוֹבוֹ פוֹדוֹ דוֹדוֹ אוּ בְּדוֹדוֹ. וְזֶה בְּפִי שְׁנַיִם לֹא רָמָה יָדוֹ. גְּמוּשָׁה בְּיַד בּוֹגְדוֹ. נִחַלְתוֹ וְחֶקְלוֹ. אַתְּבִי נִסְבֵּר גְּאֵלָה תִּהְיֶה לֹו: קָרוֹבִי אִם אֶפְסוּ הֵן אֶתָּה נוֹתְרָת. גּוֹאֲלִי אִם פָּסוּ הֵן אֶתָּה גִּשְׁאֲרָת. וּמִי יַחְמוֹל אִם לֹא חֲמֵלָת. אִם לְדוֹן שְׂרָת וְשֵׁן שְׁמֵרָת. אוּ בְרִית כְּרָת וְחֶסֶד גִּשְׁבַּעַת. הֲלֹא מִלֶּךְ אֶתָּה. צוּר יִשְׂרָאֵל וְגּוֹאֲלוֹ. אַחֲרֵי גַמְכָּר גְּאֵלָה תִּהְיֶה לֹו:

בְּגִלְל אֲבוֹת תּוֹשִׁיעַ בְּגִים וְתָבִיא גְּאֵלָה לְבָנֵי בְּנֵיהֶם. בְּרַחֵם אֶתָּה יְיָ גְּאֵל יִשְׂרָאֵל:

כפה חבלו, נכסת לרומיו. וענילו, ל' תכאית, וכן חליו. אחרי נמכר, ויקרא כ"ב, ט"ז. אין פחות, אין נכר, ט"ז. פחות אומה (ויקרא כ', ו'). ומעוד וכו', ט"ז. כ"ד. והואל מה ללרות רבות ומטובות. למסכן, לטני. באפס כל סאדו, ר"ל באין לו מסון כלל. הן אחת, הקכ"ב. שרת, תניט וחרכה, ט"ז. חאלנו.

גאולה.

(* חס כתר ובחזתי חלוקים חוטרים זאת לגאולה.

שְׂכוּלָה אֲכוּלָה, לְמָה תִּבְבִּי. הַיָּאֲשִׁי לְבָךְ, מֵאֲשֶׁר תִּחְבִּי. קָצִי גַמְשָׁךְ, וְאַרְךָ תִּשְׁבִּי: הַזְחִילִי עֲנִיָה, עוֹד מַעַט כִּי אֲשַׁלַּח מִלְאָךְ, לְפִנּוֹת דְּרָבִי. וְעַל הַד צִיץ, אֶסוּךְ מִלְכִּי: "סֵלָה" "סֵלָה". אֲמַרוּ לְצִיץ. "יִסְלֶה". הַעַם סִלְפָה יָבֹא לָהּ: לְאֵל אֱלֹו, בְּפִי אֲחֵל. וְעַד אֵן תִּמְשֹׁךְ, גֵּלַת תַּחַל. וּבְנֵי תַחַל, גְּזוּזִים בְּרַחַל. וְאֲנִי בְּכָל זֹאת תִּמְיֵד אֲחֵל: הַזְחִילִי שְׁנִיָה לְפוֹקֵד וּמוֹחַל. כִּי לֹא לְעוֹלָם בָּךְ אֲנִי בּוֹחַל. עוֹד כְּעַט וְקִיִּית לִי וְאֲנִי לָךְ. "סֵלֵךְ וכו': מִתִּי יִקְרַב, וְיִגִּיעַ הַתּוֹד. סְתוּם וְחִתוּם, מִתִּי תִפְתּוֹד. אֲרַמּוֹן גְּרִים, מִתִּי תִסְתּוֹד: הַזְחִילִי שְׁנִיָה לְמַחְסָה וּמִסְתּוֹד. כִּי עוֹד יֵשׁ לָךְ, מִדְּפֹא וּמַעֲתוֹד. וְיִפְרַח בְּפִתוֹד כִּיֹּם אוּ בְּפִתוֹד. וְיִצִּיץ בְּמַצְחָךְ צִיץ אֲשֶׁר נִשְׁלַךְ. "סֵלֵךְ וכו': הַמוֹנֵי לְפָנַי, בְּאֵתָת נִמְצָע. מִנְיָה וּבְכָל, בְּקָרוֹב נִתְבַּע. הַיּוֹת אֲנִי עוֹד בְּבָעִים נִצְבָּע. נִקְבְּצוּ עֲלֵי, בְּשִׁלּוּחַ אֲצִבָּע. וְאֲכַל בְּשׁוּרֵי, וְעוֹד לֹא נִשְׁבָּע: הַזְחִילִי שְׁנִיָה לְצוּר אֲשֶׁר הוּא נִשְׁבָּע. כִּי בֹא יָבֹא הוֹד אֲשֶׁר הֵלַךְ. "סֵלֵךְ וכו': בְּגִלְל אֲבוֹת תּוֹשִׁיעַ בְּגִים, וְתָבִיא גְּאֵלָה לְבָנֵי בְּנֵיהֶם. בְּרַחֵם אֶתָּה יְיָ גְּאֵל יִשְׂרָאֵל:

יוצר לשבת לפני שבועות.

פ"ט א"ב וחמס נסוף בניסין.

אֱהַלֵּל בְּצִלְצְלֵי שְׁמַע לְאֵל אֱלֹהִים יי. אֹתוֹת הַתּוֹרָה אֲבָאֵר לָעַם
 בְּמִנֵּי. אֲשֶׁר הִפְלִיא וְהִגְדִּיל וּמָסַר לְמִשְׁה מוֹסִינֵי: אֵלֶּי אֹת רֵאשׁוּנָה אֶתָּה
 הוּא וְנִקְרְאתָ בְּשֵׁלֶשׁ. רָמְזוּ לְיַחַד הַשֵּׁם הַנִּקְרָא בְּקִדְשׁוֹת שְׁלֹשׁ. זֶה פְּרִדְשׁוֹ
 אֶחָד וְאֹתוֹתָיו שְׁלֹשׁ: בֵּית בֵּין שְׁתֵּי מְנוּיָה וּמַעֲמִיָּה מוֹדִיעִים. כִּי עֲתִיד
 עוֹלָם לַחֲרֹב פְּעָמִים בְּשִׁקּוּעִים. אֶתָּה בְּחֹר הַפְּכוּל וְאֶתָּה בְּשִׁשֶׁת אֱלֵפִים
 וְשֹׁלֶשׁ וְתִשְׁעִים: גָּמַל גָּמַל חֶסֶדוֹ אֲשֶׁר גָּמַל בְּעוֹלָמוֹ. מִכֵּן נִשְׁמָוֹת וּמְחִיָּה
 גְּבוּרָה וְעֶצֶה מַעֲבֹו. וְשָׂאֵר צָרָכֵי יִצְחָקוֹ הַחֹסִים בְּשִׁמוֹ. קְדוּשׁ:
 וְלֹא דְמוּת פְּנִיָּה לְמִה בְּלִפֵּי הָא מוֹבָא. כִּי כָּל־מַעֲלִיחַ בָּהּ יֵדֵל לְעוֹלָם
 הַבָּא. כְּגוֹן עוֹבֵד אֱלִילִים וְחַבְרֵי עוֹשֵׂי רָעָה רַבָּה: הֵא הַגְּיוּנָה מְשֻׁנָּה מִכָּל־
 הָאוֹתוֹת. בְּכֻלָּם הִרְגֵּשׁ שָׁפָה וּבָהָא אֵינוֹ כְּעוֹי לְהִיּוֹת. לְלַמֶּדָה כִּי בְּהָא גְבוּרָא
 תוֹלְדוֹת הוֹג וְעֲלִיּוֹת: וְזוֹ עֲמַדֵּי אֵשׁ אֲשֶׁר צָגִים פְּנֵי אֵל אֱלִים. הֵם שְׁמֹת
 הַמְּפָרְשִׁים וּמִכָּל־שְׁמֹת מְעֲלִים. בְּסוֹד רְזִיָּה מִשְׁתַּפְּשִׁים אֲרָאִים: וְזוֹ זֶה
 בְּה שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה מִפְתָּחוֹת. כְּגוֹן רָחֵם וּמָסַר וְקִבְּרֵי מְתֵי רַחוּם. וְאַחֲרָיָה
 שְׁבָבָלָם מִסְתַּחַּם עֲלוּקוֹת שְׁחֹת: הֵת הַטָּא פְּרִדְשׁוֹ אֲשֶׁר חוֹמָאִים רְשָׁעֵי
 יִשְׂרָאֵל. עֲתִידִים לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה וְלִהְיֵיד אֵין כְּאֵל. וּמִיד יִחַשְׁבוּ בְּשָׂאֵר
 צְדִיקֵי יִשְׂרָאֵל: סִית טִיט הָעוֹלָם הַבָּא שְׁחֹסִידִים מְנוּ נְצַמְחִים. כְּתוּר

אֱהַלֵּל, עֲבָדֵי תְהִלִּים ק"ב, ה'. אֵף אִתּוֹ רֵאשׁוּנָה וכו', יסודו נכ' אֹתוֹת דר' עֲקִיבָה, אֵף ספני סה
 כחֲתָן אִתּוֹ נִלְוֵת אִתּוֹ וְקוֹרֵן אִתּוֹ כֻּלָּם אֹתוֹת, טפני סהא נחצב אִתּוֹ סטע יִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהִים ה' אִתּוֹ,
 וְקִיָּמָה סטוֹ אֹתוֹת טַעֲלוֹת וכו', וכן חוֹב דְּבָרֵי הַכִּיּוֹט הוּא טִיּוֹסִידִים טל ס' אֹתוֹת דר' עֲקִיבָה. בֵּין
 שְׁרֵים, הַנִּיבְהוּ כִּי טַסְפְּרוֹ אִתִּים, וְטַעֲמִיָּה טוֹדִיעִים, ט"ס טה אֲשֶׁר סס נִלְוִיּוֹת דר' טה נִסְתַּב ט"א
 כֻּלָּם אֹתוֹת סַרְסָה טו הַקְּבָה כֻּל סדרי נִרְאֵשִׁית, אֵלֶּי וידוע הֵיָה לִפְנֵי הַקְּבָה אֵב טַעֲמִים טַחִיד הַשֵּׁלֶם
 לִיַּחַד אִתּוֹ נִטִּי דוֹר סַטְכוֹל וְאִתּוֹ כְּסוֹף אַה אֱלֵפִים טַעֲמִים וְשֵׁלֶם אֵנָה. גְּסוֹל חֶסֶדוֹ וכו', כִּלְשָׁר אֵס,
 טוֹ נִטִּי, טַלְטֵד אֲשֶׁר הַקְּבָה גְּטַלְתִּי יַחַד כְּחַסְדֵי לְדִלִּים, וְטַה נְטִילוֹת אֵל הַקְּבָה אֵהוּ טַה אֵת
 טוֹלְטוֹ כֻּל יוֹם ויוֹם, אֵלֶּו הֵן, רוֹחַ וְכַסְטָה וְחַבְטָה וְעֲרֻטָה וְעֵלָה גְּבוּרָה וְטַחֲטַכָּה וְטַחֲרִית טִיכִים
 וְטַחֲטַח אֹתִים וְהַלֹּךְ רַגְלִים וְטַחֲטֹךְ יָדִים וְטַחֲטִיחַת הַסַּה אֵהוּ כוֹחַ לְכָל אִדָּם וְטַחֲטִיחַ טַחֲטִיחַס.
 כְּלָשִׁי, כְּנַגֵּד, וְל' גְּטַרְחַ הוּא. כִּי כֻל סַעֲלִיחַ וכו', כִּלְשָׁר אֵס, טַפְּנֵי טַה דל"ח טוֹחַן סַחֵי כְּלִשֵׁי ה' אֵס,
 אֵב טִי אֵהוּ דֵל כְּשֹׁלֶם הוּא עֲשִׂי הוּא לַעֲבָד כְּסַח אֲשֶׁר טַעֲטֹחַ, עֲשִׂי כְּשֹׁלֶם הוּא יֵדֵל לַעֲבָד, כְּגוֹן
 טַחֲטִי ט"ו וְטַעֲמִים, תוֹלְדוֹת הוֹג וְעֲלִיּוֹת, ר' ל' תוֹלְדוֹת אֲרָן וְטַעֲמִים, וְחַג הוּא סַטְכַּ הַלָּחַן כְּטוֹ חַג הַלָּחַן
 (טַחֲטִי ט"ו, כ"ב). וְעֲלִיּוֹת הוּא הַטַּחֲטִים טַל' עֲלִיָּה אֲבִיחַ, וְכוֹלֵן כִּרְחַ נִלְוֵת ה' אֵס, כְּדֹאִיחַ עֲבָד ט' י"ב
 וְטַחֲטֹחַט כ"ט, כ', הַשֵּׁלֶם הוּא כְּטַרְחַ נְטִי אֵס וְטַחֲטִיחַ נִרְחַל נִי"ד. וְכִלְוִיּוֹת דר' עֲקִיבָה וְכִלְוִיּוֹת תְּהִלִּים
 טַחֲטִי ט"ב טַחֲטֹלֵר יַחַד, לַטַּה כְּטַרְחַ הַשֵּׁלֶם הוּא נְטִי אֵס, טַה ה' אֵס כִּלְשָׁר טוֹלְיָה טַחֲטִי טוֹ אֵין טַה לַח
 רַחוּם אֲטַחֲטִים וְלֹא חֲרִיבֵת לַאֲוֵן, כִּךְ כֻּלָּם עֲטַל וְכֻלָּם יַעֲטִיחַ כְּטַרְחַ הַקְּבָה אֵת טוֹלְטוֹ. וְזוֹ עֲסוֹדֵי אֵס, כְּכִי
 וְזוֹ חֶסֶדוֹ, יִסְדוֹ כִלְוִיּוֹת דר' ט, וְזוֹ חוֹמָתוֹת אֵל הַקְּבָה, אֵב אֵס וְטַס אֲטַחֲטַכָּה יֵס לֹו חוֹמָתֵי יֵס לֹו
 כְּטִי וְהַקְּבָה יוֹכַב עַל כְּסֹף אֵס וְטַחֲטִי טַחֲטִי לֹו כְּעֲשִׂי אֵס אֲטוֹת הַטַּחֲטִיכִים וכו'. שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה טַחֲטֹחַתוֹת,
 וְזוֹ טַחֲטַח אֵל אֵס, טַחֲטַח אֵל גַּטִּים, טַחֲטַח אֵל תַּחֲטִיחַת הַטַּחֲטִים, טַחֲטַח אֵל טַחֲטַח אֵל טַחֲטַח אֵל נַקִּים,
 טַחֲטַח אֵל טַח, טַחֲטַח אֵל חֲדוֹשׁ טוֹלְכוֹת, טַחֲטַח אֵל טִיכִים, טַחֲטַח אֵל חֲרִיבִים, טַחֲטַח אֵל אֲטַחֲטִים, טַחֲטַח
 אֵל טַח, טַחֲטַח אֵל לַאֲוֵן, טַחֲטַח אֵל אֲטַחֲטִים, טַחֲטַח אֵל אֲרָן, טַחֲטַח אֵל טַח, טַחֲטַח אֵל גִּיחֵם, כִּלְשָׁר
 אֵס כִלְוִיּוֹת דר' ט. עֲלוּקוֹת שְׁחֹתוֹת, הוּא כְּטוֹ לְגִיחֵם טַחֲטִי טַחֲטִי ל'. ט"ו הַכְּדִישׁ עַל כְּטִיכֵם כְּטוֹ דף
 י'. הַטָּא פְּרִדְשׁוֹ וכו', טִיחַ טִיט וכו', גַּם הוּא ט"ס אֹתוֹת דר' ט אֵל תְּקַרְחַ חֵי"ת אֵלָּה חֵי"ת טַחֲטִי
 אֲטַחֲטִי נַחֲטִי לַסֵּס לְרַטְטֵי יִשְׂרָאֵל וכו', אֵל תְּקַרְחַ חֵי"ת אֵלָּה טִיט, וְכוּ טִיטוֹ אֵל טַחֲטִיחַ אֲטַחֲטִי טַחֲטִי

וְחִבּוּרֹת יְקָרִים וּמִשְׁבָּחִים. וְרִיחַ לְבוֹשֵׁיהֶם כְּרִיחַ גִּידֵי יָד וְשֵׁם
 וְעֹמֶד תְּפָאֶרֶת. יַעֲנִיד לְסַגְּלָתוֹ בְּרֵאִיָּה וּמִסֵּרֶת. שֵׁם עוֹלָם אֶתְקַלּוּ אֲשֶׁר
 לֹא יִבָּרֵת: נָח כַּפּוּי אֵל יִסְפּוֹק בְּשִׁמְחָה אִם מְאֹמֶרֶת. בְּנִחְלָה שְׁלֹשׁ מְאוֹרֹת
 וְעֶשְׂרֵה עוֹלָמוֹת. וְתַעֲנֹג זֵיו שְׂדֵי לְוִיָּתָן וּבִהְמוֹת: לְשֵׁר לֵב אָדָם שְׁקֹל
 כְּכֹל־הָאֲבָרִים. בְּעֵין וְאֵזן וְדַבּוּר וּכְרַב שְׁאָר הַדְּבָרִים. וְבוֹ סְמוּכָה וְתִלְוָה
 יִרְאֵת מִשְׁפִּיל וּמְרִים: סֵם מַה פְּשַׁע מְשׁוּל לְשָׁנִים דְּרִים בְּאַחַד מְדוּר. כִּי
 בְּכֶסֶף הַכְּבוֹד מְקַלְסִים וְשׁוֹחֲחִים לְסִדּוּר. מְלִכּוּתָךְ מְלִכּוּת כָּל־עֲלָמִים
 וּמִמְשַׁלְתֶּךָ בְּכֹל־דּוֹר וְדוֹר: נַח גֵּר יִי גִשְׁמַת אָדָם וְלֹא גִשְׁמַת בְּהֶמָּה. אִף
 כִּי לְפִי מִיתָתָם זֶה לְזֶה הַזְּמָה. לְתַחֲיֵית הַמֵּתִים לְרוּחַ אָדָם תְּקוּמָה: סֵפֶד סוּד
 מִשְׁכָּן שְׁסוּמְכִים לוֹ אֲמָנָה. מִתְּנָה יְהוּדָה מְזוּרְחָה וּמִתְּנָה רְאוּבֵן תִּימְנָה.
 וּמִתְּנָה אֶפְרַיִם יִמָּה וּמִתְּנָה דִן צְפוּנָה: עֵזוּ עֵץ חַיִּים הִיא לְעוֹשֵׂיָהּ בְּאַפְרַכְבֶּסֶת
 אֲזִנִּים. מְעִידָה עַל עֵין וּמְכַרְעַת צְדָק בְּמֵאוּזִנִּים. מְצוּרָה יִי בְּרַה מְאִירָה
 עֵינִים: שֵׁם פֶּה שֶׁל־כְּבֹד־פֶּה וּכְבֹד לְשׁוֹן. פֶּץ תְּנָה לִי שִׁיחָה כִּי לְכָךְ נֹצֵר
 הַלְשׁוֹן. הַשִּׁיבוּ מִי שֵׁם פֶּה לְאָדָם הַרְאֵשׁוֹן: צְדִיקָת אֱלֹהֵינוּ עִם בְּשׁוֹר
 וְדָם. מְלַמְּדִים דְּרֹךְ צְדָק וְרַב טוֹב לְהַעֲתִידֵם. גְּבוּרֹת מְפַעֲלוּתֵינוּ לְהוֹדִיעַ
 לְבָנֵי הָאָדָם: קוּי קֶרֶן עוֹד פְּנֵי סוּדָה הַקִּיף כָּל־דְּבַר חֲכָמָה. דְּבֹרוּ כְּצֹאֵת

היטב כחות כחות כעשי הכזה נכמה לנאין אריותן הולך מסוף העולם עד סופו כרית ג'ע. יד ושם וכו',
 כאשר אם אל תקרא יוד חלה י', מלמד אהיה יד ושם טוב אעתיך הקנ"ה ליתן להם לנדיקים לעה"כ
 כדו"לם ונב"ט אל' ונתתי להם נביתו ותחומותיו וכו' (שמי"ג כ"ו ה'). וזה אחר המיטתן בראייה וספרת,
 ר"ל נראים בכתוב ונראים הקנלה. כפיו אל יספוק, כאשר אם נאותיות דד"ע, כף זה כף שכינה אהיה
 סבה כף על כף נכונה רבה במעדתו אל לדיקים לעה"כ ועוטר וטרקד לפניהם במעודה וכו'. שלש
 סאות ועשרה עולמות, ע"פ סוף טסכת שוקלן וסכדריין דף ק'. זיו שדי לויחן וברבמות, ע"פ ויקרא רנה ט'
 י"ג וכ"כ וכו' דף ע"ה ופסיקתא ב' ט"ז ורזה למעלה דף 730 ודף 736. לב אדם שקול, כאשר אם נאותיות
 דד"ע אל תקרא לט"ד חלה לב בנין דעת, שקול הלב כנגד כל הזיגרים, לחדם יס לו עינים אונים מה דער
 נכסה לעקה, חף ללב כן טבאן למדנו שהלב שקול כנגד דע"ח חזירים שנאדם וכו' לפיכך חין הקנ"ה טסה
 חלה ללב אל' כי החדם ירזה לעינים וכו' ירזה ללב. משפיל ומרים, הקנ"ה (ע"ה ג' ו'). לשנים דרים
 באחד מדור, ר"ל נכסה טי"ס יס טה ט"ס מתוחה וטי"ס סתובה. לסרור, במלך. מלכותך, מהלים קט"ה, י'
 ויסודו אם נאותיות דד"ע, טפני טה טס אנים נכח אחת, טפני שניהם עומדים נרזי כסוף הכבוד וכו' וסותחים
 את טיבם וחומרים אלה, וטה אר' טהן חומרים, ט' חומר טלכותך ה' טלכות כל עולמים, וע"ס פחותה חומרת
 וטעמלתך נכל דור ודור וכו'. נר ה', טעלי כ', כ"ו. זו לזו דומה, כי כמות זה כן כמות זה (קסלה ג', י"ט),
 וחף טוף יסודו אם נאותיות דד"ע. זיס לדעת כי אם חיות נר אלהים נאטת אדם כזם חלכות וכן נעלה גם
 טהן נכל סדרי יוצרת אריותי וכו' חלה כלסון הכתוב אהיה נר ה' כזם הוי"ה וכן נהנתי חנכי, חף נרין
 טיין כי גם נטר' טסחים דף ו' דף ח' הוצא המסוק נר חל' ה' סל' חלכות וכן העתיק גם כרז חלכסי
 וכן טבא הכסוק גם נכסיקתא ט' ח', גם הכתיי נהקדמתו לחומת הלכות טניחו ככה, וכן גם הטהרתם
 הארטי הנהם אתה דחלכות, ותטהתי על כעל ט"ה חלה העיר על זאת. ססך סוד טסבן וכו', כי טסן
 ל' טסיכה, וחף טוף יסודו אם נאותיות דד"ע. אסנה, תואר לישראל. עץ חיים היא וכו', כאשר אם,
 ט"ו, לח כאשר חלה טין אל תורה אהיה טין לכל טין וכו' אל' טכות ה' נרה טלחית טינים (מהלים
 י"ט, י"ט). באפרכסת אונים, להטות חלים חלונים וטל' הנטר' עכה חוניך כאשרכסת וקנה לך נכ טבין
 לכמות (פנינס ג', כ'). שם פה, כאשר אם, אל תקרא טה חלה פה וחין פס חלה טעה אל' כי נכד טה
 וטח לטן חנכי (טבות ד', י'). וכו' אשר עכה לפני הקנ"ה תן לי חיות תן לי דיטר להאטע נטן נטה
 וטבאן, כזם הקנ"ה חוטר לו טי אם טה לחדם הרלסן וכו'. צדקת אלהינו, גם הוא ע"פ חותיות דד"ע.
 פני פורה, טי טס נטב, וטלטר עט, קי"ף זה טכה פני הכטבה חוטי כל הנכחיים אהקיף לפני פורה

שְׁלֵהֶבֶת וּפְנִיּוֹ כְּזִיּוֹ הַחֲפֹמָה. לְהִקָּל עַל הַקָּבֵד מֵעַל יוֹנָה תַּפְּוּחַ: רִישׁ רֵאשִׁית
 תְּבוּאֹת בְּגֵי שְׁלֹשֶׁת אָבוֹת. נְתוּנִים לְכָל־אִמָּה לְרֵאשׁ וְלֹא לְזַנְבוֹת. הַיּוֹשְׁבִים
 רֵאשׁוֹנָה בְּמַלְכוּת רַב־בְּ עֲרֻבוֹת: שִׁיּוֹ שְׁלֹשָׁה עֲנָפִים יִשְׁלָה בְּמוֹ כֶּסֶף וּמִשְׁבֵּר.
 כִּי שְׁלֹשׁ פְּעָמִים שָׁגִי רִשְׁעִים יִשְׁבֵּר. וְלַעֲמוֹ יִתְרוֹן הַבְּשִׂיר וְחִילִים יִגְבֵּר:
 הִיוּ תְּאוֹת אָדָם מִתְּאוֹהָ לְדַבְּרִים רַבִּים. לְעֹשֶׁר וּגְדֻלָּה וּכְבוֹד וּבִירוֹת חֲצוּבִים.
 וּבְמוֹתוֹ לֹא יִלְוֶהוּ כִּי אִם הַתּוֹרָה וּמַעֲשֵׂים טוֹבִים: בְּכֹן אֲשֶׁר בְּחֶרֶן וְעַר כְּהֵן
 בְּלִמְלֻכְתּוֹ. נָטַע חוּג לְהַדּוּמוֹ וְשָׁחַק לְמִכּוֹן שְׁבִיתוֹ. יָפָה צַר וְאוֹר וּמְזֻלוֹת
 מִמְּשֻׁלְתּוֹ: מִיְמוֹת שְׁעָלוֹ לְצַד הָעוֹלָם הַשָּׁיִם. יָשָׁב וּמְלֵא בְּלִקְצוֹת אֶרֶץ
 וְאַפְסִים. נָפֵשׁ לְסוֹף פֶּעַל וְשִׁבְתָּ מִכָּל־הַמַּעֲשִׂים:

גָּמַל גָּמַל חֲסִידוֹ אֲשֶׁר גָּמַל בְּעוֹלָמוֹ.
 מִכֵּין נְשָׁמוֹת וּמְדַבֵּר גְּבוּרָה וְעֵצָה מֵעַמּוֹ.
 וְשֹׁאֵר צָרָבֵי יְצוּרֵי הַחֹסִים בְּשִׁמּוֹ. קְדוֹשׁ:

א ו ב

אֲרֻחוֹת אֶרְאֵלִים. יִקְרִישׁוּ בְּרִדְתּוֹ לְסִינֵי. מְלֵא כָּל־הָאָרֶץ בְּבוֹדוֹ:
 בְּרוּאֵי בְּקָרִים יִרְעִידוּ בְּבֹאֵי בְּסִינֵי. מְלֵא כָּל־הָאָרֶץ בְּבוֹדוֹ:
 בְּבוֹדוֹ גְּגֻלָּה עַל־הַר סִינֵי. וּמְלֻכוֹתוֹ עַל־הַר סִינֵי.
 אֲמוֹן אֲצִלוֹ מִתְּנַת סִינֵי. וְדַבְּרוֹת עֲשֶׂרְדָה שְׁמֵעוּ
 בְּסִינֵי. מִקְבְּלֵי הַלְכָה לְמִשְׁרָה מִסִּינֵי. קְדוֹשׁ:
 גְּנֻזֵי גְּלָגְלִים הִלְלוּ בְּסִינֵי. מְלֵא כָּל־הָאָרֶץ בְּבוֹדוֹ:
 דְּגָלֵי דְבָקִים יִאֲדִירוּ בְּפִצְחוֹ בְּסִינֵי. מְלֵא כָּל־הָאָרֶץ בְּבוֹדוֹ:
 הַדְּגֵי הַדּוּרִים מִפְּאָרִים בְּשׂוֹרוֹ בְּסִינֵי. מְלֵא כָּל־הָאָרֶץ בְּבוֹדוֹ:

כל דברי חכמה וכו' וכיון שרצו מרעה ועבדו את טעם ואת זלזולן זקן דומין למלאכי כבוד חיי פניהם
 כח חכמה ודטר פיהם יונת כבלהטת טיר נפלה עליהם פחד ודעיה וכו'. יונה חסרה, יחלל (אל ס',
 נ'). ראשית תבואת, יחלל ע"ה ידעיה נ', ג'. לראש ולא לזנבות, ע"ה דברים כ"ח, י"ג. רזב
 ערבות, הקנ"ה, ע"ה תהלים ס"ח, כ'. ומשבר, מוצא הלאה היולדת. שלש פעמים, אחת טעום הוא
 וחת לישות הטעיה וחת לע"ה, כלומר אם טלד"ע. יתרון הבשיר, ל' קהלת י', י'. חו חמות,
 כלומר אם כלומות דר"ע אל תקרא ח' חלל היא זה תחותו אל בא וחס טחול מתחיל טעום הוא נכל
 ים וים וכו' וכיון שטלל כולם כשטר מן הטעום וכולן כהול ריקן וכו' אשר טי שטעלו טעיה ועשה
 חת רוח ליוצרו גדל כס טוב וכשטר כס טוב מן הטעום. בחרה, החותיות אשר חדר טהן כקנ"ה. וצר,
 וי"ל. צר ואור, לכנה וחטה (יטעיה ס', ל'). סיטות שעלו, טיטי חיס וע"ה יטעיה ס', י"ג.
 אריות, הפיוט הוא הולך ע"ס א"ב כסול חלל טעום טחן מן חות כ' עד ק', וטויר ליום נ'
 אל טעום טנה חל טעום טל בלמות. אריות, טחמת טל חותת יטעמלים (טחמת ל', כ"ה). ברוח
 בקיים, טלפטים טכרואו ככל טקר וטקר וטעומר למעלה. דף 65א. וטל' גם ככ"י ברוח בקיים. חס
 חו יתכן לומר על הטלפטים וע"ה יחזקאל ח', י"ג וי"ד. ירעידו, חיו חוטרים טעמו. אטון אטלו, חטורה
 וע"ה טלי ח', ל'. סקבלי, ככ"י וקבלו. הללו כסיני, טט' חללו ורזטטו כסיני. דבקיים, גם זה
 חלל לטלפטים חטוקים וחטוקים יחד וטין טהס קטלה וחחרות. יאדירו בפצחו כסיני, חלדו לחל
 טלד טח טחנות. זככ"י גרס ירזבו כסיני. הדורים, טל' חדר ור"ל חמרים חטטים. כשורו, טלד

וְרָצִים וְשָׁבִים מִתְיַחָדִים בְּהַטּוֹתָו לְסִינִי . מָלֵא כָּל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ :
 זִיקֵי זֹהָרִים זָרוּ בְּהַשְׁגִּיתוֹ בְּסִינִי . מָלֵא כָּל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ :
 חִילֵי חֲשָׁמַלִים רָעָשׁוּ בְּסִינִי . מָלֵא כָּל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ :
 טַפְסָרֵי טַפּוּחִים רָקְדוּ בְּסִינִי . מָלֵא כָּל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ :
 יַקְרִים יוֹקְרִים הָצִוּ בְּסִינִי . מָלֵא כָּל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ :
 קָהַל קְדוֹשִׁים קָמוּ בְּסִינִי . מָלֵא כָּל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ :
 רָאוּ רָקֵב רִבְתִּים אֲלֵפֵי שְׁנָאן בְּסִינִי . מָלֵא כָּל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ :
 קִ"ח שָׁאֵג שׁוֹפְרוֹת שָׁמְעוּ בְּסִינִי . מָלֵא כָּל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ :
 תוֹרָה תְּמִימָה תִּכְבְּדֶתֶם בְּסִינִי . מָלֵא כָּל־הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ :

והחיות ישוררו וכו'.

מאורה.

בוקרין ט' נשא קודם שבתות לו לומרים אשר יחרו למלכות.
טקלו ג' ג' פנועות, וחמוס טו אכרדם בר שמואל.

אֲשֶׁר יַחֲדוּ, עִם יְדִידָיו, עוֹבְדִים לוֹ אֶחָד שְׁכָם. אֶל־יִרְאוּ, בְּיַד
 גְּבִיאוֹ, פֶּן יָרוּם לְחַמְקָם. אֵל תִּירָא, עֵת תִּירָא, מִפְּלַת שׁוֹנְאֵיכֶם. וְחַ
 חֲלָקֶם, יוֹם נָקָם. שְׁנַת שְׁלוֹם לְרִיב עֵירְכֶם. וְהָרַג רַב, בְּגוֹי חָרֵב מִשְׁכְּנֵי
 אֲשֶׁר בְּתוֹכְכֶם. שְׁמִי עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל נִצַּח וְאֲנִי אֲבָרְכֶם: בְּעֵדַת אֵל, יִשְׂרָאֵל,
 יִשְׂאוּ אֶת־קוֹל כִּדְבָרִי. אֲמַר לָהֶם לְבַגְיָתֶם, יִבְרַכְךָ יי'. וְיִשְׁמְרֶךָ מִצָּרָךְ,
 וְרוֹמְמֶךָ יִמִּין יי'. אֲלִיךָ בְּאֶחְלֶךָ יָאֵר פְּנֵי יי'. וְיִחַנְךָ, וְעוֹגִיךָ יִשְׂאֵ בְּרַחֲמָיו
 יי': וְיִזְם מְרוֹמְךָ, לְמַנְה וְשָׁמַח, וְנִקְמָה בְּיַד גְּאֻלְכֶם. שְׁטִי עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל נִצַּח
 תְּהִי אֲבָרְכֶם: רְבוֹת גְּדֻלָּךְ, יִשֶׁם לָךְ, שְׁלוֹם לְחַזוֹת בְּנַעַם. לָהֶם נִשְׁבַּע, עַל
 אַרְבַּע, לֵאב הַמֶּזֶן בְּכַל־הַעַם. לְשׁוֹם שְׁמוֹ, בְּתוֹךְ עַמּוֹ, מִמְּצַוֹת לְהוֹשִׁיעֶם.
 בְּלִי לְהַכְרִית, שׁוֹמְרֵי בְרִית, בְּיוֹם עֲקָרָה נִוְעַם. שְׁמִי יִקְרָא, וְהֵם יִרְאוּ,
 בְּדַבְרוֹת כְּחֹל זֶרַע. בְּגִיל וְרָגָה, תִּבְיָאֲנָה, בְּהִיבֵל מִלְךָ צוֹרְכֶם. שְׁטִי עַל־בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל נִצַּח תְּהִי אֲבָרְכֶם: רַחֲמֵי, וְעֵקֶתִי, לְפָנֵי שׁוֹבְנֵי מְרוֹמִים. פָּרִי־קִשְׁיֵיב.

חלו חזונו. ורצוים ששבים, ט"ס יתקבל א', י"ד. זיקי וזררים, טלחכים טעוהלים כלא, ל' טלורי זיקות
 (ישיב ל', י"ח); ונבוי. זיקים וזררים, זרו, נזרהו. חילי, ס"ח חבורת. טפסרי טפוחים, אדי טענה
 טל וטפסריך (כחוס ג', י"ז) ול' וימט טחט טעים (ישיב ט"ח, י"ג). רקרי, נבי' רקרו וזרו. רצו
 אטו. ונבוי רצוים. רבב, ט"ס טחליס ס"ח, י"ח. שאג, קול חוק של אומר. חכברתם, קן נבל
 טפוחים, זל טחטונט הנאן טי טיט לו לומר חכברתם, ונטלח דמיון לו טחט תתלתי כטפחים
 (ט"ח י"ח ג').

יחד שבת, בלב אחד וט"ס למיה ג', ט'. פץ, טלח טיו ולטר. ירום לרחמכם, ישיב ל',
 י"ח. יום נקם, טס ל"ד, ט'. ו'. שטי, כטדנר ו', כ"ו. ויום טרוטרה, זכריה י"ד, י"ג. לטוה וטטה
 אטו חלופי חוס (כחלופי ל', י"ג). על ארבע, כטע כטטו טגדול של ארבע אוחיות. לאב הטו,
 לטחטס חטט (כחלופי י"ג, ד'). רחוקי חקרי, חוטק וחטטלל כחוק וכתטטיות. טן יקטיב, חולי טי

שבת להשיב, מפורת במתקוממים. וְבָא לְבָנִים, עִמָּד לָגַם, וְנִשְׂאָ גַם
לְעַמִּים. אִזּוּ יֹאמְרוּ, לָכוּ וּבְחַרוּ, אֲרָחוֹת יַעֲקֹב תְּמִימִים. כִּי מִלְּכָם, הִדְרִיכֶם,
לְהַתְּלֵל בְּנְעִימִים. מְעוֹן הָאֵל, בְּיִשְׂרָאֵל, מִחֲמַד הוּא בְּכָל־אֲמִים. שְׁמֹ
אֲהַב, לָכוּ שׁוּבוּ לָכֶם אֶל־אֶהְלִיכֶם. שְׁמִי עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל נִצַּח וְאֲנִי אֲבָרְכֶם:

אור חרש על ציון וכו'.

אהבה.

חלשי מחווי יצחק בן רח.

אִימָתִי, יוֹנָה יַעֲלֶה חֵן מִה־לֶּךְ כִּי תִבְכִּי. מִשִּׁיחָךְ יָבֵא לָךְ קוֹמֵי לָךְ
וְלִי. כִּי אֲנִי מוֹשִׁיעַךְ וְנוֹאֲלֶךְ אֲשֶׁר תִּחַכִּי. וְעַתָּה כִּי אָמְנָם כִּי גֹאֵל אָנֹכִי.
אִימָתִי: אֵילוֹתִי, צוֹפִים אֲשֶׁר צָפוּ נְבוּאָה הַחֲרוּשָׁה. לְקָרָא לְעוֹבָה אֲשֶׁר
הַיּוֹם גְּרוּשָׁה. תִּשְׁקָה לְהִיזֹר עוֹד וְגַם תִּהְיֶה דְרוּשָׁה. כִּי לָךְ מִשְׁפָּט
דְּרוּשָׁה. אֵילוֹתִי: אִימָתִי, תִּשְׁקָתֶיךָ יִפְהַסֶּיָה אֹתְךָ בְּרֹאוֹתִי. בְּעִבְרֵי עֲלֶיךָ
בְּכִרְתִּי אֶת־בְּרִיתִי. וְעוֹד אֲנִי אֲקַבֵּץ אֶל־בֵּית מְנוּחָתִי. אֶל־הַמְּקוֹם אֲשֶׁר
הִכְנֵיתִי. אִימָתִי: אֵילוֹתִי, קָרֵב צִיר נֶאֱמָן בְּנִתְּנֵנוּ תוֹשִׁיָה. וְצוּגִי לְהִיזֹת טְהוּרָה
וְיִקְוָה. אִם תִּשְׁמְרֵי, וְאִם־לֹא תִלְכִּי בְּשִׁבְיָה. וְהִי כַּאֲשֶׁר פָּתַרְלֵנוּ בֵּן הַיָּה.
אֵילוֹתִי: אִימָתִי, כְּחוּנָה בְּכוֹר עָנִי בְּמִסְגֵּר מְנַעֲלֶךְ. עוֹד תַּעֲדֵי עֲרִידָה בְּזִמְר
מִה־לֶּךְ. עֲטָרַת תְּפֹאֲרֹת אֲשֶׁר הִיא מְכֹלֶלְךָ. טוֹב תִּתֵּי אֹתָהּ לָךְ. אִימָתִי:
אֵילוֹתִי. גְּדִיבָה הֵייתִי מְקַשְׁטָת בְּכָל־פֶּאֶר. יִצְאוּנִי בְּנֵי גִין וְגִבְרֵי וְשֹׂאֵר.
בְּחֻשְׁךָ בֹּרַעַם עֵמֶק וְאֵין לִי מִי יָאֵר. וְהֶאֱכֹן גְּדִלָה עַל־פִּי הַבָּאֵר. אֵילוֹתִי:
אִימָתִי, רְעִיתִי צְאִילֶךְ מִבֵּין יְדֵי צָרִים. אֲשֶׁר מְפַתִּים לָךְ בְּפִתּוֹי דְּבָרִים.
שֶׁן לֹא אָבִית דְּלוֹק אַחֲרֵי זָרִים. לְבַלְתִּירְלֶכֶת אַחֲרֵי הַבְּחוּרִים. אִימָתִי:
אֵילוֹתִי, וְאֲנִי בְּגִלּוֹת עֲצוּרָה בְּרִגְזוֹת. בְּהֶבֶל פְּתוּנִי וְעֵנְוִנִי עֹזֹת. לְעוֹבֵב שְׁמֵךְ
וְעַד חוֹזֹת. יי אֱלֹהֵי אִם־עֲשִׂיתִי זֹאת. אֵילוֹתִי: אִימָתִי, הֵן כִּי גִשְׁבַּעְתִּי
לְאַסּוֹף נִבְכָּשִׁי. הֲלֹא אִזּוּ מְלָכִים לָךְ יוֹכִילוּ שִׁי. הִנֵּה עַד לְאֲמִים שְׁמָתִי
לְקַדוּשִׁי. הִנֵּה רְאִיתִי בֵּן לְיִשִׁי. אִימָתִי: וְקִרְבַּתְנוּ וכו'.

קִיב פֶּן נִטְעַם פּוֹלֵי כְּמוֹ מֵן כִּסְאוֹ חוֹת (ט"ז כ', ט"ז). וְנִשְׂאָ גַם, עִמָּד יַעֲוִיָה יֵא, י' יִב ט"ט, כ"ב
אִזּוּ יֹאמְרוּ הַעַמִּים, לָכוּ, עִמָּד סֵם כ', ג'. מְעוֹן הָאֵל, כ"ט.
אִימָתִי וכו', בֵּן מִלְּכָם הַסֵּם, וְרִחַם לְמַעַנְהָ דף 731. וְעַתָּה כִּי, חוֹת ג', י'ב. צוֹפִים, הַכְּנִיפִים, כְּמוֹ
קוֹל טִמְךָ (יַעֲוִיָה כ"ב, ח'). וְהַקִּיטוֹתֵי עֲלִיכֶם טוֹפִים (יַעֲוִיָה ו' י"ז). הַחֲרוּשָׁה, הַכְּתוּבָה, ט"ל' תְּרוּסָה עַל לִח
נִבְכָּשִׁי (יַעֲוִיָה י"ז, ט'). לְקָרָא לְעוֹבָה וכו', עִמָּד יַעֲוִיָה ט"ב, ד'. וי"ב. כִּי לָךְ מִשְׁפָּט הַיִּרְשָׁה, יַעֲוִיָה ל"ג,
פ'. אֵל הַמְּקוֹם, שְׁמֹת כ"ב, כ'. צִיר נִאֲסוּ, הַסְּלִיחַ הַנֶּאֱמָן הוּא עִמָּד רַבִּי. תוֹשִׁיָה, הַחֲרוּשָׁה. וְאִם לֹא, ר"ל
וְאִם לֹא תִשְׁמְרֵי אֵת עֲלֵטְךָ נִטְעַרְכָּה וּמְקוֹת לֹא תִלְכִּי בְּשִׁבְיָה. וְדַע כַּאֲשֶׁר, כְּרִחִיטָה ט"א, י"ג. בְּכוֹר עָנִי, כְּמוֹ
לְגִלּוֹת וְעִמָּד יַעֲוִיָה ט"ח, י'. תַּעֲדֵי עֲרִידָה, תִּלְכִּי בְּגִלּוֹת נִאֲסוּ וְעִמָּד יַעֲוִיָה ט', י'. יַעֲוִיָה ל"א, ד'. מְכֹלֶלְךָ,
תְּכִיטְךָ. טוֹב, כְּרִחִיטָה כ"ט, י"ט. יִצְאוּנִי, יִלְאוּ טַעֲמִי, כְּמוֹ יַעֲוִיָה י', כ'. וְהֶאֱכֹן, כְּרִחִיטָה כ"ט, כ'. צִיר לָךְ
לְחַתֵּם. אַחֲרֵי הַבְּחוּרִים, ר"ל אַחֲרֵי טוֹכֵי ע"ז וְתַמְסֵם כ"ל חוֹת ג', י'. וְעַד חוֹזֹת, וְעוֹדוֹת כְּסֻלַּת הַכְּנִיפִים. חוֹזֹת,
מִסְלָח כְּמוֹ וְכִזְזוֹת יַעֲוִיָה (ד"ב ט', כ"ט). ה' אֱלֹהֵי, תְּהִלִּים ו', ד'. נִבְכָּשִׁי, הַכְּנִיפִים בְּגִלּוֹת. שִׁי, מְנַחֵה וְתַמְסֵם
כְּמוֹ תְּהִלִּים ט"ח, ל'. הִנֵּה עַד לְאֲמִים, עִמָּד יַעֲוִיָה כ"ב, ד'. וְכִזְזוֹת עַל הַעֲוִיָה. הִנֵּה רְאִיתִי, ט"א ט"ז, י"א.

זולת.

ע"ס א"ב, וכל סופי התחזים על לה"כ, ונסוף חתום שמואל חזק.

אלהי אקראך במחשב. שיר מעני להקשב. ואתה קדוש יושב:
 בעוף הפאר בהמוני. מכלל יפי בהגיני. מקוה ישראל יי. אלדמי לך:
 געוני ימי עברה. וצר בודון נתגרה. פי דבר סרה: דאו מארץ רחוקה.
 אנפי תימן להחזיקה. יום צרה ומצוקה. אלדמי לך: המון חיל שעיר.
 להקתם בקלה להסעיר. קול שאון מעיר: ויעדו לקרן אפלה. בכבוד גבר
 להתהללה. והנה אימה חשכה גדלה. אלדמי לך: זעו ונתפלצו אפירים.
 רשע פאסף עדרים. עבר בין הגזרים: חבל ילדי שעשועים. ישרי לב
 מדעים. על משפנות הרעים. אלדמי לך: טבחה פצאן נחשבו. המסקלים
 בפו נסחבו. האמת והשלום אהבו: יחדו שמך לקדש. ונפשם השלימו
 להדש. ביום אחד לחדש. אלדמי לך: פלא אלופי תורה. הורשי מצוה ברה.
 יראת יי טהורה: ליום מצות הנבלה. הובחו בגי הקהלה. מעורת זרב
 בלה. אלדמי לך: משחקת קרועה ושרופה. חמוסה וברם הוצפה. אמרת
 יי צרופה: נוצריה הקדשו להתחייב. וזללו חזלו לדיב. פי גבר אויב.
 אלדמי לך: סמוך לתג השבעות. קראוני רבות רעות. בישראל בפרע

במחשב, נבונה, מעני, ל' טענה לשון (טעמי ע"ז, ח'). ואחר, תהלים כ"ב, ד'. מכלל ישי,
 ר"ל מכלל כל הסוד והסוד של הקב"ה יתחנך במסלות יראתו. ברציוני, ל' חפלה כמו והניון לני (תהלים
 י"ט, ט"ו) טהורה ולבני תהנה לדקך (סס ל"ה, כ"ח). מסודה, ירטיה י"ז, י"ג. געוני, בניעוני, נחירה,
 סתרה זו הסוד נודון לנו. כי דבר, דברים י"ג, ו'. ראו, טל' כחצר ידחה הכאר (דברים כ"ח, ט"ט).
 אנפי, חילות, חיסון, גם אחד מאלופי אדום (בראשית ל"ז, ט"ו). יום צרה, נפטיה ח', ט"ו. להקתם,
 חרמם, כמו להקת בנימין (ע"ל י"ט, כ') והוא כמו קהלת הסודות חזיתות דוגמת חנוך נחק, חלש חבל,
 כב כב, עלג לעג, שמה אלטה. להסעיר, על' רוח סערה, ר"ל חילותם כמו עלי כמו נרוח סערה
 לבלתי. קול, יעני ט"ו, ו'. לקרן אפלה, כיון כזה על העיר Clermont נכרפת אחר התלספו גם
 נכחות עמים רבים נכח תתנ"ה והכבוד פועלר האימנס ארום ללחח למלחמה כנגד היסטוראלים כדי
 לגרסם מן הארץ הקדושה ולכבוש אותה אל תחת ידיהם והסכימו כולם אל עלתו, וכן העלה היות ילדה
 סרבה על יראתו, כי אמרו הסעונים הסס נכה נתחלה את היהודים ונכחידם טרם נלך לגרם היסטוראלים.
 והנה טעם הכס קלערסאננס הוא כמו קרן האורה והפיטון הסך טעמו נאמר קרן חפלה על
 אחר טעם ילדה חפלה וסרה לישראל, והנה אימה, ברלשית ע"ז, י"ג. ונתפלצו, רעדו טל' ועשודים
 יתמלגון (חייב ט', ו') ותבטני מלכות (תהלים ק"ב, ו'). עבר, ברלשית ט"ו, י"ג. וטעמו מה שחזית
 עבר נבני ישראל נחשו אלומה ותתנס והספס לגורים. חבל, ל' הסתמה כמו וחלל אה טעמה ידך (קהלת
 כ', ה'). על משפנות, איר ח', ח'. המסקלים כפון, ל' חייכה ד', ל'. נסחבו, עמדו ומעשבו סקוקם,
 ל' וסחנס אותו עד הנחל (ע"ז י"ג, י"ג) סחון והסלך מהלחה (ירמיה כ"ב, י"ט). האסח והשלום אהבו,
 ל' זכרים ח', י"ט. וטעמו מה תוחם אחר חסות והגלום נסחנס ונסדנו. להרש, לפעניים טל'
 ודאיו את כרכם (אסטיס ח', ו'). ביום אחד להרש, ל' עורח י', ט"ו. ולחו ססייון נכחות הוא
 לרעו על היום אחר עברה סרה היות על ישראל כי היום ח' לכסוע רלסון לחדש פיון אל שנת
 חתנ"ה נסדנו סוארסו באטנה טלות יהודים, וניסו ג' לחדש נסדנו כמנצא כאלף ואלס טלות יהודים,
 וכמספר נלחמה נקונעדם גורות חתנ"ה לר' אליעזר נר נתן. סערה ברד, תהלים י"ט, ע'. י'. ליום
 סערה דעבלה, ר"ל נ' פיון סהו סרלסון עעלבת ישי הנבלה. מעורת, זכרים ד', כ'. וכאלל סה לכניו
 על קהלת טעבלה. משחקת, סהודס ע"ה טעמי ח', ל'. חמוסה, טל' חמסו תורה (לפניה ג',
 ד'). ונריי חביסה וסל ל' אירה וקריעה כמו אסחנסה נרוסה (חולין כ"ב) ח' סחנסת נסל (כ"ט
 קט"ו, כ'). זכרים אל ססרנים, אמרת, תהלים י"ח, ל"א. וזללו ל' וזללו, חזלו, ל' חילול, לויב,
 טל' עדינת נסל (ויקרא כ"ו, ט"ז). כי גבר, חייכה ח' ט"ו. קראוני, סעוני, בישראל כשהע

פרעות: עיניך פקח איוס. ביטה להחיש פדיוס. כי עליך הרגנו כל
 האם. אלדסי לה: פרחי לויס וכהנים. תמו בהסתר פנים. חדשים גם
 ישנים: ציון שערי תעודה. רעועים בשיבת בודה. ואני שכולה
 וגלמדה. אלדסי לה: קרב קץ הפלאות. הצל עמך מתלאות. גאלנו יי
 זבאות: רחם באברתך להתחות. אמצם להשיג רוחות. ארח חיים שבע
 שפחות. אלדסי לה: שאון קמים הדק. מהר בנה עיר הצדק. לחזק את
 בדק: תמלא שמך בערץ. געם בסאף להתרץ. עליון על פלהארץ.
 אלדסי לה: שנת חמושים ושלשה. כותעי וכפתי אנשה. יי לעורתי חשה:
 חזן זקוף מטוי קרגנו. בימות עניתנו שמתנו. האל ישעתנו ועורתנו.
 אלדסי לה: עורת אכותנו ומ'.

תמוס ט יהודה

גאולה

יונה נשאתה על בנפי נשרים וקננה בחקך בחדרי חדרים. לפה
 נשפתה נודה ביערים. ומכל עברים פורשי מכמזרים. יסיתוק זרים.
 לאלהים אחרים. והיא במסתרים. תבכה לבעל געורים: ותשא אישון.
 לבעלה הראשון. ובין אצור חדשון. תחליק רץ לשון: לפה תעזוב נפשי
 לשאול. וארעה כי אין וולתך לגאול: הלא נצח תפיה. תהי גלות צפה.
 טה ושמה. לבנה ושמה. וברהאמה. בעתני אימה. כי ביד רמה. קשת
 רמה. ואהלי במה. לאהלי במה. ואהלי במה תחל עוד וכמה: אין טופת

פרעות, כלאי טלו הסרות על ישראל, והוא מל' אופטים ה', ב'. ביטה, סגנו כל. כי עליך, תהלים
 פ"ד, ב"ג. פרחי, הנערים, בהסתר פנים, כלאי הסתרת פניך טהס וכטו שחזו והסתתרו פני טהס
 וסיס לכלול וכו' (דברים ל"א, י"ז). חדשים, איר ו', י"ד. ור"ל גם נעדים גם זקנים. ציון שערי
 תעודה, הסערים הסטוינים אל כתי חלמוד תורה. תעודה, כתי לתורה ע"ה יעיה ת', ס"ג. ב'. רעועים,
 שדים. ואני, יעיה ט"ט, כ"א. קץ הפלאות, כתי לגאולה העמידה ע"ה דכיל י"ג, ו'. גאלנו, יעיה
 ס"ג. ד'. רחם, על' על גולוי ירחף (דברים ל"ב, י"א). ארח חיים, תהלים ט"ז, י"א. עיר הצדק,
 יחלים (יעיה ט', כ"ו). לחוק ט"ג י"ג, י"ג. בערך, בחוק. להחרץ, להסיר, ור"ל איהם הטס אלס
 וכטו אלס, וע"ס טהס חו"ל הטוטא כפירח ר"י לטוף ס' בשלת. עליון, תהלים ט"ג, י"ט. חמושים
 חשה לאלף חמושי, היל סנת חתנו. אנושה, טנין חולסה וטה, כטו יעיה ט"ג, י"א. לעורתי חשה,
 תהלים ט', י"ד. מטוי קרגנו, שפלת קרגנו, על' וטהס יח (ויקרא כ"ה, ל"ה). כימות, תהלים ל', ט"ז.

יונה, ישראל (איר ט', ס"ו, ב', י"ד, ו', ט'). נשאתה, פ"ה טות י"ט, ד'. וקננה, טחה
 לת קסה ר"ל שיטה. בחקך וכו', כתי לכה"ט. נשורת, טוחת חוחה. עברים, לודים. פורשי
 מכמזרים, חויכים הסורטים לה רחל ללכוד חוחה. לבעל געורים, אל הקנ"ה. אישון, עין. לבעלה
 הראשה, אל הקנ"ה וע"ה חלמה וחלמה אל חייס הרואון (הואט ב', ט'). אצור חדשון, כתי אעיר
 (בראשית ל"ו, כ"א). תחליק רץ לשון, ר"ל עגילה חח אטרותיה הנעישות לפני הקנ"ה וארעה וכו',
 חח ד', ד'. חברה, ישראל (איר ו', ט'). גלויה עמה, טרוטה אעיר חלמה, טל' סטעד לנטמן (איר ד'
 ט') מרה חסרה וכו', שטוח סלגנת מרה לכזה וטה לטוח וטה. וטה וטה, סס כתי חדוס (בראשית
 ל"ו, י"ג). ובן ראמה, יסטעל (סס כ"א, י"ג). בעתני, סטהילמי, טל' וחייטן אל חכנתני (חיוג י"ג,
 כ"א). קשת רמה, דרך חח קטמו, טל' טטקי רוטי קח (תהלים ט"ה, ט'). במה, ט"ז. לאהלי במה,
 סל חח טכוי טכו, וטיחח סייטן לכטות טה חח כל חולדות טכו, וטה סחילק סטה לחח חכות

ואין אות. ואין חזות ומראות. ואם אשאל לראות. מתי קץ הפלאות. יענו
 גבואות. הקשיות לשאול. ואדעה כי אין זולתה לגאול: וכבוד עדינות.
 הגלו ממדינות. וממטות רעננות. ומנחחות שאננות. ונפזרו בינות עם
 לא בינות. בלעגי שפה ולשונות שונות. איך שזמרי אמונות. כם היו
 סמונות. וליציר דמיונות. אין חפצם לענות: לפיה בפרחק. תעמוד דר
 שחק. הדדי רחוק. ורודי רחוק: ולקץ הימין גשאל גשאל. ואדעה כי אין
 זולתה לגאול: דגל אהבה מעלי הוסר. ורגל גאולה עלי על מסר. ואני
 מסר. באכזריות מוסר: גולה ונאסר. ומר וזעה וסר. אין מגזר ומסר.
 אין מלך ואין שר. צר אלי סר. ועוד מני סר: ההריב בקצפו. מקום
 סדרך בפו. והצית בזעפו. מוזותו וספו. ואש קדחה באפו. ותיקר עד
 שאול. ואדעה כי אין זולתה לגאול: הלעולמים יגה אדני. האין קצה למופת
 חזיני. קומה יי. וקצו שוטני. ושוב אל מעוני. אל היכל לפני. והשב
 לשבני. גמולות יגוני. ותגלה לעיני. כבואך מסיני: ובטל ישע יד. על
 ירא וחרד. ומכסאי הורד. כהאמה מורד. עד לא ארד. בנגון אל
 שאול. ואדעה כי אין זולתה לגאול:

בגלל אבות הושיע בנים. ותביא גאולה
 לבני בגידם. ברוך אתה יי גאל ישראל:

עשה גם כן לשון נוטל על לשון ואהלי שפה לאהליבמה ואהלי שפה. חזות, תיוכי הכנולה. קץ
 הפלאות, מתי תנוה כנולה ועש"כ דניאל י"ב, ו'. הקשיות לשאול, כי קץ כנולה סתום וחזות.
 ובנות שיעות, כתי על כנמת יראל, ומעם עדינות, טעונות ומפונקות טל' ויתעדנו (כתמים ט', כ"ה).
 סבדינות, מאלס ומעריכס. ומטות רעננות, טנה"ט, ודלה רש"י לשי"ח ט"ז. בינות, כמו כין. שוסרי
 אסונות, יראל. במ, כין אר האונות. וליציר רסיונות, ר"ל ואין חפץ יראל לענות ולהאטין ביני
 דעיוני ט"ז. לטה כסרחוק, עש"ס למס ה' תעמוד כרחוק (תהלים י', ח'). דר שחק, זוכן כסמים.
 דדי הקנה רחוק טעני, ועש"ס ודודי חטק עבר (שיר ה' ו'). ורודי, האויב. וגם לשון זו נוטל על לשון
 סחוק פותיות דל"ת ורי"ג דודי רודי, רחוק רחוק. ולקץ היסין, לטועד ישי כנולה העמידה, ועש"ס
 סוף דניאל. דגל אהבה, עש"ס שיר כ', ד'. ורגל גאולה, האויב הדורך עלינו כרגל גלוה. וסר, ענב.
 טל סר חטק (פ"ח כ' ט"ג). מגור ומסר, ל' נגיד וקלין, כמו נחום ג', י"ז. אלי סר, נגש, טל'
 סרו נל אל בית (בראשית י"ט, ט'). ועוד, הקנ"ה. בני סר, הרחיק טעני. מקום סדרך כפון, הוא
 נה"ע. וספו, טפתן הסמת, כמו נחום ספס את ספי ומזוחם (יהוקאל ט"ג, ח'). ואש קדחה, טל'
 דמים ל"ג, כ"ב. הלעולסים, תהלים ע"ז, ח'. האין קצה, פירש, האין קץ לגלות וינלו הטופחים אל
 הגולה אר התנבלו הנביאים. קוסר, ל' נמדד י', ל"ה. מעוני, ל' טעון ביתך (תהלים כ"ז, ח'). לפני,
 ל' אל היכל לפני ולפנים. והשב לשבני, עש"ס תהלים ע"ט, י"ב. יגוני, היגון והלעד אלערוני. כבואך
 מסיני, כמו לו אר טה ונגלית טסיני. ירא וחרד, על טס הירל וחרד בטלות. בן האמה, יסטאל
 אר כחונ טליו וסול יהיה מרל אדם (בראשית ט"ז, י"ב) ותרגם לונקלוס וסול יהא טרוד כנכאל. עד לא
 ארד וס', טל' בראשית ל"ז, ל"ה. ע"ב, ל"ח.

ע"ס א"כ טאלע ווא"כ חתום טאיר בירבי יצחק וקסן יזכה לחיי
עד אסן אסן סלה, תם נאטלע הא"כ חתום עוד זנו כשה פעמים.

אדיר ונאה בקדש קדשת מתנאים. אות ודגמא דגול ברבבות קדש
משפחים ונאים. אמן מפלא משבח בסוד בנאים: באפנותו פליאה דבר
הסתר והאסם. בכבוד מלכים חקר כבודם לפרסם. בשבח מלך עולם
ך לבסם: גאותו לנצח להשכיל שיר ידירות. גבורה ועשר שלו חכמה
וחסידות. גדלתו אין לפרש מקראות כמה לעדות: מלך הכבוד מלאכי
המלכים אכלוסיו. אמן לממלכת כהנים שעשועי עלוסיו. יתרומם רם
ומתנשא לראש קלוסיו. קדוש: דעתו נקיה בנתישבה אותיות לצרף.
דקדק נתיבותם בשלושים ושתים לפירף. דבק במעצות דת פס ושרפרף:
תארץ ומלואה לכבודו הקנה וקנאה. האור פי טוב ובו נתנאה. הקדילו
במלך לבנו מנה נאה: והן באלה קצות דרכיו שגן. ובהבראם בוראם
שבתם ומי מגנן. ורעם גבורתיו מי חכם ויתבונן: ביום ראשון באין
חמשל ופחד. ביהודי מתה ורקע יום אחד. נשגב לבו בן בהודאות
נתחד. קדוש: זמן לחצות לחים והקרישם באמצעם. זבד רקיע ומעל
גבם העינים. וזיות ים השאר הקליט והסיעם: חלד עשות רצון קונה

מתנאים, כנוי למלכים טל' נאה ויאה. אות ודגמא ומ', יסודו חתונה דף ע"ו ופחה מרובת קדש
(דברים ל"ג, כ') חות הוא ברבבה שלו, דגול ערובה (איר ה' י') דוגמא הוא ברבבה שלו, ה' נכחות זנו (סעיה
פ"ד) חזון הוא נכחה שלו; ופירש רש"י דגמא דבר היכר השומד לדוגמא להאחותו לוטר כזה עשה לי ואין
זה חלף דבר הניכר חף כחן מקוטנו ניכר עב"ל ועקרו טל' חזית וכל"ה פתריביר. בנאים, הנונים בנינים. ביאיושער.
והאסם, טל' נאסטיך (דברים כ"ח ח') ור"ל מעולת הקנ"ה היא נשלאה כל כך עד אין יכולתנו לשחזר
ברואי ויס להסתיר ולהעלים דבר השכח, ועל דרך לך דוטיה תהלה. לפרסם, לגלות. ור"ל הן זה כבוד טלד
כך חס לגלות את כבודו ולהרבות נאמנו. ונבי"י גורם בכבוד סלכים חסוד דקר לפרסם, והענין אחד. חך
לכסם, טל' טאס, ר"ל השכח שנאמר להקנ"ה חינו תלוי נרטי דברים חלף זיהי שנה טנאס ועתוק ורואי
לגדולת הקנ"ה. מקראות כסה לעדות, כמו ולגדלתו חין חקר (ההלים קט"ה, ג') הן חל אגיה ולא נדע
(חזק ל"ו, כ"ו) וכדומה. אכלוסיו, נכחיו. שעשועי עלוסיו, ישראל, טל' ילד אבאזים (דעיה ל"ה, כ') נתעלסה
נאסטיס (טל' ז' י"ח) ל' שטהה. קלוסיו, שחיו. אותיות לצרף, לחבר. וע"פ ס' ילדה שרק כ' עשאים וחמים
אותיות יסוד חקקן חנכן פרסן שקלן והטיקן ובר כהם את כל היסוד ואת כל העתיד לטור. ועוד אס כס' ח'
נאלים וחמים נתיבות פליאות חכמה וכו'. לפרף, לחבר ולשלו, קרטי נחש ת"ל מורסין דנחש (שמות כ"ו).
בשפעות דת, בעלתה אל התורה. כס, כנוי לשמים, ושרפרף, כנוי לארץ וע"ה שרפרף ווא"כ עשה כס
תלוי (סעיה פ"ו), כי ארפרף פירשו הדום ומפסל קטן נארטיית כמו חדם עבה ארפרף ווא"כ עשה כס
(תעיה י"ב) לא על גבי כסא ולא על גבי ארפרף (נרכות י' כ') כסא ליכא עליו ארפרף להדום תלוי (סנהדרין
ל"ח, כ'). ונבי"י גורם, דבק נטועלות חכמה כס וארפרף. סנה נאה, מתנה יפה. וע"פ חתנה דף י"ב אור
גדול הקנ"ה כיום ראשון חדם לופה זו מסוף העולם ועד סופו כיון שנאמר כל הקנ"ה כדור הטוב וכדור המלגה
חלה שמשיהם מקולקלים עמד ונבו טהם, ולמי גנוז, לגדויקים לע"ל. שגן, סיפר. בוראם שבתם, כנתוב
עמר כל מעשה וטענה וירח אלהים כי טוב. יגן, ל' גנאי. ורעם ובו, ע"ה חיוכ כ"ו, י"ד. המשל
ופחד, כנוי למלכים ע"ה חיוכ כ"ה, כ' ותרומטו. ביהודי, הוא הקנ"ה היה היחיד כיום הראשון כי
המלכים לא נבראו עד יום שני. וע"פ הטורח ראש כ"ה, הכל מודים חלף נברא כיום ראשון כלום, חלף
ישנה טיכאל היה מותה נדדשו אל רקיע וגבראל נכחם והקנ"ה טטוד נאטלעית, חלף חכמי ה' עשה
כל חטה שמים לכדי רוקע הארץ טלתי (סעיה ע"ד, כ"ד) מי חחי כתיב, מי היה אחר עמי נבריות
טעלם. לחצות, לחלק לכני חללים. לחים, חמים. והקרישם, הקשישם. זכר, ל' וך וסדה, שעה סדקיע
סך. העינים, הליע את חחי הטיס טעטל לרקיע. השער הקלים, הן נבי"י ונכון ומידשו אחר הטיס הטיס
ונבי"י סויות יס. להקליט טל' ערי טקלם. חלד, החדשה. חלד הוא אחד סן י' שעות אל הארץ (פדע

רצתה. חדשה ענהה בעין לא ראתה. חד במעשיו תהלה לו יאתה: טיב
 מאורות ואחד להמעט זמן. טבעו יצא להתחדש ולהתקדש נאמן. טבס
 בכפרה ובלגיון לציון סמן: יהיה אור הלכנה באור החמה בעצומו. צדקה
 ומרפא בכנפי החמה בעצמומו. יחלש יי את שבר עמו. קדוש: יוצר הכל
 פעלו חמה מבצר. יחודו להרנין בריות בפנים צר. ויום אחרון לשחק
 ליתן יצר: כביר קח מושל ושלית בהבל. בעברה המליטה במרם יבא
 חבל. כחו במתניו לסעודת נחלת חבל: לכל תקלה השגיח ממכון שבתו.
 ללב ערב הכל לעביונו ולדעתו. להגוה ולשבת ואין מסב בסעודתו: חסד
 וצדק לגיני שובן ערץ. וקקוה לבראת אדם שבתו לתרץ. יי ארגינו מה
 אדיר שמך בכל הארץ. קדוש: מציון מקלל יפי חותם הופיע. מוקום
 טהרה תרמו והקמתו השפיע. מושבו לעדן עשקו בצפונות מופיע: נצטוה
 שש וראוי לזה ספר. נידונה לו לולא הזיקתו להפר. נעם יום נפש
 הקציעם בפר: שגיא קח חסדיו מעולם והמלתו. סבב לרוח היום בעבור
 נחלתו. סיני לתעמדה שבת להתאים לסגלתו: לבאי עולם אנה גיורתו

שלי פ' ל"א). תרשה ענה, תתעדן להתחדש לטחיד לטח צעת אחר כאתר זה עין לא ראתה אלחיס
 זולמן (ישעיה ס"ד ג'). דה ל' טחטה וכחו שכתוב יטח ה' נעשיו (תהלים ק"ד, ל"ח). טיב, ל' טוב.
 חמד, את הירח. טבעו, תכנתו וטכנו, הייגענותו. להתחדש, נבל תודע. ולהתקדש ע"י ישראל. נאמן,
 זה הירח עב"ה תהלים פ"ט, ל"ח. טכסו, החקין לו. בכפרה, הוא אעיר ר"ח לכפרה. ובלגיון, חיל, הם
 הכוכבים, וע"ה הערה השנה לטעלה דף 622. לציון סמן, ע"פ כ"ר פ' ו' כל זמן שאורו של גדול קיים
 אין אורו של קטן מתפרסם, שקע אורו של גדול מתפרסם אורו של קטן, כך כל זמן שאורו של עטו קיים
 אין אורו של יעקב מתפרסם שקע אורו של עטו מתפרסם אורו של יעקב הכ"ד קוטי אורו כי נח אורו.
 ידוע אור וכו', עב"ה ישעיה ל', כ"ו ושלחני ג', ב'. בעצומו, ל' שולט וחוק. בצפונות, כאשר יסב
 סקנ"ה לנשטם אכנתו ישראל. סקת ל' תשיה טגרות ויחפשו האלמים (בראשית ט"ג, ל"ג) וכן סקד
 ככ"ו. טבצר ל' ערים נטרות (דברים ג', ה') ור"ל טעמי ה' גדלות למעד ונפלות טטבו. להרעין,
 לכלל את יחודו, ויום אחרון, לטחיד לטח אלו יעשה הקנ"ה סעודה ללדיקים טלויתן. בעובדה, כאשר
 טטטות הולדת נלי חנני לידה כן העליטה האדמה את הטטטות אחר כמו בעתכו, והוא ג"כ טוכן
 לטטטות הלדיקים לע"ל וכדליתח גר"כ דף ע"ה גם נסדקי ר"ח פ' י"א וטיקתו רעה פ' י"ג וכ"כ ותטטוט
 פ' טיטט. לכל חבלה, כל סה אברא וכלה. ערב, הים חסן ט. לצביונו, לרטוט. להגה, טל' זה אלי
 ואתה, וחק סבב בסעודתו, ר"ל האדם לא נברא עדיין. וקקוה, הכריחוטו. ויסודו ככ"ר פ' ח' בשעה
 שח סקנ"ה לברות את אדה"ר נעטו טלחכי הארת כמים חמים וחנורות חנורות, טהס פוערים יברא וטהס
 אוערים אל יברא, הכ"ד חסד ואתה נפגטו לדק וטלוס נאקו, חסד אוער יברא שהוא נוטל חסדים, ואתה
 אוער אל יברא שהוא טולו אקיים, לדק אוער יברא שהוא עושה לדקות, טלוס אוער אל יברא דכוליה
 קטטה וכו'. לחרץ, להגיד. ה' ארגינו, תהלים ט', כ'. ופסוק זה הטלחכים אוערו כשהסכים הקנ"ה
 לברות את האדם, בדליתח אס נעודע. טעין, ל' תהלים ג', כ'. ואתה צוטת דף כ"ד, ב' כי כל טעמי
 בראשית טלין נבראו. מסקים טהרה, אלקת הקנ"ה את האדמה ליגרות האדם טטקוס שהיה עוטד אס
 הטטה, וע"פ כ"ר פ' י"ד טטקוס כפרתו נברא. חרטו, ל' חרוטה, כי אדה"ר היה גטר חלנו אל עולם,
 בדליתח אס נעודע. בצפונות טופיע, טערה הטוטטת והטלה את הכטטרות. שיש, אט טטות נלטוה אדה"ר,
 דסיט ו' טטות בני נח חן טן אבר טן חיו. וראוי לזה ספר, פירוטו היה רחוי לתת לו את כל הטורה,
 כנקלות זה ספר, אס לא היטה טסיטה אוער אטו להפר את טטות ה' ולחכול טן סען. יום נפש,
 כצח היה טבטר עליטס בטטולר לטעלה דף 622. סבב לרנין היום, כן ככ"ו וכן עיקר ויסודו ככ"ר
 פ' י"ט וישעיה את קול ה' אלמים טתהלך טן לחות חיס, אוער לו הקנ"ה לחות חיס, לריוח חיס, כריטי
 טחיה לו את חיס, כן אוערטי לו כי חיס אכלך טטנו טות טטות, אין לתם יודטים אס יום טעלי אס
 יום פ' טבלת, אלא כ"י חן טען לו יום אחד טעלי אטו אלק חיס וכו'. נחלתו, ישראל. לרעאית,

וְשָׁבוּ. מֵאֵז וּבְדַגִּי הִלֵּק יָפָה בְּמִקְוֵהוּ. יוֹסִיף אֲמִץ יִגְדֵּל וַיִּשָּׁר כּוֹחוֹ. קְדוּשׁ:
 שֵׁת דוֹדִים כְּהַצִּיעַ וּפָרַק אִישׁוֹת. עֶקֶב עֲנִיָּה עָנִיו נִתְפַקֵּשׁ בְּדַרְיָשׁוֹת. עֲדַת
 קְדוּשׁ לְקִדְשׁ בְּקִדְשָׁהּ וּפְרִישׁוֹת: פְּרוּיָה מִצְעֵן תִּשָּׂה הַכֶּגֶם לְתוֹשִׁיָה. פְּנוּקִים
 שְׁלֹשָׁה הַדְּשָׁה וּנְתַרְפָּאָה שְׁלִישִׁיָה. פֶּתַח וְרֵאִיָּה גְרוֹת שְׁחָרָר וְשִׁבְיָה: צְנַת
 שְׁלֹג בָּיִם בְּבוּרֵי קֶצִיר. צִין לְשׁוֹלָח וּלְמִשְׁתַּלַּח בְּדֵי צִיר. צְפוּנָה לְקַבֵּל
 הַמִּדָּה אֶלְפִים הָאֶצִיר: מִמִּתְנָה אֶל־הַנְּחִילוֹת פֶּאֶשׁ וּבְמִים. יָרֵד זָכָה וְחָפָה
 בְּשַׁעֲשׂוּעַ יוֹמִים. יִתְרָה חֲפָה חֲכִיבִים לְאֲבִיהֶם שְׁבַשְׁמִים. קְדוּשׁ: קָרְבוֹ
 לְהִי סִינֵי בָּלֵב שְׁוֵה. קוֹל עֶרֶב הַשְּׁמִיעוּ וּמְרָאָה נְאוּהָ. קָרְמוֹ נַעֲשֶׂה לְנִשְׁמַע
 בְּאֵיב לְחָהּ: רָדוּ מִלְּאֲכִי צְבָאוֹת שְׁנֹנִים בְּחֶרֶב־בָּם. רָשָׁם וְאוֹת רָבָם מְסוּם
 בְּקֶרֶב־בָּם. רַבְתִּים אֶלְפֵי שְׁנָאן יי בָּם: שְׁשִׁים רַבּוֹא הַכְּפָלוֹ לְמַגְלֵי סִתְרָם.
 שְׁקָרוּ בְּשִׁמְחַת עוֹלָם לְהַעֲשִׂירָם בְּתָרָם. שְׁמַעְיָה הַסּוֹפֵר הַגְּבִילָם וְרָבָם
 וְהִתְרָם: מְסִינֵי בָּא בְּקִדְשׁ נְאוּהָ וְזִוְתָן. אֶת־פְּגִי כְּלָה לְהַקְבִיל בְּחֶתָן.

ל' תמוזים כי הזנת הוא בן זוג לישראל, כדאיתתא בג"ר סוף פ' י"ח. בטקסו, נחורו זהו לקח טוב
 ופרק אישות, וטן ניסוחין, ר"ל כאשר קדשה העת אל מתן תורה והיא חברה את ישראל אל הקב"ה
 ונשאל הקב"ה לחתן וישראל לכלה והתורה היא הכתובה, וכמו אמר רש"י לטעם, "את פני כלל להקביל
 כחתן", וכן נמייט אז עז טלות, "תולד כלל מתעלה בתכלת יום זה עשרת הדברים", וכן נסדקי ר"ח
 מדק ע"ז גם נטכילתא ויולת טעה את העם לקרלת האלהים, החתן יולת לקרלת הכלה ליתן להם את
 סמכות ענו, טעה רכנו. סצענו, טטלרים. חשה, היתה חלושה. טל' היו העים תאים (כ"ר ע' ל"ח).
 לחושיה, לתורה. פנוקים, עדוים טג' טפנת טנער (טעלי כ"ט, כ"ח). ש"ש, כן כבי', והפירוש, יען כי
 נמת ישראל עדין היתה חלושה לבן התעונה נמענוים אלכה חדשים, טעה כלתה מטלרים עד החדש
 הכלים, ומתחדה ונתרששה טבל טוס, ויסודו נמדדע תנחומט פ' יתרו. שלישית, תולד לישראל זהו
 אישה טאלכת כהנים לויים וישראלים (תנחומט פ' יתרו). פתח וראיה וכו', טה זהמתין הקב"ה נעניית
 הטרה עד החדש כג' הוא ג"כ פתח ורזיה לכל גרים וטביים ועבדים טאחדים אלף יתארשו ויתנאלו עד
 ג' חדשים. צנה שלג, ל' טעלי כ"ה, י"ג. צין לשלח וכו', הליד טאל טעה רכנו הים טלון להיות חזוי
 ודאי כן לאלות טהות הקב"ה הן למטלת טהות ישראל. צפינה לקבל, לקבל את התורה טהיתה לטונה
 גמנה אלל הקב"ה אלפיים טנה, וכמו טפירט רט' על וטהיה טעושים יום יום (טעלי ח' ל') אלפיים
 טנה, כי יום יום כ' טעשים יום אחד אל הקב"ה הוא אלף טנה. טטתנה, כטכיל התורה טנקרלת טתנה,
 טשו אדעו חול טערוכין כ"ד על כסוק ומטער טתנה ומטתנה נחילאל (נמדער כ"ח י"ח) ורזה לטעלה
 דף 290. אל רגזיולות, טלה טעה לטעלה לתון טתנות הטלטים טנכרלו טאל וטיס. הנתילות פירדו
 קטח ופיטה טל' נחיל אל דטרים (כ"ק דף קי"ד). ירד, הוא אחד טעטות אל טעה רכני, ט"פ טגלה
 דף י"ג ויקרל רנה פ' ח' וכה נעלטו. וזיבה את ישראל. בשעשוע ייסיים, התורה טג"ה טעלי ח', ל'.
 יתרה חבה, אטות פ' ג' טענה י"ח. בלב שוה, כמו טפירט רט' כטות י"ט, כ'. קול ערב, טג"ה אד
 כ', י"ד. לחזה, להגיד. רדו, ירדו טסיים, טטוטן ועטון. בקרבם, כן כבי'. ור"ל טשו אל הקב"ה טאחף
 כט הטלטים כגון טיכאל נכריל רטל (תנחומט פ' טעשים וילקוט טמות רטו רט' וילקוט טהלים רטו
 פט"ו). ונקלת כוטתות בחרבם, ויט למרטו ע"ט תנחומט פ' חלה רטג"י אטער כלי זיין חגר להט וטס
 הטערט חקוק עליו, וכן כטיר רנה דף כ"ו וב"ט ול"ו. חגל הנרטה הרלכונה נכונה יחד כי חין טדך טשייטיים
 לטתעט נחרוזיהט נתנה אחת כ' טעשים. רכוחים, ל' תהלים ט"ח, י"ח. לטגלי סחרם, לישראל טהקדישו
 נעה לטטט, וע"ט טנת דף ט"ח כטעה טהקדישו ישראל נעה לטטט ילחה נח קול וטטרה להן טי גילה
 לכי רו זה טללכי הטרת טטטטטין כו, דכתיב כרכו ה' טללכיו נכרי כח טוזי רטרו לטטוט נקול דכרו, כריט
 טוזי ויחד לטטוט עכ"ל. וטה טכתב טשייטן ששים רכוז רכטלו, הוא ע"ט מדדע תנחומט פ' חטה וטיטה
 רטו דף ע"ג ומטיקתא פ' י' וב"ח ול"ג, אטור ר' אטח כר כהנא כטטטרו ישראל על כר סיני וטטרו כל אר
 דת' כ' נעה ונטטט טיד חוכנן הקב"ה וטלח טלה ושטרים רטל אל טללכי הטרת לכל אחד וחד טוכן טני
 טללטים וטיט אחד חוגר לו זייטו וחד חתן לו טערה כרלכו עכ"ל. ואלדות חלוקות יט טנה כי לפי נטר טנת
 דף ט"ח וטרקי ר"ח פ' ט"ו לט ירדו כי אט טללטים לישראל לקטור לכל אחד וחד כ' כטרים.
 טטעיה החטור, טעה רכני ע"ט טגלה י"ג ויקרל רנה פ' ח' ודחרם, ל' הטרה וטכרטי. חחתג, ל' וי

יתחמם שמו לפי הגדלה ענותו. קדוש: תאום עשרת הדברים בכללם
 הקדש. תקף שאי אפשר לקשר ודם. תעצומות למרעים בקולו נסלאות
 ליסדם: מתוך שנראה בים בגבור בגלחמים. אתא לסיני בקוקן מלא
 רחמים. יציאת מצרים לקד הזקרה בגאומים: ראו עתה אנכי בלי סבה.
 ברא וסובל כל עד זקנה ושיבה. יחיד במלכות קדם ותוך ולבא: בזכרי
 רב כבודו לבי יתחם. ביום חתנה נתקדשתי בסיני להתחם. אקנה
 בגלותי באנכי אתי ינחם. קדוש: ראי למלך צרכי תילותיו לספק.
 בתבה לקבל מלכותו רצונו להסק. יקר תאותו להשלים עליו להתרסק:
 יחיד אלהותו קבלו שוב חור. צוי גורוזיו במלך בשלטנותו גור. לא
 יהיה בק אל זר. חק על פני עתיק ימים. חי וקיים לעולם ולעולמי
 עולמים. קנא ונאקם שליט בקנאה ובגאומים: יצאה מידת מורדיו רבושה
 בקצבתיו. חסד וברית שמורים לאלפי רבבותיו. וקבועים לעולם לאתרו
 ולשומרי מצותיו. קדוש: השם בשתי מדות אמור בענין. קדם קבלת
 שבעה ברחמים מעין. טרד לשבע נעשה לו דין: ימים יצרו ולו בהם
 אחד. זכור ושומר לפניו ולאחריו יחד. כביכל הכתיב לעצמו במנתה
 נתיחד: הקיש אב ואם לקבד וכדרא. לחיי עד להאריך בקלה פחמורה.
 לבית דין במשה אינו באהרה: מלכי ארץ הודו למלך עולם. ישרו

וסא. לפי הגדלה ענותו, כמו אטרה במגלה ל"א כל טקום אלה טולט גדולתו אל הקנ"ה עם אמה טולט
 פנתטו וכו'. תאום עשרת הדברים, הלוחות היו כנ' אחים חלופים והיו כמומים ה' דנרות נלות זה זה
 נלות זה, וכמו שיד למטה, חטבה טול חטבה נלותו הסדרים. ודלה פירוש ד"י לזיר ד', ה' בכללם
 הקדים, כדלים במחוטט פ' יתרו, עשרת הדברות כולן נקול אחד ילחו עמי הנטורה, וידבר אלמים את כל
 הדעים, הכל נגה אחת. למרעים בקולו, ע"ה חיונ ל"ג, ה'. ונדדע על טתן תורה במחוטט פ' עמט.
 בים בגבור וכו', ע"פ הסבילתח טוטת נפירוש ד"י לכמות ב', ב'. בגאומים, נדנרות. בלי סבה, הטסנת
 פוחי לדבר, וסובל כל וכו', ע"ה ישעיה ט"ז, ד'. קדם וחדך ולבא, ר"ל ככל הטנים נעבר ונחום ונעתי.
 להחם, ל' תחום ר"ל נדלתי עם להיות לעטו. באנכי אחי ינחם, ככתוב אנכי חנכי הוא פנתטכט
 (ישעיה נ"ח, י"ג). רצונו להסק, לעשות רצונו. יקר תאותו, התורה. להתרסק, להתחנר לו, מל' עתרתקת
 על חדס (זיר פ', ה'). ויסוד החחו נטבילתח לא נתן הקנ"ה התורה לישראל עד שקדע להם הים ונתן
 להם טן וסודי להם אלז והאלה להם גדלחן עליהם להסמיק נרכס וללחום טלתטת כדי שיקבו
 טחם טלכותו. חק על פני, חקק וכתב נדטר שני לא יהיה לך אלמים אחרים על פני. עתיק ימים,
 הקנ"ה ע"ה דניאל ו', ט'. שליט בקנאה, אלינו נוקם טיד אלל חקך תמים הוא. רבושה בקצבותיו,
 כמו ככתוב ועל רענים לאנזוי. לאלפי רבבותיו, כמו ככתוב ועוזה תכד לאלפים, השם, נדטר ג' כתב
 לא תחא את עם ה' אלהיך, טדת הכיטטים ועדת הדין. קדם קבלת שבעה, חם עלה נלט להטע ולל
 הטיח הטטטה טפוי הקנ"ה טחנה טפו נחטטים, טורד לישבע, שהוליה הטטטה טפוי, ולו בהם אחר
 טבר לו יום אחד הוא יום הכנת, וכל' ע"ה תהלים קל"ט, ט"ג. לפניו ולאחריו, כלומר להוסיף טחול
 על הקדש ככתיבת הטנת ונלחתו. כביכול, חם היה טותר לוטר כך, ועלה תלטודית היא, טחונרת טן
 השכל קסל עם ב"ף וי"ח הטטט נל"ח טען טו ויון קתנטט. הכתיב לעצמו כטנותר, ככתוב טנת לה'
 חלטיך, ויטח טיום הכטישי. הקיש, הטוב נכוד חכ וחס לכבודו וטולחת חכ וחס לטורחו, וכדליתח נקדוהן
 ד' ל', נ'. בקלה כחטורה, טידוס, נגלות חקן טהיה טלוב תלה כתוב והטרתת ימים כמו ככתוב נכטור
 חכ וחס טיה טטוב תטורה לטתן יחיסון יטיך לוטר לך טלת טחח יוטב וטקל כטטוחיה אל תורה
 וכדליתח טטטוחיה ט' טק ודברים רנה ט' כי תחל. אינו באוחרת, כל טנות טטה טתן טתן נטק חק
 טית דין אל טטה טוהרין לטובו עליהן כי וכו טטט אלל חקל הטכר טטת טה. טלכי ארץ הודו,

מאמדות הראשונים לקלסם לעלם. ראש־דברך אמת נצב לעולם. קדוש:
 אש דת פנתנה בפרט וחבור. מִכַּח האש נרתעים וְשָׁבִים הַצָּבוֹר. נְאוּיִם
 מְבָרִים וּמְחַבְּבִים אֶת־הַדְּבֹר: אֲוֹהֶרֶת רָצָה וְעֵקֶף שְׁמַעְנוּ בְּאַרְשֶׁת. מְשַׁלֵּשׁ
 עֲשָׂרָה מְדוֹת שְׁהַתְּוָרָה גְּדֻרְשֶׁת. גְּלִמְד לְגֻנֵב נְפִשׁוֹת סְתוּמָה מְפֹסְרֶשֶׁת:
 סִים דִּין וְחֻשְׁבוֹן בְּלֹא תַעֲנָה. לְכָלֵל וּפְרֹט וּכְלָל חֲפוּד לְהַפְנָה. הַפְרֹט
 מְשַׁלֵּשׁ דְּבַר קוֹנָה וּמְקַנָּה: חֲמֻשָּׁה מוֹל חֲמֻשָּׁה בְּלַחוֹת הַסְּדִירִים. זֶה פְּגָגָד
 זֶה מְבֻנִים בְּסֻדְרִים. קְדוּשׁ יִשְׂרָאֵל לְזִכְוֹתֵם הַגְּדִילִם וְהַאֲדִירִים. קְדוּשׁ:
 מְנֻשִׁיקוֹת פֶּה גְבַתְרָה סְעֻדַת מְלֶךְ. אֲוֹתָהּ נְפִשִׁי בְּצִלוֹ חֲפֻדַתִּי לְהַפְלֹךְ. יִין
 נְפֹשׁ חֲבִי לְדוּדֵי הוֹלֶךְ: רְצוּיָה הִיָּתִי אֲוּ פְּמוֹצָאֵת שְׁלוֹם. יְחִידִי לְאֹדָךְ
 יָסִים עֲזוּבְנֵי הַלֵּם. מְתִי אָבוּא וְאַרְאָה לְאֵל עֵילוֹם: בְּרַגְגַּ גְּכֶסְפָּה נְפִשִׁי
 תְּעוּרְתִיו לְדְרֻשָּׁה. בְּיוֹם הַבְּפֻדִים לְהַקְרִיב מְנַחָה תְּדֻשָּׁה. אֲרוֹן עוֹלָם יְחִיד
 לְמַלְיָט בְּקֻדְשָׁה: מְפֻעֻנֹת אַרְיֹת יִרְאָה יְשַׁלֵּם גְּכֶלְאִים. חֲשׁוּף וְרֻעָה
 קֶבֶץ וְנֶהַל טְלָאִים. וְעַרְבָה לִי מְנַחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם. קְדוּשׁ:

הבל יחדך וכו'.

אופן.

כמקל יחד וכו' תנועות.

בְּבִדּוֹ אֹת, בְּרִבּוֹאוֹת, מְשַׁבְּחוֹת וּמְפֻלְאוֹת. בְּהִיבְלוֹת, מְשַׁבְּלוֹת.
 בְּסִלְסִיל הוֹד וְנִפְלְאוֹת. וּבִם בְּסֻאוֹת, מְנֻשְׁאוֹת, בְּכֶל־כְּבוֹד מְסֻלְאוֹת.
 וּבִתְעוּלוֹת, בְּנֹי מְעוּלוֹת, שְׁבַעֲתָן אֹר מְמֻלְאוֹת. פֶּאֶר אֲוֶרָה, וְכִם נוֹרָא.

ישוה נקודות דף ל"א יתוך ה' כל מלבי חרן כי שטעו חטרי סוף (תהלים קל"ח, ד') כשעה אטור הקב"ה
 חטרי ולא יסיב לך חטרו חוטות השלם לכבוד עלטו הוא דורס, כיון אטור כמד את חניך ואת חטך חזרו
 חזרו למחצות הראשונות וכו'. ראש, ע"פ תהלים קי"ט, ק"פ. אש דת, התורס (דברים ל"ג, ג'). וחבור,
 מבלל ועקף כנחוף, וטל' הטבילתא חזרה לעוקף חזר הטחוף. בארשת, כדבר השטט, וע"פ הטבילתא
 אל מלת נאטרו כענין, אטיס טפורות (לא תרלח לא תנחף) ואת סתוטה (לא תנכח). ששלש עשרה
 סווח וכו', ע"פ סנהדרין ס"ו לא תגנב כגונב כשמות הכתוב מדבר, לא ולמד ט"ג טוחה שהורה נדרת
 טן, דע הלמד עענינו, כטו הכתוב מדבר, כנשאות, חף כאן כנשאות. וכטבילתא, כלמד סתוטה טטפורת
 טט טפורות טלות אחיינון עליסן טיתת בית דין, חף סתוטה טטוה אחיינון עליס טיתת בית דין. סים,
 טטט לכלל ופרט וכלל, לא תחטוד הוא כלל, ארו וחטודו הוא סרט, וכל אר לרטך הוא כלל, וכלל
 ופרט וכלל אי אמה דן אלל כעין הפרט, טט הפרט טפורט דבר קוטה וטקנה ר"ל איי חפאר ללאת טריות
 לריות אלל נרמן כטעלים חף כל אר לרטך כן, ילא כנו לנתן או טנו לנתן טטוד לחטוד. טנשיקות
 פה וכו', ע"פ איר ט', ב'. וכו', ג'. וכו', ד'. סעודה הסלך, כטוי לטתן תורה, וכן יין הטוב כטוי לתורה.
 טטווחה שלום, ע"פ אס ט', י'. יחדי, ר"ל טתה יחדי חני וכו' וכבר יטיס רטיס אר טטנוי הקב"ה.
 טטוי נרט יחדי. עילום כטו שלום (ד"ב ל"ג, ו'). ברנג, כטלוה, וכחמד טען מ"ל וטרג חילת (כרלית
 ג' ו') ולא תחלוה מ"ל ולא תרונ (דברים ה' כ"א). טטענות אריות, ל' איר ד', ח'. ורלה אס סרוח
 ר"ל, גבלאים, האסורים כגלות יאלס להס אמרס על חטונתס סטטטיכיס כו. טלאים, יטרלל וע"פ יטיס
 ט', י"א. תערבה, טלתי ג' ד'.

כבוד, ספוט הוא טימד על הלגדה סתנינה י"ב, ע"כ כטעה דקיעוין הן וילון חקיע אחקיס וטל
 טען טכון ערטת וכו', וטתחיל ספיוטן כטורטת וטטייס טילון. אוח ברבואות, ווהר כמד כטינת הקב"ה
 אט הוא וניכר טין רטטת הטלכטיס הטטוטיס וטטוטלטיס. וכס כטטאות, ככל חקיע ורקיע יא כטא רס
 וטת. כטטלאות, ל' סטטלטיס כטו (חוכה ד', ג'). פאר אורדה, האור הטטולד אהא כטסל סטורל הוא

שְׁבִיעִית הַיּוֹם לְהַעֲלֹאת. וְשֵׁם אֵימָהּ. וּבְדַמְמָה. פְּלֻדוֹת אֶצְטְבִּלְאוֹת. יי קָם. וְעַל לֶבָם. שְׁמוֹ תִּקְוֶה בְּטַבְּלְאוֹת. וְכֵם גְּאוֹת. בְּצָבָא אֹרְתִי. לְהַקְרָאוֹת בְּמִדְרָאוֹת. קְרוֹשׁ קְרוֹשׁ קְרוֹשׁ יי צָבָאוֹת: בְּסִמּוּד לְהִי. יִקָּר מַעֲלָה. וְכֵם מַלְכוּת לְחַי עוֹלָם. בְּזוּיוֹת. בְּבוֹד חַיּוֹת. בְּחוֹ חוֹזָה בְּמַפְעֵלָם. וּבְחַמִּישִׁית. תְּדַר הַשִּׁית. וְכֵם צָדֵק לְכָל גְּעֵלָם. וְשֵׁם יְדִין. אָמֶת בְּדִין. בְּחוֹ מִשְׁכִּיל בְּקִץ עוֹלָם. רְבִיעִית לְהִי. כְּמוֹ כְּלָה. וְכֵם קְרוֹשׁ בְּשִׁכְלָלָם. וְהוּא בְּנוֹן. לְכָל גֵּן. לְמוֹל הַזְּבִיל וּבֵית עוֹלָם. יוֹשֵׁב יוֹשֵׁב. וְגַם יוֹשֵׁב. לְחִין אָבוֹת וְהַלּוּלָם. מְקוֹם מְקַדְשֵׁי. וְשִׁיר תְּדַשׁ. לְמַלְאָכִים וְאַרְאֵלָם. קְרוֹשׁ קְרוֹשׁ קְרוֹשׁ יי צָבָאוֹת: מִשְׁלֵשֶׁת. מְקַדְשֶׁת. בְּרָכָב אֵשׁ וְכֵם גְּאוֹה. גְּאוֹן. וְהַיּוֹן. וְעַז חֲבִיזִין. לְשֵׁם יוֹשֵׁב בְּמַעֲרֵבָה. וְהוּא גְּפִתָּה. וְגַם גְּמִתָּה. בְּהַר סִינִי בְּאֵשׁ לְבָהּ. וְשֵׁם מוֹדִים. וְגַם קוֹדִים. מְאוֹרֵי אוֹר וְלִהְבָּה. וְהַשְּׁנִית. לְהוֹד תְּכֵנִית. בְּכֵם גְּדָלָה וּמְרַבָּה. וְשֵׁם הַשִּׁיר. שְׁנַיִם עֲשָׂה. כְּלֵשׁ צְמֻזָן וְכַלְצָבָא. וְרֵאשׁוֹנָה. בְּהוֹד יִשְׁנָה. בְּכֵם גְּבוּרָה לְהַתְּעֵבָה. וְשֵׁם פְּשׁוּטָה. בְּעַז קְשׁוּטָה. לְמוֹל שְׁכִים לְהַשִּׁיבָה. (מְזוֹן מַחֲיָה. לְכָל-בְּרִיָּה. בְּתַקָּן רַב לְהַתְּחַשְׁבָּה.) וְכוּ זַפִּים. וּמַלְאָכִים. קְדֻשְׁתָּם לְהַקְשִׁיבָה. קְרוֹשׁ קְרוֹשׁ קְרוֹשׁ יי צָבָאוֹת: בְּהַגִּיעַ. לְהַפְּגִיעַ. וְיִזֵּם נָכוֹן בְּמַעֲצָאוֹ. אֲזוּ גְעִים. בְּקוֹל יַרְעִים. אֵלֵי חַיּוֹת בְּהַרְצָאוֹ: בְּבוֹד בְּסֵאוֹ. תְּדַר שִׂיאוֹ. תְּגוֹ כְּבוֹד לְגַמְצָאוֹ. דְּמַסֵּם בְּגָף. עַדִי יַעֲנֵף. לְקוֹל יַעֲקֹב וְצִאָצָאוֹ. בְּעַת

שש"ה נרקיז הסכימי וזכו ערכות. פלדות, טלפמי חז' מל' נלז פלדות (נחוס נ' ד') זהו כשו לפדות טסטון סלוחות. אצטבלאות, הענדים ארות ארות, כמו וזהו אעמיין אלטנללות (ערונין כ"ד). בטבלאות, נלוחות, כמו בטללל ונכותל (ר"ה כ"ד) בטללות של זכב (ספסיס ג'ו) כל' רוטי Tabula וכל' א שחלל. ויסוד הסוד נכסיקתח ס' ב"א ותנחומה עונה נילקוט שנות דנו רפ"ו, אטר רכ"ל טללל ים על לבו של כל טללל וטללל וזכו של הקנ"ה טאותף עם אנו של כל טללל סיכאל רפאל גבריאל. וכם נאות, טלה לטלללס טללל סיקרו: טעורל קחש ק"ק אל הקנ"ה טוח חות נלנח שלו. בטסוך לר, טסוך לעעלה הסכימית טוחת ים טעלה אגיס תחמיס וזיס טעס טכון וגם טה טסח טלכות. כחו חתור, כחצר רלה יחוקלל סכיסל. וכחסישית, טוח טעון. לכל געלם, להקנ"ה טעללם טעין כל. כחו טשכיל, כחצר רלה דניאל, כמו אכתב חוס טוח טוח עד די כדסון רטיו וכו' (דניאל ז', ט') ורלה טס רט"י. וטפ"א גורם אטח טדיו דקס טשכיל וטענין אטר. רביעית לר, זה זכול. דק"ה, לעקי אל טללל, ברויטרקקט. כיון לכל גון לטול רזובול, נרקיע זה ים טכ"ט וטוח, וזהו טכון נכל טעין לטכ"ט אל טעס, ובדלחיתל נטכילתח ס' נללח ותנחומח ס' טכסיס ויקלל וסקרו וטדרש טוח דף כ"כ וכ"ה וטיוטר רטח ס' ד' וטדרש טחליס טוטור ל' גס נטרנוס יונתן לירטיס י"ו, י"ג ור"י לטטח כ"ג, כ'. וטח יושב הקנ"ה. לחין, לתחנה. והלוללם, נכ"י וטיללס, וזהו ל' טולל יונק, ר"ל לתללל חטת וכניסם, טשלושת, טוח א טק"ס. וריון, ל' זוכר ונונה, טל' גטרל ויטחל טוח דער (טרטח כ"ח, כ') ויטחל דטכח (יוטח כ"ח, כ'). יושב בטערברה, כי הסכימה טוטור. וזהו נרקיע טוח. באש לבה, נלנח חז. וחסנית, טעעלה סכיס חצר טעס רקיט. השור, ל' אדס כמו טכ"ו זלל ירעמי (טכע ט', ד'). שנים עשור, י"ג טטולות. כל"ש צטח"ו, ו' כוכבי לכת כוכב לננה אנו נדק טלוחס חטח טענה (פר"ט פ' ו'). וכל צבא, אטר סוכסיס. ורשיונר, טוח וילון. ככס גבורת, כחל אל גטרס. וטח טשוטח יח אל הקנ"ה לקלל את הסכיס אליו. קשוטור, טלוכטה. טוח טרוח וט', טרוח זכ חינו ככ"י וט"ל. קדושתם אל ירללל. לחטניע, לטחטללל, ר"ל כטפיט וטן תטלח ירללל. געיס, הקנ"ה טכ"ה אב. ט', ט"ו. בהרצאו, ל' רלון, אטרטה חת טחיות טטטלחס חת כטלו אטח טוקס לתטלל ירללל לטלוח אליו. שיוא, תטכוחותו. לנטטח טכל טוח הקנ"ה. דטוס נגף, ככסיס אטקיס. עדי ירעפי עד אטעק עטרס להקנ"ה טחטלל ירללל. יונקף טל' טלנטט. בעת

עמדם במעמדם, לכון לב למוראו: שאת עינם, למשענם, להקדישו
במקראו. אזי פונה, ואז יהנה, בעולמו אשר בראו: בענותו, וחבתו, מנשק
זו מקראו. קדוש קדוש קדוש יי צבאות:

והחיות ישוררו וכו'.

מאורה.

חבל כקורין ס' בהעלתך אומרים למאורה אשר יצר, למטה דף 769.
טקלו ג' ג' תנועות, ותמוס טו אברהם בר שמואל.

אשר יהיו, עם ידידיו, עובדים לו אחד שכם. אלה יראו, ביד
גביאיו, פץ ירום להמכם. אל תיראו, עת תראו, מפלת שונאיכם. זה
הלכם, יום גקם. שנת שלום לריב עירכם. והרג רב, בגוי תרב משכני
אשר בתוככם. שמי על בני ישראל נצח ואני אברכם: בעדת אל, ישראל,
ישאו את קול פהגי. אמור להם לבגיהם, יברכה יי. וישמרך מצדך,
ורוממה ימין יי. אליה באהליך יאר פגיו יי. ויחנה, ועוניה ישא ברחמי
יי: ויום מהומה, למזה ושמה, ונקמה ביד גאלכם. שטי על בני ישראל נצח
ואני אברכם: רבות גדלה, ישם לה, שלום לחזות בגעם. להם גשבע, על
ארבע, לאב המון בכל העם. לשום שמו, בתוך עמו, מפעולות להושיעם.
בלי להכרית, שומרי ברית, ביום עברה וגעם. שמי יקראו, והם יראו,
ברבות כחול זרעם. בגיל ורנה, תביאנה, בהיכל מלך צורכם. שטי על בני
ישראל נצח ואני אברכם: החזקתי, ועקתי, לפני שוכן מרומים. פריקשיב,
שבת להשיב, מפורת במתקוממים. ובא לכנס, עמד לגם, ונשא
גם לעמים. אז יאמרו, לכו ובריה ארחות יעקב תמימים. פי מלכם,
ידיכם, להתהלל בגעימים. מעון האל, בישראל, מחמד הוא
בגלאמים. שמו אהבו, לכו שובו לקם אל אהליכם. שמי על
בני ישראל נצח ואני אברכם:

וקרבתנו וכו'.

עמדם, בעת ששטים יאחז וסתפללים ככוונה אל הקב"ה וכו' וכו' את עיניהם אליו אזר הוא משענם.
במקראו, במקדש סעדה ר"ל כקול פנינם. זו סקוראו, טורח יעקב חנינו הנחקה כנסת הסנד (פולין
ל' ב') וזמר מקורו ע"ה ישיה ט"ח, י"ג. ויסוד הדרו כס' היכלות, כבישראל מקדשין שמו אל
הקב"ה למטה כנית קדוה או במקדש טעם קק"ק הקב"ה טחנק ומנשק שמו אל דיוקנו אל יעקב החזק
כנסת הסנד ולומר אזר סלח שמקלסין אותו בני טקדושות הללו.
אזר שכם, כלל אחד וע"ה לפניה ג', ט'. פק, פלח פיו ולמר. ירום לרהסכם, ישיה ל'
י"ח. יום נקם, טס ל'ד, ט'. ו' שטי, ממדנר ו', כ"ז. ויום מהומה, זכריה י"ד, י"ג. למזה ושמה,
שמו שלטי ארום (כרזית ל"ג, י"ג). על ארבע, כצע כשמו הגדול אל ארבע חזיתות. לאב הסון,
למטה חנינו (כרזית י"ג, ד'). החזקתי ועקתי, חזקת ולמטלל בחזק ומטיחות. פן יקשיב, חולי כי
יקר. פן נטעם חולי כמו פן באו דוח (ט"ז כ', ט"ז). ונשא גם, ע"ה ישיה י"ח, י"ג. י"ב. ט"ט, כ"ב.
או יאמרו השמים. לכו, ע"ה טס כ', ג'. מעון האל, ט"ט.

זולת. ע"ם א"ב ומיום כל החזיונים על לה"ב. ונסוף חתום יוסף בן שמואל.
 אור ישראל וקדושו. בפארן הרקיע ודשו. גלה כל טעם וחדושו. עז
 ותפארת במקדשו: דת צרופה ומזקקה. הדור באצבעו חקקה. ומרווי
 דדיה ללקקה. השביע גפש שקקה: וזר השמיע בארקים. חרות בשני
 פרקים. טשי שלהבת גורקים. ויהי קלת וברקים: יפה גדמה בשפתו.
 בשלה בגי אשפתו. לסין רעננה כפתו. כחתן יצא מחפתו: מנה למאמרו
 חרד. נתעטר בנגדי השוד. נחם אצלו מלהפרד. ויש שמים וירד: סדר
 והודיע למי מנה. עדות יי נאמנה. פרשת דרכים מזמנה. ארך ימים
 בימינה: צעד ארץ בועמו. קדשים הרעיד פרעמו. רחומים הבטיח
 בגאמו. כי חלק יי עמו: שפל הגביה בזקיפה. שתותיו פגיגית קפה.
 תחתיו צנה להקיפה. מי זאת הנשקפה: ידיים נוגנים ושרים. וגור תהלה
 קושרים. ששים בקבלת מכשרים. פקודי יי ושרים: כחשפה ארד
 זרעה. נבדלו נחפוז מרעה. שבטים גהלת במרעה. מה יקרו רעה:
 וכוז תוקת אורתי. אספת מנוף פורת. לציון תמיה חורתי. כי אתה
 יי עורתי: עורח אכותי וכו'.

אור ישראל, ע"ם יעיה י'. י'. בפארן הרקיע, פרש את הרקיע על הר סיני, ונקט במלך
 ע"ם הוסיע עזר סלחן (דברים ל"ג). ובכח דף ט"ט, ה' שעות י' לו להר חורב, בין קדש קדשות סלחן
 סיני. ודשו, ה"כ ד' ט' נגליו, וכל ל' דריסת האל נא נל' ארעי נל' דש. ויסוד החרח נכחילחח
 וטולח נילקוט רשו רפ"ד, אהליע הקנ"ה הסמים וזעי הסמים על הר סיני וירד מטקומו. וחדשו, תדוב
 תורה. עז, תהלים ל"ו, ו'. צרופה ומזקקה, מל' תהלים י"ב, ו'. הרור, הקנ"ה. ללקקה, לינת, מל'
 מספר העלקקים (אפטים ז', ו') והטעם על לטוד התורה. השביע, תהלים ק"ז, ע'. וזר דבריו.
 בארקים, נארן. בשני פרקים, בני לוחות. טשי שלהבת, נילולי אש. ויהי, שעות י"ט, ט"ז. בשפתו,
 בפת הים מלח הקנ"ה כנזר האולח את חני אשפתו. לסין, נסיני מלח כחתן הילח טחוסה
 הסכודת ועיסה בעלי רענן. והל' רעננה כפתו מל' חיוכ ט"ו, ל"ב. כחתן, תהלים י"ט, ו'. לסאמרו
 חרד, את עזה רענו. כנגדי השוד, כנגדי תפארת דוגמת כהן גדול. נחם, ה"כ קשה לו להסיר טן
 סכה, ל' והעם נחם לבניטן (אפטים ב"א, ט"ז). ויש, תהלים י"ח, י'. לסי מנה, לישראל (כמדבר כ"ג,
 י'). עדות, תהלים י"ט, ח'. פרשת דרכים סוסנה, נתן לפניהם אתי דרכים דרך לטוב ודרך לרע
 ונתן להם סחורה לטור דרך אירט וכמתור מדעים ל', ט"ז. י"ט. ארך, טעלי ג' ט"ז. צעד ארץ,
 ע"ם תהלים ס"ח, ח'. קדשים, את האעיים. רחומים, ישראל האהובים, מל' ארחתן (תהלים י"ח, ל')
 ורחוק (דברים י"ג, י"ח). כי חלק, דברים ל"ב, ט'. שפל, הר סיני שהיה שפל ונמוך מכל האיים הגביה
 וזקף לוחו. שתותיו, ישות הבר. בניניה כפת, ע"ם שנת דף ס"ח כפה הקנ"ה עליהן את הכר בניניה
 וזמר להם את אהם טקנלים התורה מוטב, ואם לאו אם תהא קטרתכם. להקיפה, להעמיד סניב. טי
 אתה רשקפה, תולד לישראל ע"ם א"ב ז"ד ו', י'. פקודי, תהלים י"ט, ח'. בחשפה, כאשר גלית את
 וזקף אתה הארץ. פכד, סיי"ס נגרי, וטול ל' תחשה ורעם ורעם כנו את קול העם ברעה (שמות
 ל"ב י') יגיד עליו דש' (חיוכ ל"ו, ל"ג) תכלי בני יאמר לטה תרע נא (טיכס ד', ט'). וטעם
 סחרו כי כחתן תורה נהלו וחדו ישראל טפני תרעם קול החוק וחורו לחזוריקן י"ב מיל וילתה
 בשתן והקנ"ה סרדי טל והחיס לוחן, וכדליתא בשנת ס"ח כ'. מה יקרו רעה, רלונך חלהנתן, ול'
 תהלים קל"ט, י'. אורח, כחי, מל' אר נא כנזר (חיוכ ל"ח, ג'). פורח, סגורים נמגרים. וחרח,
 לסחורתי לליון.

מאורה לפרשת בהעלתך.

ע"ס א"כ ונכחל ג' ג' תנועות, ונסוף תמוס אפרים ברבי יצחק.

אֲשֶׁר יַעַר. אֹרֶךְ יַעַר. וְגַר עֹרְכִים לָךְ לִסְנִי: בְּגִי יַעֲרֶה. לָךְ צִדֵּה.
 הֲלֹא מִפֶּה מְאֹד עֵינִי: גָּבֹל שְׁמֶשׁ. לָךְ יִשְׁמֹשׁ. וּמִה יִסֹּף לָךְ שְׁמֹנִי:
 דְּבָרָה אֹרֶךְ. וּמִה מְאֹד. אֲשֶׁר עָרְכוּ לָךְ בְּהִנֵּי: הֲלֹא תִחַלְדֶּה. בְּגִי מִלֶּךְ.
 בְּעִמּוּד הָאֵשׁ לִסְנִי: וּמִי יֵאִיר. לָךְ מְאִיר. וְאַתָּה גֵר יִי: זָבֹל מִקְדָּשׁ. אֲשֶׁר
 יִדְּשׁ. וּמִפְּנֵי אֹרֶךְ יִקְרֹת: חֲזוֹת אֲשַׁנֵּב. וְחֲלֹנָיו. שְׁקִפִים פְּנֵי הַפְּאֹרוֹת:
 סֵדֶר מִזֶּרֶ. וְהַזֶּהֶר. לָךְ בְּחֻשְׁבֵּה אֹרֹרוֹת: יִקָּר חֲסִדָּה. לְאִישׁ חֲסִדָּה.
 בְּלֹאֲתֵיו לָךְ מְאִירוֹת: בְּאַתְבָּתָּה. וְחֲבָתָּה. הַצֵּהָ לְעֶרְוֶה גֵרוֹת: לָךְ אִיזִם.
 בְּאִישׁוֹן יוֹם. שְׁמֶשׁ וּמִגֵּן יִי: וְסִי יֵאִיר. לָךְ סֵאִיר. וְאַתָּה גֵר יִי: מִלֹּן שְׂדֵי. בֵּין
 שְׂדֵי. וְהִיָּה לְעַד גֵּר מְעַרְב: גֵּת בֵּית. בְּאֹרֶךְ זֵית. לְגַר אֱלֹהִים מִלֶּךְ רַב:
 קְסוֹת חֲלָק. בְּגֵר דּוֹלֵק. וְלֹא יִכָּבֵה בְּכָל־חֲבָרָיו: עֲרִיכְתּוֹ. בְּמִדְתּוֹ. תַּעֲזִי רַבֵּעַ
 בְּמִשְׁדָּיו: פְּנוֹת עֶרְב. הֲלֹא יִקְרַב. לְהִדְלִיק בּוֹ בְּכָל־עֲבָרָיו: צְבֹאֲתֵיו.
 וְנִסְלֹאֲתֵיו. לָכוּ וּנְלָכֵה בְּאֹרֶךְ יִי: וְסִי יֵאִיר. לָךְ סֵאִיר. וְאַתָּה גֵר יִי: קִנְיָה מִקְשָׁה.
 פְּנֵי שְׁשָׁה. לְמֹל פּוֹנֵה לְמַעַרְבוֹ: רֵאשׁוֹן הוּא בְּאֹרְהוֹ. וְאַחֲרוֹן הוּא בְּהִיטִיבוֹ:
 שְׁבִיעֵי עַד. בְּבֵית מַעַד. לְיִשְׂרָאֵל עִם קָחוּם: תִּחַלְדֶּה לְכָל. וְלֹא יִכָּל.
 מְאֹד גִּנְהָ בְּשִׁלְהֵם: אֲשֶׁר בְּרָבוֹ. לְסִי עֶרְבוֹ. לְהַעֲלוֹת גֵּר בְּלֵהֵם: פְּלֹאֲתֵיו.
 וְעֲדוֹתֵיו. לְבָן נִבְחַר לֹא בְּמִיבוֹ: רְצוֹן שׁוֹכֵן. בְּבֶרֶסוֹכֵן. אֲשֶׁר אָבִיו לֹא
 עָצְבוֹ: יָדִיד מְשַׁעֲשַׁע. בְּךָ נִשְׁשַׁע. בְּיוֹנֵק וְאָבִיו אֲהֵם: מְשׁוֹף אֱלִיו. חֲסִדָּה
 עֲלִיו. בְּאֹרֶךְ פְּנִיָּה יִי: וְסִי יֵאִיר. לָךְ סֵאִיר. וְאַתָּה גֵר יִי: בְּנֵה אֲרִיאֵל. וְחִישׁ
 טֹאֵל. שְׁלַח אֵלַי מִפֶּה פְּדוּת: רְצֵה. וְהִצֵּאָה לְעַמְּךָ פְּעֹה. פְּדוּת מִן יְדֵי
 עֲבָדוֹת: רְבוֹת חֲסִדוֹ. לְבָן יְדִידוֹ. לְנִתְנָה מִבְּדוּרוֹת: יְחֻלְצֵהוּ. וְהִסְעֵהוּ.
 יְדִיעָה מְבוֹר וְדוּרָת: יְצוֹ אֹרֶחַ. לְבָן בְּכוֹחַ. תְּבוֹשׁ מְזוּחַ. בְּכָל־מְדוּרוֹת:
 חֲסִדִים גָּמֹל. כְּמוֹ מִתְמוֹל. בְּמִשְׁבָּתִיקָה יְדִידוֹת: קִנְיָ מְטוֹרְהוֹ. אֲשֶׁר
 לְאוֹרְהוֹ. עַד תִּהְיֶה לִי לְעֲדוּת: אֲנִי מִקְדָּשׁ. לְאֹרֶךְ תְּדֵשׁ. תְּעֲלִי יוֹרַח יִי: וְסִי
 יֵאִיר. לָךְ מְאִיר. וְאַתָּה גֵר יִי: אֹרֶךְ תְּדֵשׁ וְסִי.

אחבה לפרשת שלח לד.

על משקל ג' ג' תנועות, וחחוס ט שלמה חוק.

שלוש מאות, נקראות, בדת האל יסודיהם. לבת מי זאת, נרמזות, על
 פנפי ידידיהם. מחקקות, מוקקות, פמו ציצת פקודיהם. הוהור אל,
 לישראל, חק שמור בידיהם. ועשו להם ציצת על פנפי בגדיהם: שמור
 לבן, פמו דרבן, מקום תכלת הנצבע. לה נפתר, סוד נפתר, חוט ציצת
 היזת מרבע. משפטיו, היזת חטיו. בפולים הודך שלש אצבע. המושלשל,
 יהי נפשל, פדי אצבעות ארבע. חק סדינא, פרב קטינא, בדת ציצת לא
 נקבע. זקוף ערף, לחוט כרף. עלות ממגיניהם. ועשו להם ציצת על פנפי בגדיהם:
 שקד ענף, עלי כנף ומקרון יהי נבדל. לא יחזיק, אכל יחזיק, פמלא
 קשר אנדל. מנת טלית. נכפלת. פרבי שמעון פטור וחדל. הן כפלה,
 ותפר לה, ומציצת לא תחדל. חוט פגד, ועור פגד, פמין פגד לחק תגדל.
 זנח ונעור, חקיקי עור, ואם פגד בכנפיהם. ועשו להם ציצת על פנפי בגדיהם:
 שלשים יום, בדת איום, פסות שאולה מעקבת. לעת הלקי, פן ואילך,
 הלא ציצת היזת. מכרת שוק. לעם חשוק, פהקה היא נחשבת. המון
 תגד, ונזי מתגד, פשרה היא מהטבת. חק נפרץ, וחוט נקרץ, פסולה הוא
 ונעזבת: זכור והתם, וראיתם, פרט ללילה מעקבת. קץ נקבע, על ארבע,
 ולא שלש בסודיהם. ועשו להם ציצת על פנפי בגדיהם: וקרבחו וכו'.

שש מאות, הם טלות טלות הקדשות כמות ה' כן מנחות לישראל בכנפי בגדיהם, כי תנת ציצת
 בניסמיה ח' ו' חוטין ו' קצרים שבליית טולחין האזין חריג כנגד חריג טלות (תנחומם סוף ס' קרח),
 והביטן אחר שש טלות חשב כלל המספר והיזת הפרט. לבת מי זאת, לישראל (שיר ג' ו' ו' ו') רדידיהם,
 טליתיהם כי הטלית כמו רדיד לגוף. חק שמור, לשמור את החק של ליזית. שמור לבן, לעשות החוט לבן,
 דרבן, הוא טלמד להנהיג ט הטרה שלל תטה יטין וטטא כזזה החרישה, כן לת תטה יטין וטטא טלעטות לכן
 כטקום תכלת, כי גדול טוכו של לכן יחזר טוכו של תכלת כדליתא טטנות ט' ג' כ'. הנצבע, טבע התכלת
 דושה לים. היזת מרבע, ד' חוטין לכל ליזית וכן כטולין חוך הנקט עד אנעטו ח' חוטין. חוך שלש אצבע, חוך
 ג' אלנעטום חוך לקרן הטלית. נפשל, יהי נפלה ד' אלנעטות, כדליתא טטנות ט' ג' כ' כטה תהא טטולאלת טת
 אעלי חוטרים ארבע, ולתכ אם טטוטמות. פרב קטינא, אם דף ט' ט' טלחכא אטכתיכ לרב קטינא דטיכסי מדינת,
 חזר ליה קטינא קטינא מדינת נקייטת וטתלל נטיזות, ליזית של תכלת טה תהא עליה. זקוף ערף, החוט אכורכיס
 ט את אחר החוטין (ונקדח בלאנו טע) הוא עולה לטין ד' החוטין. שקד, הוהר. ענף של הליזית. עלי כנף, יהי
 תכלת של כנף הטלית, חלל לא יהי טחונר בכנף חלל יהי נבדל טן הקרן כטלות קצר אנודל. מנת, ל' מנה. פרבי
 שטעין, אם דף ט' ט' טלית פטולה חייבת טלית. ו' טעטן פוטד, וזין אטם כטלה ותטרה אטייבת. חוט פגד, חוט
 הנגד חוט של חוטין. ועור פגד, שכנפיו הם של עור. כסין פגד לחוק תגדיל, או הוא החוק אטעטו ט ליזית כי נחשב
 כסין פגד. תגדיל, טל' גדלים אטעטו לך. פגד ונעור וכו', חוט הנגד הוא של עור וחף כי כנפיו הם של חוטין או
 ונה טלעטות ט ליזית. מעקבת, ר"ל הזולל טלית טתטרו וטעטב טלעטות ט ליזית עד ל' יום פטור. לעת הלקי,
 לחזר ל' יום טיד כאר הולך ט טכחן ולילך חייב לעטות ט ליזית. מכורת שוק, הקונה טלית טן הזוק. לעם חשוק,
 לישראל. כחקה היא נחשבת, כחומר כזרה היא. הטוח תגד, כטלוקח טלית טן חולר התגרים. וטפטרעטאטעטו.
 חזי מתגד, כטלוקח טן נזי תגד הטעטב טלית לנד, כטולס כזרה היא. טחטבת, רלזיכ, טל' חטיבה. חק נפרץ,
 חוט הקרן של טלית כזרה ונקרטה. נפרץ, חטטק. ודחם, יהי חם להחטין להקטלה טטטתית טוטרת וראיתם
 חוטו (טטטר ט', ל' ט'), חוט לכטות לילה, ולת כדעת הקדושים החולקים כטנות ליזית וטוטרים כי חייבת נם כליה
 וזי פריזין לחיות ז' חוטין ולת ח'. קץ נקבע על ארבע, פטה אטחונ על ארבע כטנות חוטין (דברים כ"ג, י"ג)
 טת נקטת קן עטל אדוקת פגד טיז לו ד' כטנות חייב טלית וכל ג' כטנות פטור טן הליזית.

בשקל ג' ג' חנושות.

אל מחוללי, ששמע קולי, כפי חילי, אהללה. את שמך, ארומקך, כי
 מקך, לי תהלה: אזכיר אות, ונפלאות, בצבאות צור נגלה. הושעתם, את
 בני תם, בעלותם, מעגלה. בבוואם אל מקום בית אל, הראם אל, הנדלה.
 אז ישיר ישראל עלי באר עגלה: הן אפסור, גם לפתור, בבוא התור, עם
 לחמול. הרשעים, נקבעים, בתוך סלעים, עמך קמול. יעצת, ודברת,
 והשבת, להם גמול. עם פליאים, הם באים, בתוך חצוים, ימין ושמאל.
 הן יצאת, הר אדמתה, לקראתה להקבילה. אז ישיר ישראל עלי באר עגלה:
 נדבאו עד שאו, והם ראו, בשונאיהם. נקמתם, הודעתם, מפלתם,
 לאתריהם. באר הלכה, והוליקה, את דבא, לפנייהם. כמו חזו, אזי עם זו
 בן יחזו, פליאיהם. באהבתך, וחקבתך, בהראותך, ארזפליקה. אז ישיר
 ישראל עלי באר עגלה: וקרבטו וכו'.

מחוללי, חזרי, כמו אל מחוללך (דברים ל"ב, י"ח). חילי, כוחי. את שמך ארומסך, עמ"כ תהלים
 קמ"ה, ח'. בצבאות, נלכחות ישראל. חם, יעקב חנינו. מעגלה, טעמים (ירמיה ע"ו, כ'). מקום בית
 אל, אל טענות ארנון אשר גם נעשו להם נפיש נכאר, כדליתח נמדד ש' חוקת, עשה להם הקנ"ה
 חותם ונסיס נחלי ארנון כנסיס שעה להם בים סוף, ושה הם נפי חולי ארנון, חרם שוטד על הסך
 מה ועדכ עם חזרו נכר הזה והוא חזוק טטנו שבעה מלין וחדך יחד לתוך הנחל ועולה, ודכך אל
 יראל לעבר בתוך הנחלים, נתבנסו כל החושות לשם אוכלוסין אחין להם סוף ישו טקתן בתוך הנחל
 הנחל טלמעלן עמי טענות וכנגד הטענות הר שכנגדו עמי פלעים פלעים כטין דיים, ככנסו האוכלוסין
 לתוך הטענות ואטרו באידו יראל לתוך הנחל אלו שטדים לפנייהם בתוך הנחל ואלו למעלה מן הטענות
 וסדגו את כולם, כיון שהגיעו יראל לחותו מקום לא הכריכן הקנ"ה ליד למעלה לנחל אלא רשו להרים
 ומכנסו דיים אל הר לתוך הטענות ועמו כולם, והקישו ההרים ראשיהם זה לזה ונעשה דך כעשה ולא
 נדע חיה הר כסטך לחזרו. ועברו יראל על חותן ההרים ולא ידעו כל הנסיס האלו, אשר הקנ"ה,
 סייט שודיע לכני כעה אוכלוסין אינדמי טפניהם, ירדה הנחל לחותן הטענות והוליקה גולגולית חרושות
 ותלים אחין להם חקר, יראל חזרו לכך את הנחל ואלו חותה ענייה כל זה מתוך הנחל שהיה שוליה
 חרים חיריים, וענין שהנחל שודיעה כהן אג' ואגד הנחלים ונ' ושם נחלה ונ' וכי עשם היתם והלא
 מתחלת חרבעים שנה היתה עשהם, אלא שידה לפרטם את הנסיס, והיו יראל שטדים על הנחלים
 וחלעים לה עלי באר עמו לה עב"ל ושונא ענין גם זה גם כמרגום ירושלמי למעבר כ"ה, ע"ו, גם כפידה
 ר"י ע. אך מה אקדח השייטן למקום הזה בית אל לא ידעתי מקורו. או ישיר, מעבר כ"ה, י"ח.
 אפסור, חסות פי. גם לפתור, למרש סנס אנעבה לישראל כמעברת ארנון. החזק, חזק, כמו וכנניע
 חר נערה (חסתר כ', י"ב). הרשעים נקבעים, האטוריים סיו נחללים כנתיקי הסלעים, וכדליתח נמדד
 כחבר. לקמול, להכרית את יראל, על' קנה וסוף קמלו (ישעיה י"ט, ו') לבנון קמל (עם ל"ג, ט').
 עם פליאים, יראל אשר נעשו להם נפלחות ועמ"כ ונפליטו חני ועמד (אמות ל"ג, ט"ז). בתוך חצוים,
 חלבו כחל בין הסרים אל ימין ומאל. הר ארסתה, הר אל חדשה ארץ יראל סנה חתה ילחם לקדחת
 יראל להקביל את פניהם, וכמו שפירש ר"י נמדד כ"ה, ע"ו. נראו, האטוריים אשר שטרו כנתיקי הסרים
 נכחו ע"י הסרים שמתקדו זה אל זה. שאו, ל' שעה כמו אלו ערים (ישעיה ו', י"ח). והם ראו,
 יראל רשו. שפלתם, שפלת האטוריים. לאחריהם, לאחר כך. את רכא, את האטוריים המדוכאים. עם זו,
 יראל (אמות ט"ו, י"ג. ישעיה ט"ג, כ"ה). את פלילה, את הדין, כמו עמי פלילה (ישעיה ט"ו, ג').

ע"ס א"כ כמול ועל מסוק ואחם ודכקים, וכל תחו עמיס על פסוקי הפטרת נחמו. וחתום טו סנחם
ברבי סכיר חוק.

אֶל־אֵל שְׁדֵי אֲתַחֲנֶן מִזְרִיחַ כְּבוֹד נְגַהִיכֶם. אִוֹר פְּנֵי מַלְאָךְ חַיִּים וְרַעַן
לְכַמְהִיכֶם. נַחְמוּ נַחְמוּ עִמִּי יֹאמֶר אֱלֹהֵיכֶם: בְּנֹוּיָהּ וְנִסְכָּהּ לְמַעַלָּה עַד
בְּסֹאוֹ מֵאֱלֹהֶיהָ. בְּאֶרֶץ בְּרַחֲב נֹוּסָהּ לְהַחְזִיק בְּגִי אֵילֵיהָ. וְדַבֵּר עַל־לֵב
יְרוּשָׁלַם וְקִרְאוּ אֵלֶיהָ: גְּאוּלֵי אֲנִיחַל וְאֲנַחֵג עַל מִבְּעֵי עֵינַי. גְּנוּגִים עֲנוּגִים
בְּיָוִם עֲלוֹתָם מִפְּתָךְ מֵעֵנִי. קוֹל קוֹרֵא בְּמִדְבָר פִּנּוּ הַרְדֵּךְ יי: וְאַחַם כְּמִטְעֵ נְצָר
חֲמֹד שְׁעִשְׁוֵעֵי נְעֻמוֹ. בְּהַרְדֵּךְ אִם לְנַחֵם וְאִב לְרַחֵם הַרְחֵמוּ. בֵּן אֲנֹכִי
אֲנַחֲמֶכֶם וּבִירוּשָׁלַם תִּגְחֵמוּ. קְדוּשׁ: הַגְּלִי אֲוִלִיךְ בְּעַמּוּד אֵשׁ לְהֵאִיר בֵּל
יִאֲפֵלוּ. דְּרָבֵי הַדּוּרִים אֲיֹשֶׁר וּמֵעַקְשֵׁי עֲקוֹב יִקְפְּלוּ. כְּלִיָּא יִנְשֵׂא וְכִלְהֵר
וְגִבְעָה יִשְׁפְּלוּ: הַשְׁכִּילוּ זֶה הַהַרְדֵּךְ לְכֹ עִמִּי יִבְשֹׁר. הֵן לֹא יִכְבֶּה עוֹד מִזְרֵה
מִיֶּסֶר. וְנִגְלָה כְּבוֹד יי וְרֵאוּ כָל־בְּשָׁר: וְהַחֲדֵשׁ נְהַפְךָ מִיָּגוֹן לְשִׁשׁוֹן וּלְשִׁמְחָה
יִקְרֵה. וְיִחַזְּו הַדָּשׁ וְשִׁבַת קְרֵא מְקֵרֵא. קוֹל אֹמֵר קְרֵא וְאֹמֵר מָה אֲקֵרֵא:
סִדְפִים בְּרִב יִשְׁעָה יִתְעַנּוּ בְּדָשׁן הַלֶּבֶם. מִכְּתֵנִי יי יִקְרֵאוּ רַע שְׁהַבֵּל בָּם.
וְנַחֵם אוֹתָם וְדַבֵּר עַל־לֶבָם. קְדוּשׁ: זֶה עוֹמֵד אַחֵר כְּתִלְטוּ מִתְרַבְּו
מֵעֵיץ. זְכוֹל בֵּית יִשְׂרָאֵל הַלְבֵנוּן יִפְרִיחַ פְּטוּרֵי צִיץ. יִבֵּשׁ חֲצִיר גִּבֵּל צִיץ: חֲזֵה
אֲבָן פְּרִכֵד שְׁמֹשׁוֹת הַיָּקֵל וְאוֹלָם. חוֹצְבִים מְשַׁרְתֵּיו לְשַׁעַר מוֹרַח אֲקֵדַח
מִשְׁלָם. וְדַבֵּר אֱלֹהֵינוּ יְקוּם לְעוֹלָם: טַעַם יִשְׁמִיעַ לְבַח צִיץ מַלְאָךְ מַלְאָךְ.
טִדַת הַר הַקָּדֵשׁ הַתְּרֵאֵי פְּנִים בְּלָךְ. עַל הַרְגָּבָה עַל־רֵלְךָ: בֵּי מִבְּטַח
נִצְרָךְ הַקְּלִחוּ עַל עַפְפֵךְ. בְּרַחֲמִים יִנַחֲמֵךְ מֵעוֹד וְשִׁבֵר קוֹרוֹת זַעֲמֵךְ. מִי
כְּמוֹד יִרְשָׂא לְךָ לְרַחֲמֵךְ וּמִי יִנַחֲמֵךְ. קְדוּשׁ: יִבְנֵם גְּדוּדֵי יִשְׂרָאֵל מִיַד כּוֹבְשׁוֹ
וְאֵיבֹו. יִשֵּׁב אֶת־שְׁבוֹתוֹ עַד עִיר מְבֹא. הִנֵּה אֲדֹנֵי אֱלֹהִים בְּחֹק יִבֹּא:
כְּתָחַן יִצְא לְקִרַת כְּלָה כְּלִילַת מִשְׁבִּץ. בֵּן יִקְדִים אֶתִּי מִלְבָּנוּן תְּבוּאֵי
לְמִרְבִּץ. קְרָעָה עֲרֹו יִרְעָה בְּזֹרְעוֹ יִקְבֵץ: לְטוּ יַעֲמֹם אֲחֻזְרִים שִׁבֵר וּפְעֻלַת.

לכמהיכם, מל' כנס לך באי (פסלים ס"ג, ג'). נוסכה למעלה, יחזלים עמידה לנסכה לטעלה
עד כסל סכסד ולהתחזק כדי להחזיק בני ישראל סנקדלים בני חילי הלדק ניאטיה ס"א, ג'. גנונים, סל'
גנון והכל (יטיה ל"א, ה'). ענונים, מל' ענון, ר"ל איהו טחופים טענני כבוד כמו נעלותם טענרים.
מסע נאר חסד, יחזל ע"ס יטיה ס' כ"א. בו אנבי, אס ס"ו, י"ג. הדורים, עקופים ול' תלטוד הוא
כמו כחטפ הדוחפ (חולין נ"ט, נ') הדול דכנתא (ס קי"ג). יקפלו, זיתקל הדרך ויתקנר. לא יבנר,
לא יסחר, ול' יטיה ל', כ'. חרש, מל' אס ח', י"ג. רע, ויקדלו ריעים להקנ"ה. שהכל במ, כל טוד יטל
מ. ויטמ, נחזית ל'. כ"א. זה עוסר, ל' אד כ', ס'. וכול בית יער הלבנון, הנח"ט. פטורי ציץ (ס"א
ו', י"ט). גבל ציץ, אכל דבר פלחית יקום לעולם ומה אכפיות עשה יעשה. חזר, ככ"י ס'. אבן כרכוד וס',
ע"ס יטיה ל', י"ג. משרחוי, מלכ"יו. לשער מורח אל טה"ט. ודלה לטעם בזולת דף 778. טעם, דטר נח"ה.
סלך סלך, ע"ס יטיה ל', ו'. דחראי פנים כלך, ר"ל מתקבלו כולם אמה. קירות תוסך, מפורשות אל זעם. סי
כפוד, הקנ"ה (ע"ס אמו' ס"ו, י"א) הוא יסח לך. קרש, הוא ינחמן. עיר מבוא, יחזלים אכל ירא יולו לשם אלה
טענים כמות. מפכך, בדים טעננים. אחי סלבנון, אד ד', ס'. לטרבץ, לטקוס טענה. יעמוס אחורים, יעמוס
לס הטב טעם לטוד עד אלה כולל לטח איתו כולו לפניט ולפיך אנטפל לאחורים, ודבר נדך טאל. ופעלה

ימים. לפי כוח וגדלו הסובל ארץ ושמים. מרמרד בשעלו מים: אלהים.
 משפח ציון בבניה נחומים ירחם. סמן ועיש על בניה תנחם. ברגחם
 עמו ועגיו ירחם. קדוש: מהרה יקים צמח צדיק על שוקדני. מלך
 שען פרחים מריח ודן דיני. מרתבן אתרחם יי: געים שמו לפני שמש
 יזן מנהגו. נקטר בשש מדות כהוד והדר קנהו. אתמי גועץ ויבניה:
 שקל ירום וגשוא וגבוה מפלאי עינים. שורק לגם עמים ידרשה לשמע
 אונים. קמר מדלי וכשחק מאונים: חיים בשאלו נתת לו צפה תחבמני.
 רבית מאד כבודו יעטר ראשו בהמוני. תרב גדלתו ישב אפק ותנהמני.
 קדוש: עתק הוברת חית קנה גבוה למעלה. על מוקדה היא העלה רוחה
 מעלה. ולבנון אין די בער ותתו אין די עולה: פיקד עון יסחוף אבירה
 ונע חלדו. פודה בבצרה לא קולטת ירוח לבדו. בל רעלים פאין נגדו:
 צינת אהרת שעיר ילבש שר המצאל. צונחו ומרדיו מבין פוכבים ושרה
 בפנואל. ואלמי תדמיון אל: גלסם מעבים נגד חיל צבא מעוני. פראתי
 אלה בינו עם שעוני. מספר פלם יריתי באלה דיני. נתם יי. קדוש:
 קדושנו רחוק וקרוב לשמוע נושא באהב. קדם פרע קרוב ורחוק נסבל
 להתהב. הפסל נסך חרש וצורף בזהב: רב כח וגבורה עשה עיפה שחר.

שנים, אכר על מה שסבלנו לוח נעשן שתי גליותינו, ודלס רמי להווע ו', כ'. ועיש, חזק ל'ת, ל'כ.
 ולשוו ברכות כ'ט שנמל הקנ'ה כ' כוכבים טן עים ופתס נהס את הטנול ולעמיד יחידס לו לנחס חותו,
 וכן ינחס גם את ישראל, חוה הפטן, ונדלש תנת סגסם כנקוד הנחם. כי נחם, יאעיה ט'ט, י'ג. צמח
 צדיק, טלך סטעיה ועב'ה ידעיה כ'ג, ה'. שוקדני, האוקדים ורחיים לעשות הסמכות. טען סרדום וכו',
 עב'ה וסריתו כדלח' ה' וכו' (סעיה י'א ג') וסיתא עליו כסנהדרין ל'ג, ע'כ אשר ר' אלכסנדרו מלמד
 אכשעניו טלות ויסורין כרתיים, רנח אשר דמורה ודלן; ונקט ספייסן דעת אניהס. געים, הסעיה.
 לפני שמש, כסרקי ר'א פ' ג' ונמסחים כ'ד ונדלים ל'ט ותנחומת פ' כ'א גם חלש כ'ר, ו' דברים נדלו
 קדם אנרח העולם, ואחר טהס שמו אל טעיה דמתינ יחי שמו לעולם לפני שמש יסן שמו (תהלים ע"ג,
 ו'.) וכסנהדרין ל'ח, ע'כ ינון סוח אחד טעמות אל הסעיה. סוניה, הקנ'ה אחר טינה חיסן חותו,
 על יסן ה' (יונה כ', א') וטניתי אהבס (סעיה ס'ה, י'ג). בשש כדיות, הכתובות כסעיה י'א, כ',
 חכמה וטינה עלה וגבורה קצת ודלח' ה'. סמלאי עינים, טן הסלסכים (יחזקאל ח', י'ח.) שורק וכו',
 עב'ה יאעיה ה', כ'ו. חיים בשאלו, עב'ה תהלים כ'א, ה'. ונדלש על הסעיה כסוכה ל'כ. תחבסוני, דוד
 סטלך נקדל כן נט'ק דף ט'ו, כ'. ישב אסך, יאעיה י'ג, א'. עחק הוברת, על' תהלים ל'א, י'ט.
 חח קנה, כנוי לחיכים עב'ה אס פ'ח, ל'א. על סוקדה וכו', ר'ל אעתידים סלויים לידון ותמס נל'
 יקדל ו', כ'. יסחוף, יסיל על' מדוע נסחף אכירך (ידעיה ט'ו, ט'ו). חלרו, חרטו. פורה בבצרה, ע'ט
 סבות דף י'ג אלג טעיות עמיד אר אל חדום למטות דכתיב פי זה כל טלדום חסון עגדים טכורה
 (סעיה ט'ג, א') טועה סלוינה קולטת חלח כנר והוא גולה לכנרה וכו'. שר הסנאל, אר אל חדום,
 ולח' חדרת שער עב'ה כדלח' כ'ה, כ'ה. צונחו, טסיל חותו על' ותלנת מעל הסטור (יהווע
 ט'ו, י'ח). ושרה בפנואל, אר אל עשו חס כלחם עם ישקב חנינו כסנולל (כדלח' ל'ג, ל'ג)
 בולח'ה כ'ר ס' ע'ו. נגר חיל צבא סעני, ישראל סאלים לכוכבים. טעני, אטיס. עם שעתי, העס
 כנען עליו. מספר כלם, את טספר כל הכוכבים הכחתי לדן ועססם. נחם ה', עב'ה יאעיה ט'ט,
 י'ג. רחוק וקרוב, חע'ט זהו רחוק מפתנו כמטיס ט'ט קרוב סוח לכשעו את חסלח'נו. נושא באהב,
 כלחכמו סוח עון סוח. קורם כרע, כנוי לע'ו עב'ה יאעיה ט'ו, א'. קרוב ורחוק, סלליל אל טנדי ע'ו
 חף כי סוח קרוב להס ט'ט רחוק סוח טהס ולח יכול להויעסם. נסכל לחחיהב, ר'ל חע'ט אסנלוכו
 ע'כ כחף ככל זלח חין כו טעם. עושח עיפה שחר, הקנ'ה חוסך סלילה לנקר, ול' טעום ד', י'ג.

רָקוּעַ אֵין לוֹ שָׁחַר וְגִשְׁבָּר בְּפִתְחֵר. הַמְסַכֵּן תְּרוּמָה עֵץ לֹא יִרְקֵב יִבְתָּר:
 שָׁחַר זָרִים בְּמוֹת יִרְאָתָם וַיִּגְעוּ. שְׂדֵי חֶלֶק יַעֲקֹב חֶלְקָם בְּחַיִּים נוֹדְעוּ. הֲלֹא
 תִדְעוּ הֲלֹא תִשְׁמְעוּ: הַיּוֹם אִם־בָּקֵלָו תִּשְׁמְעוּ יַחֲשִׁיבָה בְּרַצְיוֹן. אוּלַם נִכּוֹן
 יָבִיא בְּעֵתָהּ בְּגִשְׁמֵם בְּצִיּוֹן. נַחֵם יי צִיּוֹן. קְדוּשׁ: תִּקְרֶיף בְּעֶרְבֹת אוֹת
 בְּרִבְבוֹת נַעֲרָץ בְּשִׁנּוּבִים. תֵּלֶה אֶרֶץ עַל־בְּלִימָה וּמִדְּבִיק רִגְבִים. הַיֹּשֵׁב עַל־
 חוּץ הָאָרֶץ וַיִּשְׁבֶּיָה בְּתַנְבִּים: חֵיל קָדָר פּוֹשְׁטֵי יְדֵיהֶם בְּגוֹהוּ. זֹלָקָה מוֹסֵר
 בְּגִגְדֵי רֹדֵף לְדוֹגָם בְּמִטְרֵהוּ. הַנּוֹתֵן רוֹזְנִים לְאֵין שְׁפָטֵי אֶרֶץ כְּתוּרָה: יִאֲסֹפוּ
 לִירוּשָׁלַיִם כָּל־הַמַּעֲזִירִים וְשֵׁם יִפְרְעוּ. מַצִּי רֵיגָם וַיִּשְׁפְּטוּ מְקוֹם אֲשֶׁר הִרְעוּ.
 אֵף בְּלִנְפֻעוֹ אֵף בְּלִזְרָעוֹ: אֵל מִלֶּדֶד נֶאֱמָן וּמַהֲיָמָן בְּנַחוּמֵי כַפְלָיִם.
 מִבֶּשֶׂר טוֹב נִחַץ מִהֲנֵאוֹ לוֹ רִגְלָיִם. נַחֵם יי עַמּוֹ נְאֻל יִירוּשָׁלַם. קְדוּשׁ:
 בַּת צִיּוֹן עֲזַבְנִי שְׁכַתְּנִי לְמָה תֹאמְרִי. וְאִיָּה צָרְתָה וּמִי מִנּוּשֵׁי בָהּ הִתְעַמְרִי.
 וְאַל־מִי תִדְמִינִי וְאַשְׁוֶה יֹאמְרִי: רַבֵּיאוּ בּוֹכִים לְגַסְמֵרָא בְּיָמוֹת חֲפָזָה בְּרָה.
 הַשְׁמֵרְתִי חֵיל לְגִיּוֹן קִרְטוֹן וְרִהְטוֹן בְּעֶבְרָה. שְׂאֵר־מְרוֹם עֵינֵיכֶם וְרֵאוּ מִי
 בָּרָא: אִשָּׁה עוֹלֵת רַחֵם הַאֲשֻׁבָח לְהַטִּיב בּוֹחֵד. מֵאֲמֹר גַּעֲשׂוּהוּ וְגִשְׁמַע
 אֲזוֹבֹר בְּשׁוֹר מְלֻכְתְּךָ. גַּם־אֵלֶּה תִשְׁבַּחְנָה וְאַנְכִי לֹא אֲשַׁכַּחְךָ: אִסְתִּי מִה
 נִחְמַד בְּרוּר בְּיַעַם מִרְחֻמְכֶם. כִּי־גַן יְרוּשָׁלַיִם שֵׁם שְׁלוֹם גְּבוּל תְּחוּמְכֶם.
 אֲנִכִי אֲנִכִי הוּא מִנְחֻמְכֶם. קְדוּשׁ:

הכל יודוך וכו'.

רקוע, חבל העז, המרוקע בכסף חסד אין זו תועלת כלל. כפחור, כחרס, וכלי חרס תרגום ירושלמי וכל
 טלח דחור (ויקרא ו', כ"ח); וכן עקד נקודו קפסר ספ"ח בסנה ות"ת פתחה, והוא מורה על הטיט שעושים
 טטח הכלי (פתח), והטתקד טטט, זהו טעמו הולך העושה כלי חרס (פתחטנער) כעו חספ די
 סתד (דניאל ב', ט"ח). כמות יראתם, כעו טלחיסס. יחישנה, יחיש את הגאולה. ברציון, ברטון. יביא
 בעתה, ט"ח יעיה ט', כ"ב. ותיחא בטכדדדן ל"ח כתיב בעתה וכתיב תחישנה, וכו' תחישנה, לא וכו'
 כשתה. ועוד טס, ר' יחשע טן לוי טלח את אליה הטטח תיחתי יטח הטטית, חטר לו טווס חס טקולו
 תטטטו. כפיו, טל חרן ליה וכתה. נחם, יעיה כ"ח, ג'. בערבות, טס הטטים העליונים (תהלים ט"ח,
 ס'. תענה י"ב כ'). אחת ברבבות, הקכ"ה אות הוא וניכר טן רכנות טלחכיו, וכזחיתח טחגינה ט"ז ואתה
 טרנות קדג, אחת הוא טרנסה טלו. בשטכטים, ל' חזוק. תולת, חיוט כ"ז, ז'. המעזירים, הטורדיום. טצוי
 ריגם, ריגם הטלם ותיקתה, וטל' יטנה חל יטוד (ויקרא ס', ט'). מבשר טוכ, הטטית ועט"ה יעיה כ"ב,
 ז'. יטריט. חח ל' חרטי טל חלטן. נהק, ל' טחידות. נחם ה', טס ל"ב, ט'. צרדת, ל' וכעסחה לרחה
 (ט"ח ט', ו'). וטו טטטוי, עט"ה יעיה כ', ח'. בה רחעטר, חטר יחזיק כה להטטט טה, טל' דעריס כ"ח,
 י"ד. לנטטרא, לטטטת, ועקח טל' חטי castra. השטרת, הטטלמי, טל' טטטו טלח (חיוט ל"ח, ל"ג).
 לגיון, לטטיון, קרטת, גס חח ל' חיל וטכח ועקרו טל' יוני וטל"ח קטחטרטי, וכן גס טעס ורהטון,
 קטטטו. וכל זחת יטודו טרבות ל"ב ע"ב, ותחטר ליון עוכי ס' וזחטי טכחטי (יעיה ט"ט, י"ד), חטר
 ל' הקכ"ה, טחי טנים עטר טולות טרחטי טרקיע ועל כל חיל ועול טרחטי לו טלטים חיל ועל כל חיל
 וחיל טרחטי לו טלטים לגיון ועל כל לגיון ולגיון טרחטי לו טלטים רהטון ועל כל רהטון ורהטון טרחטי לו
 טלטים קרטון ועל כל קרטון וקרטון טרחטי לו טלטים גטטרוח ועל כל גטטרוח וטטרוח חליתי ט טט"ה
 חלטי טחח טככטי טכד יטוח חטטה, וכלן ל' טרחטי חלח כטכילך וחתה חלח טונחטי וטכחחטי, כחטכח
 חח טולח וט' גס חלח טכחחח זח טעטה העגל, וחככי ל' חכחח, זח טעטה סיני עכ"ל, וזכו טיטד
 טטור טלחכח, ר"ל ל' חחכח טטן טל חטר כלוטר טל טעטה העגל. ברור ביט, הטטטר הטטטר,
 טל' יטע חטר (תהלים י"ט, ג'). שם שלום, עט"ה חלחש קט"ו, י"ד. אטכי, יעיה כ"ח, י"ג.

אופן

נשקל ג' ג' תנועות, ורצאי התרזים ל' הכתוב בישיבה ט' כ"ו, והארכטה התלזים התחזים חלזים נדך ככוד ה' טטקוטו, ונחזים הטטולעים חמוס מנחם.

שאוי מנחה. משפחה. ביום מנחה. התשירו:
מרום דר. בעז נאדר. ברוד ודר. התשירו:
עיניכם. לנגדכם. עפעפיקם. התשירו:
וראו אור. צר ואור. כאורי אור. התשירו:
מרגני שפר. וכבבי צפר. שיר חדש השירו:
והחיות לשורה וקרובים יפארו:

מי מסר. שנים עשר מולות ברקיע: ברא למול בני תם ומול אשר
בחשן השקיע: אלה הם. חיליהם. משלשים התקיע: המוציא גלגל חצי
עליל וחצי משקיע: במספר בן. אמוד תקן. שקמים חצים התקיע: נגד
לבן. הם בתוכן. בגלגל האירו: והחיות ישורו וכו'.

צבאם נצור. בתוך צר צור. יצו שרימו למעלה: לכלם חיל. שומרי
אל חמרת עיר על תלה: בשם יפקוד. שמור ופקוד. תמיד יום ולילה:
יקרא לצאן. שנת רצון. אל תתנו דמי סלה: חשמלים. ואראלים. איש
את דערו יעורו: והחיות ישורו וכו'.

מרב חיל. הלא מוחיל. ויע חיות מפכה: אננים לו. והלולו. שכון

שאו מנחה, ע"ה תהלים ל"ו, ח'. ופטר מנחה ששוכחה, ר"ל לא מנחת סולת כי חס מנחה
אל אצו והלולו. התשירו, הכילו תאורה והוא פעל נגד טעם דבר תאורה שנקד יסודו עד ועשה החי'ו
חללו הוא ארז דוגמת אצו חז"ל שתריעין טן תרועה, וכטטולר כנר בטוסף ס' שקלים דף 667. סרום
דר, אעורו, הכשירו נהוד והדר להקנה שהוא דר במרום ונאדר בעזו. עיניכם לנגרם, ע"ה טעלי ד',
כ"ה. צר ואור, לכנה וחמה כמו שפירש רש"י בישיבה ה', ל'. שפר, צפר, שניסה ל' טוקר, אך שפר
יזה על העלות הטוקר כנחת החטה כמו בשפרש (דניאל ו', ב') ונל"ה אפרגנרשטט. ודמו הוא על
מלכתי הכרת ויסודו על הכתוב נדן יחד כוכבי נקר וירישו כל בני חלבים (חיות ל"ח, ז'). לסול בני
חם, במד בני ישקכ הנקדח איז חם. אלה הם חיליהם, טוסכ על י"כ עולות ואלה הם תקועים בגלגלם
שאלים, ר"ל שלג שלג לכל דוח ג' ללד טורח ונ' ללד טערט וכן ללפון וכן לדחום. ותפרקו רתי אליעזר
נדן ז', כל הטולות טערתות ללכנה כליכה טד' מנות העולם ג' כלפון ג' כדיום ג' בטערט ג' נחרת.
חצי עליל, חצי הגלגל אל הטולות הוא גלוי לעין, הנראה טטעל לדרך וחצי השני טתחת לדרך. התקיע,
חלק נגדו, נגד הקנה טורחם. בתוכו, נדך סנוב הגלגל. והנה טעל זה אל הפייטן שהטעיל הטולות
וגלגלם לחובן כטלח גם לידידיה (Philo) במסרו על חיי טעה סמר ג' וזה טס לבונו, אפי חכני אזהם
טולות אחר היו על אפי בתמות האסוד אל הסקן הגדול הם נגד בני גלגלי השמים אחר הם אים כמו
אפי החכנים האלה. ועל זאת רומז גם כן גוון אל החכנים כי כל גלגל השמים טרחה כערה השוהם
[Smaragd], ולכן היו גם טפוחות זעה אמות השכמים על האקן האחת וזעה על האחרת, נטטר כי
כל חצי הגלגל חולק חת הטולות ונבל חלי ים טז טולות. החכנים הזמים טער אחר היו נחשן (Logion)
מ' טורים שלג חכנים ככל טוד רומזים על גלגל הטולות כי גם זה נחלק לד' חלקים, ונ' טטולותיו טלים
על תקופה אחת עב"ל ורזה גם כפירוש טטאר הטוטריס ס' תמה. צבאם, נכחות יארלל. שריטו, כנ"ר
ס' י"ח טיכט וגבריט הם אטרי יארלל. לכלם חיל, חיל הטלחבים. שוטרי חל, ע"ה ישיבה ס"ב, ו'. ז'.
חיות נכחות דף ס"ו הטלחבים הוטריס לא יחאו טלוטר אחת תקום תרום ליון. מרוב חיל, טחכ חלחלה.
טחיל, טל' כל הטיס טטטרוין כוחלין (טת ק"ט). טפכה, גם הוא ל' כוילה והנרה טל' והנה טיס
טטטים (יחוקלל ט"ז, ב'). ויטודו כמקין ר"ח ס' ד' חיות טטטודות כלחה ונחייטה טרתה וביע וטויטת
טטיס כנר אל חט טוסך ויולל. אננים לו, כדוח, חע"פ שהוא חוכ חונים וככיר כח טכל מקום זה הלולו

את דבא ונכה: ואמיץ יה. בני עליה. לפניו אשרי זוכה: קח רב. למי
נקרב. במגן לו כלהווי: איש איש בבר. ויש בלא בר. נכנס במראית
סכה: מליצי עם. הם בנעם. וישו אז ידברו: ותחיו ישורו וכו'.

לא מרשים. תרשישים. בשיר כחביבים אמונים: נעדר אך כל
מלאך. הן להתמיד בכלומים: קרף שמו. בברקמו. אחרי קלום
משננים: כבוד עמדם. בעת עם דם. תרפינה פנה רננים: יי שם.
בהקדישם. פעם אחת נמנים: ממוקמו. יתמהו לכו. חיות לשאלם
פנים: אן אכיר הם. בכם נהתם. ובאלהי ישראל יזכירו: והחיות ישורו
וכרובים יפארו: ותחיו ישורו וכו'.

אהבה. חלי החוים שלטה בר יהודה.

שתי פעמים, מקימים, בכליום על המוננו: ליחד צור, בלב עזור,
בהגין לשוננו: ממוקמו, מפורזמו, ישלח אור לעינינו: הוא לבדו, יצו
חסדו, ויאזין קול רנונינו. בקראי שמע ישראל יי אלהינו: שאר יעקב,
לך אקוב, יסוד דת אל אשר נתן: לך ושמע, תורת שמע, אשר נחלו בני
איתן: מעותה, לקרותה, לנחלי גן הביתן: הגה ערבית, אלהי שבת,
בתנאים במשנתן: בהפנס, בהגי גם, לאכול בתרומתן: רשות נועד, לקרא
עד עלות שחר כמו חתן: יסוד מרבע, לה נקבע, לעד לא להכריתן: הן
ערבות, שתי ברכות לפניה כהלקתן: וחק פרותה, לאחריתה שתי ברכות
להדתן: דת וחק, מרחוק, הטה בה על מלוננו. בקראי שמע ישראל יי
אלהינו: שתי ברכות, נערבות, בראש שחרית להתהלל: לאחריתה,
בבריתה. סמוך אחת להתפלל: מוסכתה, הלקתה, עם הגין מאוד הילל:

לכונן את זכא ונכה חז וכו' הכתוב ניסעיה לו, ע"ו ובמרה נטגלה ל"א. כח רב למי נקרב וכו',
כל זה יתור ע"פ סוכה ע"ה ע"ב, לא בחית שלטא תתלתין וסמא כדוקי דטוקנלי פני זכינה כל יוטא זכ'
אזרי כל חוכי לו, לו עייטמיה ל"ו הוי וכו'. איש איש בבר, על דרך וטותניס ראות זה לזה. כר עב'
לרעי ראות. במראית סוכה, נמלית טהילה וע"פ טה אלמרו אם נטובה ע"ה, כ', הא דמסתכלי נאסמקלריא
מליה וכו'. סוכה ל' הנטה נארעית. כחביבים אמונים, כישראל. נעדר, נטנע. אחרי קלום, אחרי הכח
זכחו יראל. כבוד עמדם וכו', ע"פ כ"ר פ' ט"ה, נעמדם תרפינה כנפיהם (יחוקאל א' ב"א), טהו נעמדם,
ק"א ק"א יי. נאנה איראל לוערים טנע יראל הטלחבים אוקון, וז"ל כ תרפינה כנפיהם וטה הן לוערין נרין
כבוד ה' משקושו ונרין אם כבוד טלכותו עב"ל וכן נחולין דף ל"א חין הטלחבים לוערים איה לעעלה עד
איראל לוערים איה לעעלה עב"ל. מסקושו יחסרו לכו וכו', יסודו נמדכר רבה סוף פ' כ"א וסרקי ר"ל סוף
פ' ד', חף סחיות הנטלות את הכסא וחף טלחבי הארת אחייקן חיי עולם חין רוחות את הכבוד. ורעה
לעעלה דף 236. חם בכס נרחם, טרחה אל יעקב חקוקה נכסא הכבוד (כ"ר פ' ט"ה ונחולין ל"א, כ').
בלב עזור, עמד טתשטת ורות, ר"ל כבונת לב. שאר יעקב, אחרית יראל. לך אקוב, אפרה
לך. בני איתן, בני תרסס, גן הביתן, גן עדן, ונעמד החרו חשם כל' אסתר א', ה'. רבג, דטר וכו'.
כנאיים במשנתן, מלח טמ' מכות. כרעי גם, כהני טה"ט. כטו חרין, ניליאת הטעם סתוב וכו' כחין
יולא טתמו (תכליס י"ט, ו'). יסוד מרבע, ארבע מכות טסחו לק"ג כ' לפניה וכו' לאחריה. מרדוק, טוקן
קיס. על טלעט, נאכנט טל טמטה. בבריתה, נרית כחופה לק"ג אל אחרית דרין נרכה אחת לאחריה וטוקן לה
טסחים להתפלל. מסוכתה, ר"ל נדה אל טנות ק"ג לקרותה עם סכן הטעם. עם רגין, ככ"ו. ק"א יי. הילל,

הלא נסעד, לקראי עד שלש שעות להתחולל: בעת הלך, בן ואילך, לא
 תפסיד ולא חלל: רוחשים בה, איש בדרכו, והלכה כבית הלל: יד יפסוק,
 אשר עשוק, בראש פרקים להתחולל: היה רץ, ולא יחרץ, אבל יעמוד
 ויפיל: וכה יפעל, קרוא עד על לבבך מסתולל: דין גשמוע, תורת שמוע,
 בקל לשון להתחולל: הלא נודעה, בארבעה אשר פרשו וקנינו, בקראי
 שמוע ישראל יי אלהינו: שם אחד, ירא ופחד, והשמד באותותיו: לבד
 הית, אל תשחת, הארץ דלת כחקותיו: מאריכו, להמליכו, על ארבע
 החותיו: המפחד, לא יכחד, באמצעו שאלותיו: ברית יקים, בין פרקים,
 להשיב לכל שלמותיו: רוח יקים, בין דבקים, וידקדק באותותיו: ירא
 ועשה פרב יוסי, והאונת למעותיו: הקורא, אל יזרה באעבדותיו ושפתותיו:
 ואם טעה, בארבעה, יחזיר לראש קריאותיו: דת ספק, להתאפק, הלא
 תחוד לראשיתיו: הלך אן, ומצאן, והן קוראין לעמתיו: הוי עשוק, בפסוק
 הראשון פדינו, בקראי שמוע ישראל יי אלהינו: וקרתנו לשםד והחל סלה וכו'.

ע"ס א"ב, ונסוף חתום מאיר בר יצחק חוק ואמץ.

זולת.

אמת משל היה, באמתת קדמוני משליכם. גבר תם וישר, דמיון
 קרית מושליכם. הקפל במשנה נחמות, וביד הנביאים אליכם. נחמו
 נחמו עמי יאמר אליהם: זרו חכם בעז, תסות בארה לנחם. טבסה
 במשקדת שלמה, ידיד מבירת להם. בפמה וכמה יאמרו לירושלם קבודה
 ברתחם. נחם יי עמו ועניו ירחם: משונה מחבריו לבעור נבואות ונחמות

כמו הילל בן שחר (ישיהו י"ד, י"ג). הלא נסעד, גם יס לו סעד וסוך בדברי ח"ל להטחין נקריאה
 ולקחתו עד שלש שעות היום, והסעד הוא ר' יוסע נכרות דף ע"ג, ע"ג. בעת הלך, ר"ל ולא עטר גם
 חסן הזכ וקרא אותו טכאן ואילך לא הפסיד, כחכם קורא בתורה (נכרות אס). ולא חלל, שלא נדך נרכה
 לנפלה, רוחשים, חומרים. איש בדרכו, ר"ל מותר לקחתו בין עומדים בין יושבים. כבית הלל, נכרות
 דף י', ע"ג. די יפסוק, הפועל העוסק בעלמכה יפסוק ידו ממלאכתו עד שקרא רחש סדוק ק"ג ר"ל מ'
 שמוע, ולא יחרץ, לא יטור הרן, חלל יעמוד עד שקרא עד על לבבך. בארבעה אשר פרשו וקנינו, נטענה
 סוטה רחש מ' ו' חלו נאשרין ככל לאון מ' סוטה ויהי מעבר ק"ג וכו' וסכיל אס ו' דברים, וע"כ מה
 אשר מה הפייטן בארבעה קסה, ומלכה כי דעתו אחרונה דברים טפורין בעלמין והן פ' סוטה וק"ג
 ותס"ז וטענת העדות, ונ' דברים האחרים נלמדים מלכה הד', כי יהיו מעבר ללמד בגורה אזה טפועה,
 וטענת הסקלון ללמד בגורה אזה טפועת העדות, והתמלה אין לך לפרש כלל כי טללי היא כחטור
 בעד', וה"כ רק ד' ראשי דברים הם הטפורים ע"י זקנינו להאמר ככל לאון, הו"ח אל השחת וכו',
 חזק הטפור לטעלה דף 82. המפורר וכו', ע"ס נכרות דף י"ג נאטענע אהל ספני הירלה ומאי עסני
 כבוד, ומפיקים אהל ספני הכבוד ומאי שנום לכל אדם. בין דבקים, גם זה מפורר לטעלה דף 82.
 כרב יוסי, המפור לא ילא חס לא כשיע לאחזו (נכרות ט"ז). טעה בארבעה, ר"ל כד' טעיות לך לחוד
 לרז, כדליתא נכרות דף ט"ז ומפורר אס נכרות"ג. לרזאפק, ר"ל אל תעשה נסמק ללל. הלך אן, חס
 לא לנתיקם אף קודמים אס חזק שמוע יקרא גם חזק טענה את המסוק הרלסון.

אמת משל היה, פיוט זה יסודו במסיתתא פ' כ"ט והכנה בילקוט ישיהו רמז ע"ז. תם וישר, חיונ (חיוז ח').
 במשנה נכרות, אס מ"ג י'. נחמו, ישיהו ט'. חכם בעת, טענו. חסות בארה, חות. טכסרה, ל' קיאט והדור.
 במשכרת שלמה, חזק נ', י"ג. כבודה בהחם ככ' כבבודך ברתחם, וסענין אחד. נחם, ישיהו ט"ט, י"ג. משנה,

בְּכַפְלֵיָם. שׁוֹשׁ אֲשִׁישׁוֹ. הִתְעוֹרְרִי עוֹרִי. יְרֻדָה פְּלָאִים. פִּדְּךָ עֲלוֹחַ מְנַחֵם.
 צִדְקָנוּ טַהַר שׁוֹלִים. נַחֵם יי' עוֹד אֶת־צִיּוֹן וּבַחַר עוֹד בִּירוּשָׁלַם: קָבוֹעַ בְּזֶה
 וּבְזֶה. רוּם עֲשָׂרִים אַרְבֹּתֶיהָ. שְׁמֹשׁוֹתֶיהָ לְאֲבְנֵי חֶפְצֵי. שְׁלוֹם לְשׁוֹם גְּבוּלוֹתֶיהָ.
 תִּקַּן מִדְּבָרָה בְּעֶרְוִי בְּגוֹן יי' עֲרֹבוֹתֶיהָ. נַחֵם יי' צִיּוֹן נַחֵם כָּל־הַרְבֵּבֶתֶיהָ:
 מֵאֲתֵבֶיהָ יִרְוִיחַ דְּשׁוֹן. מִנְּחַל עֲדְנֵי נַחֲמִיָה. בְּרָצוֹתֶיהָ תִּנְהוּמִים לְדָבָר עַל
 לֵב רְחֻמִּיָה. יִצְדְּקוּ וַיִּתְהַלְּלוּ בָךְ. הוֹכִי קִשְׁוֹט הַחֲמִיָה. תִּינָקוּ וּשְׁבַעְתֶּם
 מִשֹּׁד תִּנְחַמִּיָה: הוֹיִן קְרוֹשִׁים עֲשֶׂרָה עֶמְקָה בְּהַשְׁתַּתֵּף בְּקִמְתָּנִי. וְאֹתֵיזֹת
 מְעֻטְרֹת לְתַנְחַמְךָ. לְצֹאנְךָ וּכְרֻמְךָ כְּסִימְתָּנִי. בְּשִׁיר וְתוֹדוֹת אֲזַמְרֶךָ. בְּאֵז
 כְּנֶף הוֹצֵאתָנִי. כִּי אֵתָה יי' עֲזַרְתָּנִי וּנְחַמְתָּנִי: עוֹרַת אֲבוֹתֵינוּ זכ"ל.

ישעיה הנביא נמשח מחנניו הנביאים. שוש אשישו, יטעה פ"א, י'. התעוררי, כ"א, י"ו. עורי, כ"ב, א'.
 ירדה פלאים, ט"ה חכה א', ט'. פורץ עלות, ע"ה מיכה ב', י'. מנחם, הוא אחד משמותיו
 אל נט"ח (פסהדון ל"ח, ב'). טהר שולים, יטהרט טבל לכלוך חטא. נחם ה' עוד את ציון וגו',
 כ"ל ט"ו זכריה א', י"ו. רוים עשרים ארבותיה, חלונותיה. שמשותיה, גם הוא פירושו חלונות
 אחר אור השמש מטל לחובן. ויסודו נבנה נחרט דף ע"ה ומדרש תהלים עומור פ"ו, ושטמי כדכ
 אעמתיך (ישעיה נ"ד, י"ג) עמיד הקנ"ה להניח חכמים ענות ומרגליות שהם שלשים על שלשים וחוקק
 נתן עזר על עמרים ומעמידן בעמרי ירושלים. מדבריה בערן וכו', ע"ה ישעיה כ"א, ג'. ירויח דשון, ע"ה
 תהלים ל"ו, ט'. ברצותך תנחמנים לדבר וגו', כ"ה כ"י, "ברצותך כלהנת יוסף לדבר על לב רחמים".
 חנני, ישעיה פ"ו, י"ח. חוין קרושים וכו', פירוש החרוז הזה נתן לי החכם הטומח רש"ד לולאטו
 טפלוונה נמכתנו גלח אלי בע"ק נמשו חרי"ד לפ"ק, וז"ל: "אחרי אשר חפשתי בכל ספראי המפור
 ולא מלאתי דבר הגון במידע סוף דברי ר' שאיר ג"ן טולג לנצח נמשו וגם דברתי אל חכמים ואל
 מניד לי פניתי אל הספיקתא כ"י אגידו ותהלות לאל עלין מלאתי גם לרווח למלואי ומלואי. והנה דברי
 הספיקתא אחר השם לקח השיטן הם מוכחים צילקות ישעיה רעו ג"ו, אבל הטוסחא שהיתה לפני השיטן
 היתה טאונה טעם והיה טעם בנוסח כ"י אגידו. ועתה אחר חכי פאחה לי הוא כי חוין קרושים עשרה הם
 עברה נביאים הטעם ואלו ואלו חרי עזר חון טענדיה ויזנה כי אותם העברה נאלו על ישראל לטונה ולרעה,
 אבל טענדיה לא נאל לרעה על ישראל ויזנה לא נאל לישראל טעוב עד רע. והנה לדברי הספיקתא
 (עיון גם צילקות) ישראל ישלט לקבל תנחומין טאותן עברה נביאים, בלטרס לאי זו נלטיין? לרזאונה
 או לכמיה? וזו, "הלבו להן נביאים אלל הקנ"ה ולטררו לו רש"ע לא קבלה עליה ירושלים להתנחם, אחר
 להם הקנ"ה חכי ואתם בלך ונחטונה, הוי נמשו נמשו עמי". אבל חכמהם ינחק ויעקב זכורה גם צילקות
 חכמה כ"י חלי, גם טלת חזיון רועות לנביאים ולא לחטות. והנה טלות עמך בהשתחף בקיטחני הכוונה
 נתן הקנ"ה הנביאים להתחנר עם אותן י' נביאים ולכוח לנחטנו. ואתנם ואחיות מצטרפות לתנחומך
 לצאנך וכרסך כסיטחני ימחותן על טה שנעלח כפסיקתא ה"ל ו' שורות אחר טה אהאחי למעלה,
 וצילקות הוא למעלה קודם זכרון עברת הנביאים וגם הלשון טאונה, וכן הוא כ"י, "ר' חנין אמר לטלך
 אהיה לו כרס וכננסו אהיה לתובו וקילגוהו ופיקוהו, מי לריך להתנחם בתנחומין, כרס או בעל הכרס?
 כך אמר הקנ"ה לישראל כרעי, כי כרס ה' נבאות בית ישראל, מי לריך להתנחם, לא חכי? הוי נמשו
 נמשו עמי, נחטוני נחטוני עמי. ר' כרסיה אמר לטלך אהיה לו חלן וכננסו זכמים לחובה וכקטוה מי
 לריך להתנחם, חלן או בעל החלן? כך אמר הקנ"ה לישראל לחכי, וחכמה לחכי חלן מרעיתי אדם חכם,
 מי לריך להתנחם, לא חכי? הוי חומר נמשו נמשו עמי נחטוני נחטוני עמי." — והנה לדעת השיטן
 כשו אהרשח החלון חרס ע"י באלו כתוב ע"י קן אותם אהרשו נחטוני נחטוני עמי טלת עמי
 נשטרתי 120 וחלקו הסך הזה לכמים ועמו טענו י' י' ונעקום נמשו נמשו עמי דרשו נחטוני נחטוני,
 וזה רשו טאטרו וחיות טלטרפות למחטומך, ר"ל לנחם חותך כמעט נחטוני נחטוני, ללחניך
 וכרסך כסיטחני, ישראל מדי ישראל לחכי. יחנך הטעלה תעלוטות. ע"כ דברי חוכמי החכם נ"ב, וכן
 מלאתי חל"כ גם חכמי נפידים קוד דמות חממדדס טאנת חמ"מ. כסיטחני הוא ל' שיטן כשו וסייטו
 חתן (כ"ד ט' א') טלך אהר לו נבו סייטני, נעקאים חתם אהיו פסויטיין (דברים רנה פ' כ'
 יחזק).

בטעקל ג' ג' תנועות, וראשי החזקים יהודה.

יָדִיד עֲלִיּוֹן, שְׁמַע הַגִּיּוֹן, בְּאִשֶּׁר אֲשַׁמְיַעְךָ: בְּחַן מַלְיָן, בְּדַת תְּפִלְיָן.
 בְּמִדַּת שְׁעִשְׁוּעֶיךָ: וְאַרְבָּעָה, לְרֹאשׁ קַבְּעָה, וּנְצָרָם לְרִגְעֶיךָ: וְשִׁלְּהִיד, יְהִי
 אֶדֶד, לְיָד בְּרִיהַ בְּקַבְּעָה. כַּחוֹתָם עַל לִבָּךְ וּכְחוֹתָם עַל זְרַעֲךָ: הַדָּר תְּפִלְיָן.
 הַיּוֹת אֲצוּלִים, מִמֶּתֶר לְפִי קְדוּשִׁים: וְהַעֲמִידֵם, וְהַפְרִידֵם, הַיּוֹת לְאַרְבָּעָה
 רֹאשִׁים: וְרֹאשֵׁי שִׁין, כְּמוֹ רִישֵׁין מְרַבְּעִים מְשֻׁלְּשִׁים: וְלַצּוּר דָּל, אֵל תְּחַדְּלֵה.
 יוֹד מִיָּד אֵל תֵּאֲשִׁים: עֲשֵׂה לְשָׁמַם, עַד תִּפְסֵם, וּמִצּוֹתָם לְאֲנָשִׁים: הַכִּי
 טָרָם, פְּטוּרִים הֵם, קַטְנִים עֲבָדִים וְנָשִׁים: וְהַתְּנִים, וּמִתְּאוּנָנִים, וְאִשֶּׁר
 לְמַעַד חֲמוּשִׁים: וְלֹא גִתּוֹן, לַעֲשׂוֹתוֹן, לְתַשְׁעָה הֵם מִפְּרָשִׁים: וְשִׁים אוֹתוֹת,
 עַל אוֹתוֹת, בְּתַגִּין פְּתַבְּגִית גְּרָשִׁים: רְצוּעֵיהֶם, לְכַר פְּגִיָּהֶם, לְכָל חֲפְצֵיהֶם
 רְדוּשִׁים: וְאִין לְחֻזְקָם, בְּהַתְּפַסְקָם, אֲבָל לַעֲשׂוֹתוֹן תְּדוּשִׁים: בְּזוֹאת תְּרַבֶּה.
 וְלֹא תִבְרָה, וּכְחֹל יָמֵי זְרַעֲךָ. כַּחוֹתָם עַל לִבָּךְ וּכְחוֹתָם עַל זְרַעֲךָ: וְהַרְצוּעוֹת, יְהִי
 צְבָעוֹת, שְׁחֹרֹת לְמוֹשָׁה הַלְכָה: רְצוּעַת יָד, קְשׁוּרָה עַד אֲצַבַּע צְרָדָה
 אֲדָכָה: וְהַרְצוּעָה, לְרֹאשׁ יְדוּעָה. עַדִּי טַבּוֹר מְמֻשְׁבָּה: וְדַת שְׁתִּיבָה.
 בְּרַחֲבֵיהֶן, כְּאֶדֶד שְׁעוֹרָה אֲרַבָּה: וְתַתּוֹרְתָא, וּמַעַבְרָתָא. הַיּוֹת בְּשַׁעַר גְּבַרְכָה:
 קְשׁוֹר קְשָׁרֵן, וְתוֹן סִדְרֵן, בְּאִשֶּׁר אֲצוֹ אוֹתְכָה: שְׁמַע וְהִדָּה, הֵן בְּחֻלְיָא לְפִאת
 יְמִינָךְ סְמוּכָה: וְתוֹן מְמוּזַל, פִּאת הַשְּׁמַמָּל, קְדֻשְׁלִי וְכִי יִבְאֶךָ: וְאֵל תִּפְסֵה.
 וְהַשְּׁמַר, מִלְּהַחֲלִיף וּמִלְּהַפְּכָה: וְגַם תְּדַרְוֶשׁ, לְיָד וּלְרֹאשׁ. אֶתֶת הִיא תְּבַרְכָה:

במדת שעשועיך, נמדת החזקה הנקראת אנוניס (טעמי ח', ל'), וכבר נזכר זה ששועיך.
 ארבעה, כית תמלין של ראש הוא של חרענה נחיס. ארבעה בן ככ"י, והוא ל' נחיס, לרבעיך, ל' תע,
 ר"ל נבל עת. ידי אחר, ר"ל הכית אשר המרצית של תמלה של יד נחונות לתוכו חינו נחלק לר'
 נחיס קטנים כמו חותו של תמלה של ראש, חלח הוא רק כית אחד, ליד כהנה, ר"ל ליד אמאל אחת
 סכס. אצולים, לקוחים ונעשים. מסותר, משורות נחונות שחתות. והפרידים, שיכחונ כל אחת מד'
 מדיית תמלין לנדב. וראשי שין, הצינין שהם נעור כית של תמלין טחוק הם אל אכ רחאים ואל
 חרענה רחאים והרחאים נחמנים כולם כנורת ר"ג. ולצור דל, לקצור קצר כעין דל"ת תמלין של ראש.
 ידי סיד, קצר כעין ירד תמלין של יד. אל האשים, אל תמנע ואל תחמיר. עד חומס, ר"ל כל אשר
 תמלין לרץ גיעסה לשטן. ומתאווננים, הלונן (כרכות יו', ב'). חמושים, נעורים, כי השוק נמנוס
 שור טמנוס. לחשעה, נגשין מ"ה ע"ב, ס"ת תמלין ומחונות אמתן שין ומסור וכבר ועט"ל וענד וחלס
 וקין וכוחי ומחלל נאמר פסולין. ב"מ"י, הן הצינין של אעטכ"ז ג"ץ ועל אשר חונות אכמדיית תמלין
 ומחונות נרמס"ם הלכות תמלין סוף פ' ב'. ונקוד בקיניו חמי נקטן וניטל רמיה וכן ככ"י קסא"י, והלח למעלה
 דף 273. גרשים, ל' גדיס. לבר, טחוק ויהי חזור אל רעונות ריחשים, נמחונות ל"ה. כרתמסקם, כמקדו
 מלשונות שין לקצין זו נזו. הרבה יתך, בלתי נמחונות מ"ד כל הכית תמלין טחוק ימים. שחורות,
 אל נמחונות ל"ה רעונות חורות הלכה למטה טכיו. אצבע צידה, היא הלכס האטלמית, ותחורחא,
 סוף דף הסור אשר כתי התמלין נחונס נחונס, רעקבאמאטע. ומעברתא, הסור אל סכחוס אשר הרעונות
 שחונות נחונס. ריזות בשער נכרכה, כל המדיית לרין שיחוק אחס כעור של נחונס שחורה. בחליו,
 נח אל ראש הוא אל ד' נחיס (פסלער) ונבל כית יוחן מרסה אחת, וינחו סכ' מרציות אעט והיה חס
 אעט כחוליות אכנד יתין הסניית, ונ' מרציות קדס והיה כי יבואך הן סכ' חליות אכנד אמאל הסניית,
 ובחלית' נמחונות דף ל"ה, ע"ב, תנו רכנן כילד סדוק קדס ל' והיה כי יבואך שיטין אעט והיה חס אעט

אהבה לפרשת עקב

וְדִינָם אִם לֹא תִתְּנֵינִי בְּרַכָּה לְחַזְוִיר צְרִיכָה: בֵּן נְאֻמִּי, וְכֵן נְגַמְרִי, וְנִם
אֲנִי מוֹדִיעָה: כַּחֲתָם עַל לֶבָי וְכַחֲתָם עַל זְרָעָה: דְּרוּשׁ וּמַצָּא, אֲנִישׁ רָצָה, בְּחֻקֵּי
אֵל בְּהַלְכָתָם: חֹב עָלָיו, הַיּוֹרֵת תְּפִלּוֹתָיו. עָלַי קִלְקַף בְּתִיבָתָם: דַּת וְדִין,
תְּסוּר בְּגִידִי, וְאִין שְׂרַטוּט בְּתוֹרָתָם: וְדִין לְחַיּוֹת, לְאוֹתֵינִי, אֲיִיר לְכָל
סְבִיבֹתָם: וְאֵל יוֹרֵד, מֵרֵאשׁ לֵיד, לְבַל תִּקַּל קִדְשָׁתָם: וּמַעֲשֵׂי, עַד עֲשׂוּ
וְאַרְבַּע קֶץ הַסִּירָתָם: וְשֵׁת שׁוּמָם, בְּעוֹד יוֹמָם, אֲנִישׁ תִּיב בְּבִרְכָתָם: וְיָד
יִקְדָּם, בְּשֵׁת יַעֲרָם, וְרֵאשׁ עֵת יִחְלוֹץ אוֹתָם: וְזֹאת בְּזֹאת, לֹא אֲחַזּוֹת, וְלֹא
מַעֲבֹבֹת חֻכָּתָם: וְשִׁבְתוֹת, יָמֵי אוֹתוֹת, דִּי לָהֶם בְּאוֹתוֹתָם: וְתוֹפְשֵׁיהֶם,
אֲסִירִים תָּם, לְקַבֵּעַ תְּנוּמָתָם: תִּנְיָה דְעֵתָהּ, וּמַחֲשַׁבְתָּהּ, וְשִׁים בָּם
שְׁעֵשְׁעֵי: כַּחֲתָם עַל לֶבָי וְכַחֲתָם עַל זְרָעָה: הַיּוֹרֵד וְהַיּוֹרֵד, בְּאוֹר בְּהַיּוֹר, עַח אִין
עָלָיו עֲנָנָה: דַּת נְתוּנָה, לָהּ לְמַנָּה, בְּהַר מוֹר גְּבַעַת לְבֹנָה: וְדַת תְּפִלּוֹת, אֵל
תְּעֵלִים, פְּרַתְעֵבֹר בְּשִׁמּוֹנָה: צַר לְמַנּוֹ, לָהּ לְמַנּוֹ יִדָּה בְּמִוּ בְּנִסֵּי יוֹרֵה:
וּמִזְרָאָה בְּלֵב רוּאָה, בְּשֵׁם שְׂרִי אֵל אֲמִנָּה: בְּהַר בְּחַד, וְלֹא אֲחַר. לְגַלּוֹת
בְּרַכָּה צְפוּנָה: צִיר בְּשִׁלּוֹת, לָהּ בְּרוּחַ, אִין בְּסִידָה רַק גְּבֻנָה: וְאִם עֲנָה, עַל
שְׂנָה, בְּרִיתוֹ לָהּ גְּאֻמָּה: אֵל תִּיָּדָה, כִּי מְתַרְהַ קַל יְבוֹאִין יָמֵי עֲדָנָה:
וְתִאֲרָה, בְּמַל גְּדָרָה, בְּרֵאשׁוֹנָה וּבְאַחֲרוֹנָה: בֵּן יֹאמֵר, צוּר שְׂמֵר, בְּרִית
לְאַתְגִּים נְתוּנָה: עִם אֲחָד, אֵל תִּפְסָד, כִּי אֲנִי מוֹשִׁיעָה: כַּחֲתָם עַל לֶבָי
וְכַחֲתָם עַל זְרָעָה: וְכַחֲתָם לְשֵׁם הַגּוֹל וְכו'.

מכאן, והתנאים הפינאלי, אשר חייב לא קיים, כאן טיפוס של קורא כאן טיפוס של מניח, והקורא קורא
כעדות, אם לא תתאים, על כלם מתחייבות (ע"ד, כ'), ר"ל אם זה בין הנחת מניח, וכן נגמר,
כמנחת ל' חייב ודנה דמניח תרווייהו, לא מה טכניק אחת, מה טכניק אחרים, כהלכתם, פירוש, ידחה
אשר חייב מוטעה אישית לו התפלג וע"כ מנחת ע"כ, ע"כ, חין נקחין חלל מן המוטעה. קלף,
ספרהאשעט. בודין, ועמנו. שרשום, ויטענו. ואל יורד וכו', תפלה של רשע חין טושן אותה לכל יד
וכן דנוטה אל רשע חין טושן טענה רלוטה לכל יד, לפי שאין מוידין טקדושה חמורה לקדושה קלה.
ובעשר, יחמה כמחייב לנחת ח' או ליותר מ"ד תפירות, ויד, תפלה של יד, יערם, כאשר יניח התפלג.
ידם על' תעדי עדי (דע"כ, ל'). עת יחלוץ, כמנה לחלוץ התפלג יחלוץ אל רשע תחלה, לא
אחריה, חלל אחי טעות ק' זו לעלמה חו לעלמה. יחבחות, בלוטר כמנה חין מניחם תפלג כי כמנה
טעמו הוא חות, לקטע תנוסחם, לישן טעם אינת קטע. באור ברור, כמנחת חסם אהיה טכיד כחור.
ברר סור, טכר סיני, וע"כ אד' ד', ו'. אל העלים, אל תתרגל כמנחת תפלג. בשטוטה, פ"פ
מנחת דף ט"ד כל אהיט מניח תפלג טוכר כמנחת עשה, וסירם רש"י ד' פראיות יס טכן ועל כל
חול קייסי תרי טכר וקצותם ללות וכו' לעוטפות. צר למנון, חסם יטכר ככר למנון ולטסור חותק ללרה.
לו כמפלג ידיו לך למנון ולמסחור. ויסודו כמנה דף ט"ט ודף ק"ל אשר ר' ינאי תפלג מריכין גוף נקי
כאלישע טעל כנפים, ואלעזר קרו לה אלישע טעל כנפים, אפעם אחת גורו הטלכות גוריה על יארל' אבל
כמניח תפלג יתקף את מויה, וסיה חליטע מניח תפלג וילל לאוק, ודלכו קסדור אחד (quasitor),
דן מניח ודן אחיו ובין אהניע חללו נעלן מרלכו וחתון כירו, אשר לו טיה זה כידך, אשר לו כנפי
יטה וכמט חת ידו ומטללו כה כנפי יונה, לסיכך סיו קורחין חותו חליטע טעל כנפים. ומזרעק, כמ
אכתוב כי אט ה' נקדל טלך ויללו טוכר (דע"כ כ"ח, י'). צור, טעה דכינו. ענך, ל' עינדי, ר"ל חף
אטיסר חותק על טוכר מ"ט מייט כמנחה. כמל גרבה, ע"כ סוכט י"ד, ו'. לאחנים, ללכות.

ע"ס א"ב כסול ונקוף תחום יצחק ברכי משה חוק.

אל אלהים יי דבר ויקרא. אלה השמים מעל והארץ במאמרו ברא. שמעה עמי ואדברה: ברחו שפרי שבעתים ויהיו עמרו. ברוח פיו כל צבאם ויערו. התהלכו בשם קדשו יהודו: גאות לבש וכסא מאו נכון. גבורות ערכם לספר מי יכון. לה דמיה תהלה אף תכון: עדתיה נאמנו מאד ונפיה. תהלות שמך יספרו חוסיך. הור לדור ישבח מעשיך. קדוש: הרהרו אלך השבילני. דבקתי בערותך למדני. הרהר פקודיך הבינני: הן מקצה השמים ועד ירבותיהם. הנביל חמש מאות שנה אפאיהם. מקצה הארץ ועד קצה מליהם: ותכן אחד שם במעביהם. ואיר חללם ותקופותיהם. לשמש שם אהל בהם: לכו חזו מפעלות אלהים והשבילו. נראות בהקפותם יחילו. יראי יי הללו קדוש: זכרתי שמך ובו אתהללה. זמר לשמך סלה. מפלאות תמים דעים נרא עליה: חבל מדת שבעה רקיעים ושבעה אורים. חק שנים למדתם מעוררים. חשק שבעה ארצות מחורים: טובו העדיף בהם בחסדו מגבר. טיב כלתבניתם לא יעדרו דבר. טוב העמידם לעד לעולם חקנתן ולא עבר: יהדון משרתי וצבאיו בכלם ליחדו. והוא אלהים חיים ואין בלעדו. פי נשגב שמו לבדו. קדוש: יקוב שם ראשון וילון שמים. יחד בו שבעה מתנים. ישמעו לשבעה שוטרים על שבעה פסאותים: כלם לשם נרא יקדושן. כבוד שגובו ישלשון. כל אשר יצום וירשון: להטם האש ומהאש יצאו. למצותיו אימה ימלאו. למלאות דברו בשם יקראו: קומה יי אלהים וירדוף ידים עד חובה. ויפצו אידיך בלי סבה. אל גערץ בסוד קדשים רבה. קדוש: מה נורא מעש

אל אלהים, ל' תהלים כ', ח'. ז'. שפרו, נתישו. שבעתים, שבעה שמים, וע"ה חזו כ"ו, י"ג. לך דמיה, תהלים ס"ה, כ'. עדותיך, סס ל"ג, ה'. דור, סס קמ"ד, ד'. רדך, קמ"ג, ח'. דבקתי, קי"ט, ל"א. וכו'. הנביל חמש מאות שנה, כפסחים ל"ד, ע"ג גם בחגיגה י"ג טן הארץ עד לרקיע מהלך ה' טלות שנה וטובו כל רקיע מהלך ה' טלות שנה וכן רקיע לרקיע מהלך ה' טלות שנה וכן אתר, טדה חת. לכו חזו מפעלות אלהים, כן כמות גם ככ"י, ודעה טוחת זי לתהלים ט"ו, יחילו, סמוכים טהקפותם נאמנו וכו'. ספלאות חמים רעים, כן כונה ככ"י ויעקר ע"פ חזו ל"ג, ט"ו. חבל, ל' טדה. ושבעה אורים, סין רקיע לרקיע. חק שנים, ז"ה ה' טלות שנה חזו כן רקיע לרקיע. שבעה ארצות מחורים, ז' חקליטו בעולם בדלות' כמדד. טיב, טלס טרותם. לא יעדרו, לא יחסרו. טוב, הקב"ה. העמידם, ע"ה תהלים קמ"ט, ז'. יחדו, ל' תנועה. יקוב, יסד ויקדש. וילון, טבחן וזילך יסוד הסייע על סאמר חגיגה דף י"ב ע"ג שבעה רקיעין הן, וילון רקיע חקיים וכל טעון טכון ערבות וכו', רק טהייטן הקדים טכון אל טעון, וטוח כסוד טהונא כמדד כל עזת סדנות וטחנא דמי חליה זוטא פ' ט' גם כמירח טחזי לפ' כדלית. ועוד סדך חזר נטלא כמליחה טרי שמים ליום כ' אל עי"ה אס סידך, רקיע וילון חקיים וכל טעון טכון ערבות". ועלנד זוח גם הלגדות חלוקות כטוח ז' הכקיעין, כי טיקרל רנה סוף פ' כ"ט נקדשו, שמים, טעי שמים, רקיע, חקיים, זכיל, טעון, ערבות". וכדברים רנה פ' וחתכן נקדשו, שמים, טעי שמים, רקיע, חקיים, טעון, זכיל ערבל". וטהייטן כל טלוק טוחה י"ב הטחחיל כי רכזו טחיוטן, שמים, טעי שמים, ערבל, זכיל, טעון, חקיים, ערבות". טחנים, טחנות טלחכים, לשבעה שופרים כן ככ"י. שטבו, נחלתו. להטם האש, ר"ל הטע טחיות הטלחכים וטח טחנות. אימה יטלאו, כן ככ"י. אויביך בלי סבה, ר"ל טחולים חותך חנם. אל גערץ, תהלים פ"ט, ח'.

יוצר כל בהפלא ופלא. מעלות שתיים עשרה ברקיע שני אלה. מלאכי
 ויע ודתת על כל מעלה לעלה: נראים בו אוצרות ברד ושלג וכפור אלה
 וקאלה. נראים מלאכים מלא. נרא מנה שוטרים עליהם דברו למלא:
 סד אלהים ליראיו להשכיל. ספר עוזו שמו כח מי יכיל. ספרו עוז
 סודות צבאיו אלהים ופרו משכיל: הקר כבוד אלהים נרא. מצות יי
 ברה. כל הנקרא בשמו לכבודו ברא. קדוש: עצם שהקים אוצרות ערפל
 ורחות. עוזו ברקים ורעמים ברא מגיד שחות. עמידת שלשה על בסאות
 שלשה מוכחות: פאר לשם קדשו יתנו. פחד ואימה ישאו קול וירנו.
 פנות למשלחתו יופנו: צהצחה וכול נטוי ברוח סערה. צמודים בו גנוי
 גבורה. ואוצרות מללים ונהרי אש ומים מזה ומזה בעברה: יי שלום עשה
 במרומו. להגל לשם קדשו צבאיו ומתניו. מי יערוך להודות הלוליו ורנניו.
 קדוש: קרן מבין יקר מעלה. במלאכי הוד וגאיה מפלא. חילות מהללים
 לברא אלה: רבי גשימים שנים עשר. שלש לכל רוח שר. ממנים על
 חדשי הברשור: ששי מעון ואוצרותיו מלאים נפרת. לצדיקים לאור
 ולמפרת. ואור גדול ורפתים אלפי שגאן לעוף בעפרת: שונים שיר
 ותשבות במראות. ליוצר הבל ועושה גפלאות. הוא הפולק יי צבאות.
 קדוש: תקף ערבות אור שבעתים. וכסא על חיות באייר ארבעתים.
 נושא ונראה גשא לעינים: תוכו אוצרות חיים ונפשות. וכתות מלאכים
 משלשים קדשות. ועיניהם נוצצים ברק אשות: יושב במעון קדש קדוש
 ונרא. הורש אמונה ומשפט עטה בשלמה אורה. כל לא שרים תמונתו
 ותמונה מנו לא נסתרה: צדק מפלס שופט באמונה. ספרי אש פתוחים
 לפניו הנה והנה. וכתות טובלים בנהר טהור ומתעטפים אש לבנה.
 לתקדש קדוש: חלק יי עמו יעקב הבל נחלתו. קדוש צנה להם לעלם

סעלות שחיים עשירה, כמד י' עולות. דיע, ל' זעה ומרדס. ירתת, גס הוא ל' רעד ופחד (הואע י'ג,
 ח'). לעלה את הקנ"ס ולהללו. אוצרות ברד ושלג וכו', נטאמר אל הנטר' חנינה י'ג הונח את זאת
 נרקיע הכי אטו סכון, וכן גם בעניני הרקיעים האחרים אינה הפייטן מנטאמר הנטרל וגם הוסיף דברים
 אחרים גם אע"כ מלשם אטו סעדה אתר הנאמר לנו. פלא, ככ"י ושיקר ר"ל הקנ"ס מילת את הרקיע
 הוא מלאכים נראים. טעות ה' ברה, פירוש, מי אספן לתקור כבוד מלאכים הוא יתקור בתורה טעות
 ה'. כל הנקרא, ע"ה יטיב ט"ג, ז' מעיד שחות, ט"ל מעיד לחדם טה טח (עטום ל' י'ג).
 עמידת שלשה מלאכים. מוכחות, ט"ל טוכז וטול, אהכסאות שיטות זו טול זו. פחד, נפחד.
 לטולחתו, לאליוותם חזר יבלתם הכס. וכול, אס רקיע הד'. צמודים, מחוזרים. בעברד, שנתרים מה
 וכו. סכון, הרקיע הו'. שר, העמיד לכות בצורה, ט"ל ארים יחדו (טאלי ח', ע"ז): על חדשי חרי
 שר, טל אים עזר חדשים. וכו"י נרש על חדשי השנה ה"פ. בעפת, בחזק, ט"ל בתועבות האס לו
 (נאמר ב"ה, ח'). נושא, הכסא טחא את החיות ונראה כמו כסא ע"י החיות, וכטבולר לטעלה דף 640.
 ברק אשית, טק וזה. עטה כשלמה אורה, תהלים ק"ד, נ'. לא שרים, אינם רוחים, ל' אצרט
 (נאמר ב"ה, ט'). פ"פ סלים, אוקל הכתק, וכן ככ"י. כנדר סותר, נכסר די טר. חלק ה', דברים ל"ב, ט'.

בריתו. בְּרִיבֵי תוֹרוֹתָיו לְהִשְׁתַּעֲשֶׂע אִם סָגַלְתּוּ: מְשֻׁךְ לְעַמּוֹ חֲסִדוֹ וְגָלָה סוֹד
 דָּתוֹ. הוֹקֵם אֶחָד בְּשָׁבִיעֵי לְמִשְׁפַּט בְּרִיתוֹ. חַיִּים כְּגַמֵּל לְנוֹצֵר רֵאשׁוֹן
 בְּדַמוֹתָיו: זְכָרוֹן חֵק לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ. דְּבָרוֹ נֶצֶב לְכָל־תּוֹלְדוֹתָיו. לְמִשְׁפַּט עֲמוֹד
 חַדְדִים מִחֲרָדָתוֹ. קָדוֹשׁ: לְרַחֲמִים לְדוֹר וָדוֹר אֲמוֹנָתוֹ תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ לְיוֹם
 חֲגֵגוֹ כְּסָה. וְהַחֲרָדוֹ לָשׁוּב בְּאַמֶּת מְרֹעַ מַעֲשֵׂהָ. עַל כֹּל יָבִיא בְּמִשְׁפַּט
 יוֹשֵׁב עַל־כִּסֵּא. קָדוֹשׁ: הַכֹּל יוֹדוֹ וְכוּ'.

אופן.

נמשקל ג' ג' תמועות, וחמס ט יחק ברבי משה.

שְׂאוּ לְבַבְכֶם. לְכַפֵּיכֶם. וְרַחֲצוּ נָא וְהוֹבּוּ: וְהִסִּירוּ. וְהַעֲבִירוּ. מִרְאוֹת
 שְׂוֵא, וְהִדְבְּקוּ. בְּיִרְאַת אֵל. יִשְׂרָאֵל. יִשְׂרוּ לֵב וְהִצְדִּיקוּ. בְּיוֹם כִּי בָא. תְּקוֹר
 הוֹבָה. וְיִשָּׁר לֵב וְגַם תִּזְכּוּ: וְהָבּוּ עוֹ. לְמַלְךְ עוֹ. וְתִפְאַרְת בְּמִקְדָּשׁוֹ: רֹחֲמוֹ
 יי אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לְהַר קָדְשׁוֹ: הִתְקַוְּשׁוּ. וְהִקְדִּישׁוּ. לְחַי יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא:
 וְהִתְקַעוּ. וְהִרְיעוּ. בְּיוֹם חֲגֵגוֹ כְּסָה: וְהַחֲרָדוּ. וְהִתְוַדּוּ. לְהַסִּיר רֹעַ מַעֲשֵׂהָ:
 וְלֵב קָרְעוּ. וְהִדְמִיעוּ. פְּנֵי אֵל עוֹן נוֹשֵׂא: כִּי עַל כֹּל. יַעֲבִיר קוֹל. וְשָׁלַם
 אֹתוֹ בְּרֵאשׁוֹ: רֹחֲמוֹ יי אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לְהַר קָדְשׁוֹ: יִרְחֲמוּ צוֹר. בְּלֵב עֲצוֹר.
 בְּקִרְא מִקְרָא קָדְשׁ: צְמוֹד חֲנוּן. וְגַם רִנּוֹן. כְּשֵׁי קָרַב בְּקָדְשׁ: חֲסִין לְטָהֵר.
 לֵב גְּמָדֵר. וְרוּחַ נְכוֹן חֲדָשׁ: קִנְיָה עֲפוֹד. בְּךָ גִּתְמָךְ. פְּרוֹשׁ בְּיִרְאַה
 וְהִתְקַדְּשׁ: בְּרֵ לֵבָב. חֲשׁוֹב נְעֻלָּב. בְּנֹבַח שֵׁי בְּקָדְשׁ: בְּיוֹם יִקְרַב. עוֹן רַב.
 בְּאֶחָד שְׁבִיעֵי חֲדָשׁ: מְשֻׁךְ חֲסִדָּךְ. הַיּוֹת לְעַבְדְּךָ רִיחַ חֲדָשָׁה לְחֲדָשׁוֹ:
 רֹחֲמוֹ יי אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לְהַר קָדְשׁוֹ: בְּנֵי מַעֲלָה. בְּעוֹ גְּדֻלָּה. מִיכָאֵל וְגַבְרִיאֵל:
 בְּעַד עַמּוֹכֶם. שְׂאוּ קוֹלְכֶם. בְּנֵי יַעֲקֹב וְיִשְׂרָאֵל: עֲרוֹךְ תְּפִלָּה. מְהִלָּלָה.
 רְפָאֵל וְהַדְרִגִּיאֵל: וְשָׂרְפִים. לְאַלְפִים. צְעוֹק חוֹשׁוּ לְעוֹי אֵל. וְהַחֲוֹת. בְּבֵל
 שְׁוֹת. עֲרוֹךְ תְּחִן לְמַלְכֵי אֵל: בְּנוֹת עִירוֹ. בְּרַב תְּדָרוֹ. אֲשֶׁר עַמּוֹ לוֹ שׂוֹאֵל:

ברבי תורותיו, עשה הוזהר, יב אחד בשביעי, ראש השנה. בריתו, נחמיו. לנוצר ראשון, ללדה'ר
 שחן ט"ה וילא נדיוסם וכטנולר למעלה דף 400. לרחמים, לטען תמלחו חמטים לפני הקנ"ה אזל לחד
 חדר פטונתו. תקעו, תהלים פ"ח, ד'. על כל יבוא, טל' סוף קהלת.

שאו לבבכם, עשה חיכה ג', ע"ח. ורחצו, עשה יעיה ח', ט"ז. ישרו לב, כן נבי' ועיקר.
 ביום, נ"ה. כי בא הקנ"ה לחקור ולדון המונח והיושר. רומסו, תהלים ל"ט, ט'. והקישו, הודחו,
 כמו התקשו וקשו (לפניה נ' ח'). ותחקעו, נבי' וגם תקשי. ורדסיעו, פנכו על פוטנטיבס, טל' דטטה.
 יעביר קול, יכריז דינו על כל זנר ואלס לכל אים כטעשה. בלב עצור, עמד טבל מחסנה ורה, ר"ל
 נלל טכוון. בקרא סקרא קדש, חוס טוב אל ר"ח. צמוד, ל' חסד. חנו, מחנה. רנון, רנה. כשי, בקרבן.
 לב נסרה, לנ הכסיל, כמו יעיה ל"ה, ד'. פרוש ביראה, המוסרס וטובל ניוחה ונקוטה. בר לבב, הלג
 הסטור. נעלב, הכדכה. באור שביעי חרש, חוס ר"ח שהוה נלחד לחדס הכשיעי. הווח לעבדך, כן נבי'
 ויקר. ריח חרשה, מחדש לו רוח חדסה. מיכאל וגבריאל, רפאל ודרגיאל, שוח מלחכים סט. צעוק
 חרשי, חוהו ותטהחו לטעון טעננו ללל שהוה פוזי. חחן מחנה. למלכי אל, ללל שהוה טלכי. בנוח עירו,

וּנְפוּצִים. נִקְבְּצִים. בְּמֵאֲמָרוֹ יִמְלֵא אֵל: עֲבוֹר מִלְכָּם. בְּיֹזֵם חֲקָם. וְיִי יִלְךָ
 בְּרֵאשׁוֹ: וְזָמְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לַהֲרַקְדָּשׁוֹ: בְּקוֹל יִרְן. מִשְׁטָרוֹן. לִפְתוּחַ
 בְּמִישָׁרִים: זְכוֹת אֲבוֹת. וְאֶמְרוֹת. וְזָכַר חֶסֶד גְּעוּרִים: וְהַרוּגִים. וְשׁוּרוֹפִים.
 בְּאִשׁ יִקְדַּ תְּבַעְרִים: לְקָדוֹשׁ שֵׁם. מְאוֹד וּנְשָׂם. בְּכָל־כַּחַם מִתְּעוֹרְרִים:
 וְהִתְוַרְהוּ. הִשְׁתַּוְרְהוּ. בְּפִי הָעַם גִּתְוֹרִים. תִּתְעוֹדְדוּ. זְכוֹת לְלַמֵּד. עַל־י הַוּגִים
 מְצַעְרִים. בְּרַב צָרוֹת. וּמִחֲסוּרוֹת. אֲשֶׁר גּוֹלִים לְכָל־שְׁעָרִים: שְׁפוּף תַּחְנוּן.
 פְּגִי תַנּוּן. לְפָאֵר מְקוֹם מְקַדְּשׁוֹ: רוֹמְמוֹ יי אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לַהֲרַקְדָּשׁוֹ:
 וְהַחִיּוֹת יִשׁוּרוּ וּמ'.

זולת.

ע"ס א"ב ותחום ט יצחק ברבי טסה חוק הלוי.

אֱלֹהִים אֵלֵי אֵתָהּ אֲשַׁחֲרֶךָ. בְּאִשְׁמֹרֶת אֶהְיֶה בְּכָל־תְּגִמּוּלֶיךָ. תִּגְחֹמְקֶיךָ
 יִשְׁעִשְׂעוּ נַפְשִׁי וְרַחֲמֶיךָ: גְּדוֹל חֲסִדְךָ עָלַי מֵעוֹלָם וְצַדִּיקוֹתֶיךָ. דְּרִכֶּיךָ יי
 הוֹדִיעֵנִי לְמַעַן אֶכְשָׂאֲתָן בְּעֵינַיֶךָ: דְּרִכֵּי טוֹבָה מֵעוֹלָם הַפְּהוּ הַרְאֵשׁוֹן אֲדָם
 תִּנְנֶתוֹ. וּבְרַב טוֹבָה יִם הָאֲרֻכָּתוֹ. לְעֵלָם דְּבִרְךָ נֶצֶב לְחַק וּמִשְׁפָּט כּוֹנְנֶתוֹ.
 סוֹד יי לִיבְרֹאֵי לְהוֹדִיעַם בְּרִיתוֹ: זְכַרְךָ כָּר לְעִבְדְּךָ אֲמַת נֶצֶב לְעֵלָם. תַּנּוּן
 תוֹלְדוֹתָיו בְּמִשְׁפָּט כִּי תָבִיא עַל כָּל־נְעָלָם. טוֹב טַעַם וְדַעַת מִרְדֵּת שְׁחַת
 מִשְׁלָם. רַחֲמֶיךָ יִבּוֹאוּם וְתִשָּׂה לְאָרֶץ מְנַלָּם: יִבְאוּגִי רַחֲמֶיךָ וְאַחֲיָה לְיֹזֵם
 בְּקָה יָבֵא. כּוֹנֵן לְמִשְׁפָּט חֶק לְיִשְׂרָאֵל בּוֹ. לְמִשְׁפָּטְךָ עֲמוּד אֲשֶׁר בְּקִרְבוֹ
 יֵשִׁים אֲרָבוֹ. יִתְנַתֵּם עַל עוֹנֵי פִשְׁעוֹ מִלְטָמוֹן בְּחִבּוֹ: מִכָּל־מִלְפָּדֵי הַשָּׁבָלָתִי
 דְּבִרְךָ נֶצֶב בְּשָׁמַיִם. גְּאֻמְנוֹ עֲדַתְךָ לְהַחִיּוֹת לְשִׁבְיָה מִיִּמְיָם. סַעֲד יִמְיָה

שינוי הכנת את טעמו. עבוד מלככם, הוא הנשיות, וע"ס ויעבר מלכם לפניכם זה' נראשם (טיכה נ', יג).
 ששורין, הוא רשם הסלחמים (סנהדרין דף ל"ח ע"ב ותנינה דף ט"ו, וע"ז דף ג' ע"ב, ותחומות פ'
 ולחזקן ונעזבר רנה פ' י"ג דף רע"ט ותרגום ירושלמי לנראשית ה', כ"ג ולדברים ל"ד, ו'). באש
 יקד חבערים, שנאסרו בטוקדת ומנערת את על קידוש השם ית'. סאור ונשם, שהתעוררו בכל
 מלודם וכל נשם וכל כוחם לקדש את השם, וכאם, ל' כשנה, גחורים, ל' חורה, ר"ל שנילה
 סוף כפי השם. החעודד, התורם גם היא תתעודד ותקום ללעד זכות על ישראל הסוגים מה. מצוערים,
 ל' טעם וטני. שפך החנוה, התורה תאסוף תחנה לכפי הקנ"ה הרחום וחנון שיטוב לפחד את מה"ט
 טקום טקדא.

אלהים, תהלים ס"ג, נ'. באשמורת הנוקד. תנחומים, אם ל"ד, י"ט. דרכיך, ל' שנות ל"ג, י"ג.
 הראשון אדם חננוה, ר"ל סלדס הרלחון חוננת אותו והלרכת את יסיו חיה נר"ס וכן הכנת דרך
 לנניו אחזקן טליסם גם כן נר"ס וזרין אותם נרחמים וע"ס הכתוב לעולם ה' רברך נצב בשמים
 (תהלים ק"ט, ס"ט) ורלה לטעלה דף 400. סוד ה', אם כ"ה, י"ד. זכר, אם קי"ט, ט"ט. ופירושו
 זכר אותו סודר תאר הכנתה ללדס הרלחון עבדך וחון את תולדותיו. כי תביא, ל' סוף קהלת, טוב
 טעם ודעת, נוכח התורה היא טוב טעם (תהלים קי"ט, ס"ו) אל תודיעם לזאת. כעלם, טוכס וחילם,
 של' לייב ט"ו, כ"ט. יבאוני, תהלים קי"ט, ע"ג. אשר בקרבו ישים ארכו, ל' ישיה ט', ז'. מלטסון
 כחבו, אלף יסוד את טוט בחיקו. טכל סלסדי, תהלים קי"ט, ל"ט. לשביך סיוסם, הכנים חלף

פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל תּוֹהִים עַל עֵזְרָת עֲקָבִים. שׁוּבוּ בָּנִים שׁוֹבְבִים אֲרַפָּה מְשׁוֹבְתִים:
 פְּלֹאֲת עֲרוֹתֶיךָ בְּיַד נְבִיאֶיךָ הַשְּׂכֵם וְשִׁלּוֹחַ. צְדָקוֹ יִשְׂרָאֵל וְשׁוּבוּ אֵלָיו כִּי
 יִדְבָּר לְסִלּוֹחַ. קְרֹאנֶךָ הַשִּׁיבֵנו אֵלֶיךָ בְּכַר נַפֶּשׁ וְאַנְחָה. וְאַתָּה תִשְׁמַע
 הַשָּׁמַיִם בְּרָא לָנוּ לֵב מְדוּד וְנִזְחַח: רֵאָה עָנְיִי וְצָרִי רַבּוֹ חָרְשׁוֹ עַל גְּבִי.
 שְׁחֹנִי הַתְּעִבּוֹת לָמוֹ וַיִּבּוֹ מִיָּבֵן. תַּחַת הַדְּפִרְטוֹב הַשְּׁקוֹנִי רוּשׁ בְּמִסְכֵי.
 קָרַב רֹדְפֵי זָמָה וְהִצִּידֵם נִחְתּוּ בִּי: יָבִשׁוּ שְׁקָר עֲוֹתוֹנִי כִּי לְדַבָּרָה יִחַלְתִּי.
 צַד וּמַעֲזוֹק הַמְצִיאֹנִי וְאֲנִי אֵלֶיךָ שְׁוַעְתִּי. חֲלִיתִי פְּגִיעַ בְּכָל־לֵב לֹא תִבְזֶה
 וְלֹא תִשְׁקֹץ עֲגוֹתִי. קָרְבָּה אֶל־נַפְשִׁי גְּאֹלָה כִּי אַתָּה אֱלֹהֵי תְשׁוּעָתִי: בְּרִבִּים
 צוֹקְתִי עֵינֵי נִגְרָה וְלֹא תִדְרָמָה. מְשֻׁךְ מַעֲגִיתָם אָרְבּוּ עָלַי בְּפֹמָה. הֵקֵם הַדְּבָרָה
 תִּשׁוּב לְעִבְדֶּךָ לָךְ הוֹמָה. שִׁימָה הַמַּעֲתִי בְּנֹאדֶךָ בְּסִפְרֶתְךָ לְהוֹמָה: הַשְּׁבִתִּי
 יְדֵבִי יְגִדְתִּי מֵאֵימַת דִּינֶךָ. וְזָכַרְתִּי מִשְׁפָּטֶךָ לְיוֹם בְּסֵה בָּא לְפָנֶיךָ. קוֹל
 שׁוֹפֵר לְחַרְדָּה חֲשֵׁתִי לְשִׁמּוֹר מִצְוֹתֶיךָ. בְּאוֹר פְּגִיעַ יִהְלֹכוּ לְהוֹדוֹת לָךְ עַל
 מִשְׁפָּטֵי צְדָקָה: קָדָם יְדַעְתֶּךָ תַּנּוֹן לְדָל עֲוֹרְתָהּ. שְׁעָרֵי דָמַע וְאֲנֶךָ לֹא
 גִּעְלָתָהּ. וְאַמּוֹנָה מְאֹד נִגְדַּר עֵינֶיךָ שְׁתָּהּ. אֶל־תִּשְׁכַּח קוֹל צְדָרְךָ עָלֶיהָ תָּמִיד
 עוֹלָתָהּ: עַל־עַמֶּךָ יַעֲרִימוּ סוּד וְעַל צְפוּנֶיךָ יִתְעַצּוּ. עָלֶיךָ הִדְגּוּ וְשָׁמְרָה לֹא
 נֶאֱצָו. שִׁפְכוּ דָמָם בְּפָמִים וַיִּצְוִיָּהֶם רִצְצוּ. וּבְכָל־זֹאת שָׁמְרָה לֹא שָׁכַחוּ
 וְאַתָּה קִדְשָׁתָךְ יַעֲרִיצוּ: עוֹרָה לָמָּה תִישֵׁן, הַקִּיצָה לְפָקֹד בְּלִי־צִיִּים. הוֹדַע
 בְּעַפְיִם אֶת־וַיִּשְׁמְחוּ רַבִּים אֵיִים. לֹא יָבִישׁוּ קוֹיָה הַנְּפֹעִים אֶרֶץ וַיִּרְבְּתוּ.
 וַיִּדְעוּ כִּי עֲזָרִי מֵעַם יִי עֲשֵׂה אֶרֶץ וְשָׁמַיִם:

עורח אכותינו וכו'.

מִיֵּשׁוּם עֵשׂוֹ מִיֵּשׁוּם שְׁעָרֵי. פֶּעַר, ל' טוֹר וְתַשׁוּבָה. תּוֹהִים, הַמְּתַחַרְשִׁים נִם עַל הַעֲנֹת הַקְּלוֹת אֲדָם
 דֵּם מְעֻקְנוֹ. שׁוּבוּ, יִרְטִים ג', כ"ב. הַשְּׂכֵם וְשִׁלּוֹחַ, ע"ה אס ל"ה, ט"ו. כִּי יִרְבֶּה לְסִלּוֹחַ, יִשְׁעֵה ל"ה, ו'
 וְאַנְחָה, ט"ל וְיִלְחֹחוּ כִּי יִשְׂרָאֵל (טַמּוֹת ז', כ"ג). וְנִזְחַח, נִכּוֹן וְזוֹת לַעֲשׂוֹת לְטוֹן. חָרְשׁוֹ עַל גְּבִי, ל'
 תְּהִלִּים קכ"ט, ג'. שְׁחֹנִי, אס פ"ה, ז'. טוֹבִי, רַבּוֹי. רַדְפֵי טוֹב, מַעֲזוֹר אֲרַפָּה תִחַרְי סַעוֹת אֵהִל סַעוֹת.
 וְל' תְּהִלִּים ל"ה, כ"ה. רוּשׁ, לַעֲנָה וְרוּחַ. בְּמִסְכֵי, מַעֲזוֹתֵי, כִּשׁוֹ עַד אֶסְתַּלַּךְ בְּמִסְכֵי (א"ל א', י"ג). קָרַבּוּ,
 תְּהִלִּים קי"ט, ק"ג. נִחְתּוּ, יִרְדּוּ. יִבּוֹשׁוּ, תְּהִלִּים קי"ט, ט"ה. הַמְצִיאֹנִי, סִיחֹו עַלִי הַמְצִיִּים. חֲלִיתִי, תְּהִלִּים
 קי"ט, כ"ה. עֲוֹתֵי, לַעֲתִי. קָרְבָּה, אס ל"ט, י"ט. עֵינֵי נִגְרָה, אֵיכָה ג' ט"ט. מִשׁוֹ, חוֹרֵךְ. הַפֹּמָה, טַעַן
 מַמְלָכָה. שִׁימָה, ל' תְּהִלִּים כ"ו, ט'. בְּאוֹר פְּגִיעַ, אס פ"ט, ט"ו. לְהוֹדוֹת, אס קי"ט, ט"ב. שְׁעָרֵי דָמַע,
 אֲעִי דַעֲתוֹת וְשְׁעָרֵי חוֹנָה לֹא נִכְעַלּוּ. וְאֲנֶךָ הוֹס חוֹנָה, כְּדֹלִיתֵל נִכְ"ט דף ג"ט. וְאַמּוֹנָה מְאֹד,
 אֲחֻלְטִיִּים אֲחֻתּוֹ בָּךְ. אֶל חֲשֵׁבְתָהּ, תְּהִלִּים ט"ד, כ"ג. עוֹלָתָהּ, חוֹן וְרַעַב. עַל עַסֶּךָ, אס פ"ג, ד'. וַיִּצְוִיָּהֶם,
 אֲחִיכֶם כִּשׁוֹ וַיִּזְכְּרוּ כָּל־ל (חֻזֵק י"ו, ז'). רִצְצוּ, ל' טַעַן וְלֹחֵן (דְּבָרִים כ"ה, ל"ג). וַיִּרְבְּתוּ, כָּל־לִיכְתִּי
 וְשִׁלּוֹת הַאֲדָמָה. עֲזָרִי, תְּהִלִּים קכ"ה, כ'.

יוצר לשבת תשובה.

ע"ס א"ה, וחמוס ט מנחם ברבי מכיר, וכל חרוז טמיים נמסוק עפ' שובה הוצע י"ד ויואל ב'.

אֲשַׁחַד אֶל־אֵל כָּל־שָׁנוֹת עֲדָנִי. אֱלֹהֵי מִרְחֹק נִמְצָא וְקָרוֹב מִצְדִּיקֵי
בְּדִינֵי. שׁוֹבָה יִשְׂרָאֵל עַד יי: בְּמָטְרָם יַעֲלֶה הַבֵּימָה לְגִרְדּוֹם לְהִזֵּן הַתְּחַשְׁבוּ.
בִּינוּ דְרָשׁוּ מֵעַל הַסֶּפֶר וּבְצִלוֹ שִׁבוּ. קָחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים וְשׁוּבוּ: גְּדֹל־חֶסֶד
מִשָּׁה כְּלָפִיו כְּפִיד שׁוֹעֲנֵנו. גָּבַר טוֹב חֶסְיוֹנוֹ מִבְּטַחַת אֲדָם שְׁעוֹנָנוּ. אֲשׁוּר
לֹא יוֹשִׁיעֵנו: מוֹשִׁיעֵנו נִקְיֹן חֲטָוֵי מִקּוֹנֵנוּ נִפְשָׁנוּ מִלְּהַדְאִיכָה. בְּאוֹר בְּטוֹ
קוֹי בְּסִמְכֵי רוּחַ גְּדִיכָה. אֲרָפֵא מִשׁוֹבְתָם אֲהַבֶּם נְדָבָה. קְדוֹשׁ:

דוֹלְקִים הַצְּבָאִים עַל אֲרִיאֵל יִקְחוּ בְּשָׁנָה. דְּבִקִּים צְבָאוֹת יִשְׂרָי אֵל יִפְקֹד
בְּבְרָאשׁוֹנָה. אֲהִיָּה כְּשֵׁל לְיִשְׂרָאֵל יִפְרַח בְּשׁוֹשְׁנָה: הַלֵּב יִבְנוֹן לְמַעַלָּה מֵעֲלוֹת
שְׁמִיר וְשִׁית. הַתּוֹל חֲלָחִלוֹת מִדִּיחַ יְדֵיחַ יִקְצִיעַ מִבַּיִת. יִלְכוּ יוֹנְקוֹתָיו וַיְהִי
בַּיִת: וְהִיקֵי עֲצִים וַיִּשְׁגִּיב בְּכוֹחַ בְּרָצוֹנוֹ לְהַצִּילוֹ. וּמִזֹּרֵה דִּרְךְ לְשׁוֹבְבִים עַד
כְּסֹא אֲצִלוֹ. יִשְׁבוּ יִשְׁבֵי בְּצִלוֹ: וּמִזֹּרוֹת גְּמִזִּירוֹת וְרַע קִדְשׁ מְנֵי צוּרִים
וּבִזְרוֹת תְּצוּבִים. וְרִיזֵי קוֹם מְאַחֲרֵי שֶׁבֶת בְּלַחֵם הַעֲצָבִים. אֲפָרִים מֵהַלִּי
עוֹד לְעֲצָבִים: תַּנּוֹן תַּפִּץ לְצַדִּיקָם וּלְחַיּוֹתָם בְּלִי לְבָלָה. חֲזֵה חֲדָשׁוֹ שְׁפָרוּ
מַעֲשֵׂיכֶם בְּעִשְׂרֵה תוֹלָה. מִי חָכֵם וַיִּבְנוֹ אֱלֹהֵי: טוֹב שְׁלוֹמוֹ לְרַחֹק וּלְקָרוֹב
מִקָּרִים לְהַצִּילוֹ. טְלָאִים שׁוּבוּ לְאֲבִיכֶם לְיַחַד לְהַלְלוֹ. וַיִּי נָתַן קוֹלוֹ לְפָנֵי
חִילוֹ: יִשְׁדַּלְם וְהִיָּתִי עַד מְמַהֵר בְּשִׁשִּׁי לְבַלְעָדֵי. יִשׁוּבוּן וַאֲנִי נַעֲשֶׂה עַד
לְשׁוֹבָה לְעָדֵי. וְגַם עֲתָה נָאֵם יי שׁוּבוּ עָדֵי: כְּלִיל וּבְחֵיו רוּחַ נִשְׁבְּרָה וְנִדְבָאִים
לוֹ הַקְּשִׁיבוּ. כְּבוֹד שְׁמוֹשׁוֹ בְּלִים שְׁבוּרִים שְׁבַחוּ חֲשָׁבוּ. וְקָרְעוּ לְבַבְכֶם וְאֵל־

אשחר, ל' תפלה תקנה, וע"ה חיוט ח', ה' עדני, ועני. אלהי מרחוק וכו', ר"ל ח"ס שהקנה
רחוק הוא נחמתו כמיים, קרוב הוא לשטות תפלתו ולהלדוקנו, ותפס כל ירמיה כ"ג, כ"ג. הביטת,
מקום נטיה כמו שזין לו ביטה (סוטה ט"ח) ביהנט. לגרדום, בית הועד גדנין טו (gradus) כמו שזין
שכלו לגרדום לדון (ר"ס י"ז), ונקד כן בב"י לזכרם והוא הנכון. מעל ספר, נמורה. ובצלו שבו, ר"ל
תבאו כמו שכתוב טו. גדל חסד, ע"ס ר"ס דף י"ז ודנ חסד, טעה כלפי חסד, ופירש רש"י טעה את
הסברת לגד וכת. כפיד שוענו, מל' חס במיזו להן אע (חיוט ל' כ"ד) ונדרש נטר' ע"ז דף ד' חטילו
פין ישראל שזין טטה לפני כי חס טעט כפיד אל תלמולין טמנקרין טלמטה חני. מלרפן לחסנו גדול
לפן שזין, כסד טמאשין לפני חני טמיע חומן. גבר טוב, טוכ לגבר לחסות טהקנ"ה טלכטות ומלשון
על חס. חטוי, ל' לחטת חס טמית (ויקרא י"ד, ע"ט). באור בטוי קווי, כמירוש חטר לקוות חליו והוא
יסטבט נחת נחטה במוי. ל' טנטט טמית. דולקים, הרדופים. אריאל, טה"ט. בשנה, טטה (הוצע י'
י). ישרי אל, ישראל. שסיר וסית, טמית ל' קון ונדור. ר"ל טלח יעלו כלט טחטבות ורות. החור,
רשית וקד, טל' טתל טי (טלחית ל"ח, ו'). חלחוליות, טחטבות, כמו לכס טלח חלחוליות רעות (ויקרא
דנכ ט' ב'). ותיקוי, חסידני. יעצים, יחוק. גמיות, חס טחטבים הטולים טמיט חלילן כמו גמיות אל
הקדט (כחמים נ"ה, ג'). צורים, טלחט. ובורות, טחטבות, ור"ל חר חתם בני טלחט והטחטבות הקדושים.
דיוי קים וכו', ל' חללים קב"ז, כ'. חוד, חטר. בעשרה תולת, טעבות יטי טמטה חר תולה טח
דיוי אל חס טד י"ב. טוב הקנ"ה, להצילו, להגליתו טל' יחילו דרכיו (חללים י', ה'). טלחים,
כמי לכני ישראל, ישרלם, ידנ על לכס, וטי יטמה חס ח"ח וחרי ידל (טמות כ"ב, ט"ז). ודחיתו,
טלחטי ג', ה'. בשטי, כט וטוי כוז (חללים ט', כ'). לבלעדני, ר"ל חסרם לחללים חסרם.
כליל וטחית, וט"ס חללים כ"ח, י"ב. כלים שבורים, ע"ט ויקרא דנכ ט' ו' הסדויע חוכ חס טחטטם ככלי
טחרים נטחי חוכ לו, חלל הקנ"ה כלי טחטטו טחרים טנ' קרוב ה' לכטורי לכ, הרחט לכטורי לכ וכו'.

בְּדִבְרֵיכֶם וְשׁוּבוּ: לְהִקְשִׁיב מִחֻלָּב אֵילִים בְּדַבְרֵי בְּוִירָחֶם. לְשֵׁלֶם פָּרִים
 שָׁפָה וּמוֹדָה וְעֹזֵב יָרָחֶם. מִי יוֹדֵעַ יָשׁוּב וְנָחֶם: מִחֲנֵה גְבוּרָה אֲשֶׁר כָּחוֹ
 מְעַצִּימִים עֲצוּם. מְשׁוֹכְבִים בִּינְתָיִם בְּדַבְרֵי כְבוֹשִׁים בְּחָרְט לִפְעוּם. תִּקְעוּ
 שׁוֹפָר בְּצִיּוֹן קִדְשׁוֹ צוּם: נוֹשֵׂא נַעֲשֶׂה נוֹשָׂה וְכוֹסָה עֵין תִּהְיֶה. נִחְשְׁבוּ כָּל־
 הַבְּגִידוֹת מֵר וּקְצִיעוֹת וְאֶהֱלֶה. אֲסַפְרָעֶם קִדְשׁוֹ קִהְלִי: סִדְר תְּשׁוּבָה וְתִפְלָה
 וְצִדְקָה בְּכַפְרָתָן לְהִשְׁתַּבַּח. סִבֵּר גִּישְׁבָר וְגִדְרָה כְּמַעֲלָה הִלְבוּ וּמִזְבַּח־בֵּין
 הָאוֹלָם וְלַמִּזְבֵּחַ: עֶרֶךְ מוֹעֲדִים בְּהַקְרָבָה וּכְסָה בְעֵשִׂיָה טַעֲמוֹ. עוֹלִים בְּדַמוֹם
 גַּעֲשִׂים בְּרִיָּה הַדְּשָׁה בְּנֶאֱמָרוֹ. וַיִּקְנֵא יְיָ לְאַרְצוֹ וַיַּחֲמֹל עַל־עַמּוֹ: פְּלוּאֵי יָמֵי
 תְּשׁוּבָה כְּמוֹסְפֵי עֵשְׂרָה צוֹלַח. פָּגוּעַ בְּכּוֹ פִּשְׁוֹט יָד יִקְבְּלֵנוּ סוֹלַח. וַיַּעַן יְיָ
 וַיֹּאמֶר לְעַמּוֹ הַגָּנִי שִׁלַּח: צוּר מְכֻשׁוֹל סִתְּנוּ כֹּו לְכַבְּשׁוֹ מִלְּהַמְעִילְכֶם.
 צִדְקוֹ עַד אֲעַבִּירוֹ וְרוּחֵי תְּחַדְּשׁ מְעַלְלֵיכֶם. וְאֶת־הַצְּפוּנֵי אֶרְחִיק מִמְּעַלְיְכֶם:
 קוֹ עוֹלָם בְּנִטְוֹתוֹ לְהַחְרִיט יְסוּדוֹתָיו וְלַחֲתֹמָה. קִרְקָסִיו לֹא עָמְדוּ עַד תְּשׁוּבָה
 קִדְמָה. אֶל־תִּירָאֵי אֲדַמָּה: רַעִים הַפּוֹשְׁתִּיזְקִים עֲלֶיךָ לְבִלְתִּי מוֹט יְסוּדֵי.
 רֹעֵם יִשְׁבִּית אַרְבַּע חַיּוֹת הָאָרֶץ מִחֲסָדֵי. אֶל־תִּירָאֵי בְּהַמּוֹת שְׂדֵי: שְׁפוּלִים
 מֵאָרֶץ דּוֹבְרִים וַיִּתְנַעְרוּ מֵעַפָּר וַיִּצְמָחוּ. שְׁלָמִים בְּסִפְר חַיִּים יִפְתְּבוּ וְלֹא
 יִפְחוּ. וּבְנֵי צִיּוֹן גִּילּוּ וְשִׂמְחוּ: תְּמִימֵי עוֹד יִאֲמְנוּ וַיִּתְמַנּוּ גְדָבָר וְדַתְבֵּר.
 תִּמְלֵא בְטָנֶם צָפוֹן חֶלְקֶם וּמִתְנַם הַמְדַבֵּר. וּמִלְּאוּ הַגְּרָנוֹת בָּר: תִּפְנְנְגָה

בן ירחם, הוא שמואל הנביא (ע"א ח', ח' ע"ו, כ"ב). לשלם פרים שפה, ע"א הו"ע י"ד, ג'. וסודה ועחב
 ירחם, ע"א כ"ח, י"ג. מחנה גבורה, ישראל זהו מחנה הקנה אשר לו הגבורה. אשר כחו מעצמים, עוהלים
 וסודרים את כחו אל הקנה. בינתיים, בין ר"ה ל"ב. בדברי כבושים, נדברים הנכנסים ללב, ול חכמים הוא.
 בחרט לפעום, לקרוע את הלכ שיכח לחרטה על החטא. חרט ל' חרטה. לסנוס ל' ארץ פננת (תהלים ס' ד').
 נשא, נואח העומת. נושה, אוכח את העונות, מל' נאיתי עונה (איכה ג', י"ז). ישי, כן כבי' ונכן והוא ל'
 ישי חבלה (איכה ד' י"ח). הבגידות, העונות. ואהל, ל' מור ואהלות (תהלים ט"ה, ט'). סדר השוכה וכו',
 עטור לשעלה דף 605. סבר, תואר פנים. ערך מועדים בהקרבה וכו', יסודו נוקחל רנה כוף ס' ב"ס
 כל המוספין כתיב והקדמתם אשה, ונר"ה כתיב ועשיתם אשה, בא כיבד, אשר להם הקנה לישראל, בני
 שעלה חני עליכם כאלו היום נעשיתם לפני כאלו היום נרצתי אתכם כרייה חרטה. בדמים, טוהק נדון,
 כש עמדת לפני נדון וילחת דינוס (ויקרא רנה ס' ב"ט). כמסופי עשרה צולת, ישי תאונה הם עזרה
 בעד קרנות מוסף אל ר"ה, פר אחד חיל אחד ככאים אענה וזעיר חטאת אחד (מלמד כ"ט). פנוע
 בש, התחפול מימים האלה הקנה ישאט ידו לקבל תאונתו. פנוע, ל' תקפה כמו ופגשו לי (נרצית
 ב"ח) ואל תפגע בי (ירמיה ו' ע"ז). צור מכשול, הוא אחד טאענה שנות אל יגר הרע (סוכה כ"ב).
 סחור, ל' כתיבה ודחיפה. צדקו עד אעבירו, ע"ס תחומת ס' בהעלותך, אשרו ישראל לפני הקנה
 אשה יודע כמו אל יגר הרע שהוא קשה, אשר להם הקנה סלקו אותו קיטעה קיטעה כשולם הוא ואני
 טעננו טכס אג' סולו סולו הטפלה, ולעולם הוא אני שקח טכס אג' והסירותי את לב האן טכרנט.
 לעזרים, ל' וילך אותו סדרע (שמות ל"ב, ד'). ר"ל לקטוע וליימד יסודות העולם. קרקסיו, קרסיו,
 כמו קורקוסי השמים כמישי חוקיינוס הם אחזים (פרקי ר"א ס' ג') ו' הקיעים אחזים כקורקסיהון
 (סדרה כוכן) קורקוסים אל והב עשה לו (כ"ר ס' י"ח). רעים, כמו לישראל ע"א שר ה' י"א.
 רעם, הקנה. ארבע חיות הארץ, כמו לחוסי ישראל ע"א כניחל סימן ו'. סחסי, הטחמים
 חוסי, מל' פן יחדך אטע (ע"א כ"ה, י'). סארץ דוברים, הטחמים בשל קול כאלו ינח הקול
 כתיב הדרך, והוא מל' יאעיה כ"ט, ד'. ואמנו, ינטלו כאשר ינח האוהן את הוהק. נרבר ודחבר, שנות
 אל אדות כמו דניחל ג', ג'. חסלא, מל' תהלים י"ז, י"ד. חסנת, ל' טנין, ר"ל טנין אני רנה ישי כשאו.

והתמנה שני רעה אדם שנים. תחמוד אמרו יאמן לשמתנו כנגדם
 מדשנים. ושלמתי לכם את השנים: תפרו ותנקו בצורים הצבחתם וגבעות
 חוללתם. תביאו מרף בביתי ראשית קצירכם וחללתם. ואבלתם אכול
 ושבו וחללתם: את שם מוכר וגורא צדקתו בהררי אל. ירח פניחוח
 מנתר מנחתו באריאל וההראל. וידעתם פי בקרב ישראל קדוש:
 הכל יודך וכו'.

אופן. ע"ס א"ב, ונראה כל חרוז תיבה אחת טפסוקי פ' האזינו, וסוף כל חרוז על לה"ב.

האזינו, אבירים בני אלים מורא מקדש פמהינו. בהדרת קדש שימו
 פניכם לתלפיות גבהנו. גם במקדש מעט הישירו עפעפי גיהנו. והשתחו
 לזר קדשו בירקדוש יי אלהינו: ישרף דבב לקח לקחה ונפרת תשרף
 למתקה. העת יושבת בנגים קול קלוס לותקה. ועודים חברים מקשויבים
 מחשים דממה דקה. ויגבה יי צבאורת במשפט והאל הקדוש נקדש
 בצדקה: פי שם יי אקרא. זה יושב תהלות חלף גאיתיו גאני. חין קדשות
 שלשתן להתפאר גם נשאני. טכס שתים מהם גמול טוב הראני.
 והתקדשתם והייתם קדשים פי קדוש אני: הצור, יודון מלאכי צבאות
 מרצתם בלי לעקוב. פון עת רצון בני רקיעים לקוב. להעריץ להמליץ
 סגלה מכתב מבאר לנקוב. יקדישו שמי והקדישו את קדוש יעקב: מסים

אדם שנים, החטא הוא חרוז כנגד בני (ישיב א', יח). תחמוד, יח רטוק זילטן מאמר יואל הנביא
 ובלתי לבס וכו'. כנגד מדשנים, זילטו לנו כנגד בני הרעה הסס שנים טדושים. חכרו וחנקו,
 תאנת הסס חיל. תטכרו טן החטא ותטו נקיים. כצורים, טוכות האטת, ועשה ישיב כ"א, א'. כ'.
 תביאו מרף בביתי, טל' טלכתי ג', י'. וכתי הוא לקדמות, וחללתם, שתללו את ראשית קצירכם גם
 נכח'ט. אר שם, דטוק הוא עם סוף פטוק הקודס, וכל לתם את עם. באריאל וההראל, כתי
 לכה'ט ולמזכח (ישיב כ"ט, כ'. יחוקל ט"ג, ט"ז).

בני אלים, בני האטות ועשה תהלים כ"ט, א' הנדרש על האטות כנגלה י"ז, כ'. כמראה, השתלשלים
 לכה'ט, מל' כטה לך (תהלים ס"ב, ג'). לחלפיות, כתי לכה'ט עשה נטוי לתלפיות (איד ד') ומדע כנכוח
 דף ל' תל שכל חיות פוכות ט. כמקדש טעם, כן נקרא בית הכנסת אלס, וע"פ חרנוס יומתן ליתוקלל י"א,
 ס"ו וטגלה דף כ"ט. גיהנו, טינינו, ל' יניס תאבי (תהלים י"ח, כ"ט). והשתחו, אס ל"ט, ט'. רבב, דברו,
 טל' חנכ אטפי ישיס (איד ו' י'). לקח לקוחר, האורה הנקדחת לקח טוכ והיל שתוקה טדנכ וטפת
 טמיס. יושבת בנגים, כתי לישראל עשה איד ח', י"ג. קלוס, שנת. לוחסה, לחרות. חברים סקשיבים,
 גם הוא עשה איד ח', י"ג. וכתי הוא פה לפלחכים העתתנדים להקצי לטאט טעטחים יראל. מחשים,
 כבישראל חוטרים אידס אהקים הטלחכים וכטטולר לטעלה דף 686. ויגבה, ישיב ה' ט"ז. גאיתיו, חטטתי
 את הסס כטנתי. גאני, הוא חוטטני. וע"פ תחובת פ' כאלת, כי גלח גלח, גלחי וגליתיו, גלחי כטלרים
 אף חנו גליתיו כטלרים, גלחי על היס אף חני גליתיו על היס וכו'. חין, זמר, ויגליתיו, טכס, ל' טאר
 ויטוי. שתיס סרם, טן הבל קחכות אטקדיסיס יראל להק"ה יתן אטיס טהן לישראל וכטטולר לטעלה
 דף 672. והתקדשתם, ויקרא י"א, ט"ד. יודון, ענין תטטה, טוועבען בלי לעקוב, כלי עטוב. כיון עת
 רצון, אטכוזים הכטה אהיל רטויה לפני הק"ה. כוי, תלוטת, לקוב, ל' נקב כטו ויקוב חור (ט"ז י"ב, י').
 ל' אטרי הכטיס נטתחיס סט. להמליץ סגולה, להיות טלניס על יראל. טכחב טכוור לעקוב, כחוכ
 טטולר זוטרה הוא נכטיה כ"ט, כ"ג יקדישו וכו'. לעקוב, ל' סידע כטו נקנה סכך (מלאית ל', כ"ח)
 וקב כן הלאה (ויקרא כ"ד, י"ח). סמיס, ל' סיטן וסכר, כטו ל"ח דבר טמיס וכל דבר אטיטו טמיס
 (יחלטי אקליס פ' ח') טלך אטמר לו כטו סיטני, טנקאיס אהם אהיו טמיסיס (דברים רנה ס' כי
 נבט), ח"ל הק"ה נכר טן טלחכים חלפי אטן, ויסודו טגינה דף ט"ז ואתח טדנכות קודס, אית הוא

בְּאֵלֵי שְׁנָאן בְּקִדְוֵי רַבִּי רַבּוֹאֹת. נוֹרָא בְּבְנֵי אֱלִים בְּתוֹךְ צְבָאוֹת. סַבְבִּים בְּסֵא כְבוֹדוֹ בְּשִׁלֵּשׁ בְּתוֹת לְהִנְאֹת. קִדְוֵי קִדְוֵי קִדְוֵי צְבָאוֹת:

והחיות ישוררו וכו'.

זולת. ע"ס א"ב, וז"ל כ' חתום סגנון בריבי מכיר חוק, וסופי כל החזוים על לה"כ.

אֲדַעָה כִּי אֵין זוֹלְתָךְ לְגֵאוֹל נְצוּרֵי כְּאִישׁוֹן. בְּעוֹטָה וּלְעוֹטָה וְעִבוֹטָה
בֵּין אֶצֶר וְדִשׁוֹן. גּוֹעָה אַחֲרֵי שׁוּבֵי נְחֻמְתִּי בְּלֵב וּבְלִשׁוֹן. וְאִמְרָה אֲלֵכָה
וְאִשׁוּבָה אֶל־אִישֵׁי הִרְאִשׁוֹן: דְּמָתָה לְאִשָּׁה עֲזוּבָה וְעֲצוּבָה הִתְשַׁבַּח בְּעִזְבְּךָ.
הֵנֶךְ לֹא שְׁנִיָּתָ וְלֹא תֵאלֶמֶן בְּהִשְׁוִיבְךָ. וְתִחְזוֹר לְחִבְתָּהּ הִרְאִשׁוּנָה סִפְר
קְרִיתוֹת בְּהַכּוֹיבְךָ. שׁוּבֵי שׁוּבֵי הַשְׁוֹלְמִית שׁוּבֵי שׁוּבֵי וְנִחְוָה בְּךָ: וּפְנִתָּ
לָהּ תִשְׁבָּה לְהַלְבִּין בְּסוֹף מְאֹדִם. חִשְׁבָה בְּשִׁבְעָה קְדוּמִים תִּעֲלֶה לְבָשׂוֹר
וְדָם. טָרָם הָרִים יִלְדוּ וְתִחְזַלְל אֶרֶץ וְתִקְדָּם. תִּשָּׁב אֲנִישׁ עַד־דְּבָא וְתִאמְר
שׁוּבֵי בְּגִירָאָדָם: יְדִידוֹת סְגֵלֹת גְּעֵרוֹת חוֹלֹת אַחֲבַת בְּלִהְלִי. בְּמַעַר אִישׁ
וְלִיּוֹת הוֹרְאוֹת חִבַּת שְׁלֵהִי. לְבַעֲבוֹר גְּדֵלֹת כּוֹחֶךְ לִשְׂא בְּבָר מְבִלְהִי. הַשְׁבִּנִי
וְאִשׁוּבָה כִּי אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי: מְרֹד וְטָרֹד בְּפִתּוֹ גִּדְּשׁ אֲנִי לְאַלְוָה. נוֹרָא לֹא
תִבּוֹנֵן בְּיַד פִּשְׁעוֹ לְשִׁלּוֹחַ. סִיעוֹ בָּבֵא לְטַהֵר וְטַהֵרוּ בְּמִקְוֵה שְׁלֹחַ. וְיִשָּׁב

ענין שלו, תול מערכה, דגשאל הוא ברבנה שלו, ה' לטות שנו, חזון סוף ענין שלו. לחנאות, טל' שיה, ר"ל לומר נדוד נאה של קדוש קדוש קדוש.

נצורי באישון, הנגזרים והנצורים בחיזון בת פין וקס בני ישראל, ע"ס ה' הנוגע בכס מונע נבנת שיש (זכרים ב' י"ב). בעוטה, ל' דריסה, טל' וישן יסרון וינעט (זכרים ל"ג ט"ו). ולעוטה, חבולה ונעוטה, טל' סלעיטמי נח (נרצחית כ"ה ל'). ועבוטה, טעולטלה, טל' ולא יענטון אריותם (יחל ב', ו). אפר ודשון, שנות בני אעיר (נרצחית ל"ג ב"א) וכנוי לחיכים, גוער, טעקת, אחרי שובי, ירשי ל' י"ע. ואטרה, הוסה ב', ט'. לא שנית, בכתוב בעלתי ג', ו'. ולא השלשון, כן נקוד כבי' והא ל' נפעל, ר"ל כנסת ישראל לא תהי חלענה, וע"ס ירשיה ג"א, ה' בהשוויבך, אהה תלילה, שח ל' סללה טלעיטת, כעו די יסזככבון טן ידי, יכל לשחטנתא (דניאל ג', ט"ו י'). לחבחה, ללחכתה, בהכאבר, ל' לא יחזו מימיו (ישיה ב"ח י"ח), ר"ל כאשר תמטיק ותעביר את אשר אמרת ע"י ירשי (ג' ח') וזתן את קצר כריתותיה אליה. שובי, איר ז', ח'. להלכין כסוף סארם, להלכין את החטא סחזם לחיות לכן כנסף. בשבעה קדושים, שבעה זכרים נכחו קודם שנגרע העולם, ואלו כן תורה תשנה גן עדן וניהנס וכסא הכבוד ונית הטקדא וצא אל פשיח (פרקי ר"א פ' ג' ופסחים ג"ד ונדרים ל"ע. ונדר פ' ח' ענין האטות וישראל כעקום ג"ע וניהנס ורזה גם נתחוטטא פ' כ"א פיקקא כטה ירשי קדמו). חעלה, רפואה. טרם הרים, תהלים ל' ב'. תשב, שט ל', ג'. ידירות וכו', ר"ל כאשני עבת סדירות והסנה שחנכתי כעת נעורי אז אני חולת אחנה עד לשנתן. ודע כי גם כבי' היה כתוב נערה וכו' כעניה ותקן נעורים. בלהלודא, ל' אנטון טל' כשתלהלה (עשלי ב"ו י"ח). כסער איש ולחית, הם סכוחים ע"ס מ"א ו', ל'. הוראות חבת שלודא, סכוחים היו עודיעים את חכנת הסם אל ישראל אשר הם שמה עינים ותלשים. שלוי, ל' חולשה, עיף ויגע תרגם לונקלוס עשליה ולתי (זכרים כ"ה י"ח), תתעלפנה סכוחות תרגשו יסלחין בניסחא דישראל (עזוס ח, י"ג). סבלודא, סלויים סמכילים חותי. השיבני, ירשיה ל"א, י"ח. טרור, ל' טרור. וטרוד כפתוי, כנטרד כחטא ע"י יתר הרע סמסמה חותו. נודש עון לאלות, אשר פלונלך סרסה שוטת. לללות, טל' יחדו נחלתו (סללים י"ד, ג'). נורא, הקנ"ה. סיעו רבוא שלוח, שלות הוא שיען חתם לסני ירושלים (ישיה ססיעין חותו. וטררו, כבי' יסטררו. כסקוה שלוח, שלות הוא שיען חתם לסני ירושלים (ישיה ח', ו') אשר לוקח עטס סעים לטי נהה, ורזה לטעלה דף 694. וישב, ישיה כ"ה, ו'.

אֵלַי וַיִּרְחַמְדוּ וְאֵל־אֱלֹהֵינוּ כִּי יִרְבֶּה לְסִלּוֹחַ: עוֹן בְּעַלֵי תְּשׁוּבָה יִכְבּוֹשׁ
וַיַּעֲבִיר לְפָשׁוּל. פִּשְׁעֵי זְרוּנוֹת עוֹשֶׂה פְּחָטָא שְׁגִיאוֹת לְרִשׁוּל. צָרוּר וְצַפּוּנָה
וּמִסִּית יִבְעַר יִגְעַר לְנַחֲשׁוּל. שׁוּבוּ וְהִשְׁיבוּ מִכָּל־פִּשְׁעֵיכֶם וְלֹא יִהְיֶה לְכֶם
לְמִכָּשׁוּל: קוּי זֶה אֲחֵר זֶה יַעַל בְּמַחְשְׁבוֹתֵיכֶם. רַחוּם יְחֵן חֲנּוּם וְצַדִּיקָה
יִרְצֶה תְּשׁוּבוֹתֵיכֶם. שְׂאוֹן קוֹלוֹ יִפּוֹצֵץ בְּכָל־מַחֲנֻת מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם. שׁוּבוּ בָּנִים
שׁוֹבְבִים אֲרָפָה מְשׁוֹבוֹתֵיכֶם: תָּמִיד הוֹלֵךְ שׁוֹבֵב גְּבוּהָ וְעַתָּק לְהִשְׁיחָה.
תִּבְלִיתוּ מִרְעֵתוֹ נָתַם וְכֹא כְּפוּף לְהִשְׁתַּטְּחָה. תוֹחֵלְתוֹ חִידֵךְ מִתּוֹק מִנְטוֹר
בְּרֵאשִׁיתוֹ הִטִּיחָה. בְּשׁוּבָה וְנִחְרַת תוֹשְׁעוֹן בְּהִשְׁקֵט וּבְבִטְחָה: תְּמִימִי
בְּעֵתוֹם נִגְעָתוֹ לָהֶם לְהַטִּיב אוֹת. תַּחֲרוֹת בְּרַחֲמָנוֹת יְהִפּוֹךְ בְּעֵתוֹ לְתַבּוּאוֹת.
תוֹרִים מִדְּרָכָם בְּשׁוּבָם נִכּוֹנוּ לְנַחֲמֵי נְבוּאוֹת. שׁוּבוּ אֵלַי וְאֲשׁוּבָה אֲלֵיכֶם
אָמַר יי צְבָאוֹת: תִּקְיָף יְדִידֶיךָ רִצְחָה וּמִכָּשׁוּל הָרֵם וְהָדֵם. תוֹדַת הוֹיֵג וְכָנוּ
נִעְבַר בְּסֶדֶךְ וְנִבְדָּם. תְּשׁוּבָה לְנִגְנוּ כְּמִנְף תִּבְיָאֵנוּ מִיָּם וּמִקְדָּם. הִשְׁיבֵנוּ יי
אֲלֵיךָ וּנְשׁוּבָה חֲדָשׁ יִמְיֵנוּ בְּקָדָם: עוֹרַת אֲבוֹתֵינוּ זכ״ו.

לששול, טל' הטענה לא יפזיל את הקוסה לאחוריו (כילה כ"ט, ע"ז). כחטא שניאות, ע"ס יוטל
דף ט"ו גדולה תאונה שהזכות נעזות לו באגות. לרשול, אנתרל בטובה. צרוור וצפונה, ע"ס
הזע י"ג, י"ב, ופה הפירות, העברות הברורות והלמונות גם הטמית הוא ילר הרע ינער אותם הקב"ה
וינטרם למטלות יס. לנחשול, גלי הים הנסערים נסערה, כמו עמד עליו נחשול שנים לטנעו (יוטל
ל"ח), ויהי סער גדול טים מרגעו וסוה נחשול רחל ניטל (יונה ח' ד'). שובו, יחוקאל י"ת, ל'.
קווי זה אחר דר, לקות אל ה' ולחזור ולקוות, וע"ס נרכות דף ל"ב, חס ריאה אדם שהתפלל וחינו
נענה יחזור ויתפלל א"ן קוה אל ה' חוק ויאטן לכך וקוה אל ה' (תהלים כ"ז, י"ד). ועדקה,
התאונה יחזק לכס ללדקה. יפוצץ, יתפצט ויאע. שובו, ירטיה ג', כ"ב גברה ועתק להשיחה,
זדינר נגבהות ונעזות, וטל' אל תרט חדנרו נטהה נטהה ילא עתק טטיכס (ז"א כ', ג'). חבליתו,
נטישו, דרך סתוק, הקב"ה ע"ס חכו טטהקיס (ז"ר ה', ט"ז). סנטור, אלא יטור לו הקב"ה טה
הטיית לנגדו קודם לכן. להטיחה, לרנון, טל' אל יטיח אדם דנדים כלפי טעלה (תענית כ"ה).
בשובה, יאטיה ל', ע"ו. בעתרים, נהתחננס. נעטר, כבי"י נפתור גם הוא יתכן כמו דה"א ה', כ'.
תחרות, רוגו, בעטר, הוא טרה אטהפבים כו התבואה, טייעל. וחיתת ניננות דף ט"ד אנטעלה
התפלה לעטר נעטר אטהמבת טדת הדין לרחמים בעטר אטהסך התבואה. תוהים, הטתחרטים, תטה ל'
חטה נחרטית, וינחס ה' תרגם ידאלטי וסוה תהי (בראשית ו', ו') ונקדושין דף ט"ו, ע"ב נמוח
זל הדלואות. שובו, טלחי ג', ו' הרם, הסר וסרחק טל' הריטו טכשול (ישעיה כ"ז, י"ד). ודרם,
ותברית, טל' הדטין תמענדון (דניאל כ', ה'). חורת חוינג וכו', ע"ס פהלים ט"ב, ה'. כסנוף, כמו
טעגרים (ישעיה י"ע, י"ג. ירטיה כ', ט"ז) השיבנו, איכה ה', כ"א.

יוצר לשבת בין יב לסוכות.

פ"ס א"ב כפול וכל חרוז עסיים על לאן הכתוב וחזתם טו מאיר בר יצחק.

אֶת־הַשָּׁמַיִם הַנִּכְבָּד וְהַנּוֹרָא נִאָּה לְתַהֲלוֹתָיו. אֶבְיַע זָכָר רַב טוֹב
מִפְעֻלוֹתָיו. הַבּוֹנֵה בַשָּׁמַיִם מַעֲלוֹתָיו: בְּכַתְּרָה מְלָכִים גִּתְיַעַץ וְגַמְלָךְ
בְּסוּדָה. בְּחֻכְמָה אֲמַרְיָה תֹאמַר נִאָּה וְחִסּוּדָה. וְאַגְדָּתוֹ עַל־אֶרֶץ יִסְדָּה:
גְּבַה תִּקְרָה קְרָה בְּמִקּוֹרְאֵי אֵל. גְּבִילוֹת הַדְרִים הַצִּפִּין הַצִּיב מִהַרְרֵי אֵל.
לְמִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

מֵאֲהָב יִרְאִיו בְּרַר בְּפִיִּם שְׁעִינָתוֹ. יְדִידוֹת צִיּוֹן הִמְדוּ
קִדְשָׁת שְׁבִינָתוֹ. בְּשָׁלֵם סוֹבֵו וּמַעֲוָנָתוֹ. קְדוּשָׁ:

דְּגָלִים סָבּוֹת סְבִיבוֹתָיו הַקִּיף וְהַתְקִיעַ. הַמְיּוֹן בְּקִרְחַ הַנּוֹרָא רִדָּד
וְהַרְקִיעַ. וְהַמְשַׁבְּלִים יִזְהָרוּ בְּזִהַר הַרְקִיעַ: הַרִי בְּשָׁמַיִם הַטָּבִיר וְכַבִּיר
הַעֲבִיר. הַצְמִיחַ מְשַׁמְחַ וּמְסַעַד וּפְנִיִם מִסְבִּיר. וּבְרָכָה לְרֹאשׁ מְשַׁבִּיר:
וְחַגֵּי מְלָכִים בָּקוּ מִשְׁקַלְת עֵלֶם. וְיִתְרוֹן הַכָּשֵׁר בְּתִשְׁוֹר אִשְׁוֹר פְּעֵלֶם. בְּיִרְחָ
יִבּוֹן עוֹלָם:

מַעֲשֵׂה אֲצָבְעוֹתֶיהָ פְּלֵאִים תְּמָהִים וְנִאֲוִיִּם. יִרְחַ וְכוֹכָבִים
יִקָּר כְּבוֹדָה מְחַיִּים. וְצָבֵא הַשָּׁמַיִם לָהּ מִשְׁתַּחֲוִיִּים. קְדוּשָׁ:

זְרִיו וּמְשַׁבַּח הַשְּׁפִיעַ שְׁפַע יַמִּים. זִיו וּבְרִיחַ לְהַאֲרִיחַ לְכַבֵּר מִשְׁעָמִים.

אביע זכר, ל' תהלים קע"ה, ו'. הבונה, עטוס ט', ו'. בכחרח מלכים, כנוי לתורה, ואיתח
נמקי ר"א ט' ג' נתיען הקנ"ה בתורה לנרוח את העולם, השיצה לו ותמרה רכון העולמיים חס אין לנח
חס אין טחנה לעלך על מה הוא מולך ואם אין עקלסין לעלך אי זה הוא כטרו אל עלך. ונמלך, גם
הוא ל' טנה בארעית כמו הטלך טקונך ולא (טרכות כ"ט ע"ג) נכפשותן של נדוקים נמלך (כ"ר ט' ח')
גם נל' הכתוב ויעלך לבי עלי (נחטיה ט' ו') וטטנו הכס דבר טלכי יסטר עלך (דניאל ד', כ"ד) ונמלכי
ק סדח שתין עליכין יסון לך וטליכות נפסך לא תמטק. ואגודתו, עטוס ט', ו'. וכדלס נמנחות דף כ"ז על יסרלל
כסן כלום איז אל רעהו. גבה חקרה קרה, טרלל את השמים הגבוהים, ועט"ה הטקרה נטיס טלחתי
(תהלים ק"ד, ג'). בסקוראי אל, כנזיל יסרלל אנקללו טקולחיו (יטטיה ט"ח, י"ג). הדרים הצפית, ל'
דחם ונמון, ר"ל גבולות דרום ולמון הליב הדרים גדולים. למספר, דנדים ל"ב, ח'. מאהב, כנזיל חסנתו
לח ילחי. בסוס שעיענחו, טכון שנתו. בסוס, ל' יסוד וטכון, תתנס כמו נמיסה (טעות ל', י"ח). בשולם,
תהלים ע"ז, ג'. דגלי, דגלי טלחכים סיב הקנ"ה טניב לפסלו. סכוח סביבוטחיו, ככ"י קפ"ב קפתי, וטסחנר.
החקיע, ל' ויעקז תקע את חסלו (נחלסית ל"ח, כ"ה). בקרדו העורא, טל' יחוקלל ח', כ"ב. רעד, טל'
יחד על הכדונים (ט"ח ו', ל"ג) וכן וידקטו תתנס חונקלום ורדו (טעות ל"ט, ג'). והמסכילים, דניאל
י"ב, ג'. הרי בשמים, הר העוריה כמו שפידס רט"י נסוף גיד השדים. הטביר, טל' טנור, ר"ל טרלל את
הר העוריה נחלטע העולם. וכביר הצביר, טן הר העוריה ננר וטרלל את כל הדרך כדלסיתל כיוטל ל"ד
ט"ג עליון ננרל העולם. וככיר תולר לדרך. ויס טפוטסיס וכביר על אדה"ר שהיה עטוף העולם ועד סוטו
(תענה י"ג) והוא ננרל טעמר הר העוריה, כדלסיתל נמקי ר"א ט' כ'. משסטר, כנוי ליון, וססער, כנוי
ללחם, ופנים מסביר, כנוי לשטן, ועט"ס תהלים ק"ד, ט"ו. וברבה, טעלי י"ח, כ"ו. וחגי מלכים, כחרי
כסנז וסידח, ר"ל חורט. בקו משקלה עלם, שטרל שניסס איס. ויחרון הכשר, היתחן שנתן הקנ"ה לכסנז
טעור קתעדנה הלכנה. בחשור אשר, חלר ותקן הקנ"ה ט"י טחנה שנתן ללכנה את הסוכנים ללנחיס כדי
להסיס דעתה. פעלם, ר"ל ענין הסוכנים הוא חלר יכונו לעולם עם הירח. וכל זה ע"פ כ"ר ט' ו'
וחלין ט' ע"ג וסנחל למעלה דף 622. כירד, תהלים ט"ט, ל"ח. תצבא, נחטיה ט', ו'. זריו וטסוכות,
הקנ"ה. השפיע, ככ"י השבית. זיו, העוף זיו שהוא העוף היותר גדול. וברית, הוא לויטן (יטטיה
כ"י, ט') סדג היותר גדול, וסס שטורים לתקן זיו שהוא העוף היותר גדול. וברית, הוא לויטן (יטטיה
ג'. גם כיוקלל דנה ט' כ"ב. וזה שטרל להארית לכרח טטעסיס, ל' ולחיתתו חרחת תמיד

חֲכָלִים נָפְלוּ לִי בַּנְּעָמִים: חֶלֶד הוֹצִיָאָה מִקֶּנָּה וּמִנֶּת סֹכֵר. חָכִיב נִבְרָא
 בְּצֵלֶם הוֹרֵד לְגִבֹר. כִּי הוּא הָדָה בְּכַל־עֵבֶר: טָבְסוּ בְּקִשְׁבַּ חֲבָרִים גֵּן
 יְשִׁיבַת. טָרְדוּ בְּהַמְרָאָה וּבַמְזוֹרָהִית קוֹלְטַת שְׁבֵת. מְזֻמּוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשְּׁבֵת:
 מֵאִין בְּמִזְף לָךְ יָאָתָה לְהֶאֱמֹר. רִב מְחֻלָּל כָּל
 בְּתַחֵל וּבַגְּמֹר. מִזֵּב לְחֻדוֹת לִי וּלְזֻמֹּר. קְדוּשׁ:

יָדִיד אֲרֻזִי בְּהַרְרֵי קִדְשׁ לְעֹשְׂרִים הַנְּסַכְתָּ. יְחִידוֹ הַכְּלִיל וְהוּשׁ
 מִשְׁלֵשׁ סְכוּתָהּ. וַיַּעֲקֹב גָּסַע סְכָתָהּ: בְּאֵילָן מְבֻרָךְ שְׁחִילִי זֵית הַעֲטָר.
 כְּמַעֲשֵׂה לִבְנֵת הַפְּסִיד בְּשִׁעְבוּדֵם נָטָר. לְמַחְסָה וּלְמִסְתוֹר מְזוּרֵם וּמְקוּמָר:
 לְקִץ פְּדָאָם כְּדָבָר בְּחֻזֵן לְחִסְדוֹ. לֹא גָחַם בְּהַרְךָ אֶרֶץ יְסוּדוֹ. בְּרוּךְ יי
 כִּי הַפְּלִיא חִסְדוֹ:

מֵאֲתָכָה יִתְרָה רֹצֵם וְהַחֲלִיף הַשְׁוֹרָה. בְּקָהֶל רִב יִבְשׁוֹר
 צְדָקוֹ לְהַכְשִׁינָדָה. חֲסִדֵי יי עוֹלָם אֲשִׁירָדָה. קְדוּשׁ:

מְנַהֵג עוֹלָם הַתְּלָמִיד טוֹעֵן פְּגָם. מְרַחֵץ וּמְבַגְעִיל וּמְלַבִּישׁ מְשִׁפּוֹר וּמְכַבֵּם.
 נְתַתָּה לְיִרְאָאָךְ גָּם: גַּם וְדַנְמָא לְהִרְאֹת לְאִמּוֹת גְּשִׁי. נְתַתָּה לְכַבוֹד וְהַרְרֵי
 שְׁעֵבוֹד קָשִׁי. וְאָתָה יי מְצֵן בְּעַדֵי כְּבוֹדֵי וּמְרִים רֵאשִׁי: סְכוּתָהּ לְרֵאשִׁי לָךְ
 אֲדַרְוֵשׁ וְתַהֲלוֹת. סְלִסְלוֹךְ לְהַגּוֹת בְּסוֹד חֲכָמֵי קַהֲלוֹת. חֲסִדֵי יי אֲזַבִּיר תְּהַלּוֹת:

(פ"ג ל"ה, ל'), ול' ויכנס להם כנס (שם ו' כ"ג). חבלים, תהלים ט"ו, ו'. חלד, החדשה, טקנה,
 נהנה, וסנת סבר, והכנת טון סנרס ותקומת אל בני אדם ועש"ה עמי כל חלין יסנה ונו'
 (תהלים קמ"ה). חביב, אדס"ר (טענה אסנת פ' ג'). ושרד, ל' מטעלה טענק ורדו נדנת סיס. כי
 הזנו רידה, ט"ל ה', ד'. טכטו, קיטט הקנ"ה את אדס"ר. בקשב חברים וכו', ר"ל הטלחכים סיו
 טקלסס ועצמסס את אדס"ר והכניטו אותו לגן עדן כדליתח נפרקי ר"ל פ' י"ט. טרדו כהמראה,
 וכאז כפוס סלדס נמלות הטס ולכל טן הטן פנד אותו הקנס טן הגן. ובמזרחית קולטת שבת,
 סנה וסח טעווח לג"ע (טעלית ג' כ"ד) ויסודו נב"ר פ' כ"ל ככל טקוס חוח טורחית קולטת, אדס"ר
 ינרס את סלדס וסכן טקדס לג"ע, קין וילל קין טלפני ה' וסכ טלרן טד קדטת עדן וכו'.
 סוסור שיר, תהלים ל"ג חס טעמור אדס"ר אטרו כדליתח נפרקי ר"ל פ' י"ט. מאין כסוך
 וכו', טלין נלס לוסר חין כסוך. בתחל ובגמור, מתחלה עד סוף. ידיד, אמרסס חכיס, כרררי
 קרע, טכ סטוריס. לעשרים, כ' דחוח טן אדס עד אכרנס. הנסכת, כחחת. יחידו, ילחן נמ.
 הכליל, סעלס אותו סס לפולה כליל. דוטט משלשו, יעקב חכיס סחח השלטי ללחטת. ויעקב,
 נרלית לג', י"ג שחילי זית העטור, ר"ל נתעטר יעקב נכניס, ועש"ה תהלים קכ"א ג'. כמעשה
 לבנת הספיר, ל' שנות כ"ד, י"ח. גמור, שטר אותו הקנ"ה כטו אטוריס חן ספיר סחח חן
 טונה. למחסת, סעיס ד', ו'. לחסירי, ללחנתס (נרלית ט"ו, י"ג), והלכח טע"ה תהלים ט"ע,
 כ' לא נחס כרדך ארץ, ככוח רנה פ' כ', ולל נחס חלכיס דרך חרן, אלל נחג עטס כדך
 כל סלרן, סלרן דרך כל סלרן, טי סחח קונה טכורס קונה אותו על סנת סחיו טרחילין אותו
 וסכן אותו וטלניטן אותו וטענקן אותו וטלירין לפניו, לכל הקנ"ה לל עכס כן ליטלל, אלל
 סחיס סחח טרחילין וסך אותו וטלניטן וכאן ועליר לפניסס. ועד סס נפ' כ"ס ככר ודס טיטן
 פנת לפני רט, והקנ"ה חייט כן, וס' סולך לפניסס יוטס, סענד טרחין רט, והקנ"ה חייט כן
 אלל וטרחן נטיס, סענד טלניט וט, וסקנ"ס חייט כן אלל וטלניטן קטט וכו', ועל טרדס זה
 יטר סחחיס סללה. כרוך ה', תהלים ל"ח, כ"ג רעס, דלס טחס. חסרי ה', סס פ"ט, כ'. פגס,
 סעלית סענד נחון פחוכ, וטעורט. טחחח, פהלים ט', ו'. ודגסא, חוח להסליל, כטו חוגטל חוח
 טכנה סל (טענה ט"ו). לאוסות נשי, ללחיות העולם. כשע סחח אדד טן ו' שנות אל אדסה (ויקרא
 רנה פ' ל"ט). ואתה ה', תהלים ג', ד'. סלסולך, סטך. לחעות, ככ"י להנחת. חסרי, סעיס ט"ג, ו'.

מַעֲנֵם אֲדַרְתִּי יִצְרָה אֲשַׁבְּלֶתֶּיהָ שִׁפְרוּ. רַב עָלֶיהָ בְּאֵנָד
דְּבִקִּים יִתְכַפְּרוּ. עִסְרוּ יִצְרָתִי לִי תְהַלְתִּי יִסְפְּרוּ. קְרוֹשׁ:

עֲנִי כְבוֹד שִׁבְעַ וְעֶשֶׂר אֲדָנִי. עֲנִית הַלֵּל שִׁבְעַ אֲעַנְדְּנִי בְּעַדְנִי. כְּעַל
בַּל אֲשֶׁר גָּמְלָנִי יי: פִּקֵּד אָבִי סוֹכַ בְּטוֹבוֹת כְּפִלּוֹתָיו. פִּעְלָרוּ לְהוֹדִיעַ
לְרִמְמוֹ בְּבֵית תְּפִלּוֹתָיו. זָכַר עֲשֵׂה לְנַפְלְאוֹתָיו: צַדִּיק אֲתָן לְפִעְלֵי וְשִׁבְחוּ
אֲסִידִיר. צוֹפֵחַ וְשׁוֹקֵד לְזִכּוֹת יִשְׂרָאֵל תְּדִיר. לְמַעַן צַדִּיקוֹ יִגְדִיל הַזֹּרֵה וְיִאֲדִיר:

מִמְשַׁלֵּת אֲדִיר מִתְאַמְצֶת בִּישִׁיבַת מִמְלַכְתּוֹ.
כְּהַתְאַסַּף רְאשִׁים בִּישְׂרָאֵל יִצְדָּעוּ קְרוֹשׁ הַלִּיכְתּוֹ.
נִטְעִים וְגִדְרָה עִם־הַמֶּלֶךְ בְּמִלְאֲכָתּוֹ. קְרוֹשׁ:

קְבִיעוֹת הַסֵּדֶר תִּקַּן כִּי טוֹב. קְרוֹת וְדְרוֹשׁ בְּעֵינַי הַיּוֹם לְחַטּוֹב. וְדָבַר
בְּשֵׁמוֹ מַה טוֹב: רְאֵיהָ וְזִכּוֹת מְלִקְיָתָהּ אֲזוּב גִּבְעָמִים. רְאֵה מְעַמְדָה בְּפִתָּה
בְּרַבְעַ מְחַבְּמִים. קַמְצֵי אֶרֶץ וְהִקְמָה חֲכָמִים: שְׂבִיעֵי חֲבִיב לְשִׁבְעַת אֵיתָגִים
אֲרוֹת. שְׂבִיעַת בְּמַצּוֹת וּבְכָל־טוֹבוֹת גְּצַמְחוֹת. אֲרַח הַיּוֹם שְׂבִיעַ שְׂמֻחוֹת:

מענם, ען עננים, עננים הם בני טורים (נולדים י, יג). אדרת, יחלל נקרא נמן אדרת
(יחזקאל יז, ח). רב עליה וכו', יתכפר לישראל כשן נאגדים באגודה אחת, וע"פ ויקרא רבה
פ' ל' פרי עין הדר חלו ישראל, טב אחרת זה יב טעם ויב טו רוח כן יחלל יב טעם בני
אדם שם טעם חורה ויב טעם טעמים טונים, כפות מטרים, טה החמרה וו יב טעם ואין
טו רוח כן יחלל יב טעם איש טעם חורה ואין טעם טונים, וטקף ען ענות, טה הדם יב
טו רוח ואין טו טעם כן יב טעם איש טעם טעמים טונים ואין טעם חורה, וערני נחל, ערטה אין טה
טעם ואין טה רוח, כן יחלל יב טעם בני אדם אין טעם ללא חורה ולא טעמים טונים, אשר
סקנה יוקרא בולם אגודה אחת וכן טכמרון חלו על חלו עכ"ל. עם זה, ישיה ט"ג, כ"א. ששע כן
ב"י והוא פעל נגור טן אעשה על דרך השש טן חטטה, וירטוח אל אעשה עניי בטוד אדרס
הקנה על ישראל נלחחם טטורים. ארני, ר"ל טחנותי. הלל שבע, לפיכך תקטו לנטור את הכלל
כל אעשה ישי הטג, טלנד שמיני עלרת זהוה רגל בפני עלטו. בעל כל, ישיה ט"ג, ז'. פקד
אבי סוכו, טה לטעה רכנו. חני סוכו הוא אחד טטטותיו אל טטה טגלה דף י"ג פעלוה
לדדע וכו', כעו אטרו חו"ל נר"ס דף י"ז אדרתק לו טוד טפלטה. זכר, תהלים קי"ח, ד'. צדק
אחו, ל' חיות ל"ו ג'. לזכות ישראל וכו', ובטאטר ר' חנניה בן עקאיח רנה הקנה לזכות את ישראל
לפיכך ארטה וכו' (סוף טכות). למען צדקו (ישיה ט"ג, ב"ח). ברהאסף, ל' דברים ל"ג, ט'. פחצחו,
יטחו ויטחו. הליכחו, בגויל הנהגתו המטה עם נרוחיו. וכי"י גורם קידוש טהלכותו. נטעים וכו', ל'
ד"ס ד', כ"ג ונדטה ככ"ר ט' ח' ובעדרה רוח דף ט"ז טל נפשות הטדיות טנהן נטלך הקנה לנרות
אח טולטו, בטטולד לטטלה דף 659, וע"כ הטענה אגם הטטות גם כן יטחו לטקנה. כי טוב,
טה רנינו כנקרא טוד עט"ס ומרוח חותו כי טוב הוא (טמות ב' ב') הוא תקן קניטות הטוד לקרות
ולדוח טעין כל תג טטג, וכדאיתא כסוף עט' טגלה. לחטוב, למרטס, טל' חטיטה. ויכר,
טלי ט"ג, כ"ג ונדטה ככ"ר ט' ח' כל הקודש טסוק טוטו טטיח טוכה לטולט. ראה וזכות
וח' ט"ס הטענה אר דף י"ד ט"ז אשר טטה לישראל חס אחס טנקזים לתתל כדע קל' אחס
טגללים ולקחתם לכס אגודת חווי (טמות י"ג, כ"ג), אטרו לו, טטה רנינו הדו טיטתרו (אגודה)
כטה הוה טנה כד' טטה או טה', אטוד לטון אטיטו טוד, והוה נרטה לכון לרט כח טגרים וכות
סיס; לולב זהוה טוטד על אדם כטה דמים ויב טו כטה טטית על אחת וכטה טב"ל. טעטרה,
טרכה. וע"ס הטורה הטוכר לולב זהוה טוטד על אדם וכו'. ברבוע, ד' טינים טגלולב, קטני,
טלי ל', כ"ד ונדטה טיקרא רנה פ' ל' על ד' טינים טגלולב. שביעי, חדש אטניי הוה מאר. לשבועת
איתנים, ט"ס הטטיקחא הוכח טילקוט רעו תרע"ה, נחדש אטניי, ר' כרטיה הוה קר' ליה ירחא
דטענה אבן כטע הקנה לטנהס. וילטר כי כטטתי נחס ט'. אחרת, טחוכר. שבעה כטעות וכו', ט"ס
כטטיקחא טס, נחדש זהוה טוטע טגלות, אוכר טחוכו כטוד טוכה כחוכו לולב טחוכו ערטה כחוכו;
ל' נחדש זהוה טוטע ככל, גרכות כחוכו נחוח כחוכו כל טיני טגדים טחוכו. אררח חיים, תהלים ט"ז.

אופן לשבת בין י"ב לסוכת

מִלֵּךְ בְּמִשְׁפַּט יַעֲמִיד אֶרֶץ יִסְדּוּ. אֹז יִדְגְנוּ אֵילָנוֹת בְּקִלּוֹסָם
 בְּהִסְדּוֹ. הוֹדוּ לִי פִּרְשׁוּב כִּי לְעוֹלָם חִסְדּוֹ. קְדוֹשׁ:
 תִּכְתֹּב וְזאת לְעַם נִבְרָא לְהִתְכַפֵּר. מִזֶּה עָלִינוּ לְקַח לוֹלֵב וְשֹׁפָר.
 לְשִׁמְעַ בְּקוֹל הַתְּדָה וּלְסַפֵּר: אֶתֵּת בְּמָה וּבְמָה שׁוֹכֵה בְּפוּלָה וּמִבְּכָלֵת.
 יְרוּשָׁלַיִם בְּרִצּוֹתֶיךָ תִּקִּים וְתֵאִיר מְאֹפְלֵת. סֶבֶת דְּוִיד הַנְּפִלֵת: בְּיְרוּשָׁלַם
 תִּהְיֶה פְּלִיטָה וּבְשָׂרֵי קְרוּאֵיהֶ. יִקַּר צְפִירַת הַפֶּת קָדֵשׁ קְרוּאֵיהֶ. מִטּוֹן
 תִּרְצִיזוֹן וְעַל־מִקְרָאֵיהֶ:

מִחֵיל אֶל־חֵיל נִמְשִׁיל בְּמַחֲוֹה. יִרְאֶה שְׂכִינְתֶךָ
 בְּאֶצְבַּע נְהַנִּים מְזִיזֶךָ לְהִתְהַוֶּה. וְאָמַר בַּיּוֹם
 הַזֶּהוּ הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ זֶה. קְדוֹשׁ: הַבֵּל יִדְוֹךְ וְכו'.

לחצי החזנים יהודת.

(*) אופן.

יְחֹוּ לְשׁוֹן. חֲזוֹת אִישׁוֹן. אֲשֶׁר יִחְוֶה פְּלִאֵיהֶ: בְּפִי כוֹז. יֵשׁוּ שִׁיחוֹ. וְלֹא
 בְּפִי מִרְאֵה: לֶךָ מִעַגְל. בְּרוּם גְּלַגַּל. וְהוּא לֹא יִשְׁאַף: וְכִלְטוּצָר. הֲלֹא

מלך, הקנ"ה. במשפט, נר"ה יוצא על כפת הדין. וכוז ל' עשלי כ"ט, ד'. אילנות, כנוי לישראל
 סמננים אל הקנ"ה נגלתם וכלים טן הדין, וכדליתא טיקרא רבה פ' ל'. הודו, תהלים קי"ח. תכתב,
 טס ק"ג, י"ט. וכדע נעדרה תהלים, חלו הדורות שהם כעמים נעשאים ונחיים ומתפללים למנך נר"ה
 ו"ב וזאת טרף אותם נר"ה חדשה, וטה להם לעשות. ליקח הדם ולולב ולהלל אותך עב"ל. ושפר,
 חטרי שפר. לשמע, טס כ"ו, ז'. סכת, עשוס ט', י"ח. בירושלם וכו', עש"ה יואל ג', ה'. סכין,
 יטטיס ד', ה'. מחיל, ל' תהלים פ"ד, ח'. יראה שכינתך באצבע, ע"ס טף טס' תענית וטדרה
 תקלת דף פ"ו עמיד הקנ"ה לעשות טחול ללדיקים נג"ע וכל אחד ואחד מראה כאלכנו וחוטר הכה
 חלטינו זה קונו לו (יטטיס כ"ה, ט'). חטנס נבי"י גורם יראה אל אלהים בעיון לשתוף.
 ידו לשון, כלשון יחזה ויאמר טה שיחזה העין טפלתיך. אישון, העין. ישי, יאזה ויסדר את דכזו. והוא,

(*) אופן זה לומרם בפיהם ובכרונא. לחצי חזויו יעקב.

יְחִיד עֶרֶץ. יִסַּד אֶרֶץ. בְּרַב חֲכָמָה וְתוֹשִׁיָה: עֲנֹתוֹ. וּגְדָלְרוֹ.
 מִסְרַסְמַת וּגְלֹיָה: נוֹרְאוֹתָיו. וּנְפִלְאוֹתָיו. יְהוֹדוּן דְּרֵי גְשִׁיָה: מְלֹאכִים.
 נְעַרְבִים. לְהַקְדִישׁוּ בְרוּם עֲלֵיהֶ: יי אֱלֹהֵי צְבָאוֹת מִרְכָּמוֹהָ חֲסִין וְיָה:
 עֲלִיזִים. וְרַחֲמָנוּם. שְׁמוֹ לְעַד יִזְמְרוּ: וְאִפְנִים. בְּרִנְגִים. בְּבוֹד
 וְכִרָו יִסְאָרוּ: וְאִי מְעוֹנוֹ. וְתִכְיוֹנוֹ. בְּחֵיל זֶה לְזֶה יִדְבְּרוּ: וּבְנְעִימוֹת.
 וּבְתַמְיִמוֹת. תִּהְלֶתוּ יִסְפְּרוּ: וְאִין בָּתָם. וּבִיגִידָם. לְשׁוֹן שֹׁקֵר וְרַמְיָה:
 יי אֱלֹהֵי צְבָאוֹת סִי־כְמוֹהָ חֲסִין וְיָה:

יחיד ערץ, הקנ"ה סיחיד הנענך לכזו. ענוה ונרלחו ספרסמט, כדליתא נעגלה ל"א כל טקוס
 אחזה טוכה נטרלו אל הקנ"ה אחזה טוכה ענוה טוכה טוכה וכו'. דרי נשיה, הדנים נארך, כעו ולדקתן נארך
 כויה (תהלים ט"ח, י"ג), וסיקרא רבה פ' כ"ט וטדרה חטמר דף קי"ט ז' שעות לחרך, חרך חדטה חרקה
 ניה ליה כויה חבל. נערבים למטרבות וטסת. ה' אלהי צבאות, תהלים ט"ט, ט'. עלינים ורחמנים,
 מרלי טעלה נחלי טטה. ווי טענו, וליס טקוטו, וחכינו, חסין טו (חכוק ג', ד') ויסרו כמדק
 דני פליטור פ' ד' חסיות טעדות טלל כזו אל הקנ"ה ולין יודעות טקוס כזו. בחיל, נירלה ונאשה.

תבצר. מתחת לכסאך: ומפעלך. יעיד לך. נגד כל ברואיך: ועדותם.
 כי בראתם. ולא ידעו איכה: בראשונים. פאחרונים. יחד באימה עונים.
 הוא אלהי האלהים ואדני האדנים: הזמנים. משתנים. והודו לא ישתנה:
 המקרה. שמים עשרה. ומעלות בשבעה בונה: ובחכמה. כסיל וכימה.
 שבעה עולים בקנה: והשמש. כי יאמש. על פיו יפע ויתנה: ויתהלך.
 כמו מלך. ממתנה אל מתנה: ואור סדר. לטהר. במרפכת המשנה:
 ומסביבו. בוכיו. לקלם מספר מונה: ופלך רב. למול מערב. פעם
 בקליום יפנה: משתחה. ומחה. כי לכל יש קנה: ואם נעלה. הלא
 נגלה. במעשיו פנים בפנים: היא אלהי האלהים ואדני האדנים: ושם קברה.
 במסבה. ותלה בתוכה אדמה: ותעמוד. על לא יסוד. אבל תליה על
 בלימה: כי בבדה. לבן ירדה. ובקשה למשה מקומה: ואש דרשה. את

הנגל לא יא' אותך חלל אחת תא' את הנגל וכטוחר לטעלה דף 640. תבצר, תצטר, טל' ערים נטווח
 (תריס ג' ה') לכנר החוטא (ישעיה כ"ב, י'). יעיד לך, טעמי האם הם טעמים של גחלתו. הוא אלהי, זכרים
 י'. שמים עשרה, י"ב מולות. ומעלות בשבעה, שבעה הקיטים (תנינה י"ב, נ'). כסיל וכימה, שמת
 קטני כוכבים (טעום ה', ח'). וחיוט ט', ט'. ל"ח, ל"ח). שבעה עולים, כוכבי כימה הם ו' (ויבעבעעספירג,
 פלטיקעו). יש טעמים על ו' כוכבי לבת אל"ס חכ"ל. כי יאמש, ר"ל כי יחול סת התנך או יפע האטע טעקום
 אחת על פי ה', וכי יעבור התנך או יחנה האטע באחת. יאמש טל' אמש שחול ל' חנך. וככ"י גורם. יש וגם
 חול ל' חנך כמו שמת י', כ"ח. סדר, לכנה כל' חרטי. במרכבת המשנה ר"ל הלכנה היא מהלכת אחרי
 האטע כמו שנה לטלך. ופלך, סינון (כרייס). פעם בכל יום, כן ככ"י וכנ"ל בעדות טעקל הסיוט. ור"ל
 האטע נחלך את סינונו פעם אחד בכל יום וסנינו לגד מערב. ואם נעלה, ואע"פ כי הקנ"ה נעלה הוא טעמו
 טנד ע"מטו ט"ט טנד טעמי נגלה לנו. קברה, חוהל כמו נעדר כ"ה, ח'. והכוונה על חנך אחר
 טעמי הקריולקט. על לא יסוד, כן ככ"י. על בלימה, על לא דער (חיוט ב"ז, ז'). כבדה האדמה.

קדישים. רן רחשנים. עם פרוכים ושרפים: והם עומדים. ומסלדים.
 ובסא אל מקיפים: במרפבות. לרקבות. למאות ולא לפים: ורגליהם.
 בבגפיהם. מסתירים ובם עפים: יקדישון וישלשון. קדשת רב עליליה:
 יי אלהי צבאות סירקסוד חסיוניה:
 געת לבתם. לארבעתם. ואופניהם אצלם: ובקמדם. במעמדם.
 יקמון הפדה למולם: ושם ירימון. ויעצימון. אדוניהם ברום עולם:
 בקדשה. משלשה. כבוד האל מלא עולם: קדוש יענו. קדוש ישנו.
 קדוש ישלשו שלישיה: יי אלהי צבאות מירקמיה חסון ויה: והחיות וכו'.

קדישים, גם כח אחת אל הטלפים. רן, רנה. רחשנים, טל' רחם לבי (תהלים ט"ה, נ'). ומסלדים, ידוים
 טל' ומסלדי (חיוט ו', י'). מקיפים, סוכנים. ורגליהם בכנפיהם מסתירים, שאלטר תבאים יכסה תליו (ישעיה
 ו', נ'). ובם עפים, אל' ובתים יעופף (עס). רב עליליה, הקנ"ה (יעיה ל"ב, י"ט). לארבעתם, חרנע
 סחית. יקמון המר, האופנים, וכמו שאלטר ונלכת החיות ילכו האופנים אללם, כלבתם ילכו ונטעדם ישנוד
 (יחזקאל ח', י"ט. כ"ח). ירימון, ירמנו. ויעצימון, נטעמים תפוזות טוז אל הקנ"ה. כבוד האל מלא
 עולם, ט"ה נעדר י"ד י"ח. יעיה ו', ג'. ישנו, יאטוד גנית.

שְׂרָשָׁה. וְתַעֲלֶה לְמִרְזֻמָּה: וְתוֹךְ שְׁתִּיהֶן. וּבִיבִיהֶן. הָאֲוִיר וְהַמַּיִמָּה: וְכָל-
 פְּרִדּוֹת. וְצִמּוּדוֹת. הֵם יְסוּדוֹת לְהַקְמָה: וּבֵם צֶמַח. כָּל-צֶמַח. הָאָדָם
 וְהַבְּהֵמָה: וְאֵד יַעֲלֶה. וְיִכְלֹא. לְרַחֲמִים אֵל לְנִקְמָה: כִּי חֲצִיו. כָּל־ב
 מְנַאֲצִיו. וְחֲנוּכְיוֹ הַמָּה תְּנוּגִים. הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וְאֲדָנֵי הָאֲדָנִים: דָּוָר גִּשְׁמֵד וְדוֹר
 עֶמֶד. וְהוּא קָיָם לְדוֹר הַזֹּרִים: בְּרֹאשׁ כָּל-אֵל. הוּא הָאֵל. וְאַחַר כָּל-
 הַדְּבָרִים: לֹא בָכַח. כִּי בָרוּחַ. יוֹצֵר כָּל-הַיְצוּרִים: הַנְּשָׁמוֹת. וְהַחֲכָמוֹת.
 וְהַשְּׂכָל הַמְּאִירִים: וְרָקִיעַ. הַרְקִיעַ. וְעַלְיוֹ מַיִם הַזֹּרִים: מְאֹרֹת. וּמְזֹרֹת.
 עַל־אֶרֶץ מְזֹהִירִים: וְאֶרְאֵלִים. וְחֲשָׁמְלִים. שֵׁם כְּבוֹדוֹ מוֹכִירִים: וְתַרְשִׁישִׁים.
 מְסַרְשִׁים. שֵׁם אוֹמְרִים וּמְאֹמְרִים: וּשְׂרָפִים. מְקִיפִים. וּכְרוּבִים וְאוֹפַנִים.
 הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וְאֲדָנֵי הָאֲדָנִים: הָאוֹמֵר. וְהַגּוֹמֵר. וְהַפְּגִיד אוֹתֵיחַ: וְהַצּוֹפֶה.
 רַע וַיִּפֶּה. וְיִדְעַע מַח לְהִיחַת: אֶסְף עֲדָרָךְ. לְתוֹךְ חֲדָרָךְ. מִבֵּין שְׁנֵי אֲרֵיחַת:
 הַשְּׂבִיחַת. הַשְּׂבִיחַת. אֵלֵי קֶדֶר וּנְבִיחַת: כִּי בַחֲנֻתָם. וְצִרְפָּתָם. וְהוֹרְדָתָם
 לְתַתִּיחַת: הֵן בְּכָל-זֹאת. בָּהּ אֲחֻזּוֹת. וְלִישְׁעָה צוֹפִיחַת: קְדָשְׁתָּ שְׂמָה.
 בְּעוֹלָמָה. קוֹרְאוֹת בְּרֹאשׁ הַמַּיִחַת: קוֹל מְרִימּוֹת. לְהַדְּמוֹת. לְכְרוּבִים
 וְלְהִיחַת: מְקַדְשִׁים. וּמְשַׁלְשִׁים. כִּתֵּר לְיוֹצֵרֵם נוֹתָנִים. הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים
 וְאֲדָנֵי הָאֲדָנִים: וְחַיִּיחַת יִשׁוּרֵי וכו'.

זולת. ע"ס א"ב עד אות כ' וחקריה אות ח' וכסוף חתום יצחק.

אֲזַכְּרָה מִקֶּדֶם פְּלִאָה לְשִׁמְךָ וְלִזְכָּרְךָ תִּשְׁשֶׁק. בָּהּ גִּילָה שְׁלֵמָה מִחֲמַד
 חֲפְצֵי חֲשֶׁק. גְּאֵלְתָּ בּוֹרֵעַ עִמָּךְ נִהַלְתָּ בְּחֶסֶד מִשְׁשֶׁק. אֲדָנֵי עוֹ יִשׁוּעָתִי
 סְבוֹתָה לְרֹאשֵׁי בְיּוֹם גִּישֶׁק: בָּרַךְ אֶרֶץ שְׁנֵיחַת סִדְרַת מִשְׁחַק גִּמְחַן. הַטַּל

ובניהן, בין סלח והלדטה. פירודת, ל' נסדו. ועמודות ל' חסד. וכנה סלדטה וכסל והלדור והניס סס
 סיסודות לכל סלס הסכסלס. ובס סלדטע יסודות סלסל. וסד יעלה, סעורו וסל יעלה לרססס סל
 יכלס לנסקס, חסיו, סל סקנ"ס, דור גססד, ר"ל דור הולך דור נס. כל אל, כל סלס, וסחר כל
 דסרסס, ר"ל סקנ"ס סלס קדטון לכל דסר וסלס נסלס סחר כִּי יכלס כל דסר. לֹא בכח, ר"ל לס סניסעס
 חק סדס סיו סדס כל סיסרסס וכל סכססות וסכססות וסכסל, וכלסססס סכ"ר ס' ג' לס סעמל וסל סניסעס
 סדס סקנ"ס סלס סלסס סלס כדסר ס' וכסר סססס נעסו. סססססס, כ"ס סססססס, חורס, סויל, סל'
 סורס וסססד (יססס ד', ו'). וסודות, סולות (סיוס ל"ס, ל"ג). וסרסלס, וסססססס, וסרססס, וסרססס,
 וכרובס, וססססס, כלס ססות סססס סלססס, ססרססס סס, סוטרס סלס סס ססססס. וססססס, וססססס,
 וססססס, סל' סל' סל' סלססס (דססס ס'ו, י"ג). סקססס, סונסס סלס ססס ססס. וססססס ססססס,
 ססודע סלס סססס לססס, וסל' יססס ס"ס, כ"ג. קרר ונבססס, ססות סני יסעססל (כרלסס ס"ס,
 י"ג). כרסס ססססס, ר"ל לעסו סל, וסל' ססל ס' ס'. כ"ס. לרסססס, לססס דוסס לכרססס ולססס
 ססקססס סלס ססס סכל יום ססס.

חשק, ל' ססוקס וסס. סססס חססו חסס, ר"ל סלס סלס כל סססו וסלס כל סלססו. נסלס,
 ל' סססס ס"ו, ס"ו. ססס, ל' ססו וכלכלס ססו כן ססס ססס (כרלסס ס"ו, כ'). עוֹ יסועסס, סססס
 ק"ס, ס'. דרר ארץ סססס, כִּי כדק סרן סלסס י"סל סן סרן ולסססל סס סלססס יוד סן סססס.
 וססססס ס' כסלס, סל וסלס ססס ססססס יסלל לססו סקנ"ס סססס לסס סעסס כרלססס וססס לסס
 סססססס סססססס וסססססס סלסססס, לסססר ססס סלסס סן סרן וססל יוד סן סססס, וסססו
 יד סלסס סן סססס וססל סלס סן סרן. ססססס, סן ססססס. נססס, ססן (כסססר י"ס, ס'). וססר ל'

עולה ומחספס עלומות מלבין ובהן. ומדי יום ביום פניך להקביל בתחן.
 וישנה בשמן ראשי תערך לפני שלחן: וזו ענן כבוד צריך אחד לבגס.
 ודר לפנים מחדר קרן עמו בפגס. טהר ונהיץ ומשלים רמו לשבת
 בדבגס. מפני קשט סלה נתתה ליראיה גם: יחוקקו נדיבי עם שירת
 ובאר להסלה. כמין בקרה קטנה מחוקת ומענגת בסלסלה. תוקפת
 עבוד בציות שנים עשר מסלה. נהרות תבקע ארץ שבעות משות אקר
 סלה: ידידות קדמניות בגס פליאות גמילות הסדיה. ציון ספר דויד
 חיובה בסודך להסדיה. חדש עז מיחדיה קבבים צופים בבוהה. קומה
 עזרתה לגו ופדנו למען חסדיה:

עורח אבותינו וכו'.

הן חלל הטן ע"פ חגיגה דף י"ב שחקים שבו רחיים שומות וטומנות מן ללדיקים. ומחספס, טל' דק
 טחפס (שעות ע"ז, י"ד). עלומות מלבין ובהן, בדחיתא כיוטא דף ע"ה והטן כרע גד לבן, שהיה מלכין
 שומותים של ישראל, חטר ר"י כסס שהנחיל היה עגיד להם לישראל מה שחורים ומה שמדקים כך הטן
 שיד להם לישראל מה שחורים ומה שמדקים, כילד, שנים שנאו לפני טעה לדון, זה חומר עבדי גננת
 זה חומר חתה טכרתו לי, חטר להם טעה לנקד טשפט, לטחד חס טטאל שטרו בבית רטו ראסן נידוע
 זה גננו, ואם טטאל שוטרו בבית רטו אני נידוע אזה טכרו לו, וכן חיס ואזה שנאו לפני טעה לדון, זה
 חטר היא טרחה עלי והיא חוערת הוא טרח עלי, חטר להם טעה לנקד טשפט, לטחד חס טטאל שוטרה
 טעה טעלה נידוע שהיא טרחה עליו, ואם טטאל שוטרה בבית חניכ נידוע שהיא טרחה עליה. וטרי יום ביום,
 לא היה יורד הטן חלל יום ויום ולח טהיום לטחד כדי שחטיד יהיו עיניהם תלויות לשמים. בתחן, נחמה.
 דשנת, תהלים כ"ג, ה'. צריך אחד לבגס, חלל היה אחד מן ליכנס למקום חופל וזו הטן
 היה טליר לו טס. קרו, האיר. כפנס, כעצית, והשערטע. טהר ונהיץ, ענן הכבוד היה טנהן
 לבניהם, וכמו שפירש רש"י בדברים ח', ד'. נהן ל' החליק ואפוי כל' תלמוד, גאטטעו ביגטון.
 וטשלים, עטור הטן היה טשלים לעטור חלל ועטור חלל היה טשלים לעטור הטן, וכמו שפירש רש"י
 על פסוק לח ימים (שעות י"ג, ב"ב) והשפוק הזה רטו להכנסת טעה חלל לחטר טהדלקס
 בדחיתא בטנת דף כ"ג, ע"ב. טשני קשט, תהלים ט', ו'. יחוקקו, טל' במדבר כ"ח, י"ח.
 לחסלה, לנטור. חסל ל' גמר וסוף בחרטיה, כמו חלל לטחטל (כ"ר ט' ע"ו) חסלת כואל (חרטום
 החלטי נחשית כ', י"ט). ומה שטכיל מה השיטן על ענין הטן חל שירת הנאר יסודו כשעות רנה
 ט' ב"ה, למה לח חטור שירה על הטן כשם חטור על הנאר, חלל על הטן חל שויליין דברי
 חללות טנ' ועמה נטטנו יכזה חין כל, חטר הקכ"ה חיי טכקס לח חישוטיכס ולח קילוסכס
 לטיבן לח נתן להם רשות לומר שירה חלל על הנאר טשני טהו טחטנין חוטה טנ' עלי חר
 טו לה טכ"ל, וזה טנקד השיטן ל' לחסלה ר"ל טחטנתם לאורר על הטן נטה חוטה כבירת הנאר.
 טין כברה קטנה, הנאר היחה כטין כנה וסיתה ענדלת טיני דשאים חילכות טחטטנו טס
 יחלל בדחיתא כתחוטא ט' חוקת. בסלסולה, בעלייתה. חוקפת הנאר. עבוד בציות וכו', גם
 זה ע"ט תחוטא, נאר חפרוה טרים, וכי חפרוה היחה, חלל שיתנה טבות חבות טנקראו טרים
 ט' טח טור ויחטו טיס חלכו ככיות נהר, כרוה נדיבי הטס, טהו הנשיאים שוטדים על נטה
 וטטכס כטטותיהם כל חטר וחטר לשטנו ולטטפתו, וריוח היה טין הדגלים חלל טיס טטטורין,
 חזה טיתה מריכה לילך חלל חכרתה מדגל לדגל היחה חולכת כטפינה טנ' חלכו ככיות נהר
 חין לוח חלל טפינות טנ' ולי חדיר לח יטטרנו עכ"ל. נהרות, חנקוק ג', ע'. כנס פליאות גמילות
 חסדיה, ט' ח וכו' פליאת טדת חסדיה. כסודך, כחצר נלית חל סודך והיא הנטלה לחסדיך
 טטשלים. צופים, רוחים. קומת, תהלים ט"ד, כ"ג.

יוצר לברית מילה.

ע"ס א"ב כפול וכל סופי החזוים על לה"כ, ותמוס טו אברהם הבנו ברבי יצחק.
 אות בריתות שלש עשרה בברות אל רם. אמר לעבדו זקן ביתו
 קום לשמרים. ולא יקרא עוד את שמך אברם: בתמו הלך צדיק שב בא
 בימים. באמור לו אל היה חתן דמים. התהלך לפני והיה תמים: גזר
 אמר עליו המלאכה לגמור. גם אל בעצמו הואיל ברית לשמור. ברית יי
 את אברם ברית לאמור: אחרי בלותו רבה האל מעדניו. ברבים יעשה
 צחוק לגדל בנהיו. ויפל על פניו. לפני קדוש: דם ברית אתיוס מנוחתו.
 דחה אתהנגע בהראותו. וביום השמיני יפול בשר ערלתו: הפליא חסדיו
 שם המפדש לעילום. הכין למקנא גם בשמש ויהלום. בריתי היתה
 אתו החיים והשלום: ולקח הכהן בשר ברית ודמו. ומיכאל השר מקריב
 במדמו. משפט עמו ישראל דבריוס ביומו: זה דם הברית אשר בו
 יערב. ובה פסח צעיר ורב. הפול לו כלזכר ואו יקרב: חלק בחלק יאכל
 איש במקומו. הלץ מהם איש גבר מלבו. וכל ערל לא יאכל בו: טמאת
 בשורו איש בעפר יעפר. טובו ויפיו עצמו מלספר. כיהדים הוא בנפש
 יכפר: יבלת נחמכת לזכרו שלמים. יעשה בן לבני שמנת ימים. ויהיו
 מלמטה יהיו תמים: כל ספירות בלימה במילה יסדו. בפיה מקראי קדש
 אמת יעידו. אשר חכמים תידו ולא כהדו: לולי דם ברית אמר אלהים

בריתות שלש עשרה, ע"פ מדרש ל"א, ב', ר' ישמעאל תומר גדולה טילה שנכתו עליה י"ג
 בריות, ור"ל כ"ב תטילה (בראשית י"ו) כתובה תחת ברית י"ג פעמים. אמר, הקנ"ה. לעבדו זקן
 ביתו, לתנחום שניט שהיה לו זקן בן ל"ט שנה. לשמרים, לשמור את בריתות חלה של הטילה. ולא יקרא,
 בראשית י"ז, ה'. היה חתן דמים, ר"ל שול את ענטך, וטל' שנות ד', כ"ו. התהלך, בראשית י"ז, ח'. גזר
 אמר, הקנ"ה. הואיל, ר"ל הקנ"ה עוד לתנחום ליסול וע"פ המדרש ב"ר פ' ע"ז נשול תנחום, על לתנחום
 חין כתיב חלה נשול, נדק את ענטו ושול ענטו טהול. וכתבנושא, ויפול תנחום על פניו כיון שנפל
 לתנחום על פניו דעו הקנ"ה ללוחו טקוס ועקבו עקרב ונטלת טהול. כרח ה', בראשית ע"ז, י"ח. לעדול
 כדעיו, לתנחום סיה בבקן גדול בהקריטו את טט לפנות. ויפל, שם י"ז, ג'. י"ו. את יום שנחתו דוחה,
 הטילה דוחה את סבת, ופך שם י"ג שם נהיה יקון, וכדאיתא בברית ל"א, ב' וצבת קל"ג, וביום, ויקרא י"ג,
 ג'. לעילום, כעו לעולם (דב"ר ל"ג, ו'). למקנא, לחליו הכניח עש"ה קנח קנחתי וכו' (פ"ח י"ט, י'). כס,
 ע"פ סדקי ר"ח פ' כ"ט, אשר הקנ"ה לחליה קנחת בשמים על גלוי עריות ש"כ סינחס בן אלעזר וכו', וכתן
 חכה טקנת, חייך חין ישראל עושין ברית טילה עד שחמה רחם בעיניך, טכאן התקינו חכמים שיהיו טובים
 טובב כבוד לשלחן הברית ש" ושלחן הברית אשר חתם חפלים הנה טח. ויהלום, שם חתן טונה. ברהי,
 טלחבי ב', ה'. ולקח הכהן, ר"ל חליה הנכוח שהח טקן שהח סינחס כדאיתא בפר"ח פ' כ"ט וילקוה ראש
 פ' סינחס. ומיכאל השר, ע"פ סוף ענות. משפט ט"ח פ', ב"ג. ופה מידה משפט עמו, תפלת עשו, ורחה
 טעוסמת שם טענות. יערב, ל' וערבה לה' טנחת יסודה, ר"ל רק טי שנשול שותר לו לזכות וכת פסת, וגם
 לחבול טטנו חינו טותר חלה לנטול. רבול לו, שנות י"ג, ט"ח. בטסכו, כעסוכין נליל מסח. חלק, כטט,
 ר"ל חסור נוכח פסת. גבר מלבו, שנתננד טעסיו (רש"י לשנות י"ג, ט"ג). וכל ערל, שם י"ג, ט"ח. בעפר
 יעפר, כי טוים עליו טטי עפר פרה חדוטה. טובו ויפיו של דם ברית טילה. עצמו מלספר, ר"ל גדול הוא
 יותר מן אשר פרה חדוטה, כי הוא טכטר על הנפש. כי הרם, ויקרא י"ז, י"ח. נחתכה כצבת, וע"פ טרוכין
 ק"ג חתבין יבלת בעקדה. וחדו, ל' שנות כ"ו, כ"ד. ספירות בליטה, יסודו כט' ילדה פ' ח', עטר ספירות
 טליטה כטסטר עטר חצנות חטט כנגד חטט וברית יחיד טכון נחטטע כטילת הלכון וכטילת הסעור טכ"ל
 ויחיה בלי טט טל' חולה חרן על בליטה (חיוב כ"ו, ו') ר"ל כל עטר הספירות שנהן כחליה חלקן על
 כליטה נוכח טטילה טטה, וע"פ בדרים דף ל"ג חלטלת דם ברית לח נתקייטו שטים וחלק דכתב חם
 לח בריתו יוטט וליטה טקת שטים וחלק לח שתי (יעיב ל"ג, כ"ט). אשר חכמים, ל' חיוב ט"ז, י"ח.

נחמתי. לבלתי עשות ארץ ושמים לא רוממתי. חקות שמים וארץ לא שמתי: מילת מעור ולב ולשון הקפה. מכריעים בין החמילים שמה. יי יתן הקמרה: גערי ישראל בחק בריתותיהם. גפולים אשר לא ימתון אחיהם. אשר יעשה אתם האדם וחי בהם: שיה תמים גפול ראשון לשמנה. סקרוהו מלאכי שלום בחנינה. על ירך המזבח צפנה: ערלת בך איש טוב פשרה תפשה. עברה קראתהו וארון קשה. ויבקש להרג את משה: פגימה כבדה פשפשה במעלליו. פדיון גפשו שטה עליו. את ערלת בנה ותגע לרגליו: צדיק ברנון מל שגית נדיבים. צור לשועתם שמדם מבר אויבים. ביום השלישי בהיותם כאבים: קם על גריותו גפשו מפורחן גבהלה. קדמוהו שעפיו במשמש ברית מילה. תשאות חן חן לה: ריחו גיחוח בצרור המור. רבה תהלותיו לאל לאמר. למענה על השמינית מומור: שיבת ציון אל בהשיבו. שכטי יה יגהה אליו ואל טובו. ערל לב וערל בשר לא יבוא: תורת הברית שמורה וערוכה. תעשה בעברי מהול ככה. כי שם צוה יי אתהברכה: אך אם אין איש וזמן עובר. בגשים משפחות תהיה תחת גבר. תברך מנשים אשת חבר: רוח יי דבר על פי גביא. הפול יפול, וערל וכותי וערבי יכלא העם מהביא: הן גאלה אל בדמי שירים. פלגית יהודה ושארית אפרים. הנדחים

נחמתי, ל' חרטה. מעור, ל' שרה. מכריעים בין החמילים, העילה של הענה ושל סלג ושל סלגן היא שכותב באטבע בין חמט וחמטה, והכוונה על הידים והתגלים שהם בני חמט וחמט חלכמות, וע"פ טענת ס' ילדה הנזכרת ועוד שם בסוף ס' ו' כשנא חכמה חנינו כנלה עליו חזון הכל יתברך שבו זכרה לו ברית בין עבד חלכמות ידיו והוא ברית סלגן וזמן עשר חלכמות תגליו והוא ברית סגילה. החמילים, כן הנוסחא כ"ד לחי ט"ס והוא הרטוי טן חמילי. ה' יתן חכמה, טעמי כ', ו'. אשר לא ימתון אחיהם, כי מיטק חכר שמו לחיו כמילה חינו ניטול שכ' וחי כהם (ויקרא י"ח, ה') ולת שימות כהם וכדליתת ניטמות דף ב"ד, כ'. שיה חמים, הוא ינתק. על ירך המזבח, ר"ל כאשר נעקד על גב המזבח, ול' ויקרא ח', י"ח. בן איש טוב, גו של טעה רינינו הנקרא טוב ע"ס שמות כ', כ'. קראתהו, פנעה כעשה כעמד גלת טל את חליעור כטו ודליתת כשמות רבה ס' ה' וטולת כרטי לטמות ד' כ"ד. ויבקש, ל' שעות כ', ע"ו. פנימה כבודה, ל' תהלים ט"ה, י"ד. ותואר לטמורה חמת טעה. ששפשה, חפסה חרטה. את ערלת, שעות ד', כ"ה. בן טו, יכאע. מל שנית, יכאע ה', כ'. ביום השלישי, ל' כרלית ל"ד, כ"ה. קם על גריבות, תואר לדוד הטלך. גפשו מסרחן גבהלה, ע"פ טמחות ט"ג, כ'. כעשה שכננס דוד לבית המרחן חלטה עלטו עטוד ערוס חמר חוי לי שטועד חני טרוס כלי טלוה, וביון שכוכר לטילה שככרו כמיטבה דעתו, לפחד שיכלא חמר עליה שיה לטנלח על השמינית שטוד לדוד, על הטילה שניתנה כשמיני עכ"ל. שעפשו, טחמטתי. חשאות, זכרה ד', ו'. לטנעה על חשמינית כממור, תהלים י"ג. וכן הונא שטוד זה כעמחות ט"ג כמלטר שחלתי כמסוך, גם כפיוט חסוכי חמיו חטומים כני חשכנו ליולד ברית טילה גם כפיוט חלטים כוית לירידך חטומים כני חשכנו כנהמ"ו לברית טילה הונא כך, וע"כ חין ספק שכוונתם על שטוד י"ג, ולת על שטוד ו' חלילו כוונתם על שטוד זה היה להם לכתוב לטנלח כנגינות על השמינית; ועדיין כריך עיון כי כמדע תהלים עלתמו כל העמן סוה של דוד כמלך כמדד כממור ו', ורחה כמירוש ישה מרחה ליחשלטי סוף טס' כרכות. יעררו, יקנטו. ערל לב, יחוקל ט"ד, ט'. בעברי, ולת ע"י גברי. כי שום, תהלים קל"ג, ג'. חברך, ל' חפמיס ה', כ"ד. ולקח כחן תנת חבר כטעם חמר לחכמים. על פי גביא, ר"ל כמורת טעה. הסול יסול, כרלית י"ג, י"ג. וכדע טע"ו דף כ"ו ספול יסול, ר"ל מי שהא סהול יסול חמרים. יכלא, ל' שעות ל"ו, ו'. כרסו שירים, ר"ל כטיל שטועד חמים של דס טילה חס קרנן כסח, וע"פ שעות רבה ס' י"ו ככני דמים כילולו יחול סטמרים כחט כסח וכדס טילה שכ' וחומר לך כדטיך חיי. שירי, גם כיוצר ג' על סוכות חרו כחיטן שירים עם

בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם: וְעַתָּה לָמָּה אֱלֹהֵי הַעֲבָאוֹת. בְּנִיךָ הִתְחַוֵּימִים בְּבְרִית וְאוֹת.
 נִתְּנִים לָעַם אַחֵר וְעֵינֶיךָ רְאוֹת: שְׁלַח מִזְבֹּחַ אֲסִירִים בְּדַם בְּרִית הִתְחַוֵּימִים.
 עִם אַחֵר מִמֶּנִּי וּמִפֶּדֶד בֵּין הָעַמִּים. כִּי אֲרַכְכֶּלֹּו שֵׁם הַיָּמִים: אֲנַחְנוּ כּוֹרְתִים
 בְּרִית אֵל בְּאַהֲבָתוֹ. וְהוּא יִפּוֹל לְכַבְּנוּ לִירְאָה אוֹתוֹ. יִזְכֹּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ.
 קְדוֹשׁ: הַכֹּל יִדְוֹק וכו'.

אופן.

נחצי הכוחים חתום ד' פעמים אליעזר, וכל הכתים בעלי ד' חכמים חוץ טן הסוגר.

אֲזוּרֵי אֵימָה בְּרוּרֵי יְרָאָה. אֶפְיָצִי כַח בְּסֵאוֹ לְנִשְׁאָה.

אֵימִים רוֹעֵדִים וְעוֹבְדִים בִּירְאָה. אוֹמְרִים לְמַלְכָם תִּהְיֶה נֶאֱמָה:

וְעַמּוֹ בְּרוּתֵי בְרִית. מְהַלְלִים לְזוֹכֵר הַבְּרִית:

לְמַלְךְ הַמְּהַלְלֵל מִי לֹא יִהְיֶה. לְמַלְךְ הַמְּשַׁבַּח מִי לֹא יֵאָדָר.

לְמַלְךְ הַקְּדוֹשׁ לְעֵלָה וּלְהִדָּר. לְסִלְסֵל וּלְפֶאֶר שְׂבָחוֹ לְסִדָּר:

וְעַמּוֹ עֲרֻבִית וְשִׁחְרִית. מִיְחָדִים לְזוֹכֵר הַבְּרִית:

יִתְגַּבְּרוּ יִתְגַּבְּרוּ מִשְׁרֵתֵי עֲלִיּוֹן. יִתְנַשְׂאוּ יִתְעַלּוּ בְּעֲלֵי זְהִיּוֹן.

יִפְאָרוּ יִבְאָרוּ לְהַלְלוֹ בְּעֲבִיּוֹן. יִשְׂאוּ כְבוֹד עֲלֵי הַנְּיּוֹן:

וְעַמּוֹ כְּטַל שְׂאֵרִית. מְסַפְּאֵרִים לְזוֹכֵר הַבְּרִית:

עִירֵי גְבוּרָה מְפַעֲמֵי שְׂבִינָה. עוֹטְרֵי כְּתָרִים לְאֱלֹהֵי מְעוֹנָה.

עֲלִיּוֹן מְרַנְּנִים בְּגִילָה וְרִנָּה. עוֹשִׂים מְלֹאכְתָם בְּאֶמֶן אֲמוֹנָה:

וְאֵם בֵּית עֲבָרִית. מְתַדְּרֶת לְזוֹכֵר הַבְּרִית:

עזרים מצרים, וע"כ נקודו שינים טן שיר ונמלם שזו שינים, והוא טל' שאלית נחלתו וכמו
 אמלל גם נמקל שרית תחת שפארית (דכ"א י"ב, ל"ח), וכן נעמלון כ"ג ע' חמה וסיריים, ונכחיים
 י"ג אפיכות אריות וזמרים, ועמקל חזר שפיר הדם שהוא טן שפיר נמקום שפיר ונמלם ק"ג ואל.
 וטו טמקל חזר שפיר נמלם ק"ג, כמו ולחן שפיר רק התורה הזאת, שעמלנו שפיריים (טדכס שז
 דף ד') שפירי עמל וטוד (טכילמל פ' י"ג). כדי לנו ג' נמקלים לתנה זו שפיר שפיר גם שפיר
 ונלמל כי הנמקל שפיר לת נמטר טל' יחד חלל רק נרטי הוגי. רגודיים, ימעי כ"ו, י"ג. נחונים,
 דמים כ"ח, ל"ג, ויס לדעת כי נמקום שני סמרוזים חללה סן גללת וכו' ועתה למל וכו' יס
 ככ"י סמרוזים, דמל כזר מרית טונכ וטולק, כרות יכרת ורכזו יחלק, טלמטה לכ' נעמלק,
 דמקל זמל נעמקל חללי סמללות, נרלותק בניך חתומי מרית ולוח, כתומים לעם חזר ועמק
 חללות". סבור, כמו לגלות. עם אודר, ל' חסתר ג', ח'. כי ארכו, נרלמית כ"ו, ח'. יזכר,
 סמלים ק"ח, ח'.

אזורי אימה, הנמלמלים הטומים נלמטה רלון קומס. ברורי יראה, כן ככ"י והוא טל' כולם חסונים
 סלם נחיים. אסיפי כח, הנמקלים נמרי כח (תמלים ק"ג, כ'). כסאו לנשאה, כן ככ"י. קרוסי ברוח
 כן ככ"י וככ"ל יאוד, טל' נחדי נכח, נחוד נקדס (אמות ע"ו). לסלסל, ענין תמלה וסח טל' סלו
 לרובכ נעמטת (תמלים ס"ח, ה'). יתגברו יתגברו ככ"י ונכון. ודחין, ל' זוכר וטנה טל' נמלל זיכהל סח
 דמרי (מכות כ"ח ע"ג) זיכהל דמטל (ימלל כ"ח, כ'). בצביון, נרלון, לנו טל' חרטי רלון. כטל שארית,
 טמ' וסיס ארית ימק נקדע עמיס רמים כטל טחת ה' (טיכה ה' ו'). עירי, תולד למלמלים פ"ג
 סמט טל חקדים, טגרות ט"ן (דמלל ד' י' יד). ספעסי, טל' זמל רוח ה' למטמו (אופמיס י"ג
 כ"ח) ל"ל סממלדים פ"ח טמל סכמכ מרותם ונחנס. עוטרי כתרם, טמולד למעלה דף 251

זמרה וברכה שבה והלל. זקי חשמלים פוצחים למלל.
 זדרי מעלה מבתירים לבלל. זהיהים זרוזים גדלו לסלל:
 ואם נאזה שחרחרית. משבחת לזוכר הברית:
 רבב אלהים אלפי רבתיים. רוגשים שלוש קרוש במחנותיהם.
 רחשים ברוד בלי עצלתיהם. רועשים ומגיעים ספי אמותיהם:
 ואם חתומה בברית. מברכת לזוכר הברית:

והזיות ישוררו.

זולת.

ע"ס א"ב, ונסוף תחום אברהם ברבי יצחק הכהן.

אות ברית ישראל ושבת והתורה. בגללם עליות בפנים אל קרה.
 גם אבן פנת הארץ ירה. העת יתה בראשית ברא: הן שבע מצות
 נצטוו המורים. ושמינית לאב המון אבי כל העברים. זה אלי ברת עפו
 ברית בשורים. חטאו בדמו ביום הכפרים: טהרו וקדשו בדמים יקרים.
 ידידיה או לקח לו הרבות צרים. בגחלים נפיו בדמים פיאורים. לרצון עלו
 לישב בסתרים: משמים בא לבקר חתן דמים. נתנו ריח ערלות פערות
 בשמים. שיו בעת חיה מל לשמנת ימים. על בן ערב לזבח שלמים:
 שקדה כפולה פקד האל ברחמים. צאן אבדות לגאול מסבלות ענמים.
 קל טהרה יצאו בדמים נכתמים. הם שב שבותם בהיותם כהלמים:
 שפך חמתו על פטרי חמורים. תחת אשר ענו בכור בראדירים. את
 בריתו זכר בעיי העברים. בגזרו ים סוף לגורים: ריב לוי בעם אשר זגב

זמרה וברכה שבה והלל, בן נביא ד"ו ומבין כי לזך לכל תחז ד' תנות. זקי, נילוני טא, כדליתא
 נעניה י"ג טבו חטל, חיות טא מטללות, פוצחים, פותחים טה. ואום נאזה שחרחרית, ע"ס א"ב אר
 ה' ה'. רבב אלהים, תהלים ס"ט, י"ח. רוגשים שלוש קרוש במחנותיהם, בן נביא וסוף כבון.
 רחשים, ל' רחש לני דבר (תהלים ט"ה, ז'). עצלחים, עגלות. ומגיעים ספי אמותיהם, ע"ס ויטשו
 חטות ספיים (שע"ו, ד').

אוח ברית, העילה. עליות זכו, ע"ס הטקרה נמים עליותיו (תהלים ק"ד, ג'). גם אבן פנת,
 ע"ס טי ירה חכן סנתה (חיות ל"ח, ז'). ור"ל השמים והארץ נבראו כבזיל העילה ובסל ישראל והסת
 הטהרה, כשו גברנו זאת בטמוק בראשית ברא, וע"ס המהרש, סניאו רש"י נבירחו, כבזיל המורה שנקראה
 חלשית דרכו ובזיל ישראל שנקראו חלשית תטוחו. ובגדלים ל"ז חלמלת דס ברית לא נתקיישו שמים
 וזך, חלמלת תורה לא נתקיישו שמים וזך. ועוד בראשית תומית ברית אש, ר"ל ברית אל טילה תרית
 אל שנת הטללת טלח אל גיהנס. ורעה נגדוה הנעלם פ' נדלשית. שבע סעות, ז' טלות נבי טח. המורים,
 ר"ל נבי חלם הדלשוכים, ושמינית, טלות הטילה. זה אלי, הקב"ה ע"ס אש"ט ט"ו, ג'. ביום הכפורים, לפי
 מקוי ר"ח פ' ר"ט נעול חנהם ביום כפור. ידידיה, תולד לחנהם חניט ע"ס טה לידדי נביתו (ירמיה
 י"ח, ט"ז) הגדה על חנהם נטוחות כ"ג. כנחלים נטיו, אהיה טל כל ילידי ביתו ויהי חדם זג נחלים.
 ששמים בא לבקר, נב"ט פ"ו, ע"ב, וירח חליו ה' כאלוני טטוח, חטר ר' חטח כר חנינא חתו היום יום
 גלטי אל טילה אל חנהם היה וטח הקב"ה לשחול חנהם. שיו, נטו לתק. בעת חיה, נדלשית
 י"ח, פקדה כפולה, ככתוב סקד סקדתי חתכם (סמות ג', ט"ז). ענבים, טללים (נדלשית י'
 ג'). נבחים, מדמים. בהיותם כדלמים, על' תהלים קכ"ז, ח'. פטרי חמורים, כבדי טללים
 ג' ונדע נטוח (ילקוט רמז ט"ז) כשו לגורים, אבן כל' ארטי קודין לטטולים גורים. בעם אשר זגב

עמו. והאמר לו סוד וקה בשר ברית ודמו. מתחת שמיו יפחה זכר שמו.
 בקומו לערוץ לא יכיל ועמו: רצון שכני סנה לשאת ברצון דגלו. ושע
 להפיל חללים בעצמו וחילו. בברית אשר הגביר לישראל ומלו. ועמו
 ישע ומידו זאת היתה לו: יקר דם הברית ודמי הרגים בעיניך. ציה
 ישועות יעקב ותדוש באף עיניך. חלף אשר שפכו בפנים דם צפוניך.
 קדש קדשים הוא הרי שלף לפניך: הבט משמים אל גדול ונדא. בפתך
 אשר הפיתה בירקרק אברה. הן חולת אהבתך תמיד פוורה. נצח ישראל
 הבה לנו עזרה: עזרת אבותי ומ'.

נאולה. פסוק ט יהודה הלוי.

יום ליבשה. נהפכו מצולים. שירה חדשה. שבתו גאולים: המבעת
 בתרמית. רגלי עגמות. ופעמי שולמות. יפו בנגלים. שירה חדשה שבתו
 גאולים: וכלהוא ישרון. בבית הודי ישרון. אין כאל ישרון. ואיבינו
 פלילים. שירה חדשה שבתו גאולים: רגלי בן תרים. על הנשאים. וחלקט
 נפורים. במלקט שבלים. שירה חדשה שבתו גאולים: הפאים עמך. בברית
 התקף. ומבטן לשכף. תקפה נפולים. שירה חדשה שבתו גאולים: הראה
 אזהרתם. לכלהואי אותם. ועלכנפי כסותם. יעשו גדילים. שירה חדשה
 שבתו גאולים: למי זאת גרשמת. הפרגא דבר אמת. למי התקמת. ולמי
 הפתילים. שירה חדשה שבתו גאולים: ושוב שגירת לקדשה. ואלהוסיף
 לגרשה. ותעלה אור שמושה. ונכו העללים. שירה חדשה שבתו גאולים: ידידים
 רומקף. בשירה קדמך. מי כמכה יי באלים: שירה חדשה שבתו גאולים:

בגלל אבות הושפע בגנים, ותביא גאלה
 לבני בגיהם. ברוך אתה יי, גאל ישראל:

עמו, הוא עטלק (דברים ל"ה, י"ח). סוד, נסה הנה. וקה בשר ברית ודמו, ט"פ תחומה ס' כי תלא
 וליכה רמזי דף ט"ו וטענה רנה דף רנ"א, בית עטלק היו מתחבין טילותיהן אל ישראל תורקין תותן
 כלפי טעלה וחומקין טוב טורת מול לך מה טענה. בקומו לערוץ, כחש יקום הקנ"ה לדון. לא
 יכיל עטלק את ועמו אל הקנ"ה. לשאת בן נון דגלו, יבאע סדים את הדגל להלחם בעטלק. בברית
 אשר הגביר, נעטר אגמל יבאע את בית הטילה בישראל (יבאע ה' ג'). יעמו, מלכבו. הרצים,
 נביי נעקרים. עיניך, חיעך, על' ויהי שאל שין את דוד (ע"א י"ח, ט'). צפוניך, ישראל (תהלים ט"ג,
 ד'). שיש קרשים דוא דום. הבט משמים וכו', חזון זה נביי כה לאונו, והזכחת חנות אל גדל
 ומלת, ככה נעטה יטינך נכח גבורה, והלנח חונח ש"ה המורה, נלח ישראל סנה לנו טרה". חפיתה,
 ע"ה תהלים ט"ח, י"ד. חולת אהבתך, ישראל טע"ה עד ב', ה'. ס', ח'. נצח ישראל, הקנ"ה
 (ע"א ט"ו, כ"ט).

יום ליבשה, חזה נאורו לטעלה דף 645.

ברכת המזון על סעודת ברית מילה.

הענין כי הטובל טבך את נהע"ז נסעודת העילה. ונוכחים לומר קודם נהע"ז את הומר הזכ:

פסוק כי אם כחונך אלסן.

נדחה לשמןך בתוך אמוני. ברוכים אתם ליי:

נדחה.	אל נאמר בגבורה.	משגב לעתות בצרה.
נדחה.	ברשות התורה הקדושה.	מהורה היא וגם פרושה.
נדחה.	ברשות הפתנים והלויים.	משנה עבד יי:
נדחה.	ארוחנו בכל איים.	אתן שכח לרוכב שמים.
נדחה.	ברשות רבי ומורי.	אברכה אתי:
נדחה.	מאין יבא עורי.	אקרא לאלהי צורי.
נדחה.	ברשות הרבנים והפחדים.	עורי מעם יי:
נדחה.	לכו נא הנברים.	אקרא לאלהי העברים.
נדחה.	ברשות מורי ורבותי.	ועבדו אתי:
נדחה.	ותאמרנה כל עצמותי.	אפתח בשיר שפתי.
נדחה.	יה אלי ואגודה.	ברוך שם יי:
נדחה.	שניא קח לא מצאנהו.	בשיר געים אסלסלהו.
נדחה.	לישרים נאזה תהלה.	מי ימלל גבורות יי:
נדחה.	בכל יום אברכה ואהללה.	שיר ושכח רגן סגלה.
נדחה.	בארבע כנפות הארץ.	בית הלוי ברכו אתי:
נדחה.	שמו יגדל וירץ.	יקבץ גרהי עפו בכרץ.
נדחה.	געלה ונראה בבנינו.	בשובי את שבותיכם לעיניכם אמר יי:
נדחה.	ונשמח בתקונו.	בהיות בית המקדש על מכונו.
נדחה.	נברכה באשר אמרת.	ישמח לב מבקשי יי:
נדחה.	ואכלת ושבעת.	לענו מקדם כהודעת.
		וברכת אתי:

נדחה לשמןך, הומר הזה הדמסתיכו פה כאלמותו כפי שטלפתיו נסדר מכות דפוס ויכיליא טענת חק"ט, כי ברוב הסודרים טעודע הוא ומחוסר כל התווייה הטודיעים אם טחנה. ברוכים, ל' תהלים קט"ו, ט"ו משגב לעתות, אם ט"ו, י' אדיר, אם ל"ג, ד' וגם פירושה, גם תורה שגל פה נעסרת לנו ט"ו טעה רנו, ועט"ה דנכים ל"ג, ד' ול"ד, ה' לרוכב שמים, עט"ה אם ל"ג, כ"ו. ארוחו בכל איים, נכל הארנות. ונ"א חל עליון על כל גוים. אברכה, תהלים ל"ד, כ"ו. שאין, אם קב"א, ח"ו. כ"ו. לכו נא, שנות י' י"א. ותאמרנה, ל תהלים ל"ה, י' זה אלי, שנות ט"ו, כ"ו. אסלסלהו, ל' שזז ותסלה ט"ו. סלו לרוכב נערנות (תהלים פ"ח, ה'). שניא סת, ל' חיונ ל"ג, כ"ו. מי יסלל, תהלים ק"ו, כ"ו. לשרים, אם ל"ג, ח"ו. רגן סגלה, רנה חזונה. בכל יום, אם קט"ה, כ"ו. בית הלוי, אם קל"ה, כ"ו. כשרץ, נעולה יטחנה. וירץ, וירצה לקיים את הנפשות הסמוק כשובי וכו' (סוף למניה). ישמח לב, תהלים ק"ה, ג' לענו, לטעה רנו (נמנר י"ב, ג').

ברכת המזון על סעודת ברית מילה

ומצרכים נכבדים כמזון עד שנגיעים אל ונסצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם, ואלו יוסף המנכר ולוטר:

תמוס נז אברהם (בר יצחק) הכהן.

הַרְחֵמֵנוּ, הוּא יְבָרֵךְ אָבִי הַיְקָדֵד וְאִמּוֹ. וַיִּזְכְּנוּ לְגִדְלוֹ וּלְחֻנְכוֹ וּלְחֻכְמוֹ. מִיּוֹם

הַשְּׁמַיִמִי וְהַלְאָה יִרְצָה דָמוֹ. וַיְהִי יי אֱלֹהֵיו עִמּוֹ:

הַרְחֵמֵנוּ, הוּא יְבָרֵךְ בְּעַל בְּרִית הַמִּילָה. אֲשֶׁר שָׁשׁ לַעֲשׂוֹת צְדָק בְּגִילָה.

וַיִּשְׁלַם פְּעָלוֹ וּמִשְׁכַּרְתּוֹ בְּפוּלָה. וַיִּתְגַּדְּלוּ מִמְעַלָּה מְעַלָּה:

הַרְחֵמֵנוּ, הוּא יְבָרֵךְ רֵךְ הַנְּפוּל לְשִׁמְנָה. וַיְהִיו יָדָיו וְלִבּוֹ לְאֵל אֲמוּנָה. וַיִּזְכְּהוּ

לְרֵאוֹת פְּנֵי הַשְּׁכִינָה. שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּשָׁנָה:

הַרְחֵמֵנוּ, הוּא יְבָרֵךְ הַמָּל בְּשֶׁר הָעֶרְלָה. וּפְרַע וּמְצִץ דָּמֵי הַמִּילָה. אִישׁ הַיָּרֵא

וְרֵךְ הַלֵּבב עֲבוֹדָתוֹ פְּסוּלָה. אִם שְׁלֹשׁ-אֵלֶּה לֹא יַעֲשֶׂה לָהּ:

הַרְחֵמֵנוּ, הוּא יִשְׁלַח לָנוּ מְשִׁיחוֹ הוֹלֵךְ תְּמִים. בְּזִכּוֹת חֲתָנֵי מוֹלַת דָּמִים. לְבִישׁוֹ

בְּשׂוֹרֹת טוֹבוֹת וְנַחוּמִים. לְעַם אֶחָד מְפֹרָד וּמְפֹרָד בֵּין הָעַמִּים:

הַרְחֵמֵנוּ, הוּא יִשְׁלַח לָנוּ פְּהִין צְדָק אֲשֶׁר לִקַּח לְעִילּוֹם. עַד הוֹכֵן בְּסֵאוֹ

בְּשִׁמְשׁ וַיְהִלּוֹם. וַיִּלְט פְּנָיו בְּאֲדָרְתוֹ וַיִּגְלָם. בְּרִיתִי הִיְתָה אֵתוֹ הַחַיִּים

וְהַשְּׁלוֹם: הַרְחֵמֵנוּ הוּא יִזְכְּנוּ לִיסוֹת הַמִּשְׁתִּיחַ זכ"ל.

הַרְחֵמֵנוּ, נַחֲמוּנוּ הַרְחֵמֵנוּ הַלְלוּ תְמוֹס אַבְרָהָם הַכֹּהֵן וְנִרְחַם אֵתוֹ אֲנַרְחָם אַחֲרָם גַּם הַיּוֹנֵךְ לְנִרְחַם מִלָּה. וְלַחֲנֹכוֹ לְטוֹבוֹת. וְלַחֲכָמוֹ נְמוּרָה. מִיּוֹם הַשְּׁמַיִמִי, מִלֵּךְ וַיִּקְרָא כ"ב, כ"ג, וַיְהִי ה' אֱלֹהֵיו עִמּוֹ, ל' עוֹרָה ח', ג'. וְדַהֲכָ ל'ז, כ"ג. לְאֵל אֲמוּנָה, פִּיחוֹזוֹ יָדָיו וְלִבּוֹ יֵהִיו נִחְמָכִים וְנִעְוָחִים לְאֵל זְכַסְעַם וַיְהִי יָדָיו אֲמוּנָה (שְׁמוֹת י"ג, י"ד). שְׁלֹשׁ פְּעָמִים, דְּנָרִים ט"ז, ט"ח. אִם שְׁלֹשׁ אֵלֶּה, מִלָּה וּפְרִיעָה וּמִלִּטָּה. רַחֲמֵי סוּלוֹת דְּסִים, עֲשִׂיהַ שְׁמוֹת ד', כ"ז. לְעַם אֶחָד, ל' אַחֲרָם ג', ח'. כִּרָּא צְדָק, אֵלֶּיהוֹ הַנְּכִיחַ אֵתוֹ מִיְחָס. לְעִילּוֹם, לְעוֹלָם הַנְּשִׁמָּה. וְל' לְעִילּוֹם כְּמוֹ לְעוֹלָם (דַּהֲכָ ל"ג, ז'). וַיְהִלּוֹם, אִם אֲחַן עוֹנָה. וַיִּלְט וְכו', מ"א, י"ט, י"ג. ט"ז כ', ח'. בְּרִיתִי, מִלָּחֵם כ', ה'.

וְחַת לְהוֹסִיף לְכַחוּרֵי לְטַעֲלָה דף 712 אַחֲרָתִי אִם עַל אֲלִפִּים רַבְבוֹת חֲשָׁעִים, לֹא יִדְעָתִי טַחֲרוֹ" — וְאַחֲכַ מִלָּחֵתִי יִסְרוּ נִפְרִיז הַנְּחִי לְדַחַם פ' נִרְחַמִּים אֲמִיחַ כַּסֵּם טַרְדָּה, תְּנִי ר' חִיִּית, מִלֵּךְ מִלָּה חֲשָׁעִים, מִלָּטֵד אֲחִין כְּטוֹזוֹ אֵל הַקְּבָ"ה אֲרַחֵם נִפְרִיז עַתְשָׁעִים אֲלֵךְ רַבְבוֹת מִלָּחֵמִים.

• ת •

ספר תהלים

מנוקד ומוטעם על נכון ומוגה בעיון היטב

על פי

המסורות הברורות ותורות הנגינות

ומסודר לימי השבוע ולימי החדש
לשבעה ונם לשלשים חלקים

על ידי

יצחק בן אריה יוסף דוב

E. Saer.

רעדעל היים

כשנה כי תקדמנו ברכות טוב לפ"ק.

Rödelheim,

Druck u. Verlag von M. Lehrberger & Comp.

1901.

מעמי תחלים איוב ומשלי.

(*) העשמים אל אלת העפרים תחלים איוב ומשלי, אזר הם עבדים מעטמי אלז סטר העוקלם
 נעלחם ונעמחם וגם נעמחחם, יחלקו לזמר עזר טעמים טעמים ולעפנה טעמים טעמים.

העשמים המפסיקים הם: (1) אָ סלוק הוא סוף פסוק. (2) אָ עולה ויורד, אזר יסוף לסוף עולמית האלמנה
 אל העפוק, ועומדת טרת המרכס תחת האות אזר לז הנגן, וזרת היחיד תבול מעל לתבועה הקודמת למגן,
 כמו הַבְּכֹרֶד. ולס החנה מונה נלצה או יחוק היעיד על האות האחרונה אל החנה הקודמת לס חין נה נתן
 כמו קְשִׁיטָה אָתָה. ולס החנה הקודמת יז לז המגן כשפנה, או מנקדים היחיד בין אמי החנות כלמלע כמו
 וְהַשְׂמָנָה רָשָׁע. וכן לס נ' החנות ראשית למקף והכרס מונה נלצה יסוף היחיד נלחית החנה האלמנה ויטול
 המקף כמו קָלִי קָיָם. אָל נָקָה. (3) אָ אהנת, אזר כז העסקתו כזז המקף זבאלר פסרים. (4) א רביע גדול.
 (5) א רביע קטן, והז נלצרו אל רביע גדול לכל מפסיק על הז מעט, ומגן הכחזו כי נלולס העולה ויורד
 אחריו. (6) אָ רביע סוגר, ועומד טרת הרביע על חז המגן ולרת הגרז פחוק על האות האלמנה אטחנה
 מחן לז כמו לָצִים. ולס החנה מונה האות האלמנה או מפעולה נ' הטרות על חז חזת כמו בָל. וגם כזז
 נ' או נ' חנות עוקמת כזל וזת גרז מתחלת החנה האחרונה לכל הרביע כמו חשבת־טָיִם. על־דבר־
 כָּשׁ. (7) אָ אָ צור, ולולס מוזכו כסוף החנה על האות האחרונה חף לס מנו טרז החנה. (8) אָ א רחי,
 והז נלולס מקומו מחן לחנה ליעינה חף לס מנו כסוף החנה, ולס נ' חנות הקוטו כמקף יזז החזי מתחלת
 החנה הזכיה כמו קִרְבֵּי לֹא־אֵרָא. (9) א פיר. (10) אָ לנרסה, ויזל כזז חשבות, כי מעמים טרתו
 אָ וקלס כסוף לנרסה, ולעשמים טרתו אָ וקלס אולל לנרסה, ולולס קו ארוך אחרי חכמו כעין ספק.
 (11) אָ שלשלה גדולה, וגם יזז טרת ספק אחרי חכמה.

העשמים העזרתים הם: (1) אָ מרכז. (2) אָ מונח, (3) אָ עליו. (4) אָ טרחה, והזז חזפה אל
 העשפיק דחי וכדל מעט ע"י מקום מוזכו, כי העשפיק דחי נלולס מחן לחנה נלצה, לכל טרחה העזרת טוח
 חמיד חתה האות אזר לז הנגן, כמו קָדָה (תהלים כ"ב, ה') הזז דחי, לכל קָדָה (זס כ"ב, ו') חזל טרחה טארת.
 (5) אָ נלגל. (6) אָ סופר, חזפה לנרסה העשפיק לכל רביע מעט ע"י חין קו עומד אחרי חכמו, כמו לְקַצֵּן
 (תהלים ס"ח, כ"ד) חזל מפסיק לנרסה, לכל לְקַצֵּן (פ"ח, ו') אזר חין קו אחרי חז טארת. (7) א אולל, וגם
 חזל גדל מן העשפיק לנרסה חזטה לו ע"י חין קו אחרי חכמו, כמו אָתָהוּ (תהלים י"ד) חזל מפסיק, לכל
 וְאָתָה (ל"ה, ה') חזל טארת כי חין קו אחרי חז. (8) א שלשלה קטנה, וגם יזז חין קו ספק אחרי חכמה וכדולה
 סה מן העלאת הגדולה. והכלל, כי העלאת העזרת לז נלצה רק כעמנה מקוטות וזס בתהלים ג', ג'. ול"ד, ח'.
 וס"ה, נ'. וס"ח, ע". וע"ג, ג'. וקל"ז, ע". ועל"ז, ט'. ו"ו, ב"ז. וכל אזר אללות אנטקלז מן גדולות ועשפיקות. —

(*) פחלוד חזס יזלר קז רזזי כלי העשמים אזר כזי רעמם לז יזל לזל ולכז טכנת פחוקי פסרי תהלים חין
 וזשלי. חזנה הספן לזכיל טעמים חלל לכל לרזכיס ומקוים ירזס חזל פסרי תורת אמת ויזלל זס ככסז אכז.

מעמי רהלים

עוד מלבד אלה המצאתים טרה אחת א"א ונקראה צנוריות, אבל איננה מצאת צפני שטמה אלא עבד למצאתים הוא, כי לא יצא רוק בהצטרף המרכז או המהפך בחבטת אף תקדם בהן לזאת המרכז או המהפך תנועה פתוחה, ומצטמק הצנוריות על התנועה המתוחה להיות כמו יְחַלְלֵהוּ יְשִׁיחַ (תהלים י', ה'), ויש להכירה ולהבדילה מה שכן המפסיק גזור הדומה לה בצורה, כי הכתוב לשולם מקומו בסוף התבה, והצנוריות לשולם לפני המרכז או המהפך. ואם המרכז או המהפך נמצא תבה ולפניה תבה קטנה יולאח על תנועה פתוחה ורחויה למקף, מנקדים הצנוריות על ראש התבה הקטנה ועמלים המקף כמו כִּי קָדַם כִּי קָדַם (כ"ה, ט"ז, ט"ד, כ"ב).

כן אלה המעשים המפסיקים ומצאתיהם האחים כפרי תל"ם, אך הַסָּק והַסָּקָה והַקָּהָג לא יבאנו בכלל המעשים וגם הם מצאתים כפרי תל"ם כמו באלר פסרי קדש.

המעשים המדורים האלה נקראים הם כולם על אותה האות שראוי להאריך בה כנגון האות ואלף אם אינם ננקדים באות היותו, כמו הצנור שהוא תמיד בסוף התבה והרחי שהוא תמיד בראש התבה, אעפ"כ נקראים באות היותו אהיה בה הנגינה חילו היותה אחת מנגינות אחרות. למשל בחבטת פְּנִיָה (תהלים ל"א, כ"א) נקרא הכתוב על הגו"ן וכמו שצ"ל נגינה אחרת פְּנִיָה (ו', ח'), וכן צְהִיָּקִים (ל"ג, ח') נקרא הדיח על ה"ף וכו' שצ"ל נגינה אחרת צְהִיָּקִים (ל"ג, י"א). והמעשים אשר נאחזם תלוזית לשולם כנגון בצורה השניה, והצורה הראשונה איננה אלא סימן להכיר על ידי את המעש ולהבדילו מעשם דומה לו, כמו אֶלְדָּפִי וְכִרְדָּה שִׁירְתָה יִקְרָם, וכן כשיש שני מעשים על תבה אחת כנגון לשולם מעשם האחרון, כמו וְכִרְדָּנָה, כְּאִישׁ. מְפַעְצוֹתֵיהֶם. בְּיִשְׁעֵהָ אֲדַרְבָּהּ. חוץ מן הרדי אלא יעלה לו בחבטתו עוד מעש מוכח אחריו, לא יבא כנגון על האות של המוכח האות, אלא יש לנגן האות הראויה למון כפי נגון התבה, כמו וְיִרְדָּמְכֵהוּ (ק"ז, ל"ב) ש למנו טלעיל בחבטת סוף. וכן שְׁעֵמְדִים (קל"ה, ב') יש למנו מלרע בחבטת רים.

אחד עשר המפסיקים שצטמקי פסרי תל"ם יתחלקו לשנין כח המסקתם למצב כמות. הכח האחת הם המפסיקים בטובים, והם הסְלֹק הסוגר את המסוק כמו באלר פסרי קדש, העולה וירדד החולק את המסוק לשני חלקים, והאצתגה, אשר יבוא להמסקה היותר גדולה שזין העולה וירדד וזין הפלוק. הכח הב' הוא המפסיק בגדול רביע גדול. הכח השלישית זה המפסיקים הקטנים, והם צנור, רביע קטן, רביע מוגרש, ושלשלת ו. הכח ד' יבוא זה המפסיקים היחיד קטנים והם רדי ופִּזוֹר וְלִגְרָמָהוּ. הרדי והסר גדול כח המסקתם יותר מכה הלגרמה, והסר מפסיק יותר מן הלגרמה ופחות מן הרדי. ואם הלגרמה או הסר נמצא בסוף מעשים כחם גדול ככה העולה וירדד והאחת. מפסיק אחד כי יכפל בחתי תבות פשוטות ש למעט הראשון המסקה גדולה מן השני כמו לְחַסִּיָּדָה וְהַאָקֵד (תהלים פ"ג, כ'). ואין עכל המפסיקים שיוכל להכפל במסוק רוק אלה, הלגרמה והכנור והרביע, וסמן לנ"ד.

הרדי לשולם אחריו אחת או רביע מוגרש, חוץ מן כ' מוקומות שיבוא הרדי לפני הפלוק והם בתהלים ק"ט, ט"ז ותשלי ח', י"ג. השלשלת הגדולה לשולם לפני הפלוק, חוץ ממוקום אחד שיבוא אחריה רביע מוגרש והוא באיזו י"א, ו'. הכנור והרביע הקטן לשולם אחריהם עולה וירדד. הרביע מוגרש הוא שכן לפלוק, ולפעמים המהפך לגרמה אחרי הרביע מוגרש ערם שיבוא הפלוק.

בקשה קודם תהלים.

קודם חמילת תהלים חוברים נקטה זו (וכנת וי"ט חן חוברים):

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו הבוחר בךוד עבדו ובזרעו
אחריו והבוחר בשירת ותשבחות שתפן ברחמים אל קריאת מזמרי
תהלים שאקרא באלו אמרם דוד המלך עליו השלום בעצמו וכותו תגן
עלינו ותעמדתנו וכות פסיקי תהלים וכות תבתייהם ואותיותיהם
ונקודותיהם ומעמיהם והשמות היוצאים מהם מראשי תבות ומסופי תבות
לכפר חטאתינו ועונותינו ופשעינו ולומר עריצים ולהכרית בלהחוחים
ותקוצים הסובבים את השושנה העליונה ולחבר אשת נעורים עם הדדה
באהבה ואהבה ורעות ומשם יפושד לנו שפע לגפש רוח ונשמה לטהרנו
מעונותינו ולסלוח חטאתינו ולכפר פשענו כמו שפלתה לדוד שאמר
מזמרים אלו לפניך כמו שנאמר גם יי העביר חטאתה לא תמות. ואל
תקחי מהעולם הזה קדם ומני עד מלאת שנותינו בדם שבעים שנה
באופן שאוכל לתקן את אשר שחתי. וכות דוד המלך עליו השלום תגן
בעדנו שתאריך אפך עד שובנו אליה בתשובה שלמה ומאצח מתנת הנם
חננו כמו שכתוב וחנתי את אשר אחן ורחמתי את אשר ארחם. וכאשר
אנחנו אומרים לפניך שירים בעולם הזה בך גובה לומר לפניך יי אלהינו
ואלהי אבותינו שיר ושבחה לעולם הבא ועל ידי אמירת תהלים התעורר
חכאלת השרון לשיר בקול נעים גילת ורגן כבוד הלכבון נתן לה הוד והדר
בבית אלהינו במהרה בימינו. אמן סלה:

קודם זיתחיל תהלים יאמר ג' פסוקים חלו.

לכו נרננה ליי גריעה לצור ישענו: גקדמה סגיו בתודה
בזמחת גריע לו: כי אל גדול יי ומלך גדול על כל אלהים:

ואחר סיים תהלים יאמר ג' פסוקים חלו.

מריהן מציון ישועת ישראל בשוב יי שבור עמו יגל
יעקב ישמח ישראל: והשועת צדיקים מיי מעוזם בעת צרה:
ויעזרם יי ויפלטם יפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו:

בקשה לאחר תהלים.

כמים כל ספר ומספר מחצות ספרי תהלים והוא אחר נומרו ס"א, ואחר נומרו ע"ב, ואחר פ"ט, ואחר ק"ג, ואחר נומרו ק"ג שהוא סוף הספר החמישי, יאמר נקבט וז:

(טבל בשבת וי"ט לפ יאטרנה, חק יאמר ידו רצון העומד נדף הסמוך.)

יְהוָה רַצוֹן מִלְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בְּזִכּוֹת סֵפֶר

רֵאשׁוֹן | שְׁנִי | שְׁלִישִׁי | רְבִיעִי | חֲמִישִׁי

שְׁבִעֵהוּלִים | שְׁקִרְאֵנוּ לְפָנֶיךָ שְׂוֵאָה בְּגֵד סֵפֶר

בְּרֵאשִׁית | שְׁמוֹת | וַיִּקְרָא | בַּמִּדְבָּר | הַדְּבָרִים

שְׁבַח־מִשְׁתֵּה חֲמִישֵׁי תוֹרָה, בְּזִכּוֹת מוֹמָרָיו וּבְזִכּוֹת פְּסוּקָיו וּבְזִכּוֹת תְּבוּתָיו
 וּבְזִכּוֹת שְׁמוֹתֶיךָ הַקְּדוּשִׁים וְהַמְּהוֹרִים הַיּוֹצֵאִים מִמְּנוֹ שֶׁתִּכְפַּר לָנוּ עַל כָּל
 חַטּוֹתֵינוּ וְתַסְלַח לָנוּ עַל כָּל פְּשָׁעֵינוּ שֶׁחָטְאֵנוּ וְשָׁעוּנוּ וְשִׁשְׁשָׁעֵנוּ לְפָנֶיךָ
 וְתַחַיְיָנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׂלֵמָה לְפָנֶיךָ וְתִדְרִיבֵנוּ לְעִבּוֹדְתֶךָ וְתַפְתַּח לִבֵּנוּ בְּתִלְמוּד
 הַתּוֹרָה וְתַשְׁלַח רְפוּאָה שְׂלֵמָה לְחֻלֵי עַמְּךָ (וּלְחֻלֵי סִי"ט), וְתִקְרָא לְשָׁבוּיִים
 יְרוּד וְלְאִסּוּרִים פְּקוּדוֹת וּכְלִדּוּלָהֵי דְרָכִים וְעוֹבְרֵי יָמִים וּבְתַרְחַת מַעֲפָה
 יִשְׂרָאֵל תַּצִּילֵם מִכָּל צַעַר וְנִזְק וְתַגִּיעֵם לְמִדּוֹ חַפְצֵם לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם וְתַסְקוּד
 אֶת כָּל דַּחְשׁוֹתֵי בָּגִים בְּזָבַע שְׁלִקְנִימָא לְעִבּוֹדְתֶךָ גְּלוּרְאִתְךָ, וְעִבְרוֹת שֶׁל
 עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל תַּצִּיל אֲתָהֶן שְׂלֵמָה תַּפְלְגֵה וְלִדּוֹתֵיהֶן, וְהַיְשׁוּבוֹת עַל הַפְּלִטָּה
 בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיּוֹת תַּצִּיל אֲתָהֶן מִכָּל דָּעַ, וְצִדִּיקֵי יָסוֹת תִּשְׁפִּיעַ שְׂלֵמָה יְחַסֵּר חֶלֶב
 מִדִּידֵיהֶן, וְאֵלֵימֶשֶׁל אִסְבְּרָה וּכְלִיֵּי וּפְגַע רַע בְּכִלְיֵיהֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
 וְתַגְדֵּלֵם לְתוֹרָתֶךָ לְלַמּוֹד הַתּוֹרָה לְשִׁמְיָה וְתַצִּילֵם מִעֵיִן תְּרַע וּמִשִּׁטָּן וּמִצָּר
 תְּרַע. וְתַבְּטַל מִעֲלֵינוּ וּמִכָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּכָל מְקוֹם שֶׁהֵם כָּל
 גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת וְרַעוּת. וְתַפְּסֵה לֵב הַפְּלִטוֹת עֲלֵינוּ לְמוֹסְרָה. וְתַגְדֵּל עֲלֵינוּ
 גְּזֵרוֹת טוֹבוֹת. וְתַשְׁלַח בְּרָכָה וְתַצִּילֵהָ בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵינוּ. וְתִבֵּן
 שְׂרָגְמֵנוּ מִיָּד הַדְּחָקָה וְהַפְּלִיאָה שְׂלֵמָה יַעֲצִירֵנוּ עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל זֶה
 לָזֶה וְלֹא לְעַם אֲחֵר, וְתֵן לְכָל אִישׁ וְאִשׁ הֵי פְּרִנְסָתוֹ וּלְכָל צְדִיקָה וְגִוְרָה הֵי
 מַחְסוּרָה. וְתַמְדֵּד וְתַחַדֵּשׁ לְעֵצֵנוּ וְתַבְּנֵה בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ וְתַפְאֵרְתָּנוּ.
 וּבְזִכּוֹת שְׂלֵשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹתֶיךָ שֶׁל רַחֲמִים הַתְּבוּבוֹת בְּתוֹרָתֶךָ כִּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
 יי " אֵל רַחוּם וְרַחוּן אַתָּה אֲפִים וְנִכְחָסֵד וְאִמְרָה נִצֵּר חֶסֶד לְאֱלֹהִים
 נִשְׂאָה עֵן וְקִשַׁע וְתַפְּסֵה וּבְקִיָּה שְׂאִינָן תַּחֲרוֹת רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ, עוֹרְנוּ אֱלֹהֵי
 יִשְׁעֵנוּ עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ וְתַצִּילֵנוּ וְכַפֵּר עַל חַטּוֹתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ:
 בְּרַחֵךְ יי לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

כצנת וי"ע נמיס ספר מספרי תהלים יאמר את זאת:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בזכות ספר... שבתהלים
שקראנו לפניך שדוא כנגד ספר... בזכות מזמרי ובזכות פסוקיו ובזכות
תבטויו ובזכות שמותיך הקדושים והקדושים היוצאים מפניו שיהי נחשבה
לנו אמירת מזמרי תהלים אלו כאלו אמרם דוד מלך ישראל בעצמו, וכוותו
פגן עלינו והעמד לנו לחבר אשת נעורים עם הודה באהבה ואהבה והערת
ומשם ימשך לנו שפע לגפוש רוח ונשמה. וכאשר אנחנו אומרים שירים בעולם
הזה כה נקנה לומר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיר ושכחה לעולם ונא.
ועל ידי אמירת תהלים התעורר חכמת השיר לשיר בקול געים גילת ורגן
כבוד הלקנו נפרלה הוד והדר בבית אלהינו במסדה בימינו. אמן סלה:

בליל הושענא רבה

נמיס כל ספר וספר ממשנת ספרי תהלים לומר את זאת:

נמיס ספר א' יהי רצון לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שבזכות ספר ראשון שבתהלים
שקראנו לפניך שדוא כנגד ספר בראשית שבחמשה חמשי תורה, בזכות
מזמרי ובזכות פסוקיו ובזכות תבטויו ובזכות אותיותיו ובזכות נקדויותיו
ובזכות טעמיו ובזכות שמותיך הקדושים הכתובים בהם ובזכות שמותיך
הקדושים הרמוזים והמערפים בהם שפתח עלינו כנגד חסדה, ותחתמנו
בספר חיים טובים ותפתח לנו שערי אורה שערי לויית חן והסוד שערי
פדות שערי לבן עונות שערי מול העליון שערי דוד: יאמר יצירה יי
חסדו ובלילה שירה עמו תפלה לאל חי:

נמיס ספר ב' יהי רצון לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שבזכות ספר שני שבתהלים
שקראנו לפניך שדוא כנגד ספר שמות שבחמשה חמשי תורה, בזכות
מזמרי ובזכות פסוקיו ובזכות תבטויו ובזכות אותיותיו ובזכות נקדויותיו
ובזכות טעמיו ובזכות שמותיך הקדושים הכתובים בהם ובזכות שמותיך
הקדושים הרמוזים והמערפים בהם שתעזה פתחה על איבינו ותצילנו בקח
בברכה, ותחתמנו בספר גאולה וישועה ותפתח לנו שערי אמן שערי לבוב
שערי העלה שערי ישועה שיערי מונות: וגם ער זקנה ושיבה אלהים אל
תעזבני עד אגיד ורועה לדור לקליבוא גבורתך:

למים ספר ג' יהי רצון לפניה יי אלהינו ואלהי אבותינו שבזכות ספר שלשי
 שבתהלים שקראנו לפניה שהוא בנגד ספר ויקרא שבחמשה חמשי תורה
 בזכות מזמוריו ובזכות פסוקיו ובזכות תבותיו ובזכות אותיותיו ובזכות
 נקדויותיו ובזכות טעמיו ובזכות שמותיה הקדושים הכתובים בהם ובזכות
 שמותיה הקדושים הרמזים והמערפים בהם שתרחם עלינו ברחמיה ואמתיה
 ותחתמנו בספר מזונות ופרנסה טובה ותפתח לנו שערי ישר שערי ותיקות
 שערי רעה שערי הצלחה שערי אהבה שערי ועד טוב שערי אמת שערי
 ותרגות שערי הרחצה שערי ארוכה וקיים בנו מקרא שכתוב ולתתך
 עליון על כל העוים אשר עשה לתהלה ולשם ולתפארת ולחיתך עם
 קדוש ליהוה אלהיך באשר דבר:

למים ספר ד' יהי רצון לפניה יי אלהינו ואלהי אבותינו שבזכות ספר רביעי שבתהלים
 שקראנו לפניה שהוא בנגד ספר בפורב שבחמשה חמשי תורה בזכות
 מזמוריו ובזכות פסוקיו ובזכות תבותיו ובזכות אותיותיו ובזכות נקדויותיו
 ובזכות טעמיו ובזכות שמותיה הקדושים הכתובים בהם ובזכות שמותיה
 הקדושים הרמזים והמערפים בהם שתגן עלינו ותאמננו לנצח שנאמר
 ותחתמנו בספר ישרים ותמימים ותפתח לנו שערי ידידות שערי הוד והדר
 שערי הצלחה שערי צדקה שערי ברכה שערי אהבה ורעות שערי תקומה:
 יהוה צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: תודיעני ארח חיים שבע
 שמחות את פניה נעמות בימיך נצח:

למים ספר ה' יהי רצון לפניה יי אלהינו ואלהי אבותינו שבזכות ספר חמשי
 שבתהלים שקראנו לפניה שהוא בנגד ספר דברים שבחמשה חמשי תורה
 בזכות מזמוריו ובזכות פסוקיו ובזכות תבותיו ובזכות אותיותיו ובזכות
 נקדויותיו ובזכות טעמיו ובזכות שמותיה הקדושים הכתובים בהם ובזכות
 שמותיה הקדושים הרמזים והמערפים בהם שתתן הודך על משיחך ליחד
 מלכותך ותחתמנו בספר צדיקים ותפתח לנו שערי אוצר טוב שערי לקח
 שערי השקט שערי יקר שערי מנוחה שערי צהלה שערי בינה שערי אמץ
 ואילות שערי תשועה: אלהים צבאות השיבנו והאר פניה ונושעה: יהוה
 ארננו מה אדיר שמוך בכל הארץ אשר תגה הודך עלי השמים: נכספה
 וגם כלתה נפשי לתצרות יהוה לפי ובשרי ירבנו אל אל חי: בראתה אדני
 טוב וסלה ורב תודך לכל קדאיך:

תהלים.

ספר ראשון.

(ליום א')

א אשרי האיש אשר לא חלק בעצת רשעים ובדרך תסאים
 ב לא עמד ובמושב לצים לא ישב: כי אסבתורת יהוה תפצו
 ג ובתורתו יהנה זמם ולילה: והיה כעץ שתול על פלגי מים
 ד אשר פרו: יפן בעתו ועלהו לא יבול וכל אשר יעשה יצלח:
 ה לארבן תרשעים כי אספמן אשר תדפנו רוח: עלבן לא
 ו יקמו רשעים במשפט ותסאים בערת צדיקים: כירודע יהוה
 ז בדרך צדיקים ודרך רשעים תאבד: כ למה רגשו נזים
 ח ולאים תגודיק: יתצבו מלכי ארץ ורוזנים נסדתיחד על
 ט יהוה ועל משיחו: ונתקד אתמוסרחים ונשליכה מפנו
 י עבחים: ישב בשמים ישחק אדני ילעג למו: או ידבר
 יא אלימו כאפו ובחזנו יתלמו: ואני נסבתי מלכי על ציון הר
 יב קדש: אספיה אל תק יהוה אמר אל בני אתה אני היום
 יג ויהוה: שאל מפני ואתנה גוים נחלתך ואתחתי אסר ארץ:
 יד ורעם בשבת בתגל ככלי יצר הגפצם: ועתה מלכים
 טו תשגילו הוסרו ששטי ארץ: עבדו את יהוה ביראה ונילו
 טז ברעה: נשקדבר שדאנה ורואבדו דך קריבער כמעט
 יז ואפו אשרי פלחוכי בו: ג מזמור לדוד בברחו מפני
 יח אבשלום בנו: יהוה מודרכו צרי רפים קמים עלי: רפים
 יט אסרים לנפש אין ישועתה לו באלהים סלה: ואתה יהוה
 כן בער כבודי וקרים ראשי: קול אליהוה אקרא ויעני

א

ספר ראשון

6 מהר קדשו סלה: אני שכבתי ואישנה הקיצותי כי יהוה
 7 יסמכני: לא אירא מרבבות עם אשר סביב שתי עלי: קומה
 יהוה. הושיעני וגו' פרחית את כל איבי לחי שני
 9 רשעים שברה: יהוה תישועה על עמך ברכתך סלה:
 10 ד למנצח בנגינות מזמור לדוד: בקראי ענגי. אלתי צדקי
 3 בצר הרחבה לי חנגי ושמע הפלתי: בגראיש ערמה כבודי
 4 לכלמה האהבון ריק תבקשו כוב סלה: ודעו פרחפלה יהוה
 5 חסיד לו יהוה ישמע בקראי אליו: רגוז ואל תחטאו אמרו
 6 בלבבכם על משכבכם ודמו סלה: זכו וזכו צדק וזכו
 7 אל יהוה: רבים אמרים מיראנו טוב נסה עלינו אור פניך
 8 יהוה: נתת שמחה בלבי מעת היום ותירושם רבו: בשלום
 יהוה אשכבה ואישן כראפה יהוה לבד לנטח הושיבני:
 10 ה למנצח אל הנחילות מזמור לדוד: אמרי האזינה יהוה
 8 ביגה הגיגי: תקשיבת לקול שועי מלכי ואלו כי יאליך
 4 אתפלל: יהוה בקר השמע קולי בקר אערך לך ואצפה: כי
 6 לא אל חפץ רשעי אפה לא יגרה רע: לא יתוצבו חללים
 7 לנגד עיניך שנאת כל פעלי און: האבד דברי כוב איש
 8 דמים ומרטה יתעב יהוה: ואני קרב חסדך אבוא ביתך
 9 אשתחיה אל הכול קדשך ביראסה: יהוה נהגי בצדקתך
 10 למען שוררי חושך לפני דרכך: כי אין בפיחו נבונה קרפם
 11 החת קבר פתוח נרנם לשונם יחליקון: האשימם אלהים
 12 ופלו מפעצותיהם ברב פשעיהם הדיחמו כי מרו כד: וישמחו
 כל חוסי כד לעולם ירגו ותסך עלימו ויעלצו כד אחבי שמך:
 18 ובראפה תברך צדיק יהוה כצפה רצון פעמנו: ו למנצח
 2 בנגינות על השמינית מזמור לדוד: יהוה אל באפך הוכיטני
 3 ואל תחטת תיפרני: חנגי יהוה כי אמלל אני רפאני יהוה
 4 כי נבהלו עצמי: ונפשי נבהלה מאד ואת יהוה ערסתי:
 5 שובה יהוה חלצה נפשי הושיעני למען חסדך: כי אין נפשות

7 וְכִרְךָ בְּשֵׂאוֹל מִי יוֹדֶה לְךָ: יִגְעֹתִי בְּאַנְחֹתַי אֲשַׁחֶה בְּכָל לַיְלָה
 8 מִשְׁתִּי בְּדַמְעוֹתַי עֲרֹשִׁי אֲמַסֶּה: עֲשֻׁשָׁה מִכַּעַם עֵינַי עֲתָקוּהָ
 9 בְּכָל צוּרְרֵי: סוּרוּ מִמֶּנִּי כָּל פְּעֻלֵי אֹן כִּי שָׁמַע יְהוָה קוֹל בְּקוֹי:
 10 שָׁמַע יְהוָה הַחַנּוּתִי יְהוָה הַפְּלִתִי יִקַּח: יִבְשׂוּ וַיִּבְהַלּוּ מְאֹד כָּל
 אֹיְבֵי יִשְׂכָּנו יִבְשׂוּ רַנַּע: ז שְׁנוֹן לְדוֹד אֲשֶׁר לַיהוָה עַל
 2 דְּבַר יִי כֹשׁ בְּדִמְיוֹנִי: יְהוָה אֱלֹהֵי בְּרַךְ חֲסִיתִי הוֹשִׁיעֵנִי מִכָּל
 3 רָדְפֵי וְהַצִּילֵנִי: פְּדִיטָרְךָ בְּאַרְיֵה נִפְשִׁי פֶּרֶק וְאִין מִצִּיל: יְהוָה
 4 אֱלֹהֵי אֲמַעֲשִׂיתִי זֹאת אֲמַשִּׁיעֵנִי בְּכַפִּי: אֲמַגְמִלְתִּי שׁוֹלֵמִי
 6 רַע וְאֲחַלְצֶה צוּרְרֵי רִיקָם: יִרְדֶּף אוֹיֵב נִפְשִׁי וַיִּשַׁג וַיִּרְמַס
 7 לְאַרְצֵן חַיִּי וּבְכוּדֵי לַעֲפָר יִשְׁכֵּן סֵלָה: קוֹמֶה יְהוָה בְּאַפְּךָ
 8 הַנִּשְׂאָה בְּעִבְרוֹת צוּרְרֵי וְעוֹרֶה אֵלַי מִשִּׁפְט צִיּוֹת: וְעַתָּה לְאֻמִּים
 9 הַסּוֹבְבִיךָ וְעַלֶּיךָ לְמָרוֹם שׁוֹבֵה: יְהוָה יִרְן עַמִּים שִׁפְטֵנִי יְהוָה
 10 בְּצַדִּיק וּבְחַסְדֵי עַלֶּי: יִגְמֶרְנָא רַע רַשְׁעִים וְהַכּוֹנֵן צַדִּיק וּבַחֲנוּ
 11 לְבוֹת וּבְלִיּוֹת אֱלֹהִים צַדִּיק: מִגִּנִּי עַל אֱלֹהִים מוֹשִׁיעַ יִשְׂרָאֵל
 12 אֱלֹהִים שׁוֹפֵט צַדִּיק וְאֵל זֶעַם בְּכֹל יוֹם: אֲמַלֵּא יִשׁוּב חֲרָבֵי
 13 יִלְטוּשׁ קִשְׁתּוֹ וְרֶדֶף וַיִּבְגְּנֶה: וְלוֹ הִבֵּן בְּלִמּוֹת הַצִּיּוֹ לְדֹלְקִים
 14 יִפְעַל: הַגֵּרָה יִתְבַּלְּאֹן וְהַגֵּרָה עָמַל וַיִּלֵּד שִׁקָּר: בּוֹד בְּרַח
 15 וַיַּחֲפְרֶהוּ וַיִּפֹּל בְּשַׁחַת יִפְעַל: יִשׁוּב עִמְלֹ בְּרֵאשׁוֹ וְעַל קֹדְקוֹ
 16 חֲמָסוֹ יִבֹּד: אֹרֶה יְהוָה בְּצַדִּיק וְאֹפְרֶה שִׁסִּי הַגֵּרָה עַל יוֹן:
 17 ח לְמַנְצָח עַל דַּעֲתִית מִזְמוֹר לְדוֹד: יְהוָה אֲדַגִּינוּ מִהָאֲדִיר
 3 שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ אֲשֶׁר הִגָּה הוֹדֶךָ עַל חַשְׁמִים: מִפִּי עוֹלָלִים
 4 וַיּוֹנְקִים יִסְדֹּף עַז לְמַעַן צוּרְרֵיךָ לְחַשְׁבִּית אוֹיֵב וּמִתְנַקֵּם: כִּי
 אֲרָאָה שִׁמְךָ מַעֲשֵׂה אֲצַבְעֶיךָ יִרְחַ וּמִכְבִּים אֲשֶׁר פּוֹגְנֶתָה:
 5 מִהָאֲנוּשׁ כִּי רַחֲוִיבֵנוּ וּבְרָאֵדָם כִּי תִפְקְדֵנוּ: וְהַחֲפְרֶהוּ מַעַט
 7 מֵאֱלֹהִים וּבְכוּד וְהַרְר תִּעֲפְרֶהוּ: תִּמְשִׁילְהוּ בְּמַעֲשֵׁי יְדִיךָ כָּל
 8 שְׂתָה תַחַת דְּגִלּוֹ: צַנָּה וְאַלְפִים בָּלָם וְנָם בְּחַמּוֹת שְׂדֵי: צַפּוֹר
 10 שְׁמִים וְדָגֵי הַיָּם עֵבֶר אֲרַחֲוֹת יָמִים: יְהוָה אֲדַגִּינוּ מִהָאֲדִיר
 11 שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ: ט לְמַנְצָח עַל מוֹת לְבָן מִזְמוֹר לְדוֹד:

1 אורה יתה בכל לפי אספיה כל נפלאותיה: אשמה ואעלצה
 2 בך אספיה שמה על יון: בשוב אויבי אחר יבשלו ויאכרו
 3 מפניה: כי עשית משפט ודיני ישבה לכסא שופט צדק:
 4 גערה גוים אפרה רשע שקם מזוה לעולם ועד: האויב הפו
 5 תרבות לגצה וערים נחשה אבד זכרם חסה: ויהיה לעולם
 6 ישב פוגן למשפט כסאו: והוא ישפט חבל בצדק ידן לאמים
 7 במישרים: ויהי יהוה משנב לך משנב לעמות בצרה: ויבטחו
 8 בך יודעי שמה פי לא עברה דרשך יהוה: ופיו ליהוה ישב
 9 ציון תגידו בעמים עלילותיו: כי דרש דמים אתם זכר לא
 10 שכח צעקת עניים: חנגי יהוה ראה עניי משנאי מרוכסי
 11 משערימות: למען אספיה כל החלוקתך בשערי בודציון
 12 אנילה בישועתך: טבעו גוים בשחרת עשו בראשיתו טבעו
 13 נלקדה רגלם: גודע יהוה משפט עשה בפעל בפיו נוקש
 14 רשע והיון סלה: ישבו רשעים לשאלה כל גוים שכח
 15 אלהים: כי לא לגצה ישבה אביון תקות עניים האבד לעד:
 16 קומה יהוה אלעז אנש ישפטו גוים על פניה: שיהו יהוה
 17 וימדה להם ידעו גוים אנש המה סלה: למה יהוה
 18 תעמד ברחוק העלים לעמות בצרה: בנאות דשע ידלק עני
 19 והפסו במקומות וז חטבו: כי חלל רשע עלתאות נסמו ובצע
 20 בך נאץ יהוה: רשע בנה אפו בל ידוש און אלהים כל
 21 מזמקיו: יחילו דרכו בכל עת מרחם משפטך מננה כל
 22 צודדיו יפיה בדם: אמר בלבו כל אפוס לך ווד אשר לא
 23 ברע: אלה פדו מלא ומרמות ותך פחת לשונו עמל ואון:
 24 ישב במארב חצרים במסתרים יתר גקי עיניו לחקק
 25 יצפה יארב במסתור פארה בספה יארב לחטוף עני יחטוף
 26 עני במשכו ברשעו: ודכה ישח ונפל בעצמוי חלקאים: אמר
 27 בלבו שכח אל חסדיו פניו בל דאה לגצה: קומה יהוה אל
 28 נשא ידך אל השפח עניים: על מה נאץ רשע אלהים אמר

לעולם

מרוכסי

לעד

למה יהוה

לחלל

לחטוף

לחטוף

14 בלבו לא תדוש: ראתה בראותה עמל ונעם תביט לתת
 15 בידך עליה יעוב חלכה יתום אפה יהיה עוד: אשר ורוע
 16 רשע ורע תדוש רשעו בלהמציא: יהיה מלך עולם ועד
 17 אבדו נים מארצו: תאות עניים שמעת יהיה הבין לפם
 18 תקשיב אנה: לשפט יתום ונדך בלחוסף עוד לערץ אנוש
 19 סדהארץ: יא למנצח לוד ביהיה חסיתי אף האמה
 20 לנפש נולו חרם צפור: כי הנה תרשעים ידרכו קשת סגנו
 21 חצם עליה לירוח במראסל לישירלב: ביהשחות יגרסון
 22 צדיק מדהפעל: יהיה יפהיל קדשו יהיה בשמים כסאו עיני
 23 יהיו עפעפו יכתנו בני אדם: יהיה צדיק יבחן ורשע ואתב
 24 חסם שנאה נפשו: ימטר עלרשעים פחים אש ונפרית ורוח
 25 זלעפות מנה פוסם: ביה צדיק יהיה צדקות אתב אשר יהיו
 26 יצמיטו: יב למנצח על השמימית מוסר לוד:
 27 תושעה יהיה בידם חסד כי פשו אמנים מבני אדם: שוא
 28 ידברו אש אתדעו שפת חלקות בלב ולב דבר: יבנה
 29 יהיה כל שפתו חלקות לשון מדברת גדלות: אשר אמרו
 30 ללשנו נגביר שפתנו אתנו מי ארון לנו: משד עניים מאנסת
 31 אביונים עמה אקם יאמר יהיה אשה בישע יפה לו: אמרות
 32 יהיה אמרות מדות כסף צרוף בעליל לארץ מוסק שבועתים:
 33 אמה יהיה השמרים הערנוי מדהודו לו לעולם: סביב רשעים
 34 יתחלכון פרם זלת לבני אדם: יב למנצח מוסר לוד:
 35 ערה אנה יהיה השבתני נצח עד אנה תספיר אתפניך
 36 סמני: עד אנה אשה עצות בנפשו יתן בלבו זמם עד
 37 אנה ירום איבי עלי: הביטה עני יהיה אלו הארת עיני
 38 פד יושן חמות: פד אמר איבי יבלתי צר יגלו כי אפוט:
 39 ואני בחסדך בסודי יגל לפי בישועתך אשרה ליהיה כי
 40 יגמל עלי: יד למנצח לוד אמר נבל בלבו אין אלהים
 41 השחתו התעיבו עלילה אין עשה טוב: יהיה משמים השקיף

8 על בְּנֵי־אָדָם לִרְאוֹת הַיָּשׁ מִשְׁכִּיל וְדָשׁ אֶת־אֱלֹהִים: הַכֵּל סָר
 4 יַחֲדוּ גְאֻלְהוּ אִין עֲשֵׂה־טוֹב אִין גַּם אַחַד: הֲלֹא יָדְעוּ כָּל־פְּעֻלֵי
 5 אִין אֲבִלֵי עַמִּי אֲכָלוּ לֶחֶם יְהוָה לֹא קִרְאוּ: שָׁם יִפְחָדוּ פִּחַד
 6 כִּי אֱלֹהִים בְּחָר צַדִּיק: עֲצַת־עַנִּי תִבְשׂוּ כִּי יְהוָה מִחִסְדּוֹ:
 7 מִיָּפוֹן מִצִּיּוֹן יִשְׁעַת יִשְׂרָאֵל בְּשׁוֹב יְהוָה שְׁבוֹת עַמּוֹ יִגַּל יַעֲקֹב
 10 יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל: טו מִזְמֹר לְדָוִד יְהוָה מִרִּיגוֹר בְּאַהֲלֵהָ מִן־
 2 יִשְׁכֵּן בְּהַר קְדוֹשׁ: חוֹלֵךְ הַמַּיִם וּפְעֹל צַדִּק וְדַבֵּר אֱמֶת בְּלִבּוֹ:
 3 לֹא־דָגַל עַל־לִשְׁנוֹ לֹא־עָשָׂה לְרַעְיוֹנוֹ רָעָה וְחִרְפָּה לֹא־שָׂא־
 4 עַל־קִרְבוֹ: גְבוּהַ בְּעֵינָיו יִגְמָאם וְאֶת־יְרֵאֵי יְהוָה יִכְבֵּד נִשְׁבַּע
 5 לְהַדְרֵעַ וְלֹא יִמַר: כִּסְפוֹ לֹא־נָתַן בְּנִשְׁוֹ וְשַׁחַד עַל־נַפְשׁוֹ לֹא־
 10 לָקַח עֲשָׂה אֱלֹהֵי לֹא יִמּוֹט לְעוֹלָם: טז מִכְתָּם לְדָוִד שְׁמִרְנֵי
 2 אֵל כִּי־תִסְרִיתִי בָךְ: אִמְרָה לַיהוָה אֲדַגֵּי אֶתְּהָ מִזְבְּחִי בְּלַעֲלִיקָה:
 3 לְקוֹדְשִׁים אֲשֶׁר בְּאַרְצֵי הַמִּדְבָּר וְאֲדִירֵי כָּל־חִפְצֵי־כֶסֶם: יָדְבֹר
 עֲצוּבוֹתֶם אַחַר מְדָרוֹ בְּלֹא־אִסְףָּ נִסְבִּיתֶם מַיִם וּבִלְאִשָּׁא אֶת־
 5 שְׁמוֹתֶם עַל־שַׁפְתֵי: יְהוָה מֵנַת חֶלְקִי וּמִסִּי אֶתְּהָ הַזֹּמִיד בְּזַרְלִי:
 6 חֲבָלִים גַּסְלוֹרֵי בְּנַעֲמִים אֶת־נַחֲלַת שְׁפָרָה עָלַי: אֲכַבֵּד אֶת־
 8 יְהוָה אֲשֶׁר יַעֲצֵנִי אֶת־לֵילוֹת יִסְרוּנִי כְּלִיזוֹתִי: שִׁיתִי יְהוָה לְגִנְדִי
 9 הַמִּיד כִּי מִיִּמִּינִי בִלְאִמּוֹט: לִבִּי שָׁמַח לְבִי וַיִּגַּל כְּבוֹדִי אֶת־
 10 בְּשָׂרִי יִשְׁכֵּן לִבְטָחָה: כִּי לֹא־תַעֲזוֹב נַפְשִׁי לְשֹׂאֵר לֹא־תִתֵּן
 11 חֶסְדִּיקָה לִרְאוֹת שְׁחָתָה: הַזֹּדִיעַנִי אֶרֶחַ חַיִּים שִׁבְעַת שְׁמֵחוֹת אֶת־
 12 פִּגְיָה גַעֲמַת בִּימִינָה גַעֲתָה: יז הַפְּלֵה לְדָוִד שְׁמַעַת יְהוָה יִצְדַק
 הַקְּשִׁיבָה רַחֲמֵי הַחַיִּינָה הַפְּלֵתִי בְּלֹא שַׁפְתֵי מִרְמוֹהֵי:
 2 מִלִּפְנֵיהֶ מִשְׁפָּטֵי יֵצֵא עֵינֶיהָ הַחַיִּינָה מִיִּשְׂרָאֵל: בְּחַנְתָּ לְבִי יִצְדַק
 4 הַמְּקֹדֶה לִילָה צְרַפְתָּנִי בְּלֹא־חֶמְצָא וּמְתִי בְּלֹא־עֲבָרָה: לַפְּעֻלֹת
 5 אָדָם בְּדַבֵּר שַׁפְתֶּךָ אֲנִי שְׁמַרְתִּי אֲרַחֲוֹת פְּרִיץ: הַמִּדָּ אֲשׁוּרֵי
 6 בְּמַעֲגֻלוֹתֶיךָ בְּלֹא־נִמּוֹטוֹ פְּעָמָי: אֲנִי קִרְאתִיךָ בִּיתְעַנְנֵי אֵל
 7 הַמְּדַאֲוֶנָה לִי שְׁמַע אִמְרָתִי: הַפְּלֵה חֶסְדִּיקָה מוֹשִׁיעַ חוֹסִים
 8 מִמַּתְקוֹמְתִים בִּימִינָה: שְׁמִרְנֵי בְּאִישׁוֹן בִּתְעַזֵּן בְּצַל בְּנֵי־יָדֶיךָ

טו
מטל
מאמ

טז
מטל

9 חסדירני: מפני רשעים זו שדוני איבי בנפש יקופו עלי:
 10 חלקמו סגרו פיו דברו בגאות: אשורנו עתה סבכוני עינתם
 11 ישתו לגמות בארץ: דמינו בארצה יבסוף לטרף וככפיר
 12 ישב במסתרים: קומה יהוה קדמה סגיו הכריעהו פלטה נפש
 13 מרשע חרבה: ממתים ידה י יהוה ממתים מחלד חלקם
 14 בחיים וצפינה המלא במגם ישבעו בגים והגיוו ירחם
 15 לעולליהם: אני בצדק אחזה פניה אשבעה בהקיץ המונח:
 16 יח למנצח לעבד יהוה להוד אשר דבר יהוה את דברי השירה
 הוצאת ביום י הציל יהוה אותו מבף כל איבו ומד שאול:
 2 ויאמר ארחסה יהוה חזקני:
 סלעי ומצודתי ומפלטי
 3 אל צורי אבסדה
 4 קנני וקח ישעי משנבדי: מחלל
 5 אקרא יהוה ומד איבי אשע: אספני חבלר
 6 ומסלל בלעל יבער חוני: חבל
 7 שאל סבכוני בצר לי י אקרא יהוה
 8 אלו אשנע קולי ושועתי לסגיו י תבוא באוניו:
 9 והרעש י תלדץ ומסדני תרים
 10 ויהגשו פי תרה לו: עליה
 11 עשן י באפ ואש מפיו
 12 והאכל גחלים בערו ממנו: ויש
 13 שמים וירד וערפל תחת
 14 וירב על פרוכ ויעף וירד
 15 על בנפי דוח: ישת חשך י סחר סכוותיו
 16 ססו חשכתים עבי שחקים: מננה
 17 נגרו עביו עברו כרד ונחלר
 18 אש: ורעם בשמים י יהוה ועליו

עצמות

מחלל

מחלל

מחלל

יהו קלו

15 גֵּשׁ:

16 רַב וְדוֹמָם:

מִם

17 יְהוָה מְנַשְׂמַת רַחַם אֶפְקָה:

18 יִקְרָאֵנִי

מֵאֲבֵי עֵז

19 מִקְנֵי:

20 יְהוָה לְמַשְׁעֵן לִי:

21 יִחַלְעֵנִי

יְהוָה בְּצַדִּיק

22 לִי:

23 רְשַׁעֵתִי מֵאֵלָיו:

24 לִנְגִי

25 רְחִימִים עִמּוֹ וְאַשְׁפֹּךְ מַעֲוֵנִי:

26 בְּצַדִּיק

חֲסִיד הַתְּחַבֵּר

27 הַתְּחַבֵּר:

28 עֲקֹשׁ הַתְּחַפְּסֵל:

29 הוֹשִׁיעַ

אֶתְּחָה הַאֲצִיר גְּרִי

30 חֲשִׁבִי:

31 גֵּדְלֵי שׂוֹר:

יָדָפוּ

32 רִחֵם לְכָל י תְּחַוֵּסִים בּוֹ:

33 יְהוָה

רַחֲמֵי יְהוָה

34 יָדָפוּ:

כָּדוֹד וְנִחְלֵי

וּבְרִיקִים

וַיִּרְאוּ אֶסְמִיק

מִנְעֵרְהָהָ

יִשְׁלַח מִשְׁחָם

יִצְלָנִי

וּמִשְׁנֵי כִּי אֶמְצֵוּ

וְיָדָו

וְיִצְיָאֵנִי לְמִרְחֹב

יִחַלְעֵנִי

כָּסֵד יְדֵי יֵשֵׁב

וְלֹא

כִּי כֹל מִשְׁפָּטָיו

וְאֵתִי

וַיִּשְׁבַּח יְהוָה לִי

עַם

עַם תְּבַר הַמִּים

וְעַם

כִּי אֶתְחָה עִם עֵנִי

כִּי

יְהוָה אֵלָיו יִתֵּן

וּכְבֹּדָיו

תֵּאֵלֵךְ הַמִּים

כִּי

כִּי מִי אֵלֹהִים מִבְּלַעֲרֵי

תֵּאֵלֵךְ

וַיִּתֵּן הַמִּים

וְעַל

וַיִּשְׁלַח רַחֲמָיו וַיִּשְׁפָּטֵם

וַיִּנְלֵה מִסְרֹחַת הַבֶּל

אֶפְקָה:

יִמְלֵאֵנִי מִמֵּם רַבִּים:

יִקְרָאֵנִי בְּיָם אֲדֵרִי

כִּי תִמְצָן בִּי:

כִּי אֶשְׁמְרֵהוּ וְדָרִי יִתְּנֵהוּ

וְיִחַסְדּוֹ לֹא אֶסְדֵּר מֵנִי:

כָּסֵד יְדֵי לְגַד עֵינָיו:

עַם תְּבַר הַתְּחַבֵּר

וְעֵינָיִם רַחֲמֵת הַשְּׁפִיל:

כִּי דָדִי אֶרְצֵן בְּרֵדִי

אֶמְרָה יְהוָה צְרוּפָה

וּמִי צֹר וְזִלְתִּי אֵלֵינוּ:

מִשְׁחָה בְּתֵלִי כְּאֵלֹהִים

מלמד ידי

ותפוך

וימנה תסעדי וענותה

ולא

ארחף אויבי

אמחצם

יפלו פחתי

תכריע

ואיבי נתתה לי

ישועו

על־יהודה ולא

בטיט

תפלטני מריבי

עם

לשמע און ישמעו

בגר

חריהנה וברוך

האל

וידבר עמים

מאיש

על־בן אודה בנוים

מגדל

ועשה חסד

עולם:

יט. למנצח מזמור לדוד: השמים מספרים כבוד אל ומעשה

ידיו מגיד תרקייע: יום ליום יביע אמר ולילה ללילה יחודה

הדעת: אין אמר ואין דברים בלי גשמע קולם: בקרדארץ

יציא קום ובקעה חבל מליהם לשמש שם: אהל בהם: והוא

35 כמתי יעמידני:

36 למלחמה

לי מגן ישעך

37 תרבני:

38 מערו קרסלי:

39 ואשיגם

ולא יגלו קום

40 רגלי:

41 קמי תחתי:

42 ערך

ואין מושע

43 עגם:

44 חוצות אריקם:

עם

45 לא ידעתי יעבדוני:

46 לי

47 גבר יגלו ויחרנו מססנרתיהם:

48 צורי

הנותן נקמות לי

49 תחתי:

50 חכם תצילני:

51 יהנה

ישועות מלפני

למשיחו

7 בַּחֲתָן יֵצֵא מִחֶפְתּוֹ יֵשֵׁשׁ בְּנִבּוֹר לְרוּץ אֶרֶץ: מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם יֵ
 8 מוֹצֵאוֹ וְהִקּוּפְתּוֹ עַל־קִצּוֹתָם וְאֵין נִסְתָּר מִחֶפְתּוֹ: הַתּוֹרָה יְהוָה
 הַמִּימָה מְשִׁיבַת גַּפְשׁ עֲדוּת יְהוָה גְּאֻמָּה מִחִימַר פְּתִי:
 9 פְּקוּדֵי יְהוָה יִשְׂרָיִם מְשִׁמְחֵרֵלֵב מִצּוֹת יְהוָה בְּרָה מְאִירַת
 10 עֵינָיִם: יִרְאֵת יְהוָה יִמְהוּרָה עֲמֻדַת לְעַד מִשְׁפָּטֵי־יְהוָה אֲמַת
 11 אֲדָקוּ יַחֲדוּ: הַנְּחֻמָּדִים מִזֶּהָב וּמִפָּז רַב וּמְהוּקִים מִדְּבֶשׁ וְנִפְת
 12 צוּסִים: נִסְעֲבָדָה גִזְרֵי בָהֶם בְּשִׁמְרִים עֵקֶב רַב: שְׁגִיאוֹת מִר
 14 יִבִּין מִנְּסֻתָרוֹת גִּקְנִי: גַּם מוֹדִים יִחֲשֶׁה עֲבָדָה אֱלֹהֵי־מִשְׁלֹבֵי
 15 אֵין אִיחָם וְנִקְיֹתֵי מִשְׁשַׁע רַב: יְהִי לְרִצּוֹן יִמְרִיפֵי וְהִנְיֹן לְפִי
 16 לְפִנְיָה יְהוָה צוּרֵי וְנִאֲלִי: כִּי לְמַנְצַח מוֹמֹר לְדוֹד: יַעֲנֶה
 3 יְהוָה בְּיָם צָרָה יִשְׁאָבָה שֵׁם יֵאֱלֹהֵי יַעֲקֹב: יִשְׁלַח עֲזָרָה מִקִּדְשׁ
 4 וּמִצִּיּוֹן יִסְעָדָה: יִזְכֹּר כָּל־מִנְחָתֶיהָ וְעוֹלֹתֶיהָ יִדְשָׁנֶה־פִלְהָ: יִתֵּן
 6 לָהּ כִּלְבָבָהּ וְכִלְעֲצָתָהּ יִמְלֵא: גִּבְרָנָהּ יִפְשׁוּעָתָהּ וּבִשְׁמֵךְ
 7 אֱלֹהֵינוּ גִּבְרָל יִמְלֵא יְהוָה כָּל־מִשְׁאֲלוֹתֶיהָ: עֲפָה יִדְעֵתִי פִי
 הוֹשִׁיעַ יְהוָה מְשִׁיחוֹ יַעֲנֵהוּ מִשְׁמֵי קִדְשׁ בְּנִבּוֹרוֹת יִשַׁע יִמְנוּ:
 8 אֱלֹהֵי בְרֵכֵב וְאֱלֹהֵי בְּסוּסִים וְאֱנַחְנוּ יִבְשָׁם־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נִזְכִּיר:
 9 הַטָּה־כָּרְעוּ וְנִפְלְאוּ וְאֱנַחְנוּ קָמְנוּ וְנִתְעוֹדַד: יְהוָה הוֹשִׁיעַ
 10 הַפִּלְדֵי יַעֲנֵנוּ בְּיָם־קִדְאָנוּ: כִּי לְמַנְצַח מוֹמֹר לְדוֹד: יְהוָה
 3 בְּעֲזָה יִשְׁמַד־מִלְּךָ וּבִישׁוּעָתָהּ מֵהַ יִנְיֵל מֵאֵד: הַאֲוֹת לְפִי נִתְפַּהֵר
 4 לִי וְאֶרְשֵׁת שִׁפְתָיו כִּלְמַנְעַת פִּלְהָ: כִּי־הִקְדַּמְנוּ בְּרִמּוֹת טוֹב
 5 הַשִּׁית לְרֵאשׁוֹ עֲמֻרַת פִּז: חַיִּים יִשְׁאֵל מִמֶּה נִתְפַּה לִי אֲדָה
 6 יָמִים עוֹלָם וְעַד: גִּזְרֵל בְּבוֹדוֹ בִישׁוּעָתָהּ חֹד וְהִדֵּר הַשִּׁעָה
 7 עֲלִיו: כִּי־תִשְׁתַּחֲוּ בְּרִמּוֹת לְעַד תִּחַדְהוּ בְּשִׁמְחָה אֶת־פִּנְיָה:
 8 כִּי־הִפְלִיךָ בְּטַח בִּיתְהָ וּבְחֶסֶד עֲלִיוֹן כִּלְיָמוֹשׁ: הַמְצֵא־יָדָה
 10 לְכִלְ־אִיבֵיהָ יִמְיָהּ הַמְצֵא שְׁנֵאִיָּהּ: הַשִּׁיחֵמוֹ יִכְתַּנּוֹר אֵשׁ לְעַת
 11 פִּנְיָה יְהוָה בְּאִפּוֹ יִבְלַעֵם וְהִאֲכִלֵם אֵשׁ: פְּרִיטוֹ מֵאֶרֶץ הַאֲבָד
 12 וְזָרַעֵם מִבְּנֵי אָדָם: כִּי־נָטוּ עֲלֶיהָ רַעַה תִּשְׁכּוּ מוֹפֵת כִּלְ־וּכְלוּ:
 18 כִּי־תִשְׁתַּחֲוּ שִׁבְכֵם בְּמִיתְרֶיהָ תִּכְוֵנוּ עַל־פְּגִיתָם: רֹמַה יְהוָה

כב ¹ בַּעֲנֵף נְשִׂיחַ וְגִמְזוֹתַי נְבוֹרְתֵיךָ: כב לִמְנַצַּח עַל־אֱלֹהֵי
² הַשָּׁמַיִם מִזְמוֹר לְדָוִד: אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי לִמָּה עֲזַבְתָּנִי רְחוֹק מִיִּשְׁוֹעָתִי
³ וְדַבְרֵי שְׁאֵנֹתַי: אֲלוֹהֵי אֲקִרָא יוֹמָם וְלַיְלָה תַעֲנֵה וְלִילָה וְלֹא־דַמִּיחַ
⁴ לִי: וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהַלּוֹת יִשְׂרָאֵל: בָּהּ בָּטְחוּ אֲבֹתֵינוּ
⁵ בָּטְחוּ וְתִפְלְטֻמוּ: אֱלֹהֵי זַעֲקוּ וְנִמְלְטוּ בָּהּ בָּטְחוּ וְלֹא־אֲרִבוּשׁוּ:
⁶ וְאַנְכִי תוֹלַעַת וְלֹא־אִישׁ חֲרַפְתָּ אֹדָם וּבְזוּיֵעַם: כָּל־רְאִי יִלְעָנוּ
⁷ לִי יִפְטִירוּ בְּשִׁפְהַי יִגִּיעוּ רֹאשׁ: גַּל אֱלֹהֵי־הַיָּם יִפְלְטוּהוּ יִצִּילוּהוּ כִּי
⁸ תִּקְרָא בּוֹ: כִּי־אֲתָרָה גֹחִי מִבְּטָן מִבְּטִיחִי עַל־שָׂרֵי אֲמִי: עֲלֶיךָ
⁹ הִשְׁלַכְתִּי מִדָּחַם מִבְּטָן אֲמִי אֱלֹהֵי אֲתָה: אֱלֹהֵי־תִרְחַק מִסְּנֵי כִּי
¹⁰ צָרָה קְרוּבָה כִּי אֵין עֲזָרָה: סִבְבוּנֵי פְרִים רַבִּים אֲבִירֵי בָשָׁן
¹¹ כִּתְרוּנִי: פָּצוּ עָלַי פִּיהֶם אֲרִיזֵי טֶרֶף וְשֹׁאֵג: פִּמִּים גִּשְׁפַכְתִּי
¹² וְהִתְפָּרְדוּ כָּל־עֲצָמוֹתַי הִיחַ לְבִי כִּדְוֹנָה גַּם בְּתוֹךְ מַעֵי: יָבֵשׁ
¹³ כִּתְרֵשׁ יִפְזוּ וְלִשׁוֹנֵי מִדְּבַק מִלְקוֹחֵי וְלַעֲפָרִמּוֹת תִּשְׁפַּתְנִי: כִּי
¹⁴ סִבְבוּנֵי כָּל־בָּיִם עֲדַת מַרְעִים הִקִּיפוּנִי כְּאִרֵי יָדַי וְרַגְלֵי: אֲסַפֵּר
¹⁵ כָּל־עֲצָמוֹתַי הֵמָּה יִכְיִטוּ יִרְאֲרָבִי: יִחַלְקוּ בְּגִדֵי לֶחֶם וְעַל־לְבוּשֵׁי
¹⁶ יִפִּילוּ גֹרָל: וְאַתָּה יְיָהוָה אֱלֹהֵי־תִרְחַק אֵילוֹתַי לְעֹזְרֹתַי הַחַוְשָׁה:
¹⁷ הִצִּילֵהוּ מִחֲרַב נֶפֶשׁ מִיַּד־כָּל־יְחִידָתָי: הוֹשִׁיעֵנִי מִפִּי אֲרִיָּה
¹⁸ וּמִקִּרְנֵי רַמִּים עֲנִיתְנִי: אֲסַפְּרָה שִׁמְךָ לְאֹתִי בְּתוֹךְ קָהֵל
¹⁹ אֲחֵלְלֶךָ: יִרְאֵי יְהוָה יִהְלָלוּהוּ כְּלַזְרַע יַעֲקֹב כִּבְדוּהוּ וְגִוְרוֹ
²⁰ מִמֶּנּוּ כְּלַזְרַע יִשְׂרָאֵל: כִּי לֹא־בָזָה וְלֹא שִׁקַּץ עֲנֹת עֲנִי וְלֹא
²¹ הִסְתִּיר פָּנָיו מִמֶּנּוּ וּבִשְׁוֹעוֹ אֱלֹהֵי שָׁמַע: מֵאַתָּה תְּהַלְלֵנִי בְּקָהֵל
²² רַב גְּדוֹרֵי אֲשֵׁלֵם נְגַד יִרְאִיו: יֹאכְלוּ עֲנִוִּים יִשְׁבְּעוּ יִהְלָלוּ
²³ יְהוָה דֹּדְשׁוֹ יְחִי לְבַבְכֶם לְעַד: יִזְכְּרוּ יִשְׁכְּבוּ אֱלֹהֵי־הַיָּם כָּל־
²⁴ אֲפִסְרֵי־אָרֶץ וְיִשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיךָ כָּל־מִשְׁפָּחוֹת גֹּיִם: כִּי לַיהוָה
²⁵ הַמְּלוּכָה וּמִשַׁל בְּגֹיִם: אֲכָלוּ וְיִשְׁתַּחֲוּוּ כָּל־דְּשַׁנְרֵי־אָרֶץ לְפָנָיו
²⁶ יִכְרְעוּ כְּלִיזְרֵי עֵפֶר וְנִפְשׁוּ לֹא־הִיחַ: זָרַע יַעֲבֹדֵנוּ יִסְפֵּר לֹאֲדָנֵי
²⁷ כָּן לְהוֹר: יִבְאוּ וְיִגִּידוּ צְדָקָתוֹ לְעַם נוֹלָד כִּי עָשָׂה: כג מִזְמוֹר
²⁸ לְדָוִד יְהוָה רָעִי לֹא אֲחַסֵּר: בְּנֵאוֹת דָּשָׁא יִרְבִּיצֵנִי עַל־מִי

8 מנחות ינהלגי: נפשי ישובב ינחני במעגל צדק למען שמי:
 4 גם כראלף בגיא צלמות לא אירא רע כראתה עמדי שבטך
 5 ומשענתה הפה ינחמני: תערך לפניי שלחן נגד צדרי השנה
 6 בשמן ראשי כוסי ריח: אך טוב ותסד ירדפוני כל ימי חי
 1 ושבתוי בבית יהוה לארץ ימים: כד לדוד מזמור ליהוה
 2 הארץ ומלואה תבל ושבי בה: כי הוא עלימים יסדה ועל
 3 גררות יבוננה: מרעלה בחר יהוה ומריקום במקום קדשו:
 4 גמי כפים ובר לבב אשר לאגשא לשוא נפשו ולא נשבע
 5 למרמה: ישא ברכה מאת יהוה וצדקה מאלהי ישעו: זה נזר
 7 הדשו מבקשי פניך יעקב סלה: שאו שערים ראשכם
 8 והגשאו פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד: מי זה מלך הכבוד
 9 יהוה עוזו ונבור יהוה נבור מלחמה: שאו שערים ראשכם
 10 ושאו פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד: מי הוא זה מלך הכבוד
 1 יהוה צבאות הוא מלך הכבוד סלה: כה לדוד אלף יהוה
 2 נפשי אשא: אלהי כה בטחתי אלאבושה אל יעלצו איבי
 3 לי: גם כל קנף לא יבשו יבשו הבוגרים ריקם: ודבק יהוה
 5 הודיעני ארחותיך למדני: הודיבני באמתך ואלמדני כראתה
 6 אלהי ישעי אותך קויתי כל היום: וכר חמקה יהוה ומסרתי
 7 כי מעולם הפה: חטאות געורי ופשעי אלהיך בחסדך
 8 ובר ראתה למען טובה יהוה: טוב וישך יהוה עליך יהוה
 10 חטאים בדרך: ידרך עגנים במשפט וילמד עגנים דרכו: כל
 11 ארחות יהוה חסד ואמת לנצרי בריתו ועדתיו: למען שמך
 12 יהוה וקלחת לעוני כי רב הוא: מי זה האיש ירא יהוה יורנו
 14 בדרך יבחר: גפשו בטוב תלך ורעו יירש ארץ: סוד יהוה
 15 ליראיו ובריתו להודיעם: עיני תמיד אל יהוה כי הוא יוציא
 16 מרשת רגלי: פנה אל ונחני כריחוד ועני אני: צרות לבבי
 18 הרחיבו מצוקותי הוציאני: ראה עני ועמלי ושא לבל
 19 חטאותי: ראה איבי בדרך ושנאת חסם שגאוני: שמרה

מלך הכבוד יהוה

מלך הכבוד יהוה

21 גִּפְשִׁי וְהִצִּילֵנִי אֶל־אֲבוֹשׁ כִּרְחִסְתִּי כִּי: הַסּוֹדֵשׁר יִצְרוּנִי כִי
 22 כִּי־תִיָּדָה: פְּרַח־אֱלֹהִים אֶת־יִשְׂרָאֵל מִכָּל צָרוֹתָיו: כו לְדוֹדֵי
 שִׁפְטֵנִי יְהוָה כִּי־אֲנִי בַת־מִי הַלְבַתִּי וּבִיהוֹתָ בְטַהֵרִי לֹא אֶמְעַד:
 23 בְּתַנְיֵי יְהוָה וְנִסְגִּי צָרוֹפָה כְּלִיֹּתִי וְלִבִּי: כִּי־חֲסִדְךָ לִנְגֵד עֵינַי
 4 וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּאֵמֶתְךָ: לֹא־יִשְׁכַּחַי עֲסֻמַּת־רִשׁוֹא וְעֲסֻנְעֻלְמִים
 5 לֹא אָבוֹא: שְׁנֵאתִי קָהַל מְרַעִים וְעֲסֻדְשָׁעִים לֹא אֲשַׁב: אֲרַחֵץ
 7 בְּנִקְיוֹן כִּפִּי וְאִסְבְּכָה אֶת־מִזְבְּחֶךָ יְהוָה: לִשְׁמַע בְּקוֹל הַתְּהִלָּה
 8 וְלִסְפָּר בְּלִנְפְּלֵאוֹתֶיךָ: יְהוָה אֱהַבְתִּי מֵעוֹן בֵּיתְךָ וּמְקוֹם מִשְׁבַּן
 9 כְּבוֹדְךָ: אֱלֹהֵי־אֶסֶף עֲסֻחַטָּאִים נִפְשֵׁי וְעֲסֻאֲנָשֵׁי דָמִים תִּי: י
 10 אֲשֶׁר־כִּידִיתֶם זִמָּה וַיִּמְנַם מְלָאֵה שָׁחַד: וְאֲנִי בַת־מִי אֶל־ךָ
 12 פָּדֵנִי וְתַנְיֵי: רַגְלֵי עֲמִדָה בְּמִישׁוֹר בְּמִקְהֵלִים אֶכְרֶךְ יְהוָה:
 כז לְדוֹדֵי יְהוָה אֲוִרֵי וַיִּשְׁעֵי מִמִּי אִירָא יְהוָה מֵעוֹן תִּי מִמִּי
 2 אֶפְחָד: בְּקִרְבִּי עָלִי מְרַעִים לֶאֱכַל אֶת־בְּשָׂרִי צָרִי וְאִבִּי לִי
 3 רִיבָה כִּשְׁלוֹ וְנִקְלוֹ: אִם־תִּחְנַה עָלַי מִתְּנָה לֹא־יִירָא לְבִי אִם־
 4 תִּקְוֶם עָלַי מִלְחָמָה בְּזֹאת אֲנִי בּוֹטֵחַ: אַחַת שְׁאַלְתִּי מֵאֵת
 יְהוָה אוֹתָהּ אֶבְקֶשׁ שִׁכְתִּי בְּבֵית־יְהוָה כְּלִיִּי תִי לַחֲזוֹת בְּנִגְעִם
 5 יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ: כִּי יִצְפְּנֵנִי בְּסִכָּה בְּזִם רַעַה יִסְתַּוֵּרֵנִי
 6 בְּסִרְזָר אֶהְלֹ בְּצוֹר יְרוּמֵנִי: וְעַתָּה יְרוּם רֹאשִׁי עַל־אִבִּי
 סְבִיבוֹתַי וְאִזְבְּחָה בְּאֶהְלוֹ זִבְחֵי תְרוּעָה אֲשִׁירָה וְאִזְמִירָה לַיהוָה:
 7 שְׁמַע־יְהוָה קוֹלִי אֶקְרָא וְתַנְיֵי וְעֲנֵנִי: לֵךְ אִמֵּר לְבִי בְּקִשׁוֹ פָּנֵי
 9 אֶת־פְּנֵיךָ יְהוָה אֶבְקֶשׁ: אֱלֹהֵי־הַסֶּהַר פְּנֵיךָ מִמֵּנִי אֶלְתַּטֵּ בְּאֶף
 10 עֲבַרְךָ עֲזַרְתִּי הִיֵּת אֱלֹהֵי־שִׁנִּי וְאֶל־תְּעוֹבְנֵי אֱלֹהֵי יִשְׁעֵי: כִּי
 11 אָבִי וְאִמִּי עֲזוּבוּנִי וְיְהוָה יִאֲסָפֵנִי: תוֹרְנִי יְהוָה וְדַרְכְךָ וְנִתְנֵי
 12 בְּאֶרֶץ מִישׁוֹר לְמַעַן שׁוֹרְרֵי: אֱלֹהֵי־הַתְּנִי בְּנִפְשׁ צָרִי כִּי קָמַרְבִּי
 13 עֲדֵר־שָׁקֵר וַיִּפַּח חֶמְס: לֹא־וְלֹא הֵאֲמַנְתִּי לְרֹאוֹת בְּטוֹב־יְהוָה
 14 בְּאֶרֶץ חַיִּים: קוֹה אֱלֹהֵי־יְהוָה חֲזַק וַיִּאֲמֵץ לְבָבִי וְקוֹה אֱלֹהֵי־יְהוָה:
 כח לְדוֹדֵי אֱלֹהֵי יְהוָה אֶקְרָא צוּרֵי אֱלֹהֵי־הַסֶּהַר מִמֵּנִי פְּרַח־חֲשָׁה
 2 מִמֵּנִי וְנִמְשַׁלְתִּי עֲסֻיֹרְדֵי בּוֹר: שְׁמַע קוֹל תְּחַנְּנֵנִי בְּשׁוֹעֵי אֱלֹהֵי

הנה כתיבת יידיש
 וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּאֵמֶתְךָ

(*) נקוד מלשמה ומלמעלה חוץ מן ר"ו שלא נקוד אלא מלשמה.

3 בְּנִשְׂאֵי יָדָי אֶל־דְּבִיר קִדְשָׁךְ: אֶל־הַמְּשַׁבְּנֵי עַמְד־שְׁעִים וְעַם
 4 פְּעָלֵי אֵזן דְּבִירֵי שְׁלוֹם עַמְד־רַעֲיֵיהֶם וְרַעַה בְּלִבְכֶם: הַדְּלִיָּהִים
 5 בַּפְּעִלִם וּבְרַע מַעַלְלֵיהֶם בַּמַּעֲשֵׂה יָדֵיהֶם מִן הַחֵב הַשָּׁב וּמִוֹלָם
 6 לָהֶם: כִּי לֹא יָבִינוּ אֶל־פְּעֻלַת יְהוָה וְאֶל־מַעֲשֵׂה יָדָיו יִדְרָסוּ
 7 וְלֹא יִבְגּוּ: בְּרוּךְ יְהוָה כִּי־שָׁמַע קוֹל תְּסַנּוּנֵי: יְהוָה יַעַז וּמִגְנֵי
 8 בְּזוֹ בָטַח לִבִּי וְנִעְזַרְתִּי וַיַּעַלֵּז לִבִּי וּמִשִּׁירֵי אֲהוּדָנוּ: יְהוָה עֲדַלְמוּ
 9 וּבְמַעֲזוֹ יִשׁוּעוֹת מִשִּׁיחוֹ הוּא: הוֹשִׁיעֲנֵה אֶת־עַמְּךָ וּבְרַךְ אֶת־
 10 נַחֲלֹתֶךָ וְרַעַם וְנִשְׂאֵם עַד־הַעֲוֹלָם: כט מִזְמוֹר לְדָוִד הַבֵּן
 1 גִּיהוָה בְּנֵי אֱלֹהִים הָבֹו לִיהוָה כְּבוֹד וְעֹז: הָבֹו לִיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ
 2 הַשִּׁבְחָנוּ לִיהוָה בְּהַרְרַת־קִדְשׁ: קוֹל יְהוָה עֲלֵה־מִיָּם אֶל־הַכְּבוֹד
 3 הַרְעִים יְהוָה עֲלֵמִים רַבִּים: קוֹל־יְהוָה בְּבַח קוֹל יְהוָה בְּהַרְרֵ:
 4 קוֹל יְהוָה שֹׁבֵר אַרְזִים וַיִּשְׁבֵּר יְהוָה אֶת־אַרְצֵי הַלְּבָנוֹן: וַיַּרְקִיבֵם
 5 בַּמַּדְעֵנֶל לְבָנוֹן וְשָׁרִיזוֹן כְּמוֹ בְּהַר־אֲמִים: קוֹל־יְהוָה חָצֵב לְחִבּוֹת
 6 אֵשׁ: קוֹל יְהוָה יַחִיל מִדְּבַר יַחִיל יְהוָה מִדְּבַר קִדְשׁ: קוֹל יְהוָה
 7 יַחֲוֹלֵל אֵילֹת וַיַּחֲשֵׁף יַעֲרֹת וּבְהִיבִלּוֹ כִּלּוֹ אֵמֶר כְּבוֹד: יְהוָה
 8 לְמַבּוּל יֵשֵׁב וַיֵּשֵׁב יְהוָה מֶלֶךְ לְעוֹלָם: יְהוָה עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה
 9 יִבְרַךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם: ל מִזְמוֹר שִׁיר חֲגַפַת הַבַּיִת
 10 לְדָוִד: אֲרוּמְטָךְ יְהוָה כִּי דִלִּיתָנִי וְלֹא־שִׁמַּחַת אִיבִי לִי: יְהוָה
 11 אֱלֹהֵי שׁוֹעַתִּי אֵלֶיךָ וַתִּרְפָּאֵנִי: יְהוָה הַעֲלִיתָ מִן־שָׁאוֹל נַפְשִׁי
 12 חִיֵּר־לִי מִיּוֹדֵי בּוֹר: זָמְרוּ לִיהוָה חֲסִידָיו וְהוֹדוּ לְזִכַּר קִדְשׁוֹ:
 13 כִּי רָנַע בְּאֶפְסֵי חַיִּים בְּרִצּוֹנוֹ בְּעַרְב יֵלִין כְּבִי וּלְבַקֵּר רִנָּה: וְאֲנִי
 14 אֲמַרְתִּי בְּשִׁלּוֹי בַל־אֲמוּט לְעוֹלָם: יְהוָה בְּרִצּוֹנֶךָ הַעֲמִדְתָּהּ
 15 לְהַרְרֵי עֹז הַסִּתְּתָהּ פְּגִיָּה הִיִּיתִי גִבְהָל: אֵלֶיךָ יְהוָה אֶקְרָא וְאֶל־
 16 אֲדֹנָי אֶתְחַנֵּן: מִהַבְּצַע בְּדַמִּי בְּרִדְתִּי אֶל־שַׁחַר הַיּוֹדֶךָ עֶפֶר
 17 הַנִּגִּיד אֶמְתָּךְ: שָׁמַע־יְהוָה וַחֲגַנִּי יְהוָה הִנֵּה י עֹז לִי: הַפְּכֵה
 18 מִסְּפָדִי לְמַחֹל לִי פִתַּחַת שָׁקִי וַתֹּאזְנֵנִי שִׁמַּחַת: לְמַעַן יִזְמְרֶךָ
 19 לְזִכְרוֹן וְלֹא יִדָּם יְהוָה אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אֲוֶדֶךָ: לֹא לְמַנְצֵחַ
 20 מִזְמוֹר לְדָוִד: בְּךָ־יְהוָה חֲסִיתִי אֶל־אֲבוֹשָׁה לְעוֹלָם בְּצַדִּיקְתֶּךָ

3 פלמני: הטח אלי י אונף מנהה הצילני היה לי י לצור מעוז
 4 לבירת מצודות לחושעני: כירסלעי ומצודתי אפה ולמען
 5 שמך תנחני ותנהלני: הוציאני מרשת זו טמנו לי כיר אפה
 6 מעץ: בידך אפקיד רוחי פדיתה אותי יהוה אל אמת: שנאתי
 7 השמרים תכלי שוא ואני אל יהוה בטחתי: אנילה ואשכחה
 8 בחסדך אשר ראית ארבעני ידעת בצרות נפשי: ולא
 9 הסנרפני ביד אויב העמדת במרחב רגלי: חנני יהוה כי
 10 צר לי עששה בכעס עיני נפשי ובמני: כי כלו כינון חיי ושנותי
 11 באנחה קשל בעוני כחי ועצמי עששו: מכל צדרי הייתי
 12 חרפה ולשכני מאד ופחד למידעי ראי בחוץ נדדו ממני:
 13 גשכחתי כמת מלב הייתי בכלי אבד: כי שמעתי ידבת רבים
 14 מגור מסביב בהוהדם יחד עלי לקחת נפשי וממו: ואני עליך
 15 בטחתי יהוה אמרתי אליו אפה: בידך עתתי הצילני מיד
 16 אויבי ומרדפי: האירה פניך על עבדך חושעני בחסדך: יהוה
 17 אל אבושה כי קראתיך יבשו רשעים ידמו לשאול: האלקנה
 18 שפתי שקר הדברות על צדיק עתק בנאותו ובוז: מר רב
 19 טובך אשר צפנת ליראיך פעלת לחוסים בך נגד בני אדם:
 20 תסתירם בסתר פניך מרבים איש הצפנים בסכה מריב
 21 לשנות: ברוך יהוה כיהפליא חסדו לי בעיר מצור: ואני י
 22 אמרתי בחפזי נגרותי מנגד עיניך אכן שמעת קול תחנוני
 23 בשועי אליך: אהבו את יהוה בלחסידי אמנים נצר יהוה
 24 ומשלם על יתר עשה נאווה: חזקו ויאמן לבבכם בלחמיהם
 25 ליהוה: לב לדוד משביל אשרי גשור פשע בסוי חטאה:
 26 אשרי אדם לא יחשב יהוה לו עון ואין ברוחו רמדה: כי
 27 חרשתי בלו עצמי בשאנתי בלדיוס: כי יומם ולילה י
 28 תכבד עלי ידך נהפך לשדי בתרבי קיץ סלה: חטאתי
 29 אודיעך ועוני לאכפתי אמרתי אודה עלי פשעי ליהוה
 30 ואפה נשאת עון חטאתי סלה: על זאת יתפלל בלחסידי י

7 אֱלֹהֵי לֵעֵת מָצָא רֹק לְשֹׁטֵף מִיַּם רַבִּים אֲלֵיו לֹא יָנִיעוּ: אַתָּה
 8 סָתַר לִי מִצַּר הַצָּרִי רַגְלִי פִלַּט הַסּוֹבְבֵנִי סָלַח: אֲשַׁפִּילְךָ י
 9 וְאֹרֶךְ בְּרַחְמֵךָ תִּלְךָ אִיעָצֶה עֲלֶיךָ עֵינַי: אֲלֹהֵי יִסּוּס
 10 בְּפֶרֶד אֵין הִבֵּן בְּמַחְגַּרְסוֹ עָרְוֹ לְכֹלֹם כֹּל קָרַב אֱלֹהֵי: רַבִּים
 11 מִכְּאוּבִים לְרַשָּׁע וְתִבְוֹטֵחַ בַּיהוָה חֶסֶד יִסּוּבְנֵנוּ: שִׁמְחוּ בַיהוָה
 12 וְגִילוּ צְרִיקִים וְהִרְנִינוּ כִּלְיִשְׂרָאֵל: לֵג הֲנֵנוּ צְרִיקִים
 13 בַּיהוָה לְיִשְׂרָאֵל נֵאֻמָּה תִּהְלַח: תִּזְדוּ לַיהוָה בְּכֹנֹר כְּנָבֵל עֲשׂוּר
 14 וּמְרִדְלוֹ: שִׁירוּ לוֹ שִׁיר חֹדֶשׁ הַיְטִיבוּ נֶגֶן בְּתִרְנָעָה: כִּי־יִשָּׁר
 15 דְּבַר־יְהוָה וְכֹל־מַעֲשָׂהוּ בְּאֱמוּנָה: אֲהַב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט חֶסֶד
 16 יְהוָה מִלְּאֵה הָאָרֶץ: בְּדַבַּר יְהוָה שָׁמַיִם נִעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּיו כֹּל
 17 עָבָא: כִּנָּם בְּנֵד מִי הַיָּם נִחַן בְּאֹצְרוֹתֶי תְּחוּמֹת: יִירָאוּ
 18 מִיְהוָה כֹּל הָאָרֶץ מִכֶּנֶן יִגְדוּ כֹל יִשְׁבֵי תֵבֵל: כִּי הוּא אָמַר
 19 וַיְהִי הוּא־צִוָּה וַיַּעֲמֵד: יְהוָה הַפִּיר עֲצַת נוֹיִם תִּגְיָא מִחֲשָׁבוֹת
 20 עַמִּים: עֲצַת יְהוָה לְעוֹלָם תַּעֲמֵד מִחֲשָׁבוֹת לְבוֹ לְדָר וְדָר:
 21 אֲשֶׁר־יִתְנוּ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֵיו תַּעַם יִבְחַר לְנַחֲלָה לוֹ: מִשָּׁמַיִם
 22 תִּבְיֵט יְהוָה רְאָה אֶת־כָּל־בְּנֵי הָאָדָם: מִמִּכּוֹן־שִׁבְתּוֹ הַשְׁגִּיחַ אֵל
 23 כָּל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ: הַיָּצַר יְחַד לָבָם הַמִּכֵּן אֵל־כָּל־מַעֲשֵׂיהֶם:
 24 אֵין הַמִּלְכָּה נִשְׁעַ בְּרַב־חַיִל נִפְוֹר לֹא־יִנְצֵל בְּרַב־כֹּחַ: שִׁקֹּר
 25 תִּסּוּס לְחַשׁוּעָה וּבְרַב חַיִל לֹא יִמְלֵט: תִּנְה עֵין יְהוָה אֵל־
 26 יִרְאֵיו לְמִתְחַלִּים לְחַסְדּוֹ: לְהַצִּיל מִמּוֹת נַפְשָׁם וּלְחַיֵּתֵם בְּרַעֲב:
 27 נַפְשֵׁנוּ חֲבָתָה לַיהוָה עֲזָרְנוּ וּמִנְנוּ הוּא: כִּי־יִשְׁמַח לִבְנוּ כִּי
 28 כִּשְׁם קֹדֶשׁוֹ כְּמִתְנוּ: יִתְחַסְדֶּךָ יְהוָה עֲלֵינוּ כְּאִשֶּׁר יִתְלַנוּ לָךְ:
 29 לֵד לְדוֹד בְּשִׁנּוֹתָו אֶת־טַעְמוֹ לִפְנֵי אֲבִימֶלֶךְ וַיַּגְרֵשׁוּ וַיִּלְךָ:
 30 אֲבָרְכָה אֶת־יְהוָה בְּכָל־עֵת תְּמִיד תִּהְלַח בְּפִי: בַּיהוָה תִּתְחַלְּלֶנּוּ
 31 נַפְשֵׁי יִשְׁמְעוּ עֲנִיִּים וַיִּשְׁמְחוּ: גִּדְלוּ לַיהוָה אֱתֵי וּנְרַמְמָה שְׁמֵי־
 32 יְהוָה: דְּרִשְׁתִּי אֶת־יְהוָה וְעֲנֵנִי וּמִכָּל־מְגֻרוֹתַי הַצִּילְנִי: הַבִּיטוּ
 33 אֲלֵיו וּגְהָרוּ וּפְגִידֵם אֲלֵי־חַפְרוּ: זַח עֲנִי קִרָא וַיְהוָה שִׁמְעַ
 34 וּמִכָּל־צָרוֹתַי הוֹשִׁיעוּ: תִּנְה מִלְּאֵד־יְהוָה סִבִּיב לִירְאֵיו וַיַּחֲלָצֵם:

9 טעמו וראו כר טוב יהודה אשרי הנבך יחסהבו: וראו את
 10 יהודה קדשו פי אין מחפור לראיו: בפירים רשו ורעבו ודרשו
 11 יהודה לא יחסרו כל טוב: לברגים שמעולי יראת יהוה
 12 אלמדכם: מיהאיש החפץ חיים אהב ימים לראות טוב:
 13 נצור לשונך מרע ושפתיו מדבר מרמה: סוד מרע ועשוד
 14 טוב בקש שלום ורחמים: עיני יהוה אל צדיקים ואזניו אל
 15 שועתם: פני יהוה בעשי רע להכרית מארץ זכרם: צעקו
 16 ויהוה שמע ומכל צרותם הצילם: קרוב יהוה לנשבר רלב
 17 ואת דכא רוח יושע: רפות רעות צדיק ומבלם יצילנו יהוה:
 18 שמר כל עצמתיו אמת מהגרו לא נשברה: המותת רשע
 19 רעה ושנאי צדיק יאשמו: פדה יהוה נפש עבדיו ולא יאשמו
 20 לה כל החסדים בו: לה לדוד יריבה יהוה את יריביו לחם
 21 את לחמי: החזק מנן וצנה וקומה בעורתי: והרק חגית וסגר
 22 לקראת רדפי אמר לנפשי ישעתך אני: יבשו ויקלמו מבקשי
 23 נפשי יפנו אחר ויחפרו השכי רעתי: יהיו כמץ לפגרות
 24 ומלאך יהוה יתה: יהי דרכם חשך וחלקלקת ומלאך יהוה
 25 ירדם: ברחנם טמנולי שחת רשתם חנם חפרו לנפשי:
 26 המאהו שואה לא ידע ורשתו אשר טמן הלכדו בשואה
 27 יפלה: ונפשי הגיל ביהודה השליש בישועתו: כל עצמתיו
 28 האמרה יהוה מי כמות מציל עני מחזק ממנו ועני ואביו
 29 מנולו: יקומן עבד חכם אשר לא ידעתי ושאלוני: ישלמוני
 30 רעה פחת טובה שכול לנפשי: ואני בחלותם לבושי שק
 31 עגיתי בצום נפשי ותפילתי על ידיו השוב: ברע באחלי
 32 התהלכתי באבל אם קדר שחתי: ובצלעי שמחו ונאספו
 33 נאספו עלי גבים ולא ידעתי קרעו ולא דמו: בתנפי לעני
 34 מעונ חרק עלי שנימו: אדני כמרה תראה השיבה נפשי
 35 משאתם מכפירים יחדתי: אודך בקהל רב בעם עצום
 36 אהללך: אל ישמח לל אבני שקר שנאי חנם יקר צרעין: פי

י ליהושפט מלך יהודה
 ויהושפט מלך יהודה
 ויהושפט מלך יהודה

ספר כותב פתח כותב

לא שלום ידברו ועל רגער ארץ דברי מרמור יחשבו: ²¹
 וירחיבו עלי פיהם אמרו האח י האח ראתה עינינו: ראתה ²²
 יהודה אלהתחלש אדני אל תרחק ממני: העירה והקיצה ²³
 למשפטי אלה ואדני לריבי: שפטני בצדקה יהוה אלהי ואל ²⁴
 ישמחו לי: אלי אמרו בלבם האח נפשנו אלי אמרו בלענהו: ²⁵
 יבשו ויחפרו ויחדו שמתי רעתי ילבשר בשת וכלמה הפגדילים ²⁶
 עלי: ירנו וישמחו חפצי צדקי ויאמרו תמיד יגדל יהוה ²⁷
 החפץ שלום עבדו: ולשוני תהנה צדקה בלתיים תהלקה: ²⁸
 לו למנצח לעבד יהוה לדוד: נאם פשע לרשע בקרב ¹
 לבי אדפחד אלהים לנגד עיניו: ביהחליק אליו בעיניו ²
 למצא עותו לשנא: דבר רפיו און ומרמה חדל להשכיר ³
 להיטיב: און יחשב על משכבו יתיצב על דרך לא טוב רע ⁴
 לא ימאם: יהוה בהשמים חסדה אמונתה עד שחקים: ⁵
 צדקתה י כתר ראל משפטיה תהום רבה אדם ובהמה ⁶
 תושיע יהוה: מדיקר חסדה אלהים ובני אדם בצל כנפיה ⁷
 יחסינו: ירוחן ממשן ביהוה ונחל עדניה תשקם: ביעמה מקור ⁸
 חיים כאורה נראו דאור: משך חסדה לידעיה וצדקתה ⁹
 לישיר לב: אלהבאני רגל נאווה וירושעים אלהגדני: שם ¹⁰
 לנפלו פעל און רחוו ולא יכלו קום: לו לדוד י אלהתחבר ¹¹
 בפרעים אלהתקנא בעשי עולו: כי בחציר מתרה יפלו ¹²
 ויברק רשא יבולון: בטח ביהוה ועשוד טוב שכד ארץ ורעה ¹
 אמונה: ותענג על יהוה ויהלך משאלת לב: נול על ²
 יהוה ברה ובטח עליו והוא יעשה: והוציא כאור צדקה ³
 ומשפטו בצדקים: ויום י ליהוה והתחולל לו אלהתחבר ⁴
 במצלות דרם באיש עשה מזמורת: תרף מאף ועזב חמה ⁵
 אלהתחבר יסך להרע: כי מרעים יברחון וקני יהוה תמה ⁶
 ידשו ארץ: ועוד מעט ואין רשע והתבוננה על מקומו ואינגו: ⁷
 ועגנים ידשו ארץ והתענגו על רב שלום: ומם רשע לצדיק ⁸

13 וְחָרַק עָלָיו שְׁנָיו: אֲדָנִי יִשְׁחַקְלֹוּ כִּי־רָאָה כִּי־בָא יוֹמוֹ: חֲרַב יִחַד
 14 פָּתְחוּ רַשְׁעִים וְדָרְכוּ קִשְׁפָם לַחֲפִיל עָנִי וְאֶבְיוֹן לַמְבוֹחַ יִשְׁרָר־בָּהֶם
 15 הַרְדֵּה: חֲרָפָם תִּבְּוֹא בְלִבָּם וְקִשְׁתוֹתֵם תִּשְׁבַּרְנָה: מִזֶּכֶר מַעֲטָה
 16 לְצַדִּיק מִחֲמוֹן רַשְׁעִים רַבִּים: כִּי וְרוּעוֹת רַשְׁעִים תִּשְׁבַּרְנָה
 17 וְסוּמָךְ צַדִּיקִים יִהְיֶה: יִדְעַ יְהוָה יָמֵי תְּמִימָם וְגִחְלָתָם לְעוֹלָם
 18 תִּהְיֶה: לֹא־יִבְשׁוּ בְּעַת רַעַה וּבִימֵי רַעְבוֹן יִשְׁבְּעוּ: כִּי רַשְׁעִים יִחַד
 19 יִאֲבֹדוּ וְאִי־בִי יִהְיֶה בִּיקָר כְּרִים כָּלוּ בְּעֶשֶׂן כָּלוּ: לֹחַ רַשָׁע וְלֹא
 20 יִשְׁלָם וְצַדִּיק חוֹגֵן וְנוֹחֵן: כִּי מִבְּרִיּוֹ יִירָשׁוּ אֶרֶץ וּמִקְלָיו
 21 יִקְרָתוּ: מִיְהוָה מִצְעָרֵי־גֹבַר כְּוָנָו וְדַרְכּוֹ יִחַפֵּן: כִּי־יִפֹּל לֹא
 22 יוֹטֵל כִּי יִהְיֶה סוּמָךְ יְדוֹ: גֹּעַר הָיִיתִי נִסְתַּכַּנְתִּי וְלֹא־רָאִיתִי
 23 צַדִּיק גָּעוּב וְזָרְעוֹ מִכִּנְקֵשׁ לֶחֶם: כִּלְחִיּוֹם חוֹגֵן וּמְלוֹנֵה וְזָרְעוֹ
 24 לְבָרָקָה: סוּר מֵרַע וְעֲשֵׂה־טוֹב וְשָׁכֵן לְעוֹלָם: כִּי יִהְיֶה אֱהָב
 25 מִשְׁפָּט וְלֹא־יֵעוּב אֶת־חֲסִידָיו לְעוֹלָם נִשְׁמְרוּ וְזָרַע רַשְׁעִים
 26 נִבְרָת: צַדִּיקִים יִירָשׁוּ אֶרֶץ וְיִשְׁכְּנוּ לְעַד עֲלֵיהֶם: פֶּרֶצַדִּיק יִהְיֶה
 27 חֲכָמָה וְלִשׁוֹנוֹ הַדְּבָר מִשְׁפָּט: הַתּוֹרָה אֶלְהוֹוֹ בְּלִבּוֹ לֹא תִמְעַד
 28 אֲשֶׁר־יוֹ: צוּפָה רַשָׁע לְצַדִּיק וּמִכִּנְקֵשׁ לַחֲמִיתוֹ: יְהוָה לֹא־יֵעוּבָו
 29 כִּי־זָוֹ וְלֹא יִרְשִׁיעֵנּוּ בְּהַשְׁפָּטוֹ: קוֹרֵא אֶל־יְהוָה וְשֹׁמֵר דְּרָכּוֹ
 30 וְיִרְחַמֵּךְ לְרֵשֶׁת אֶרֶץ בְּהַבְרַת רַשְׁעִים תִּרְאָה: רָאִיתִי רַשָׁע
 31 עָרִיץ וּמִתְעַרֵּה בְּאִזְרָח רַעְיוֹן וַיַּעֲבֹד וְהִנֵּה אֵינְנִי וְאִבְקַשְׁהוּ
 32 וְלֹא נִמְצָא: שָׁמַרְתָּם וְרָאָה יִשָּׂר בִּי־אֲחֵרִית לְאִישׁ שְׁלוֹם:
 33 וּפְשָׁעִים נִשְׁמְרוּ יַחְדָּו אֲחֵרִית רַשְׁעִים נִבְרָתָה: וְתִשׁוּעָה
 34 צַדִּיקִים מִיְהוָה מֵעוֹם בְּעַת צָרָה: וַיַּעֲוֹרֵם יְהוָה וַיִּפְלְטֵם יִפְלְטֵם
 35 מִרַשְׁעִים וַיִּזְשַׁעֵם כִּי חָסוּ בּוֹ: לח מוֹמָד לְדוֹד לְחֹזֵקִיר:
 36 יְהוָה אֶל־בְּקִצְפָה תוֹכִיחֵנִי וּבְחַמְתָּה תִּנְסַרְנִי: כִּי־חֲצִיקָה נִחַתָּה
 37 כִּי וְתִגַּחַת עָלַי יְדָה: אֵיךְ־תָּתֵם בְּבִשְׂרִי מִפְּנֵי זַעֲמָךְ אֵיךְ־שְׁלוֹם
 38 בְּעֵצְמִי מִפְּנֵי חַטָּאתִי: כִּרְעוֹנְתִי עֲבָרְוּ רֵאשִׁי כְּמִשְׁאֵל כְּבֹד
 39 וַיִּכְבְּדוּ מִמֶּנִּי: הַבְּאִישׁוֹ נִמְקוּ חֲבוּרְתִי מִפְּנֵי אֱוִלְתִּי: גַּעְוִיתִי
 40 שְׁחֹותִי עַד־מָאֵד כִּלְחִיּוֹם קָדַר הִלְכֵתִי: כִּי־בָסְלִי מִלֵּאוֹ נִקְלָה

9 ואין מהם בבשרי: נפגתי וגדתי ערמאד שאנתי מנחמת
 10 לבי: אדני נגדה כל האורתי ואנחתי מטה לאנסתרה:
 11 לבי סתהר עובני כחי ואור עיני נסדום אין אפי:
 12 אבכי י ורעי מנגד נגעי יעמדו וקחבי מרחק עמדו: ונקשו:
 13 מכלשי נפשי ודש רעתי וברו חוות ומרמות כל היום
 14 יהיו: ואני כחרש לא אשמע וכאלם לא יפרהדפו:
 15 ואלי באיש אשר לאשמע ואין בפיו הוכחות: כילק:
 16 יהודה החולתי אפה תענה אדני אלחי: כי אמרתו פך
 17 ישמחולי במוט רגלי עלי הנדילי: כי אני לעלע נכון ומבאובי
 18 נגדי החמיד: כרעוני אמיד אדאג מחטאיתי: ואבכי
 19 תיים עצמו ורפו שגאי שקר: ומשלמי תעה פחת טובה
 20 ישמגוני פחת הופי טוב: אל תעובני יהודה אלחי
 21 אל תרתק ממני: חושיה לעורתי אדני השוערתי:
 22 לט למנצח לדיחון מזמור לדוד: אמרתו אשמרה דרכי
 23 מחסרי בלשוני אשמרה לפי מהפסום בעד רשע לנגדי:
 24 נאלמתי דומיה החשירתי מטוב וכאבי נעפר: חסלבי
 25 בקרבי כתיני תבער אש דברתי בלשוני: הודיעני יהוה
 26 קצי ומדת ימי מהחיה אדעה מהחול אני: הנה פסחות
 27 נחמה ימי וחלתי כאין נגדה אף כלתבל כל אדם נצב
 28 סלה: אף בצלם: ותחלק אש אף תבל יחמון יצב
 29 ולא ידע מי אספם: ועקה מהקויתי אדני החולתי לך היא:
 30 מכל פשעי הצילני חרפת נבל אל השימני: נאלמתי לא
 31 אסתחפי כי אפיה עשית: הטר מעלי נגעך מהגרת
 32 ידך אני בלתי: בתוכחות עלעון יפרה אש ותמס בעש
 33 חמון אף תבל כל אדם סלה: שמערה תפלותי י יהוה
 34 ושועתי: האוינה אל דמעותי אל החרש כי גר יגבי עמך
 35 תושב בכל אבותי: השע ממני ואבלינה בטרם אלק ואיני:
 36 למנצח לדוד מזמור: קנה קייתי יהוה ויט אל וישמע

10 לקום: גם איש־שלומי אשר־בטחתי בו אוכל לחמי
 11 הגדיל עלי עקב: ואתרו יהודה חגני ודקימני ואשלמה
 12 להם: בנאת ידעתי כרחפצת בי כי לא־יריע אבי עלי:
 13 ואני בחמי תמכת בי ותציבני לפניך לעולם: כרוך יהוה
 14 אלהי ישראל מהעולם ועד־העולם אמן וואמן:

ספר שני.

מב לִמְנַצַּח מִשְׁבִּיל לְבַגְר־קָרַח: כְּאִיל תִּעְרַג עַל אֲפִיק־רַמִּים
 3 בֶּן נֶפֶשׁ תִּעְרַג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים: צְמַחַה נֶפֶשׁי לְאֱלֹהִים לְאֵל
 4 חַי מִתִּי אָבֹא וְאֶרְאֶה פְּנֵי אֱלֹהִים: הִיחַדְלִי רַמְעַתִּי לַחֵם
 5 יוֹמָם וְלַיְלָה בְּאֵמֶד אֵלֵי כָּל־הַיּוֹם אִיהָ אֱלֹהֶיךָ: אֵלֶּה אֲזַכְּרֶה
 6 וְאֲשַׁפְּכָה עָלַי נֶפֶשׁי כִּי אֶעֱבֹר בְּסֶף אַרְדִּים עַד־בַּיִת אֱלֹהִים
 7 בְּקוֹל־רִנָּה וְתוֹדָה הִמְוֵן חוֹגֵג: מִהַתְּשׁוּחָחַי נֶפֶשׁי וְהַחֲמִי
 8 עָלַי הוֹחֲלִי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אֲוֹדְנוּ יְשׁוּעוֹת פְּגִיז: אֱלֹהֵי עָלִי
 9 נֶפֶשׁי תִשְׁתַּוְּחַח עֲלֵי כֵן אֲזַכְּרֶךָ מֵאַרְץ יַרְדֵּן וְחַרְמוֹנִים מִתַּר
 10 מִצְעָר: הַהוֹם אֶל־הַהוֹם קוֹרָא לְקוֹל צְבוּרֶיךָ כָּל־מִשְׁבְּרֶיךָ
 11 וְנִלְיָה עָלַי עֲבָרוֹ: יוֹמָם יִצְוֶה יְהוָה חֶסֶדוֹ וּבְלִילָה שִׁירָה
 12 עִמִּי תִפְלֹל לְאֵל חַיִּי: אֲזַכְּרֶה לְאֵל סִלְעֵי לְמָה שִׁכַּחְתִּינִי
 13 לְמַה־קִּדְרֵךְ אֵלֶיךָ בְּלַחֲץ אוֹיֵב: בְּרִצָּח בְּעֲצֻמוֹתֵי חֲרָפוֹנֵי צוּרֵי
 14 בְּאֵמֶרָם אֵלֵי כָּל־הַיּוֹם אִיהָ אֱלֹהֶיךָ: מִהַתְּשׁוּחָחַי נֶפֶשׁי
 15 וּמִהַתְּחַמִּי עָלַי הוֹחֲלִי לְאֱלֹהִים כִּי עוֹד אֲוֹדְנוּ יְשׁוּעַת פְּנֵי
 16 כִּי וְאֱלֹהֵי: מִן שִׁפְטֵנֵי אֱלֹהִים וְרִיבֶה רִיבֵי מַצּוֹי לְאַחֲסִיד
 2 מֵאִישׁ מִרְמָה וְעוֹלָה תִפְלֹטְנִי: כִּי־אֶתֶּה אֱלֹהֵי מַעַף לְמָה
 3 וְנִחַתְנִי לְמַה־קִּדְרֵךְ אֶתְהַלֵּךְ בְּלַחֲץ אוֹיֵב: שְׁלַח־אוֹרְךָ וְאַמְתָּךְ
 4 תִּמְהַ יִנְחֹנֵנִי יְכִיאוּנִי אֶל־דֶּרֶךְ־קִדְשְׁךָ וְאֶל־מִשְׁבְּנוֹתֶיךָ: וְאָבֹאֶה
 5 אֶל־מִזְבֵּחַ אֱלֹהִים אֶל־אֵל שִׁמְחַת גִּילִי וְאוֹדֶךָ כְּכִנּוֹר אֱלֹהִים

5 אלהי: מדהשתחוהו • נפשי ומהתהמי עלי חוזילי לאלהים
 6 ביעוד אודנו ישועת פני ואלהי: מד למנצח לבגיהקרה
 7 משכיל: אלהים • באזנינו שמענו אבותינו ספרו לנו מעל
 8 פעלת בימים בימי קדם: אלה • ידך גוים הורשה והשעם
 9 תרע לאפים והשלחם: כי לא בתרפם ישראל ארץ ורועם
 10 לאדושעה למו ברימנה ורועה ואור פניה כי רציתם:
 11 אמהדוא מלכי אלהים צוה ישועות יעקב: בה צרנו נגנח
 12 בשמך גבום קמינו: כי לא בקשתי אבטח ותרבי לא תושעני:
 13 כי הושעתנו מצרנו ומשנאנו הבישות: באלהים הללנו כל
 14 היום ושמך • לעולם נודה קלה: אףנתת ותכלימנו ולא תצא
 15 בצבאותינו: השבנו אחר מגרצר ומשנאנו שסו למו:
 16 התגנו בצאן מאכל ובנוים וריתנו: המכר עמך בלאדון ולא
 17 רבירח במחיריהם: השימנו חרפה לשבנינו לעג וקלס
 18 לסביבותינו: השימנו משל בגוים מגוד ראש בלאפים: כל
 19 היום בלמתי נגדי ובשת פני בסתני: מקול מתרף ומגדף
 20 מפני אויב ומתגקם: בלזאת באחנו ולא שבחנוה ולא שקרנו
 21 בבריחה: לאתסוג אחר לבנו והט אשרנו מני ארחה: כי
 22 רביתנו במקום הגים והכס עלינו בצלמות: אם שכחנו שם
 23 אלהינו ונפרש פפינו לאל זר: הלא אלהים יחקרזאת כי
 24 הוא ידע תעלמות לב: ברעליה הרגנו בלתיים נחשכנו
 25 בצאן טבחה: עורה • למה תישן • אדני תקיצה אלהונח
 26 נצח: למה פניה הסתיר תשבח עיניו ולחצנו: כי שחח
 27 לעפר נפשנו דבקה לארץ בסגנו: קומה עזרתה לנו ופדנו
 28 מהלמען חסדה: מה למנצח עלששנים לבגיהקרה משכיל
 29 שיר ידית: רחש לבי • דבר טוב אמר אני מעשי למלך
 30 לשוני עט • סופר מהיר: יפירת מבני אדם הוצק הן
 31 בשפתותיה עלבן ברכה אלהים לעולם: תגור חרבה עליה
 32 בגור הודך ותדרה: ותדרה • צלח רכב עלדיבראמת ועגור

6 צדק והודקה גוראות ימינה: חציק שנונים עמים תחסיק יפלו
 7 בלב אויבי המלך: כסאת אלהים עולם ועד שבט מישר שבט
 8 מלכותה: אתבה צדק ותשנא רשע עלבן משחק אלהים
 9 אלהיה שמן ששון מחברך: מר ואהלות קציעות כל בגדתיך
 10 מן היכלי שן מני שמחה: בגות מלכים ביקרותיך נצבה שגל
 11 לימינה בכתם אופיר: שמערכת וראי ותשי אונה ושכתי
 12 עפק ובית אביך: ויתאו המלך יפק כי הוא אדניך והשפחתי
 13 לו: ובת צור במנחה פניך יחלו עשירי עם: כל כבודך בת
 14 מלך פנימה ממשפחות ותיב לבושה: לרקמות הובר למלך
 15 בתולות אחריה רעותיה מוכאות לה: הוכלנה בשמחת וגיל
 16 הובאנה בחיכל מלך: פחתי אבתיך ידיו כניף השיתמו
 17 לשוים בכל הארץ: אוקרה שמה בכל יד ויד עלבן עמים
 18 יהודה לעלם ועד: מ למנצח לבגידה על עלמור
 2 שיר: אלהים לנו מחסה ועז עזרה בצרות נמצא מאד: על
 4 בן לאגירא בהמיר ארץ וקמט הרים בלב ימים: יחמו
 5 יחמו מימי ירעשו הרים בגאותו סלה: גהר פלגיו ישפחו
 6 עיר אלהים קודש משכני עליז: אלהים בקרבה בלחמוט
 7 יעזרה אלהים לפנות בקר: המו גוים מטו ממלכות נתן בקולו
 8 תמוג ארץ: יהודה צבאות עמנו משנב לנו אלהי יעקב
 9 סלה: לברחו מפעלות יהוה אשר שם שמות בארץ: משפית
 מלחמות עד קצה הארץ קשת ישבר וקצץ חנית עגלות
 11 ישרה באש: הרפו ודעו בראבני אלהים ארום כגוים ארום
 12 בארץ: יהוה צבאות עמנו משנב לנו אלהי יעקב סלה:
 מז
 2 מו למנצח לבגידה מוקור: כל העמים תקערה הריעו
 3 לאלהים בקול רנה: ביהודה עליז נרא מלך גדול על כל
 4 הארץ: ידבר עמים תחתינו ולאפים תחת רגלינו: יבחר לנו
 5 את נחלתנו את גאון יעקב אשר אתה סלה: עלה אלהים
 7 בתרועה יהוה בקול שופר: זמרו אלהים זמרו זמרו למלכנו

8 וּמְרוּ: כִּי מִלֵּךְ בְּלִהְיוֹת אֱלֹהִים וּמְרוּ מִשְׁכִּיל: מִלֵּךְ אֱלֹהִים
 10 עֲלֵנוּ אֱלֹהִים יֵשֶׁב יַעֲלֶפֶס קִדְשׁוֹ: גִּדְיֵי עַמִּים יִנְאֶסְפוּ
 מִן עַם אֱלֹהֵי אֲבוֹתָם כִּי לֵאלֹהִים מִגִּיר אֶרֶץ מֵאֵד גַּעֲלֹתָ:
 2 מִח שֶׁר מִזְמוֹר לְבְנֵי קִרְחָה: גִּדְלוּ יְהוָה וּמְהֵלל מֵאֵד בְּעִיר
 3 אֱלֹהֵינוּ נִרְקָדְשׁוּ: יִפְהַ נִּיף מִשׁוֹשׁ בְּלִהְיוֹת אֶרֶץ הַר צִיּוֹן יִרְכְּתֵי
 4 צִפּוֹן קָרִית מִלֵּךְ רַב: אֱלֹהִים בְּאַרְמוֹתֶיהָ נִזְדַּע לְמִשְׁנֵב: כִּי
 6 תִּנְהַה הַמַּלְכִּים בְּנִעְרוּ עֲבָרוּ יִחְדּוּ: הִמָּה רָאוּ בֶן הַמָּהוּ גִבְהֵלוּ
 7 גִּנְחִיּוֹ: רַעֲנָה אֲתוֹתָם שֵׁם חֵיל כִּיזְלָדָה: בְּרוּחַ קָדִים הַשֹּׁפֵר
 9 אֲנִיחַת תְּרִשִׁישׁ: בְּאֲשֶׁר שָׁמְעֵנוּ יִבֵּן רֵאִינוּ בְּעִיר יְהוָה צְבָאוֹת
 10 בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהִים יִבְנֶנָּה עֲרֵעוֹלָם סֵלָה: דְּמִינוּ אֱלֹהִים
 11 חֲסִנָּה בְּקֶרֶב חֵיקָה: בְּשִׁמְךָ אֱלֹהִים בֶּן הַהִלְחָה עֲלֵקְצוֹר
 12 אֶרֶץ צֶדֶק מִלֵּאחַ יִמְנָה: יִשְׁמַח הַר צִיּוֹן תִּגְלָה בְּנוֹת יְהוָה
 14 לְמַעַן מִשְׁפִּטֶיךָ: סִבּוּ צִיּוֹן וְחִקִּיפוּהָ סִפְרוּ מִגִּדְלוֹתֶיהָ: שִׁתּוּ
 לְבָבְכֶם לְחִילָה פִּסְנוּ אֲרַמְנוֹתֶיהָ לְמַעַן הִסְפְּרוּ לְדוֹר אֲחֵרִין:
 15 כִּי זֶה אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם וְעַד הוּא יִגְמְנוּ עֲלֵמוֹתֶיהָ:
 2 מִט לְמַעַצֵּת לְבְנֵי קִרְחָה מִזְמוֹר: שְׁמַעְתָּ אֶת כָּל הָעַמִּים
 3 הָאֲזִינוּ בְּלִישְׁבֵי חֵלֶד: נִסְבְּגֵי אָדָם נִסְבְּגֵי אִישׁ יַחַד עֲשִׂיר
 4 וְאַבְחִין: כִּי יִדְבֵר חֲכָמוֹת וְהִגִּיתָ לְבִי תְבוּנוֹת: אִמְתָּה לְמִשְׁלַל
 5 אֲנִי אֲפַסַּח בְּכַנּוֹר חִדְתִּי: לִמָּה אֵרָא בִימֵי רַע עֵז עֲקָבִי
 7 יִסְבְּגֵי: הַבְּטָחִים עֲלֵחִילָם וּבְרַב עֲשָׂרָם יִתְהַלְלוּ: אֵחַ לֹא
 8 סָדָה יִסְדָּה אִישׁ לֹא יִתֵּן לֵאלֹהִים כִּפְרוֹ: וַיִּקֶר פְּדִיּוֹן גַּפְשָׁם
 10 וְתִדְרַל לְעוֹלָם: וַיַּחֲרֵעוּד לְנֶצַח לֹא יִרְאֶה הַשְּׁחַת: כִּי יִרְאֶה י
 תְּבָמִים יִמוֹתָו יַחַד כְּסִיל וּבְעֵר יִאֲבָדוּ וְעוֹבוּ לְאַחֲרִים חִילָם:
 12 קִרְבָּם כְּפִימוֹ יִלְעוֹלָם מִשְׁכַּנְתָּם לְדוֹר וָדָד קִרְאוּ כְּשִׁמוֹתָם
 14 עַל אֲדָמוֹת: וְאָדָם בִּיקֶר בְּלִילִין גִּמְשַׁל בְּבַחְמוֹת גִּדְמוֹ: זֶה
 15 דְרָבָם בְּסֵל לְמוֹ וְאַחֲרֵיהֶם יִפְסִיחַם יִרְצוּ סֵלָה: כִּצְאֵן לְשִׁאוֹל
 שְׁתּוֹ מוֹת יִרְעֵם וַיִּרְדּוּ בָם יִשְׂרָיִם יִלְבָּקֵר וְצִירָם לְכִלּוֹת שִׁאוֹל
 16 מִזְבֵּל לֹ: אֲדֵי אֱלֹהִים יִסְדָּה גַפְשֵׁי מִיַּד שִׁאוֹל כִּי יִקְחֵנִי סֵלָה:

מח
מט

מח
מט

מח
מט

17 אלהיך בירעשך איש בירפה בבוד ביהו: כי לא במוחו
 18 יקח הכל לאיך אחריו בבוד: כירגשו בתינו יברך ויזך
 20 בירטיב לך: תבא עד דוד אבותיו עד נצח לא ירא אור:
 21 נ אדם ביקר ולא יבין נמשל בבהמות נדמו: נ מזמור
 1 לאסף אל: אלהים יתה דבר ויקרא ארץ ממזרח שמש עד
 2 מבוא: מציון מכלליפי אלהים הוסיע: יבא אלהינו ואל יחרש
 4 אש לפניו האבל וסביביו נשערה מאד: יקרא אלה שמים
 5 מעל ואלה ארץ לדין עמו: אספר לך חסדי ברת ברת
 6 על לבח: ויגידו שמים צדק בראלהים שפט הוא סלה:
 7 שמעה עמי ואת ברה ישראל ואעידה בך אלהים אלהיך
 8 אנבי: לא על לבחך אוביחך ועולתיך לגנדי תמיד: לא אקח
 10 מביחך פר ממבלאתיך עתודים: בירלי כל לחי חרער בהמות
 11 בנדר אלה: ידעתי פלעוף הרים ותי שוי עמדי: אם ארעב
 18 לא אמר לך כי לי תבל ומלאה: האוכל בשר אבירים ודם
 14 עתודים אשפה: ובה לאלהים תודה ושלם לעליון נרדף:
 15 וקראני ביום צרה אחלצה ותכברני: ולרשע אמר אלהים
 17 מה לך לספר חסי ותשג ברת עלי פיך: ואתה שגאת
 18 מוסר ותשגך דברי אחרך: אסדאית גנב ותרוץ עמו ועם
 19 מנאסים חלקה: פיה שלחת ברעה ולשוני הצמיד מרמה:
 20 השב באתיך תדבר בקראמה תסודפי: אלה עשרתי
 ותחלשתי דמית הורה אתה במוך אוביחך ואערבה
 22 לעיניך: כי נרגה זאת שכתו אלה פראמרה ואין מציל:
 23 ובה תודה יכברני ושם דרך ארצנו בישע אלהים:
 24 נא למנצח מזמור לדוד: בבוא אליו נתן תביא באשר בא
 3 אל בפת שבע: תגני אלהים בתסודך ברב רחמיה מחה פשעי:
 4 תרבה בבסני מעוני ומחטאתי מחרני: בירשעי אני אדע
 6 ומחטאתי גנדי תמיד: לך לבדך חטאתי ותבע בעיניך עשיתי
 7 למערת הצדק בדרך הופה בשפטך: תרבעוני חוללתי ובחטא

ספר שני - תהלים - י"א

8 יִחַמְתַּנִּי אִמִּי : הֵן אֵמֶת חֲפֵצָה כְּטוֹחוֹת וּבְסִתָּם חֲכָמָה הוֹדִיעַנִי :
 9 הַחֲטָאֵנִי בְּאֵזוֹב וְאִסְהַר הַכִּבְּסֵנִי וּמִשְׁלֵג אֶלְכִין : הַשְּׂמִיעַנִי
 11 שִׁשׁוֹן וְשִׁמְחָה הַגְּלִגְרָה עֲצָמוֹת הַבַּיִת : הַסֵּפֶר שְׁנֵי מַחֲטָאֵי
 12 וּכְלֵעוֹנָתִי מִחָה : לֵב טָהוֹר בְּרָאֵלֶי אֱלֹהִים וְרוּחַ נָכוֹן חֲדָשׁ
 13 בְּקִרְבִּי : אֱלֹהֵי שְׁלִיבֵנִי מִלְּפָנֶיךָ וְרוּחַ קְדֻשָּׁךְ אֶלְתַּקַּח מִמֶּנִּי :
 14 הַשִּׁבָּה לִּי שִׁשׁוֹן יִשְׁעֶךָ וְרוּחַ נְדִיבָה תִּסְמְכֵנִי : אֶלְמַדָּה פְּשָׁעִים
 16 הִרְבִּיךָ וְחֲטָאִים אֵלֶיךָ יָשׁוּבוּ : הַצִּירֵנִי מִדְּמִים אֱלֹהִים אֱלֹהֵי
 17 הַשׁוֹעֵתִי הַרְגֵן לְשׁוֹנֵי צְדָקָתְךָ : אֲדַנִּי שִׁפְתֵי תִפְתַּח וְפִי יִגִּיד
 18 הַתְּהַלְלָתְךָ : כִּי לֹא תִחַפֵּץ זִכְרִי וְאִתְּנָה עוֹלָה לֹא תִרְצֶה : זִכְרִי
 אֱלֹהִים רוּחַ נְשִׁבָרָה לִבְנֵי שֶׁבֶר וְנִדְבָרָה אֱלֹהִים לֹא תִכָּה :
 20 הִיטִיבָה בְּרִצּוֹנְךָ אֶת־צִיּוֹן תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלַם : אִזּוֹ תִחַפֵּץ
 נב זְכַחַר צְדָק עוֹלָה וּכְלִיל אִזּוֹ יַעֲלוּ עַל־מִזְבְּחֶךָ פְּרִים :
 2 נב לְמַנְצַח מִשְׁכִּיל לְדוֹד : בְּבֹאֵי הַזָּמַן הָאֲדָמִי וַיִּגַּד לְשִׁאוּל
 3 וַיֹּאמֶר לוֹ בְּאֵדוֹד אֶל־בֵּית אֲחִימֶלֶךְ : מִהַתְּהַלֵּל בְּרַעְוָה
 4 הַנְּגֹזֵר חֶסֶד אֶל כָּל־חַיִּים : חַוּוֹת תִּחַשֵׁב לְשׁוֹנֶיךָ כִּתְעַר מְלָפֶשׁ
 5 עֲשֵׂה רְמִיָה : אֶתְהַבֶּה רַע מִטוֹב שְׁקֵר י מִדְּבַר צְדָק סָלָה :
 6 אֶתְהַבֶּה כָּל־דְּבָרֶיךָ כָּל־עַל לְשׁוֹן מִרְמָה : גַּם־אֵל יִתְצַדֵּק לְגַצַּח יִחַרְטֶנֶה
 8 וַיִּסְחָק מֵאֵהֶל וּשְׂרֵשֶׁף מֵאֶרֶץ חַיִּים סָלָה : וַיִּרְאוּ צַדִּיקִים וַיִּירְאוּ
 9 וַעֲלִיו יִשְׁחָקוּ : הִנֵּה הַנְּגֵר לֹא־יִשִּׁים אֱלֹהִים מְעוֹזוֹ וַיִּבְטַח בְּרַב
 10 עֲשָׂרוֹ יַעֲזֵ בַחֲוָתוֹ : וְאֲנִי כִּנְוֵר רַעֲנֵן בְּבֵית אֱלֹהִים כְּטַחְתִּי
 11 כְּחֶסֶד אֱלֹהִים עוֹלָם וָעַד : אֲדַבֵּר לְעוֹלָם כִּי עֲשִׂיתָ וְאִמְנָה
 12 שְׂמֵךְ כִּרְטוֹב נֶגֶד חֲסִידֶיךָ : נג לְמַנְצַח עַל־מַחֲלַת מִשְׁכִּיל
 2 לְדוֹד : אָמֵר נָבֵל בְּלִבּוֹ אֵין אֱלֹהִים הַשְּׁחִיתוֹ וְהַתְּעִיבוֹ עוֹל אֵין
 3 עֲשֵׂה־טוֹב : אֱלֹהִים מִשְׁמַיִם הַשְּׁקִיף עַל־בְּנֵי־אָדָם לְרֹאוֹת הַיָּשׁ
 4 מִשְׁכִּיל דֹדֶשׁ אֶת־אֱלֹהִים : כָּלוּ סָג יַחְדוֹ נֶאֱלַחוּ אֵין עֲשֵׂה־טוֹב
 5 אֵין גַּם אֶחָד : הֲלֹא יִדְעוּ פְּעֻלֵי אֵין אֲכִלֵי עֲמִי אֲכָלוּ לֶחֶם
 6 אֱלֹהִים לֹא קָרְאוּ : שֵׁם פָּחַדוֹ פָּחַד לֹא־תִהְיֶה פָּחַד כִּי־אֱלֹהִים
 7 פָּחַד עֲצָמוֹת תִּגַּד הַבִּישְׁתָּה כִּי־אֱלֹהִים מֵאִסָּם : מִרִּיתָן מִצִּיּוֹן

ספר שני

1 יִשְׁעוֹת יִשְׂרָאֵל בְּשׁוֹב אֱלֹהִים שְׁבוּרָה עִמּוֹ יָגֵל יַעֲקֹב וְשִׁמְח
 2 יִשְׂרָאֵל: נִדְר לְמַנְצָה בְּנִינַת מִשְׁבִּיל לְדוֹד: בָּבוֹא הַיָּסִים
 3 וַיֹּאמְרוּ לְשֵׁאוֹל הֲלֹא דוֹד מִסְתַּהַר עִמָּנוּ: אֱלֹהִים בְּשִׁמְךָ
 4 הוֹשִׁיעֵנִי וּבְנִבְרַתְךָ הִדְיִנְנִי: אֱלֹהִים שָׁמַע הַפְּלִתי הַחַיִּינָה
 5 לְאִמְרֵי: כִּי זָרִים יִקְמוּ עָלַי וְעַרְצִים בְּקִשׁוֹ נִפְשִׁי לֹא שָׁמוּ
 6 אֱלֹהִים לְנַגְּחֵם סֵלָה: הִנֵּה אֱלֹהִים עֹזֵר לִי אֲדֹנָי בְּסִמְכֵי נִפְשִׁי:
 7 יִשׁוֹב הַרְעָה לְשִׁדְרֵי בְּאִמְתָּךְ הַצְּמִיתֵם: בְּנִדְבָה אֲזַכְּחֶךָ
 8 אֲזַכְּחֶךָ שִׁמְךָ יִדְוָה בִּרְטוֹב: כִּי מִכָּל צָרָה הִצַּלְנִי וּבְאִיִּבִי רָצִיתִי
 9 עֵינַי: נָה לְמַנְצָה בְּנִינַת מִשְׁבִּיל לְדוֹד: הַחַיִּינָה אֱלֹהִים
 10 הַפְּלִתי וְאִלְתֵּתָה עֲלֵם מִתְחַנְתִּי: הַקְּשִׁיבָה לִי וְעֲנֵנִי אֲרִיד
 11 בְּשִׁחִי וְאֲחִימָה: מִקּוֹרל אֲוִיב מִסָּנִי עֲמַת רָשָׁע כִּרְמִיטוֹ עַל
 12 אֲזִן וּבִאֶף יִשְׁטַמּוּנִי: לְבִי יִחַיֵּל בְּקִרְבִּי וְאִימֹת כֹּחַ נִפְלוּ עָלַי:
 13 יִרְאֶה וְרַעַד יִבֹּא בִּי וְהִכְסֵּנִי פִלְצוֹת: וְאִמַר מִרְהַרְלִי אֲבִר
 14 כִּיזָנִי אֲעֹפֶסָה וְאֲשַׁבְּנָה: הִנֵּה אֲרַחֵק נִדְר אֲלֵךְ בְּסִדְרֵי סֵלָה:
 15 אֲחִישָׂה מִפִּלֵט לִי מִרוּחַ סַעָה מִסַּעַר: בִּלְעֵ אֲדֹנָי פִּלְגֵי לְשׁוֹנִים
 16 כִּדְאִיתִי חֶמֶס וְרִיב בְּעִיר: זִמְס וְלִלְחָה יִסְבְּבָה עַל־חֻמְתֶּיהָ
 17 וְאֲזִן וְעִמָּל בְּקִרְבָּה: הַחַיִּינָה בְּקִרְבָּה וְלֹא יִמָּשׁ מִרְחֹבָה הַחַיִּי
 18 וּמִרְמָה: כִּי לֹא אֲוִיב יִהְרַפְנִי וְאִשָּׁא לֹא מִשְׁנֵאֵי עַל הַגִּידִיל
 19 וְאִסְתַּר מִסָּנִי: וְאִתָּה אֲנֹשׁ כְּעַרְבֵי אֱלוֹפִי וּמִדְעִי: אֲשֶׁר יִחַז
 20 נִמְתִּיק סוֹד בְּבֵית אֱלֹהִים נִחַזְךָ בְּרִנָּשׁ: יִשְׁמֹרֵתִי עַל־מִשׁ יִחַז
 21 שֵׁאוֹל חַיִּים כִּדְרָעוֹת בְּמַגְרִים בְּקִרְבָּם: אֲנִי אֶל־אֱלֹהִים אֲקַרָּא
 22 וַיְהִי וְשִׁיעֵנִי: עָרַב וּבִקֵּר וְצִדְרִים אֲשִׁיחָה וְאֲחַמָּה וְשִׁמְע
 23 קוֹלִי: פָּתַח בְּשָׁלוֹם גִּפְשִׁי מִקְרִב־לִי כִּי־גִרְפִים הָיוּ עִמָּדִי:
 24 יִשְׁמַע אֵלִי וְיַעֲנֵם וְיִשְׁכַּח קֶדֶם סֵלָה אֲשֶׁר אֲזִן חֲלִיפֹרֵת לְמֹ
 25 וְלֹא יִרְאוּ אֱלֹהִים: שִׁלַּח יָדָיו בְּשִׁלְמוֹ חַלַּל בְּרִיתוֹ: חֲלָקוֹ
 26 מִחֻמְתֵּיהֶם פִּי וְקִרְב־לִבִּי רַב־וּ דְבַר־יִי מִשְׁמָן וְהִסָּה פְתוּחוֹת:
 27 הַשְׁלִיךְ עַל־יְהוָה יִתְקַבֵּל וְהוֹאֵל יִכְלַלְךָ לֹא־יִתְּנוּ לְעוֹלָם טוֹט
 28 לְצַדִּיק: וְאִתָּה אֱלֹהִים יִתְּרָם לְבֹאֵר שְׁתַּרֵּת אֲנִשׁ רְמִים

אֲרִיד

אֲרִיד

אֲרִיד

1 וּמַרְמָה לֹא־תַחַצּוּ יַמֵּיהֶם וְאֲנִי אֲכַטֵּחַ כֶּהֱ: נו לְמַנְצָח עַל־
 יֹזֵת אֲלֵם רַחֲקִים לְדוֹד מִכְּתָם בְּאִחוֹ אוֹתוֹ פְּלִשְׁתִּים בְּנֹרָה:
 2 חֲנִנִי אֱלֹהִים בְּדִשְׁאֲפִנִי אֲנִישׁ פְּלִזְיוֹם לָחֵם יִלְחָצוּנִי: שְׁאֲפִנִי
 3 שְׁזַרְרִי פְּלִזְיוֹם פְּזַרְבִּים לְחַמִּים לִי טָרוֹם: וְסֹם אִירָא אֲנִי
 4 אֲלֵלֶךְ אֲכַטֵּחַ: בְּאֱלֹהִים אֲחַלֵּל דְּבַר בְּאֱלֹהִים בְּטַחְתִּי לֹא
 5 אִירָא מִהַיְעַשֶׂה בִשְׂרִי לִי: פְּלִזְיוֹם דְּבַר יַעֲצֹבוּ עַל־כִּי
 6 מִחֲשַׁבְתֶּם לָרַע: יָזוּרוּ יַעֲפִינוּ הַסָּה עִקְבֵי יִשְׁמְרוּ כַּאֲשֶׁר קָו
 7 נַפְשִׁי: עַל־כֵּן פִּלְטֵלְמוּ בְּאֶף עַמִּים חוֹרֵד אֱלֹהִים: נְדִי
 8 סִפְרָתָהּ אִתָּהּ שִׁמְחָה דְמַעֲרִי בְּאֶרְבָּה הֲלֹא בְּסִפְרָתָהּ: אֲנִי
 9 יִשְׁבוּ אוֹיְבֵי אַחֵר בְּיוֹם אֲקַרְא וְהִזְדַּעַתִּי בְּדִלְיוֹת לִי:
 10 בְּאֱלֹהִים אֲחַלֵּל דְּבַר בְּיַהוָה אֲחַלֵּל דְּבַר: בְּאֱלֹהִים בְּטַחְתִּי לֹא
 11 אִירָא מִהַיְעַשֶׂה אֲדָם לִי: עַל־י אֱלֹהִים גִּירָדֶךָ אֲשַׁלֵּם הַיּוֹדֵת
 12 לָךְ: בְּי הַצֵּלָה נַפְשִׁי מִמָּוֶת הֲלֹא רַגְלִי מִיַּד לְהַחֲלִיק לִפְנֵי
 13 אֱלֹהִים בְּאֹר הַחַיִּים: נו לְמַנְצָח אֱלֹהִים לְדוֹד מִכְּתָם
 14 בְּבִרְחוֹ מִפְּנֵי־שְׂאוֹל בְּמַעֲרָה: חֲנִנִי אֱלֹהִים חֲנִנִי כִּי הַסָּה
 15 נַפְשִׁי וּבְעַל־כִּנְפֶיךָ אֲחַסֶּה עַד יַעֲבֹר הַיּוֹת: אֲקַרְא לְאֱלֹהִים
 16 עֲלִיזָן לֹאֵל גִּמְרָה עָלַי: יִשְׁלַח מַשְׁמִים יִוָּשְׁעֵנִי חֲבַר שְׁאֲפִי
 17 סִלְוֵה יִשְׁלַח אֱלֹהִים חֲסִדוֹ וְאַמְתּוֹ: נַפְשִׁי בְּרוּךְ לְבָאֵם
 18 אֲשַׁכְּנָה לְדַמִּים בְּגִרְאֵם שְׂגִיחַם תְּנִית וְחַצִּים וְלִשׁוֹנָם תִּרְבַּ
 19 תִּחַה: רוּמָה עַל־הַשָּׁמַיִם אֱלֹהִים עַד כִּלְהַאֲרֵץ בְּבוֹדֶךָ: רֶשֶׁת
 20 הַבִּינּוֹ לַפְעַמִּי בַּפֶּה נַפְשִׁי בְּרוּ לִפְנֵי שִׂיחָה גִּפְלוּ בְּחוּקֶיךָ סִלְוֵה:
 21 גִּבּוֹן לִבִּי אֱלֹהִים גִּבּוֹן לִבִּי אֲשִׁירָה וְאַמְרָה: עוֹדֶה כְּבוֹדִי
 22 עוֹדֶה הַגְּבֵר וּמְבוֹר אֲעִירָה שְׁחֹר: אֲדֹרָה בְּעַמִּים אֲדִנִי
 23 אֲזַמְרָה בְּלִאֲמִים: כִּי־נָדַל עַד־שָׁמַיִם חֲסִדֶךָ וְעַד־שְׁחִקִים
 24 אֲמַתָּה: רוּמָה עַל־שָׁמַיִם אֱלֹהִים עַל כִּלְהַאֲרֵץ בְּבוֹדֶךָ:
 25 נַח לְמַנְצָח אֱלֹהִים לְדוֹד מִכְּתָם: הַאֲכַנֵּם
 26 אֲלֵם אֲדַק תִּדְבְּרוּן מִשְׁרִים הַשְּׁפִטוּ בְּנֵי אָדָם: אֶף כִּלְבַּ
 27 עוֹלָת הַפְּעֵלֹן בְּאֶרֶץ חֲמַס וְיִדְכֶם הַפְּלִקוֹן: זָרוּ רַשְׁעִים מִרְחַם

5. הָעוּ מִבְּטֶן דְּבַר קֹב: חֲמַת לְמוּ כְּדִמּוֹת חֲמַת נֶחֱשׁ כְּמוֹ פֶּהֶן
 6. הָרֵשׁ יֵאָסֶם אֲזָנוֹ: אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמַע לְקוֹל מְלַחְשִׁים חוֹבֵר
 7. חֲבָרִים מִחֲבָם: אֱלֹהִים תִּרְסֵם שְׁנֵימוּ בְּפִימוּ מִלְּהֻעוֹת כְּפִידִים
 8. נִתְּץ יְהוָה: יִמָּאֵסוּ כְּמוֹ מִים יִתְהַלְכֵר לְמוֹ יִדְרֹךְ הַצֵּץ כְּמוֹ
 9. יִתְמַלְלוּ: כְּמוֹ שֶׁבִלּוֹל תִּמְסֵם יִתְלַךְ גַּפְלֵ אִשְׁתֵּךְ בִּלְחֻוֹ שִׁמְשׁ:
 10. בְּטָרִם יִבְיֵנוּ סִרְתִּיכֶם אֲטֹר כְּמוֹ חֵי בְּמִדְּרוֹן יִשְׁעֵרְנוּ: יִשְׁמַח
 11. צְדִיק בִּירְחוֹה גַּם פְּעַמָּיו יִרְחֹץ בְּדָם הַרְשָׁע: וַיֹּאמֶר אָדָם
 12. אֲדֹכְרִי לְצְדִיק אֲדֹכְרִי יֵשׁ אֱלֹהִים שְׂפָטִים בְּאָרֶץ: גַּט לִמְנַצֵּחַ
 אֱלֹהֵשׁחַת לְדוֹךְ מִכְתָּם בְּשִׁלַּח שְׂאוֹל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת־חֲבִירֵת
 3: לְחַמִּיתוֹ: הַצִּילְנִי מֵאִיבֵי אֱלֹהֵי מִפְתִּיחֵי מִי הַשְׁבִּיבֵנִי: הַצִּילְנִי
 4. מִסַּעֲלֵי אֲזָן וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי: כִּי הִנֵּה אֲרָבוּ לְגַפְשִׁי
 5. יִגְדוּ עָלַי עַיִם לֹא־פִשְׁעֵי וְלֹא־חַטָּאתֵי יְהוָה: בְּלִיעוֹן יִרְצֹן
 6. וַיִּבְנֶנוּ עֲוֹנָה לְקִרְאתֵי וְרָאָה: וְאִתָּה יְהוָה י אֱלֹהִים י צְבָאוֹת
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַקִּיצָה לְפָקֵד בְּלַחְנוּיִם אֱלֹהֵי־חַח בְּלִבְנֵי־אֲזָן
 7. סֵלָה: יִשׁוּבוּ לְעֵרֵב יְהִמוּ כַּכֶּלֶב וַיִּסּוּבּוּ עִיר: הִנֵּה י יִפְיֵעוֹן
 8. בְּפִיהֶם חֲרָבוֹת בְּשִׁפְחוֹתֵיהֶם כִּי מִי שִׁמְעַ: וְאִתָּה יְהוָה הַשְׁחַק
 9. לְמוֹ הַלְעַג לְכַלְבוּיִם: עֲזֹ אֱלֹהֵי אֲשִׁמְרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׁבִּי:
 10. אֱלֹהֵי חֶסֶד יִקְדְּמֵנִי אֱלֹהִים יִרְאֵנִי בְּשַׁרְרֵי: אֱלֹהֵי־חֶסֶד י פֶּךְ
 11. יִשְׁבְּחוּ עִמִּי תִגְעַמּוּ בְּחִילֶךָ וְהוֹרִידֵמוּ מִגִּבּוֹ אֲדָנִי: חַטָּאת
 12. פִּימוּ תִבְרֵשׁ פִּתְיִמוּ וַיִּלְבְּדוּ בְּנֹאֲנִם וּמֵאֱלֹהֵי וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ:
 13. כִּלְהַ בְּחַמָּה כִּלְהַ וְאִינְמוּ וַיִּדְעוּ כִּי־אֱלֹהִים מִשַׁל בִּיעַקֵּב לֹא־פִסִּי
 14. אֶרֶץ סֵלָה: וַיִּשְׁבוּ לְעֵרֵב יְהִמוּ כַּכֶּלֶב וַיִּסּוּבּוּ עִיר: הַסֵּלָה
 15. יִגְדוּ עָלַי לֹא־אִסְלָא יִשְׁבְּעוּ וַיִּלְנִנוּ: וְאִנִּי י אֲשִׁיר עֲוֹה וְאֶרְנֵן
 16. לְבַקֵּר חֶסֶדֶךָ בִּירְחוֹת מִשְׁבֵּב לִי וּמְנוֹס בְּיוֹם צָרְלִי: עֲזֵי אֱלֹהֵי
 17. אֲזַמְרָה כִּי־אֱלֹהִים מִשְׁבִּי אֱלֹהֵי חֶסֶדֶי: ס לִמְנַצֵּחַ עֵל
 18. שׁוֹשָׁן עֲדוֹת מִכְתָּם לְדוֹךְ לְלִמְד: בְּחַצוֹתֵי י אֶת אֲרָם גְּדִירִים
 19. וְאֶת־אֲרָם צֹבָה וַיִּשֶׁב יוֹאֵב וַיִּךְ אֶת־אֲדָמוֹם בְּגִיאֵי־מִלַּח שְׁנָיִם
 20. עֶשֶׂר יֵלֶךְ: אֱלֹהִים וְנִחַתְנוּ פִרְצֵתְנוּ אֲנַפֵּת הַשׁוֹבֵב לָנוּ:

יחזקאל

יחזקאל

יחזקאל

יחזקאל

4 הרעשהה ארץ פצמטה רפה שכריה כרמטה: תראית עמק
 5 קשרו השקיתנו יין תרעלה: נתתה ליראה גם להתנוסס
 6 מפני קשט סלה: למען יחלצון ידידיה הושיעה ימינה וענגנו:
 7 אלהים דבר בקדשו אעלה אהלקה שבם ועמק סבות
 8 אמרד: לי גלעד ולי מנשה ואפרים מעוז ראשי יהודה
 9 מחקקי: מאב סיר רחצי על אחום אשליך געלי עלי פלשת
 10 התרועעי: מי זבילני עיר מצור מי נחני עד אחום: הלא
 11 אתה אלהים ונתתנו ולא תצא אלהים בצבאותינו: הבה לנו
 12 עזרת מצור ושוא השועת אדם: באלהים נעשה חיל והוא
 13 יבום צרינו: סא למנצח על בנינת לדוד: שמעה אלהים
 14 רנתי הקשיבה הפלתי: מקצה הארץ אלה אקרא בעטף
 15 לבי בצוריהם מפני תנחני: ביהיית מחסה לי מגדל עז
 16 מפני אויב: אגודה באהלה עולמים אחסיה בסתר פנפיה
 17 סלה: בראתה אלהים שמעת לגדרי נתת ירשת יראי שמך:
 18 ימים עלימרמך הוסיף שנותיו כמדוד ודד: ישב עולם
 19 לפני אלהים חסד ואמת מן ינצרהו: בן אופרה שמך לעד
 20 לשלמי גדרי יום יום: סב למנצח על יהורחן מזמור
 21 לדוד: אך אל אלהים דומיה נפש מפנו ישועתי: אלה הוא
 22 צורי וישועתי משנבי לא אמוט רפה: עד אנה יהותתו על
 23 איש תרצחו כלכם פקיר נטוי גדר הדחוקה: אך משאתי
 24 יעצו להדיח ירצו כוב בפיו יברכו ובקרפם יקלדסלה: אך
 25 לאלהים דמי נפש כרמפנו תקותי: אלה הוא צורי וישועתי
 26 משנבי לא אמוט: על אלהים ישעי וכבדי צורעי מחסי
 27 באלהים: בטחו בו בבלעת עם שפכו לפניו לכבכם אלהים
 28 מחסד לנו סלה: אך הכל בגראדם כוב בני איש במאונים
 29 לעלות הפה מהבל יחד: אלהתבטחו בעשק ובגול אלה
 30 תהבלו חיל כי יגוב אלהשיתו לב: אחת דבר אלהים
 31 שתיםזו שמעתי ברעז לאלהים: ולך אדני חסד בראתה

10 תשלם לאיש במעשהו: סג מזמר לדוד בחינתו במדבר
 9 יחזקה: אלזים: אלי אפה אשתרה: צמאה לה: נפשי במה
 8 לה בשירי בארץ צדקה ועיף בל-מים: בן בקדש חזיתה לראות
 7 צוף וכבוהה: בירטוב חסדך טחיים שפתי ישפחנה: בן
 6 אברקה בחי בשמך אשא כפי: כמו חלב ורשן השבע נפש
 5 ושפתי רגנות יהללפי: אמזכרתך על-יצועי באשמורת
 4 אנהדקה: פתחית עורחה לו ובצל כנפך ארגו: דגשה
 3 נפשי אחרך כי המכה ימינה: והמה לשואה יבקשו נפשי
 2 יבאו בתחיתות הארץ: גידוהו על-יד-חרכ מנת שעלים יהיו:
 1 והמלך ישמח באלזים יהלל כל-הנשבע בו כי יסבר פי
 2 דובר שקר: סד למנצח מזמר לדוד: שמע אלזים קול
 3 בשחי מפחד איב הצד תי: הסחירני מסוד מרעים מרגשת
 4 פעלי און: אשר שגנו כתרב לשונם נדכו העם דבר מר:
 5 ליתח במסתרים הם פתאם יהיו ולא יראו: יחוקלמו:
 4 דבר רע יספרו למטון מוקשים אמרו מי יראדלמו: יחפשו
 3 עולות סכנו חפשי מחפש וקרב איש ולב עמק: ויום אלזים
 2 יחץ פתאם היו מסתם: נמשלוהו עלים לשונם יתגודו כר
 1 ראה גם: ויראו כל-אדם וגידו פעל אלזים ומעשהו
 11 השקילו: ישמח צדיק ביהוה וחסה בו ויתהללו כל-ישרי-לב:
 10 סה בל-מנצח מזמר לדוד שיר: לה רמיה תהלה אלזים
 9 בציון וקה ישלם-גרה: שמע הפללה עריה כל-בשר יבאו:
 8 דברו ענות נפרו מני פשעינו אטרו הכפרים: אשרי ים
 7 הבנר והקרב ישכן חצרה גשבערו בטוב ביריה קדש
 6 תיכלה: גוראות י בצדק תעגנו אלתי ישענו מבטח כל-קצור
 5 ארץ יום רחמים: מבין הרים בכחו נאור פגבורה: משפית י
 4 שאון ימים שאון גליהם והמון לאפים: ויראו י שבי קצות
 3 מאותהיה מוצאי בקר וערב תרגין: פקדת הארץ י והשקפה
 2 רפת העשונה פלג אלזים מלא מים הבין דגים כי בן הכינה:

11 הַלְמִיָּה רַחַם נַחַת גְּרוּדָה בְּרַבִּימָם הַמְגִנָּה צְמִיחָה הַכְּרֵךְ:
 12 עֲשֶׂרֶת שָׁנָה מִזְבְּחֶךָ וּמַעַלְלֶיךָ יִרְעֵפוּן הַשָּׁן: יִרְעֵפוּ נְאוֹרָה
 14 מִדְּבַר וְגִיל גְּבָעוֹת תַּחְנוּנָה: לְבָשׁוּ כְרִים • הַצֵּאן וְעַמְקִים
 ס יַעֲטֹפוּ כָר יִתְרַעְעוּ אֶף־יִשְׂרָו: סו לְמַנְצָה שִׁיר מִזְמֹר
 2 יִהְיֶעוּ לְאֱלֹהִים כְּלֵי־אֶרֶץ: וּמְרוּ כְבוֹד־שִׁמּוֹ שִׁמּוֹ כְבוֹד
 3 תִּהְלְחוּ: אָמְרוּ לְאֱלֹהִים מַה־נִּוְרָא מַעֲשֵׂיךָ בְּרַב עֲזָה יִכְחָשׁוּ
 4 לָךְ אִי־בִיָּה: כְּלֵי־אֶרֶץ • יִשְׁתַּחֲוּוּ לָךְ וַיִּזְמַרְדְּלוּ יִזְמְרוּ שִׁמְךָ
 5 סְלָה: לְכוּ וּרְאוּ מַפְעֻלֹת אֱלֹהִים נִוְרָא עֲלִילָה עַל־בְּנֵי אָדָם:
 6 תִּסְפֹּד יָם • לִיבִשָׁה בְּנֶהַר יַעֲבֹרוּ בְּרִגְלֵי שָׁם גִּשְׁמֵחַהֲבוּ: מִשָּׁל
 7 בְּגִבּוֹרָתוֹ • עוֹלָם עֵינָיו בְּנוֹיִם תִּצְפִּינָה הַסּוֹרְרִים • אֱלֹהֵי־יִמּוֹ
 8 לְמוֹ סְלָה: בְּרַבּוֹ עַמִּים • אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁמִיעוּ קוֹל תִּהְלְחוּ: הַשָּׁם
 10 גִּפְשָׁנוּ בַּחַיִּים וְלֹאֲנָתָן לְמוֹט רִגְלָנוּ: כִּי־בַחֲנֻתָנוּ אֱלֹהִים צָרְפָתָנוּ
 11 בַּצָּרָה־בְּסָף: הִבֵּ־אֲנָתָנוּ בַּמְצוּדָה שְׁמֵתָ מוֹעֵקָה בַּמַּתְנִינוּ:
 12 הִרְבַּבְתָּ אָנוּשׁ לְרֹאשֵׁנוּ בְּאִגְרַבְאֵשׁ וּבַכַּיִם וְהוֹצִיאָנוּ לְרִוְדָה:
 13 אֲבוֹתַי בֵּיתְךָ בְּעוֹלֹת אֲשֵׁלֶם לָךְ גִּרְדִּי: אֲשֶׁר־פָּצוּ שְׁפָרְיָי
 15 וְדִבְרֵי בְּצַר־לִי: עֲלֹת מִיָּחִים אֶעֱלֶה־לְךָ עִם־קִטְרֹת אֵילִים
 16 יַעֲשֶׂה בְּקֶר עִם־עֹתוּדִים סְלָה: לְכוּ שִׁמְעוּ וְאִסְפְּרָה כָּל־
 17 יִרְאֵי אֱלֹהִים אֲשֶׁר עָשָׂה לְנַפְשִׁי: אֱלֹהֵי פִרְקָרֹתַי וְרוּחַם תַּחַת
 18 לְשׁוֹנֵי: אִן אִסְדָּאִיתִי בְּלִבִּי לֹא יִשְׁמַע • אֲדָגִי: אִבֵּן שִׁמַּע
 19 אֱלֹהִים הַקְּשִׁיב בְּקוֹל הַפְּלָתִי: בְּרוּךְ אֱלֹהִים אֲשֶׁר לֹא־הִסִּיר
 ס תִּהְלְחוּ וְחִסְדּוֹ מֵאֵתִי: סו לְמַנְצָה בְּגִינֹת מִזְמֹר שִׁיר:
 2 אֱלֹהִים יִתְּנֵנוּ וַיְבָרְכֵנוּ יֵאֵר פְּגִיו אֲתָנוּ סְלָה: לְדַעַת בְּאֶרֶץ
 4 יִדְרֹךְ בְּכַלְנוּיִם יִשׁוּעָהֶךָ: יוֹדוּךָ עַמִּים • אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים
 5 כָּלֵם: יִשְׁמְחוּ וַיִּרְגְּנוּ לְאֵמִים כִּי־תִשְׁפֹּט עַמִּים מִיִּשְׂרָאֵל וּלְאֵמִים •
 6 בְּאֶרֶץ תַּנְחֵם סְלָה: יוֹדוּךָ עַמִּים • אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כָּלֵם:
 7 אֶרֶץ גִּתְּהָ יִבֹּלֶה יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים
 ס וַיִּירָאוּ אוֹתוֹ כָּל־אֲפְסֵי־אֶרֶץ: סח לְמַנְצָה לְדוֹד
 2 מִזְמֹר שִׁיר: יָקוּם אֱלֹהִים יִפְּצוּ אוֹיְבָיו וַיְנוֹסוּ מִשְׁנֵאָיו מִפְּגִיו:

בְּחַיִּים

יִמּוֹ

מִתְנַחֵם

3 בְּהִנְדֵּף עֵשֶׂן הַגִּדָּף בְּהִמָּם הַזֶּנֶג מִפְּנֵי אֵשׁ יֹאכְרוּ רָשָׁעִים מִפְּנֵי
 4 אֱלֹהִים: וְצַדִּיקִים יִשְׁמְחוּ יַעֲלֶצוּ לִפְנֵי אֱלֹהִים וְיִשְׂשׂוּ בְשִׂמְחָה:
 5 שִׁירוּ לְאֱלֹהִים וּמְרוּ שְׁמֹ סִלוֹ לְרֶכֶב בְּעֶרְבוֹת בְּיַד שָׁמוּ וְעֲלוּ
 6 לִפְנֵי: אֲבִי יִתּוּמִים וְדִן אֶלְמְנוֹת אֱלֹהִים בְּמַעֲוֹן קֹדֶשׁ:
 7 אֱלֹהִים מוֹשִׁיב יְחִידִים בֵּיתָה מוֹצִיא אֲסִירִים בְּבוֹשֶׁרוֹת אֵד:
 8 סוֹדְרִים שִׁכְנוּ צְחִיחָה: אֱלֹהִים בְּצִאתָה לִפְנֵי עַמְּךָ בְּצִעְדָה
 9 בְּיִשְׁמֹן סִלָּה: אֶרֶץ רַעֲשָׂה יֵאָף שָׁמַיִם גִּמְפוֹ מִפְּנֵי אֱלֹהִים
 10 זֶה סִינֵי מִפְּנֵי אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: גִּשְׁם גְּדֻבוֹת הַנִּיף אֱלֹהִים
 11 נִחַלְתָּהּ וְנִלְאָה אַתָּה בּוֹנֵתָה: חִתָּהּ יִשְׁבֹּרְכָה הַכֵּן בְּשׁוֹבְתָהּ
 12 לְעֵנֵי אֱלֹהִים: אֲדָנִי יִתְּרָאֲמֵר הַמְּבֹשְׂרוֹת עָבָא רַב: מַלְכֵי
 14 עָבָאוֹת יִדְדוֹן וְדָדוֹן וְגוֹרֵדֵיבִית הַחֲלָק שֶׁלֵּל: אִם הַשְׂכֵּבֹן בֵּין
 שְׁפֵתַיִם בְּנָפִי יוֹנָה נִחְפָּה בְּכֶסֶף וְאִבְרוֹתֶיהָ בִּירְקֶק חֲרוֹן:
 15 בְּפֶרֶשׁ שׂוֹרֵי מְלָכִים כִּי הַשְׁלַג בְּעֵלְמוֹן: הַרְאֵלְהִים הַרְבֵּשׁ
 17 הַרְבֵּנְגִים הַרְבֵּשׁן: לְמָה יִתְרַצְדוּן הַרִים נְבִנְגִים חֲזֵר חֲמֹד
 18 אֱלֹהִים לְשִׁבְתוֹ אֶף יִחַזֵּחַ יִשְׁכֵּן לְגִצָּח: רֶכֶב אֱלֹהִים רַבְתִּים
 19 אֲלֵפֵי שִׁנְאָן אֲדָנִי בָּם סִינֵי בְּקֹדֶשׁ: עֲלִית לְמַרְחֵם יִשְׁבִּית שְׁבִי
 20 לְקַחְתָּ מִתְּנוֹת בְּאֲדָם וְאֶף סוֹדְרִים לְשִׁכְן יִהֵא אֱלֹהִים: בְּרוּךְ
 21 אֲדָנִי יוֹם יוֹם יַעֲמֵם לָנוּ הָאֵל יִשׁוּעָתָנוּ סִלָּה: הָאֵל לָנוּ אֵל
 22 לְמוֹשְׁעוֹת וְלִיהוּדָה אֲדָנִי לְמֹת הַוָּצִאוֹת: אֵד אֱלֹהִים יִמְחֵן
 23 רֹאשׁ אֲבִיו קֹדֶק שְׁעַר מִתְחַלֵּף בְּאֲשִׁמּוֹ: אֲמַר אֲדָנִי מִבְּשׁוֹן
 24 אֲשִׁיב לְאִשִּׁיב מִמְּצֵלוֹת יָם: לְמַעַן יִמְחֵן רִגְלֵךָ בְּדָם לְשׁוֹן
 25 בְּלִבֵּיךָ מֵאֲוִיבִים מְנַחוּ: רְאוּ חֲלִיבוֹתֶיךָ אֱלֹהִים חֲלִיבוֹת אֵלֵי
 26 מַלְכֵי בְּקֹדֶשׁ: קִדְמוֹ שָׂרִים אַחַר נְגִנִים בְּתוֹךְ עֲלָמוֹת הַוָּפְסוֹת:
 27 בְּמִקְהֵלוֹת בְּרָבוֹ אֱלֹהִים אֲדָנִי מִמְּקוֹד יִשְׂרָאֵל: שָׁם בְּגִימֹן
 29 עֲעִיר רִים שָׂרֵי יְהוּדָה רִגְמָתָם שָׂרֵי זְבֻלוֹן שָׂרֵי נִפְתָּלִי: צִוָּה
 30 אֱלֹהֵיךָ עֲנֵה עוֹנֵה אֱלֹהִים אוֹ פְּעֵלָת לָנוּ: מִחֵיכְלֵךְ עֲלֵי רֹשְׁלָם
 31 לָךְ יוֹבִילוּ מְלָכִים שִׁי: גָּעַר תִּית קָנָה עֲרַת אֲבִירִים יִבְעִגְלֵי
 32 עַמִּים מִתְרַפֵּם בְּרִצְרִיבְכֶם בְּגוֹר עַמִּים קִרְבוֹת יִחְסְפוּ: יֵאָתִיו

מחמת

מחמת

מחמת

83 חֲשַׁמְצִים מִנִּי מַצְרִים פֶּשֶׁת פִּרְיָן יָדִיו לְאֱלֹהִים : מִמְּלִכּוֹת
 84 הָאָרֶץ שִׁירוּ לְאֱלֹהִים וְסִרוּ אֲדָנִי סִלְחָה : לְדָבֵב בִּשְׁמִי שִׁמְרֵ
 85 קִדְמָה הַרְתִּיפוּן בְּקוֹלוֹ קוֹל עֵז : הִגְו עֵז לְאֱלֹהִים עַל־יִשְׂרָאֵל
 86 נִגְוֹתוֹ וְעֵזוֹ בְּשִׁחְקִים : גִּוְרָא אֱלֹהִים מִמְּקוֹד־שֶׁקֶת אֵל יִשְׂרָאֵל
 87 הוּא נִתָּן עֵז וְתַעֲצוּמַת לְעַם בְּרוּךְ אֱלֹהִים : סֵט לְמַנְצָח
 88 עַל־שׁוֹשְׁנִים לְדוֹד : הוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹהִים כִּי כֹאן מִים עַד־נֶפֶשׁ :
 89 טַבְעֵתִי בֵּינוֹן מְצוּלָה וְאִין מַעֲמֵד בְּאִתִּי בְּמַעֲמַקְרִים וְשִׁבְלַת
 90 שְׁטַפְתִּנִּי : יַגְעֵתִי בְּקִרְאֵי נֶחֱר גְּרוּנִי בְּלוֹ עֵינַי מִזַּחַל לְאֱלֹהֵי :
 91 רַבּוֹי מִשְׁעֵרוֹת רֵאשִׁי שְׁנֵאֵי חֲגָם עֲצָמוֹ מַצְמִיתִי אִיבִי שִׁקְר
 92 אֲשֶׁר לֹא־נִזְלַתִּי אִזְ אֲשׁוּב : אֱלֹהִים אִפְרָח יְדַעַת לְאֱלֹהֵי
 93 וְאֲשַׁמּוֹתִי מִמֶּקֶד לֹא־תִכְחַדוּ : אֶל־יָבֶשׁוּ בִי קִיף אֲדָנִי יְהוָה
 94 צְבָאוֹת אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל בִּי מִבְּקִשְׁתֶּךָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל : בְּרַעְלֶיךָ נִשְׁאֲתִי
 95 חֲרַפְתָּה בַּסֶּתֶחַ בְּלִמָּה פָּנָי : מוֹדֵר הֵייתִי לְאִתִּי וְנִבְרִי לְבָנִי אִמִּי :
 96 בִּירְקִנְיָתָה בֵּיתְךָ אֲבִלְתִּנִּי וְחֲרַפּוֹת חוֹרְפֶיךָ נִפְלוּ עָלַי : וְאֲבִיכָה
 97 בְּצוּם נֶפֶשִׁי וְהִתִּי לְחֲרַפּוֹת לִי : וְאִתְּנָה לְבוֹשֵׁי שֶׁקֶת וְאִתִּי לֶחֶם
 98 לְמִשְׁלָל : יִשְׁחָזוּ בִי יֹשְׁבֵי שַׁעַר וְגִינּוֹת שׁוֹתֵי שֶׁקֶר : וְאִתִּי
 99 תִּפְלֹת־רִלְקֶיךָ יְהוָה עֵת רִצּוֹן אֱלֹהִים בְּרַב־חַסְדֶּיךָ עֲנֵנִי בְּאֵמֶת
 100 יִשְׁעֶיךָ : הַצִּילֵנִי מִשִּׁיט וְאֶל־אֲטַבְעָה אֲנַצְלָה מִשְׁנֵאֵי וּמִמַּעֲמַקֵּי
 101 מִיָּם : אֶל־הַשְּׁטַפְנִי יְשִׁבְלַת מִים וְאֶל־הַכְּלַעֲנִי מְצוּלָה וְאֶל־
 102 הָאִפְרָח עָלַי בְּאֶר פִּיה : עֲנֵנִי יְהוָה בִּרְמוֹב חַסְדֶּיךָ בְּרַב־חַסְדֶּיךָ
 103 פִּגְהָ אֱלֹהֵי : וְאֶל־חַסְדֶּיךָ פִּגְהָ מַעֲבָדֶיךָ בִּרְצוֹן לִי מִתֵּר עֲנֵנִי :
 104 מְרַבָּה אֶל־נֶפֶשִׁי נִאֲלָה לְמַעַן אִיבִי פָּרְנִי : אִפְרָח יְדַעַת חֲרַפְתִּי
 105 וּבִשְׁתִּי וּבְלִמְתִּי נִגְדֶיךָ כֹּל־צוּרְרֵי : חֲרַפְתִּי שִׁבְרָתָה לְבִי וְאִנּוּשִׁי
 106 וְאִתְּנָה לְגוֹד וְאִין וְלִמְנַחֲמִים זִלָּא מַצְאֵתִי : וְהִתְנֵן בְּכִרְוֹתֵי רֵאשִׁי
 107 וְלִצְמֵאֵי יִשְׁקֹנֵי חֲמִץ : יְדִי שִׁלְחָנָם לְפָנֶיהֶם לֶפֶחַ וְלִשְׁלוֹמִים
 108 לְמוֹקֶשׁ : הַחֲשַׁבְנָה עֵינֵיהֶם מִרְאוֹת וּמִתְנִיָּהֶם הַמִּיד הַמַּעֲרָה :
 109 שִׁפְדֵי־עֵלְתָם וְעַמְּךָ וְחֲרוֹן אַפֶּיךָ יִשְׁגָּם : הַחֲרִיטְוֹתָם נִשְׁמָה
 110 בְּאֶהֱלִינָם אֶל־יְדֵי יֹשֵׁב : כִּי־אִתְּנָה אֶשְׁרֵתִּיבִית רַדְפוֹ וְאֶל־מִכְאוֹב

יג' חרש

פירוש

פירוש

פירוש

29 חלליה יספרו: תגדעון על עונם ואל יכאו בצדקה: יסחו
 30 מספר חיים ועם צדיקים אל יכתבו: ואני עני וכאב ישועתך
 31 אלהים השגבני: אהללה שם אלהים בשיר ואגדלנו בתודה:
 32 והיטב ליהוה משור פר מקרן מפרים: ראו עגונים ישמחו
 33 ודש אלהים וחי לבבכם: כדשמע אל אביונים יהוה ואת
 34 אסיריו לא בזה: יהללוהו שמים וארץ ימים וכל דמש בם:
 35 כי אלהים יושע ציון ויבנה ערי יהודה וישבו שם וירשנה:
 36 עזרע עבדיו יגללוהו ואהבי שמו ישבנרבה: ע למנצח
 37 לחד לחוקיר: אלהים להצילני יהוה לעזרתי חושה: יבשו
 38 ויחפרו מבקשי נפש יסגו אחר ויכלמו חספי רעתי: ישבו
 39 על עקב בשפתם האמרים האח האח: יששו וישמחו בק
 40 כל מבקשיך ויאמרו המיד יגדל אלהים אתי ישועתך: עמ
 41 ואני עני ואביון אלהים חושה לי עזרי ומפלטי אתה יהוה
 42 אלהתאחר: עא בקיהוה חסיתי אל אבושה לעולם:
 43 בצדקתך הצילני ותפלטני מפחד אל אונף והושעני: הנה לי
 44 לצור מעון לבוא המיד צוית להושיעני כדסלעי ומצודתי
 45 אתה: אלחי פלטני מיד רשע מבף מעול וחומץ: כראתה
 46 תקותי אדני יהוה מבטחי מעוררי: עגליה גסמכתי מבטן
 47 ממעי אמי אתה גוזי בק תהלתי המיד: במזפת הייתי לרבים
 48 ואתה מחסיעז: יפלא פי תהלתיך בלדיום תפארתיך: אל
 49 השליבני לעת זקנה כבלות כחי אל תעזבני: כראמרו אויבי
 50 לי ושמרי נפשי גועזו יתרו: לאמר אלהים עזבו דפו
 51 ותפשוהו כי אין מציל: אלהים אלהרתק ממני אלחי לעזרתי
 52 חושה: יבשו יכלו שטני נפשי יעשו חרפה וכלמה מבקשי
 53 רעתי: ואני המיד איהל והוספתי על כל תהלתך: פי יספר
 54 צדקתך בלדיום השועתך כי לא ידעתי ספרות: אבוא
 55 בגברות אדני יהוה אפיר צדקתך לבדה: אלהים למדתני
 56 מעורי וערדנה אניד גפלאותיך: וגם ערזקנה ושיק

עמ

אלהים אלהינו ער אנני ורעה לחר לכל יבוא נבדקה:
 19 וצדקה אלהים ער טרם אשר עשית גדלות אלהים מי
 20 כמות: אשר הראיתנו צרות רפות ורעות השב תחיינו
 21 ומתהומות הארץ השוב פעלנו: תרב גדלתי ותפב הנחמני:
 22 נסאני אודה בכל יבול אמתה אלהי אומרה לה כבנור
 23 קדוש ישראל: תרנה שפתי כי אומרה לה ונפש אשר
 24 פדית: נס לשוני בלתיים תדנה צדקה כי בשו ברחפני
 25 מבקש רעה: עב לשלמה אלהים משפטיה למלה הן
 3 וצדקה לבדמה: ידן עמה בארק וענינה במשפט: ישאו
 4 הרים שלום לעם ונבעות בצדקה: ישפט עניינים ושיע
 5 לבני אביו וידבא עושק: יראוה עם שמש ולפני ירח הור
 6 יחרים: יחד כמטר עלנו כרביבים ורחף ארץ: יפח בימי
 7 צדיק ורב שלום ערבלי ירח: ירח מים ערים ומנור ער
 8 אפס ארץ: לפניו יקרעו ציים ואביו עפר ילכו: מלכי
 9 תרשיש ואיים מנחה ישיבו מלכי שבא וסבא אשר יקריבו:
 10 וישתחוו לו כל מלכים כל נזים ועבדוהו: כרציל אביו משוע
 11 ועני ואידעור לו: יחס עליו ואביו ונפשות אביוגים ושיע:
 12 מהוד ומחמם ינאל נפשם וימקד דמם בעניו: ויהי ויהללו
 13 מתיב שבא ויתפלל בערו תמיד בלתיים וברבנהו: יהי פסת
 14 כי בארץ בראש הרים ירעש פלבנון פרו ויצעו מעיר
 15 בעשב תה ארץ: יהי שמו לעולם לפני שמש ינין שמו
 16 ויתברכו בו כל נזים וישרוהו: ברוך יהוה אלהים אלהי
 17 ישראל עשה נפלאות לבדו: וברוך שם כבודו לעולם ויפלא
 18 כבודו את כל הארץ אמן ואמן: בלו תפלות יוד בדישי:

והוא יתעלה

יהי כבודו

ספר שלישי.

יום ד'

עג ¹ עג מִזְמוֹר לְאַסְפָּה אֶךְ טוֹב לְיִשְׂרָאֵל אֱלֹהִים לְכָרִי לִבִּי: וְאֲנִי ²
³ בְּמַעַט נְטוּי רַגְלִי כִּי אֵין שִׁפְכָה אֲשֶׁר־י: כִּי־נִנְאֹתִי בְּהוֹלְלִים
⁴ שְׁלֹם רְשָׁעִים אֲרָאָה: כִּי אֵין חֲרָצוֹת לְמוֹתָם וְכִרְיָא אֱלֹהִם:
⁵ בְּעַמֵּל אָנוּשׁ אֵינָמוּ וְעַם־אָדָם לֹא יִנְגְעוּ: לִבִּי עֲגַקְתָּמוּ נֶאֱוָה
⁶ יַעֲטֶף־שִׁית חֶמֶס לְמוֹ: יֵצֵא מִחֶלֶב עֵינָמוּ עֲבָרוּ מִשְׁכִּיזוֹת לִבִּי:
⁷ יִמְיָקוּ וַיִּדְבְּרוּ בְרַע עֲשָׂק מִכְרוֹם יִדְבְּרוּ: שְׁתוּ בְּשִׁמְיִם פִּדְיִם
⁸ וְלִשְׁוֹנִם תִּחְלַף בְּאֶרֶץ: לִבִּי יִשׁוּב עִמּוֹ הַלֵּם וְכִי מִלֵּא יִכְצוּתִי
⁹ לְמוֹ: וְאָמְרוּ אֵיכָה יִדְעֵאל וַיֵּשׁ דַּעַה בְּעֵלְיוֹן: הִנֵּה־אֱלֹהֵי
¹⁰ רְשָׁעִים וְשִׁלְגֵי עוֹלָם הַשְׁנִדְחִיל: אֲדַרְדִּיק וְכִיתִי לִבִּי וְאֶרְחֵץ
¹¹ בְּנִקְיוֹן כִּפִּי: וְאֲדוּ נִגְוַע בְּלִדְיוֹם וְתוֹכַחְתִּי לְבִקְרִים: אִם־
¹² אֲמַרְתִּי אֲסַפְּדָה כִּמוֹ הַיָּה דוֹר בְּנֵיהָ בְּנִדְחִי: וְאֶחֱשַׁבָה לְדַעַת
¹³ וְאֶרְתִּי עִמָּל הִיא בְּעֵינַי: עַד־אֲבֹא אֶל־מִקְדַּשׁ־יִשְׂרָאֵל אֲבִינֶה־
¹⁴ לְאַחֲרֵיהֶם: אֶךְ בְּחֻלְקוֹת הַשִּׁית לְמוֹ הַפְּלִתָם לְמִשְׁוֹאוֹת: אֶךְ
¹⁵ הָיוּ לְשִׁמָּה בְּרַנַּע סָפוּ הַמּוֹ מִדְּבִלְחוֹת: כַּחֲלוֹם מִהַקִּיץ אֲדַנִּי
¹⁶ בְּעִיר י צִלְמִם תְּבֹזָה: כִּי־תִחַמֵּץ לִבִּי וּבְלִיזוֹתִי אֲשִׁהוּנֵן: וְאֲנִי
¹⁷ בְּעַר וְלֹא אֲדַע כְּהַמּוֹת הָיִיתִי עִמָּךְ: וְאֲנִי הַמִּיד עִמָּךְ אֶחָוָה
¹⁸ בְּיָד יִמְנִי: בְּעֲצָתְךָ תִּנְחַנִּי וְאַחַר כְּבוֹד תִּקְחֵנִי: מִרְלִי בְּשִׁמְיִם
¹⁹ וְעִמָּךְ לֹא־תִפְצֹתִי בְּאֶרֶץ: כִּלָּה שְׂאֵרֵי וּלְבָבִי צוּר־לִבִּי וְחֻלְקִי
²⁰ אֱלֹהִים לְעוֹלָם: כִּי־הִנֵּה רַחֲמֵיךָ יִאֲבֹדוּ הַצְמַתָּה כִּלְזֹנְגָה מִמָּךְ:
²¹ וְאֲנִי קִרְבַת אֱלֹהִים לִי טוֹב שְׁתִּי י בְּאֲדַנִּי יְהוָה מִחִסֵּי לְסִפְרִי
²² כִּלְמִלְאֲבוֹתֶיךָ: עַד מִשְׁכִּיל לְאַסְפָּה לְמָה אֱלֹהִים וְנִנְחָה
²³ לְנִצָּחַ יַעֲשֵׂן אִסְפָּה בְּצִיאַן מִרְעִיתֶיךָ: וְכִד עֲרַתְךָ י קָנִיתִי קָדָם
²⁴ נִאֲלָה שְׂבֵט נִחְלַרְתֶּךָ תִּרְצִיץ זֶה י שְׁכַנְתָּ בּוֹ: הִרִימָה פַעֲמִיךָ
²⁵ לְמִשְׁאוֹת נִצַּח כִּלְהַרְעֵ אֲוִיב בְּקֹדֶשׁ: שְׁאֵנִי צִרְדֶּיךָ בְּקִרְבִּי
²⁶ מִזְעַדְךָ שְׁמוֹ אֹתָתָם אֹתוֹת: יוֹדַע כְּמִבְיָא לְמַעְלָה כְּסִבְךָ־עֵץ
²⁷ קִרְדִּימוֹת: וְעַתָּה פִתְחוּנִי יְהוָה בְּכַשְׁלִי וּבִלְפוֹת יְהוֹלְמוֹן: שְׁלַח־
²⁸

8 באש מקדשך לארץ חללו משבדשמה: אמרו בלבם גינם
 9 יחד שרפו כל מעדרי אל בארץ: אחותינו לאדאינו אידעוד
 10 נביא ולא אפנו ידע עדמה: עדמתי אלהים יתרה צר ינאץ
 11 אויב שמך לגצח: למה תשיב ידך וימינה מקרב חוקך כלה:
 12 ואלהים מלכי מקדם פעל ישועות בקרב הארץ: אמה פורת
 14 בעזך ים שפרת ראשי תנינים עלהמים: אמה רצפת ראשי
 15 ליתן התגנו מאכל לעם לציים: אמה בקעת מעון ונחל
 16 אמה חוכשת גתרות איתן: לה זם אף לה לילה אמה
 17 הכינות מאור ושמש: אמה הצבת כל נבולות ארץ קיץ וחורף
 18 אמה יצרתם: וברזאת אויב חרף יהיה ועם נבל נהצו
 19 שמך: אלהתן לחית נפש תורה נחת ענייה אלהשכח לגצח:
 20 תבט לפרית ברמלאו מחשבי ארץ נאות חמם: אל ישב בך
 22 נבלם עני ואביון יחללו שמך: קומה אלהים ריבה ריבה זכר
 23 חרפתך מגינבל כל היום: אלהשכח קול צבריה שאון
 עה קמיה עלה תמיד: עה למנצח אלהשתח מזמור לאסף
 2 שיר: הודינו לה אלהים הודינו וקרוב שמך ספרו נפלאותיה:
 4 כראפה מועד אני מישרים אשפט: גמונים ארץ וכל ישבתי
 5 אנכי תבנתי עמודיה סלה: אמרתי לחוללים אלהחלו
 6 ולרשעים אלהרימו קרן: אלהרימו למרום קרנכם תדברו
 7 בצואר עחק: כי לא ממוצא וממערב ולא ממדבר הרים:
 8 כראלהים שפט זה ישפיל זה ירים: כי כום ביד יהוה יין
 חמר מלא מסך ויגר מזה אד שמריה ימצו ישחו כל רשעי
 10 ארץ: ואני אגיד לעלם אמרה לאלהי יעקב: וכל קרני
 11 רשעים אגדע הרוממנה קרנות צדיק: עו למנצח בגינת
 2 מזמור לאסף שיר: נודע ביהודה אלהים בישראל נחל שמו:
 4 ויהי בשלם סופו ומעונתו בציון: שמה שפר רשפתקשת מן
 5 יתרב ומלחמה סלה: נאור אמה אדיר מחררי סרף:
 6 אשתוללו אבירי לב נמו שנתם ולא מצאו כל אנשי חיל

7 יְדִתֶם: מַעֲרַתְךָ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב נִרְדָּם וְרַכְבּ וְסוּס: אֲתָרִי
 9 נֹרָא אִתָּהּ וּמִרְעֹמֶיךָ לְסִנְיָהּ מֵאֵז אִפְּךָ: מִשְׁמַיִם הִשְׁמַעַת הָיִן
 10 אֶרֶץ יִרְאָה וְשִׁקְטָה: בְּקוֹם לְמִשְׁפַּט אֱלֹהִים לְהוֹשִׁיעַ כָּל־עַגְוֵי
 11 אֶרֶץ סֵלָה: כִּי־חִמַּת אָדָם הוֹדֵךְ שְׂאֵרֵי־חַמַּת הַחֲבֹר: גִּדְרֵי
 12 וְשִׁלְמוֹ לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם כָּל־סִבְיָו יִבְלוּ שֵׁי לְמוֹדָא: יִבְצֹר רֹחַ
 13 וְגִידִים נֹרָא לְמַלְכֵי־אֶרֶץ: עוֹ לְמַנְצָה עַל־יְדִיתָו לְאִסְפָּה
 14 מוֹמֹר: קוֹלֵי אֱלֹהִים וְאִצְעָקָה קוֹלֵי אֱלֹהִים וְהַאֲזִינוּ
 15 אֱלֹהֵי: בֵּיתִם צִרְתִּי אֲדַנִּי וְרָשָׁתִי יְדִי: לִלְלָה גִנְרָה וְלֹא חֲסוֹנִי
 16 מֵאֵנָה תִנְחַם נַפְשִׁי: אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים וְאֶהְיֶה אֲשִׁיחָה וְתִתְעַפְּפָה
 17 רוּחִי סֵלָה: אֲחֹזֶה שְׂמֵרוֹת עֵינַי נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: חֲשַׁבְתִּי
 18 יָמִים מִקֶּדֶם שָׁנוֹת עוֹלָמִים: אֲזַכְּרָה נְגִינָתִי כִּלְלָה עִם־לִבִּי
 19 אֲשִׁיחָה וַיִּחַפֵּשׂ רוּחִי: הִלְעוֹלָמִים יִזְנַח: אֲדַנִּי וְלֹא־יִסֹּף
 20 לְרִצּוֹת עוֹד: הָאִסַּס לְנִצָּח חֲסִדוֹ נָמַר אָמַר לְדָד וְדָד: חֲשַׁבְתִּי
 21 חֲנֻנֹת אֵל אֲסִדְקָפֶן בְּאֵף רַחֲמָיו סֵלָה: וְאֲמַר חֲלֹתִי הִיא שָׁנוֹת
 22 יִמֵּן עֲלִיזוֹ: אֲזַכִּיר מַעֲלָלֶיהָ כִּי־אֲזַכְּרָה מִקֶּדֶם פְּלֹאֶךָ: וְתִגִּיתִי
 23 בְּכָל־פְּעֻרָךָ וּבְעַלְלֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה: אֱלֹהִים בְּקֹדֶשׁ דְּרָבָה מִי
 24 אֵל נִרְזַל בְּאֱלֹהִים: אִתָּה הָאֵל עֲשֵׂה פְלֹא הוֹדַעַת בְּעַמִּים
 25 עוֹדָה: נִאֲלָה בְּרוּחַ עַמְּךָ בְּגִרְעֵקֶב וַיִּוֹסֶף סֵלָה: רְאוּךָ מִיָּם
 26 אֱלֹהִים רְאוּךָ מִיָּם יִחִלוּ אֵף יִרְגְּזוּ תַּהֲמוֹת: וְדָמוֹ מִיָּם עֲבֹת
 27 קוֹל נְתָנוּ שְׂתֻקִּים אֵף־חֲצִצִּיקָה יִתְחַלְּבוּ: קוֹל רַעֲמָךָ בְּגִלְגֹּל
 28 תֵּאִירוּ בְּרִקִּים תִּבְלֵן בְּגִזְרֵי וְתִרְעַשׂ הָאֶרֶץ: בָּיִם יִדְרָבָה
 29 וְשִׁקְלִיקָה בְּמִים רַבִּים וְעַקְבוֹתֶיךָ לֹא נִדְעוּ: גַּחִית בְּצִאֵן עַמְּךָ
 30 בְּיַד־מוֹשֶׁה וְאַהֲרֹן: עַח מִשְׁכִּיל לְאִסְפָּה הַאֲזִינָה עַמִּי הַזֹּרֵתִי
 31 חֲסוֹ אֲוֹנְכֶם לְאִמְרֵי־פִי: אִסְתַּחֲחָה בְּמִשְׁלַל פִּי אֲבִיעַה חִירוֹת
 32 מִגִּירָדָם: אֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ וְנִדְעָם וְאֲבוֹתֵינוּ סִפְרָדְלָנוּ: לֹא
 33 נִבְחַד: מִבְּנֵיהֶם לְדוֹר אַחֲרוֹן מִסִּפְרִים תִּהְלֹת יְהוָה וְעֲזָרוֹ
 34 וְנִסְלֵאֲתוּ אֲשֶׁר עֲשָׂה: וַיִּקַּם עֲדוּרֵי בִיעֵקֶב וְתוֹרַה שָׁם
 35 בְּיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר־עָשָׂה אֶת־אֲבוֹתֵינוּ לְהוֹדִיעַם לְבְנֵיהֶם: לְמַעַן

סולוש דחוק

אחור

חתי

7 ידעו יחד אחרון בגים ילדו יקמו ויספרו לבניהם: וישמו
 8 באלהים כסלם ולא ישבחו מעללי אל ומצותיו ינצרו: ולא
 9 יהיו באבותם חזר סוכר ומרה חזר לאהבין לבו ולא נאמנה
 10 את אל רוחו: בני אפרים נשקו חמיקשת הפכו ביום קרב:
 11 לא שמרו ברית אלהים וכתורתו מלאנו ללכת: וישבחו
 12 עלילותיו ונפלאותיו אשר הראם: נגד אבותם עשה פלא
 13 בארץ מצרים שחדצען: בקע ים ויעבירו ויצרמים במדבר
 14 גד: וינתם בעגן יזמם וכלה לילה באור אש: יבקע צרים
 15 במדבר וישק פתחמות רבה: ויצא נוזלים מסלע ויזרד
 16 כנחרות מים: ויסיפו עוד לחטא לו למחרת עליון בציה:
 17 וינסדאל בלבכם לשאל אבל לנפשים: וידברו באלהים אמרו
 18 תיזבל אל לערך שלחן פמדבר: הן הקדצור וינובו מים
 19 ונתחלים ישטפו הנם להם וכלתת אס יבין שאר לעמו: לבן
 20 שמע יהוה ויתעבר ואש נשקה ביעקב ונסאף עלה בישראל:
 21 כי לא האמינו באלהים ולא בטחו בישועתו: ויצו שחקים
 22 ממעל ודלתי שמים פתח: וימטר עליהם מן לאכל ודגן
 23 שמים נתן למז: לחם אבירים אבל איש צידה שלח להם
 24 לשבע: יפע קדים בשמים וינהג בעזו תימן: וימטר עליהם
 25 בעפר שאר וכחול ימים עוף בגף: ויפל בקרב מחנהו סביב
 26 למשכנתיו: ויאכלו וישבעו מאד ותאותם יבא להם: לאחר
 27 סתאותם עוד אכלם בפיהם: ואף אלהים עלה בהם ויתרג
 28 במשטניהם וכחדי ישראל הכריע: בכל זאת חטאו עוד ולא
 29 האמינו בנפלאותיו: ויכל בתבל ימיהם ושנותם בפתלה: אם
 30 תרגם ודרשוהו ושבו ושחרדאל: ויזכרו כי אלהים צורם ואל
 31 עליון גאלם: * ויפתוהו בפיהם ובלשונם יכבדלו: ולקם
 32 לא יבון עמו ולא נאמנו בכריתו: והוא רחום י
 33 יכפר עון ולא ישחית ותרבה לחשיב אפו ולא יזעיר בלחמתו:
 34 ויזכר כי רבשך המה רוח חולק ולא ישוב: כמה ימרוהו

ספר שופטים

למנו

41 במדבר יעציבוהו בשימון: וישבו וינסו אל וקדוש ישראל
 42 התו: לאזכרו אתיה אם אשר פדם מני צר: אשר שם
 44 במצרים אתותיו ומפתיו בשדה צען: ויהפך לדם יארתם
 45 וגזליתם בלי שהיון: ישלח בהם ערב ויאכלם וצפרהע
 46 ותשחיתם: ויפן לחסיל יכולם ויניעם לארבה: ידרג בכרד
 48 נפגם ושקמותם בתנמל: ויסגר לכרד בעירם ומקניהם
 49 לרשעים: ישלחם יחרון אפו עברה וועם וצרה משלחם
 50 מלאכי רעים: יפלם נהיב לאפו לאחשד ממורא נפשם
 51 ותיהם לגבר הסגור: ויך כל בכור במצרים ראשית אונים
 52 באחליתם: ויסע בצאן עמו וינהגם בעדר במדבר: וינתם
 54 לבטח ולא סחרו ואת איבתם בפה הים: ויביאם אל נבול
 55 קדשו הר צרה קנתה ימינו: ויגרש מפניהם י נזים ויפלם
 56 בתכל נחלה וישבן באחליתם שכמי ישראל: וינסו וימרו את
 57 אלהים עליון ועזותיו לא שמרו: ויסגו ויכגרו באבותם
 58 נהפכו מקשרי רמיה: ויבעיסוהו בקמותם ובפסיליתם
 59 ימניאודו: שמע אלהים ויהעבר וימאם מאד בישראל: ויטש
 61 משבן שלו אהל שבן באדם: ויפן לשכי עז ותפארתו ביד
 62 צר: ויסגר לתרב עמו ובנחלתו התעבר: בחוריו אכלה אש
 63 ובתולותיו לא חוללו: פתעיו בתרב נפלו ואלמעתיו לא
 64 תבקינה: ויקץ בישן אדני פנבור מתרוגן מיין: ויך צרו
 67 אחור חרפתי עולם נתן למ: וימאם באהל יוסף ובשכט
 68 אפרים לא בחר: ויבחר את שכט יהודה אתהרציון אשר
 69 יאהב: ויבן במדרמים מקדשו בארץ יסדה לעולם: ויבחר
 71 בדרד עבדו ויקחהו מפבלאת צאן: מאחר עלות הביאו לרעות
 72 ביעקב עמו ובישראל נחלתו: וירעם פתם לבם ובתבונות
 73 בפיו ינתם: עט מזמר לאספה אלהים באו נזים י בנחלתה
 74 טמאו אתהיכל קדשה שמו את ירושלם לעיים: נתנו את
 75 נבלת עבדיך מאבל לעוף השמים בשר חסדיך לחיות ארץ:

עמ

4 שִׁכְבוּ רַמִּים • בַּמִּים סְבִיבוֹת יְרוּשָׁלַם וְאִין קוּבֵר: הֵינֵנו תְּרַפָּה
 5 לְשִׁכְנֵינוּ לַעֲנֵי וְקָלִם לְסְבִיבוֹתֵינוּ: עֲרַמָּה יְהוָה הַאֲנָף לְנֹצֵחַ
 6 הַבָּעַר כַּמִּדְאֵשׁ קִנְאֵתָהּ: שִׁפְךָ חֲמָתְךָ אֶל־הַגּוֹיִם וְאֵשׁ לֹא
 7 יִדְעוּקָה וְעַל־מַלְכוּת אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ לֹא קִרְאוּ: כִּי־אֵבֶל אֶרֶץ
 8 יַעֲקֹב וְאַחֲזִנְהוּ הַשָּׁמַיִם: אֵל־הַתּוֹכֵר לָנוּ עֹשֶׂת רָאשִׁים מִיָּד
 9 יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דָלֵנוּ מְאֹד: עֲזֹרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל־דְּבַר
 10 כְּבוֹד־שִׁמְךָ וְהִצִּילְנוּ וּבִפֶּר עַל־חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שִׁמְךָ: לְמַחֵ י
 11 יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אִי־הָ אֱלֹהֵיהֶם יוֹדֵעַ בְּנֵיִים לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דַּם־
 12 עַבְדֶּיךָ הַשְּׂפוּדִים: הִבּוֹא לְפָנֶיךָ אֲנִי אֲסִיר בְּגָדִל וְרוּעֵה הַחֹתֵר
 13 בְּנֵי תְמוּחָה: וְהִשָּׁב לְשִׁכְנֵינוּ שְׂבַעֲתִים אֱלֹהִים תְּרַפְּתֵם
 14 אֲשֶׁר תְּרַפּוּךָ אֲדֹנָי: וְאַנְחֵנוּ עִמָּךָ • וְצֹאן מִרְעִיתְךָ נֹדֵד לָהּ
 15 לְעוֹלָם לְדוֹר וָדוֹר גִּסְפֵר תְּהַלְתֶּךָ: פ לְמַנְצָה אֱלֹהֵי־שָׁמַיִם
 16 עֲרוֹת לְאִסְףָּ מִזְמֹר: רַעַה יִשְׂרָאֵל • הַאֲזִינָה נִדְגַּ כְּצֹאן יוֹסֵף
 17 יֹשֵׁב הַבְּרוּקִים חוֹפֵיעָה: לִפְנֵי אִפְרַיִם וּבְנֵי־מֶן וּמְנַשֶּׁה עֹזֵרָה
 18 אֲחִי־נְבוֹרָה וְלֵבָה לִישַׁעָה לָנוּ: אֱלֹהִים הַשִּׁיבֵנוּ וְהָאֵר פְּנֵיךָ
 19 וְנִשְׁעָה: יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת עֲרַמְתִּי עֲשֵׂנָה בְּתַפְלַת עִמָּךָ:
 20 הַיֵּאֱבֹלֵהֶם לָחֵם דְּמָעָה וְהַשְׁקֵמוּ בְּדַמְעוֹת שְׁלִישׁ: הַשִּׁיבֵנוּ מִדָּוָן
 21 לְשִׁכְנֵינוּ וְאִי־בֵינוּ יִלְעָנֵר לָמוֹ: אֱלֹהִים צְבָאוֹת הַשִּׁיבֵנוּ וְהָאֵר
 22 פְּנֵיךָ וְנִשְׁעָה: גִּפְן מִמְצָרִים הִסִּיעַ הַגֵּרֶשׁ נוֹזִים וְהַטְּעָה: פְּנִית
 23 לְפָנֶיךָ וְהַשְׁרֵשׁ שְׂרָשִׁיהָ וְהַמְלֵא אֶרֶץ: כֶּסֶף תְּרִים צִלָּה וְעֲנַפֶּיהָ
 24 אֲדֹנָי אֵל: הַשְׁלַח קַצִּירֶיהָ עֲרִים וְאֶל־גֵּר וְיִנְקוּתֶיהָ: לְמַחֵ
 25 פִּרְצָה גֵרִיהָ וְאֲרוּחַ כָּל־עַבְרֵי הָרֶךְ: יְכַרְסֵמֶנָה חֲזִיר מִיָּעַר
 26 חֲזִיר שְׂדֵי יִרְעָנָה: אֱלֹהִים צְבָאוֹת שׁוּב גֵּא הַבֵּט מַשְׁמִים וְרֵאֵה
 27 וּפְקֹד גִּפְן וְאֵת: וּכְנֶה אֲשֶׁר־נִטְעָה יְמִינְךָ וְעַל־בֵּן אֲמַצְעָה לָךְ:
 28 שְׂרָפָה בָּאֵשׁ כְּסוּחָה מִנְעֵרַת פְּנֵיךָ יֹאבֵדוּ: הַחֲזִירֶיךָ עַל־אֵשׁ
 29 יְכַרְסֶנָּה עַל־בְּרָאִים אֲמַצְעָה לָךְ: וְלֹא־נִסּוֹן מִפְּנֵי הַחֲזִינֵנוּ וּבְשִׁמְךָ
 30 נִקְרָא: יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת הַשִּׁיבֵנוּ הָאֵר פְּנֵיךָ וְנִשְׁעָה:
 פא לְמַנְצָה עַל־הַנְּחִית לְאִסְףָּ: הֲרִנֵנוּ לְאֱלֹהִים עֹזְנֵנוּ תְרִיעוּ

ע' חס' י'

ע' חס' י' חס' י'

3 לאֱלֹהֵי יַעֲקֹב: שְׁאוּחַמְרָה וְהַגְדִּיחָהּ בְּגֹר נְעִים עִם־נָבֶל: הִקְעוּ
 4 בְּחֹדֶשׁ שׁוֹפָר בְּכֶסֶד לְיוֹם חַגְנוּ: כִּי חֶק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מְשַׁפֵּט
 5 לְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב: עֲדוּת־יִי בִיהוֹסֵף שִׁמּוֹ בְּצֵאתוֹ עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם
 6 שִׁפֹּת לֹא־יִדְעוּתִי אֲשַׁמֵּעַ: הַסִּירְחֹתִי מִסְּבִל שִׁכְמוֹ כִּפְיוֹ מִיָּד
 7 הַתְּעַבְרָנָה: בְּצֵדָה קָרָאתִי וְאֶחְלָצֶה אֶעֱנֶה בְּסֶתֶר רַעַם אֶבְחָנֶה
 8 עַל־מֵי מְרִיבָה סֵלָה: שִׁמְעֵ עַמִּי וְאֶעֱיֶדֶה בְּךָ יִשְׂרָאֵל אִם־
 9 הִשְׁמַע־לִי: לֹא־יִהְיֶה בְּךָ אֵל זָר וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל גֵּר:
 10 אֲנִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ הַמַּעֲלֶה מִן־אֶרֶץ מִצְרַיִם וְהַחֲבִיטֶה
 11 וְאֶמְלֵא־וּ: וְלֹא־שִׁמְעֵ עַמִּי לְקוֹל יִשְׂרָאֵל לֹא אָבָה לִי:
 12 וְאֲשַׁלַּחְוּ בְּשִׁרְיוֹת לָבָם יִלְכוּ בְּמִוֶּעֶצְוֹתֵיהֶם: לוֹ עַמִּי שִׁמְעֵ
 13 לִי יִשְׂרָאֵל בְּדַרְכֵי יִחְלְבוּ: בְּמַעַט אוֹיְבֵיהֶם אֲכַנִּיעַ וְעַל־צָרֵיהֶם
 14 אֲשִׁיב יָדַי: מִשְׁנֵאִי יִדְוָה יִכְחַשְׁדוּ וְיִהְיֶה עִתָּם לְעוֹלָם: וַיֹּאבִילוּ
 15 מִחֶלֶב חֲטָוִי וּמִצֹּר דָּבַשׁ אֲשַׁבֵּיעָה: פֶּבַע מִזְמוֹר לְאַסָּף
 16 אֱלֹהִים נִצַּב בְּעֶרְשׂתֶּךָ בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט: עֲרִמְתִּי הַשְּׁפֹטֵר
 17 עוֹל וּפְגִי רָשָׁעִים הַשְּׁאֲרֵסְלָה: שְׁפֹטֵדֶל וַיְתוֹס עֲנִי וְרַשׁ
 18 הַצְּדִיקוֹ: פִּלְטֵדֶל וְאֲבִיוֹן מִיַּד רָשָׁעִים הַצִּילוֹ: לֹא יִדְעוּ וְלֹא
 19 יִכְנֹעוּ בְּחַשְׁמָה יִתְחַלְבוּ יִמּוּטוּ כֹל־מִסְדֵי אֶרֶץ: אֲנִי אֲמַרְתִּי
 20 אֱלֹהִים אֲתָם וּבְנֵי עֲלִיֹן בְּלָבָם: אֲבָן בְּאֲדָם הַמִּוֹתֵן וּכְאֹחַד
 21 הַשָּׁרִים הַפְּלוֹ: קוּמָה אֱלֹהִים שִׁפְטָה הָאָרֶץ כִּי־רָאִתָּה חַגְחָל
 22 בְּכִלְדָּוָיִם: פֶּבַע שִׁיר מִזְמוֹר לְאַסָּף: אֱלֹהִים אֱלֹהֵי־מִלְכֵי־
 23 אֱלֹהֵי־חַמְרֵשׁ וְאֱלֹהֵי־שִׁקְטֵ אֵל: בִּיהִגָּה אוֹיְבֶיךָ יִחְמִיוּ וּמִשְׁנֵאִי־
 24 נִשְׁאוּ רֹאשׁ: עַל־עַמֶּךָ יַעֲרִימוּ סוֹד וַיִּתְעַצְּוּ עַל־צַוְנֶיךָ: אֲמַר
 25 לָכוּ וּנְכַחֲדֵם פְּצוּ וְלֹא־יִזְכַּר שֵׁם־יִשְׂרָאֵל עוֹד: כִּי נִוְעַצְוָ לָב
 26 יִתְּנוּ עֲלֶיךָ בְּרִירָה יִכְרְתוּ: אֲתֵלֵי אֲדָם וַיִּשְׁמַע־אֱלִים מִזֶּבֶב
 27 וַיִּתְעַרְּמוּ: נָבֵל וְעַמּוֹן וְעַמְלֵק פִּלְשֵׁת עַם־יִשְׂבֵי צוּר: נִם־אֲשׁוּר
 28 נִלְוָה עַמּוֹס הֵיוּ זֹרַע לְבְּגֵרֹשׁ סֵלָה: עֲשֵׂה־לָהֶם בְּמִדָּן
 29 כְּסִיסְרָה כִּי־בִין בְּנֵחַל קִישׁוֹן: גִּשְׁמֵנוּ בְּעִינֵי־דָאֵר הֵיוּ דָמָן
 30 לְאֲרִמָּה: שִׁתְמוֹ גְּרִיבֵנוּ בְּעַדֵּב וּמִזֶּבֶב וּכְבֹּחַ וּבְצִלְמִנֶע כֹּל

מחממה

פב

14 נְסִיבָם: אֲשֶׁר אָמַר גִּירְשָׁה לָנוּ אֵת נְאוֹת אֱלֹהִים: אֱלֹהֵי
 15 שִׁחַט כְּלֵל קָשׁ לַפְּגִירוֹת: כָּאֵשׁ הַבְּעֵר־יַעַר וּבְלִדְהָה
 16 הַלְהִיט הָרִים: בֶּן הַרְדָּפִים בְּסַעֲרָה וּבְסוֹפְתָהּ תַּבְהִלָּם: מִלֵּא
 18 פְּגִיחָם קִלּוֹן וַיִּבְקְשׂוּ שִׁמְךָ יְהוָה: יִבְשׂוּ וַיִּבְהִלוּ עֲדֵרְךָ וַיִּחַפְּחוּ
 19 וַיֵּאבְדוּ: וַיֵּדְעוּ כִּי אַתָּה שִׁמְךָ יְהוָה לְבָרְךָ עֲלֵינוּ עַל כָּל־הָאָרֶץ:
 20 פֶּה לִמְנַצֵּחַ עַל־הַצְּהִיֹת לְבְנֵי־קָרַח מִזְמוֹר: מַה־יְהִי־חֶרֶם
 3 מִשְׁכַּנְתְּךָ יְהוָה צְבָאוֹת: נִכְסְפָה וְנִסְכַּלְתָּה נַפְשִׁי לַחֲצֵרוֹת
 4 יְהוָה לְבִי וּבְשָׂרִי יִרְגְּנוּ אֱלֹהֵי חַי: וְנִסְצָפוֹר יִמְצָאָה בֵּית
 5 וְדָרוֹר קָוִי לָהּ אֲשֶׁר־שָׂתָה אֶפְרַת־יִהוּדָה אֶת־מִזְבְּחֹתֶיךָ יְהוָה
 6 צְבָאוֹת מִלְּבִי וְאֱלֹהֵי: אֲשֶׁר־יֹשְׁבֵי בֵיתְךָ עוֹד יִהְיֶה לְךָ פֶלֶא:
 7 אֲשֶׁר־יֵאדָם עוֹז לְרִבְךָ מִסְּלוֹת בְּלִבָּם: עֲבָרִי בְעַמְּךָ הַבְּכָא
 8 מַעֲיֵן וַיִּשְׁתַּחֲוּ נִסְבְּרוֹת יַעֲשֶׂה מִרְחָה: יִלְכוּ מִחַיִל אֶל־דָּוִד
 9 יִרְאֶה אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן: יְהוָה אֱלֹהִים צְבָאוֹת שִׁמְעָה תִּפְלְתִי
 10 וְהֵאֲזִינָה אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֵלָה: מִגִּנְנוּ רָאָה אֱלֹהִים וְתִבְשׂוּ פְגִי
 11 מִשִּׁיחָה: כִּי טוֹבִיּוֹם בְּחֲצֵרֶיךָ מֵאֵלֶיךָ בְּחֶרְתִּי הַסְּתוּפָה בְּבֵית
 12 אֱלֹהֵי מְהוֹר בְּאֶחְלֵר־שַׁע: כִּי שִׁמְשׁוּ וּמִגֵּן יְהוָה אֱלֹהִים חֵן
 13 וְכְבוֹד יִתֵּן יְהוָה לֹא־יִמְנַע טוֹב לַהֲלָכִים בְּתַמִּים: יְהוָה צְבָאוֹת
 14 אֲשֶׁר־יֵאדָם בְּטַח בָּךְ: פֶּה לִמְנַצֵּחַ לְבְנֵי־קָרַח
 2 מִזְמוֹר: רִצִּית יְהוָה אֶרְצֶךָ שְׁבֵת שְׁבוֹת יַעֲקֹב: גִּישָׁאת עוֹן
 4 עֲפָה פִּסִּית כָּל־הַטָּאֹתָם סֵלָה: אִסַּפְתָּ כָּל־עֲבָרְתָהּ הַשִּׁיבוֹת
 5 מִחֶרֶן אִפְּה: שׁוּבְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ וְהִפֵּר בְּעַסְךָ עֲפָנוּ: הֲלַעֲלוּם
 7 הַאֲנַף־בְּנוּ תִמְשֹׁךְ אִפְּה לְדָד וְדָד: תִּלְאֲצָתָהּ תִּשׁוּב תְּחִינּוּ
 8 וְעַמְּךָ יִשְׁמְחוּ־בְךָ: הִרְאֵנוּ יְהוָה חִסְדְּךָ וַיִּשְׁעֶךָ תִּתֵּן־לָנוּ:
 9 אֲשַׁמְעָה מַחֲדוּבְרֵי הָאֵל יְהוָה כִּי־דַבֵּר שְׁלוֹם אֶל־עַמּוֹ וְאֵל
 10 חֲסִידָיו וְאֵל־יְשׁוּבוֹ לְכַסְּלָה: אֵיךְ קָרוֹב לִירְאוֹ יִשְׁעוּ לִשְׁכֵן
 11 כְּבוֹד בְּאֶרְצֵנוּ: חֲסִדֵּי־אֲמַת נִפְגְּשׂוּ צָרָה וְשְׁלוֹם וְשָׁקוּ: אֲמַת
 13 שֶׁ־אֶרֶץ תִּצְמַח וְצָרָה מִשָּׁמַיִם נִשְׁקָה: נִסְיָהוּ־וְהָיָה יִתֵּן הַטוֹב
 14 וְאֶרְצֵנוּ תִתֵּן וּבִלְתָּ: צָרָה לִפְגִּי וְיִחַלֵּךְ וַיִּשֶׁם לְדָד פְּעַמִּי:

מִלֵּא

מִלֵּא

מִלֵּא
מִלֵּא
מִלֵּא
מִלֵּא

פ'פו הפלה לרוד חטתי יהוה יאונה עגני קרעני ואבזן אני :
 שטמה נפשי ברחסוד אני הושע עבדה אפה אלתי הכוטה
 אלהי : חגני אדני בראלה אקלא פלתיים : שמה נפש עבדה
 כי אלהי אדני נפשי אשא : כי אפה אדני טוב וסלה ורכ
 חסד לכל קראי : ה' זינה יהוה הפלתי ותקשיבה בקול
 פתגונותי : ביום צרתי אקראי כי תעגני : אודכמה באלהים :
 אדני ואין במעשי : פלתיים : אשר עשית יבואו וישתחוו
 לפנה אדני ויכפרו לשמה : ברחל אפה ועשה נפלאות
 אפה אלהים לבדה : חובני יהוה ורבה אהלי באמתה יחד
 לבכי ליראה שמה : אודה : אדני אלהי בכל לבבי ואכבדה
 שמה לעולם : ברחסוד גדול עלי והצלה נפשי משאול
 פחתיה : אלהים : ידי קמו עלי וערת עריצים בקשו נפשי
 ולא שמה לנגדם : ואפה אדני אלרחום ותגון ארד אפים
 ורכסוד ואמת : פנה אלי ותגני תגדענה לעבדה והושיעה
 לבך אמתה : עשה עמי זאת לטובה ויראו שנאי ויבשו כי
 אפה יהוה עורפני ונתמתני : פז לבגידת מומר שיר
 יסודתו פתרי קדש : אהב יהוה שערי ציון מכל משכנות
 יעקב : גבחות מדבר בה עיר האלהים סלה : אופיר רנב
 ובכל לידעי הנה פלשת וצר עם כוש וזה ילד שם : ולציון
 יאמר איש ואיש ילד בה והוא יכונה עליון : יהוה יספר
 בכתוב עמים זה ילד שם סלה : ושירים בחללים כל מעני
 פ'פז פח שיר מומר לבני קרח למנצח על מחלת לענות
 משכיל להימן האודתי : יהוה אלהי ישועתי יום צעקתי
 בלילה נגדה : שבוא לפני הפלתי חטה אונה לרנתי : כי
 שבעה ברעות נפשי ותי לשאול הגיעו : גחשכתי עם חרדי
 כור היתי קבר אין איל : במתים חפשי כמו חללים : שכבי
 קבר אשר לא זכרתם עוד והטה מידה נגדו : שתני כבוד
 פחתיות במחשבים במצלות : עלי סמכה חמתה וכל משכרה

ענין

ענין

9 ענית סלה: הרחקה מידעי מפני שתני תועבות למו בלא
 10 ולא אצא: עיני ראבה מני עני קראתיך יחור בבל יחם
 11 ששחתי אליך כפי: הלמתים תעשה שלא אסרפאים יקומו
 12 יחור סלה: היספר בקבר חסדך אמונתך באבדון: תיבוע
 14 בחשך סלה וצדקתך בארץ נשיה: וגאני אליך יחור
 15 שועתי ובבקר הפלתי הקדמך: למד יחור תועת נפשי
 16 תסתיר פניך מפני: עני גאני וגוע מעער נשחתי אמיק
 17 אמונה: עלי עברו חרונך בעוהתיך צמתחוני: סבוני במים
 18 בל היום הקיפו עלי יחד: הרחקה מפני גלב ורע מידעי
 19 מחשך: פט משפיל לאיתן האורחי: חסדי יחור עולם
 20 אשירח לך ודר אודיע אמונתך כפי: כראסתי עולם
 4 חסד יבנה שמים יתכן אמונתך בהם: כנתי ברית לבחירי
 5 נשבעתי לדוד עבדי: עד עולם אבין ורעה וקניתי לדוד יחור
 6 בסאת סלה: ויחד שמים פלאך יחור אף אמונתך בקהל
 7 קדשים: כי מי בשחק יערך ליהוה ידמה ליהוה בכני אלים:
 8 אל גערץ בסוד קדשים רבה וגורא על כל סביביו: יחור
 10 אלהי צבאות מרכסוך חסן ייה ואמונתך סביבותיה: אפה
 11 משל בגאות הים בשוא גליו אפה תשבתם: אפה דבאת
 12 כחלל רוב בורזע עוף פורת אויביך: לה שמים אפה ארץ
 13 הבל ומלאה אפה יסדתם: צפון וימין אפה בראתם תבור
 14 וחרמון בשמך ירגנו: לה ורזע עם דבנודי העז ידך
 15 הרום ימנה: צדק ומשפט מכון בסאתך חסד ואמה
 16 יקדמו פניה: אשרי העם ידעי תרועת יחור באור פניה
 17 יחלבון: בשמך יגילון כל היום ובצדקתך ירומו: כיתפארת
 18 עימו אפה וברצונה תרים קרנינו: ברליהוה מעגנו ולקדוש
 20 ישראל מלבנו: אז דברת בחזון לחסידך והאמר שיתי עזר
 21 על גבור הרימותי בחור מעם: מצאתי דוד עבדי בשמן
 22 קדשי משהתיו: אשר ידי תפון עמו אחרויעי האמענו: לא

24 וְשִׁירָה אוֹיֵב מִן וְכָרְעוּלָה לֹא יַעֲנֵנוּ : וּכְחֹרְתֵי מִסְגֵּי צָרוֹ
 25 וּמִשְׁנֵצֵי צָרוֹ : וְאֶמּוֹנֵתִי וְחֹסְדִי עִמּוֹ וּבִשְׂמֵי הַרְדֵּם קָרְנֵי :
 26 וְשִׁמְתֵי בָּיִם יְהוָה וּבְנִתְרוֹת יְמִינוֹ : הוּא יִקְרָאֵנִי אָבִי אֵתָּה אֱלֹהִי
 27 וְצֹדֵר יִשׁוּעָתִי : אֶפְרָאֵנִי בְּכֹד אֶתְהַוֶּה עֲלוֹן לְמַלְכֵי אֶרֶץ :
 28 לְעוֹלָם אֲשַׁמְרֶךָ לִי חֹסְדִי וּכְרִיתִי גְּאֻמְנָתִי לִי : וְשִׁמְתִי לְעֹדֵף
 29 יִרְעוּ וְכִסְאוֹ כִּימֵי שָׁמַיִם : אֲסִדְעוּבּוּ בְּגִי הַזֹּרְחֵי וּבְמִשְׁפָּטִי
 30 לֹא יִלְכּוּן : אֲמַחֲדֶקְתִּי יַחֲלִלוּ וּמִצֻּתִי לֹא יִשְׁמְרוּ : וּמִקְדוֹתִי
 31 בְּשִׁבְטֵי פִשְׁעִים וּבְנִגְעִים עוֹנֵם : וְחֹסְדִי לֹא אֶפְרָד מֵעַמּוֹ וְלֹא
 32 אֶשְׁקֵר בְּאֶמּוֹנֵתִי : לֹא אֶחַלֵּל בְּרִיתִי וּמִצְוַתִּי שִׁפְתֵי לֹא
 33 אֲשַׁנֶּה : אֵתָּה נִשְׁבַּעְתִּי בְּקֹדֶשׁ אֱמִלְלֶדְךָ אָבִי : וְדַע לְעוֹלָם
 34 יְהוָה וְכִסְאוֹ כִּשְׁמֵשׁ בְּגִדֵי : בִּרְחֵם יִכּוֹן עוֹלָם וְעַד בְּשֹׂחַק גְּאֻמָּן
 35 סִלְחָה : וְאֵתָּה זִנְחָה וְהִמָּאֵם הַתַּעֲבִיבָה עִם מִשְׁחָה : גְּאֻרְתָּה
 36 בְּרִית עֲבָדֶךָ חֲלָלָה לְאֶרֶץ נִזְחָה : פִּרְצָה כָּל גְּדֻרָתֶיךָ שִׁמְתָה
 37 מִבְּצֻרֵי מִחֲתָה : שִׁפְחוּ כָּל עַבְדֵי דָרְךָ הֵנָּה חֲרִפָּה לְשִׁבְעֵי
 38 הַיָּמִים יִמֵּן צָרוֹ הַשְׁמִתָה כָּל אוֹיְבָיו : אֶתְהַשְׁבֵּב צֹדֵר
 39 חֲרִפָּה וְלֹא תִקְטְמוּ בְּמִלְחָמָה : הַשְׁפֵּת מִפְתָּח וְכִסְאוֹ
 40 לְאֶרֶץ מִנְחָה : הַקְּצֵרָה יְמֵי עֲלוֹמֵי הַיְעֻטִיחַ עֲלֵיךָ בַּשָּׂחָה
 41 סִלְחָה : עֲרֵמָה יְהוָה תִּפְתֵּר לְנֶצַח תִּבְעֵר כְּמִדְּאֵשׁ חֲמָה :
 42 וְכִרְאֵנִי סִחֲחֵךְ עַל מַחֲשׁוֹת כְּרִיתָה כָּל בְּנֵי אָדָם :
 43 מִן נֶבֶר יִחַדְדוּ וְלֹא יִדְאֻדְמוּת יִמְלֹט נִפְשׁוֹ מִיַּד שְׂאוֹל
 44 סִלְחָה : אֵתָּה חֲסִדֶיךָ תִּרְאֶשְׁנִים : אֲתֵנִי נִשְׁבַּעְתָּ לְדָוִד
 45 בְּאֶמּוֹנֵתֶךָ : וְכִרְאֵנִי חֲרִפָּה עֲבָדֶיךָ שְׂאֵרֵי בְחִיקִי
 46 כָּל יְדָבִים עֲמִים : אֲשֶׁר חֲרַפּוּ אוֹיְבֶיךָ : יְהוָה אֱלֹהֵי
 47 חֲרַפּוּ עֲקֻבְרֹת מִשְׁחָה : בְּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן : וְאָמֵן :

ספר רביעי.

יום ה'.

טו ליהו

א צ המלה למשורה איש האלהים אדני מעון אמה היתה לנו
 ב בך ורד: במרם י הרים ילדו ותחולל ארץ ותכל ומעולם
 ג ערעולם אמה אל: תשב אנוש ערדבא ותאמר שובו בנר
 ד אדם: כי אלה שנים בעיניך ביום אתמול כי יעבר ואשמורה
 ה כלילה: ורמסם שנה יהיו בפקר בהציר יחלה: בפקר יצין
 ו וחלה לערב יסלל ויבש: כירלנו באסף ובחמקה גבה לנו:
 ז שנה ענתינו לנגדה עלמנו למאר פנה: כי כלמינו פנו
 ח בעברתה פלינו שנינו במרהנה: ימי שנותינו י בדם שבעים
 ט שנה ואם בגבורה י שמונים שנה ורחבם עמל ואן כי נו
 י הוש וגעפה: מרודע עז אסף וכיראתה עברתה: למנות
 יב ימינו בן הודע ונבא לבב חכמה: שובה יהוה ערמתי
 יג והנחם על עבריה: שבענו בפקר חסדה ונרגנה ונשמחה
 יד בכל ימינו: שמחנו כימות עניתנו שנות ראינו רעה: יראה
 טו אל עבריה פעלה ויהי ידך על בניהם: ויהי יגעם אדני
 טז אלהינו עלינו ומעשה ידיו בונה עלינו ומעשה ידיו בונה:
 טז צא ישב בסתר עליון בצל שדי יתלונן: אמר ליהוה מחסי
 טז ומצודתי אליו אבטחו: כי הוא יצילה מפח יקוש מדבר
 טז היות: באברתו יסך לך ותחת כנפיו תחסה צנה וסתרה
 טז אמתי: לא תירא מפחד לילה מחץ יעוף זמם: מדבר
 טז באפל ילך מקטב ישוד צהרים: יפל מצדה י אלה ורבה
 טז מימינה אלה לא יבש: רק בעיניך תביט ושלמת רשעים
 טז תראה: כיראה יהוה מחסי עליון שמה מעונה: לא תאנה
 טז אלה רעה ונגע לא יקרב באתלה: כי מלאכיו יצוה לך
 טז לשמרה בכל ידך: על בפים ישאונה פרהנה באבן רגלה:
 טז על שחל ופתן תרדך ורמם פסיר ורחמן: כי כי חשק
 ואתמתי אשנהו כירדע שמי: יקר אני י ואענהו עפו אנכי

16 כְּצֶרֶה אֲחַלְצֶהוּ וְאֶכְבְּדֶהוּ: אֲרֹךְ יָמִים אֲשַׁבֵּיעֵהוּ וְאֶרְאֶהוּ
 1 צב בִּישׁוּעָתִי: צב מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת: טוֹב לַחֲזֹרֵת
 8 לַיהוָה וּלְזַכֵּר לְשִׁמְךָ עֲלֵינוּ: לְהַגִּיד בְּבֵקֶר חַסְדֶּךָ וְאִמּוֹנְתֶךָ
 5 בְּלִילֹת: עַל־עֲשׂוֹר וְעַל־גְּבֹל עַל הַיַּיִן בְּבִגְדוֹ: כִּי שִׁמְחַתְּנִי
 6 יְהוָה בְּפַעֲלֶךָ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַגֵּן: מִהַגְּדֹל מַעֲשֵׂיךָ יְהוָה
 7 מְאֹד עָמְקוֹ מִחֲשַׁבְתֶּךָ: אִישׁ בְּעַר לֹא יֵדַע וְכִסְלִי לְאֲרִיבִין
 8 אֲתַחְזָאֵת: בְּפֶרֶח רִשְׁעִים י כְּמַרְעֵשֶׁב וַיִּצְיָצוּ כַּלְפַּעֲלֵי אֱנוֹן
 9 לְהַשְׁמֵדֵם עַד־רֶעֶד: וְאַתָּה מְרוֹם לְעֵלְמָם יְהוָה: כִּי הִנֵּה אֵיבֶיךָ
 11 יְהוָה כִּי־הִנֵּה אֵיבֶיךָ יֵאָבְדוּ יִתְפָּרְדּוּ כַּלְפַּעֲלֵי אֱנוֹן: וּתְרוֹם
 12 כְּרִאִים קִרְנֵי כְּלָתֵי בְּשָׂמַן רַעְגָּן: וּתְהַבֵּט עֵינָי בְּשָׂרֵי בַקָּמִים
 13 עָלַי מְרַעִים הַשְׁמַעְנָה אֲזוּנֵי: צְדִיק כְּתֹמֵר יִפְרַח בְּאֵרֶץ כְּלִבָּיִן
 14 יִשְׁנָה: שְׂתוּלִים בְּבֵית יְהוָה בְּחִצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יִפְרִיחוּ: עוֹד
 15 יִנּוּכֹן בְּשִׁיבָה רִשְׁנִים וְרַעֲנָנִים יִהְיוּ: לְהַגִּיד כִּי־שִׁיר יְהוָה צוּרֵי
 16 וְלֹא־עֲלָחָה כּוֹן: צג יְהוָה מֶלֶךְ גְּאוֹת לְבַשׁ לְבַשׁ יְהוָה עוֹ
 2 הַתְּאֵר אֶף־תִּפְזֵן הַבֵּל כַּלְפָּמֹט: נָכוֹן כְּסֹאֲךָ מֵאֵז מַעוֹלָם
 3 אָתָּה: גִּשְׁאוֹ נְהַרֹת י יְהוָה גִּשְׁאוֹ נְהַרֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהַרֹת
 4 דְבָרָם: מִקְלוֹת י מִים רַבִּים אֲדִירִים מִשְׁבָּרִים אֲדִיר בְּמַרְוֹם
 5 יְהוָה: עֲדֹתֶיךָ י גִּאֲמֵנוּ מְאֹד לְבִיתֶךָ גִּאֲוָה־קֹדֶשׁ יְהוָה לְאֲרֹךְ
 1 צד 9 יָמִים: צד אֶל־נִקְמֹת יְהוָה אֵל נִקְמֹת חוֹסֵיעַ: הַנְּשֵׂא
 3 שֹׁפֵט הָאָרֶץ הַשֶּׁב נִמְלַל עַל־גְּאוֹת: עַד־מְתֵי רִשְׁעִים י יְהוָה
 4 עַד־מְתֵי רִשְׁעִים יַעֲלֹז: יִכְיֶעוּ יִדְבְּרוּ עִתֵּק יִתְאֲמְרוּ כִּי־פַעֲלֵי
 5 אֱנוֹן: עֲפֹק יְהוָה יִדְבָּא וְנִחַלְתֶּךָ יַעֲנוּ: אֲלֻמְנָה וְגַר יִדְרֵנוּ
 7 וַיְחַוִּים יִרְצֹחוּ: וַיֹּאמְרוּ לֹא יִרְאֶה־יְהוָה וְלֹא־יִבִּין אֱלֹהֵי יַעֲקֹב:
 8 בִּינוּ בְּעָרִים בְּעַם וְכִסִּילִים כְּתֵי תִשְׁכִּירוּ: הַנְּטַע אֱנוֹן הֲלֹא
 10 יִשְׁמַע אִם־יִצֹר עֵינֵי הֲלֹא יִבִּיט: הִי־סֵר גּוֹיִם הֲלֹא יוֹכִיחַ הַמְּלַמֵּד
 11 אָדָם דַּעַת: יְהוָה יֵדַע מִחֲשַׁבּוֹת אָדָם כִּי הִמָּה הַבֵּל: אֲשֶׁר־
 12 הַגִּבֹּר אֲשֶׁר־תִּפְרְנוּ יְהוָה וּמִתּוֹרַתֶּךָ תִּלְמַדְנוּ: לְהַשְׁקִיט לֹא מִיֵּם
 14 רַעַע עַד יִכְרֶה לְרִשְׁעֵי שַׁחַת: כִּי י לְאִרְיֹשׁ יְהוָה עִמּוֹ וְנִחַלְתּוּ

אֲחַלְצֶהוּ

15 לא יעזב: כִּי־עַד־צֶדֶק יֵשׁוּב מִשִּׁפְט אַחֲרָיו בְּלִישְׁרֵי־לֵב: מִי
 17 יִקוּם לִי עִם־מַרְעִים מִי־תִצַּב לִי עִם־פְּעָלֵי אֱוֹן: לֹא־לִי יְהוָה
 18 עֲזָרְתָה לִי כִמְעַט יִשְׁכְּנָה רוּחַ נִפְשִׁי: אִם־אֲמַרְתִּי מִטּוֹר
 19 רִגְלִי חֲסִדָּה יִהְיֶה יִסְעֶה־נִי: בְּרַב שְׂרָעֵפִי בִקְרָבִי תִגְחֹמְקֶיךָ
 20 תִשְׁעֲשְׂעוּ נִפְשִׁי: הִתְחַבְּרָה כִּפְסֵא הַזֹּאת יֵצֵר עִמָּל עֲלִיחֶק: יִגְדוּ
 22 עַל־נֶפֶשׁ צַדִּיק וְדָם גִּבִּי יִרְשָׁעוּ: וַיְהִי יְהוָה לִי לְמִשְׁנֵב וְאֱלֹהֵי
 23 לְצוּר מַחְסִי: וַיֵּשֶׁב עֲלֵיהֶם יִתְאֲוֹנִים וּבְרַעְתֶּם יִצְמִיתֶם
 24 וַיִּצְמִיתֶם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ: צֵה לָכֵן גְּרַנְגָה לַיהוָה נִרְעֶה לְצוּר
 25 יִשְׁעֵנוּ: גִּקְדָּמָה פָּנָיו בְּתוֹרָה בְּזִמְרוֹת נִרְעֶה לָּנוּ: כִּי אֵל גְּדוֹל
 26 יְהוָה וּמֶלֶךְ גְּדוֹל עַל־כָּל־אֱלֹהִים: אֲשֶׁר בִּיחַ מְחַקְרֵי־אָרֶץ
 27 וְחֹזְעֹסוֹת הַרִים לָּנוּ: אֲשֶׁר־לָּנוּ הַיָּם וְהוּא עָשָׂהוּ וַיִּבְשֹׁת יַרְדֵּי־ו
 28 יִצְרוּ: בָּאוּ נִשְׁפָּחוּת וּנְבַרְעָה נְבִרְכָה לַפְּגִרֵי־הַיָּה עֲשָׂנוּ: כִּי
 29 הוּא אֱלֹהֵינוּ וְאֲנַחְנוּ עִם מְרַעֲרָיו וְצֵאן יָדוּ הַיּוֹם אִם־בְּקֶלֶךְ
 30 תִשְׁמָעוּ: אֲלֵתִקְשׁוּ לְבַבְכֶם בְּמִרְיָה בְּיוֹם מִסַּה בַּסְּדֵבֶר:
 31 אֲשֶׁר גִּסּוּנֵי אֲבוֹתֵיכֶם בְּחַנּוּנֵי נִסְדָּאוּ פְעָלֵי: אַרְבָּעִים שָׁנָה יִ
 32 אֶקוּט בְּדוֹר וְאִמַר עִם תַּעֲי לָכֵן הֵם וְהֵם לֹא־יָדְעוּ דְרָבֵי:
 33 אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי בְּאִפִּי אִם־יִכָּאֵן אֶל־מְנוּחָתִי: צו שִׁירוּ לַיהוָה
 34 שִׁיר חֲדָשׁ שִׁירוּ לַיהוָה כָּל־הָאָרֶץ: שִׁירוּ לַיהוָה בְּרִבּוֹ שְׁמוֹ
 35 בְּשִׁירוֹ מִיּוֹם לְיוֹם יִשְׁעָתוּ: סִפְרוּ בְּנוֹיִם כְּבוֹדוֹ בְּכָל־הָעַמִּים
 36 גַּסְפְּלוּ־אֹתוֹ: כִּי גְדוֹל יְהוָה וּמְהֻלָּל מְאֹד נִרְאָה הוּא עַל־כָּל־
 37 אֱלֹהִים: כִּי כָּל־אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים וַיְהוָה שָׁמַיִם עָשָׂה:
 38 הוֹדוּ־וְהִתְדַּלְּפוּ לִפְנֵי עַו וְחִפְּאוּ־תָּהּ בְּמִקְדָּשׁוֹ: הִבּוּ לַיהוָה מִשְׁפָּחוֹת
 39 עַמִּים הִבּוּ לַיהוָה כְּבוֹד וְעֹז: הִבּוּ לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוּ־כִנּוּחָהּ
 40 וּבָאוּ לְחַצְרוֹתָיו: הִשְׁתַּחֲוּוּ לַיהוָה בְּתִרְתִּיקוֹת חִילוֹ מִפְּנֵי
 41 כָּל־הָאָרֶץ: אִמְרוּ בְּנוֹיִם יְהוָה מֶלֶךְ אֲדִיתָפוֹן הַגַּל כָּל־חַפְזוֹ
 42 יִדִּין עַמִּים בְּמִשְׁרָיִם: יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְהַגַּל הָאָרֶץ יִרְעֶם הַיָּם
 43 וּמִלֵּא: יַעֲלֶה שִׁדֵּי וְכָל־אֲשֶׁר־בּוֹ אֵין יִרְגְּנוּ כָּל־עֲצֵי־יַעַר: לִפְנֵי
 44 יְהוָה יִכָּאֵן כִּי בָּא לְשִׁפְט הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט־הַגַּל בְּצֶדֶק וְעַמִּים

1 צו באמונתו: צו יהיה מלך הגל הארץ ושמחו איים רבים:
 2 עגן וערפל סביבו צדק ומשפט מכון כסאו: אש לפניו מלך:
 3 והלהט סביב צריו: האירו ברכיו הגל ראתה ותסל הארץ:
 4 תרים פהינג גמפו מלפני יהוה מלפני ארון כל הארץ: הגידו
 5 השמים צדק וראו בל העמים כבודו: יבשו כל עבדי פסל
 6 המסחגלים באלילים השתחוו לו כל אלהים: שמעה והשמח:
 7 ציון והגלגה בנות יהודה למען משפט יהוה: בראתה יהוה
 8 עליון על כל הארץ מאד געליה על כל אלהים: אהבי יהוה
 9 שגאו רע שמר נפשות חסדיו מיד רשעים יצלים: אור ורע
 10 לצדיק ולישרי לב שמחה: שמחו צדיקים ביהוה והודו לזכר
 11 קדשו: צח מזמור שירו ליהוה י שיר חדש כתנפלאות
 12 עשה תושעהו לימינו ורוע קדשו: הודיע יהוה ישועתו
 13 לעיני העם גלה צדקתו: זכר חסדו וצמנתו לבית ישראל
 14 ראו כל אפס ארץ את ישועת אלהינו: תריעו ליהוה כל
 15 הארץ פצחו ורגנו וחרו: ופרו ליהוה בכבוד וקול
 16 זמרה: בחצצרות וקול שופר תריעו לפני המלך יהוה: ירעם
 17 חים ומלאו הגל וישבי בה: גתורתו ימחארבה יחד תרים
 18 ירגנו: לפני יהוה כי בא לשפט הארץ ישפט הגל בצדק
 19 ועמים במישרים: צט יהוה מלך ירגנו עמים ישב פרוכים
 20 תגוש הארץ: יהוה בציון גחל ורם הוה על כל העמים:
 21 יודו שמך גדול וגורא קדוש הוא: ועז מלך משפט אהב
 22 אהה פוגה מישרים משפט וצדקה ביעקב אהה עשית:
 23 חממו יהוה אלהינו והשתחוו להם רגליו קדוש הוא: משה
 24 ואהרן בכתבו ושמאל בקדש שמו קראים אל יהוה והוא
 25 יענם: בעמוד עגן ידבר אלהים שמרו ערותי וחק נתחלמו:
 26 יהוה אלהינו אהה עניתם אל גשא הייה להם ונקם על
 27 עלילותם: חממו יהוה אלהינו והשתחוו לזכר קדש ביקדוש
 28 יהוה אלהינו: ק מזמור לתורה תריעו ליהוה כל הארץ:

והוא

1 עבדך את־יהוה בשמחה באו לפניו ברננת: העו כי יהוה
 2 הוא אלהים הוא עשנו ולא אנתנו עמו וצאן מדעיתו: באו
 3 שעריו פתורה חצרתיו פתחלה הודו לו ברכו שמו: פירטוב
 4 יהוה לעולם חסדו וערוד ווד אמנתו: קא לדוד
 5 מומר חסד ומשפט אשרה לך יהוה אפרה: אשכילה
 6 בדרך המים מתי הבוא אלי אתה לך בחסלכני בקרב ביתי:
 7 לא אשת: לנגד עיני דבר בלעל עשה סמים שנאתי לא
 8 ידבק בי: רלב עקש יסור ממני רע לא אדע: מלושני
 9 בסתר רעהו אותו אצמית נבחי עינים ורחב לבב אותו לא
 10 אוכל: עיני בנאמני ארץ לשבת עמדי חלק בדרך המים
 11 הוא ישרתי: לא ישוב בקרב ביתי עשה רמיה דבר שקרים
 12 לא יפון לנגד עיני: לבקרים אצמית בלדשערארץ להברית
 13 מעיר יהוה כל פעלי און: קב הפלה לעני ברעטף ולפני
 14 יהוה ישפך שיחו: יהוה שמעה תפלתו ושועתי אלך הבוא:
 15 אלחסתר פניה מבעי ביום צר לי חטה אלי אונג ביום
 16 אקרא מחר ענגי: ברכלו בעשן ימי ועצמותי במוקד נחרו:
 17 הוכה בעשב ויבש לבי בישכחתי מאכל לחמי: מקול אנתתי
 18 דבקתי עצמי לבשרי: דמית לקאת מדבר הייתי בקום
 19 חרבות: שקדתי ואהיה בצפור בוד עלנג: בלחיום חרפוני
 20 אויבי מהוללי כי נשבעו: כי אפר בלחם אכלתי ושקני
 21 בבכי מסכתי: מפני צמך וקצףך כי נשאתני והשלכני: ימי
 18 בצל גמיי ואני בעשב איבש: ואתה יהוה לעולם השב וזכרך
 14 לדוד ודר: אתה תקום תרחם ציון כי עת לחנה כי בא
 15 מועד: בירצו עבדיך את־אבניה ואת־עפרה יחגנו: וייראו
 17 גוים את־שם יהוה וכל־מלכי הארץ את־כבודך: ברכנה יהוה
 18 ציון נראה בכבוד: פנה אל־הפלת הערער ולא־כזה את־
 19 הפלתם: התב ואת לדוד אחרון ועם נבוא יהלליה: בר
 21 השקיף ממרום קדשו יהוה משמים אל־ארץ הקיט: לשמע

לפי פתח ביתו

לפי פתח ביתו

23 אֲנִי אֲסִיד לְפָנֶיךָ בְּגֵי הַמִּטְהָרָה: לְסִפּר בְּצִיּוֹן שֵׁם יְהוָה
 24 וְהִתְהַלְּתוּ בִּירוּשָׁלַם: בְּתִקְבֵץ עַמִּים יַחְדָּו וּמִמְלֻכֹת לַעֲבֹד אֹתְךָ
 25 יְהוָה: עֲנֵה בְּתוֹךְ כְּחוֹ קֶצֶר יָמֵי: אֲמַר אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי עַלְעֲלֵנִי
 26 בְּחַצְיֵי יָמֵי בְּחֹר הַזְּרִים שְׁנוֹתֶיךָ: לְפָנִים הָאָרֶץ יִסְרָה וּמַעֲשֵׂהָ
 27 יִדְרֶה שָׁמַיִם: תִּפְחֵי יֵאָבְדוּ וְאַתָּה תִּעֲמַד וְכֹלֶם כִּפְגַּר יִבְלֹעַ
 28 כִּלְבוֹשׁ תְּחַלִּיפֶם וְתִחַלְפוּ: וְאַתָּה הוּא וְשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתְמוּ: בְּגֵר
 29 יִצְבֵּר יִשְׁכְּנוּ וְזָרְעִם לְפָנֶיךָ יִבְזֶוּ: קֵן לְדוֹר יִבְרַכְךָ נַפְשִׁי
 30 אֶת יְהוָה וְכֹל קִרְבִי אֶת שֵׁם קִדְשׁוֹ: בְּרַכְי נַפְשִׁי אֶת יְהוָה
 31 וְאֶת הַשְּׁבֹחַ כָּל נַמְלִיזוֹ: הַסֵּלַח לְכֹל עֲוֹנֵי הַחַפְזֵי לְכֹל
 32 תְּחַלּוּ אֲכִי: הַנּוֹאֵל מִשְׁחַת חַיִּיכִי הַמַּעֲפֹרֵכִי הַסֵּד וְרַחֲמִים:
 33 הַמַּשְׁבִּיעַ בְּשׁוֹב עֲרֹךְ הַתְּחַדָּשׁ כַּנָּשָׂר נְעוּרֵיכִי: עֲשֵׂה צְדָקוֹת
 34 יְהוָה וּמִשְׁפָּטִים לְכֹל עֲשׂוֹקִים: יִדְרֵעַ דְּרָכֵי לְמִשְׁחָ לְבָנֵי
 35 יִשְׂרָאֵל עַל לִחְתִּיו: רַחֵם וְחַנּוּן יְהוָה אֲרָךְ אַפִּים וְרַב־חַסֵּד:
 36 לֹא לִגְעַח יִרִיב וְלֹא לְעוֹלָם יִסּוֹר: לֹא כַחֲסֵאֵינוּ עֲשֵׂה לָנוּ
 37 וְלֹא כְעוֹנֵאֵינוּ נִמַּל עֲלֵינוּ: כִּי כִבְדָה שָׁמַיִם עַל הָאָרֶץ גִּבּוֹר
 38 חַסִּדוֹ עַל יִדְרָאוֹ: כִּדְחַק מִזְרַח מִמְעַרְב הַרְחִיק מִפְּנֵי אֲרֶז
 39 שְׁשַׁעֵינוּ: כִּדְחַם אֵב עַל בְּנֵים רַחֵם יְהוָה עַל יִרְאָיו: כִּי הוּא
 40 יִבַּע יַעֲרָנוּ זְכוֹר כִּדְעַפְרָ אֲנָתָנוּ: אֲנֹשׁ כַּחֲצִיר יָמָיו כַּצִּיץ
 41 הַשְּׂדֵה בֶן יָצִיץ: כִּי רַחַם עֲבַרְהֵב וְאֵינוּ וְלֹא יִכְרְנוּ עוֹד
 42 מִקּוֹמוֹ: וְחַסֵּד יְהוָה מְעוֹלָם וְעַד עוֹלָם עַל יִרְאָיו וְעַד קִרְבֵּי
 43 לְבָבֵי בָנִים: לְשִׁמְרֵי בְרִיתוֹ וְלִזְכָּרֵי פִקְדוֹ לַעֲשׂוֹתָם: יְהוָה
 44 בְּשָׁמַיִם הִבִּין כִּסְאוֹ וּמִלְכוּתוֹ בְּכֹל מַשְׁלָה: בְּרַכְו יְהוָה מִלְּאֲבָיו
 45 גִּבּוֹרֵי כַח עֲשׂוֹ דְבָרָ לְשִׁמְעַ בְּקוֹל דְּבָרָ: בְּרַכְו יְהוָה כֹּל צְבָאוֹ
 46 מְשֻׁרְתָיו עֲשֵׂי רִצּוֹנוֹ: בְּרַכְו יְהוָה כֹּל מַעֲשֵׂיו כֹּל מִקְטוֹת
 47 מְשֻׁלָּתוֹ בְּרַכְו נַפְשִׁי אֶת יְהוָה: קֵד בְּרַכְי נַפְשִׁי אֶת יְהוָה
 48 יְהוָה אֱלֹהֵי נִרְלָה מֵאֵד חֹד וְחֹדֵד לְבָשֶׁת: עֲשֵׂה אֹד כְּשִׁלְמָה
 49 נוֹטֵה שָׁמַיִם כִּדְרִיעָה: הַמְקַבֵּה בְּמִים עֲלִיתָיו הַשָּׁם עֲבִים
 50 וְכֹבוֹ הַמְחַלֵּף עַל כְּפִי דָחַם: עֲשֵׂה מִלְּאֲבָיו רַחוּם מְשֻׁרְתָיו

5 אֵשׁ לְהִטּוֹ: יִסַּד אֶרֶץ עַל־מְכוּנֶיהָ בְּלִחְמוֹשׁ עוֹלָם וְעַד: תְּהוֹם
 7 בְּלִבּוֹשׁ כְּפִיתוֹ עַל־הַרִים יַעֲמֵדוּ מַיִם: מִדְּנַעֲרַתְהָ יִנּוֹסוּן מִן־
 8 קוֹל רַעֲמָה יִחַסּוּן: יַעֲלוּ הַרִים יִרְדּוּ בַקְעוֹת אֶל־טָקוֹם זֶה יִ
 9 יִסְדֶּה לָהֶם: גְּבוּל־שָׂמַיִת בְּלִי־עֲבָרוֹן בְּלִי־שִׁכּוֹן לַכְּסוֹת הָאָרֶץ:
 10 הַמְשַׁלַּח מַעֲנִיגִים בְּנַחֲלִים בֵּין הַרִים יִתְלַבֵּן: יִשְׁקוּ בְּלִחְוֵיתוֹ
 12 שְׂדֵי יִשְׁכְּרוּ פְרָאִים זָמָאִם: עֲלִיהֶם עוֹף־הַשָּׁמַיִם יִשְׁכּוֹן מִבֵּין
 13 עֲפָאִים יִתְנַרְקוּל: מִשְׁקָה הַרִים מַעֲלִיזֵרֵיו מִסְפְּרֵי מַעֲשֵׂיהָ
 14 הַשֹּׁבַע הָאָרֶץ: מַצְמִיחַ חֲצִיר יִלְבַּהֲמָה וְעֹשֶׁב לַעֲבֹדַת הָאָדָם
 15 לְהוֹצִיאֵה לֶחֶם מִן־הָאָרֶץ: וַיֵּץ יִשְׁפַח לִכְבֹּאֲנוֹשׁ לְהַצְחִיל
 16 פְּנִים מִשְׁמֵן וְלָחֶם לִכְבֹּאֲנוֹשׁ יִמְעַד: יִשְׁבְּעוּ עֵצֵי יְהוָה אֲרָצִי
 17 לִכְבוֹן אֲשֶׁר גָּמַע: אֲשֶׁר־שָׁם זָפְרִים יִקְנֶנוּ תְּסִידָה בְרוֹשִׁים
 18 בֵּיתָה: הַרִים הַנְּבֻחִים לִיעֲלִים סֹלְעִים מַחֲסֵה לְשֹׁפְנִים: עֲשֵׂה
 19 יָרַח לְמוֹעֲדִים שֶׁמֶשׁ יִדַּע מְבוֹאוֹ: תִּשַׁת חֲסֵד וַיְהִי לִלְלָה בְּדֹ
 21 תִרְמַשׁ בְּלִחְוֵיתוֹ־יַעַר: הַכְּפִירִים שֹׁאֲנִים לְטָרֶף וּלְבַקֵּשׁ מֵאֵל
 22 אֲבָלָם: הַזֹּרַח הַשֶּׁמֶשׁ יֵאֲסֹפֶן וְאֶל־מַעוֹנֹתָם יִרְבֹּצוּן: יֵצֵא־
 24 אָדָם לַפְעִל וְלַעֲבֹדָתוֹ עֲדִי־עֲרֵב: מִהֲדַרְבוֹ מַעֲשֵׂהָ יִהְיֶה בָלֶם
 25 בַּחֲכֻמָּה עֲשִׂיתָ מִלְּאֵה הָאָרֶץ קִנְיָה: זֶה יִהְיֶם גְּדוֹל וְרַחֵב יָדָיִם
 26 שֶׁם רָמַשׁ וְאֵין מִסְפָּר חַיּוֹת קִטְנוֹת עִסְבֵּרְלוֹת: שֶׁם אֲנִיּוֹת
 27 יִתְלַבֵּן לְוִיתָן זֶה יִצְרֶה לְשֹׁחֲקֵיבוֹ: בָּלֶם אֱלֹהֵי יִשְׁכְּרוֹן לַחַת
 28 אֲבָלָם בְּעֵתוֹ: תִּתֵּן לָהֶם יִלְקֹטוּן תִּפְסַח יָדָהּ יִשְׁבְּעוּן מִזֶּבֶב:
 29 תִּסְתִּיר פְּנֵיהָ יִבְהַלֵּן הַסֶּף רֹחַם יִנּוּעוּן וְאֶל־עֲפָרָם יִשׁוּבוּן:
 30 הַשֹּׁלַח רֹחֶף יִבְרָאוּן וְהַחֲנוּשׁ פְּנֵי אֲדָמָה: יְהִי כְבוֹד יְהוָה
 32 לְעוֹלָם יִשְׁמַח יְהוָה בְּמַעֲשָׂיו: הַמְבִיט לָאָרֶץ וְהַרְעֵד יִנַּע
 33 בְּתָרִים וַיַּעֲשֵׂנוּ: אֲשִׁירָה לִיהוָה בְּתִי אֲאֹמְדָה לְאֵלֹהֵי בְּעוֹדֵי:
 34 יַעֲרֵב עֲלָיו שִׁיתִי אֲנִכִי אֲשַׁמַּח בִּיהוָה: יִתְמוּן הַטָּאִים מִן־
 הָאָרֶץ וְרִשְׁעִים יִעוֹד אֲיָנָם בְּרַכִּי גִפְשִׁי אֶת־יְהוָה הַלְלוּהָ:
 35 קָה הוֹדוּ לַיהוָה קְרָאוּ בְשֵׁמוֹ הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילוֹתָיו: שִׁירוּ
 36 לְוַפְרֵדְלוּ שִׁיחוּ בְּכָל־נְפְלְאוֹתָיו: תִּתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קְדוֹשׁ יִשְׁמַח

4 לב. מבקשי יהוה: ה'רשו יהוה ועז בקשו פניו המיד: זכרו
 6 גפלאותיו אשר עשה מפתיו ומשפטיסיו: זרע אברהם עבדו
 7 בני יעקב בחיריו: הוא יהוה אלהינו בכל הארץ משפטיו:
 8 זכר לעולם בריתו דבר צוה לאלה דוד: אשר ברית את
 10 אברהם ושבועתו לישחק: ויעמידה ליעקב לחק לישראל
 11 ברית עולם: לאמר לך אתן את ארץ בגען הכל גמלתכם:
 12 בהיותם מתי מספר כמעט וגרים בה: ויהחלקו מצוי אלני
 14 מממלכה אלעם אחר: לאתניה אדם לעשקם ומבח עליהם
 15 מלכים: אלהגעו במשיח ולגביא אלהרעו: ויקרא רעב
 17 על הארץ כלמשהלחם שבר: שלח לפניהם איש לעבד
 18 נמבר יוסף: ענו בכל רגליו ברזל באת נפשו: ערעת בא
 19 דבר אמרת יהוה צרפתהו: שלחמלך ויהיהו משל עמים
 21 ויפתחהו: שמו ארון לביתו ומשל בכל קנינו: לאמר שריו
 22 בנפשו וקניו יחכם: ויבא ישראל מצרים ויעקב נר בארץ
 24 חם: ויפר אתעמו מאד ויעצמו מצריו: הפך לבם לשנא
 25 עמו להתגבל בעבדיו: שלח משה עבדו אחרן אשר בחר
 26 בו: שמו גם דברי אתותיו ומפתים בארץ חם: שלח חשך
 27 ויחשך וקאמרו אתדבריו: הפך אתמימיהם לבם וימת
 28 אתדנהם: שבץ ארעם צפרדעים בחרתי מלכיהם: אמר
 30 ויבא ערב פנים בכל נבולם: נתן נשמיהם ביד איש לחכות
 32 בארעם: ויך נפגם והאנהם וישבר עין נבולם: אמר ויבא
 34 ארבה וילק ואין מספר: ויאכל כל עשב בארעם ויאכל פרי
 36 ארפתם: ויך כלבמר בארעם ראשית לכל אונם: ויציאם
 38 בכסה ויהב ואין בשבטיו כושל: שמח מצרים בצאתם ביד
 39 נפל פחדים עליהם: פרש עגן למסד ואיש להאר לילה:
 40 שאל ויבא שלו ולחם שמים ישביעם: פתח צור ויזכו מים
 41 חלכו בצעות נחר: כדבר אתדבר קדשו את אברהם עבדו:
 42 ויציא עמו בששון ברנה אתבחיריו: ויתן להם ארצות נים

תהי

תהי

תהי

כח

45 ועמל לאמרים יירשו: בעבור י שמרו תקיו ותורתיו יגצרו
 46 חללה: קו חללה: הודו ליהוה כירטוב כי לעולם חסדו:
 47 מי ימלל גבורות יהוה ישמע בלהחלתו: אשרי שמר משפט
 48 עשה צדקה בכל עת: וכרני יהוה ברצון עמך פקדני
 49 בישועה: לראות במוכת בחייה לשמח בשמחת גינה
 50 להתהלל עם נחלתה: חטאנו עם אבותינו העוינו הרשענו:
 51 אבותינו במצרים לא החשבילו גפלאותיה לא זכרו את דב
 52 חסדיה ויסח עליהם בים סוף: וישעם למען שמו להודיע
 53 את גבורתו: ויגער בים סוף ויחרב ויליגם בהרמות כמדבר:
 54 וישעם מיד שונא וינאלם מיד אויב: ויכפרמים צדיקים
 55 אחד מהם לא נותר: ויאמינו בדבריו ישירו החלתו: מהרו
 56 שבתו מעשיו לא יחפו לעצתו: ויחאו תאוה כמדבר וינסר
 57 אל בישיון: ויתן להם שאלתם וישלח ריון בנפשם: ויקנאו
 58 למשה כמתנה לאהרן קדוש יהוה: תפחה ארץ ותבלע רתן
 59 והתם על ענת אבירם: ותבער אש בעדתם להכה הלהט
 60 רשעים: ועשרענל בחרב וישתחו למסכה: וימרו את כבודם
 61 בתבגיר שור אבל עשב: שבתו אל מושעם עשה גדלות
 62 במצרים: גפלאות בארץ הם גוראות עליהם סוף: ויאמר
 63 להשמידם לולי משה בחיר עמד בפרץ לפניו להשיב חמתו
 64 מהשחית: וימאסו בארץ חמדה לא האמינו לדברו: וירגו
 65 באהליהם לא שמעו בקול יהוה: וישא ידו להם להפיל אותם
 66 כמדבר: ולהפיל ורעם בנזים ולחרותם בארצות: ויצמדו לבעל
 67 פעור ויאכלו זבחי מתים: ויבעיסו במעלליהם והסרץ כם
 68 מנקה: ויעמד פינתם ויפלל ותעצר המנקה: ותחשב לו
 69 לצדקה לנד ווד ערעולם: ויקציפו על מי מריבה וירע
 70 למשו: בעבורם: כיהמרו את דוחו ויכפאו בשפתיו: לא
 71 השמידו את העמים אשר אמר יהוה להם: ויתערכו בנזים
 72 וילמדו מעשיהם: ויעבדו את עצבתם ויהיו להם למוקש:

37 ויזכוו את בנייהם ואת בנייהם לשדים: וישפכו דם גמי דם
 38 בניהם ובניהיהם אשר זבחו לעצבי כגעז והחנה הארץ
 39 בדרמים: ויטמאו במעשיהם ויזנו במעלליהם: ויחראף יהוה
 40 בעמו ויתעב את נחלתו: ויהגם בדרגוים וימשלו בהם
 41 שגאיהם: וילחצום אויביהם ויכעו פתח ידם: פעמים
 42 רפות יצילם והטרו ימרו בעצתם וימפו בעונם: וירא
 43 בצר להם בשמעו את דבתם: ויזכר להם בריחו ויגתם
 44 ברב חסדו: ויפן אותם לרחמים לפני כל שוביהם: ^{פסוק י}
 45 והשענו יהוה אלוינו וקבענו מרחמים לחוזת לשם
 46 קדשה להשתבח בתר-להך: ברוך יהוה אלוי ישראל
 מדהעולם ועד העולם ואמר כל העם אמן תלליה:

ספר חמישי

זס ו'

1 קו חזו לדעה ברטוב כי לעולם חסדו: ואמרו נא אל יהוה
 2 אשר נאלם מדער: ומארצות קבעם ממזרח וממערב
 3 מצפון ומים: תעו במדבר בישימון ורד עיר מושב לא מצאו:
 4 רעים גם צמאים נפשם בהם התעמף: ויצעקו אל יהוה
 5 בצר להם ממצוקותיהם יצילם: וידריכם בדרך ישנה ללכת
 6 אל עיר מושב: ידו לדעה חסדו ונפלאותיו לבני אדם: כי
 7 השביע נפש שוקקה ונפש רעבה מלא טוב: ישיב חשק
 8 וצלמות אסרי עני וקהל: כידמרו אמר אל ועצת עליו
 9 נאצו: ויכעו בעמל לבם כשלו ואין עור: ויצעקו אל יהוה
 10 בצר להם ממצוקותיהם וישעם: ויציאם מחשק וצלמות
 11 ומוסרותיהם ינהק: ידו לדעה חסדו ונפלאותיו לבני אדם:
 12 כי שפר ודתורה נחשת ובריתו ברזל גרע: אולים מדרך
 13 פשעם ומעותיהם יתענו: בלא אל התעב נפשם ויניעו ער

19 שְׁעָרֵי מוֹת: וַיִּזְעַקוּ אֶל־יְהוָה בְּצַר לָהֶם מִמַּצְרוֹתֵיהֶם וַיִּשְׁעֵם:
 20 וַיִּשְׁלַח דָּבָר וַיִּרְפָּאֵם וַיִּמְלֹט מִשְׁחִיתוֹתָם: יָדוּ לַיהוָה חֶסֶדוֹ
 21 וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם: וַיִּזְבְּחוּ וַזְבַּחֵי הַתּוֹדָה וַיִּסְפְּרוּ מַעֲשָׂיו
 22 בְּרִנָּה: ל יִזְבְּחֵי הַיּוֹם בְּאַגְזֵירָה עָשִׂי מְלֹאכָה
 23 בְּמִים רַבִּים: ל תִּפְסֹחַ רְאִיו מַעֲשֵׂי יְהוָה
 24 וְנִפְלְאוֹתָיו בְּמִצּוֹקָה: ל וַיֹּאמֶר וַיַּעֲמֵד רוּחַ
 25 סְעָרָה וַתְּרַחֲמֵם גְּלוּי: ל יַעֲלוּ שָׁמַיִם יִרְדּוּ
 26 תְּהוֹמוֹת נַפְשָׁם בְּרָעָה תִתְמוּנָה: ל יִחוּזוּ וַיִּנוּעוּ
 27 בַשָּׁבוֹר וְכָל־חֲכֵמָתָם תִּתְבַּלֵּעַ: ל וַיִּזְעַקוּ אֶל־
 28 יְהוָה בְּצַר לָהֶם וּמַצְרוֹתֵיהֶם וַיִּצִיאֵם: יָקָם סְעָרָה לְדַמְקָה
 29 וַיִּחַשּׁוּ גְלוּתָם: וַיִּשְׁמְחוּ כִּי־יִשְׁתַּקּוּ וַיִּנָּחֵם אֶל־מַחֲזוֹ חֲפָצָם: יָדוּ
 30 לַיהוָה חֶסֶדוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם: וַיִּרְוֹמְמוּהוּ בְּקֹהֲלֵעַם
 31 וּבְמוֹשֶׁב זְמַנִּים יִהְלָלוּהוּ: יִשָּׂם נְהַרְוֹת לְמִדְבָּר וּמִצְאֵי מַיִם
 32 לְצִמְאֹן: אֶרֶץ פְּרִי לְמַלְחָה מְרַעַת וַיִּשְׁבִּי בָהּ: יִשָּׂם מִדְבָּר
 33 לְאֵם־מַיִם וְאֶרֶץ צִיָּה לְמִצְאֵי מַיִם: וַיִּזְשַׁב שָׁם רַעֲבִים וַיִּזְבְּחוּ
 34 עִיד מוֹשֶׁב: וַיִּזְרְעוּ שְׂחֹת וַיִּשְׁעוּ בְרַמִּים וַיַּעֲשׂוּ פְרִי תְבוּאָה:
 35 וַיִּבְרַכֵּם וַיִּרְבּוּ מְאֹד וּבְהִמָּתָם לֹא יִמְעִיט: וַיִּמְעֹטוּ וַיִּשְׁחֹו
 36 מַעֲצַר רַעַר וַיִּגּוּז: ל שִׁפְךָ בּוֹז עַל־גְּדִיבִים
 37 וַיִּתְעַם בְּתַחוּ לֹא־דָרְךָ: וַיִּשְׁנַב אֲבִיוֹן מַעוֹנֵי וַיִּשָּׂם בְּצֹאן
 38 מִשְׁפָּחוֹת: יִרְאוּ יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁמְחוּ וְכָל־עוֹלָה קִפְצָה פִּיה: מִר
 39 לְהוֹד: גְּבוּן לִפְי אֱלֹהִים אֲשִׁירָה וְאוֹמְרָה אִף־כְּבוֹדִי: עוֹרָה
 40 תִּנְבֵּל וְכִנּוֹר אֲעִירָה שֹׁחַר: אוֹדָה בְּעַפְמִים יִתּוּה וְאוֹמְרָךְ
 41 בְּלֵאמִים: בְּיַנְחֹל מַעַל־שָׁמַיִם חֶסֶדְךָ וְעַד־שְׁחָקִים אֲמַתְךָ:
 42 רֹמְה עַל־שָׁמַיִם אֱלֹהִים וְעַל כָּל־הָאָרֶץ כְּבוֹדְךָ: לְמַעַן יִחַלְצוּן
 43 יְהִי־יְיָ הוֹשִׁיעָה יְמִינָה וְעַנְי: אֱלֹהִים יִדְבֵּר בְּקוֹדְשׁוֹ אֲעַלְזֹה
 44 אֲחַלְקָה שְׂבָם וְעַמְּךָ סְבוֹרָה אֲמַדְד: לִי גִרְעֵד יִלִּי מְנַשָּׁה
 45 וְאִפְרַיִם מַעֲזוֹ רֵאשִׁי יְהוּדָה מְחַקְקִי: מוֹאָב יִסִּיר רַחֲצֵי עַל־

פסח ביום

כי יחם

11 אָחֹם אֶשְׁלֶךְ גַּעֲלִי עַל־פְּלִשְׁתִּי אֶתְרַעַע: מִי זָבִילִי עֵיד
 12 מִבְּצֹר מִי גַתִּי עַד־אֲדָם: הֲלֹא־אֱלֹהִים וְנִחַתְנוּ וְלֹא־תֵצֵא
 13 אֱלֹהִים בְּצַבֹּאתֵינוּ: תְּכַדְּלֵנוּ עֲזֹרַת מִצֵּר וְשׂוֹא הַשְּׁמֹעַת אָדָם:
 14 קַט בְּאֱלֹהִים גַּעֲשׂוּ־דָוִל וְהוּא יָבוֹם צָרֵינוּ: קט לְמַעַצְחַת לְדָוִד
 15 מִזְמוֹר אֲלֹהֵי תְהִלָּתִי אֱלֹהֵי־חַיִּי: מִי כִי רָשָׁע וּפְרִי־מַטֵּה עַל־
 16 פִּתְחוֹ הַבָּרִי אֲתִי לְשׁוֹן שִׁקָּר: וְדַבַּר שִׁנְאָה סִבְבֹתִי וַיִּלְחַמְתִּי
 17 חֲנָם: פִּתַּח־אֲהַבְתִּי יִשְׁמְנֵנִי וְאֲנִי תִפְקֵה: וַיִּשְׁמֹעַ עָלַי רָעָה
 18 פִּתַּח מִוֶּכֶה וְשִׁנְאָה־פִּתַּח אֲהַבְתִּי: תִּפְקֵד עָלַי רָשָׁע וְשִׁמְן
 19 יַעֲמֵד עַל־יָמֵינוּ: בְּחַשְׁמֵנוּ יֵצֵא רָשָׁע וְחִפְלָתוֹ תִּהְיֶה לְחַטָּאת:
 20 יִדְוִימוּ מַעֲשִׂים פְּקֻדָּתוֹ יִקַּח אַחֵר: יִדְוִבְנוּ יְחֹמִים וְאֲשֵׁר
 21 אֲלִמְנָה: וְנֹעַ וְנִיעֻו בְּגִי וְשִׂאלוּ וְדַרְשׁוּ מִחֲרֻבוֹתֵיהֶם: יִגְשׁוּ
 22 גֹּשֶׁה לְכָל־אֲשֵׁר־לָו וַיְבֹאוּ יָדִים יִנִּיעֻו: אֲלֵיהֶי לֹא מִשָּׁה חֶסֶד
 23 וְאֲלֵיהֶי חֲזֹן לִיחֻמִּיו: יִדְוִאֲחֲרֵיתוֹ לְחַבְרִית בְּחוֹר אַחֵר יִטַּח
 24 שִׁמְם: יִזְכֵּר יַעֲזֹב אֲבָתוֹ אֲלֵיהֶוּדָה וְחַטָּאת אִפֹּו אֱלֹהִים:
 25 יִהְיוּ גַדְרֵיהֶם תְּמִיד וַיִּכְרַת מֵאֶרֶץ וּקְרָם: יַעֲזֹב אֲשֶׁר לֹא זָכָר
 26 עֲשׂוֹרֵת חֶסֶד וַיִּדְוֶה אִשְׁעֵנִי וְאֲבִיוֹן וְנִבְאָה לִבִּי לְמוֹתָת:
 27 וַיֵּאֱתָב קַלְלָה וְחַטָּאתוֹ וְלֹא־תִפְקֵץ בְּבִרְכָה וְתִרְחַק מִמֶּנִּי: וַיִּלְבַּשׁ
 28 קַלְלָה כְּמִתָּה וְתִבְאָה כְּמִים בְּקִרְבִּי וְכִשְׁמֹן בְּעֶצְמוֹתָיו: תִּחַרְלֵנִי
 29 בְּבִגְדֵי יַעֲשֶׂה וְלִמְוַח תְּמִיד יִתְנַדֶּה: וְאֵת פְּעֻלַּת שִׁמְנֵי מֵאֵת
 30 יִהְיֶה וְתִדְבְּרִים רָע עַל־נַפְשִׁי: וְאִתָּה יִהְיֶה אֲדֹנָי עֲשׂוּה־אֵתִי
 31 לְמַעַן שִׁמְךָ כִּי טוֹב חֶסֶדְךָ הַצִּילָנִי: כִּרְעֵנִי וְאֲבִיוֹן אֲנִי וְלִפִּי
 32 חֶלֶל בְּקִרְבִּי: בְּצַל כְּנֻמֹּתַי נִהְלַכְתִּי נִגְעַרְתִּי בְּאֶרְצָת: בְּרִפִּי
 33 בָּשָׁלוּ מַצּוֹם וּבִשְׂרֵי כֶחֶשׁ מִשְׁמֹן: וְאֲנִי יִהְיֵיתִי חֲרִיפָה לָהֶם
 34 יִרְאוּנִי יִנִּיעֹן רֵאשִׁים: עֲזֹרֵנִי יְהוָה אֱלֹהֵי הַשְּׁמֵעֵנִי בְּחַסְדְּךָ:
 35 וַיִּדְעֻו בִּי־יִדְוֶה וְאֵת אִתָּה יְהוָה עֲשִׂיתָה: יִקְלְלוּ הַמָּה וְאִתָּה
 36 תִּבְרַךְ קִמֵּי יִבְלַשׁ וְעַבְדְּךָ יִשְׁמַח: יִלְבָּשׁוּ שׂוֹמְנֵי כְלִמָּה וַיַּעֲשׂוּ
 37 כְּמַעֲלֵל בְּשִׁמְם: אֲוִדָה יְהוָה מֵאֵד כִּפִּי וּבְתוֹךְ רַבִּים אֲהַלְלֵנִי:
 38 קִי בְרִיעַמֹּד לִטְוֹן אֲבִיוֹן לְדוֹשִׁיעַ מַשְׁפָּטִי נִפְשׁוֹ: קִי לְדָוִד

מִזְמַר נָאֵם יְהוָה . לְאֹתֵי שָׁב לִימֵי עַד-אֲשֵׁית אֲבִיךָ תָרַם
לְהַגְלִיךָ : מִפֶּה עֲזָרָה יִשְׁלַח יְהוָה מִצִּיּוֹן וְיִהְיֶה בְקִרְבֵּי אֲבִיךָ :
עֲמֶה נְרַבֵּת בְּיָם חִלְקֵי בְּהוֹרֵי קֹדֶשׁ מִרְחֹם מִשְׁחַד לֵךְ מִלֵּ-
יִלְדֶיךָ : גִּשְׁבַּע יְהוָה . וְלֹא יִנְחֹם אֶת-חַטָּאתָם לְעוֹלָם עַל-
יְרֵבֹתֶי מִלְּבַרְצֻק : אֲדַגֵּי עַל-יְמִינֶךָ מַחֲזֵן בְּיָם-אִפֹּס מְלָכִים :
יִדְוֶן בְּנֹזִים מִלֵּא נִיחַת מַחֲזֵן רֹאשׁ עַל-אֶרֶץ רַבָּה : מִנְחַל
קִיב בְּיָדֶךָ יִשְׁפַח עַל-בֶּן יָרִים רֹאשׁ : קִיב הַלְלוּהָ אֲוֵדָה יְהוָה
בְּכָל-לֵבָב בְּסוֹד יִשְׂרָאֵל וְעַד-הָ : גְּדִלִים מַעֲשֵׂי יְהוָה וְהַדְּשִׁים
לְכָל-חַפְצֵיהֶם : הוֹדוּ-וְהַגִּדוּ פִּעְלֹ וְצִדְקָתוֹ עֲמֶדָה לְעַד : וְכִר-
עֲשֵׂה לְנַפְלְאוֹתָיו חֲנוּן וְרַחֲמִים יְהוָה : מִרְףֵי נֶחֱם לִירְאֵי חֶסֶד
לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ : כִּחַ מַעֲשֵׂי הַגִּיד לְעַמּוֹ לְתַרְי לְהֵם נַחֲלַת
נְוִים : מַעֲשֵׂי יָדָיו אֲמַת וּמִשְׁפַּט נְאֻמִּים כֹּל-פְּקוּדָיו : סְמוּכִים
לְעַד לְעוֹלָם עֲשׂוּיִם בְּאֵמַת וְיִשָּׂר : פְּדוּת יִשְׁלַח לְעַמּוֹ צֹרֵחַ
לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ קְדוֹשׁ וְנִרְאֶה שְׁמוֹ : רֵאשִׁית חֲכָמָה .
יִדְאֵת יְהוָה שְׂכָל טוֹב לְכָל-עֲשֵׂיהֶם הַהִלְלוּ עֲמֶדָה לְעַד :
קִיב הַלְלוּהָ . אֲשֶׁר-אִישׁ יִרְאֵ אֶת-יְהוָה בְּמִצְוֹתָיו
חֲפִצֵּן מְאֹד : נִפְדוּ בְּאֶרֶץ יְהוָה וְרַעו חֵד יִשְׂרָאֵל יִבְרַךְ : הוֹדוּ
וְעֲשׂוּ בְּבֵיתוֹ וְצִדְקָתוֹ עֲמֶדָה לְעַד : וְיִהְיֶה בְּחֻשֶׁף אֹזֶר לְיִשְׂרָאֵל
חֲנוּן וְרַחֲמִים וְצִדִּיק : טוֹב אִישׁ חֲנוּן וּמְלִיךָ יִכְלַל וְכִרְוִי
בְּמִשְׁפָּט : בְּרִלְעוֹלָם לֹא יִמוּט לִזְכֹּר עוֹלָם יְהוָה צִדִּיק :
מִשְׁמֹעֶה רְעָה לֹא יִירָא נֶחֱם לִפּוֹ כְּסֶחַ בְּיְהוָה : סִמְךָ לִפּוֹ
לֹא יִירָא עַד אֲשֶׁר-יִרְאֶה בְּצִרְוֹ : פֶּזֶר נֶחֱם לְאֲבִיוֹנִים
יִצְדִּיקוּ עֲמֶדָה לְעַד קִרְנוֹ תְּרוֹם בְּכָבוֹד : רִשְׁעֵי יִרְאֵהוּ וּבְכֶם
קִיב שְׁנֵי יִצְרָק וּנְמִם הָאֹת רִשְׁעִים הַאֲבָד : קִיב הַלְלוּהָ .
הַלְלוּ עַבְדֵי יְהוָה הַלְלוּ אֶת-שֵׁם יְהוָה : יְהוּ שֵׁם יְהוָה מְבֹרָךְ
מִעוֹפֵה וְעַד-עוֹלָם : מִמּוֹרֵה-שָׁמַיִם עַד-מְבוֹאֵי מַהֲלַל שֵׁם יְהוָה :
תָּרַם עַל-כָּל-נְוִים יְהוָה עַל-הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ : מִי כִדְוָה אֱלֹהֵינוּ
וְהַפְגִּיחֵי לְשִׁכְתוֹ : הַמְשַׁפִּיל לְרֹאשׁוֹ בְּשָׁמַיִם וּבְאֶרֶץ : מִקִּימֵי

כִּי לַחֲדָשׁ

10 בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים: הָאֲמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר אֲנִי עֲנִיתִי מְאֹד: אֲנִי
 11 אָמַרְתִּי בַחֲפוּז פְּלִהָאֲתָם כּוֹב: מִדְּאֲשׁוּב לַיהוָה פְּלִתְגִמּוּלוֹהִי
 12 עָלַי: כּוֹס־יִשׁוּעוֹת אֲשָׂא וּבִשְׁם יְהוָה אֶקְרָא: גִּדְרֵי לַיהוָה
 13 אֲשַׁלֵּם וּגְדֻד־הָיָא לְכָל־עַמּוֹ: יִקַּר בְּעֵינַי יְהוָה הַמּוֹתֵה לַחֲסִדָּיו:
 14 אֲנִי יְהוָה כִּי־רָאִי עֲבָדְךָ אֲנִי עֲבָדְךָ בְּדֹאמְתְךָ שְׂפִתַי לְמוֹסְרֵי:
 15 לְךָ אֲזַבֵּחַ וּבַח הוֹדִיָּה וּבִשְׁם יְהוָה אֶקְרָא: גִּדְרֵי לַיהוָה אֲשַׁלֵּם
 16 וּגְדֻד־הָיָא לְכָל־עַמּוֹ: בַּחֲצֵרוֹת־בֵּית יְהוָה פְּתוּכֵי יְרוּשָׁלַם
 17 הִלְלוּ־הוּ: קִיז הִלְלוּ אֶת־יְהוָה כָּל־נְפִשִׁים שְׂבָחוּהוּ כָּל־הָאֲמִים:
 18 קִיח כִּי גָבַר עֲלֵינוּ חֲסִדוֹ וְאֲמַת־יְהוָה לְעוֹלָם הִלְלוּהָ: קִיח הוֹדוּ
 19 לַיהוָה בִּרְטוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: יֹאמְרוּ־גַּא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם
 20 חֲסִדוֹ: יֹאמְרוּ־גַּא בֵּית־אֲהֲרֹן כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: יֹאמְרוּ־גַּא
 21 יִרְאַי יְהוָה כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ: מִן־הַמַּצֵּר קָרָא־רֵאִי יְהוָה עֲנִי
 22 בְּמִדְבַּר־חֲבִיָּה: יְהוָה לִי לֹא אֵרָא מִדְּיַעֲשֶׂה לִי אָדָם: יְהוָה
 23 לִי בְּעִזְרִי וְאֲנִי אֵרָאָה בְּשִׁנְאָי: טוֹב לַחֲסוֹת בַּיהוָה מִבְּטַח
 24 בְּאָדָם: טוֹב לַחֲסוֹת בַּיהוָה מִבְּטַח בְּגִדְיָקִים: כָּל־נְפִשִׁים סִבְבוּ־נִי
 25 בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילָם: סִבְבוּ־נִי גַם־סִבְבוּ־נִי בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילָם: 26
 27 סִבְבוּ־נִי בְּדַבְרֵי־ם הַעֲמוּ בְּאֵשׁ קוֹצִים בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילָם: דְּחַהֲפִי
 28 דְּחִיתַנִּי לְגַפְל וַיְהִי עֲזָרְנִי: עֲזֵי וְזָמַרְתָּ יְהוָה וַיְהִרְלִי לִישׁוּעָה:
 29 קוֹל־רִנָּה וַיִּשׁוּעָה בְּאֵהֲלֵ צְרִיקִים יָמִין יְהוָה עֲשֶׂה חֵיל: יָמִין
 30 יְהוָה חֲמַסָּה יָמִין יְהוָה עֲשֶׂה חֵיל: לֹא־אֲמַת פִּי־אֲתַנְּה
 31 וְאֲסַפֵּר מַעֲשֵׂי יְהוָה: יִסֵּר יִסְרֵנִי יְהוָה וְלִמּוֹת לֹא נִתְּנֵנִי: פִּתְחוּ
 32 לִי שַׁעַר־צַדִּיק אֲבֹרְכֶם אֲוִדָה יְהוָה: וְהִדְשַׁעַר לַיהוָה צְרִיקִים
 33 יָבֹאוּ בּוֹ: אֲוֹדֶךָ כִּי עֲנִיתַנִּי וְהִתְרַלִּי לִישׁוּעָה: אָבִן מֵאִסוּ
 34 הַבּוֹנִים הַיְהוָה לְרֹאשׁ פְּנֵה: מֵאֵת יְהוָה הַיְהוָה וְזֹאת הִי־הָיָה
 35 גַּפְלָאֵת בְּעֵינֵינוּ: וְהַחַיִּים עֲשֶׂה יְהוָה גְּנִילָה וְגִשְׁמַח־הוּ בּוֹ:
 36 אֲנִי יְהוָה הוֹשִׁיעָה גַּא אֲנִי יְהוָה הַצְּלִיתָה גַּא: בְּרוּךְ הַבֹּא
 37 בְּשֵׁם יְהוָה בְּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יְהוָה: אֵל־יְהוָה וַיֵּאָר לְנוּ
 38 אֲסִרְדָּנָה בְּעֵבְתֵי־ם עַד קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ: אֵלֵי אֲתָרָה וְאֲוֹדֶךָ

29 אֵלֹהֵי אַחֲמַשְׁקָה: הוֹדוּ לַיהוָה בְּרִמּוֹב בְּיַלְעוּלָם חֲסִידָיו:
 קיט
 3 יְהוָה: אֲשֶׁר נִצְרָה עֲדוּתוֹ בְּכָל־לֵב יִדְשָׁאוּ: אֵף לֹא
 4 פָּעַל עוֹלָה בְּדַרְכָיו הַלְכוּ: אִתָּהּ צִיָּתָהּ פִּקְדֵיךָ לִשְׁמֵר
 5 מֵאֵד: אֲחֵלִי יִפְנוּ וְדָבִי לִשְׁמֵר חֲסִידֵיךָ: יֵאָזֶר לֹא־אֲבִישׁ
 7 בְּרִבְיֹטִי אֶל־כָּל־מִצְוֹתֶיךָ: אֲהַדֶּה בְּלִשְׁרֹן לֵבִי בְּלִמּוֹדֵי
 8 מִשְׁפָּטֵי צִדְקָתְךָ: יִתְחַקֶּקֶת אֲשֶׁר־אֶל־הַעֲוֹנוֹתַי עַד־מָאֵד:
 9 בְּמִתָּה יִפְתַּח־גַּעַר אֶת־אָזְנוֹ לִשְׁמֵר בְּדַבְרֶךָ: בְּכָל־לִפְיִי דַרְשָׁתֶיךָ
 11 אֶל־הַשְּׁמִיעֵנִי מִמִּצְוֹתֶיךָ: בְּלִפְיִי צַפְנֹתַי אֲמַרְתֶּךָ לְמַעַן לֹא אֲחִטָּא
 12 לָךְ: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה לְמַדְנֵי חֲסִידֶיךָ: בְּשִׁפְתַי סִפְרֹתַי כָּל־מִשְׁפָּטֵי
 14 סִידֶיךָ: בְּתוֹךְ עֲדוּתֶיךָ שִׁשְׁתִּי בָּעַל כְּלִדָּוָן: בְּפִקְדוֹתֶיךָ אֲשִׁיחֶה
 16 וְאֶבְיֹטֵם אֲדַחֲתֶיךָ: בְּחֻקֶיךָ אֲשַׁפְּעֶשֶׂע לֹא אֲשַׁכַּח דְּבָרֶךָ:
 17 גְּמַל עַל־עַבְדֶּךָ אֲחִיהָ וְאֲשַׁמְדָה דְּבָרֶךָ: גַּלְעִינִי וְאֶבְיֹטָה
 19 נִפְלְאוֹתֶיךָ מִתּוֹרָתֶךָ: גֵּר אֶגְבִּי בְּאֶרֶץ אֶל־הַסִּסְתֵּר מִפְּנֵי
 20 מִצְוֹתֶיךָ: גֵּרְסָה נַפְשִׁי לְחַאבְרָה אֶל־מִשְׁפָּטֶיךָ בְּכָל־עֵת:
 21 גְּעִרָה יוֹדִים אֲרוּרִים הַשְּׁמִיעֵם מִמִּצְוֹתֶיךָ: גַּל מַעַל־י
 23 חֲרִפְסֵה וְכוּז בִּי עֲדוּתֶיךָ וְצַרְתִּי: גַּם יִשְׁכְּנוּ שָׂרִים בִּי
 24 גְּדַרְדְּרוּ עַבְדֶּךָ יִשְׁלַח בְּחֻקֶיךָ: גַּם־עֲדוּתֶיךָ שִׁעֲשֵׂעִי אֲנִישׁ עֲצָתִי:
 25 דְּבַקָה לַעֲסֹר נַפְשִׁי חֲנִי בְּדַבְרֶךָ: דְּרָבִי סִפְרֹתַי וְתַעֲנֵנִי לְמַדְנֵי
 27 חֲסִידֶיךָ: דְּרֹךְ־פִּקְדוֹתֶיךָ תְּבַנְנֵנִי וְאֲשִׁיחֶהָ בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ: הִלַּפְתָּ
 29 גַּפְשִׁי מִתַּחַת קִימְנֵי בְּדַבְרֶךָ: תִּתֵּן שִׁשְׁרֵי הַסֵּר מִפְּנֵי וְתוֹרָתֶךָ
 31 תַּעֲנֵנִי: תִּתֵּן־אֲמוּנָתְךָ בְּיָדַי מִשְׁפָּטֶיךָ שִׁחִיתִי: דְּבַקְתִּי בְּעֲדוּתֶיךָ
 33 יְהוָה אֶל־תִּבְשָׁעִנִי: תִּתֵּן־מִצְוֹתֶיךָ אֲרוּץ בִּי תִרְחִיב לִי־בִי:
 34 הוֹרֵנִי יְהוָה בְּתוֹךְ חֲסִידֶיךָ וְאֲצַנְנֵהוּ עֵקֶב: תְּבַנְנֵנִי וְאֲצַנְנֵה
 35 תּוֹרָתֶיךָ וְאֲשַׁמְדָהָ בְּכָל־לֵב: תְּחַדִּיכֵנִי בְּתַרְבִּיב מִצְוֹתֶיךָ
 36 בִּי כֹן תִּפְצָתִי: תִּשְׁלַח־בִּי אֶל־עֲדוּתֶיךָ וְאֶל־כָּבֹעַ:
 37 תַּעֲבֹר עֵינֵי מִדְּאוֹר שׁוֹמֵר בְּדַבְרֶךָ חֲנִי: תִּקַּם לַעֲבָדֶךָ
 39 אֲמַרְתֶּיךָ יֵאָזֶר לְיִרְאֵתֶיךָ: תַּעֲבֹר תְּרַפְרֵי אֲשֶׁר יִתְּנֵה

כי תבין

כי תבין

40 כִּי מִשְׁפָּטֶיךָ טוֹבִים: הִגַּרְתָּ הָאֲבֵתִי לִפְקֻדֶיךָ בְּצַדִּיקֶיךָ חַיִּי:
 41 וַיִּבְאֵנִי חֶסֶדְךָ יְהוָה הַשְׁוֹעֵתֶיךָ כְּאִמְרֹתֶיךָ: וְאֶעֱנֶה חֲרִפִּי דְבַר
 42 כִּי כִסְתֵהוּ בְדַבְרֶךָ: וְאַל תִּצְלַח מִפִּי דְבַר אֱמֶת עַד מָאֵד כִּי
 43 לִמְשַׁפְּטֶיךָ יִחַלְתִּי: וְאֲשַׁמְדֶה תוֹדֹתֶיךָ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:
 44 וְאַתְחַלְקֶנָּה בְּרַחֲמֶיךָ כִּי פִקֻּדֶיךָ רַחֲשֵׁתִי: וְאֶדְבַרְחָה בְּעֹדֹתֶיךָ נְגִד
 45 מַלְכִּים וְלֹא אֲבֹשׁ: וְאֲשַׁתְּעֶשֶׂע בְּמִצְוֹתֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵי:
 46 וְאֲשַׁמְדֶה כִּפִּי אֶל מִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אֲהַבֵּתִי וְאֲשִׁיחֶה בְחַקֶּיךָ:
 47 וְכִדְבַר לְעִבְדֶּךָ עַל יְיָ אֱלֹהֵי יִחַלְתִּי: וְאֵת גַּחֲמֵתִי
 48 בְּעֵינַי כִּי אִמְרֹתֶיךָ חִתֵּנִי: וְזֵדִים הִלְיִצְנִי עַד מָאֵד מִתּוֹרֹתֶיךָ
 49 לֹא נִמְיֵתִי: וְזִכְרֵי מִשְׁפָּטֶיךָ מֵעוֹלָם יִיחַדְּוּ וְאַתְנַחֵם:
 50 וְלִעֲפֹה אֲחֹרַי מִרְשָׁעִים עֲזָבִי תוֹרֹתֶיךָ: וּמְחַרְתִּי הָיִד
 51 לִי חֶקֶךָ בְּבֵית מְנוּחָי: וְזִכְרֵי בְלִילֹה שִׁמְךָ יְהוָה
 52 וְאֲשַׁמְדֶה תוֹרֹתֶיךָ: וְאֵת הַיְתוּדָה לִי כִּי פִקֻּדֶיךָ נִצְרָתִי:
 53 חֶלְקִי יְהוָה אִמְרֵתִי לְשִׁמְךָ דְבַרֶּיךָ: חֲלִיתִי סִנְיָה בְּכָל לֵב
 54 חַיִּי כִּי אִמְרֹתֶיךָ: חֲשַׁבְתִּי דְרָכֶי וְאֲשִׁיבָה רִגְלִי אֶל עֲדוֹתֶיךָ:
 55 חֲשַׁתִּי וְלֹא הִתְמַתֵּהוּ לְשִׁמְךָ מִצְוֹתֶיךָ: חֲבַלֵּי רְשָׁעִים
 56 עֲוֹנֵי תוֹרֹתֶיךָ לֹא שָׁכַחְתִּי: חֲצוֹת לַיְלָה אֲקוּם לְהוֹדוֹת לְךָ
 57 עַל מִשְׁפָּטֵי צִדִּיקֶיךָ: חֶבֶר אָנִי לְכָל יְיָ אֱשֶׁר יִרְאוּךָ וְלִשְׁמֵרֵי
 58 פִקֻּדֶיךָ: חֶסֶדְךָ יְהוָה מִלֵּאָה הַיָּרֵץ חֶקֶךָ לְמִדְנֵי:
 59 טוֹב עֲשִׂיתָ עִם עֲבָדֶיךָ יְהוָה בְּדַבְרֶיךָ: טוֹב מֵעַם וְדַעַת
 60 לְמִדְנֵי כִּי בְּמִצְוֹתֶיךָ הִיאֲמִנֵהוּ: מֵרֵם אֲעֲנֶה אָנִי שִׁנְגִּי וְעֵתָה
 61 אִמְרֹתֶיךָ שְׁמַרְתִּי: טוֹב אֲתֹרָה וּמְטִיב לְמִדְנֵי חֶקֶךָ: מִסְּלוֹ
 62 עַל שִׁמְךָ וְזֵדִים אָנִי בְּכָל לֵב י אֲצַד פִּקֻּדֶיךָ: טָפַשׁ בְּחֶלֶב
 63 לְכֶם אָנִי תוֹרֹתֶיךָ שְׁעִשְׂעֵתִי: טוֹב לִי כִּרְעִינֹתִי לְמַעַן
 64 אֲלַמֵּד חֶקֶךָ: טוֹב לִי תוֹרַת פִּיךָ מֵאֲלֵפֵי זָהָב וּכְסֶתֶת:
 65 יִדְּיָה עֲשִׂיתִי וַיְכַוְנֵנִי חֲבִינֵנִי וְאֶלְמַדְתָּה מִצְוֹתֶיךָ: יִרְאוּךָ
 66 דֵּאֲוֹנֵי וַיִּשְׁמְחוּ כִּי לְדַבְרֶיךָ יִחַלְתִּי: יִדְּעֵתִי יְהוָה כִּי צִדִּיק
 67 מִשְׁפָּטֶיךָ וְאֲמוּנָה עֵינֵי חַיִּי: יִחַדְּוּ חֶסֶדְךָ לְנַחֲמֵנִי כְּאִמְרֹתֶיךָ

לענין

מחבר

77 לעבדך: יבאוני החמיה ואחיה כי תורתך שעשעני: יבשו
 78 זדים ברשקך עזחוני אני אשח בפקודיך: ישוברלי יראך
 80 וידעו עדותיך: יהירלבי חמים בחקיקך למען לא יאבוש:
 81 בלתי לתשועתך נפשי לדברך יחלתי: בלו עיני לאמרתך
 82 לאמר מתי תנחמני: ביהייתי בנאר בקיטור חקיקך לא
 84 שבתתי: בטה ימי עבדך מתי תעשה ברופי משפט:
 85 ברדלי זדים שיחורתי אשר לא בתורתך: כל מצותיך
 86 אמורה שקר חסוני עורני: במעט בלוני בארץ ואני
 88 לא עובתי פקודיך: בחסדך תיני ואשמרה עזרת פיך:
 89 לעולם יהיה דברך נצב בשמים: לדר ודר אמונתך
 90 כוננה ארץ ותעמד: למשפטך עמדו היום כי הכל
 91 עבדך: לוגי תורתך שעשעני אז יאברתי בעיני: לעולם
 92 לא אשכח פקודיך ברכם חייחני: לה אני הושעני
 94 כי פקודיך דרשתי: לי קנו רשעים לא אבדני עדותיך
 95 אהבונך: לכל הכלל ראיתי קץ רחוק מצותך מאד:
 97 מהאתבתי תורתך בלדמים היא שיחתי: מאיבי תחבמני
 98 מצותך כי לעולם היאלי: מכל מלמדי השכלתי כי עדותיך
 99 שיחה לי: מזקנים אהבונך כי פקודיך נצרתתי: מכל ארח
 100 רע בלתי רגלי למען אשמך דברך: ממשפטך לא
 101 סרתי כי אטוה תורתני: מהנמלצו לחבי אמרתך מדבש
 102 לסי: מסקודיך אהבונך על כן שגלתי כל ארח שקר:
 103 גר לרגלי דברך ואור לנתיבותי: גשבעתי ואמימה לשמר
 104 משפטי צדקה: געגיתי ערמלא יהוה תיני בדברך:
 105 גדבות פי רצהנא יהוה ומשפטך למדני: נפשי ככפי
 106 רמיר ותורתך לא שבתתי: נתנו רשעים פח לי
 107 ומסקודיך לא תעיתי: נתחתי עדותיך לעולם ברשעון
 108 לבי חטה: נטיתי לבי לעשות חקיקך לעולם עקב:
 109 סעפם שגלתי ותורתך אהבתי: סתרי ומני אטוה
 110

115 לְדַבְרָהּ יִחַלְתִּי: סוּרוּ מִמֶּנִּי מְרַעִים וְאַצְרֵה מַצּוֹת אֱלֹהֵי:
 116 סִמְכֵנִי בְּאִמְרֹתַי וְאַחֲזֵה וְאֵל־הַבְּלִישֵׁנִי מִשִּׁבְרִי: סַעֲרֵנִי
 117 וְאַשְׁעֵה וְאַשְׁעֵה בְּחֻקֶּיךָ תָּמִיד: סִלִּית כָּל־שָׁנִים מִחֻקֶּיךָ
 118 כִּי־שָׁקַד תִּרְמִיחֶם: סִנִּים הַשִּׁבְתָּ כָּל־דְּשַׁעֲרֵי־אֶרֶץ לִבָּן
 120 אֲתִבְתִּי עֲדֹתֶיךָ: סָמַר מִפְחָדֶךָ בְּשָׂרִי וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ יִרְאַתִּי:
 121 עֲשִׂירַתִּי מִשְׁפָּט וְצֶדֶק כָּל־הַגִּיחֵנִי לְעֲשָׂקִי: עֲרַב עֲבֹדֶךָ
 122 לְטוֹב זֶלְיָעֲשָׁקֵנִי וְדִים: עֵינֵי כָלוּ לִישׁוּעָתְךָ וְלֹא־מָרַת
 124 צְדָקָה: עֲשׂוּהָ עִם־עֲבֹדֶךָ כְּחֻסְדֶּךָ וְחֻקֶּיךָ לִמְדֵנִי: עֲבֹדֶךָ
 125 זֶמְנִי הַבִּינֵנִי וְאַדְעֵה עֲדֹתֶיךָ: עֲרַת לְעֲשׂוֹת לִיחֻדָּה
 127 וְיִסְרוּ תוֹרֹתֶיךָ: עַל־כֵּן אֲתִבְתִּי מִצּוֹתֶיךָ מִתְּהִיב וּמִסּוּ:
 128 עַל־כֵּן יִבְלִשְׁקֹדֵי כָּל־יִשְׂרָאֵל כָּל־אֶרֶץ שִׁקְרָה שְׁגֵי־אֱתִי:
 129 פְּלֹאֲרֵת עֲדוּתֶיךָ עַל־כֵּן נִצְרַתְּם נַפְשֵׁי: פִּתַח דְּבָרֶיךָ
 130 יֵאָדָר כִּבְיָן פְּתִיחִים: פִּרְפַּעְרַתִּי וְאַשְׁאֵפָה כִּי לְמִצּוֹתֶיךָ
 131 יִאֲבֹהֵי: פִּנְה־אֵלַי וְחַנּוּנִי כְּמִשְׁפָּט לְאַהֲבֵי שִׁמְךָ: פִּעַמֵי הַבָּן
 132 בְּאִמְרֹתֶיךָ וְאֵל־תִּשְׁלַט־כִּי כָל־אֶזֶן: פִּדְנִי מִעֲשָׂק אָדָם
 133 וְאַשְׁמִדֵה פִּסְוֹדֶיךָ: פִּגְיָה הַיָּמָר בְּעֲבֹדֶךָ וְלִמְדֵנִי אֲרֵת־
 134 הַקִּיקִי: פִּלְגֵי־מִים יִרְדוּ עֵינֵי עַל לֹא־שָׁמְרוּ תוֹרֹתֶיךָ:
 135 צִדִּיק אִתָּה יְהוָה וְיִשָּׂר מִשְׁפָּטֶיךָ: צִוִּיתָ צֶדֶק עֲדֹתֶיךָ וְאַמְנֵנָה
 136 מֵאֵד: צִמְתָּהֲנִי קִנְיַתִּי כִּי־שָׁכַחַו דְּבָרֶיךָ צָרִי: צְרוּפָה אִמְרֹתֶיךָ
 137 מֵאֵד וְעֲבֹדֶךָ אֲתִבְתִּי: צִעִיר אֲנִי וּגְבוּהַ פִּקְדוֹתֶיךָ לֹא שָׁבַחְתִּי:
 138 צְדָקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרֹתֶיךָ אִמְרָתִי: צִרוּמָצוֹק מִצֵּאֲוֹנֵי
 139 מִצּוֹתֶיךָ שִׁעֲשָׁעֵי: צֶדֶק עֲדוּתֶיךָ לְעוֹלָם תִּבְיַנֵנִי וְאַחֲזֵה־:
 140 קִרְאַתִּי כְּכֹל־לֵב עֲנֵנִי יְהוָה חֻקֶּיךָ אֲצַדֵּה: קִרְאַתֶּיךָ
 141 וְשִׁיעֵנִי וְאַשְׁמִדֵה עֲדֹתֶיךָ: קִדְמַתִּי בְּנִשְׁפָּה וְאַשְׁעֵה
 142 לְדְבָרֶיךָ יִחַלְתִּי: קִדְמוּ עֵינֵי אֲשִׁמְרוּת לְשִׁיחַ בְּאִמְרֹתֶיךָ:
 143 קוֹלִי שָׁמְעָה כְּחֻסְדֶּךָ יְהוָה כְּמִשְׁפָּטֶיךָ תִּיגֵי: קִרְבוּ רַדְפֵי־
 144 וּפְעוּהָ מִתוֹרֹתֶיךָ רַחֲמוּ: קָרֹב אִתָּה יְהוָה וְכָל־מִצּוֹתֶיךָ
 145 אִמְרָתִי: קָדָם יִדְעַתִּי מִעֲדֹתֶיךָ כִּי לְעוֹלָם יִסְדַּתְּם:

153 ראדעני וחלצני כי תורתך לא שכחתי: ריבך ריבך וגאלני
 154 לאמרתך חגי: רחוק מדשעים ישועה ביראתך לא רדשו:
 155 החמיק רבים יתורה במשפטך חגי: רבים חסי וצרי
 156 מערותך לא נסיתי: ראיתי בגדים ואתקוטטה אשר
 157 אמרתך לא שמתי: ראוי בירסקודך אהבתי יתורה
 160 בחסדך חגי: ראש דברך אמת ולעולם כל משפט צדקה:
 161 שרים רדפוני חנם ומדבריה פחד לבי: שש אנכי על
 162 אמרתך כמוצא שלל רב: שקד שנאתי ואתעבה תורתך
 163 אהבתי: שבע ביזם הללתיך על משפט צדקה: שלום רב
 164 לאהבי תורתך ואין לנו מקשור: שברתי לי שנעתך
 165 יתורה ומצותיה עשיתי: שמרה נפשי עדותיה ואהבם
 166 מאד: שמרתי פקודיה ועדותיה כי כל דרכי נגדה:
 167 ת קרב רנתי לפניה יתורה בדברך הבינני: תבואה תחנתי
 170 לפניה באמרתך הצילני: תבענה שפתי תחלה כי תלמדני
 171 תפיה: תעורר שוני אמרתך כי כל מצותיה צדק: תחזיק
 172 לעורני כי פקודיה בחרתי: תאבתי לי שנעתך יתורה
 173 ותורתך שעשעי: תחזי נפשי ותחללה ומשפטך יעורני:
 174 תעיתי בשורה אבד בקש עבדה כי מצותיה לא שכחתי:
 175 קקב שיר הפעלות אל יהוה בצרתה לי קראתי ויעני:
 176 יהוה הצילה נפשי משפת שקד מלשון רמיה: סהיתן לה
 177 ומה יסיה לה לשון רמיה: חצי נבחר שוננים עם נחלי
 178 רחמים: אויה לי ביראתי כושך שכנתי עם אחלי קוד:
 179 רבת שכנתי נפשי עם שונא שלום: אני שלום ובי אדבר
 180 קבא יפה למלחמה: קבא שיר למעלות אשא עיני אל
 181 הדרים מאן יבא עזרי: עזרי מעם יהוה עשה שמים וארץ:
 182 אל יתן לפוט רגלה אל ינום שמרה: חנה לא ינום ולא
 183 ישן שומר ישראל: יהוה שמרה יהוה צלה עליך ימיה:
 184 יזם השמש לא יכבה וירח בלילה: יהוה ישמרה מבלדע

175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184

וישמר את נפשו: יהוה ישמר צאתך ובוואך מעפה וערעולם:
 קכב קכב שיר המעלות לדוד שמחתי באמרים לי בית יהוה
 גלד: עמדות היו רגלינו בשעריך ירושלים: ירושלים הבנויה
 כעיר שחברת לה יחיה: ששם עלו שכמים שבטריה צרות
 לישראל להזות לשם יהוה: כי שמה ישבו כסאות למשפט
 כסאות לבית דוד: שאלו שלום ירושלים ישליו אהביך: יהוה
 שלום בחילך שלוח בארמונתך: למענתיו ורעי אברה
 נא שלום בך: למען בית יהוה אלהינו אנקשה טוב לך:
 קכג קכג שיר המעלות אליך נשאתי את עיני הישבי בשמים:
 והנה בעיני עבדים אל יד אחוהים בעיני שפחה אל יד
 וברחה בן עינינו אל יתה אלהינו עד שיחננו: חננו יהוה
 חננו כירב שבענו כח: רברב שכערה לה נפשנו הלעג
 קכד קכד השאננים הפח לנאיונים: קכד שיר המעלות לדוד לולי
 יהוה שתיה לנו יאמר נא ישראל: לולי יהוה שתיה לנו
 בקום עלינו אדם: אזי חיים בלעונו בחרות אפס בנו: אזי
 המים שטפנו נחלה עבר על נפשנו: אזי עבר על נפשנו
 רמים תידונו: ברוד יהוה שלא נתנו מרף לשניהם:
 נפשנו בצפור נמלטה מפח וקשים חפח גשפר ואנחנו
 קכה נמלטנו: עורנו בשם יהוה עשה שמים וארץ: קכה שיר
 המעלות הבטחים ביהוה בדר ציון לא יפוט לעולם ישוב:
 ירושלים תרים סביב לה ויהוה סביב לעמו מעפה וערעולם:
 כי לא ינוח שבת הרשע על גורל הצדיקים למען לא ישלחו
 הצדיקים בעולתה יריהם: היטיבה יהוה לטובים ולישרים
 בלבותם: והמטים עקלקלותם ויליכם יהוה את פעלי האון
 קכז שלום על ישראל: קכו שיר המעלות בשוב יהוה את
 שיבת ציון היונו בחלמים: אז יפלא שחק פיננו ולשונו רנה
 אז יאמר בנים הנדיל יהוה לעשות עם אלה: הנדיל יהוה
 לעשות עפנו היונו שמחים: שובה יהוה את שכנותנו כאפיקים

התורה

התורה

התורה

בְּנוֹב: הַדְּעִים פְּדֻמְעָה בְּרֵגָה יִקְצֹרוּ: הַלֹּךְ יִלְךְ • וּבִבְהַ נִשְׂא
 קבו משך הוצע באיבא ברנה נשאת אלמחיו: קבו שיר
 המעלות לשלמה אסיהוה • לאיבנה בית שוא עמלו בונו
 בו אסיהוה לאישמר עיר שוא • שקד שומר: שוא לכם •
 משכימי קום מאחר שבת אכלי לחם העצבים בן יתן לדין
 שגא: הגה נחלת יהוה בגים שבר פרי הבטן: פחצים ביד
 גבור בן בני הנעורים: אשרי הנבר אשר מלא אתאשפתו
 קבה מים לא יבשו בידברו אתאויבים בשער: קבה שיר
 המעלות אשרי בלירא יהוה הולך בדרכיו: יגיע בפיה פי
 תאכל אשריך וטוב לך: אשהך • בגפן פריה בירכתי ביתך
 בגיה בשחלי ויתים סביב לשלחנה: הגה ברבן יגדך נבר
 ירא יהוה: יברכה יהוה מציון וראה בטוב ירושלם כל ימי
 קבט חיה: וראה בגים לבניה שלום עלישראל: קבט שיר
 המעלות רבת צרוני מנעורי יאמר גא ישראל: רבת צרוני
 מנעורי גם לא יבלדלי: על גבי חרשו חדשים האריכו
 למענותם: יהוה צדיק קצין עבות רשעים: יבשו ויפנו אחור
 כל שגאי ציון: יהיו כחציר נגות שקדמת שלף יבש: שלא
 מלא כפו קוצר וחצנו מעמר: ולא אמרו • העבדים ברפת
 קל יהוה אליכם ברכנו אתכם בשם יהוה: קל שיר המעלות
 מסעמקים קראתיך יהוה: אדני שמעה בקולי תהינה אנכי
 קשבות לקול תחנוני: אסעונות השמריה אדני מי יעמד:
 כדעמך הסליחה למען תורא: קויתי יהוה קוטה נפשי ולדבר
 החולתי: נפשי לאדני משמרים לבקר שמרים לבקר: יחל
 ישראל אליהו ברעם יהוה החסד והרבה עמו פדות: והוא
 קלא יפדה את ישראל מכל עונותיו: קלא שיר המעלות לדוד
 יהוה • לאנבה לבי ולאדמו עיני וראחולתי • בנדלור
 ובגפלאות ממני: אסלא שויתי • ודומתי נפשי בגמל עלי
 אפו בגמל עלי נפשי: יחל ישראל אליהו מעות ועד

סול במס

סול באמת
למענות

סול באמת

קלך עולם: קלב שיר המעלות וְזָכַר יְהוָה לְדָוִד אֵת כָּל־עֲוֹנוֹתָיו:
 2 אֲשֶׁר־נִשְׁבַּע לַיהוָה נְדָר לְאֲבִיר יַעֲקֹב: אִם־אֶבֶא בְּאֹהֶל בֵּיתִי
 4 אִם־אֶעֱלֶה עַל־עֵרֶשׁ יְצוּעֵי: אִם־אֶחַן שָׁנָה לְעֵינַי לַעֲפֹפֵי
 6 הַגּוֹמָה: עַד־אֲמַצָּא מָקוֹם לַיהוָה מְשַׁכְּנֹת לְאֲבִיר יַעֲקֹב: הַנֶּהַד
 7 שִׁמְעֵנָה בְּאֶפְרָתָה מִצְּאֲנָה בְּשַׁדְרֵי־עַר: גְּבוּאָה לְמִשְׁכְּנֹתַי
 8 גִּשְׁתַּחֲוֶה לְחַרֵּם רַגְלָיו: קוֹמָה יְהוָה לְמִנְוֹתֶיךָ אֵתָה וְאַרְצוֹן עֲוֹךְ:
 10 כְּהִנֵּה יִלְבַּשׁ צֹדֵק וְחִסְדֵיךָ יִרְגֵנוּ: בְּעֵבֹר יָד עֲבָדְךָ אֶל־
 11 הַיָּשֵׁב פְּנֵי מִשְׁיָחָךְ: גִּשְׁבַּע יְהוָה לְדָוִד אֵמֶת לֹא־יִשׁוּב מִכֶּנֶה
 12 מִפְּרֵי כִמְנֶה אִשִּׁית לְכִסֵּאֲךָ: אִם־יִשְׁמְרוּ כְּנִיָּה בְּרִיתִי וְעֲדוּתִי
 18 וְזוֹ אֶלְמָדָם גַּם־בְּנֵי־הֵם עֲרִיעַד יִשְׁכּוּ לְכִסֵּאֲךָ: בְּרִבְחֵי יְהוָה
 14 בְּצִיץ אֲוֶה לְמוֹשָׁב לֹ: וְאַתְּ־מְנוּחָתִי עֲרִיעַד פֹּה אֲשֵׁב כִּי
 16 אֲוִיחָה: צִדְדָה בְּךָ אֲבִירָה אֲבִיוֹנִיה אֲשַׁבֵּעַ לָחֵם: וְכִהְיֶה
 17 אֲלֵבִישׁ יֵשַׁע וְחִסְדֵי־יְהוָה רַגְוֹ יִרְגֵנוּ: שֵׁם אֲצַמִּיחַ קֶחֶן לְדָוִד
 18 עֲרֵכְתִי גֵר לְמִשְׁחֵי: אֲוִיבִיו אֲלֵבִישׁ בְּשֵׁת וְעֲלִיו יְצִיץ נְדָו:
 קלך קלב שיר המעלות לְדָוִד הֵנָּה מִדְּשׁוּב וּמִדְּגַעִים שָׁכַת אֲחִים
 2 גַּם־יִחַד: כְּשָׁמֶן הַטּוֹב יַעֲלֶה־רֹאשׁ יָד עֲלֹה־יָגוֹן וְגוֹן אֲחֶר
 6 שִׁירֵד עַל־פִּי מִדְּחִיזוֹ: כְּטַל־חֶרְמוֹן שִׁירֵד עֲלֵה־צְרִי צִיּוֹן כִּי
 קלך שֵׁם יְצִיחַ יְהוָה אֶת־הַבְּרִכָּה חַיִּים עַד־הָעוֹלָם: קלך שִׁיר
 הַמְּעֻלֹת הֵנָּה בְּרַכּוּ אֶת־יְהוָה כָּל־עַבְדֵי יְהוָה הַעֲמִידִים בְּבֵית
 2 יְהוָה בְּלִילֹת: שְׁאֲרֵיכֶם קִדְשׁ וּבְרַכּוּ אֶת־יְהוָה: יִבְרַכֶּה יְהוָה
 קלך מִצִּיּוֹן עֲשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: קלה הַלְלוּנִיה הַלְלוּ אֶת־שֵׁם
 2 יְהוָה הַלְלוּ עַבְדֵי יְהוָה: שְׁעֵמִידִים בְּבֵית יְהוָה בְּחִצְרוֹת בֵּית
 4 אֱלֹהֵינוּ: הַלְלוּנִיה בִּיטוֹב יְהוָה וּפְרוּ לְשִׁמּוֹ כִּי גַעִים: בִּי־עַלְבִּי
 5 בְּחַד לֹ יְהוָה יִשְׂרָאֵל לְמַגְלָתוֹ: כִּי אֲנִי יָדַעְתִּי כִּי־נָזַל יְהוָה
 6 וְאַדְרִיגוּ מִכָּל־אֱלֹהִים: כֹּל אֲשֶׁר־חָפֵץ יְהוָה עֲשֵׂה בַשָּׁמַיִם
 7 וּבָאָרֶץ בְּנִפְיִם וּבְלִתְהַמּוֹת: מַעֲלָה נְשֹׂאִים מִקְּצֵה הָאָרֶץ
 8 בְּרִקִּים לְפָטֵר עֲשֵׂה מוֹצֵא רֹחַ מֵאֲצֻחוֹתָיו: שְׁתַּכֶּה בְּכוֹרֵי
 9 מַעֲרִים מֵאֲדָם עַד־בְּהֵמָה: שְׁלַח יְהוָה וּמִסְתַּיִם בְּהַחֲכִי

מחבר

10 מצרים בפרעה ובכל עבדיו: שהיה נזים רבים ותרג מלכים
 11 עצומים: לסיחון מלך האמרי ולעוג מלך הבשן וכל
 12 ממלכות כנען: ונתן ארצם נחלה נחלה לישראל עמו: וזה
 13 שמך לעולם יהיה זכרך לדוד: כי ידיו יהיה עמו ועל
 14 עבדיו יתנחם: עצמי הנזים בסף וזהב מעשה ידי אדם:
 15 פדלם ולא ידברו עינים להם ולא יראו: אננים להם ולא
 16 יאזינו אף אידשדוח בפיהם: במהם יהיו עשיהם כל אשר
 17 בטח בהם: בית ישראל ברכו את יהוה בית אבות ברכו
 18 את יהוה: בירו תלוי ברכו ארצה יהוה ירא יהוה
 19 ברכו את יהוה: ברוך יהוה · מציון שבן ירושלם הללוהו:
 20 קלו יהוה ליהוה פירוש כי לעולם חסדו: יהוה לא יאמר
 21 האלהים כי לעולם חסדו: יהוה לא יאמר כי לעולם
 22 חסדו: לעשה נפלאות גדולות לבדו כי לעולם חסדו: לעשה
 23 השמים בתבונה כי לעולם חסדו: לרזק הארץ על דמים
 24 כי לעולם חסדו: לעשה אורים גדלים כי לעולם חסדו: את
 25 השמש למשלת ביום כי לעולם חסדו: את הירח וקוכבים
 26 למשלות בגולה כי לעולם חסדו: למטה מצרים בבחירתם
 27 כי לעולם חסדו: ויצא ישראל מתוכם כי לעולם חסדו:
 28 ביד חזקה ובחזע גמיה כי לעולם חסדו: לגור ים סוף
 29 לגורים כי לעולם חסדו: ותעביר ישראל בתוך כי לעולם
 30 חסדו: וגער פרעה וחילו כיססוף כי לעולם חסדו: למלך
 31 עמו במדבר כי לעולם חסדו: למפח מלכים גדלים כי
 32 לעולם חסדו: ותרג מלכים אדירים כי לעולם חסדו:
 33 לסיחון מלך האמרי כי לעולם חסדו: ולעוג מלך הבשן
 34 כי לעולם חסדו: ונתן ארצם לנחלה כי לעולם חסדו: נחלה
 35 לישראל עבדו כי לעולם חסדו: שבשפלנו זכר לנו כי
 36 לעולם חסדו: ויפרקנו מצרינו כי לעולם חסדו: נתן להם לבד
 37 בשאר כי לעולם חסדו: יהוה לא יאמר השמים כי לעולם חסדו:

קלו על נחלותי בכל שם ישבנו נס־בְּכִינוּ בְּכִרְנוּ אֶרֶץ
 3 צִיּוֹן: על עַרְבִים בְּחֹקֶה תִּלְיֵנוּ בְּנֹחֲתֵינוּ: כִּי שָׁם שְׁאֵלָנוּ
 שׁוֹבֵינוּ דְּבַר־שִׁיר וְחֹלְלֵינוּ שְׁמִתָּה שִׁירוּ לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן:
 4 אֲדָה גִּישׁוּר אֶת־שִׁיר יְהוָה עַל אֲדַמַּת נֶגֶד: אִם־אֲשַׁכְּחֶךָ
 6 יְרוּשָׁלַם הַשִּׁבְחָה יְמִינִי: הַדְּבֵק לְשׁוֹנֵי י: לְחַפֵּי אִם־לֹא אֲזַכְּרֶכֶּי
 7 אִם־לֹא אֶעֱלֶה אֶת־יְרוּשָׁלַם עַל רֹאשׁ שְׁמֵחָתִי: זָכֹר יְהוָה י:
 לְבָנֵי אֲחִים אֵת יוֹם יְרוּשָׁלַם הַאֲמָרִים עָרוּ י: עָרוּ עַד הַיְסוּד
 8 כָּה: בַּת־כָּכָל מִשְׁחֹתָה אֲשֶׁר־י שִׁשְׁלֹם־לָךְ אֶרֶץ־נְמוֹלָה
 9 שְׁנֵמְלֶה לָנוּ: אֲשֶׁר־י שִׁיֵּחוּ וְנִפְּץ אֶת־עַלְלֶיךָ אֶל־הַסַּלַּע:
 קלח 1 קלח לְחֹד י: אֲדָה בְּכָל־לִבִּי נֶגֶד אֱלֹהִים אֲמַרְךָ: אֲשַׁתְּחֶה
 אֶל־יִצְחָק קְדוֹשׁ וְאֲזַכְּרֶה אֶת־שִׁמְךָ עַל־חֲסִדֶּךָ וְעַל־אֲמֻנָתְךָ
 2 כִּי־יִגְדַּלְתָּ עַל־כָּל־שִׁמְךָ אֲמַרְתָּ: כִּי־יִזְכֹּר קִרְאתִי וְתַעֲנֵנִי
 3 כִּי־יִזְכֹּר בְּנַפְשִׁי עֹז: יְיָ־יְהוָה יְהוָה כָּל־מַלְכֵי־אֶרֶץ כִּי־שָׁמְעוּ
 4 אֲמַרְתִּי־יָיָהּ: וַיִּשְׁרֹו בְּדַרְכֵי יְהוָה בִּרְצוֹל כְּבוֹד יְהוָה: כִּי־רַם
 5 יְהוָה וְשָׁפַל יִרְאָה וְנִבְּחָה מִסִּרְתֶּךָ יִידָע: אִם־אֵלֶיךָ בִּקְרַב צָרָה
 6 תִּחְיִינִי עַל־יָיָהּ אֲבִי הַשְּׁלַח יְיָ־יְהוָה וְתוֹשִׁיעֵנִי יְמִינֶךָ: יְהוָה־י:
 קלק 7 יָגִיד בְּעָרֵי יְהוָה חֲסִדֶּךָ לְעוֹלָם מַעֲשֵׂי יְיָ־יְהוָה אֶל־הַתָּרֶף:
 8 קלט 9 קלט לְמַנְצֵחַ לְחֹד מִזְמוֹר יְהוָה בְּמִרְתְּבֵי וְהַדָּע: אִתָּה יְדַעַת
 10 שְׁבַתִּי וְקוֹמִי בְּנִסְיָה לְרַעֵי מִרְחֹק: אֶרְצֵי וְרַבְעֵי זָרִים וְכָל־
 11 יְרֵכֵי הַסְּבִיבָה: כִּי־אֵין מַלְאָךְ בְּלִשׁוֹנֵי מִן־יְהוָה יְדַעַת בְּלָה:
 12 אֲחֹד וְגַם צִרְתֵּנִי וְהַשְׁרֵה עָלַי כְּפִסְחָה: פִּלְאִיָּה יְדַעַת מִמֶּנִּי
 13 לְשׁוֹנֵי־יָיָהּ לֹא־אֹכֵל לֶחֶם: אֲנִי־יְהוָה מִרְחֹק וְאֲנִי־י מִפְּנֵי־י
 14 אֲבָרָה: אִם־אֶפְקֵשׁ שָׁמַיִם שָׁם אֲתָה וְאֲצִיעֶה־י שְׁאוֹל הַגֵּד:
 15 אֲשֶׁר־י כִּנְפֵי־שָׁמַיִם אֲשַׁכְּנֶה בְּאֶחְרִית יוֹם: גַּם־שָׁם יְיָ־יְהוָה תִּגְתֵּנִי
 16 וְתִאֲחַזְנֵנִי יְמִינֶךָ: וְאִמַר אֶדְחֹשֶׁךְ יְשׁוּבֵנִי וְלִילָה אֲזַכְּרֶנִּי:
 17 גַּם־דְּחֹשֶׁךְ לֹא־יִחְשֶׁךְ מִמֶּךָ וְלִילָה כִּי־יִזְכֹּר יְיָ־יְהוָה כַּחֲשִׁיבָה בְּאֲזָרָה:
 18 כִּי־אֲמַרְהֶנּוּ מְנִיחַ כְּלִי־יְהוָה הַסְּבִיבֵנִי בְּכִסֵּן יָיָהּ: אֲדָה־י עַל־כִּי
 19 וְיִרְאֵת נְפִלְתֵי נְפִלְאִים מַעֲשֵׂיךָ וְנַפְשִׁי יְדַעַת מַאֵד: לֹא־י

טל בארץ

ול

קמ

קמ

קמ

קמ

קמ

קמ

קמ

קמ

קמ

קמ

קמ

נכחד עצמי כמד אשר עשיתי כפתר רקמתי פתחתי
 16 ארץ: נלמי ראו עיניך ועלספרך כלם יכתבו ימים יצרו
 17 ולא אחד בהם: ולי מהיקרו רעיה אל מה עצמו ראשיתם:
 18 אספרם מחול ירבון הקיצתי ועודי עמד: אם תקטל אלה
 19 רשע ואנשי רמים סורו מני: אשר ימרוך למזמה נשוא
 20 לשוא עריה: הלא משנאיך יהוה: אשנא וכתקוממך
 21 אתקומט: תכלית שנארה שנאתים לאובים היו לי: חקרני
 22 אל ודע לבכי בחגני ודע שרעפי: וראה אסדרך עצב כי
 23 ונחני בדרך עולם: קמ למנצח מזמור לדוד: חלצני
 24 יהוה מאדם רע מאיש חמסים הנצרגני: אשר חשבו רעות
 25 בלב כרזום יגורו מלחמות: שגנו לשונם כמו נחש חמרת
 26 עכשוב חחרת שפתימו סלה: שמרני יהוה: מידי רשע
 27 מאיש חמסים הנצרגני אשר חשבו לדחורת פעמי: ממנו
 28 נאים פחלי וחבלים פרשו רשת ליד מעגל מקשים שתדלי
 29 סלה: אמרתי ליהוה אלי אתה האוניטה יהוה קול פחננני:
 30 יהוה ארני עז ישועתי ספותה לראשי ביום נשק: אלתתן
 31 עמל שפתימו יכסומו: ימיטו עליהם נחלים באש יסלם
 32 במחמרות בליקומו: איש לשון בר יפון בארץ איש חמס
 33 רע יצוננו למדחפת: ידעת ביעשה יהוה דין עני משפט
 34 אבנים: אך צדיקים יתנו לשמה ישבו ישרים את פניה:
 קמא מזמור לדוד יהוה קראתיך חושדה לי
 2 האונינה קולי בקרא לך: הבון הפלתי קמרת לפניך משאת
 3 כפי מנחת ערב: שיתה יהוה שמחה לפי נצרה על דל
 4 שפתי: אלתט לפי לדבר רע לחתעולל עללות: ברשע
 5 אתאשים פעל ראון ובל אלתם במנעמיהם: יהלמי צדיק
 6 חסד ויכיהני שמן ראש אל יני ראשי כי עוד ותפלתי
 ברעותיהם: נשמשו בידים לע שפתיים ושמעו אמר כי

1 געמו: כמו פלח ובקע בארץ גפורו עצמינו לפי שאול: פי
 2 אליה י יהוה אדני עיני בכה חסיתי אלהיך נפשי: שמדני
 10 מידרסח יקשו לי ומקשות פעלי און: יפלו במכמרו רשעים
 קמז יחד אנכי עד יאעבור: קמב משכיר לדוד בחיורו
 2 במערה הפלה: קולי אליהו אועק קולי אליהו אחנונו:
 3 אשפך לפני שחי צרתי לפני אנוד: בהתעטף עלי רוחי
 5 ואשר ידעת נתיבתי בארדו אהלך טמנו פח לי: הביט
 ימין וראו ואדלוי מכיר אבר מנוס ממני אין דורש
 6 לנפשי: ועמתי אליה יהוה אמרתי אשה מחסי חלקי בארץ
 7 החיים: הקשיבה אל רגתי קידלותי מאד הצילני מדפי
 8 כי אמצו ממני: הוציאה מפסגת נפשי לחוזת את שמך
 קמז בי יבטרו צדיקים פי תגמל עלי: קמב מזמור לדוד
 יהוה י שמע הפלתי האנינה אל תחנוני באמנתך ענגי
 2 בצדקתך: ואל תבוא במשפט אחעבך פי לא יצדק לפניך
 3 בלחי: פי רדף איובי נפשי רפה לארץ חיתי הושיבני
 4 במקוששים בתי עולם: ותתעטף עלי רוחי בתוכי ישאומם
 5 לבי: זכרתי ימים מקדם הניתי בכל פעלך במעשה ידך
 6 אשונח: פרשתי ידי אליה נפשי בארץ ציפה לה סלה: מהר
 ענגי יהוה בלחה רוחי אל תסתר פניך ממני ונמשלתי עם
 8 ידדי בור: השמעני בבקר חסדך ברבה בטחתי הודיעני בך
 9 ואלך בראליה נשאתי נפשי: הצילני מאיבי יהוה אליה
 10 כסתי: למדני לעשות רצונה כראשה אלותי רחוק טובה
 11 תנחוני בארץ משור: למען שמך יהוה תחניני בצדקתך
 12 הוציא מצור נפשי: ובחסדך תצמית איבי ותאבדת כל
 קמז צדרי נפשי פי אני עבדך: קמד לדוד ברוך יהוה צורי
 2 תמלט ידי לקרב אצבעותי למלחמה: חסדי ומצודתי משגבי
 3 ומסלטי לי מגי וכו חסיתי הרודד עמי תרמי: יהוה מה
 4 אדם ותדעהו בראגוש והחשבהו: אדם להבל דמה ימיו כצל

פתח באותו פתח באותו

5 עובר: יהוה מטשמיך ותגד נע בדרים ויעשנו: ברק ברק
 7 ותפיעם שלח חציך ותהפם: שלח ידך מפרחם פצני והצילני
 8 מפנים רבים מיד בגיגבר: אשר פיתם דבר שוא וימינם ימן
 9 שקר: אלזים שר חדש אשרה לך בגבל עשור אזמרה לך:
 10 הנותן השועה למלכים הפועה אתה יוד עבדו מחרב רעה:
 11 פצני והצילני מיד בגיגבר אשר פיתם דבר שוא וימינם ימן
 12 שקר: אשר בגינו פנטעים מגדלים בגעוריתם פנותינו
 13 כוזבת מהטבורה פכגית היכל: מזונינו מלאים מפיקים מן
 14 אל ון צאוננו מאליפות מרפכות פחוצותינו: אלופינו מסבלים
 15 אין פרץ ואין יוצאת ואין צוהר ברחבתנו: אשרי העם
 16 קמ"ה שבעה לו אשרי העם שיהיה אלהיו: קמה תהלה לך
 1 ארמקה אלהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד:
 2 בכל יום אברכה ואהללה שמך לעולם ועד:
 3 גדול יהוה ומושל מאד ולגדלו אין סקר:
 4 יחור לך יחור ישבח מעשיך וגבורתיך יגדו:
 5 יהוד כבוד רוחך ודברי נפלאותיך גשיותיך:
 6 ועוזו גוראיתך יאמרו וגדלוך יאספרנו:
 7 יבר רב טובך יביעו וצדקתך ירגנו:
 8 חנון ורחום יתה אלה אפים וגדול חסד:
 9 טוב יתה לכל אר חסיו על כל מעשיו:
 10 יתה יתה כל מעשיך נחסיך יגר בוסו:
 11 כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו:
 12 לזדע לבני האדם גבורתו וכבוד חדר מלכותו:
 13 מלכותך מלכות כל עלמים ומשלתך בכל יחור וד:
 14 סמך יתה לכל הנפלים וזקה לכל הפופים:
 15 עיני כל אלה ישפרו ואפה נוהללם את אכלם בעתו:
 16 פורתו אר יתה ומשביע לכל יו רצון:
 17 צדיק יתה בכל ידיו ותמיד בכל מעשיו:

18 קרוב יהוה לכל קראו לכל אשר יקראו באמרת:
 19 רצון יראו יעשה וארשועתם ישמע וישועם:
 20 שומר יהוה את כל אנביו ואת כל הרשעים ישמיד:
 21 תהלת יהוה ידבר פי ויבנה כל בשר שם קדשו לעולם ועד:
 קמו קמו הללוהו הללו נפשו את יהוה: אהללה יהוה בחי
 2 אמרה לאלתי בעודי: אלהתבטחו בנדיבים בנראדם שאח
 3 לו השועה: הוצא רוחו ישב לאדמתו ביום הווא אבדו
 4 עשהנתיו: אשרי שאל יעקב בערו שברו עליהוה אלהיו:
 5 עשה שמים וארץ אתהים ואת כל אשר בם השמר אמת
 6 לעולם: עשה משפט לעשוקים נתן לחם לרעבים יהוה
 7 סתיר אסורים: יהוה פקח עורים יהוה זקה בפוסים יהוה
 8 אהב צדיקים: יהוה שמר את נרים יתום ואלמנה יעודד
 9 ודבר רשעים יעז: ימלך יהוה לעולם אלהיו ציון לרד
 קמו ורד הללוהו: קמו הללוהו בירטוב זמרה אלהינו בירנעים
 10 נאווה תחלה: בנה ירושלם יהוה גרתי ישראל יבנס: הרופא
 11 לשכורי לב ומחפש לעצבותם: מונה מספר לסבבים לכלם
 12 שמות יקרא: גדול אהונינו ורכבה לתבונתו אין מספר:
 13 מעודד עניים יהוה משפיל רשעים ערי ארץ: ענו ליהוה
 14 בתודה ופרו לאלהינו בכבוד: המבפה שמים בעבים המבין
 15 לארץ סטר המעמית הרים חציר: נתן לבהמה לחמה לבני
 16 ערב אשר יקראו: לא בנבנת הפוס יחפץ לאכשוקי האיש
 17 ירצה: הוצה יהוה את יראו את המינלים לחסדו: שבחי
 18 ירושלם את יהוה הללו אלהיו ציון: ברחוק בריחי שעריך
 19 בנה בנה בקרבך: השם גבוך שלום חלב חפים ישיעך:
 20 השלח אמרתו ארץ ערמהרה ירוץ דברו: הנתן עלג
 21 בצמר כפור באפר יפור: משליך קרחו כפתים לפני קרתו
 22 מי יעמד: ישלח דברו וימסם ישב רוחו יזרמם: מניד
 23 דברו ליעקב תקו ומשפטיו לישראל: לא עשה כן לכל

קמח ונזי ומשפטים בלדעום הללויה: קמח הללויה י הללו
 2 את יהוה מן השמים הללויה במרומים: הללויה כל מלאכיו
 3 הללויה כל צבאו: הללויה שמש וירח הללויה כל סוכבי אור:
 4 הללויה שמי השמים והמים אשר מעל השמים: יהללו
 6 את שם יהוה כי הוא צה ונגראו: ויעמידם לעד לעולם
 7 תקנתו ולא יעבור: הללו את יהוה מן הארץ והימים וכל
 8 התהומות: אש וכרד שלג וקיטור רוח סערה עשה רבח:
 9 וההרים וכל גבעות עץ פרי וכל ארזים: הנה וכל בהמה
 10 רמש וצפור בנה: מלכת ארץ וכל אמים שרים וכל שפטי
 12 ארץ: בחורים ונסבות וזקנים עם נערים: יהללו את
 14 שם יהוה בירושלם שמו לבדו הודו על ארץ ושמים: וירם
 קמח קמט הללויה שירו ליהוה שיר חדש שהללו בקהל חסידים:
 2 ישמח ישראל בעשיו בנרציון יגילו במלכם: יהללו שמו
 4 במחול בתה וכבוד וזכרון: ברחצה יתה בעמו יסוד
 5 עגונים בישועה: יעלזו חסידים בכבוד ירגנו על משפחותם:
 6 רחמנות אל בנרוגם וחרב פיפיות בדם: לעשות נקמה
 8 בגוים הובחות בלאמים: לאסר מלכותם בזקים ונבדותם
 • בכבלי כחל: לעשות בדם משפט פתח הדר הוא לכל
 יז חסידיו הללויה: ק הללויה הללויה בקדשו הללויה
 3 בקיע עז: הללויה בנבורתיו הדר ליהוה כרב גדלו: הללויה
 4 בתקע שופר הללויה בנגל וכנור: הללויה בתה ומחול
 5 הללויה במגים וענב: הללויה בצלצל שמע הללויה
 6 בצלצל רזועה: כל הנשמה תהלל יה הללויה:

חוק

מכוס פסוקי תהלות אלפים וחמש מאות ועשרים ושבעה. וסמן בד' אכ"ד. וחצין
 ויפתוהו בפייהם (86, 78). וסדריו תשעה עשר וסמן במר"ב. ומזמוריו מאה וחמשים:

תפלה בעת עצירת גשמים.

בעת עליית גשמים מתחילים על הגשמים וחוזרים חוזרים. והטעמים חלוקים, כי נעל חטאת
 נכסן מניח את כ"ו חוזרים הללו: חוזר ד', י"ג כ"ה, ל"ב, נ"א, כ"ג, כ"ט, מ"ב, ס"ג, ס"ה, ס"ח,
 ע"ו, פ"ה ק"ג, ק"ד, ק"ז, קכ"א, קכ"ד, קכ"ו, קכ"ט, קל', קל"ה, קל"ו, קל"ז, קל"ח, קמ"ו, ונס' טכ"ג
 פיורח נרשמים חלו י' חוזרים: י"ג, כ"ה, מ"ב, נ"א, ס"ה, ס"ח, פ"ה, ק"ד, ק"ז, קל'. ויענן נסדוח
 רשם חלה י"ג חוזרים: י"ג, כ"ה, ל"ב, פ"ו, ק"ג, קל"ה, צ"ח, קכ"א, קכ"ג, קכ"ד, קל', קל"ו.
 ועכב ק"ק פסדע לומר י' חוזרים חלו: י"ג, כ"ג, כ"ה, נ"א, ס"ט, פ"ה, פ"ו, ק"ד, ק"ל, כ'. ויא קהלוח
 אטופים לומר חפלה זו:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן לרחם עלינו
 ועל כל עמך בית ישראל. וברב רחמיה וחסדיך בפרנא על כל חפואתינו
 ועונותינו ופשעינו, ותחזיקנו בתשובה שלמה לפניך, קרע רוע גזר דיגנו
 ובפאל מעלינו בלגזרות קשות, וכלה דבר וחרב ורעב ושבוי ומשחית
 ובגפה מבני בריחה. אנא אב רחמים שבננו משובה, ובהך שנתנו
 בשנים הפסידות, צוה לשמים לתת של ומסר לברכה על פני האדמה
 לחיים ולשלום ולשבע, ואל הארץ הצוה לתת פריה בעתה לתחיות את
 נפשותינו ונפשות שבנו ובנותינו וטפנו לעבודתך לתורתך ולמצותיך.
 ומלא אסמינו שבע, ומלא הגנות בר ותיקבים תיחש ויחיה: עשה
 למען שמך הגדול, עשה למען אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב,
 עשה למען משה ואהרן, עשה למען דוד ושלמה, עשה למען חסדיך
 הפדורים והקדושים, עשה למען רחמיה הרבים: יהי רצון אמרי פינו
 והגיון לבנו לפניך יי צורנו וגאלנו:

תפלה בעת רבוי גשמים.

בעת רבוי גשמים חוזרים:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיכבשו רחמיה את
 בעסה ויגדו רחמיה על מרחמיה, ותתנהג עם בניך במדת רחמים ותבנס
 להם לפניך משרת הדין ובטובה הגדול רחם עליהם שאין פרענות
 באה לעולם אלא בשביל ישראל והם עמך ונתלתה אשר הוצאת מארץ
 מצרים ואינם יכולים לקבל לא רב רעה ולא רב טובה, השפעת עליהם
 רב טובה אינם יכולים לקבל, בעסת עליהם אינם יכולים לסבול. יהי רצון
 שיהי רחם בעולם ויזכר רחמיה ושמע צעקת ונאקת עני עמך ברחמים:

מזמורים

שנוהגים לומר אתר התפלה בימי הגים ותעניות
ושאר ימים מצוינים שבשנה.

מזמור	מזמור	מזמור
ס"ה שמיני עצרת	פ"ט ימי הסליחות קודם ר"ה	ק"ד בראש חדש
קמ"ז שמחת תורה	צ"ח ערב ראש השנה	צ"ה בשבת הגדול
ל חנוכה	פ"א יום א' של ר"ה	ק"ה יום א' של פסח
ע"ד עשרה בטבת	מ"ז יום ב' של ר"ה	ס"ו יום ב' של פסח
מ"ט פרשת שקלים	י עשרת ימי תשובה	ע"ח חול המועד של פסח
ק"ט פרשת זכור	ל"ב שבת תשובה	י"ח יום ז' של פסח
כ"ב תענית אסתר	ק"ז ערב יום כפור	ק"ד יום ח' של פסח
ז פורים	צ"ט כל נדרי	ק"ח אסרו הג
ס שושן פורים	ס"ה יום כפור	ל"ג שני וחמישי ושני
נ"א פרשת פרה	ע"ו יום א' של סכות	ס"ח יום א' של שבועות
ע"ז פרשת החודש	ס"ו יום ב' של סכות	כ"ט יום ב' של שבועות
י"ט לחתונה	צ"ז חול המועד של סכות	ע"ט שבעה עשר בתמוז
י"ב לברית מילה	פ"ח הרשענא רבה	קל"ז תשעה באב

מזמורים

שנותנים לומר בכל שבת ושבת מעין הפרשיות.

מזמור	מזמור	מזמור
ס"ד שבת שלח לך	כ"ו שבת תרומה	קל"ט שבת בראשית
ה קרח	ס"ה תצווה	נח נח
צ"ה חקת	ע"ה כי תשא	לך לך לך לך
ע"ט בלק	ס"א ויקהל	וירא וירא
נ' פינחס	מ"ה פקודי	חיי שרה חיי שרה
ק"א מטות	נ' ויקרא	תולדת תולדת
מ"ט מסעי	ק"ז צו	ויצא ויצא
קל"ז דברים	קכ"ח שמיני	וישלח וישלח
צ' ואתחנן	ק"ו תזריע	וישב וישב
ע"ה עקב	קכ"ב מצרע	מקץ מקץ
צ"ז ראה	כ"ו אחרי מות	ויגש ויגש
י"ז שופטים	מ"ז קדושים	ויחי ויחי
ל"ב כי תצא	מ"ב אמור	שמות שמות
נ"א כי תבא	ק"ב בהר	וארא וארא
פ"א נצבים	ק"ה בחקתי	בא בא
ס"ה וילך	קכ"ג במדבר	בשלח בשלח
ע"א והאדונו	ס"ו נשא	יתרו יתרו
י"ב וזאת תברכה	ס"ח בחעלתך	משפטים משפטים